ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1849.

49

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ. Β
ΣΥΝ. Β
1848-1849
Τ. 2

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 24 Μαρτίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις, παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι τελεῖται αὔριον ἐν τῷ ναῷ τῆς Καπνικαρέας ἡ ἔνδοξος καὶ ἐθνικὴ ἡμῶν ἑορτὴ τῆς 25 *Μαρτίου*, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀποστολὴ ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν ἀντιπροσώπων θέλει ἐλλείψει τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς.

Ἀνηγγέλθη ἔπειτα ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου. Ἐνταῦθα δὲ παρετήρησέ τις, ὅτι, προκειμένου νὰ συζητηθῇ ὅσον οὔπω τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχέδιον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσαχθῶσιν οἱ κατάλογοι τῶν καθυστερούντων στρατευσίμων· ἐὰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔλαβεν ἔτι τούτους, ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρις οὗ ἀποσταλῶσιν εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐλήφθησαν ἤδη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου οἱ κατάλογοι τῶν κατὰ νομοὺς διὰ τὸ 1848 καθυστερούντων, παρὰ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν εσωτερικῶν ὑπουργείου, οἱ τῶν κατ' ἐπαρχίας ὀφειλομένων· ὥστε ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἀντικειμένου. ἐὰν δὲ γείνῃ χρεία καὶ ἄλλων ἴσως καταλόγων, θέλουσι ζητηθῇ.

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ τοῦτο τὰ δύω ἄρθρα τοῦ Α. κεφαλαίου· παραδεχομένης δὲ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο δεκτὰ ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως, καὶ ἔχουσιν οὕτω·

« Κεφ. Α. Ὑπουργεῖον ναυτικῶν.

1. Προσωπικὸν	δραχ.	28,032.—
2. Ὑλικὸν	»	5,000.— »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 33.032 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ε. Οἰκονομόπουλον καὶ Παππαδημητρίου, συνήχθη, κατὰ τὸ ἐνταῦθα πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Α'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δρ. 33,032, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	
Κλεομ. Οἰκονόμου	
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.
Ἀναγ. Μακρυπόκαμισος	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνσταν. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	Ν.
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάν. Κλίμακας	Ν.
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν.
Πέτρος Α. Ζάνος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χ. Ν. Δεμάθας	
Ἠλίας Παππαδαῖος	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανσπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	

Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.
Κωνστ. Μανέτας	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη.	
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	Ν.
Νικόλαος Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	
Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Κ. Βεΐκος	
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	Ν.
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ν.
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μασχούλας	Ν.
Α. Κανελόπουλος	Ν.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰ. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Χριστόδ. Τσίνος	
Δημήτρ. Κουμανιώτης	Ν.
Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Α. Ὀρλώφ	
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνς. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀριμάς	Ν.
Μῆτ. Ἀναγασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δημ. Δ. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατσίσκος	Ν.
Κωνσταντῖνος Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ δύο ἄρθρα τοῦ Β'. κεφαλαίου ἐγένοντο δεκτὰ, παραδεχομένης τῆς ἐπιτροπῆς, ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« Κεφ. Β'. Διευθυντήριον ναυστάθμου.

1. Προσωπικὸν . . . . . δρ. 31,440.—
2. Γλικὸν . . . . . » 1,200.—»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Β'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 32,640 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ

τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὁμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 71.

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἅπερ, παραδεχομένης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« Κεφ. Γ'. Δημενικὴ ὑπηρεσία.

1. Προσωπικὸν	δρ.	62,388.—
2. Ὑλικὸν	»	6,246.—
3. Κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ λέμβων	»	1,000.—
4. Ἔξοδα φάρων καὶ φανῶν	»	9,405.60 »

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 79,039. 60, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου εἰς δύο §. διαιρούμενον, ὅπερ, παραδεχομένης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Πλήρωμα ναυστάθμου.

α') Μισθοὶ	δρ.	18,192.—
β') Τροφὴ	»	8,362.88 »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου εἰς 4 §§ διαιρουμένου, παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ πέρυσι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πραγματευθείς, εἶχεν εἴπει ὅτι, ἀντὶ τῶν εἰς τὸ ὅπλον τοῦτο ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν, παραλαμβάνονται εἰς ἐνέργειαν ἄλλοι εἰς τὸ ἕτερον ὅπλον ἀνήκοντες, μένουσι δ' ἐκεῖνοι εἰς διαθεσιμότητα· ταῦτα δὲ καὶ ἤδη ἐπαναλέγων, συνίστησιν εἰς τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν νὰ διορθώσῃ τὸ ἀτόπημα τοῦτο, ἵνα μὴ γίνηται τοῦ λοιποῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δι' ἔλλειψιν πυροβολιστῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐβιάζετο ἡ κυβέρνησις νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄλλου ὅπλου ἐξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ· ἤδη δὲ, ὑπαρχόντων ἀνδρῶν τοῦ ἰδίου ὅπλου, διωρθώθη τὸ ἀτόπημα καὶ δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ συμβαίνει.

Οὕτως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Λόγος τεχνιτῶν.

α') Μισθοὶ	δρ.	39,978.40
β') Τροφὴ	»	2,989.35

γ') Ἱματισμὸς	»	3,383.55
δ') Στρατωνισμὸς καὶ ὁπλισμὸς	»	960.— »

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν περικοπῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

« ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ δραχμῶν 100,000 πίστωσιν, τὴν ζητουμένην δι' ἐπισκευὴν ἐθνικῶν πλοίων, ὡς καὶ τὴν ἑτέραν ἐπ ἄλλων δραχμῶν 100,000 ἐπίσης διὰ κατασκευὴν νέων πλοίων, τὰς παραδέχεται μὲν ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ παρατηρεῖ τὰ ἀκόλουθα. Μὲ λύπην της παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι, ἐνῷ τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ἐράνη πάντοτε πρόθυμον διὰ νὰ χορηγήσῃ τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς κατασκευὴν πολεμικῶν πλοίων, ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, διευκόλυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ κατ' ἔτος ἐψηφίζετο χρηματικὰ ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὄχι μόνον δὲν ἐκπληροῦται ἡ ἐθνικὴ θέλησις, ἥτις ἐστὶ τὸ νὰ γυμνάζηται καὶ ἐξασκῆται μέρος ἀνδρῶν ἐκ τοῦ κατὰ πλεῖστον μέρος ναυτικοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ συνάμα γίνεται σύγχυσις τῆς χρήσεως τῶν κεφαλαίων τούτων, διότι τὸ χρηματικὸν τῆς μιᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς προβλεπόμενον ὑλικὸν ἀναμιγνύεται μὲ τὴν ἄλλην, γινομένης μεταφορᾶς τῶν κεφαλαίων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνταγματικῶς εἶναι ὅλως ἀσυγχώρητον. Συνιστᾷ λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ λαμβάνωσι χώραν παρόμοια ἀτοπήματα, ἀλλὰ νὰ γίνηται ἡ χρῆσις ἑκάστου ποσοῦ καθ' ἣν προσδιορίζεται τρόπον. »

Ἐπὶ τούτῃ παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, ἐάν ποτε ἐλήφθη μέρος ὕλης τοῦ ἑνὸς εἴδους πρὸς χρῆσιν ἑκτακτον τοῦ ἑτέρου, τοῦτο ἐγίνετο ἐξ ἀνάγκης· ἀλλ' ὁσάκις λαμβάνεται ἡ ὕλη αὕτη, λαμβάνεται κυρίως ὡς δάνειον, διὸ ἐπιστρέφεται πάντοτε. Ἄλλως ὅμως δέχεται τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἑκάτερον τῶν ἄρθρων ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὰ 5, ἔχουσι δ' οὕτω·

« 3. Ἐπισκευαὶ Β. πλοίων . . . . . δρ. 100,000.—
4. Κατασκευαὶ καὶ ἀγοραὶ . . . . . » 100,000.—
5. Καταστήματα . . . . . » 15,000.— »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 288,866. 18/00, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν

κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν πίστωσιν τούτου διὰ ψήφων **74**.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ **1** ἄρθρον τοῦ Ε. κεφαλαίου, εἰς δύο διαιρούμενον §, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

« ΚΕΦ. Β'. *Στόλος.*

Παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ ὡς νόμιμον καὶ ἀναγκαιοτάτην καὶ τὴν διὰ τὸν στόλον δαπάνην ἐκ δραχ. **799.766:60/00**, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ καὶ τὴν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο λαμβάνουσαν χώραν κατάχρησιν, διότι ἡ δαπάνη αὕτη, ἀντὶ ὡς ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐλαττωθῇ, ηὔξησε κατὰ μέγα μέρος· ἐπιθυμοῦσα δὲ νὰ μὴ λαμβάνωσι χώραν τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαύτης φύσεως καταχρήσεις, φέρει ὑπ' ὄψιν τοῦ σώματος τὸν τρόπον καθ' ὃν αὗται γίνονται. Εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ, τοὺς μετασχόντας τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τοὺς μὴ ὄντας ἢ μὴ τεθέντας εἰς ἐνέργειαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ ναυτικὸν μητρῷον κατατάξεώς των, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποφασισμένου εἰς τοῦτο ναυτικοῦ αὐτῶν βαθμοῦ ἀντὶ γραμματίων, δεκτῶν εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐδόθησαν καὶ δίδονται κατ' ἔτος μισθοὶ διαθεσιμότητος. ἀλλὰ, καὶ τοι ὄντων τούτων διαθεσίμων, ἂν καὶ τὸ δικαίωμα τῶν μὴ ἐντελῶς ἢ μηδόλως ἱκανοποιουμένων ἀγωνιστῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ψηφισμάτων τῆς συνελεύσεως τῆς **3** Σεπτεμβρίου, ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τούτου ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἐσυστήθη κατὰ τὸ ἔτος **1846** συνεπείᾳ Β. διατάγματος ἢ συστηθήσεται, ὄχι μόνον προβιβάζονται πολλοὶ ἐκ τῶν τοιούτων ἀξιωματικῶν καὶ γίνεται αὔξησις ἐξόδων, ἀλλὰ καὶ νέοι τοιοῦτοι διωρίσθησαν. Ἐννοεῖ λοιπὸν ἡ ἐπιτροπή, ὅτι πρέπει νὰ παύσωσιν οἱ τοιοῦτοι προβιβασμοὶ καὶ διορισμοί, καὶ νὰ μὴ γίνωνται τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοι ἐκτὸς τῶν περιστάσεων ἐκείνων, κατὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ λάβωσι χώραν ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, ἢ καὶ ἄλλοτε καθ' ἃς περιστάσεις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. »

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀληθῶς ἐγίνοντο τοιοῦτοι προβιβασμοί, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐλαττοῦνται καὶ γίνονται μετὰ πολλῆς φειδωλίας, γραμμάτια δὲ οὐδέποτε διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ ὅπλου. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐνεργοῦσα ἡ κυβέρνησις τοιούτους προβιβασμούς, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου· καὶ ὁσάκις μὲν γίνονται οἱ προβιβασμοὶ λόγῳ ὑπηρεσίας, τὸ πρᾶγμα ἔχει καλῶς διότι γίνονται ἐκ τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων, ὅταν ὅμως διανέμωνται χάριν προσώπων, τότε γίνονται διπλοῖ οἱ προβιβασμοί· ἀ) ὁ τοῦ τιθεμένου εἰς διαθεσιμότητα, ὅστις πρέπει νὰ προβιβασθῇ διὰ τοῦτο, καὶ β') ὁ τοῦ ἀντ' ἐκείνου εἰς ἐνέργειαν διοριζομένου· ὥστε προκύπτει διπλασία ἐκ τούτου δαπάνη. Πρὸς δὲ παρατηρεῖ ὅτι ὅλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐνεγράφησαν εἰς τὰ μητρῷα, ἢ ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι, ἀνάγκη νὰ λάβωσιν ἀφεικτῶς τὰ δίκαιά των· ἀλλὰ νὰ γείνῃ τοῦτο διὰ τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς, ὡς ὁρίζει τὸ ψήφισμα, καὶ οὐχὶ νὰ γείνωνται αἱ βαθμολογίαι κατ' ἀπόφασιν ἰδίαν τοῦ ὑπουργείου. Διὸ προτείνει νὰ συστηθῇ στενῶς εἰς αὐτὸ νὰ μὴ γείνωνται πλέον ταῦτα.

Καὶ ἄλλου δὲ τὰ αὐτὰ ὑποστηρίζοντος, ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι περὶ μὲν τῶν ἐπὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας γενομένων παρατηρήσεων δὲν λέγει τι, ἐπειδὴ καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἐνασμενίζεται βέβαια νὰ κάμνῃ μεταθέσεις τοιαύτας· συμφωνεῖ ὅμως ὅτι αἱ βαθμολογίαι πρέπει νὰ δίδωνται κατὰ τὰ μητρῷα, καὶ εἶναι ἄδικον, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ **1821** ἐξεβράγη ὁ ὑπὲρ ὅλων ἀγών, νὰ παραγκωνίζωνται μέχρι τοῦδε πολλοὶ τῶν γενναίως μετασχόντων αὐτοῦ, ἐνῷ ἐτιμήθησαν ἄλλοι νέοι καὶ ἀμέτοχοι τῶν κινδύνων του. Δύο δὲ ὁδοὶ εἶναι πρὸς θεραπείαν τῶν ἀδικιῶν τούτων· ἀ) νὰ βραδυνθῶσιν οἱ μηδόλως εἰς τὰ μητρῷα ἐγγραφέντες, καὶ β') νὰ δικαιωθῶσιν οἱ λαβόντες μικρότερον βαθμὸν τῶν ἀγώνων των· δὲν πρέπει δὲ νὰ βραδύνῃ ἡ θεραπεία αὐθετέρου τούτων, διότι παρῆλθον ἤδη ἔκτοτε **29** ἐνιαυτοὶ καὶ ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, διότι μετὰ θάνατον οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ ἀμοιβάς. Ἐκτὸς τούτου ὑπενθυμίζει, ὅτι ἡ βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ δοθῶσι πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ὡρισμέναι κτηματικαὶ περιουσίαι, διὰ νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ἐκβιάζωνται κατ' ἔτος ὁ προϋπολογισμὸς μὲ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δαπάνην· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐρρέθη τότε καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀξιώσεις ἀγωνιστὰς ναυτικούς· τὴν σύστασιν ταύτην θεωρεῖ ἁρμόδιον νὰ πραγματοποιήσῃ πλέον ἡ κυβέρνησις δι' οὓς ἐξέθηκε λόγους.

Ἐκφωνήσαν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὰ εἰς τὰ μητρῷα ὀνόματα εἰσὶν ὅλα καθαρῶς ἐγγεγραμμένα καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη εἰς αὐτὰ σύγχυσις· μόνον δὲ τὸ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν θανόντων ἀξιωματικῶν νομοσχέδιον ἐλλείπει, ἀλλὰ καὶ τοῦτο παρασκευάζεται ἤδη.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐρρέθη ἄλλοτε ὅτι ἔπρεπε νὰ παυθῶσιν

αἱ χορηγούμεναι συντάξεις, καὶ τοῦτο πρὸς ποινὴν τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες δὲν ἐξεκαθάρισαν τὰ δικαιώματα τῶν ἀξίων συνταξιοδοτήσεως. Ἤδη δὲ παρετηρήθη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ βαθμολογῶνται οἱ μὴ μετασχόντες τοῦ ἀγῶνός μας· τοῦτο δὲ εἶναι δικαιότατον, ἐπειδὴ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ ἔπρεπε νὰ βαθμολογῶνται. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δὲ εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ σύστασις δύο ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ παρῆλθον ἕκτοτε ἑπτὰ ἔτη καὶ δὲν ἀντημείφθησαν εἰ ἀδικηθέντες. Διὸ φρονεῖ νὰ ἐξακολουθήσωσι μᾶλλον αἱ βαθμολογίαι, ἵνα ἕκαστος ὑπουργὸς διοριζόμενος ἀμείβῃ τοὺς ἰδίους, παρὰ ν' ἀποκλεισθῶσιν ὁριστικῶς πάντες, καθ' ὅσον περιφέρονται γυμνοί, ἄνευ ἄρτου καὶ ἄνευ βαθμοῦ. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐκ τῶν μητρώων ἀποκλεισθέντων, ἀπεκλείσθησαν ἀκολούθως καὶ ἄλλοι· ἐνῷ δὲ τιμᾷ τοὺς λόγους τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος, ὑπενθυμίζει ὅτι καὶ αὐτὸς προϋπῆρξεν ὑπουργός, ἀλλ' οὐδὲν ἔπραξεν ὑπὲρ τῶν ἀδικηθέντων καὶ προεβιβάσθησαν πολλοὶ ἀναξίως. Προτείνει λοιπὸν νὰ συστηθῇ ἡ ταχίστη τῆς ἐπιτροπῆς συγκρότησις πρὸς δικαίωσιν ὅλων τούτων, οἵτινες κατεξωδεύθησαν πρὸς τοὺς ἄλλους εἰς ἀναφορὰς καὶ χαρτόσημα, εἰ δ' ἄλλως νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ χορηγοῦντες βαθμολογίας.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ παρατήρησιν ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, οὐ μόνον δὲν εἶχεν ἀδιαφορήσει ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω ἀγωνισθέντων, ἀλλὰ καὶ ποσὸν εἶχε θέσει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1847 ὑπὲρ τῶν ἀρχείων τῆς προκειμένης ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ γερουσία δὲν ἀπεδέχθη αὐτό. Περιπλέον δ' ἐρρόνει νὰ εἰσαγάγῃ μετὰ τοῦτο καὶ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀπεσύρθη ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἀφέθη εἰς ἄλλους τὸ ἔργον.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ πολιτικὸς ἡμῶν χάρτης ὁρίζει, ὅτι οὐδεμία διάθεσις ἐθνικῆς περιουσίας ἢ ἀμοιβὴ γίνεται ἄνευ νόμου· καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀντιτείνει, ὅτι αἱ ὁσημέραι χορηγούμεναι βαθμολογίαι δὲν εἶναι διάθεσις τοιαύτης περιουσίας ἢ ἀμοιβή. Ἄλλως τε, τὸ Ε. ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως λέγον ῥητῶς, ὅτι στρατιωτικαὶ βαθμολογίαι δὲν γίνονται ἄνευ νόμου, αἴρει πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν· διὸ ἐβιάσθησε μάλιστα νὰ συσταθῇ ἡ ἀναγκαία ὑπὲρ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀγωνισαμένων ἐπιτροπή, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ λάβῃ διὰ νόμου τὰ μέσα τῆς ἀποζημιώσεως τούτων. Ἡ ἀμοιβὴ λοιπὸν τούτων ἐθεωρήθη δικαίωμα νομοθετικόν, καὶ ὅμως ἡ κυβέρνησις, οὐδ' ἐπιτροπὴν συστήσασα, οὐδὲ τὸν ἀμοιβὸν νόμον λαβοῦσα, ἐξακολουθεῖ διανέμουσα προβιβασμοὺς καὶ τιμάς. Παρατηρεῖ δ' ὅτι πρὸ τῆς μεταβολῆς καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐκείνη κυβέρνησις, σεβασθεῖσα τὸ ἐθνικὸν τοῦτο δικαίωμα, διώρισεν ἐπιτροπὰς ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἀγωνιστῶν, καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως τούτων διένειμε τὰς βαθμολογίας· ἀλλ' ἤδη ἀπονέμονται οἱ βαθμοὶ ἀπ' εὐθείας, οὐχὶ εἰς ἄνδρας τοὐλάχιστον τοῦ ἀγῶνος, ἀλλ' εἰς νεανίσκους ἐπιδεικνύοντας βαθμοὺς φαλαγγιτικούς. Διὰ ν' ἀπαλλαγῇ λοιπὸν καὶ ἡ κυβέρνησις τῶν δεινεκῶν τούτων ἀπαιτήσεων, συνίστησι καὶ αὐτὸς νὰ παύσῃ πᾶσα βαθμολογία μέχρι τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς οὐδεὶς προβιβασμὸς γίνεται ἄνευ νόμου πρὸς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ. Διὸ προτείνει νὰ εἰσαχθῇ τοιοῦτος νόμος καὶ ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν ἀξιωματικῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν σχετικῶς ἐπ' αὐτοῦ λεχθέντων· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Πληρώματα.

α) Μισθὸς	δρ.	635,423.40
β') Τροφὴ	»	138,701.20»

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ἐγίνοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Λόχος ἀποστρατευτῶν.

α) Μισθὸς	δρ.	20,784.—
β') Τροφὴ	»	3,358.—
Ἄρθρον 3. Ναυτολόγησις	»	500.—
Ἄρθρον 4. Ἔξοδα ὁδοιπορίας	»	1,000.—»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ἐ. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 799,766. 60/00. ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Τσανετάκην καὶ Καλογερᾶν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προτελευταίοις, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεί, διὰ ψήφων 71.

Ἀναγνώσθη δὲ καὶ τὸ Ϛ'. κεφάλαιον, ἐξ ἑνὸς ἄρθρου συγκείμενον, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

« ΚΕΦ. Ϛ'. Ἐκπαίδευσις.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐμπεριλαμβάνεται πίστωσις δαπάνης δραχ. 4176· αὕτη καθίσταται ἀναγκαία διότι δίδεται εἰς νέους σπουδάζοντας ἐν τοῖς ἐθνικοῖς πλοίοις καὶ ἐν Εὐρώπῃ τὴν ναυ-

τικὴν, οἱ δὲ νέοι οὗτοι προπαρασκευάζονται διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ· μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ εὔχεται, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν διὰ νὰ προσλαμβάνωνται καὶ ἐκπαιδεύωνται πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν τοιοῦτοι νέοι, ὁποῖοι νὰ ἔχωσι τὰ συστατικὰ τῆς μαθήσεως καὶ τῆς μεταδόσεως αὐτῆς.»

Ἐπὶ ταύτης παρατηρήσαντός τινος ὅτι, ἀντὶ τῆς γινομένης δαπάνης, δὲν ἦτον δύσκολον νὰ συστηθῇ ἕδρα τῆς ναυτικῆς εἰς Αἴγιναν ἢ εἰς Πόρον, διὰ νὰ παραδίδηται ταχτικώτερον τὸ μάθημα τοῦτο. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Βαρβάκης ἀποθνήσκων ἐγκατέλιπε σημαντικὸν κληροδότημα πρὸς ἀνέγερσιν τοιαύτης σχολῆς εἰς Αἴγιναν· ἡ πρόνοια δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἦτον ἀρίστη, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς, φύσει ναυτικὴ καὶ ὑπὸ θαλασσῶν περιῤῥεομένη, διὰ τῆς ναυτικῆς δύναται κατ' ἐξαίρεσιν ν' ἀναπτυχθῇ, διὰ τοῦτο καὶ σήμερον ἔτι ἀριθμεῖ 50,000 ναυτῶν, ἐνῷ ἡ θαλασσοκράτωρ Ἀγγλία μόλις ἔχει 80,000. Ἐὰν λοιπὸν τὸ κληροδότημα ἐλήφθη, συνίστησι νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπός· ἄλλως, νὰ καταβληθῇ ἡ ἀναγκαία προσπάθεια εἰς παραλαβήν του.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. ὑπουργὸς ἐνασχολεῖται ἤδη διὰ τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ. Ἐγένετο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 4,176 δραχμὰς, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν πίστωσιν τούτου, ἔχοντος οὕτω·

« Κεφ. Γ'. Ἐκπαίδευσις . . . . . δρ. 4,176.—»

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ τοῦτο δύο ἄρθρα τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, καὶ, μηδεμιᾶς ἐπ' αὐτῶν ἀντιῤῥήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἑκάτερον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

« Κεφ. Ζ'. Δικαιοσύνη.

1. Προσωπικὸν . . . . . δρ. 17,817.60
2. Ὑλικὸν . . . . . » 960.—»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Βαρότση καὶ Σουμαρίπα, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ Η'. κεφάλαιον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

« ΚΕΦ Η'. *Συντάξεις.*

Τὸ ἐκ δραχ. 7600: 80/00 ποσὸν τῶν συντάξεων προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἤτοι νὰ σημειωθῇ εἰς δραχ. 3800: 40/00, διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἔκθεσιν ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως λόγους, καὶ διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ, πλέον τοῦ ὁρισθέντος εἰς τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν χρόνου, πίστωσις διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς συντάξεις ἐν γένει, ἀφοῦ δὲν εἰσηκούσθησαν αἱ κατὰ καιροὺς αἰτήσεις τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας διὰ νὰ κανονισθῶσιν αἱ συντάξεις ἐν γένει δι' ὁριστικῶν νόμων. »

Ἐπὶ ταύτης ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἐτροποποίησε τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συντάξεων εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀποφασίσασα νὰ καταχωρισθῇ μὲν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς πρὸς συντάξεις πιστώσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου νόμος κανονίζων τὸ περὶ συντάξεων, καὶ ἂν τοῦτο δὲν γείνῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ παύῃ ἔκτοτε ἡ πίστωσις τῶν συντάξεων, ἡ ἐπιτροπὴ τροποποιεῖ ἤδη τὴν γνωμοδότησίν της κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ταύτης τὴν παραδοχὴν συνίστησεν εἰς αὐτήν.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι καὶ αὐτὸς, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὤν, ἦτο ἐναντίος ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἣν ἀπεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν πίστωσιν, καὶ ἤδη θεωρεῖ ἄδικον καὶ ἄτακτον νὰ δοθῇ ἡ πίστωσις τῶν συντάξεων ὑπὸ ὅρους· διότι, ἀφοῦ εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν συνταξιοδοτουμένων προσώπων λαμβάνουσι τὴν σύνταξιν ἀπέναντι ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν καὶ τῆς ἐσχάτης πενίας των, εἶναι ἄδικον νὰ στερήσῃ ἡ Βουλὴ τὸν ἄρτον αὐτῶν, διότι ὁ ὑπουργὸς δὲν παρουσιάζει τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον. Ἔπειτα οἱ τύποι, καθ' οὓς συντάσσονται οἱ προϋπολογισμοὶ ἀπαιτοῦσι νὰ δώσῃ ἢ νὰ μὴ δώσῃ ἡ Βουλὴ τὴν αἰτουμένην πίστωσιν, οὐχὶ ὅμως νὰ τὴν δίδῃ ὑπὸ ὅρους καὶ περιορισμούς. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ Βουλὴ, ζητήσασα νὰ ὑποβληθῇ νόμος ὁρίσων τὰ προσόντα τῶν συνταξιούχων, δὲν ἐννόησέ ποτε νὰ καταργήσῃ ἢ νὰ προσβάλῃ τὰς συντάξεις, τὰς στηριζομένας εἰς Β. διατάγματα πρὸ τῆς μεταβολῆς ἰσχὺν νόμου ἔχοντα· διότι δι' ἑκάστου Β. διατάγματος ὁρίζεται πολλάκις καὶ ὁ χρόνος τῆς τῶν συντάξεων διαρκείας. Τὰ τοιαῦτα λοιπὸν διατάγματα σιωπηλῶς πως προσβάλλονται, ἂν λεχθῇ ἤδη ὅτι

δὲν χορηγεῖται πίστωσις ἂν δὲν παρουσιασθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου νόμος, ἐνῷ αἱ πρὸ τῆς μεταβολῆς συνταξεις στηρίζονται εἰς Β. διατάγματα ἰσχὺν νόμου ἔχοντα καὶ δὲν δύναται ἡ Βουλὴ ν' ἀρνηθῇ τὴν πίστωσιν τούτων· ἂν δ' ὧσι καὶ τινες μετὰ τὴν μεταβολὴν ἄνευ νόμου, αὗται βέβαια εἶναι παράνομοι καὶ ἄκυροι. Διὰ τούτων δὲ δὲν ἐννοεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν περὶ συντάξεων πολλάκις αἰτηθέντα νόμον, ἀλλὰ λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ ἡ πίστωσις ὑπὸ τὸν ὅρον· διότι, ἂν τυχὸν τὸ ὑπουργεῖον διακωλυθῇ νὰ εἰσαγάγῃ τὸν νόμον, θέλουσι στερηθῇ τῆς συντάξεώς των τόσοι δυστυχεῖς, ἐνῷ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν εἶναι γνωστὰ ὡς κατονομαζόμενα ἐν τῷ ἀναλυτικῷ φύλλῳ. Ἔπειτα λόγος εἶναι περὶ νόμου διαλαμβάνοντος τὰ προσόντα τῶν συνταξιούχων, τοῦτον δύναται νὰ εἰσαγάγῃ καὶ ἡ ἰδία Βουλή. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἄνευ ὅρου τινὲς καὶ περιορισμοῦ παραδοχὴν τῆς τῶν συντάξεων πιστώσεως.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ δικαιολογήσῃ α') τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ β') τὴν προχθὲς γενομένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, κατὰ τῆς ὁποίας, καίτοι ἀρτίως ἐψηφισμένης, ὁ προαγορεύσας κατηγέχθη. Ἐπὶ μὲν τοῦ α. λοιπὸν παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν προεθετο ν' ἀδικήσῃ οὐδένα τῶν ἐχόντων δικαιώματα συνταξιοδοτουμένων, ἀλλ' ὡρμήθη ἀπ' ἐναντίας ἀπὸ πνεύματος δικαιοσύνης, καθότι ἐπληροφορήθη ὅτι πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐχορηγήθησαν συντάξεις, ἄλλαι μὲν εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα δικαιώματα, ἄλλαι δὲ διὰ διαταγμάτων, οὕτως εἰπεῖν ἀτελῶν, μὴ ὁριζόντων οὐδὲ τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως, οὐδὲ τὰ προσόντα τῶν συνταξιοδουμένων, τὰ δικαιολογοῦντα τὴν σύνταξιν. Οὕτω δ' ἐξακολουθοῦσι νὰ συνταξιοδοτῶνται πρόσωπα ὑπὸ τὸν τίτλον τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν, ἐνῷ πραγματικῶς δὲν εἶναι τοιαῦτα, καὶ πάλιν ἄλλα ὀρφανὰ νὰ λαμβάνωσιν ἔτι τὴν σύνταξιν ἂν καὶ ἡλικιώθησαν καὶ δὲν ἔχουσι ταύτης ἀνάγκην· ἐνῷ τέκνα πραγματικῶς ἀγωνισθέντων ὀρφανὰ καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν λιμώττουσι, στερούμεναι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν δὲν εἶπεν ὅτι τὰ διατάγματα δὲν ἔχουσιν ἰσχύν, ἀλλ' ὅτι εἶναι χρεία νὰ ἀναθεωρηθῶσιν αἱ συντάξεις, νὰ καταργηθῶσιν αἱ κακῶς ἔχουσαι καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς ἄλλους ἔχοντας δικαιώματα. Διὰ τοῦτο ἡ Βουλή, καλῶς σκεφθεῖσα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἀποφάσει της, ἀπεφήνατο νὰ μὴ ἰσχύῃ πέραν τοῦ Ἰουνίου ἡ περὶ τῶν συντάξεων πίστωσις, ἂν τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἰσαγάγῃ τὸν περὶ τούτων νόμον, διὰ ν' ἀναγκασθῇ οὕτω τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ αὐτόν· διότι ἄλλως οἱ συνταξιοδοτούμενοι ἔχουσι δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Δὲν πρέπει δὲ οὐδὲ νὰ λογίζηται, ὅτι οἱ ὑπουργοί, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ὦσι, θέλουσι καταφρονήσει ῥητὰς ἀποφάσεις τοῦ ἔθνους καὶ δὲν θέλουσιν ἐκπληρώσει αὐτάς, ἐνῷ εἶναι ἔμπαλαι καὶ σεβασταί. Ἔπειτα ὁ προτεινόμενος τρόπος εἶναι δικαιότατος, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἐγνωμοδότησε νὰ παύσῃ ἡ πίστωσις τῶν συντάξεων, ἂν δὲν ψηφισθῇ ὁ περὶ τούτων νόμος, ἀλλὰ μόνον ἂν δὲν εἰσαχθῇ· δὲν εἶναι λοιπὸν δύσκολον εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὸν περὶ συντάξεων νόμον. Ὑποστηρίζει λοιπὸν νὰ ἐγκριθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ προτέρα ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.

Ἀντέλεξεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀνεγνώρισεν, ὅτι τὰ Β. διατάγματα ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου, ἀλλ' εἶπεν ὅτι τινὰ τούτων εἶναι ἀτελῆ, ἐνῷ οὐδεμία διαστολὴ καὶ διάκρισις ὑπάρχει εἰς τὰ διατάγματα ταῦτα, ἀλλ' ὅλα περιέχουσι καὶ τὰ προσόντα τῶν συνταξιοδοτουμένων, τὴν διάρκειαν τῶν συντάξεων κτλ· ἂν δὲ ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἀπολέσαντα τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἢ κακῶς ταύτην λαμβάνοντα, ταῦτα δύνανται νὰ καταδειχθῶσι καὶ ν' ἀφαιρεθῇ ἡ τούτων σύνταξις, δὲν εἶναι ὅμως δίκαιον ἕνεκα ὀλίγων ἀνόμων νὰ καταργηθῶσι τόσαι νομιμώταται συντάξεις, καὶ νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ συνταξιοδοτούμενοι ἂν ὁ ὑπουργὸς δὲν εἰσαγάγῃ νόμον.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀπεδείχθη, ὅτι εἰς τὰς πρὸ τῆς μεταβολῆς γενομένας συντάξεις εἰσέρρησαν ἄπειροι καταχρήσεις, ἐπειδὴ αἱ συντάξεις δὲν ἐδίδοντο διὰ νόμου, ἀλλ' ἐξ ἐπιτροπῶν· διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις συνεφώνησαν εἰς ὅλας τὰς βουλευτικὰς συνόδους, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῃ νόμος κανονίζων τὰς συντάξεις, ὑπάγων αὐτὰς εἰς διαφόρους κατηγορίας, καὶ ἐκκαθαρίζων τὰς ἀτόπως εἰς πρόσωπα ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος κεχορηγημένας, καὶ τὰς κακῶς ἤδη διδομένας, καὶ ἀντικαθιστῶν ἄλλας εἰς πρόσωπα ἄξια τῆς περιθάλψεως τῆς κυβερνήσεως· διότι εἶναι ἀληθῶς σκανδαλώδες οἱ μὲν μὴ ἔχοντες δικαιώματα νὰ λαμβάνωσιν, οἱ δ' ἔχοντες τοιαῦτα νὰ λιμοκτονῶσιν. Εἶπε λοιπὸν ἡ Βουλὴ πάντοτε, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γείνωσιν ἐξετάσεις περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνταξιοδοτουμένων, διὰ νὰ γνωσθῇ ποῖοι ζῶσι καὶ ποῖοι ἀπέθανον, ποῖοι ἔχουσιν ἔτι τὰ προσόντα τῆς συντάξεως καὶ ποῖοι ἀπώλεσαν αὐτά, ποῖοι εἶναι ἄξιοι νὰ συνταξιοδοτῶνται καὶ ποῖοι δὲν εἶναι, καὶ, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἐκκαθαρίσῃ ταύτας τὰς

πληροφορίας, νὰ συντάξῃ κατάλογον τῶν συνταξιοδοτουμένων, προσεπισημειοῦν τὴν γνωμοδότησίν του περὶ ἑνὸς ἑκάστου προσώπου αὐτῶν. Μετὰ τοῦτου δὲ τοῦ καταλόγου νὰ καθυποβάλῃ καὶ τὸν περὶ συντάξεων νόμον, τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ ἢ κατὰ τὰς κατηγορίας τῶν συντάξεων, ἢ περιλαμβάνουσα τὸ σύνολον τῶν ὑπαρχουσῶν, καὶ ὁρίζουσα τὰ προσόντα διὰ τὰς μελλούσας συντάξεις. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε ὁ τοιοῦτος νόμος δὲν ὑπεβλήθη, ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, εἶναι δικαιοτάτη, καὶ ταύτην ὑποστηρίζει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἐνταῦθα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν ψηφίζεται δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος καὶ παραδίδοται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑπουργείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην της· τὸ νὰ δίδηται λοιπὸν πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ ὅρους, καταστρέφει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, καὶ ἀποδείκνυσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς. Ἀναγνωρίζει μὲν καὶ αὐτὸς τὴν ἀνάγκην τῆς κανονίσεως τῶν συντάξεων· ἀλλὰ, ἀφοῦ ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη ἐπεξεργασία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ τοσαῦτα ἤδη ἔτη, δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ ν' ἀπαιτήσῃ νὰ τελεσθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ νὰ θέσῃ τὸν ὅρον τῆς ἀφαιρέσεως τῆς πιστώσεως ἐν περιπτώσει μὴ εἰσαγωγῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ αἰτουμένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πολλὴν καὶ ὡρίμον σκέψιν, καὶ δὲν δύναται βεβαίως νὰ συνταχθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἐκφράζει πρὸς τὴν βουλὴν τὴν πεποίθησίν του, ὅτι θέλει προσπαθήσει νὰ εἰσαγάγῃ ὅσον τάχιον τὸ αἰτούμενον νομοσχέδιον, ἀλλὰ ἂν ἐκ δυσχερειῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του βραδύνῃ τὸ ἔργον, δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ ἡ πίστωσις· προστίθησι μάλιστα ἐπισήμως καὶ παντηγυρικῶς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει διορίσει ἀμέσως ἐπιτροπὴν εἰδικὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, καὶ δέχεται τὸν ὅρον ὅτι, ἂν τὸ ὑπουργεῖον δὲν διορίσῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν τοιαύτην ἐπιτροπὴν διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸν αἰτούμενον νόμον, νὰ παύῃ ἡ περαιτέρω τῶν συντάξεων πίστωσις.

Μετὰ ταῦτα, προκειμένου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργείου, ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ προταθεῖσα γνώμη εἶναι ἀπωτέρα ἀμφιβολίας δὲ καὶ αἰτιολογίας περὶ τούτου ὑπάρχουσι· ὁ πρόεδρος ἐρώτησε τὴν βουλὴν ἂν θεωρῇ ἀπωτέραν τὴν τοῦ ὑπουργοῦ γνώμην, ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς· ἐρωτηθεῖσα δέ, ἂν παραδέχηται τὸν ἐπὶ τῶν συντάξεων ὅρον τὸν ὁποῖον ἔθεσε καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τουτέστι τοῦ νὰ παύωσιν αἱ συντάξεις καὶ τοῦ παρόντος ὑπουργείου ἂν ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου δὲν εἰσαχθῇ παρ' αὐτοῦ ὁ περὶ τούτων αἰτηθεὶς ὁμως, παρεδέχθη αὐτὸν δι' ἀναστάσεως.

Οὕτω δ' ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Η'. Κεφαλ. ἐξ ἑνὸς ἄρθρου συγκειμένου ψηφοφορία κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Παππαδημητρίου καὶ Σ. Ἀντωνιάδου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ψηφοφορίας ὅμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 73 παμψηφεὶ τὴν πίστωσιν τοῦ Η'. κεφαλαίου, ἔχοντος οὕτως·

« Η'. Συντάξεις . . . . . 7,600:80»

Ἀναγνωσθὲν μετὰ τοῦτο τὸ Θ'. Κεφάλ. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

« ΚΕΦ. Θ'.

Προκαταβολαί.

Τὸ τῶν λεγομένων τούτων προκαταβολῶν κεφάλαιον ἐκ δραχ. 2,000 ζητεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς βοήθειαν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ναυαγούντων· σκοπὸς φιλανθρωπίας ἀπαιτεῖ καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ κεφαλαίου τούτου. Προτείνει δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παραδεχθῇ τὸ σῶμα τοῦτο, ὥστε, ὅταν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου δίδωται εἰς ἀνθρώπους ἐνδεεῖς, νὰ μὴν ἐκβιάζωνται οὗτοι εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπὲρ λαμβάνουσι ποσοῦ, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας οἱ μὴ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ἐκβιάζωνται εἰς τὴν ἐπιστροφήν· τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦτο νὰ λάβῃ τὴν ὀνομασίαν « προκαταβολαὶ καὶ βοηθήματα ἐνδεῶν » προστιθεμένων μετὰ τὴν λέξιν « προκαταβολαὶ » ἀπέναντι τοῦ κεφαλαίου τούτου, καὶ τῶν λέξεων « βοηθήματα. »

Ὅθεν ὑπὸ τοὺς ἐκτεθέντας ὅρους συνίστησιν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ πλειονοψηφίαν μὲν ἐπὶ ὅλων τῶν δαπανῶν, κατὰ μειονοψηφίαν δὲ ὡς πρὸς τὴν δαπάνην τῶν συντάξεων, τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ. »

Συμμεριισθέντος δὲ ταύτην καὶ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ εἰπόντος, ὅτι καὶ ἤδη ὡς λέγει ἡ ἐπιτροπὴ γίνεται· ἐνηργήθη ψηφοφορία κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Παππαδημητρίου καὶ Κ. Δαρειώτου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη

παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73 τὴν πίστωσιν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου, ἔχοντος οὕτω·

« Θ' Προκαταβολαὶ . . . . . δρ. 2,000.»

Ἀποπερατωθέντος δ' οὕτω τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 26 Μαρτ, τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νομοσχεδίου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς εἰς Γύθειον σταλησομένης ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 26. Μαρτίου 1849.

Συνελθόντων τῶν Κ. βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως α') ἡ ἐκλογὴ βουλευτικῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀπελευσομένης εἰς Γύθειον πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ β') ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νομοσχεδίου.

Πρὸς ἐκλογὴν λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς, παρετέθησαν αἱ κάλπαι καὶ ἐγένετο μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Μαυρομιχάλη καὶ Τσανετάκη· μετὰ τὸ τέλος δὲ, παραβληθέντων τῶν κυάμων πρὸς τὰ ψηφοδέλτια καὶ εὑρεθέντων ἰσαρίθμων καὶ 95 τὸν ἀριθμὸν, ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Οἰκονομοπούλου καὶ Βιτάλη, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἔλαχον ψήφων ὁ μὲν Σ. Ἀντωνιάδης 54, ὁ Δανόπουλος 53, ὁ Βελῆς 52, ὁ Α. Νάκος 45, ὁ Ι. Ἀντωνόπουλος 42, καὶ ὁ Δεληγιαννάκης 36· οἱ δὲ Ὀρεινὸς, Ι. Παππατσώνης καὶ Κ. Δασειώτης ἀνὰ μίαν. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαχόντα τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοὺς Κ. Σ. Ἀντωνιάδην, Α. Δανόπουλον καὶ Βελῆν.

Μετὰ τοῦτο ἡ βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νομοσχεδίου, μηδεμιᾶς

δὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Ἀντωνιάδου καὶ Γ. Κορφιωτάκη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Κλεομένης Οἰκονόμου		Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης	Ν.
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Δεληγεώργης.		Μιχαὴλ Σισίνης	
Π. Τσιμπουράκης.	Ν.	Γρηγόριος Χατζηγιάννος	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Γεώργιος Μῆτρος	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἰωάννης Κλίμακας.	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.	Ἀναγώστης Δημητρίου	Ν.
Μ. Καΐρης		Πέτρος Α. Ζάνος	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Μιχαὴλ Ν. Βαλάττας	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Χριστ. Ν. Δεμάθας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	Ν.	Ἠλίας Παπταβαῖος	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Ἀναγ. Μακρυπόκαμπος	Ν.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης.	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης.		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Στράτος		Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος.	Ν.	Γ. Παπανικολάου	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Πέτρος Δεληγιάννης	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Κωνστ. Φασίτσας	Ν.	Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.	Βμ. Ἀντίπας	Ν.
Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας		Ἀνδ. Νοταρᾶς	
Ἄγγελος Γουζάσης		Εὐαγθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς.		Ε. Πανοπριφτόπουλος	Ν.

Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος		Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Ἰωάννης Γκιῦρας	N.
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος		Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἡλ. Γιατράκος		Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Λουκᾶς Στέφανος	N.	Χριστόδουλος Τσῖνος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Ῥήγας Παλαμιδῆς	N.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	N.
Θ. Μ. Πετρινός		Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὼφ	N.
Κ. Μανέτας		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	N.
Μ. Χατζῆ Μελέτη		Στ. Ἀντωνιάδης	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.
Δ. Σακελλαριάδης	N.	Ἰωάννης Περιδῆς	N.
Ν. Μπούτουνας		Ἀνδρέας Μάμουκας	
Π. Παππατσώνης		Κάρολος Νάζος	
Ἰω. Παππατσώνης		Εὐστράτιος Παρίσης	
Π. Δαρειώτης	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Σπ. Βαλέττας	N.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Στρατῆς Δελῆγιαννάκης	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Σπ. Α. Βαρότσης	N.	Ἀν. Παππατσώρης	N.
Παῦλος Λεντούδης		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Χρύσ. Σουμαρίπας	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Κ. Βέϊκος		Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Μ. Ἰατρὸς	N.	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Δ. Βιρβίλης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Γ. Μπάνης		Δημήτριος Χατσῖσκος	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Ἀναγάσιος Μαυρομιχάλης	N.	Κωνταν. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Ν. Μουσχούλας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Α. Κανελλόπουλος		Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ, ὑπέβαλε πρῶτον ὁ βουλευτὴς τῶν βορείων σποράδων τὴν ἀκόλουθον ἀπ' αὐτοῦ τροπολογίαν.

« Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζεται εἰς

1500 ἄνδρας· ἐξ ὧν θέλουν ἀναλογισθῆ, οἱ μὲν 972 ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κράτους, οἱ δὲ 528 ἐπὶ τῶν καθυστερούντων δήμων καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς καθυστερήτεως αὐτῶν ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἡ ἀναλογία θέλει γείνει εἰς μὲν τοὺς νομοὺς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας παρὰ τῶν ἁρμοδίων νομαρχιῶν, καὶ εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν παρὰ τῶν ἐπάρχων αὐτῶν.

Ἄρθ. 2. Δὲν ἀπαλλάσσονται ὡς ἐκ τῆς ἀνακληρώσεως οἱ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη κληρωθέντες, ἀλλὰ συλλαμβανόμενοι ἀντικαθιστῶσι τοὺς ἀνακληρωθέντας. »

Ἀναπτύσσων δ' αὐτὴν παρετήρησεν, ὅτι εἶναι δικαιότατον νὰ μὴ βαρύνωνται οἱ δῆμοι, οἵτινες ἔδωκαν τοὺς νεοσυλλέκτους των, διὰ τὰς καθυστερήσεις ἄλλων· πρὸς τοῦτο δ' ἔκρινεν ἀναγκαῖον καὶ τὸ δεύτερον ἄρθρον, ὥστε, γενομένης ἀνακληρώσεως εἰς τοὺς καθυστεροῦντας δήμους, νὰ μὴ ἐξαιρῶνται οἱ ἀνακληρωθέντες.

Μετὰ τοῦτο ὁ βουλευτὴς Καρυστίας ὑπέβαλεν ἑτέραν τροπολογίαν, ἐπὶ τοῦ ε'. παραγράφου τοῦ 1 ἄρθρου ὡς ἀκολούθως « ἐκ τῶν εἰρημένων οἱ μὲν 1,000 ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν· οἱ δὲ 500 θέλουν ληφθῆ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους ἐκείνους ἀφ' ὧν καθυστεροῦνται. »

Ἀνέπτυξε δ' ὅτι καὶ ἡ τροπολογία του αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων ἐφ' ὧν καὶ ἡ προηγουμένη, μικρὸν ἐκείνης παραλλάσσουσα, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἀναλογίαν ἐξ ὅλου τοῦ κράτους ἐκλεχθησομένων, καὶ τῶν ἐκ τῶν καθυστερούντων δήμων· καὶ ἔχει τοὺς αὐτοὺς λόγους, διότι παντὸς νόμου βάσις πρέπει νὰ ἦναι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἰσότης, καὶ εἰς ταύτας στηρίζεται ἡ τροπολογία του. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸν νόμον στρατολογητέων νεοσυλλέκτων ἀναβαίνει εἰς 4,000 περίπου· ἀλλὰ, ἂν ἀναδράμῃ τις εἰς τοὺς προϋπολογισμούς, θέλει ἰδεῖ ὅτι ἡ ἐκ τῶν κληρούχων δύναμις ἀναβαίνει μόλις εἰς 3,500 ἄνδρας συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν· εἶναι λοιπὸν παράλογον νὰ γίνωνται τοιαῦται καθυστερήσεις ὑπό τινων δήμων, καὶ νὰ ἐπιβαρύνωνται ἀκολούθως οἱ δῆμοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδωκαν τοὺς νεοσυλλέκτους των πλήρεις. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν τροπολογίαν του.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν, ἂν ὑποστηρίζωνται αὗται αἱ τροπολογίαι καὶ ὑπ' ἄλλων· ἐπειδὴ δ' ὑπεστηρίχθησαν, εἶπεν

ὅτι θέλει ἐρωτήσει τὴν βουλὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἂν θεωρῇ αὐτὰς ἀμέσως συζητητέας ἢ ἀναβλητέας πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ διανομήν.

Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις, ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι εἶναι οὐσιώδεις καὶ πρέπει νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ νὰ διανεμηθῶσι, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ἡ βουλὴ, καὶ οὕτως ἐπιφέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν· διότι δὲν πρέπει νὰ ψηφίζηται νόμος πρὶν ἢ τὸν διασκεφθῇ ἀποχρώντως ἡ βουλὴ, καὶ μάλιστα καθόσον ὁ προκείμενος ἀφορᾷ ὑποχρεώσεις προσωπικάς, αἵτινες πρέπει νὰ διανέμωνται κατ' ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι αἱ παρουσιασθεῖσαι τροπολογίαι, ἀπόρροια τῆς διαφωνούσης πρὸς τὸ νομοσχέδιον γνώμης, δὲν εἶναι ἰδέαι πρωτοφανεῖς ἢ νέαι, ἀλλὰ κυκλοφοροῦσιν εἰς τὰ τμήματα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθησαν ἀλλὰ δὲν ἐγένοντο δεκταί· δὲν περιέχουσι δὲ οὐδέ τι δυνάκτον, εἰμὴ ὅτι, ἀντὶ νὰ στρατολογηθῶσι καὶ οἱ 1500 κατ' ἀναλογίαν ἐξ ὅλου τοῦ Κράτους, προτείνουσι νὰ στρατολογηθῇ μέρος μὲν τούτων κατὰ κοινὴν ἀναλογίαν, μέρος δὲ ἐκ μόνων τῶν καθυστερούντων δήμων. Ἡ γνώμη λοιπὸν αὕτη εἶναι τυκατάληπτος, καὶ ἕκαστος ἔχει ἐσχηματισμένην ἤδη πεποίθησιν καὶ δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ ἐν γνώσει· ἔπειτα, ἕνεκα τῶν προσεγγιζουσῶν ἑορτῶν, θέλει γείνει ἀναβολὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποκρατωθῇ τὸ νομοσχέδιον. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἄμεσον ταύτου τε καὶ τῶν τροπολογιῶν συζήτησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν βουλὴν, ἂν παραδέχηται τὴν πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν τροπολογιῶν ἀναβολήν· ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς, οὕτω δ' ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν δύω τροπολογιῶν συζήτησις.

Ἀναγνώντος δέ τινος τὸν κατάλογον τῶν κατὰ τὸ 1848 καθυστερούντων στρατευσίμων, ἐξ οὗ συνήχθη, ὅτι τὸ ὅλον μὲν αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 343 ἄνδρας, οἱ κυρίως δὲ καθυστεροῦντες νομοὶ εἶναι οἱ τῆς Φθιωτιδο-φωκίδος, Αἰτωλο-ακαρνανίας, Κυκλάδων καὶ Ἀργολίδος. Ἐπέφερεν ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνας, ὅτι οὐ μόνον στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἡ καθυστέρησις θέλει διπλασιασθῇ, ἐὰν παραδεχθῶμεν ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον καὶ οἱ ἐκ νέου κληρούμενοι θελουσιν ἀποφύγει ὡς ἄδικον τὴν ὑποχρέωσιν· ἀφοῦ δ' ὑπάρχει νόμος, ὁρίζων ὅτι ὁ κληρούμενος ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ εἰς τοὺς δήμους ἀνατίθεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διατάξεων

αὐτοῦ, διὰ τί ἄλλοι μὲν νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ἄλλοι δ' εἰς διαφόρους ὑπεκφυγὰς καταφεύγοντες νὰ ἀπαλλάττωνται; ἀλλ' ἐὰν αὐτὸ τοῦτο μετεχειρίζοντο πάντες, δὲν ἤθελε καταφθῇ ὅλως ὁ περὶ ἀπογραφῆς νόμος; Διὸ συνίστησι νὰ ἀναλογισθῶσι κατὰ τὴν τροπολογίαν 1000 μὲν δι' ὅλους τοὺς νομοὺς, περὶ δὲ τῶν ὑπολειπομένων νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ ἐνεργητικώτερα μέτρα, διὰ ν' ἀποδυθῶσιν ἐκ μόνων τῶν καθυστερούντων νομῶν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι ὁ περὶ ἀπογραφῆς νόμος δὲν εἶναι γενικὸς, ἐπιβάλλων διὰ τὴν καθυστέρησιν ἀλληλεγγύην τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, εἶναι δὲ μόνον προσωπικὸς, καὶ ἕκαστος πολίτης ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ τὰς διατάξεις του χωρὶς νὰ ἀνέχηται νὰ φορολογῆται δι' αὐτὸν ἄλλος τις δῆμος ἢ ἐπαρχία· ἐὰν δὲ δύστροπος γείτων, κωφεύων εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς πατρίδος, ἐξέφυγε τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, δὲν ἕπεται ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ πρέπει νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς μερίδος ἄλλου, ὅστις μετ' αὐτοῦ ὑπέστη τὸν κλῆρον· διὸ δὲν πρέπει διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νόμου νὰ διορθώσωμεν τὸ ἄδικον τοῦ ἑνὸς διὰ μείζονος ἀδικίας πρὸς ἄλλον. Συμφωνεῖ λοιπὸν ἀντὶ τούτου νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἡ κυβέρνησις πρὸς σύλληψιν τῶν ὑπεκφυγόντων, νὰ εἰσαγάγῃ νέον περὶ ἀπογραφῆς νόμον, ὃν πρὸ πολλοῦ ὑπεσχέθη, καὶ νὰ τεθῶσιν αὐστηρὰ περὶ τῶν λειποτακτῶν ὅροι, καθ' ὅσον ὁ ἄδη ὑριστάμενος δὲν ἔχει, καὶ, στερούμενοι τοῦ ἀναγκαίου στρατοῦ, καταφεύγομεν ὑσημέραι εἰς στρατολογίας ἀγυμνάστων ἀνδρῶν· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν τροπολογίαν γίνῃ ἀνακλήρωσις τῶν καθυστερούντων, ἐνδέχεται βραδύτερον νὰ συλληφθῇ ὁ ὑπεκφυγὼν στρατεύσιμος, καὶ, ἐπειδὴ θέλει ἀντικαταστήσει τὸν ἀντ' αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν θέλει ἐξέλθει ἀγύμναστος, οὗτος δὲ ἡμιμαθὴς διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ καιροῦ. Διὸ συνίστησι νὰ δοθῶσιν οἱ αἰτούμενοι στρατιῶται, νὰ πληρωθῇ δὲ πᾶσα προσπάθεια εἰς σύλληψιν τῶν καθυστερούντων.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, ὅτι, κατὰ τοὺς περὶ νεοσυλλέκτων πίνακας τοῦ 1848, καθυστεροῦσι μὲν 445 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπαιτοῦνται δὲ ἤδη 972 πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐξερχομένων, ὥστε τὸ ὅλον τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ ἀναβαίνει εἰς 1417 ἄνδρας. Ἀλλ' ἐνταῦθα προέκυψε μεταξὺ τῆς ἐπιτροπῆς διαφωνία, ἐὰν πρέπῃ νὰ ἀναπληρωθῶσιν οἱ ἐλλείποντες διὰ νέας κατ' ἐπαρχίας κληρώσεως, ἢ νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰδικῶς οἱ καθυστεροῦντες· τοσοῦτο δὲ δικαιότερον ἠσπάσθη τὴν ἀντίθετον γνώμην ἡ μειοψηφία, καθ' ὅσον παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1845—1848 καθυστεροῦσιν 860 νεοσύλ-

λεκτοι, καὶ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν αἰτουμένων 1,500, ἐπειδὴ δὲν ἦν δύσκολον νὰ ἐπανέλθῃ μέρος τοὐλάχιστον τῶν εἰρημένων 860. Καὶ ὅμως συγκαταβατικῶς φερομένη ἡ μειοψηφία, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἀντὶ τῶν 970 τοῦ ἔτους τούτου, παρεδέχθη παρὰ τὸ δίκαιον 1,200, ἀνατιθεῖσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναπληρώσῃ ἐκ τόσων καθυστερούντων τοὺς λειπομένους 217 μέχρι τοῦ ἄρου τῶν 1417· ἐνῷ δὲ εἶλπιζε νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην ταύτην τὸ ὑπουργεῖον ὡς λίαν ἐπιεικῆ, παραδόξως ζητεῖ τὸ ὅλον, ἐνῷ συμφέρον καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ὑπουργείου εἶναι νὰ μὴ συμβαίνωσι τοιαῦται ἄδικοι ἀνισότητες. Καὶ ἀληθῶς, διὰ τί νὰ μὴν ὑπείκῃ εἰς τὸν νόμον ὁ κληρωθείς, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ νὰ ὀχληται τὸ ἐορτίον ἄλλος; διότι συμβαίνουσιν, ὡς λέγει ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, καταχρήσεις, ἢ βοηθοῦνται τινὲς ὑπὸ τῶν οἰκείων; ἀλλὰ πῶς εἶναι πρέπον νὰ γίνωνται ταῦτα, ἐνῷ ὑπάρχει νόμος ὑποχρεωτικὸς περὶ τούτου, καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται πρὸς ὅλους ἀπὸ τοῦ ἴσου; Δὲν πρέπει δὲ νὰ λίγῃ τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐξήντλησεν ὅλα τὰ μέσα, διότι μόνον ἐὰν εἷς ἕνα δῆμον οἱ μὲν ἐξαιρεθῶσι δι' ἀνικανότητα ἢ ἄλλους ἰσχυροὺς λόγους, οἱ δὲ προλάβωσιν ἀποδράντες, τότε μόνον δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐξηντλήθη τὸ δικαίωμα· τοιαύτη δὲ ἐξάντλησις δὲν ἔγινεν οὐδαμοῦ, καὶ οἱ ἀντικαθιστῶντες τοὺς διαφεύγοντας ἔχουσι τοὐλάχιστον κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον πλῆρες δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὤφειλε νὰ ἐξαντλήσῃ ἐν ἔργῳ ὅλα τὰ μέσα, αἱ δὲ κατ' ἐπαρχίας ἀρχαὶ νὰ μὴν ἀλλιαφορῶσι τοσοῦτον καὶ μένῃ ἀσυμπλήρωτος ὁ στρατός μας· ἐὰν δὲ διαφεύγωσιν οἱ στρατεύσιμοι, διὰ τοὺς ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει λόγους, ποία ἡ βεβαιότης ὅτι καὶ μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου δὲν θέλουσι συμβῆ τὰ αὐτά; Τοὐναντίον καθεὶς ἐννοεῖ, ὅτι πλειότερα θέλουσι προκύψει ἐμπόδια, διότι ἕκαστος θέλει εἴπει, ὅτι δὲν δέχεται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἤδη λαχόντα, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀπὸ τὸ 1845 δραπετεύσαντος δὲν δύναται νὰ παραγραφῇ· ἄλλως τε, ἀντὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ τῆς ὑπεκφυγῆς μέσα, λέγει μάλιστα, ὅτι ἐπιτυγχάνουσι ταῦτα, οὕτω δ' ἐλησμόνησεν ὅτι ἐιογοποιεῖ καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχάς. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε ἀπέφυγε τὸν νόμον αὐτὸν ἐκ προθέσεως, ἀλλὰ διότι καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ συμβαίνουσιν ἀδικήματα καὶ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν δημάρχων ἐγγράφονται ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς πεντηκοστῆς ἡλικίας πολλοὶ στρατεύσιμοι· ἐὰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν

περιστείλῃ ταῦτα, πῶς θέλει ἐπιτύχει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνὰ χεῖρας μάλιστα ἐπαχθοῦς νόμου; Ἀλλά, αὐτηρότερον ἤδη κρίνων ἢ ὅτε ἦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ ὥστε τοὺς μὲν καθυστεροῦντας 445 π. ε. νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν λειπομένων 860, τοὺς δὲ ἀναλογοῦντας κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νὰ συλλέξῃ διὰ κληρώσεως. Τοῦτο εἶναι ἐπάναγκες χάριν τῆς ἰσότητος, αἱ δὲ ἀρχαὶ νὰ διαταχθῶσιν ὥστε νὰ ἐξομαλύνωσι πᾶσαν συγγενικὴν ἐνέργειαν ἢ ἀντίδρασιν. Ἐὰν δὲ λέγῃ τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἰσχυροί, ἐνογοποιεῖ οὕτω τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ τὸν λαὸν ἔτι, ὅστις ἀσπάζεται τὸν νόμον, ὅταν ἐφαρμόζηται κατὰ γράμμα· δὲν εἶναι δὲ ἄλλο τὸ αἴτιον τοῦ κακοῦ, ἢ ἡ ὀλιγωρία τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, ἡ ἰδιοτέλεια τῶν δημάρχων καὶ ἡ κακὴ αὐτῶν ἐκλογή, ταῦτα δὲ πρέπει νὰ ἐκλείψωσιν εἰς τὸ μέλλον. Συμπεραίνει λοιπόν, ὅτι πρέπει κυρίως α') νὰ ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλεῖπον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθυστερούντων καὶ κληρωθῶσιν ἔπειτα οἱ ἀναλογοῦντες διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, καὶ β') ἂν δὲν γίνῃ τοῦτο, νὰ χορηγηθῇ δικαίωμα κληρώσεως 1,200 μόνον ἀνδρῶν, τοὺς δὲ λοιποὺς ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐκ τῶν καθυστερούντων τοῦ 1848.

Ἀντέταξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας, ὅτι ὁ προαγορεύσας μάχεται πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὰς τροπολογίας, ἃς ἠθέλησε νὰ ὑποστηριξῃ. Πρὸς ἑαυτὸν μέν, ἐπειδὴ λέγει, ὅτι τὸ κράτος δὲν ὀφείλει ν' ἀναπληρώσῃ τοὺς καθυστεροῦντας τινῶν μερῶν, καὶ ὅμως ἀντὶ τῶν 972 χορηγεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κληρωθῶσι 1,200· ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν παραβαίνομεν πάλιν τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέφερεν; ἀφοῦ δὲ ὁ νόμος εἶναι προσωπικός, διατί νὰ ἀναπληρώσωσιν ἄλλοι τὴν ἔλλειψιν τῶν καθυστερούντων; Ἡ ἀντίφασις λοιπὸν εἶναι προφανής· ἀλλά, ἐὰν ὑποτεθῇ τοῦτο ἄδικον, διὰ τί νὰ μὴ χορηγηθῇ τοὐλάχιστον πλῆρες τὸ δικαίωμα, διὰ νὰ κατορθωθῇ οὕτω καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ στρατοῦ; Ἰδοὺ ὁ λόγος, διὸ ἡ πλειοψηφία ἠσπάσθη οὕτως ἔχον τὸ νομοσχέδιον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν, εἶχε παρουσιασθῇ αὕτη καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἦτον δὲ καὶ αὐτὸς τῆς ἰδίας γνώμης· καὶ ὅμως οἱ ἤδη ὑποστηρίζοντες ταύτην, τὴν κατεπολέμησαν ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν πεισθεὶς μετέβαλε γνώμην· διότι ἐφρόνει κατ' ἀρχὰς ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ δῆμοι εἰς νέαν κλήρωσιν δι' ἔλλειψιν ἄλλων, ἐνῷ ὁ νόμος, οὐ μόνον διὰ τοὺς ἀνικάνους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ στρατοῦ λειποτάκτας ἐπὶ ἓν ἔτος θεωρεῖ τὸν δῆμον ὑπόχρεων, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐκείνους τῶν δήμων, οἵτινες ποσῷ; δὲν πα-

ρεδωκαν στρατευσίμους. Αλλά, αντιταξάντων τῶν σήμερον ἐναντίων, ὅτι ὁ νόμος εἶναι προσωπικὸς καὶ τὴν ἀπουσίαν οἱουδήποτε κληρουμένου ἀναπληροῖ ὁ ἑπόμενος, ἐπείσθη, σκεφθεὶς ὅτι εἶναι ἄδικον ἀφοῦ εἰκοσαετὴς δημότης, κατὰ τρεῖς περιόδους κληρωθεὶς καὶ μὴ λαχών, ἀπηλλάγη τῶν στρατευσίμων, εἶναι ἄδικον νὰ τεθῇ πάλιν εἰς κλήρωσιν δι' ἔλλειψιν ἄλλου· διὰ τοῦτο ἐδέχθη νὰ γενικευθῇ ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους ὁ νόμος μᾶλλον ἢ, καθιστῶντες τοῦτον προσωπικόν, νὰ κληρώσωμεν τοὺς ἀπαλλαγέντας· ἠσπάσθη δ' ἔτι μᾶλλον τὴν γνώμην, καθ' ὅσον ἡ ὑποχρέωσις τῶν καθυστερούντων δὲν διαγράφεται διὰ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων κατεμέμφθησαν τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν τῶν ἀρχῶν ὀλιγωρίαν, ἢ τὰ κακὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα περὶ τὴν νεοσυλλεξίαν λαμβάνει· ἡ καθυστέρησις ὅμως τῶν στρατευσίμων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, καὶ τοῦτο, διότι ὑπὸ πάντων ἀναγνωρίσθη ὅτι ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ὅτι δὲν ὁρίζει ποινὰς κατὰ τῶν καθυστερούντων κτλ. ὥστε περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τοῦτο. Ἀνακεφαλαιώσας δὲ τὸν λόγον, συνεπέρανεν, ὅτι ἀντὶ τῶν 1,200 κάλλιον νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ὅλον τοῦ ἀριθμοῦ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τόσων ἀναγκαίου στρατοῦ μας, νὰ βελτιώσωμεν δ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον καὶ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν σύλληψιν ὅσων πλείστων ἐκ τῶν καθυστερούντων· ἐὰν δὲ προτιμήσωμεν τὴν τροπολογίαν, θέλομεν ἀγνοεῖ ἐκ τίνος καταλόγου, θέλομεν συμπληρώσει τοὺς ἐλλείποντας, ἐνῷ δὲ θέλει παρέλθει καιρὸς, θέλουσι συμπεριληφθῇ καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποστῶσι νέαν ὑπὲρ ἄλλων κλήρωσιν.

Ὑπέφερεν ἄλλος ὅτι, ὅταν ζητῶμεν παρὰ τοῦ πολίτου σέβας πρὸς τοὺς νόμους, ὀφείλομεν ἐξόχως νὰ τοὺς σεβώμεθα πρῶτοι· ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει νόμος τις, ὁ περὶ ἀπογραφῆς, τὸν ὁποῖον, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἔχῃ ἐλλείψεις, πρέπει νὰ ὑπακούωμεν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Ὁ νόμος οὗτος ὁρίζει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν νεοσυλλέκτων διανέμεται πρὸς τοὺς δήμους παρὰ τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων, διὸ ἕκαστος δῆμος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν μέρος, κατὰ τὸ 9 δὲ ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου ὑπάρχει πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν δήμων· δὲν δυνάμεθα λοιπὸν, παραβιάζοντες ῥητὴν τοῦ νόμου διάταξιν, νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς ἄλλον τὰς ὑποχρεώσεις ἑτέρου. Ἀλλ' εἶπον τινες, ὅτι δὲν ἐπήγασεν ἡ καθυστέρησις ἐξ ὀλιγωρίας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν τοῦ νόμου ἐλλείψεων· τοὐναντίον ὅμως, ἐνδέχεται νὰ ᾖναι ἄδικος ἡ βάσις αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς καθυστερήσεις δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἔλλειψιν, ἐπειδὴ εἰς πᾶσαν οἱανδήποτε ἐξαίρεσιν τοῦ νεοσυλλέκτου, πρέπει νὰ κληροῦται ἄλλος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ πάλιν ἕτερος μέχρι τῶν 50 ὁμοιάτων, ὅτοι μέχρις οὗ ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ποσόν· ἐὰν δὲ ἐνηργεῖτο ἡ κλήρωσις μὲ τοιαύτην ἀκρίβειαν, οὐδέποτε, φρονεῖ, ἤθελον γίνει καθυστερήσεις. Ἐκ μόνης λοιπὸν τῆς ὀλιγωρίας καὶ τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἀδικιῶν τινων ὑπαλλήλων συμβαίνουσι ταῦτα. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ εἰς δὲν καθυστέρησεν ἀπὸ τοῦ 1838· ἀλλὰ διὰ τί τοῦτο; διότι ἐτήρησε μετ' ἀκριβείας τὸν νόμον καὶ πρώτον ἐσπουδασεν εἰς τοὺς καταλόγους τὸν ἀνεψιόν του. Διὸ ἅπαντα ταῦτα καὶ δικαία καὶ συμφέρουσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι ἡ τροπολογία του, ἐπειδὴ ἄλλως δύναται πᾶς τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἃ ἀφοῦ ὁ δεῖνα κρυβεὶς ἀπέφυγε, δύναμαι τὸ αὐτὸ καὶ ἐγὼ νὰ πράξω· ὅταν δ' οἱ νόμοι ἐφαρμόζωνται οὕτως, ἀγνοεῖ ποῖαι θέλουσιν εἶσθαι αἱ συνέπειαι.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ ἄλλων αἰτούντων τὸν λόγον, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν, διαλύσας τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

Μελέτης Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 29 Μαρτίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις, μέλλοντος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ νὰ ἀναγνώσῃ ἀντὶ τοῦ ἀπόντος ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ φοροδογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις διαιρουμένη εἰς εἰδικοὺς κλάδους, διευθύνεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων αὐτῆς ὑπουργῶν, τὸ δὲ νομοσχέδιον λέγει, ὅτι ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον,

ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ ἐντολὴ τῆς Α. Μ. διὰ νὰ ἀναγνώσῃ ἄλλος ὑπουργὸς τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἑτέρου, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ Βασιλεὺς ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἀντειπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι οὐδεμία προκύπτει ἐκ τούτου βλάβη, καθ' ὅσον θέλει γίνει ἁπλῆ ἀνάγνωσις μόνον, παρευρίσκεται δὲ καὶ ὅλον τὸ ὑπουργεῖον ἐνταῦθα, ἄλλως τε, ἡ περίστασις αὕτη ἔλαβε χώραν καὶ κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν μετὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Διὰ τοῦ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὁ σχετικὸς ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. νόμος ΠΓ', ἐκτὸς τινων τροποποιήσεων, περὶ ὧν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ γίνεται λόγος.

Ἡ ῥιζικὴ μεταῤῥύθμισις τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος, ἂν καὶ κατέστη τὸ πρῶτον ἀσχόλημα τῆς μεριμνης τῆς κυβερνήσεως, κατεδείχθη ὅμως ἀνέφικτος εἰς τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ λόγους γνωστοὺς εἰς πάντας. Προκειμένου λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης τοιαύτης νὰ βληθῇ εἰς ἐνέργειαν ἓν τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη δοκιμασθέντων συστημάτων, ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐνέκρινε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ αὐτὸ μέτρον τῆς διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ὅπερ πρώτην φορὰν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνομοθετήθη, διὰ τὸν ἀναμφισβήτητον λόγον, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα ἢ τὰ ἐλαττώματα οἱασθήποτε νόμου, καὶ μάλιστα φορολογικοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωσθῶσιν ἐκ πρώτης αὐτοῦ ἐφαρμογῆς· ἄλλως τε διὰ τῆς συμπληρώσεως διατάξεών τινων, ἃς τὸ νομοσχέδιον περιέλαβεν, ἐλπίζεται νὰ προληφθῇ πᾶσα ἀφορμὴ, ἥτις ἐχορήγει τὰ μέσα οἱασδήποτε καταβλίψεως ἢ ἀπάτης.

Ταῦτα, Κύριοι, θέτων ὑπὸ τὰς σκέψεις ὑμῶν, ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τοῦ ἐπικρατεστέρου μέρους τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, στρέφω τὸν λόγον καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, ὅσας ἡ πεῖρα ὑπηγόρευσε νὰ λάβωμεν ἐξασφαλίζοντες καὶ τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ τὰς τυχὸν καταπιέσεις, καὶ τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰς συνήθεις καθυστερήσεις τῶν εἰσοδημάτων του.

Ἄρθρ. 2. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομένων φόρων ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, ἡ κυβέρνησις ἐπρονόησε νὰ κατασκευάσῃ, δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, μέτρα

ὁμοειδῆ καὶ ἰσοβαρῆ, τὰ κοιλὰ, καὶ νὰ διαταξῃ δι' αὐτῶν καὶ μόνων νὰ γίνηται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἐπιδεκτικῶν καταμετρήσεως προϊόντων, ἑπομένως καὶ ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τοῦ φόρου.

Ἀλλ' εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀμεθόδου καὶ κακῆς τῶν κοιλῶν κατασκευῆς, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἐπαναληπτικῆς χρήσεως, ἢ καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ σκοποῦ γενομένης ἐπισφαλοῦς μετρήσεως τῶν καρπῶν ἐν τοῖς ἀλωνίοις, τὰ, περὶ ὧν ὁ λόγος, μέτρα ἐράνησαν κατὰ πολλὰς περιστάσεις ἄνισα, οἱ δὲ μετρηθέντες ἐπὶ τῶν ἀλωνίων καρποὶ, μεταφερθέντες καὶ παραδοθέντες, ἀσφραγίστων τῶν σάκκων, εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Δημοσίου, εὑρέθησαν ἐλλείψεις, καὶ ἐντεῦθεν, τῶν φορολογουμένων ὑποχρεωθέντων νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν, ἠγέρθησαν παράπονα δυσκόλως ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των θεραπευόμενα. Διὰ νὰ προληφθῶσι λοιπὸν εἰς τὸ μέλλον ταῦτα, καὶ ν' ἀπαλλαγθῶσιν οἱ φορολογούμενοι πάσης τυχὸν ἀναφανησομένης ἐλλείψεως τῶν φόρων των κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐτέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τὸ ἄρθ. 2, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς ἕκαστον κεντρικὸν ἀποθηκάριον μέτρον δημόσιαν ἴσης χωρητικότητος τοῦ γνωστοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ καὶ μόνου θέλει γίνεσθαι ἡ παράδοσις τῶν φόρων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ὑποχρεουμένων συγχρόνως καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ δημοσίων ἐπιστατῶν ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως· διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, νὰ μετρῶσι τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθήκης, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ καταλογίζηται πᾶσα προκυψομένη ἔλλειψις κατὰ τὴν παράδοσιν εἰς βάρος τοῦ φορολόγου, δυναμένου ἄλλως νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν τυχὸν ὑπεξαίρεσιν ἢ νόθευσιν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων ἢ τοῦ ἀποθηκαρίου διὰ τῆς σφραγίσεως τῶν σάκκων, καὶ τῆς αὐτοπροσώπου ἢ δι' ἀντιπροσώπου παρουσίας του ἐν τῇ ἀποθήκῃ.

Ἄρθρ. 3. Οὐδεμία ὑπῆρχε διάταξις ἐν τῷ σχετικῷ νόμῳ ΠΓ', ὑποχρεοῦντα τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ φροντίζωσι καὶ ἐπισπεύδωσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἀνεύθυνοι ἑπομένως θεωρούμενοι οἱ ἐνοικιασταὶ, ὡς ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου, περιωρίζοντο εἰς μόνον τὸ καθῆκον τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων, ἀδιαφοροῦντες ὡς πρὸς τὰς συνήθεις καθυστερήσεις καὶ κρατήσεις αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων. Διὰ νὰ καταστηθῶσι λοιπὸν οἱ ἐνοικιασταὶ συνυπεύθυνοι μὲ τοὺς φορολογουμένους καὶ φροντίζωσι περὶ τῆς

ταχείας καὶ ἐγκαίρου συγκεντρώσεως τῶν καρπῶν ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ προστεθῇ τὸ ἄρθρον 3.

Ἄρθρ. 4. Ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῶν καταθλίψεων, ὡς καὶ τῶν ἀναρυομένων φιλονεικιῶν, δυσδιαλύτων πολλάκις ἀποβαινουσῶν, ἐξεπήγαζε κυρίως ἀπὸ τὴν ἐγγραφὴν τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας, διότι οἱ μὲν φορολογούμενοι ἢ ἀξιοῦντες τοὺς ἀγροὺς, ἐξ ὧν οἱ καρποὶ παρήχθησαν, ὡς ἰδιοκτησίαν των, ἢ μὴ ἀναγνωρίζοντες τὸν ἐν τοῖς διπλοτύποις ἐγγραφέντα φόρον ὡς πραγματικὸν καὶ σύμφωνον μὲ τὴν παραγωγὴν, ἠρνοῦντο νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη, οἱ δὲ φορολόγοι, ἀντίθετον συμφέρον ἔχοντες καὶ εἰς τὰ ἐγγεγραμμένα ἐμμένοντες, ἐκάλουν ἄλλους ἐν ἀρνήσει τῶν πρώτων νὰ ὑπογράψωσιν εἰς αὐτά· καὶ ἐντεῦθεν ἀπῃτοῦντο φόροι ἀμφισβητούμενοι, καὶ, τὸ χειριστον, μὴ κατασταινόμενοι γνωστοὶ οὐδ' εἰσπρακτέοι ὡς πρὸς τὸ ἀναμφισβήτητον μέρος. Διὰ νὰ ἀρθῇ ὅθεν ἐκ τοῦ μέσου τὸ πρόσκομμα, ὅπερ ἔβλαπτε χώραν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη νὰ γεννῶνται τοιαῦται δυσδιάλυτοι διενέξεις, καὶ οὐχὶ μικραὶ καθυστερήσεις, συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου ΗΓ'.

Ἄρθρ. 5. Ὑπάρχει ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ σχετικοῦ νόμου ΠΓ'. διάταξις, ἀπαγορεύουσα ὁπωσοῦν τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ καρπούς, πρὶν ἀποτίσῃ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του, ἀλλ' οὐδαμοῦ φαίνεται ποινὴ, ἐπιβαλλομένη τῷ ἐνοικιαστῇ ἐν περιπτώσει παραβάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς κατεγνώσθη, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐξαπατήσαντες τοὺς φορολογουμένους, εἰσέπραξαν φόρους πρὶν τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους των, ἀφίσαντες οὕτω τοὺς φορολογουμένους νὰ καταδιώκωνται διοικητικῶς διὰ τὴν ἐκ νέου ἀπόδοσιν τῶν φόρων των εἰς τὸ δημόσιον, ὡς ὑποχρεωμένους κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ σχετικοῦ νόμου, διὰ νὰ ἐκλείψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ μέσον τοῦτο τῆς μεταχειριζομένης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπάτης, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ὅτι παρελείφθη νὰ σημειωθῇ εἰς τὴν σχετικὴν αὐτοῦ διατάξιν 16 τοῦ νόμου ΠΓ'. καὶ τοῦτο εἶναι ἡ κατὰ τὴν τετάρτην περίπτωσιν ἐπιβαλλομένη ποινὴ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄρθρ. 6. Μ' ὅλον ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ ΠΓ'. νόμου ἐπιβάλλεται ποινὴ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἤθελον τακτικῶς παραδίδει τὰ στελέχη τῆς φορολογίας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, οὐσιωδῶς ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, δυστυχῶς ὅμως ἡ ποινὴ αὕτη, ἀνατιθεμένη εἰς τὰ ποινικὰ δικαστή-

ρια, οὐδόλως ἴσχυσε νὰ φοβίσῃ τινὰς τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ὥστε πολλοὶ, οὐχὶ μόνον ἐβράδυνον τὴν ἀποστολὴν τῶν στελεχῶν, ἀλλὰ καὶ παρέλειψαν ὁλοσχερῶς νὰ ἐκδώσωσι τοιαῦτα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καλύψωσιν ἐπὶ καιρὸν τὴν πρικύψασαν ἔλλειψιν, καὶ παρατείνωσιν οὕτω τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους των· τὸ ἐπινόημα τοῦτο, ἂν καὶ παντάπασι δὲν ὠφέλησε τοὺς ἐφευρετὰς, οὐχ ἧττον ὅμως παρενέβαλε προσκόμματα εἰς τὴν διάγνωσιν τοῦ καθαροῦ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐλλείματος, ὡς καὶ τοῦ καθαροῦ τῶν φορολογουμένων καθυστερήματος. Οἱ τὴν διάταξιν ταύτην παραβάντες ἐνοικιασταὶ, καὶ τοι καταγγελθέντες εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, δὲν ἐτιμωρήθησαν ἀμέσως, ἑπομένως ἡ ποινικὴ αὕτη διάταξις ἀπέβη ἀναποτελεσματική· ὅθεν, διὰ νὰ προληφθῶσι τὰ λαβόντα χώραν καθ' ὅλα τὰ παρελθόντα ἔτη ἀτοπήματα, καὶ τὰ παρεμβληθέντα ὡς ἐκ τούτου προσκόμματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐθεωρήθη τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ ἡ ἄδεια τοῦ νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἀναπληροῖ διὰ παντὸς νομίμου μέτρου πᾶσαν ἔλλειψιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 7. Κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν καπνῶν κλπ. ἐνήργειτο ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ ᾱ. Ὀκτωβρίου· ἀλλ' ἐγνώσθη, ἐκ τῆς ἀλανθάστου πείρας, ὅτι τὰ δημόσια ἔσοδα τότε εἰσπράττονται εὐκολώτερα, καὶ τότε αἱ καθυστερήσεις προλαμβάνονται, ὅτε ἡ ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως κανονίζεται ἀμέσως μετὰ τὸν χρόνον τῆς παραγωγῆς ἢ συλλογῆς τῶν προϊόντων. Ἀπὸ τὴν σκέψιν ταύτην ὁρμηθεῖσα ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἔταξε τὸν χρόνον τῆς εἰσπράξεως τῶν, περὶ ὧν πρόκειται, φόρων τὴν ᾱ. Σεπτεμβρίου ἀντὶ ᾱ. Ὀκτωβρίου, ὡς εἶχεν ἄλλοτε, ἐξαλείψασα καὶ τὸν τελευταῖον ἐν αὐτῇ ὅρον « ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκβλίζωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκβλιψιν » καθότι πολλοὶ, προθύμενοι νὰ καθυστερήσωσι τὸν φόρον των, ἐφύλαττον μέσον ὑπεκφυγῆς, ἐκβλίβοντες τὰς ἐλαίας εἰς ἐλαιοτριβεῖα τῆς δικαιοδοσίας διαφόρων ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ῥιζαρίου ἀπέναντι τῶν προσδοκιῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδίων καλλιεργητῶν ὠπισθοδρόμησεν, ἡ δὲν ἐφάνη πάροχος τῆς ἐλπιζομένης ὠφελείας, ὡς ἐκ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ τοῦ προϊόντος. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν τοῦ Βασιλέως, ἀφ' ἑνὸς διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς καλλιεργητὰς, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ κανονίσῃ τὸν ἔγγειον φόρον κατὰ

λόγον τῆς ἐπικρατούσης τιμῆς. ἠλάττωσεν αὐτὸν, ὡς καὶ τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρ. 9. Ἀπὸ τὰς ἐθνικοϊδιοκτήτους σταφιδαμπέλους καὶ συκόδενδρα τὸ δημόσιον εἰσπράττει, ὡς γνωστὸν, καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου· τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅπερ ἀμέσως εἰσέπραττε τὸ δημόσιον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, δι' ἐκτιμήσεως βεβαιούμενον, διέθεσε κατὰ τὸ παρελθὸν δι' ἐνοικιάσεως, κατὰ τὴν διάταξιν 41 τοῦ Νόμου ΠΓ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐγγειος φόρος τῶν σύκων ὡς καὶ τῆς σταφίδος πληρόνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων τῆς Μεσσηνίας, βουληθεὶς νὰ ἐξάξῃ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὅσα ὡς δικαίωμα ἐπικαρπίας συνέλεξε, καὶ ὑποχρεωθεὶς νὰ πληρώσῃ τὸν ἔγγειον φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀπεύθυνε παράπονα, ὅτι διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα δὲν ἔμεινεν ὅπως τὸ δημόσιον τοῦ ἐνοικίασε 10 τοῖς ο/ο, ἀλλ' ἠλαττώθη εἰς 9 τοῖς ο/ο, ὠφεληθέντος τοῦ καλλιεργητοῦ τὸ 1 ἐπὶ τοῖς 10, ὅπερ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐπρονόησε νὰ εἰσπράξῃ, ἀφοῦ ὁ φορολογούμενος προετίμησε νὰ τὸ ἀποδώσῃ αὐτούσιον καὶ οὐχὶ εἰς χρήματα. Διὰ νὰ προληφθῇ λοιπὸν ἡ φιλονεικία αὕτη, ἐτέθη εἰς τὴν διάταξιν 9, ὅτι ὁ καλλιεργητὴς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε προτιμήσει ν' ἀποδώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας αὐτούσιον, ὀφείλει σὺν αὐτῷ ν' ἀποδώσῃ τῷ ἐνοικιαστῇ καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἔγγειον φόρον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, διὰ νὰ τὸν ἀποδώσῃ οὗτος εἰς τὸ τελωνεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δημόσιον, Κύριοι, καὶ τοι ὂν ὁ μεγαλήτερος ἰδιοκτήτης, δὲν κατέχει εἰμὴ διανοίᾳ τὰς γαίας καὶ τὰ κτήματά του, ἀπολαμβάνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἀπ' ἐκείνους, οἵτινες κατέχουν καλλιεργοῦντες κατὰ παράκλησιν τὴν κτηματικὴν περιουσίαν του· ἀλλά τινες ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ ἀνέκαθεν ἐξηκολούθουν ἀποδίδοντες ἀναμφισβητήτως τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, διενοήθησαν ἐσχάτως νὰ ἀποποιῶνται τὴν ἀπόδοσιν, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία των, καὶ πρὸ ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἐτῶν δὲν ὑπιχρεώθησαν εἰς πληρωμὴν φόρου ἐπικαρπίας. Ὁ διϊσχυρισμὸς οὗτος, κατὰ τοῦ δημοσίου μάλιστα προτεινόμενος, εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης νὰ καταστραφῇ, ὡς ἔχων ὀλεθρίας συνεπείας καὶ διὰ τοὺς καλλιεργητὰς, καὶ δι' αὐτὸ τὸ δημόσιον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἔχει παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1, Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. Νόμος ΠΓ'., περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1849, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθρ. 2. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ καιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἑπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης, καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μετακομιδήν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ΠΓ'. Νόμου. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκυψομένη ἔλλειψις, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου, καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἁλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς. Ἑπομένως, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως, τὸ Δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν.

Ἄρθρ. 4. Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως

ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς ὅστις τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἡ ὄπισθεν τοῦ στελέχους, ὅπερ, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωριζόμενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει τὴν εἰς τὰ στελέχη σημείωσιν τοῦ φόρου, ἡ τὰς ἐν αὐτῷ ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύω μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν ὑπογράψαντα δοθείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλομένου φόρου. Ἂν οἱ μάρτυρες γνωρίζουν νὰ γράφωσιν ὀφείλουν νὰ προτυπογράφωνται εἰς τὸ στέλεχος. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύω μάρτυρας, ὑπογράψοντας αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῆ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του.

Ἄρθρον 5. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ κτήματα ἀνεγνωρισμένα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοϊδιότητα, ἢ ὡς ἐθνικοϊδιάκτητα κτήματα ἐθνικὰ, ἢ ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸ ὁποῖον κατεμέτρησεν, ἢ εἰσπράξῃ φόρους παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐπιφυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐν ἐλλείψει τοιαύτῃ, ν' ἀναθέτῃ τὴν τακτικὴν τῶν διπλοτύπων ἔκδοσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, οὗ ἡ ἀντιμισθία καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν δρ. 50—200, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου· κατὰ δὲ τὴν τρίτην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· καὶ κατὰ τὴν τετάρτην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμῶν ὑποβάλλεται

καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

Ἄρθρον 6. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐαναγνωστα ἄνευ σβυσμάτων καὶ ξυσμάτων· ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσοντα τὴν ἐν καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστὴν πρόστιμον ἐκ δρ. 100—200, καὶ χρείας καλούσης διατάττει νὰ κληθῇ πᾶν ἄλλο ἔννομον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 7. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι εἰσπράττονται, τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μποστανίων, κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν ἀ. Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου, τοῦ δὲ ἐλαίου, ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ἅμα ἐκβλίβεται· ἂν ὁ φόρος δὲν πληρωθῇ, κρατεῖται ἀνάλογον ποσὸν ἀντιστοιχοῦν μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, μέχρις οὗ οὗτος πληρωθῇ.

Μετὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐλαιῶν, ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς διπλότυπον βιβλίον, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινακοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἑκάστην ὀκᾶν· τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90, ἡ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχ. 2 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχ. 1 καὶ 20.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας σταφιδοκαρποῦ, τῶν δὲ σύκων ἐπὶ τῶν τραπεζῶν εἰς ὁρμαθούς, καὶ ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου· ἀλλὰ, κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τῷ ἐνοικιαστῇ τὸν ἀναλογοῦντα ἔγγειον φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας,

κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ σταφιδοκαρποῦ πληρόνεται κατὰ τὴν ἀποκοπεῖσαν τιμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τὸ δὲ τῶν σύκων κατὰ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ ἰδίου Νόμου.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωτέρω προϊόντων ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΠΓ'. Νόμου περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου εἰς χρήματα τὴν 1 Ὀκτωβρίου τ. ε.

Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦ διοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων ἐκείνων, ἐφ' ὅσων ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐὰν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδίας παραιτήσεως.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον. »

Συστήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ταχείαν πρὸ τῶν ἑορτῶν ἐπιψηφισίν του, διὰ τὴν ἐκ ταύτης ὠφέλειαν τῶν φορολογουμένων. Καὶ ἀπαντήσαντος ἄλλου, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπεύσῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν ταχυτέραν τοῦ νομοσχεδίου εἰσαγωγήν. Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθήκης ποσοῦ τινος ἐν τῷ εἰδικῷ τοῦ ὑπουργείου προϋπολογισμῷ μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ἐκθέσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

α Δήλωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὴν ἐπισυνημμένην ἐνταῦθα δήλωσιν προσθηκῶν τοῦ κατὰ τὸ ἐνεστὼς 1849 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις παρεσάθη ἀναπόφευκτος.

ΚΕΦ. Γ'. *Δημόσιος ἀσφάλεια.*

Ἄρθ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθενται οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπολογισθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ συστάσεως αὐτῆς ΡΚ Σ. ἀπὸ 13 Μαρτίου νόμου.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐξόδων ὅσα προεβλεψεν ὁ εἰρημένος νόμος, ἀποδεικνύεται ἀναγκαία καὶ ἡ χορηγία τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλαίου διὰ τὸ νυκτερινὸν φῶς τῶν προαυλίων τῶν ἀστυνομικῶν καταζημάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ὡς ἔγγιστα ἡ ἀνάλογος περὶ αὐτοῦ δαπάνη.

ΚΕΦ. Ε. *Δημόσιος Οἰκονομία.*

Ἄρθρ. 4. Ταχυδρομεῖα.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν ταχυδρομείων ὑπῆρχον ἐλεγκταὶ παρὰ τοῖς ταχυδρομείοις Ναυπλίας καὶ Πειραιῶς. Τὸ ὑπουργεῖον, θέλον νὰ φέρῃ τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν, ἀφῆρεσε τὰς θέσεις ταύτας ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἡ πεῖρα ὅμως ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτὴ φέρει τὰ μεγαλήτερα προσκόμματα καὶ βλάβην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ ἓν πρόσωπον, τουτέστιν ὁ διευθυντὴς, καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐλεγκτοῦ· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαία ἡ διατήρησις αὐτῶν εἰς ἀμφότερα τὰ εἰρημένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως ἑνὸς ταχυδρομικοῦ γραφείου κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων, ἐπαρουσιάσθη πρὸ πολλοῦ, κατὰ δὲ τὰς παρούσας περιστάσεις φαίνεται ἀναπόφευκτος. Κατὰ τὸ 3 ἄρθ. τοῦ περὶ ταχυδρομείων καταστατικοῦ διατάγματος, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὅπου ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους δὲν προέβλεψε τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, διὰ τοῦτο ζητεῖται ἐκ προσθήκης ἡ διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τοῦ προκειμένου ταχυδρομικοῦ γραφείου ἀνάλογος πίστωσις.

Ὁ πρόξενος τῶν Ἰωαννίνων καὶ αἱ ἀνήκουσαι ἀρχαὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἀναγνωρίσασαι παρέστησαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰωαννίνων καὶ Βονίτσης.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐκτιμήσασα τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀρχῶν τούτων, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν πραγματοποίησιν τῆς προτάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ε. ε. δὲν προέβλεψε τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, διὰ τοῦτο ζητεῖται ἐκ προσθήκης ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις.

ΚΕΦ. ΣΤ'. *Δημόσιοι Οἰκοδομαί.*

Ἄρθρ. 2. Ἐπισκευῆς ἔξοδα.

Τὸ ἐν Κύθνῳ κατάστημα τῶν δημοσίων λουτρῶν χρήζει ἐπισκευῆς ὑπολογισθείσης εἰς δρ. 1700· ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐσημειώθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πίστωσις δρ. 300, ἥτις ὅμως δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ τακτικοῦ ὑπολο-

γισμοῦ, μὴ διευκολυνθέντος τοῦ ὑπουργείου νὰ ἀποστείλῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπὶ τούτῳ μηχανικὸν εἰς Κύθνον· ἐνεργηθείσης δὲ ἀκολούθως τῆς ἀποστολῆς ταύτης, ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ κατάστημα ἔχει ἀνάγκην πολλῶν ἐπισκευῶν καὶ βελτιώσεων, ἀπαιτουσῶν τὴν ἤδη ζητουμένην συμπληρωτικὴν πίστωσιν.

ΚΕΦ. Η. *Βοήθειαι.*

Ἄρθρ. 2. Ἰδιαίτεραι.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1846 συμβάντος ἐν Μεσσηνίᾳ σεισμοῦ, πολλοὶ τῶν κατοίκων ὑπέκυψαν εἰς διάφορα νοσήματα· μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἔνδεεῖς, μάλιστα μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ σεισμοῦ, εὑρέθησαν εἰς παντελῆ ἀπορίαν τῶν πρὸς θεραπείαν των μέσων· ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καθῆκόν της νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θεραπείας τῶν ἀπόρων τούτων, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέθεσε τὴν ἰατρικὴν ἐπιμέλειαν εἰς δύω ἰατρούς, μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου. Τὸ μέτρον ἐξετελέσθη καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν διάσωσιν πολλῶν ἀσθενῶν.

Ὑπεβλήθησαν ἔπειτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ λογαριασμοὶ τῆς δαπάνης, ἀλλὰ, μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846 ποσοῦ διαθεσίμου διὰ τὴν πληρωμὴν, ὑπεβλήθη εἰς τὴν βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε δὲν ἐτυχητήθη. Ὅθεν ἡ προσθήκη τῶν 8000 δραχμ. θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου καὶ ἀναγνωρισθησομένου ποσοῦ διὰ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἐπισκεφθέντων τοὺς ἀσθενεῖς ἰατρῶν.

ΚΕΦ. Θ'. *Ἔξοδα παρελθόντων χρήσεων.*

Ὑπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο προστέθησαν τὰ ὀφειλόμενα ἐκ διαφόρων παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ταῦτα δὲ ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ πίνακι τῆς δηλώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτ. 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπομεν εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ τὴν προσθήκην τῶν εἰς

τὴν ἐπισυνημμένην ἐνταῦθα δήλωσιν σημειουμένων ἐξόδων ἐπὶ τῶν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἐνεστῶτος 1849 ἔτους, συνισταμένων ὁλικῶς εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἕξ λ. (67 158 καὶ 46).

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1849.

ΟΘΩΝ.

Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ.

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Αἰτία δαπάνης	Ποσὰ μερικὰ	Ποσὰ κατ' ἄρθρον	Ὁλικὸν ποσὸν
Γ'.		Δημόσιος ἀσφάλεια.			
	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.—Διοικητικὴ ἀστυνομία.			
		ἀ. Μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀπὸ 16 Μαρτίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου πρὸς 400 δραχμὰς κατὰ μῆνα.	3800		
		β'. Ὡσαύτως τοῦ γραμματέως αὐτοῦ πρὸς 200 δραχ.	1900		
		γ'. Ὡσαύτως τοῦ ὑπογραμματέως πρὸς 120.	1140		
		δ'. Ὡσαύτως τῶν δύω γραφέων πρὸς 60 δραχ. κατὰ μῆνα ἑκάστου	1140		
		ε'. Ὡσαύτως τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων πρὸς 180	1710		
		ς'. Ὡσαύτως τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ πρὸς 80	760		
		ζ'. Ὡσαύτως τοῦ γραφέως αὐτοῦ πρὸς 60.	570		
		η'. Ὡσαύτως τῶν λοιπῶν ἓξ ὑπαστυνόμων, ἤτοι τῶν τεσσάρων ὑπαστυνόμων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἀγρονομίας καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς πρὸς 150 δραχ. κατὰ μῆνα ἑκάστου	8550		
		θ'. Ὡσ. τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς πρὸς 80	760		
		ι'. Ὡσ. 35 κλητήρων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοῦ Πειραιῶς, πρὸς 45 δραχ. κατὰ μῆνα ἑκάστου	23512 50		
		ια'. Δι' ἔξοδα γραφείου, τοῦ μὲν διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας πρὸς 30 δραχ. κατὰ μῆνα 285, τοῦ δὲ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, καὶ τοῦ τοῦ Πειραιῶς πρὸς 20 δρ. κατὰ μῆνα ἑκάστῳ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου 380	665		
		ιβ'. Ἔξοδα διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τῶν γραφείων αὐτῶν	2500		
		ιγ'. Δι' ἐνοίκια ἀπὸ 16 Μαρτίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου πρὸς 350 δραχ. κατὰ μῆνα δι' ὅλα τὰ καταστήματα	3325		
		ιδ'. Ἔλαιον διὰ τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα πρὸς 60 δραχ. τὸν μῆνα ἀπὸ 16 Μαρτίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου	570	50902 50	50902 50

Φ. 40

Ε.		Δημόσιος οἰκονομία.			
	4	Ταχυδρομείων.			
		§ Β. Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκπληρώσοντος τὰ ταχυδρομικὰ εἰς Θεσσαλονίκην ἐτησίως	300		
		Διὰ μισθὸν τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ ταχυδρομείου Ναυπλίας	960		
		ὁμ. ὁμ. ὁμ. τοῦ Πειραιῶς.	960		
		Διὰ τὴν σύστασιν ἑνὸς ταχυδρομ. γραφείου εἰς τὸ ἐξωτερικόν.			
		Διὰ μισθὸν τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου	900		
		Δι' ἔξοδα γραφείου καὶ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος ὡσ.	300		
		Δι' ἔξοδα ἀ. ἀποκαταστάσεως.	400		
		Διὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν.			
		Διὰ μισθὸν ἑνὸς ἱππου μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους καὶ Μακρυνόρους πρὸς 70 δραχ. κατὰ μῆνα διὰ μίαν ἑξαμηνίαν	420		
		Ὡσαύτ. ἑνὸς ἑτέρου μεταξὺ Μακρυνόρους καὶ Ἰωαννίνων	480		
		Ἀντιμισθία τοῦ ἐκπληρώσοντος χρέη ἐπιστάτου πρὸς 25 δραχ. κατὰ μῆνα . .	150		
		Γραφικὰ ἔξοδα πρὸς 10 δραχμὰς κατὰ μῆνα	60	4630	4630
Ζ.		Δημόσιαι οἰκοδομαί.			
	10	Εἰς ἐπισκευὴν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν		1400	1400
Η.		Βοήθειαι.			
	10	Ἰδιαίτεραι.			
		Διὰ τὰ χορηγηθέντα ἰατρικὰ εἰς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν παθόντας Μεσσηνίους, καὶ ἀντιμισθίαν τῶν ἰατρῶν.	8000	8000	8000
Θ.		Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων.			
		Χρῆσις τοῦ 1843.			
		Κεφ. Ζ. ἄρθρ. 4. Πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ λιμένος Ἐράνης.	73	73	
		Χρῆσις τοῦ 1844			
		Κεφ. Ζ. Ὁδοποιΐα ἄρθρ. 4. Ἔξοδα ἐπισκευῆς.			
		Πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐργολάβου Κολοσούκα, ἀναλαβόντος πέντε ἐκ τῶν φθαρισῶν γεφυρῶν τῆς Θηβαϊκῆς ὁδοῦ	442 19	442 19	
		Μεταφορὰ . .	. . .	. . .	64932 50

Φ. 41

Κεφάλ.	Άρθρο	Αἰτία δαπάνης	Ποσὰ μερικὰ		Ποσὰ κατ' ἄρθρον		Ὁλικὸν ποσὸν	
		Μεταφορά . .					64932	50
		Χρῆσις τοῦ 1845						
Κεφ. Β.		Διοίκησις ἐπαρχιῶν ἄρθρ. 2. ἔξοδα ὑπηρεσίας.						
		Δι' ἔξοδα τῆς μεταθέσεως τοῦ πρώην νομάρχου Κ. Μυναστηριώτου ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Λακωνίαν.	204	80				
		Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γενομένων διαφόρων ἐξόδων τῆς νομαρχίας Λακωνίας .	82	16				
Κεφ. Γ.		Ἄρθρ. 1.						
		Δι' ἔξοδα κατεδαφίσεως τοῦ ἐν Πανίτσῃ παλατίου	100					
		Διὰ μισθὸν τοῦ πρώην ὁδηγοῦ Φθιώτιδος Θ. Γρηγορίου κατὰ τὸν Ἰούν. καὶ Αὔγους.	100					
Κεφ. Δ.		Δημόσιος ὑγεία. ἄρθρ 2 ὑγιεινομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια.						
		Διὰ μισθὸν τοῦ πρώην σταθμάρχου Μεζάπου Βεκουλάκου κατὰ τὸν Δεκέμβριον .	50		536	96		
		Χρῆσις τοῦ 1846						
Κεφ. Β.		Διοίκησις ἐπαρχιῶν ἄρθρ. 2 ἔξοδα ὑπηρεσίας.						
		Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Λεβαδείαν μεταθέσεως τοῦ ἐπάρχου Κ. Σ. Ἀντωνοπούλου.	75					
Κεφ. Δ.		Δημόσιος ὑγεία ἄρθρ. 1. Ἰατρικὰ		10				
		Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ ἐργασθέντος εἰς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον Χαλκίδος ἰατροῦ Γ. Φρεσύζη	20					
		Ἄρθρ. 2. ὑγειονομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια.						
		Δι' ἐνοίκιον τοῦ ὑγειονομείου Ἄνδρου ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως τέλους Δεκεμβρ. 1846.	72					
Κεφ. Ϛ.		Δημόσιοι οἰκοδομαί. ἄρθρ. 2. ἐπισκευὴ ἔξοδα.						
		Πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς δαπανηθείσης εἰς ἐπισκευὴν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Βονίτσης ποσότητος	130		297	10		
		Χρῆσις τοῦ 1847.						
Κεφ. Β.		Διοίκησις ἐπαρχιῶν. ἄρθρ. 2 ἔξοδα ὑπηρεσίας.						
		Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπὸ Λεβαδείαν εἰς Γάρτουαν μεταθέσεως τοῦ ἐπάρχου Σ. Ἀντωνοπούλου	43	78				
Κεφ. Δ.		Δημόσιος ὑγεία. ἄρθρ. 1. Ἰατρικὰ.						
		Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ ἐργασθέντος εἰς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον Χαλκίδος ἰατροῦ Γ. Φρεσύζη.	20					
		Ὡσαύτως τοῦ ἰατροῦ Νάξου Δαμιράλη	26					
		Δι' ἀγιώγια περιοδείας τοῦ νομιατροῦ Μεσσηνίας Πετρουντσῆ	156					
		Διὰ μισθὸν τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως τέλους Σεπτεμβρίου πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα.	250					
		Ἄρθρ. 2. Ὑγειονομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια.						
		Δι' ἐνοίκιον καὶ ἔξοδα γραφείου τοῦ σταθμαρχείου Βοιῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως τέλους Αὐγούστου	40					
		Ὡσαύτως τοῦ φυλακείου Ἐλαφονησίου	8					
		Διὰ μισθὸν τοῦ ὑγειονομοφύλ. Ἀλμυροῦ Καπετανάκη ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως 9 Φεβρ.	54	60				
		Διὰ μισθὸν τοῦ πρώην ὑγειονομοφύλακος Ἀντιπάρου Δ. Ζωγράφου ἀπὸ 22 ἕως τέλους Δεκεμβρίου.	9					
		Ὡσαύτως τοῦ ὑγειονομοφύλακος Ἀνυίνου Εὐαγγέλη Πανουργιᾶ, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1847 μισθῶν του.	121	83				
		Δι' ἐνοίκιον καὶ ἔξοδα γραφείου τοῦ σταθμαρχείου Κατοχῆς, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου	20					
		Διὰ μισθὸν τοῦ σταθμάρχου Ἀστακοῦ Ν. Μαλανδρῆ ἀπὸ 1 ἕως 11 Μαΐου . .	22					
		Ὡσαύτως τοῦ ἰδίου δι' ἔξοδα καὶ ἐνοίκιον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 11 Μαΐου . .	21	83				
		Διὰ μισθὸν τοῦ ὑγειονομοφύλακος Λουτρακίου Δημ. Ψύνα, ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ἕως 9 Μαρτίου	50					
		Ἄρθρ. 3. Ἔκτακτα ὑγειονομικά.						
		Δι' ἐπιμίσθιον τοῦ Κ. Παξιμάδη ἀποσταλέντος ὡς ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθ. Δηλιῶν	30	67	876	71	2225	96
							67158	46

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1849

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός.
Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἀνηγγέλθη ἔπειτα ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ὁ τῆς πλειοψηφίας εἰσηγητὴς, εἶπεν, ὅτι, ἐκ τῆς ὁμοψήφου παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀνεγνωρίσθη ὑπό τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Σώματος τὸ κατεπεῖγον τῆς συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ· διαφωνία δ' ὑπῆρξε μόνον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν χορηγητέων νεοσυλλέκτων, καὶ, ἐνῷ ἡ Βουλὴ ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ ὅλου ζητουμένου ἀριθμοῦ, ἐνόμισε μόνον ἡ μειοψηφία ὅτι, ἐὰν περιωρίζετο οὗτος εἰς 1200, ἦτον ἐφικτὴ ἡ τῶν λειπομένων συμπλήρωσις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων, διὸ εἶπεν ὅτι, ἐὰν καὶ κατὰ τοῦτο ἤθελε δυσκολευθῆ τὸ ὑπουργεῖον, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῆ ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ποινικὰς διατάξεις πρὸς ἀσφαλεστέραν συλλογὴν τῶν ὑπεκφευγόντων. Τὴν γνώμην ταύτην ἐπιθυμῶν νὰ συμβιβάσῃ, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Βουλὴ ἐκ συμφώνου εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, ἐπέφερε τροπολογίαν τινα παραπληρωματικὴν, δι' ἧς, γενομένης δεκτῆς, συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπιψήφισιν 1200 ἀνδρῶν· πέποιθε δ' ὅτι θέλει συμφωνήσει καὶ τὸ ὑπουργεῖον, ὡς ἐξομαλυνομένου παντὸς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου προσκόμματος. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν τροπολογίαν, ἔχουσαν οὕτω·

« Ἄρθρον 2. Ὅστις, κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεὶς ὁριστικῶς, δραπετεύσῃ πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας του, καὶ δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἐκληρώθη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντός του, ἀναπληροῦται δι' ἄλλου, ἔχοντος τὰς παρὰ τοῦ νόμου τοῦ στρατευσίμου ἰδιότητας, παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἐὰν ἡ παρουσίασις ἢ ἀναπλήρωσις δὲν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἀρμόδιος ἔπαρχος, ἢ ὁ νομάρχης ἐν τῇ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτοῦ διευθυνομένῃ ἐπαρχίᾳ, ἐνεργεῖ τὴν ἀναπλήρωσιν δι' ἐκποιήσεως ἀναλόγου μέρους τῆς περιουσίας τοῦ δραπέτου, καὶ, ἐν ἐλλείψει περιουσίας τούτου, ἢ μὴ ἐπαρκούσης ταύτης, δι' ἐκποιήσεως ἀναλόγου μέρους ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πατρός του.

Εἰς τὴν ἐκποίησιν τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν κληρούχων ἢ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐφαρμόζονται καὶ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ νόμου, περὶ βιαίας εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων δημοσίων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενον κληροῦχον συγχωρεῖται προθεσμία τετράμηνος, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος.

Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχεται, ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἡ περὶ τῆς κληρώσεώς του καινοποιήσεις τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μήπω προσελθόντας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος κληρούχους τῶν παρελθόντων ἐτῶν· αἱ δὲ διαδηλούμεναι ἐν αὐταῖς προθεσμίαι ἄρχονται διὰ τούτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, αἱ ἀμελοῦσαι τὴν ἐνέργειαν τῶν στρατολογικῶν ἐργασιῶν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχ. 50—100».

Ἐπέφερεν ὅτι τὰ ἐν τῇ τροπολογίᾳ περιεχόμενα συνέλεξεν ἐκ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς ἑτοιμαζομένου νομοσχεδίου, ὅπερ ἐπεξεργάζεται ἐπιτροπὴ ἐξιδιασμένης πείρας καὶ φώτων· ἐνόμισε δέ, ὅτι, ἀφοῦ θέλουσι γίνει ταῦτα δεκτὰ εἰς νόμον ὀργανικὸν, πολλῷ μᾶλλον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὰ ἐνταῦθα προσωρινῶς. Δὲν ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι ἐγκλείουσι πολλάκις αἱ τροπολογίαι σκληρότερόν τι, ἀλλὰ, ὅπου δὲν τελεσφοροῦσιν οἱ νόμοι, ἀναφύεται ἡ ἀνάγκη ἐξαιρετικῶν ὅρων, εἷος εἶναι ἐνταῦθα ὁ περὶ ἐκποιήσεως τῆς πατρικῆς περιουσίας, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὁ νόμος δὲν ἤθελεν εἶσθαι πάλιν ἀποτελεσματικός. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι νόμοι, ὡς ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων κλπ. οἵτινες, καίτοι μὴ συνάδοντες μὲ τὸ κοινὸν δίκαιον, ὠφέλησαν οὐ σμικρὸν διὰ τῆς ἀναγραφῆς των. Ἄλλως τε, ἐὰν περὶ στρατολογίας ὑπάρχῃ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τοῦ κράτους καὶ τῶν δήμων αὐτῶν, πρέπει τὸ αὐτὸ νὰ καθιερωθῇ καὶ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν, διότι ἄλλως οὐδέποτε θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐπὶ δὲ τῇ τροπολογίᾳ ταύτῃ, ἀποδεχομένου τοῦ ὑπουργοῦ τὴν εἰς 1200 ἄνδρας ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ, ἀπέσυρεν οὕτω τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν βορείων Σποράδων βουλευτής.

Καὶ ὑπ' ἄλλων δὲ ὑποστηριζομένης τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἐγένετο ἡ ἐρώτησις, ἐὰν ἦναι συζητητέα αὐθημερόν, ἢ πρέπῃ νὰ ἐκτυπωθῇ κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ ὡρισμένα.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ τῆς μειοψηφίας εἰσηγητὴς, παρετήρησεν, ὅτι ἡ τροπολογία καθιεροῖ διατάξεις, ἀπὸ τὸν περὶ ἀπογραφῆς ἐκδοθησόμενον νόμον ληφθείσας· ἐπειδὴ δὲ ὁ νόμος

οὗτος εἶναι γενικὸς, εἰς τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἀνήκων, καὶ ὑπάρχει μάλιστα εἰς τὸν 53 νόμον, ὃν ἡ Συνέλευσις ἐψήφισεν ἐν Κορίνθῳ, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συζητηθῇ ἡ τροπολογία ἀμέσως, ἀλλὰ νὰ διανεμηθῇ πρῶτον κατὰ τὸν κανονισμὸν, διὰ νὰ σκεφθῶσιν οἱ βουλευταὶ ἂν τὰ προτεινόμενα ἦναι εὔλογα καὶ συνάδωσι πρὸς ἄλλους νόμους κειμένους.

Ἀπήντησεν ὁ προτείνας, ὅτι ὁ κανονισμὸς, ὁρίζων τὴν διανομὴν τῶν προτάσεων, δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἄμεσον συζήτησιν τούτων, ὁρίζων μόνον ὅτι, ἂν ἡ βουλὴ νομίζῃ τὴν τροπολογίαν πλειοτέρας μελέτης ἀξίαν, δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησίς της· δὲν ἐμποδίζεται ὅμως αὕτη, ὅσάκις ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τοῦ ἔργου. Ἦτον λοιπὸν καλὸν νὰ μὴν ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, καθ' ὅσον ἐπέρχονται ἑορταὶ καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον εἶναι κατεπείγον.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, προκειμένου περὶ διατάξεων ἀρκετὰ σκληρῶν, νομίζει, ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ φωτισθῇ πρότερον τὸ Σῶμα· ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, πάλιν πέποιθεν, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ περὶ τούτου θετικὴν ἰδέαν, διὸ πρέπει νὰ συμβιβασθῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ νόμου καὶ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἀσφαλοῦς περὶ τούτου ἀποφάσεως. Καὶ ὑπάρχει μὲν εἰς τὸν νόμον διάταξις, καθ' ἣν ὁ δῆμος εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὸν δημότην· ἀλλ' ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἶναι προσωπικὴ, καὶ ἔπεσεν, ἅμα δραπετεύοντες οἱ κληρούμενοι, νὰ ὑποχρεῶνται οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος νόμος. Αἱ ἤδη ὅμως εἰσαγόμεναι ποιναὶ καὶ διατάξεις εἶναι σπουδαιόταται, καὶ δὲν πρέπει νὰ συζητηθῶσι ταχέως, ἂν καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς τούτων πάλιν μένῃ ἀτελὴς ὁ σκοπός· διότι, ἐὰν ὁ πατὴρ τοῦ δραπετεύοντος στερῆται περιουσίας, δὲν βλέπει ποία ἡ ἐκ τοῦ ὄρου τούτου ὠφέλεια. Τὸ ἔργον λοιπὸν εἶναι ἀντικείμενον ὀργανικοῦ νόμου, διὸ συμφορώτερον νομίζει νὰ παραδεχθῇ μᾶλλον ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, εὐθὺς δ' ἀμέσως νὰ ὑποβληθῇ ἔπειτα ὀργανικὸς περὶ τούτου νόμος.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἵνα μὴ παρεξηγηθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ Σώματος, συμφωνεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις· ἀλλὰ τὰ ἐν τῇ τροπολογίᾳ εἶναι τοιαῦτα, ὥστε οὐχὶ σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀνέσει ἤθελε διστάσει νὰ παραδεχθῇ αὐτά. Ἂς σκεφθῇ δὲ τὸ Σῶμα, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τυχαίων, ἀλλὰ θέλομεν ἐπιβάλει εἶδος δημεύσεως ἐπὶ τῆς τῶν πατέρων περιουσίας· καὶ τοῦτο εἶναι ἀδικώτερον, καθ' ὅσον δὲν διαστρίφεται ὁ νόμος ἐξ ἁπλῆς τοῦ πατρὸς ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν

ἀδικημάτων, ἅπερ μεταξὺ ἀρχῶν καὶ ἀρχομένων συμβαίνουσι· διὸ ἤθελον μᾶς εἶπει δικαίως νὰ διορθώσωμεν μᾶλλον τὸν νόμον, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐπιβάλωμεν ποινὰς ἐκ μονομερείας. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι καὶ ἄλλοτε ὑπῆρχε μεγαλήτερος ἀριθμὸς καθυστερούντων, ἤτοι 1500, ἐνῷ ἀπῃτοῦντο διὰ τὸ ὅλον 1700 ἄνδρες καὶ ὁ στρατὸς ἦτον ἀσυμπλήρωτος· καὶ ὅμως ἡ βουλὴ εἶπεν, ὅτι, μόνον εἰς τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων ὑπενδίδουσα, παραδίχεται 1,280 μόνον, τοὺς δὲ λειπομένους 500 ἀνέθηκε νὰ συλλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐκ τῶν καθυστερούντων. Ἔκτοτε δὲ ἡ βουλὴ ἀπερήνατο, ὅτι δὲν θέλει γίνει οὐδέποτε τοιαύτη τις συγκατάβασις εἰς καθυστερήσεις, καὶ ὅμως δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι ὁ περὶ ἀπογραφῆς θρυλλούμενος νόμος. Ἀφοῦ δ' ἡ μειοψηφία παρεδέχθη τὴν χορήγησιν 1200 ἀνδρῶν, δὲν ἦτον δύσκολον νὰ εὕρῃ τὸ ὑπουργεῖον τοὺς λειπομένους 217 ἐκ τοῦ ὅλου τῶν καθυστερουμένων, ἢ κἂν ἐκ τῶν ἐλλειπόντων νομῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, διότι ἄλλως θέλομεν ἀνοίξει εὐρὺ πρὸς τὰς καθυστερήσεις στάδιον. Τὸ 9 τοῦ ὑπάρχοντος νόμου ἄρθρον θεωρεῖ ὑποχρέους τοὺς δήμους διὰ τοὺς καθυστεροῦντας δημότας τοὺς ἐλλείποντας, ἢ εἰς ἄλλους· ἀλλὰ, προκειμένου νὰ διὰ δικαιότερον εἶναι νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ὑποχρέωσις εἰς αὐτοὺς ἐπικυρώσωμεν σήμερον τοιαύτας σκληρὰς διατάξεις, προτιμᾷ μεταξὺ δύω νόσων τὴν ἐλαφροτέραν, ἤτοι νὰ κληρωθῶσιν οἱ ἐλλείποντες παρ' ὅλου τοῦ Κράτους, παρὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία.

Συγχωνεύοντος δὲ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἀποφηναμένου νὰ παραδεχθῇ ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον καὶ εἰσαχθῇ ὅσον οὔπω ὁ ὀργανικὸς νόμος. Ἐπέφερεν ὁ τῆς μειοψηφίας εἰσηγητὴς, ὅτι ἀγορεύων ὁ προλαλήσας δὲν εἶπεν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ἡ μειοψηφία, καὶ τοι βλέπουσα ὅτι ἐλλείπουσι μέχρι τοῦδε 860 στρατεύσιμοι, συγκατετέθη εἰς τὴν χορήγησιν 1200, καὶ ἀνέθηκε τὴν συλλογὴν τῶν ὑπολοίπων 217 εἰς τοὺς καθυστεροῦντας τοῦ παρελθόντος ἔτους νομούς. Ἀφοῦ δὲ, ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως καταφαίνεται, ὅτι καθυστεροῦσιν 860 ἄνδρες, ἦτον δύσκολον νὰ συλλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον 217 μόνον; Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως φόρου, ὅπερ ἁπαντᾷ δυσκολίας, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι προσωπικὸν, ὁ δραπετεύσας στρατεύσιμος ζῇ, καὶ, ὅταν ἐξαντληθῶσιν ὅλα τὰ σύντονα μέτρα, οἱ πλεῖστοι τούτων εὑρίσκονται. Ἄλλως τε, διὰ τῆς ἀντιθέτου γνώμης ὁ νόμος διδάσκει πρὸς τοὺς κληρουμένους τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς ὑπεκφυγῆς, ἐπειδὴ ἕκαστος

βλέπων, ὅτι προσλαμβάνεται εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου δραπετεύσαντος, πείθεται ὅτι, τὸ αὐτὸ πράττων, ἀποκρούει τὸν νόμον. Ἀφοῦ δὲ πάντες παρελέχθημεν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ μειοψηφία ἐπέφερε μικρὰν ἐλάττωσιν μόνον, δὲν συμφέρει ποσῶς, διὰ τῆς ἐναντίας γνώμης, νὰ ψηφίσωμεν πλήρη ἀπαλλαγὴν τῶν 860 καθυστερούντων. Καὶ ἐρρέθη μὲν, ὅτι καὶ αὐτοὶ δύνανται βραδύτερον νὰ συλληφθῶσιν, ἀλλὰ, ἐὰν ἀρχίσωμεν οὕτω καὶ βῶμεν ὀπισθοπορούντες, ὁ λαὸς θέλει λάβει κακὸν παράδειγμα ὡς ὁδηγόν. Ἀφοῦ δὲ μόνον 388 καθυστεροῦσιν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, δὲν ἐννοεῖ πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ συλληφθῶσι 217. Διὸ συνίστησιν ἐκ νέου τὴν γνωμοδότησιν τῆς μειοψηφίας.

Ἐπέφερεν ὁ τῆς πλειοψηφίας εἰσηγητὴς, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι ἐρικτὴ ἡ σύλληψις τῶν καθυστερούντων, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμένει ἀρνούμενον· ἐπειδὴ οὔτε δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ διὰ τοὺς στρατευσίμους ποσὸν, οὔτε σκιά τις ὑπονοίας οἱασδήποτε δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὅταν δὲ πάντες ἀναγνωρίζωμεν τὰ αἴτια τῶν καθυστερήσεων τούτων, περιττὸν νὰ διατάζωμεν ἐπὶ πλέον. Δὲν ἐνισχύεται δὲ, ὡς εἶπεν, ἡ πρὸς ἐκφυγὴν τάσις, ἐπειδὴ τὸ λαμβανόμενον μέτρον εἶναι προσωρινὸν καὶ θέλει τὸ διαδεχθῇ ὅσον οὔπω ὁ περὶ ἀπογραφῆς νόμος. Διὸ ἡ βουλὴ δύναται νὰ προσθέσῃ, ἂν θέλῃ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ὅσον τάχος τὸν νόμον. Συνίστησι λοιπὸν ἢ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἢ τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας του.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἡ μειοψηφία, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μέρος, δὲν διεφώνησε περὶ τοῦ ἀριθμοῦ χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἂν δύναται ἢ ὄχι νὰ συμπληρωθῇ ὁ στρατὸς, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῶν 1200 ἀνδρῶν κατορθοῦται τοῦτο. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς τροπολογίας, αἱ μὲν προϋποβληθεῖσαι ἀπεκρούσθησαν ὡς ἐπιφέρουσαι ἰδιωτικὰ ἀδικήματα, τὴν δὲ ἀνὰ χεῖρας εἰσήγαγεν αὐτὸς ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τῷ ἐγένοντο ἀρκεταὶ περὶ ταύτης παρατηρήσεις, καὶ τέλος, πεισθεὶς ὅτι θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἐπιβλαβὴς, παρητήθη ταύτης. Προέτεινε δ' ἡ μειοψηφία 1200 μόνον, ἐπειδὴ συνήγαγεν, ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ὅτι δὲν κατέβαλεν ἡ Κυβέρνησις ὅλην τὴν προσπάθειαν εἰς σύλληψιν τῶν φυγάδων, καὶ ὅτι συμβαίνουσι μάλιστα μεγάλα προσκόμματα ἐκ μέρους τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν, αἵτινες μετέβαλον εἰς ἐμπόριον τὴν στρατολογίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἄλλα πολλὰ συνέβραιμον εἰς τὴν καθυστέρησιν,

ἐπειδὴ εἰς Μεσσηνίαν π. χ. γινώσκει ὅτι ἐξ κληροῦχοι κατέθηκαν εἰς τὸν νομάρχην τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀντικατάστασιν των χρήματα, καὶ ὅμως ἡ ἀντικατάστασις εἰσέτι δὲν ἔγινε. Φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι, ἐὰν οἱ δήμαρχοι πταίοντες, καταδιωχθῶσι διὰ τοῦ νόμου, ἐὰν αἱ στρατολογικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκροτῶνται τοῦ λοιποῦ ἐξ ἐντίμων προσώπων καὶ ληφθῶσιν ἄλλα ὅμοια μέτρα, παύει ὁλοτελῶς τὸ κακόν· γνωρίζει δὲ, ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται 17 ἐξήρεσαν στρατευσίμους χάριν ἐπικερδοῦς ἰδιοτελείας. Περιπλέον οὐ μόνον συλλαμβάνεται ὀλιγώτερος ἀφ' ὅτι ὁρίζει ὁ νόμος ἀριθμὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν εἰς τοὺς καταλόγους ἐγγραφομένων παραλείπουσιν οἱ δήμαρχοι τοὺς υἱοὺς τῶν προκρίτων, ἐκ δὲ τῆς ἀδικίας ταύτης πολλοὶ βιάζονται νὰ ἀποδιδράσκωσιν, ἐπειδὴ ὅπου τὸ δίκαιον ἐκεῖ καὶ πρόθυμος ἡ εἰς τοὺς νόμους εὐπείθεια. Ἐπειδὴ δὲ ἐρέτος δὲν συνετάχθησαν ἔτι οἱ κατάλογοι, ἂς ἐκδοθῇ αὐστηρὰ πρὸς τοὺς δημάρχους διαταγὴ νὰ μὴ ἐξαιρῶσιν οὐδένα, καὶ ἂς ἐνεργηθῶσι πάνυ ὅσα εἶπε, καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θέλει καθυστερήσει τις.

Ἐπὶ τούτοις ἀνακεφαλαιώσας τὰς γνώμας ὁ πρόεδρος, ἠρώτησε πρῶτον, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχηται ἀπολύτως, ἤτοι ἄνευ τῶν προταθεισῶν ποινικῶν διατάξεων, τὴν χορηγίαν 1200 μόνον ἀνδρῶν· ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς. Ἐπομένως ἐρωτηθεῖσα, ἐὰν παραδέχηται τὸ 1. ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

» Ἄρθ. 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς
» ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849
» προσδιορίζεται εἰς 1500.

» Οἱ 1500 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν
» τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν
» νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων, εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν
» αὐτῶν. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὡς 2 ἄρθρου, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ἀντωνοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ἐνταῦθα πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71 τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως·

« Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς

ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νομοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζεται εἰς 1,500.

Οἱ 1,500 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς	
Κλεάνθ. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σκάρος Γρίβας	
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δ. Κανδύλης	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	
Ἀνδ. Δανόπουλος	
Ν. Ἰατρὸς	
Ἀναγν. Μακρυπαλάμιτος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Σ. Στράτος	
Π. Φάγκος	Ν.
Α. Π. Νάκος	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	
Γ. Κανδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἐλ. Καλογερᾶς	
Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἀγ. Γουζούασης	
Θ. Κ. Βελῆς	Ν.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Γ. Ἰω. Ἰκολδάσης	Ν.
Στέφ. Χ. Σταφανόπουλος	Ν.
Μ. Σισίνης	Ν.
Γ. Χατσηγιάννης	Ν.
Γ. Μῆτσος	
Ἰω. Κλίμακας	Ν.
Παναγ. Δημητρίου	
Ἀν Α. Ζάννος	Ν.
Μ. Ν. Βαλέτσας	Ν.
Χρ. Ν. Δεμάθας	
Ἐλ. Παπποδάκης	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	

Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργιος Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριστόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσουκλος	Ν.
Μιχθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	
Ἐμ. Μελετόπουλος	
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Πλ. Γιατράκος	
Δ. Στέφανος	Ν.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Ρ. Παλαμιδης	
Θ. Μ. Πετρινὸς	
Κ. Μανέτας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μ. Χατσῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπ. Βαλέττας	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπ. Α. Βαράτσης	
Παῦλος Λεντούδης	
Χρύσ. Σουμαρίπας	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Δ. Βιρβίλης	Ν.
Γ. Μπάνης	Ν.
Π. Μαυρομιχάλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκοῦρας	Ν.
Ἀναγν. Κεχαγιᾶς	
Σπ. Λογοθετόπουλος	
Π. Παπποδιαμαντόπουλος	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Χρ. Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Θ. Ι. Μέξης	
Ἐμ. Δ. Ὁρλὼφ	
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰω. Περίδης	
Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστρ. Παρίσης	Ν.
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν.
Μ. Ἀναστασόπουλος	
Ἰωάν. Τομαρᾶς	
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν.
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Ἰ. Χατσίσκος	Ν.
Δαλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσταν. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαΐος	
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	

Ακολούθως παρελθών ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δήλωσιν καὶ νομοσχέδιον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, περὶ προσθήκης ἐξόδων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τοῦ ὑπουργείου προϋπολογισμοῦ μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτω·

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Περὶ σημειώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ε. ε. ἐν τῷ κεφαλαίῳ V « ἔξοδα καθυστερούντα κλεισμένων χρήσεων » ποσοῦ εἰς δραχμὰς 2,924:25 τῆς ἤδη κλεισθείσης χρήσεως τοῦ ἔτους 1847.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Εἰς τὸ κεφάλαιον V τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τοῦ ὑπουργείου τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ φέρον τὸν τίτλον « ἔξοδα καθυστερούντα κλεισμένων χρήσεων » δὲν ὑπάρχει σημειωμένον κανὲν ποσὸν, ἐπιφυλαχθέντος τοῦ προκατόχου μου ὑπουργοῦ, τοῦ συνοδεύσαντος τὸν ῥηθέντα προϋπολογισμὸν μὲ τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ὀκτωβρίου 1848 ἔκθεσίν του, τὸ νὰ σημειώσῃ ἀκολούθως τὰ ἀναγκαιοῦντα ποσά.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην τῆς ὑπηρεσίας ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω σήμερον, παρακαλῶν νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ ῥηθέντι κεφαλαίῳ ποσὸν ἐκ δραχ. 2,924:25 δι' ἔξοδα τῆς κλεισθείσης χρήσεως τοῦ ἔτους 1847. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑποδιαιρεῖται καὶ κατατάττεται ὡς ἑφεξῆς·

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κεφ. Α'. « Ὑλικὸν » δραχ. 1050.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφ. Β'. « Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν » δραχ. 720.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « Γραφικὰ ἔξοδα » δραχ. 600.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ κεφ. Δ'. « Ἀποζημιώσεις καὶ βοήθειαι » δραχ. 485:25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα » δραχ. 69.

Τὸ ὅλον ὡς προείρηται δραχ. 2,924:25/00.

Ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα καὶ πίναξ ἐπεξηγηματικὸς τῆς δαπάνης ταύτης τοῦ ἔτους 1847, πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν αὐτῆς εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν καθυστερούντων ἐξόδων κλεισμένων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ε.

Παρακαλῶ ἐπομένως νὰ διαβιβασθῇ ἡ παροῦσα δήλωσις εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Γ, Α. ΡΑΛΛΗΣ

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐν τῷ παρόντι συνημμένην δήλωσιν, ὅπως σημειωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὸ κεφάλαιον « Ἔξοδα καθυστερούντα κλεισμένων χρήσεων » διὰ δαπάνας τοῦ ἔτους 1847 οὗτινος ἐκλείσθη ἤδη ἡ χρῆσις, ποσὸν ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐννεακοσίων εἴκοσι τεσσάρων καὶ λεπ. 25.

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσει τὰ πέραιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ὑπουργεῖον τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ποσότης ἀναγκαιοῦσα διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1847 καὶ ἥτις πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον V « Ἔξοδα καθυστερούντα κλεισμένων χρήσεων » τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847.

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ὑπηρεσίαι	κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	κατὰ κεφάλαιον Δραχ.	Λ.	
Α'.		Κεντρικὴ ὑπηρεσία					
	2	Ὑλικὸν	1050	(α)	1050		
Β'.		Διπλωματικὴ ὑπηρεσία					
	1	Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν.	720	(β)			
	2	Γραφικὰ ἔξοδα	600	(γ)	1320		
Γ'.		Ἔξοδα μεταβλητὰ					
	5	Ἀποζημιώσεις καὶ βοήθειαι.	485	25			
	6	Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα. . .	69		554	25	(δ)
		Ὁλικὸν ποσὸν . .	. .	.	2924	25	

Παρατηρήσεις.

(α) Ἡ ποσότης αὕτη ἐπληρώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐκ προκαταβολῆς τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑπουργείου διὰ διάφορα εἴδη τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἐστάλησαν ἐν καιρῷ τ' ἀποδεικτικὰ τῆς δαπάνης ταύτης εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

(β) Ἡ ποσότης αὕτη ἐπληρώθη παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει

ἐμπορικοῦ γραφείου διὰ μισθὸν τοῦ Καββάση τῆς ἐκεῖ πρεσβείας, καὶ θέλει ἐκδοθῆ χρηματικὸν ἔνταλμα, πρὸς συμψηφισμὸν τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων τοῦ αὐτοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου.

(γ) Ἡ ποσότης αὕτη τῶν δραχ. 600 ἐπληρώθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, διὰ μισθὸν τοῦ βοηθοῦ τοῦ διπλωματικοῦ γραφείου τῆς αὐτῆς πρεσβείας, καὶ θέλει ἐκδοθῆ χρηματικὸν ἔνταλμα, πρὸς συμψηφισμὸν τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων ὡς ἀνωτέρω.

(δ) Ἡ ποσότης αὕτη τῶν δραχμῶν 551·25 ἐπληρώθη εἰς τὸν Π. Σκουτερίδην ὑποπρόξενον ἐν Βώλῳ, δαπανηθεῖσα διὰ φιλοδωρήματα εἰς τὰς ἐκεῖ τοπικὰς ἀρχὰς, καὶ εἰς ἀγῶγια διὰ τὴν εἰς Λάρισσαν μετάβασίν του κατὰ τὸ 1847, καὶ ἐγκριθεῖσα διὰ Β. διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 δεκεμβρίου 1848, καὶ θέλει συμψηφισθῆ μὲ τὰς ἐκ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων εἰσπράξεις τοῦ ὑποπροξένου τούτου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 2,067 καὶ 35/100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848 τοῦ ὑπουργείου τοῦ Βασιλ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848 εἶχε χορηγηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 800 δι' ἐφημερίδας Ἑλληνικὰς καὶ Γαλλικὰς, ἀλλὰ, δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας, οἱ κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος προκάτοχοί μου ἐδαπάνησαν πλέον τοῦ ψηφισθέντος δραχ. 509 καὶ 82/100.

Διὰ ταχυδρομικὰ εἶχε χορηγηθῆ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ποσὸν ἐκ δραχμῶν 4.000, ἀλλ' ἐδαπανήθησαν πλέον τοῦ χορηγηθέντος δραχμ. 539 καὶ 65/100· τὰ δὲ ταχυδρομικὰ ταῦτα πληρόνονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, δυναμει ἀποδείξεων παρουσιαζομένων κατὰ μῆνα ὑπ' αὐτῆς.

Δι' ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν θερμαστρῶν εἶχε χορηγηθῆ ποσὸν ἐκ δραχμῶν 50, ἀλλ' ἐδαπανήθη πλέον τοῦ χορηγηθέντος ἐκ δραχ. 57 καὶ 55/100.

Τέλευταῖον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἁμάξης τοῦ ὑπουργοῦ εἶχε χορηγηθῆ ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1,600, καὶ ἐχρειάσθη νὰ δαπανηθῆ πλέον τοῦ χορηγηθέντος ποσὸν ἐκ δραχμῶν 960 καὶ 33/100.

Τὸ ὅλον τῆς ἀναγκαιούσης διὰ τ' ἀνωτέρω κοσότητος εἶναι

δραχμαὶ 2,067 καὶ 35/100, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω, ὅτι θέλετε ἐγκρίνει καὶ χορηγήσητε, κύριοι, διὰ νὰ τακτοποιηθῆ καὶ ἡ δαπάνη αὕτη γενομένη, ὡς προείρηται, ἐξ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης ὑπὸ τῶν προκατόχων μου.

Ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα καὶ πίναξ ἐπεξηγηματικὸς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου
καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῆ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρέσεως τοῦ ἔτους 1848 τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ι. καὶ ἄρθρου 2 « Ἐλικὸν ἢ ἔξοδα γραφικὰ » θέλει προστεθῆ διὰ τῆς παρούσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως ποσὸν ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων ἑξήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Σημείωσις τῆς δαπάνης, γενομένης καθ' ὑπέρβασιν τῆς ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων χορηγηθείσης πιστώσεως, διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1848.

Ὑποδιαίρεσις τῶν ἐξόδων	ἡ χορηγηθεῖσα πίστωσις ὑπὸ τῆς Βουλῆς		ἡ δαπανηθεῖσα ποσότης		ὑπέρβασις τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως		
Δι' ἐφημερίδας γαλλικὰς καὶ ἑλληνικάς	800		1309	82	509	82	(α)
Διὰ ταχυδρομικὰ . .	4000		4539	65	539	65	(β)
Δι' ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν θερμαστρῶν κτλ.	50		107	55	57	55	(γ)
Διὰ διατήρησιν τῆς ἁμάξης	1600		2560	33	960	33	(δ)
Ὁλικὴ ποσότης .	6450		8517	35	2067	35	

(α) Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῶν δραχμῶν 509. 82 προέρχεται ὡς ἐκτάκτως καὶ ἀπροβλέπτως πληρωθέντα τὰ κάτωθι κονδύλια. Ἤτοι· πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ δι' 20 φύλλα τῆς ἐφημερίδος του δραχ. 440· πρὸς τὸν ἴδιον διὰ καταχώρισιν ἐπισήμων ἐγγράφων εἰς τὴν ἐφημερίδα του δραχ. 100· πρὸς τὸν Κ. Ῥάμφον διὰ καταχωρηθέντα ἔγγραφα εἰς τὴν ἐφημερίδα του ἡ Συντηρητικὴ δραχμ. 50· τὸ ὅλον διὰ τὰ ἐκτάκτως δαπανηθέντα δραχ. 590.

(β) Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῶν δραχμῶν 539. 65 προῆλθεν ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, σταλέντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

(γ) Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῶν δραχμῶν 57. 55 προῆλθεν ἕνεκα τῶν διορθωθέντων καπνοδοχείων, ὡς καπνιζόντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

(δ) Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῶν δραχμῶν 960. 55 προῆλθεν ἕνεκα τῆς γενικῆς ἐπισκευῆς καὶ ἐνδυμασίας τῆς ἁμάξης κατὰ διαταγὴν τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ, δι' ἣν ἠκολούθησαν ἔκτακτα ἔξοδα δραχ. 565. 05· αἱ δὲ λοιπαὶ δραχ. 395. 28. καίτοι τακτικῶς δαπανηθεῖσαι διὰ μισθὸν τοῦ ἀμαξηλάτου, διὰ νομὴν τῶν ἵππων καὶ διὰ κατὰ μῆνα μικρὰ ἔξοδα τῆς ἁμάξης, μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἤρκεσαν ἀπὸ τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθεῖσαν ποσότητα δραχμ. 1,600 διὰ τὴν δαπάνην ταύτην, ἐπειδὴ τακτικὰ ἔξοδα ἀναγκαιοῦν διὰ μισθὸν, ἐνοίκιον, νομὴν, καὶ διὰ μικρὰ ἔξοδα κατὰ μῆνα ὡς ἔγγιστα δραχ. 163, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς οὐδεμιᾶς ἐπισκευῆς, ὥστε διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἁμάξης ἀναγκαιοῦν ἄρμων τὰ ἔξοδα κατ' ἔτος δραχ. 1,956.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος ζητήματος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου καὶ ἡ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Τσαλακώστα περὶ πρυβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Λ. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 9 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν ΝΕ. συνεδρίασιν ἡ βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ διευθυνθῇ τὸ βιβλίον τῶν δεκαετῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν, ἵνα προσδιορίσῃ αὕτη τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου· ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συνέταξε τὴν δέουσαν ἔκθεσιν καὶ προσδιώρισε τὴν δαπάνην· ἐπειδὴ δ' ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ προσδιορισθῇ ἡ δαπάνη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐρωτᾷ ἤδη ἐὰν συναινῇ εἰς τὰ παρ' αὐτῆς ἀποφασισθέντα, ἢ ἐπιθυμῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέαν συζήτησιν· ἐφ' ᾧ καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως πρὸς γνῶσιν τῆς βουλῆς, ἥτις ἀπεδέχθη αὐτὴν ὡς καλῶς ἔχουσαν, καὶ ἀπεφάσισεν ὥστε ἡ δαπάνη συμποσουμένη εἰς δραχ. 1330 ν' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ διὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς. Ἔχει δ' ἡ ἔκθεσις οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 268 ἐγγράφου τοῦ προεδρείου διαβιβασθέντων αὐτῇ πρακτικῶν τῆς ΝΚ. Συνεδριάσεως.

Διεξελθοῦσα μετὰ πολλῆς ἐπιστασίας τὸ προσαχθὲν ἐνώπιόν της βιβλίον τῆς δεκαετοῦς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1843, καὶ παρατηροῦσα·

α') Ὅτι τὸ προκείμενον βιβλίον, συγκείμενον ἐκ 220 μεγάλων φύλλων, ἁπάντων γεγραμμένων μὲ πολλὴν λογιστικὴν ἐμπειρίαν, χρήζει ἀντιγραφῆς διὰ νὰ δοθῇ εἰς τύπωσιν, διότι τὸ πρωτότυπον, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐνδέχεται ν' ἀπολεσθῇ, καὶ διότι παραλυόμενον ρθείρεται, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν τύπον.

β') Ὅτι ἡ ἀντιγραφὴ τοῦ βιβλίου πρέπει νὰ γίνῃ ὑφ' ἑνὸς κατόχου τοῦ λογιστικοῦ, ὡς μέλλουσα νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ τυπογραφεῖον, πρὸς τακτικὴν καὶ κανονικὴν τοποθέτησιν τῶν ἀριθμητικῶν χαρακτήρων.

γ') Ὅτι δι' ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου, ἐκδοθησομένου εἰς 500 σώματα, ἀπαιτοῦνται τετρακόσια περίπου δεσμίδες χάρτου.

δ') Ὅτι πρὸς ἀκριβῆ ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου ἀπαιτεῖται ἓν εἰδικὸν πρόσωπον, ἵνα ἐπιδιορθώτῃ τὰ δοκίμια καὶ τὰ τυπογραφικὰ λάθη, καθότι εἶναι ἐργασία πολυχρόνιος, μὴ δυναμένη ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς συντάκτας, ἔχοντας τὰς τακτικάς των ἀσχολίας.

ε') Ὅτι διὰ τὴν μετάφρασιν τῆς συνοδευούσης τὸ βιβλίον πολυφύλλου ἐκθέσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀπαιτεῖται νὰ δοθῇ ἀνάλογός τις πληρωμή.

Προσδιορίζει.

α') Πρὸς ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαίου χάρτου διὰ 500 σώματα τῶν δεκαετῶν λογαριασμῶν, τὴν ποσότητα τῶν δραχ. 580.

β') Πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν ἐπισταττησόντων διὰ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου δρ. 600 ἑξακόσιας.

γ') Δι' ἀποζημίωσιν τοῦ μεταφραστοῦ τῆς ἐκθέσεως ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν 150 δραχ. τὸ ὅλον δραχμὰς χιλίας τριακοσίας τριάκοντα, ἀριθ. 1330.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ποσότης αὕτη, παραβαλλομένη μὲ τὸ δυσχερὲς τοῦ ἔργου καὶ μὲ τὸ χρήσιμον καὶ πολύτιμον τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ βιβλίου, εἶναι εὐτελὴς, καὶ πιστεύει ὅτι θέλει ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ καταλογισθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθ. 106 τοῦ κανονισμοῦ.

Παρατηρεῖ δὲ ὅτι καθίσταται ἐπάναγκες νὰ συσταθῇ εἰς τὸ

ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἡ προσθήκη δύο στοιχειοθετῶν παρὰ τῷ τυπογραφείῳ, καθ' ὅλην τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ προκειμένου βιβλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Π. Ζαννετάκης, Λουκᾶς Στέφανος,
Ἐμμ. Ἀντίπας, Π. Τσιαπουράκης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Ἀριστης.»

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν μηνιαίαν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, ἐγένετο αὕτη παρὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Νάξου καὶ Μαγνησίας· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1849.

Α.	Β.	Γ.
Κων. Δυοβουνιώτης	Κ. Βίλκος	Α. Πετράκης
Π. Ράγκος	Γ. Μαυρομιχάλης	Μ. Βαλέττας.
Κ. Ἀντωνιάδης	Γ. Παππανικολάου	Ι. Πετμεζᾶς
Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Μ. Ἰατρὸς	Α. Καστανᾶς.
Βαλ. Νικολαΐδης	Α. Δανόπουλος	Π. Μαυρομιχάλης
Δ. Κομπάνης	Νικόλ. Κορρωτάκης	Μ. Δ. Καΐρης.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Δ. Χατζίσκος.	Δ. Σακελλαριάδης.
Γ. Ἀγγελατίδης	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Χ. Τζῖνος
Ἀθ. Δαγκλόπουλος	Γρ. Ν. Κορρωτάκης.	Π. Παπαστεφάνης.
Πατίστας	Ζ. Δεπάστας	Μ. Ἀναστασόπουλος
Στέφ. Στεφανόπουλος.	Δημ. Καλλίφρονᾶς.	Ν. Ἀζρίκου
Θ. Μ ξης.	Παπαδημαντόπουλος	Σ. Βαλέττας
Σ. Ἀντωνιάδης	Ταφούλος	Τσαλακώστας
Δ. Κονδύλης	Στεφάνου	Λ. Κανελλόπουλος.
Ἰω. Α. Χατζόπουλος.	Ἠλίας Παππαδᾶτος	Γ. Μπάστας
Σ. Βαρότσης	Ἐμμ. Ἀντίπας.	Γ. Κονδύλης
Σ. Λογοθετόπουλος	Πέτρος Τσαντάκης	Γ. Μπίνης
Πανοπριφτόπουλος	Σταμ. Νικολαΐδης	Κ. Φασίτσας.
Σισίνης.		

Δ.	Ε.	ς.
Εὐς. Σπυρίδωνος.	Α. Μάμουκας.	Π. Ματαλᾶς
Λ. Ἀρμάος	Ι. Περιδῆς	Α. Κεχαγιᾶς
Α. Γουζούασης	Π. Παπαπαστεφάνης	Γ. Μῆτσος
Α. Δημητρίου	Β. Πετμεζᾶς.	Γ. Σ. Κριεζῆς
Ν. Δεμάθας.	Κ. Τσοβόλλας.	Ἰω. Τομαρᾶς
Ἐμ. Χ. Τσούγλος	Γ. Παπαδημητρίου	Ματ. Πρωτοπαππᾶς
Σ. Στράτος	Γ. Ῥιζόπουλος	Δ. Δ. Κουντουριώτης

Ι. Οἰκονόμου	Κ. Νάζος.	Εὐς. Καλογερᾶς
Ν. Ἰατρὸς	Δ. Κουμανιώτης.	Δ. Ὀρεινός.
Π. Δαρειώτης	Ι. Ἀντωνόπουλος.	Π. Τσιμπουράκης
Γ. Γιολδάσης	Χ. Σουμαρίπας.	Εὐς. Οἰκονομόπουλος
Κ. Σχινᾶς	Μακρυπόδαρισιος.	Παῦλος Λεντούδης.
Ι. Κλίμακας	Κλεομ. Οἰκονόμου	Κ. Τσουκαλᾶς.
Λ. Κουντουριώτης	Σ. Γρίβας	Ἰω. Ζάρκος.
Π. Μοναστηριώτης.	Σ. Δεληγιαννάκης	Α. Παππατσώρης
Δ. Βιρβίλης	Μ. Βιτάλης	Λ. Π. Νάκος
Ῥήγας Παλαμήδης.	Ν. Μπούκουρας.	Κ Μανίτας
Γρηγ. Χατσηγιάννος	Νικόλ. Μπούτουνας	Ἰω. Γ. Κριεζῆς.

Ζ.

Π. Α. Ζάνος	Εὐστρ. Παρίσης	Γ. Ἀντωνόπουλος
Μελ. Χ. Μελέτης	Ἐμ. Λ. Ὀρλὼφ	Γ. Κ. Πετμεζᾶς
Δημ. Δεληγεώργης.	Γ. Κ. Βελῆς	Π. Δελιγιάννης
Κ. Δαρειώτης.	Μιχαλόπουλος	Γερμ. Μαυρομιχάλης
Α. Γεωργαντᾶς	Θ. Πετρινὸς.	Ἠλ. Γιατράκος
Ι. Γκούρας.	Ν. Μοσχούλας	Κ. Βρυζάκης.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου ἀναβάλλει ἐπὶ μίαν ὥραν τὴν συνεδρίασιν, ἵνα συνελθόντα τὰ τμήματα ἐκλέξωσι τοὺς προέδρους, τοὺς γραμματεῖς καὶ εἰσηγητὰς αὐτῶν καὶ ἀναγγείλωσι τὰ ὀνόματα τούτων ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνεδριάσεως· ἐφ' ᾧ διεκόπη ἡ συνεδρίασις ἐπὶ μίαν ὥραν.

Ἐπανελθούσης δ' ἔπειτα τῆς βουλῆς καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων, τὸ περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Μοναχηριώτου ζήτημα, ἡ πρότασις τοῦ περὶ προϋπάρξεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναφορῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μελ. Χατσῆ Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 11 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ, ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἔχει, ὡς δὲν ἀγνοεῖται, τὸ δικαίωμα τοῦ χορηγεῖν ἀλιγοήμερον ἄδειαν πρὸς τοὺς βουλευτάς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Κ. Γ. Βελῆ ἀπέρυγε να κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐξελέχθη ἤδη μέλος τῆς εἰς Γύθειον ἀποσταλησομένης ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ προεδρεῖον ἔκρινε καλὸν νὰ ἐρωτήσῃ τὴν βουλὴν περὶ τῆς αἰτουμένης ἀδείας· καὶ ὁ μὲν βουλευτὴς διαβεβαιοῖ ὅτι ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ πολὺ θέλει ἐπανέλθει εἰς τὰ χρέη του, ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐκλογικὰ θεωροῦνται συνήθως κατεπείγοντα, ἀπόκειται εἰς τὸ σῶμα ν' ἀποφασίσῃ ἂν θέλῃ νὰ χορηγηθῇ πρὸς τὸν ἀνωτέρω βουλευτὴν ἡ αἰτουμένη ἄδεια, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐὰν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν δι' ἄλλου προσώπου ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ἢ ἐπιτρέπῃ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Γύθειον μόνον τὰ λειπόμενα δύω μέρη.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ χορηγηθῇ ἁπλῶς πρὸς τὸν βουλευτὴν δεκαπενθήμερος ἄδεια, ἐὰν δὲ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς δὲν ἐπανέλθῃ, τότε ἀποφασίζει τὸ σῶμα τί πρέπει νὰ γίνῃ περὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν διακοίνωσιν τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων, παρετήρησαν ταῦτα, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν ταξιν, προέδρους μὲν τοὺς ΚΚ. Ῥάγκον, Μ. Ἰατρὸν, Πετράκην, Παλαμήδην, Τσαβέλλαν, Ἰω. Κριεζῆν καὶ Γκούραν. Γραμματεῖς δὲ τοὺς ΚΚ. Ἀλεξανδρόπουλον, Λ. Στερανοῦ, Σ. Βαλέτταν, Α. Κουντουριώτην, Ῥιζόπουλον, Τσιμπουράκην καὶ Παρίσην. Εἰσηγητὰς δὲ, ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου τοὺς ΚΚ. Σ. Ἀντωνιάδην, Γρηγ. Κορφιωτάκην, Τσαλακώσταν, Τσοῦχλον, Κλεομένην, Ζάρκον καὶ Κ. Δαρειώτην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων εἰς τὴν τράπεζαν, ἐκτὸς τοῦ ἑ. ὅπερ καθυστερεῖ, τὰ λοιπὰ, τοὺς ΚΚ. Βαρότσην, Ἀντίπαν, Γ. Κονδύλην, Εὐς. Σπυρίδωνος, Νάκον καὶ Βρυζάκην· ἐπὶ δὲ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναφορῶν, ἐκτὸς τοῦ ἀ. καὶ ς'. τὰ λοιπὰ, τοὺς ΚΚ. Λ. Στερφάνου, Μπάνην, Π. Δαρειώτην, Ἰω. Ἀντωνόπουλον καὶ Μοσχούλαν. Περιπλέον τὸ ὅ'. προσεθηκεν ὅτι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Πανοπριφτοπούλου ἐξελέξατο τὸν Κ. Δεμάθαν.

Ἐφ' ἑκάστου τῶν νομοσχεδίων τούτων, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ περὶ τῆς προσθήκης τεσσάρων μελῶν, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι δὲν πρέπει ἡ βουλὴ νὰ προβῇ περαιτέρω, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου κατεπείγουσα ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ προχωρήσῃ

εἰς τὰς ἐργασίας της ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Χατζῆ Μελέτης.
Λ. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 19 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη πρῶτον ἔγγραφος κοινοποίησις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀναγγέλλοντος πρὸς τὸ σῶμα, ὅτι, ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων ὑπουργῶν ΚΚ. Α. Μαυρομιχάλου, Δ. Βούλγαρη καὶ Γ. Ράλλη, ὑπουργὸς μὲν τῶν Στρατιωτικῶν διωρίσθη ὁ Κ. Κ. Τσαβέλλας, τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Κ. Α. Κρεστενίτης, τῆς δὲ Δικαιοσύνης ὁ Κ. Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος· λαβόντος δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Δ. Χρηστίδου, ὁ μέχρι τοῦδε διευθύνων αὐτὸ Κ. Γ. Γλαράκης μετετέθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα εἰδοποιητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Αὐλικῶν τελετῶν, δι' οὗ ἀναγγέλλεται τριῶν ἑβδομάδων πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν Βιλχέλμου.

Ἀκολούθως ἡ βουλὴ παρεδέχθη να χορηγηθῇ ὑπὸ τὸν ὅρον πρὸς μὲν τὸν Γρηγ. Κορφιωτάκην τριακονθήμερος ἄδεια ἀπουσίας, πρὸς δὲ τὸν Σ. Στράτον καὶ Κ. Ἀντωνιάδην μηνιαία παράτασις, ἐπίσης δὲ καὶ πρὸς τὸν Σ. Λογοθετόπουλον 15 ἡμερῶν.

Παρελθὼν μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Διεξελθοῦσα ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ τὸ περὶ ἐφεκτεινῆς τῶν προϊόντων τῆς γῆς φορολογίας νομοσχέδιον, καὶ σκεφθεῖσα ἐπ' αὐτοῦ μ' ὅλην τὴν ἐμβρίθειαν, ὅσην ἀπήτει τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, δὲν ἔχει οὐδ' ἠδύνατο να ἔχῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀντίρρησιν, προκειμένου περὶ φορολογίας, δικαιώματος ἀνεγνωρισμένου καὶ ἀναμφισβητήτου.

Προϋποῦσα δ' εἰς τὰ καθέκαστα ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ 1 ἄρθρον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τίθησιν ἐν ἰσχύϊ τὸν περυσινὸν περὶ φορολογίας νόμον, τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῷ ὁποίῳ σύστημα εἶναι τὸ τῆς εἰς εἴδη ἐνοικιάσεως. Σκεπτομένη δ' ἡ ἐπιτροπή σας, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο, εἰ καὶ μὴ φέρον τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἀποδίδονται εἰς τὸ διανεμητικὸν, μέχρις οὗ ὅμως τὸ τελευταῖον τοῦτο, πολλῶν προπαρασκευῶν καὶ σκέψεων δεόμενον, τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, εἶναι ἀνάγκη να διέλθῃ τὸ προκείμενον διὰ πολλῶν δοκιμασιῶν ὡς πᾶν φορολογικὸν σύστημα, ἵνα γνωσθῶσιν τά τε ἐλαττώματα καὶ πλεονεκτήματά του, δὲν ἐδίστασε να παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῆς εἰς εἴδη ἐνοικιάσεως καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Παραδεχθεῖσα ἐπομένως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διεξῆλθε τὸν ἐν ἰσχύϊ τιθέμενον δι' αὐτοῦ περυσινὸν φορολογικὸν νόμον, εἰς τινα τοῦ ὁποίου ἄρθρα ἐπήνεγκε τροποποιήσεις προσαρτωμένας εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, οὗ τινος τὰ ἑπόμενα ἄρθρα εἶναι συμπληρωτικὰ, ἢ τροποποιοῦν τὸν ῥηθέντα περυσινὸν νόμον κατὰ τὰ ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος παρουσιασθέντα ἐλαττωματικὰ αὐτοῦ μέρη.

Ἄρθρον 2. Τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ ΠΓ'. νόμου ἀναφερομένους φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι να μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι τοὺς μὲν πρωΐμους, ὡς καὶ τοὺς ἐξ ὑψίμων καπανιζομένους, ἀπὸ τὸ ἁλῶνι, τοὺς δὲ διὰ δοκιμῆς ἢ ἐκτιμήσεως βεβαιουμένους μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ δημοσίου, προσδιοριζομένην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου, δυναμένου ἄλλως να προσδιορίσῃ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων καὶ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐκλέγουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τινὸς ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθῆκαι εἶναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημοσίου ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν

ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί· ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης, καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον, ἐντὸς σάκκων ἐσφραγισμένων, εἰς τὸν φορολογούμενον, ὀφείλοντα, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταμετρήσεως ἢ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν καρπῶν, νὰ μεταχομίσῃ τὸν φόρον τοῦτον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκυψομένη ἔλλειψις, ἢ ἀναφαινομένη νόθευσις τοῦ φόρου, καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου.

Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μεταχομιδῆς τῶν φόρων εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας οἱ φορολογούμενοι παραλείψωσι νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους των, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, εἰς βάρος τῶν καθυστερησάντων φορολογουμένων, ἐνεργοῦν διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν.

Τὴν θέσιν τοῦ 2 καὶ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνει τὸ ἑπόμενον ὡς 3 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 3.

Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστής, ὅστις τὸ ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν· ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους, ὅπερ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς, εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωριζόμενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος εἶναι ἀγράμματος, ὑπογράφει τὴν εἰς τὰ στελέχη σημείωσιν τοῦ φόρου ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν ὑπογράψαντα δοθείσης ἐντολῆς, καὶ πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλομένου φόρου· ἂν οἱ μάρτυρες γνωρίζωσι νὰ γράφωσιν, ὀφείλουσι νὰ προσυπογράφωνται εἰς τὸ στέλεχος.

Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσει ἀμέσως τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος προσφεύγει ἐντὸς **24** ὡρῶν

εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις προσκαλεῖ τὸν ἐνοικιαστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ τὸν ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἔκδοσίν του, καταγγέλλων τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ τιμωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4. Ἐὰν δὲ ἡ ἄρνησις προέρχηται ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς προσφεύγει εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις πάλιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον, ὑποχρεῶν αὐτὸν πρὸς παραλαβὴν τοῦ διπλοτύπου· ἀλλ' ἐὰν τυχὸν ὑπάρχωσιν ἀντιρρήσεις, τότε ὁ δήμαρχος σημειοῖ αὐτὰς ἐν τοῖς στελέχοις.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, εἴτε κατὰ τὴν δευτέραν, καθίσταται ἐκτελεστόν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του.

Τὸ ἄρθρ. 5 γενόμενον 4 εἶναι ἀποδεκτὸν ὅπως ἔχει.

Τὸ ἄρθρ. 6 γενόμενον 5 λαμβάνει τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων ἅμα ἕκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα ἄνευ σβυσμάτων καὶ ξυσμάτων· ἀλλ' ἐν ἐλλείψει, ἐπιβάλλει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα τὴν ἐν καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστήν, πρόστιμον ἐκ δραχ. **100—200**, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, διατάσσει ἔννομον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Τὸ ἄρθρ. 7 γίνεται 6. καὶ ἀπαλείφεται ὁ περὶ ἐλαίου παράγραφος.

Παρεντίθεται ἐνταῦθα περὶ ἐλαίου ἄρθρ. 7 ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται μετρωμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἀποδίδεται εἰς εἶδος **10** τοῖς **100**. Ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληρώνεται εἰς χρήματα ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις: τὴν α'. Ἰανουαρίου, τὴν α'. Φεβρουαρίου καὶ α'. Μαρτίου. Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν δὲν προσφερθῇ ἀνάλογος προσφορά, ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ΠΓ'. νόμου· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος ἢ δι' ἐκτιμήσεως κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ἐξακριβούμεναι καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι.

Τὸ ἄρθρ. 9 παρελείφθη καὶ μένει ὅπως ἔχει τὸ περυσινόν.

Τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρ. 8, κατέχον καὶ ἐνταῦθα τὴν θέσιν τοῦ 8, ἔγεινε παραδεκτὸν ὡς καὶ τὸ 10 λαμβάνον τὴν θέσιν τοῦ 9.

Ἀναγνωρίζουσα ἡ ἐπιτροπὴ δυσχερείας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ περὶ φορολογίας συστήματος ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἀλλὰ θεωροῦσα ὅτι ὁ ἐξαιρετικὸς οὗτος τρόπος τῆς φορολογίας δὲν συνάπτει μὲ τὰ δίκαια τῆς ἰσότητος, χωρὶς μ' ὅλον τοῦτο αὐτὸς νὰ καθιερωθῇ ἐν προνομίοις, φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ γενῇ παραδεκτὸς καὶ δι' ἑπτὸς ὁ περιπινὲς περὶ φορολογίας αὐτῶν τρόπος, νὰ συστηθῇ δὲ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὸ μέλλον ἡ εἰσαγωγὴ τρόπου τελειοτέρου καὶ συμφώνου μὲ τὸ γενικὸν δίκαιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Χάρκος.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενα ζητήσεως εἶναι α') τὸ περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου, β') τὸ περὶ προσβάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ γ') ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπερωτήσαντος τὴν βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ ἐπιληφθῇ τινος τούτων, ἢ νὰ ἀναβληθῶσι μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ πρῶτον, ἐφ' ᾧ ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι τὸ περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου ζήτημα.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ὅτι, ὅτε προέκειτο τὸ περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος τῶν ΚΚ. Α. Μαυρομιχάλου καὶ Δ. Καλλιφρονᾶ ζήτημα, ἤθελησε νὰ ἴδῃ, ἂν ἡ γενησομένη ἐξήγησις τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ἐφαρμόζηται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπουργῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διοριζομένων ὑπαλλήλων· ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν τῆς ἐθν. συνελεύσεως καὶ τῶν γενομένων τότε ἀναπτύξεων ἐξήγαγεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς συνελεύσεως κυρίως ἔστεινε νὰ προφυλάξῃ τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἐξουσίας, καὶ διὰ τοῦτο μόνον τοὺς διοριζομένους ὡς ὑπαλλήλους, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς, ὑπεβάλλεν εἰς νέαν ἐκλογήν. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐξέρασε κατὰ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα τοιαύτην καὶ αὐτὸς γνώμην. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου ἐξ ἀφορμῆς ἐπέφερε τὰς ἐνστάσεις του, θεωρήσας ὅτι ἐλύθη τὸ ζήτημα μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀναλαμβάνοντας ὑπουργεῖον ἢ προβιβαζομένους εἰς ἀνώτερον στρατιωτικὸν βαθμὸν βουλευτάς· ἀποκρούει δὲ τὴν ἰδέαν τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι ἐλύθη ἁπλοῦ-

τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπειδὴ ὅσα καὶ ἂν ἐπαρουσιάσθησαν τοιαύτην ἔλαβον λύσιν, ὥστε καὶ πᾶν ἄλλο ἐπιγενέστερον δύναται νὰ συζητηθῇ. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰ παρὰ τῆς ἐθν. συνελεύσεως ἀποφασισθέντα, ἀνέβαμνε καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς συνελεύσεσι τῆς Τροιζῆνος καὶ Ναυπλίας περὶ τῶν αὐτῶν ψηφισθέντα, ἐπίσης δ' εὗρεν ὅτι τὸ μὲν 63 ἄρθρ. τοῦ συμπάγματος τῆς Τροιζῆνος ἐξαιρεῖ μόνον τοὺς ὑπαλλήλους, τὸ δὲ 153 τοῦ τῆς Ναυπλίας τὰ αὐτὰ προνοεῖ, μόνον παῦς διοριζομένους, ὡς λέγει, γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας μὴ ὑποβάλλων εἰς νέαν ἐκλογήν· ἐκ τούτων πάντων λοιπὸν ἐσχημάτισε καὶ αὐτὸς τὴν πεποίθησίν του. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, προκειμένου περὶ τῆς βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Βάλβη, ὅτε εἶχε διορισθῇ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο τότε ὅτι, ἂν καὶ δὲν γίνεται μνεία ἐν τῷ 64 ἄρθρῳ τοῦ συντάγματος, πρὸς ἀσφαλῆ ὅμως τήρησιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς νέαν ἐκλογὴν καὶ οἱ ὑπουργοί, διὰ νὰ μὴ γεννῶνται συγχύσεις παράπονα ἐκ μέρους τῶν διορίζομένων ἁπλῶν ὑπαλλήλων. Ἐκ τοιούτης λοιπὸν σαφοῦς ἑρμηνείας τοῦ νόμου παρεδέχθη τὸ σῶμα τὴν εἰς νέαν ἐκλογὴν παραπομπὴν τοῦ Κ. Βάλβη· ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ σαφοῦς ἑρμηνείας παρητήθησαν ἀκολούθως τῆς βουλευτικῆς ἰδιότητος οἱ ΚΚ. Παλαμήδης, Κορφιωτάκης καὶ Κ. Καλλιμπτρώνης, ὅτε διορίσθησαν ὑπουργοί, εἰπόντες ὅτι πρὸς πλειοτέραν ἰσχὺν τοῦ συντάγματος παραιτοῦνται αὐθόρμητοι. Διορισθέντος δ' ἔπειτα ὑπουργοῦ τοῦ Κ. Κανάρη, ἡ βουλὴ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὑπέβαλεν αὐτὸν εἰς νέαν βουλευτικὴν ἐκλογήν. Ἐπῆλθεν ἔπειτα ἡ βαθμολογία τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ, γενομένου συνταγματάρχου, ἐπειδὴ δὲ σφοδρώτερον προεβαίνεν ἡ συζήτησις, παρεπέμφθη διὰ νὰ πασωσιν, ὡς εἶπαν, αἱ περαιτέρω διαφοραί. Ἀκολούθως, ἐπανελθόντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐπειδὴ καὶ πρότερον διετέλεσεν ὑπουργὸς, καὶ παυθεὶς ἀνεκλήθη, ἔπρεπε ὅτι διατηρεῖ τὴν βουλευτικήν του ἰδιότητά του, ἡ αὐτὴ δὲ λύσις ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ΚΚ. Καλλιφρονᾶ καὶ Μαυρομιχάλου. Οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τῶν διοριζομένων ὑπουργῶν ἡ βουλὴ πρέπει νὰ λύῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου· ἂν δ' ἤθελεν εἶσθαι ἄσφαλες, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἀνατρέχῃ εἰς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀνεγράφη ὁ νόμος καὶ ἐκ ταύτης νὰ ἔρχηται εἰς ἐξήγησιν αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δὲ πτον αἰτία τὸ νὰ μὴ δύναται ἡ Κυβέρνησις, διανέμουσα θέσεις, νὰ ἄγῃ κατὰ θέλησιν τὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν. Καὶ ἀληθῶς τίς ἀρνεῖται ὅτι, διανέμων ὁ ὑπουργὸς βαθμολογίας καὶ θέσεις,

δὲν ἐπηρεάζει τὸν βουλευτήν ; Ὅταν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι καὶ ὁ βουλευτὴς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ἔχει τὰς ἰδίας ἀνάγκας, πειθόμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἦναι τὸ στάδιον ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ· τῷ ὄντι δὲ δι' ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν χρηματικῶν μέσων μας πολλάκις κατώρθωσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν πολλῶν ζητημάτων. Ἄλλως τε, ὁ εἰς θέσεις διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων διπλῆν τινα προξενεῖ βλάβην, ἐπειδὴ ἔνθεν μὲν χωλαίνει ἡ ὑπηρεσία μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ βουλευτοῦ, ἔνθεν δὲ ζημιοῦνται κοινοβουλευτικῶς οἱ λαοί, διότι ἄλλως δύνανται νὰ σκεφθῶσιν 130 βουλευταὶ, καὶ ἄλλως ὅταν μένωσιν 70 μόλις. Ἀλλ' ἡ ἐξουσία ἀδιαφορεῖ κατὰ τοῦτο, καὶ ἀρκεῖται μόνον νὰ διευθύνῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ψῆφον τῶν βουλευτῶν ὑπαλλήλων, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ λακτίζωσι πρὸς κέντρα εἰς ἕκαστον ζήτημα. Διὰ τοῦτο, ἂν καὶ δὲν εἶχε καιρὸν ἡ ἐν Ναυπλίᾳ συνέλευσις νὰ νομοθετήσῃ ἐπάξιόν τι πολίτευμα, δὲν τὴν διέφυγεν ἡ σοβαρὰ αὕτη σκέψις, καὶ προλαβοῦσα ὑφήρπασε τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἐξουσίας. Ἀναγνοὺς δὲ τὸ περὶ τούτου ἄρθρον, προσέθηκεν, ὅτι καὶ τὸ σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος, ἐπίσης ὑπ' ἀνδρῶν νομιμόνων καὶ προμάχων τῶν ἐλευθεριῶν μας συνταχθὲν, τὰ αὐτὰ περὶ τούτου ἐθέσπισεν· ὅπως δὲ καὶ ἂν ἐλύθη μέχρι τοῦδε τὸ ζήτημα, δὲν εἶναι τὸ αὐτό, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ ὑπουργῶν, ἀλλ' ὑποδεεστέρου ἄλλου προσώπου. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἐὰν ὁ προμνησθεὶς Κ. Γεωργαντᾶς προλαμβάνων τὴν συζήτησιν δὲν παρῃτεῖτο, ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι δὲν ἦτον πρέπον ν' ἀποκλεισθῇ τοῦ βουλευτικοῦ δικαιώματος, διότι ὁ βαθμὸς δὲν εἶναι θέσις, ἀλλὰ χρέος παρὰ τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς ὀφειλόμενον· ὅταν δὲ ὁ πολίτης λαμβάνῃ τὴν βαθμολογίαν αὐτοῦ, δὲν ὀφείλει χάριν ἢ ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν ὑπουργόν· ἄλλως τε ὁ ὑπουργὸς δίδων βαθμόν τινα, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸν ἀφαιρέσῃ. Ἡ βαθμολογία λοιπὸν, μὴ οὖσα ἔμμισθος ὑπηρεσία, δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ, ὡς ἔχομεν πρόσφατον περὶ τούτου παράδειγμα· ἢ ἂν ἔχῃ καὶ ἐπήρειαν, περιορίζεται εἰς ἓν ζήτημα μόνον, χωρὶς νὰ ἔχῃ διάρκειαν· ἀλλ' ὁ διοριζόμενος ταμίας, νομάρχης κλ. ἀναγκαίως ἐπηρεάζεται διαρκῶς. Ἐνδέχεται ὅμως νὰ τῷ εἴπωσιν ὅτι, ὅτε ὁ Κ. Μοναστηριώτης ἐξελέχθη βουλευτὴς, διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἂν δὲ παυθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανῆλθε, δὲν στερεῖται τῆς βουλευτικῆς ἰδιότητος· τίς ὅμως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διαστολὴν ταύτην, ἐνῷ τὸ σύνταγμα δὲν προνοεῖ περὶ τούτου καὶ πρέπει νὰ ἐξηγῆται μετὰ

θρησκευτικῆς εὐλαβείας ; τίς διαβεβαιοῖ, ὅτι ἡ ἐκλέξασα αὐτὸν ἐπαρχία, ὅτε διετέλει νομάρχης, τὸν ἀναγνωρίζει καὶ ὡς διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας ; ἢ τίς ἐπὶ τέλους γινώσκει διὰ ποῖον λόγον τῷ ἐδόθη ἡ ἀνωτέρω θέσις ; Ἄλλως τε πᾶς ὁ δεχόμενος θέσιν βουλευτὴς ἀναμφιβόλως τὴν δέχεται δι' ἕνα σκοπὸν καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναται, εἰμὴ νὰ ὑπείκῃ εἰς τὰς θελήσεις τοῦ ὑπουργοῦ. Οὐδεὶς λοιπὸν πρέπει νὰ φαντασθῇ κἂν τὴν τοῦ νόμου διαστολὴν, διότι παραβιάζει ἀποτόμως τὸ σύνταγμα. Μόνον τὰ δικαστήρια δύνανται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ, νὰ καθιερώσι νομολογίαν τινά, εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον καταφεύγοντα· τὰ νομοθετικὰ σώματα ὅμως δὲν ἔχουσι τοιοῦτον δικαίωμα, προκειμένου μάλιστα περὶ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου, αὐτοῦ τοῦ συντάγματος, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ σύνολον τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομήματος δὲν ὑφίσταται. Ἄλλως τε, ἐὰν ἡ βουλὴ ἔλυσεν ἐσφαλμένως τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφ' ἑνὸς προσώπου, δὲν πρέπει νὰ εἴπῃ ὅτι, ἐπειδὴ ἅπαξ ἡμάρτησε, πρέπει νὰ περιπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἄτοπον· ἀντὶ τούτου καὶ συνέσεως ἴδιον εἶναι καὶ ἐπωφελὲς ἐπανερχομένη νὰ διορθώσῃ τὰ παρὰ τὸν νόμον ἡμαρτημένα. Οὕτω δὲ καὶ παντχοῦ τῆς περωτισμένης Εὐρώπης μέχρι τοῦ νῦν βασανίζουσι τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, καὶ παρ' ἡμῖν, ἄλλως ἐξηγηθέντες ἄλλοτε οἱ δικονομικοὶ τύποι, ἄλλην ἔλαβον ἤδη εὐστοχωτέραν ἐξήγησιν. Εἰλικρινῶς λοιπὸν κάμνων καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξήγησιν τοῦ νόμου, σκοπὸν δὲν ἔχει, εἰμὴ νὰ προστατεύσῃ τὸν νόμον αὐτὸν καὶ διαιώσῃ τὸν βουλευτικὸν χαρακτῆρα, δὲν πρέπει δὲ νὰ παραδεχθῶμεν χάριν προσώπων ἄλλην τινὰ γνώμην. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ Κ. Μοναστηριώτης ἦτον, ὅτε ἐξελέχθη, νομάρχης, ἐπαύθη ὅμως οὐχὶ παραιτηθείς, ἀλλὰ διότι ἦν ἐναντίος αὐτοῦ ὁ τότε ὑπουργός· ἀλλ' ἤδη φιλικώτερος διορισθεὶς ὑπουργὸς, τὸν ἐπανέφερεν εἰς ὑπηρεσίαν καὶ δι' αὐτοῦ ἔχει μίαν ψῆφον βεβαίαν. Ἡ ἐπαρχία του δὲν ἔπεμψεν αὐτὸν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀστυνόμος, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ διορίσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον· εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι ἂν, καίτοι ἀπαγορευομένου, ἠρωτᾶτο ὁ ἐκλέξας λαὸς, ἤθελεν εἰπεῖ ὅτι δὲν ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Διὸ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχων τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα καὶ ἀνάγκη νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν ἐκλογήν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀπησχόλησε τὴν βουλὴν ὁ προαγορεύσας ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει κἂν νὰ ὀνομασθῇ ζήτημα, καὶ, ἐνῷ ἄλλοτε κατεφέρθη ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παρεκτρεπομένου δῆθεν εἰς θεωρίας, ἔπραξεν οὗτος πλειότερόν τι

μερ' ὅσον εἰς αὐτὸν ἀποδίδει. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν προηγορεύσαντα καὶ διότι δὲν εἶναι χρεία λόγων πολλῶν, θέλει ἀρκεσθῆ εἰς ὀλίγα· δὲν ἐλπίζε δὲ ἀνὴρ προσδευτικῶν ἰδεῶν, νὰ πρεσβεύῃ ἀρχὰς ἀναντίας ἴσως τῶν αἰσθημάτων του, ἀρχὰς ἀνίσους καὶ ἀριστοκρατικάς. Ἐπειδὴ δὲν διαφώνησε μὲν εἰς ὅ,τι ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε πρὶν ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, ἀλλ' εἶπεν ὅτι εἰς μόνους τοὺς ὑπουργοὺς δέδοται τὸ δικαίωμα τοῦ διατηρεῖν τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητά των, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους, καὶ προσέβαλε τὸ σῶμα εἶπεν, ὅτι, ἐὰν ἦμαρτε κατὰ τοῦτο, ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ μεταμεληθέντων διὰ τὸ ἁμάρτημα. Ἀλλὰ, παραλείπων ταῦτα, παρατηρεῖ, ὅτι αἱ ὑπ' αὐτοῦ γενόμεναι τόσαι ἀναπτύξεις καὶ συνταγμάτων καὶ ἰδεῶν ἦσαν περιττὰι ὅλως. ἐπειδὴ αὐτὸς ὑπουργῶν, εἴτε ὑπαλλήλων ὑπάρχει διάκρισις, οὐδ' ἔπρεπε νὰ φέρῃ παραδείγματα τῆς προηγουμένης βουλῆς, διότι ἡ παροῦσα δύναται νὰ ἐμπνέηται ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πεποιθήσεων. Παρατηρεῖ δέ, ὅτι ἐλύθη πρὶς μέχρι τοῦδε τὸ ζήτημα τοῦτο· πρῶτον ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου καὶ ἔπειτα ἐπὶ δύο ἄλλων προσώπων, ὥστε δὲν ἔμεινεν ὁ ἐλάχιστος δισταγμὸς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπουργοὺς ἢ τοὺς ὑπαλλήλους. Οὕτως ἄρα ἀποφαινομένης τῆς βουλῆς περὶ τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου, ἐτέθη τὸ ζήτημα ὡς εἰς τὸ πρακτικὰ φαίνεται· « Ἂν ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος διοριζόμενος εἰς *ἔμμισθον ὑπηρεσίαν* διατηρῇ ἢ ὄχι τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα ». Ἐνταῦθα δὲ προδήλως φαίνεται, ὅτι οὔτε π. ὑπουργοῦ, οὔτε περὶ νομάρχου ἐγένετο λόγος, ἀλλ' ἐλύθη τὸ ζήτημα περὶ διορισμοῦ εἰς γενικὴν εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι λελυμένον καὶ νομίζει πᾶσαν ἀνάπτυξιν περιττὴν, ἡ δὲ βουλὴ πρέπει νὰ φανῇ συνεπὴς πρὸς τὰ παρ' αὐτῆς ψηφισθέντα. Διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ νὰ τεθῇ πρῶτον εἰς λύσιν, ἐὰν θεωρῆται ὡς ζήτημα ἡ προκειμένη περίστασις.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα περὶ οὗ πρόκειται σήμερον συνεζητήθη καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις παρά τε τὴς βουλῆς τῆς παρούσης περιόδου καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς· καθ' ὅλας δὲ τὰς λύσεις, τὰς ὁποίας ἡ βουλὴ ἔδωκεν εἰς τοῦτο, αὐτὸς εἶχε πάντοτε τὴν γνώμην ὅτι τὸ 64 ἄρθρον τοῦ συνταγματος λέγον, ὅτι *βουλευταὶ διοριζόμενοι εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν παύουν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν των καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου*, δὲν περιλαμβάνει οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν. Καὶ κατ' αὐτὸ, ἀκριβῶς καὶ πιστῶς ἐφαρμοζόμενον, πᾶς βουλευτὴς καὶ ἂν διετέλει εἰς ἔμμι-

σθον ὑπηρεσίαν, ὅτε ἐξελέχθη βουλευτὴς, καὶ ἐπὶ τῆ παύσει διορίσθη αὐθις, οὐχ ἧττον πρέπει νὰ ὑπάσπται εἰς νέαν ἐκλογὴν σπερούμενος ἀμέσως τῆς βουλευτικῆς ἰδιότητος· καὶ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ὑπάρχει ἐξαίρεσις εἰς τοὺς βουλευτὰς, τοὺς διοριζομένους ὑπουργοὺς, καὶ οὗτοι δὲν ὑπάγονται εἰς νέαν ἐκλογὴν, οἱ δὲ διοριζόμενοι κατώτεροι ὑπάλληλοι στερροῦνται τῆς βουλευτικῆς αὐτῶν ἰδιότητος. Τὰ περὶ ὑπουργῶν δὲ ἐξεταζόντων εἰδικώτερον παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συντάγματος οὗτοι ἀπαιτεῖται νὰ ἐγγωνται εἰς τὰς βαθμίδας ταύτας ἀπὸ τῶν κόλπων τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, καὶ μόνον ἐξαίρεσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ λόγῳ ἐξειδικευμένης εἰδικότητος, καὶ τοῦτο σπανιώτατα καὶ θεραπευόμενον ταχέως. ὡς τοιαῦτα παραδείγματα ὑπάρχουσιν καὶ εἰς Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ· τοιαύτην ἰδίαν εἶχε καὶ πρότερον πάντοτε καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ τώρα περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ συντάγματος. Ταύτην δὲ, εἴτε ἀριστοκρατικὴν, εἴτε δημοκρατικὴν ὁμάδα τις, ὡς ὁ προαγορεύσας εἶπε, θέλει συνομολογήσει ὅτι τοιαύτη ἐκ τοῦ συντάγματος ἐξάγεται, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἦναι ἀξιοπίστατον καὶ ἀτρόβλητον. Τοιαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου καὶ ἐπὶ ὑπουργείου Κωλέττου, ὅτε δὲν προσεκλήθησαν εἰς τὰς θέσεις ταύτας, εἰμὴ ἐκ τῶν πληρεξουσίων τῆς εἰκοσυναλεύτου, ἐκ τῶν ὑπολοίπων βουλευτῶν πρὸ τῆς ἀγκαθιδρύσεως τῆς βουλῆς, καὶ ἐκ βουλευτῶν μετὰ ταῦτα καὶ γερουσιαστῶν· ἀλλ' ἀπὸ τινος καιροῦ μεταβολὴ οὐσιώδης εἰς τὸν ἐφαρμοζόμενον σύστημα, καὶ χωρὶς ἐξαιρέσεις καὶ δυσκολίας πᾶς τις δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ὑπουργικὰς θέσεις. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτου, ἂν πρόκηται νὰ ἐξετάσῃ τις ἐὰν τὴν ἀρχὴν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν, δὲν θέλει εὑρεῖ εὔκαιρα αὐτὴν δικαίαν καὶ ἴσην· διότι ἐπὶ τίνι λόγῳ ὁ μὲν γερουσιαστὴς διοριζόμενος ὑπουργὸς δὲν στερεῖται τῆς γερουσιαστικῆς αὐτοῦ θέσεως ἰσοβίου οὔσης, ἐν τίνι λόγῳ πᾶς τις ἀχθεὶς καὶ μὴ βουλευτὴς καὶ μὴ γερουσιαστὴς νὰ ἔλθῃ ὑπουργὸς δύναται, ὁ δὲ βουλευτὴς ὑποχρεοῦται νὰ παύσῃ τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων; καὶ διατί ὑπάλληλός τις ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς εἶτα δὲ παυθεὶς καὶ αὖθις ἐπανελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ὑπάσπται εἰς νέαν ἐκλογήν; Οἱ ἀντιτείνοντες λοιπὸν ἐκ πρὸς τὸν οὐσίαν δύνανται νὰ ἔχωσι λόγον τινὰ, τὸ σύνταγμα ὅμως καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον δὲν ὑποστηρίζει τὴν γνώμην των ταύτην, ὡς αὐτὸς νομίζει. Ἐπομένως ἡ βουλὴ πρότερον ἐπὶ ἀμοίων ζητημάτων ἔδωκεν εἰδικὰς λύσεις, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ λύσῃ καὶ τοῦτο κατ' αὐτὰς,

ἢ νὰ προκαλέσῃ ἄλλην ἀπόφασιν· διότι δὲν δεσμεύεται ἡ βουλὴ ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπόφασίν της, ἂν ἄλλοτε ἀπεφάσισεν οὕτως ἢ ἄλλως.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὅτι, ἂν ἀνεγνώριζεν ὅτι αὐτὸς ἢ ἡ βουλὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ τὸ σύνταγμα, ἤθελε συμφωνήσει καὶ αὐτός, ὅτι δύναται ἤδη νὰ θεωρήσῃ καὶ τὸν βουλευτὴν Ἀκαρνανίας διατηροῦντα ἔτι τὴν βουλευτικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, καὶ ἐπειδὴ αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι λύσεις ἀπέβλεπον μόνον τοὺς διοριζομένους ὑπουργούς, καὶ οὐχὶ τοὺς διοριζομένους ὑπαλλήλους, τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι διάφορον τῶν προλελυμένων, καὶ πρέπει νὰ λυθῇ αὖθις εἰδικῶς. Δὲν εἶπε δέ, ὅτι ἡ βουλὴ ἥμαρτεν εἰς τὰς προτέρας αὐτῆς ἀποφάσεις, ἀλλὰ παρετήρησεν ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἡμαρτημένως ἀπεφάσισέ τι, δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν ἡμαρτημένην ἀπόφασίν της. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ, ὅτι δύναται ὀρθῶς καὶ εὐλόγως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ν' ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀκαρνανίας διορισθεὶς εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ἐστερήθη τῆς βουλευτικῆς αὐτοῦ ἰδιότητος.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου δύο ζητήματα ἀνεφύησαν· α) ἂν βουλευτὴς διοριζόμενος εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν παύῃ τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων καὶ ἂν ἦτον εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ὅτε ἐξελέχθη βουλευτής· καὶ β') ἂν τὸ προκείμενον ζήτημα ἦναι λελυμένον. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον πάντοτε ἐξέφρασε γνώμην, ὅτι πρέπει ὁ εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν διορισθεὶς βουλευτὴς νὰ ὑποβῇ νέαν ἐκλογήν· διότι ἡ βουλευτικὴ ἰδιότης, ἣν ἔχων διορίσθη ὑπάλληλος, πρέπει νὰ παύσῃ εὐθὺς μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ· ὡς πρὸς τὸ β'. ὅμως παρατηρεῖ, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅμοιον μὲ τὰ ἄλλοτε λελυμένα, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ βουλευτὴς ὁ διοριζόμενος εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν δὲν στερεῖται τῆς βουλευτικῆς αὐτοῦ ἰδιότητος, ἂν ἐξελέχθη βουλευτὴς ἐνῷ διετέλει εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ἡ βουλὴ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ πρεσβεύῃ τὴν αὐτὴν λύσιν, διότι ἄλλην λύσιν τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἔκαμεν ἡ βουλὴ τῆς παρελθούσης περιόδου, ἄλλην ἡ παροῦσα πρότερον, καὶ ἄλλην δύναται νὰ κάμῃ ἤδη ἂν πεισθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἡ εἰς τὸ γράμμα τοῦ συντάγματος ἐγγυτέρα. Ἂν λοιπὸν ἀνεξαρτήτως τῆς προγενομένης λύσεως θεωρηθῇ τὸ ζήτημα, ὁ βουλευτὴς Ἀκαρνανίας διορισθεὶς διευθυντὴς τῆς δυσικητικῆς ἀστυνομίας δὲν δύναται νὰ ἦναι πλέον βουλευτής, ἀλλ' ἂν ἡ

βουλὴ θέλῃ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν προτέραν ἀπόφασίν της, θέλει θεωρήσει καὶ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ πάντα ἄλλον διορισθησόμενον ὑπάλληλον, ὡς διαμένοντα βουλευτήν, ἂν ὅτε ἐξελέχθη τοιοῦτος εὑρίσκετο εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι, καθόσον ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως ἐξάγεται, θεωρεῖ ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ κατὰ πρῶτον « ἂν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος περὶ βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος Κ. Κολοκοτρώνου καὶ λοιπῶν διορισθέντων ὑπουργῶν ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα, προκειμένου περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου, διορισθέντος καὶ αὖθις εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, καθόσον ἡ ἰδέα αὕτη ἀνεπτύχθη καὶ ὑπεστηρίχθη.

Ἀντέταξάν τινες ὅτι τοιοῦτον θέμα δὲν δύναται νὰ τεθῇ, διότι ἡ βουλὴ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν τοιαύτης φύσεως ζητημάτων ἀπεφάσισεν εἰδικῶς ἐφ' ἑκάστου προσώπου, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀριδήλως ἐξάγεται, καὶ δὲν ἔδωκε γενικὴν λύσιν διὰ νὰ ἐφαρμόζηται ἐφ' ὅλων τῶν ὁμοίων περιστάσεων· καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν εἰδικῶς πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλή, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ὁποίαν ἐγκρίνῃ λύσιν, διότι δὲν δεσμεύεται ἐκ τῆς προτέρας αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἔπειτα ἡ προτεθεῖσα ἐρώτησις ἀποκλείει τῆς ψήφου τοὺς βουλευτὰς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον εἰς τὴν ἄλλο τε γενομένην λύσιν ἐναντίαν γνώμην· διότι δὲν δύνανται μὲν νὰ εἴπωσιν ἤδη ὅτι ἡ λύσις ἐκείνη δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα, ἐντοσούτῳ οὗτοι καὶ τότε εἶπον καὶ σήμερον θέλουσι νὰ εἴπωσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ λυθῇ οὕτω τὸ ζήτημα· ἐκτὸς τούτου αἱ ἀποφάσεις τῆς βουλῆς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων ὁμοιάζουσι μὲ τὰς τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ αὐτὰ πρόσωπα δύνανται πολλάκις νὰ ἐκδιώσωσιν ἀλλοίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Ἄλλως τε ἡ ἐρώτησις αὕτη θέλει ἀποκλείσει τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ ἐκείνους τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἔτυχον ἀπόντες ἐπὶ τῆς προτέρας ἀποφάσεως τῆς βουλῆς, καὶ ἤδη θέλουσι νὰ δώσωσι γνώμην ἐναντίαν. Παρετήρησαν δὲ νὰ ἐρωτηθῇ εἰδικῶς ἡ βουλὴ περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὡς ἠρωτήθη καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφασίζῃ ἀλλοίας ἀποφάσεις κατὰ τὰ διάφορα πρόσωπα περὶ ὧν πρόκειται, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦναι συνεπὴς εἰς ἑαυτήν. Οὐδὲν λοιπὸν ἄλλο πρόκειται εἰς ἐξέτασιν εἰμὴ, ἂν ἡ προγενεστέρα ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἐπὶ ὁμοίων περιστάσεων ἐφαρμόζηται καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης· ὀρθῶς λοιπὸν ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλή. Οὕτω

δὲ καὶ οἱ νομίζοντες ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται ἡ προγενεστέρα λύσις, καὶ οἱ μὴ ἐγκρίνοντες ταύτην θέλουσιν ἀποφανθῆ ἀποφατικῶς, καὶ οὐδεὶς ἀποκλείεται τῆς ψήφου.

Ἐκ τούτου, τῆς περὶ τοῦ θέματος ταύτης διαφωνίας ἐξακολουθούσης, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐπὶ τὴν αὔριον, καὶ ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Α. ΧΑΤΖΙΔΑΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Α. Σ. Δεκόπουλος

Μιλ. Χατσῆ Μιλίτσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 20 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐχορηγήθη μηνυσία παράτασις ἡμέρας πρὸς τὸν ἐξ Χαλκίδος βουλευτὴν Κ. Βιτσάλην, ἀρχομένη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπῆλθεν ἐκτεθλ.

Ἀκολούθως ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἰδιότητος τοῦ Κ. Μοναστηριώτου ταθέντων θεμάτων καὶ ἡ τοῦ φορολογικοῦ νόμου κ. τ. λ., ὡς πρὸς τὸ πρῶτον παρετήρησεν, ὅτι συμβουλευθεὶς ἰδίᾳ τὸν κανονισμὸν καὶ τὰ ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει ῥηθέντα, πρὸς δὲ συνεννοηθεὶς καὶ μεθ' ὅσων διαφώνων ἐπὶ τοῦ θέματος, συνέταξε τὸ ἀκόλουθον συμβιβαστικὸν τῶν διαφόρων γνωμῶν θέμα.

« Ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀφορῶντος τὸν Κ. Μοναστηριώτην, ἡ περὶ τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας Κ. Κολοκοτρώνου καὶ λοιπῶν ὡς ὑπουργῶν γενομένη λύσις, καὶ ἡ ὄχι; »

Συναινοῦσα δ' ἡ βουλὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, παρελήφθη κατ' αὐτὸ δι' ἀνιστάσεως, ὅτι ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ Κ. Μοναστηριώτου ἡ αὐτὴ λύσις. Ἐκ τούτου δὲ ἀναγνωρίσθη διατηρῶν τὴν βουλευτικήν αὐτοῦ ἰδιότητα.

Προὐτέθη ἔπειτα ἡ συζήτησις τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου,

ἐπὶ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαβόντων τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν ἀντίκειται μὲν πρὸς αὐτὸν, συναισθάνεται ὅμως ὅτι διὰ πολλὰς ἐλλείψεις του δὲν εἶναι ὅ,τι ἔπρεπεν ὁ προκείμενος νόμος· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἴσως καταλληλότερος ἄλλος, εἶναι καὶ αὐτὸς σύμφωνος ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς του. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τὸ σύμφημα τοῦτο εἶχεν ἐπιψηφισθῆ καὶ πέρυσι, καὶ ἡ μὲν κυβέρνησις τὸ εἶχε φυστήσει λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἤθελαν συμβῆ καθυστερήσεις, ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἔτεθη μελέτα ἡ περίστασις αὕτη· διυτυχῶς ὅμως, διὰ νὰ πληροφορηθῆ σήμερον τὸ σῶμα κατὰ πόσον εἶναι συνεπέστερον τοῦ πρώην συφτήματος καὶ ἂν παρέχῃ καταπίεσιν ἀφορμάς, ἐζητήθη σημείωσις τῶν γενομένων εἰσπράξεων, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι καθυστεροῦσι 350,000 χιλίων. Δὲν εἶναι δ' αἰτία τοῦ μεγάλου τούτου ἐλλείμματος ὁ νόμος, ἐπειδὴ προεβλεψεν ὁρίζων ὅτι ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ μεταφέρῃ τὸν καρπὸν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ δημοσίου· τὸ πταίσμα λοιπὸν ἀνήκει εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἐπιτόπιον ἐξουσίαν, ἥτις ἔκαμε κακὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν. ἐπειδὴ ἂν ἡ κυβέρνησις ἐνήργει ὅσα ὁ νόμος περὶ τῶν φορολογουμένων καὶ ὑπαλλήλων ἐπιτρέπει, δὲν ἤθελε συμβῆ τόση καθυστέρησις, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲ συμπεραίνει ὅτι δὲν ἐλήφθη ταυτὸν τὶς πρόνοια. Καὶ παραδέχεται μὲν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δύναται τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς νὰ προσέχωσιν· ἀλλ' ἂν δὲν ἔγινε τοῦτο, καὶ ἀρχὴ μόνον αὐταὶ ἐναγοποιοῦνται, καὶ δὲν ἀνταναλλάσσει τὸ βάρος ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος ὡς μὴ ἐνεργήσας τὰς κατ' αὐτῶν ἀναγκαίας ποινάς; Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ὁποῖοι τραγέλαφοι δὲν ἐγένοντο; Παντοῦ ὁ μὲν ὀρθότιμος καὶ τίμιος ὑπάλληλος ἐπαύθη ἢ μετετέθη, οἱ δ' ἀμελεῖς ἢ καταχρασταὶ προεβιβάσθησαν ἀναξίως· τοῦτο δὲ δὲν ἀναπτύσσει λεπτομερέστερον, διότι οὐδεὶς ἀγνοεῖ ποῖα ἦσαν τὰ ἰκανὰ πρόσωπα καὶ ποῖα ἀντ' αὐτῶν διωρίσθησαν. Ἀλλ' ὁ νόμος δὲν περιορίζεται εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν τελωνείων εἰσπραξιν τῆς μεταξῆς, τῶν σύκων καὶ ἄλλων· ἐπίσης δὲ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν καταχρήσεις ἐνδυχοῦνται, ἐὰν δ' ἐπαύθη τις ἐκ τῶν τελωνῶν, διωρίσθησαν ἄλλοι πολὺ χείρονες πρότερον ἐπὶ καταχράσεσιν. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἔπεται νὰ συμβαίνωσι τοσαῦτα καὶ κατὰ τοῦτο ἐλλείμματα. Ὅτε ὁ Κ. Βασίλαρης εἶχε διορισθῆ ὑπουργὸς, μετὰ ἕνα μῆνα ἐπληροφορήθη ὁ ἀφορμεύων, ὅτι τελώνης τις Καλαμῶν εἶχε συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ἐμπόρων νὰ σπαταλήσιν ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸν

δημόσιον πλοῦτον· τὴν περίστασιν ταύτην διεκοίνωσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν, ἀλλ' εἰς μάτην· τὸν διετήρησεν ἀκλόνητον εἰς τὴν θέσιν του, ἂν καὶ 42 κιβώτια μετάξης ἀνεκαλύφθησαν μετ' οὐ πολὺ ὡς λαθραιμπόριον καὶ 300 σάκκοι τοῦ αὐτοῦ προϊόντος λαθραίως ἐξήχθησαν· μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ ἀνωτέρω τελώνης διετηρήθη μέχρι τοῦ νῦν, καὶ πρὸ ὀλίγου μόνον ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ αὐτόν. Τὰ αὐτὰ δὲ συμβαίνουσι καὶ περὶ τὴν εἰσπραξιν τῶν εἰς χρήματα διδομένων, διὸ παρετήρησεν ὅτι τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐστερεῖτο κατ' αὐτὰς 100 δραχ. διὰ νὰ ἐξεργυρώσῃ ἓν ἔνταλμα. Ἀλλὰ πόθεν τὸ αἴτιον τοῦτο; προέρχεται ἄρα, διότι οἱ ταμίαι δὲν ἐκπληροῦσι τὸ χρέος των; οὐχὶ βέβαια, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀστατον καὶ παλίντρεπτον τῆς θέσεως αὐτῶν. Ἐπειδὴ μόλις ταμίας τις διορίζεται, ἐνῷ ἀπαιτεῖται τριμηνία ὅλη διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν εἰσπράξεων, μόλις κατορθωθῇ τοῦτο, ἄλλος ἐπέρχεται ὑπουργὸς καὶ διορίζει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον, τοῦτον δὲ μετ' οὐ πολὺ διαδέχεται πάλιν ἄλλος. Πρὸς ταῦτα ὅμως δὲν ἀντέτεινεν ὁ πρώην ὑπουργὸς ἄλλο, εἰμὴ τὸ στερεότυπον ἐκεῖνο ὅτι γίνονται οἱ διορισμοὶ συστάσει τῶν βουλευτῶν· ἀλλ' ἀπεδείχθη πλέον ὅτι καὶ ἡ περίστασις αὕτη δὲν ὑπῆρχεν, ὁ δ' ὑπουργὸς διώριζε πάντας κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν. Ἄλλως ὅμως οἱ βουλευταὶ δύνανται νὰ κάμνωσι δικαίας συστάσεις, καὶ χρέος των εἶναι νὰ φωτίζωσι τὴν κυβέρνησιν περί τε τῆς πορείας της καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λέγῃ ὁ ὑπουργὸς ὅτι πᾶν τὸ πραττόμενον γίνεται συστάσει τῶν βουλευτῶν. Ὅλα ταῦτα ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τὸν νῦν ὑπουργὸν, διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἁρμόδια μέτρα, ἵνα μὴ συμβῶσι πάλιν καθυστερήσεις καὶ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν λειπομένων.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος,- ὅτι πρὸ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐσπευσεν ὁ προαγορεύσας νὰ καταφερθῇ ἐναντίον τοῦ πρώην ὑπουργοῦ διὰ τὰς γενομένας καθυστερήσεις, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν ἁρμοδίων ἄρθρων· παρατηρεῖ δ' ὅτι καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων εἶχεν εἴπει ὅτι, διὰ νὰ κάμνωμεν τοιαύτας ἐπικρίσεις, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν εἰσπράξεις. Ἐὰν δ' ἐγίνετο ἡ σύγκρισις αὕτη καὶ τὰ καθυστερήματα τοῦ 1848 ἦσαν πλειότερα, τότε ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξ ἀδρανείας τοῦ ὑπουργοῦ δὲν ἐγένετο ἡ ἀνάλογος εἰσπραξις. Ἀλλὰ, καίτοι πρώτην φορὰν εἰσαχθείσης τότε τῆς διὰ γεννημάτων εἰσπράξεως καὶ ὀλιγωτέρας προσδοκωμένης ἀπολαυῆς, αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ ἔφθασαν εἰς 1,250,000 κοιλῶν, ἐξ ὧν 900,000

εἰσήχθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ δὲ καθυστεροῦμενα ἐρρέθη εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν ὅτι κατελογίσθησαν εἰς χρήματα, καὶ ἐν διαστήματι δύο μηνῶν εἰσεπράχθησαν κατὰ μέρος, μέχρι δὲ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς θέλομεν ἴδει ὅτι καθυστεροῦσι μόλις 100.000 κοιλῶν. Ἐὰν λοιπὸν ἐξαιρεθῇ μόνον τὸ 1847 ἔτος καὶ παλινδρομοῦντες φθάσωμεν μέχρι τοῦ 1833, θέλομεν ἴδει ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξεν εὐτυχέστερον ὅλων τούτων κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν τε καρπῶν καὶ τῶν χρημάτων. Ἐὰν δὲ τῷ παρατηρήσωσιν ὅτι προέκυψεν ὑπέρβασις, διότι περιεῖχεν ὁ νόμος διατάξεις τοιαύτας, ὥστε δὲν ἐπετρέπετο ἡ ἐλαχίστη καθυστέρησις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, ὑπομιμνήσκει ὅτι αἱ αὐταὶ διατάξεις ἦσαν ἀνέκαθεν περὶ τούτου. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας, εἰπὼν ὅτι δὲν ἔπαυσεν ὁ ὑπουργὸς τοσούτους καταχραστὰς, καὶ προσθεὶς ἔπειτα ὅτι δὲν ἀφῆκεν οὐδένα ὑπάλληλον εἰς τὴν θέσιν του, περιέπεσεν εἰς ἀντίφασιν, καὶ, κατακρίνων τὴν μίαν περίστασιν, ἀποδοκιμάζει ἐπίσης τὴν ἄλλην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τελώνην Καλαμῶν, ὁ ὑπουργὸς μόλις εἶδεν ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ συνεφώνουν καὶ μὲ ἄλλας περὶ αὐτοῦ πληροφορίας, δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν παύσῃ· ἄλλως τε, ἡ κατάχρησις τῶν 300 σάκκων μετάξης δὲν ἐγένετο, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Πρέπει λοιπὸν ἐπικρίνοντες τὰ τοιαῦτα νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ παρελθὸν καὶ τὰς περιστάσεις τὰς συνοδευούσας αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ παρεξηγῶνται οἱ λόγοι μας, ὡς ἐξ ἄλλης πηγάζοντες ἀφορμῆς.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι, λαμβάνων τὸν λόγον, δὲν προτίθεται νὰ προσβάλῃ οὐδένα τῶν ὑπουργῶν, καὶ νομίζει ὅτι ἕκαστος αὐτῶν ἐπροθυμήθη νὰ πράξῃ ὅτι ἠδύνατο ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων· ἂν δέ ποτε ἐχώλανον καὶ αὐτοὶ κατά τι, δὲν προῆλθεν ἐξ οἰκείας θελήσεως, ἀλλ' ἐκ τῶν περικυκλουσῶν αὐτοὺς περιστάσεων. Δὲν εἶναι δὲ ἄτοπον ἂν διώρισαν κατὰ καιροὺς ὑπαλλήλους τῆς ἰδίας των πεποιθήσεως, διότι φυσικὸν εἶναι νὰ ἐκλέγωσι τῆς ἐμπιστοσύνης των πρόσωπα τοὐλάχιστον εἰς περιστάσεις σπουδαιοτέρας. Καὶ ἀρκετὰ μὲν περὶ τούτου· πρέπει δὲ ἤδη νὰ ἴδωμεν ἂν τὸ ὑπὸ πολλῶν ἐξυμνηθὲν τοῦτο σύστημα ἔχῃ καλῶς καὶ ἐπέφερεν ἀρκετὰς ὠφελείας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐθεωρήθη οὐράνιον σύστημα, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξωσιν ἐὰν ἦναι τοιοῦτον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, καὶ ἂν, ὡς εἶπον, συντελῇ πρὸς ἄνεσιν συνάμα τοῦ φορολογουμένου καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου. Τοιαῦται συνέπειαι ἐφάνησαν μέχρι τοῦδε; Δυστυχῶς ὄχι, ἐπειδὴ δὲν ἐπρόσεξαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ

αἱ ἐπιτετραμμέναι ἀρχαί, καὶ παραμελήσασαι προσκάλεσαν τόσας καθυστερήσεις· τοῦτο δὲ εἶναι ἀποτέλεσμα ἔνθεν μὲν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον γινομένης ἀπάτης, ἔνθεν δὲ τῆς διαφθορᾶς τῶν δημοτικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ ὀλέθριον, τὸ πλημμελὲς σύστημα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλως, ἐν ὅσῳ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας μένει ἀβέβαιον. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συμβαίνει νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὸν ἔφορον ἐν καιρῷ τὰ διπλότυπα καὶ νὰ μὴ φέρωσι τὰ κοιλὰ εἰς τὰς ἀποθήκας. Δὲν πταίει λοιπὸν εἰς τοῦτο, εἰμὴ ἐκείνη μόνον ἡ ἐποχή, καὶ ἡ εὐθύνη δὲν ἀνταναλλᾶται εἰς τὸν προϊστάμενον ὑπουργόν, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπιτετραμμένας ἀρχὰς, αἵτινες πρέπει νὰ τιμωρῶνται διὰ τὴν ἔλλειψιν, ἐπειδὴ πῶς δὲν ἐννοεῖ πῶς δύναται νὰ συμβῶσιν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο καθυστερήσεις. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ αἴτια τῶν καθυστερήσεων, δὲν πρέπει δὲ νὰ ἐπικοινωμεν τοὺς προϋπάρξαντας ὑπουργοὺς, καθ' ὅσον δὲν εἶναι γενναῖον νὰ αἰτιώμεθα προσώπων, ἅτινα, μὴ παρόντα, δὲν δύνανται νὰ δώσωσι λόγον διὰ πράξεις μᾶλιστα, τὰς ὁποίας αὐτὸς δὲν βλέπει.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἀληθῶς γενναιότερον εἶναι νὰ παραλείπῃ τις πρόσωπα μακρυνθέντα ἤδη τῆς ἐξουσίας. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως νομίζει ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς παύσεως τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι συντελεστικὴ πρὸς ἀναστολὴν τοῦ κακοῦ, ἐπειδὴ αἱ παύσεις αὗται παρέλυσαν τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ παρ' ἡμῖν μάλιστα, ἔνθα τοσοῦτον συνεχεῖς εἶναι αἱ ὑπουργικαὶ μεταβολαί, καὶ ἕκαστος ὑπουργὸς διορίζόμενος ἐπιφέρει πλήρη ἀλλοίωσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπαλληλίας. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὑπάρχουσι θέσεις τινὲς ἐμπιστοσύνης, ὡς αἱ θέσεις νομαρχῶν, πρεσβέων κλπ. αἵτινες δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλωνται, εἰμὴ εἰς ἐξιδιαιτέρους τινὰς περιστάσεις. Τοιαῦται ἰδίως πρέπει νὰ ἦναι ἐνταῦθα αἱ οἰκονομικαὶ θέσεις, διότι δὲν ἐμφωλεύεται ὁ ζῆλος καὶ ἡ τιμιότης διὰ τὸ ἀσταθὲς τῶν θέσεων τούτων, καὶ ἕκαστος ὑπάλληλος, σαλευομένην θεωρῶν ὁπωσδήποτε τὴν ὕπαρξίν του, περιπίπτει εἰς ἄτοπα λάθη. Ἀλλ' ἐὰν καὶ οὕτως ὑποτεθῇ ὅτι ἀντέχει ὁ ζῆλος καὶ ἡ τιμιότης, ἡ συνεχὴς ὅμως κίνησις καὶ ἀνακατάστασις τῆς ὑπαλληλίας ματαιόνει τὰς ἰδιότητας ταύτας καὶ παραλύει οὐχ' ἧττον τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ προκείμεναι λοιπὸν καθυστερήσεις δὲν ἐπιγάπαν, κατ' αὐτὸν, εἰμὴ ἐκ τῶν ἀδίκων καὶ συνεχῶν παύσεων, αἵτινες εἰσὶν ἐπιβλαβέστεραι ἔτι ὅταν ἐνεργῶνται παρὰ καιρόν· ἐπειδὴ ἐὰν, καθ' ἣν ὥραν πρόκειται νὰ βεβαιωθῶσιν οἱ φόροι, γίνωνται παύσεις ἢ μεταθέσεις, ἐπόμενον εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ ἦναι πολλὴ ἡ ἐκ τοῦ φόρου προ-

κύπουσα εἰσπραξίς. Διὰ τοῦτο ἤθελε μάλιστα εἰς πᾶσαν πολιτικὴν μεταρρύθμισιν νὰ μὴ θεωρῆται τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὡς πολιτικὴ θέσις καὶ νὰ λάβῃ οὕτως εἰπεῖν τὸν μόνιμον χαρακτῆρα τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, διότι τὸ νὰ πάυωνται τοσοῦτον συνεχῶς οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, τὸ νὰ μετακινῶνται ὡς οἱ παραλλάσσοντες σταθμοὺς ταχυδρόμοι, τοῦτο οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ γεννήσῃ εἰμὴ σημαντικὴν βλάβην. Τὰς σκέψεις ταύτας ὡς ἐξ ἰδίας πείρας συνίστησι πρὸς τοὺς νῦν ὑπουργοὺς, διὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τοὺς ἱκανοὺς ὑπαλλήλους τὴν ἰδέαν τῆς μονιμότητος, ὅπερ εἶναι συντελεστικώτατον εἰς τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε λαβόντες τὸν λόγον ἐπέφερον μὲν διαφόρους γνώμας, ἀλλ' οὐδεὶς σχεδὸν προσήγγισεν εἰς τὴν κυρίως διάγνωσιν τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ. Καὶ εἷς μὲν τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι δὲν εἶναι γενναῖον τὸ νὰ ἐπικοινῇ τις τοὺς ἀπόντας· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς λέγει ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδίκαζον ἔτι καὶ τοὺς νεκροὺς των, καὶ, ὁσάκις ἐθεωροῦντο ἔνοχοι, δὲν ἐθάπτοντο· τοὺς ἔρριπτον εἰς τὸν Νεῖλον. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ καταδικάζωμεν τοὺς ἐνόχους, διὰ νὰ ζημιώσωμεν τὸν βίον αὐτῶν τῶν αἰσχρῶν πράξεων, αἵτινες μᾶς παρασύρουσιν εἰς τὴν ἄβυσσον. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Θήρας, δικαιολογῶν τὰς πράξεις τοῦ Κ. Βούλγαρη, ἠθέλησε νὰ συγκρίνῃ τὸ παρελθὸν πρὸς τὰ πρόπαρελθόντα ἔτη· ἀσυγχώρητον ἐπιχείρημα! διότι πάντες, ὡς ἔλεγον, ἤλπιζον ὅτι δὲν θέλουσι προκύψει καθυστερήσεις ἐκ τοῦ συστήματος τούτου. Ἄλλως τε, ἐὰν συνέβησαν καθυστερήσεις τὸ παρελθὸν, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ λέγωμεν, ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθῶσι καὶ εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἐθεώρησε μὲν ἄλλος τις τὸ σύστημα τοῦτο οὐράνιον, ἀλλ' αὐτὸς, συνεπὴς εἰς τὰς ἰδίας ἀρχὰς καὶ ἐναντίος κηρυχθεὶς πέρυσι, δὲν τὸ λέγει τοιοῦτον· διὸ καὶ σήμερον παρατηρεῖ, ὅτι, ἐὰν προῆλθον ὠφέλειαί τινες τῷ 1848, δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ εἴδους τούτου τοῦ συστήματος, ἀλλὰ α') διότι τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἦτον εὔφορον, β') διότι οἱ ἐνοικιασταὶ κατεστράφησαν καὶ γ') διότι συνέβησαν πικραὶ καταπιέσεις, τὰς ὁποίας πάντες γνωρίζομεν, ἐπειδὴ ὑπάρχει διάταξις λέγουσα, ὅτι τὰ διπλότυπα πρέπει νὰ δίδωνται ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, πολλοὶ δ' ἐνοικιασταὶ δὲν τὰ ἐξέδοσαν ἐν καιρῷ, ἔπειτα δ' ἐνέγραφον εἰς αὐτὰ πλειότερον καρπὸν, ἐξ οὗ κατεστράφησαν οὐκ ὀλίγοι. Ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὸ προτεινόμενον σύστημα, καὶ πρέπει νὰ τὸ ὑπομείνωμεν ἕως οὗ ἐπέλθῃ ἄλλο καταλληλότερον. Διὸ παρακαλεῖ τοὺς νῦν ὑπουργοὺς νὰ ἐπιστήσωσι πᾶσαν τὴν προσοχὴν των εἰς τοῦτο.

Δὲν εἶναι δὲ πηγὴ τῶν καθυστερήσεων οὔτε αἱ καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων, οὔτε ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀμέλεια, οὔτε αἱ παύσεις καὶ μεταθέσεις αὐτῶν, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας ὁ ὑπουργὸς, αὐτὸς ὁ Κ. Βούλγαρης. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ἐπαύθη μετὰ τὰς πράξεις του ταύτας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον, ἐπειδὴ, καὶ ἂν ὑφίστατο ἔτι, δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον, διὰ νὰ δώσῃ λόγον πρὸς ὅσα τῷ ἀποδίδονται. Πλανώμεθα, ναὶ, πλανώμεθα εἰς πέλαγος κακῶν ἕξεων, καὶ ποτὲ δὲν ἐλήφθη ὀρθὸν περὶ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσώπων· λαμβάνομεν ὅπως τύχῃ ἕνα τινὰ σανδαλοποιὸν καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν ἄλλο, τὸν ἀνυψοῦμεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς πηγὴ τῶν συμφορῶν μας· εἶναι ἡ ἀνικανότης, ἡ ἀμάθεια, ἡ ὑπόκρισις, ἡ δολιότης καὶ τὸ ψεῦδος. Τὰς σκέψεις ταύτας ἔμελλε νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἐκ περιστάσεως ἄλλης ἐμποδισθεῖσα. Πῶς οἱ ὑπάλληλοι νὰ ἐκπληρώσωσι μετ' ἐπιτυχίας τὰ χρέη των, ὅταν ὑπουργὸς, ἀνίκανος καὶ θυσιάζων πάντα τίμιον ὑπάλληλον εἰς τὸν φατριασμὸν καὶ τὰ πάθη του, ἀπέστειλεν ἀντ' αὐτῶν ὄργανα, τῶν ὁποίων χαρακτηριστικὸν δὲν ἦτον ἡ τιμιότης; Δὲν ἔρχεται, ὡς ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, εἰς λεπτομερείας, ἀρκεῖται δὲ μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι ὑπουργὸς, ἔχων πλειοτέραν συναίσθησιν, δὲν ἤθελε τολμήσει ποτὲ νὰ φέρῃ εἰς Πειραιᾶ ὡς τελώνην τὸν ἀδελφόν του.

Ἐπέφερεν ὁ πρὸ τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσας, ὅτι κακὸν εἶναι ἡ ἀπὸ τοῦ βήματος παρεξήγησις τῶν ἰδεῶν, καθ' ὅσον μάλιστα γίνεται ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ· διὸ παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀνεγνώρισεν αὐτὸς ὡς οὐράνιον τὸ νῦν σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἐθεωρήθη ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τῆς βουλευτικῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἐνόμισεν ἑπομένως, ὅτι δὲν εἶναι συνετὸν νὰ ἐπικρίνωμεν ὅ,τι τὸ σῶμα παρεδέχθη ὡς καλῶς ἔχον. Προσέθηκε διὰ τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ καλητέρα τοῦ συστήματος τούτου ἐφαρμογὴ, ὁ δὲ χρόνος μετὰ τῆς πείρας θέλουσιν ἀποδείξει ποῖον τὸ ἐπικρατέστερον σύστημα. Ἀποραινόμενος δὲ περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐπιτετραμμένων ὑπαλλήλων, δὲν ἠννόησεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ σφαγιάζῃ αὐτοὺς ἀπολύτως, ἀλλ' ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἀντικαταστάσεις ὅπου δὲν παρέχει τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ. Ἀποκρούει δὲ τὰ κατὰ τοῦ Κ. Βούλγαρη ῥηθέντα, ὡς ἀνοίκεια εἰς αὐτόν· ὁ Κ. Βούλγαρης δὲν εἶναι τυχαῖος, ἡ ἱκανότης καὶ τιμιότης του εἶναι ὁμολογούμεναι καὶ εἶναι ἀγωνιστὴς ἔντιμος, ἀνήκει εἰς τῆς Γερουσίας τὸ σῶμα, καὶ χαίρων τὴν

κοινὴν ὑπόληψιν, ἐξελέχθη παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν. Ἄλλως τε, ὁ Κ. Βούλγαρης δὲν μετέχει τῆς κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Αὔγουστον γενομένης εἰσπράξεως, ὡς περιελθὼν ὕστερον εἰς τὰ πράγματα, καὶ ὅμως εἶπεν, ὅτι προέρχεται τὸ κακὸν ἀπὸ τὰς συνεχεῖς τῶν ὑπουργείων μεταβολάς. Ἐλπίζει λοιπὸν, ὅτι, ἀσπαζόμενος ὁ πρὸ αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, θέλει μεταμεληθῇ δι' ὅσα κατὰ τοῦ Κ. Βούλγαρη εἶπεν.

Ἀπαντήσαντος τούτου, ὅτι οὐ μόνον δὲν μεταμελεῖται ποσῶς, ἀλλ' ἐπιμένει ἀνενδότως εἰς τὰς ἰδέας του, καὶ πέποιθεν, ὅτι συμμερίζονται ταύτας οἱ πλεῖστοι τῶν βουλευτῶν. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὴν περυσινὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐδόθη ὑπόσχεσις παρὰ τῶν τότε ὑπουργῶν ὅτι καθυστέρησις δὲν θέλει ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι θέλει ὑπάρξει αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων, ἥτις καὶ ἐπραγματοποιήθη. Περὶ δὲ τῆς καταπιέσεως καὶ ἄλλοτε ἀνέπτυξε καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνει, ὅτι οἱ φορολογούμενοι ὑπέφεραν μείζονα καταπίεσιν ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ τὰ φορολογικὰ βιβλία καὶ τότε οἱ κακῆς πίστεως ἐπιστάται καὶ νῦν οἱ ὁμοίας φύσεως ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ δολιευθῶσι, διότι δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ οὔτε ὅτι ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ οὔτε ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιστάται εἶναι ἄγγελοι· ἀλλ' ἐξ ἐλαχίστου μέρους δὲν πρέπει νὰ συνάγῃ τις γενικὴν ἀρχὴν περὶ τοῦ ὅλου, διότι αὕτη θέλει εἶσθαι ἐσφαλμένη. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχωσι καὶ τοιαῦταί τινες ἐλλείψεις, ὁποίας οἱ προαγορεύσαντες ὑπέδειξαν, αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ, ὅταν εἶναι ἐπιμελεῖς καὶ δραστήριοι, δύνανται νὰ τὰς προλάβωσιν. Ἐν γένει δὲ παρατηρεῖ, ὅτι, εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνταγματικῆς, ἐφαρμογῆς, δὲν δυνάμεθα ἀμέσως νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὴν προσήκουσαν τελειότητα. Καὶ περὶ τῶν μεταθέσεων δὲ τῶν ὑπαλλήλων παρατηρεῖ, ὅτι ταύτας καθιστᾷ πολλάκις ἀναγκαίας ἡ ὑπηρεσία, διότι ὑπουργός τις εὑρίσκων διωρισμένους φατριαστὰς ὑπαλλήλους εἰς τινα ἐπαρχίαν δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀρήσῃ ἐκεῖ, ἔπειτα ὀφείλει πάντας τοὺς ἐγκληματίας καὶ καταχραστὰς οὐχὶ μόνον νὰ παύῃ ἀλλὰ καὶ νὰ παραπέμπῃ εἰς δίκην· βέβαια ὅμως ἄνευ εὐλόγων αἰτιῶν οἱ ὑπάλληλοι δὲν πρέπει οὔτε νὰ παύωνται τῆς ὑπηρεσίας οὔτε νὰ μετατίθενται. Περὶ δὲ τοῦ συστήματος τοῦ φορολογικοῦ, περὶ οὗ πρόκειται σήμερον, λέγει ὅτι ὅλα τὰ συστήματα, καὶ τὸ τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως, εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πλημμελῆ, ἀλλὰ προτιμητέον τὸ ἧττον κακόν· αἱ ἐλ-

λείψεις ὅμως δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς νόμους τοὺς φορολογικούς, ἀπολύτως θεωρουμένους καὶ κατὰ θεωρίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν χωλαίνουσι καὶ φαίνονται πλημμελεῖς, ὡς καθισταμένου δυσκόλου νὰ ἐφαρμοσθῶσι μετ' ἀκριβείας. Ἡ βουλὴ λοιπὸν πρέπει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ δυνατὰ προφυλακτικὰ μέτρα νομοθετοῦσα καὶ ἡ Κυβέρνησις τὰ αὐτὰ ἐκτελοῦσα τὸν νόμον, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν παραπόνων. Ἐπὶ δὲ τῶν παρατηρήσεων κατὰ τοῦ προκατόχου του, δὲν συμμερίζεται τὴν κατάκρισιν ὑπό τινος τῶν προκαταρκτευσάντων κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς διορίσαντος τὸν ἀδελφόν του τελώνην Πειραιῶς, διότι ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ εὕρῃ πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις εἰμὴ μόνον ἂν ταῦτα ἐκπληρῶσι τιμίως καὶ δεόντως τὰ καθήκοντά των. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ἡ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων τοῦ τελωνείου Πειραιῶς, εἴτε ἐξ αὐξήσεως τῆς τοῦ ἐμπόρου κινήσεως, εἴτε ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ νέου τελώνου προῆλθεν, ἐδικαίωσε πληρέστατα τὸν διορισμόν του, καὶ δὲν δύναταί τις εὐλόγως νὰ τὸν κατακρίνῃ.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Τασσαίου καὶ Σ. Ἀντωνιάδου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί, διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Ὀρεινὸς		Ἀντ. Καμπάνης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου		Ἀνδ. Δανόπουλος	Ν.
Γ. Δογιωτατίδης		Ν. Ἰατρὸς	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Π. Τσιμπουρίκης	Ν.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.
Ἰω. Πετμεζᾶς		Κ. Τσαβέλλας	
Μ. Χ. Καΐρης		Σ. Στράτος	
Δ. Κονδύλης		Π. Ῥάγκος	Ν.

Λ. Π. Νάκος	Ν.	Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Πέτρος Τσανετάκης		Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Ἠλίας Γιατράκος	
Κ. Φασίτσας	Ν.	Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Ἑλ. Καλογερᾶς		Εὐζ. Σπυρίδωνος	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ῥῆγας Παλαμίδης.	Ν.
Ἅγ. Γουζούασης	Ν.	Θεόδ. Μ. Πετρινὸς	
Γ. Κ. Βελῆς	Ν.	Κωνστ. Μανέτας	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν.	Μελέτης Χ. Μελέτη	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Ν. Τσαλκκώστας	Ν.
Μιχ. Σισίνης	Ν.	Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Γρ. Χατσηγιάννος	Ν.	Νικόλ. Μπούτουνας	
Γ. Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	Ν.
Π. Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χρ. Ν. Δερμάθας		Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Ἱλ. Παππαδαῖος	Ν.	Π. Λιντσούδης	
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.	Κ. Βεΐκος	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.	Μιχαὴλ Ἰατρὸς	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ν.
Βελισσάρ. Νικολαΐδης	Ν.	Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμ. Ἀντίπας.	Ν.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος.	Ν.	Χριστόδ. Τσῖνος	
Ματ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Ἀν Παππατσώρης	Ν.

Δημήτρ. Κουμανιώτης	N.	Ἀθανάσ. Καστανᾶς	
Θεόδ. Ι. Μέξης		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὸφ	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Γεώργιος Μπάστας		Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Κώνστας Δαρειώτης		Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης	N.	Ιω. Γ. Κριεζῆς	N.
Κων. Ἀντωνιάδης		Δημήτρ. Χατζίσκος	N.
Ἰωάννης Περίδης	N.	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	N.
Ἀνδρ. Μάμουκας	N.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Κάρολος Νάζος		Γεώργ. Ῥιζόπουλος	
Εὐστρ. Παρίσης		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ιω. Τομαρᾶς	N.		

Ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρ. αὐτοῦ, καὶ, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιῤῥήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως

« Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. νόμος ΠΓ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος **1849**, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ 2 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπὶ αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 2. Τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ **13** τοῦ ΠΓ'. νόμου ἀναφερομένους φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι τοὺς μὲν πρωϊμους, ὡς καὶ τοὺς ἐξ ὑψίμων κοπανιζομένους, ἀπὸ τὸ ἀλῶνι, τοὺς δὲ διὰ δοκιμῆς ἢ ἐκτιμήσεως βεβαιουμένους μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ δημοσίου προσδιοριζομένην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου, δυναμένου ἄλλως νὰ προσδιορίσῃ καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐκλέγουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθῆκαι εἶναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον, ἐντὸς σάκκων ἐσφραγισμένων, εἰς τὸν φορολογούμενον, ὀφείλοντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταμετρήσεως ἢ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν καρπῶν νὰ μετακομίσῃ τὸν φόρον τοῦτον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκύψουσα ἔλλειψις, ἢ ἀναφαινομένη νόθευσις τοῦ φόρου, καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου.

Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν φόρων εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας οἱ φορολογούμενοι παραλείψωσι νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους των, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, εἰς βάρος τῶν καθυστερησάντων φορολογουμένων, ἐνεργοῦν διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν. »

Ἐπὶ τούτοις ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταῤῥυθμίσεως ὑπηγόρευσε καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ 2. ἄρθρου, ἀλλ' ἕκαστος ἐξ ἧς εἶχε πείρας ὁδηγούμενος ἐζήτησε τὸ ὠφελιμώτερον· ὥστε, ἂν καταδειχθῇ τὸ βέλτιστον, εἶναι βέβαιον ὅτι ἅπαντες θέλουσι τὸ ἀσπασθῇ. Αὐτὸς ἐθεώρησεν ἀμφότερα τὰ ἄρθρα καὶ μετ' εἰλικρινείας λέγει, ὅτι εὗρε τὸ τοῦ ὑπουργείου καταλληλότερον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κατοίκων· διότι ἡ προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν πρὸς τὴν μετακομιδὴν, καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν φέρουσι μεγάλην εὐκολίαν εἰς τοὺς φορολογουμένους, τῶν ὁποίων ἕκαστος δὲν ἔχει ἓν μόνον εἶδος δημητριακῶν καρπῶν, ἀλλὰ διάφορα, καὶ δὲν δύναται ἀφοῦ ἀλωνίσῃ π. χ. τὸν σῖτόν του ν' ἀφήσῃ εἰς τὸ μέσον τὴν κριθὴν, τὴν σίκαλην, τὴν βρίζαν κ.τ.λ. διὰ νὰ μετακομίσῃ ἀμέσως ἐκ τῶν ἀλωνίων ἐντὸς 8 ἡμερῶν τὸν φόρον του εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Ἔπειτα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχῃ ἕκαστος φορολογούμενος ἑτοίμους σάκκους ἱκανοὺς νὰ χωρήσωσιν ὅλον τὸν φόρον του διὰ μιᾶς· ἀλλὰ, καὶ τούτου δοθέντος, εἶναι προτιμότερον νὰ ὑπάρχῃ ὑπεύθυνος ὁ ἐνοικιαστὴς διὰ πᾶσαν κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκυψομένην ἔλλειψιν ἢ ὁ φορολογούμενος, διότι τὸν μὲν ἐνοικιαστὴν ὡς νομιμονέστερον ὑποτιθέμενον δὲν

δύναται ν' ἀπατήσῃ ὁ ἀποθηκάριος εἰς τὴν παράδοσιν, ἐνῷ ὁ φορολογούμενος πολυτρόπως δύναται νὰ ἀπατηθῇ. Ὁ δ' ἐνοικιαστὴς, παραδίδων εἰς τὸν φορολογούμενον ἐσφραγισμένον τὸν πρὸς μετακομιδὴν φόρον, δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ οὐδεμίαν ζημίαν· ὥστε τὸ νομοσχέδιον προνοεῖ ὑπὲρ τῶν κατοίκων περισσότερον τῆς τροπολογίας. Τελευταῖον καὶ ἡ γνώμη, τοῦ νὰ καταλογίζῃ τὸ δημόσιον εἰς χρήματα τοὺς φόρους τῶν μὴ μετενεγκόντων αὐτοὺς ἐντὸς τῆς ὁκταημέρου προθεσμίας φορολογουμένων, καὶ νὰ ἐνεργῇ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν, εἶναι ὁλεθριωτάτη· διότι πρέπει ὅσον οἷόν τε τάχιον νὰ λαμβάνῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς φόρους παρὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ νὰ διευκολύνῃ ὅσον δύναται τὴν τούτων παράδοσιν, διότι, ἂν αὐτὴ βραδύνῃ, οἱ γεωργοὶ ἔχοντες ἀνάγκην δαπανῶσι τοὺς καρποὺς οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ μένουσιν ὀφειλέται εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας αἱ ἐπαρχίαι τότε μάλιστα ἐδυσχήνησαν, ὅτε τὰ γενήματα τῶν φόρων ἀφέθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐλογίσθησαν εἰς χρήματα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει, ἕτοιμος ὢν ν' ἀσπασθῇ τὸ ὠφελιμώτερον, ἅμα καταδειχθέν.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι αἱ ἰδίαι, ἐξ ὧν ὡρμήθη ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν τροπολογίαν τοῦ 2 ἄρθρου, ἦσαν ἡ ἐπιθυμία τῆς ἄρσεως τῶν καταπιέσεων, τῶν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐνεργουμένων ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν φόρων, καὶ τῆς ταχυτέρας συγκεντρώσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δημοσίου· διότι, καθ' ἃς ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ πληροφορίας, εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, εἴτε διὰ μεγαλητέρου κοιλοῦ εἴτε διαφοροτρόπως διὰ τοῦ αὐτοῦ, μετρῶντες, ὅτε παρελάμβανον τοὺς φόρους ἢ ὅτε παρέδιδον αὐτοὺς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, κατώρθονον ν' ἀπολαμβάνωσι παρὰ τοῦ φορολογουμένου περισσότερον πασὸν κοῦπαν παρ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔδιδον εἰς τὰς ἀποθήκας τὰς κεντρικάς. Ἐνόμισε λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι, ἂν ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου αἱ εἰδικαὶ ἀποθῆκαι καὶ μεταφέρωνται οἱ φόροι ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀλωνίων εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας, δὲν θέλει ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς ἀφορμὴν ν' ἀπατήσῃ τὸν φορολογούμενον· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἡ τοιαύτη μετακομιδὴ εἰς μίαν ἡμέραν, ἔδωκε προθεσμίαν ὁκτὼ ἡμερῶν, καὶ διέταξε τὴν ἐντὸς σάκκων σφράγισιν· καὶ οὕτως ἐκλείπουσιν αἱ εἰδικαὶ ἀποθῆκαι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχει καταφορὰ μεγάλη. Ἀλλ' ἐὰν ἡ βουλὴ νομίζῃ ὅτι ἡ διατήρησις τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν ἦναι ἀναγκαία, ἐπειδὴ ἐξασφαλίζουσιν αὗται τὸ δημόσιον ἀπὸ τῶν καθυστερήσεων, ἐνῷ διὰ τῆς ἄρσεως αὐτῶν ὁ καθυστερῶν, μὴ μέλλων νὰ ὑποστῇ

ἄλλην ποινὴν ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ τίμημα, θέλει καθυστερεῖ ἐκ προθέσεως καὶ οὕτω θέλει μετατραπῇ ἡ εἰς εἴδη εἴσπραξις εἰς χρηματικὴν, τότε βέβαια πρέπει νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐννοεῖ εἰδικὰς ἀποθήκας, διότι ῥητῶς ὁρίζει, ὅτι ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν βεβαιωλέτα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μετακομιδήν· ἂν δὲ μνημονεύῃ καὶ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ Πγ'. νόμου, ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα διάταξις αὐτοῦ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ 2 τοῦτο ἄρθρον εἶναι ἄκυρος. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν περιέχει εἰδικὰς ἀποθήκας, ἀφοῦ ὁ ἐνοικιαστὴς καταμετρᾷ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀλωνίων καὶ ἐκεῖ τὸν σφραγίζῃ, ἕπεται, καθὼς αὐτὸς νομίζει, ὅτι οὔτε τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτρέπει τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας, καὶ κατὰ τοῦτο ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι περιττή. Ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα δὲ τῶν διαφόρων κοιλῶν, ἐπειδὴ οἱ ἐνοικιασταὶ παραμορφόνουσιν αὐτὴν καὶ δὲν μετεχειρίζονται κοιλὸν ἰσομέγεθες μὲ τὸ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, προέτεινε τροπολογίαν περὶ σφραγίσεως ἑκάστου κοιλοῦ διὰ σφραγίδος τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου, ἔχουσαν οὕτω.

«Τὸ καθιερούμενον κοιλὸν, διά τε τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καταμέτρησιν, θέλει φέρει ἕκαστον τὴν ἐπί τινος μέρους τοῦ σώματος αὐτοῦ σφραγίδα τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου ἢ ἐπάρχου καὶ ἐκείνην ἰδίᾳ ἑκάστης δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀνήκει τὸ ὑπὸ τὴν ἐνοικίασιν ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπιστατούμενον χωρίον ἢ χωρία.»

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι αἱ εἰδικαὶ ἀποθῆκαι καθιεροῦνται ὑπὸ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ Πγ'. νόμου· καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ παρόντος νομοσχεδίου λέγει, ὅτι ἡ μετακομιδὴ γίνεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 14 ἄρθρου ἐκείνου, ἕπεται ὅτι καὶ αὐτὸ παραδέχεται τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας. Ἐν τούτοις αὗται ἀπεκρούσθησαν παντοιοτρόπως, διότι αἱ ἐνοικιασταὶ τὰς μετεχειρίσθησαν ὡς μέσα καταχρήσεως, μετρῶντες μὲ ἄλλο κοιλὸν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅταν παραλαμβάνωσι τὰ δέκατα εἰς τὸ ἀλῶνι, καὶ μὲ ἄλλο ἢ ἄλλως πως ὅταν παραδίδωσιν αὐτὰ ἐκ τῆς εἰδικῆς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ λαμβάνουσι τὸ περίσσευμα. Ἂν λοιπὸν οἱ φόροι μετακομίζωνται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀλωνίων εἰς κεντρικὴν ἀποθήκην, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει συμφέρον νὰ λάβῃ περισσότερον, διότι τὸ κέρδος δὲν θέλει μείνει εἰς αὐτόν·

ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ αὕτη ἡ μετακομιδὴ αὐθημερόν, δίδεται ἀκταήμερος προθεσμία καὶ διατάττεται ἡ ἐντὸς σάκκων ἐπισφράγισις. Τούτου δὲ γενομένου, δὲν εἶναι δίκαιον πλέον νὰ ἦναι ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπεύθυνος διὰ νόθευσιν ἢ ἔλλειψιν, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος, διότι οὗτος δύναται διὰ μικροῦ τινος καλαμίου νὰ ὑποκλέψῃ τὴν σῖτον ἐκ τοῦ σάκκου, τῶν σημάντρων σώων ὄντων· διὰ τοῦτο ἡ μὲν σφράγισις τῶν σάκκων θέλει χρησιμεύει πρὸς ἀποφυγὴν τῆς νοθεύσεως τῆς ποιότητος τῶν σίτων, ἡ δ' εὐθύνη τοῦ φορολογουμένου, πρὸς ἀσφαλῆ παράδοσιν τοῦ μεμετρημένου ποσοῦ τῶν φόρων. Ἡ δυσκολία δὲ τῆς εὑρέσεως τῶν σάκκων εἶναι ἐπουσιώδης, διότι ἂν λάβωσιν ἀνάγκην τούτων δύνανται νὰ κατασκευάσωσιν οἱ φορολογούμενοι. Περὶ δὲ τῶν κοιλῶν σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν, ὅτι, ἀντὶ νὰ μετενεχθῶσι ταῦτα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ξύλινα ὄντα καὶ ταχέως καταθραυόμενα καὶ νὰ ἐξέλθωσι τοῦ κράτους χρήματα, προτιμότερον εἶναι νὰ κατασκευασθῶσι χάλκινα, καὶ τὴν παρατήρησιν ταύτην, ὡς μὴ σημειωθεῖσαν ἐν τῇ ἐκθέσει, κάμνει ἤδη αὐτὸς πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀνισότητα τοῦ μεγέθους τοῦ κοιλοῦ, δι' οὗ οἱ ἐνοικιασταὶ μετρῶσι, διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου προφυλάττεται μᾶλλον ὁ φορολογούμενος, διότι μὲ ὅ,τι μέτρον μετρήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ δέκατόν του μὲ τὸ αὐτὸ θέλει καταμετρηθῶσι καὶ τὰ 9/10 τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ φορολογούμενος, ὥστε πάντοτε φορολογεῖται κατὰ τὸ ἓν δέκατον. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἔχουσι τινες ἐπιτηδειότητα ν' αὐξάνωσι τὴν χωρητικότητα τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ οὕτως ἢ ἄλλως πληροῦντες αὐτό· ἀλλ' ἡ μὲν πλήρωσις γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κόψιμον δὲν δύναται νὰ μὴ κάμῃ ὁ ἐνοικιαστὴς πάντοτε ὁμοιομόρφως. Ὥστε αἱ εἰδικαὶ ἀποθῆκαι δὲν βλάπτουσι τὸν φορολογούμενον, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν διευκολύνουσιν, ἐλαφρύνουσαι αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθύνης πάσης ἐλλείψεως συμβησομένης κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην παράδοσιν. Τὰ δὲ κοιλὰ ἡ Κυβέρνησις θέλει κατασκευάσει ξύλινα μὲ σιδηρᾶ στεράνια, διότι τὰ ὅλως χάλκινα, ἂν μένγίνωσι λεπτά, θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς αὐξομείωσιν τῆς χωρητικότητος κοιλούμενον ἢ κυρτούμενον, ἂν δὲ γείνωσι παχέα, θέλουσι φθάσει εἰς μεγάλην τιμὴν καὶ γείνει δύσχρηστα.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἱκανὴ μέχρι τοῦδε ἐγένετο συζήτησις καὶ κατεδείχθησαν αἱ ἐλλείψεις τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας, τῶν μὲν ὑποστηριζόντων τὸ ἄρθρον τοῦ

νομοσχεδίου, τῶν δὲ τὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐξάγεται, ὅτι εἶναι χρεία συγχωνεύσεως ἀμφοτέρων καὶ προσθαφαιρέσεως πρὸς ἀπαρτισμὸν ἑνὸς ὅλου πλήρους· διότι ἡ σύστασις τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν ὑπηγορεύθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας τῶν καρπῶν εἰσπράξεως, ἐπειδὴ ὁ φορολογούμενος, διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας του, ἂν μεταφέρῃ τοὺς καρποὺς εἰς τὴν οἰκίαν του δύναται νὰ τοὺς δαπανήσῃ καὶ μὴ δώσῃ ἀμέσως τὸν φόρον. Ἐναντίον ὅμως τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν παρετηρήθη, ὅτι αὗται χρησιμεύουσιν ὡς ὄργανα καταχρήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν, ζημιούντων τοὺς φορολογουμένους διὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ μετρήματος κατὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν παράδοσιν τῶν φόρων· διότι οἱ περισσεύοντες καρποὶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἤδη λοιπὸν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἂν ὁ λόγος ὅστις ὑπηγόρευσε τὴν σύστασιν τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν, τοὐτέστιν ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ χορηγηθῇ εὐκολία εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ δώσωσιν ἀμέσως τοὺς φόρους των, ἦναι ἀναγκαῖον νὰ πραγματοποιηθῇ, τότε πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν αἱ εἰδικαὶ ἀποθῆκαι, νὰ εὑρεθῇ ὅμως μέσον νὰ οὐδετερωθῇ τὸ συμφέρον τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ὡς τοιοῦτον δ' ἐκ τοῦ προγείρου προτείνει, τὸ ἐκ τῆς φορολογίας περίσσευμα εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας νὰ μὴ καταλογίζηται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἀλλ' ἢ νὰ ἐπιστρέφηται εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀναλόγως ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, ἢ νὰ μένῃ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον· οὕτω δὲ θεραπεύεται ἡ ἔλλειψις τῆς ὑπάρξεως τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν, καὶ, διατηρουμένων αὐτῶν, ἐκλείπει καὶ ἡ δυσκολία τῆς διὰ σάκκων ἀμέσου μεταφορᾶς ἐκ τῶν ἁλωνίων εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας. Ἡ εὐθύνη ὅμως πάσης ἐλλείψεως, μέχρι τῆς εἰς τὴν ἀποθήκην τὴν κεντρικὴν παραδόσεως τῶν καρπῶν, ἂν μὲν ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, δύναται νὰ φέρῃ μεγάλην ζημίαν εἰς αὐτόν, διότι ὁ φορολογούμενος ἔχει μέσα νὰ κάμῃ κατάχρησιν καὶ νὰ ὑποκλέψῃ τὸν εἰς τοὺς σάκκους ἐσφραγισμένον καρπόν· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι οἱ φορολογούμενοι κακῆς πίστεως, ἐνδεχόμενον ὅμως εἶναι νὰ ὑπάρξωσι καὶ τοιοῦτοι· ἂν δὲ πάλιν ἀνατεθῇ εἰς τὸν φορολογούμενον, ὡς προτείνει ἡ τροπολογία, τότε ἐπιτίθεται εἰς αὐτὸν καὶ ἡ ἔλλειψις, ἥτις δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ δολίας καταμετρήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ὅλα ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ συμβιβασθῶσι· διὰ τοῦτο προτείνει ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἵνα ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, συνεννοουμένη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν

τὰς γενομένας παρατηρήσεις, συμβιβάσῃ ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ καθυποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἓν ἀποτέλεσμα πλήρες.

Συμφωνῶν καὶ ἕτερος ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, προέτεινεν ὡς μέσον, δι' οὗ δύνανται ἐκλείψῃ ἡ ἐκ τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν προερχομένη καταχρησις, νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπ' αὐτῶν δημόσιοι ἀποθηκάριοι· εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι θέλει συμβῇ μεγαλητέρα δαπάνη, ἀλλὰ δὲν θέλει εἶσθαι τόσον μεγάλη, ὅσον φαντάζεται τις ἐκ πρώτης ὄψεως, διότι αἱ εἰδικαὶ αὗται ἀποθῆκαι θέλουσιν ἔχει διάρκειαν μηνιαίαν μόνον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα λάβωσι καιρὸν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀγορεύσαντες νὰ συμβιβάσωσι προσφορώτερον τὰς ἀναφυείσας δυσκολίας, συντάττοντες ἄρθρον τι πληρέστερον τῶν ὑπαρχόντων, καὶ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μελέτης Χ. Μελέτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 21 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Διαδεχθεὶς δὲ τοῦτον ὁ πρόεδρος, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου, ἐφ' ᾧ προσέθηκεν, ὅτι, συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, συνῆλθον σήμερον εἰς σύσκεψιν τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τινες τῶν χθὲς ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἀγορευσάντων, καὶ, λαβόντες αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, ἐπέφερον τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν, ἣν ἀπεδέχθη καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός. Διατάξαντος ἔπειτα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου, παρετήρησέ τις, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀλωνίου μέτρημα τῶν καρπῶν, δύνανται ὅ,τε ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος νὰ μετρήσωσιν αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν, ἐπειδὴ οὐδεὶς τούτων θέλει ἐπιτρέψει νὰ τὸν ἀδικήσῃ ὁ ἕτερος. Ὅλη

λοιπὸν ἡ ἔρις καὶ ἡ κατάχρησις ἐπισυμβαίνει εἰς τὸ ἐν τῇ ἀποθήκῃ γινόμενον μέτρημα, καθ' ὃ πολλάκις οἱ ἀποθηκάριοι ζητοῦσι νὰ ὠφεληθῶσιν. Ἀνάγκη ἄρα νὰ κανονισθῇ μόνον ἡ χωρητικότης τοῦ κοιλοῦ καὶ ὁ τρόπος τοῦ μετρήματος, ὁ λαμβάνων χώραν ἐν τῇ ἀποθήκῃ· καὶ ἐὰν μὲν τὸ μέτρημα γίνηται ἐκ τοῦ σακκου, ὁ τρόπος οὗτος εἶναι καταλληλότατος, ἐὰν δὲ διὰ τῆς κάτω ἐκχύσεως τοῦ καρποῦ, θέλει ἀδικεῖσθαι ὁ φορολογούμενος. Τοὐναντίον ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει λάβει τὸν καρπὸν ὅπως τὸν μετρήσῃ, ἐνῷ τὸ δημόσιον θέλει ἀπαιτεῖ πλῆρες τὸ εἰς αὐτὸ ἀνῆκον δικαίωμα. Ἐὰν δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὸ κοιλὸν ἦναι χωρητικότητος 23 ὀκάδων, ὁ μὲν φορολογούμενος δὲν ζημιοῦται ἐκ τούτου, τὸ δὲ δημόσιον δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παραλάβῃ δι' αὐτοῦ τοῦ κοιλοῦ. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ συνταυτισθῇ τὸ ἐν τῷ ἀλωνίῳ μέτρημα μὲ τὸ ἐν τῇ ἀποθήκῃ γινόμενον, διὸ συμφέρει νὰ ὁρισθῇ μόνον ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει μετρᾶσθαι ὁ καρπὸς εἰς τὸ ἀλώνιον.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου ὅλοι εὑρέθησαν σύμφωνοι ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς· μία δέ τις εἶχεν ἐπέλθει εἰς αὐτοὺς ἰδέα, ὅτι διὰ τοῦ χυσίματος τοῦ καρποῦ φυλαττεται ἀκριβεστέρα δικαιοσύνη, ἐπειδὴ ὅμως προέκυπτεν ἐκ τούτου δυσκολία τις εἰς τοὺς γεωργούς, παρῃτήθησαν τοῦ τοιούτου μέτρου. Ὡς πρὸς τὸ ἐν τῷ ἀλωνίῳ δὲ μέτρημα, ἀληθῶς εἶναι ἀδιάφορον ποῖον μέτρον θέλει μεταχειρίζεσθαι ὁ ἐνοικιαστής, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀδιάφορον εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποῖαι εἶναι αἱ συνήθεις εἰσπράξεις, ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται τοῦτο διὰ τὰ δημοτικὰ δικαιώματα καὶ ἄλλα.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἀνωτέρω προταθὲν νέον ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθ. 2. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἑπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης, καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μεταπομπὴν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ ΠΓ. Νόμου, εἰς μίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀποθηκῶν. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τ' ἀλώνια εἴτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, παράδοσιν προκύψο-

μένη τυχὸν ἔλλειψις, ἡ ἀναφαινομένη νόθευσις τοῦ φόρου, καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ παρευρίσκηται κατὰ τὴν τοιαύτην παράδοσιν. »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 3 ἄρθρον, ὅπερ ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε συγχωνεύσει μετὰ τοῦ 2· μηδεμιᾶς δὲ γενομένης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μεταχειρίσεως τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς. Ἑπομένως, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως, τὸ Δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 4, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῦ προσέθεντο τὰ συνελθόντα μέλη μετὰ τὰς λέξεις « δύω μάρτυρας » τὴν φράσιν « ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. »

Ἐπὶ ταύτῃ παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεθύμει νὰ τεθῇ ὁ ὅρος οὗτος, ἀπὸ τῆς χθὲς προσέθηκεν αὐτὸν ὡς ἐρεξῆς· « ἐνώπιον τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. » Κατὰ τὴν προσθήκην λοιπὸν ταύτην, ἐκτὸς τῶν δύω μαρτύρων, θέλει χρησιμεύσει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μάλιστα καὶ αὐτὸς ὁ πάρεδρος, ὡς γενομένης ἐνώπιον αὐτοῦ τῆς μαρτυρίας. Ἡ ἰδία λοιπὸν προσθήκη παρίχει εὐρυτέραν ἀσφάλειαν, δέχεται ὅμως οἱανδήποτε τούτων.

Ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἄνευ ἰδίου συμφέροντος ὁ πάρεδρος δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ παρευρίσκηται ἀδιαλείπτως εἰς τὰ ἀλώνια, ἐκ τούτου δὲ θέλει συμβαίνει οὐ μικρὰ δυσκολία πρὸς τοὺς διαφερομένους. Διὸ προτιμᾷ ὡς εὐχερεστέραν τὴν παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι παρίχει μὲν ἀσφάλειαν πλειοτέραν ἡ τοιαύτη προσθήκη, ἀλλ' ὑπάρχουσι χωρία, τὰ ὁποῖα ἀπέχουσι 5 καὶ 10 ὥρας μακρὰν τῆς διατριβῆς τοῦ παρέδρου καὶ στεροῦνται πολλάκις καὶ ἱερέως. Δὲν εἶναι λοιπὸν εὔκολον νὰ μεταβῇ ὁ πάρεδρος εἰς τοσαύτην ἀπόστασιν, ὥστε προτιμότερον εἶναι ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τοὺς δύω μάρτυρας μόνον.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἀνωτέρω περίστασις εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ὀλίγα χωρία εὑρίσκονται εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, ὁ δὲ

νομοθέτης πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ γενικώτερον. Ἄλλως τε, ὀλίγοι τῶν φορολογουμένων θέλουσιν ἔχει τὴν δυστροπίαν νὰ μὴν ὑπογράψωσιν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂς ὑπομείνωσι μᾶλλον μίαν ἡμέραν μέχρις οὗ φθάσῃ, ἂν ἐλλείπῃ, ὁ πάρεδρος, παρὰ νὰ μένῃ ἀνίσχυρος ἡ κατὰ τῶν φορολογουμένων μαρτυρία. Ὡς πρὸς τὰς δύω δὲ τροπολογίας, δὲν διστάζει νὰ παραδεχθῇ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τοῦτο δὲ, ἀναγνωσθείσης καὶ ἄλλης τινος προσθήκης ἐν τῷ τέλει τοῦ 4 ἄρθρου, καὶ ἀποδεχθέντος ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροπολογίας· ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἄρθρ. 4. Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους, ὅπερ, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωριζόμενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει τὴν εἰς τὰ στελέχη σημείωσιν τοῦ φόρου, ἢ τὰς ἐν αὐτῷ ἐνστάσεις, ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύω μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν ὑπογράψαντα δοθείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλομένου φόρου. Ἂν οἱ μάρτυρες γνωρίζουν νὰ γράφωσιν, ὀφείλουν νὰ προσυπογράφωνται εἰς τὸ στέλεχος. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύω μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος, ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὑπογράψοντας αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του. Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ ΠΓ. νόμου ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὄπισθεν τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκ-

κων πρὸς μετακομιδήν, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον τῆς παραλαβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τοῦ φόρου.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 5 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 5. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ κτήματα ἀναγνωρισμένα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητα, ἢ ὡς ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα ἐθνικά, ἢ ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸ ὁποῖον καταμέτρησεν, ἢ εἰσπράξῃ φόρους παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΠΙ'. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐπιφυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, ν' ἀναθέτῃ τὴν τακτικὴν τῶν διπλοτύπων ἔκδοσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, οὗ ἡ ἀντιμισθία καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν δρ. 50—200, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου· κατὰ δὲ τὴν τρίτην, μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· καὶ κατὰ τὴν τετάρτην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμῶν ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 6 ἄρθρου, παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ μὲν ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν διὰ τῶν δικαστηρίων ἐπιβολὴν τοῦ προστίμου, ὁ δ' ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του διϊσχυρίσθη ὅτι διὰ τῶν δικαστηρίων βραδύνει ἡ ἀπόφασις καὶ οὐ μόνον ἐξασθενεῖ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ διαφεύγουσι πολλάκις οἱ ἔνοχοι, διὸ ἐνόμισε προτιμότερον νὰ ἀνατεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον· πρὸς τὴν ἰδέαν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ διεφώνησε, φρονοῦσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν τοιαύτας ποινάς. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως νομίζει ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐνοικιαστὴς διαχειρίζεται τὸν πλοῦτον τοῦ δημοσίου, δύναται, ὁσάκις καθυστερεῖ τὰ διπλότυπα, νὰ τῷ ἐπιβάλλῃ

ἀπ' εὐθείας τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου, καθ' ὅσον ὑπάρχει καὶ δισταγμὸς ἐὰν θέλῃ τιμωρηθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων. Διὸ ἀποδέχεται τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ ὑπουργείου.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐλπίζεν ὅτι ὁ προαγορεύσας ἤθελεν ἰσχυρισθῇ σήμερον, ὅτι μεγαλήτερα ἐχέγγυα ἀσφαλείας ὑπόσχεται ἡ διοικητικὴ παρὰ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· διότι οὐ μόνον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ δικαστήρια τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνέθηκεν εἰς αὐτὰ νὰ ἐπιβάλλωσι πρόστιμα εἰς τοὺς ζωοκατόχους καὶ λοιπούς. Ἄλλως τε, διὰ τί δὲν ἔκαμνε λόγον περὶ τούτου εἰς τὸ προηγηθὲν 5 ἄρθρον, ἔνθα γίνεται λόγος περὶ ποινῶν; Ἔπρεπεν ἄρα ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἐξ οὗ ὡρμήθη ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὸ 5 ἄρθρον, νὰ ὑπαγορευθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ 6 ἰδίαν του. Εἰς μόνα λοιπὸν τὰ δικαστήρια ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ ἔχει ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν ἐνοικίασιν, τοῦτο δὲ ὑποστηρίζει ἐνταῦθα. Ἐκτὸς τούτου προτείνει, ἐπειδὴ οἱ ἐνοικιασταὶ κρατοῦσι πολλάκις ὁλόκληρον ἔτος τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων καὶ πρέπει νὰ τιμωρῶνται διὰ τὴν ἐκ τούτου ζημίαν τῶν φορολογουμένων, νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις « εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα τὴν » αἱ λέξεις « ἐν καιρῷ καὶ » ἀντὶ δὲ τῶν διαγραφησομένων λέξεων « ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν » νὰ τεθῇ ἡ φράσις « τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. »

Ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οὐδ' αὐτὸς φρονεῖ ὅτι τὰ δικαστήρια παρέχουσιν ὀλιγωτέρας ἐγγυήσεις, ἀλλὰ, ἀναπτύξας τὸ ζήτημα, ἐξέθηκε μόνον ἔνθεν μὲν τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργείου, ἔνθεν δὲ τοὺς τῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν παραδέχεται ὅμως ὅτι, ἐὰν ἦναι συντελεστικώτερον νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ποινὰς ἡ Κυβέρνησις, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα· διότι τὸ δημόσιον δὲν παρίσταται ὡς διάδικος εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἀλλ' εἶναι συναλλαττόμενον μέρος, καὶ ὡς τοιοῦτον ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν ποινὰς, ἀφοῦ τοιοῦτοι ὅροι λαμβάνουσι χώραν καὶ μεταξὺ ἰδιωτῶν ἔτι· ἄλλως τε, εἰς πολὺ σπουδαιοτέρας περιστάσεις, ὡς τὴν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ ἄλλας, ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ δημόσιον, καὶ, ἐνῷ ἐφαρμόζει μεγάλας ποινὰς, οὐδεὶς ποτε εἶπεν ὅτι ἐνεργεῖ παρανόμως. Ἀλλὰ, λέγων ταῦτα, δὲν ὑποστηρίζει τὸ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα, ἐννοεῖ ὅμως ὅτι, ἂν τοῦτο ἦναι ἐπωφελέστερον, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἀδιστάκτως.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀναμφιβόλως εἰς τὰ δικαστήρια ὑπάρχει πλειοτέρα ἐγγύησις ἀσφαλείας, διότι τὸ ὑπουργεῖον θέλει ζητεῖ

πληροφορίας παρὰ τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, αἵτινες διὰ πολλοὺς λόγους δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτὰς ἐσφαλμένας· ἀλλ' εἰς τὰ δικαστήρια πάλιν, ἐπειδὴ οἱ ἀνακριταὶ ἔχουσι καὶ ἄλλας σπουδαιοτέρας ἐνασχολήσεις, ἔπεται ὅτι θέλει βραδύνει ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασίς των, ὥστε ἀμφοτέρωθεν ὑπάρχουσι δυσκολίαι. Διὰ τοῦτο φρονεῖ νὰ ἀφεθῇ μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ προστίμου εἰς τὸ Δημόσιον, ἀλλ' οὐχ ἧττον νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὸν καταδικαζόμενον νὰ ἐφεσιβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τὸ πρωτοδικεῖον. Τοιαύτην τινα λοιπὸν τροπολογίαν ἐπενεγκών, προτείνει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν προτιμᾷ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαστηρίων γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, διότι ἀναποδράστως ἐκτίθεται δι' αὐτῆς ἡ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ ὑπόληψις, ἢ τὸ δικαστήριον πρὸ τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειδὴ, ἐφεσιβαλλομένης τῆς ἀποφάσεως, θέλει τολμήσει τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἢ ἂν τοῦτο συμβῇ, ἁρμόζει νὰ ἐκτίθεται οὕτως ἡ Κυβέρνησις; ὄχι βέβαια· διὰ τοῦτο προτιμᾷ, ὡς εἶπε, τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, καὶ ἂς βραδύνηται ἐπὶ μικρὸν ἡ ἀπόφασις.

Ὑποστηρίξας δὲ καὶ ἄλλος ὡς ὀρθὴν τὴν σκέψιν τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἐπιμαρτυρηθεὶς τὸν περυσινὸν νόμον, ὅστις ἀνέθετο τὸ δικαίωμα εἰς τὰ δικαστήρια, προσέθηκεν, ὅτι δύναται νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὗται πρέπει νὰ ἦναι προτιμητέαι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς γενομένας τροπολογίας· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως.

Ἄρθρον 6.

« Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποξέλλωσιν ἀσφαλῶς ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἔκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα ἄνευ σβυμάτων καὶ ξυσμάτων· ἀλλ' ἐν ἐλλείψει, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον αἰτήσει τοῦ ἐφόρου δικάζον κατὰ πρότιμησιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα τὴν ἐν καιρῷ καὶ ἐν καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστὴν πρόσιμον ἐκ δραχ. 100—200, καὶ χρείας καλούσης διατάττει νὰ ληφθῇ πᾶν ἄλλο ἔννομον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιαστοῦ. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 7 ἄρθρ. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως.

« Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται μετρου-

μένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς εἶδος 10 τοῖς 100. Ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληρόνεται εἰς χρήματα ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις· τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ 1 Μαρτίου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν προσφερθῇ ἀνάλογος προσφορά, ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ΠΓ'. νόμου· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος ἢ δι' ἐκτιμήσεως κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ἐξακριβούμεναι καὶ αἱ πρὸς ὄρωσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι. »

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς ἐπιτροπῆς συμπληροῦται ἀνελλειπῶς διὰ τῆς εἰς τὸ τέλος προσθήκης τῶν λέξεων, « τὸ ἀνωτέρω ἔλαιον εἶναι ὑπέγγυον μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου, » καὶ οὕτω παραδέχεται αὐτό.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν σύστημα περὶ τοῦ ἐλαίου ἦτον βεβαίως τὸ καταλληλότατον· ἐπειδὴ ὅμως δὲν παρεῖχε τὸ ἀναλογοῦν εἰσόδημα, ἐζητήθη ὅτι συνέβαινον καὶ ἐπὶ τοῦ προϊόντος τούτου ἱκαναὶ καταχρήσεις, διὸ ἀπεφασίσθη τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲ διατίθετο νὰ παραδεχθῇ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ ὑπουργείου· παρατηρήσασα ὅμως, ὅτι ἢ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ τις νὰ δεχθῇ τὴν ἐνοικίασιν ὑπὸ ὅρους τοιούτους, ἢ δὲν ἤθελεν εὐκολυνθῇ νὰ προσφέρῃ τὴν ἀπότισιν, συνέταξεν ἴδιον ἄρθρον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, προτείνον τὴν ὑπεγγύησιν ταύτην, δὲν ζητεῖ καὶ διὰ τὸ ἔλαιον εἰμὴ ὅ,τι καὶ διὰ τὰ λοιπὰ εἴδη. Παραπέμπων δὲ τὸν βουλόμενον εἰς τὸ 10 ἄρθ. τοῦ περυσινοῦ νόμου, προσέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπέγγυον τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν πώλησιν τοῦ ἐλαίου, θέλει ἀποτρέπει ὅμως πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ δι' ἀλλότριον χρέος ὑποθήκην· ἄλλως τε, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀσφάλειά τις, μὴ τυχὸν ὁ ἐνοικιαστὴς, σπαταλήσας τὰ δημόσια, δραπετεύσῃ.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ὁ μὲν φόρος τῶν ἄλλων προϊόντων δίδοται εἰς εἴδη, ὁ δὲ τοῦ ἐλαίου ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ διὰ χρημάτων, καὶ αὕτη ἡ μεταξὺ τούτων διαφορά. Καὶ ἂν μὲν προέκειτο νὰ δίδηται ὁ φόρος δι' ἐλαίου, ἐννοεῖ ὅτι οἱ αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν φόρων ὅροι· ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ χρημάτων ἡ πληρωμὴ, πρέπει νὰ δοθῇ καὶ ςάδιόν τι πρὸς εὐκολίαν. Ἄλλως ὅμως συμφωνεῖ, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐξασφαλιστικὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίου περιουσίας μέτρα.

Ὑποστηρίζοντος δ' ἄλλου τὸ ἄρθρον ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ περὶ ὑπεγγύου προσθήκης, καὶ ἀντικρούοντος τὴν ἰδέαν τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς ἀποβαίνοντος δυσχεροῦς νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ ἐλαῖαι μιᾶς περιοχῆς μετὰ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Παρενέβαλεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν καπνῶν κτλ. πρέπει ἀντὶ τῆς 1 Σεπτεμβρίου νὰ τεθῇ ἄλλος τις ὅρος, ἐπειδὴ μόλις κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον συλλέγονται τὰ εἴδη ταῦτα καὶ δὲν μένει καιρὸς εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους αὐτῶν· ἄλλως τε, διὰ τὴν αἰτουμένην παράτασιν, δὲν διακινδυνεύει τὸ δημόσιον συμφέρον, ἐπειδὴ δὲν δέχεται ὁ τελώνης τοὺς ἐξαγομένους καπνούς, ἂν δὲν λάβῃ ἀπόδειξιν ὅτι ἐπληρώθη ὁ φόρος. Ἐπρότεινε δ' ὡς προθεσμίαν τὴν 1 τοῦ Ὀκτωβρίου. Παραδεχθέντος δὲ τὴν προθεσμίαν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 7 ἄρθρον τῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ τοῦ προταθέντος ὅρου τῆς ὑπεγγυότητος, ἔχον οὕτως.·

« Ἄρθρ. 7 Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς εἴδος 10 τοῖς 100. Ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληρώνεται εἰς χρήματα ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις: τὴν α. Ἰανουαρίου, τὴν α. Φεβρουαρίου καὶ α. Μαρτίου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν προσφερθῇ ἀνάλογος προσφορά, ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ΠΓ' νόμου· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος ἢ δι' ἐκτιμήσεως κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ἐξακριβοῦμεναι καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι. Τὸ ἀνωτέρω ἔλαιον εἶναι ὑπέγγυον μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου. »

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, μετεβλήθη εἰς 8, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῆς παραδεχθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προθεσμίας καὶ ἀφαιρέσει τῶν περὶ ἐλαίου ἐκτεθειμένων· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως.

Ἄρθρον 8.

« Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι εἰσπράττονται, τῶν μὲν καπνῶν, περιβολέων, μποστανίων, κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου. »

Ἀναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα τὰ ἑξῆς ἄρθρα 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου, γενόμενα ἤδη 9, 10, 11 καὶ 12, μηδεμιᾶς

ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένετο παραδεκτὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς δι' ειδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως.

« Ἄρθρ. 9. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἑκάστην ὀκᾶν· τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90, ἡ δὲ τοῦ ριζαρίου εἰς δραχ. 2 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχ. 1 καὶ 20.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας σταφιδοκαρποῦ, τῶν δὲ σύκων ἐπὶ τῶν τραπεζῶν εἰς ὁρμαθούς, καὶ ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου· ἀλλὰ, κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τῷ ἐνοικιαστῇ τὸν ἀναλογοῦντα ἔγγειον φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ σταφιδοκαρποῦ πληρώνεται κατὰ τὴν ἀποκαπεῖσαν τιμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τὸ δὲ τῶν σύκων, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ ἰδίου Νόμου.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωτέρω προϊόντων ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΠΓ'. Νόμου περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου εἰς χρήματα τὴν 1 Ὀκτωβρίου τ. ἔ.

Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 11. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων ἐκείνων, ἐφ' ὅσων ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐὰν ἀπώλεσαν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως, ἢ δι' ἰδίας παραιτήσεως.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον. »

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς τὸ ψηφισθὲν 7 ἄρθρον πρέπει νὰ προστεθῇ ἐν τέλει ἡ φράσις. « Αἱ περὶ διπλοτύπων ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου, » διότι τοῦτο δὲν ἀναφέρεται οὐδαμοῦ, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀριθῇ ὑπονοούμενον. Ἡ βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν προσθήκην τῆς ῥηθείσης περικοπῆς ἐν τέλει τοῦ ἐπιψηφισθέντος 7 ἄρθρου.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι δύο ἄρθρα τοῦ περυσινοῦ νόμου τὸ 56 καὶ 10 εὑρίσκονται εἰς ἀντίφασιν, διότι τὸ μὲν 56 λέγει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον κατ' αἴτησιν τῶν φορολογουμένων παραχωρεῖ εἰς αὐτοὺς τοὺς εἰς εἴδη συναζομένους καρποὺς τοῖς μετρητοῖς· τὸ δὲ 10 ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρέους του· ἐκ τούτου λοιπὸν προκύπτει ὥστε ὁ φορολογούμενος ἐκεῖνος, παρ' οὗ ἀπαιτεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς τοὺς φόρους, δὲν ἔχει πλέον τὸ ὑπὸ τοῦ 56 ἄρθρου χορηγούμενον δικαίωμα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ θεραπευθῇ ἡ τοιαύτη ἀντίφασις.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς φορολογουμένους τοὺς εἰς εἴδη συναζομένους καρποὺς τοῖς μετρητοῖς, ὅταν οὗτοι ὀφείλωνται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ὅταν δ' οὗτος, ἐκπληρώσας τὸ χρέος του, ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ περίσσευμα καὶ ζητήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν κατοίκων, δὲν δύναται τὸ δημόσιον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν τοῖς μετρητοῖς, ὥστε τὸ 10 ἄρθρον περιορίζει κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ 56, ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς ἀντίρασιν πρὸς αὐτό. Ἐὰν δὲ αἱ ἀποκοπτόμεναι τιμαὶ δὲν ὦσι κατώτεραι τῆς τρεχούσης κατ' οὐδὲν ζημιοῦται ὁ φορολογούμενος διδοὺς ἀπ' εὐθείας τοὺς φόρους του εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Κυβέρνησις διοικητικῶς δύναται νὰ προλαμβάνῃ τὴν τοιαύτην ἀπ' εὐθείας εἴσπραξιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἠρώτησέ τις ὕστερον τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ἂν αἱ Μοναὶ τῶν δυτικῶν πληρώνωσι τὸν ἔγγειον φόρον· ὁ δ' ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι, μὴ ἔχων ἐκ τοῦ προχείρου ἀκριβῆ γνῶσιν τούτου, δύναται νὰ δώσῃ αὔριον τὰς περὶ τούτου πληροφορίας.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, γινώσκει ὅτι καὶ αἱ μοναὶ αὗται πληρόνουσι τοὺς φόρους των· ἂν δ' ὑπάρχωσι καὶ εἰς αὐτὰς καθυστερήσεις ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι ἄρνησις ἐντελὴς τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Τελευταῖον ἀναγνωσθείσης τῆς ἐν τέλει συζάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

α' Ἀναγνωρίζουσα ἡ ἐπιτροπὴ δυσχερείας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ περὶ φορολογίας συστήματος ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἀλλὰ θεωροῦσα, ὅτι ὁ ἐξαιρετικὸς οὗτος τρόπος τῆς φορολογίας δὲν συνάδει μὲ τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος,

χωρὶς μ' ὅλον τοῦτο οὗτος νὰ καθιεροῖ ἓν προνόμιον, φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ γενῇ παραδεκτὸς καὶ δι' ἑτέρους ὁ περυσινὸς περὶ φορολογίας αὐτῶν τρόπος, νὰ συστηθῇ δὲ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὸ μέλλον ἡ εἰσαγωγὴ τρόπου τελειοτέρου καὶ συμφώνου μὲ τὸ γενικὸν δίκαιον.»

Παρετήρησέ τις ὅτι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὰ νομοθετικὰ σώματα ἤλλαξαν τὸν τρόπον τῆς φορολογίας διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς σύστημα τελειότερον. Καὶ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν Λακωνικῶν προϊόντων πολὺς ἐγένετο λόγος ἀπὸ τῆς συνελεύσεως ἔτι, καὶ πάντοτε κατεδείχθη ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπάρχει σκανδαλώδης ἐξαίρεσις ἐναντίον τῆς ὑπὸ τοῦ συντάγματος καθιερωμένης ἰσότητος. Ποίας δὲ δυσχερείας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ περὶ φορολογίας συστήματος ἐπὶ τῶν λακωνικῶν προϊόντων εὗρεν ἡ ἐπιτροπή; διατί δὲν ἐξέθηκεν αὐτάς, ἵνα ζητηθῇ ἡ τούτων λύσις καὶ λάβῃ πλήρη ἐφαρμογὴν ἡ κανονικὴ καὶ ἴση φορολογία; πῶς δ' ἐγνώσθησαν αἱ δυσχέρειαι αὗται, ἀφοῦ ὁ γενικὸς περὶ φορολογίας νόμος δὲν ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Λακωνίαν; διατὶ οὐχὶ μόνον νὰ φορολογῆται ἐξαιρετικῶς ἡ ἐπαρχία αὕτη, ἀλλὰ νὰ μένῃ ἐνίοτε πάντῃ ἀφορολόγητος ὡς ἐπὶ τοῦ 1846, ὅτε σημειώσεις μόνον ἁπλαῖ ἐκρατήθησαν εἰς τὰ τελωνεῖα, ἀλλὰ φόροι δὲν εἰσεπράχθησαν; Ἡ ἐπαρχία αὕτη, ἂν κατὰ μέρος ἦναι δύσβατος καὶ ὀρεινή, ὡς εἶναι καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι, ἔχει ὅμως καὶ ἐλαιῶνας ἐκτενεῖς, καὶ δάση προσοδοφόρα, καὶ προϊόντα ἄφθονα, μέλι, μετάξην, βαλανίδια κλπ. καὶ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ χορηγήσῃ ἱκανοὺς φόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπεθύμει λοιπὸν ν' ἀκούσῃ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς μίαν τοὐλάχιστον τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας αὐτὴ ἀναγνωρίζει, καὶ ἴσως ἐκ τῆς μικρᾶς του πείρας καὶ τῶν ὀλίγων γνώσεών του ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὴν λύσιν αὐτῆς.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι περιττὸν εἶναι ν' ἀπαιτῇ παρ' αὐτοῦ ὁ προαγορεύσας τὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ περὶ φορολογίας συστήματος ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, διότι ἡ ὕπαρξις ἐξαιρετικοῦ μέτρου πρὸς φορολογίαν αὐτῶν, ὑπὸ τῆς βουλῆς αὐτῆς ψηφισθέντος, εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις τῶν δυσχερειῶν τούτων· ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἐδημιούργει ἤδη τὸν τοιοῦτον ἐξαιρετικὸν νόμον, εὐλόγως ὁ προαγορεύσας ἠδύνατο νὰ καθυποβάλῃ πρὸς αὐτὴν τοιαύτας παρατηρήσεις· ἀλλ' αὐτὴ ἀπ' ἐναντίας συνιστᾷ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν εἰσαγωγὴν τρόπου τελειοτέρου καὶ συμφώνου μὲ τὸ γενικὸν δίκαιον. Δὲν εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἡ Λακωνία μένει ἀφορολόγητος, διότι μετὰ τὴν

ἔκδοσιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου οὐχὶ μόνον εἰσπράττονται τακτικῶς οἱ φόροι εἰς τὰ τελωνεῖα, ἀλλ' εἰσπεπράχθησαν καὶ οἱ τοῦ 1846, δι' οὓς ὑπῆρχε μόνον σημείωσις διὰ τὴν τότε ἔλλειψιν φορολογικοῦ νόμου.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰς λεγομένας ταύτας δυσχερείας, καὶ νὰ εὕρῃ ἂν ἦναι πραγματικαὶ ἢ φανταστικαί, μηδόλως ἀρκουμένη ἤδη εἰς τὸ ὅτι *ὑπάρχουσι δυσκολίαι*. Λοιπὸν τίς ἄλλη ἀπόδειξις περὶ τῆς ὑπάρξεως τούτων ἀπαιτεῖται; Ἀντὶ δὲ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ τρόπον φορολογίας σύμφωνον μὲ τὸ γενικὸν δίκαιον, ἠδύνατο ἡ ἰδία νὰ πράξῃ ταῦτα εὐκολώτερα, ἂν ἐξήλειφε διὰ μιᾶς τὸ μέρος τῆς εἰδικῆς τῶν Λακωνικῶν προϊόντων φορολογίας, καὶ προέτεινε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Λακωνίαν τὸ γενικὸν φορολογικὸν σύστημα· διότι εἶναι σκανδαλώδης καὶ ἀντισυνταγματικὴ τοιαύτη ἐξαίρεσις, ἣν δὲν δύναταί τις ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς Λακωνίας ἐπιλήψιμον χαρακτῆρα οὔτε δυστροπίαν εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοὺς φόρους του· ὁ λαὸς οὗτος ὑποστηρίζων καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπείθειαν εἶναι εὐκαγωγότατος, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποδώσῃ τις εἰς αὐτὸν τοιαύτην δυστροπίαν. Ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ σήμερον τὴν διόρθωσιν τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ κανένα λόγον.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Συναρμολογηθέντος δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Μοναστηριώτου καὶ Κ. Τσουκαλᾶ, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὰ ὡς προσαστιώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 70 πρὸς 1 τὸ σύνολον τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως

« Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. Νόμος ΠΓ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1849, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθρ. 2. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἑκάστων πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρᾷ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὸ τῆς ἀποθήκης καὶ παρα-

δίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μετακομιδήν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 14 ἄρθρ. τοῦ ΠΓ'. Νόμου, εἰς μίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀποθηκῶν. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἁλώνια, εἴτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, παράδοσιν προκυφομένη τυχὸν ἔλλειψις ἢ ἀναφαινομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ παρευρίσκηται κατὰ τὴν τοιαύτην παράδοσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ φροντὶς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἁλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς. Ἑπομένως, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἴσπραξιν.

Ἄρθρ. 4. Ἅμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ἀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὄπισθεν τοῦ στελέχους, ὅπερ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς, εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωριζόμενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει τὴν εἰς τὰ στελέχη σημείωσιν τοῦ φόρου, ἢ τὰς ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύω μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαιωτὴς εἰς τὸν ὑπογράψαντα δοθείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλομένου φόρου. Ἂν οἱ μάρτυρες γνωρίζουν νὰ γράφωσιν, ὀφείλουν νὰ προσυπογράφωνται εἰς τὸ στέλεχος. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὑπογράψοντας αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιουτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς του.

Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθ. 14 τοῦ ΠΓ'. νόμου ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὄπισθεν τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων πρὸς μετακομιδὴν, ὁ δὲ ἀποθηκάριος, νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον τῆς παραλαβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ κτήματα ἀναγνωρισμένα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητα, ἢ ὡς ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα ἐθνικά, ἢ ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸ ὁποῖον κατεμέτρησεν, ἢ εἰσπράξῃ φόρους παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100. ἐπιφυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐν ἐλλείψει τοιαύτῃ, ν' ἀναθέτῃ τὴν τακτικὴν τῶν διπλοτύπων ἔκδοσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, οὗ ἡ ἀντιμισθία καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν, δραχ. 50—200, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου· κατὰ δὲ τὴν τρίτην, μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· καὶ κατὰ τὴν τετάρτην, μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμῶν ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιοῦται, καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα ἄνευ σβυμάτων καὶ ξυσμάτων· ἀλλ' ἐν ἐλλείψει, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἔφορου δικάζον κατὰ προτίμησιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσοντα τὴν ἐν καιρῷ καὶ καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστὴν, πρόστιμον ἐκ δραχ. 100—200, καὶ, χρείας καλούσης, διατάττει νὰ ληφθῇ πᾶν ἄλλο ἔννομον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται μετρωμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς εἶδος 10 τοῖς 100. Ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληρώνεται εἰς χρήματα ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις: τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρ. καὶ 1 Μαρτίου. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δὲν προσφερθῇ ἀνάλογος προσφορὰ, ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ΠΓ'. νόμου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος ἢ δι' ἐκτιμήσεως κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ἐξακριβούμεναι καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι. Τὸ ἀνωτέρω ἔλαιον εἶναι ὑπέγγυον μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου. Αἱ περὶ διπλοτύπων ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι εἰσπράττονται, τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μποστανίων, κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν ά. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἑκάστην ὀκᾶν· τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα, εἰς λεπτὰ 90, ἡ δὲ τοῦ ριζαρίου, εἰς δραχ. 2 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχ. 1 καὶ 20.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας σταφιδοκαρποῦ, τῶν δὲ σύκων ἐπὶ τῶν τραπεζῶν εἰς ὁρμαθούς, καὶ ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τῷ ἐνοικιαστῇ τὸν ἀναλογοῦντα ἔγγειον φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ σταφιδοκαρποῦ πληρώνεται κατὰ τὴν ἀποκοπεῖσαν τιμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ΠΓ'. Νόμου, τὸ δὲ τῶν σύκων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ ἰδίου Νόμου.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωτέρω προϊόντων ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΠΓ'. νόμου περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου εἰς χρήματα τὴν 1 Ὀκτωβρ. τ. ε.

Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 11. Τὸ Δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ

τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων ἐκείνων, ἐφ' ὅσων ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐὰν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδίας παραιτήσεως.

Ἄρθρ. 12 Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη; ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός			Ἄγ. Γουζούασης	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ο.		Γ. Κ. Βελῆς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης			Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Δ. Δεληγεώργης			Γ. Ἰω. Γυλδάσης	Ν.
Π. Ταμπουράκης	Ν.		Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.		Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.		Γρηγ. Χατσηγιάννος	Ν.
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.		Γεώρ. Μῆτσος	
Μ. Καΐρης			Ἰω. Κλίμακας	
Δημ. Κονδύλης			Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.		Πέτρος Α. Ζάνος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.		Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.		Χρ. Ν. Δημάθας	Ν.
Ἀναγ. Μακρυπόδης			Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς			Γεώρ. Πετμεζᾶς	Ν.
Κωνστ. Βυζάκης	Ν.		Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.		Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.
Κ. Τσεβέλλας	Ν.		Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Σ. Στράτος			Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Π. Ῥάγκος	Ν.		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Α. Π. Νάκος	Ν.		Σταμ. Νικολαΐδης	
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.		Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης			Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.		Π. Δελιγιάννης	
Κ. Φασίτσας	Ν.		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς			Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Γ. Ἰω. Βατίστας			Ζαφείρ. Δεπάστας	Ν.

Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.	Ἰω. Γκοῦρας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	
Εὐστάθ Οἰκονομόπουλος	Ν.	Σπ. Λογοθετόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσουχλος	Ν.	Ἰω Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Χρ. Τσίνος	
Ν. Κορφιωτάκης		Δημ. Κουμανιώτης	
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.	Θ. Ι. Μέξης	
Παρασκ. Ματάλας	Ν.	Ἐμ. Δ. Ὀρλόφ	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Γ. Μπάστας	
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.	Κ. Δαρειώτης	
Εὐάγ. Σπυρίδωνος	Ν.	Στ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ῥάγας Παλαμίδης		Κ. Ἀντωνιάδης	
Θ. Μ. Πετρινός		Ἰω. Περιδῆς	Ν.
Κ. Μανέτας		Ἀνδρ. Μαμούκας	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.	Κάρολος Ναζος	
Μ. Χατσῆ Μελέτη	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμπος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Ν. Μπούτουνας	Ν.	Μητ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Π. Παππατσώνης		Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Π Δαρειώτης	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ν.	Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Παῦλος Λεντούδης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Χρύσ. Σουμαρίπας		Δ. Χατζίσκος	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Βεΐκος		Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Μ. Ἰατρός	Ν.	Γ. Ῥιζόπουλος	
Δ. Βερβίλης		Ἰωάν. Τασσαΐος	Ν.
Γ. Μπάνης	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	
Π. Μαυρομιχάλης	Ν.	Ἰω. Οἰκονόμου	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.		
Γερμαν. Μαυρομιχάλης			
Ν. Μοσχούλας	Ν.		
Κανελόπουλος			
Κ. Δ. Σχινᾶς			

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον

τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν μελλουσῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος. Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς. Εὐ. Μ. Παρίσης. Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ὁ.

Τῆς 22 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τὸν ἐκ Ναυπλίας βουλευτὴν Κ. Μ. Ἰατρὸν ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον τριακονθήμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γυθείου ἀποσταλησομένη ἐπιτροπὴ δὲν ἀπῆλθεν εἰσέτι· ἓν δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ Κ. Γ. Βελῆς, ζητῆσαν ὀλιγοήμερον ἀπουσίος ἄδειαν, ἐμποδισθὴ νὰ μεταβῇ οἰκαδε. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗτος εἶναι ἤδη ἕτοιμος νὰ ἀπέλθῃ εἰς Γύθειον καὶ ἐν γένει ἡ ἐξέλεγξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν θεωρεῖται ἐκ τῶν κατεπειγόντων, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὥστε τὴν προσεχῆ δευτέραν (25 λήγοντος) νὰ ἀπέλθῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της.

Συναινεσάσης δὲ τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον εἰς συζήτησιν, ἀναβάλλει ἄδεία τῆς βουλῆς τὰς συνεδριάσεις μέχρι τῆς 27 φθινοντος, ἵνα, λαβοῦσα καιρὸν ἡ ἐπιτροπὴ, ἐργασθῇ διαρκέστερον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς συζήτησιν ἐργασίας· ἐπὶ τούτῳ δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς. Εὐ. Μ. Παρίσης. Μ. Χατσῆ Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 28 Ἀπριλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν 1 μ. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τὸν ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴν Κ. Πέτρον Μαυρομιχάλην, ὡς ἀποδημήσοντα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐχορηγήθη τρίμηνος ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρελθὼν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἔχουσαν οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπή σας, κύριοι, ἐπεξεργασθεῖσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπέστησεν ὅλην τὴν προσοχήν αὐτῆς εἰς τὰ σπουδαῖα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὁ σημαντικὸς οὗτος κλάδος δι' ὅλα τὰ ἔθνη καὶ ἰδίως διὰ τὴν Ἑλλάδα παρουσιάζει. Ἡ οἰκονομία τῶν ἐξόδων ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐμψύχωσις τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος, καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ὑπόληψις ἐν γένει, ἰδοὺ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῦ τοῦ κλάδου.

Ἔθνος, τεῖνον εἰς τὴν πρόοδόν του, ἀνάγκη νὰ προνοῇ περὶ ὅλων τούτων.

Ἡ Βουλὴ, ὀφείλεται δικαιοσύνην εἰς αὐτὴν, ὕψωσε πολλάκις τὴν φωνήν της ἐπὶ τῶν διαφόρων αὐτῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάδου, ἀλλὰ δὲν εἶδεν εἰσέτι τὰς προσδοκίας της ἀπαρεγκλίτως ἐκπληρουμένας.

Ἡ ἐπιτροπὴ, τροποποιοῦσα τὸν προκείμενον προϋπολογισμὸν, θέλει φέρει ἐλαττώσεις τινας ἱκανῶς δικαιολογουμένας.

Εἰς τὸ Β'. κεφάλαιον, εἰς τὸ κονδύλιον αἱ ἐφημερίδες ζητοῦνται δραχμαὶ 1000, ἐνῷ πέρυσιν ἐδόθησαν 800 μόνον· οὐδεὶς δὲ περὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης τῆς δαπάνης σημειοῦται λόγος. Ἡ ἐπιτροπὴ τίποτε κατὰ συγκαιρίαν δὲν εὗρεν ἄλλη, εἰμὴ συνδρομήν τινα 500 δραχμῶν εἰς τινα ἐφημερίδα, λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸ 1848, καὶ ταύτην μάλιστα καθ' ὑπέρβασιν, ὡς πρόκειται νὰ συζητηθῇ παρουσιασθὲν τι νομοσχέδιον, ἐνῷ ἐμπεριλαμβάνεται αὐτη. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφαιροῦσα τὴν αὔξησιν αὐτὴν τῶν 200 δραχμῶν, ἀποδέχεται μόνον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 800, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἐπαρκὲς ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν χορηγεῖται.

Κατ' ἔτος σημειοῦνται ἔξοδα ἐπισκευῆς τῶν διαφόρων σκευῶν τοῦ ὑπουργείου· ἐφέτος ηὐξήθη καὶ τὸ κονδύλιον αὐτὸ ἀπὸ 50 δραχμῶν, ὅσαι ἐχορηγήθησαν πέρυσιν, εἰς 350. Ἡ ἐπιτροπὴ

περιορίζει τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς δραχ. 200 καὶ πέποιθεν, ὅτι χορηγεῖται δι' αὐτοῦ πλήρης εὐκολία ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκτάκτου ἐρέτης ἐπισκευῆς τοῦ γραφείου.

Σημειοῦνται εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον 2000 δραχμαὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἁμάξης τοῦ ὑπουργοῦ, ἀντὶ τῶν 1600, αἵτινες συνήθως ἐξωδεύοντο εἰς ὅλα τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ προκύπτει καὶ ἐνταῦθα μία αὔξησις 400 δρ., αὔξησις διαρκὴς βέβαια δι' ἕκαστον ἔτος, καθ' ὅσον πάντες γνωρίζομεν, καὶ καθὼς ἕκαστος δύναται καλῶς νὰ ὑπολογίσῃ, βάσιν ἔχων τοῦ ἐξόδου τὴν πραγματικότητα, αἱ 1,600 δραχ. αἱ κατ' ἔτος χορηγούμεναι εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκεῖς· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἀφαιροῦσα τὰς 400 δραχ. ἐμμένει εἰς τὰς 1,600. Ἀφαιρουμένων ὅθεν ἐκ τοῦ β'. κεφαλαίου τῶν 200 δραχ. δι' ἐφημερίδας, τῶν 150 ἐκ τῆς ἐπισκευῆς, καὶ τῶν 400 ἐκ τῆς ἁμάξης, τὸ ὅλον 750, μένει τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ εἰς δ. 13,900.

Εἰς τὸ Γ'. κεφάλαιον εὑρίσκεται ποσὸν 9,000 δραχμῶν διὰ βασιλικὰ διάσημα· ἐξ ἀντιπαραθέσεως τῆς καθέσεως καὶ ἄλλων σημειώσεων φαίνεται, ὅτι τὸ ζητούμενον ποσὸν συνίσταται εἰς 6,000 δραχ. καὶ κατὰ λάθος ἐγράφησαν 9,000· διὸ διορθοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ περιορίζει εἰς 6,000. Τὰ διάσημα εἶναι σημεῖα ἱερά, χρησιμεύοντα ὡς τὰ ἐλατήρια τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας· ὅσον πρόθυμος ἐράνᾳ ἡ Βουλὴ νὰ χορηγῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάντα τὰ μέσα τὰ συντείνοντα εἰς τὸ ν' ἀναρλέγωσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς τὰ γενναῖα καὶ ἔνδοξα ἔργα, ἄλλο τόσον ὀφείλει νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ τοῦ θρόνου, τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Ταῦτα εἶναι προωρισμένα εἰς ἀμοιβὴν πολυτίμων θυσιῶν, γενναίων πράξεων καὶ λαμπρῶν πλεονεκτημάτων, καὶ ὅσον ἱερὰ εἶναι ταῦτα, ἄλλο τόσον πολύτιμοι καὶ ὁμολογούμεναι πρέπει νὰ ἦναι αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἀρεταί, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὁποίων μετὰ δικαιοσύνης πρέπει ν' ἀπονέμωνται.

Ζητοῦνται εἰς τὸ Δ'. κεφάλαιον 59,200 δραχμαὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν πρεσβείας εἰς μίαν τῶν τριῶν ἐν Εὐρώπῃ θέσεων, ἤτοι εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, ἢ Ρωσσίαν. Τὸ ἔθνος ἠσθάνθη καὶ ἀνεγνώρισεν ἀείποτε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὑρίσκηται ἐξ ἀμοιβῆς εἰς ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὴν Εὐρώπην, καὶ μάλιστα μὲ τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἵτινες εὐγενῶς ἐστερέωσαν τὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας του· καὶ αἱ βουλαὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐπεψήφιζον ἔξοδα ἀποστολῆς πρέσβεων καὶ πρὸς τὰς τρεῖς αὐτὰς Δυ-

νάμεις. Ἀλλ' ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἔθνους δὲν ἐπέτρεπε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, διὰ τοῦτο καὶ παρελείφθη πέρυσι νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ περὶ αὐτῆς δαπάνη εἰς τὸν προϋπολογισμόν· σημειοῦται ἐρέτης ἡ ἀποστολὴ μιᾶς πρεσβείας μόνης, ἡ ἀποστολὴ βεβαίως, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ ἀπόλυτος καὶ μεγαλητέρα ἀνάγκη. Διότι ἄλλως, οὐδὲ ἡ κυβέρνησις ἤθελε προτείνει, οὐδὲ τὸ ἔθνος, ὡς τὸ αὐτὸ φέρον σέβας καὶ πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις, ἤθελεν ἀποδεχθῇ μίαν μόνην. Ἡ ἐπιτροπὴ, μετὰ πολλὴν συσκέψιν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξωτερικὴν σήμερον συβαρὰν τοῦ κόσμου κατάστασιν, καὶ θεωρήσασα ὅτι ἐνδέχεται ν' ἀναφυῇ ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν διατρεχόντων περίστασίς τις, ἐνέκρινε νὰ παραδεχθῇ τὸ ὕψος τῆς δαπάνης διὰ τὴν ὑπολειπομένην σχεδὸν τοῦ ἔτους ἐξαμηνίαν εἰς δρ. 29,600. Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἐποχὴ καὶ ὑπῆρξαν περιστάσεις, καθ' ἃς ἴσως τοιαῦται δαπάναι ἐγίνοντο ὄχι κυρίως ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομίαν προσώπων, καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἔκαμε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ διστάσῃ πολὺ διὰ νὰ παραδεχθῇ τὴν δαπάνην αὐτήν. Τὸ ἔθνος δὲν εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀφ' ἑνὸς εὔπορον κατάστασιν διὰ νὰ οἰκονομῇ διὰ τοσούτων ἀδρῶν θυσιῶν πρόσωπα· ἄλλως τε ἡ πατρὶς πηρεῖ ἀπαραμείωτον τὸ αἴσθημα τῆς φιλοστοργίας πρὸς πάντα τὰ τέκνα της τὰ ἀγωνισθέντα ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὰ διαπρέψαντα ὅπως δήποτε εἰς τὸν ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐνδίδει μὲν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐξαμηνιαίαν δαπάνην τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρεσβείας, ἀλλὰ πάντοτε ἐννοεῖ νὰ γενῇ ἡ χρῆσις αὐτῆς, ἂν παρουσιασθῇ φανερὰ καὶ ἀναντίρρητος ἀνάγκη.

Ἀπόδειξις προφανὴς τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τούτων εἶναι αὐτὴ ἡ πρεσβεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν δαπάνην τῆς ὁποίας μετὰ τοσοῦτου ζήλου ἐψήφισε πάντοτε ἡ Βουλή. Ἡ θέσις ἐκείνη εἶναι ὁμολογουμένως διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ σπουδαιοτέρα ὅλων τῶν ἄλλων· ἐκεῖ συγκεντροῦνται τὰ ὑψηλότερα πολιτικά, ἐμπορικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα ὅλου σχεδὸν τοῦ κόσμου, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ταύτην βεβαιοῦσι τὰ τόσον σοβαρὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ἐξασκοῦνται πέριξ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἤδη ἠνεῳγμένον τὸ στάδιον τῆς σπουδαιοτέρας διπλωματικῆς πάλης, καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἂν ἔχῃ μέλλον, ἐννοεῖται πάντοτε μέλλον νομίμου προαγωγῆς, αὐτὸ οὐσιωδῶς ὑπάρχει εἰς τὴν ἀξίαν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων της ἐντὸς τῆς μεγάλης ἐκείνης μητροπόλεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον, εἰς τὰ ἐδάφια περὶ συμβούλου διερμηνέως καὶ γραμματέως τῆς πρεσβείας αὐτῆς, παρατηρεῖ σημαίωσιν τινὰ ὅτι συγκεντροῦνται ἀμφοτέρων τούτων τῶν θέσεων οἱ μισθοὶ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Τοῦτο εἶναι ἀσυμβίβαστον μὲ τὰς γενικὰς ἀρχὰς, τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους, καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς τῆς Βουλῆς, καὶ δύναται νὰ ἔχῃ πολὺ ἐπιζημίους συνεπείας, ἐὰν οὕτω καθιερωθῇ· ἂν δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ λόγους νὰ νομίζῃ ὡς ἀνεπαρκῆ τὸν μισθὸν αὐτὸν εἰς τὸν διερμηνέα, δύναται νὰ ζητήσῃ ταχτικῶς τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ του, οὐδέποτε δὲ νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν μισθοὺς δύο. Ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφαιροῦσα **29,600** δραχ. τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρεσβείας, παραδέχεται ἐκ τοῦ Δ'. κεφαλαίου **80,440** δραχ. ἀντὶ τῶν δρ. **110,040**.

Εἰς τὰ κεφάλαια Ζ'. καὶ Η'. ἀπαντῶνται εἰσέτι αἱ δαπάναι τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῷ τοσάκις ἐγένετο λόγος περὶ τῆς παύσεως τέλος πάντων τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ νὰ γενῇ καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποδεκτὴ ἡ δαπάνη τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ὀλίγας τινὰς μόνον ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ἐκκρεμεῖς, δύναται ταχέως νὰ τὰς διεκπεραιώσῃ, συνιστᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς δαπάνης αὐτῆς μόνον διὰ μίαν τὴν πρώτην τρέχουσαν ἑξαμηνίαν, ὁπόταν αὐτὴ ὀφειλῇ νὰ ἔχῃ διεκπεραιωμένας τὰς ὑποθέσεις αὐτῆς, καὶ ἑπομένως νὰ παύσῃ. Ἀφαιρεῖ λοιπὸν ἐκ τοῦ Ζ'. κεφαλαίου τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δραχ. **600**. ὥστε τὸ ἄθροισμα τοῦ Ζ'. κεφαλαίου καθίσταται εἰς δραχ. **6150**.

Παρατηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Η'. κεφάλαιον αὔξησιν ἐξόδων διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῷ πέρυσιν ἐχορηγήθησαν δραχ. **800**, ἤδη εἰς τὴν ἐκπνευσίν των ζητοῦνται **1200**. Πρὸ πάντων ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀργεῖ ἀλλονέ· ποῦ θέλουσι δαπανηθῇ αὐτὰ τὰ ἔξοδα; Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι γνώμης νὰ γενῶσι δεκταὶ **400** δραχμαὶ μόνον δι' ἔξοδα τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, **100** δὲ ἄλλαι ἀκόμη διὰ τὰ τῆς ἐξεταστικῆς, ἕως οὗ διεκπεραιώσῃ τὰς ἐκκρεμεῖς, ὡς εἴρηται, ἐργασίας της καὶ οὐδὲν πλέον. Ὅθεν, ἐκπιπτομένων καὶ ἐντεῦθεν δραχ. **700**, τὸ ἄθροισμα τοῦ Η'. κεφαλαίου καταβιβάζεται εἰς δραχ. **1580**.

Εἰς τὸ Θ'. κεφάλαιον, τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης διασκευῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρεσβείας περιορίζονται εἰς δραχ. **7000** μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὥστε νὰ μὴν ἀπολεσθῇ ἡ

διασκευὴ αὕτη ἐπὶ τέλους, ὡς ἀπωλέσθησαν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι διασκευαὶ τῶν πρεσβειῶν· ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας τοῦ πρέσβεως περιορίζονται εἰς **2,000**.

Εἰς τὸ Θ'. αὐτὸ κεφάλαιον παρατηρεῖται καὶ ἓν ποσὸν ἐξόδου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔκτακτοι ἀποστολαί.» Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι, ἐὰν περίστασις συμβῇ τοιαύτη, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην τότε τὴν ἄδειαν τῶν Βουλῶν, χωρὶς νὰ σημειοῖ ἓν ποσὸν κατὰ τύχην, ὡς ἔπραξεν ἤδη, διότι πέρυσιν ἔτυχε καὶ ἐξώδευσεν εἰς ἔκτακτον ἀποστολὴν δραχμὰς **9250**.

Εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ κεφάλαιον σημειοῦται ποσὸν «ἀπροβλέπτα ἔξοδα» δραχ. **8000**, ἐνῷ πέρυσιν εἶχον χορηγηθῇ **4000** μόνον. Τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν **4000** δραχ. χορηγεῖται καὶ ἐφέτος, ἀφαιρουμένων τῶν ἄλλων **4000** δραχ. ὡς μὴ πιθανολογουμένης τῆς ἀνάγκης καὶ αὐτῆς τῆς αὐξήσεως ἀπὸ καμμίαν προφανῆ περίστασιν· ὥστε, ἀφαιρουμένων τῶν **500** δραχ. ἐκ τῆς διασκευῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Πρεσβείας, **500** ἔτι ἐκ τῆς ὁδοιπορίας τοῦ πρέσβεως, **6000** τῶν ἐκτάκτων ἀποστολῶν, καὶ **4000** ἐκ τῶν ἀπροβλέπτων ἐξόδων, τὸ ὅλον δραχ. **11,000**, καταβιβάζεται τὸ σύνολον τοῦ Θ'. κεφαλαίου εἰς δραχ. **23000**.

Ἐπὶ τοῦ Ι'. κεφαλαίου «δι' ἔξοδα καθυστεροῦνται» ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως τῶν **26** Μαρτίου **1849** παρουσιαζομένου ποσοῦ τῶν ἐξόδων εἰς δραχμὰς **2924 : 25**.

Ἔπεται τὸ κεφάλ. ΙΑ'. περὶ προξενείων ἐν γένει. Ἓν πρώτοις ἀπαντᾶται προσθήκη τις νέου ἐξόδου, ἡ τοῦ Ε'. Διερμηνέως τῆς πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξόδου, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε λάβει χώραν, ἂν καὶ ἦτο νενομοθετημένη ἡ θέσις· καθὼς τοσούτους χρόνους διέτρεξεν ἡ πρεσβεία, καίτοι εἰς πλέον δυσκόλους καὶ πολυέργους περιστάσεις, μὲ δύω διερμηνεῖς τὸν α'. καὶ τὸν γ'. νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας δὲν ἀντέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοιαύτας δαπάνας, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη τοὺς μισθοὺς τῶν προξενείων κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀφαιρεῖ τὴν προσθήκην αὐτοῦ τοῦ νέου ἐξόδου τῶν δραχῶν **2400**, καὶ καθίσταται τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου τῆς προξενικῆς μισθοδοσίας εἰς δραχ. **107,351**.

Παραδεχομένη ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν προξενείων κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, ἕως οὗ ταχτοποιηθῇ ὁριστικώτερον ὁ προξενικὸς κλάδος, τὴν ταχτοποίησιν

τοῦ ὁποίου συνιστᾷ παντὶ σθένει εἰς τὸ ὑπουργεῖον, προσηλόνει τὴν προσοχήν της εἰς τὸ ποσὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Πέρυσι τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὰς Βουλὰς 14000 δραχ. διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τοσαῦτα ἐμηρίζοντο καὶ εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη, ἡ δὲ Βουλὴ μετὰ ὥριμον συζήτησιν παρεδέχθη 12,000 δραχμὰς μόνον· ἐφέτος σημειοῦνται 16,000 ἀντὶ τῶν συνήθων 14000, ἢ τῶν ψηφισθεισῶν πέρυσι 12000. Τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ πείσῃ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν 16,000 δραχμὰς παρέστησε διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ τε πρέσβεως, τοῦ διερμηνέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' ὧν μετὰ πλείστης προσπαθείας παριστάνεται τὸ ἀδύνατον ἄλλως γενέσθαι· ἀλλ' ὅλαι αἱ ἐκθέσεις αὗται δὲν ἐθεωρήθησαν ἀποχρῶσαι νὰ πληροφορήσωσι τὴν ἐπιτροπὴν, καθὸ μὴ στηριζόμεναι εἰς τὴν πλήρη πραγματικότητα τῶν παριστανομένων ἀναγκῶν. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκθέσεις περιστρέφονται ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὰ ἔξοδα τῶν κινήσεων τῆς διερμηνείας καὶ τοῦ γραφείου· τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῶν κινήσεων ἀπὸ τῆς Πέραν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ μέχρι τοῦ Καταζένου εἶναι γνωστά, αἱ δὲ κινήσεις αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι τοσοῦτον συνεχεῖς, ὡς παριστάνονται, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Διὰ νὰ δικαιολογήσωσι δὲ τὴν αὔξησιν αὐτῆς τῆς δαπάνης οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἀρκεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι κατέβησαν εἰς τὸ νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ δῶρα εἰς τοὺς ἁγιασμοὺς τῶν ἱερέων καὶ εἰς τοὺς δίσκους τῶν ἐκκλησιῶν. Τὸ ὑπέρογκον τῶν μισθῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων κατὰ σύγκρισιν τῶν ἐσωτερικῶν μισθῶν, δὲν ἦτο τάχα μία πρόνοια τῶν διαφόρων τούτων ἐξόδων; Οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ τῆς Ἑλλάδος λαμβάνουσιν ἴσους σχεδὸν μισθοὺς μὲ τοὺς πρόξενους, καὶ ἔχουσι πραγματικῶς τοσαῦτα παραστάσεως ἔξοδα, καὶ ὅμως δὲν ἔγεινε λόγος ποτὲ περὶ ἐξόδων τοιούτων. Ὑπάλληλοι ἔθνους, τοῦ ὁποίου τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀγῶνα διεξήγαγον ἀμισθὶ καὶ ἐν κακουχίαις οἱ γενναῖοι αὐτοῦ πολῖται· ἔθνους, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τοσαύτας ἀνάγκας, ὑπάλληλοι, λέγομεν, αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἔπρεπε νὰ δεικνύωσι πλειότερον ζῆλον ὑπὲρ τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ ὡς γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως 14,000 δραχ. ὡς ἐμηρίζοντο καὶ κατὰ τὰ προπαρελθόντα ἔτη·

Ἀφαιρεῖ τέλος πάντων ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰς 3600 δραχμὰς διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἐνοίκιον τοῦ γενικοῦ προξενείου τῆς Ὀδησσοῦ, ὡς μὴ συναδόντος τοῦ ἐξόδου τούτου μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν μας, καὶ ὡς ἔχοντος αὐτάρκη εἰσοδήματα τοῦ προξενείου ἐκείνου. Τὸ ὑπουργεῖον, σημειῶν αὐτὸ τὸ νέον ἔξοδον, οὐδ' ἀναφέρει κἂν τοὺς λόγους αἵτινες τῆς αὐξήσεως, μ' ὅλον ὅτι τοσάκις ἐγένετο παρατήρησις ὑπὸ τῆς βουλῆς, ὅτι διὰ τῶν ἐκθέσεων πρέπει νὰ δικαιολογῶνται τὰ τοιαῦτα.

Τοιουτοτρόπως ὅθεν, ἀφαιρουμένων 2000 δραχμῶν ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν 3600 τοῦ προξενείου τῆς Ὀδησσοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ 18ου κεφαλαίου περιορίζεται εἰς δραχ. 22,700.

Τὸ ὅλον τῆς γενομένης οἰκονομίας τῶν ἐξόδων συνίσταται εἰς δραχ. 53,250.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὰ λοιπὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραδοχήν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ν. Κορφιωτάκης Πρόεδρος	Γ'ω. Περίδης
Δ. Κουν ουριώτης	Ι. Ζάρκος
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Κ. Δαρειώτης.
Γ. Κονδύλης.	

Ὁ εἰσηγητὴς Κλεομένης Οἰκονόμου. »

Ὁμοίως παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν περὶ προσθήκης διαφόρων ποσῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς βουλῆς πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, κατασκευὴν τῆς αἰθούσης, ἐπισκευὰς τοῦ καταστήματος κλπ. ἔχει δ' ἡ ἔκθεσις οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Συνελθοῦσα ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ ἐν τινι δωματίῳ τοῦ βουλευτηρίου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε τὰ προσαχθέντα ἐνώπιον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γραφείου ἔγγραφα, οἷον πρακτικὰ μειοδοτικῆς δημοπρασίας τῆς οἰκοδομῆς τῆς αἰθούσης τοῦ ἀναγνωστηρίου, τὸ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου τῆς Μασσαλίας διαβιβασθὲν συνάλλαγμα ἐκ δραχμῶν 2,727 δι' ἀγορὰν βιβλίων, καὶ προσέτι τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὀροφῆς τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος. Θεωρήσασα δέ, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς παρούσης συνόδου τινὰ μὲν ἐκ τῶν ἐξόδων

τούτων περιέλαβεν ἐλλειπῶς, ἄλλα δὲ δὲν προεῖδε, καὶ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τούτων δὲν δύναται νὰ νομιμοποιηθῇ, εἰμὴ δι' ἀποφάσεως τῆς βουλῆς, συνέταξε καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 106 τοῦ κανονισμοῦ, τὴν ἀκόλουθον ἐπὶ τοῦ κυρωθέντος προϋπολογισμοῦ προσθήκην.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Α. Ἄρθρου 1.

Δι' ἔξοδα πορείας καὶ διατριβῆς τῶν εἰς Μινῴαν καὶ Γύθειον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν δραχ. 950.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. Ἄρθρου 3.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς βουλῆς δραχ. 1,000.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δ'. Ἄρθρ. 1.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὀροφῆς τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος δρ. 500.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε. Ἄρθρ. 3.

Πρὸς συμπλήρωσιν ὡσαύτως τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς τοῦ ἀναγνωστηρίου αἰθούσης κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας δρ. 1,900.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε. Ἄρθρ. 4.

Δι' ἀντιμισθίαν τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ κράτους λογιστῶν δραχ. 600.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε. Ἄρθρ. 5.

Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς καθ' ὅλην τὴν παροῦσαν σύνοδον, δραχ. 2,000.

Ἡ προσθήκη αὕτη τῶν δραχμῶν 6,950, εἰς ὅσας ἀναβαίνουσι τὰ ἀνωτέρω κονδύλια, θέλει ἀποτελέσει μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς· ἡ δὲ πληρωμὴ αὐτῶν θέλει ἐνταλθῇ ἐκ τῶν περισσευμάτων ὅτα προκύπτουσιν ἀπὸ τὰς κρατήσεις τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀπολειπομένων βουλευτῶν, καὶ τοιουτοτρόπως δὲν θέλει προαγγίνει αὔξησις τῆς ἐγκριθείσης ὁλικῆς ποσότητος διὰ τοῦ κυρωθέντος προϋπολογισμοῦ.

Ὡς ἐν παρόδῳ προσθέτει ἡ ἐπιτροπὴ ἐνταῦθα, ὅτι, καθόσον παρετήρησεν ἐκ τῆς ἀρχῆς ταῦδε διαχειρίσεως τοῦ ταμίου, τὰ μὲν δαπανηθέντα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλῆς μέχρι ταῦδε ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ. 160,897, τὰ δὲ προϋπολογισθέντα εἰς δρ. 192,500, ὥστε προκύπτει περίσσευμα ἐκ δραχ. 31,603, μέρος τοῦ ὁποίου θέλει θεραπεύσει τὰς παρουσιασθείσας ἀνάγκας τῆς

ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπή σας ἐνόμισε χρέος της, ἀφοῦ προσηκόντως ἐξετίμησε, νὰ ὑποβάλῃ ἐνώπιον τῆς βουλῆς διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας. Π. Λεντούδης.
Λουκᾶς Στεφάνου. Π. Τσιμπουράκης.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐστρ. Παρίσης.»

Ἀκολούθως παρατηρήσας ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀπαιτοῦνται δύω ἡμέραι πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων, ἀνέβαλεν ἀδεία τῆς βουλῆς τὰς συνεδριάσεις μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας, ἵνα, λαβοῦσα καιρὸν ἡ ἐπιτροπή, παρασκευάσῃ, ἂν δυνηθῇ, καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου. Ἐπὶ τούτῳ δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὰς 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος Οἱ γραμματεῖς.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μ. Χατσ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.
Τῆς 2 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ε. Ἀντίπα καὶ Κ. Τσουκαλᾶ ἡ μυστικὴ κλήρωσις τῶν τμημάτων. Ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Α'.	Β'.	Γ'.
Π. Δαρειώτης	Ἐμμ. Λ. Ὀρλὼφ	Π. Διλιγιάννης
Ἰω. Ζάρκος	Π. Τσιμπουράκης	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς
Ἀναγν. Δημητρίου	Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος	Γ. Παππανικολάου
Πάνος Μοναχηρώτης	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Γεώργιος Κ. Βελῆς
Α. Γουζούασης	Πέτρος Α. Ζάνος	Ζαφείριος Δεπάστας
Μ. Σκόνης	Π. Παπαδιαμαντόπουλ.	Β. Νικολαΐδης
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	Χριστόδ. Τσῖνος	Ἰω. Τσαμαρᾶς
Ν. Ἀνδρίκου	Ἰωάννης Οἰκονόμου	Δ. Σακελλαριάδης
Α. Μακρυπαλάμιος	Γ. Κορφιωτάκης	Γ. Πανοπριωτόπουλος
Ἰω. Παππατσώνης	Μάρκος Βιτάλης	Νικόλαος Ἰατρὸς
Σπυρίδων Βαλέττας	Σταμ. Ἀντωνιάδης	Θεόδωρος Ι. Μίξης
Κωνσταν. Φασίτσας	Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ἀναγν. Κεχαγιᾶς

Σ. Νικολαΐδης	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Σταῦρος Γρίβας
Κ. Δαρειώτης	Κ. Τσεβίλλας	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ἰωάννης Τασσαῖος	Ἠλίας Παπαδαῖος
Δ. Δεληγεώργης	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ἀθαν. Καστανᾶς
Δ.Ν. Μπούκουρας	Γεώργιος Μπάνης	Γεώργιος Πετμεζᾶς
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	Μ Χατσῆ Μιλίτη	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης
Γεώρ. Λογιωτατίδης.		

Δ'.

Π. Ῥάγκος	Ἀνδρέας Νοταρᾶς.	Ἐμμ. Μελετόπουλος
Ἀνδρέας Μάμουκας	Εὐστ Σπυρίδωνος	Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλος
Ἀναρ. Πετράκης	Κλεομένης Οἰκονόμου	Ἀθ. Δανηλόπουλος
Παῦλος Λεντούδης	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	Κ. Ἀντωνιάδης
Γεώργιος Κουβάλης	Βασίλειος Πετμεζᾶς	Κ Βίκος
Μ. Ἀναστασόπουλος	Δ. Βερβίλης	Χριστ. Ν. Δημάθας
Γεώργιος Μπάστας.	Δημ. Κανδύλης.	Π. Παππατσώνης
Γ. Χατσηγιάννης	Γεώρ Σ. Κριεζῆς	Βατίστας
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν. Μπούτσινας	Γ. Παππαδημητρίου
Πέτρος Τσανετάκης	Κ. Δυοβουνιώτης	Γεώργιος Ῥιζόπουλος
Δημ. Χατσίσκος	Μ. Καΐρης	Μ. Βαλέττας
Ἀν. Παππατσώρης	Ἰωάννης Πετμεζῆς	Δ. Ὀρεινὸς
Λουκᾶς Στεφάνου	Α. Κανελλόπουλος.	Ματθ. Πρωτοπαπᾶς
Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Γεώργιος Μῆτσος	Σ. Α. Βαρότσης
Εὐριπίτης Παρίσης	Ἑρμ. Μαυρομιχάλης	Ἀντ. Γεωργαντᾶς
Ν Μουσούλας	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Ν. Τσαλακώστας.	Γ. Ἰω. Γιαλδάσης	Ἀντ. Καμπάνης
Ν. Κορφιωτάκης.	Ἰωάννης Γκούρας.	Σ. Λογοθετόπουλος.

Ζ'.

Ἰωάννης Περίδης	Κάρολος Νάζος	Δημήτ. Κουμανιώτης
Α. Κουντουριώτης	Π Μαυρομιχάλης	Κωστῆς Βρυζάκης
Σ. Στράτος	Ῥήγας Παλαμίδης	Λουκᾶς Π. Νάκος
Δ Α. Κουντουριώτης	Ἠλίας Γιατράκος	Ἠμιμ. Χ. Τσοῦγλος
Ἰωαν. Κλίμακας	Θεόδ. Μ. Πετρινὸς	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Παρασκευὰς Ματάλας	Σ. Δεληγιαννάκης	Κωνστ. Μανέτας.

Ἀκολούθως παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀφειλομένων τόκων εἰς τὴν τράπεζαν, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

« *Κύριοι!*

Ἡ ἐπιτροπή σας, συνελθοῦσα καὶ σκεφθεῖσα περὶ τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ὀφειλομένων τόκων, ἔκρινε δίκαιον νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἡ ζητουμένη συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 670:65 διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ 1848.

Διὸ συνίστησι πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Π. Νάκος.

Ἐπίσης δὲ παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθήκης ποσῶν τινων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑφ' αὐτὸν ὑπουργείου μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ἐκθέσεως· ἔχουσι δ' οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ τὸ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 ψηφισθὲν ποσὸν δραχ. 4000 ἐπὶ τοῦ κεφ. Θ. ἀριθ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ἐν Σπάρτῃ δημοσίου καταστήματος, πυροπληθέντος ἄλλοτε, ἔμεινεν ἀνεπαρκὲς μὴ ἐκτελεσθείσης τότε τῆς ἐπισκευῆς, ἥτις ἀπεπερατώθη ἤδη, καθ' ἃ μᾶς εἰδοποίησε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργεῖον διάφοροι αἰτήσεις περὶ πληρωμῆς ἐγκύρων ἐξόδων παρελθουσῶν χρήσεων, συμποσουμένων εἰς δραχ. 2058:87 κατὰ τὸν συνημμένον κατάλογον, μοὶ ἐπετράπη διὰ τοῦ ἐσωκλείστου Β. διατάγματος νὰ ἐξαιτήσω παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ προσθέσῃ τὸ μὲν ποσὸν τῶν δραχ. 4000 εἰς τὸ κεφ. Θ'. ἀριθ. 1 διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ διαλυφθέντος καταστήματος ἐκτελεσθεῖσαν ἤδη, ὡς διελήφθαι, τὸ δὲ ἕτερον εἰς δραχ. 2058:87 εἰς τὸ κεφάλ. ΙΒ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849, διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ πρὸς διαφόρους δικαιούχους χρεωστούμενα· ἐφ' ᾧ παρακαλῶ τὴν βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ἰ. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκρίνομεν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν βουλὴν δήλωσιν περὶ προσθήκης δραχ. 6058:87 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ 1849, ἐξ ὧν θέλουσιν ὑπολογισθῆ αἱ μὲν δραχ. 4,000 εἰς τὸ κεφάλαιον Θ'. ἄρθρον 1, αἱ δὲ δραχμαὶ 2,058: 87 εἰς τὸ κεφάλ. ΙΒ'. ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1849.

ΟΘΩΝ.

Ἰ. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΟΥ 1849.

Αὐξ. ἀρ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμ. τοῦ λήπτορος	Αἰτία	Ποσὰ	
88	Διευθυντὴς τῆς κορβέτας ἡ Ἀμαλία	Διατροφὴ μετενεχθέντων 90 ὑποδίκων τῷ 1847 πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος διὰ ὑπερπρόθεσμον παρουσίασιν τοῦ ἐνταλματος ὑπ' ἀριθ. 1559.	99	3
89	Μαρία Ἀγγελῆ Τσακοπούλου	Δικαιώματα ποινικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δολοφονηθέντος συζύγου της Λ. Τσακοπούλου, κλητῆρος, τὴν 3 τριμην. 1847	158	29
90	Μοιραρχία Φθιώτιδος	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων τῷ 1847, τὰ ὁποῖα ἡ μοιραρχία προκατέβαλε.	18	
91	Δ. Καστρισιάδης, πρώην εἰρηνοδίκης Λαμίας.	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐντάλματος, ὑπ' ἀριθ. 4090 δι' ἔξοδα ἀνακρίσεως τῆς 4 τριμ. 1847	132	
92	Δύο κλητῆρες τοῦ εἰρηνοδ. Βάλτου.	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐντάλματος τοῦ ὑπουργείου ὑπ' ἀρ. 3978 διὰ δικαιώματα ποινικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας τὴν 4 τριμ. 1847.	87	50
93	Δ. Δανόπουλος κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Νεμέας	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 4101 διὰ δικαιώματα ποινικῆς ὑπηρεσίας τὴν 4 τριμηνίαν 1847. . .	64	25
94	Σ. Σταυρόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Τρικκάλων	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐντάλματος, ὑπ' ἀριθ. 4112 διὰ δικαιώματα αὐτοῦ κατὰ τὴν 4 τριμηνίαν τοῦ 1847.	42	59
95	Θ. Ἀναστασιάδης, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Φενεοῦ	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ὑπ' ἀριθ. 4114 ἐντάλματος διὰ δικαιώματα αὐτοῦ τὴν 4 τριμηνίαν τοῦ 1847	31	5
96	Διάφοροι κλητῆρες τοῦ πρωτοδικείου Τριπόλεως	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος ὑπ' ἀριθ. 375 ἐντάλματος τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας διὰ δικαιώματά των τὴν 4 τριμηνίαν τοῦ 1847 . .	53	5
97	Ι. Παπαγιαννόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Φενεοῦ	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ὑπ' ἀριθ. 4113 ἐντάλματος διὰ δικαιώματά του τῆς 4 τριμηνίας τοῦ 1847	38	30
98	Δ. Καμπουρόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Ποτιδανίας	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ὑπ' ἀριθ. 4094 ἐντάλματος διὰ δικαιώματά του τῆς 4 τριμηνίας τοῦ 1847	24	
99	Ι. Δίκτος, ἰατρὸς	Δικαιώματα ἰατροδικαστικῶν αὐτοῦ πράξεων κατὰ τὴν 4 τριμ. τοῦ 1847.	11	

Φ 120

100	Α. Μπαρτσακάνος, πρώην κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμφίσσης	Δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν 4 τριμηνίαν 1846 καὶ ἀ καὶ δ' τριμ. τοῦ 1845	594	31
101	Τὸ προσωπικὸν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἴλιδος	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ὑπ' ἀριθ. 4122 ἐντάλματος δι' ἀντιμισθίαν του τοῦ Δεκεμβρίου 1846.	35	
102	Κ. Π. Ἀνδρεόπουλος, πρώην γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδ. Καρύστου	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος ἐντάλματος τοῦ νομάρχου Εὐβοίας, ὑπ' ἀριθ. 30 δι' ἀντιμισθίαν του κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον 1847.	30	50
103	Σ. Οἰκονομίδης, πρώην γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Μάσητος	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος ἐντάλματος τοῦ ἐπάρχου Ὕδρας ὑπ' ἀρ. 220 δι' ἀντιμισθίαν του ἀπὸ 4 ἰουλ. μέχρι τέλους αὐγούστου 1847.	17	75
104	Ὁ αὐτὸς γραμματεὺς Οἰκονομίδης	Δι' ἀντιμισθίαν του τὸν ὀκτώβριον, νοέμβριον καὶ δεκέμβριον 1847 . . .	25	25
105	Διάφοροι μάρτυρες Λακεδαίμονος	Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀκυρωθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 4075 δι' ἀποζημίωσίν των τὸ 1845.	33	75
106	Δ. Δεσποτόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρνωνος	Διὰ δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν 4 τριμηνίαν 1847 .	210	35
107	Δ. Ῥουσπῆς, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρνωνος	Διὰ δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν 4 τριμηνίαν 1847 .	188	30
108	Γ. Ἀναγνωστόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Γαλαξειδίου	Δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἀ τριμηνίαν 1847, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 ἔνταλμα τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ δικαιούχου νὰ λάβῃ τὸ ποσὸν αὐτό.	7	75
109	Δ. Καμπουρόπουλος, κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Δωρίδος	Διὰ δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἀ τριμηνίαν 1847 ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 ἔνταλμα τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος, ἐπειδὴ ὁ δικαιοῦχος δὲν ἐνεφανίσθη νὰ λάβῃ τὸ σημειούμενον ποσόν .	142	10
110	Αὐγερινὸς Σακελλαρίου, κλητὴρ παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Ἀμφίσσης	Δικαιώματα ποινικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας κατὰ τὴν 3 τριμηνίαν 1847, ἐξαιρεθέντα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 708 ἐντάλματος τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ λήπτορος νὰ λάβῃ αὐτά.	11	75
			2038	87

Φ 121

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ ά. Κεφαλαίου· μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου δραχ. - - 31,800.»

Ἀνεγνώσθη δὲ ἔπειτα τὸ 2 ἄρθρ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ περὶ δαπάνης ἐφημερίδων ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

«Εἰς τὸ 2. ἄρθρον εἰς τὸ κονδύλιον «δι' ἐφημερίδας» ζητοῦνται δραχμαὶ 1000, ἐνῷ πέρυσιν ἐδόθησαν 800 μόνον· οὐδεὶς δὲ περὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης τῆς δαπάνης σημειοῦται λόγος. Ἡ ἐπιτροπὴ τίποτε κατὰ συγχαιρίαν δὲν εὗρεν ἄλλο, εἰμὴ συνδρομήν τινα 500 δραχμῶν εἰς τινα ἐφημερίδα, λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸ 1848, καὶ ταύτην μάλιστα καθ' ὑπέρβασιν, ὡς πρόκειται νὰ συζητηθῇ παρουσιασθὲν τι νομοσχέδιον, ἐνῷ ἐμπεριλαμβάνεται αὕτη. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπή, ἀφαιροῦσα τὴν αὔξησιν αὐτὴν τῶν 200 δραχμῶν, ἀποδέχεται μόνον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 800, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἐπαρκὲς ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν χορηγεῖται.»

Κατὰ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ὑπουργεῖον δαπανᾷ τοσαῦτα πρὸς συνδρομὴν τῶν ἐξ Εὐρώπης ἐφημερίδων, ὥστε μόλις περισσεύουσι νὰ λαμβάνῃ τέσσαρας μόνον ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν· ἀλλ' ἤδη ἐξεδόθησαν τόσαι ἐν Ἑπτανήσῳ ἐφημερίδες καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἄλλη νέα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφημερίς, ὥστε τὸ πρὸς τὴν δαπάνην ταύτην ποσὸν εἶναι ἀνεπαρκές. Καὶ ἐνδέχεται μὲν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ὁ ὑπουργός, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἐτέθη ἡ ποσότης 1000 δραχ. διότι δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀπορρίψωμεν τὰς ἐξωτερικὰς ἐφημερίδας.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι οὐδεὶς εἶναι ἐναντίος ὡς πρὸς τὴν συνδρομὴν τῶν ἔξωθεν ἐφημερίδων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ ἐκδιδομένων· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἐννοεῖ νὰ μὴ γίνωνται εἰς τινας τῶν παρ' ἡμῖν ἐφημερίδων πλειότεραι τοῦ δέοντος συνδρομαί, ὡς ἐκ μιᾶς τούτων ἐλαμβάνοντο πέρυσιν 20 φύλλα. Ἐὰν λοιπὸν ληφθῇ ἀνάλογόν τι καὶ ἴσον μέτρον δι' ὅλας καὶ ἀρκεσθῶμεν εἰς μίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφημερίδα, διὰ νὰ μὴ ἐμψυχώνωμεν τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις αὐτῶν, αἱ 800 δραχ. ἀρκοῦσι δι' ὅλας· ἐκτὸς τούτου ἐπίσης λαμβάνουσιν ἐφημερίδας καὶ τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, ὥστε διὰ τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως θέλει ἀναβῇ ἡ δαπάνη εἰς ἑξακισχιλίας ἴσως δραχμάς.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου ὅτι καλὸν ἦτον ὅσας τῶν ἐφημερίδων λαμβάνει τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀνωφελῶς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, τότε δ' ἐπαρκοῦσιν αἱ 800 μόνον δραχμαί. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργός, ὅτι ἀπαραίτητον εἶναι νὰ λαμβάνῃ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ὑπουργεῖον ὅλας τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐφημερίδας, διὰ νὰ μανθάνωμεν τί συμβαίνει εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον· ἂν δὲ καί τινες τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξυβρίζωσι τὸν ἔθνισμόν ἡμῶν, οὐχ ἧττον πρέπει νὰ τὰς λαμβάνωμεν δι' ὃν ἐξεθέσαμεν λόγον. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ τοιαύτη συνδρομὴ καθίσταται ἀπαραίτητος, δὲν πρέπει νὰ γίνωμεν φειδωλοὶ τοσούτου ἀσημάντου δαπάνης.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠννόησε νὰ μὴ λαμβάνῃ τὸ ὑπουργεῖον ὅλας τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι ἀρκοῦσιν εἰς τοῦτο αἱ 800 μόνον δραχμαί, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε. Περιωρίσθη δ' ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων γινομένην κατάχρησιν, ἐπειδή, ὡς ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν, ἐκ μιᾶς τούτων ἐλαμβάνοντο 20 φύλλα, καὶ ἐδόθησαν 500 δραχμαὶ καθ' ὑπέρβασιν, δι' ἃς εἰσήχθη καὶ νομοσχέδιον, ἐνῷ τὸ κατ' αὐτὸν ἤθελε προτιμήσει νὰ ἐξαρκέσῃ ἐξ ἰδίων τὴν συνδρομὴν, ἀντὶ τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον. Καὶ ἡ μὲν ἐπιτροπὴ ὡριμήθη ἐκ τούτου, ἐὰν ὅμως ὑποτεθῇ πάλιν ὅτι τὸ ποσὸν δὲν ἀρκεῖ, παρατηρεῖ ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλοὺς παραγράφους καὶ ἀναβαίνει εἰς 14,000 περίπου δραχ. ὥστε ἐκ μικρᾶς τῶν κονδυλίων παραλλαγῆς δύναται ν' ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλεῖπον· ἄλλως δὲν πρέπει νὰ μακρυνώμεθα πάσης τῆς πρὸς οἰκονομίαν φειδοῦς, καὶ, ἀφοῦ τὸ αὐτὸ ποσὸν ὑπῆρχε καὶ πρότερον, πέποιθεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς θέλει ἀρκεσθῇ πάλιν εἰς τοῦτο.

Ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν εἰς 800 δραχ. ἐλάττωσιν τοῦ κονδυλίου, ἀνεγνώσθη ἡ περὶ ἐξόδων πρὸς διαφόρους ἐπισκευὰς γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσα οὕτω·

«Κατ' ἔτος σημειοῦνται ἔξοδα ἐπισκευῆς τῶν διαφόρων σκευῶν τοῦ ὑπουργείου· ἐφέτος ηὐξήθη καὶ τὸ κονδύλιον αὐτὸ ἀπὸ 50 δραχμῶν, ὅσαι ἐχορηγήθησαν πέρυσιν, εἰς 350. Ἡ ἐπιτροπὴ περιορίζει τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς δραχ. 200 καὶ πέποιθεν, ὅτι χορηγεῖται δι' αὐτοῦ πλήρης εὐκολία ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἑκάστου ἔτους ἐπισκευῆς τοῦ γραφείου.»

Ἐπειδὴ δὲ παραδεχθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τὴν εἰς 200 δραχ. ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ, ἀνεγνώσθη καὶ ἡ περὶ διατηρήσεως ἀμάξης ἑπομένη γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

«Σημειοῦνται εἰς τὸ αὐτὸ καιράλαιον 2000 δραχμαὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀμάξης τοῦ ὑπουργοῦ, ἀντὶ τῶν 1600, αἵτινες συνήθως ἐξωδεύοντο εἰς ὅλα τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ προκύπτει καὶ ἐνταῦθα μία αὔξησις 400 δραχ. αὔξησις διαρκὴς βέβαια δι' ἕκαστον ἔτος, καθ' ὅσον πάντες γνωρίζομεν, καὶ καθὼς ἕκαστος δύναται καλῶς νὰ ὑπολογίσῃ ἐάσιν ἔχων τοῦ ἐξόδου τὴν πραγματικότητα, αἱ 1,600 δραχ. αἱ κατ' ἔτος χορηγούμεναι εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκεῖς· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἀφαιροῦσα τὰς 400 δραχ. ἐμμένει εἰς τὰς 1,600. Ἀφαιρουμένων δθὶν ἐκ τοῦ 6'. κεφαλαίου τῶν 200 δραχ. δι' ἐφημερίδας, τῶν 150 ἐκ τῆς ἐπισκευῆς καὶ τῶν 400 ἐκ τῆς ἁμάξης, τὸ ὅλον 750, μένει τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ εἰς δρ. 13,000. »

Κατὰ ταύτης παρατήρησέ τις, ὅτι, καθ' ἃς ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τοῦ ὀχήματος, ἀκριβῶς ἀπαιτοῦνται 1,956 δραχ. πρὸς διατήρησιν καὶ δαπάνην αὐτῆς, χωρὶς ἐκτάκτων ἄλλων ἐπισκευῶν, ἐπειδὴ καὶ τροχός τις δύναται νὰ συντριβῇ καὶ ἄλλη τις βλάβη νὰ προκύψῃ· ἐκ τούτου λοιπὸν ἐτέθησαν 2,000 δραχ. καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ δι' ὀλιγωτέρας δαπάνης.

Ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι τὸ ὄχημα διετηρεῖτο πρότερον διὰ 1600 δραχμῶν καὶ ὁ ἀοίδιμος Κωλέττης πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐβασίζετο· ἤδη δὲ ζητεῖται 400 δραχ. προσθήκη, ἐξ ὧν προκύπτει 25 0/0 αὔξησις. Πόθεν ἡ αὔξησις αὕτη, ἐνῷ οὐδὲ σιτοδεία συνέβη, οὐδ' οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν ηὐξήσαν; ἢ μὴν οἱ προγενέστεροι ὑπουργοὶ ἀνεπλήρουν τὸ ὑπόλοιπον ἐξ ἰδίων; Οὐδὲ τοῦτο βέβαια δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ· ἐνδέχεται λοιπὸν νὰ ἠπατήθη εἰς τὰς πληροφορίας αὐτοῦ ὁ ἐπιτηρητὴς τοῦ ὀχήματος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἄρα, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα καὶ τὴν παρελθοῦσαν δαπάνην καὶ τὰ πρὸς τροφὴν τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἵππων ἀναγκαῖα, ἐπείσθη ὅτι ἀρκοῦσιν αἱ 1,600 δραχ. ἐὰν δὲν ἐπισυμβαίνῃ κατάχρησις· τὸ νὰ ἀνοίξωμεν δ' ἤδη δαπάνην δισχιλίων δραχμῶν, ἥτις θέλει καταστῇ διαρκὴς, καὶ τὸ νὰ ζητηθῇ ποτὲ νέα αὔξησις εἶναι ὅλως ἐπιβλαβές. Διὸ νὰ παραδεχθῇ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη, καθ' ὅσον ἂν ἀπητοῦντο 2,000 δραχ. οὐδεὶς ἤθελε διατηρεῖ ὄχημα.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι τοσοῦτον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσιν αἱ 1,600 δραχμαί, ὥστε πρὸς διατήρησιν τοῦ ὀχήματος ἐγένετο ὑπέρβασις 395 δραχμῶν, δι' ἃς ἐζητήθη νέα πίστωσις. Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι προέκυψεν ἡ ὑπέρβασις

πρῶτον δι' ἔκτακτον ἀνάγκην ἐπισκευῆς τοῦ ὀχήματος, καὶ δεύτερον διότι δὲν ὡρμᾶτο ὁ τότε ὑπηρέτης αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ πρὸς τὴν οἰκονομίαν πνεύματος, ἡ δὲ περίστασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς· ἄλλως τε, ἂν ἀπαιτηθῶσιν ἔξοδα πρὸς ἐπισκευὴν αὐτοῦ, τὸ σῶμα δὲν θέλει ἀρνηθῇ τὴν ἀπότισίν των.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐλαττώσεως δὲν διατηρεῖται τὸ ὄχημα, καὶ ὅτι μὴ ὂν ἐκ τῶν ἀρίστων ἔχει χρείαν συνεχῶν ἐπιδιορθώσεων. Ἀντέκρουσεν ἄλλος ὅτι, ἀφοῦ ἡ χρῆσις τοῦ ὀχήματος δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐξόδων, δὲν ἐννοεῖ πρὸς τί ὁ ὑπουργὸς θέλει νὰ διατηρήσῃ αὐτὸ ἀφεύκτως. Οὕτω δὲ καὶ ἄλλος τις πρώην ὑπουργὸς ἄλλου κλάδου, διατηρῶν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ ὄχημα, ἐκάλυψε τὴν δαπάνην ἐκ τοῦ πρὸς ἔκτακτα ἔξοδα κονδυλίου· ἄλλος τις ἐς ὅμως ἐκ τῶν προϋπαρξάντων ὑπουργῶν, παρετήρησεν, ὅτι δὲν μετεχειρίζοντο ποτὲ ὄχημα οὔτε εἰς τὰ ἀνάκτορα, οὔτε εἰς τὸ γραφεῖον διευθυνόμενοι, καὶ τοῦτο ἦν τὸ καταλληλότερον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ὕπαρξις τοιούτου νομίζηται ἀναγκαία δι' ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεως, δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ἔχῃ πρὸς χρῆσιν ἓν τῶν ἀρίστων κοινῶν ὀχημάτων, τὸ ὁποῖον εἰς ὥρας ῥητὰς δύναται νὰ λαμβάνῃ· οὕτω δὲ ἀρκοῦσι 500 μόνον δραχμαί, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούει τὴν περὶ καταργήσεως τοῦ ὀχήματος ἰδέαν, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ γνώσκῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς πότε θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν δεῖνα πρέσβυν, ἢ πότε θέλει συναντήσει ἐπίσημόν τι διπλωματικὸν πρόσωπον· ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν εἶναι ποσῶς ἀξιοπρεπὲς νὰ μεταβαίνῃ δι' ὀχήματος κοινοῦ εἰς τοιαύτας ὑψηλὰς ἐπισκέψεις. Ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δαπάνην, παρατηρεῖ, ὅτι τετραετὴς πεῖρα, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Κωλέττου, ἀπέδειξεν ὅτι ἀρκοῦσιν εἰς τοῦτο 1,600 δραχ. καὶ ἡ περίστασις αὕτη καταστρέφει πᾶσαν ἀμφιβολίαν· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δοθῇ πολλὴ πίστις εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τοῦ ὀχήματος καὶ συνίστησι τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι καθ' ὅσον ἐκ πείρας γινώσκει 1,800 δραχμ. εἰσὶν ἀποχρώσαι εἰς διατήρησιν ἑνὸς ὀχήματος. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν εἰς 1,600 δραχ. ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης.

Οὕτω δ' ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ

2 ἄρθρον κατὰ τὰς ἀνωτέρω γενομένας, γνωμοδοτήσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλαττώσεις· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Ὑλικόν, ἤτοι γραφικὰ ἔξοδα - δρ. 13,900 »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 3 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐρεξῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Εἰς τὸ 3 ἄρθρον εὑρίσκεται ποσὸν 9,000 δραχμῶν διὰ βασιλικὰ διάσημα· ἐξ ἀντιπαραθέσεως τῆς ἐκθέσεως καὶ ἄλλων σημειώσεων φαίνεται, ὅτι τὸ ζητούμενον ποσὸν συνίσταται εἰς 6,000 δραχ. καὶ κατὰ λάθος ἐγράφησαν 9,000, διὸ διορθοῖσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ περιορίζει εἰς 6,000· τὰ διάσημα εἶναι σημεῖα ἱερά, χρησιμεύοντα ὡς τὰ ἐλατήρια τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας. Ὅσον πρόθυμος ἐφάνη ἡ Βουλὴ νὰ χορηγῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν πάντα τὰ μέσα, τὰ συντείνοντα εἰς τὸ ν' ἀναφλέγωσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς τὰ γενναῖα καὶ ἔνδοξα ἔργα, ἄλλο τόσον ὀφείλει νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ τοῦ θρόνου, τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Ταῦτα εἶναι προωρισμένα εἰς ἀμοιβὴν πολυτίμων θυσιῶν, γενναίων πράξεων καὶ λαμπρῶν πλεονεκτημάτων, καὶ ὅσον ἱερὰ εἶναι ταῦτα, ἄλλο τόσον πολύτιμοι καὶ ὁμολογούμεναι πρέπει νὰ ἦναι αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἀρεταί, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὁποίων μετὰ δικαιοσύνης πρέπει ν' ἀπονέμωνται. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἰδοῦσα τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου σημείωσιν, ἐνόμισεν ὅτι κατὰ λάθος ἐτέθησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 9,000 δραχμαί· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει σημειοῦνται 6,000 δραχ., ἀλλ' εἰς τὸ φύλλον τῶν λεπτομερειῶν καὶ εἰς τὸν πίνακα ἔτι σημειοῦνται 9,000. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ὅτε συνετάχθη ἡ ἔκθεσις, δὲν ἀπῃτεῖτο πλειοτέρα δαπάνη, ἀλλ' ἔκτοτε παρῆλθον 7 σχεδὸν μῆνες, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ προέκυψεν ἡ ἀνάγκη διανομῆς παρασήμων ἄλλων, ὥστε μόλις ἀρκοῦσι σήμερον αἱ ζητούμεναι 9,000 δραχμαί.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὸν πίνακα, ὃν ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε, σημειοῦται ὅτι ἐκ τῶν διασήμων τοῦ 1848 ὑπάρχουσιν ἔτι διαθέσιμα· διὸ προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλοσχερῶς ἡ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο δαπάνη, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἄρθονον διανομὴν τόσων παρασήμων διεσώθησαν πάλιν οὐκ ὀλίγα, καὶ, ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη εὐλογωτέρα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐκ τῶν διαθεσίμων· ἄλλως τε, τῷ 1849, καθ' ὃ τοσοῦτοι προεβιβάσθησαν, ἴσως δὲν παρουσιασθῇ ὅλως ἡ ἀνωτέρω ἀνάγκη, καὶ τὸ ὑπουργεῖον διαθέσῃ κακῶς τὴν

εἰς τοῦτο δαπάνην, ἐνῷ δι' ἀνέχειαν παρεμποδίζονται τοσαῦτα ἐπωφελῆ ἔργα. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τῷ 1848 πεπεισμένον τὸ σῶμα, ὅτι ἤθελε γείνει δικαία χρῆσις τῶν παρασήμων, μετ' εὐκολίας ἐνέκρινε τὴν δαπάνην, ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου· ἀλλ' ἡ ἀσυστόλως κατάχρησις τοσῶν παρασήμων, πρὸς βλάβην τῆς ἰδίας κυβερνήσεως γενομένη, ἀφῄρεσε τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ κατέστρεψε τὴν ὥθησιν πρὸς πάντα μέγαν σκοπὸν, τὴν ἐκ τῶν παρασήμων τούτων εἰς τὰς καρδίας ἐγειρομένην. Καὶ ἀληθῶς τίς δύναται νὰ ἐξαρθῇ πλέον πρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ γεννωμένην τιμὴν, ἀφοῦ διανεμηθὲν καὶ εἰς παντοπώλας ἀπώλεσε τὴν ἀξίαν του καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ γέρας ὑψηλοῦ τινὸς ἔργου; Διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπαξίως λαβόντων αὐτὸ, δὲν τολμῶσι νὰ περικοσμήσωσι μὲ τοῦτο τὰ στήθη των, ἐπειδὴ ἐξέλιπε πᾶσα ἡ ἠθική του ὠφέλεια καὶ κατέστη νόμισμα ἄνευ σημασίας· ἄλλως τε, τοσοῦτοι γενναῖοι ἀγωνισταὶ, τὸν θάνατον εἰς τὰς μάχας ἐπιδιώκοντες, δὲν προσφέροντο θῦμα χάριν τοῦ παρασήμου αὐτοῦ; Πρὸς τί λοιπὸν νὰ δοθῇ νέα περὶ τούτου δαπάνη, ἐνῷ δὲν θέλει χρησιμεύσει, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξάψῃ μᾶλλον τὰ πάθη; Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ διαθέσιμα ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν ζητουμένην ὠφέλειαν, ἡ δαπάνη καθίσταται περιττὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καὶ θέλουσι προληφθῇ οὐκ ὀλίγαι βλάβαι· ἀλλ' ἐὰν ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἱκανοποίησις οἱαδήποτε, αὕτη δύναται νὰ δοθῇ καὶ ἄλλως, τὸ δὲ ἔνδοξον ἔθνος δὲν θέλει τὴν ἀρνηθῇ. Ἐὰν δὲ, ὡς ἠκούσθη φωνὴ, δὲν ὑπάρχωσιν ἔτι διαθέσιμα, τοῦτο εἶναι πολὺ προτιμότερον, ἐπειδὴ θέλει παύσει ἐντελῶς ἡ κατάχρησις.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύων ἐζήτησε τὴν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος διακοπὴν τῶν παρασήμων, διότι ἔγινεν, ὡς εἶπε, κακὴ περὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν χρῆσις. Καὶ δὲν λέγει μὲν ὅτι μέρος αὐτῶν ἐνδέχεται νὰ μὴ διενεμήθη καλῶς, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι δικαίωμα ἡγεμονικὸν, καὶ, ὁσάκις ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ ὅτι κακῶς γίνεται ἡ διανομὴ, δύναται συνταγματικῶς νὰ προσβάλῃ τὴν πρᾶξιν. Ἂν δὲ διενεμήθησαν παράσημα εἰς παντοπώλας ἢ χωρικοὺς, εἶναι ἀδιάφορον ὅλως καὶ πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν μόνον οὐχὶ εἰς ποίους, ἀλλὰ διὰ ποίαν πρᾶξιν ἐδόθησαν. Ἄλλως τε, ἡμεῖς αὐτοὶ ἀρτίως ἐπροσθέσαμεν νέον ποσὸν εἰς προμήθειαν διασήμων. Καὶ ἦτον μὲν εὔκταιον, ἁπλοῖ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἦθη, νὰ μὴ εἴχομεν χρείαν τῶν παρασήμων αὐτῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ γειτνιάζομεν πρὸς ἔθνη, τὰ ὁποῖα καθιέρωσαν τὴν τοιαύτην χρῆσιν, βιαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν ἀσπασθῶμεν,

Ἄλλως δμως κάλλιστον ἦτον νὰ μὴ ἐγίνοντο καταχρήσεις, ἀλλ' ἐὰν συμβαίνωσιν ἴσως, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι κακῶς ἐχορήγησεν εἰς τοῦτον ἢ εἰς ἐκεῖνον παράσημον, ἀλλ' ἐκ τούτου ἐγείρεται κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ δὲ βουλὴ, ἀντιπρόσωπος ταύτης, δύναται νὰ τὸ ἀναγκάσῃ νὰ παραιτηθῇ.

Μετὰ τοῦτο ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἂν ὑποστηρίζωσι καὶ ἄλλοι τὴν ἀνωτέρω περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν διασήμων γνώμην, καὶ, μηδενὸς ὑποστηρίζοντος ταύτην, ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἐξ ὅσων ὁ περὶ τούτου ἀγορεύσας ἐξέθηκεν ὑποθέτει, ὅτι δὲν ἠννόησεν οὗτος νὰ ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς ἡ δαπάνη, καθ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχει νόμος ὁρίζων τὰ περὶ τούτου. Ἄλλως δμως εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ὅσον πλειοτέρα ὑπάρχει περὶ τὴν διανομὴν φειδωλεία, τοσαύτη καὶ ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια, ἐνῷ ἡ κατάχρησις τῆς διανομῆς ματαιόνει τὸν κύριον τῆς συστάσεώς των σκοπόν. Ἡ διανομὴ λοιπὸν πρέπει νὰ γίνηται μεθ' ὅσης πλείονος φειδωλείας Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀνάγεται τὸ δικαίωμα τῆς διανομῆς, καὶ δύναται πᾶς τις ἢ παντοπώλης ἢ χωρικὸς νὰ λαμβάνῃ τὸ παράσημον τοῦτο τῆς ἀμοιβῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τούτου ἀγορεύσας δὲν ἐννοεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐξαιρῆται αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάζηται ἡ θυσία, ἡ πρᾶξις καὶ κατ' αὐτὴν νὰ γίνηται ἡ διανομή.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ διαθέσιμα τοῦ 1848 παράσημα, πρὸ πολλοῦ ἐξαντλήθησαν ἤδη καὶ σήμερον μόλις ἀρκοῦσιν αἱ αἰτούμεναι 9,000 δραχμῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι μόνον διὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας ταχυδρομικὴν σύμβασιν ἐδέησε νὰ δοθῶσι τρία παράσημα τῶν ταξιαρχῶν, ὧν ἕκαστον τιμᾶται ὑπὲρ τὰς 350 δραχμάς. Παρ' ἡμῖν δὲ γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χρῆσις σταυρῶν ἀργυρῶν, τῶν ὁποίων εἶναι ἀσήμαντος ἡ ἀξία· ἀλλ' οἱ ἀνωτέρω τρεῖς σταυροὶ τῶν ταξιαρχῶν ἀπεστάλησαν καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ πληρωθῶσι.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο εἶναι ἔλλειψις τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἐν ᾗ δὲν ἀναπτύσσονται ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐὰν ἐγνώριζεν ἡ ἐπιτροπὴ, δὲν ἤθελε ἀντιτείνει. Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, ἂν ἐχορηγήθησαν τρεῖς σταυροὶ τῶν ταξιαρχῶν, μένουσιν δμως ἄλλα παράσημα διαθέσιμα· ἀφοῦ δὲ πάντοτε ἡ αὐτὴ ποσότης ἐπεψηφίζετο, δὲν πρέπει νὰ ἐπαυξηθῇ ἤδη.

Ἀνέπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι μίαν δάφνην εἶχον οἱ ἀρχαῖοι διὰ νὰ στέφωσι τὰς γενναίας πράξεις, νὰ βραβεύωσι τὰς μεγάλας θυσίας καὶ νὰ τιμῶσι τῆς νίκης τὰ τρόπαια. Ἡμεῖς δὲ ἀντὶ

δάφνης ἔχομεν τὸ διάσημον, καὶ ἠθέλαμεν κατορθωθῇ τὴν πατρίδα, ἂν ἐλέγομεν ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην διασήμων. Τὸ κατ' αὐτὸν εὔχεται, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, νὰ ἐβλέπομεν ἔμπροσθεν ἡμῶν στάδιον εὐρὺ ἠνεωγμένον, τὸ ὁποῖον νὰ προεκάλει τὴν διανομὴν ἀναριθμήτων παρασήμων· καὶ δμως οὐδὲν τοιοῦτον στάδιον ἀνοίγεται. Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις ἐγέννησε τὴν ἰδέαν, ὅτι κατὰ λάθος ἐσημειώθησαν 9,000 δραχ. εἰς τὸν προϋπολογισμόν· ἀλλὰ, ἐὰν ἐγνώριζε τοῦτο, ἤθελεν εἰπεῖ πάλιν νὰ μὴ δοθῶσι πλέον τῶν 6,000 δραχμῶν, ἐπειδὴ ἐῤῥέθη ἤδη ὁποία κατάχρησις ἐγένετο περὶ τὴν διανομὴν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέπτυξε τοῦτο ἀρκούντως. Πέρυσιν ἐπεψηφίσθη δαπάνη 6,700 δραχ. ἐνῷ πανταχόθεν εἶχον ἀναφανῆ στάσεις καὶ ἀνταρσίαι, ἀλλ' ἐφέτος οὐδ' ἀνταρσία τις ὑπάρχει, οὔτε προμηνύματα λυπηρὰ ἄλλα· ποῖον λοιπὸν τὸ αἴτιον τῆς αὐξήσεως; ἐγγίζομεν σχεδὸν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ οὐδεμία πρᾶξις ἐφάνη ἀξία βραβεύσεως, ἂν δὲ διενεμήθησαν ἴσως παράσημα, ἦτον προφανὴς ἀσωτία. Τὰ παράσημα ταῦτα ὅσον πολύτιμα εἶναι, τοσοῦτον ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι πολύτιμοι, λαμπραὶ αἱ θυσίαι, δι' ὧν ἀποκτῶνται· διὰ τοῦτο, ἂν ἡ πορεία τῆς Κυβερνήσεως λάβῃ χρείαν, ἂν πρὸς δόξαν τοῦ ἔθνους ἀναλάμψωσιν εὐγενῆ ἔργα, εἴμεθα πάντες ἐνταῦθα καὶ θέλομεν ἐπιψηφίσει χιλιάδας δραχμῶν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκοῦσιν αἱ τεθεῖσαι 6,000.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ὁ ὑπὲρ τοῦ ὅλου ποσοῦ ἀγορεύων παρετήρησεν, ὅτι δὲν ζητοῦνται αἱ 9,000 δραχ. κατὰ λάθος, ἐπειδὴ, ἂν σημειῶνται 6,000 εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, ἡ ἔκθεσις συνετάχθη κατὰ τὸν Νοέμβριον, ἔκτοτε δὲ ἐξηντλήθησαν τὰ ὑπάρχοντα διαθέσιμα· παρατηρεῖ δμως, ὅτι οὐ μόνον ἡ ἔκθεσις, ἀλλὰ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τὴν αὐτὴν φέρουσι χρονολογίαν καὶ ἀμφότερα κατὰ τὸν Νοέμβριον συνετάχθησαν, ὥστε, ἀφοῦ ἡ ἔκθεσις δὲν εἶναι προγενεστέρα, ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἄδικος. Ἀφοῦ ἄρα ὁ προϋπολογισμὸς σημειοῖ 9,000 δραχ. ἐννοεῖται, ὅτι γίνεται αἴτησις νέας δαπάνης, καὶ, ἂν ὑρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ἔπρεπε νὰ δικαιολογηθῇ ἐπαξίως. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν, καλῶς ποιοῦσα, ἠρκέσθη νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος, ἀφοῦ, ὡς εἶπε, τὴν αὐτὴν χρονολογίαν φέρουσιν ἥτε ἔκθεσις καὶ ὁ προϋπολογισμός. Ἀναμιμνήσκει δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι πέρυσιν, ὅτε τοσαύτη ἦτον ἀνάγκη, μόλις ἐπεψηφίσθησαν 6,700 δραχ. καὶ ἔγεινεν ἀρκετὴ χρῆσις διασήμων· ἀλλ' ἤδη πέποιθεν, ὅτι δὲν θέλει γίνει τοσαύτη διανομὴ, ἀφ' οὗ δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὰς

αὐτὰς περιστάσεις καὶ τοσαῦτα περὶ τοῦ θέματος ἀνεπτύχθησαν. ἡ δὲ Κυβέρνησις πρὸ παντὸς ἄλλου ἔχει συμφέρον νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπειδὴ αὐτὴ μάλιστα παρὰ τὸ ἔθνος ζημιοῦται ἐκ τῆς κακῆς χρήσεώς των. Ἀφοῦ λοιπὸν μετὰ τοσαύτην χρῆσιν, ἥτις ἐγένετο πέρυσιν, ἐπερίσσευσαν ἀρκεταὶ διάσημα, ἀρκοῦσι βέβαια διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 6000 δραχ· ἀλλ' ἐὰν, ὡς ἐρρέθη, ἐδόθησαν τρεῖς σταυροὶ τῶν ταξιαρχῶν διὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας σύμβασιν, τοῦτο καθίσταται ἀδιάφορον, διότι δὲν θέλομεν ἔχει πᾶσαν στιγμὴν ταχυδρομικὰς συμβάσεις, οὐδὲ διανομὴν τοιούτων σταυρῶν. Ἀφοῦ ὅμως ἐμμένει τὸ ὑπουργεῖον ζητοῦν 9,000 δραχ. δαπάνην, ἐπεθύμει νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν βουλὴν πόσοι σταυροὶ ἀπαιτοῦνται ἐφέτος, διὰ νὰ ψηφισθῇ ἡ δαπάνη ἐν γνώσει· ἐὰν δὲ δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑπολογίσῃ πόσοι χρειάζονται, δὲν πρέπει νὰ ζητῇ παρὰ τὸ σύνηθες 9,000 δραχμῶν· ἄλλως τε, ἂν ἡ χορηγουμένη δαπάνη δὲν ἐπαρκέσῃ, τίς ἀμφιβάλλει ὅτι, ἐπελθούσης ἀνάγκης, ἡ βουλὴ θέλει ψηφίσει μετ' εὐκολίας νέον ποσόν; Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι δὲν θέλει διστάσει ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλάττωσιν, καθ' ὅσον αὕτη δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, αἵτινες δύνανται νὰ παρεμβάλωσι δυσκολίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἡ βουλὴ θέλει ἐν ἀνάγκῃ χορηγήσει νέαν δαπάνην. Ἀναφέρει δὲ ταῦτα, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει ἐπουσιώδεις δαπάνας, οὐδ' ἀνοίγει εὐρὺ στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ τρέξωμεν ἀσφαλῶς· φρονεῖ μάλιστα ὅτι, καὶ ἀναγκαῖα ἂν ἦσαν νέα παράσημα, ἔπρεπε νὰ παραβλεφθῶσιν, ἐπειδὴ ὄχι τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαιότατα πρέπει νὰ παραδεχώμεθα, διότι, ἂν ἐπισκήψωσι τυχὸν περιστάσεις ὅμοιαι τῶν περυσινῶν, οὐδὲ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην θέλομεν ἔχει, οὐδ' εἰς δάνειον δυνηθῆ νὰ καταφύγωμεν. Διὸ πρέπει νὰ κατανοήσωμεν τὴν θέσιν ἡμῶν, ἵνα ἐκ ταύτης ὁρμώμεθα εἰς πᾶσαν δαπάνην.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπὲρ τῆς ὅλης ποσότητος ἀγορεύων, ὅτι τὰ διάσημα ταῦτα μὴ κατασκευαζόμενα παρ' ἡμῖν ἀποστέλλονται ἔξωθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὥστε, ἵνα ἔλθωσιν ἐν καιρῷ, ἀνάγκη νὰ παραγγελθῶσι πρὸ 3 ἢ 4 μηνῶν· ἐκ τούτου ἕπεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται καθ' ἣν στιγμὴν λάβῃ χρείαν νὰ ζητῇ ἐξ Εὐρώπης παράσημα· ἐπίσης δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ προϋπολογίσῃ πόσα θέλουσι χρειασθῆ, ἐφ' ᾧ ἀναπληροῦσι συνήθως τὴν δαπάνην τοῦ ἑνὸς ἔτους ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου, καὶ οὕτω συμβιβάζουσι τὸ πρᾶγμα. Ἄλλως, ὑπάρχει διαθέσιμον εἶδος τι παρασήμων, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ ἀνταλλάξωμεν 20, φερ' εἰπεῖν,

τούτων διὰ νὰ προμηθευθῶμεν σταυροὺς τῶν Ταξιαρχῶν; Ὄχι βέβαια, διὰ τοῦτο οἱ σταυροὶ οὗτοι ἠγοράσθησαν καὶ πρέπει νὰ πληρωθῶσιν· ὥστε καθ' ὅλους τοὺς λόγους ἡ αἰτουμένη δαπάνη εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἀντέταξεν ἕτερος ὅτι ἡ δικαιολογία, ἣν ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε λέγων, ὅτι ἡ δαπάνη εἶναι ἤδη τετελεσμένη, εἶναι ἀβάσιμος, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ γείνῃ πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμός, οὐδὲ νὰ προβῇ τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἰς ὑπέρβασιν τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σεσημειωμένου ποσοῦ· διότι τοιαῦται ὑπερβάσεις, ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἀπαγορεύονται ῥητῶς ὑπὸ τοῦ συντάγματος.

Μετά τινα περὶ τὰ αὐτὰ περιστραφείσαν συζήτησιν, παρατηρήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ προμήθεια τῶν τοιούτων παρασήμων εἶχε διαταχθῆ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κ. Κολοκοτρώνου· καὶ ὅτι τὰ παράσημα ταῦτα, διδόμενα εἰς ὑπουργοὺς ξένων δυνάμεων καὶ ἡγεμόνας κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰθισμοταξίαν, πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἕτοιμα, ἵνα γείνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης. Ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν βουλὴν, ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ περὶ παρασήμων 3 ἄρθρου εἰς δραχ. 6000· αὕτη δ' ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ 3 ἄρθρ. ἔχον οὕτω·

« 3. Βασιλικὰ διάσημα . . . . . 9000»

Ἐπὶ τούτοις παρετήρησέ τις ὅτι, βλέπων εἰς διάφορα ἐργαστήρια πωλούμενα παράσημα διαφόρων τάξεων, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, ἂν ἐπιστρέφωνται τὰ παράσημα παρὰ τῶν λαμβανόντων τοιαῦτα ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ λοιπῶν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος.

Ἀπαντήσαντος δ' ἑτέρου, ὅτι παρὰ μὲν τῶν ἐκτὸς ἐπιστρέφονται, παρὰ τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους ὅμως πολὺ σπανίως· ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις ἵνα ἐπιστρέφωνται καὶ παρὰ τῶν ἐντός.

Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α'. κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Ματάλα καὶ Η. Παππαδαίου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, διὰ ψήφων 67 ἀρνηθέντων ψῆφον δύο.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Α'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη,

ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Μιχαὴλ Σισίνης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	N.	Γεώργιος Μῆτσος	
Δ. Δεληγεώργης		Ἰωάν. Κλίμακας	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἀναγν. Δημητρίου	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Πέτρος Α. Ζάνος	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Ἰωάννης Πετμέζης	N.	Χ. Ν. Δεμάθας	
Μ. Καΐρης		Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Βασίλειος Πετμεζᾶς	N.
Νικόλαος Ἰατρὸς	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Σ. Νικολαΐδης	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Γεώρ. Παππανικολάου	N.
Σ. Στράτος		Π. Δελιγιάννης	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Ἐμμ. Ἀντίπας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κωνσταν. Φασίτσας	N.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας		Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	
Ἄγγελος Γουζούασης	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.

Λουκᾶς Στεφάνου	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Εὐστ. Σπυρίδωνος		Ἰ. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ῥάγας Παλαμίδης	N.	Χριστόδ. Τσίνος	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς		Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Κωνστ. Μανέτας		Θεόδ. Ι. Μέξης	N.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλ. ἠρνήθ. ψῆφ.		Ἐμμ. Α. Ὀρλὸφ	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη.		Γεώργιος Μπάστας	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Κώνστας Δαρειώτης	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης		Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.	Κωνστ. Ἀντωνιάδης	
Π. Παππατσώνης		Ἰωάννης Περίδης	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Κάρολος Νάζος	
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης		Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.	Μῆτ. Ἀναγασόπουλος	
Παῦλος Λεντούδης		Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.	Ἀν. Παππατσώρης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Κ. Βεΐκος		Γ. Παππαδημητρίου ἠρνήθ. ψῆφ.	
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Γεώργιος Μπάνης	N.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Δημήτριος Χατσίσκος	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Ν. Μοσχούλας		Κωνσ. Δυοβουνιώτης	N.
Α. Κανελλόπουλος		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς		Ἰωάννης Τασσαίος	N.
Ἰωάννης Γκοῦρας		Μάρκος Βιταλῆς	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.		

Εἶτα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω α) νομοσχέδιον περὶ φορολογίας μελισσίων καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ Κυβέρνησις τοῦ βασιλέως, μὴ ἔχουσα ἀφορμὴν νὰ ἐπιφέρῃ μεταῤῥυθμίσεις, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὸ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη νομοθετηθὲν μέτρον τῆς φορολογίας τῶν μελισσίων, διέταξε νὰ

ὑποβληθῇ δι' ἐμοῦ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσείων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νομοσχέδιον, δι' οὗ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὁ σχετικὸς ἀπὸ 7 Μαΐου 1848 Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἀπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1848 Β΄. Νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.»

6΄.) Ἕτερον νομοσχέδιον περὶ τριμήνου πιστώσεως καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτω·

Κύριοι Βουλευταί!

« Ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι παρὰ τῶν Βουλῶν, αἱ δὲ τοῦ λήξαντος ἤδη μηνὸς Ἀπριλίου ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἐπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀναγκῶν της, κατέστησαν ἀπαιτηταὶ καὶ ὡς εἰκάζεται καὶ αἱ τῶν δύο ἑπομένων μηνῶν θέλουσι καταστασθῇ τοιαῦται, πρὶν ἡ περαιωθῇ ἐντελῶς ἡ παρὰ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔρχομαι

κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον περὶ δευτέρας τριμήνου πιστώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον, περὶ πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει, ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849, τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Β΄. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν παρεδέχθη καὶ ὁ ὑπουργὸς, ἀλλὰ, μὴ ὑπαρχούσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Μ. Χ. Μελέτη.

Εὐστ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 3 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθέντος πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐτέθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πρὸ χρόνων ἠγορασμένου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πλοίου τοῦ μακαρίτου Τσαμαδοῦ, ὀνομαζομένου νῦν ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ παραχωρήσεως γῆς κατ' ἐκτίμησιν· ἀνεγνώσθη δὲ τοῦτό τε καὶ ἡ αἰτιολογικὴ αὐτοῦ ἔκθεσις, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Οἱ Κ. Κ. Μ. Α. Τσαμαδὸς, Ἀν. Δ. Τσαμαδὸς, Λάζαρος Δ. Τσαμαδὸς, Β. Βουδούρης καὶ Λάζαρος Γιουρδῆς, διὰ τοῦ ἀπὸ 11 ἀπριλίου 1831 συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, συναφθέντος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπώλησαν πρὸς αὐτὴν τὸ ἰδιόκτητον αὐτῶν πλοῖον, ὁ Ἄρης ὀνομαζόμενον (παρὰ δὲ τῆς κυβερνήσεως μετονομασθὲν Ἀθηνᾶ), διὰ φοίνικας 71,691: 22, ἤτοι δρ. 66,671: 3/00, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας ἡ κυβέρνησις τὸ κεφάλαιον τοῦ τιμήματος εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν μὲν πρώτην τὴν 12 ἀπριλίου 1834, τὴν δὲ δευτέραν τὴν 11 ἀπριλίου 1835 καὶ τὴν τελευταίαν τὴν 11 ἀπριλίου 1836.

Ἀνεξάρτως τῆς προθεσμίας τῆς πρώτης δόσεως, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου τούτου ἐζητήσαντο τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως συμφωνίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεώς των ἐξεδόθη Β. Διάταγμα κατὰ τὸ 1835, δι' οὗ ἡ κυβέρνησις, ἀναγνωρίσασα τὸ πρὸς αὐτοὺς χρέος τοῦ δημοσίου, διέταξεν, ὅπως τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ τιμήματος τοῦ προκειμένου πλοίου νὰ τοῖς πληρωθῇ διὰ μετρητῶν ἐντὸς ὀκτὼ ἐτῶν μὲ τόκον 6 0/0 κατ' ἔτος, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ, διὰ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν. Ἀλλὰ τὴν πρότασιν ταύτην τῆς κυβερνήσεως οἱ ῥηθέντες συνιδιοκτῆται δὲν παρεδέχθησαν, ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς

ῥητὴν συμφωνίαν, καὶ παραβλάπτουσαν οὐσιωδῶς τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα.

Ἔκτοτε ἰδιαιτέρα ἐλήφθη ἀπέναντι τῶν δικαίων καὶ νομίμων ἀξιώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν πρόνοια, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθησαν οἱ εἰρημένοι νὰ προσφύγωσι καὶ πρὸς τὴν βουλὴν, προτείναντες διὰ τῆς ἀπὸ 15 ἀπριλίου 1846 πρὸς αὐτὴν ἀναφορᾶς των τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου μὲ μικράν τινα ἀποζημίωσιν διὰ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, καθ' ὃ ἔχουσα αὐτὸ εἰς τὴν κατοχήν της ἡ κυβέρνησις μετεχειρίσθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της.

Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην κατέφυγον ἐξ ἀνάγκης οἱ ἰδιοκτῆται, προτιμήσαντες τὴν ζημίαν των, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς των πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀναγκῶν των ἡ ἰδιοκτησία των, καὶ τοι ἐκπέσασα τῆς ἀξίας της, παραβλέψαντες οὕτω καὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν τόκων τῆς καθυστερήσεως τοῦ κεφαλαίου, οἵτινες ὑπερέβησαν καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. Τοῦτο δ' ἐγένετο εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ πλοῖον τοῦτο ὑπῆρχε σωζόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως, ὡς ὑπάρχει καὶ ἤδη ὡς ἐθνικὴ περιουσία.

Ἡ ζωηρὰ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ἡ πρὸς αὐτοὺς διακοίνωσις τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἦτον ἀδύνατον ν' ἀφήσῃ τὸ σῶμα ἀδιάφορον ἐπὶ ἀντικειμένου, σπουδαίου καταστάθέντος διά τε τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἡ κυβέρνησις, καὶ διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἰδιοκτησίας οἰκογενειῶν, αἵτινες, διαπρέψασαι εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων καὶ ἀδρῶν θυσιῶν, ἔφθασαν νὰ στερῶνται ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη καὶ αὐτὸ τὸ λείψανον τῆς περιουσίας των, χωρὶς κἂν νὰ δυνηθῶσι νὰ τύχωσι τοῦ μικροῦ αὐτοῦ τιμήματος πρὸς παραμυθίαν τῶν δεινῶν περιστάσεών των.

Δικαίως καὶ ἀξιοπρεπῶς ἐκφρασθεῖσα ἡ βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔσπευσε νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποτίσεως τοῦ τιμήματος πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν διὰ τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν συμβολαίου.

Τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἔχουσα καὶ ἡ Α. Μ., πρὶν ἔτι ἐπικαλεσθῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀναθέσασα εἰς αὐτὸ τὸν προσδιορισμὸν τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα σχετικῶς μὲ τὰς περιστάσεις ἤθελον κριθῆ καταλληλότερα πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον, ἀναγνωρίζον τὸ δίκαιον τῶν ἀξιώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν, συνησθάνθη ἔκτοτε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαίαν πρότασιν, ἀλλ' ἕνεκα ἀπροσδοκήτων περιστάσεων δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι καὶ ἡ Α. Μ. καὶ ἡ βουλὴ ἐξεφράσθησαν.

Τέλος, ἐπειδὴ τὰ χρηματικὰ μέσα τοῦ δημοσίου δὲν παρέχουν τὴν εὐκολίαν τῆς ἀποτίσεως τοῦ συμφωνηθέντος ἀντιτίμου ἐκ μιᾶς, ἡ δὲ ἐκ διαλειμμάτων ἀπόδοσις αὐτοῦ οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀνακούφισιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, καθόσον οὗτοι ἀποτελοῦσι πέντε οἰκογενείας, ἡ δι' ἀνταξίων ἐθνικῶν γαιῶν ἀπότισις ἐθεωρήθη τὸ προχειρότερον καὶ τὸ μόνον συμβιβαζόμενον μὲ τὰς περιστάσεις μέσον. Ὑποβάλλεται λοιπὸν εἰς τὴν βουλὴν τὸ ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει συνταχθὲν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλων εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ., τολμῶ, κύριοι, νὰ ἐλπίσω ὅτι θέλει τύχει τῆς ἐπιψηφίσεώς της. καθόσον οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ θεωρήσῃ μ' ἀδιάφορον ὄμμα προσβαλλομένην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών της, οὐδὲ θέλει ἰδεῖ μὲ ἀναλγησίαν στερουμένας τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἰδιοκτησίας τοσαύτας οἰκογενείας, αἵτινες, ἐνῷ κατέβαλον εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα σημαντικὰ κεφάλαια, καὶ βαθύπλουτοι ἄλλοτε, κατέστησαν σήμερον ἐνδεεῖς, νὰ στερῶνται καὶ τοῦ τιμήματος μιᾶς μικρᾶς ἰδιοκτησίας, τῆς ὁποίας τὸ τίμημα ἂν ἀπέδιδεν ἡ κυβέρνησις ἐμπροθέσμως εἰς αὐτούς, ἤθελον δυνηθῆ ν' ἀνακουφίσωσι κατὰ μέγα μέρος τὰς ἀνάγκας των.

Τέλος πάντων, κύριοι, ἔχων τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν συμβιβάζεται ποσῶς μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεως, οὐδὲ μὲ τὸν σκοπὸν τῆς καλῆς πίστεως, τῆς ὁποίας πρώτη αὐτὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα, τὸ νὰ κατέχῃ τὴν ἰδιωτικὴν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ 19 ἤδη ἔτη ἀπολαμβάνουσα τὰς ὠφελείας της, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν συναλλαγμάτων της, ἂς μοὶ συγχωρηθῇ νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου συνδρομὴ τῆς βουλῆς εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, θέλει δώσει εἰς τὸ κοινὸν τὴν πρώτην ἐγγύησιν περὶ τῆς δημοσίας πίστεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 μαΐου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν αὐγούτου 1848.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀπότισις τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς Μ. Α. Τσαμαδὸν, Ἀναστάσιον Τσαμαδὸν, Βασίλειον Βουδούρην καὶ Λάζαρον Τσαμαδὸν ὀφειλομένης ποσότητος ἐκ δρ. 66,691:83/00 διὰ τὸ τίμημα τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1831 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου τῶν « Ἀθηνᾶ » καλουμένου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γίνει διὰ γραμματίων δεκτῶν εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων κατ' ἐκτίμησιν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.»

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, καὶ ἀνεγνώσθη τό τε 1 ἄρθ. τοῦ β'. κεφαλαίου αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ συμφωνήσαντος μὲν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὰς ἐπὶ τῶν α. καὶ γ'. παραγράφων τοῦ ἄρθρου τούτου παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τήν τε ὑπ' αὐτῆς προταθεῖσαν ἐλάττωσιν τῶν 29,600 δραχμῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου τῶν διὰ τῶν παραγράφων τούτων ζητουμένων ποσῶν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις αὐτῆς, ἐχούσας οὕτω·

« Ζητοῦνται εἰς τὸ Δ'. κεφάλαιον 59,200 δραχμαὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν πρεσβείας εἰς μίαν τῶν τριῶν ἐν Εὐρώπῃ θέσεων, ἤτοι εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, ἢ Ρωσσίαν. Τὸ ἔθνος ἠσθάνθη καὶ ἀνε-

γνώρισεν ἀείποτε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὑρίσκηται ἐξ ἀμοιβῆς εἰς ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὴν Εὐρώπην, καὶ μάλιστα μὲ τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἵτινες εὐγενῶς ἐστερέωσαν τὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας του· καὶ αἱ βουλαὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐπεψήφιζον ἔξοδα ἀποστολῆς πρέσβεων καὶ πρὸς τὰς τρεῖς αὐτὰς Δυνάμεις. Ἀλλ' ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἔθνους δὲν ἐπέτρεπε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, διὰ τοῦτο καὶ παρελείφθη πέρυσι νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ περὶ αὐτῆς δαπάνη εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Σημειοῦται ἑρέτος ἡ ἀποστολὴ μιᾶς πρεσβείας μόνης, ἡ ἀποστολὴ βεβαίως, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ ἀπόλυτος καὶ μεγαλητέρα ἀνάγκη, διότι ἄλλως, οὐδὲ ἡ κυβέρνησις ἤθελε προτείνει, οὐδὲ τὸ ἔθνος, ὡς τὸ αὐτὸ φέρον σέβας καὶ πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις, ἤθελεν ἀποδεχθῇ μίαν μόνην. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πολλὴν σύσκεψιν, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξωτερικὴν σήμερον σοβαρὰν τοῦ κόσμου κατάστασιν, καὶ θεωρήσασα ὅτι ἐνδέχεται ν' ἀναφυῇ ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν διατρεχόντων περίστασίς τις, ἐνέκρινε νὰ παραδεχθῇ τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ὑπολειπομένην σχεδὸν τοῦ ἔτους ἑξαμηνίαν εἰς δρ. 29.600. Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἐποχὴ καὶ ὑπῆρξαν περιστάσεις, καθ' ἃς ἴσως τοιαῦται δαπάναι ἐγένοντο ὄχι κυρίως ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομίαν προσώπων, καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἔκαμε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ διστάσῃ πολὺ διὰ νὰ παραδεχθῇ τὴν δαπάνην αὐτήν. Τὸ ἔθνος δὲν εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀφ' ἑνὸς εὔπορον κατάστασιν, διὰ νὰ οἰκονομῇ διὰ τοσούτων ἀδρῶν θυσιῶν πρόσωπα· ἄλλως τε ἡ πατρὶς τηρεῖ ἀπαραμείωτον τὸ αἴσθημα τῆς φιλοστοργίας πρὸς πάντα τὰ τέκνα της τὰ ἀγωνισθέντα ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὰ διαπρέψαντα ὅπως δήποτε εἰς τὸν ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐνδίδει μὲν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἑξαμηνιαίαν δαπάνην τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρεσβείας, ἀλλὰ πάντοτε ἐννοεῖ νὰ γενῇ ἡ χρῆσις αὐτῆς, ἂν παρουσιασθῇ φανερὰ καὶ ἀναντίρρητος ἀνάγκη.

Ἀπόδειξις πραφανὴς τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τούτων εἶναι αὐτὴ ἡ πρεσβεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν δαπάνην τῆς ὁποίας μετὰ τοσούτου ζήλου ἐψήφισε πάντοτε ἡ βουλή. Ἡ θέσις ἐκείνη εἶναι ὁμολογουμένως διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ σπουδαιοτέρα ὅλων τῶν ἄλλων· ἐκεῖ συγκεντροῦνται τὰ ὑψηλότερα πολιτικά, ἐμπορικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα ὅλου σχεδὸν τοῦ κόσμου, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ταύτην βεβαιοῦσι τὰ τόσον σοβαρὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα κατ-

αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ἐξασκοῦνται πέριξ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἤδη ἠνεῳγμένον τὸ στάδιον τῆς σπουδαιοτέρας διπλωματικῆς πάλης, καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἂν ἔχῃ μέλλον, ἐννοεῖται πάντοτε μέλλον νομίμου προαγωγῆς, αὐτὸ οὐσιωδῶς ὑπάρχει εἰς τὴν ἀξίαν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων της ἐντὸς τῆς μεγάλης ἐκείνης μητροπόλεως.»

Ἐπὶ δὲ τῶν δ καὶ ε παραγράφων αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς προτείνεται νὰ μὴ χορηγῶνται εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον δύω ἀντιμισθίαι, ὁ μὲν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ παράβασις αὕτη ὑπηγορεύθη ἐκ λόγων πολιτικῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέχει μὲν νὰ ἐξηγήσῃ δημοσίᾳ, δύναται δὲ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸν Κ. πρόεδρον, ἀπαιτοῦντος τοῦτο τοῦ σώματος· καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει φροντίσει νὰ ἄρῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν παράβασιν ταύτην, κανονίζουσα διὰ νόμου τὰ περὶ τούτου. Ἕτερος δὲ παρετήρησεν, ὅτι εἶναι ἀπηγορευμένον, καὶ δι' ἀποφάσεως ἔτι τῆς βουλῆς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, νὰ χορηγῶνται δύω μισθοδοσίαι εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον· καὶ δὲν δύναται μὲν νὰ ἐκβιασθῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ κοινοποιήσῃ τοὺς λόγους τῆς παραβάσεως, ἂν καὶ δὲν δύνανται νὰ ὦσι τοιοῦτοι ἐφ' οὗτος ἁπλοῦ ζητήματος, φαίνεται ὅμως ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν παράβασιν ταύτην ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ τεταγμένου μισθοῦ εἰς πάντα· ἐπειδὴ δὲ τοιαύτη παράβασις δύναται νὰ ἔχῃ λίαν ἐπιζημίους συνεπείας, διὰ τοῦτο προέτεινεν ἵνα φροντίσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τούτου, προτεῖνον διὰ νόμου τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐὰν ἀνεπαρκὴς φαίνηται.

Μετὰ τὸν πρόεδρον ἐπενεγκόντα, ὅτι ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δηλοῦται, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν διὰ νόμου αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διερμηνέως. Ὁ μὲν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν βασιμότητα τῶν γενομένων παρατηρήσεων, προτίθεται νὰ κανονίσῃ νομίμως τὰ περὶ τούτου. Ἕτερός τις δὲ παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ γείνῃ, διὰ τοῦτο τὸ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ μὴ διωρισμένου ὑπαλλήλου τεταγμένον ποσὸν πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ· ὅταν δὲ τὸ ὑπουργεῖον, θεωρῶν ἀναγκαίαν τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας, προτείνῃ τὸν πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον νόμον, τότε ἡ βουλὴ θέλει ἐκτιμήσει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ προταθησομένους λόγους, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τήν τε ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐν αὐτῇ διατελοῦντος. Οἱ δὲ προκαλέσαντες τὴν παράβασιν ταύτην πολιτικοὶ λόγοι, τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς ἐμνήσθη, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὴν ὑπὸ τοῦ

ὑπαλλήλου τούτου τολμηθεῖσαν κατάχρησιν 54,000 δραχμῶν, ἢ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ἑνὸς τῶν ὑπουργῶν, μόναν 18,000, ἐξ ἧς ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ διατηρῇ αὐτὸν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου τούτου ποσοῦ διὰ χρεωλυσίου· εἶναι δ' ἄπορον πῶς ὑπάλληλοι τοιαύτας τολμῶντες καταχρήσεις διατηροῦνται, καὶ πῶς ἡ κυβέρνησις τοιαύτας συνομολογεῖ ἀπαλείψεις χρεῶν, ἐκ καταχρήσεων προερχομένων. Τελευτῶν ἠρώτησε τὸν ὑπουργόν, ἂν ἐξωρλήθη ἤδη τὸ χρέος τοῦτο, πότε θέλει ἐξοφληθῆ, καὶ ἂν πρέπῃ νὰ διατηρῆται ὑπάλληλος τοιοῦτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς ἀπότισιν χρέους τοιούτου.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἐκθέντα, ὅτι καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁμοίως ὑπῆρχον τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, τὸ δ' ὑπουργεῖον, τοιαύτην εὑρὸν τάξιν, ἐξηκολούθησεν αὐτήν. Καὶ ὅτι κατορθοῦται ἡ θέλησις τῆς βουλῆς, ἐπιψηφιζομένου τοῦ ποσοῦ τῶν 1000 δραχμῶν εἰς μισθοδοσίαν τοῦ κατέχοντος θατέραν τῶν δύω θέσεων, καὶ ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὸν δι' οἰκονομίαν τῶν χρεῶν καὶ τῆς ἄλλης, ἕως ἂν ὑποβληθῇ τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον· καθόσον καὶ οἱ τοιαύτας θέσεις κατέχοντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγκάζονται νὰ δαπανῶσι πολλά, καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται ὑπάλληλος εἰδικὴν ἔχει ἱκανότητα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τούτων.

Ἐπανέλαβέ τις τῶν ἀγορευσάντων, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπηγόρευσεν ἄλλοτε δι' ἀποφάσεως νὰ χορηγῶνται δύω μισθοὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον· πρώτην δ' ἤδη φοράν, γνωσθείσης τῆς παραβάσεως ταύτης, ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ προσήκων λόγος, διότι ὑπετίθετο, ὅτι ἑκατέραν τῶν θέσεων τούτων κατεῖχεν ἴδιον πρόσωπον· ἂν δ' ἄλλως μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, φέρουσι τὴν εὐθύνην αὐτοῦ οἱ ταῦτα ἐνεργήσαντες ὑπουργοί, καὶ θέλει ζητήσει αὐτὴν παρ' αὐτῶν ποτε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ὅταν ἐξελέγξῃ διπλᾶ ἐντάλματα, ἐκδεδομένα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου, πρὸς ἀπότισιν διπλῆς μισθοδοσίας. Καὶ ὅτι τὰ κατὰ παράβασιν γενόμενα δὲν δύνανται νὰ παράσχωσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν δικαίωμα πρὸς ἐξακολούθησιν, δυνάμενον νὰ ζητήσῃ διὰ νόμου τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας, ἐὰν ἀνεπαρκὴς φαίνηται.

Καὶ μετ' ἄλλον παρατηρήσαντα, ὅτι ἀρχῆθεν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ἐσημειοῦντο 1000 δραχμαὶ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ τοῦ ἀ. διερμηνέως καὶ τὰ τοῦ ἀ. γραμματέως· ὅτι, ἀπαιτησάσης ποτὲ τῆς βουλῆς νὰ διαιρεθῶσι τὰ δύω ταῦτα ἔργα, ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἤτε δυσκολία νὰ εὑρεθῶσιν ἵνα τὰς θέσεις ταύτας κατάσχωσι δύω κατάλληλα πρόσωπα, καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν 600 δραχμῶν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα τὰ τοῦ διερμηνέως, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξηκολούθουν νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν τοῦ ἀ. γραμματέως μισθοδοσίαν, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ ἔργα ταῦτα εἰς αὐτὸν ἦσαν ἀνατιθειμένα· καὶ ὅτι, καὶ τοι μὴ ὑπάρχοντος νόμου τινὸς ἢ διατάγματος ἀπαγορεύοντος νὰ χορηγῶνται εἰς τινα δύω μισθοί, θέλει ὅμως φροντίσει τὸ ὑπουργεῖον νὰ κανονίσῃ διὰ νόμου τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Ἐπανέλαβεν αὖθις ὁ αὐτὸς, ὅτι ἐξ αὐτῆς τῆς διατρέσεως τῶν ἔργων, τὴν ὁποίαν τότε ἡ βουλὴ ἀπήτησε, δηλοῦται ἡ πρόθεσις αὐτῆς ἵνα μὴ χορηγῶνται διπλοῖ μισθοὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον· ἐπενεγκοῦσα δὲ τὴν διαίρεσιν ταύτην, ἠγνόει ὅτι, καὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὑπουργεῖον ἐπέμενε χορηγοῦν διπλοῦν μισθὸν εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, ἐξ οὗ ἐπὶ μᾶλλον καθίσταται ὑπεύθυνον τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἀξία τοῦ τὰ διερμηνέως τῆς ἡμετέρας πρεσβείας ἐκπληροῦντος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι μεγάλη, διότι καὶ πολλὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐκεῖ πραγματεύονται καὶ ἡ ναυτιλία ἡμῶν ὑπερβαίνει κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων πάσας τὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν· ὁ δὲ τὰ ἔργα ταῦτα ἐκπληρῶν ἐκεῖ ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἀποζυλὴν αὐτοῦ ἐδικαίωσε καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐπροστάτευσεν, ὥστε ἄνευ αὐτοῦ ἐμέλλομεν νὰ ζημιωθῶμεν μεγάλως· ἀπέκτησε δὲ τοσαύτην περὶ τὸ ἔργον τοῦτο εἰδικότητα, ὥστε καὶ μετὰ τὸν παρὰ τῇ Ῥωσσικῇ πρεσβείᾳ διατελοῦντα διακρίνεται καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ δὲν παρίσταται εὔκολος· ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὡς ὑπάλληλος ἀνώτερος, δὲν δύναται νὰ συντηρῆται μὲ ποσὸν ἧττον τῶν 2,000 δραχμῶν, ἐξ οὗ καὶ βεβαρυμένος διατελεῖ μὲ ἱκανὰ χρέη. Ὅτι ταῦτα γνωρίζει ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀντιπροσωπεύσας ἄλλοτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρὰ τῇ Τουρκίᾳ, ὅτε, καὶ τοι μεταβὰς ἐκεῖσε προκατειλημμένος κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐξετάσας καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, ἠναγκάσθη νὰ προτείνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ χορηγίαν συνδρομῆς ἐκ 2,000 ταλλάρων. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει μὲν περιωρισμένην ἐξουσίαν, δύναται ὅμως νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὴν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἀναλαμβάνον τὴν ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης εὐθύνην, τὴν ὁποίαν καλύπτουσι κατόπιν αἱ βουλαί, ἀναγνωρίζουσαι τὴν ἀνάγκην τὴν προκαλέσασαν τὴν τοιαύτην ἐπέκτασιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. Ὅτι καὶ ἄλλοτε ὁ τότε πρωθυπουργὸς ἐπηγγέλθη ταχέως νὰ καταπαύσῃ τὰ ἐγερθέντα τότε κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου παράπονα, ἀλλὰ, καίτοι γενομένης πολλῆς ἐνεργείας πρὸς εὕρεσιν ἀντικαταστάτου,

δὲν εὑρέθη τοιοῦτος, καὶ ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ διατηρήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῷ χορηγήσῃ καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τῆς τοιαύτης προσθήκης. Καὶ ὅτι τὰ μὲν μέχρι τοῦδε γενόμενα πρέπει νὰ κριθῶσιν ὡς καλῶς ἔχοντα, ὁ δ' ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ τὸ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ διερμηνέως ἀναγκαῖον νομοσχέδιον, ἐξακολουθῶν νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ προγορεύσαντος ἐπαινεθεὶς κατεδικάσθη ἄλλοτε ὑπὸ τῆς βουλῆς, καὶ αἱ καταχρήσεις αὐτοῦ οὐδὲ νῦν πρέπει νὰ σιωπηθῶσιν. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, διεξερχομένη τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπήνεγκε τὰς κατὰ τῆς χορηγίας δύω μισθῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον παρατήσεις αὐτῆς, κατὰ γεγονότος γνωστοῦ ὡς ἀπηγορευμένου, ὡς ἂν ἐπελάθετο τοῦ τοὺς μισθοὺς τούτους λαμβάνοντος προσώπου, τοῦ ὁποίου τὰ προηγούμενα δικαίως ἔπρεπε νὰ προαγάγωσιν αὐτὴν εἰς ἀνανάκτησιν. Ὅτι ἡ βουλὴ, ἀπαιτήσασα ἄλλοτε νὰ διαιρεθῶσιν αἱ δύω θέσεις, προέθετο νὰ ἀπαγορεύσῃ ἐμμέσως τὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον χορηγίαν διπλῶν μισθῶν, οἱ εἰς τὰ ἀπαγορευθέντα δ' ἐμμείναντες καὶ τὴν διαίρεσιν ταύτην εἰς δικαιολογίαν προτείνοντες φενακίζουσι τὴν βουλήν· ἂν δ' ὁ προαγορεύσας ἀγνοῇ τὰ ἐν τῇ βουλῇ ἄλλοτε περὶ τοῦ προσώπου τούτου λεχθέντα καὶ τὰς καταδειχθείσας τότε καταχρήσεις αὐτοῦ, οἱ διορίσαντες ὅμως αὖθις αὐτὸν ἐπέδειξαν, ὅτι ἐκ πείσματος ἐπέμειναν εἰς τὰ ἀπαγορευθέντα· ἄλλως ὁ ὑπάλληλος οὗτος οὐ μόνον δὲν ὠφέλησεν, ὡς ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τὴν πατρίδα ἔβλαψε, προδοὺς καὶ τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ αὐτῆς συμφέροντα, διαρκῶς προδιδόμενα κατὰ δυστυχίαν. Καὶ ὅτι οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αἱ εἰς τὸν πρέσβυν διδόμεναι 35,000 δραχμαὶ ἐλεεινῶς θυσιάζονται, καὶ, ἐν ᾧ ἀληθῶς ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέσις περιλαμβάνει πολλὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἡμεῖς οὐ μόνον τὴν ἱκανότητα καὶ ἀρετὴν δὲν ἐπιζητοῦμεν, ἀλλὰ καὶ εἰς πρόσωπα τὰς ἐναντίας ἰδιότητας ἔχοντα προσφεύγομεν. Τελευτῶν δ' ἐπήνεγκεν ὅτι δύω μισθοὶ δὲν δύνανται νὰ χορηγῶνται εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον, τούτου δ' ὑπεύθυνοι εἰσὶν οἱ διατάξαντες ὑπουργοί· καὶ ὅτι, ἐὰν κρίνηται ἀναγκαία ἡ τοῦ μισθοῦ αὔξησις, δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ προτείνῃ τὸν ἀναγκαῖον νόμον, ἡ δὲ βουλὴ νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας αὐτόν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι οὐδ' ἡ βουλὴ οὐδ' ἡ ἐπιτροπὴ παρεγνώρισε τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπενεχθείσας παρατηρήσεις, εὔχονται

μάλιστα νὰ ἐκτιμῶνται ἐπὶ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα μεγάλα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὑποδεεστέρων τούτων ὑπαλλήλων προσοχὴ τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐριστᾶται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων. Ὅτι ἀληθῶς ὑπάρχουσιν ἔκτακτοι περιστάσεις, καθ' ἃς ἀναγκάζονται οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἐνεργῶσιν οἰκοθεν, ὑποβαλλόμενοι κατόπιν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς βουλῆς, ἀλλ' ἡ προκειμένη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη· ἄλλως τε ἐδύνατο τὸ ὑπουργεῖον, ἀπαιτησάσης τὰς βουλῆς ἄλλοτε νὰ διαιρεθῶσιν αἱ δύω θέσεις, νὰ προτείνῃ ἔκτοτε τὸν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ διερμηνέως ἀναγκαῖον νόμον, καὶ νὰ μὴ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βαρύνουσαν αὐτὸ ἤδη εὐθύνην· Ὅτι ἐπὶ τῶν ἤδη γενομένων οὐδὲν δύναται νὰ εἰπῃ, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ τῶν ἐξελεγξόντων τὸν ἀπολογισμόν, οἵτινες θέλουσι κρίνει ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἔχωσι· διὰ τὸ μέλλον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ παράβασις αὕτη, ὡς δυναμένη νὰ ἔχῃ ὀλεθρίας συνεπείας, συγκεντρόνοντος ἑκάστου τῶν ὑπουργῶν εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ πολλὰς θέσεις καὶ χορηγοῦντος εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦτο ἱκανὰ ὄφελη. Ὅτι, καὶ νόμου εἰδικοῦ μὴ ὑπάρχοντος ἀπαγορεύοντος τὸ τοιοῦτον, ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη συνάγεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς γενικῆς νομοθεσίας, καθ' ἣν οὐδ' ἐπιμίσθια χορηγοῦνται πλὴν τῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον διδασκόντων· πᾶσα δὲ αὔξησις μισθοδοσίας πρέπει νὰ προταθῇ διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιψήφισις θέλει εἶσθαι ταχεῖα.

Ὁ πρόεδρος ἀνεκεφαλαίωσεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ποσὸν, ἀλλὰ νὰ μὴ λαμβάνῃ τὸ αὐτὸ ἄτομον δύω μισθούς· καὶ ὅτι τὰ μὲν μέχρι τοῦδε γενόμενα, ἀναγόμενα εἰς τὸν ἀπολογισμὸν, θέλουσιν ἐξελεγχθῆ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἐκείνου, ἤδη δὲ ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ προτείνῃ τὸν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διερμηνέως ἀναγκαῖον νόμον, μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ὁποίου θέλουσι γίνεσθαι αἱ δαπάναι κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπομένως ἠρώτησε τὴν βουλὴν, ἂν παραδέχηται τοὺς παραγράφους τούτους κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ λεχθέντα, ἡ δὲ βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο καταφατικῶς. Συναρμολογηθὲν ὅθεν τὸ 1 ἄρθ. τοῦ β' κεφαλαίου ἐπεψηφίσθη ὡς ἑρεξῆς·

«Ὁ διορισθησόμενος πρέσβυς ἐν μιᾷ τῶν τριῶν θέσεων ἐν Εὐρώπῃ, ἤτοι ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ῥωσσίᾳ

κατὰ μῆνα 4,583 1/3 διὰ τὴν ἑξαμηνίαν 27,500

ἐν Τουρκίᾳ 2916 2/3 35,000

	Ἐκ μεταφορᾶς		62,500
ὁ διορισθησόμενος γραμματεὺς τῆς ἀνωτέρω πρεσβείας κατὰ μῆνα 350 διὰ τὴν ἐξαμηνίαν			2,100
ὁ σύμβουλος διερμηνεὺς ἀ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας		600	7,200
ὁ γραμματεὺς ἀ »		400	4,800
ὁ ἀκόλουθος »		250	3,000
εἷς καβάσης (κλητὴρ Ὀθωμανὸς)		70	840
			80,440 »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, καὶ, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, φέρον ἀγραφικὰ ἔξοδα 5,600. »

Γενομένης δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Κ. Δαρειώτου καὶ Π. Ματάλα, ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ὡς ἐν ταῖς ἄρθραις ἐψηφίσθη, φέροντος·

α Β'. *Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.*

1. Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν	δραχμὰς	80,440
2. Γραφικὰ ἔξοδα	»	5.600
		86,040. »

συνήχθη ὅτι παρεδέχθη καὶ τοῦτο ἡ βουλὴ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐκ δρ. 86,040 πίςωσιν τοῦ Β'. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρκινός		Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Γεώργιος Δογιωτατίδης	Ν.	Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.	Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Μιχ. Καΐρης		Σ. Στράτος	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Π. Ράγκος	Ν.

Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἐμμαν. Μελετόπουλος	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	Ν.	Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας		Ῥήγας Παλαμίδης	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.	Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	Ν.	Μελέτης Χατοῆ Μελέτη	Ν.
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος		Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Ν. Μπούτουνας	Ν.
Γεώργιος Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχαὴλ Βαλέττας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	Ν.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.	Παῦλος Δεντούδης	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.	Κ. Βίτσος	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.	Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Σταμάτ. Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.	Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.	Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπυρ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριρτόπουλος	Ν.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος		Χριστόδουλος Τσῖνος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Δημήτριος Κουμανιώτης	

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

« Παρατηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Ἡ. στοιχ. αὔξησιν ἐξόδων διὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῷ πέρυσιν ἐχορηγήθησαν δραχ. 800, ἤδη εἰς τὴν ἔκπνευσίν των ζητοῦνται 1200· πρὸ πάντων ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀργεῖ ὁλονὲν, ποῦ θέλουσι δαπανηθῇ αὐτὰ τὰ ἔξοδα; Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι γνώμης νὰ γενῶσι δεκταὶ 400 δραχμαὶ μόνον δι' ἔξοδα τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, 100 δὲ ἄλλαι ἀκόμη διὰ τὰ τῆς ἐξεταστικῆς, ἕως οὗ διεκπεραιώσῃ τὰς ἐκκρεμεῖς, ὡς εἴρηται, ἐργασίας της καὶ οὐδὲν πλέον. Ὅθεν, ἐκπιπτομένων καὶ ἐντεῦθεν δραχ. 700, τὸ ἄθροισμα τοῦ Ἡ. στοιχ. καταβιβάζεται εἰς δραχ. 1580. »

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, διὰ τὴν ἀνωτέρω προταθεῖσαν κατάργησιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ διὰ γραφικὴν ὕλην κλπ. δαπάνη περιωρίσθη εἰς 500 δραχμάς· ἐπειδὴ ὅμως ἀπεφασίσθη ἡ διατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνει ὥστε νὰ χορηγηθῶσιν ἀντὶ τῶν 1,200 δραχμῶν 800 μόνον, ὡς καὶ πέρυσιν.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι πέρυσι δὲν ἐξήρχεσεν ἡ διὰ τὸ ὑλικὸν τεθεῖσα δαπάνη, δέχεται ὅμως ταύτην καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος· ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γενομένην διόρθωσιν, ἔχον οὕτω·

« 2. Γραφικὰ ἔξοδα δραχ. 1880 »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 8,630 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Γ. Μαυρομιχάλην καὶ Κ. Τσουκαλᾶν, συνῆχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐφεξῆς γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς·

« Εἰς τὸ Θ'. στοιχ. τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης διασκευῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρεσβείας περιορίζονται εἰς δραχ. 7000 μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὥστε νὰ μὴν ἀπολεσθῇ ἡ διασκευὴ αὕτη ἐπὶ τέλους, ὡς ἀπωλέσθησαν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι διασκευαὶ τῶν πρεσβειῶν· ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας τοῦ πρέσβεως περιορίζονται εἰς 2,000. »

Ἀποδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν κατ' ἀμφότερα προτεινο-

μένην ἐλάττωσιν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχουσι δὲ οὕτω·

«Κεφ. IV. Ἔξοδα μεταβλητέα.

1. Ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν πρεσβείων δραχ. 7,000
2. Ἔξοδα ταξειδίου τῶν πρεσβέων δραχ. 2,000 »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 3 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

« Εἰς τὸ Θ. αὐτὸ στοιχεῖον παρατηρεῖται καὶ ἓν ποσὸν ἐξόδου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔκτακτος ἀποστολή.» Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι, ἐὰν περίστασις συμβῇ τοιαύτη, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην τότε τὴν ἄδειαν τῶν Βουλῶν, χωρὶς νὰ σημειοῖ ἓν ποσὸν κατὰ τύχην, ὡς ἔπραξεν ἤδη, διότι πέρυσιν ἔτυχε καὶ ἐξώδευσεν εἰς ἔκτακτον ἀποστολὴν δραχμὰς 9250. »

Ὑπὲρ ταύτης παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαιρετιστέον, ἐπειδὴ ἐσημειώθησαν 6 000 δραχ. κατὰ τύχην, ἐν ᾧ ἀγνοεῖται ἐὰν θέλῃ γίνει τοιαύτη ἀποστολὴ, ἐὰν θέλῃ ἐπαρκέσει τὸ ποσὸν καὶ ἐὰν θέλῃ ἀποσταλῇ εἰς αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος· διὰ τὴν ἀοριστίαν λοιπὸν ταύτην ἀπεφήνατο ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ποσοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργὸς, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν παγκοσμίων τούτων κινήσεων καὶ μεταβολῶν φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ μείνῃ ἕως τέλους ἀνεπηρέαστος καὶ ἴσως λάβει χρείαν ἐκτάκτου ἀποστολῆς· ἀφοῦ δὲ οὐδὲ πρεσβείας ἔχομεν κατὰ τὰς σοβαρὰς ταύτας περιστάσεις, ἡ ἀνάγκη ἐκτάκτων ἀποστολῶν καθίσταται βεβαιοτέρα καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ποσόν τι σημειωμένον. Παρατηρεῖ δ' ὅτι πρὸ ὀλίγου περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διερμηνέως συζητοῦντες, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ συμβιβάσωμεν τὴν ἀνάγκην μετὰ τοῦ τύπου, μόνον διότι δὲν ὑπῆρχε νόμος. Διὰ νὰ μὴ περιπίπτωμεν λοιπὸν εἰς δυσχερείας τοιαύτας, προτιμότερον νομίζει νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν καὶ, ἂν δὲν γίνῃ χρεία, τίς οἶδε ποίας ἀποστολῆς, μένει ἀνέπαφον τὸ ποσόν· διότι ἄλλως ἐνδέχεται νὰ μὴν ὑπάρχωσιν αἱ βουλαὶ καὶ κάλλιον εἶναι νὰ προνοῶμεν καὶ κανονίζωμεν τὰ τοιαῦτα.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, τιμῶν τὰ αἰσθήματα τοῦ προαγορεύσαντος, πέποιθεν ὅτι προαισθάνεται τὴν ἀνάγκην τοιαύτης ἀποστολῆς· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἀνεξαρτήτως τῶν περιστάσεων

τούτων σκεφθείσα, εθεώρησεν εξοβελιστέαν την προκειμένην δαπάνην. Είπε δέ, ότι διά το άσκοπον και αόριστον του ποσού προσήλθεν ή επιτροπή εις την γνώμην ταύτην· άν όμως εγνώριζε και αυτός ότι δύναται νά γίνη τοιαύτη τις κίνησις, ήθελε δεχθή νά επιψηφισθή πολλώ μείζων δαπάνη· αλλά και ούτω δέν επιμένει εις την εξαίρεσιν.

Προσέθηκεν άλλος, ότι ώς πρός το αντικείμενον τούτο καί πρότερον δέν έγινε τοιαύτη αποστολή· άν όμως ο προαγορεύσας υπουργός πρεβλέπη ότι θέλει γίνει, δέχεται καί αυτός την επιψήφισιν του ποσού, αλλ' υπό τον όρον νά χρησιμεύση, ώς ο υπουργός είπε, διά σκοπόν τινα εθνικόν.

Επί τούτοις, ερωτηθείσα ή βουλή, παρεδέχθη δι' ανάστάσεως καί το 3 άρθρον κατά τον προϋπολογισμόν, έχον ούτω·

« 3. Αποστολαί έκτακτοι δρ. 6,000. »

Παραλειφθέντος δ' ώς κενού του 4 άρθρου, αναγνωσθέν εγένετο παραδεκτόν το 5 δι' ανάστάσεως, έχον ούτω·

« 5. Αποζημιώσεις καί βοήθειαι δραχ. 5,000 »

Επίσης ανεγνώσθη το 6 άρθρον καί ή επ' αυτού γνωμοδότησις της επιτροπής, έχουσα ούτως·

« Εις το ίδιον αυτό Στοιχ. σημειούται ποσόν «*απρόβλεπτα έξοδα* δραχ. 8000, ενώ πέρυσιν είχον χορηγηθή 4000 μόνον. Το αυτό ποσόν των 4000 δραχ. χορηγείται καί εφέτος, αφαιρουμένων των άλλων 4000 δραχ. ως μή πιθανολογουμένης της ανάγκης καί αυτής της αυξήσεως από καμμίαν προφανή περίστασιν· ώστε, αφαιρουμένων των 500 δραχ. εκ της διασκευής της Ευρωπαϊκής Πρεσβείας, 500 έτι εκ της άδοιπορίας του πρέσβεως, 6000 των εκτάκτων αποστολών, καί 4000 εκ των απροβλέπτων εξόδων, το όλον δραχ. 11,000, καταβιβάζεται το σύνολον του Θ'. Στοιχ. εις δραχ. 23000. »

Κατά ταύτης παρετήρησέ τις, ότι ή ιδέα, ότι επεψηφίσθησαν πέρυσι 4,000 δραχ. καί διά τούτο πρέπει νά χορηγηθή πάλιν ή αυτή ποσότης, δέν τω φαίνεται ισχυρά, επειδή καί τότε εζητήθησαν 8,000, αλλ' εδόθη το ήμισυ, εξ ού δέν επήρκεσεν ή δαπάνη· άλλοτε δ' εζητούντο πρός τον σκοπόν τούτον 10—15 χιλιάδες δραχμών, διότι εις τά εν τη Τουρκία προξενεία ού μόνον αλλάσσονται, ως καί αλλαχού, κατά διετίαν οι ίστοι καί σημαίαι, αλλά καί φιλοδωρήματα συνεχή δίδονται, καί άλλαι τοιαύται δαπάναι, όταν τον διοικητήν διαδέχηται άλλος. Περικλείον δέ εκ του ποσού τούτου χορηγούνται βοήθειαι εις πολλούς

ενδεείς των Ελλήνων καί γίνονται άλλα ούχί ευκαταφρόνητα έργα, ως π. χ. ο εν Πριζρένη πρόξενος καί λίμβον κατεσκεύασε του προξενείου καί την εκείσε προκυμαίαν διώρθωσεν. Όλα δέ ταύτα εκ μόνου του ζητουμένου ποσού κατορθούνται, ώστε δέν πρέπει ποσώς νά ελαττωθή.

Απήντησεν ο εισηγητής, ότι, ώς ο προαγορεύσας είπεν, εδίδοντο άλλοτε 15 χιλιάδες δραχ., έπειτα όμως εγένοντο 8 καί 4 τελευταίον· αλλά μετά τοσαύτην ελάττωσιν ούχ ήττον εδαπανώντο αί 15,000, ώστε, καί 50 000 άν εδίδοντο σήμερον, επίσης ήθελον δαπανηθή όλαι. Καθ' όσον δ' αφορά τους ίστους καί τάς σημαίας, ού μόνον δέν αλλάσσονται κατά διετίαν, αλλά καί μόλις απαιτείται δαπάνη 10 δραχμών. Τί σημαίνουσι δέ αί 100 δραχμαί, τάς οποίας, όταν διορίζηται νέος διοικητής, δαπανώσιν οί πρόξενοι, αφού τοσαύτα λαμβάνουσι πρός τον σκοπόν τούτον; Δέν ένοεί λοιπόν τάς τοιαύτας των λόγων στροφάς, καί πρέπει νά ενθυμηθώμεν εις ποίαν είμεθα οικονομικήν στάσιν, διά νά φειδώμεθα πλειότερον του κοινού πλούτου.

Καί άλλου δέ τα αυτά υπέρ της οικονομίας υποστηρίξαντος καί είπόντος ότι τά τοιαύτα των προξένων έξοδα πρέπει νά γίνωνται δι' ορίστικής εκθέσεως, καί απαντήσαντος άλλου ότι ουδεμία τοιαύτη ενεργείται δαπάνη άνευ εκδόσεως Β. Διατάγματος. Επέφερεν ο επί των οικονομικών υπουργός ότι, όταν κατά σύγκρισιν πρόκηται νά ομιλήσωμεν περί οικονομίας, έκαστος φιλοτιμείται ού ολιγώτερον του άλλου κατά τούτο· αλλά δέν πρέπει λόγω οικονομίας νά καταστρέφωμεν όπως τύχη την υπηρεσίαν, διότι τούτο δέν είναι οικονομία. Παρατηρεί δέ ότι αυτός, εμμένων πλειότερον εις το υπουργείον, δέν θέλει διστάσει νά προτείνη εις τάς βουλάς αύξησιν της μισθοδοσίας των οικονομικών αρχών μέ την αυστηράν πρόνοιαν του νά παύσωσι τόσαι καταχρήσεις, επειδή αληθώς είναι άδικον νά μήν εισπράττη το δημόσιον 20 εκατομμύρια κατ' έτος. Δέν πρέπει λοιπόν απολύτως νά ομιλώμεν περί οικονομίας, επειδή πάντες αισθάνονται την αυτήν τάσιν, αλλά νά εφαρμόζωμεν ταύτην εις ό,τι δίκαιον καί εφικτόν· διό συνίστησι νά περιορισθή ή δαπάνη εις 6000.

Επί τούτοις παρεδέχθη ή βουλή δι' ανάστάσεως το 6 άρθρον κατά την ανωτέρω ελάττωσιν, ομοίως δέ καί το μετ' αυτό 7· έχουσι δ' ούτω.

«6. Έξοδα απρόβλεπτα δραχ. 6,000.»
«7. Επιθεωρήσεις προξενείων δραχ. 5,000.»

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Δ'. κεφαλ., αναβαίνοντος

εἰς 31,000 δραχ. ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Π. Ράγκου καὶ Ἐμ. Μελετοπούλου, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 71.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ Ε. κεφαλ. δήλωσις τῆς 26 Μαρτ. ε. ε. δι' ἧς ζητοῦνται δραχ. 2,924:25|00· συνιζώσης δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν παραδοχὴν τοῦ ποσοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἐξ ἑνὸς ἄρθρου συγκειμένου, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Γ. Κ. Μαυρομιχάλην καὶ Ν. Τσαλακώζαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν διὰ τῆς δηλώσεως πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου διὰ ψήφων 72.

Τελευταῖον, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, ἐκήρυξεν ἀπολελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μ. Χατσῆ Μελέτης.

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 4 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εἰρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως ἐρωτηθέντα ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Ζ'. ὅπερ δὲν συνεπληρώθη, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς Κ. Π. Δαρειώτην, Ἰω. Κριεζῆν, Ἰωάν. Τομαρᾶν, Ν. Κορφιωτάκην, Ἰωάν. Γκούραν καὶ Σπ. Λογοθετόπουλον· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Κ. Κ. Σ. Βαλέτταν, Μελ. Χ. Μελέτην, Ζαφ. Δεπάστας, Ἀνδ. Μάμουκαν, Δ. Κονδύλην καὶ Ἀλεξ. Ἀλεξανδρόπουλον. Εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ μὲν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναφορῶν, τοὺς ΚΚ. Ν. Ἀνδρικόπουλον, Π. Τσιμπουράκην, Ν. Ἰατρὸν, Ν. Μοσχούλαν, Γ. Κριεζῆν

καὶ Γ. Ῥιζόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθηκῶν τινων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, τοὺς ΚΚ. Μ. Σισίνην, Π. Παπαδιαμαντόπουλον, Π. Δελιγιάννην, Π. Τσανετάκην, Ε. Οἰκονομόπουλον καὶ Ε. Μελετόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Α. Γουζούασην, Κ. Τσουκαλᾶν, Α. Καστανᾶν, Π. Ράγκον, Εὐστ. Σπυρίδωνος καὶ Α. Γεωργαντᾶν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίᾳ ἐφετῶν, τοὺς ΚΚ. Π. Δαρειώτην, Ἰω. Τασσαΐον, Ἐμ. Ἀντίπαν, Ν. Κορφιωτάκην, Κλεομ. Οἰκονόμου καὶ Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Γ. Λογιωτατίδην, Γ. Μπάνην, Ἡλ. Παππαδαῖον, Ἀνάργ. Πετράκην, Ἰω. Πετμέζην καὶ Σ. Α. Βαφόπουλον.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν προτεθεῖσαν εἰς αὐτὰς 4 μελῶν, ἀπήντησεν ἀποφατικῶς.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθηκῶν τινων ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ἐκθέσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« Κύριοι!

Ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν καὶ τὴν δήλωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν ἤδη ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ 1849.

Αἱ προσθῆκαι αὗται, συμποσούμεναι εἰς δραχμὰς 198,195: 53|00 ἀφορῶσιν αἱ μὲν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ἔξοδα, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη παρουσιάσθη, προϊόντος τοῦ χρόνου, αἱ δὲ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καὶ ἰδίως τῆς χρήσεως 1847 ἔξοδα μὴ πληρωθέντα, πηγάζοντα ἀπὸ ἀκυρώσεις ἢ ἐλαττώσεις ἐνταλμάτων, γενομένας ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τῶν δικαιούχων, καὶ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. δὲν ἦσαν συγκεντρωμένα εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ σημειωθῶσιν εἰς αὐτόν· διαιροῦνται δὲ ὡς ἑξῆς·

Μέρος πρῶτον· χρέος δημόσιον	δρ.	4,944.—
» τέταρτον· γενικὴ ὑπηρεσία	»	22,017.05
» πέμπτον· ἔξοδα διοικήσεως, ἐπισασίας κτλ. τῶν φόρων	»	3,802.50
» ἕκτον, διάφοροι πληρωμαὶ . . .	»	167,431.98
	ὁμοῦ δρ.	198,195.53

Ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέρους καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν

ήδη ὑποβληθέντα προϋπολογισμόν, θέλομεν διέλθει καὶ ἐκθέσει μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀνωτέρω προσθήκας κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Χρέος δημόσιον.

Εἰς τὰς δραχμὰς 389,805:12 τοῦ κεφαλαίου Γ'. *Συντάξεις ἄρθρ.* 2. *χηρῶν καὶ ὀρφανῶν* προστίθενται δραχ. 4,944. ἤτοι δραχμαὶ 4,800 διὰ τὴν ἐτησίαν σύνταξιν, τὴν ἀπονεμηθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου τῆς 10 Φεβρουαρίου 1849 πρὸς τὴν χήραν καὶ τὰ τέσσαρα ὀρφανὰ τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνου πρὸς δραχμὰς 400 μηνιαίως, καὶ δραχ. 144 διὰ τὴν ἐνιαύσιον σύνταξιν, τὴν χορηγηθεῖσαν πρὸς τὰς δύο ἀδελφὰς τοῦ ἐξ Ὕδρας Βασιλείου Κιοσσέ, Χρυσίναν καὶ Μαροῦσαν, διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) βασιλικοῦ διατάγματος, πρὸς δραχμὰς 12 κατὰ μῆνα εἰς ἀμφοτέρας.

Ἡ σύνταξις αὕτη, ἀπονεμηθεῖσα διὰ τοῦ προμνησθέντος διατάγματος, ἔμεινε καθυστερουσα διὰ τὸν λόγον, ὅτι αἱ προκείμεναι ἀδελφαὶ δὲν εὑρέθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἐπ' ὀνόματί των ἐκδοθὲν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπεστράφη εἰς τὴν τότε ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείαν. Ἀπὸ τοῦ 1845 ἔτους ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφὴ Χρυσίνα, ἐμφανισθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἐζήτησε τὴν πραγματοποίησιν τῆς εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἀδελφήν της Μαροῦσαν ἀπονεμηθείσης συντάξεως· διάφοροι ἔρευναι καὶ ἐξετάσεις ἐγένοντο, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη α') ἡ ταυτότης των, ὅτι δηλαδὴ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐξ Ὕδρας Βασιλείου Κιοσσέ, τοῦ πεσόντος εἰς τὴν μάχην τῆς Τριπόλεως κατὰ τὸ 1821, καὶ χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ ὁποίου ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις· β') ὅτι ἀμφότεραι εἰσὶν ἐνδεεῖς χῆραι εἰς προηγμένην ἡλικίαν, καὶ ἄξιαι τῆς περιθάλψεως τῆς κυβερνήσεως· γ') ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἔλαβε χώραν, κατόπιν τῶν ὁποίων παύει νομίμως ἡ σύνταξις· διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν αὐτὰς ἐχούσας δικαίωμα ἀναμφισβήτητον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς αὐτὰς συντάξεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐσημείωσεν, εἰς μὲν τὸ κεφάλαιον Γ'. ἄρθρ. 2 τὴν σύνταξίν των διὰ τὸ 1849 ἔτος, εἰς δὲ τὸ κεφάλαιον Ι. ἐκείνην τῶν κλεισμένων χρήσεων, ἤτοι ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1847. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν σύνταξιν τῆς

ἐν ἐνεργείᾳ ἀκόμη χρήσεως 1848 ἔτους, θέλει ζητήσει ἀγκόντως συμπληρωτικὴν πίστωσιν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γενικὴ ὑπηρεσία.

Εἰς τὰς δραχμὰς 106,500 τοῦ κεφαλαίου Β'. *Ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν, ἄρθρον* 1. *προσωπικόν*, προστίθενται δραχμαὶ 377. 33 διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μισθοῦ τοῦ Κ. Π. Σχίζα, προβιβασθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου ε. ε. Β. διατάγματος ὑπουργικοῦ γραμματέως Α. τάξεως, λογιζομένης τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀπὸ τῆς 18 Μαρτίου, καθ' ἣν ἔδωκε τὸν ὅρκον.

Εἰς τὰς δραχμὰς 52,943. 58 τοῦ κεφαλαίου Ι. *Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων*, προσίθενται δραχ. 21,639. 72 δι' ἔξοδα καθυστερούμενα, ἀναγόμενα εἰς τὰς ἑρεξῆς ὑπηρεσίας.

Συντάξεις· δραχμαὶ 350 διὰ σύνταξιν διαφόρων ἀτόμων τοῦ 1847, μὴ πληρωθεῖσαι ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, καὶ δρ. 2,156. 40 διὰ σύνταξιν καθυστερουμένην τῶν ἀνωτέρω δύο ἀδελφῶν Χρυσίνας καὶ Μαρούσης, λογιζομένην ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1833 πρὸς δραχ. 12 μηνιαίως, κατὰ τὸ μνημονευθὲν Β. διάταγμα τῆς 26 Δεκεμβρίου 1833 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1847· ὁμοῦ δραχμαὶ 2,506. 40.

Ταμεῖα· δραχ. 17:60 δι' ἔξοδα ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων κατὰ τὸ 1847 ἐπὶ συμψηφισμῷ, καὶ δραχ. 80 κρατηθεῖσαι ἀπὸ μισθὸν κατὰ τὸν Νοέμβρ. καὶ Δεκέμβρ. 1847 τοῦ Κ. Π. Δαμίλου, ὡς πρώην Ταμίου Θηβῶν, διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ χρέος του πρὸς τὸ δημόσιον, ἀκυρωθέντος τοῦ τότε ἐκδοθέντος ἐντάλματος, ὡς μὴ πραγματοποιηθέντος τοῦ συμψηφισμοῦ, διαρκούσης τῆς χρήσεως 1847· ὁμοῦ δραχ. 97. 60.

Οἰκονομικοὶ ἔφοροι· δραχ. 130 διὰ μισθὸν καὶ ἐπιχορήγησιν τοῦ 1846 ἐπὶ συμψηφισμῷ δραχ. 40 διὰ κατασκευὴν ἐπίπλων κατὰ τὸ 1847, καὶ δραχ. 400 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κ. Π. Σχίζα, ἐκπληρώσαντος χρέη ἐφόρου Φθιώτιδος ἐπὶ 10 μῆνας τοῦ 1847, πρὸς δραχ. 40 κατὰ μῆνα πλέον τοῦ μισθοῦ του ὡς ὑπουργικοῦ γραμματέως, 6'. τάξεως· ὁμοῦ δραχμαὶ 570.

Δέκατα· δραχ. 11,239:56 διὰ μισθοὺς προσωπικοῦ, ἐνοίκια καὶ διάφορα ἄλλα ἔξοδα καθυστερούμενα τῆς παρελθούσης ὑπηρεσίας τῶν δεκάτων, καὶ τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος δὲν ἐπληρώθη, ἀκυρωθέντων τῶν ἐνταλμάτων ἢ ἀφαιρεθέντων τῶν

εἰς αὐτὰ περιεχομένων ποσῶν, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τῶν ἀτόμων, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλονται ὡς ἐφεξῆς·

Χρῆσις τοῦ	1842	δρ.	133. —
»	1844	»	485. 26
»	1845	»	800. 81
»	1846	»	1,459. 32
»	1847	»	8,361. 17
	Ὁμοῦ	δρ.	11,239. 56

Φόρος ζώων· δραχ. 2,320. 45 δι' ἀντιμισθίαν ἀπαριθμητῶν, ποσοστὰ καὶ ἔξοδα εἰσπρακτόρων τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου,

τῆς μὲν χρήσεως	1846	δραχμ.	150. —
τῆς δὲ τοῦ	1847	»	2,170. 45
	Ὁμοῦ	»	2,320. 45

Πηγάζουσαι σχεδὸν ὅλα ἀπὸ ἐλαττώσεις καὶ ἀκυρώσεις ἐνταλμάτων διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

Ἐπιτηδεύματα καὶ οἰκοδομαί· δραχ. 12—15 διὰ ποσοστὰ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς, ὀφειλόμενα εἰς τινας δήμους τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, καθὼ ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὰ τότε ἐκδοθέντα ἐντάλματα.

Τελωνεῖα. δραχ. 2, δι' ἔξοδα ἐπιδιορθώσεως στατῆρος, ἐπὶ συμψηφισμῷ τοῦ τελωνείου Αἰτωλικοῦ κατὰ τὸ 1845.

Χαρτόσημον· δραχ. 80:20 δι' ἔξοδα ἀποστολῆς καὶ ποινικὰ τέλη χαρτοσήμου κατὰ τὸ 1846, καὶ δραχ. 30 διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου κατὰ τὸ 1847, ὁμοῦ δραχ. 80:20 ἐπὶ συμψηφισμῷ.

Νομισματοκοπεῖον· δραχ. 2,576:50 ὀφειλόμεναι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων δι' ἀντίτιμον ὀκάδων 936 388/400 ὁρειχάλκου παρ' αὐτοῦ χορηγηθέντος κατὰ τὸ 1847 πρὸς χρῆσιν τοῦ βασιλικοῦ νομισματοκοπείου πρὸς δραχ. 2 3/4 ἡ ὀκά, ἀκυρωθέντος τοῦ τότε ἐκδοθέντος ἐντάλματος, ἕνεκα μὴ ἐξαργυρώσεως αὐτοῦ, διαρκούσης τῆς χρήσεως.

Δάση· δραχ. 10 δι' ἐπιμίσθιον κατὰ τὸ 1845 ἑνὸς τῶν τεσσάρων ὑπαλλήλων τῶν ἐπιφορτισμένων τὰ δασονομικὰ κατὰ τὸν περὶ δασονομείων νόμον τοῦ 1843, καὶ δραχ. 86 διὰ μισθὸν δύω δασοφυλάκων κατὰ τὸ 1847· ὁμοῦ δραχ. 96, ἐξ ὧν αἱ μὲν δραχ. 26 ἐξεπίσθησαν ἀπὸ τὸ ἐκδοθὲν ἔνταλμα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τοῦ πρὸς ὃν ὀφείλονται δασοφύλακος, αἱ δὲ λοιπαὶ

70 θέλουν συμψηφισθῆ, μὴ πραγματοποιηθέντος ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τοῦ συμψηφισμοῦ.

Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά· δραχ. 85:66 διὰ μισθὸν καὶ ἔξοδα γραφείου κατὰ τὸ 1845 ἐπὶ συμψηφισμῷ τῆς ἐπιστασίας τῆς Σμυρίδος Νάξου, ἀκυρωθέντων τῶν ἐνταλμάτων, ὡς μὴ πραγματοποιηθέντος τοῦ συμψηφισμοῦ διαρκούσης τῆς χρήσεως.

Ἁλικαί· δραχ. 1927:20 δι' ἔξοδα καὶ ἐνοίκια ἀλαταποθηκῶν κατὰ τὸ 1845, διὰ ναύλους πρὸς μεταφορὰν ἁλάτων κατὰ τὸ 1843, καὶ διὰ μισθὸν προσωπικοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1847 ἐπὶ συμψηφισμῷ, ἀκυρωθέντων τῶν τότε ἐνταλμάτων ἕνεκα τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τοῦ συμψηφισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως.

Κτήματα· δραχ. 126 διὰ μισθὸν Γεωμετρῶν καὶ ὁριοδεικτῶν καὶ δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κατὰ τὸ 1847 καθυστερούμενα.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Εἰς τὰς δραχ. 27,400 τοῦ Κεφ. ΙΓ'. *φόρος ἐπιτηδευμάτων*, ἄρθρ. 1. *Μισθοὶ*, προστίθενται δραχ. 240 διὰ μισθὸν πρὸς δραχ. 60 μηνιαίως, ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου ε. ε. λογιζόμενον, ἑνὸς βοηθοῦ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων κατὰ τὰς Πάτρας.

Εἰς τὰς δραχ. 322,359:20 τοῦ Κεφ. ΙΕ'. *τελωνεῖα* ἄρθρ. 1 *Προσωπικόν*, προστίθενται δραχ. 640 διὰ μισθὸν ἀπὸ ἀ. Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1849, πρὸς δραχ. 80 μηνιαίως, ἑνὸς ὑποτελώνου γ'. τάξεως εἰς νέα Ψαρᾶ, τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος.

Εἰς τὰς δραχ. 42,001 τοῦ Κεφ. ΙΗ'. *Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον*, ἄρθρ. 3 *ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα*, προστίθενται ὑπὸ νέον ἐδ. ἀριθ. 8 δραχ. 700 διὰ μισθὸν πέντε μηνῶν, ἀνὰ δραχ. 70 μηνιαίως, δύο προσωρινῶν στοιχειοθετῶν πρὸς τύπωσιν κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς Βουλῆς, βιβλίων διὰ τοὺς δεκαετεῖς λογαριασμοὺς τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους διαχειρίσεως.

Εἰς τὰς δραχ. 147,280 τοῦ Κεφ. ΚΔ'. *Ἁλικαί*, ἄρθρ. 1 *Προσωπικὸν Διοικήσεως*, προστίθενται δραχ. 480 ὡς ἐφεξῆς· διὰ τὸν μισθὸν τοῦ ἐλεγκτοῦ τῆς ἀλαταποθήκης Πειραιῶς καὶ Ἀναβύσσου, ἀφαιρεθέντος μὲν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ε. ε.

ὡς περιττοῦ, λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἁλαταποθήκης εἰς γενικὴν κατὰ τὴν Ἀνάβυσσον καὶ εἰς μερικὴν κατὰ τὸν Πειραιᾶ, διατηρηθέντος δέ, καθὸ μὴ λαβούσης χώραν τῆς διαιρέσεως ταύτης δι' ἔλλειψιν καταλλήλου καταστήματος εἰς Ἀνάβυσσον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἁλαταποθήκη, πρὸς δραχ. . . . 100

μηνιαίως δραχ. . . . 1200

Ἕνεκα δὲ τῆς μὴ διαιρέσεως τῆς ἀνωτέρω ἁλαταποθήκης, ἀφαιρεῖται ὁ μισθὸς πρὸς δραχ. 60 κατὰ μῆνα τοῦ ἁλαταποθηκαρίου, ὁ ὁποῖος προσετέθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ε. ε. 720

διαφορὰ περιπλέον δραχ. . . . 480

Εἰς τὰς δραχμὰς 104,341:39 τοῦ Κεφ. ΚΒ'. *Κτημάτων Διοικητικῶν*, ἄρθρ. 4 *ἐκκλησιαστικὰ κτήματα*, προσίθενται ὑπὸ νέον ἐδ. δ'. δραχ. 742, δι' ἔξοδα ἐπισκευῆς τοῦ ἐν Σίφνῳ κατὰ τὴν θέσιν Σεράλια (λιμένα οὕτως ἐπικαλούμενον) ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει διὰ τελωνιακὸν κατάστημα, καὶ ὑπὸ χωριστὸν ἄρθρον 7. *Ἰχθυοτροφεῖα*, δραχμὰς 1,000 δι' ἔξοδα ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους, διὰ τὴν κατα-χώρισιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν περὶ ἐνοικιάσεως αὐτῶν προκηρύξεων, καὶ ἄλλα ἔξοδα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐν γένει τοῦ περὶ ἰχθυοτροφείων νόμου ἀπαιτούμενα· ὁμοῦ δραχ. 1,742:50.

Εἰς τὰς δρ. 4,688:25 *ἐν κεφαλ.* ΚΓ'. *ἐπιστροφαὶ χρημάτων*, προστίθενται ὑπὸ τὰ αὔξοντα *ἐδάφια Θ'. — ΚΕ'.* δραχ. 31,668:91, ἀπαρτιζόμεναι ὡς ἑφεξῆς.

Δι' ἐπικαρπίαν κτημάτων νεμηθεῖσαν παρὰ τοῦ δημοσίου δραχ. 22,637:73

Δι' ἀντίτιμον γεννημάτων πληρωθέντων παρὰ τῶν ἀγοραστῶν καὶ μὴ παραδοθέντων αὐτοῖς . 8,035:70

Διὰ διπλῆν πληρωμὴν φόρων 526:89

Διὰ δημοτικοὺς φόρους καὶ λοιπὰ εἰσπραχθέντα κατὰ λάθος εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφονται . 468:59

δραχ. . 31,668:91

Εἰς τὰς δρ. 66,155:87 τοῦ *κεφ.* ΚΔ'. *ἀποζημιώσεις*, προστίθενται δραχ. 132,621:19 ἀπαρτιζόμεναι ὡς ἑφεξῆς·

Κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν γηπέδων, τῶν προσλαμβανομένων εἰς τοὺς Βασ. κήπους, ἐπιτροπῆς, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὰ προσληφθέντα γήπεδά των, φέρει δραχ.

28,882:60· τὰ ἤδη σημειωθέντα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν περιορίζονται εἰς δραχ. 15,000· προστίθενται ἄρα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δραχ. 11,882:60

Προστίθενται πλέον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην . 8,297

Ὁμοίως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος προσληφθησομένων, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς 5,000

Εἰς τοὺς διὰ συμβολαίων παραχωρήσαντας τὰ οἰκόπεδά των πρὸς χρῆσιν τῶν Βασ. κήπων . . 52,557:18

Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν προσληφθέντων εἰς τὴν πλατείαν τῶν ἀκτόρων 29,601

δραχ. . . 107,337:78

Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν προσληφθέντων εἰς τὴν πλατείαν τῶν γυμνασίων τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς. 546:98

Ὁμοίως τοῦ παρὰ τῷ Μενδρεσὲ τεμαχίου πρὸς δημοσίαν χρῆσιν 1,115:54

Διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἐν Ὕδρᾳ οἰκίας τῆς Ἑλένης χήρας Ἀντωνίου Κριεζῆ, ἀγορασθείσης κατὰ τὸ 1843 παρὰ τοῦ δημοσίου πρὸς κατασκευὴν λοιμοκαθαρτηρίου, δραχ. 7,000. Τόκος πρὸς 10 0/0 ἀπὸ ἀ. Νοεμβρίου 1843 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849, 3,966:66· ὁμοῦ 10,966:66

Τὰ ἐπιδικασθέντα εἰς τὸν Δ. Καλιαλέξην δι' ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 193 π. ε. τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, διὰ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄργος καταστήματος τοῦ ἱπποφορβείου διαφοράν δραχμαὶ 1477:12

τόκος πρὸς 12 0/0 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849 . . . . . 1075:22 2,552:34

Διὰ τὸ ἐκτιμόριον τοῦ 1849 τῆς ἀποζημιώσεως τῆς χήρας Βαρναχιώτου (ὅρα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848) 3,401:89

Δι' ἀντιμισθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν γηπέδων πρὸς χρῆσιν τῶν Βασ. κήπων ἐπιτροπῆς 2,000

Δι' ἀποζημίωσιν τοῦ Γ. Τσοβάννη, ἐργολάβου ἐπὶ τῆς ἐξορύξεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου, δι' ὅσας μυλοπέτρας παρέδωκε πλέον τοῦ συμπεφωνημένου ἀριθμοῦ. 1,800

Ἄθροισμα . . . 129,721:19

Μεταφορὰ	129,721:19
Πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Γερουσιαστοῦ κυρίου Χ. Παππαπολίτου, διὰ τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἕνεκα τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ κατὰ τὸ 1843 ὅτε διετέλει γενικὸς ἔφορος Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 111 Βασ. Διάταγμα τῆς 18 Δεκεμβρίου 1843	2,900
Ὁμοῦ δραχ.	132,621:19

Εἰς τὰς δραχ. 3,798 τοῦ κεφαλαίου ΚΕ, *ἀπόδοσις Μοναστ. χρεῶν*, προστίθενται δραχ. 3,141:88, ἐπιδικασθεῖσαι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων· δραχμαὶ μὲν 2,371:88 εἰς τὴν Αἰκατερίναν Ἀβραμιώτου καὶ Σοφίαν Ἀριστέως, διὰ χρέος πρὸς αὐτὰς τῆς ἐν Ἀττικῇ διαλελυμένης Μονῆς Βρανᾶ· δραχμαὶ δὲ 770 εἰς τὸν Δ. Δροσινὸν, καθὸ μισθωτὴν κατὰ τὸ 1844 τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν νομῶν τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων, λόγῳ ἀποζημιώσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργὸς Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν προσθήκην τῶν ἐν τῇ ἐσωκλείστῳ δηλώσει ἐξόδων, ἀναβαινόντων εἰς δραχ. 198,195:53 εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1849 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Μαΐου 1849.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Δήλωσις τῶν ἐξόδων, τῶν προϋπολογισμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1849.

Κεφ. Γ'. Συντάξεις.						
Ἄρθρ. 2. Χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.						
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέσσαρα ὀρφανὰ τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνου διὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν σύνταξιν, πρὸς δραχ. 400 κατὰ μῆνα, τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς διὰ τοῦ νόμου τῆς 10 Φεβρουαρίου 1849.			4800			
Εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς τοῦ Βασιλείου Κιοσσὲ ἐξ Ὕδρας, Χρυσίναν καὶ Μαροῦσαν, διὰ τὴν κατὰ τὸ 1849 σύνταξιν αὐτῶν πρὸς δραχ. 12 μηνιαίως, κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) Β. Διάταγμα.			144	—	4944	
Κεφ. Β'. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.						
Ἄρθρ. 1. Προσωπικόν.						
Ὅσα φέρει ἡ διαφορὰ τοῦ μισθοῦ τοῦ Κ. Π. Σχίζα ἐνὸς τῶν 7 Γραμματέων 6'. τάξεως, τῶν σημειωθέντων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1849, καὶ προσδιασθέντος ἤδη εἰς τὴν 4. τάξιν διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου Β. Διατάγματος πρὸς δραχ. 40 κατὰ μῆνα πλέον, ἀπὸ τῆς 18 Μαρτίου, ἡμέρας τῆς ὁρκοδοσίας του.			377	33	377	33
Κεφ. Γ'. Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.						
Συντάξεις.						
Εἰς τὰς ἀνωτέρω δύο ἀδελφὰς τοῦ Β. Κιοσσὲ Χρυσίναν καὶ Μαροῦσαν, διὰ τὴν καθυστερουμένην αὐτοῖς σύνταξιν, πρὸς δραχ. 12 μηνιαίως κατὰ τὸ ῥηθὲν διάταγμα, ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1847, ἤτοι ἐτῶν 14 μηνῶν 11 καὶ ἡμέρας 21.			2156	40		
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Στουρνάρη τοῦ δήμου Μεσολογγίου διὰ σύνταξιν αὐτῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1847.			80			
Εἰς τὰς χήρας Βασίλω Δ. καὶ Σωσάνα Θ. Μανάδη τοῦ δήμου Ἀλέας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, διὰ σύνταξιν αὐτῶν ἀνὰ δραχ. 5 διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβ. 1847.			20			
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ἀναστασίου Νικολάου ἐκ Λεβαδείας διὰ σύνταξιν αὐτῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1847.			40			
Εἰς τὴν χήραν Σταθοῦ Εὐσταθίου Ἰωάννου ἐκ Λεβαδείας διὰ σύνταξιν αὐτῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1847.			15			

Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Δ. Ἀλεξοπούλου τοῦ δήμου Κλειτορος τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος διὰ τὸν Δεκέμβριον 1847, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,718 ἐντάλματος τὸ ὁποῖον δὲν ἐξηργυρώθη ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως			5			
Εἰς τὰς χήρας Γαρουφαλιᾶ Κ. Πατσαούρα τοῦ δήμου Ποτιδαίας πρὸς δραχ. 8, Μαρία Α. Κουτρούζου τοῦ αὐτοῦ δήμου πρὸς δραχ. 6 καὶ Γαρουφαλιᾶ Δ. Μουλαρᾶ τοῦ δήμου Κρομυλείου πρὸς δραχ. 5, διὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1847, ἐκπεσθείσαν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 95 ἔνταλμα τοῦ ἐπάρχου Δωρίδος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.			19			
Εἰς τὸν ἀπόμαχον Ὕδρας Φώτιον Ῥαγκαβῆν διὰ καθυστερουμένην αὐτῷ σύνταξιν πρὸς δραχ. 15 ἀπὸ 4. Ἰουνίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1845.			105			
Εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποθιώσαντος ἀπομάχου τοῦ δήμου Ὠλενείας τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας Μιχαὴλ Βρακλέξη πρὸς δραχ. 8 μηνιαίως διὰ τὸ ἔτος 1847, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,663 ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξηργυρώθη ἕνεκα τῆς ἀποθιώσεώς του.			96			
			2506	40		
Ταμεῖα.						
Διὰ ἔξοδα ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων τοῦ ταμείου Δωρίδος κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1847 ἐπὶ συμψηφισμῷ	7	50				
Ὡσαύτως τοῦ ταμείου Μύλου κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐπὶ συμψηφισμῷ. . . .	2	60				
Ὡσαύτως τοῦ τελωνείου Γαλαξειδίου κατὰ τὸν Νοέμβριον 1847 πρὸς τὸ ταμεῖον Παρνασσίδος ἐπὶ συμψηφισμῷ.	7	50				
Ὅσα ἐνηκτεύθησαν ἀπὸ τὸν μισθὸν τοῦ Π. Δημίλου πρώην Ταμίου Θηβῶν τοῦ Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1847 διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ χρέος του, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,477 ἔνταλμα, τὸ ὁποῖον ἠκυρώθη μὴ πραγματοποιηθέντος τοῦ συμψηφισμοῦ.	80	—	97	60		
Οἰκονομικοὶ ἔφοροι.						
Εἰς τὸν ὑπουργικὸν γραμματεῖα Π. Σχίζαν, ἐκπληρώσαντα χρέη ἐφόρου Φθιώτιδος κατὰ τὸ 1847, διὰ τὴν διαφορὰν τῆς μισθοδοσίας του πρὸς δραχ. 40 μηνιαίως ἐπὶ δέκα μῆνας.	400					
Διὰ μισθὸν εἰς ἐπιχορήγησιν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον 1846 τοῦ πρώην ἐφόρου Ἑρμιονίδος Α. Ζαχαρία, ἐπὶ συμψηφισμῷ.	130					
Διὰ κατασκευὴν ὑλικοῦ πρὸς χρῆσιν τῆς ἐφορείας Ναυπάκτου κατὰ τὸ 1847.	40		570			
		—	3474		5321	33
Μεταφορά.						

Μεταφορά			3474	5321	33
Δέκατα. χρῆσις 1842.					
Μεσσήνη. Εἰς τὸν Κ. Ζ. Μπούρην καὶ λοιποὺς δύο δι' ἐνοίκιον ἀποθηκῶν κατὰ τὸ 1843.	133				
Χρῆσις 1844.					
Ἀκαρνανία. Τοῦ Π. Πλατύκα διὰ ἐνοίκιον ἀποθηκῶν ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου μέχρι 2 Ἀπριλίου 1847	64	66			
Βάλτος καὶ Βόνιτσα. Εἰς τὸν Α. Σωτήρην διὰ τὴν μισθοδοσίαν του ὡς ἀπαριθμητοῦ τῶν μελισσίων.	100				
Φθιῶτις. Τὸν Ἀναγνώστην Ῥιζόπουλον δι' ἐνοίκιον ἀποθηκῶν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1844 μέχρις 23 Μαρτίου 1845	84				
Κορινθία. Τὸν Λεωνίδαν Ζυγκᾶν ὑποεπιστάτην τῶν πρωΐμων Κορίνθου διὰ μισθὸν αὐτοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου μέχρις 9 Σεπτεμβρίου 1844 πρὸς δραχ. 40 ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 812 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως	106	60			
Χρῆσις 1845.					
Τριχωνία. Τὸν Λ. Λάμπου διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἀποθηκαρίου τῶν προσόδων διὰ τὸν Αὔγουστον 1845.	332	65			
Λακεδαίμων. Τοὺς Π. Ν. Καλογερόπουλον καὶ Θ. Καρανάκον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐν Γυθείῳ ἀποθηκῶν αὐτῶν διὰ τὰ βαλανίδια Λακεδαίμονος.	19	50			
Τριχωνία. Τὸν Α. Διδασκάλου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ μισθοῦ του ἀπὸ 19 μέχρις 22 Μαΐου 1846 ὡς ἐπιστάτου τῶν προσόδων	5	33			
Θήρα. Τὸν Ι. Ἀρμαδοῦρον διὰ μισθόν του ὡς φύλακος τῶν προσόδων ἀπὸ 5 Ἰουνίου μέχρις 25 Αὐγούστου 1845.	80				
Τῆνος. Τὸν Α. Μαυρομαρᾶ διὰ μισθόν του ὡς ἀποθηκαρίου τῶν προσόδων ἀπὸ 4. Σεπτεμβρίου μέχρις 20 Νοεμβρίου 1845	133	33			
Λοκρίς. Τὸν Δ. Οἰκονόμου, ὑπηρετήσαντα εἰς τὰς προσόδους διὰ μισθόν του ἀπὸ 4. μέχρι 16 Ὀκτωβρ. 1845, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 7,515 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως	25				
Εἰς διαφόρους διὰ μισθὸν αὐτῶν ὡς ἐπιστατῶν τῶν πρωΐμων, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7,515 ἔνταλμα ὡς ἀνωτέρω.	205				
Χρῆσις 1846.					
Λοκρίς. Τὸν Ν. Καζάκην δι' ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης του ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου μέχρι					

2 Αὐγούστου 1847.	*61*	*66*			
Καλάβρυτα. Τὸν Δ. Ἀναστασίου δι' ἀντιμισθίαν αὐτοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ἐλαιοδένδρων.	40				
Τὸν Π. Βαρελόπουλον ἀποθηκάριον τῶν γεννημάτων δι' ἔξοδα τῆς ἀποθήκης. . . .	39				
Ἑρμιονίς. Τοὺς Β. Χαρακόπουλον καὶ Α. Βάθην, ὑπηρετήσαντας εἰς τὰ ἐλαιοδένδρα, διὰ μισθὸν αὐτῶν ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,416 ἔνταλμα ἐπὶ συμψηφισμῷ. . . .	150				
Φθιῶτις. Τὸν Γ. Μαχάρην καὶ λοιποὺς δύο πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ μισθοῦ των, ὑπηρετησάντων εἰς τὰς προσόδους.	147				
Θήρα. Τὸν Α. Ν. Μπουρανίλλον διὰ μισθόν του ὡς ἐπιστάτου τῶν ἐλαιοδένδρων.	50				
Τριχωνία. Διὰ ἔξοδα εἰσπρακτόρων πρὸς μετακόμισιν χρημάτων	93	95			
Γορτυνία. Ὁμοίως.	126	50			
Τροιζηνία. Δι' ποσοστὰ εἰσπρακτόρων ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθ. 7,766 καὶ 7,773 ἐντάλματα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἐπὶ φόρου ἑκκάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων.	52	55			
Εἰς τοὺς πραγματογνώμονας τῶν μὴ ὁηλωθέντων ἀμπέλων δι' ἀντιμισθίαν των, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,730 ἐντάλματος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	156				
Δωρίς. Τὸν Α. Παπατσούρα διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἀποθηκαρίου καὶ δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν κατὰ τὸ 1847, ἐκπεσθέντα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθ. 6,278, 7,482 καὶ 7,460 ἐντάλματα	362	66			
Θῆβαι. Τὸν Κ. Χ. Δημητρίου διὰ μισθόν του ὡς ἀποθηκαρίου Αὐλίδος, ἐκπεσθέντα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,296 ἔνταλμα.	180				
Χρῆσις 1847.					
Διάφορα. Δι' ἀμοιβὴν τῶν ὡς ἀποθηκαρίου διατελεσάντων ὑπαλλήλων εἰς τὰς προσόδους τοῦ 1847.	400				
Νάξος. Μισθὸς ἐπιστατῶν τινῶν τῶν ἐλαιοδένδρων.	400				
Κόρινθος. Πρὸς ἐξόφλησιν ἐνοικίου ἀποθηκῶν κατὰ τὸ 1847.	227	06			
Τριχωνία. Ὡσαύτως.	334	50			
Δωρίς. Τὸν Δ. Ῥουμπόπουλον διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιστάτου τῶν ὀψίμων	60				
Ἀττική. Τὸν Δ. Καζῆν δι' ἀντιμισθίαν αὐτοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ὀψίμων	40				
Κόρινθος. Τὸν Δ. Ταρκούαν δι' ἀντιμισθίαν του ὡς ἀπαριθμητοῦ τῶν μελισσίων, ἐκπεσθεῖσαν ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9,128 ἔνταλμα	30				
Μεταφορά	4233	95	3474	5321	33

Μεταφορά	4233	95	3474	5321	33
Λακεδαίμων. Τὸν Π. Ν. Ἀναστασόπουλον διὰ μισθὸν του ὡς ἐκτάκτου βοηθοῦ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων.	45				
Καλάβρυτα. Ἐνοίκια ἀποθηκῶν κατὰ τὸ 1847.	148				
Λοκρίς. Τὸν Π. Παπαγεωργίου διὰ μισθόν του ὡς ἀποθηκαρίου ἀπὸ ἀ. Αὐγούστου μέχρις 28 Ὀκτωβρίου 1847	283	25			
Εἰς διαφόρους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὰ δέκατα κατὰ τὸν Ἰούνιον 1847, ποσὸν ἐκπεσθὲν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3,005 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	36	22			
Ὅσα προκατεβλήθησαν παρὰ τοῦ ταμείου δι' ἔξοδα πρὸς διατήρησιν τῶν πρωϊμων ἐπὶ συμφυρισμῷ.	264				
Ναύπακτος. Διὰ μισθὸν ἀποθηκαρίων καὶ ἐνοίκια ἀποθηκῶν τοῦ Μαρτίου 1848 εἰς διαφόρους διὰ τὰ δέκατα τοῦ 1847.	311				
Λοκρίς. Εἰς διαφόρους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὰ δέκατα κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ 1847, ποσὸν ἐκπεσθὲν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 3,974 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	226	99			
Καρυστία. Εἰς διαφόρους δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν ἀπὸ 2 Σεπτεμ. μέχρι 30 Δεκεμ. 1847.	321	70			
Τριφυλία. Τὸν Ι. Βουδούρην πρὸς ἐξόφλησιν τῆς μισθοδοσίας του ὡς ἐπιστάτου κατὰ τὸ 1847.	20				
Βόνιτσα. Τὸν Ἀθ. Βαρκατσίλον διὰ μισθόν του ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ἐλαιοδικάτων.	40				
Φθιῶτις. Τὸν Ν. Νοταρίδην δι' ἐνοίκιον ἀποθήκης ἀπὸ ἀ. Αὐγ. μέχρι 31 Δεκεμ. 1847.	275				
Δι' ἀντιμισθίαν ἐπιστατῶν καὶ ἐκτιμητῶν, ἐκπεσθεῖσαν ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀρ. 3,938, 5,764, 5,766, 7,689, 7,683, 9,076, 9,162 καὶ 9,185 ὁκτὼ ἐντάλματα.	956	12			
Ἠλεῖα. Τὸν βοηθὸν τοῦ τελώνου Κυλλήνης δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἀραβοσίτου, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,085 ἐντάλματος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	45				
Ὀλυμπία. Τὸν Ν. Μοσχούλαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὰ πρώϊμα, ποσὸν ἐκπεσθὲν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3,905 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	83				
Γορτυνία. Τὸν Κ. Σγίζαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ὀψίμων, ποσὸν ἐκπεσθὲν ἀπὸ ὑπ' ἀριθ. 7,874 ἔνταλμα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	40				
Μιγαρίς. Τὸν Ἰω. Φραγκούλην ὑγειονομικὸν σταθμάρχην Σαλαμῖνος, δι' ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ ἔξοδα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δεκάτων, ἀκυρωθέντος, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,168 ἐντάλματος.	48				

Μεσολόγγιον. Τὸν *Παλαιοκώσταν Τσόγκαν* διὰ ἀντιμισθίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐλαιοδεκάτων, ἐκπεσθεῖσαν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9,094 ἔνταλμα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως.	80				
Κορινθία. Τοὺς ἐπιστατοφύλακας τῶν δεκάτων διὰ μισθὸν αὐτῶν, ἀκυρωθέντος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,211 ἐντάλματος.	470				
Τὸν Παπαδόπουλον, φύλακα τῶν δεκάτων τοῦ 1844 διὰ μισθόν του, ἀκυρωθέντος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,905 ἐνταλματος, ἐκδοθέντος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κλεισμένων χρήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847	38				
Νάξος. Τὸν Ν. Ζαρκούνην καὶ λοιπ. δι' ἀντιμισθ. αὐτῶν ὡς ἀπεριθμητ. τῶν μελισσίων.	480				
Τὸν Γ. Δελφινόπουλον καὶ λοιποὺς διὰ μισθοδοσίαν αὐτῶν ὑπηρετησάντων εἰς τὰ ἐλαιοδέκατα	830				
Σύρος. Τὴν Εἰρήνην Θεοδώρου διὰ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης της	45	66			
Ἀκαρνανία. Τὸν Δ. Ἰωάννου δι' ἀντιμισθίαν αὐτοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν βαλάνων	49	32			
Τὸν αὐτὸν ὁμοίως κατὰ τὸν λιμένα Ἀστακοῦ.	33	33			
Ἄργος. Τὸν Α. Δανόπουλον καὶ λοιποὺς διὰ μισθὸν αὐτῶν ὡς ἀποθηκαρίων	870				
Πολίς. Τὸν Ι. Τσάνον διὰ ἔξοδα ἀποθηκῶν.	71	80			
Χαλκίς. Τὸν Δ Μακρῶν καὶ Β. Π. Γερονίτην διὰ μισθὸν αὐτῶν, ὡς φυλάκων τῶν προσόδων κατὰ τὸν αὔγουστον 1847, ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4,023 ἔνταλμα.	8				
Δωρίς. Τὸν Γ. Γκίκαν καὶ λοιποὺς δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γεννημάτων	442				
Τὸν Χαράλαμπον Ῥάπτην φύλακα τῶν πρωϊμων διὰ μισθόν του ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5,964 ἔνταλμα.	37				
Μαντινεία. Τὸν Δ. Ἀλεξανδρόπουλον διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιστάτου κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστ. 1847 ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5,350 ἔνταλμα	59	76			
Τὸν αὐτὸν διὰ μισθόν του ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ὀψίμων κατὰ τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον 1847 ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5,833 ἔνταλμα	45				
Τὸν Χ. Παντελῆν Βυζάντιον διὰ μισθόν του ὡς φύλακος τῶν δεκάτων κατὰ τὸν Ἰούλιον 1847 ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5,551 ἔνταλμα.	24				
Εἰς τέσσαρας ἐπιστάτας καὶ ἕνα φύλακα διὰ μισθὸν αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον 1847 ἐκπεσθέντα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4,946 ἔνταλμα	40	70			
Μεταφορ.	10664	80	3474	5321	33

Μεταφορά	10661	80	3174		5321	33
Τὸν Π. Δημητρακόπουλον διὰ μισθὸν του ὡς ἀποθηκαρίου	178					
Τὸν Φ. Χρυσανθόπουλον δι' ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης του	103	20				
Δωρίς. Τὸν Γ. Καρᾶν διὰ μισθὸν του ὡς ἀποθηκαρίου, ἐκπεσθέντα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9,114 ἔνταλμα	480					
Τὸν Θ. Σταματόπουλον διὰ μισθὸν του ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ὑφίμων, ἐκπεσθέντα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9,166 ἔνταλμα	32	56				
Λοκρίς. Τὸν Ἠλίαν Μπαρουτσάκην πρὸς ἐξόφλησιν τῆς μισθοδοσίας του ὡς ἀποθηκαρίου	84	—	11239	56		
Φόρος ζώων. Χρῆσις 1846. Κορινθία.						
Εἰς τοὺς εἰσπράκτορας δι' ἔξοδα μετακομίσεως χρημάτων ἀπὸ εἰσπραξιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κατὰ τὸ 1846	150					
Ναυπλία. Χρῆσις 1847.						
Τοὺς Γ. Εὐσταθίου καὶ Γ. Λαγάκην διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ὡς ἀπαριθμητῶν τῶν χοίρων	28					
Καλάμαι. Τοὺς ἀπαριθμητὰς τῶν ζώων δι' ἀντιμισθίαν αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των, ἀκυρωθέντος ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9,253 ἐνταλματ ς .	1979					
Εὐρυτανία. Εἰς τοὺς ἀπαριθμητὰς καὶ ὁπλοφόρους δι' ἀντιμισθίαν αὐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐκπεσθεῖσαν ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9,226 ἔνταλμα	160					
Τριφυλία. Τὸν Δ. Μαγκαΐδην διὰ ποσοστὰ αὐτοῦ ὡς εἰσπράκτορος, ἐκπεσθέντα ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 7,961 ἔνταλμα	3	45	2320	45		
Ἐπιτηδεύματα καὶ οἰκοδομαί. Χρῆσις 1847. Μαντινεία.						
Διὰ ποσοστὰ τῶν δήμων Κορυθίου καὶ Τεγέας, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 5071 ἔνταλμα.	1	53				
Ὡσαύτως τῶν δήμων Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 5192 ἔνταλμα.	5	10				
Ὡσαύτως τοῦ δήμου Τεγέας, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5,064 ἔνταλμα, ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κλεισμένων χρήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 . . .		74				
Ὡσαύτως τοῦ δήμου Τεγέας καὶ Μαντινείας, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5,184 ἔνταλμα ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κλεισμένων χρήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847	4	78	12	15		
Τελωνεῖα. Χρῆσις 1845.						
Εἰς τὸν Α. Ζαλαγγίτην ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Λιτοχωρίου δι' ἔξοδα ἐπιδιορθώσεως						

Φαναρίου ἐπὶ συμψηφισμῷ, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4,842 ἐνταλματος τῆς χρήσεως 1845 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,016 τῆς χρήσεως 1847, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται	2	—	2			
Χαρτόσημον.						
Εἰς τὸ ταμεῖον Κυνουρίας ἐπὶ συμψηφισμῷ, δι' ἔξοδα παραλαβῆς χαρτοσήμου κατὰ τὸ 1846	20					
Εἰς τὸ ταμεῖον Λοκρίδος ἐπὶ συμψηφισμῷ, διὰ ποινικὰ τέλη χαρτοσήμου κατὰ τὸ 1846	30	20				
Εἰς τὸ ταμεῖον Κυνουρίας ἐπὶ συμψηφισμῷ, διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου κατὰ τὸ 1847	30	—	80	20		
Νομισματοκοπεῖον.						
Ὅσα ἀπαιτεῖται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων δι' ἀντίτιμον ὀκ. 936. 388/400 ἀργυράλκου, παρ' αὐτοῦ χορηγηθέντος κατὰ τὸ 1847 πρὸς ὀραγ. 2. 3/4 ἡ ὁκὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ Β. νομισματοκοπείου, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,267 ἐνταλματος, ἕνεκα μὴ ἐξαργυρώσεως αὐτοῦ, διαρκούσης τῆς χρήσεως . . .	2576	50	2576	50		
Δάση.						
Τὸν Γ. Μ(γον διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς δασοφύλακος Βονίστης κατὰ τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον 1847, ἐπὶ συμψηφισμῷ μὴ προφθάσαντος νὰ συμψηφισθῇ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 7,805 ἐνταλματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἀκυρώθη	60					
Τὸν Π. Πλατύκαν διὰ τὸ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1845 ἐπιμισθίόν του ὡς δασονόμου Ἀστακοῦ, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 7,337 ἐνταλματος τῆς χρήσεως 1845 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,016 τῆς χρήσεως 1847, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται ἐπὶ συμψηφισμῷ	40					
Τὸν Εὐαγγέλην Μερκούριον διὰ μισθὸν αὐτοῦ ἀπὸ 5 μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1847 ὡς δασοφύλακος Μεσολογγίου, ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 7,102 ἔνταλμα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως	26	—	96			
Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά.						
Εἰς τὸν πρώην ἐπιστάτην τῆς σμυρίδος Σαραϊτόπουλον διὰ μισθὸν αὐτοῦ ἀπὸ 1 μέχρις						
Μεταφορά			16326	86	5321	33

Μεταφορά . . .			16326	86	5321	33
20 Αὐγούστου 1845 ἐπὶ συμψηφισμῷ, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀρ.θ. 2,334 ἐντάλματος τῆς χρήσεως 1845 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,015 τῆς χρήσεως 1847, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται	82	33				
Τὸν αὐτὸν διὰ γραφικὰ ἔξοδα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐπὶ συμψηφισμῷ, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,325 ἐντάλματος τῆς χρήσεως 1845 καὶ τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 9,015 τῆς χρήσεως 1847, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται	3	33	85	66		
Ἀλικαί. Χρῆσις 1845.						
Εἰς τὸν Ἀθανάσιον Διαγουμᾶν ἐπὶ συμψηφισμῷ, δι' ἔξοδα γενόμενα παρ' αὐτοῦ ὡς πρώην ἀλαταποθηκαρίου Πειραιῶς πρὸς μετεκόμισιν μιᾶς πλάστιγγος ἀπὸ Ἀνάβυσσον εἰς Πειραιᾶ, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,349 ἐντάλματος	5	20				
Τὸν Π. Πλατύκαν ἐπὶ συμψηφισμῷ, δι' ἐνοίκιον τῆς ἀλαταποθήκης Ἀστακοῦ κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην τριμηνίαν τοῦ 1845, ἀκυρωθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 2,385 καὶ 7,558 ἐνταλμάτων τῆς χρήσεως 1845 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,016 τῆς χρήσεως 1847, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται	120					
Χρῆσις 1847.						
Τὸν Π. Μπέτσον ἐπὶ συμψηφισμῷ, δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἁλάτων εἰς τὴν ἀλαταποθήκην Κρεβασαρᾶ κατὰ τὸ 1843, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀρ.θ. 9,020 ἐντάλματος τῆς χρήσεως 1847, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων	1632					
Τὸν Στέριον Εὐσταθίου ἐπὶ συμψηφισμῷ, διὰ μισθὸν αὐτοῦ τε ὡς ἁλαταποθηκαρίου Λαμίας καὶ τοῦ φύλακος, καὶ δι' ἔξοδα γραφείου κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1847. . .	160		1927	20		
Κτήματα.						
Εἰς τὸν γεωμέτρην Α. Σισίνην καὶ τοὺς ὁριοδείκτας Γ. Σπηλιοτόπουλον καὶ Π. Γεωργίου διὰ μισθὸν αὐτῶν δεκαπέντε ἡμερῶν τοῦ Μαΐου 1847	90					
Τὸν ἔφορον Βούλτσης δι' ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ ἔξοδα, γεγονότα πρὸς ἐξέτασιν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κατὰ τὸ 1847	36		126		21639	72
					26961	05

Κεφ. ΙΕ'. Τελωνεῖα. Ἄρθρον 1. Προσωπικόν.

Ὅσα φέρει ὁ μισθὸς πρὸς δραχ. 80 μηνιαίως τοῦ κατὰ τὰ Νέα Ψαρὰ διορισθησομέ-

νου ὑπαστελώνου γ', τάξεως, ἀπὸ κ. Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1849, ἤτοι μῆνας 8	640	640	640
Κεφ. ΙΗ'. Τυπογραφεῖον. Ἄρθρον 3. Ἐλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα (ἰδ. 8.).			
Ὅσα φέρει ὁ μισθὸς ἀνὰ δραχ. 70 μηνιαίως δύο προσωρινῶν στοιχειοθετῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν τύπωσιν, κατ' αἴτησιν τῆς Βουλῆς, τῶν βιβλίων διὰ τοὺς δεκαετεῖς λογαριασμοὺς τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους διαχειρίσεως, διὰ μῆνας πέντε . . .	700	700	700
Κεφ. ΚΑ'. Ἀλικαί. Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν διοικήσεως.			
Κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπρόκειτο νὰ διαιρεθῇ ἡ κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἁλαταποθήκη εἰς γενικὴν ἀποθήκην κατὰ τὴν Ἀνάβυσσον καὶ εἰς μερικὴν κατὰ τὸν Πειραιᾶ, διὸ καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀρησεύθη ὁ μισθὸς ἐκ δραχ. 100 μηνιαίως τοῦ ἐλεγκτοῦ, ὡς περιττοῦ, καὶ προστεθῇ ὁ μισθὸς ἐκ δραχ. 60 ἑνὸς ἀποθηκαρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαίρεσις αὕτη δὲν ἔλαβε χώραν οὔτε δύναται νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, μὴ ὑπάρχοντος εἰς Ἀνάβυσσον καταλλήλου καταστήματος, ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῇ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ μισθός του, καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ ἁλαταποθηκάριος μετὰ τοῦ μισθοῦ του· τούτου δὲ γενομένου ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ ἀναβαίνει εἰς δραχ. 25,260 ἀντὶ τῶν σημειουμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν » 24,780 πλέον » 480 ἤτοι τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου φέρει δραχ. 147,760 ἀντὶ τῶν σημειουμένων » 147,280 διαφορὰ ὡς ἀνωτέρω » 480	480	480	480
προστιθεμένη			
Κεφ. ΚΒ'. Κτημάτων διοίκησις. Ἄρθρον 4. Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα.			
Ὑπὸ ἐδάφ. δ'. ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῶσι δι' ἔξοδα ἐπισκευῆς, κατὰ τὸν παρουσιασθέντα προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης τοῦ ἐν Σίφνῳ κατὰ τὴν θέσιν Σεράλια (λιμένα ἐπικαλούμενον οὕτω) ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος, χρησιμεύοντος ὡς τελων. καταγήματος	742	50	
Δι' ἔξοδα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ἰχθυοτροφείων νόμου, ἀφορῶντα τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, τὴν κατοχύρωσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν περὶ ἐνοικιάσεως προκηρύξεων, καὶ δι' ἄλλα ἀπρόβλεπτα ἔξοδα, ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῶσιν ὑπὸ χωριστὸν ἄρθρον 7. Ἰχθυοτροφεῖα	1000	1742 50	1742 50
Μεταφορά			30523 55

Μεταφορά . . .					30523	55
Κεφ. ΚΓ'. Ἐπιστροφὴ χρημάτων. Δίκατα.						
6) Εἰς τοὺς Χ. Αἰνιᾶνα καὶ Ν. Μάνον, ὅσα εἰσέπραξε τὸ δημόσιον δι' ἐπικαρπίαν κατὰ τὸ 1843 τοῦ χωρίου Μαστὰν Καρυᾶ, παραχωρηθέντος εἰς αὐτοὺς καθὸ ἀναγνωρισθέντας ὡς ἰδιοκτήτας	3132	39				
ι) Εἰς τὸ ταμεῖον Λοκρίδος ἐπὶ συμψηφισμῷ δραχ. 1,475, τὰς ὁποίας, ἀφοῦ εἰσέπραξε καὶ κατελόγισεν εἰς τὰ δημόσια ἔσοδα δι' ἀντίτιμον 295 κοιλῶν σίτου, πρὸς δραχ. 5 ἕκαστον, μὴ παραδοθέντος εἰς τὸν ἀγοραστὴν Ἰωάννην Σαλιπόλην κατὰ τὸ 1847, ἐπέστρεψεν αὐτὰς εἰς τὸν ἴδιον	1475					
ια) Τὸν Ν. Καλογερόπουλον ὅσα εἰσέπραξε τὸ δημόσιον λόγῳ ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἔτη 1846 καὶ 1847 ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ 1/8 τοῦ χωρίου Νησίου . . .	753	84				
ιβ) Εἰς τὸν Κ. Ἴγκετ διὰ διπλῆν πληρωμὴν ἐγγείου φόρου σταφίδος . . .	409	89				
ιγ) Εἰς τὸν δῆμον Καρυστίας ὅσα εἰσέπραξεν ὁ πρώην ὑποτελώνης Καρυστίας καὶ ὁ ὑγειονομικὸς σταθμάρχης διὰ δημοτικοὺς φόρους κατὰ τὸ 1846 καταλογισθέντας εἰς τὰ δημόσια ἔσοδα.	274	43				
ιδ) Εἰς τὸν Δ. Πάσχον δι' ἀντίτιμον 120 κοιλῶν ἀραβοσίτου, πρὸς δραχ. 2. 3/4 τὸ κοιλόν, τὸν ὁποῖον δὲν παρέλαβε κατὰ τὸ 1846	330					
ιε) Εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς Νάξου διὰ τὴν ἀντιμισθίαν των, πληρωθεῖσαν μὲν παρὰ τῶν φορολογουμένων κατὰ τὸ 1844, εἰσαχθεῖσαν δὲ κατὰ λάθος εἰς τὸ ταμεῖον . .	164					
ις) Εἰς τὸν Γ. Γουλόπουλον διὰ ὀκ. 45 προϊνοκοκκίου τοῦ 1843, τοῦ ὁποίου ὁ ἔγγειος φόρος ἐπληρώθη δίς	67	50				
ιζ) Εἰς τὸν Δοῦκαν Μπουρνόζην διὰ τὴν δόσιν ἐγγείου φόρου προικοκτησιῶν τοῦ 1842 δὶς πληρωθεῖσαν, κατὰ τὸ 1847 καὶ πρότερον	49	50				
ιη) Εἰς τὸν Α. Κούτην δι' ἀντίτιμον κριθῆς μὴ παραδοθείσης	36	10				
ιθ) Εἰς τὸν Π. Μονάντερον διὰ 200 ὀκ. ἀραβοσίτου πρὸς λεπτὰ 17 ἡ ὀκά, εἰσπραχθέντα κατὰ λάθος πλέον τοῦ ὀφειλομένου φόρου	34					
κ) Εἰς τὸν Α. Ν. Κατσῆν διὰ μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιστάτου κατὰ τὸ 1847 συμψηφισθέντα κατὰ λάθος εἰς τὸ χρέος τοῦ πατρός του	30	16				
κα) Εἰς τὸν Δ. Στρατόπουλον δι' ἀντίτιμον κοιλῶν 26 ὀκ. 9 κριθῆς παρ' αὐτοῦ πληρωθείσης πρὸς δραχ. 1. 3/4 τὸ κοιλόν, καὶ μὴ παραληφθείσης κατὰ τὸ 1847 .	46	37				

Φ 174 Α

κβ) Εἰς τὸν Δ. Ἀνδρουλᾶν δι' ἀντίτιμον κοιλῶν 42 ὀκ. 14. 1/2 κριθῆς παρ' αὐτοῦ ἀγορασθείσης κατὰ τὸ 1847 καὶ πληρωθείσης, ἀλλὰ μὴ παραληφθείσης πρὸς δραχμ. 1. 50 τὸ κοιλόν	64	23				
κγ) Εἰς τὸν Χρῆστον Μπουκογιάννην δι' ἀντίτιμον ἀραβοσίτου τοῦ 1846 ἀγορασθέντος μὲν καὶ πληρωθέντος, μὴ παραδοθέντος δὲ πρὸς αὐτὸν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4,970 ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν	6050					
κδ) Εἰς τὸν Δ. Κρηκάδην διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐν Χαλκίδι κτημάτων του, τὴν ὁποίαν ἐνεμήθη τὸ δημόσιον ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1838 κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πραγματογνωμόνων	2194	50				
κε) Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γιανακοπούλους διὰ τὴν ἐπικαρπίαν 15 ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1847 τῶν κτημάτων τοῦ κατὰ τὴν Πλείαν χωρίου Ῥετεντοῦ, ἐπιδικασθέντος αὐτοῖς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 198 ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τὴν ὁποίαν ἐνεμήθη τὸ δημόσιον κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα, ἤτοι δι' ἐπικαρπίαν γαιῶν καὶ ἀμπέλων δραχ. 13,057 διὰ φόρον ξυλείας καθ' ὑπολογισμὸν » 3,500	16557	—	31668	91	31668	91
ὁμοῦ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς						
Κεφ. ΚΔ'. Ἀποζημιώσεις.						
Πρὸς συμπλήρωσιν δραχ. 26,882. 60 ὅσα φέρει τὸ ἥμισυ περίπου, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν εἰς τοὺς βασιλικοὺς κήπους συμπεριληφθέντων γηπέδων κατὰ προσθήκην τῶν σημειουμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δραχ. 15,000	11882	60				
προστίθενται πλέον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ	8297					
Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος προσληφθησομένων οἰκοπέδων κατὰ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς	5000	—	25179	60		
Εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄτομα, παραχωρήσαντα εἰς τὸ δημόσιον τὴν κυριότητα τῶν ἑαυτῶν γηπέδων διὰ συμβολαίων ἀγορανομηθείσης πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνακτορικῶν κήπων	11967	80				
Ἰανθὴ Θεοτόκη						
Μεταφορά			25179	60	62192	46

Φ 175 Α

Μεταφορά . . .	11967	80	25176	60	92192	46
Χλ, τεταρτη και τελευταία δόσις	9925	50				
Γκίκας Π. Ἰωάννου καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Καλομοίρα	5331	90				
Τουρξῆς, 6'. καὶ τελευταία δόσις	2849	28				
Παπαφίκος	3669	70				
Ἀναγνώστης καὶ Σωτήριος ἀδελφοὶ Κουβαριῶται 6'. καὶ γ'. δόσις . .	3276					
Σαλωνιτίδης δευτέρα καὶ τελευταία δόσις	2930					
Ἑλένη Φιλαλήθους τρίτη καὶ τελευταία δόσις	2507	50				
Δημήτριος Τρικαλινὸς καὶ λοιποὶ	2680					
Ἀγγελῆς, Ἀργύρω καὶ λοιποὶ	2604					
Ἡ μονὴ Πεντέλης.	4815	50				
		—	52557	18		
Εἰς τὸν Γεώργιον Τοτόμην καὶ Καλομοίραν Σαρδελᾶ πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀγροῦ των, ἐκ στρεμμάτων ἑπτὰ καὶ 814 πήχεων, προσληφθέντος πρὸς χρῆσιν τῆς πλατείας τῶν γυναικείων τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς, πρὸς δραχ. 70 τὸ στρέμμα (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἀγρὸς κατέχεται παρὰ τοῦ δημοσίου) κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, τὴν γενομένην διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου	546	98	546	98		
Εἰς τὸν Μ. Μπανιᾶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐκ πήχεων 4,560 γηπέδου του, προσληφθέντος εἰς τὴν πλατείαν τῶν ἀνακτόρων, λογιζομένου τοῦ πήχεως πρὸς δραχ. 3 ἑκάστου κατὰ τὸ συμβόλαιον	13680					
Εἰς τὸν Ι. Δελοῦδαν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐκ πήχεων 5,307 γηπέδου του, τοῦ προσληφθέντος εἰς τὴν πλατείαν τῶν ἀνακτόρων, λογιζομένου ἑκάστου πήχεως πρὸς δραχ. 3 κατὰ τὸ συμβόλαιον	15921	—	29601			
Εἰς τὸν Α. Νικολόπουλον πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτοῦ διὰ πήχεις 65 2/3, τοὺς ὁποίους παρεχώρησεν εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Μενδρινῇ τεμαχίου του πρὸς δραχμὰς 17 ἑκατὸν πῆχυν	1115	54	1115	54		
Εἰς τὴν Ἑλένην χήραν Ἀντωνίου Κριεζῆ, πρὸς ἐξαργύρωσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 46,724 πιστωτικοῦ αὐτῆς γραμματίου, τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῇ διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν 7,000 ἀξίαν τῆς ἐν Ὕδρᾳ κατὰ τὸ 1843 ἀγορασθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου οἰκίας της, πρὸς κατασκευὴν λιμενοβαρτηρίου	7000					
Τόκος πρὸς 12 τοῖς 0/0 [illegible]						

κωμότητα τοῦ δημοσίου, μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849, ἤτοι ἐπὶ 5 ἔτη καὶ μῆνας 8 . .	3966	66	10966	66		
"Οσα ἐπεδικάσθησαν εἰς τὸν Δ. Καλιακλέχην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 193 π. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ Ἄργος καταστήματος τοῦ ἱπποφορβείου διαφορᾶς, ὡς ἑξῆς·						
Ἀντιμισθία ἐργατῶν διὰ τὴν ἀνόρυξιν τῶν χανδάκων δραχ. 563. 61						
Τόκος πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἀπὸ ἀ. Αὐγούστου 1842 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849, ἤτοι μῆνας 83 . . . . . » 467. 29	1030	93				
Διὰ ὑπόλειπον ὀκ. 5,575 κριθῆς χορηγηθείσης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν » 518. —						
Τόκος πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1843 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849, ἤτοι μῆνας 76 καὶ ἡμέρας 6 . . . . . » 394. 96	942	91				
Διὰ τροφὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς στρατιώτας κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθύνοντος τὸ κατάστημα » 288. —						
Τόκος πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἀπὸ 2 Μαΐου 1843 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849, ἤτοι μῆνας 73 καὶ ἡμέρας 29 . . . . . » 213. 02	501	02				
Ἔξοδα δικαστικὰ	107	48	2552	34		
Εἰς τὴν χήραν Βαρνακιώτου λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὸ ἐκτιμόριον τοῦ ἔτους 1849 τῶν δραχ. 20,411. 38, ὅσα φέρει ἡ δικαστὴς πρόσοδος (ἀφαιρουμένης τῆς ἐπικαρπίας) τῶν κατὰ τὸ Αἰτωλικὸν 4 ἐθνικῶν περιβολίων, τὰ ὁποῖα τὸ δημόσιον παρεχώρησε μὲν κατὰ τὸ 1830 πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα αὐζυγόν της, ἀφῄρεσε δὲ κατὰ τὸ 1842 καὶ ἐνοικίασεν αὐτὰ ἐπὶ δεκαετίᾳ, κατὰ τὸ Β. διάταγμα τῆς 18 Αὐγούστου 1845 καὶ τὰ παρὰ τῶν βουλῶν ψηφισθέντα	3401	89	3401	89		
Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν γηπέδων τῶν προσλαμβανομένων εἰς τοὺς Β. κήπους ἐπιτροπὴν, λόγῳ ἀντιμισθίας	2000		2000			
Δι' ἀποζημ. εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐξορίσεως τῶν ὁρυκτῶν τῆς Μήλου ἐργολάβον Γ. Τσοβάνην ὀλ' ὅσας μυλοπέτρας παρέδωκε κατὰ τὸ 1848 πλέον τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος.	1800		1800			
Εἰς τὸν Ἱερουσιαστὴν Κ. Χ. Παππαπαλίτην λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξόδων, ὅσα ὑπέστη ἕνεκα τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας, ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834 διατελοῦντα τότε γενικὸν ἔφορον Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης αὐτῷ						
Μεταφορά . . .			129721	49	62192	46

Μεταφορά . . .	2900	129721 49	62192 96
δωνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111 Β. διατάγματος τῆς 18 Δεκεμβρίου 1843		2900 —	132621 49
Κεφ. ΚΕ'. Ἀποδόσεις μοναστηριακῶν χρεῶν.			
Εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄτομα, ὅσα ὠφείλοντο καὶ αὐτοῖς παρὰ τῶν διαλελυμένων μονῶν, ἐπιδι-			
καθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων.			
Τὴν Αἰκατερίνην Ἀβραμιώτου διὰ χρέος πρὸς αὐτὴν τῆς ἐν Ἀττικῇ			
μονῆς Βρανᾶ . . . . . δραχ.	1,530. 88		
»	57. —	1587 88	
Διὰ δικαστικὰ ἔξοδα			
»	372. —		
Τὴν Σοφίαν Ἀριστίωσ διὰ χρέος πρὸς αὐτὴν τῆς ἀνωτέρω μονῆς	»	372. —	
Τόκος	»	412. —	
Ἔξοδα δικαστικὰ	»	40. —	784 —
			2371 88
Εἰς τὸν Δ. Δρισγόν, καθ' μισθωτὴν κατὰ τὸ 1841 τῶν ἐν Ἀττικῇ νομῶν τῶν διὰ			
λελυμένων μοναστηρίων, ἐπιδικασθέντα λόγῳ ἀποζημιώσεως		600 —	
Δικαστικὰ ἔξοδα		170 —	770 —
			3141 88
Κεφ. ΙΓ'. Φόρος ἐπιτηδευμάτων. Ἄρθρον 1. Μισθοί.			129555 53
Διὰ μισθὸν πρὸς δραχ. 60 μηνιαίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου			
1849, τοῦ διορισθέντος κατὰ τὰς Πέτρας δοκιμοῦ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν γραμματικῶν			
καταλόγων, μῆνας 4 . . . . . δραχ.	240. —		
Τὰ ἀνωτέρω . . . . . »	197,955. 53		
ὁμοῦ . . »	198,195. 53		
Ἀνακεφαλαίωσις.			
Μέρος Πρώτον. Χρέος δημόσιον		4914. —	
» Τέταρτον. Γενικὴ ὑπηρεσία.		22017. 05	
» Πέμπτον. Ἔξοδα διοικήσεως ἔσωτ. καὶ ἔκστρ. τῶν φόρων		3802. 50	
» Ἕκτον. Διάφορα πληρωμαί.		167431. 98	
	Δρ.	198,195. 53	

Ὁ Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
ΑΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Μαΐου 1849.

Ἀκολούθως παρετήρησέ τις, ὅτι, κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ Βουλὴ συνέστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα λάβῃ μέτρον τι, δι' οὗ θέλουσιν ἐκκαθαρισθῆ αἱ συνταξεις· ἀγνοῶν δὲ ἐὰν ἐλήφθη μέχρι τοῦ νῦν πρόνοια, ὑπενθυμίζει τὴν ἀνάγκην, διότι ὁ καιρὸς παρέρχεται καὶ θέλει ἀπαντήσει δυσχερείας τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργείου, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἐν πρώτοις ἀπαντᾶται προσθήκη τις νέου ἐξόδου, ἡ τοῦ δ'. Διερμηνέως τῆς πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξόδου, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε λάβει χώραν, ἂν καὶ ἦτο νενομοθετημένη ἡ θέσις· καθὼς τοσούτους χρόνους διετρεξεν ἡ πρεσβεία, καίτοι εἰς πλέον δυσκόλους καὶ πολυέργους περιστάσεις, μὲ δύω διερμηνεῖς τὸν α'. καὶ τὸν γ'., νομίζει ἡ ἐπιτροπή, ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας δὲν ἀντέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοιαύτας δαπάνας, καὶ ἡ ἐπιτροπή, παραδεχομένη τοὺς μισθοὺς τῶν προξενείων κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀφαιρεῖ τὴν προσθήκην αὐτοῦ τοῦ νέου ἐξόδου τῶν δραχῶν **2400**, καὶ καθίσταται τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου τῆς προξενικῆς μισθοδοσίας εἰς δραχ. **107,351.** »

Ἐπὶ ταύτης παρατηρήσαντος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ θέσις τοῦ δ'. διερμηνέως εἶναι νενομοθετημένη καὶ ἀπό τινος χρόνου ἐπληρώθη ἤδη· ἄλλως τε, ἡ ἐκεῖσε ὑπηρεσία, οὖσα πολύπλοκος, ἀπαιτεῖ τὴν προσθήκην ταύτην. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πρῶτος τῶν διερμηνέων ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς περὶ τὸ διπλωματικὸν μέρος, οὗτος εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖος ἵν' ἀσχολῆται περὶ τὸ ἐμπορικόν. Ἐπειδὴ δ' ὁ διορισμὸς ἐγένετο ἤδη, δύνανται νὰ ἀφαιρεθῶσιν 800 δραχμαὶ διὰ τοὺς πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ἐκπνεύσαντας 4 μῆνας.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι, ἀφοῦ ἐπληρώθη ἅπαξ ἡ θέσις καὶ διωρίσθη εἰς αὐτὴν ἀνὴρ τίμιος, δέχεται μὲν τὴν προσθήκην ταύτην, ἀλλὰ συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὥστε νὰ προσέξῃ εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν θέσιν τοῦ γ'. διερμηνέως.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον ἀφαιρέσασα μόνον τὰς ἀνωτέρω 800 δραχμάς· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω.

ε Κεφ. VI Προξενική ὑπηρεσία.

1. προσωπικὸν τῶν προξενείων δραχ. . . 108,951.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχούσης οὕτω.

« Παραδεχομένη ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν προξενείων κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, ἕως οὗ τακτοποιηθῇ ὁριστικώτερον ὁ προξενικὸς κλάδος, τὴν τακτοποίησιν τοῦ ὁποίου συνιστᾷ παντὶ σθένει εἰς τὸ ὑπουργεῖον, προσπλόνει τὴν προσοχήν της εἰς τὸ ποσὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Πέρυσι τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὰς Βουλὰς 14000 δραχ. διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τοσαῦτα ἐψηφίζοντο καὶ εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη, ἡ δὲ Βουλὴ μετὰ ὥριμον συζήτησιν παρεδέχθη 12,000 δραχμὰς μόνον· ἑρέτος σημειοῦνται 16,000· ἀντὶ τῶν συνήθων 14000, ἃ τῶν ψηφισθεισῶν πέρυσι 12000. Τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ πείσῃ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν 16,000 δραχμῶν, παρέστησε διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ τε πρέσβεως, τοῦ διερμηνέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' ὧν μετὰ πλείστης προσπαθείας παριστάνεται τὸ ἀδύνατον ἄλλως γενέσθαι· ἀλλ' ὅλαι αἱ ἐκθέσεις αὗται δὲν ἐθεωρήθησαν ἀποχρώσαι νὰ πληροφορήσωσι τὴν ἐπιτροπὴν, καθὸ μὴ στηριζόμεναι εἰς τὴν πλήρη πραγματικότητα τῶν παριστανομένων ἀναγκῶν. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκθέσεις περιστρέφονται ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὰ ἔξοδα τῶν κινήσεων τῆς διερμηνείας καὶ τοῦ γραφείου· τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῶν κινήσεων ἀπὸ τῆς Πέραν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ μέχρι τοῦ Καταρίνου εἶναι γνωστά, αἱ δὲ κινήσεις αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι τοσοῦτον συνεχεῖς, ὡς παριστάνονται, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Διὰ νὰ δικαιολογήσωσι δὲ τὴν αὔξησιν αὐτῆς τῆς δαπάνης οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἀρκεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι κατέβηκαν εἰς τὸ νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ δῶρα εἰς τοὺς ἁγιασμοὺς τῶν ἱερέων καὶ εἰς τοὺς δίσκους τῶν ἐκκλησιῶν. Τὸ ὑπέρογκον τῶν μισθῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων κατὰ σύγκρισιν τῶν ἐσωτερικῶν μισθῶν, δὲν ἦτο τάχα μία πρόνοια τῶν διαφόρων τούτων ἐξόδων; Οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ τῆς Ἑλλάδος λαμβάνουσιν ἴσους σχεδὸν μισθοὺς μὲ τοὺς πρόξενους, καὶ ἔχουσι πραγματικῶς τοσαῦτα παραστάσεως ἔξοδα, καὶ ὅμως δὲν

ἔγεινε λόγος ποτὲ περὶ ἐξόδων τοιούτων. Ὑπάλληλοι ἔθνους, τοῦ ὁποίου τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀγῶνα διεξήγαγον ἀμισθὶ καὶ ἐν κακουχίαις οἱ γενναῖοι αὐτοῦ πολῖται, ἔθνους, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τοσαύτας ἀνάγκας, ὑπάλληλοι, λέγομεν, αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἔπρεπε νὰ δεικνύωσι πλειότερον ζῆλον ὑπὲρ τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ ὡς γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως 14,000 δραχ. ὡς ἐψηφίζοντο καὶ κατὰ τὰ προπαρελθόντα ἔτη. »

Ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν εἰς 14,000 ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων, ἀνεγνώσθη καὶ τὸ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου μέρος τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως.

« Ἀφαιρεῖ τέλος πάντων ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰς 3600 δραχμὰς διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἐνοίκιον τοῦ γενικοῦ προξενείου τῆς Ὀδησσοῦ, ὡς μὴ συνάδοντος τοῦ ἐξόδου τούτου μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασίν μας, καὶ ὡς ἐχόντος αὐτάρκη εἰσοδήματα τοῦ προξενείου ἐκείνου. Τὸ ὑπουργεῖον, σημειοῦν αὐτὸ τὸ νέον ἔξοδον, οὐδ' ἀναφέρει κἂν τοὺς λόγους αὐτῆς τῆς αὐξήσεως. Μ' ὅλον ὅτι τοσάκις ἐγένετο παρατήρησις ὑπὸ τῆς βουλῆς, ὅτι διὰ τῶν ἐκθέσεων πρέπει νὰ δικαιολογῶνται τὰ τοιαῦτα. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ἀληθῶς πρῶτον ἤδη σημειοῦται τοιαύτη δαπάνη διὰ τὸ προξενεῖον τῆς Ὀδησσοῦ, ἐπειδὴ ἀριθμεῖται μεταξὺ τῶν ἀμίσθων. Καὶ ἐχορηγοῦντο μέν ποτε 500 δραχ. εἰς μισθοδοσίαν καὶ γραφικὰ ἔξοδα, ἀλλ' ἀφῃρέθησαν ἔπειτα δι' οἰκονομίαν καὶ ἀφέθη εἰς τὸν πρόξενον τὸ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ὄφελος. Ἂν δὲ καὶ ταῦτα ἦσαν ἀνεπαρκῆ, ἀλλ' ὁ τότε πρόξενος, ἀνὴρ πλούσιος, ἀντεῖχεν εἰς τὴν δαπάνην· σήμερον ὅμως, διορισθεὶς πολίτης ἀγωνιστὴς καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνήκων Ἑλλάδα, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ἐκ τῶν ἰδίων. Ἐκ τούτου ἐνόμισε καλὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ σημειώσῃ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα, καὶ, ἐὰν ἴδῃ οὕτος ὅτι τὰ εἰσοδήματα αὔξησαν, θέλει παύσει εὐθὺς ἡ χορηγουμένη δαπάνη.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐδικαιολόγησεν, ὡς ὤφειλε, τὴν δαπάνην ἂν καὶ πρώτην φορὰν παρουσιαζομένην· ἐκ τούτου δὲ διάζεται νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἐντὸς τῶν ἐκθέσεων ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται λόγος καὶ περὶ αὐτῶν ἔτι τῶν γινομένων τροποποιήσεων. Ἀφοῦ δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἐδημοσιεύθη ὡς ἔχει ἡ

ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, τῇ ἐγένοντο ἔπειτα διάφοροι παρατηρήσεις, ἐξ ὧν ἐπείσθη ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ ἡ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων βοήθεια· ἄλλως τε, ἀφοῦ διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου προξένου ἐκπληροῦται ἡ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου εὐχή, δέχεται τὴν σημειωθεῖσαν δαπάνην.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι, ἐπειδὴ ὁ τότε ὑπουργὸς προετίθετο νὰ ἀναπτύξῃ αὐτὰς προφορικῶς. Ἀπήντησεν οὗτος ὅτι τοιαῦται δικαιολογίαι οὐδὲ πρέπει νὰ λέγωνται εἰς τὸ Σῶμα, διότι εἶναι ἀνίσχυροι καὶ ὁ κανονισμὸς ἀπαιτεῖ ν' ἀναπτύσσωνται τὰ πάντα λεπτομερῶς.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἡ αἰτουμένη δαπάνη εἶναι φύσει ἀνεπίδεκτος δικαιολογίας, ἐπειδὴ τὰ προξενεῖα ἢ εἶναι ἔμμισθα, ἢ ἄμμισθα ὅλως, ἢ δὲν μισθοδοτοῦνται μέν, ἀλλ' ἔχουσι ῥητὸν ἐπιμίσθιον. Καὶ εἰς μὲν τὴν κατηγορίαν τῶν ἀμίσθων ὑπάγονται ὅσων τὰ μὲν εἰσοδήματα ἐπαρκοῦσι, τὴν δ' ὕπαρξιν δὲν ἐπιβάλλουσι πολιτικαὶ περιστάσεις, εἰς δὲ τὴν τῶν ἐμμίσθων, ὅσα καὶ εἰσοδημάτων στεροῦνται καὶ πολιτικὰς ἔχουσιν αἰτίας, τελευταῖον δὲ λαμβάνουσι τὸ ἐπιμίσθιον μόνον ὅσα κέκτηνται μὲν ἐπαρκῆ εἰσοδήματα, εὑρίσκονται ὅμως εἰς πολιτικὰς περιστάσεις. Ἡ κυβέρνησις λοιπόν, ἵνα μὴ συγχίσῃ τὴν τεθεῖσαν τάξιν, δύναται νὰ ὑπαγάγῃ τὸ προξενεῖον τῆς Ὀδησσοῦ μεταξὺ τῶν ἀμίσθων, ἐὰν τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ δὲν ἐπαρκῶσιν· ἐπειδὴ ὅμως πρῶτον ἤδη λαμβάνει τὴν θέσιν ταύτην πολίτης Ἕλλην, δέχεται καὶ αὐτὸς τὴν δαπάνην, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε πρόξενος Ὀδησσοῦ Κ. Μάνος κατεῖχε τὴν θέσιν ταύτην οὐχὶ δι' ἀνάγκην, ἀλλὰ χάριν τιμῆς μόνον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀληθεῖς πόρους τοῦ προξενείου· ἀλλὰ σήμερον, ἐπειδὴ ἀποστέλλεται Ἕλλην μὴ ἔχων τὴν αὐτὴν εὐπορίαν, πρέπει κατ' ἀρχὰς νὰ δοθῇ ἡ δαπάνη, καὶ, ἂν οὗτος παρατηρήσῃ ὅτι ἀρκοῦσιν οἱ πόροι, βεβαίως δὲν θέλει ἀνεχθῇ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ προκειμένου ποσοῦ.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὰ περὶ προξενείων ἐν γένει εἶναι ὅλα καὶ ἄνισα καὶ ἀκανόνιστα, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν γνῶσιν καὶ περὶ τοῦ προξενείου τῆς Ὀδησσοῦ· ἐὰν δὲ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ προτείναντος νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμμίσθων, ἠθέλαμεν περιπέσει εἰς τριπλασίαν δαπάνην. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσον τάχος τὰ χθὲς περὶ μισθοδοσίας

τῶν προξενείων ῥηθέντα, ἐπειδὴ οὕτω θέλουσι κανονισθῇ πάντα καὶ θέλομεν ἔχει ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν πόρων παντὸς προξενείου, ἐνῷ συγχρόνως θέλουσι παύσει καὶ τὰ παράπονα τινῶν ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 2 ἄρθρον, ἀφαιρέσει μόνον 2,000 δραχμῶν ἐκ τῶν ζητουμένων γραφικῶν ἐξόδων διὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει γραφεῖον· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω·

« 2. Γραφικὰ ἔξοδα δραχ. 26,300.»

Μετὰ τοῦτο παρετήρησέ τις ὅτι πολλοί, ὡς μανθάνει, τῶν ἐχόντων ἐμμισθα προξενεῖα δὲν ἀποστέλλουσι ταχτικῶς τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα καὶ μεγάλαι ὑπάρχουσι καθυστερήσεις· τοιοῦτόν τι δὲ καὶ ἄλλοτε εἶχε παρατηρηθῆ, ὅτε ἀπετέλει καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ ὑπουργείου, καὶ εἶχε ληφθῆ ἀνάλογόν τι μέτρον. Προκαλεῖ λοιπὸν τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ τῷ ἐξηγήσῃ, ἐὰν συμβαίνωσι ταῦτα, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ καθυστεροῦντες.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι πάντες σχεδὸν ἀποστέλλουσιν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα· πολλάκις ὅμως βραδύνοντες προσεκλήθησαν ἐντόνως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐνεργῶσι ταχύτερον τὰς ἀποστολάς, ἀλλ' ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τοῦτο, ἐπειδὴ πολλάκις τοῖς δίδονται νομίσματα μὴ παραδεκτά, ἄλλοτε δ' ἄλλαι τοιαῦται ἐπισυμβαίνουσι δυσκολίαι. Παρατηρεῖδὲ ὅτι τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ προαγορεύσας, ἦτον νὰ κρατῆται ὁ μισθὸς τῶν καθυστερούντων, καὶ τοῦτο δύναται, ἂν ἦναι χρεία, νὰ ἐπαναληφθῇ.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν ἐπὶ τρεῖς ἢ πλείονας μῆνας καθυστέρησιν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον, ὅτε δὲν ἰσχύουσι πλέον οἱ προτεινόμενοι λόγοι· καὶ ἀπαντήσαντος τούτου, ὅτι οὐδένα πρόξενον γνωρίζει ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καθυστερήσαντα· Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι καὶ τοῦτο συμβαίνει διὰ τὸ ἀκανόνιστον τῶν προξενείων, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος περὶ τῆς εἰσπράξεως ἔλεγχος, καὶ αὐτοὶ οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰσοδήματα πρόξενοι ἀποστέλλουσι ταῦτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὥστε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν ὅσα θέλουσιν· καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβῃ τὸ ὑπουργεῖον ταχὺ καὶ ἔντονον περὶ τούτου μέτρον, ἐπειδὴ συμβαίνουσι πολλὰ ἄτοπα, καὶ εἰς μάλιστα, πληροφορηθεὶς ὅτι παύεται, ἀπέδρα λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ εἰσοδήματα.

Κλεισθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Στ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 135,251 δραχμάς, ψηφο-

φορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Ν. Μοσχούλαν καὶ Ἰω. Πετμέζην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Γ'. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη ἐκ δρ. 135,251, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Ἀσγιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰω. Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δ. Κονδύλης	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.
Ἀνδ. Δανόπουλος	
Ν. Ἰατρὸς	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.
Χ. Τσαβέλλας	Ν.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λ. Π. Νάκος	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἑλ. Καλογερᾶς	
Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγ. Γουζούασης	Ν.
Γ. Κ. Βελῆς	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Μ. Σισίνης	Ν.
Γ. Χατσηγιάννος	Ν.
Γ. Μῆτσος	
Ἰω. Κλίμακας	
Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Π. Α. Ζάνος	
Μ. Ν. Βαλέττας	
Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργιος Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δεληγιάννης	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς	

Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Ἡλ. Γιατράκος	
Λ. Στέρανος	Ν.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Θ. Μ. Πετρινὸς	
Κ. Μανέτας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μ. Χατσῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπ. Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Κ. Βέϊκος	
Μ. Ἰατρός	
Δ. Βιρβίλης	
Γ. Μπάνης	Ν.
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμάνος Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκοῦρας	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χρ. Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Α. Ὀρλώφ	Ν.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Κωνς. Ἀντωνιάδης	
Ἰω. Περιδῆς	
Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστρ. Παρίσης	Ν.
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν.
Μ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν.
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Ἰ. Χατσίσκος	Ν.
Δαλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσταν. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Ἰωάννης Τασσαΐος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	
Ἰωάννης Οἰκονόμου	

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθηκῶν τινων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, καὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς τόκων ὀφει-

λομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ προσκαλέσας τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν, ἵνα μέχρις αὔριον παρασκευάσῃ τὴν ἔκθεσιν πρὸς ἀνάγνωσιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Μελ. Χατσῆ Μελίτης.
Εὐ. Μ Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣΟΕ'.

Τῆς 6 Μαΐου

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος ἐκείνης προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ὑποβληθείσῃ αἰτήσει τοῦ ἐξ Ἠλείας βουλευτοῦ Κ. Γρηγορίου Χαντσῆ Γιάννου, ἡ βουλὴ ἐπέτρεψε νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ τριακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια, ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδειῶν τεθειμένον ὅρον.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως συνεστημένης ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸ, καὶ παρατηρήσασα ὅτι, τοῦ προϋπολογισμοῦ μὴ ὄντος ἔτι ἐπεψηφισμένου, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ καθίσταται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, συνίστησι τὴν παραδοχὴν εἰς τὴν βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἀντ. Γεωργαντᾶς»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐπροτάθη πρό τινος ἐνταῦθα νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ κατὰ τὰ παράλια τοῦ κράτους ἁλιεία διὰ τῶν ἁλιευτικῶν ἐκείνων πλοιαρίων, τὰ ὁποῖα *ἀνεμοστράτας* ὀνομάζουσι· παρὼν δὲ τότε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπηγγέλθη, ὅτι θέλει ἀπαγορεύσει τὸ ἐπιζήμιον τοῦτο εἶδος τῆς ἁλιείας. Καὶ ἀγνοεῖ

μὲν ἐὰν ἡ ἐπαγγελία αὕτη ἐξεπληρώθη ἀλλαχοῦ, δύναται ὅμως νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἀκωλύτως τὰ πλοιάρια ταῦτα ἁλιεύουσι κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἁλιείας καὶ εἰς τὴν ὑγείαν τῶν παραλίων πόλεων ἐπεβλαβὲς ἀποβαίνει, καὶ εἰς τὴν ἰχθυοτροφίαν καταστρεπτικὸν διατελεῖ, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ, καὶ, ἀποστέλλουσα ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ταχείαν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐ μόνον τὴν ἐνταλὴν ταύτην τῆς βουλῆς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐξεπλήρωσεν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ὀλιγωρεῖ· ἐφ' ᾧ ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ ληφθῇ μέτρον τι, ὑποχρεοῦν αὐτὸ πρὸς τὴν ταχείαν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ σώματος. Οὕτω π. χ. κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 10 Ἰανουαρίου, προτεθείσης τῆς συζητήσεως ἐπ' ἀναφορᾶς τινος ὑπ' ἀριθ. 24, κατηγορούσης τοῦ δημάρχου Βαλτετσίου ἐπὶ κακῇ πίστει, ἡ βουλὴ ἀπῄτησε νὰ κατατεθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου πάντα τὰ τὴν χορηγουμένην εἰς τὴν μητέρα τοῦ δημάρχου σύνταξιν ἀφορῶντα ἔγγραφα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μετὰ τῆς νομαρχίας Ἀρκαδίας ἀλληλογραφίας τοῦ ὑπουργείου, ἵνα αὐτὴ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τοῦ δημάρχου ἐκτεθειμένα. Τὴν ἀπαίτησιν ὅμως ταύτην τῆς βουλῆς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐξεπλήρωσεν· ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον ὀλιγωρία τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης τοῦ σώματος ἀποτελεῖται, ἀλλὰ καὶ ζημία εἰς τὸ δημόσιον προσγίνεται καὶ ἡ παράβασις τῶν νόμων καλύπτεται· διότι, ἐὰν τὰ κατὰ τοῦ δημάρχου ἐκτεθειμένα ἀληθεύωσι, τότε καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον ζημιοῦται, ἐξακολουθοῦν νὰ πληρόνῃ συντάξεις εἰς πρόσωπα μηδόλως εἰς τοιαύτας δικαιούμενα, καὶ ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις τοῦ ψευδῆ πιστοποιοῦντος δημάρχου καλύπτεται, καὶ νόμος ῥητὸς ἔτι παραβαίνεται, ὁ διαγράφων τὰ προσόντα καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν λαμβανόντων ἢ δικαιουμένων νὰ λάβωσι σύνταξιν, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσεν ἢ ἀρχῆθεν δὲν εἶχεν ἡ συνταξιοδοτουμένη μήτηρ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δημάρχου. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατὰ πολλῶν τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις ὑπαλλήλων λέγονται, καὶ πολῖται ἐφ' ὁλόκληρα ἔτη βασανίζονται πρὶν ἢ περαιωθῶσιν αἱ ὑπ' ὄψιν τῶν ὑπουργείων ὑποθέσεις των, καὶ τὸ κακὸν μένει ἀνεπανόρθωτον μηδόλως ὠφελουσῶν τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων. Ἐπρότεινε δ' ἐπὶ τέλους, ἵνα συστηθῇ στενῶς καὶ ἐντόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀκριβὴς καὶ ταχεία ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ σώματος.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρα-

κτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ προσήκουσαι πληροφορίαι, καὶ δυνηθῇ, λαμβάνουσα καὶ ταύτας ὑπ' ὄψιν, νὰ ἐκφέρῃ εὔλογον κρίσιν.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος, παρεδέχθη νὰ ἀποσταλῇ τῶν πρακτικῶν ἀπόσπασμα εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκτεθέντων ἀνωτέρω δύο ἀντικειμένων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλ. ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογ.σικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῶσι 6950 δραχ. εἰς τὰ ποσὰ διαφόρων κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς. Καὶ πρῶτον ἀνεγνώσθη ἡ πρώτη προτεινομένη προσθήκη ἐκ δραχ. 950 εἰς τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ Α'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, δι' ἔξοδα πορείας καὶ διατριβῆς τῶν εἰς Μινώαν καὶ Γύθειον ἀποσταλησῶν ἐπιτροπῶν, τὴν ὁποίαν, μηδενὸς ἀντειπόντος, ἐνέκρινεν ἡ Βουλὴ ἀποφηναμένη διὰ ψηφοφορίας, αὐξήσασα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Α. Κεφαλαίου καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ κεφαλαίου εἰς δραχμὰς 340,950.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης μετὰ ταύτην προσθήκης 1000 δραχμῶν εἰς τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ Γ'. κεφαλαίου, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων ἀναγκαιούσης δαπάνης, ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ἐκθεὶς ὅτι, κατὰ τὸν συνταχθέντα κατάλογον τῶν ἀγοραστέων βιβλίων, ἠγοράσθησαν ταῦτα ἐξ Εὐρώπης, καὶ τὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ μεταφορᾶς αὐτῶν ἔξοδα συμποσοῦνται εἰς 1350 δραχ. κατὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης ἀποσταλεῖσαν εἰς τὸ προεδρεῖον ὡς πληρωτέαν συναλλαγματικὴν, ἐζήτησε νὰ αὐξηθῇ τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθὲν ποσὸν τῶν 1000 δραχ. εἰς 1350. Ἡ δὲ Βουλὴ, ἀποφηναμένη αὖθις διὰ ψηφοφορίας, ἐνέκρινε νὰ προστεθῶσιν αἱ 1350 δραχ. εἰς τὸ σημειωθὲν 3 ἄρθρ. τοῦ Γ'. κεφαλαίου, αὐξήσασα οὕτω τὸ ὅλον μετὰ ποσὸν τοῦ ἄρθρου εἰς δραχ. 3350, τὸ ὅλον δὲ τοῦ κεφαλαίου εἰς δραχμὰς 12,880.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ 500 δρ. τρίτης προσθήκης, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὀροφῆς τοῦ βουλευτηρίου ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ἐκθεὶς ὅτι, ἐκ τῶν ὀλίγων δυναμένων νὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ὀροφῆς διὰ τοῦ τίγκου καὶ ψευδαργύρου, ὁ ὀλιγώτερα ἀπαιτήσας εἶναι ὁ εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ἐργασία, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν μετ' αὐτοῦ γενομένην συμφωνίαν, ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν οὐχὶ μόνον 500 δρ. ἀλλὰ καὶ 360 ἔτι, ἐζήτησε νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην 860 δραχ. εἰς τὸ σημειωθὲν 1 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου. Ἡ δὲ

Βουλὴ, διὰ ψηφοφορίας ἐπίσης ἀποφηναμένη, ἐνέκρινε νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 860 δραχμῶν, αὐξήσασα οὕτω τὸ μὲν ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρ. εἰς δραχ. 2360, τὸ δὲ τοῦ Δ'. κεφαλαίου εἰς δραχ. 6,240.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ 1900 δραχμῶν τετάρτης προτεινομένης προσθήκης, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς αἰθούσης τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀναγκαίας δαπάνης, ἐξέθηκεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ὅτι, κατὰ τὸν γενόμενον προϋπολογισμὸν, ἔπρεπε νὰ δαπανηθῶσιν 7,000 δρ. πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἔργου τούτου, κατὰ τὴν γενομένην δὲ δημοπρασίαν ὁ τελευταῖος μειοδότης συγκατετέθη εἰς 5,900 δραχ. ἐφ' ᾧ καὶ πρὸς τὰς 4,000 δραχ., τὰς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ταμίου κατατεθειμένας, πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἔτι καὶ αἱ προτεινόμεναι 1900. Ἡ δὲ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας αὖθις ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέχεται καὶ τὴν προσθήκην ταύτην εἰς τὸ 3 ἄρθ. τῶν δρ. 1,900, ὡς ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὰς ὑπολοίπους δύω ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένας προσθήκας τε 600 δραχ. εἰς τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, δι' ἀντιμισθίαν τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ κράτους λογιστῶν, καὶ τῶν 2,000 εἰς τὸ ἄρθρ. 5. τοῦ αὐτοῦ Ε'. κεφαλαίου δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν σύνοδον, αὐξήσασα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ Ε'. κεφαλαίου εἰς δραχ. 5403.

Ἐγκριθεισῶν οὕτω πασῶν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεισῶν προσθηκῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, καθὼς καὶ τῶν ἐν τῇ συζητήσει ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ προταθεισῶν αὐξήσεων, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐγκριθεῖσα ποσότης ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 7,660, ὁ προεδρεύων, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τῆς ἐπιούσης τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως συζήτησιν, καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς τὴν τράπεζαν ὀφειλομένων τόκων, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Δ. Α. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Μελέτης Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 7 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρεσβύτερος τῶν Βουλευτῶν προεδρίων ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης α) ἡ εἰς ἴδιον τμῆμα παραπομπὴ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, καὶ β) ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δευτέρας τριμήνου πιστώσεως.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθήκης **10,387. 22** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ἐκθέσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

Κύριοι Βουλευταί!

«Κατὰ τὸ **26** ἄρθρον τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως συνθήκης, περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολῆς τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληράνῃ τὴν σύνταξίν των εἰς ἐκείνους τῶν στρατιωτικῶν τοῦ εἰρημένου σώματος, ὅσοι ἤθελαν καταστεθῇ ἀνίκανοι καὶ ἀπολαύσει δικαιώματα εἰς σύνταξιν κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα βαυαρικὰ διατάγματα καὶ κανονισμοὺς περὶ συντάξεως.

Κατὰ τὸ ἀπὸ **18** Μαΐου **1836** Βασιλικὸν διάταγμα ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δεκατρεῖς τοιοῦτοι συνταξιοῦχοι, ἀπεδόθησαν δὲ εἰς τὴν Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν, ἀναλαβοῦσαν τὴν ὀφειλὴν τῆς μερικῆς πληρωμῆς, αἱ συντάξεις αὗται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου **1842**.

Ἔκτοτε ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἕνεκα τῶν περιστάσεων, φαίνεται, δὲν ἀπήτησε κατ' ἔτος τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰρημένων συντάξεων· ἤδη δὲ ζητεῖ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως **4,328** φιορίνια καὶ **1/2** κραϊτσάριον, ἤτοι δέκα χιλιάδες τριακόσιαι ὀγδοήκοντα ἑπτὰ δραχμαὶ καὶ εἰκοσιδύω λεπτὰ, δι' ὅσα ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος συνταξιούχους, ἀπὸ **1** Ὀκτωβρίου **1842** μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου **1848**.

Ἐπειδὴ ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων τούτων στηρίζεται εἰς συνθήκην, νομίζω ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως

μὲ τὸ ἀπὸ **10** τοῦ παρελθόντος μηνὸς Βασιλ. Διάταγμα, προτείνω ὅπως προστεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἡ ἀνωτέρω ποσότης τῶν **10,387** δραχμῶν καὶ **22** λεπτ. ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον **XXII** τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς πληρωμῆς τῆς ἀνωτέρω ποσότητος διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Ἀθῆναι τὴν 5. Μαΐου **1849**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν δήλωσιν περὶ προσθήκης δέκα χιλιάδων τριακοσίων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ δραχμῶν εἴκοσι δύω λεπτῶν εἰς τὸν παρουσιασθέντα ἤδη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀπὸ **1** Ὀκτωβρίου **1842** μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου **1848** καθυστερουσῶν συντάξεων τῶν ἐκ τοῦ ἐπικουρικοῦ Βαυαρικοῦ σώματος καταγόντων ἀνικάνων στρατιωτικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι τὴν **10** Ἀπριλίου **1849**

Ο Θ Ω Ν.

Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.»

Ἐγένετο ἀκολούθως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Δαρειώτου καὶ Κ. Τσουκαλᾶ ἡ εἴς τι τῶν τμημάτων παραπομπὴ τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἔλαχε δ' αὐτὴ εἰς τὸ Δ'. τμῆμα.

Προτεθείσης δ' ἔπειτα τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως συζητήσεως, ἐγένετο ἐπὶ ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κ. Δυοβουνιώτου καὶ Σ. Λογοθετοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **69**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Χ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	
Νικόλ. Ἰατρὸς	
Α. Μακρυποκάμισος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντών. Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Γεώργ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργ. Κ. Βελλῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργ. Ι. Γιολδάσης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	Ν.
Γεώργ. Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακος	
Α. Δημητρίου	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.
Χ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Α. Νοταρᾶς	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.

Ῥ. Παλαμίδης	
Θεόδωρος Πετρινὸς	
Κωνστ. Μανέτας	Ν.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτης	Ν.
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	
Σ. Α. Βαρότσης	
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Κωνστ. Βέϊκος	
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεωργ. Μπάκης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	Ν.
Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Χριστόδουλος Τσίνας	
Δ. Καμμενιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Λαζ. Ὁρλιὼφ	Ν.
Γ. Μπάστας	
Κ. Θ. Δαρειώτης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Ἀντωνιάδης	
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	
Ἰω. Τομαρᾶς	
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατσίσκος	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Τασσαΐος	
Μάρκος Βιτάλης	
Ἰωάννης Οἰκονόμου	

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις ὅτι, ὅταν διατελῶμεν ἐπιψηφίζοντες πιστώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ, δὲν ἐννοεῖ τί ἤθελεν ὠφελήσει ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς γινομένη ἔπειτα ἐξέλεγξις τοῦ προϋπολογισμοῦ· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ ὅσον οἷόν τε ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διεξαγάγῃ τὰς ἐργασίας της, ἵνα μὴ συμβαίνωσι ταῦτα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς δὲν εἶναι τακτικὴ ἡ τοιαύτη τῶν πιστώσεων χρῆσις, ἥτις γίνεται ὅμως ἀφ' ὅτου αἱ βουλαὶ συνε-

σταθησαν· ἀλλ' ἡ θεραπεία δὲν ἐξήρτηται ἐκ τῆς ταχείας τῆς ἐπιτροπῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐγκαίρου ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς συμβαίνει παρ' ὅλοις τοῖς συνταγματικοῖς ἔθνεσιν, ἅπερ εἰσάγουσι τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ μέσα τοῦ προηγουμένου ἔτους· ἐκ τούτου λοιπὸν ἕπεται, ὅτι δὲν πταίει ἡ ἐπιτροπή.

Ἀπήντησεν ὁ ἤδη ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, καὶ τοῦτο διὰ νὰ προληφθῇ τὸ ἐκ τῶν πιστώσεων ἄτοπον, ἡ δ' ἐπιτροπὴ ἠδύνατο ἔκτοτε νὰ ἐξελέγξῃ τὸν προϋπολογισμόν. Διὸ παρακαλεῖ αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐργασίας της, διὰ νὰ κατορθωθῇ προσεχῶς ἡ ἐγκατάστασις τῆς συνταγματικῆς τάξεως.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οὐδ' εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οὐδ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ ἔλλειψις, ἀλλ' εἰς ἄλλας φυσικὰς δυσκολίας. Ὅτι γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἐτέθη ὅρος νὰ ἐργάζηται ἡ ἐπιτροπὴ ὁσάκις τὸ σῶμα δὲν συνεδριάζει, καὶ τοῦτο ἐγένετο τακτικῶς, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ καὶ συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦτο εἰς μόνην τὴν φυσικὴν ταύτην δυσχέρειαν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ ἔλλειψις.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου ὅτι κακῶς ἐρρέθη, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου, ἐπειδὴ μόλις παρεδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου, ὥστε, ὅσην καὶ ἂν κατέβαλλε ταχύτητα ἡ ἐπιτροπὴ, ἔπρεπε νὰ παρέλθωσι τινὲς μῆνες, δι' οὓς ἤθελεν ἀναγκασθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ πιστωσιν. Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὸ σύνταγμα δύο μῆνες προσδιωρίσθησαν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν, ὅτι παρεδόθη ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν Ἰανουάριον, πάλιν συνάγεται, ὅτι ἐβράδυνεν εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ὑποστηρίξαντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τὸ μέτρον νὰ ἐργάζηται ἡ ἐπιτροπὴ ὁσάκις τὸ σῶμα σχολάζει, δὲν θέλει διεξαγάγει ταχέως τὰς ἐργασίας της, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι περιττὴ πᾶσα περαιτέρω συζήτησις, ἀφοῦ ἅπαντες συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς διορθώσεως τοῦ κακοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849, τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους

διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτιλέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συ.όλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Π. Νάκου καὶ Π. Παππαδιαμαντοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ βασιλέως, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849, τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν.

Ἄρθ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους. »

Αἰτηθέντος ἔπειτα νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἀμέσως τὰ πρακτικὰ διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ νομοσχεδίου, συνεταχθησαν ἐντὸς τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν.

Προέβη κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 670. 55/100 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου Β'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1848, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1848 νόμος, δι' οὗ ἐπετρέπετο εἰς τὸ δημόσιον νὰ ἔχῃ ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μετὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, ἐψηφίσθη ἵνα κατασταθῶσι παραγωγικὰ τὰ εἰς τὸ ταμεῖον συγκεντρούμενα ἐνίοτε κεφάλαια, διατιθέμενα οὕτως εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὠφελῆται τὸ ταμεῖον προσοδευόμενον τοὺς ἐπὶ τῶν οὕτω διατιθεμένων κεφαλαίων τόκους· ἐπειδὴ δὲ, ἐφ' ᾧ ἦτον δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τοιαύτη τοῦ νόμου ἐκείνου πρόθεσις, ἀπέβη ὅμως ἐναντίον ἀποτέλεσμα, τοῦ δημοσίου λαμβάνοντος παρὰ τῆς τραπέζης

κεφάλαια καὶ πληρόνοντος ἐπ' αὐτῶν τόκους, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ αἰτίαι, αἱ οὕτως ἀπροσδόκητον ἀποτέλεσμα παραγαγοῦσαι.

Προσέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς τὸ δημόσιον, ἀντὶ νὰ πληρόνῃ, ἤθελε λαμβάνει τόκους, ἐὰν ἄλλοι ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἰδιοποιοῦντο τὰ ἐκείνου συμφέροντα· ἀλλ' οὐ μόνον τοῦτο οὕτως ἀπέβη, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα κατάχρησις πιθανῶς συμβαίνει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ, ἀνταλλασσόντων τῶν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑπαλλήλων τὰ μεταλλικὰ κεφάλαια αὐτοῦ καὶ λαμβανόντων παρὰ τῆς τραπέζης τὰ γραμμάτια ἐκείνης· τοῦτο δὲ καθίσταται πιθανόν, ἐὰν παρατηρηθῇ, ὅτι, ἐνῷ τὸ μεῖζον τοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μεταφερομένου καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον συγκεντρουμένου ποσοῦ τῶν κεφαλαίων ἀποτελεῖται ἐκ μεταλλικῶν νομισμάτων, τοῦτο ἀπορεῖ πάντοτε νομισμάτων τοιούτων καὶ ἐνεργεῖ πάσας τὰς πληρωμὰς διὰ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη, οὐ μόνον πρᾶξιν ἀξιόποινον ἀποτελεῖ τῶν ἐπ' ἰδίᾳ ὠφελείᾳ βεβαίως ἐνεργούντων αὐτὴν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐπιζήμιος ὑπάρχει, πληρόνοντος τοῦ δημοσίου τόκους ἐπὶ τῶν οὕτως εἰς διαρκῆ κυκλοφορίαν τεθεμένων τραπεζικῶν γραμματίων, διὰ τοῦτο ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τούτου καὶ περιστείλῃ τὴν κατάχρησιν ταύτην, ἐὰν ἀληθῶς συμβαίνῃ, πληροφορῶν καὶ τὴν βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐπήνεγκε δ' ἐν τέλει, ὅτι αἱ ὑπάνοιαι αὗται καθίστανται ἑδραιότεραι, ἐὰν παρατηρηθῇ, ὅτι ἡ πέρυσι δι' ἔλλειψιν μεταλλικῶν κεφαλαίων κλονισθεῖσα τράπεζα, καίτοι ἐκλιπούσης ἤδη τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ψηφισθέντος τότε νόμου, δύναται ἤδη ἑτοίμως νὰ ἐξαργυρόνῃ τὰ κομιζόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ζητουμένη πίστωσις καθίσταται ὑποχρεωτικῶς ἐπιψηφιστέα, ὡς ζητουμένη κατὰ συνέπειαν νόμου ἐψηφισμένου· καὶ ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ Νόμου ἔληξεν ἤδη, ὅτε δ' ἴσχυεν οὗτος τότε ἡ κυβέρνησις τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχοντα διαθέσιμα χρήματα ἔδιδεν εἰς τὴν τράπεζαν ἀδιαφόρως ἂν εἰς μετάλλινα νομίσματα ἢ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἦσαν, καὶ ἄλλοτε πάλιν ἐλάμβανεν ἐν ἀνάγκῃ παρὰ τῆς τραπέζης ἐπίσης ἀδιαφόρως. Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐπιψηφίζει μὲν ἡ βουλὴ τὴν ζητουμένην ταύτην πίστωσιν· πρέπει ὅμως ὁ ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς εἰς αὐτὴν κατάστασιν τοῦ μεταξὺ τραπέζης καὶ ταμείου ἀνοικτοῦ τούτου

λογαριασμοῦ, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἐξ ἀνάγκης καὶ κατὰ πόσον προέβη εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ἡ κυβέρνησις, ἐὰν ἠδύνατο νὰ μὴ προβῇ εἰς αὐτὸν προλαμβάνουσα τὰς περιστάσεις, καὶ ἐὰν ἡ δοσοληψία αὕτη ἐγένετο μετὰ καλῆς πίστεως.

Ἐπήνεγκε δ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι κατάστασιν τοιαύτην δύναται νὰ φέρῃ τὸ ὑπουργεῖον, κρίνον καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἀναγκαίαν τὴν ἐξέλεγξιν τῆς δοσοληψίας ταύτης· καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον διατελοῦν ὑποχρεωτικόν.

Ψηφοφορίας δθεν γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Λογοθετοπούλου καὶ Κ. Δυοβουνιώτου, ἐξήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν.

Ἀναγνωσθέντα ἑκάτερον τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο παραδεκτὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἀπορριπτομένης διὰ ψηφοφορίας εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν· ἔχουσι δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 1.

« Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον συμπληρωτικὴ πίστωσις διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ **1848** ἐκ δραχ. 670:65|00 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου **2** ἄρθρου **1** τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τόκων μέχρι τῆς **31** Δεκεμβρίου **1848** ἐκ δραχμῶν **3337:31|00** διὰ τὸν μετ' αὐτῆς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸν νόμον τῆς **17** Αὐγούστου **1848**.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω συμπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ γεν. προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ **1848**.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ἐμμανουὴλ Χ. Τσούχλου καὶ Κλεομένους Οἰκονόμου, ἐξήχθη ἐπίσης, καθ' ὅμοιον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἐξέθηκέ τις μετὰ ταῦτα, ὅτι πρὸ καιροῦ ἐφημίσθη ὅτι ἐπιτροπὴ μετὰ στρατοῦ καὶ πλοίων ἀπεστάλη εἰς Ὕδραν, ἐβεβαιώθη δὲ κατόπιν ὅτι μετέβη εἰς Σπάρτην πρὸς ἀνεύρεσιν θησαυροῦ

ότι τὰς φήμας ταύτας, καὶ τοι μετὰ σπουδαιότητος ἐπιβεβαιωθείσας, δὲν ἐπίστευσεν ὅμως, κρίνων τὸ πρᾶγμα ὡς γελοῖον, καὶ μηδέποτε φρονῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐνεργήσει σπουδαίως ἐπ' ὀνειροπολημάτων τοιούτων, ἢ ὅτι ἐνεργοῦσα δὲν ἤθελε φροντίσει καὶ τὰς δαπάνας ταύτας νὰ κάμῃ διὰ Νόμου, καὶ δυνάμει τοιούτου ἐπίσης νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ἠρώτησε δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ἐὰν αἱ φῆμαι αὗται ἀληθεύωσι.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν δὲ τοῦτον ἀπαντήσαντα, ὅτι οὐδὲν ἐπὶ τούτου γνωρίζει, καὶ ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν κατόπιν, ἐὰν ἀπαιτηθῇ ὑπ' αὐτῆς τοῦτο. Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἐπίστευσε τὰ περὶ ἀναζητήσεως θησαυροῦ διαφημισθέντα, διότι ἐθεώρει ἀναγκαῖον νὰ προηγηθῇ τούτου καὶ ὁ ἀπαιτούμενος νόμος· κρίνει ὅμως, ὅτι, ἐὰν ταῦτα ἀληθεύωσι, πράξεις τοιαῦται δὲν συνιστῶσι τὸν ἐνεργήσαντα ὑπουργὸν, ὅστις, ἀντὶ νὰ ἀσχολῆται εἰς τοὺς ἀληθῶς ὑπάρχοντας ἡμῖν θησαυροὺς, τὴν ἀνάπτυξιν δηλονότι τῶν ἐθνικῶν πόρων καὶ τὴν περιστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἔβλεπε καθ' ὕπνους θησαυροὺς ἀρανεῖς. Ἐπρότεινε δ' ἐπὶ τέλους νὰ παύσῃ πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις, ἕως ἂν οἱ ὑπουργοὶ φέρωσιν εἰς τὴν βουλὴν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Τοῦτο παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως, τὸ περιλαβὸν τὴν ἔκθεσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως Νομοσχεδίου, ἵνα ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐπισπευσθῇ ἡ κατάρτισις τοῦ νόμου τούτου· ἐνεκρίθη δ' ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ προεδρεύων πρεσβύτερος, ἀγγείλας ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης κατὰ τὴν 11 τοῦ μηνὸς, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν παρασκευασθησομένων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐκθέσεων, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ὁ προεδρεύων πρεσβύτερος
Λ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μελίτης Χατσῆ Μελίτη.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 13 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθὲν ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν καὶ ὑπὸ τῶν γραμματέων.

Ὁ πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ εἰς Γύθειον ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ γνωστοποιεῖ δι' ἐγγράφου της εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἀφίκετο ἐκεῖσε κατὰ τὴν 8 μόλις Μαΐου ἕνεκα τῶν πνευσάντων ἐναντίων ἀνέμων· καὶ ὅτι, ἐπιληφθεῖσα ἀμέσως τῶν ἔργων της, ἀσχολεῖται ἵνα ἐντὸς βραχέος ἀποπεράνῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς.

Ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσαις εἰς τὴν βουλὴν αἰτήσεσιν, ἐνέκρινεν αὕτη νὰ παραταθῇ μὲν ἐπὶ μῆνα ἕτι ἡ εἰς τὸν ἐκ Ξηροχωρίου βουλευτὴν Κ. Δ. Βιρβίλην χορηγηθεῖσα πρό τινος ἀπουσίας ἄδεια, ἐπιβαλλομένου εἰς αὐτὸν ἵνα ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπανέλθῃ εἰς τὰ βουλευτικὰ ἔργα του, νὰ χορηγηθῇ δὲ δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν ἐκ Θηβῶν Κ. Α. Δημητρίου.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, ἀναγγέλλοντος, ὅτι διετάχθη εἰς τὴν αὐλὴν πένθος τριῶν ἑβδομάδων, ἀπὸ τῆς 12 τοῦ μεσοῦντος λογιζομένων, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Μαρίας Χριστίνης, χήρας Καρόλου τοῦ βασιλέως τῆς Σαρδηνίας.

Ἀνεκοινώθη προσέτι ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διεβιβάσθησαν εἰς τὸ προεδρεῖον αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν λεχθεισῶν καταχρήσεων τινῶν τῶν ἐπὶ τῆς συλλήψεως τῶν στρατευσίμων τεταγμένων ἀξιωματικῶν· καὶ ὅτι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν αὐτῶν οἱ θέλοντες ἐκ τῶν βουλευτῶν.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων ἔκθεσις τῆς ἐπ' αὐτοῦ συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

« Πρὸς τὴν βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τιμημάτων ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νομοσχέδιον, προτείνει τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Πετράκης.»

Ἀνεγνώσθη προσέτι καὶ ὑπό τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἔκθεσις αὐτοῦ, ἔχουσα οὕτω·

« Κύριοι !

Ἐξελέξασα ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὑποβάλλει εἰς τὴν βουλὴν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις καὶ κρίσεις της ἐφ' ἑκάστου τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων αὐτοῦ· καὶ

1) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Α'.

Τὸ ποσὸν τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Α' κεφαλαίου προτείνεται διὰ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ κατὰ 1680 δραχμὰς ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ περυσινῷ προϋπολογισμῷ ἐψηφισμένου· ἡ δὲ αὔξησις αὕτη προτείνεται δι' ἀντιμισθίαν δύο ἐκτάκτων βοηθῶν τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Συντάγματος, οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν μὴ νενομοθετημένην, ἀλλὰ πᾶσαι τῶν ὑπαλλήλων αἱ θέσεις πρέπει διὰ νόμου νὰ ἦναι κατεστημέναι, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τοῦ περὶ διοργανώσεως τῶν ὑπουργείων νόμου προσδιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων· ἐφ' ᾧ καὶ προτείνει τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς σημειωθείσης αὐξήσεως, δυναμένου τοῦ ὑπουργοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀναπόφευκτος ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖον, νὰ ζητήσῃ δι' εἰδικοῦ νόμου τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

2) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Δ'.

α) Ἐὰν ἡ ποινὴ θεωρῆται ὡς ἠθικὴ ἀνάγκη, εἰς τὴν ὁποίαν περιπίπτει ὁ ἔνοχος διὰ νὰ ἀποπλύνῃ τὸν ἐκ τῆς καταπράξεως τοῦ ἐγκλήματος προσγενόμενον εἰς αὐτὸν ῥύπον, καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἠθικότητά του, ἡ προφυλάκισις ὅμως, ὅτε ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσσεται, δὲν φέρει χαρακτῆρα τοιοῦτον, ἀλλ' εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης ὅλως πρακτικῆς. Διὰ νὰ ἐπιτύμνηται δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ στάδιον αὐτῆς, καὶ μὴ χρονίζωσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ ὑπὸ κατηγορίαν διατελοῦντες, πρέπει νὰ ἐφιστᾶται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου σύντονος προσοχὴ ὅπως συγκροτῶνται ἐγκαίρως αἱ τῶν κακουργιοδικῶν συνόδοι· ἄλλως τε τοῦτο ἐπιβάλλει καὶ τὸ συμφέρον τῆς ταχείας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, τῆς τοσοῦτον συντελούσης εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς ποινῆς.

β') Ἐπίσης ἡ τοῦ ὑπουργείου προσοχὴ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐφιστᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τῶν κακουργιοδικείων, ὅπως προσδιορίζηται αὕτη εἰς τοὺς νομοὺς ἐκείνους, ἐν οἷς κατεπράχθησαν αἱ πλεῖσται τῶν ἐκδικασθησομένων ὑπὸ τῆς

συνόδου ἀξιοποίνων πράξεων· διότι, ἐκ τοῦ οὕτως ἐπιτυχοῦς προσδιορισμοῦ αὐτῶν, θέλει ἐπέρχεσθαι ἀναγκαίως καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κεφαλαίου Β' προβλεπομένου ποσοῦ *ἀποζημιώσεως μαρτύρων*, καὶ τὸ ἐκ τοῦ παραδειγματισμοῦ προσδοκώμενον κέρδος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἀπονεμομένης τῆς δικαιοσύνης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀντελήφθησαν πρὸ μικροῦ καὶ τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

γ') Ἐπειδὴ δὲ ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμος τῆς 18 (30) δεκεμβρίου 1836 δὲν προέβλεψε τελείως τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ ἐκλεχθέντες ὡς μέλη ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου δὲν συνέρχονται, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποτελεσθῇ σύνοδος· διότι αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 16 αὐτοῦ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ, καταψηφιζόμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ὑπὸ τοῦ σώματος, προέβλεψαν μόνον ἐκείνην καθ' ἣν ἀπετελέσθη μὲν ἡ σύνοδος δὲν προσῆλθον δέ τινα μέλη αὐτῆς, ποῦ μὲν ἐκ τούτου, ποῦ δὲ ἐκ τῆς λήξεως τῆς κατὰ νόμον διαρκείας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐκ δὲ τούτου συνέβη νὰ μὴ συνέλθωσιν ἐγκαίρως ἢ καὶ διόλου τινὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ συγκρότησις τῶν συνόδων τῶν κακουργιοδικείων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ φροντίσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ ταχέως νομοσχέδιον, συμπληροῦν τὰς ἐλλείψεις ταύτας τοῦ σημειωθέντος νόμου, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῶνται ἐγκαίρως αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὅσων ἡ διάρκεια λήγει, ὅπως οὕτως ἀρθῶσι πάντα τὰ παρατείνοντα τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

3) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου Ε.

Προτείνει δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐκποσθῶσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου δρχ. 2,400, τεταγμέναι διὰ τὴν ἐτησίαν μισθοδοσίαν καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, θεωροῦσα περιττὴν τὴν ὕπαρξιν τοιούτου. Τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1842 Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον προτείνεται ὡς ἐγκαθιζῶν τὴν θέσιν ταύτην, δὲν ἐφρμόσθη τελείως μέχρι τοῦδε, μηδόλως ἐκ τούτου ὑπολειφθεισῶν ἀπεραιώτων τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου· νέος δὲ λόγος, τὴν προσθήκην τοῦ ἀντεισαγγελέως ἀπαιτῶν, δὲν ἀναφαίνεται ἤδη, πεῖθων περὶ τῆς ἀνάγκης τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὁμολογοῦσα, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔχει πλείονας κατοίκους τῶν ἄλλων πόλεων, παρατηρεῖ ὅμως ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ὅλη τοῦ δικαστηρίου δικαιοδοσία δὲν εἶναι ποσῶς μεγαλητέρα τῆς τῶν ἄλλων πρωτοδικείων· ἄλλως τε ἐδύνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἀμφιβαλλόμενον, ἐὰν διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει μόνου

τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ γενόμενον, καὶ μὴ φέρον κατὰ συνέπειαν τοὺς τύπους τοῦ νόμου, ἀλλ' ἁπλῆς πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, δύναται νὰ τροποποιῇ διάταξιν νόμου, οἷα ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

4) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Ε.

Ἡ ἐπιτροπὴ πληροφορεῖται, ὅτι ἓν τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν μετετέθη ἀπὸ μιᾶς ἰδιωτικῆς οἰκίας, ἐν ᾗ μέχρι τοῦδε ἦτον, εἰς ἄλλην, καὶ ὅτι αὕτη ἐξεμισθώθη ὑπό τινων δικαστικῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ διάρκεια τοῦ ἐκμισθώματος συνωμολογήθη ἐπὶ δέκα ἔτη. Ὑποδεικνῦσα δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τοιούτων οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ συμφέρον τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τῶν πολιτῶν καὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ νὰ ἐκλέγωνται αἱ ὁμολογουμένως κεντρικώτεραι, παρατηρεῖ συγχρόνως, ὅτι ἐκμισθώσεις οὕτω πολυετεῖς περιέχουσιν ἐν ἑαυταῖς ἀκυρότητα, μηδενὸς δυναμένου νὰ συνομολογῇ τοιαύτας ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη.

5) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου Ζ'.

Ἡ ἐπιτροπὴ, προτείνουσα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δι' ἐνοίκια φυλακῶν ζητουμένου διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ποσοῦ τῶν 4,700 δραχμῶν, παρατηρεῖ ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ καὶ αὖθις εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ οἰκοδόμησις δημοσίων καταστημάτων πρὸς τοῦτο, οὐ μόνον ἵνα τὸ δημόσιον ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοιαύτας ἐνοικιάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ὑπάρξωσιν αἱ φυλακαὶ καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ὑγιειναί· οὕτω δὲ θέλει ἀπαλλαγῇ ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τῶν συμβαινουσῶν ἀποδράσεων, καὶ θέλει ἀσφαλισθῇ καὶ ἡ τῶν ἐν προφυλακίσει διατελούντων ὑγεία ἀπὸ τῶν προσβολῶν, μὲ τὰς ὁποίας τὸ ὑγρὸν καὶ ἀνεπιτήδειον τῆς φυλακῆς ἀπειλεῖ πάντοτε αὐτούς. Ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἦναι τοῦτο κατορθωτὸν ἀπαντάχοῦ, εἶναι ὅμως ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἰς τὰς πόλεις τῶν Καλαμῶν, Τριπόλεως, Λαμίας καὶ Μεσολογγίου, ἐν αἷς συγκεντροῦται μείζων ἀριθμὸς ὑποδίκων.

6) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κεφαλαίου Ζ'.

Κατὰ τῶν διαχειριζομένων τὰ πρὸς τροφὴν τῶν ὑποδίκων τεταγμένα χρήματα πολλάκις πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ οὐχὶ ἀδικαίως· τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο εἶναι ἄξιον τῆς συντόνου προσοχῆς τοῦ ὑπουργείου, οὐ μόνον διότι πρόκειται περὶ καταχρήσεως, πράξεως δηλονότι ἀξιοποίνου, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ ταύτης ἐπιγεννᾶται ἡ νόθευσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς προσδιωρισμένης τροφῆς τῶν ὑποδίκων, περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων φιλανθρώπως πρέπει ν' ἀσχολῆται ἡ κυβέρνησις.

7) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Η.

Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προτείνει νὰ ἐπιψηφισθῶσι δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν δραχ. 17,700. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνουσα, ὅτι ἡ διὰ τῶν ἄρθρων 63 καὶ 64 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως προσδιωρισμένη ἀντιμισθία εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς ἕδρας των ἐνεργοῦντας ἀνακρίσεις ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους ἐγίνεν ὑπέραγκος, ἐκ τούτου δὲ συμβαίνει ὥστε, οὐ μόνον νὰ ἐπιζητῶσι τινὲς τούτων ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἀνάκρισιν ἐντολὴ τοιαύτη, ἀλλὰ καὶ λαβόντες αὐτὴν νὰ παρατείνωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων, ἵνα μηκύνωσι καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιμισθίου, καὶ θέλουσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων, συνάμα δὲ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ οἰκονομίαν, συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ νόμον θεραπείας.

8) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κεφαλαίου Η.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι πολλαὶ περὶ τὴν ἀπότισιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μαρτύρων καταχρήσεις συμβαίνουσιν, ἀλλαχοῦ μὲν πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἐκδιδομένων ἄνευ ἀνάγκης κλήσεων πολλῶν, ἢ διεξαγομένης ἀμεθόδως τῆς ἀνακρίσεως, ἢ συνταχθομένων ἀτάκτως τῶν ἐπιδοτηρίων, ἢ τέλος καὶ ἐκ προθέσεως ἀναβαλλομένων τῶν δικῶν· ἀλλαχοῦ δὲ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν μαρτύρων, ἀναγκαζομένων ἐμμέσως ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες μέλλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεώς των, διὰ παρενθέσεως προσκομμάτων περὶ τὴν πληρωμὴν, νὰ πωλῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαιώματά των ἐπ' ἐκπεσμῷ ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν τούτων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα καὶ τὰς ἐκτεθείσας αἰτίας τῆς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμείου ἄρῃ, ἐριστῶν προσηκόντως τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τόπους εἰσαγγελέων ἐπ' αὐτῶν καὶ φροντίζων ἵνα τὰ περὶ τούτου διοργανωθῶσι τακτικώτερον, καὶ τὴν φορολογίαν τὴν ὁποίαν οἱ μάρτυρες ὑφίστανται ἐμποδίσῃ τοῦ λοιποῦ, ἀπαγορεύον τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ τρίτων γενομένας συναλλαγὰς παντὸς εἴδους τῶν μαρτυρικῶν τούτων δικαιωμάτων, αἵτινες ἐπιβάλλονται ὡς ἐξετέθη εἰς τοὺς μάρτυρας.

9) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου Θ'.

Ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό τε διὰ τοῦ προϋ-

πολογισμοῦ ζητηθὲν ποσὸν τῶν δραχμῶν 1,000. καὶ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ε. ε. διὰ δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 4,000· ἐκτιμῶσα δὲ τὴν ἀνάγκην ἀμφοτέρων τῶν δαπανῶν, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ γενῶσι παραδεκταὶ, αὐξανομένου οὕτω τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Θ'. κεφαλαίου εἰς δραχμὰς 5,000.

10) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ΙΑ.

Καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν, ἑπομένη εἰς τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, περιορίζει καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τέλους Ἰουνίου.

11) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ΙΒ'.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό τε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητηθὲν ποσὸν, ἐκ δραχμῶν 5,527. 23/100 καὶ τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ε. ε. δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχ. 2,058. 87/100, καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῶν δαπανῶν τούτων, θεωρεῖ ἀμφοτέρας παραδεκτέας, αὐξανομένου οὕτω τοῦ ποσοῦ τοῦ ΙΒ'. κεφαλαίου εἰς δρ. 7,586. 10/100.

Μὴ ἔχουσα δὲ ἕτερόν τι νὰ προσθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ παρούσῃ, ἐπιφέρει μόνον τελευτῶσα, ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν, τὸ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀκολούθως ὑποβληθείσης δηλώσεως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ζητούμενον

ἀναβαίνει εἰς δρ.	1,167,204: 10.
καὶ ὅτι ἀπὸ τούτων προτείνεται ν' ἀφαιρεθῶσι κατὰ ἐκτεθέντα δρ.	4,080.
προσδιοριζομένου τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς δραχ.	1,163,124: 10

Ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ σώματος ν' ἀποφανθῇ ἐφ' ἑκάστης τῶν ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 μαΐου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Κορφιωτάκης πρόεδρος	Γεώργιος Κονδύλης
Κλεομένης Οἰκονόμου.	Θ. Πετρινός.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος.	Δ. Ὀρεινός.
Κ. Δαρειώτης.	

Ὁ εἰσηγητὴς Ι. Ζέρκος.

Ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου, πρὸς περίθαλψιν προσφύγων· ἀνεγνώσθη δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦτό τε καὶ ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις, ἔχοντα οὕτω·

« Κύριοι!

Τὰ πέριξ ἡμῶν λαβόντα χώραν κατὰ τοὺς ἐσχάτους τούτους καιροὺς διάφορα πολιτικὰ περιστατικὰ, ἠνάγκασαν τινὰς ἐκ τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ μεγίστη πιθανότης ὑπάρχει ὅτι τὰ αὐτὰ αἴτια θέλουν πολλοὺς ἀναγκάσει νὰ προσφύγωσιν ἐπίσης.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἠδύνατο χωρὶς παράβασιν τῶν θεμελιωδεστέρων ἀρχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, καὶ χωρὶς νὰ παραβλέψῃ τὰς ἁπλουστέρας ἀρχὰς τῆς τε φιλανθρωπίας καὶ τοῦ δικαίου, ν' ἀρνηθῇ γῆν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, οἵτινες ἐζήτησαν ἄσυλον ἐν τῇ ἑλληνικῇ χώρᾳ.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐπίσης, καὶ λόγοι δημοσίας τάξεως συνάμα τὴν ὑποχρεόνουν νὰ μὴν ἀρνηθῇ τὴν χρηματικὴν συνδρομήν της εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας ἐκ τούτων. Ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσὰ τῶν τε βοηθημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ χρηματικαὶ συνδρομαὶ ἠδύναντο νὰ γίνωνται καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ κάμῃ χρῆσίν τινα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὸν κύριον σκοπὸν, δι' ὃν ἐσημειώθησαν καὶ ψηφίζονται, δὲν νομίζω κανονικὸν συγχρόνως νὰ καταναλίσκωνται εἰς ἀντικείμενα ἄλλον προορισμὸν ἔχοντα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἰδίαν θέσιν δυνάμενα νὰ κατέχωσι μεταξὺ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Τούτου ἕνεκα ἔσπευσα νὰ ζητήσω τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. διὰ νὰ παρουσιάσω εἰς ὑμᾶς Νομοσχέδιον εἰδικῆς πιστώσεως δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων, καὶ τὸ ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω διὰ ταύτης μου εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σώματος.

Κατὰ τὴν συζήτησιν θέλω λάβει τὴν τιμὴν, ἐὰν ἡ βουλὴ τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, νὰ παρουσιάσω τὸν κατάλογον τῶν γνωστῶν μοι μέχρι τοῦδε προσφύγων καὶ σημείωσιν τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ποσῶν εἰς αὐτοὺς ἐχορηγήθησαν, καὶ δώσω τὰς πληροφορίας ἐκείνας τὰς ὁποίας τὸ σῶμα ἤθελε νομίσει πρέπον νὰ ζητήσῃ καὶ αἱ περιστάσεις ἤθελον ἐπιτρέψει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κοινοποιήσῃ.

Ἐπειγόμενος ἀπὸ τὰς ἡμερουσίας ἀνάγκας τινῶν ἐκ τῶν πρόσφύγων ζητούντων ἄρτον, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ τὸ παρουσιαζόμενον νομοσχέδιον ὡς κατεπείγον, καὶ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαΐου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων (ἀριθ. 15,000) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ἥτις θέλει ἀποτελέσει ἴδιον ἐδάφιον « συνδρομὴ εἰς πρόσφυγας » ἐν τῷ κεφ. Γ'. ἄρθρῳ 1 σγενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.»

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θέλει χρησιμεύσει εἰς διατήρησιν καὶ συνδρομὴν διαφόρων ἐνδεῶν προσφύγων.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. »

Ὑποβληθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας· ἀνεγνώσθη δὲ τοῦτο τε καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ὅταν πρὸ δεκατεσσάρων ἤδη ἐτῶν συνεστήθησαν τὰ ὑφιστάμενα δικαστήρια, ὁ νομοθέτης εὐηύρησεν ἀρκοῦντα δύο ἐφετεῖα καθ' ὅλον τὸ κράτος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα

αὐτῶν ὑπαγομένων πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ ἀναπτυσσομένων τῶν νομικῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν, αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις ἐπολλαπλασιάζοντο, πολλαπλασιαζομένων ἐπομένως καὶ τῶν εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἐφετεῖα ἀναγομένων διαφορῶν· ἐφ' ᾧ *ἐδέησε*, διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, νὰ ἐπενεχθῇ ἐπ' αὐτὰ αὔξησις κατὰ συνέπειαν εἰδικοῦ νόμου, καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848.

Ἂν καὶ ἡ ἐπενεχθεῖσα αὕτη αὔξησις συνετέλεσε δεόντως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, δὲν ἐπέτρεψεν ὅμως ἐκεῖνο τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἐπροσδοκᾶτο μὲν ἐξ αὐτῆς, ἀπῃτεῖτο δὲ πρὸς τὴν ταχείαν διανομὴν τῆς ὑπὸ τῶν ἐφετείων διαχειριζομένης δικαιοσύνης, καὶ πρὸς τὴν ἐκ τούτου ἄφευκτον εἰς τοὺς διαδίκους συνέπειαν τῆς οἰκονομίας ἐξόδων καὶ χρόνου, τῶν δύο αὐτῶν οὐσιωδῶν ὅρων πρὸς τὴν εὐημερίαν πάσης κοινωνίας, καὶ πρὸ πάντων τῆς ἡμετέρας.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῇ, οὐχὶ βεβαίως εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ τῶν ἐφετείων, εἰς τὴν ἀκαταλληλον σύνθεσιν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀπαιτουμένης δραστηριότητος καὶ ἱκανότητος, ἀλλ' εἰς ἄλλα αἴτια, ἤτοι εἰς τὸν ὁσημέραι αὐξάνοντα ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐφετείων ὑπαγομένων ὑποθέσεων, καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀπόστασιν τινῶν νομῶν ἀπὸ τὰς πρωτευούσας ἑκατέρων τῶν ὑφισταμένων ἐφετείων. Ἀμφότερα τὰ περιστατικὰ ταῦτα συντρέχουν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν ἀνεπαρκῆ τὰ εἰρημένα δύο δικαστήρια πρὸς τὴν ταχείαν διανομὴν τῆς ὑπ' αὐτῶν διαχειριζομένης δικαιοσύνης, καὶ προκαλοῦσιν ἀπαραιτήτως τὴν σύστασιν τρίτου.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπρονόησεν ὁ νομοθέτης, προσδιορίσας τὸ ἐφικτὸν τοῦ νὰ ὑπάρχωσι τρία ἐφετεῖα καθ' ὅλον τὸ κράτος (βλέπε ἄρθρον 2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ), ἀνεγνώρισε δὲ ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ 1843, διατάξασα, πρὸς θεραπείαν αὐτῆς, τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρου ἐφετείου εἰς Πάτρας, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1843 νόμου, δημοσιευθέντος εἰς τὸν ἀριθ. 16 τῆς ἐφημερίδος τὸ 1844, ὅστις ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἰσχύν, ἀλλὰ μὴ δυνηθεῖσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ κοινῆς ὠφελείας τοῦτο μέτρον, ἕνεκα τῶν τότε ἐνεσκηψασῶν δυσχερειῶν τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἂν τότε τὸ τρίτον ἐφετεῖον ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, δὲν μένει ἀμφιβολία τις, ὅτι ἔκτοτε ηὔξησεν ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως αὐτοῦ, καὶ διὰ αὐτὸ τοῦτο εἷς τῶν προκατόχων μου, ὁ μακαρίτης

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, προτείνας εἰς τὴν βουλὴν ὡς ἀναγκαιοτέραν τότε τὴν αὔξησιν τῶν μελῶν τῶν ὁρισταμένων ἐφετείων, παρετήρησε διὰ τῆς ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1847 ἐκθέσεώς του, ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη αὔξησις ἐθεωρεῖτο τότε κατεπείγουσα, καὶ ἡ μετέπειτα σύστασις τοῦ τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας ἀναγκαία διὰ τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης.

Ἐκθέσας τὰ ἀνωτέρω, διὰ νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως τρίτου ἐφετείου, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἐγκυμονεῖτο, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐκτεθέντων, θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσω, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ περιφέρειαν, ὅτι ἀρτίως τὰ ὑπάρχοντα σήμερον δύω ἐφετεῖα θεωροῦνται ἀνεπαρκῆ, ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων διαφορῶν, καὶ τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως τινῶν νομῶν ἀπὸ τὰς ἕδρας ἑκατέρων, εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς ἴσας, κατὰ τὸ δυνατὸν, περιφερείας, ἀνὰ μίαν δι' ἕκαστον τῶν δύω ὑπαρχόντων καὶ τοῦ προτεινομένου τρίτου ἐφετείου. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην τὸ συστηθησόμενον τρίτον ἐφετεῖον ἀπαιτεῖται νὰ περιέχῃ τὰς περιφερείας τῶν ἐν Καλάμαις, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικείων, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἕδρα αὐτοῦ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ὡς κεντρικωτέρα καὶ καταλληλοτέρα. Ἐνδέχεται μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἐγερθῇ ἀμφιβολία, ἂν ἡ τοιαύτη διαίρεσις δὲν ἀντίκηται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀρχὴν, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν, νὰ ὑπαχθῇ τοῦτο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Πάτραις συστηθησομένου ἐφετείου. Πρὸς διάλυσιν ἐνδεχομένης τοιαύτης ἀμφιβολίας παρατηρῶ, ὅτι, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου ἔχουσιν ἀπάσας σχεδὸν τὰς ἐμπορικὰς των σχέσεις μετὰ τῆς πόλεως Πατρῶν, ἡ δὲ συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ τούτου μετὰ τῆς ῥηθείσης πόλεως εἶναι εὐκολωτέρα διὰ τὴν ὁμαλότητα τῶν ὁδῶν, καὶ συντομωτέρα διὰ τὴν ἔλλειψιν φυσικῶν ἐμποδίων, ὡς καὶ διὰ τὴν μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν πλειοτέρων μερῶν τοῦ εἰρημένου Νομοῦ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν πόλιν, ἐνῷ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν συγκοινωνίαν τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ τούτου μετὰ τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐπειδὴ τέλος διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ ἐν Καλάμαις πρωτοδικείου εἰς τὸ τρίτον ἐφετεῖον πραγματοποιεῖται ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα ἀρχὴ, τούτων ἕνεκα πείθεται τις ἀδιστάκτως, ὅτι τὸ πρωτοδικεῖον Καλαμῶν ἀπαιτεῖται

νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προτεινομένου τρίτου ἐφετείου, μενόντων εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ τῶν πρωτοδικείων Ναυπλίας, Τριπόλεως καὶ Λακωνίας.

Ἀλλ' ἂν τὸ συμφέρον τοῦ νόμου καὶ τῶν πολιτῶν ἀπαιτῇ κατεπειγόντως τὴν σύστασιν τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, ἀπαιτεῖται ἀναντιῤῥήτως νὰ ὑποδειχθῶσι καὶ τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς συστάσεως καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ, ἄνευ τῶν ὁποίων πᾶσα μέριμνα καὶ προσπάθεια περὶ τῆς συστάσεώς του ἀποβαίνει ἀτελεσφόρητος ἐπὶ τοῦ παρόντος. Μ' ὅλον ὅτι πρῶτον καθῆκον παντὸς νομοθέτου εἶναι νὰ παρέχῃ πρὸς τοὺς πολίτας ἐφικτὰ τὰ μέσα τῆς ταχείας καὶ ὀλιγοεξόδου διανομῆς τῆς δικαιοσύνης, τοῦ συντηρητικοῦ τούτου στοιχείου πάσης πολιτισμένης κοινωνίας, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους ἀγόνου οἰκονομίας, μ' ὅλα ταῦτα ἐκ τοῦ συναπτομένου ἐνταῦθα ὑπολογισμοῦ θέλει πεισθῇ ἡ βουλὴ, ὅτι, ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ προτεινομένου τρίτου ἐφετείου, θέλουσι προκύψει οἰκονομίαι καὶ ἐλαττώσεις εἰς τὰ σήμερον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου γινόμενα ἔξοδα, δραχ. 45,310, ἤτοι πλέον τῆς διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ τρίτου ἐφετείου ἀπαιτουμένης ἐτησίας δαπάνης κατὰ δραχ. 1510, ἐκτὸς ἄλλων ὑλικῶν τοῦ δημοσίου ταμείου ὠφελειῶν, αἵτινες, ὡς μὴ οὖσαι ὁ σκοπὸς ἀλλὰ τὸ μέσον τῆς συστάσεως αὐτοῦ, παρελείφθησαν, τῆς ὁποίας ἄλλως τε τὰ ἠθικὰ πλεονεκτήματα εἰσὶ μεγάλα διά τε τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς διαδίκους.

Σκεφθεὶς ἐν τούτοις ἂν συμφέρῃ, ὡς ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ πρωτοδικείου Μεσολογγίου εἰς τὸ προτεινόμενον τρίτον ἐφετεῖον, νὰ ἐλαττωθῇ τὸ τακτικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου, καὶ τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μειωθῶσιν αἱ διὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας προσδιωρισμέναι κατ' ἔτος δαπάναι, παρετήρησα καὶ ἐκ πληροφοριῶν ἐπείσθην, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰρημένου πρωτοδικείου ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου, τὸ δικαστήριον τοῦτο αὖθις θέλει εἶσθαι ἐπιβεβαρυμένον μὲ ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ταχεῖα διεξαγωγὴ δὲν συγχωρεῖ οὐδεμίαν ἐλάττωσιν. Κατὰ συνέπειαν τούτου δὲν ἠδυνήθην ν' ἀποφανθῶ, ἂν ἀπαιτῆται νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἔξοδα αὐτοῦ καὶ τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας, ἐφ' ᾧ καὶ δὲν ἀναφέρει τι περὶ τοιαύτης ἐλαττώσεως ὁ ἐσώκλειστος ὑπολογισμός.

Ὑποβάλλων ὅθεν διὰ τὰ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, περὶ συστάσεως

ἐφετείου εἰς Πάτρας, πέποιθα ὅτι ἡ βουλὴ συμμεριζομένη τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ θέλει παραδεχθῆ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαΐου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸ ὑποστηρίξῃ συζητούμενον ἐνώπιον αὐτῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Συσταίνεται εἰς Πάτρας τρίτον δικαστήριον ἐφετῶν, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς ἕκαστον αὐτῶν περιφερείας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του θέλει ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρ. 3. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις πολιτικῶν, ἢ ἐμπορικῶν, ἢ διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἶναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν χωρὶς νὰ ἦναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Εἰς αὐτὸ μεταβιβάζονται ὡσαύτως καὶ ἅπασαι αἱ ποινικαὶ ἀνακρίσεις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Πάτραις, ἐν Καλάμαις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, ἂν καὶ παρεπέμφθησαν ἤδη διὰ βουλεύματος εἰς τὰ ἤδη ὑφεστῶτα ἐφετεῖα, ἢ τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν κακουργιοδικεῖα, ἐξαιρουμένων ἐκείνων μόνων τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἤδη αἱ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους κλήσεις εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαΐου 1849.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἰω. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Υπολογισμὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἐτησίων ἐξόδων διὰ τὸ τρίτον ἐφετεῖον εἰς Πάτρας συστηθησόμενον.

Διασάφησις δαπάνης.	Ποσὰ Μερικὰ	Ποσὰ Ὁλικά
Α'. Προσωπικόν.		
Μισθὸς τοῦ προέδρου κατὰ μῆνα δρ. 400 ἑτησίως	4800	
» 5 ἐφετῶν ἑκάστου » 300 »	18000	
» 1 ἀντεισαγγελέως » 300 »	3600	
» 1 γραμματέως » 170 »	2040	
» 1 ὑπογραμματέως » 100 (200) »	2400	
» 3 γραφέων » 60 (180) »	2160	
» 1 κλητῆρος » 30 (60) »	720	
	38320	
Β'. Ὑλικόν.		
1. τοῦ ἐφετείου,		
Δι' ἐνοίκιον τοῦ κατεπιτήδειου πρὸς τοῦτο κατὰ μῆνα δρ. 150 ἑτησίως	1800	
Δι' ἐνοίκιον οἰκήματος διὰ τὸν ἀντεισαγγελέα κατὰ μῆνα δρ. 60 ἑτησίως	720	
Δι' ἐνοίκιον οἰκήματος διὰ τὸν γραμματέα κατὰ μῆνα δρ. 8 ἑτησίως	100	
2. Τῆς παρὰ τῷ ἐφετείῳ εἰσαγγελίας.		
Δι' ἐνοίκιον ἓν τῆς αὐτῆς ἑτησίως δρ. 600	2920	
Δι' ἐνοίκιον τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ μῆνα δρ. 30	360	
Δι' ἀριθμητικὸν τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ μῆνα δρ. 40 ἑτησίως	480	
Ποσὸν ἑτησίως ἀπαιτούμενον	2960	43800

Μεταφορά			43800
Γ'. Ἔξοδα μοναδικά.			
Διὰ τὸν πρῶτον καταρτισμὸν τοῦ ἐφετείου πρὸς ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐπίπλων αὐτοῦ ἅπαξ δρ. 500			
Δι' ἀγορὰν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων αὐτῷ βιβλίων . . . . . » 200	700		43800
Δι' ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐπίπλων τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας καὶ τινων βιβλίων	200		900
Ὁλικὸν ἔξοδον, ἀπαιτούμενον διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς συστάσεώς του δραχ. . . .			44700

Ἐπειδὴ, ἐκ τῆς συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, καὶ ἐκ τῆς εἰς αὐτὸ ὑπαγωγῆς τῶν πρωτοδικείων Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν, θέλουν προκύψει τὰ ἑξῆς· α') ἐλάττωσις ἐπαισθητὴ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετείου, καὶ τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας, ὥστε νὰ ἐπενεχθῇ μείωσις εἰς τὰ ἐτήσια ἔξοδα αὐτῶν ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας· β') αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος ἐκδικασθησομένων ἀπὸ ἀμφότερα τὰ εἰρημένα ἐφετεῖα ὑποθέσεων, παρ' ὅ,τι σήμερον τὸ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον καθ' ἑαυτὸ ἐξεδίκαζε, καὶ γ') οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ὡς ἐκ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικείων ποινικῶν ὑποθέσεων τῆς περιφερείας τῶν νομῶν Ἀχαΐας καὶ Ἀκαρνανοαιτωλίας παρὰ τοῦ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐν Πάτραις ἐφετείου συστηθησομένου κακουργιοδικείου, ἐνῷ τὴν σήμερον αἱ τοιαῦται ποιναὶ ὑποθέσεις τῶν δύο εἰρημένων νομῶν ἐκδικάζονται κατὰ κανόνα ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν δύο ὑφισταμένων ἐφετείων συγκροτούμενα κακουργιοδικεῖα, δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω θέλουν προκύψει αἱ ἑξῆς οἰκονομίαι, καὶ αὔξησις τῶν δικαστικῶν εἰσπράξεων.

1) Θέλουν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν καὶ ἀπὸ τὸ χορηγούμενον ὑλικὸν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετείου καὶ τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας.

4. Ἑρμῆται ἕκαστος ἀνὰ δραχ.	300	(1200)	ἐτησίως	14400	
1. Ὑπογραμματεὺς »	100		. . . . .	1200	
2. Γραφεῖς, ἕκαστος »	60	(120)	. . . . .	1440	
Ἐπιχορήγησις τοῦ ἐφετείου κατὰ μῆνα δραχ. 35 ἐτησίως				780	
» γραφικῶν ἐξόδων τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας ἐτησίως				280	
» τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς παρ' αὐτῷ εἰσαγγελίας κατὰ μῆνα δραχ. 30 ἐτησίως.				360	18460

2) Διὰ τὴν ἐπιφέρουσαν καταπληκτικὴν πλειονότητα ὑποθέσεων ἐφετειακοῦ χάρακος ὡς ἐκ τῆς, κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ

τρίτου ἐφετείου ἐκδόσεως τῶν ἐφεξῆς πράξεων καὶ ἀποφάσεων, πλέον τῶν σήμερον παρὰ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετείου ἐκδικαζομένων ὑποθέσεων· ἤτοι.

300 *Ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἀνὰ φύλλα ἑκάστης 3, ὅλον φύλλων 900· ἀνὰ δρ. 10 ἕκαστον*	δρ.	9000
150 *Παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων ἀπαιτουσῶν φύλλα τὸ ὅλον 200, ἀνὰ δρ. 5 ἑκάστην*	»	4000
450 *Πρακτικῶν φύλλων 450, ἀνὰ δραχ. 2*	»	900
200 *Πράξεων τοῦ προϊόντος φυλ. 200, ἀνὰ δραχ. 2 ἕκαστον*	»	400
	11300	11300

3). Τὴν σήμερον ὁσάκις αἱ ποιναὶ ὑποθέσεις τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανοαιτωλίας ἐκδικάζονται ἀπὸ τὸ ἐν Ἀθήναις, ἢ ἐν Σύρῳ καὶ ἐνίοτε ἐν Χαλκίδι κακουργιοδικεῖον, εἰ ἐκ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ προσερχόμενοι μάρτυρες διατρέχουσι μὲν κατὰ μέσον ὅρον ἀπόστασιν 75 μυριομέτρων, δαπανῶσι δὲ διὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἐπιστροφήν των ἡμέρας 18· λογιζομένης ὅθεν τῆς μὲν πορείας ἀνὰ λπ. 75 διὰ πᾶν μυριόμετρον, τῆς δὲ χρονοτριβῆς αὐτῶν ἀνὰ δραχ. 1 καθ' ἡμέραν (βλέπε τὰ ἄρθρ. 23, 66 § 3. 69 καὶ 70 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως), πληρόνονται δι' ἕκαστον μάρτυρα ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανοαιτωλίας προσερχόμενον, δι' ἔξοδα πορείας δραχ. 156 : 25/00, διὰ δικαιώματα δὲ ἡμεραργίας δραχ. 18 τὸ ὅλον δραχ. 74: 25. Δυθέντος δέ, ὅτι 100 μόνον μάρτυρες προσέρχονται ἐκ τοῦ εἰρημένου νομοῦ εἰς πᾶσαν σύνοδον κακουργιοδικῶν, καὶ ὅτι τρεῖς σύνοδοι κακουργιοδικείων συγκροτοῦνται κατ' ἔτος, δαπανῶνται τὸ ὅλον κατ' ἔτος διὰ τοὺς ἐκ τῆς Ἀκαρνανοαιτωλίας προσερχομένους μάρτυρας δρ. . 22275

Σημειωτέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τοῦ εἰς Μεσολόγγιον συγκροτηθέντος τὸ 1848 κακουργιοδικείου ἐνεφανίσθησαν 447 μάρτυρες. Ἐκ τούτων ἀφαιρουμένων τῶν 227, ὅσοι ἐνδεχόμενον νὰ προσῆλθον διὰ ποινικὰς ὑποθέσεις τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, ἐκδικασθείσας ἀπὸ τὸ αὐτὸ κακουργιοδικεῖον, ὑπολείπονται 220 μάρτυρες, ἐμφανισθέντες διὰ τὰς τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανοαιτωλίας εἰς μίαν μόνον σύνοδον κακουργιοδικῶν· ἐθεωρήθη δὲ ἀποχρῶν ὁ ἀνωτέρω σημειωθεὶς ἀριθμὸς τῶν 100 ἐμφανιζομένων ἐκ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ μαρτύρων διὰ πᾶσαν σύνοδον, καὶ διότι ὑποτίθεται ὅτι θέλουσι συγκροτεῖσθαι ἐφεξῆς πλειότερα κατ' ἔτος κακουργιοδικεῖα, ὥστε νὰ μὴν ἐπισωρεύωνται πολλαὶ ὑποθέσεις εἰς μίαν σύνοδον, ὡς συνέβη πέρυσι, καὶ διότι ἐνίοτε συγκροτοῦνται καὶ εἰς Μεσολόγγιον κακουργιοδικεῖα, ὥστε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει δὲν δαπανῶνται ὁλοσχερὲς τὸ ἀνωτέρω σημειωθὲν ποσὸν τῶν δραχ. 22,725.

Ἄθροισμα πρὸς μεταφοράν . . | | 11,300

Μεταφορά . . .		11.300
Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐφετείου, συγκροτουμένου τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ κακουργιοδικείου εἰς Πάτρας, ἕκαστος ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας προσερχόμενος μάρτυς, ἠναγκασμένος νὰ ὁδοιπορῇ κατὰ μέσον ὅρον 25 μυριόμετρα, καὶ νὰ χρονοτριβῇ μακρὰν τῆς κατοικίας του ἐπὶ ἓξ 6 ἡμέρας διὰ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν του, θέλει λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ἀποζημίωσιν πορείας δραχ. 18. 75. καὶ δικαιώματα χρονοτριβῆς δραχ. 6 τὸ ὅλον δραχ. 24. 75, οἱ ὡς ἀνωτέρω προσερχόμενοι μάρτυρες εἰς τὰ κακουργιοδικεῖα τριῶν συνόδων θέλουσι λαμβάνει ἐτησίως δραχμάς, αἵτινες ἀφαιροῦνται	7425	14850
4). Διὰ τοὺς ὑπ' ἀριθ. 3. λόγους θέλει προκύψει ἐτησία ἐλάττωσις εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐνόρκων, τῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανοαιτωλίας εἰς ἓν τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν Σύρῳ, ἢ ἐν Χαλκίδι συσταθησομένων κακουργιοδικείων δραχ.	700	700
		45340
Ἐκ τῆς συστάσεως τρίτου ἐφετείου προκύπτει οἰκονομία ἐτησία		43800
Ὁμοίως » » » δαπάνη ἐτησία		1540
Ὁμοίως » » » ὠφέλεια ἐτησία		

Φ. 214 Α

Παρατηρήσεις.

Παρεκτὸς τῆς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐτησίας ὠφελείας τῶν δραχ. 1540. αἵτινες εἶναι πόρισμα τοῦ ἀνωτέρω ἀναμφισβητήτως ἐπιεικοῦς ὑπολογισμοῦ, θέλουσι προκύψει καὶ αἱ ἑξῆς.

ε'. Ἡ ἐκ τῆς κατὰ συνέπειαν τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας συγκροτήσεως τοῦ Κακουργιοδικείου αὐτοῦ προξενηθησομένη, κατ' ἔτος οἰκονομία τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης διὰ τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις τοῦ Νομοῦ

Φ. 215 Α

Ἀχαΐας, ἐνῷ τὴν σήμερον, συγκροτουμένου τοῦ Κακουργιοδικείου συνηθέστερον εἰς Ναύπλιον, οἱ ἐκ τοῦ Νομοῦ αὐτοῦ προσερχόμενοι ἐκεῖ μάρτυρες καὶ ἔνορκοι ἀπαιτοῦσιν ἱκανὰ κατ' ἔτος.

ϛ'. Ἡ ἐκ τῆς συντομωτέρας μεταφορᾶς τῶν ἐκ τῶν φυλακῶν Μεσολογγίου ὑποδίκων εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Πάτραις Ἐφετείου Κακουργιοδικεῖον προκύπτουσα οἰκονομία τῶν ἐξόδων αὐτῆς, ἐνῷ διὰ τὴν ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, ἐν Σύρῳ, ἢ ἐν Χαλκίδι Κακουργιοδικεῖα ἀπωτέραν μεταφορὰν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται ἱκανὰ κατ' ἔτος· ἡ αὐτὴ οἰκονομία προκύπτει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑποδίκους τῶν ἐν Πάτραις φυλακῶν, δι' οὓς δὲν θέλει γίνεσθαι μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου Ἐφετείου οὐδεμία, ἢ ἐλαχίστη, δαπάνη τῆς μεταφορᾶς των.

γ'. Ἡ μὴ καθυστέρησις τῆς ἐμφανίσεως τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, ἢ τῆς ὑπερασπίσεως, πολλοὶ τῶν ὁποίων διὰ τὴν μακρὰν ἀπόστασιν, ἀναγκαίως ὡς πρὸς τοὺς νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Ἀχαΐας, καὶ πρὸ πάντων εἰς ἐποχὰς συγκομιδῆς ἢ γεωπονικῶν ἐργασιῶν, ἀρνοῦνται νὰ προσέλθωσι, δικαιολογοῦντες τὸ λειπομαρτύριόν των διὰ τοιούτων μέσων, ὁποῖα εἶναι ἀποχρῶντα νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσι τῶν ἐξόδων τῆς ἀναβολῆς. Ἕνεκα τοιούτων λειπομαρτυρίων συμβαίνει ἐνίοτε νὰ ἐμφανίζωνται τινες τῶν τῆς κατηγορίας μαρτύρων μιᾶς δίκης, ἐνῷ ἄλλοι τῆς αὐτῆς δίκης μάρτυρες ν' ἀπολείπωνται, καὶ ἐκ τούτου, διατατομένης τῆς ἀναβολῆς, τὸ δημόσιον ὑποφέρει τὰ ἔξοδα τῶν ἐπὶ ματαίῳ ἐμφανισθέντων.

Τοιαῦται καὶ ἄλλαι ἀνάλογοι, ὡς αἱ ἐκ τῆς χηρεύσεως θεσιῶν τινος ὠφέλειαι τοῦ δημοσίου, προκύψουσαι ὡς ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου Ἐφετείου εἰς Πάτρας, παρελείφθησαν, διότι δὲν πρόκειται νὰ παραστήσῃ τις τὸ ποσὸν τῆς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτοῦ προσγενησομένης εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρηματικῆς κατ' ἔτος ὠφελείας, ἀλλὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι τὸ δημόσιον μένει ἐντελῶς ἀπηλλαγμένον τῆς ἀπαιτουμένης ἐτησίας διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ εἰρημένου Ἐφετείου δαπάνης, ὡς ἐκ τῶν γενομένων ἐλαττώσεων καὶ οἰκονομιῶν εἰς τὰ σήμερον δαπανώμενα ἔξοδα, καὶ ὅτι περιπλέον θέλει ἔχει καὶ τινα ὠφέλειαν ὑλικὴν ἤτις ἄλλοτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα, ἄλλοτε μικροτέρα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαΐου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

ΙΩ. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅτι δὲν ἐγένετο μὲν παρατήρησίς τις ὑπό τινος, ἐὰν ἐπὶ τῶν βουλευτῶν κυρίων Ι. Ἀντωνοπούλου καὶ Κ. Τσαβέλλα, γενομένων ὑπουργῶν, ἐφαρμόζηται τὸ ἄρθρον 64 τοῦ συντάγματος· τὸ προεδρεῖον ὅμως, καὶ τοι ὁρμώμενον ἀπὸ τὴν ἐφ' ὁμοίων ζητημάτων σχηματισθεῖσαν ὑπὸ τῆς βουλῆς νομολογίαν, καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ θεωρῇ αὐτοὺς ὡς βουλευτὰς, ἔκρινεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ καὶ εἰδικὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι εἶναι λελυμένον ἤδη ὅτι τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὁμοίων περιπτώσεων, καὶ οὐδεμία κατὰ τοῦτου ὑπάρχει ἀντίρρησις, οὐδὲ ἡ πρότασις αὕτη δύναται νὰ γενῇ ἀντικείμενον συζητήσεως. Καὶ ἐπενεγκόντος ἄλλου, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ἤδη, οἱ τότε δὲ γνώμην τινα ἐξενεγκόντες ἐπιμένουσι καὶ ἤδη εἰς αὐτὴν· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ ὑπὲρ τῆς ὑπαρξάσης νομολογίας πλειονοψήφια ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐσχηματισμένη νομολογία εἶναι ἐν πλήρει ἰσχύϊ· ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἐλαχίστη κατ' αὐτῆς ἀντίρρησις, τότε πρέπει τὰ περὶ τούτου νὰ συζητηθῶσι, καὶ αὐτὸς ἑτοίμως ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ σώματος ἀποφασισθησόμενα.

Μετά τινα δὲ, παρατηρήσαντα ὅτι ὑπάρχει ἰσχύουσα ἡ σχηματισθεῖσα νομολογία, ἕως ἂν ἐναντία τις πρότασις γενῇ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἄλλως ἀποφασίσῃ τὸ σῶμα· καὶ ὅτι, μηδεμιᾶς τοιαύτης προτάσεως γενομένης, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικείμενον συζητήσεως ἡ ἰσχὺς τῆς νομολογίας.

Ἐπήνεγκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι καὶ τὸ προεδρεῖον ἀπὸ αὐτὴν ὡρμᾶτο τὴν γνώμην· κρίνον ὅμως ἀναγκαίαν τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, εἴτε ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐὰν δηλονότι ἐξακολουθῇ ἰσχύουσα ἡ νομολογία, εἴτε καὶ ἐπ' αὐτοῦ τούτου τὸ ὁποῖον ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκεν, ἤτοι ἐὰν ἰσχύῃ ἕως ἂν ἡ ἐναντία γενῇ πρότασις, ἀνεκοίνωσε τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ σῶμα, ὅπως ἐν μιᾷ τῶν ἑπομένων συνεδριάσεων ἐπιληφθῇ αὐτοῦ, ἢ τέλος καὶ ὅπως ἁπλῶς λάβῃ γνῶσιν τῶν περὶ τούτου.

Μετὰ τοῦτο δὲ, ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν γενησομένης συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας ἐπὶ τῶν μελισσαίων νομοσχεδίου, τὴν ἐπ' ἐκθέσεώς τινος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ τέλος τὴν ἐπὶ τῆς

ἰσχύος τῆς νομολογίας τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ συντάγματος, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Εὐς. Μ. Παρίσης.

Μελ. Χατσῆ Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 14 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης α') ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων νομοσχεδίου· καὶ β') ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Προτεθέντος δ' εἰς συζήτησιν τοῦ πρώτου ἀντικειμένου, λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν εἶναι μὲν ἐναντίος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ, συνεπὴς πρὸς ὅσα καὶ περὶ φορολογίας τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐξέθηκεν ἄλλοτε, φρονεῖ, ὅτι διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὑπέκυψε καὶ ὁ προκείμενος φόρος εἰς τοσαύτην ἐλάττωσιν, ἐπειδὴ, ἀντὶ 40,000 δραχμῶν, μόλις εἰσεπράχθησαν 5,000· ἡ ἔλλειψις δ' αὕτη δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ὀλίγην περὶ τὰ τοιαῦτα ἐνέργειαν τῶν ταμιῶν, ἀλλ' εἰς τὴν συνεχῆ μεταβολὴν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν προσώπων, ὅπερ συνίστησιν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν νῦν ὑπουργῶν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, εἰσάγον αὖθις τὸν αὐτὸν νόμον, ἔπρεπε νὰ ὑποβάλῃ συγχρόνως ἐὰν ἐπέτυχε τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, ἢ προσέφυγον πάλιν εἰς ἀπαριθμήσεις, καὶ ἐν γένει ποῖον τὸ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου ἀποτέλεσμα.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι ταῦτα πάντα ἐμφαίνονται ἀκριβῶς ἐντὸς τῶν παρελθόντων προϋπολογισμῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κ. Τσουκαλᾶ καὶ Γ. Μαυρομιχάλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ φορολογίας ἐπὶ τῶν μελισσίων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.
Γ. Λογιωτατίδης	
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	N.
Π. Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γριβας	N.
Ἰωάννης Πετμέζης	N.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κων. Βρυζάκης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσανετάκης	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίσας	
Ἄγγελος Γουζούασης	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στερανόπουλος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάνος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	N.
Ἠλίας Παππαδαίος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰ. Ζάρκος	
Γ. Κορφιωτάκης	
Α. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Γ. Παππανικολάου	N.
Π. Δελιγιάννης	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	N.
Γεώρ. Παναγιωτόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέφανος	N.
Εὐγ. Σπυρίδωνος	N.

Ῥάγας Παλαμίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Μελέτης Χατσῆ Μιλέτη	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Παῦλος Λεντούδης	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βίϊκος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μασχούλας	N.
Α. Κανελλόπουλος	
Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	N.
Η. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	
Ἐμμ. Δαζάρου Ὀρλόφ	N.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	N.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Κων. Ἀντωνιάδης	
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Ἀντώνιος Ἀριμάς	N.
Μ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰ. Τομαρᾶς	N.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Γ. Παππαδημητρίου	N.
Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Ἀνδ. Γ. Καυντουριώτης	
Δημ. Α. Καυνταυριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Δημήτριος Χατσῖσκος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κων. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	

Ἀνεγνώσθη οὕτω τὸ 1 ἄρθρον, ὅπερ, παραδεχομένης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρον 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 μαΐου 1848 πρ' νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.»

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτό-

κολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69 τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω.

« Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος κανονίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 μαΐου 1848 πς΄ νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.»

Προϋτέθη ἔπειτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐκ προοιμίων, παρετήρησεν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐθεωρήθη ἀνωφελὲς τὸ νὰ ἐργάζηται ἡ βουλὴ ἐπὶ τῶν διδομένων ἀναφορῶν, ὅταν δὲν προκύπτῃ κανὲν ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν συστάσεών της· ἐκ τούτου δὲ ἐξερράσθη τὸ σῶμα μὲ διακαῆ τινα τρόπον περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν ὑπουργῶν φαινομένης ὀλιγωρίας, ἐξ ἧς τοσοῦτον βλάπτονται τὰ συμφέροντα πλήθους πολιτῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ εὑρεθῇ τρόπος τις, δι' οὗ νὰ καταζῇ ἀνάγκη ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς γινομένων συστάσεων, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ὁριστικόν τι ἀποτέλεσμα, καὶ μὴ καταστρέφωνται οἱ πολῖται ἐπὶ ματαίῳ προσδοκῶντες τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν των. Διὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ ἐντόνως εἰς τὸ νῦν ὑπουργεῖον, ὅπως διατάξῃ τοὺς ἁρμοδίους εἰσηγητὰς νὰ ὑποβάλωσιν αὐτοῖς τὰς μέχρι τοῦδε παραπεμφθείσας αἰτήσεις, διὰ νὰ ἀποφασίσωσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ φέρωσι τὸ ἀποτέλεσμα ἐνώπιον τῆς βουλῆς.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι αὐτὸ τοῦτο καὶ ἄλλοτε συνέστησεν ἡ βουλή, καὶ σήμερον ἐπαναλέγει ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὅτε ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, βουλευταὶ ὄντες τότε, συνεμερίσθησαν ἐκείνης τῆς ἀποφάσεως, πέποιθεν ὅτι θέλουσι τὴν συστήσει ἤδη πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτῶν. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύνανται οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἐκτελῶσι τοιαύτας τινὰς ἀποφάσεις τοῦ σώματος· ἐπειδὴ πολῖταί τινες ἀναφέρονται π. χ. εἰς τὴν βουλὴν, ὡς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀποτεινόμενοι, αὕτη δὲ ἐκφράζει εὐχήν τινα ὑπὲρ τῆς αἰτήσεώς των, ὅπερ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνηται, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραιτῇ ὁ ὑπουργὸς τὰς τακτικὰς ἐργασίας του, διὰ νὰ δίδῃ ἑκάστοτε λόγον περὶ τοιούτων αἰτήσεων. Εἶναι δὲ καὶ

ἄλλαι τινὲς συστάσεις, τὰς ὁποίας ὡς ἐφικτὰς καὶ νομίμους πραγματοποιεῖ ἡ κυβέρνησις, τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ πρὸς τοὺς ἰδιώτας παρὰ τοῦ δημοσίου ὀφειλόμενα καὶ εἴτι ἄλλο τοιοῦτον. Ὅταν δὲ πρόκηται περὶ συντάξεων, (καὶ αἱ πλεῖσται τῶν ἀναφορῶν πραγματεύονται περὶ τούτου), εἰς μόνον τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται νὰ κρίνῃ ἐὰν πρέπῃ νὰ χορηγηθῇ σύνταξις, δὲν δύναται δὲ, ἂν καὶ ἐπιθυμῇ, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν τῆς βουλῆς, ἐπειδὴ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας δὲν τὸ ἐπιτρέπει καὶ δαπανῶνται εἰς τοῦτο 400,000 περίπου δραχμαί.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὴν ἀρχὴν ὅτι διαφεύγει τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ σώματος ἡ σύστασις τινῶν ὑποθέσεων· ἐπειδή, ὅταν πεισθῇ ἡ βουλὴ ὅτι ἡ αἴτησις πολίτου τινὸς εἶναι δικαία καὶ δὲν διεξήχθη καλῶς εἰς τὸν ἁρμόδιον κλάδον, ἐκ τούτου δὲ ὑψοῦνται παράπονα, ἡ βουλὴ συναισθάνεται ὅτι εἰς μόνην αὐτὴν μένει, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ, νὰ συστήσῃ τὸ δίκαιον τοῦτο, ἡ δὲ σύστασις αὕτη ἔχει πλήρη, ὑποχρεωτικὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως, διότι εἰς πᾶσαν παράβασιν ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς συντάξεις, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ σῶμα ἔχει συμφέρον νὰ μεριμνᾷ περὶ τούτων καὶ χάριν τοῦ ἔθνους καὶ χάριν τοσούτων ἀγωνιστῶν ἀναξίως πεινώντων· ἐπειδὴ κατὰ διττήν τινα ἀδικίαν ἄλλοι μὲν συνταξιοδοτοῦνται, καίτοι μηδὲν ἔχοντες δικαίωμα, ἄλλοι δὲ, πλῆρεις πληγῶν καὶ παθημάτων, γεροῦνται τῆς ἐλαχίστης ἀνέσεως, ἡ δὲ πατρὶς, ἂν καὶ μὴ εὐποροῦσα, ὀφείλει νὰ συνδράμῃ αὐτούς· ἐφ' ᾧ θέλει ἐκδοθῇ νόμος, ὅστις, κανονίζων τὰ περὶ συντάξεων, θέλει ἀποκλείσει αὐτὰς πρὸς οὓς ἁρμόζει. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὑπάρχουσι διατάγματα περὶ συντάξεων, ἅτινα ὁρίζουσι τά τε προσόντα καὶ τὴν διάρκειαν τῶν συντάξεων, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐτηρήθη ποσῶς· διὰ τοῦτο, ἂν καὶ ἄλλοτε ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ δημάρχου Βαλτετσίου, ὡς πιστοποιήσαντος ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶναι ἄπαις καὶ ἄπορος, καὶ ζητήσας νὰ προσαχθῶσι τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα, οἱ ὑπουργοὶ δὲν προσήγαγον ταῦτα, διὰ νὰ μὴν ἐξελεγχθῇ ἡ ἄτοπος αὕτη διαγωγὴ τοῦ δημάρχου. Οὕτω δὲ καὶ τὸν ἔνοχον ἐπιβαρύνουσιν ἔτι μᾶλλον διὰ τῆς διαρκείας τῆς ῥηθείσης συντάξεως, καὶ ἐξαντλοῦνται οἱ πόροι τοῦ δημοσίου, οἵτινες ἔπρεπε νὰ χρησιμεύωσιν εἰς σπουδαιοτέρας ἀνάγκας· ὅλα δὲ ταῦτα μόνη ἡ βουλὴ πρέπει νὰ διορθώσῃ, ἐπειδὴ δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ ἐξελέγξῃ αὐτὴ ἑαυτήν. Διὰ τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν ἐκτεθεῖσαν περίστασιν, ἐπιμένων εἰς ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ὡς εἰσηγητὴς εἶπε,

ζητεῖ νὰ προσαχθῶσιν ὅσον οἱόν τε τὰ περὶ συντάξεως τῆς ἀνωτέρω Μαρίας Παππᾶ-Νικολάου ἔγγραφα μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς τε νομαρχίας κτλ. ἵνα, συζητηθεῖσα, ἐξελεγχθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Ἐπέφερεν ἄλλος τις, ὅτι ἀληθῶς εἶναι ὀχληρὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ νὰ προσκαλῆται ἑκάστοτε, διὰ νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ διαφόρων γινομένων συστάσεων, ἀλλὰ προέκυψε τοῦτο διὰ τὴν ὀλίγην προσοχήν, ἣν οἱ μέχρι τοῦδε ὑπουργοὶ ἔδωκαν ἐπὶ τῶν τοιούτων συστάσεων, ἐξ οὗ ἡ βουλὴ ἐδιάσθη νὰ ζητήσῃ, ὥστε νὰ ὑποβάλληται εἰς αὐτὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συστάσεών της· ἐντεῦθεν δὲ θέλουσι παύσει καὶ οἱ ἀναφερόμενοι, παρενοχλοῦντες κατ' ἐπανάληψιν τὴν βουλήν, καὶ ἡ βουλὴ θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δέχηται τοιαύτας αἰτήσεις. Διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι πρέπει ἐνίοτε νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ὑπουργοὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας των, εἶναι δ' οὐ μικρὰ τῶν ὑπουργῶν σύστασις τὸ νἀποτείνωνται οἱ πολῖται εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν σῶμα. Ἄλλως δ᾽ὅμως παρατηρεῖ, ὅτι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε συστάσεις ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τοσούτων ἀνδρῶν, ἐξοντωθέντων ἢ πεσόντων ἐνδόξως εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην ἀναφέρονται ζητοῦσαι τοῦ ἐλέους τὸν ἄρτον, οὐδεμία ἐλήφθη μέχρι τοῦ νῦν πρόνοια. Οὕτω π. χ. εἶναι ἄδικος ἡ παράβλεψις τῆς χήρας τοῦ Σέκερη, ἥτις ματαίως λιμοκτονεῖ περιπεφρονημένη, τῆς χήρας τοῦ Θεοδώρου Δελιγιάννη, τοῦ Κρεββατᾶ, τοῦ Τσουρᾶ καὶ πολλῶν ἄλλων, ὑπὲρ ὧν, ἂν καὶ ἡ βουλὴ ἐξεφράσθη, οὐδὲν ἐγένετο· εἶναι δὲ λυπηρὸν τοιαῦται μὲν οἰκογένειαι νὰ λιμοκτονῶσιν, ἄλλοι δέ, οἵτινες καὶ ἄλλως ἠδύναντο νὰ συντηρηθῶσι, νὰ συνταξιοδοτῶνται ἀδρῶς. Πρέπει λοιπὸν διὰ ταὺς τοιούτους νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις ἐξαιρετικὴν πρόνοιαν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἀντιποιεῖται τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑπουργικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ὅταν οἱ πολῖται ἀναφέρωνται εἰς τὸ σῶμα, ζητοῦντες τὰ δίκαιά των, δύναται ἡ βουλὴ νὰ ζητήσῃ περὶ αὐτῶν λόγον. Δὲν συμφωνεῖ δ' ὅτι παρὰ πᾶσαν σύστασιν τῆς βουλῆς ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ μὴ χορηγῇ συντάξεις, ἤ, ἐὰν τὰ οἰκονομικά μας δὲν τὸ ἐπιτρέπωσιν, ἔπρεπε κἂν νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ εὑρεθῇ ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατάλληλον μέσον. Ἐπίσης ὅμως δὲν παραδέχεται τὴν ὑπέρ τινων προσώπων ἐξαιρετικὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, ἐπειδή, ὅσον καὶ ἂν σέβηται τὰ ἱερὰ δικαιώματα οἱουδήποτε στρατηγοῦ, οὕτω σέβεται καὶ τὰ τοῦ ἐσχάτου στρατιώτου, ἡ δὲ δικαιοσύνη τότε εἶναι ἀξία τῆς ἐπωνυμίας της, ὅταν ἀπονέμηται πρὸς ὅλους κατ' ἀναλογίαν.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἠννόησε νὰ γίνωσιν ἐξαιρέσεις, ἀλλ' ὡς παράδειγμα μόνον ἀνέφερέ τινα πρόσωπα. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ συντάξεων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν πολιτῶν· παρατηρεῖ δ' ὅτι τὸ σύνταγμα ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς νὰ δίδωσι πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν, ἀλλ' ἐννοεῖ ὁσάκις ἀφορῶσιν αὗται τὰ δίκαια τοῦ πολίτου, δὲν ἐννοεῖ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας. Διὸ νομίζει ἄτοπον τὸ νὰ ὑποχρεῶνται οἱ ὑπουργοὶ νὰ δίδωσι λόγον ἅπαξ ἢ πλέον τοῦ μηνὸς περὶ τῶν εἰς αὐτοὺς πεμπομένων ἀναφορῶν, ἐπειδὴ μόνον ἐπὶ τῶν αἰτουμένων πληροφοριῶν ὀφείλουσιν, ὡς εἶπε, κατὰ τὸ σύνταγμα νὰ δίδωσι λόγον. Παλλάκις ὅμως οἱ ὑπουργοὶ ἐκώφευσαν εἰς τοιαύτας τῆς βουλῆς ἀποφάσεις, οὕτω δέ, ἐν ᾧ ὁ Κ. Ξάνθος, ἀνὴρ πρωταγωνιστής, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν βουλῶν ζητεῖ δικαιοσύνην δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ὑπέστη, καὶ αἱ ἀναφοραί του συνεστήθησαν πάντοτε ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μέχρι τοῦδε ὑπουργοὶ δὲν ἔπραξαν τίποτε. Ἀλλ' εἰς τοῦτο πταίει αὐτὸς ὁ παθών, διότι ὤφειλε νὰ καταγγείλῃ τὸ ὑπουργεῖον ὡς ἀδιαφοροῦν, καὶ ἡ βουλὴ ἐπὶ τῇ μηνύσει ταύτῃ νὰ ζητήσῃ λόγον. Οἱκοθεν ὅμως καὶ ἄνευ τινὸς αἰτήσεως τὸ νὰ ἀναφαίνηται ἡ βουλὴ πλερεξούσιος τῶν ὑποθέσεων ἄλλου, νομίζει ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον. Συμπεραίνων λοιπὸν λέγει, ὅτι δὲν πρέπει ἡ βουλή, ὡς προϊσταμένη τις ἀρχή, νὰ ζητῇ κατὰ μῆνα λόγον παρὰ τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ὁ διαφερόμενος ἢ ἄλλος τις δώσῃ ἀφορμήν, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ βουλὴ δὲν εἶναι διαρκὲς σῶμα. Περὶ δὲ τῶν συντάξεων, ὁμολογεῖ καὶ αὐτός, ὅτι μετ' ἀπορίας παρατηρεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο πραγματευόμενον πρὸ πολλοῦ, ἐν ᾧ οὐ σμικραὶ γίνονται καταχρήσεις, καὶ ἄλλοι μὲν λιμώττουσιν ἀναξίως, ἄλλοι δὲ συνταξιοδοτοῦνται παρὰ τὸ δίκαιον· καὶ δὲν ἐννοεῖ μὲν οὐδ' αὐτὸς νὰ γίνωσιν ἐξαιρέσεις ὑπέρ τινων, ἀλλὰ νὰ ληφθῇ γενικόν τι μέτρον, ἀποδίδον εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀξίαν, ἐπειδὴ τὰ μεγάλα δικαιώματα δὲν πρέπει νὰ καταπνίζωσι τὰ μικρά.

Ἀνέπτυξεν ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἡ βουλή, περὶ τούτου σκεφθεῖσα, ἀπεφάσισεν, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ δίδωσι κατὰ μῆνα πληροφορίας περὶ τῶν εἰς αὐτοὺς πεμπομένων ἀναφορῶν, αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι διὰ τῆς ἀνά

χείρας ἐκθέσεώς της· καὶ ἡ μὲν βουλὴ οὕτω προαπεφάσισεν, ἕκαστος δ' ὑπουργὸς θέλει ἐκθέτει διὰ βραχέων τί ἐνήργησεν ἐφ' ἑκάστης ἀναφορᾶς. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ἔλαβε χώραν, ἀς ἀποφασίσῃ ἡ βουλὴ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἐπέρεσεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων προκύπτει, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ἡ αὐτὴ ἐπικρατεῖ γνώμη· Καὶ ἡ μὲν παραπομπὴ τῶν ἀναφορῶν δύναται νὰ γίνηται εἰς τὰ ὑπουργεῖα, τὸ νὰ δίδωσιν ὅμως οἱ ὑπουργοὶ λόγον ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης ἀναφορᾶς, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐξ ἴσου δυσχερὲς εἴς τε τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλὴν, καὶ πολλὴ θέλει συμβαίνει βραδύτης· ἄλλως ὅμως τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀρνεῖται νὰ δίδῃ πληροφορίας, διότι τοῦτο εἶναι καθῆκον συνταγματικόν, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζει. Δὲν εἶναι δὲ καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς βουλῆς ν' ἀποφαίνηται ὑπὲρ τῆς χορηγίας συντάξεων, ἢ νὰ ζητῇ τὴν ἔκδοσιν ἑτέρου περὶ αὐτῶν νόμου, περὶ ὧν πραγματεύονται αἱ πλεῖσται τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἀναφορῶν, διότι ἀληθῶς πολλοὶ ἴσως ἀδικηθέντες παρελείφθησαν, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλει ἀποφασίσει τὸ ὑπουργεῖον ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων μας, διότι δαπανῶνται, ὡς εἶπε, 400,000 δραγμ. εἰς συντάξεις καὶ δύνανται ἴσως νὰ ἀποφασισθῶσιν 100,000 εἰσέτι, τοῦτο ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ σκέψιν ὥριμον καὶ ἀσφαλεστέραν.

Ἐνταῦθα δὲ, κλεισθείσης τῆς περὶ τούτου συζητήσεως, ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς, διευθύνων ἤδη καὶ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀνακαλέσας τὸ προϋποβληθὲν περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν νομοσχέδιον, ὡς εἰσαχθὲν διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἑτέρου προϋπάρξαντος ὑπουργοῦ, ἀνέγνω ἄλλο περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου νομοσχέδιον, φέρον τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπογραφήν· ἔχει δ' οὕτω·

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἔχει παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1849.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς ΙΩ. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀπότισις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς Μ. Α. Τσαμαδὸν, Ἀναστάσιον Τσαμαδὸν, Βασίλειον Βουδούρην καὶ Λάζαρον Τσαμαδὸν ὀφειλομένης ποσότητος ἐκ δραχμῶν 66,691: 83/00, διὰ τὸ τίμημα τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1831 εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου τῶν « ἡ Ἀθηνᾶ » καλουμένου.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος, θέλει γίνει διὰ γραμματίων δεκτῶν εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων κατ' ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου·

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἰω. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. »

Ἐπίσης καὶ ὁ ἕτερος τῶν γραμματέων ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον καὶ ἔκθεσιν, περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ πρώτου διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας· ἔχουσι δ' οὕτω·

Κύριοι.

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ Α'. Διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Τὰ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ ὅλου τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἐκανονίσθησαν τὸ πρῶτον διὰ διαφόρων Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδοθέντων ἐν ἔτει 1834, κατὰ τὴν πρώτην τῆς Πρεσβείας αὐτῆς σύστασιν· ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἔτος 1842, ἡ ὑπηρεσία τῶν τριῶν γραφείων τῆς εἰρημένης Πρεσβείας, τοῦ Διπλωματικοῦ, τοῦ τῆς διερμηνείας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ, ἐτακτοποιήθη δυνάμει ὀργανικοῦ διατάγματος, περιλαμβάνοντος ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῶν τριῶν αὐτῶν γραφείων, καὶ κανονίζοντος τὴν μισθοδοσίαν των.

Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος προΐστατο τῶν δύο γραφείων τοῦ διπλωματικοῦ, καὶ τοῦ τῆς διερμηνείας, ὑπὸ τὸν διπλοῦν τίτλον τοῦ Α'. γραμματέως καὶ Α'. διερμηνέως, τῷ προσδιωρίζετο δὲ μισθὸς μηνιαῖος ἐκ δραχ. χιλίων καὶ ἐτήσιον ἐπιμίσθιον δι' ἐνοίκιον ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιμίσθιον δι' ὀλίγον μόνον χρόνον ἐπληρώθη, ἀφαιρεθὲν λόγῳ οἰκονομίας, ὅπου καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐλαττώσεις ἐξόδων ἐγένοντο, ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους.

Ἀφοῦ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἤρχισαν νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα οἱ ἐτήσιοι προϋπολογισμοὶ τῶν ὑπουργείων, ἡ Βουλὴ ἐξέφρασεν ἐπανειλημμένως τὴν γνώμην τοῦ νὰ διαιρεθῶσι τὰ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον ἀνατεθέντα χρέη τοῦ ἀ. γραμματέως καὶ ἀ. διερμηνέως, καὶ ἐπομένως χωρισθῇ καὶ ἡ δι' ἑκάστην τῶν θέσεων τούτων μισθοδοσία. Ἐπὶ τῶν προκατόχων μου ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ μὲν ἡ διαίρεσις αὕτη, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν οὗτοι εὗρισκον δύσκολον τὸ νὰ εὕρωσι δύο καταλλήλα πρόσωπα διὰ νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἕκαστον τούτων ἰδίᾳ τὰ σοβαρὰ ἔργα τοῦ προϊσταμένου τοῦ διπλωματικοῦ γραφείου, καὶ προϊσταμένου τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας τῆς πρεσβείας, δηλαδὴ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ἀ. διερμηνέως, παρελέχθησαν μὲν τὸ μέτρον τῆς διαιρέσεως τῶν θέσεων, καὶ ἐσημείωσαν ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσὸν 600 δραχ. διὰ τὸν ἀ. διερμηνέα, καὶ ποσὸν 400, διὰ τὸν γραμματέα· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν μὲ 600 δραχ. νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ὑπάλληλος ἀνώτερος, οἷος ὁ ἀ. διερμηνεὺς ἔχων μάλιστα καὶ οἰκογένειαν πολυάριθμον, καὶ ἐπειδὴ, καίτοι χωρισθείσης τῆς θέσεως, πάλιν τὰ διπλᾶ ἔργα ἄφινον ἀνατεθειμένα εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, δὲν μετέβαλον κατ' οὐδὲν τὰ προδιατεταγμένα, οὔτε Διάταγμα Βασιλικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένης διαιρέσεως τῶν θέσεων, καὶ τῆς χωριστῆς δι' ἑκάστην αὐτῶν μισθοδοσίας προεκάλεσαν. Εἷς μάλιστα τῶν προκατόχων μου, ὁ μακαρίτης Κολοκοτρώνης, διὰ νέου Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ τὴν 8 Νοεμβρίου 1848, ἔδωσε νέον κῦρος εἰς τὸ ἀπὸ 19/31 Δεκεμβρίου 1842 ὀργανικὸν Διάταγμα, καθόσον ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀ. διερμηνέως.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ καὶ ἡ Βουλὴ ἐσχάτως ῥητῶς ἀπεφάνθη, περὶ τοῦ ὅτι, παραδεχθείσης τῆς διαιρέσεως τῶν δύο θέσεων, δὲν πρέπει ὁ διπλοῦς, οὕτως εἰπεῖν, θεωρούμενος μισθὸς τῶν 1000 δραχ. καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἰς δύο χωριστὰ κονδύλια ψηφιζόμενος, νὰ δίδηται εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, καὶ ἂν τοῦτο ἤθελεν ἐκπληροῖ διπλᾶ καθήκοντα, τὴν ἰδέαν ταύτην συμμεριζόμενος καὶ ἐγὼ πληρέστατα, ἐφρόντισα νὰ τακτοποιηθῇ διὰ νόμου ἡ ὑπόθεσις αὕτη.

Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη, ἡ προκαλέσασα τὴν μέχρι τοῦδε πληρωμὴν τῶν 1000 δραχ. εἰς τὸν ἀ. διερμηνέα, ὑπάρχει ἡ αὐτή.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐλπίζω, Κύριοι, ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσητε τὸ παρουσιαζόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ὁ μισθὸς τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας προσδιορίζεται εἰς δραχ. κατὰ μῆνα χιλίας.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.»

Προβάσης ἔπειτα τῆς βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συζήτησιν, ἀνεγνώσθη ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 64 ἀναφορᾶς, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 64. Ἀναφορὰ ἀπὸ α'. Ἰανουαρίου τ. ε. τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἕλληνος Βασιλείου Μάτσικα, ἐκτιθέντος παράπονα κατὰ τοῦ ἐκεῖ προξένου καὶ τῶν πρώην ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, ὅτι, ἐνῷ πολλάκις ἀνέφερε πρὸς αὐτοὺς ἀδικόν τινα πρᾶξιν τῆς Βλαχικῆς κυβερνήσεως μὴ παραδιδούσης αὐτῷ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μετοχίου Δαδουλεστίου τῆς ἐν Ἰωαννίνοις μονῆς τοῦ Κατσικᾶ, παρ' ἧς ἐνοικίασε ταῦτα ἐπὶ εἰκοσαετίᾳ, προπληρωτέοις χρήμασι, καὶ νομιζόμενος ταῦτα δώδεκα ἤδη ἔτη, οὗτοι ἔδειξαν τὴν μεγίστην ὀλιγωρίαν καὶ ἀδιαφορίαν εἰς τὰ δίκαια αὐτοῦ· ἐξωτομένου δὲ διὰ ταῦτα τὴν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν τῆς βουλῆς, ὅπως τῷ παραχωρήσῃ ἡ Βλαχικὴ κυβέρνησις τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος εἰσοδήματα ἐπὶ ὀκταετίᾳ καὶ

ἀποζημιώσῃ αὐτὸν διὰ τὰ παρελθόντα δώδεκα, καθ' ἃ αὐτὴ ἐκαρποῦτο ταῦτα.»

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ὑπάρχουσιν ἐπίσημοι περὶ τούτου πληροφορίαι, καὶ ἡ βουλὴ δύναται νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον, παρ' οὗ θέλει πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι πολλάκις ἠγέρθησαν πικρὰ κατὰ τῶν προξένων ἡμῶν παράπονα, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς δὲν εἰσακούονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἰδίως δὲ πλῆθος ὑπάρχουσι παραπόνων κατὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀναφερομένου προξένου. Εἰς τοιαύτας δὲ περιστάσεις νομίζει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔπρεπε νὰ ζητῇ λόγον παρ' αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων προξένων, ἐπειδὴ οὐδεὶς βέβαια θέλει ἔχει τὴν ἀνοιαν νὰ ὁμολογήσῃ, ἁπάντων, τὴν ἰδίαν ἐνοχήν· διότι, πειθομένου τοῦ ὑπουργοῦ εἰς μόνας τὰς πληροφορίας τῶν ἐκτὸς ὑπαλλήλων του, ἡ ἀδικία δὲν διαρθόνεται καὶ ὑποφέρουσιν οἱ πολῖται, καθ' ὅσον ἐν Τουρκίᾳ μάλιστα αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ προστατεύουσι μᾶλλον τὸν πρόξενον ἢ τὸν πολίτην. Τὰ τοιαῦτα δὲ ἀδικήματα δὲν ἐπιφέρουσιν οἱ πρόξενοί μας εἰς πολίτας δυναμένους νὰ τοὺς ἀντιταχθῶσιν, ἀλλ' εἰς ἀδυνάτους καὶ μηδεμίαν ἔχοντας προστασίαν, ὥστε μεγάλαι γίνονται κατ' αὐτῶν ἀδικίαι. Φρονεῖ δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐπιθεωρητῶν πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς διαγωγῆς τῶν προξένων θέλει εἶσθαι ἀσύμφορος, ἐὰν οὗτοι θέλωσιν εἶσθαι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλουσι προτιμήσει νὰ συντάξωσιν ἔκθεσιν ὑπὲρ τῶν προξένων. Διὰ τοῦτο συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν ν' ἀποστείλῃ μὲν τοὺς ἀναγκαίους ἐπιθεωρητάς, οὐχὶ ὅμως ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ πολίτας ἀδιαφόρους, διὰ νὰ ἐξελέγξωσι τὴν διαγωγὴν τῶν προξένων, ὑφ' ἧς τοσοῦτον ἀδικοῦνται οἱ ναυτικοὶ καὶ ἔμποροι ἡμῶν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι, ἐπὶ τῶν τοιούτων καθ' ὑπαλλήλων κατηγοριῶν, ἀνακοινόνει μὲν τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὰ κεφάλαια αὐτῶν, οὐδέποτε ὅμως ἀρκεῖται εἰς μόνην τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου· ἀλλά, εἰ μὲν πεισθῇ ἐξ αὐτῆς περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, κοινοποιεῖ διὰ τῶν νομαρχῶν εἰς τὸν κατηγοροῦντα τὴν τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογίαν, ὅπως ἀνασκευάσῃ αὐτὴν, ἐὰν ἔχῃ μέσα ἀντιποδείξεως, εἰ δ' ἐξαγάγῃ τι βαρύνον τὸν ὑπάλληλον, τότε ἢ ἀνατίθησιν εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ κατηγορουμένου ἀρχὴν τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων, ἢ προκαλεῖ τὴν παῦσιν αὐτοῦ. Ὅτι τὸ

δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν προξενείων ἀποσταλησομένου ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν, δυναμένην νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ὑφ' ἑκάστου τῶν τε ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν παρεχομένας ἐγγυήσεις. Καὶ ὅτι ὁ προαγορεύσας πιθανῶς προῆλθεν εἰς τὰς ἐκτεθείσας κρίσεις αὐτοῦ ἐκ περιέργου τινὸς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς συστάσεις αὐτοῦ. Ἐξέθηκε δὲ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐχούσης κεραλαιωδῶς οὕτω· Θηραῖός τις, Καφοῦρος ἐπιλεγόμενος, μεταβὰς εἰς Δακίαν καὶ περιπεσὼν εἰς ἐμπορικὰ δυσχήματα, προσεβλήθη διανοητικῶς οὕτως, ὥστε ἐπανελθὼν ἐνταῦθα ἤρξατο νὰ κατηγορῇ τοῦ ἐν Δακίᾳ ἑλληνικοῦ προξένου, ἀποδιδοὺς αὐτῷ πράξεις μηδαμῶς ὑπαρξάσας, καὶ παραπονούμενος κατ' ἐκείνου ὡς μὴ συνδραμόντος δῆθεν αὐτόν. Αἱ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφοραὶ αὐτοῦ, ἀποτελοῦσαι μυθιστορικὰς ἐκθέσεις καὶ μαρτυροῦσαι τὴν φρενοβλάβειαν τοῦ ἀνδρός, ἐγένοντο μ' ὅλον τοῦτο πολλάκις ἀντικείμενον αὐστηρῶν ἐξετάσεων, ἐξ ὧν πάντοτε κατεδεικνύετο τὸ ἀνυπόστατον καὶ φανταστικὸν τῶν παραπόνων του· ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ συστάσεις τοῦ προαγορεύσαντος, ἀποῤῥίψαν ἐν τέλει τὰ παράπονα τοῦ Καφούρου.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐπιφυλάσσεται μὲν νὰ πραγματευθῇ περὶ τῆς ἐκτεθείσης ὑποθέσεως, ὅταν τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν ἔγγραφα, ζητηθησόμενα, ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν βουλήν· ἐκ προοιμίων δὲ πληροφορεῖ αὐτήν, ὅτι ὅ τε ἐν Δακίᾳ πρόξενος καὶ οἱ τοῦ ὑπουργείου ὑπάλληλοι ἐμηχανεύθησαν νὰ παραστήσωσι τὸν παραπονούμενον ἰδιώτην φρενοβλαβῆ, ἵνα ἀποχερήσωσιν αὐτὸν τῆς ὀφειλομένης προστασίας· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ, ἐν ᾧ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ οἱ ἀμοιβαῖοι τοῦ ὑπουργείου ὑπάλληλοι ἀπήντων εἰς αὐτὸν, μεταβαίνοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐρωτῶντα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὅτι δὲν εἰργάσθησαν ἔτι ἐπ' αὐτῆς, κατώρθωσαν ἀφ' ἑτέρου νὰ διαταχθῇ ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἵνα ἀπελάσῃ αὐτὸν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τελευταία αὕτη πρᾶξις τοῦ ὑπουργείου, γενομένη κατὰ παράβασιν τῶν νόμων καὶ προσβαλοῦσα τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, εἶναι ἀξία μεγίστης προσοχῆς, διὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ μᾶς εἰπῇ ἐὰν ἐπέστειλε προσκλητήριον τοιοῦτον εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, νὰ καταθέσῃ τά τε ἄλλα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀφορῶντα ἔγγραφα καὶ τὸ προσκλητήριον τοῦτο. Ὅτι δὲ δικαίωμα τοιοῦτον δὲν ἔχει ἡ κυβέρνησις ἵνα ἀποπέμπῃ

κατ' ἀρέσκειαν τοὺς ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντας, εἶναι, νομίζει, πάντες πεπεισμένοι· ἄλλως βλέλεν εἶσθαι γελοῖον ἐὰν ἀπεπέμποντο οἱ δι' ὑποθέσεις των, ἢ δι' ἐπιτυχίαν ὑπηρεσίας τινος, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐνθάδε προσερχόμενοι.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται Καφούρος, τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν ἔλαβε γνῶσιν, συνηχῶς μεταβαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ οὕτως ἀπειλεῖ τοὺς ἐργαζομένους παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλους, ὥστε οὐ μόνον οὗτοι πολλάκις κατεκλείσθησαν εἰς τὰ ἑαυτῶν δωμάτια, ἀλλὰ καί τις τῶν προκατόχων ὑπουργῶν ἐφ' ὥρας ὁλοκλήρους ἐκ τῶν ἀπειλῶν αὐτοῦ περιωρίσθη κεκλεισμένος. Καὶ ὅτι, κοινοποιηθείσης ἐπανειλημμένως εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ νομάρχου Κυκλάδων τῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου, καὶ περαιωθείσης οὕτω τῆς ὑποθέσεως δι' ἣν διατελεῖ ἐνταῦθα, ἔγραψε τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἵνα ἐξετάσῃ αὐτὸν ἐὰν μετέρχηταί τι ἔργον καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον.

Ἐπῆνεγκεν ἄλλος, ὅτι, ἐπὶ μὲν τῆς οὐσίας τῶν παραπόνων τοῦ πολίτου, θέλει ἐπισταθῇ ἡ βουλὴ, ὅταν τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, ζητηθέντα σήμερον, ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν βουλήν· ἐπὶ δὲ τοῦ γενομένου παρεμπιπτόντως ἐν αὐτῇ ζητήματος τῆς ἀποπομπῆς τοῦ πολίτου, πιστεύων τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ βεβαιωθέντα, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἀποπομπὴ τοιαύτη ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ σύνταγμα, δυναμένου τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ νὰ καταμηνύσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα παντὸς ἐνόχλοῦντος τοὺς ὑπαλλήλους ἢ μὴ καλῶς προσφερομένου, ὡς τοιοῦτον ἐγένετο ἄλλοτε κατ' ἄλλου ἰδιώτου, ἐπιθέντος χεῖρα ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν εἴς τινα τῶν παρ' ἐκείνῳ ὑπαλλήλων.

Ἡ βουλὴ μετὰ ἀνακεφαλαίωσιν, ὑπὸ τοῦ προέδρου γενομένην, ἀπεφήνατο ἵνα, μετὰ τῶν ἄλλων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον θέλει ὑποβάλει ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 64 ἀναφορᾶς, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὁποίας ἐξηνέχθησαν καὶ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Καφούρου, ὑποβάλῃ συγχρόνως εἰς τὴν βουλὴν τόν τε ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην φάκελλον τῶν ἐγγράφων καὶ τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, δι' οὗ προύκαλέσθη ἡ διὰ τῆς ἀστυνομίας ἀποπομπὴ τοῦ πολίτου. Ἐρωτηθεῖσα μετὰ ταῦτα, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 64 ἀναφορᾶς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπεφήνατο καταφατικῶς.

Ἀνεγνώσθη ἥ τε περίληψις τῆς ὑπ' ἀρ. 65 ἀπὸ 26 δεκεμ. 1848 ἀναφορᾶς τῆς ἐξ Ἄστρους χήρας Εὐφροσύνης. Ἰω. Ζαφειροπούλου,

ἐκτιθείσης τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ ἀφῆκεν αὐτὴν μετὰ 3 θυγατέρων ὁ πρὸ μικροῦ θανὼν βουλευτὴς καὶ σύζυγός της, καὶ ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀδυνάτων ὀρφανῶν της· καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτε ὁ περὶ συντάξεων νόμος θέλει συνταχθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα. Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 66 ἀναφορᾶς ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1848 τῆς ἐξ Ἄστρους χήρας Μαρίας Π. Ζαφειροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται σύνταξιν ἀνάλογον τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της, ὅστις ἀποθανὼν ἐγκατέλιπεν αὐτὴν μετὰ δύο θυγατέρων καὶ υἱοῦ εἰς ἄκραν ἔνδειαν· καὶ ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 67 ἀναφορᾶς ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου τ. ἐ. τῆς ἐκ Δομνίστας τῆς Εὐρυτανίας χήρας Ἑλένης Ζαχαράκη Γιολδάση, ἐκτιθείσης τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς ἣν ἐγκατέλιπεν αὐτὴν μετὰ δεκαμελοῦς οἰκογενείας ὁ πέρυσι θανὼν σύζυγός της, καὶ ἐξαιτουμένης, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ, σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς περίθαλψιν τῶν ὀρφανῶν τέκνων της· καὶ ἡ ἐπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ὅτε ὁ νόμος τῶν συντάξεων θέλει κανονίσει τὰς βάσεις τῶν συνταξιοδοτήσεων.

Μετά τινα δὲ ἐκθέντα, ὅτι ὁ περὶ οὗ ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀναφορῶν πρόκειται Ζαχαράκης Γιολδάση, ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών του, ἀπέθανε τελευταῖον στρατολογῶν κατὰ τῶν ἀποστατῶν τοῦ 1847, μηδὲ τοὺς μισθοὺς δύω μηνῶν καθ' οὓς ὑπηρέτησε λαβών· καὶ ὅτι τὴν αἴτησιν τῆς συζύγου αὐτοῦ πρέπει νὰ συζήσῃ στενῶς ἡ βουλή. Ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν, ἐὰν παραδέχηται τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν 16 γενησομένης συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου συζήτησιν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μ. Χατζ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.

Τῆς 16 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου συζήτησις, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ Α. κεφάλαιον αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ 1 ἄρθρον, μηδενὸς ἀντειπόντος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ δραχ. 25,320.

Ἐπὶ τοῦ 2. δ' ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

« Τὸ ποσὸν τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Α. κεφαλαίου προτείνεται διὰ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ κατὰ 1,680 δραχμὰς ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ περυσινῷ προϋπολογισμῷ ἐψηφισμένου· ἡ δὲ αὔξησις αὕτη προτείνεται δι' ἀντιμισθίαν δύο ἐκτάκτων βοηθῶν τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ συντάγματος, οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν μὴ νενομοθετημένην, ἀλλὰ πᾶσαι τῶν ὑπαλλήλων αἱ θέσεις πρέπει διὰ νόμου νὰ ἦναι κατεστημέναι, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τοῦ περὶ διοργανώσεως τῶν ὑπουργείων νόμου προσδιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων· ἐφ' ᾧ καὶ προτείνει τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς σημειωθείσης αὐξήσεως, δυναμένου τοῦ ὑπουργοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀναπόφευκτος ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖον, νὰ ζητήσῃ δι' εἰδικοῦ νόμου τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. »

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι πάσης ἀρχῆς ἡ σύστασις ἐπάγει ἀνάγκην δαπανῶν, μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ καθιστῶντος τὴν ἀρχὴν νόμου· οὕτω καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐπάγει τὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος, τὴν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, τὴν ἐκ τῶν μεταθέσεων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν περὶ ἧς πρόκειται πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας νέων προσλαμβανομένων ἐκτάκτως, ὅτε πολλὴ ὑπηρεσία ἐπισωρεύεται. Ὅτι οἱ ἔκτακτοι οὗτοι βοηθοὶ δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τακτικοὶ τοῦ ὑπουργείου ὥστε νὰ προαπαιτῆται ἡ τῆς θέσεως αὐτῶν νομοθέτησις, ἀλλὰ προσλαμβάνονται ἵν' ἐργασθῶσιν ἐφ' ἡμερομισθίῳ, ὑποβαλλόμενοι εἰς ὅρκον μόνον ἐὰν παραταθῇ ἡ ἐργασία αὐτῶν πλέον τῶν 5, ἢ 10 ἡμερῶν. Καὶ ὅτι, ἐὰν ἡ καθ' ὅλον τὸ ἔτος διατήρησις αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία, ἐδύνατο τότε νὰ προτείνῃ διὰ νόμου τὴν προσθήκην τῶν βοηθῶν τούτων· ἐπειδὴ ὅμως ἐκτάκτως καὶ ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον ἡ ὑπηρεσία χρήζει αὐτῶν, ὡς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐξαμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους οὐδεὶς βοηθὸς τοιοῦτος προσελήφθη, διὰ τοῦτο ἔκρινε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν πρὸς ἀντιμισθίαν των ἐπὶ τὸν βραχὺν τοῦτον χρόνον, ἵνα μὴ τὸ δημόσιον ζημιοῦται, διατηροῦν αὐτοὺς καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι αἱρετώτερον εἶναι νὰ δαπανήσῃ τὸ δημόσιον περισσότερα ἢ νὰ γενῇ παραδεκτόν τι, ἐκ ῥητῆς διατάξεως τοῦ συντάγματος ἀπηγορευμένον. Καὶ ἄλλος, ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν ἡ βουλὴ, ὅτι τὸ προσωπικὸν τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπαλλήλων προσδιωρίσθη μετὰ φειδοῦς ἐν τῷ διοργανώσαντι τὰ ὑπουργεῖα νόμῳ, προέρχεται ὅμως εἰς τὴν ἐκτεθεῖσαν παρατήρησιν, φρονοῦσα, ὅτι πᾶν τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις ὑπηρετούντων πρέπει διὰ νόμου νὰ ἦναι κατεστημένον. Καὶ ὅτι δύναται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ νόμου αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ, ὡς ἐγένετο τὸ τοιοῦτον καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἐζήτησε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ποσὸν τοῦτο, διότι ἡ ἀνάγκη θέλει διαρκέσει ἐπ' ὀλίγους μόνον μῆνας· καὶ ὅτι ἀρκεῖται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ 2 ἄρθρου εἰς 5,000 μόνον δραχμὰς, προσδιωρισμένας δι' ἔξοδα ὑλικοῦ, μηδόλως ἐννοουμένου ὅτι δι' αὐτῶν πληρώνονται μισθοδοσίαι. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκ δραχμῶν 5,000, ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν αἵρεσιν.

Διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Κωνσταντ. Βρυζάκη καὶ Ἀγ. Γουζούασι, ἀπεφήνατο ἡ βουλὴ, ὅτι παρεδέχθη τὸ Α. κεφάλαιον ὡς ἐψηφίσθη ἐκ δραχ. 30,320, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Α΄. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δραχ. 30,320, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.	Γεώργιος Μῆτσος	
Δ. Δεληγεώργης		Ἰωάννης Κλίμακας	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πάνος Μοναστηριώτης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.	Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	
Μ. Καΐρης		Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Ἀναγ. Μακρυπόκαμισος	Ν.	Γ. Ν. Κορφιωτάκης	
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας		Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Σ. Στράτος		Π. Δελιγιάννης	
Π. Ῥάγκος	Ν.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Λουκᾶς Π. Νάκος		Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης		Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κωνς. Φασίτσας	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γεώρ Πανοπριστόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Παρασκευᾶς Ματάλας	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Ἠλίας Γιατράκος	

Λουκᾶς Στέφανος	Ν.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Εὐρ. Σπυρίδωνος	Ν.	Χριστόδουλος Τσῖνος	
Ῥήγας Παλαμίδης		Δ. Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ν.	Ἐμ. Δαζάρου Ὀρλόφ	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.	Γεώργιος Μπάστας	
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη		Κώνστας Δαριώτης	Ν.
Νικλ. Τσαλακώστας	Ν.	Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	
Δημ. Σακελλαριάδης		Κ. Ἀντωνιάδης	
Νικόλαος Μπαύτουνας		Ἰωάννης Περιδῆς	
Π. Παππατσώνης	Ν.	Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης		Κάρολος Νάζος	
Π. Δρειώτης	Ν.	Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης		Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Παῦλος Λεντούδης		Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Κωνστ. Βέϊκος	Ν.	Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Χατσίσκος	Ν.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμ. Μαυρομιχάλης.		Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Α. Κανελλόπουλος		Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς		Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Γκούρας		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.		
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.		
Παν. Παππαδιαμαντόπ.	Ν.		

Παρεδέχθη κατόπιν ἑκάτερον τῶν δύο ἄρθρων τοῦ Β΄. κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἀποψηφισθέντος ἐφ' ἑκάστου δι' ἀναστάσεως, καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Κωνστ. Βρυζάκη καὶ Γ. Μαυρομιχάλου γενομένης, κατὰ ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προηγηθεῖσι πρωτόκολλον ψηφοφορίας· ἔχει δὲ τὸ ψηφισθὲν κεφάλαιον οὕτω·

« Β'. 1. Προσωπικὸν 53,160
2. Ὑλικὸν . . . . . 4,160 } 57,320»

Ἐπίσης, μετὰ ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως ἐφ' ἑκάστου τῶν δύο ἄρθρων τοῦ Γ'. κεφαλαίου, δι' ἧς ἀπεφήνατο ὅτι παραδέχεται αὐτά, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου ἑτέρα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι παρεδέχθη καὶ τοῦτο, διὰ ψήφων 69, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τοῦ Α'. κεφαλαίου ψηφοφορίας· ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον οὕτω·

«Γ'. 1. Προσωπικὸν 111,120
2. Ὑλικὸν . . . . . 12,600 } 123,720.»

Προβᾶσα δ' εἰς τὸ Δ'. κεφάλαιον, παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν· ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτω·

« α) Ἐὰν ἡ ποινὴ θεωρῆται ὡς ἠθικὴ ἀνάγκη, εἰς τὴν ὁποίαν περιπίπτει ὁ ἔνοχος διὰ νὰ ἀποπλύνῃ τὸν ἐκ τῆς καταπράξεως τοῦ ἐγκλήματος προσγενόμενον εἰς αὐτὸν ῥύπον, καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἠθικότητά του, ἡ προφυλάκισις ὅμως, ὅτε ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσσεται, δὲν φέρει χαρακτῆρα τοιοῦτον, ἀλλ' εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης ὅλως πρακτικῆς. Διὰ νὰ ἐπιτέμνηται δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ στάδιον αὐτῆς, καὶ μὴ χρονίζωσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ ὑπὸ κατηγορίαν διατελοῦντες, πρέπει νὰ ἐφιστᾶται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου σύντονος προσοχὴ ὅπως συγκροτῶνται ἐγκαίρως αἱ τῶν κακουργιοδικῶν σύνοδοι· ἄλλως τε τοῦτο ἐπιβάλλει καὶ τὸ συμφέρον τῆς ταχείας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, τῆς τοσοῦτον συντελούσης εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς ποινῆς.

β') Ἐπίσης ἡ τοῦ ὑπουργείου προσοχὴ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐφιστᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τῶν κακουργιοδικείων, ὅπως προσδιορίζηται αὕτη εἰς τοὺς νομοὺς ἐκείνους, ἐν οἷς κατεπράχθησαν αἱ πλείσται τῶν ἐκδικασθησομένων ὑπὸ τῆς συνόδου ἀξιοποίνων πράξεων· διότι, ἐκ τοῦ οὕτως ἐπιτυχοῦς προσδιορισμοῦ αὐτῶν, θέλει ἐπέρχεσθαι ἀναγκαίως ἡ ἐλάττωσις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κεφαλαίου Η. προβλεπομένου ποσοῦ *ἀποζημιώσεως μαρτύρων*, καὶ τὸ ἐκ τοῦ παραδειγματισμοῦ προσδοκώμενον κέρδος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἀπονεμομένης τῆς δικαιοσύνης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀντελήφθησαν πρὸ μικροῦ καὶ τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

γ') Ἐπειδὴ δὲ ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμος τῆς 18

(30) δεκεμβρίου 1836 δὲν προέβλεψε τελείως τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ ἐκλεχθέντες ὡς μέλη ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου δὲν συνέρχονται, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποτελεσθῇ σύνοδος· διότι αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 16 αὐτοῦ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ, καταψηφιζόμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ὑπὸ τοῦ σώματος, προέβλεψαν μόνον ἐκείνην καθ' ἣν ἀπετελέσθη μὲν ἡ σύνοδος, δὲν προσῆλθον δέ τινα μέλη αὐτῆς, ποῦ μὲν ἐκ τούτου, ποῦ δὲ ἐκ τῆς λήξεως τῆς κατὰ νόμον διαρκείας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐκ δὲ τούτου συνέβη νὰ μὴ συνέλθωσιν ἐγκαίρως ἢ καὶ διόλου τινὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ συγκρότησις τῶν συνόδων τῶν κακουργιοδικείων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ φροντίσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ ταχέως νομοσχέδιον, συμπληροῦν τὰς ἐλλείψεις ταύτας τοῦ σημειωθέντος νόμου, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῶνται ἐγκαίρως αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὅσων ἡ διάρκεια λήγει, ὅπως οὕτως ἀρθῶσι πάντα τὰ παρατείνοντα τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.»

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἐξέδωκεν ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς προσκλήσεις περὶ κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, καὶ ἐρρόντισε νὰ ἐνεργηθῶσι πάντα τὰ προαπαιτούμενα, ὥστε κατωρθώθη ἡ συγκρότησις τῶν κακουργιοδικῶν ἐνταῦθα τε καὶ εἰς Τρίπολιν καὶ ἐκτάκτως, διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων, εἰς Πάτρας· ἐκτιμῶν δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας καὶ ἑτοίμου ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, θέλει πάντοτε ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι φέρει πρὸς τὸν τεθειμένον τοῦτον σκοπόν. Ὅτι ἡ δευτέρα παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς θέλει κατασταθῇ κατορθωτὴ, ἐγκρινομένης τῆς προταθείσης συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου. Καὶ ὅτι θέλει σπεύσει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου νὰ προταθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι συμπληρώσεις τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, συνεισφέρων καὶ οὗτος τὸ ἐφ' αὑτόν.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ δευτέρα παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ, διότι, ἐὰν τὰ ἐγκλήματα ἐκδικάζωνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν ἔνθα καταπράττονται, τότε θέλει εἶσθαι δυνατὸν, τῇ συνεργείᾳ τῶν φίλων ἢ ἐχθρῶν τῶν κατηγορουμένων, νὰ ἀθωωθῶσιν ἔνοχοι ἢ νὰ καταδικασθῶσιν ἀθῷοι· ἐφ' ᾧ καὶ καλῶς ποιοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ὀλιγωροῦσα τῆς ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν μαρτύρων ἐπιγιγνομένης ἄλλως οἰκονομίας, προσδιορίζει ὡς ἕδραν τῶν κακουργιοδικῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος τὴν Σύρον, μ' ὅλον ὅτι εἰς τὸν νομὸν τῶν Κυκλάδων

κατεπράχθησαν ελάχιστα των εκδικασθησομένων πράξεων, καὶ παρετηρήθη ὅτι δὲν συμβαίνουσιν ἐκεῖ τὰ ἀλλαχοῦ συμβαίνοντα.

Ἀντείπε δ' ἄλλος, ὅτι καλῶς ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη, διότι αἱ ἀξιόποινοι πράξεις ἀληθῶς πρέπει νὰ ἐκδικάζωνται εἰς τοὺς πολυπληθεστέρους τόπους καὶ ὅπου κατεπράχθησαν, ἵνα ἡ δικαιοσύνη καθίσταται καταφανής· καὶ ὅτι, ἐάν που συνέβησαν ἄτοπα, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιρρεύσῃ εἰς τὰς κρίσεις τοῦ νομοθέτου, καθὸ ὅλως δυνάμενον νὰ προληφθῇ εἰς τὸ μέλλον διὰ μέτρων διοικητικῶν.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων κατ' οὐδὲν διαφέρει τῶν ὑπολοίπων Νομῶν, καὶ κακῶς ὁ πρῶτον ἀγορεύσας προέθετο νὰ ὑποδείξῃ ὅτι οἱ ἐκεῖ συγκαλούμενοι ἔνορκοι ἐδείχθησαν μᾶλλον ἀνεξάρτητοι, καὶ ὅτι εἰς τὸν νομὸν ἐκεῖνον καταπράσσονται ὀλίγα ἐγκλήματα. Καὶ τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα ἐπαναλαβόντα ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον προέθετο. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου Δ'. κεφαλαίου, ἔχοντος οὕτω·

« Δ'. 1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα . . . 3 300
2. Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων . 17,800
21,100. »

Ἐγένετο ὁμοία ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δ. Τσιμπουράκη καὶ Χρ. Σουμαρίπα, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῆς ἐπὶ τοῦ Γ'. κεφαλαίου ψηφοφορίας, ὅτι παρεδέχθη καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Ε' κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω·

« Προτείνει δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου δραχ. 2,400, τεταγμένα διὰ τὴν ἐτησίαν μισθοδοσίαν καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, θεωροῦσα περιττὴν τὴν ὕπαρξιν τοιούτου. Τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1842 Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον προτείνεται ὡς ἐγκαθιστῶν τὴν θέσιν ταύτην, δὲν ἐφημόσθη τελείως μέχρι τοῦδε, μηδόλως ἐκ τούτου ὑπολειφθεισῶν ἀπεραιώτων τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου· νέος δὲ λόγος, τὴν προσθήκην τοῦ ἀντεισαγγελέως ἀπαιτῶν, δὲν ἀναφαίνεται ἤδη, πεῖθον περὶ τῆς ἀνάγκης τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὁμολογοῦσα, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔχει πλείονας κατοίκους τῶν ἄλλων πόλεων, παρατηρεῖ ὅμως ἀφ' ἑτέρου, ὅτι

ἡ ὅλη τοῦ δικαστηρίου δικαιοδοσία δὲν εἶναι ποσῶς μεγαλητέρα τῆς τῶν ἄλλων πρωτοδικείων· ἄλλως τε ἐδύνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἀμφιβαλλόμενον, ἐὰν διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει μόνου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ γενόμενον, καὶ μὴ φέρον κατὰ συνέπειαν τοὺς τύπους τοῦ νόμου, ἀλλ' ἁπλῆς πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, δύναται νὰ τροποποιῇ διάταξιν νόμου, οἵα ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.»

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι οὐδεὶς ποτὲ τῶν ἀναδεχομένων διεύθυνσιν ὑπουργείου εὑαρεστεῖται διαζόμενος νὰ προτείνῃ αὔξησίν τινα τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἰδίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἐπιδιῶκον πᾶσαν οἰκονομίαν, ἤθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν κατὰ τὸ παρελθὸν, ἀλλ' οὐδένα λανθάνει ὅτι ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ηὔξησεν ἐπαισθήτως ὁ κύκλος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖον δὲν ἔχει πλείονας ἐργασίας, διότι ὁ παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελεὺς ἀνάγκη νὰ ἀκροάζηται πολλῷ πλείονας εἰς Ἀθήνας ἢ ἀλλαχοῦ καὶ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως πολλὰς ἀνακριτικὰς πράξεις, εἰς ἃς δὲν ἐπήρκεσε μέχρι τοῦδε δι' ἔλλειψιν ἑτέρου ἀντεισαγγελέως. Ἄλλως τε τὸ περὶ τούτου Διάταγμα δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχῃ, ὡς λέγουσιν, ἰσχὺν νόμου, ἐπειδὴ περιβάλλεται μὲ πλήρη ἰσχὺν ὡς ἐκδοθὲν πρὸ τῆς 3 τοῦ Σεπτεμβρίου. Διὸ συνίστησιν ὡς ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ Ε'. ἀντεισαγγελέως, ὑπὲρ ἧς ὅμως διάζεται νὰ μὴν ἐπιμείνῃ, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀνενδότως θεωρῇ αὐτὴν περιττήν.

Μετά τινα ὑποστηρίξαντα, ὅτι ἡ προσθήκη καθίσταται ἀναγκαία, ἵνα εὑρίσκηται ἀντεισαγγελεὺς ἀναπληρῶν τὰς ἐργασίας τοῦ ἄλλου· ὅτι ἀναπληροῦται μὲν ἡ ἔλλειψις αὕτη διὰ τῶν δικηγόρων, ἀλλὰ συνήθως ἀποφεύγουσι τοῦτο, καὶ ὅτι ἀφοῦ καὶ διάταγμα περὶ τῆς προσθήκης ταύτης ὑπάρχει καὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ γίνηται τακτικὴ τῶν εἰρηνοδικείων ἐπιθεώρησις, νομίζει παραδεκτέαν τὴν δαπάνην πρὸς διορισμὸν Ε'. ἀντεισαγγελέως. Ὑπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, ἐὰν παρατηρήσῃ τις τὸν πίνακα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν προκύπτει ποσῶς ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχουσι πλειότεραι ὑποθέσεις· τούναντίον ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα ἔμαθε παρ' ἀξιοπίστων ὑπαλλήλων, ὅτι οὐ μόνον δὲν ὑπάρχει διαφορά, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνακριτήρια ἤθελον ἐλαττωθῆ, ἢ θὰ διεξήγοντο αἱ ὑποθέσεις ταχύτερον, ἐὰν ὑπῆρχεν ἐνέργειά τις ἀκριβεστέρα. Ἄλλως τε, ἡ ἐπιτροπὴ εἰσέτι διςάζει ἂν τὸ περὶ Ε'. ἀντεισαγγελέως Διάταγμα, καίτοι πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐκδοθὲν, δύναται νὰ ἰσχύῃ ἀφοῦ δὲν ἐφημόσθη ποσῶς. Δι' ἀμφοτέρους λοιπὸν

τοὺς λόγους ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀπορριπτέαν τὴν αἰτουμένην προσθήκην· ῥρονεῖ δ' ὅτι καὶ ὁ ὑπουργός, εὑρὼν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν δαπάνην, ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν, ἐφ' ᾧ πρέπει, ἂν καὶ ἐκ πείρας μόνον θεωρήσῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν, νὰ ἐκδώσῃ τὸν περὶ τούτου νόμον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ μὲν ἔκδοσις νόμου εἶναι πάντῃ περιττὴ, ὡς ὑπάρχοντος τοῦ ἁρμοδίου περὶ τούτου διατάγματος· ὅτι δὲ καθίσταται ἀναγκαία ἡ προσθήκη ἑτέρου ἀντεισαγγελέως, ἀποχρώντως ἀνέπτυξε τοῦτο ὁ μετ' αὐτὸν ἀγορεύσας. Προσθέτει δὲ ὅτι ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὀφείλει νὰ κάμνῃ κατὰ μῆνα ἐπίσκεψιν τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ νὰ λαμβάνῃ λογαριασμὸν παρὰ τῶν διαχειριζομένων τὰ τῶν ὀρφανῶν, ὅπερ δι' ἔλλειψιν β'. ἀντεισαγγελέως ἐπίσης δὲν ἔγεινε. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ πλησίον γινώσκει, τοσαῦτας ἐργασίας ἔχουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς, ὥστε ὁ ἐν Καλάμαις διάγων δὲν κατώρθωνε πολλάκις οὐδὲ τὰς μηνύσεις ἁπάσας νὰ ἀναγνώσῃ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι πρέπει καὶ νὰ μελετήσῃ αὐτὰς οὐκ ὀλίγον, διὰ νὰ πεισθῇ ἐὰν καλῶς ἔχωσιν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπαρκέσῃ τις εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐργασίας· ἄλλως τε, ἡ ἐκ τῆς προσθήκης ταύτης οἰκονομία εἶναι μικρὰ καὶ συνίστησι τὴν παραδοχήν της.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἐνδέχεται, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ ὑπάρχῃ, ὡς καὶ παρ' ἄλλοις πρωτοδικείοις, ἡ τοιαύτη ἀνάγκη· ἀλλὰ πρὸ τούτου συμφέρει νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν σήμερον τοιαύτας δαπάνας, αἵτινες οὐδ' εἰς εὐκταιοτέρους χρόνους δὲν ἔγειναν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων δὲν ἀφίνει μικρόν τι περίσσευμα, τὰ δὲ ἔσοδα πιθανὸν μὲν νὰ ἐξισωθῶσιν ὡς ὑπελογισθησαν, ἀλλὰ πιθανότερον νὰ συμβῇ καὶ τὸ ἐναντίον. Ἐν τούτοις ὁσημέραι νέαι δηλώσεις προσθηκῶν εἰσάγονται καὶ τὸ ἐκ τούτων ποσὸν ἀναβαίνει εἰς 500,000 δραχ., ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς βαρύνεται ἤδη διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐλλείμματος. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ὀφείλουσιν, ὡς ἐρρέθη καὶ ἄλλο τε, νὰ καταδείκνωσιν οἱ ὑπουργοὶ τοὺς πόρους, οἵτινες δύνανται νὰ καλύψωσι πᾶσαν νέαν δαπάνην, ἐνταῦθα δὲ δὲν ἔπραξαν τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα τῶν 500,000 δραχμῶν· εἶναι δ' οὐ σμικρὰ ἀταξία τὸ νὰ πλεονάζωσι τὰ ἔξοδα, χωρὶς νὰ φαίνηται κἂν ἡ πιθανότης τῆς καλύψεως τούτων· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ ἴδωμεν πόθεν θέλει ἀναπληρωθῇ τὸ ἔλλειπον. Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμώμενος, τὰς

ὁποίας καὶ ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται, συμπεραίνει ὅτι οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ σκεφθῶσιν ἐὰν ὅλα τὰ σημειούμενα ποσὰ ἦναι ἀπαραίτητα καὶ ἂν ὑπάρχῃ μέσον, δι' οὗ θέλουσιν ἀναπληρωθῇ, ἢ πρέπει νὰ ἐπιψηφίζωμεν τὰ ἀναγκαιότερα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁσάκις εἶναι μὲν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἀπαραιτήτων, ἐλαττόνει ἡ ἐπιτροπὴ τὰς δαπάνας· ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ ὑπουργὸς δὲν θεωρῇ οὐσιώδη ἐλάβην τὴν ἔλλειψιν β'. ἀντεισαγγελέως, καλὸν ἦτον νὰ μὴ κάμνῃ τοιαύτας προσθήκας, αἵτινες καὶ μέχρι νῦν παρελείφθησαν.

Ἀντέλεξεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι, ὡς καὶ πρότερον εἶπεν, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τῆς περιστολῆς τῶν ἐξόδων, ἀσμένως ἐνεργεῖ τοῦτο, ἐπειδὴ παρέχει τιμὴν εἰς τὸν ὑπουργὸν ὁσάκις δαπανᾷ ἧττονα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένων· ἐκ τούτου δὲ ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις, τὰς ὁποίας ἐπίτηδες δὲν πληρόνει ὁ ὑπουργός. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ ὑπηρεσία προσκόπτει καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ἀντεισαγγελέως ἐστὶν ἀπαραίτητος.

Ἐπὶ τούτοις, διϊσταμένων τῶν δύο γνωμῶν, ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν ἐὰν παραδέχηται ἡ βουλὴ τὴν ὡς ἀπωτέραν περὶ ἐλαττώσεως 2,400 δραχμῶν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην μὴ ἀναστᾶσα· ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα, ἐὰν παραδέχηται τὸ ἄρθρον ὡς σημειοῦται, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως· ἔχει δ' οὕτω·

Πρωτοδικεῖα.

« Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν δραχ. . . . . 314,760. »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

« Ἡ ἐπιτροπὴ πληροφορεῖται, ὅτι ἓν τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν μετετέθη ἀπὸ μιᾶς ἰδιωτικῆς οἰκίας, ἐν ᾗ μέχρι τοῦδε ἦτον, εἰς ἄλλην, καὶ ὅτι αὕτη ἐξεμισθώθη ὑπό τινων δικαστικῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ διάρκεια τοῦ ἐκμισθώματος συνωμολογήθη ἐπὶ δέκα ἔτη. Ὑποδεικνῦσα δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τοιούτων οἰκιῶν, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ συμφέρον τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τῶν πολιτῶν καὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ νὰ ἐκλέγωνται αἱ ὁμολογουμένως κεντρικώτεραι, παρατηρεῖ συγχρόνως, ὅτι ἐκμισθώσεις οὕτω πολυετεῖς περιέχουσιν ἐν ἑαυταῖς ἀκυρότητα, μηδενὸς δυναμένου νὰ συνομολογῇ τοιαύτας ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη. »

Κατὰ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν ἔπρε-

πεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποραινομένη, νὰ καταβῇ εἰς τοιαύτας παρατηρήσεις· ἐπειδὴ δὲν ἐννοεῖ τί σημαίνει ἐν κατάστημα τι χρησιμεῦον ὡς δικαστήριον συντελῇ καὶ εἰς οἴκησιν ὑπαλλήλων τινῶν, ἢ ἐὰν ἄλλο ἀντὶ ἑκατέρου καιροῦ ἐξεμισθώθη ἐπὶ δεκαετίαν. Κυρίως δὲ καθῆκον τῆς βουλῆς εἶναι οὐχὶ νὰ πολυπραγμονῇ περὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ, ἐξετάζουσα τὰ ἐν προϋπολογισμῷ ποσά, νὰ ἐλαττόνῃ, νὰ ἀπορρίπτῃ, ἢ νὰ παραδέχηται ὡς ἔχουσι ταῦτα.

Ἀντέλεγεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἐνῷ ὁ Κ. ὑπουργὸς παρεδέχθη μετὰ γενναιότητος τὴν ἀξίαν τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεπίστως ἀποδοκιμάζει αὐτὰς ὁ προαγορεύσας. Καὶ ὅτι ἡ βουλὴ, οὐ μόνον ἔχει τὸ καθῆκον νὰ ἐπιψηφίζῃ ποσά, ἀλλὰ δύναται καὶ πᾶν ὅ,τι νομίζει ὠφέλιμον νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς ἕκαστον ὑπουργόν· ἄλλως τε, ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ τοι ἔχουσα λόγον νὰ κατηγορηθῇ ἄλλως κατὰ τῶν ἐνεργησάντων τὴν τοιαύτην ἐκμίσθωσιν, ἠρκέσθη νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο μετὰ πολλῆς μετριοπαθείας.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δικαίως ἐπέκτεινεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀνωτέρω ἐκμίσθωσιν, διότι πιθανὸν νὰ ἐγερθῶσιν ἐν τῷ μεταξὺ ἴδιαι τοῦ δημοσίου οἰκοδομαί· ὅτι, μόλις πληροφορηθεὶς ταῦτα, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐκεῖσε εἰσαγγελέως νὰ τῷ ὑποβάλῃ τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης· ἐκ τούτων δὲ πεισθεὶς, ὅτι ἀληθῶς ἐπὶ δεκαετίαν ἐγίνετο ἡ ἐκμίσθωσις, διέταξε νὰ ἀκυρωθῇ παραχρῆμα καὶ νὰ συμφωνηθῇ τὸ ἐνοίκιον ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 2. Ὑλικῶν δραχ. . . . . 44,480. »

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ε. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 359,240 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Λ. Στεφάνου καὶ Π. Παππαδιαμαντοπούλου, συνήχθη, καθ' ὁμοιον τοῖς ἀνωτέρω πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἀκολούθως δὲ ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας· ἔχουσι δ' οὕτως.

Εἰρηναδικεῖα.

« Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν δρ. . . . . 206,280.

2. Ὑλικῶν δραχ. . . . . 16,328. »

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Στ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 222,608 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν

κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Σ. Νικολαΐδην καὶ Π. Τσιμπουράκην, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Τελευταῖον, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὰς 2 1|2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος. Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς. Εὐ. Μ. Παρίσης. Μιλ. Χατσῆ Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 17 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ Κ. Λεβίδης, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτυπώσῃ μετάφρασιν τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ Λονδίνου περὶ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας ἐκδοθέντων ἐγγράφων, ἐξαιτεῖται τὴν ἐκ μέρους τοῦ σώματος συνδρομήν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ σπουδαῖον εἶναι τὸ πόνημα καὶ θέλει σύγκεισθαι ἐξ 60 τυπογραφικῶν φύλλων, νομίζει καλὸν νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἀποφανθῇ δι' εἰδικῆς ἐπὶ ταύτης ἐκθέσεως.

Συναινεσάσης δὲ τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐφ' ᾧ ἀνεγνώσθη τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ Ζ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

« Ἡ ἐπιτροπὴ, προτείνουσα εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δι' ἐνοίκια φυλακῶν ζητουμένου διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ποσοῦ τῶν 4,700 δραχμῶν, παρατηρεῖ ὅμως εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ καὶ αὖθις εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ οἰκοδόμησις δημοσίων καταστημάτων πρὸς τοῦτο, οὐ μόνον ἵνα τὸ δημόσιον ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοιαύτας ἐνοικιάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ὑπάρξωσιν αἱ φυλακαὶ καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ὑγιειναί· οὕτω δὲ θέλει ἀπαλλαγῇ ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τῶν συμβαι-

νουσῶν ἀποδράσεων, καὶ θέλει ἀσφαλισθῇ καὶ ἡ τῶν ἐν προφυλακίσει διατελούντων ὑγεία ἀπὸ τῶν προσβολῶν, μὲ τὰς ὁποίας τὸ ὑγρὸν καὶ ἀνεπιτήδειον τῆς φυλακῆς ἀπειλεῖ πάντοτε αὐτούς. Ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἦναι τοῦτο κατορθωτὸν ἀπανταχοῦ, εἶναι ὅμως ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἰς τὰς πόλεις τῶν Καλαμῶν, Τριπόλεως, Ἀμαλίας καὶ Μεσολογγίου, ἐν αἷς συγκεντροῦται μεῖζων ἀριθμὸς ὑποδίκων. »

Ἀναπτύσσων ταύτην παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοιούτων δημοσίων καταστημάτων πρέπει νὰ ᾖναι τῶν πρωτίστων ἔργων τῆς Κυβερνήσεως, διά τε τὴν ἐκ τούτων οἰκονομίαν καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα· παρατηρεῖ δ' ὅτι μόλις εἶχε διαδεχθῇ τὸν ἀγῶνα μικρὰ τις ἀποκατάστασις, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἐκ μικρῶν τότε φόρων καὶ τινων βοηθειῶν τῆς Εὐρώπης ὁρμωμένη, δὲν ἔπαυσε δαπανῶσα τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τοιαῦτα ἔργα. Διὸ μετὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ Αἰγυπτίου καὶ νοσοκομεῖα καὶ στρατῶνες καὶ φυλακαὶ ἀνηγέρθησαν, ὁποῖα δὲν κατωρθώθη νὰ οἰκοδομηθῶσιν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη· ἔπραξε δ' ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ὡς ὁ συνετὸς ἰδιώτης, ὅστις καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον στερεῖται, διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν πρὸς ἀπορυγὴν ἐνοικίων. Ἀλλὰ σήμερον εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τοιαύτην παρεμβάλλονται δεινὰι δυσκολίαι, τὰς ὁποίας δι' ἰδανικῶν ἐξόδων παρουσιάζουσιν οἱ γεωμέτραι ἢ ἄλλοι, μὲ τὸν σκοπὸν ἢ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς δαπάνης, ἢ νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι ταύτης τὸ δημόσιον· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ νὰ χορηγῶνται 6,000 περίπου δρ. εἰς ἐνοίκιον τῶν δικαστηρίων, καὶ ἄλλαι διὰ τὰ ἐνταῦθα δύω σχολεῖα, ἐνῷ μὲ 30,000 δραχ. ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀγοράσῃ κατάλληλον εἰς τοῦτο οἰκίαν, καὶ μὲ 200,000 νὰ οἰκοδομήσῃ ἁπλοῦν τι κατάστημα δι' ὅλα τὰ ὑπουργεῖα· οὕτω δὲ μόλις ἤθελεν ὑπολογίζεσθαι τόκος 4 0/0 ἐκ τῆς τοιαύτης δαπάνης, ἐνῷ σήμερον ἀναβαίνει εἰς 8 0/0 ἐκ τῶν ἐνοικίων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ περὶ φυλακῶν δὲν ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τινὰ πρόνοιαν, ἀλλ' εὑροῦσα εἰς Ναύπλιον σπήλαιόν τι τουρκικὸν, ῥίπτει ὡς εἰς ὀδυνηρὰν Σιβηρίαν καὶ αὐτοὺς τοὺς πλέον τῶν δύω μηνῶν καταδικασθέντας, ἐνῷ, διὰ τὰς εἰς Ναύπλιον ἐπιπολαζούσας ἀσθενείας, ζητοῦσιν οἱ κάτοικοι ἄσυλον τῆς ζωῆς των ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἐκ τούτου δὲ καὶ συνεχῶς συμβαίνουσι δραπετεύσεις, καὶ ὁ ἴδιος εἶδεν, ὅτι πολὺ ὀλιγώτεροι δραπετεύουσιν ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Τριπόλεως, παρὰ ἐκ τῶν τῆς Ναυπλίας, τοῦ Ῥίου καὶ ἄλλων μερῶν, ἐπειδὴ συμβαίνει ὥστε ὁ κατάδικος ἀλλαχοῦ μὲν νὰ δέχηται ὡς ποινὴν ἐπαξίαν

τὴν καταδίκην του, ἐκεῖσε δὲ νὰ θεωρῇ βεβαίαν τὴν τελευτήν του· οὕτω δὲ ἡ τοιαύτη φυλάκισις καθίσταται εἶδός τι δημίου, ποτίζοντος τὸ κώνειον εἰς τὸν προσερχόμενον. Ἄλλως τε, καὶ κατάδικοι δυνάμενοι νὰ συντηρηθῶσιν οἴκοθεν, ἐὰν ἐφυλακίζοντο ἀλλαχοῦ, ἐπίσης στελλόμενοι εἰς Ναυπλίαν, διατρέφονται ἐκ τοῦ δημοσίου. Ἐκτὸς δὲ τούτου, διὰ τὴν πρόφασιν τῆς ἐλλείψεως φυλακῶν, διαζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ συνιστᾷ κακουργιοδικεῖα εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ πολλοὶ βλέποντες τὴν κακίαν τιμωρουμένην. Καὶ ἀληθῶς εἰς μὲν τὴν Σύρον καὶ Ναύπλιον ἀσήμαντος εἶναι ἐκ τούτου ὠφέλεια, ἐνῷ εἰς τὴν Τρίπολιν π. χ. τὸ πλεῖστον τῆς Πελοποννήσου, συρρέον εἰς τὰς ἑβδομαδιαίας αὐτῆς ἀγορὰς, ἠδύνατο νὰ διαδίδῃ πανταχοῦ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς ποινῆς· κακῶς δ' ὑπέθεσαν, ὅτι, διὰ μόνης τῆς δημοσιεύσεως τῶν ποινῶν, ἀναπληροῦται ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ὀλίγοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγινώσκουσι ταῦτα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐγερθῶσιν ὅπου δεῖ αἱ κατάλληλοι φυλακαί, διότι εἶναι λυπηρὸν νὰ συσσωρεύωνται τόσοι ἄτυχεῖς εἰς καθύγρους τρώγλας, καὶ νὰ μὴ δύνανται, ὡς ὁ ἴδιος παρετήρησεν, οὐδὲ ν' ἀναπνεύσωσιν· ἄλλως τε, ὅσον ὁ κατάδικος εὑρίσκει φιλάνθρωπον περιποίησιν, τοσοῦτον αἰσθάνεται τὸ ἐκ τῆς ποινῆς βάρος, ἐνῷ οἱ ἀγωνιῶντες εἰς τὰ σκότη οὐ μόνον τὴν ποινὴν δὲν ἀναλογίζονται, ἀλλ' ἀπορεῖ πῶς δὲν γίνονται αὐτοκτόνοι. Ὅταν λοιπὸν μικρὰ μόνον γίνῃ οἰκονομία, καὶ ἀντὶ τόσων τῶν ταμείων καταχρήσεων γίνῃ ἄλλη τις καλητέρα χρῆσις, εὐκόλως ἀνεγείρονται αἱ ἀπαιτούμεναι φυλακαί, διὰ νὰ διάγωσιν οἱ σφάλλοντες ἀδελφοί μας, οἵτινες, καὶ τοι εἰς τοιαύτας εὑρισκόμενοι φυλακὰς, ὀρθῶσαν ἐξελθόντες κάτοχοι μικρᾶς τέχνης. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν πρέπει νὰ σταθμίσῃ τὸ πρᾶγμα ὡς σπουδαιότατον, καὶ, φροντίζουσα περὶ τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν, νὰ μὴ συναγελάζῃ τοὺς ἐπὶ πλημμελήματι καταδικαζομένους μετὰ τῶν εἰς δεσμὰ διὰ βίου καταδικασθέντων κακούργων.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παραλείψῃ καὶ τὴν εἰς τὸν νομὸν τῆς Σπάρτης ἀνάγκην τοιούτων φυλακῶν, ἐπειδὴ εἶναι εἷς τῶν μεγίστων νομῶν τοῦ Κράτους· καὶ ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, εἰσαγγελεὺς διατελέσας ἐκεῖσε, εἶχεν ἄλλοτε συντάξει καὶ ἐκθεσιν περὶ τούτου. Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν νομὸν τῆς Σπάρτης, τὸ ἔργον σχεδὸν ἐτελέσθη καὶ διὰ δηλώσεως νέας δαπάνης ἐζητήθη ἡ χορηγία· ἐπίσης δὲ εἰς Μεσολόγ-

γιον ἐγένετο ἤδη τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀσχολοῦνται πλέον περὶ τὴν συλλογὴν ὕλης, προσεχῶς δὲ θέλει λησθῆ πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῆς τοσοῦτον κατεπειγούσης ἀνάγκης περὶ φυλακῶν ἐν Λαμίᾳ. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρὸ πολλοῦ συνησθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως τοιούτων οἰκοδομῶν, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν μέσων δὲν κατώρθωσεν ἔτι νὰ πραγματοποιήσῃ πανταχοῦ τὴν εὐχήν του.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν λεχθέντων, τὸ προκείμενον ἄρθρον καὶ τὰ μετ' αὐτὰ 2 καὶ 3, ψηφισθέντα ὡς σημειοῦνται· ἔχουσι δ' οὕτως·

Ὑποδίκων φυλακαί.

« 1 Ἐνοίκια φυλακῶν δραχ. 4,700

2. Ἐπισκευαὶ φυλακῶν » 4,000

3. Μισθοὶ φυλακιτῶν » . . . . . 9,400. »

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ 4 ἄρθρ. καὶ ἡ ἐρεξῆς γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

« Κατὰ τῶν διαχειριζομένων τὰ πρὸς τροφὴν τῶν ὑποδίκων τεταγμένα χρήματα πολλάκις πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ οὐχὶ ἀβασίμως· τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο εἶναι ἄξιον τῆς συντόνου προσοχῆς τοῦ ὑπουργείου, οὐ μόνον διότι πρόκειται περὶ καταχρήσεως, πραξεως ὀηλονότι αἰσχροποίου, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ ταύτης ἐπιγεννᾶται ἡ νόθευσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς προσδιωρισμένης τροφῆς τῶν ὑποδίκων, περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων φιλανθρώπως πρέπει ν' ἀσχολῆται ἡ κυβέρνησις. »

Ἐπὶ ταύτῃ παρατηρήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δέχεται μὲν τὰς παρατηρήσεις, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον πρὸ πολλοῦ διώρθωσε δι' ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα, ὥστε οὐδ' ἐκ μέρους τῶν ὑποδίκων, οὐδ' ὑπ' ἄλλης ἀρχῆς ἐγένετο τοιοῦτον παράπονον· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

« 4. Διατροφὴ ὑποδίκων δραχ. . . . . 78,010. »

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 96,110 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Ἀλεξανδροπούλου καὶ Γ. Ῥιζοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Ζ'. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη ἐκ δρ. 96,110, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Μιχαὴλ Σισίνης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Γρηγόρ. Χατσηγιάννος	
Γ. Ἀγγιωτατίδης	Ν.	Γεώργιος Μῆτσος	
Δ. Δεληγεώργης		Ἰω. Κλίμακας	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἀναγνώς. Δημητρίου	
Π. Μοναστηριώτης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	Ν.
Ἰωάν. Πετμεζᾶς	Ν.	Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	Ν.
Μ. Χ. Κάβρος		Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Δημ. Κονδύλης	Ν.	Γεώργ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀντών. Καμπάνης		Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Ἀνδρ. Δανόπουλος		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	
Ἀ. Μακρυποκάμιτος	Ν.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Ἰθ. Δανηλόπουλος	
Κωνστ. Βρυζάκης		Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Γ. Παππανικολάου	Ν.
Σ. Στράτος		Π. Δελιγιάννης	Ν.
Π. Ράγκος	Ν.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Κωνστ. Φασίτσας	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ἐλευθέριος Καλλιγερᾶς		Γ. Πανοπριτόπουλος	Ν.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας		Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	
Ἀγ. Γουζούασης	Ν.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Νικ. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατζόπουλος		Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Ἠλίας Γιατράκος	

Λουκᾶς Στέρανος	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Εὐς. Σπυρίδωνος	N.	Ἰω. Δ. Αντωνόπουλος	
Ρ. Παλαμίδης		Χριστόδουλος Ταΐνος	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.	Δημ. Κουμανιώτης	
Κωνστ. Μανέτας	N.	Θεόδωρος Ἰω. Μέξης	N.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὸφ	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Ν. Τσαλακώσας		Κώνστας Δαρειώτης	N.
Δημ. Σακελλαριάδης		Σταμάτιος Αντωνιάδης	
Νικ. Μπούτουνας	N.	Κωνς. Αντωνιάδης	
Π. Παππατσώνης	N.	Ἰωάννης Περίδης	N.
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Κάρολος Νάζος	
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης		Μῆτ. Ἀναστασάπουλος	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.	Ἀν. Παππατσώρης	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Κ. Βέϊκος		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός		Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	
Δημ. Βιρβίλης		Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Γ. Μπάνης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Δημήτριος Κατσῖσκος	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ν. Μοσχούλας	N.	Κ. Δυοβουνιώτης	N.
Α. Κανελόπουλος		Γεώργ. Ριζόπουλος	N.
Κωνς. Δ. Σχινᾶς.		Ἰωάννης Τασσαΐος	N.
Ἰωάννης Γκούρας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	N.		

Ἀνεγνωσθὲν ἔπειτα τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Η. κεφαλαίου, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.

« 1. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν δραχ. . . . . 4,500. »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2 ἄρθρ. μετὰ τῆς ἐρεξῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προτείνει νὰ ἐπιψηφισθῶσι δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν δραχ. 17 700. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνουσα, ὅτι ἡ διὰ τῶν ἄρθρων 63 καὶ 64 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως προσδιορισμένη ἀντιμισθία εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς ἕδρας των ἐνεργοῦντας ἀνακρίσεις ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους ἐξῆν ὑπέρογκος, ἐκ τούτου δὲ συμβαίνει ὥστε, οὐ μόνον νὰ ἐπιζητῶσι τινὲς τούτων ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἀνάκρισιν ἐντολὴ τοιαύτη, ἀλλὰ καὶ λαβόντες αὐτὴν νὰ παρατείνωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων, ἵνα μηκύνωσι καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιμισθίου, καὶ θέλουσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων, συναμα δὲ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ οἰκονομίαν, συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ νόμον θεραπείας. »

Ἀποδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὰς παρατηρήσεις, καὶ εἰπόντος ὅτι ἐκ προοιμίων ἔλαβε μέτρα πρὸς καταστολὴν τῆς καταχρήσεως ταύτης, ἐκδοὺς μάλιστα ἐπίσημον πρᾶξιν· ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον καὶ μετ' αὐτὸ τὸ 3 δι' εἰδικῆς ἑκάτερον ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« 2. Ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν δραχ. . . 17,700.

3. Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων. . . . » . . . 800. »

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις ἔχουσα οὕτως·

« Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι πολλαὶ περὶ τὴν ἀπότισιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μαρτύρων καταχρήσεις συμβαίνουσιν, ἀλλαχοῦ μὲν πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἐκδιδομένων ἄνευ ἀνάγκης κλήσεων πολλῶν, ἢ διεξαγομένης ἀμεθόδως τῆς ἀνακρίσεως, ἢ συντασσομένων ἀτάκτως τῶν ἐπιδοτηρίων, ἢ τέλος καὶ ἐκ προθέσεως ἀναβαλλομένων τῶν δικῶν· ἀλλαχοῦ δὲ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν μαρτύρων, ἀναγκαζομένων ἐμμέσως ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες μέλλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεώς των, διὰ παρενθέσεως προσκομμάτων περὶ τὴν πληρωμήν, νὰ πωλῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαιώματά των ἐπ' ἐκπεσμῷ ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν τούτων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα καὶ τὰς ἐκτεθείσας αἰτίας τῆς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμείου ἄρῃ, ἐφιστῶν προσηκόντως τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τόπους εἰσαγγελέων ἐπ' αὐτῶν καὶ φροντίζον ἵνα τὰ περὶ τούτου διοργανωθῶσι τακτικώτερον, καὶ τὴν φορολογίαν τὴν ὁποίαν οἱ μάρτυρες ὑρίστανται ἐμποδίσῃ

τοῦ λοιποῦ, ἀπαγορεῦον τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ τρίτων γενομένας συναλλαγὰς παντὸς εἴδους τῶν μαστυρικῶν τούτων δικαιωμάτων, αἵτινες ἐπιβάλλονται ὡς ἐξετέθη εἰς τοὺς μάρτυρας. »

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὡς εἰσαγγελεὺς ἐγνώρισεν ἄλλοτε τὰς ἐκ τῶν ἀτοπημάτων τούτων δυσκολίας, διὰ θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ἐλήφθη ἤδη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρωτεύουσαν καὶ ταχέως θέλει ἐπεκταθῇ πανταχοῦ.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, ὁσάκις ἀπὸ μιᾶς ἐπαρχίας μεταβαίνουσιν εἰς ἄλλην οἱ μάρτυρες, ἔχουσι κατὰ τὸν νόμον δικαίωμα ἀποζημιώσεως· ἀλλ' ἐσχάτως ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας δι' ἐγκυκλίου νὰ πληρόνωσι τοὺς ἀπὸ τῆς περιφερείας των προσερχομένους μάρτυρας· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φαίνεται ἄδικον, διότι ὑπάρχουσιν εἰρηνοδικεῖα, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια εἶναι μακρά, καὶ προσκαλοῦνται οἱ μάρτυρες ἀπὸ 7—8 ὡρῶν ἀπόστασιν, διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι πρέπει νὰ μὴν ἐξαιρεθῶσι τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι παραιτοῦνται οἱ ἴδιοι μάρτυρες διὰ τὸ ἀσήμαντον τῆς πληρωμῆς, ἥτις δὲν ὑπερβαίνει μίαν δραχμήν· ἡ βουλὴ παρεδέχθη μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦτό τε καὶ τὰ ἑπόμενα 5, 6 καὶ 7 ἄρθρα δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« 4. Ἀποζημιώσεις μαρτύρων δραχ. . . . 198,400
5. Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων 4,400
6. Ἔξοδα δημοσιεύσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων 1,300
7. Ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων 10,350. »

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Η. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 237,450 δραχ. ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Α. Γουζούασην καὶ Π. Ματάλαν, συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίζωσιν αὐτοῦ, καθ' ὁμοίων σχεδὸν τῷ προηγηθέντι πρωτοκόλλων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ 1 καὶ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Θ'. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

« Ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό τε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητηθὲν ποσὸν τῶν δραχ. 1,000, καὶ τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ε.ε. δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 4,000· ἐκτιμῶσα δὲ τὴν ἀνάγκην ἀμφοτέρων τῶν δαπανῶν, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν νὰ γνώσι παραδε-

κταί, αὐξανομένου οὕτω τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Θ'. κεφαλαίου εἰς δραχ. 5,000. »

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Π. Νάκου καὶ Α. Παππαδημητρίου γενομένης, καὶ ὁμοίων τῷ ἀνωτέρω παραγαγούσης ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον μετὰ τῆς προσθήκης τῆς δηλώσεως ὡς ἐψηφίσθη οὕτω·

Κεφ. Θ'. οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων.

« 1 Ἐπισκευαὶ δικαστηρίων . . . . δραχ. 5,000. »

Μηδενὸς κατόπιν ἀντειπόντος κατὰ τοῦ ἀναγνωσθέντος 1'. κεφαλαίου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἰδίας ψηφοφορίας ἑκάτερον τῶν δύο ἄρθρων αὐτοῦ· διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Στ. Νικολαΐδου καὶ Α. Παπατσώρη, ἀπερρίνατο παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, κατὰ ὅμοιον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι παρεδέχθη καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἔχοντος οὕτω·

« 1. Ὑπηρεσία ὑποθηκῶν . . . . . 600 } 4,600 »
2. Ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλλήλων . . 4,000 }

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ΙΑ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτω·

« Καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν, ἑπομένη εἰς τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, περιορίζει καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τέλους Ἰουνίου. »

Ὁ μὲν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς οὐδὲν κατ' αὐτῶν ἐπήνεγκεν, ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν τοῦ κεφαλαίου ἄρθρ. καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπιτηρούντων δὲ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐγένετο κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, φέροντος οὕτω·

« ΙΑ. Συνταξεις . . . . . 1320. »

καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προκαταγορισθεῖσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἐπίσης παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72 καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Ἐπίσης παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου ΙΒ', τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν τυχὸν εἰς δραχμὰς 7586·10 κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσας οὕτως·

« Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τότε δὶς τοῦ προϋπολογισμοῦ

ζητηθὲν ποσὸν, ἐκ δραχμῶν 5,527:23, καὶ τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ε. ε. δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῆ δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχ. 2,058:87, καὶ, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῶν δαπανῶν τούτων, θεωρεῖ ἀμφοτέρας παραδεκτέας, αὐξανομένου οὕτω τοῦ ποσοῦ τοῦ ΙΒ'. κεφαλαίου εἰς δραχ. 7,586:10. »

Διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Ἀλεξανδροπούλου καὶ Α. Παπατσώρη γενομένης, ἀπεφήνατο ὅτι παρεδέχθη καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου ποσὸν ἐκ ψήφων 71, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προκαταχωρισθεῖσιν.

Περαιωθείσης δ' οὕτω τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου συζητήσεως, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν αὔριον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς διακοπείσης ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΝΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 18 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς, ἐκτὸς τοῦ ε. καὶ ζ. ἅτινα δὲν συνεπληρώθησαν, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ πιστώσεως 15,000 δραχμῶν νομοσχεδίου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων τοὺς ΚΚ. Σ. Νικολαΐδην, Μ. Βιτάλην, Ε. Ἀντίπαν, Π. Ῥάγκον καὶ Σ. Χ. Στεφανόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀ. ἐν Κωνσταντινουπόλει διερμηνέως, τοὺς ΚΚ. Σ. Βαλέτταν, Π. Ταμπουράκην, Ν. Ἰατρὸν, Γ. Κονδύλην καὶ Σπυρίδ. Α. Βαρότσην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀποτίσεως τοῦ πλοίου « ἡ Ἀθηνᾶ, » τοὺς ΚΚ. Ν. Ἀνδρίκου, Ἰωάν. Τασσαΐον, Ἡλίαν Παππαδαῖον, Ε. Παρίσην καὶ Α. Καμπάνην. Τελευταῖον ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως γ'. ἐφετείου εἰς Πάτρας, τοὺς ΚΚ. Κ. Δαρειώτην, Π. Παππαδιαμαντόπουλον, Ζ. Δεπάστας, Α. Πετράκην καὶ

Ἀλεξανδρόπουλον. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ἐφ' ἑκάστου τούτων, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν προσθήκην 4 μελῶν.

Ἐγένετο ἀκολούθως παρά τε τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν, ἀναπληροῦντος τὸν ἀντιπρόεδρον, καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν, Κ.Κ. Μ. Βιτάλη καὶ Α. Π. Νάκου, κλήρωσις συγχαρτηρίου ἐπετροπῆς διὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος· ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Α. Μάμουκας, Κ. Φασίτσας, Β. Νικολαΐδης, Κ. Πετρινὸς, Α. Στεφάνου, Π. Λεντούδης, Ε. Οἰκονομόπουλος, Γ. Πετμεζᾶς, Α. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ Ἀ. Μακρυποκάμισος.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ὅτι διευθύνθη ἀναφορὰ πρὸς τὸ Σῶμα, δι' ἧς ἐπιφέρονται ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γ. βουλευτοῦ Σύρου, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον τμῆμα.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι εἶναι πρόσφατος ἔτι ἡ προχθεσινὴ ἀπόφασις τῆς βουλῆς, δι' ἧς ἀπηγορεύθη ἡ εἰς τὰ παράλια καὶ τοὺς κόλπους τοῦ Κράτους ἁλιεία τῶν ἀτμοπλοίων, τοιαύτη δ' ἀπόφασις εἶχε γίνει καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16 τοῦ Δεκεμβρίου· ἀνελπίστως ὅμως πληροφορεῖται, ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Νεαπόλεως παρεπονέθη κατ' αὐτὰς περὶ τούτου εἰς ἕνα τῶν ὑπουργῶν, οὗτος δὲ διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι θέλουσιν ἔχει τὰ ῥηθέντα πλοῖα τὴν ἄδειαν τοῦ ἁλιεύειν εἰς τὰ παράλια καὶ τοὺς κόλπους. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἀπηγορεύθη τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἁλιείας, ἕκαστος πείθεται ὅτι δὲν εἶναι ἀνύπαρκτα τὰ λεγόμενα· διὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ λόγος παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, διὰ τί δὲν ἐκτελοῦνται αἱ ἐπίσημοι τῆς βουλῆς ἀποφάσεις.

Ἐπὶ τούτοις, παραδεχθείσης τῆς βουλῆς ν' ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῶν πρακτικῶν, ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν· ἐφ' ᾧ ἀνεγνώσθησαν αἱ περιλήψεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 68, 69 καὶ 70 ἀναφορῶν, ἐχουσαι οὕτως·

« Ἀριθ. 68. Ἀναφορὰ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου τ. ε. τῶν δημοτῶν Ἀρήνης τοῦ δήμου Ὀλυμπίας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπάρχου Ἰωάννου Μεγαπάνου, ὅτι ἐν τῇ ἀρτίως ἐνεργηθείσῃ βουλευτικῇ ἐκλογῇ παρεβίασε, τῇ συνδρομῇ τοῦ ἐνωματάρχου Π. Κλήρη, τὸν ἐκλογικὸν νόμον, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἀνήκουσαν τιμωρίαν.

Ἀριθ. 69. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου τ. ε. ἐκ Τριπουνίου τῆς Μεγαλουπόλεως Νικολάου Γεντέκου, δι' ἧς ἐκθέτει τὴν

περὶ τὸ ἐργάζεσθαι ἀνικανότητά του προελθοῦσαν ἐκ τῶν πληγῶν, ἃς ὑπέστη κατὰ τὴν χεῖρα, ὁρμήσας κατὰ τὸ 1839 κατὰ τοῦ λησταῦ Τσιάκα καὶ τῆς συμμορίας του, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν περιθαλψιν τῆς κυβερνήσεως.

« Ἀριθ. 70. Ἀναφορὰ τῆς 20 Ἰανουαρίου τ. ε. ἐξ Ὕδρας τῆς χήρας Λουτσίας Καραΐσκάκη, ἐξαιτουμένης, πρὸς συντήρησιν τῶν πολυαρίθμων ὀρφανῶν της, σύνταξιν ἀνάλογον τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της, ἀγωνισθέντος καθ' ὅλας τὰς κατὰ τοῦ βαρβάρου ναυμαχίας καὶ ὑπὸ ἀποπληξίας θανόντος ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς Εὐβοίας ἀνταρσίαν κανονιοφόρῳ, ὁ Ναυτίλος. »

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστης ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπ' ἀρ. 68 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἐξελέγξῃ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 69 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα διενεργήσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένην ἀμοιβήν, ἐὰν ἐν καιρῷ δὲν τὴν ἀπέδωκε ταύτην.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 70 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ διενεργηθῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ δίκαιον. »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 71 ἀναφορᾶς, ἔχουσα οὕτως·

« Ἀριθ. 71. Ἀναφορὰ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου τ. ε. κατοίκων τινῶν τῆς Φθιώτιδος ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ἐξαιτουμένων τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς κατ' αὐτῶν ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως μέτρου, καθότι, πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀποσταλεισῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἀδυνατοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των. »

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι πολλάκις ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγκαία ἡ ὕπαρξις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου, ὡς συμφέρουσα εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ὀφειλέτας, διὸ εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, ἀλλ' ἐμποδίσθη ἡ ἐπιψήφισις του ἐνεκά τινων προσκομμάτων. Ἀναπληρῶν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἐπίσης εἰσήγαγεν αὐτὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός, καταδεικνύων δι' ἐκθέσεώς του τὴν διπλῆν, ὡς εἶπε, τοῦ νόμου ὠφέλειαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν λόγοι ὑπηρεσίας καὶ ἄλλα προσκόμματα ἀνέβαλον τὴν συζήτησιν του, ἕως οὗ ὑπὸ τοῦ διαδεχθέντος

αὐτὸν ὑπουργοῦ συνεζητήθη ὁ νόμος ἐν τῇ βουλῇ, ἀλλ' ἐματαιώθη πάλιν μὴ εἰσαχθεὶς εἰς τὴν γερουσίαν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἐάν, ὅτε συνεζητήθη εἰς τὴν βουλήν, κατὰ τὴν αὐτῶν σύνοδον εἰσήγετο εἰς τὴν γερουσίαν, ἤθελε βεβαίως περαιωθῇ καὶ προκύψει ἐνὸς ἑκατομμυρίου ὠφέλεια εἰς τὸ ταμεῖον, ἐπειδὴ διὰ τὴν προσδοκωμένην αὐτοῦ ἐφαρμογὴν δὲν κατεδιώχθησαν μέχρι τοῦδε οἱ ὀφειλέται. Δὲν εἰσήχθη δέ, ὡς φρονεῖ, εἰς τὸ ἄλλο σῶμα ἐκ δυσμενείας, ἣν ἔδειξε κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ τότε ὑπουργός, διότι ἐπέρεσεν ἡ βουλὴ τροπολογίας τινάς, δι' ὧν συμπεριελαμβάνοντο καὶ οἱ ἐκ προκαθοστήσεων κλπ. καθυστεροῦντες· ἐκ τούτου λοιπὸν εἶπε τότε ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι πλέον ὑπουργικὸν καὶ οὔτε θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν γερουσίαν, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἔπραξε. Καὶ ἴσως μὲν δικαίως ἀπέφυγε τὰς γενομένας ὑπὲρ τῶν ἀπὸ προικοκτησίας ὀφειλετῶν τροποποιήσεις, ἀλλ' ἡ βουλὴ δὲν ὡρμήθη ἀσκόπως εἰς ταύτας, ἐπειδὴ παρετήρησεν ὅτι δὲν εἰσήγετο, καίτοι προπαρασκευασθείς, ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος, καὶ τοῦτο, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὑπουργὸς δὲν προέλαβεν, ὁ δὲ διάδοχος αὐτοῦ δὲν ἐπεμελήθη, ἂν καὶ δὲν ἔμεινε φωνὴ μὴ ἐξενεχθεῖσα κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Τελευταῖον, μικρὸν ἐὰν παρατηρήσῃ τὸ Σῶμα, θέλει ἰδεῖ ὅτι τὰ τοιαῦτα χρέη τοῦ λαοῦ εἶναι ὅλως ἰδανικὰ καὶ τῷ ἐπετέθησαν ὑπὸ συμφορῶν ἀπροβλέπτων, ἐπειδή, πρὶν ἢ ἔτι ἀποταμιεύσῃ τὸ ἀγοραζθὲν πρῖον, μία τις θεομηνία δύναται νὰ τὸ καταστρέψῃ· εἶναι λοιπὸν ἀναγκαιοτάτη ἡ ὕπαρξις τοῦ περὶ καθυστερούντων Νόμου, καθόσον καὶ ἡ κυβέρνησις συνωμολόγησε τοῦτο. Συμπεραίνει ἄρα, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δύναται συζητημένων ἤδη παρὰ τῆς βουλῆς, νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν γερουσίαν τὸ νομοσχέδιον, ἐπειδὴ τὰ νομοθετικὰ ἔργα δὲν ἐπεραιώθησαν διὰ πακτικῆς λήξεως, καὶ κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ φρονεῖ ὅτι ἐπιτρέπεται τοῦτο· ἂν ὅμως διϊσχυρίζωνται ἄλλοι, ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ αὖθις ἐν τῇ βουλῇ, δύναται, ἐμποδιζομένου τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν πρότασιν οἱὸς δήποτε τῶν ἀντιπροσώπων. Διὸ, ἀφαιρέσας τὴν περὶ προικοδοτήσεως προπολογίαν, εἰσάγει αὐτὸς τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἶχε ὑποβληθῇ, καὶ τὴν καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἐκθέσεως.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἀληθῶς, μετὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζήτησιν, δὲν εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, διότι ὁ ὑπουργὸς συγκεχυμένως ὁμιλήσας περὶ αὐτοῦ, δὲν τὸ ἐχαρακτήριζεν ἀκριβῶς ὡς ὑπουργικόν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, κατά τε τὸ σύν-

ταγμα καὶ τὸν κανονισμὸν, ὅταν νομοσχεδιόν τι εἰσαχθὲν συζητηθῇ εἰς μίαν σύνοδον παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐπέλθῃ δ' ἔπειτα ἡ διάλυσις τῆς συνόδου, πρὶν ἢ καὶ παρὰ τῆς γερουσίας συζητηθῇ, οἱ ὑπουργοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον. Ἐνταῦθα λοιπὸν, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον θεωρηθῇ ὅτι εἰσήχθη κατὰ τύπον ὑπουργικὸν, ὀφείλουσιν οἱ κύριοι ὑπουργοὶ νὰ εἰσαγάγωσιν αὐτὸ εἰς τὴν γερουσίαν· ἂν δὲ ἐπεψηφίσθη κοινοβουλευτικῶς, πρέπει τότε νὰ παραπεμφθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν γερουσίαν διά τινος διαγγέλματος. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ὑπουργοὶ ἀμφισοημένως ὡμίλησαν περὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ δὲν διεκρίθη ἂν παρητοῦντο αὐτοῦ, ἀνάγκη νὰ ἐρωτηθῇ πρῶτον τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἐὰν θεωρῇ ὑπουργικὸν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ τότε δύναται νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὴν γερουσίαν, ἢ, ἐν ἀρνήσει, νὰ τὸ ὑποβάλῃ ἀφ' ἑαυτῆς ἡ Βουλή.

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ μὲν πρότασις θέλει διελθεῖ κατὰ τὸν κανονισμὸν τὰ τμήματα, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐὰν ἦναι συζητητέα· θέλει δὲ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα, ἐν τῷ μεταξὺ σκεφθῇ, ἐπιφέρῃ τὴν περὶ τοῦ νομοσχεδίου γνώμην του.

Ἀνέπτυξεν ὁ προτείνας ὅτι εἰσήγαγε τὴν πρότασιν, ἐπειδὴ πρεσβεύεται ὅτι αἱ ἡμιτελεῖς πράξεις μιᾶς συνόδου δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν εἰς τὴν ἄλλην, ἐὰν δὲν ἐπαναληφθῶσιν ὁλοσχερῶς. Ἐνταῦθα λοιπὸν, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀναγνωρίσῃ τὸ νομοσχέδιον, ἀνακαλεῖ τὴν πρότασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ 51 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ· ἐὰν δὲ τοὐναντίον, εἶναι ἀναγκαία ἡ πρότασις καὶ πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα, ἐπειδὴ ματαιοῦται καὶ κατὰ τὴν σύνολον ταύτην τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι νομίζει πάντη περιττὰς τὰς γενομένας μέχρι τοῦ νῦν ἐξηγήσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἔτεινον διὰ νὰ μάθῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν περὶ τούτου ἔρισιν τῆς Βουλῆς· ἄλλως δὲ θεωρεῖ αὐτὰς περιττὰς, διότι πᾶς βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσάγειν προτάσεις, εἰς δὲ τὴν κυρίαν συζήτησιν θέλει λυθῇ ἂν δύναται νὰ εἰσαχθῇ πάλιν νομοσχέδιον, ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου προεισαχθέν. Διὰ τοῦτο μὴ ἐπιφέρων καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν γνώμην φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ τὸ Σῶμα εἰς τὰ ῥηθέντα, καὶ ἡ μὲν πρότασις νὰ διέλθῃ τὴν πορείαν αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν ὑπουργὸν νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης. Ἄλλως τε, ἀφοῦ τὸ νομοσχέδιον συζητηθὲν ἐπεψηφίσθη, θεωρεῖται ὑπουργικὸν καὶ εἶναι εἰσακτέον εὐθὺς εἰς

τὴν γερουσίαν· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶναι εἰς τοῦτο ὑπόχρεως, ἐπειδὴ, σταθμίζων διαφόρους περιστάσεις καὶ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ, δύναται νὰ μὴ προχωρήσῃ.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ προκείμενος συζήτησις δὲν φέρει εἰς τὴν περαίωσιν τοῦ νομοσχεδίου, πλὴν ἂν ἐγίνετο διὰ νὰ ῥιφθῶσι λόγοι ἁπλοῖ ἀνωφελῶς· αὐτὸς δὲ, σπουδαιότερον σκεπτόμενος, λέγει ὅτι οὐδ' εἰσάγεται τὸ μνησθὲν νομοσχέδιον, οὐδ' ἡ ἐρώτησις τοῦ ὑπουργοῦ ὠφελεῖ, ἀλλ' ὠφελεῖ μόνον ἡ σκέψις, τὴν ὁποίαν καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου καὶ περὶ ὅλων τῶν νόμων πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ βουλευταὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀληθῶς· τί μᾶς ὠφελεῖ ἐὰν ἐπιψηφίσωμεν ἢ ὄχι τὸ νομοσχέδιον, ἀφοῦ μετὰ τὴν βουλὴν μένει ἡ ἐπιψήφισις τῆς γερουσίας, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ κύρωσις τοῦ νομοσχεδίου; πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξεταοθῇ μᾶλλον ἡ ἐν γένει διάνοια τοῦ ὑπουργείου. Καὶ ἠτιάθη μὲν ὁ πρωτείνας τοῦ συζητήσαντος τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἵνα τί δὲν ἔψεξε καὶ τὸν διάδοχον αὐτοῦ, ὅστις ἑπτὰ περίπου μῆνας διήνυσε καὶ οὐδὲ μνείαν ἔκαμε περὶ τούτου; Εἶναι λυπηρόν· οὐδεὶς τῷ ὄντι νόμος ἐπωφελὴς, οὐδὲν ἐθνικὸν ἔργον συνεζητήθη ἐνταῦθα, καὶ αὖριον, ὁ καιρὸς ἐγγίζει, ἐπαναστρέφοντες οἴκαδε, θέλομεν ἐρωτηθῇ ὑπὸ τῶν ἐντολέων μας τί ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ αὐτῶν. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ νομίζωμεν ὅτι ἤθελε πράξει τι ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ὁ διαδεχθεὶς τὸν πρὸ αὐτοῦ ὑπουργὸν, διότι αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ διίστανται πρὸς τοῦ νομοσχεδίου τὸ πνεῦμα. Ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ὑπόσχεται ἐλευθερίας τινὰς εἰς τὸν λαὸν, καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἐκλογικῆς πάλης θέλομεν αἰσθανθῇ τὴν ἀληθειαν, ὅταν διὰ μικρὸν χρέος θέλωσιν ἁρπάζεσθαι ὑπὸ τῶν τιμιῶν οἱ πολῖται. Εἰς πᾶσαν κοινωνίαν δύω ἀρχαί, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς δεσμεύσεως αὐτοῦ, ὑπάρχουσιν ἀντικείμεναι, εἶναι δὲ πολλοὶ οἵτινες πρεσβεύουσιν αὐτὴν ἢ ἐκείνην, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλέγουσι τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν οἱ πολῖται· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐσκέφθη τίνες οἱ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἐρχόμενοι; Εἰς τὴν Βουλήν, εἰς ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ ὑποχρεώσωμεν πᾶν ὑπουργεῖον νὰ ἀσπασθῇ ἀρχὰς ὑγιεῖς· ὅταν δὲ ἀντιτείνῃ, ἐξ ἡμῶν ἀπορρέει ἡ ὑπαρξις αὐτοῦ καὶ πίπτει διὰ μιᾶς. Ποῦ ὁ περὶ διανομῆς τῆς γῆς νόμος; Ποῦ τόσα ἄλλα κοινωφελῆ νομοσχέδια; Οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὑπεβλήθη ἔτι, καὶ δὲν πρέπει νὰ μένωμεν ἀδιάφοροι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐὰν υἱοθετῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, διὰ νὰ

καταστῇ Νόμος, εἰ δ' ἄλλως, νὰ ἀποσυρθῇ τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων.

Ἐπέφερεν ὁ προτείνας, ὅτι εἶπε μὲν ἐν παρόδῳ ὅτι δύναται νὰ ἐρωτηθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐὰν θέλῃ εἰσάξει τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν γερουσίαν, ἡ βουλὴ ὅμως δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀπευθύνῃ τοιαύτην ἐρώτησιν· ἄλλως τε, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἐμποδίζηται ἢ δὲν θέλῃ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ νομοσχέδιον, ἡ βουλὴ χαίρει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ πρότασιν περὶ τούτου. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα εἶναι περιττὴ πᾶσα ἐρώτησις.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὑπεβλήθη δὶς μέχρι τοῦδε εἰς τὰς βουλὰς καὶ δὲν ὑπῆρξεν ὑπουργεῖον, ἀντίθετον ἔχον περὶ αὐτοῦ γνώμην· δύναται δὲ, καθ' ὅσον πέποιθεν ἤδη, νὰ βεβαιώσῃ τὸ Σῶμα, ὅτι καὶ τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἀσπάζεται τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι δὲν εἰσήχθη παρὰ τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν γερουσίαν, ἀλλὰ, μορφωθὲν ἄλλως ἐν τῇ βουλῇ, ἀπεδείκνυεν ὅτι δὲν περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ, οὐδὲ προέβλεπεν ὅλας τὰς ἀνάγκας· διότι ἐγένοντό τινες προσθῆκαι περὶ προικοδοτήσεων καὶ προικοκτησιῶν προνοῦσαι, αἵτινες, καίτοι ὀρθαί, ἦσαν ὅμως ἀλλότριαι τοῦ νομοσχεδίου, καὶ τὸν ὑπουργὸν ἠνάγκασαν νὰ διαιρέσῃ αὐτὸ εἰς τρία εἰδικὰ νομοσχέδια. Ἐκ τούτου νομίζει, ὅτι δὲν προῆλθε τὸ ἐμπόδιον τῆς εἰς τὴν γερουσίαν εἰσαγωγῆς του ἀπὸ ἀντίθετόν τινα γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποδιαιρέσεως τοῦ νομοσχεδίου, δι' ἣν ἀπῃτεῖτο καιρός· συμπεραίνει δ' ὅτι πρέπει μόνον νὰ σταλῇ τὸ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, εἰπόντος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ νομοσχέδιον, ἡ βουλὴ εὑρίσκεται εἰς εὐχερεστέραν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα θέσιν καὶ ἔχει ἐγγύησίν τινα περὶ τούτου. Ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράλειψιν τῆς εἰς τὴν γερουσίαν εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου, εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἄλλοτε, εἰσαχθὲν εἰς τὴν βουλὴν, ὑπέστη τροπολογίας, οὐχ ἧττον ὅμως ἦσαν ἕτοιμα κα τὰ λοιπὰ νομοσχέδια, καὶ ὁ ἴδιος συνειργάσθη ἐπ' αὐτῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπελθούσης δὲ τῆς παραιτήσεως ἐκείνου τοῦ ὑπουργείου, δὲν προέλαβε νὰ τὰ ὑποβάλῃ· ἐπειδὴ ὅμως πολὺς παρῆλθε καιρὸς ἔπειτα, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ὑπουργοὶ δὲν εἰσήγαγον ταῦτα, ἡ βουλὴ, ἀναπληροῦσα τοῦτο, ἐδιάσθη νὰ παρεμβάλῃ αὐτὰ εἰς τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον. Ἡ λύσις λοιπὸν τῶν ἄλλων νομοσχεδίων

εἶναι εὔκολος, καὶ ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν γερουσίαν τὸ παρὰ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, ἀφοῦ τὰ λοιπὰ δύω εἶχε προπαρασκευάσει, ὡς εἶπεν, αὐτὸς, καὶ ἔμενε καιρὸς εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ εἰσαγάγῃ αὐτά. Προσέθηκε δὲ τελευτῶν ὅτι ἐπέφερε τὰς παρατηρήσεις ταύτας, οὐχὶ διὰ ν' ἀντικρούσῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ ῥηθέντα, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐμπόδιον εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ, ἀποδεχθεῖσα δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν λεχθέντων, ἀπεφήνατο νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, μετὰ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐγκριθείσης γνωμοδοτήσεως, ἐχούσης οὕτως.

«Ἡ ὑπ' ἀριθ. 71 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὑποβολὴν τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, δι' ὃ τοσάκις ἐγένετο λόγος εἰς τὴν βουλήν.»

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα καὶ αἱ περιλήψεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 72, 73, 74, καὶ 75 ἀναφορῶν, ἐχουσαι οὕτως·

«Ἀριθ. 72. Ἀναφορὰ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου τ. ε. τῶν δημοτῶν Φυγαλίας τοῦ δήμου Ὀλυμπίας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ δημάρχου αὐτῶν, ὅτι, προκειμένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος, ἐπειδὴ δὲν συνεφώνουν μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀτόμου, δὲν ἐπαρουσίασε τὴν ἀποσταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου κάλπην, ἀλλ' ἐν παραβύστῳ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς πληρώσας αὐτὴν κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας· ἐξαιτουμένων δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ πολυτίμου δικαιώματός των δι' ἀκυρώσεως τῶν ἀνόμως καὶ ἀτόπως ῥιφθεισῶν ψήφων ὑπὸ τοῦ δημάρχου των.

Ἀριθ. 73. Ἀναφορὰ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας Χρήστου Ἀντωνίου, ἐξαιτουμένου περίθαλψίν τινα διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις του.

Ἀριθ. 74. Ἀναφορὰ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου τ. ε. τῆς Παναγιώτας Σακουστῆς Ἀθανασίου, ἐξαιτουμένης νὰ μεταβιβασθῇ εἰς αὐτὴν ἡ πρὸς τὴν θανοῦσαν μητέρα της Ξακουστὴν χορηγηθεῖσα δεκάδραχμος σύνταξις, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων ἀδελφῶν της.

Ἀριθ. 75. Ἀναφορὰ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου ἐκ Ναυπλίου τῆς χήρας Ζ. Π. Σέκερη, ἐξαιτουμένης σύνταξιν ἀνάλογον τῶν πρὸς

τὴν πατρίδα μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της χρησιμεύσαντος μέλους τῶν Φιλικῶν. »

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐφ' ἑκάστης τούτων γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 72 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ τμῆμα, ὅπερ ὅσον οὔπω θέλει ἐξελέξει τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς Ὀλυμπίας.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 73 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ διενεργήσῃ ὅ,τι νόμιμον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 74 ὁμοίαν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ἐν καιρῷ ὑπ' ὄψιν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 75 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ συντάξεων νόμου. »

Τελευταῖον, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λειπομένων ἀναφορῶν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Μ. Χατσ. Μελέτης.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 19 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐγένετο πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἀντιπρόεδρον πρεσβυτέρου βουλευτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Δαρειώτου καὶ Κ. Τσουκαλᾶ, κλήρωσις τῆς εἰς ἓν τῶν τμημάτων παραπομπῆς τῆς ἐκλογῆς Σύρου· ἔλαχε δ' αὕτη εἰς τὸ Δ'. τμῆμα.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 76 ἀναφορᾶς, ἔχουσα οὕτως·

« Ἀριθ. 76. Ἀναφορὰ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τῆς χήρας Εἰρήνης Λίλας Κ. Δεσίπρη, ἐξαιτουμένης χάριν τοῦ ἐνδόξως ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένου καὶ θῦμα μιᾶς τῶν ναυ-

μαχιῶν καταστάντος υἱοῦ της Φιλίππου, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς χορηγηθείσης δωδεκαδράχμου συντάξεως εἰς τὸν ἐσχάτως ἀποβιώσαντα σύζυγόν της, τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τούτου κατήργησεν. »

Ἐπὶ ταύτης παρετηρήθη, ὅτι, ἀποβιώσαντος τοῦ συζύγου τῆς ἀναφερομένης, ἐπόμενον ἦτον νὰ παύσῃ ἡ σύνταξις· διὸ δὲν πρέπει, καθ' ἃ ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει, νὰ ζητηθῇ λόγος, ἀλλὰ νὰ διευθυνθῇ μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον· ἡ δὲ βουλή, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 77, ἔχουσα οὕτως.

« Ἀριθ. 77. Ἀναφορὰ τῆς 15 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἰωάννου Κουτράκου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τοῦ Β. στρατοῦ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειώσιν τῶν καθυστερούντων μισθῶν του ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1845 μέχρι 12 Δεκεμβρίου 1847, οὓς ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου ὑπουργείου παρέλειψε. »

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι ὁ ἀναφερόμενος παραπονεῖται κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς ἀδίκως κατακρατήσαντος τοὺς μισθούς του, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν πρέπει, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, νὰ γίνῃ ἁπλῆ διεύθυνσις τῆς ἀναφορᾶς· ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78 περίληψις, ἔχουσα οὕτως.

« Ἀριθ. 78. Ἀναφορὰ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Ἀναστασίας Ν. Σαλωνίτου, ἐκτιθείσης τὴν ἄκραν πενίαν της, καὶ ἐξαιτουμένης χάριν τοῦ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐνδόξως θανόντος συζύγου της, ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου ἐνδεικτικοῦ, προικοδότησιν τῆς ἐν ὥρᾳ γάμου κόρης της. »

Ἐπὶ ταύτης παρετηρήθη, ὅτι κακῶς προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης χορήγησιν περιθάλψεως, ἐπειδὴ καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰς τὴν αὐτὴν διάγουσι δυστυχίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἐξαιρέσεις· ἐπροτάθη δὲ νὰ διευθυνθῇ καὶ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79, ἔχουσα οὕτως.

« Ἀριθ. 79. Ἀναφορὰ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1849 κατοίκων τινων τοῦ χωρίου Δάρα, καλλιεργητῶν τῶν κατὰ τὴν θέσιν Λούτσης ἐθνικῶν γαιῶν, δι' ἧς παραπονοῦνται κατὰ τοῦ πρώην

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Κ. Μαγγίνα, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1755 διαταγῆς του ὁ Ἀναγνώστης Μεθιόπουλος πάρεδρος τοῦ εἰρηνοδικείου Ὀρχομενοῦ δι' ὑβρεων καὶ ἀπειλῶν ἀπέβαλεν αὐτοὺς κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου τ. ε. τῶν εἰρημένων γαιῶν, ἃς οἱ πατέρες των ἐκχερσώσαντες κατέλιπον αὐτοῖς, δι' ἔλλειψιν περιουσίας ἰδίας, μόνην κληρονομίαν. Ἐξαιτοῦνται δὲ τὴν ἀκύρωσιν τοιαύτης διαταγῆς, γενομένης ἐναντίον τοῦ δικαίου καὶ τῆς φιλανθρωπίας.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι καὶ περὶ ταύτης πρέπει νὰ προσκληθῇ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἕως οὗ λάβῃ μέτρον τι γενικώτερον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, εἰς ἄλλο μέτρον προσωρινὸν καταφεύγουσα, εἶχεν ἐκδώσει τὸν ἀπὸ 6 Ἰουλ. περὶ γεωργῶν νόμον, δι' οὗ παρεχωρεῖτο αὐτοῖς ἡ διακατοχὴ στρεμμάτων τινῶν· ἐπειδὴ ὅμως ἐπῆλθε βραδύτερον ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος καὶ ἡ διὰ γραμματίων ἀνταλλαγὴ ἐθνικῶν γαιῶν, ὁ ἀνωτέρω νόμος κατέστη ἀρκετὰ σκανδαλώδης, καὶ οἱ γεωργοὶ πολλάκις ἀντέστησαν πρὸς τοὺς κατοίκους ὡς πρὸς τὴν διακατοχὴν διαφόρων γαιῶν. Ἐκ τούτων δὲ μεγάλαι ἀνεφύησαν δίκαι, καὶ οἱ γεωργοὶ κατεδικάσθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, οὐ μόνον εἰς παραχώρησιν τοιούτων γαιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ζημίας προστίμων. Ἀφοῦ ἄρα ἡ Κυβέρνησις ἐπέφερε τὸν νόμον τοῦτον, ὡς πρόσκομμα τῆς μελλούσης διανομῆς τῶν γαιῶν, ἀφοῦ καὶ εἰς ἑαυτὴν ἐνέβαλε δυσχερείας εἰς τὴν ἄλλως πῶς διαχείρισιν τούτων, καὶ, διὰ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων πωληθέντων ἀντὶ 30 δραχ., ἠγοράσθησαν αἱ πλεῖσται αὐτῶν, ἵνα γίνωσι δουλοπάροικοι οἱ ἀπανταχοῦ γεωργοί μας, πῶς ὁ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάρα, παρεχώρησεν εἰς ἄλλον τὴν διακατοχὴν τῶν προκειμένων γαιῶν; Προῆλθεν ἄρα εἰς τοῦτο λόγῳ δημοσίου συμφέροντος; ὄχι· εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, καὶ γνωρίζει ὅτι διὰ πολιτικὴν πρόθεσιν παρεχώρησεν ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸν πάρεδρον τοῦ εἰρηνοδικείου Ὀρχομενοῦ τὴν κατοχὴν αὐτῶν τῶν γαιῶν. Συνίστησι λοιπὸν νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλή, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν νόμον, εἶναι ἄκυρος, οὐ μόνον δὲ νὰ ἐπανέλθωσιν αἱ γαῖαι εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητηθῶσιν ἀκριβεῖς περὶ τούτου πληροφορίαι.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, πρὶν ἡ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοσαῦτα ἐκθέσῃ ὁ προαγορεύσας, ἔπρεπε νὰ γνωρίσῃ μᾶλλον τὴν φύσιν τῶν γαιῶν τούτων, τὰ αἴτια τῆς παραχωρήσεως καὶ τὸν ὑπουργὸν

ἔτι τὸν ἐκδόντα τοιαύτην διαταγήν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ θέσις αὕτη τῆς Λούτσης, ἐξ 25 μόλις στρεμμάτων συγκειμένη, εἶχε καταστῇ, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος φαίνεται, βαλτώδης καὶ χέρσος ἀπὸ τοῦ 1821, καὶ ἠδύναντο νὰ ἐνδιαιτηθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους της ἀγριότερα ζῶα τῶν λύκων· βραδύτερον δὲ, αὐξηθέντος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, δὲν ἐπήρκει ἡ γῆ εἰς τοσαύτας ἐργατικὰς χεῖρας, ὁ δὲ μνησθεὶς πάρεδρος, εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀνήκων, προέτεινεν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι τὴν χέρσον ταύτην περιοχὴν δύναται νὰ ἀποξηράνῃ καὶ ἐκχερσώσῃ ἰδίαις δαπάναις, ἀλλ' ἐπὶ συνθήκῃ τοῦ νὰ νέμηται ταύτην ὡς ἐθνικὴν, χωρὶς νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλον ὡς προικοδότησις. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν, ὑπουργοῦντος οὐχὶ τοῦ Κ. Μαγγίνα ἀλλὰ τοῦ Κ. Χριστακοπούλου, διέταξε τόν τε νομάρχην καὶ ἔφορον νὰ ἐξετάσωσιν ἐὰν τὰ λεγόμενα ἔχωνται ἀληθείας, καὶ τότε μόνον νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παραχώρησιν. Ἐκ τούτου μεταβάντες ἐπιτοπίως ὁ ἔφορος καὶ ὁ γεωμέτρης, καὶ, πεισθέντες περὶ τῆς ἀθλιότητος ἐκείνης τῆς γῆς, τὴν παρεχώρησαν εἰς διακατοχὴν τοῦ παρέδρου· οὗτος δὲ, οὐ μόνον κατέστησε παραγωγὸν τὴν γῆν ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰς μόνος, ἀντὶ τῶν λεγομένων κατοίκων, τῷ διαμφισβητεῖ μόλις 4 στρέμματα, πᾶν δ' ἄλλο ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων εἶναι σκευωρία καὶ οἱ ἐν τῇ ἀναφορᾷ λόγοι ἐμπνευσις σκοπῶν ἀλλοτρίων. Ἐκτὸς τούτου ὁ Κ. Χριστακόπουλος καὶ ἄλλοθεν εἶχε τοιαύτην πεποίθησιν, διότι καὶ Φωτάκος τις εἶχε πρότερον ἀνενεχθῇ περὶ τούτου, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦτο προσωπικῶς γεωργὸς, προετιμήθη ὁ πάρεδρος. Καὶ ὅτι μὲν ἡ ὑπόθεσις οὕτως ἔχει, διαβεβαιοῖ αὐτὸν ἐπισήμως καὶ ἐν λόγῳ τιμῆς· οὐδεμία δὲ πολιτικὴ πρόθεσις ὑπηγόρευσε τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ συμβιβασθῇ ἡ πενία τοῦ διακατόχου μὲ τὸ συμφέρον τῆς κυβερνήσεως· ἐὰν ὅμως ἡ βουλὴ ἀμφιβάλλῃ, δύναται νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν οὕτως ἔχῃ ἡ ὑπόθεσις, καὶ δώσῃ πληροφορίας.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι διὰ τῶν περὶ τούτου δοθεισῶν ἀναφορῶν θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἦτον χέρσον τὸ μέρος ἐκεῖνο· ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐλήφθησαν ὡς ἀργὰ πεδία πολλαὶ γόνιμοι γαῖαι· ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι καὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ των λέγουσιν ὅτι τὰς γαίας ταύτας ἐξεχέρσωσαν οἱ πατέρες των· ὅτι τελευταῖον ἐγένετο ἡ παραχώρησις, ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Μαγγίνα καὶ ὅτι προτείνει νὰ ζητηθῶσιν ὅλαι αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναφοραὶ τῶν κατοίκων καὶ αἱ παρὰ τοῦ οἰκο-

νομικοῦ ἐφόρου δοθεῖσαι πληροφορίαι, διὰ νὰ πεισθῇ ἕκαστος περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων του. Ἐπίφερεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς ὁ πάρεδρος Α. Μαθιόπουλος ἐζήτησε τὴν διακατοχὴν τῶν γαιῶν τούτων, διὰ νὰ ἐκχερσώσῃ αὐτάς, ἀλλὰ, ἀποτεινόμενος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐδήλωσε πλειότερον ποσὸν τῶν ὑπαρχόντων στρεμμάτων, ἐκ τούτου δ' ἐξέτεινε τὰ διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου χορηγούμενα εἰς αὐτὸν δικαιώματα. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη ἔχουσι δίκαιον, ὁ μὲν Μαθιόπουλος, διότι τῷ παρεχωρήθη ἡ κατοχὴ τῶν γαιῶν, οἱ δὲ κάτοικοι, διότι ἔλαβε πλειοτέρας τοῦ δέοντος· φρονεῖ δὲ διὰ τοῦτο ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ παραπέμψῃ τὴν διαφορὰν ταύτην εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ κάτοικοι ὅτι εἶχον μέρος τῶν γαιῶν εἰς τὴν κατοχὴν των, νὰ ἐπαναλάβωσι ταύτας, χωρὶς νὰ διϊσχυρισθῇ τὸ δημόσιον, ὅτι παρεχωρήθησαν πλέον εἰς τὸν Μαθιόπουλον· ἐφ' ὅσον δὲ ἀποδειχθῇ τοὐναντίον, νὰ μένωσιν εἰς τὴν διακατοχὴν τούτου. Τοιουτοτρόπως φρονεῖ ὅτι λύεται ἡ διαφορά, μὴ ζητουμένων πληροφοριῶν παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, αἵτινες δύνανται νὰ πέμψωσιν αὐτὰς ἐσφαλμένας.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 79 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας.

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀρ. 80 περίληψις, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 80. Ἀναφορὰ ἀπὸ 7 Φεβρουαρ. τ. ε. τοῦ δημάρχου Περβαίνων, δι' ἧς ὑποβάλλει εἰς τὴν βουλὴν δύο ἑτέρας τοῦ ἀναφορὰς, ἐξαιτούμενος διὰ τῆς μιᾶς μὲν τὸ νὰ φορολογῆται τὸ χωρίον Βέρβαινα ἀπὸ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐνοικιαστὴν, τὸν ἀναδεχθησόμενον τὴν φορολογίαν τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν δῆμον Περβαίνων χωρίων, Πηγαδάκια καὶ Κούτσουφα, μεθ' ὧν συγχέονται τὰ ὁριά του καὶ τῶν ὁποίων ἡ διαίρεσις τῆς φορολογίας παρέχει ἱκανὰς ζημίας καὶ δυσκολίας· διὰ τῆς δευτέρας δέ, ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον τὸ ἀπ' αἰώνων ἀνῆκον αὐτῷ Τεμένιον ὄρος, ὅπερ ἐσχάτως παρεχωρήθη εἰς τὴν δῆμον Θυρέας, ὅπως διὰ τῶν παραγωγικῶν εἰσοδημάτων του ἀναλάβῃ μικρὸν ἀπὸ τῆς μεγίστης ἀπορίας ὑφ' ἧς κατέχεται.»

ἐγένετο δὲ δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφαιρέσει μόνον τῶν ἐν τῷ τέλει ὑπαρχουσῶν λέξεων «κατὰ γράμμα»· ἔχει δὲ ἡ ἐγκριθεῖσα γνωμοδότησις οὕτως·

«Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80 ἀναφορᾶς τῆς περικλειούσης δύο ἑτέρας, ἡ ἀφορῶσα τὸ φορολογικὸν ἀντικείμενον νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον

καὶ τὸ δίκαιον, ἡ δὲ πραγματευομένη περὶ τοῦ Τεμενίου ὄρους νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον.»

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 84 περίληψις, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 84. Ἀναφορὰ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου ἐκ Καλαμῶν τοῦ Κωνστ. Στραβοσκιάδη δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι, ἔχων πολιτικὴν διαφορὰν πρὸ πολλῶν ἐτῶν μὲ τὴν κοινότητα Νησίου, ἔλαβεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπόφασιν, δι' ἧς δικαιοῦται νὰ πληρωθῇ παρ' αὐτῆς δρ. 1069, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἕνεκα τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1829 ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἀναστέλλοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων· διὸ ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἔκδοσιν νόμου, κανονίζοντος τὰ περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων.»

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου ἐπέτρεψε μὲν τὴν διὰ τῶν δικαστηρίων ἐκκαθάρισιν τοιούτων χρεῶν, προσθέτει ὅμως ὅτι ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις πάσης ἀποφάσεως μέχρις οὗ λάβῃ τὸ ἔθνος τὴν περὶ τούτου φροντίδα· ἐκ τούτων δὲ συμπεραίνεται, ὅτι ἡ κυβέρνησις σκοπὸν εἶχε, πληρώνουσα ἐξ ἰδίων τὰ τοιαῦτα χρέη, ν' ἀναλάβῃ τὰς γαίας τῶν κοινοτήτων. Περὶ τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἡ συνέλευσις τῆς 3 τοῦ σεπτεμβρίου διέλαβε τὰ εἰκότα, καὶ τὸ 105 ἄρθρ. τοῦ συντάγματος ὁρίζει νὰ λάβωσιν αἱ βουλαὶ ταχίστην περὶ αὐτῶν πρόνοιαν. Οὕτω δ' αἱ μὲν ὑποθέσεις εἰσήγοντο εἰς τὰ δικαστήρια, ὁ δὲ κερδαίνων, ἔχων εἰς χεῖρας ἀπόφασιν τελεσίδικον, διέκοπτε τὴν ἐκ τοῦ νόμου παραγραφήν· ἀλλ' ἐπελθοῦσα κατὰ τὸ 1839 ἐγκύκλιός τις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καθιέρωσεν αἰρνιδίως ὅτι δὲν δύνανται αἱ κοινότητες νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τῶν δημάρχων, ἀλλὰ μόνον δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων. Ἐκ τούτου δὲ μεγάλη ἀνεφύη εἰς τοὺς διώκτας δυσχέρεια, ἐπειδὴ, ἐὰν θέλῃ τις νὰ ἐνάξῃ οἱανδήποτε κοινότητα, πρέπει νὰ ἐκδώσῃ τοσαῦτα δικόγραφα, ὅσα τὰ μέλη τῆς κοινότητος πάσης. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν διεδόθη πανταχοῦ ἡ ἐγκύκλιος, ἀλλ' ὀλίγον ἔπειτα καὶ τὰ δικαστήρια ἔφερον ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν ἐνστασιν ταύτην καὶ παραγραφὴ τῶν τοιούτων χρεῶν συνέβαινεν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐξέδοτο τοιαύτην τινὰ ἀπόφασιν, ἐκ τούτου δὲ καταστρέφονται τὰ συμφέροντα πολλῶν ἰδιωτῶν, προτείνει ὥστε νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, οὐ μόνον νὰ καταργηθῇ ἡ ἐγκύκλιος καὶ κατὰ τὸ 75 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας νὰ παρί-

σταντα αἱ κοινότητες διὰ τῶν δημάρχων, ἀλλὰ καὶ νόμος νὰ εἰσαχθῇ ἐκκαθαρίσων τὰ τοιαῦτα χρέη.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι συμπέρασμα τῶν λόγων τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι νὰ συστηθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα διὰ νόμου ἐκκαθαρίσῃ τὰ χρέη ταῦτα, ἐπειδὴ, εἴτε διὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον, εἴτε διὰ τὴν περὶ τούτου ἀσάφειαν τοῦ δημοτικοῦ νόμου, τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν καταστρέφονται, μὴ δυναμένων νὰ ἐνάξωσι τὰς κοινότητας. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως δὲν φοβεῖται τὴν ἐκ τῆς παραγραφῆς ζημίαν, ἐπειδὴ τὸ ΙΕ. ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐξασφαλίζει τοὺς δανειστάς, λέγον ὅτι ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ τροποποιήσῃ ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ περὶ τῶν χρεῶν τούτων προεκδοθὲν ψήφισμα, καὶ νὰ ἐκδώσῃ νόμον, δι' οὗ θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν. Οὐδεὶς λοιπὸν φόβος ὑπάρχει παραγραφῆς, διότι πᾶς δανειστὴς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἀνέβαλλε τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, προσδοκῶν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου· ἄλλως ὅμως εἶναι ἄδικον νὰ μένωσιν ἐκκρεμῆ τὰ τοιαῦτα χρέη καὶ ἐπὶ τοσοῦτον νὰ στερῶνται οἱ δανεισταὶ τῶν κεφαλαίων των. Ἀντὶ λοιπὸν τοῦ νὰ δοθῇ εἰς τὰς κοινότητας τὸ δικαίωμα (ὅπερ δὲν εἶναι κατορθωτὸν) νὰ παρίστανται εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τῶν δημάρχων, εἶναι δίκαιον νὰ εἰσαχθῇ ὁ περὶ τῶν χρεῶν τούτων νόμος, τὸν ὁποῖον ἢ ἡ βουλὴ ἀπ' εὐθείας δύναται νὰ εἰσάξῃ διὰ προτάσεως, ἢ καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτό, ἵνα ἐκτελεσθῇ πλέον τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι εἶναι ἀμφίβολος ἡ ἐκτῆς διατάξεως τοῦ ΙΕ ψηφίσματος διακοπὴ τῆς παραγραφῆς. Προσέθηκεν οὗτος, ὅτι διακρίνεται αὕτη ἐξ αὐτοῦ τοῦ ῥήματος τοῦ ψηφίσματος· γινώσκει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἦτον μέλος τῆς συνταξάσης τὸ ψήφισμα ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ συνέλευσις ἀπὸ σκοποῦ ἔθηκε τὴν λέξιν «ἐκκαθαρίσεως» διὰ νὰ μὴ διέλθωσιν αἱ ὑποθέσεις αὗται τοὺς δικαστικοὺς τύπους, δι' οὓς καὶ ἔξοδα καὶ ἀναβολαὶ προσγίνονται. Ἄλλως τε, ἐὰν ἐξετάσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀγορεύσεις, θέλει πεισθῇ ἐντελῶς. Ἀφοῦ λοιπὸν διακόπτεται ἡ παραγραφή, οὐδὲν πολιτικὸν δίκαιον κατισχύει τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ παλαιῶν χρεῶν ψήφισμα δύω τινὰς ὅρους τίθησι· ἀ) θεωρεῖ μὲν τὰς κοινότητας ὑποχρέους εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν χρεῶν των, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν αὐτὰ καὶ ληφθῇ μέτρον περὶ τῆς πληρωμῆς· β') ἂν καὶ πρόκειται νὰ ληφθῇ, ὡς εἶπε, τοιοῦτον μέτρον, ὁρίζει ὅμως νὰ εἰσάγωνται

εἰς τὰ δικαστήρια, διὰ νὰ προληφθῇ ἡ παραγραφή, καὶ ἀρχήσῃ ὁ τόκος τῆς ὑπερημερίας. Δὲν συμφωνεῖ λοιπόν, ὅτι δὲν ἐπίκειται φόβος παραγραφῆς, διότι αἱ περιστάσεις εἶναι ὡρισμέναι, καὶ τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμόσωσιν, εἰμὴ τοὺς κειμένους νόμους, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ ἀπόφασίς τις κοινοβουλευτική. Καὶ τὴν μὲν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν ἐντέλλεται, ὡς εἶπε, τὸ ψήφισμα, μόνη δὲ δυσκολία ὑπάρχει ὅτι δὲν εἶναι κανονισμένος ὁ τρόπος τῆς εἰς τὰ δικαστήρια παραστάσεως τῶν κοινοτήτων. Ἀληθῶς δὲ δὲν πρέπει νὰ παρίστανται αἱ κοινότητες διὰ τῶν δημάρχων, διότι, ἐὰν δανειστής τις παρουσιαζόμενος, ζητῇ, ὡς συμβαίνει, 300.000 δραχ. εἶναι κίνδυνος τοῦ νὰ διαφθαρῇ ὁ δήμαρχος ὑπ' αὐτοῦ· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ κανονισθῇ ἡ περίστασις αὕτη, ἐπειδὴ δὲν διακόπτεται ἡ παραγραφὴ καὶ εἶναι ὀλέθριον ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐνάγῃ τις τὰς κοινότητας κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ 1839. Ἐκ τούτων συμπεραίνει ὅτι ἢ τὸ ὑπουργεῖον ἢ οἱ ἄλλως ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ εἰσαγάγωσι πρότασιν νόμου.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ βουλή, παραδεχθεῖσα δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπεφήνατο νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

«Ἡ ὑπ' ἀριθ. 84 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου κανονίζοντος τὰ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 85 περιλήψις, ἐχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 85. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλένης Χατσῆ Γεωργίου Παππασπύρου, δι' ἧς αὕτη ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της, ἐνδόξως, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον πιστοποιητικόν, εἰς πολλὰς τῶν κατὰ τοῦ βαρβάρου μαχῶν ἀγωνισαμένου, καὶ θύματος μιᾶς τούτων γενομένου, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπὸ ἄκραν πενίαν κατατρυχομένης οἰκογενείας της.»

παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐφεξῆς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπ' ἀριθ. 85 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῶν συντάξεων.» Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 86. ἐχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 86. Ἀναφορὰ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου τ. ε. κατοίκων τινῶν Αἰβαδείας, ἐκτιθέντων τὴν ἀναιτιολόγητον κάρπωσιν ἐθνικοῦ

τινος μύλου ὑπὸ τοῦ Ἐμμ. Σπυρίδωνος, καὶ ἐπικαλουμένων τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ σφετερισμοῦ τούτου τοῦ δημοσίου πλούτου.»

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 87, ἐχούσης οὕτως·

«Ἀριθ. 87. Ἀναφορὰ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου τ. ε. ἐκ Πατρῶν τοῦ Ἐμμανουὴλ Παππᾶ, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρός του, ὑψώσαντος κατὰ τὴν Κασσάνδραν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Μακεδονίας τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, καὶ πεσόντος τοῦ πατρός του μετὰ τριῶν υἱῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης· ἐξαιτουμένου δὲ ἀπέναντι τούτων σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς παρηγορίαν τῆς βαθυτάτης πενίας καὶ τῆς κακῶς ἐχούσης ὑγείας του.»

ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως· «νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ τὸ δίκαιον.» Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 88, 89, 90, 91 καὶ 92 περιλήψεις, ἐχουσαι οὕτως·

«Ἀριθ. 88. Ἀναφορὰ ἀπὸ 6 Φεβρουαρ. 1849 τοῦ Σπυρίδωνος Εὐταξία, κατοίκου Βοστίτσης, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα καθ' ὅλον τὸν ἱερὸν ἀγῶνα στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις του, ἃς βεβαιοῖ διὰ διαφόρων ἐνδεικτικῶν, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑπὸ ἄκρας πενίας κατατηκομένης οἰκογενείας του.

Ἀριθ. 89. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐκ Ναυπλίου τῆς χήρας ζωῆς Εὐαγγελινοῦ, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της καὶ τῶν υἱῶν της, γενομένων θῦμα αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος, σύνταξιν ἀνάλογον τῆς πενίας καὶ τοῦ γήρατός της.

Ἀριθ. 90. Ἀναφορὰ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Κωνσταντίνου Παναγιωτοπούλου, δι' ἧς οὗτος ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις του, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς παρηγορίαν τῆς πενίας του.

Ἀριθ. 91. Ἀναφορὰ ἀπὸ 6 Μαρτίου] τ. ε. δημοτῶν τινων Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένων τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς εἰς ἀποπεράτωσιν τοῦ κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἡ Νεάπολις, ἱδρυομένου ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς.

Ἀριθ. 92. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Μαρ. 1849 ἐξ Ἀθηνῶν, Συμεῶνος Νικολάου, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ τε καὶ τῶν κατ' αὐτὸν προσενεχθέντων θυμάτων ἀδελφῶν του, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀφορήτου πενίας του.

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη ἐφ' ἑκάστης τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσας οὕτως·

«Ἡ ὑπ' ἀριθ. 88 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς κυρώσεως τοῦ νόμου τῶν συντάξεων.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 89 καὶ 90 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ἐν καιρῷ ὑπ' ὄψιν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 91 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν ταμίαν τῆς βουλῆς, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἓν βιβλίον ἐκουσίας συνεισφορᾶς τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἤτις νὰ χορηγηθῇ ὡς συνδρομὴ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ Νεαπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἱδρυομένου ναοῦ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 92 ἀναφορὰ νὰ σταλῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτε ὁ νόμος τῶν συντάξεων πραγματοποιηθῇ.»

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. 93 ἀναφορᾶς περίληψις, ἐχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 93. Ἀναφορὰ ἀπὸ 4 Μαρτ. 1849 τοῦ Πολυζώη Νικοπούλου καὶ Ἀναστασίου Κουλουριώτου, δι' ἧς οὗτοι παραπονοῦνται κατὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς διαθεσάντων παρὰ τὸ σύνταγμα τοὺς ἀγροὺς των πρὸς σχηματισμὸν τοῦ Ἀνακτορικοῦ κήπου ἄνευ ἀποζημιώσεως, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν πρόνοιαν τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.»

Ἐνταῦθα παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον, ἐπειδὴ, ἐκτὸς τῆς προσγινομένης ἀδικίας εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἀναφερομένων, παραβιάζεται ῥητὸν ἄρθρον τοῦ συντάγματος· ἐπρότεινε δὲ νὰ ἐρωτηθῶσιν ἀμφότερα τὰ ὑπουργεῖα πότε ἀφηρέθησαν οἱ ἀγροί, δυνάμει τίνος νόμου καὶ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται σήμερον, ὅλα δὲ ταῦτα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν βουλὴν ὅσον τάχος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ 93 ἀναφορὰ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δώσωσι πληροφορίας.

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ αἱ ἐπόμεναι τῶν ὑπ' ἀριθ. 94 καὶ 98 ἀναφορῶν περιλήψεις.

«Ἀριθ. 94. Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1849 τῆς χήρας Ἰωάννου Σωτήρη, ἐκτιθείσης τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ναυτικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, καὶ ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τούτων τὴν προσήκουσαν σύνταξιν.

Ἀριθ. 98. Ἀναφορὰ ἀπὸ 6 Μαρτ. 1849 ἐκ Πατρῶν Σωσάνης Συκᾶ, δι' ἧς ἐκτίθησι τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν ἀφεθέντων αὐτῇ ὀρφανῶν τοῦ πρὸ τριῶν ἐτῶν θανόντος Σωτηρίου Βαλτινοῦ εὑρισκομένων εἰς τρυφερὰν ἡλικίαν καὶ στερουμένων παντὸς πόρου, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς ἀνατροφὴν τῶν ἀσθενῶν τούτων τέκνων τῆς πατρίδος.»

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Αἱ ὑπ' ἀριθ. 94 καὶ 98 νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῶν συντάξεων.»

Ἐπὶ δὲ τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 95, ὁμοίας οὔσης τῇ ὑπ' ἀριθ. 84 καὶ ἐχούσης οὕτως.

«Ἀριθ. 95. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1849 πολιτῶν τινων, ἐξαιτουμένων τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου, περὶ οὗ ἡ ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις διὰ τοῦ Ψηφίσματος ΙΕ. διέλαβεν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ λάβωσι τὰ παρ' αὐτῶν εἰς διαφόρους κοινότητας δανεισθέντα.»

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ ἐπίσης εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἀνεγνώσθησαν ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 96, 97, 99 καὶ 100 περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

«Ἀρ. 96. Ἀναφορὰ ἀπὸ 1 Μαρτίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν Ἑλένης Κούμα, δι' ἧς αὕτη συσταίνει εἰς τὴν βουλὴν τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην τοῦ πατρός της, ἀφεθεῖσαν αὐτῇ ὡς κληρονόμημα, καὶ ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἀγορὰν αὐτῆς.

Ἀριθ. 97. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Μαρτίου τ. ε. Ἑλλήνων τινων ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβόντων, δι' ἧς οὗτοι ἐξαιτοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς εἰς ἀνάκτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας ἀδίκως ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρεθέντος δικαιώματος τοῦ ἐμπορεύεσθαι ὅ,τι ἤθελον δυνηθῆ πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, περὶ οὗ, ἐνῷ πολλάκις ἀνεφέρθησαν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴν πρεσβείαν, αὐτὴ οὐδεμίαν περὶ αὐτῶν, τοσοῦτον ἀναξιοπαθούντων, φροντίδα ἔσχεν.

Ἀριθ. 99. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1849 τοῦ Δημάρχου Ἀροανείας, τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων, δι' ἧς ἐξαιτεῖται

ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν διατήρησιν τοῦ διαλυθέντος μοναστηρίου Σωποτοῦ «ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» (ἐπισυνάπτων πρὸς τοῦτο καὶ πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἰδίου Δήμου,) καὶ ἐξαιτεῖται συνάμα τὴν συγχώνευσιν τοῦ διαλελυμένου μονιδρίου Στρεζόβης εἰς τὸ τοῦ Σωποτοῦ.

Ἀριθ. 100. Ἀναφορὰ ἀπὸ 8 Μαρτ. τ. ε. κατοίκων τινῶν τοῦ χωρίου Πικέρνη τῆς Μαντινείας, διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται σφοδρῶς κατὰ παραβιάσεων καὶ καταπιέσεων τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅτι ἐξέδωκαν κρύφα διπλᾶ πρωτότυπα, ἐνέγραψαν εἰς αὐτὰ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν γεωργῶν ὡς ἐθνικάς, συμπεριλαβόντες εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον διττὴν φορολογίαν, καὶ ὅτι, ἐνῷ διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, προκαλεσθείσης ἐξ ἀναφορᾶς των, ὑπεχρεώθησαν οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ ἐνάξωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἀποδείξωσι τὰς ἀξιώσεις των, οὗτοι, παρὰ τὴν διαταγὴν καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ ἐνάγηται, ἀπαιτοῦσι νὰ ἐναχθῶσιν αὐτοὶ παρὰ τῶν γεωργῶν. Ἐξαιτοῦνται λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς κατὰ τῆς τοιαύτης ἀσυγγνώστου διαγωγῆς τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως.

Ἡ δὲ βουλὴ ἐπὶ μὲν τῆς ὑπ' ἀριθ. 97 παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ ὑπ' ἀρ. 96 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου καὶ τῆς παιδείας ἀπαιτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 99 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ περὶ διαλελυμένων μονῶν νόμου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 100 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ στενῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐπιστήσῃ συντόνως τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ὥστε νὰ ἐπιφερθῇ ἡ κατὰ νόμον θεραπεία ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν φορολογουμένων, ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας ταῦτα.»

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 101 ἀναφορᾶς, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀρ. 101. Ἀναφορὰ ἀπὸ 6 Μαρτίου τ. ε. κατοίκων τινῶν Πειραιῶς, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται διὰ τοὺς λόγους, οὓς ἐν αὐτῇ ἀναφέρουσιν, ὥστε τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὸ 1843, νὰ πληρώσωσι διὰ φαλαγγιτικῶν γραμματίων

άνευ τόκου, ἡ τοὐλάχιστον ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν τόκων καὶ νὰ πληρώσωσιν εἰς ὡρισμένας προθεσμίας τὸ ἀντίτιμον τῶν οἰκοπέδων.»

Ἡ δὲ Βουλή, παρατηρηθέντος ὅτι δὲν εἶναι ἁρμοδία ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Παραλειρθείσης δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 102, ὡς ἀπελθούσης τῆς ἀναφερομένης, ἀνεγνώσθη ἡ ἑρεξῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 103.

«Ἀριθ. 103. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Μαρτίου τ. ε. τῶν μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν Ὀλυμπίας, καταφερομένων κατὰ τοῦ ἐπάρχου αὐτῆς καὶ τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας διὰ τὰς παρανομίας, τὰς ὁποίας ἔπραξαν εἰς τὴν διεξαχθεῖσαν ἐκλογὴν τοῦ γ'. Βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας.»

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως.

«Ἡ ὑπ' ἀριθ. 103 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, εἰς ὃ θὰ κληρωθῇ ἡ Βουλευτικὴ ἐκλογὴ Ὀλυμπίας.»

Τελευταῖον ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως προσαρτώμεναι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι οὕτω·

«Πρὶν ἡ δώσῃ πέρας ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσίν της, χρεωστεῖ νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι τρία κυρίως εἶναι τὰ οὐσιωδέστερα ζητήματα, εἰς ἃ περιστρέφονται αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραί· 1) περὶ ἐλαφρύνσεως τῶν ἐκ προικοκτησιῶν προερχομένων χρεῶν, 2) περὶ καθυστερούντων καὶ 3) περὶ συντάξεων. Καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ἀντικειμένων, ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε πάντοτε τὴν ἐπιθυμίαν της τοῦ νὰ ὑποβληθῶσι τὸ ταχύτερον οἱ ἁρμόδιοι νόμοι, καὶ μ' ὅλον τοῦτο τίποτε δὲν ἐγένετο.

Γνωμοδοτεῖ ὅθεν ἰδίως ἐπὶ τούτου, ὥστε νὰ προσκληθῇ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἵνα μὴ πλέον ἀδιαφορῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίων, καθισταμένων ἀναποφεύκτων, καὶ ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία πρέπει νὰ ἦναι ἡ πρωτίστη φροντὶς πάσης συνετῆς κυβερνήσεως·

Ἐπίσης δὲ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα πρέπει νὰ προσκληθῶσι διὰ νὰ χορηγῶσι κατὰ μῆνα τὰς ζητουμένας παρὰ τῆς Βουλῆς

πληροφορίας διὰ τῶν διευθυνημένων ἑκάστοτε ἀναφορῶν μὲ τὴν δήλωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων.»

Κατὰ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ περὶ καθυστερούντων χρεῶν νομοσχέδιον δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ὀλίγους μὲν ἐνδιαφέρει, γενικῶς δὲ βλάπτει τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Διὸ καὶ τὸ ὑπουργεῖον, καίτοι ψηφισθὲν εἰς τὴν βουλήν, δὲν εἰσήγαγεν αὐτὸ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ ἀμεῖβον τὸν ὅλον.

Παρατηρηθέντος δὲ, ὅτι ἀκαίρως ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἀντικειμένου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπορριπτομένη νὰ διευθυνθῶσι καὶ συζητηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Περαιωθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Μαντινείας παρετήρησεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, προκειμένου περὶ αὐξήσεως τῶν ἐφετείων, εἶχε καταδείξει ὅτι τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν δι' ὀλιγωτέρας δαπάνης, ἐὰν ἡ ἕδρα τῶν δικαστηρίων τιθῇ οὕτως, ὥστε νὰ χρησιμεύῃ ὡς κέντρον τῶν κατοίκων ἁπάσης τῆς περιφερείας· διότι, ὅσον ἡ ἀπόστασις εἶναι μακροτέρα, τοσοῦτον αὐξάνουσιν αἱ δαπάναι εἰς τὰς ποινικὰς διαδικασίας, καὶ ἀμβλύνεται ἡ ἠθικὴ βαρύτης τοῦ νόμου πρὸς περιστολὴν τῆς κακίας. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις, ἱδρύουσα κατ' ἀρχὰς τὰ ἐφετεῖα εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς Πελοποννήσου, ἓν μὲν συνέστησεν εἰς τὴν Τριπολιν, ἕτερον δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ ἀληθῶς, ἐὰν παρατηρήσῃ τις, τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τῆς Τριπόλεως, ὥστε ὅλοι οἱ νομοὶ εὑρίσκονται εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς· διὸ μετέδωκεν ἐκείθεν ἡ εἰσαγγελία μεγίστην ἁρμονίαν καὶ εἰς τὰ ὑποδεέστερα δικαστήρια, καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ὁμοιόμορφον ἑρμηνείαν τῶν νόμων. Ἀλλὰ τὸ 1836, μετατεθὲν τὸ ἐφετεῖον εἰς Ναύπλιον, ἐμακρύνθη εἰς 10 ὡρῶν ἀπόστασιν ἀφ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ εἰς τόπον μάλιστα, ὅπου δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων δυσκόλως δύναται νὰ διαμείνῃ ὁ ξένος· ἐκ τούτου οὐ μόνον ἄπειροι δίκαι συνεσωρεύθησαν, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ εἰς μάτην ἀπώλοντο, μὴ δυναμένου τοῦ διαδίκου νὰ παρευρίσκηται καὶ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Δὲν προεκάλεσαν δὲ τὴν ἐκ Τριπόλεως μετάθεσιν τοῦ ἐφετείου λόγοι ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μόνον διότι μέχρι τοῦ 1835, διὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν παλίρροιαν συνεχῶν κινδύνων, δὲν ἠδυνήθη ὁ τόπος οὗτος νὰ βελτιωθῇ. Τὸ ἄγριωπὸν ἄρα τῶν ἐρειπίων του καὶ ἡ ἔλλειψις οἰκιῶν ἦσαν οἱ

μόνοι λόγοι τῆς μεταθέσεως· ἀλλ' ἤδη αἱ δυσχέρειαι αὗται ἐξέλιπον, καὶ ἡ Τρίπολις κατοικηθεῖσα ἀνεκαινίσθη. Διὸ ὑποβάλλει πρότασιν περὶ τῆς εἰς Τρίπολιν μεταθέσεως ἑνὸς ἐφετείου, ἐπιφυλαττόμενος, ἐὰν θεωρηθῇ συζητητέα, νὰ καταδείξῃ διὰ πίνακος τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας.

Μετὰ τοῦτον παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιςώσεως 15,000 δραχ. ὑπὲρ τῶν ἐξωθεν προσφύγων, ἀνέγνωσκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συνδρομῆς εἰς πρόσφυγας νομοσχεδίου τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν, καὶ θεωροῦσα, ὅτι λόγος δημοσίας τάξεως, ἅμα δὲ καὶ φιλανθρωπίας, ὑπηγόρευσαν τὸ τοιοῦτον μέτρον, συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Μ. Βιτάλης.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, προσκαλέσας τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων νομοσχεδίων ἵνα συντάξωσι τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τας 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ Παρίσης.
Μ. Χατσῆ Μελέτιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. ΙΓ'.

Τῆς 25 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, περὶ χορηγίας συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 2067 35/100, καὶ περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἀγορασθέντος πλοίου ἡ *Ἀθηνᾶ*, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν, ἐχούσας οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἐν τινι τοῦ βουλευτηρίου δωματίῳ, καὶ διεξελθοῦσα μετὰ προσοχῆς τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν μὲν, νὰ παραδεχθῇ ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, ὡς χρησιμώτατον ἕνεκα τῆς ταχείας διανομῆς τῆς ὑπὸ τῶν ἐφετείων διαχειριζομένης δικαιοσύνης, τῆς ἀφεύκτου εἰς τοὺς διαδίκους συνεπείας τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ χρόνου (ἰδίως δὲ διὰ τοὺς κατοίκους τῶν τριῶν νομῶν Ἀχαΐας, Μεσσηνίας καὶ Ἀκαρνανίας) καὶ ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων τοῦ δημοσίου πλούτου.

Κατὰ μειονοψηφίαν δὲ γνωμοδοτεῖ, ὅτι ὁ νομὸς τῆς Μεσσηνίας νὰ μείνῃ προσκολλημένος, ὡς μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ἐφετεῖον Ναυπλίας, διότι προσβάλλονται τὰ συμφέροντα τοῦ νομοῦ ἐκείνου, ἕνεκα τῆς μεγαλητέρας ἀποστάσεως τῶν Πατρῶν καὶ δυσχερεστέρας ὁδοιπορίας τῶν διαδίκων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Παπαδιαμαντόπουλος

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς, ἐξετάσασα καλῶς τὰ ἐν τῇ ἀπὸ 26 Μαρτίου ἐκθέσει τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφερόμενα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ζητηθείσης συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 2,067 καὶ 35/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848, συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ σώματος τὴν ῥηθεῖσαν προσθήκην τῶν δραχ. 2,067 καὶ 35/00 εἰς τὴν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκείνου ψηφισθεῖσαν πίστωσιν.

Ἀλλά, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ δραχ. 509 καὶ 82/00 δαπάνην, ἥτις ἐγένετο διὰ συνδρομὰς ἐκτάκτους πληρωθείσας εἰς 20 φύλλα μιᾶς ἐφημερίδος, καὶ διὰ καταχωρίσεις ἐπισήμων ἐγγράφων εἰς τὴν αὐτὴν καὶ εἰς ἑτέραν τινὰ, ἓν μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐγνωμοδότησεν, ὅτι κακῶς ἐγένετο ἡ δαπάνη αὕτη, καὶ δὲν εἶναι ἐγκριτέα· τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς Σας ἐγνωμοδότησαν μὲν, ὡς προείρηται, ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ζητουμένης συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 2,067 καὶ 35/00, εἰς τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνεται

καὶ τὸ ἐκ δραχ. 509 82/00 διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἔκτακτοι τότε περιστάσεις, αἱ τῆς ἀνταρσίας, ὑπηγόρευσαν, φαίνεται, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκτάκτου διανομῆς φύλλων τινῶν ἐφημερίδων, καὶ τῆς ἐν αὐταῖς καταχωρίσεως τινων ἐπισήμων ἐγγράφων· ἀλλὰ συμφωνοῦσι καὶ ταῦτα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς Σας, ὅτι δὲν πρέπει παντελῶς τοῦ λοιποῦ τοιαῦται ἔκτακτοι δαπάναι νὰ γίγνωνται εἰς βάρος τῶν πιστώσεων, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τὰ ὑπουργεῖα διὰ τὰς τακτικὰς αὐτῶν δαπάνας, ἐνῷ ὑπῆρχον κεφάλαια διὰ γενικὰ τοιαῦτα ἔξοδα, χορηγούμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ ἡ ἀνωτέρω ἔκτακτος δαπάνη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Δελιγιάννης.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ πλοίου « ἡ Ἀθηνᾶ », διὰ τους εἰς τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν διαλαμβανομένους λόγους, παραδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχήν του εἰς τὴν Βουλήν. Ἐπιφυλάσσεται δὲ, δι' ὅσους ἐν τῇ συζητήσει θέλει ἐκθέσει λόγους, ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, νὰ προσβεύσῃ δύο ἰδίας διὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ 2 ἄρθρου, τὰς ὁποίας, προτείνουσα εἰς τὴν Βουλὴν, ἀφίνει εἰς τὴν σκέψιν της νὰ παραδεχθῇ ὁποίαν ἐκ τῶν δύο ἐγκρίνει.

Κατὰ τὴν πρώτην, οὐδεμίαν ἄλλην μεταβολὴν λαμβάνει τὸ 2 ἄρθρον, εἰμὴ μόνον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως « κατ' ἐκτίμησιν ». Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸ ἄρθρον τροπολογεῖται οὕτω ἀκολούθως.

« Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γείνει εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, πληρωθησομένας ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεως θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—1851. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐφρ. Μ. Παρίσης.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐπίσης ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν, καὶ ἑτέραν εἰδικὴν ἐπ

αἰτήσεως τοῦ Κ. Κ. Λεβίδου, ζητοῦντος συνδρομὴν πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν ἀφορώντων τό τε βαυαρικὸν δάνειον καὶ τὰς ἐν Λονδίνῳ γενομένας διαπραγματεύσεις ἐγγράφων· ἔχουσι δὲ καὶ αὗται οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἔν τινι τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος δωματίῳ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὰς πρὸς τὴν βουλὴν δοθείσας ἀναφορὰς, καταχωρισμένας εἰς τὸ περὶ τούτων πρωτόκολλον ἀπὸ ἀριθ. 104—146· ἐφ' ὧν

Γνωμοδοτεῖ,

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 104 καὶ 106 ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 105 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 114, 115, 119, 120, 123, 125, 128, 136, 138, 139, 143, 144, 145 καὶ 146 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν ὁμοίως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἐμπεριεχομένας αἰτήσεις ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γενικοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 107, 124, 126, 129, 130 καὶ 131 ἀναφοραὶ, νὰ παραπεμφθῶσιν ὁμοίως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα, καὶ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ, ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς χρειωδεῖς πληροφορίας.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 108 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν ἐπὶ τῶν καταγγελλομένων καταχρήσεων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 109 ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀναφερομένου, ἐὰν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτιθέμενα ἔχωσιν ἀληθείας.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 110, 111 καὶ 112 ἀναφοραὶ, νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομ. ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀνενεχθέντων καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 113 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Ἐφόρου Τροιζηνίας παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **116** ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ αὐτήν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμόν τι κώλυμα.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **117** ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **118** ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **121** νὰ συστηθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **122** νὰ διευθυνθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν ταῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δέον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **127** ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **132** ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς ἀναφερομένης ἐν δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **133** ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν βοηθημάτων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **134** νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς διαγωγῆς ταῦ καταμεμνομένου ὑπαλλήλου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **135** ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **137** νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **140** νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν ἐπὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων παραπόνων τῶν κατοίκων Τσιπιανῶν τῆς Ἐπαρχίας Μαντινείας.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **141** ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **142** νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **24** Μαΐου **1849**.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ν. Α. Ἰατρός.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ **15** τοῦ λήγοντος πρὸς τὸ προεδρεῖον ἀναφορὰν τοῦ Κ. Κωνσταν. Λεβίδου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν δαπάνη τῆς βουλῆς ἐκτύπωσιν ὅλων τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν διατρεξάντων ἐπὶ τοῦ Ἑλλην. ζητήματος ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ Λονδίνου, καὶ συμμορφωθεῖσα μὲ τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπόφανσιν τῆς βουλῆς,

Γνωμοδοτεῖ,

Ἡ προκειμένη πρότασις τοῦ Κυρίου Λεβίδου νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον, ἐπιφορτιζόμενον νὰ ἐξετάσῃ δεόντως, ἂν ἡ μεταφρασθεῖσα συλλογὴ ἐμπεριέχῃ ἔγγραφα μήπω δεδημοσιευμένα εἰς Ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ χρήσιμα εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς βουλῆς τὴν περὶ τῆς ἀναγκαίας πρὸς τύπωσιν αὐτῶν δαπάνης ἔγκρισίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **24** Μαΐου **1849**.

Ὁ εἰσηγητὴς Ν. Α. Ἰατρός.

Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει, ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ ἐπὶ μῆνα ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν ἐκ Γόρτυνος βουλευτὴν Κ. Π. Δελιγιάννην.

Παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι ὁ ἐν τῇ βουλῇ γενόμενος λόγος περὶ καταχρήσεων πραχθεισῶν ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἀπεσταλμένων πρὸς σύλληψιν τῶν στρατευσίμων, ἀφώρα τὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας πραχθείσας, καὶ τότε κατὰ προσθήκην καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς παρένειρέ τις καὶ τὰς κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν. Ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἀποστείλαν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, περιωρίσθη μόνον εἰς τὰ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν πραχθεισῶν ἐκτεθέντα· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ζητηθῶσι καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰς κατὰ τὴν Ἠλείαν πραχθείσας ἐγγραφα, περὶ ὧν τότε τὰ εἰκότα ἐξετέθησαν.

Ἐπηνέχθη δ' ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅτι θέλει ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα ἀποστείλῃ καὶ τὰς πληροφορίας ταύτας.

Ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι πολλάκις ἐλέχθη ὅτι διάφοροι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐσφετερίσθησαν τὰ ἐμπεπιστευμένα εἰς αὐτοὺς δημόσια χρήματα· καὶ ὅτι, ἵνα γενῇ γνωστὸν ἐὰν διατηρῶνται ἔτι ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς θέσεις των, πρέπει νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγ-

κτικοῦ συνεδρίου πίναξ ἐμφαίνων τὰς κατὰ τοιούτων ἐκδεδομένας ὑπὸ τοῦ συνεδρίου καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, τὰ κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεων τοιούτων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐνεργηθέντα πρὸς ἐκτέλεσίν των, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἔτι διατηρουμένων τοιούτων ὑπαλλήλων. Μετά τινας δ' ὑπ' ἄλλων ἐπενεχθείσας διασαφήσεις, ἡ βουλὴ συνήνεσε νὰ ζητηθῇ ὁ πίναξ οὗτος.

Ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 15,000 δραχμῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, πρὸς συνδρομὴν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ προσφευγόντων ἀλλοδαπῶν. Κριθείσης ὅμως ἀναγκαίας κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς παρουσίας τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ μὴ δυναμένης τῆς βουλῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ὑπὸ βουλευτοῦ προτεταμένου περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν νομοσχεδίου, διὰ τὴν ἀπουσίαν ἐπίσης τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ, ἐνεκρίθη νὰ διακοπῇ ἐπὶ μικρὸν ἡ συνεδρίασις, ἕως ἂν προσέλθῃ ὁ ἐγκαίρως προσκληθεὶς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός· ἐφ' ᾧ καὶ ὁ πρόεδρος διέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ εἴκοσι λεπτά.

Παρελθούσης δὲ τῆς ὥρας ταύτης καὶ προσελθόντος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 15,000 νομοσχεδίου.

Προτεθείσης δὲ τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ συζητήσεως, παρετήρησέ τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι καὶ ἄλλοτε τοιαῦται συνδρομαὶ ἐγίνοντο, καί τοι μὴ ὑπάρχοντος εἰδικοῦ ἄρθρου καὶ κεφαλαίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ζητουμένης δ' ἤδη ἐπὶ τούτῳ εἰδικῆς πιστώσεως, οὐδὲν μὲν ἀντιλέγει κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, ἀλλά, ἵνα μὴ ἐκλάβωσιν αἱ ὅμοροι ἐπικράτειαι ὅτι δι' αὐτῆς συντρέχομεν πάντας τοὺς πρόσφυγας, καὶ αὐτοὺς τοὺς φεύγοντας τὴν τιμωρίαν κοινῶν ἐγκλημάτων, πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ τοῦ νομοσχεδίου τίτλος, ἀντικαθιστωμένης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως *πρόσφυγας* διὰ τῆς *ξένους*. Ὅτι αἱ ἐκ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ πρὸς τοὺς ξένους τούτους διδόμεναι περιθάλψεις οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν μὲ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ εἰδικῷ τοῦ προϋπολογισμοῦ κεφαλαίῳ τῶν βοηθημάτων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν κατηγορίαν ἰδίως ὑπάγονται· ἐπειδὴ δὲ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων τοῦ κεφαλαίου ἐκείνου τῶν βοηθημάτων ζητηθέντα ποσὰ εἰσὶν ἀρκούντως εὐμεγέθη, εἶναι δυνατὸν νὰ συγχω-

νευθῇ ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ζητουμένη πίστωσις εἰς ἐκεῖνα, καὶ νὰ θεραπευθῇ δι' ἐκείνων καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη· ζητοῦντος ὅμως τοῦ ὑπουργείου εἰδικὴν πίστωσιν, εἰκάζεται ὅτι ἐξηντλήθησαν ἤδη τὰ ποσὰ ἐκεῖνα τῶν βοηθημάτων, καὶ, τούτου ὄντος, κατεπράχθη ὑπέρβασις ἀληθής, μήπω μάλιστα ἐπιψηφισθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τελευτῶν ἀνεκεφαλαίωσεν, ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ τοῦ νομοσχεδίου τίτλος, ἡ δὲ ζητουμένη πίστωσις νὰ καταχωρισθῇ ἐν ἰδίῳ ἐδαφίῳ εἰς τὸ ἕτερον τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ βοηθειῶν κεφαλαίου.

Μηδενὸς κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Δυοβουνιώτου καὶ Ἐμμ. Ἀντίπα, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὲρ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν προσφευγόντων ἀλλοδαπῶν; ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου		Σ. Στράτος	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Α. Π. Νάκος	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Γ. Κονδύλης	Ν.
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.	Κ. Φασίτσας	Ν.
Μ. Κατρὴς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Δημ. Κονδύλης	Ν.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Ἅγ. Γουζούασης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γ. Κ. Βελῆς	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυπόκαμισος	Ν.	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Στέφ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Κωνστ. Βριζάκης	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Γρηγ. Χατσηγιάννος	

Γεώρ. Μῆτσος	
Ἰω. Κλίμακας	
Ἀναγ. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάνος	
Μ. Ν. Βελέττας	
Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώρ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείρ. Δεπάστας	Ν.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριητόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θ. Μ. Πετρινὸς	Ν.
Κ. Μανέτας	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μ. Χατσῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κωνς. Βεΐκος	
Μ. Ἰατρὸς	
Δ. Βιρβίλης	
Γ. Μπάνης	Ν.
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμαν. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Κανελόπουλος	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκοῦρας	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χρ. Τσίνος	
Δημ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	Ν.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	Ν.
Στ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰω. Περίδης	Ν.
Ἀνδρ. Μάμουκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἁρμάος	Ν.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.

Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνς. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Τασσαΐος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰω. Οἰκονόμου	Ν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἀντελέχθη κατὰ τῶν ἐν ἀρχῇ ἐκτεθέντων, ὅτι κατὰ μὲν τῆς χορηγίας τῆς πιστώσεως οὐδεὶς ἀντιλέγει· περὶ δὲ τοῦ τόπου ἐν ᾧ πρέπει να καταχωρισθῇ, τὸ ὑπουργεῖον θέλει προσδιορίσει αὐτὸν ὁδηγούμενον ἐκ τῶν αἰτιῶν, τῶν προκαλεσασῶν τὸ μέτρον τοῦτο. Ἑπομένως ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτό τε καὶ τὸ κατόπιν ἀναγνωσθὲν 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτω·

«Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων (ἀρ. 15,000) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ἥτις θέλει ἀποτελέσει ἴδιον ἐδάφιον α συνδρομὴ εἰς πρόσφυγας » ἐν τῷ κεφ. Γ'. ἄρθρῳ 1 γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θέλει χρησιμεύσει εἰς διατήρησιν καὶ συνδρομὴν διαφόρων ἐνδεῶν προσφύγων.»

ἐγένετο ἐπίσης ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Μ. Ι. Μιχαλοπούλου καὶ Γ. Α. Ἀντωνοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78, κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 15,000 χιλιάδων δραχμῶν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πρόσφυγας; ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	
Κλεομένης Οἰκονόμου	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.

Μ. Δ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.
Άντώνιος Καμπάνης	N.
Άνδρέας Δανόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρὸς	N.
Άναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Άνάργυρος Πετράκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.
Άντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσανετάκης	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N.
Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	
Ἄγ. Γουζούασης	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Άναγν. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάνος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	N.
Ἡλίας Παππαδαῖος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	N.
Γρηγ Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανιλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Γεώργ. Παππανικολάου	N.
Πέτρος Δελιγιάννης	N.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Άντωνόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἐμμανουὴλ Άντίπας	N.
Άνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	N.
Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἡλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέραιος	N.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βέϊκος	
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	N.
Π. Μαυρομιχάλης	

Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκοῦρας	
Άναγ. Κτσγιᾶς	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰω. Δ. Άντωνόπουλος	
Χρ. Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	N.
Ἐυ. Α. Ὁρλὸφ	N.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	N.
Σ. Άντωνιάδης	
Κωνστ. Άντωνιάδης	N.
Ἰω. Περιδὴς	N.
Άνδρέας Μάμουκας	N.
Κάρολος Ναΐζος	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.
Άντώνιος Ἀρμάος	N.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Άν. Παπαντσώρης	N.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Α. Γ. Κουντουριώτης.	
Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Δ. Χατζίσκος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Ἰωάννης Τασσαΐος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰωάν. Οἰκονόμου.	N.

Ἐνταῦθα προσελθὼν καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ ἀ. Διερμηνέως, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω.

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Συνελθοῦσα ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ βουλευτηρίου ἡ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, καὶ παρατηρήσασα, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προεκαλέσθη ἀπὸ διαφόρους ἀποράσεις τῆς βουλῆς, καὶ ὅτι ὁμολογουμένως ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν ἑξακοσίων, ἥτις χορηγεῖται κατὰ μῆνα εἰς μισθοδοσίαν τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, εἶναι ἀνεπαρκὴς ὡς πρὸς τὰ μεγάλα ἔξοδα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ὁ ὑπάλληλος οὗτος, συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 μαΐου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Ν. Βαλέττας »

Πρώτησέ τις τὸν παρόντα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργόν, ἐὰν ἀνεκάλεσε τοὺς πρὸς σύλληψιν τῶν στρατευσίμων ἀπεσταλμένους ἀξιωματικούς, κατὰ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ἄλλοτε ἐπὶ τούτου ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐγένοντο εἰς αὐτὸν γνωσταὶ αἱ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπαρχιῶν καταπραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων καταχρήσεις.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀπαντήσῃ ὅταν σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν ἵνα ἀνακαλέσῃ αὐτούς. Ἐνεκρίθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν.

Ἐζήτησεν ἄλλος νὰ ζητηθῶσιν ἐπαναληπτικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου αἱ καὶ ἄλλοτε ζητηθεῖσαι μήπω δὲ ὑποβληθεῖσαι πληροφορίαι ἐπὶ διαφόρων ὑποθέσεων, περὶ ὧν ἴδιος ἐν τῇ βουλῇ λόγος ἐγένετο· τοιαῦται δ' εἰσὶν ἐκμίσθωσίς τις ἐνὸς ἔλους κατὰ τὴν Μαντίνειαν, σύνταξις διδομένη εἴς τινα ἀπολέσασαν τὰς ὑπὸ τοῦ διατάγματος ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, καὶ ἄλλαι ῥητῶς ἀριθμηθεῖσαι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12 Ἰανουαρίου.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπί τινων μὲ τούτων ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν βουλὴν τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, θέλουσι δὲ ζητηθῆ αὖθις τὰ μήπω ὑποβληθέντα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἐνεκρίθη νὰ διακοπῶσιν αὖθις αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας, 30 τοῦ ὑπερμεσοῦντος, ἵνα καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ὑποβάλῃ ἔκθεσίν τινα ἐπί τινος τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν μήπω ἐξελεγχθέντων· ἐφ' ᾧ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, τοῦ περιλαμβάνοντος τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας τῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων πιστώσεως, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τῆς 30 Μαΐου τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκθέσεις, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης
Μελ. Χ. Μελέτης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.
Τῆς 30 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθὲν ὑπεγράφη παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐχορηγήθη εἰς μὲν τὸν ἐξ Ἀκαρνανίας βουλευτὴν Κ. Σ. Στράτον, λόγῳ οἰκιακῶν ὑποθέσεών του, νέα παράτασις μηνιαίας ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν λῆξιν αὐτῆς· εἰς δὲ τὸν ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτὴν Κ. Γιολδάσην, λαβόντα παρὰ τοῦ προεδρείου δεκαπενθήμερον ἄδειαν, παράτασις μηνιαία.

Ἀνηγγέλθησαν ἀκολούθως ἀντικείμενα συζητήσεως α') ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου, περὶ προβιβασμῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς β') ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Λεβίδου, γ') ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ποσῶν τινων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, δ') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γ'. ἐφετείου ἐν Πάτραις, ε') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ, ς') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ζ) ἡ ἐπὶ διαφόρων ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντός τινος, ὅτι καθίσταται ἄπορον πῶς ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ δὲν ὑπέβαλεν ἔκθεσίν τινα νεωτέραν· ὅτι τρέχομεν οὕτως ἄνω ποταμῶν, ἐνῷ πέρυσι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶχεν ἐπιψηφισθῇ τὸ σύνολον τῶν προϋπολογισμῶν, καὶ ὅτι αἱ δαπάναι, οὖσαι κανονισμέναι, δὲν χρῄζουσι πολλῆς ἐργασίας, διὸ ἢ πρέπει νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ ἔργον της ἡ ἐπιτροπὴ, ἢ νὰ ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς κατ' εὐθείαν, διὰ νὰ μὴ γογγύζῃ ἡ κοινὴ γνώμη. Ἐπέφερεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐπὶ τούτῳ διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων ἡ ἐπιτροπὴ εἰργάσθη, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ, ἐπειδὴ τινὰ τῶν μελῶν της ἀνῆκον καὶ εἰς τὸ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν κληρωθὲν τμῆμα, ἐξέτεινε τὰς ἐργασίας της καὶ τὴν νύκτα. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἔχει, καί τοι ἀπεύδουσα, ἑτοίμην τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' αἰρνιδίως, λαβοῦσα πολλὰς ἐπιγενεσίρας δηλώσεις, παρεμποδίσθη· διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα δὲν παρουσιάζει πλεόνασμά τι, ἀλ-

λως τε εἶναι ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις ὅλων τῶν ἐσόδων, καὶ ὅμως αἱ διάφοροι αὐταὶ δηλώσεις αὐξάνουσι τὰ ἔξοδα κατὰ 500,000 δραχμάς. Ἐρρέθη δὲ καὶ ἄλλοτε ὅτι πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁσάκις συμβῇ τοῦτο, οἱ ὑπουργοὶ καταδεικνύουσι καὶ τοὺς πόρους, δι' ὧν θέλει καλυφθῇ πᾶσα ὑπέρβασις· ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε εἶπε τοῦτο, οἱ ὑπουργοί, παρουσιάζοντες νέας δηλώσεις, δὲν ἐπρονόησαν νὰ ὑποδείξωσι καὶ τοὺς πόρους, δι' ὧν θέλουσι καλυφθῇ αἱ δαπάναι. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν θεωροῦσα ἀδύνατον νὰ ψηφισῃ ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης τὴν ἀνωτέρω ὑπέρβασιν, ἵν' ἀποφύγῃ τὸ ἄτοπον ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων νὰ ἐμφαίνῃ 14,000,000, ἐκ δὲ τῶν ἐξόδων νὰ προκύπτωσι 14,500,000, ὠφειλεν ἢ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς δηλώσεις, ἢ νὰ ἐλαττώσῃ διαφόρους τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνας· ἐπειδὴ ὅμως ἐνδεχόμενον εἶναι ποσά τινα τῶν δηλώσεων νὰ ἦναι ἀναγκαιότερα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπαρχόντων, ἐπρότεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ νὰ καταδείξῃ τοὺς ὑπὲρ τῶν δηλώσεων πόρους, ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ ἐκ τε τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ οἱ μὲν ὑπουργοί, συζητοῦντες τοῦτο μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, κατ' ἀρχὰς ἐνόμισαν ὅτι δύναται νὰ οἰκονομηθῇ ἡ ὑπέρβασις, ἀλλὰ, πεισθέντες ἔπειτα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐδέχθησαν νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλαττώσεις· οὕτω π. χ. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπέφερεν 89,000 δραχμῶν ἐλαττώσεις, διεβεβαίωσαν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὅτι τὸ αὐτὸ θέλουσι πράξει. Ἐνταῦθα λοιπόν, ἂν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔπρεπε νὰ περιμείνῃ καὶ τὰς τῶν ἄλλων ὑπουργῶν ἐλαττώσεις, προέβη ὅμως εἰς τὸ ἔργον, σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἄλλας οἱκοθεν ἐλαττώσεις, ἐὰν δὲν καλυφθῇ ἡ ὑπέρβασις. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ ἰσχυρότατοι λόγοι, δι' οὓς παρεμποδίσθη ἡ ἐπιτροπή, ἂν καὶ ἄλλως ἡ διακοπὴ δύω ἡμερῶν δὲν ἐπήρκει εἰς τὸ νὰ ἐξελεγχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοιούτου ὑπουργείου καὶ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις. Δὲν εἶναι δέ, ὡς εἶπον, τόσον εὔκολος ἡ ἐξέλεγξις, διότι ἅπασαι αἱ δαπάναι δὲν εἶναι κανονισμέναι καὶ ἀμετάβλητοι· τοὐναντίον ἡ τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκη παρουσιάζει δαπάνας συνήθως μεταβλητάς. Τελευταῖον, ἐν ὅσῳ ἡ φαινομένη ὑπέρβασις δὲν θεραπευθῇ, ἀγνοεῖται τί θέλει πράξει ἡ ἐπιτροπή, διότι οὔτε νὰ παρουσιάσῃ μείζονα τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἀρμόζει, οὔτε οἱκοθεν νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐλαττώσεις δύναται, ἀγνοοῦσα τίνα τὰ ἐξοβελιστέα ποσά.

Μετὰ τοῦτο, προκειμένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προβιβασμῶν εἰς τὸν γραπτὸν προτεταμένου νομοσχεδίου, προτείναντος

τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ ἀναβληθῇ, ὡς μὴ δυναμένου δι' ἀσθένειαν νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ἐπέφερεν ὁ προτείνας αὐτὸ, ὅτι δύναται νὰ προβῇ ἡ συζήτησις, καθ' ὅσον αἱ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπενεχθεῖσαι τροπολογίαι δὲν εἶναι οὐσιώδεις· ἄλλως τε, ἂν καὶ τῷ παρετηρήθη ὅ,τι δὲν ἠγόρευσε προχθὲς περὶ τούτου, μὴ ἔχων ὅμως τὸν ἐγωϊσμὸν νὰ θεωρῇ τὸ ἔργον αὐτοῦ ὅλως ἐντελὲς, καὶ τότε μὲν ἐσιώπησε καὶ σήμερον ἀφίνει νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις ὅταν θελήσωσι, καθ' ὅσον θεωροῦσιν ἴσως τινὲς προτιμότερον νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ προβιβασμοὶ ὅπως μέχρι τοῦδε ἐγίνοντο.

Ἐπὶ τούτοις, παραδεχθείσης τῆς βουλῆς νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, ὁ αὐτὸς βουλευτὴς παρετήρησεν, ὅτι, καθ' ἃ πληροφορεῖται, ἡ διευθύνουσα τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν, ὁσάκις ἀφικνοῦνται ἐπαρχιῶται δι' ὑποθέσεις των, ἀπάγει τὰ φορτηγὰ ζῶα τῶν πρὸς μεταφορὰν δημοσίων πραγμάτων· ἐχάτους δὲ εἰς ὁμοίαν περίστασιν ὁ διευθυντὴς, ἂν καὶ τῷ ἔγινεν ἡ παρατήρησις, ἠρνήθη νὰ ἀπαλλάξῃ τὰ ζῶα τῶν πολιτῶν, καὶ οὕτως ἐβιάσθησαν, ἐγκαταλιπόντες τὰς ὑποθέσεις των, νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὄρος. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς, ὡς νομίζει, ὑπάρχει νόμος, χορηγῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τοιοῦτον δικαίωμα, προκαλεῖ αὐτὸν νὰ δώσῃ λόγον, δυνάμει τίνος νόμου μετέρχεται τὰ τοιαῦτα.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου ὅτι τοιοῦτος τις νόμος ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνατίθησι τὸ δικαίωμα εἰς μόνην τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, καὶ δι' αὐτῆς πρέπει νὰ γίνηται χρῆσις αὐτοῦ. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ νόμου, ἀλλ' ἁπλῆ μόνον διατάξεως, δι' ἧς πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἐγίνοντο καταχρήσεις· παρατηρεῖ δ' ὅτι δὲν περιορίζεται τὸ κακὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν μόνην, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ εἶναι λυπηρὸν, ἀλλ' ἀληθὲς ὅτι, ἐνῷ μεταβαίνουσι πολλάκις 10—12 ὡρῶν ἀπόστασιν δι' ὑποθέσεις των, ἐξαίφνης συλλαμβάνει ὁ στρατιώτης τὰ ζῶά των καὶ τοὺς ὑποχρεοῖ νὰ παρακολουθήσωσι τὴν διεύθυνσίν του. Καὶ δίδονται μὲν τῷ ὄντι μικρά τις ἀποζημίωσις, ἀλλὰ ταύτη ὑποχρέωσις εἶναι δεινὴ, καὶ τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ λάβῃ μέτρον τι εὔστοχον, δι' οὗ καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δημοσίου νὰ μὴν ἐμποδίζηται, καὶ τὰ ἄτοπα ταῦτα νὰ μὴν συμβαίνωσιν.

Ἐνταῦθα δὲ τῶν μὲν παρατηρούντων, ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ λόγον ὁ τῆς ἀστυνομίας διευθυντὴς, τῶν δὲ, νὰ σταλῶσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας. Ἐπέμεγκεν ἄλλος ὅτι περιττὸν νομίζει νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι ἐπὶ πραγ-

μάτων γνωζών, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι γίνεται ἡ τοιαύτη τῶν ζώων ἐκβίασις καὶ πολλάκις οὐδ' ἡ μικρὰ πληρωμὴ τῶν 3 δραχμῶν δίδοται πρὸς τοὺς κυρίους των. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν πρὸς ταχείαν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔκαμε τοιαύτην χρῆσιν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται τοῦτο, ἀλλ' αὐτὴ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας· ἐφ' ᾧ εἶναι ἀνάγκη νὰ προσκληθῇ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς, διὰ νὰ εἰπῃ ἐν τίνι λόγῳ ἀνέλαβε τὸ δικαίωμα τοῦτο ὁ διευθυντὴς, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχῃ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀγνοεῖ ἡ βουλή. Ὑποστηρίζει δὲ διὰ τοῦτο νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὑπάρχει ἀληθῶς διατεταγμένον, οἱ μὲν ἔχοντες ζῶα νὰ παραχωρῶσιν αὐτὰ, ἡ δὲ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία νὰ δίδῃ τὸ νενομισμένον ἐκμίσθωμα, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν διατηρεῖται καὶ ἐπισυμβαίνουσι καταχρήσεις· οὕτω δὲ, ἐνῷ π. χ. ὁ Μεγαρεὺς ἢ ὁ ἐκ Λεβαδίας ἔρχεται ἐνταῦθα, οὐ μόνον ἁρπάζουσι τὰ ζῶα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ κανονισμένον τίμημα τῷ δίδουσιν, καὶ τοι εἰς μόνην τὴν πατρίδα αὐτοῦ ὑποκείμενος εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην. Ἐπειδὴ δὲ πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατεταγμένων, εἰν δὲ χρεία ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτῇ, νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ μέτρον τῆς τοῦ κακοῦ θεραπείας, διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι, ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε ἦσαν εἰς τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν ἀνατεθειμένα τὰ ἀστυνομικὰ χρέη, ἂν ἐξέσχεν ὁ δήμαρχος τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα ὡς δημοτικὴ ἐξουσία, ἀλλ' ὡς ἔχων συνάμα καὶ τὰ ἀστυνομικὰ χρέη· ἀφαιρεθείσης δ' ἀπ' αὐτοῦ πλέον τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, συναφῃρέθη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀντέκρουσεν ἄλλος ὅτι τὰ χρέη ταῦτα εἶναι δημοτικὰ καὶ εἰς μόνον τὸν δήμαρχον ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις των, ὁσάκις δὲ λάβῃ τοιαύτην χρείαν ὁ ἀστυνόμος, ὀφείλει ν' ἀποτείνηται εἰς τὸν Δήμαρχον.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ἡ τοιαύτη χρῆσις τῶν ζώων θεωρεῖται ὡς οἱ ἔρανοι κλπ. ἐργασία προσωπικὴ, διὸ εἰς μόνην τὴν δημαρχίαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον θεραπείας, ἀλλὰ νὰ ληφθῇ ταχὺ καὶ ὁριστικὸν μέτρον, καθότου οὐδ' οἱ ὅροι τῆς τοιαύτης διατάξεως δὲν τηροῦνται. Καὶ

ἀληθῶς, ἐνῷ λόχος τις ἔχει χρείαν 3 ἢ 4 ζώων, λαμβάνει πολλάκις περὶ τὰ 20, καὶ τούτων δὲ τὸ τίμημα δὲν πληρόνεται· ὀφείλει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ κανονίσῃ πόσα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ζῶα, καὶ νὰ αὐξήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὴν ἐπ' αὐτῶν πληρωμήν.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου πρῶτον, ἐὰν τὸ Σῶμα παραδέχηται νὰ προσκληθῇ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τοῦτο μὴ ἀναζᾶσα. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα, ἐὰν παραδέχηται νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης, διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀκριβῶς οἱ ὅροι τῆς περὶ τούτου διατάξεως καὶ ληφθῇ μέτρον θεραπείας παντὸς δικαίου παραπόνου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως παρετήρησέ τις, ὅτι, διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ ἴσως ὅτι ἐγένετο ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις, διὰ νὰ μὴ προβῇ περαιτέρω ἡ συζήτησις καὶ φθάσῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, προτείνει ὅτι καλὸν εἶναι νὰ προστεθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ ὁ χρόνος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὀφείλει ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀναγγείλῃ ποῖον μέτρον ἐλήφθη.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσεβάσθη πάντοτε τὰς ἀποφάσεις τοῦ σώματος καὶ ἐξέδωκεν εἰς πᾶσαν περίστασιν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, ἐπίσης δὲ θέλει πραγματοποιήσει καὶ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν. Ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι περὶ τούτου μὲν δὲν ἀμφιβάλλει ποσῶς, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ τε Σώματος καὶ τοῦ Ὑπουργείου· διότι θέλει μὲν ἐκτελέσει τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐν τῇ συνηθείᾳ τῆς ὑπηρεσίας ἐχεμυθείᾳ, ἐφ' ᾧ ἀπαιτεῖται νὰ ἀναγγείλῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀποτέλεσμα, διὰ νὰ δείξῃ οὕτως ὅτι κήδεται τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὅτι ἀνατίθεται εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ἀναγγείλῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ποῖα ἔλαβε μέτρα.

Κλεισθείσης οὕτω τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν ἀντικείμενον εἶναι, ὡς ἐπληροφορήθη, φύσεως ὅλως διαφόρου τῆς ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει ἐμφαινομένης· διότι ἡ μὲν Κυβέρνησις ἀναφέρει δι' αὐτὴν, ὅτι ὀφείλεται ἡ ἀποζημίωσις δυνάμει ῥητοῦ συμβολαίου, ἀλλά, ὡς ἔμαθεν οὗτος, ὁ Τσαμαδὸς

ἐπληρώθη ὑπὲρ τὰς 70.000 δραχμὰς καὶ τὰ χρήματα μετεβιβάσθησαν αἰτήσει αὐτοῦ εἰς τὴν τότε ἐθνικὴν τράπεζαν. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι διάφορος τῆς σήμερον παρουσιαζομένης, ἐξαιτεῖται νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν α) τὸ συμβόλαιον, τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενον, β) τὸ Διάταγμα, περὶ οὗ ποιεῖ μνείαν ἡ ἔκθεσις, γ) τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὴν τότε ἐθνικὴν τράπεζαν καὶ δ) τὰ στελέχη, δι' ὧν φαίνεται ὅτι εἶναι μεριδιοῦχοι.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι, ὡς ἀκριβῶς ἐπληροφορήθη περὶ τούτου, τὸ πλοῖον ἐσυμφωνήθη μεταξὺ τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τσαμαδῶν ἵνα πληρωθῇ εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ πρώτη ἤρχετο μετὰ 4—5 ἔτη ἀπὸ τῆς πωλήσεως. Ἔλεγε δὲ ἡ τοῦ ὅλου ἀπότισις μετὰ 9 ὡς ἔγγιστα ἔτη· ἐπειδὴ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ διαστήματι ἦτον δίκαιον νὰ λάβῃ καὶ τόκους, ἐσυμφωνήθησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος καὶ ἀπεφασίσθη νὰ πληρωθῶσι κατὰ μερίδας εἰς τὴν τράπεζαν. Τὸ κεφάλαιον λοιπὸν δὲν ἀνήκει ποσῶς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἶναι δίκαιον τοῦτο μὲν νὰ πληρωθῇ εἰς μετρητά, οἱ δὲ τόκοι νὰ μείνωσιν ὡς μερίδες.

Ἐπιβεβαιώσαντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι, ὡς μέλος καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξετάσας τὰ αὐτὰ ἐπληροφορήθη· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νὰ προσαχθῶσι τὰ ἀνωτέρω ζητηθέντα ἔγγραφα.

Προὐτέθη ἔπειτα εἰς συζήτησιν ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Λεβίδου ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐφ' ἧς παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ Κ. Λεβίδης, ὑποσχόμενος νὰ μεταφράσῃ ὅλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἀφορῶντα τὴν τύχην τοῦ ἔθνους ἐπίσημα ἔγγραφα, ἀναλαμβάνει χρησιμώτατον ἔργον, διότι οὐ μόνον εἶναι ἀδημοσίευτα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα πρὸς γνῶσιν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων· ἄλλως τε, τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἶναι οὐχὶ εἰς τὴν Γαλλικήν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ὀλίγιστα δὲ μετεφράσθησαν εἰς τὴν ἡμετέραν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπαρτίζουσι βιβλίον, ἐκτυπωθὲν εἰς Λονδῖνον, ἀφορῶσι δὲ τὰς τύχας καὶ περιπετείας τοῦ ἔθνους, περιέχοντα τὴν διπλωματικήν, οὕτως εἰπεῖν, ἱστορίαν του· ἐπειδὴ δὲ παρ' ἡμῖν μόλις ἐλάχιστον μέρος μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σχοίνου, ὀλίγα δὲ τῶν πρωτοτύπων ὑπάρχουσιν εἰς τινας, διὰ τοῦτο, προεδρεύων ἄλλοτε τῆς Βουλῆς, εἶχε παρακαλέσει τοὺς πρέσβεις Γαλλίας τε καὶ Ἀγγλίας ἵν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς ἀντίτυπόν τι, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ τοιοῦτον· ἀφοῦ δὲ αὐδ' εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν κατωρθώθη νὰ εὑρεθῇ, πολλῷ μᾶλλον εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν. Τελευτῶν ἐθεώρησε τὸ βιβλίον ὡς ἐκ τῶν πλείστου λόγου ἀξίων, καὶ συνέστησε τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συνδρομήν.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ ἄνευ τροποποιήσεων τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ Κ. Λεβίδου παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἂν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν μετάφρασιν· ὤφειλε λοιπὸν αὕτη τοῦτο κυρίως νὰ ἐξετάσῃ, καὶ οὐχὶ, μηδόλως ἐπ' αὐτοῦ ἀποφαινομένη, νὰ ἀναθέσῃ τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ προεδρεῖον.

Ἐνταῦθα δὲ ἀναγνωσθείσης τῆς ἀναφορᾶς αἰτήσει τινῶν, ἐπέφερέ τις, ὅτι, ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀναγκαίας τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βυναρίας λογαριασμῶν, οὐχ ἧττον περιέχονται πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μὴν ἀγνοῶσιν οἱ Ἕλληνες· διότι καὶ πολλὰ ἄλλα ὑπάρχουσιν, εἰδικῶς δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν περὶ Ἑλλάδος συνεδριάσεων μεταξὺ τῶν πρέσβεων τῆς συμμαχίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Πόρτας. Ἐπρότεινε δὲ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δικαίως μὲν συνομολογεῖται τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου, ἀλλ' ἀγνοεῖ ἂν ἡ βουλὴ πρέπῃ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν συνδρομὴν ἐκ μονομερείας, ἢ νὰ λάβῃ συναρωγὸν καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου Σώματος· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι προσοχῆς ἄξιον, ἵνα μὴ δραδύτερον προβῇ ἡ βουλὴ μόνη εἰς δαπάνην 50 ἢ 100.000 δραχμῶν, τὸ αὐτὸ δὲ πρᾶξῃ ἐκ μονομερείας καὶ ἡ γερουσία, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ νόμου ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἄλλου δέ τινος ἀνταπόντος ὅτι, ἀφοῦ καὶ ἄλλοτε ἐχορήγησεν ἡ βουλὴ τοιαύτας συνδρομὰς ἐκ μονομερείας εἰς ἔκδοσιν ἧττον ἀναγκαίων συγγραμμάτων, ὡς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου καὶ ἄλλων, καὶ ἀσημέρας δαπανᾷ εἰς συνδρομὴν ἐφημερίδων κλπ., πολλῷ μᾶλλον δύναται νὰ συνδράμῃ σήμερον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοσούτου ἀναγκαίου βιβλίου. Ἐπρότεινεν ἄλλος, ἀντὶ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ βιβλίου εἰς τὸ προεδρεῖον, ὅπερ δὲν θέλει ἔχει τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν, νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπήν τινα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τούτου ἐπ' ἀκριβείᾳ· διότι δὲν πρέπει νὰ συντρίψῃ τις εἰς ἔκδοσιν βιβλίων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τὸ περιεχόμενον, ἐνταῦθα δὲ ἀναφέρει μὲν ἡ αἴτησις ὅτι κατεπατήθησαν συνθῆκαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγένοντο, ἀλλ' οὐδεὶς γνώσκει τὰ

ἐν τῷ βιβλίῳ περιεχόμενα· ἂν δ' ἄλλοτε ἐψηφίσθη συνδρομή τις, δὲν ἠγνοεῖτο ὅμως τῶν συγγραμμάτων ἐκείνων ἡ ἀξία. Ἄλλως ὅμως συμφωνεῖ ὅτι καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἐν γένει διάδοσιν τῶν καλῶν, ἀλλὰ νὰ γίνηται τοῦτο ἐν γνώσει. Διὸ συνίστησι νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις εἴς τινα ἐπιτροπήν.

Ἄλλων δὲ τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ λυσιτελοῦς τῆς βίβλου διαβεβαιούντων, παρετήρησέ τις ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ πάλιν ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἵνα μὴ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς εἶδός τι ἐπιπλήξεως κατ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς τὸ προεδρεῖον, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν αὐτὴ ἡ βουλή. Διὸ προτείνει νὰ ἀναβληθῇ σήμερον ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου ὅτι προτιμότερον εἶναι τότε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη, ἵνα ληφθῶσιν οὕτω παρὰ τοῦ προεδρείου αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι. Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐξ ὀλίγων προσώπων συγκείμενον δὲν θέλει ἐπαρκέσει τοσοῦτον, ἐνῷ, ἀνατιθεμένου τοῦ πράγματος εἰς τὴν βουλὴν, ἕκαστος θέλει ἐξετάσει τὰ δέοντα καὶ οὕτω ταχύτερον φθάνομεν εἰς τὸν σκοπόν· ἐὰν δὲ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς τὸ προεδρεῖον, πρέπει νὰ φέρῃ τότε τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας μέχρι τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως.

Ἐπὶ τούτοις, ἀνακεφαλαιώσας ὁ πρόεδρος ἑκάστην τῶν γενομένων προτάσεων, ἠρώτησε πρῶτον, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχηται τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἐπενεχθεῖσαν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ προκειμένη πρότασις τοῦ Κυρ. Λεβίδου νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον, ἐπιφορτιζόμενον νὰ ἐξετάσῃ δεόντως ἂν ἡ μεταφρασθεῖσα συλλογὴ ἐμπεριέχῃ ἔγγραφα μήπω δεδημοσιευμένα εἰς Ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ χρήσιμα εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς βουλῆς τὴν περὶ τῆς ἀναγκαίας πρὸς τύπωσιν αὐτῶν δαπάνης ἔγκρισίν της. »

Ἡ βουλὴ μετὰ ταῦτα προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἑπομένων ἀντικειμένων, δηλονότι τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης δραχ. 1067:37 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας· ἀλλά, αἰτησαμένου τοῦ τε ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τὴν ἀναβολὴν

τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου συζητήσεως, καὶ βουλευτῶν τινων τὴν τῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου, ἡ βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συνεδρίασις ἐπὶ τὴν αὔριον, καὶ νὰ τεθῇ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον αὐτῆς ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μελέτης Χ. Μελέτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

Τῆς 31 Μαΐου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, καὶ εὐαρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνοματικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, καὶ, μηδενὸς κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Ν. Μοσχούλα, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 61, ἀρνηθέντων 8 ψήφων.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Ὀρεινὸς		Γ. Ἀογιωτατίδης
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Δεληγεώργης

Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἰω. Ζάρκος	ἠρν. ψῆφον
Πάνος Μοναστηριώτης		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	»
Σταῦρος Γρίβας		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἰω. Πετμέζης	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Μ. Χ. Καΐρης		Βελισσάρ. Νικολαΐδης	N.
Δ. Κονδύλης	N.	Γ. Παππανικολάου	N.
Ἀντ. Καμπάνης	N.	Πέτρος Δελιγιάννης	N.
Ἀνδ. Δανόπουλος		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ν. Ἰατρός	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς		Ἐμμ. Ἀντίπας.	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνάργ. Πετράκης		Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Κ. Τσαβέλλας		Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Σ. Στράτος		Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος.	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Ματ. Πρωτοπαππᾶς	N.
Α. Π. Νάκος	N.	Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς		Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης	N.	Παν. Ματαλᾶς	ἠρν. ψῆφον
Γ. Κονδύλης		Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κ. Φαείτσας	N.	Λουκᾶς Στέρανος	N.
Ελ. Καλογερᾶς		Εὐρ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ῥέγας Παλαμίδης.	
Ἄγ. Γουζούασης	N.	Θεόδ. Μ. Πετρινὸς	N.
Γ. Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδράπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιαλδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη	
Στέρ. Χ. Στερανόπουλος	N.	Ν. Τσαλτκώστας	
Μιχ. Σισίνης		Δημήτ. Σκαλλαριάδης	
Γρ. Χατσηγιάννος		Νικολ. Μπούτουνας	N.
Γ. Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	ἠρν. ψῆφον
Ἰω. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρτιώτης	N.
Π. Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δερμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.
Ἠλ. Παππαδαῖος	N.	Π. Λιντούβης	N.
Γ. Πετμεζᾶς		Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βεῖκος	

Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰωάννης Περίδης	N.
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἀνδρ. Μάμουκας	
Γεώργιος Μπάνης	N.	Κάρολος Νάζος	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Εὐστρ. Παρίσης	N.
Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης		Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Μ. Ἀναγνωστόπουλος	ἠρν. ψῆφον
Ν. Μοσχούλας	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.	Ἀν Παππατσώρης	N.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς		Ἀθανάσ. Καστανᾶς	
Ἰωάννης Γκούρας		Γ. Παππαδημητρίου	ἠρ. ψῆφον
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.	Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.	Δ. Α. Κουντουριώτ.	ἠρν. ψῆφον
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Χριστόδ. Τσίνος		Δημήτρ. Χατζίσκος	N.
Δημήτρ. Κουμανιώτης		Καλαμ. Τσουκαλᾶς	N.
Θεόδ. Ι. Μέξης	N.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Ἐμ. Δ. Ὀρλὼφ	ἠρν. ψῆφον	Γεώργ. Ῥιζόπουλος	
Γεώργιος Μπάστας		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Κώνστας Δαρειώτης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Κων. Ἀντωνιάδης	N.		

Ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς· καὶ ἐπ' αὐτῶν εἷς μὲν ἐξεθέκεν, ὅτι γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπ' αὐτῶν εἷς μὲν ἐξεθέκεν, ὅτι ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς πεισθείς, οὐχὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκτεθειμένων λόγων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου, συντρέχεται εἰς προαγωγὴν ἡ ἐμπορικὴ τῶν Πατρῶν πόλις· καὶ ἀληθῶς, διότι οὗτοι λόγοι ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου τούτου ἐφετείου προτείνονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου, ἤτε μὴ ἔκβασις τοῦ ἐλπιζομένου ἀποτελέσματος ἐκ τῆς ψηφισθείσης αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑκάστῳ τῶν ἐφετείων δικαστῶν, καὶ ἡ μεγάλη ἀπόστασις τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου, ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ ἕτερον ἀπόστασις τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου, ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ ἕτερον τῶν ἐφετείων, ἀπὸ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἐπαρχιῶν, ἐξ ἧς ἐπηγένετο ἵνα καὶ αἱ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐπ' ἄπειρον χρονίζωσι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτον πολλαπλασιασθῇ. Ἀλλ' ἐκ τῶν λόγων τούτων οὐδὲ ὁ πρῶτος εἶναι ἰσχυρός, διότι δὲν παρῆλθεν ἔτι ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑκάστῳ ἐφετείῳ δικαστῶν τοσοῦτος καιρός, ὥστε νὰ ἐξαχθῇ ὡς ἀληθὲς πόρισμα τὸ ἀκατάλ-

λλον τοῦ μέτρου ἐκείνου, οὐδ' ὁ δεύτερος ἔπεισεν αὐτόν, διότι, καὶ ἐκ τῶν ὑπαγομένων ἤδη διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἐπαρχιῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δι' αὐτοῦ συνιστωμένου τρίτου ἐφετείου, αἱ πλείσται ἀπέχουσιν ἀπὸ Πατρῶν πλειότερον ἢ ἀπὸ Ναυπλίου. Ὅτι ὁ ὑπουργός, δικαιολογῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν εἰς τὸ συνιστώμενον ἐφετεῖον τῶν Πατρῶν ὑπαγωγὴν τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, διατείνεται ὅτι τοῦ νομοῦ ἐκείνου οἱ κάτοικοι συνδέονται δι' ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Πάτρας ἄγουσα ὁδὸς εἶναι ὁμαλοτέρα καὶ βατοτέρα τῆς ἐκεῖθεν εἰς Ναύπλιον ἀγούσης· ἀλλὰ αἱ μετὰ τῶν Πατρῶν ἐμπορικαὶ σχέσεις τῆς Μεσσηνίας ἀποτελοῦσι τυχαῖόν τι γεγονός, καὶ, ὁδηγούμεναι ὑπὸ τοῦ συμφέροντος, εἰσὶν ὅλως ἀνεξάρτητοι τῆς συστάσεως τοῦ ἐφετείου, ἐξ ἧς οὐδὲ νὰ ἐνισχυθῶσιν οὐδὲ νὰ χαλαρωθῶσι δύνανται· ἡ δ' ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Πάτρας ἄγουσα ὁδὸς εἶναι μᾶλλον δύσβατος τῆς εἰς Ναύπλιον ἀγούσης, καὶ διὰ τὰ ἔλη ἐφ' ὧν διέρχεται καὶ διὰ τοὺς ποταμοὺς οἵτινες διασχίζουσιν αὐτήν. Καὶ τέλος ὅτι, ἐπειδὴ καὶ οἰκονομία, ὡς ὁ ὑπουργὸς διατείνεται, δὲν ἐπιγεννᾶται εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἀναλώματα αὐτοῦ αὐξάνουσιν, ἀπεχούσης τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν μετ' αὐτῆς τὴν αὐτὴν δικαστικὴν περιφέρειαν ἀποτελουσῶν Ἀχαϊκῶν ἐπαρχιῶν πλειότερον ἀπὸ τῶν Πατρῶν ἢ ἀπὸ τοῦ Ναυπλίου, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου ἡ περιφέρεια τοῦ πρωτοδικείου τῶν Καλαμῶν καὶ νὰ διατηρηθῇ ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐλπίζει ὅτι εὐκόλως θέλει συγκατατεθῇ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς οὗτος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν προῆλθεν εἰς τὸ προτεινόμενον μέτρον τῆς συστάσεως τρίτου ἐφετείου ἐκ τοῦ λόγου τῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἵνα εὐκολύνῃ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ὅτι, ὅτε κατὰ τὰ 1835 συνεστάθησαν τὰ δικαστήρια, ἡ Κυβέρνησις, ἡ οἰκονομίαν προτιθεμένη ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὰ ἐφετεῖα εἰσαχθησομένων δικῶν μὴ γνωρίζουσα, δύω μόνον ἐφετεῖα συνέστησεν· ἀλλὰ, προϊόντος τοῦ χρόνου, κατιδοῦσα τὴν ἀνάγκην, προπαρεσκεύασε καὶ τοῦ τρίτου ἐφετείου τὴν σύστασιν, καὶ, στηριζομένη εἰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν οὐ μόνον ὅτι τοῦ ἂν συμφέρῃ νὰ συσταθῇ καὶ τρίτον ἐφετεῖον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας αὐτοῦ καὶ τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς αὐτό, συνέταξε καὶ κατήρτισε νόμον περὶ τούτου κατὰ τὸ

1842, ὅστις ἤθελεν εἰσθαι ἤδη ἰσχύων, ἐὰν τότε ἐδημοσιεύετο. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡ μὴ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὕπαρξιν, τὸ πρῶτον συνταγματικὸν ὑπουργεῖον εἰργάσθη ἐπίσης ἵνα καταρτίσῃ τὸν νόμον μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ ὁ προκάτοχος ὑπουργός, ὑποβάλλων εἰς τὴν βουλὴν ἄλλοτε τὸ περὶ προσθήκης δικαστῶν εἰς τὰ ἐφετεῖα νομοσχέδιον, εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ μὲν ἀναγκαιοτάτην τὴν τοῦ τρίτου ἐφετείου σύστασιν, δὲν προέτεινε δὲ τότε αὐτὴν διὰ νὰ μὴν αὐξηθῶσι τὰ δημόσια ἔξοδα. Ὅτι τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ συνιστωμένου ἐφετείου μέρη ἀπέχουσιν ἀπὸ Πατρῶν ὀλιγώτερον ἢ ἀπὸ Ναυπλίου κατὰ 9/10, τὰ 1/10 δὲ ἀποτελοῦσιν ἡ ἡμίσεια Ἀκαρνανία καὶ αἱ ἐπαρχίαι Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης· μ' ὅλον ὅτι ἡ σύστασις τοῦ ἐφετείου τούτου δὲν ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὸν λόγον τῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ τὸν τῆς ταχυτέρας καὶ εὐκολωτέρας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, διότι ἐπὶ μὲν τῶν πολιτικῶν δικῶν ὀλίγιστοι τῶν διαδίκων προσέρχονται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἐφετείων ἵνα δυσκολεύωνται ἐκ τῶν ἀποστάσεων, ἐπὶ δὲ τῶν ποινικῶν αἱ συγκροτηθησόμεναι τῶν κακουργιοδικείων Σύνοδοι δὲν θέλουσι συγκροτεισθαι εἰς Πάτρας ἀναγκαίως ὡς εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἀλλ' εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἐκείνου τῆς περιφερείας ἔνθα ἐπράχθησαν αἱ πλείσται τῶν ἐκδικασθησομένων ἀξιοποίνων πράξεων. Καὶ ὅτι, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀποτελεσμάτων, θέλει καταδειχθῇ ἐν καιρῷ, ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐν αὐτῷ κακὸν καὶ συμφέρῃ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ τρίτου τούτου ἐφετείου ἡ περιφέρεια τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν· ἀλλ' ἤδη, καὶ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, καὶ διότι τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν, μηδόλως ὅμοια τοῖς κατωτέροις δικαστηρίοις, δὲν ἀπαιτοῦνται νὰ ἐφάπτωνται ἀμέσως τοῦ λαοῦ, ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἴσον ἀριθμὸν κατοίκων, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑκάστῳ ἐφετείῳ δικαστῶν δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀλλ' ὅως, ἐνῷ ἄλλως ἤθελε πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου, καὶ, ἐὰν συνίστατο τοῦτο προσηκόντως, ἤθελον ἴσως ἀπενεχθῇ ἀπ' αὐτοῦ πλείονα ἀποτελέσματα ἢ ὅσα ἀπηνέχθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐφετείων. Ὅτι οἱ λαοὶ τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα προσεγγίζουσιν εἰς τὰς ἕδρας τῶν δικαστηρίων καὶ πλεί-

ονα ἀπολαμβάνουσιν ἀσφάλειαν, καὶ τὰς κακὰς αὐτῶν ἕξεις περιστέλλουσι καὶ διανοητικῶς ἀναπτύσσονται, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῶν ἀπεχόντων μερῶν ὀπισθοποροῦσι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα καὶ κατὰ τὴν διανοητικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν· ἐξ οὗ καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας μὲν τά τε δικαστήρια καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ συνέδρευον εἰς τὰ κέντρα τοῦ κράτους, καὶ τὰ ἄκρα αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐδύναντο νὰ λάβωσι μετ' αὐτῶν συνάφειαν, μετὰ τὴν ἄφιξιν δὲ τοῦ Βασιλέως ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ δικαστήρια διέτεμεν εἰς ὅλα τοῦ κράτους τὰ μέρη καὶ ἐποποιήσητεν αὐτὰ ποσοκόντως, ἵνα ἐφάπτωνται τοῦ λαοῦ. Ὅτι διὰ ταῦτα ὁ λόγος τῶν ἀποστάσεων δὲν εἶναι τόσον ἐπουσιώδης, ὡς ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς παρέστησεν αὐτὸν, ἀλλὰ διατελεῖ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, καὶ ἕνεκα τούτου ἡ Μεσσηνία δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἐφετεῖον· τούτου ὅμως γενομένου, ἡ σύστασις τοῦ ἐφετείου τούτου συμβιβάζεται μὲ τὰς οἰκονομικὰς τοῦ κράτους ἀνάγκας; ἢ δύναται νὰ ἀποφέρῃ τὸ ζητούμενον ἀποτέλεσμα, ἂν εἰς αὐτὸ ὑπαχθῶσι δύο μόνον νομοί, ἔχοντες πληθυσμὸν 215,000 κατοίκων, τὸ 1/5 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ κράτους; ἢ τὸ διατηρούμενον ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον πῶς θέλει ἔχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τριπλάσιον ἀριθμὸν κατοίκων; Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι δὲν πραγματοποιεῖται οὕτως ὅλος ὁ σκοπός, ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ γ'. ἐφετείου συζεύξεως ὀλίγαι τινὲς ἐπιγίνονται ὠφέλειαι, ἤτοι ἡ ταχυτέρα ἐκδίκασις τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τῶν Πατρῶν, καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἓξ Ἀκαρνανίας μαρτύρων, οἵτινες πρότερον ἤθελον προσαχθῆ ἐνθάδε ἐνῷ ἤδη μεταβαίνουσιν ἐκεῖσε εἰς Πάτρας· ἐκτὸς ὅμως τούτων, πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ὁ περὶ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑποδίκων εἰς τὴν Εἶραν τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχων ἤδη ἀγὼν πρὸς ἀποφυγὴν ἀποδράσεων, καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἐπιγινομένη καταστολὴ τῶν ἐγκλημάτων, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ συντέμνωνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν αἱ ἀποστάσεις· ταῦτα δὲ τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν ἀναγκάζονται νὰ προσέρχωνται οἱ διάδικοι διὰ νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας εἰς τοὺς δικηγόρους αὐτῶν, διατρέχοντες ἄλλως τὸν κίνδυνον νὰ ἀπολέσωσιν εἰς τὸν ὅ. τοῦτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας τὰς δίκας των, τῶν διαδίκων δ' ὁ ἀριθμὸς, ἐὰν κριθῇ ἀπὸ τὸν τῶν δικῶν τὰς ὁποίας μᾶς ἠρίθμησαν ἄλλοτε ὡς ἐκκρεμεῖς καὶ ἀπὸ τὰς σχέσεις τῆς ὁμοιότητος, θέλει εὑρεθῇ πολλῷ μέγας καὶ ἄξιος νὰ ἐπιρρέπῃ εἰς τὸ μέτρον τῶν ἀποστάσεων. Ὅτι, ἀπὸ τούτων ὁρμώμενος καὶ ἐγκύπτας εἰς τὰς ἀποστάσεις ὡς

μετρῶνται εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, εὑρίσκει ὅτι ὁ νομὸς τῆς Μεσσηνίας ἀπέχει πολὺ τῶν Πατρῶν· θέλων δὲ νὰ συμβιβάσῃ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ τῶν λαῶν συνέταξε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τὴν ὁποίαν ἀνέγνω, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἄρθρ. 1. Συνίσταται εἰς Πάτρας τρίτον δικαστήριον ἐφετῶν, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Ἀμφίας μετὰ τῆς ἀντικούσης εἰς ἕκαστον αὐτῶν περιφερείας. Τὸ δ' ὑπάρχον ἤδη ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν Καλαμῶν, τῆς Σπάρτης τῆς Τριπόλεως καὶ τοῦ Ναυπλίου μετὰ τῆς ἀντικούσης εἰς ἕκαστον καὶ τούτων περιφερείας, ἀφαιρουμένου ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ τελευταίου τούτου τῶν ἐπαρχιῶν Ὕδρας, Πετρῶν, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας, μετατίθεται εἰς Τρίπολιν πρωτέραν αὐτοῦ Εἶραν.

Αἱ ἐπαρχίαι Ὕδρας, Πετρῶν, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας μεταβιβάζονται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν. »

Διατεινόμενος δ' ὅτι στηρίζεται ἐπὶ πραγματικῶν ἀποδείξεων ἐξηκολούθησεν, ὅτι, λαμβάνων τὴν ἀπόστασιν τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ τῆς Τριπόλεως καὶ ἀπὸ τῶν Πατρῶν, εὑρίσκει, ὅτι αἱ πέντε ἐπαρχίαι τῆς Μεσσηνίας καὶ αἱ δύο τῆς Ἀκαρνανίας ἀπέχουσι πολλῷ ὀλιγώτερον τῆς Τριπόλεως ἢ τῶν Πατρῶν, δύω δὲ τῆς Φθιώτιδος ἀπέχουσιν ἐπίσης ὀλιγώτερον ἀπὸ Πατρῶν ἢ ἀπ' Ἀθηνῶν, ἐφ' ᾧ μόλις αἱ ἄλλαι δύω ἀπέχουσι περισσότερον ἀπὸ Πατρῶν. Καὶ ὅτι, μεδόλως ἀφορῶν εἰς τὰς διαθέσεις, τὰς ὁποίας τινὲς δύνανται νὰ ἔχωσιν ἵνα διεκδιάζωνται ἀπὸ ὡρισμένα δικαστήρια, ἀλλ' ἐγκύπτων εἰς τὰς ἀποστάσεις καὶ τὰ ἄλλα ἐκ τῆς τροπολογίας ἐπιγινόμενα ὠφελήματα, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν νὰ παραδεχθῇ αὐτὴν ἀντὶ τοῦ 1 ἄρθρου, διότι δι' αὐτῆς οὕτως αἴρεται ἡ ὑπάρχουσα σύγχυσις καὶ ἡ ἀπειλουμένη βλάβη τῶν συμφερόντων τῶν Μεσσηνίων.

Ἐνταῦθα διεκόπη ἐπὶ μικρὸν ἡ συνεδρίασις, καὶ προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω δήλωσιν, περὶ προσθήκης δραχ. 3 160 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔτους τοῦ ὑφ' αὐτὸν ὑπουργείου, προερχομένης ἐκ τῆς συζεύξεως ἰδίου ἐπαρχείου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας· ἔχει δὲ ἡ ἀναγνωσθεῖσα δήλωσις οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

« Τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Μεσσήνης ἐν τῇ κατὰ τὸ π. ε. συνόδῳ του, διὰ πράξεώς του ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1848, ἐπα-

νέλαβε τὴν εὐχήν, ἣν εἶχεν ἐκφράσει καὶ τὸ 1847 τοῦ νὰ συστηθῇ ἴδιον ἐπαρχεῖον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Εἰς τὴν εὐχὴν ταύτην παρεκινήθη τὸ συμβούλιον ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν τῆς ἐπαρχίας, ἀπαιτοῦντα ἐγγυτέραν τὴν ἐπιτήρησιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὰς ἐν καιρῷ χειμῶνος δυσκολίας τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ, προερχομένας ἐκ τῶν συνήθων τοῦ Παμίσου καὶ Ἄρεως πλημμυρῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν δύνανται πολλάκις οἱ κάτοικοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ νομάρχου διὰ τὰς ὑποθέσεις των.

Τὸ βάσιμον τῶν λόγων τούτων ἀναγνωρίσασα καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἐσύστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐχῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, παρατηρήσασα τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἐπαρχείου.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ λόγοι δημοσίας ἀσφαλείας, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν κατοίκων καὶ τῆς θέσεως τῆς ἐπαρχίας, δικαιολογοῦσι τὸ προκείμενον μέτρον, λαβὼν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, σπεύδω νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἀνήκουσαν δήλωσιν προσθήκης εἰς τὸν διὰ τὸ ε. ε. προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μνησθείσης εὐχῆς τοῦ ἐπαρχ. συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπομεν αὐτῷ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1849 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου προσθήκην τῶν σημειουμένων ἐν τῇ ἐπισυνημμένῃ δηλώσει ἐξόδων ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑκατὸν ἑξήκοντα, εἰς σύστασιν ἐπαρχείου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1849.

ΟΘΩΝ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Δήλωσις προσθήκης εἰς τὸν εἰδικὸν διὰ τὸ ἔτος 1849 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

κεφάλαιον	ἄρθρον	Εἶδος ὑπηρεσίας	μηνιαῖος μισθὸς	χρόνος διαρκείας	ὁλικὸν ποσὸν μισθοδοσίας
Β'.		Μισθοὶ προσωπικοῦ τῶν νομαρχείων καὶ ἐπαρχείων			
		Β'. τῶν ἐπαρχείων.			
	1 §	8. 1 ἐπάρχου	200	μὴν. ἑξ	1200
	»	9. » γραμματέως	120	»	720
	»	10. » πρωτοκόλλιστοῦ	60	»	360
	»	11. » γραφέως	50	»	300
	»	12. » κλητῆρος	30	»	180
					2760
		Β'. τῶν ἐπαρχείων.			
	2 §	4. γραφικὴ ὕλη καὶ θέρμανσις 1 ἐπαρχείου	25	»	150
	§	6. ἔξοδα περιοδείας ἐπάρχου			100
	§	7. ἐνοίκιον τοῦ ἐπαρχείου	25	»	150
					3160

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς συζητήσεως, ἀντεῖπεν εἰς τὸν τελευταῖον ἀγορεύσαντα ἕτερος ὅτι, ὅταν πρὸ καιροῦ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις δικαστῶν, ἐπροτάθη ἐνταῦθα ἡ σύστασις τρίτου εἰς Πάτρας ἐφετείου, ὁ δὲ τότε ὑπουργός, ἀναγνωρίσας τὸ εὔλογον τῶν δεισχυρισμῶν τῶν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἐκείνης, εἶπεν ὅτι ἡ αὔξησις τῶν δικαστῶν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, μεθ' ἣν θέλει συστηθῇ τὸ τρίτον ἐφετεῖον· ἐκ δὲ τούτου δηλοῦται, ὅτι τὰ περὶ τούτου εἶναι ἔκτοτε λελυμένα. Ὅτι δύο εἴδη δικῶν ὑπάρχουσιν, αἵ τε ποινικαὶ καὶ

πολιτικαί· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων, ἡ τοῦ ἐφετείου σύστασις οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τῶν κακουργιοδικῶν, διότι αἱ σύνοδοι αὐτῶν δύνανται νὰ συγκροτῶνται ἔ θα ὑπάρχουσιν αἱ πλείσται τῶν ἐκδικασθησομένων δικῶν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων, δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ὕπαξις τῶν δικαστηρίων εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὡς ὁ προαγορεύσας ἐξεθηκε, διότι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ἐγκλήματα κατασταλλονται ἐκ τῆς παρουσίας αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς παραδειγματισμοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἠθικῆς τῶν ἀτόμων ἀνατροφῆς. Ὅτι τὸ Ναύπλιον δὲν εἶναι ἀποκεντρος πόλις, ὡς διϊσχυρίσθησαν, ἀλλ' ἔνδοξος καθέδρα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μητρόπολις τῆς ἐλευθερίας· ἀμφότεραι δ' αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι μαρτυροῦσι τὰ ὑπαγορεύσαντα αὐτὰς τοπικὰ συμφέροντα. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον, ὅτι τρεῖς νομοὶ πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ συνιστώμενον ἐφετεῖον· ἂν δὲ πρεπῃ νὰ ὑπαχθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τῆς Φθιώτιδος ἢ ὁ τῆς Μεσσηνίας, τοῦτο πάντες δύνανται νὰ κρίνωσι, γνωρίζοντες τὰ ἀρέσκοντα μέχρι Πατρῶν διαστήματα. Ὅτι μικρὰ εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Πάτρας καὶ ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Ναύπλιον ἀποστάσεως, αὕτη δὲ δὲν πρέπει νὰ ἐπιρρεύσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ σώματος, οὐ μόνον, διότι οὐδέποτε δύναται τις ἀμέσως νὰ ἀνεύρῃ τὸ τέλειον καλὸν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνεπαίσθητος ἡ ἐκ τῆς βραχύτητος τοῦ διαστήματος ὠφέλεια· παράδειγμα δὲ τούτου αὐταὶ αἱ νῆσοι τῶν Κυκλάδων καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἀκαρνανίας, ὑπαγόμενα μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, καὶ μηδέποτε βαρυνθέντα ἐκ τούτου· ἂν δὲ καὶ τις μικρὰ ἐκ τούτου ζημία ἐπιγίνηται, εἶναι αὕτη ἀπαράβλητος πρὸς τὴν ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου ὠφέλειαν, ὀφειλομένην μάλιστα πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τῶν Πατρῶν πόλιν. Καὶ ὅτι τέλος· διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὁ δὲ διϊσχυρισμὸς τῶν προτεινάντων τὴν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν μεταθεσιν τοῦ δευτέρου ἐφετείου εἶναι δευτέρας σκέψεως ἄξιος, καὶ δύναται ἄλλοτε νὰ γενῇ ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων τοῦ σώματος.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐν Πάτραις συστάσεως γ'. ἐφετείου, ἐγκριθεῖσα ἤδη, δὲν εἶναι συζητητέα καὶ τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει συστηθῇ· οὕτω δὲ ἐπεψηφίσθη ὑπὲρ αὐτοῦ δαπάνη 45,000 δραχμῶν, ἥτις θέλει δίδοσθαι ἐτησίως, ἐκτὸς οἰκονομίας τινὸς δεκακισχιλίων περίπου δραχμῶν, ἥτις θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τριῶν ἐφετῶν τῆς Ναυπλίας. Εὐγενῶς δ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν σύστασιν ταύτην, διότι αἱ Πάτραι, πόλις λαμπρὰ καὶ ἐμπορικὴ, ἵνα καταστῶσιν ἐπισημότεραι, πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ ἓν τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων· ἐνταῦθα δὲ πράκειται μόνον περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, καὶ διὰ ταύτην ὑπεβλήθησαν αἱ ἀνωτέρω δύο τροπολογίαι. Ὅτι, ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἡ σύστασις τοῦ δικαστηρίου, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν κατοίκων, διότι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεώς του ἐξεπληρώθη· ἀλλ' ἐὰν ζητῆται, ὡς λέγουσι, τοῦτο διὰ τὴν ταχυτέραν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, οὐδεμία τότε ὑπάρχει διαφορὰ, διότι, ἀφοῦ τὸ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον διῃρεῖτο εἰς δύο, τὸ αὐτὸ θέλει εἶσθαι ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐν Πάτραις συστηθησομένου ἐφετείου, καὶ θέλουσιν εἶσθαι καὶ σήμερον εἰς τὸ πρῶτον τέσσαρες καθ' ἑβδομάδα δικάσιμοι πολιτικαὶ συνεδριάσεις, ὡς συνέβαινε καὶ μέχρι τοῦδε· οὐδὲ θέλει προκύπτει ὄφελος τι ἐκ πλειοτέρας τοῦ χαρτοσήμου καταναλώσεως, διότι ἴσος ἀριθμὸς δικῶν θέλει διεξάγεσθαι εἰς ἀμφότερα, οὐδ' ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ὄφθεν τῶν μέχρι τοῦδε γινομένων ποινικῶν ἐξόδων διὰ μαρτυρίας κλπ., διότι αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι τὸ κακουργιοδικεῖον θέλει συγκροτεῖσθαι ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν τροπολογιῶν, παρετήρησεν ὅτι, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ τὸ βέλτιον, ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τοῦ ἐκ Μαντινείας Βουλευτοῦ, θεωρῶν ἐπιζήμιον νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν ὁ νομὸς Μεσσηνίας· διότι τοῦτο καταστρέφει διὰ τὴν μεγίστην ἀπόστασιν τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, τῆς μὲν Κυπαρισσίας, ἥτις εἶναι ἡ μᾶλλον προσεγγίζουσα εἰς τὰς Πάτρας πόλις τοῦ νομοῦ τούτου, ἐκ μὲν τῶν Πατρῶν ἀπεχούσης 34 ὥρας, ἐκ δὲ τῆς Ναυπλίας 26 μόνον· τῆς δὲ Πυλίας, Μεθώνης, Νησίου κλπ., 50—60 ὥρας, τοῦ δὲ ἀκρωτηρίου τοῦ Ταινάρου, 90. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πλαγίως προσβάλλονται διατάξεις τινὲς τῆς νομοθεσίας μας· διότι, ἐνῷ κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἕδρας ἁπλῶν δήμων ἄνευ τῆς εἰς τοῦτο συγκαταθέσεως τῶν κατοίκων, πῶς, ἀντὶ τούτου, δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ ὑπαγάγωμεν νομὸν 100,000 λαοῦ εἰς δικαιοδοσίαν, ἣν ἀποδοκιμάζει ὁλοσχερῶς; Ἄλλως τε δὲν ἀπαιτεῖται, ὡς ὁ ὑπουργὸς λέγει, ἀναλογία πληθυσμοῦ διὰ τὴν ἐν Πάτραις σύστασιν ἐφετείου, διότι ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχωσιν εἰς αὐτὸ ἐργασίαι· ἀφοῦ δὲ προτείνεται ἡ σύστασις τούτου, ἐπειδὴ καὶ πλούτη καὶ μεγάλα συμφέροντα κυκλοφοροῦσιν ἐκεῖ, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι καὶ πολλαὶ δίκαι

ἀναφύονται, πρὸς δὲ, ἡ σύστασις αὐτοῦ ὑπηγορεύθη καὶ πρὸς τιμὴν ἐκείνης τῆς πόλεως. ὥστε περιττὸν εἶναι νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ὁ νομὸς Μεσσηνίας· ἐὰν δὲ καὶ οὕτω θεωρηθῇ ἀναγκαῖος ὁ πληθυσμὸς, κάλλιον νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην ἀντὶ τῆς Μεσσηνίας ὁ νομὸς τῆς Φθιώτιδος. Καὶ διὰ ταῦτα μὲν ὑποστηρίζει τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, ἐὰν δὲ αὕτη δὲν γείνῃ δεκτὴ, ἀσπάζεται τότε τὴν τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐξαιρεθῇ ὅπως δήποτε ὁ νομὸς Μεσσηνίας· περὶ δὲ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν μεταθέσεως τῶν ἐφετῶν δὲν ἐπιφέρει γνώμην τινὰ, διότι εἴτε διοικητικῶς, εἴτε νομοθετικῶς γείνῃ τοῦτο, περιττὸν φρονεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα.

Ἐνταῦθα ἐρωτηθείσης τῆς Βουλῆς, ἐὰν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν ἐκτύπωσιν καὶ διανομὴν τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ἐκτύπωσις αὐτῆς, πραγματευομένης περὶ τῶν ἐκ Πατρῶν ἀποστάσεων, ὅπερ οὐδεὶς ἀντικρούει.

Ἀκολούθως ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι κακῶς παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ ἀποστάσεων λόγος εἶναι τριτεύων ὡς πρὸς τὴν σύγκλησιν τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου, διότι ἐν γένει μὲν λόγος εἶναι ἡ βάσις τῆς ἴσης διανομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἰδίως δὲ, ὁ πρῶτος λόγος, δι' ὃν ἀπεφασίσθη ἡ εἰς Πάτρας σύστασις γ'. ἐφετείου· τοιαύτην δ' ἔχουσιν αἱ ἀποστάσεις ἐπιρροὴν εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὸν δῆμον, τὴν ἐπικράτειαν πᾶσαν, ὥστε διὰ τοῦτο ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδίστασεν, ἐνῷ ἡ Λακωνία ὑπάγεται εἰς τὴν Σπάρτην, νὰ ὑπαγάγῃ αὐτὴν δικαστικῶς εἰς τὸν νομὸν Μεσσηνίας. Ἀλλ' ἐρρέθη ὅτι, ἐπειδὴ τὰ συμφέροντα τῶν Πατραίων βλάπτονται, ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον, ἔπρεπε νὰ συστηθῇ ἐκεῖ δικαστήριον ἐφετῶν· ἀλλ' εἶναι δίκαιον, πρὸς διόρθωσιν τούτων, νὰ βλαφθῶσιν ἀρ' ἑτέρου τὰ συμφέροντα τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, ἐνῷ, ὡς ἀνέπτυξαν ἄλλοι καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη, ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ ἀποστάσεως; Διὸ δὲν λέγει μὲν, ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας εἶναι ἐντελῶς, ἀλλ' ὅτι εἶναι λογικωτέρα τοῦ νομοσχεδίου, πολλὰς ἐπαγγελλομένη ὠφελείας. Καὶ παραδέχεται μὲν νὰ συσταθῇ ἐν Πάτραις γ'. ἐφετεῖον διὰ τὸ ἐμπορικὸν καὶ ἐπίσημον τῆς πόλεως, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐγγωρίους τούτους λόγους θέλει εὑρεθῇ ψῆφος, ἥτις νὰ πέσῃ πρὸς βλάβην ἄλλου νομοῦ; Ὄχι βεβαια, διότι οἱ βουλευταὶ, ἀντικροσωπεύοντες τὴν ὅλην Ἑλλάδα, δὲν θέλουσιν ἀνεχθῇ τοῦτο· ἐὰν δὲ κατὰ συνείδησιν πεισθῶσιν ἵνα μὴ παραδεχθῶσι τὴν τροπολογίαν, παρακαλεῖ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ καλὸν μὲν ἦτον νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀνάλογος πληθυσμὸς διὰ τὸ ἐν Πάτραις ἐφετεῖον, ἀλλ' ἐὰν παραλληλίσωμεν τὸ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης κακὸν πρὸς τὴν ἐπιγινομένην εἰς τοὺς Μεσσηνίους βλάβην, δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη πρὸς ἄλληλα σύγκρισις· διὰ πεποιθεν, ὅτι οὐδεὶς θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας τροπολογίαν, διότι πρόκειται περὶ οὐσιώδους ἀντικειμένου, μὴ διορθουμένου διὰ τοῦ χρόνου, θέλει δ' ἄλλως διαιωνισθῇ τὸ κακόν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι δὲν εἶλπιζε νὰ δοθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοιοῦτον σπουδαῖος χαρακτὴρ, ὡς ἂν προέκειτο νὰ κοπῇ μέλος τι τοῦ Κράτους, διὰ νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν Αἴγυπτον, μ' ὅλον ὅτι ἤθελε σεβασθῇ καὶ τὴν φωνὴν ταύτην, ἂν ἐνεπνέετο ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ τόπου συμφέροντος· ἐπειδὴ ὅμως πρόθεσις εἶναι νὰ γίνῃ καταστροφή τις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἂς γίνῃ εἶναι νὰ γίνῃ καταστροφὴ τις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἂς γίνῃ ὅπως δήποτε, διὰ τοῦτο ζητοῦσιν, ἐὰν ἡ μία τροπολογία ἀπορριφθῇ, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἑτέρα. Ὁ διϊσχυρισμὸς ὅτι, ἀφοῦ παρεδέχθησαν τὴν σύστασιν τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, πρέπει νὰ μείνωσιν ὡς ἔχουσι τὰ ἄλλα καὶ νὰ μὴ συμπεριληφθῇ ἡ Μεσσηνία, δὲν εἶναι πραγματοποιητὸς, ματαιουμένου οὕτω τοῦ σκοποῦ τῆς τοῦ γ'. ἐφετείου συστάσεως, ὅστις εἶναι ἡ διευκόλυνσις τόσων νομῶν, καὶ δι' ὃν ηὐδόκησεν ἡ Βουλὴ ἄλλοτε τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαρχόντων ἐφετείων· ἄλλως τε δὲν εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς ἀποστάσεως, ἡ παρέχουσα τὰ ἐκ τῆς δικαιοσύνης κακὰ, ἀλλ' ἡ σύντονος καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ ταύτης. Ἐὰν δ' ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μεταφέρῃ οἰκοθεν τὴν ἕδραν δήμου τινος, δὲν ἔπεται ὅτι στερεῖται τῆς ἰσχύος τοῦ νὰ χαράξῃ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἡ ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, διότι ἐκεῖνο μὲν εἶναι δημοτικὸν ἔργον, τοῦτο δὲ, ὅλως διοικητικόν· ἀλλ' ἐὰν, ζητοῦντες νὰ ἐρωτηθῇ ὁ λαὸς κατὰ τοῦτο, ἀπεκδύωσί τινες τὴν βουλὴν τῆς λαοπροβλήτου κυριαρχίας της, ἔχουσιν ἄρα οὗτοι τὴν ἐναντίαν πεποίθησιν ὅτι ἀπαρέσκεται ὁ λαός; Ὄχι· δὲν ἀπαυδᾷ ὁ ταχύπους Πελοποννήσιος, ἐὰν διατρεξῇ δι' ὑπόθεσίν του δύο ὡρῶν πλειοτέραν ἀπόστασιν, ἀλλ' ἀπαυδᾷ περιμένων ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη τὸ πέρας τῆς ὑποθέσεώς του, ἀπαυδᾷ ἐκ τῆς ἀοριστείας τῶν δικηγόρων, ἐξ ὧν, καὶ ἂν ποτε περαιωθῇ ἡ ὑπόθεσίς του, βλέπει κατεστραμμένην τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ. Λύτὴν λοιπὸν τὴν ἐνέργειαν καὶ ὄχι ἀποστάσεις ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν· ἐὰν δ' ἡ βουλὴ σκεφθῇ ὡρίμως, θέλει δεχθῇ ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον,

διότι, ἐὰν τὰ ἐφετεῖα μείνωσιν ὡς εὑρίσκονται ἤδη, ἀντὶ ὠφελείας, θέλουσι παράσχει βλάβην καὶ εἰς τοὺς Μεσσηνίους αὐτούς.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι, ὅταν πρᾶγμά τι δὲν παρουσιάζηται ὑπὸ τὴν ἀληθῆ φύσιν του, ἔχει κακὰς καὶ τὰς συνεπείας. Καὶ ὅτε μὲν κατὰ τὸ 1834 συνεστάθησαν πρῶτον τὰ δικαστήρια, ἱδρύθησαν δύω ἐφετεῖα, τὸ μὲν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, τὸ δὲ, εἰς τὴν Τρίπολιν, τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ ἔκειτο εἰς τὸν φυσικὸν αὐτοῦ τόπον, πάσας τὰς ὑποθέσεις διεξῆγε μεθ' ὅσης εὐχερείας, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπενέμετο ἐκ τοῦ ἴσου· ὅταν δὲ δικαστικοί τινες ὑπάλληλοι, ἀποδειλιῶντες, ὡς ἔλεγον, εἰς τὸ ὑπόψυχρον τοῦ τόπου, προεκάλεσαν τὴν εἰς Ναύπλιον μετάθεσιν τοῦ ἐφετείου, τότε καὶ δυσκολίαι πολλαὶ ἀνεφύησαν καὶ συμφέροντα μεγάλα ἀπώλοντο, διότι ἡ ἐκ τοῦ τόπου τῶν δικαστηρίων ἀπουσία τοῦ διαδίκου καταστρέφει πολλάκις μίαν ὑπόθεσιν· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τότε τὰ δικαστικὰ κακῶς εἶχον καὶ σήμερον τοσαύτη γίνεται συζήτησις. Ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ἡ, ἐν ἀποτυχίᾳ, τὴν ἑτέραν, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως δύω τινες ἐπιφέρονται λόγοι ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν α) ἡ ταχεῖα διανομὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ β) ἡ ὑπὲρ τῶν διαδίκων ἐλάττωσις τῶν ἀποστάσεων· καὶ ὅμως οἱ κατὰ τῆς τροπολογίας ἐνιστάμενοι οὐδὲν εἶπον ἄλλο, ἢ ὅτι δὲν παρεμβάλλει δυσχερείας ἡ ἀπόστασις. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀντίφασις· πρέπει δ' οἱ βουλευταὶ νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων, διότι εἶναι ἄδικον, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν δικαίωμά τι εἰς μίαν ἐπαρχίαν, νὰ ἀφαιρῶμεν αὐτὸ ἀπ' ἄλλης, καὶ, χάριν τοῦ Πατραϊκοῦ π. χ. νὰ παραγωνίζηται ὁ Μεσσήνιος, ὁ Λάκων καὶ λοιποί. Καὶ λέγει μὲν ἡ ἔκθεσις, ὅτι ἐν Πάτραις τὸ ἐφετεῖον θέλει διευκολύνει τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παρέλειψεν ὅμως, ὅτι θέλουσι μείνει ἀτιμώρητοι αἱ ποινικαί, καὶ ἐκ τούτου μεγαλητέρα θέλει προκύψει ζημία. Ὅθεν, ἐπειδὴ εἰς Μεσσηνίαν ἐπισυμβαίνουσι πλείονα ἢ εἰς τὴν πολιτισμένην πόλιν τῶν Πατρῶν ἐγκλήματα, προσφορώτερον ἦτον νὰ γίνῃ ἐκεῖ ἡ σύστασις γ'. ἐφετείου· ἂν δ' ἄλλως ἡ σύστασις αὐτοῦ ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει εὐκολίαν τῶν πολιτῶν, κάλλιον εἶναι νὰ συσταθῇ εἰς Μεσολόγγιον ὡς πόλιν κεντρικωτέραν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι συνωμολόγησαν πάντες τὴν τῶν ἀποστάσεων διαφοράν, ἀλλ' εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὸ περὶ δικαιοδοσίας ἀντικείμενον εἶναι ἔργον διοικητικόν· ἐπειδὴ ὅμως οἱ παρ' ἡμῖν νόμοι κεῖνται

κατὰ τὰς διατάξεις τὰς πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὑπαρχούσας, διὰ τοῦτο ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ τι, τὸ ἔργον δὲν δύναται νὰ ἦναι εἰμὴ νομοθετικόν, διότι, ἂν εἶχεν ἄλλως, διὰ τί ὁ πρώην ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς δὲν μετέφερε διοικητικῶς τὸ ἐφετεῖον εἰς Πάτρας, ὡς ὡρίζετο ἀπὸ τῆς 3 τοῦ Σεπτεμβρίου; Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ἀξίως περὶ τῆς ἐφεσίμου διαδικασίας, διότι δὲν ἀφορᾷ τοῦτο ὀλίγους νομοὺς, ἀλλ' ἐπιφέρει μεταβολὴν γενικήν. Τελευταῖον συμπεραίνει, ὅτι κυρίως ἡ ἀπόστασις πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, καὶ ὄχι εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς ἄλλους πρέπει ν' ἀποδοθῶσι σκοποὶ πλάγιοι, ἐπειδὴ αὐτοὶ θέλουσι μόνον νὰ προστατεύσωσι τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δικαίου.

Ἐπέφερεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι, ἀρχόμενος ἐκ τῆς τελευταίας τοῦ προαγορεύσαντος ἰδέας, ὅτι θέλουσι προστατεύσει τῶν πολιτῶν τὰ συμφέροντα, ἅπερ ὁ ὑπουργὸς ἦλθε νὰ διασείσῃ, κηρύττει, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπουργείου, ὅτι, ἂν τοιαύτη ἐπικρατῇ ἰδέα, αὐτὸς πρῶτος καὶ οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἕτοιμοι νὰ παραιτηθῶσιν· ἀλλ' εἰς αὐτοὺς δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ τοιαύτη τάσις, ἐρχομένους νὰ ὑποστηρίζωσι τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ἐξ οὗ ἀπορέουσι, καὶ ἐπιζητούντας μόνον τὴν ἀνόρθωσιν αὐτῶν· οὐδ' ἀποδέχεται ὅτι σκοπὸς τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου εἶναι τὸ συμφέρον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἀλλ' ἡ ταχεῖα καὶ εὔκολος διεξαγωγὴ τῆς δικαιοσύνης. Καὶ πάντες μὲν σχεδὸν ἀνέστησαν κατὰ τῆς ἐκ τῶν ἀποστάσεων δυσχερείας, συμφωνεῖ δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς ἰδέας τῶν ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀποστάσεις καὶ τὴν ταχείαν τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγήν. Βεβαίως δὲ καλὸν ἦτον ὥστε ἕκαστον χωρίον νὰ εἶχε δικαστὰς ἀπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου μέχρι τοῦ Ἀρειοπαγίτου, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι φύσει ἀδύνατον εἰς κοινωνίας ὠργανωμένας, ἐξ οὗ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι πρωτοδικεῖα, τὴν ἔκτασιν τῆς ὅλης Πελοποννήσου περιλαμβάνοντα, ἐνῷ, ὅπου εὑρίσκονται χωρία δημοκρατούμενα, ἐκεῖ δικάζονται ἀμοιβαδὸν οἱ πολῖται. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας τροπολογίαν, ἐπήνεγκεν, ὅτι δὲν δύναται ἀντὶ τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας νὰ ὑπαχθῇ ὁ τῆς Φθιώτιδος, ἐπειδὴ, ἂν καὶ εἶναι ἐγγύτερος τῶν Πατρῶν, παρεμβάλλεται θάλασσα, καὶ δὲν δύναται ὁ Δωριεὺς, φέρ' εἰπεῖν, ὑπερπηδῶν ταύτην, νὰ προσέρχηται· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κράτους ἐγένοντο τοιαῦται τῶν ἀποστάσεων παραλλαγαὶ, διότι ἡ θάλασσα ἢ ποταμὸς ἄβατος παρεμβάλλουσι δυσχερείας. Ἄλλως τε, ἐνῷ ποτὲ δὲν ἠγέρθησαν.

παράπονα κατὰ τῶν ἀποστάσεων τούτων, πολλάκις ὅμως ἐγόγγυσαν οἱ πολῖται, διότι βραδύνουσιν αἱ ὑποθέσεις των καὶ δὲν αὐξάνουσιν οἱ ἐφέται. Ἐκτὸς τούτου, ὅταν ὁ Λαμιεὺς παραδείγματος χάριν πρόκηται νὰ δικασθῇ κατ' ἔφεσιν, διὰ τοῦ ἐκεῖ δικηγόρου του ἀνατίθησι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλον ἐνταῦθα, καὶ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως· ἐπίσης δὲ οὐδεμία προκύπτει δυσχέρεια ὡς πρὸς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις, διότι τὸ κακουργιοδικεῖον θέλει συγκροτεῖσθαι ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ. Εἰς τὴν ἐκδίκασιν λοιπὸν τῶν ὑποθέσεων δὲν φέρουσιν οἱ ἀποστάσεις, ἀλλ' ἡ ταχύτης τοῦ χρόνου, ὁ δὲ κακοῦργος δὲν βλάπτει ἂν διέλθῃ καὶ ἀπωτέρας ὁπωσοῦν ἀποστάσεις· ἄλλως ὅμως, ἐνῷ τὰ 9/10 τῆς περιφερείας τῶν τριῶν νομῶν κατὰ γεωμετρικὴν ἀκρίβειαν εἰσὶ μικραὶ ἀποστάσεις, δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῶσι διὰ τὸ 1/10, ἀφοῦ μάλιστα μόνος ὁ εἰρηνοδίκης πρέπει νὰ ἦναι ἐγγὺς τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ πρωτοδίκης ἀπώτερον καὶ ὁ ἐφέτης πολλῷ μᾶλλον τούτου. Ἀλλ' εἶπον τινὲς ὅτι ἂν τὸ ἐφετεῖον συνιστᾶτο εἰς Τρίπολιν, αἱ ὑποθέσεις ἤθελον διεξάγεσθαι ὡς ἐκ θαύματος διὰ πέντε μόνον ἐφετῶν· τοιαῦτα ὅμως τεράστια ἀγνοεῖ ἐὰν κατορθῶνται, ἀφοῦ καὶ ἡ προσθήκη μάλιστα ἐφετῶν δὲ ἀπέβη λυσιτελής. Τελευταῖον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὴν ἀνέγερσιν φυλακῶν εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Μεσολόγγιον κλ., ὥστε τὸ κακουργιοδικεῖον δύναται νὰ συγκροτῆται πανταχοῦ, καὶ ὁ Λάκων ἢ ὁ Μεσσήνιος θέλει ὠφελεῖσθαι δικαζόμενος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Διὸ ἂν καὶ μέχρι τοῦδε δὲν συνήρχοντο παρὰ τὸν νόμον κατὰ τριμηνίαν τὰ κακουργιοδικεῖα, ἐλήφθη ἤδη φροντὶς νὰ τροποποιηθῇ ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμος, ἵνα συνέρχωνται κατὰ τριμηνίαν. Ἀπόκειται ἄρα εἰς τὴν βουλὴν νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον του, οὗτος δὲ ὡς τίμιος πολίτης διαβεβαιοῖ, ὅτι δὲν ἀποβλέπει εἰς τοὺς ἀποδοθέντας αὐτῷ σκοπούς.

Ἐπέφερεν ὁ τὴν τροπολογίαν ὑποβαλὼν βουλευτὴς Μαντινείας, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις γ'. ἐφετείου εἰς Πάτρας καὶ ἔκτοτε ἀνεπτύχθησαν οἱ περὶ τῶν ἀποστάσεων τούτων λόγοι· ἤδη δὲ πιστεύει τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὑπουργός, εἰσάγων τὸ νομοσχέδιον, ἠθέλησε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἐπωφελῆ τοῦτον σκοπόν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ βουλή, ἐπὶ μικρὸν ὑποτιθεῖσα ὅτι δὲν ἔχουσιν οἱ ἐναντίοι συμφέρον νὰ ὠφελήσωσι τὸν ἴδιον αὐτῶν τόπον, σκεφθῇ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεών των, θέλει πεισθῇ εἰς τὴν ζῶσαν καὶ ψηλαφητὴν τῶν λόγων αὐτῶν ἀλήθειαν. Ὅτι ἡ κυβέρνησις οἰκοθεν ἐθεώρησε συμφέρουσαν εἰς τὸν λαὸν τὴν βραχείαν

τῶν δικαστηρίων ἀπόστασιν, καὶ δὲν ἀπαιτεῖται, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπε, συγκέντρωσις τῶν κατοίκων, ὅπερ δύναται νὰ ἦναι χρήσιμον εἰς τοὺς συνοικισμοὺς κλ· αἰτία δὲ, δι' ἣν ἡ ἀντιβασιλεία δὲν συνέστησε γ'. ἐφετεῖον, ἦν αὐτὴ ἡ ἀπόστασις καὶ πᾶς ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ βαίνῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. Ἄλλως, ἂν ἡ ἔκθεσις λέγῃ ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν Πατρῶν ἀπαιτοῦσι γ'. ἐφετεῖον, δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ ἄλλος νομός, ὁ δ' ὑπουργὸς ὡς Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκέπτηται περὶ τῶν ἐν γένει. Ὅτι ὁ ὑπουργὸς εἶπε μέν, ὅτι ἐν ἀνάγκῃ ἀποσύρεται τῶν πραγμάτων, δὲν ἀποδίδει ὅμως εἰς αὐτὸν τὴν φιλαυτίαν τοῦ νὰ μὴ δεχθῇ μικρὰν τοῦ νομοσχεδίου ἀλλοίωσιν, διότι θεωρεῖ καὶ αὐτὸν πατριώτην, ἐξ ἴσου συναισθανόμενον ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος. Ἄλλως τε, ἀφοῦ καὶ οὗτος διὰ τῆς ἐκθέσεώς του συνομολογεῖ ὅτι ἡ μακρὰ ἀπόστασις καὶ τὸν πολίτην καὶ τὸ δημόσιον βλάπτει, δὲν ἐννοεῖ πρός τί νὰ συμπεριληφθῇ ὁ νομὸς τῆς Μεσσηνίας, ὅταν ἀντίκηται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου· διὸ νομίζει ὅτι τὰς διαφορὰς ταύτας ἐξομαλύνει ἡ ἀνὰ χεῖρας τροπολογία του, καθόσον δὲν θεωρεῖ δυσχερῆ καὶ τὴν ἐκ Φθιώτιδος διὰ θαλάσσης μετάβασιν, ὡς ἐπιβεβαιοῖ τοῦτο ἡ αὐτὴ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἀνάγκη. Ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Ναυπλίου λεχθέντων, ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ τὰ ὄρη αὐτὰ ὑπῆρξαν ἄσυλα ὑμῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἤδη τὸ Ναύπλιον εἶναι ὀλιγοπληθὲς καὶ μόλις ὀλίγοι διάγουσι πάροικοι· ἂν δ' ἡ Κυβέρνησις ἔβλαψεν αὐτὸ διὰ τῆς μεταθέσεως τῆς καθέδρας, δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτὸ ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ τῆς δικαιοσύνης· ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Τρίπολις, ἀναμορφωθεῖσα, θέλει παράσχει εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐφέτας, ἂν καὶ ὁ δικαστὴς ὀφείλῃ ἐν ὑπαίθρῳ νὰ διανέμῃ τὸ δίκαιον. Οὕτω δὲ δὲν μετέβαλεν, ὡς ἐρρέθη, διὰ τῆς τροπολογίας του σύμπαν τὸ κράτος, ἀλλ' ἐκανόνισε τὴν ταχτικὴν ὕπαρξιν τῶν δικαστηρίων· ὁ δ' ὑπουργὸς συνομολογεῖ βέβαια, ὅτι πολλαὶ πράξεις ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐγένοντο, παραπονουμένων διὰ τὴν εἰς Ναύπλιον μετάθεσιν τῶν ἐφετῶν.

Ἀναγνῶντος δ' ἔπειτα τοῦ ὑπουργοῦ τὸν περὶ συστάσεως γ'. ἐφετείου νόμον, ἐξ οὗ καταφαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀπόστασις, ἀλλὰ τὸ ταχὺ καὶ ἀνέξοδον πέρας τῶν ὑποθέσεων· ἐκλείσθη πᾶσα περαιτέρω συζήτησις.

Ἀκολούθως, προτείναντός τινος εἰς τὸν βουλευτὴν Μαντινείας νὰ συγχωνεύσῃ τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους, ἐκείνου δὲ μὴ συναινέσαντος· ἐγένετο πρῶτον ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης ὡς ἀπωτέρας, αἰτήσει πλειόνων τῶν

10, ψηφοφορία κατ' ονομαστικήν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Π. Νάκου καὶ Θ. Πετρινοῦ, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτήν, διὰ ψήφων 57 κατὰ 18, ἀρνησιψηφοῦντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρ. τοῦ περὶ συστάσεως Γ. ἐφετείου ἐν Πάτραις νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ο.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	
Δ. Δεληγεώργης.	
Π. Τσιμπουράκης.	Ο.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάννης Πετμέζης	
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ο.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ο.
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ο.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ο.
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης.	Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης.	Ο.
Κ. Τσαβέλλας	Ο.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ο.
Λουκᾶς Π. Νάκος.	Ο.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ο.
Κωνς. Φασίτσας	Ο.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ο.
Γεώργιος. Κ. Βελῆς.	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χαταηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας.	
Ἀναγώστης Δημητρίου	Ο.
Πέτρος Α. Ζάνος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ο.
Χριστ. Ν. Δεμάθας	Ο.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ο.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ο.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ὁ.
Β. Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ο.
Βελισ. Νικολαΐδης	Ο.
Γ. Παππανικολάου	Ο.
Πέτρος Δελιγιάννης	Ο.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	Ο.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ο.
Ἀνδ. Νοταρᾶς	

Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Ἡλ. Γιατράκος	Ο.
Λουκᾶς Στέφανος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ο.
Ῥήγας Παλαμίδης	Ν.
Θ. Μ. Πετρινός	Ν.
Κ. Μανέτας	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδράκης	Ν.
Μ. Χατσῆ Μελέτη	
Ν. Τσαλακώστας	
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Χρ. Βαλέττας	Ο.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ὁ.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ο.
Παῦλος Λεντούδης	Ο.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ο.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ο.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	
Δ. Βιρβίλης	
Γ. Μπάνης	Ο.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ο.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ο.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Χριστόδουλος Ταΐνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέζης	
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλώφ	
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Στ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	
Ἰωάννης Περίδης	Ο.
Ἀνδρέας Μάμουκας	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ο.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ο.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ο.
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	Ν.
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	
Δημήτριος Χατσίσκος	Ο.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ο.
Κωνσαν. Δυοβουνιώτης	Ο.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ο.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ο.
Μάρκος Βιτάλης	ἀρνεῖται ψῆφον
Ἰωάννης Οἰκονόμου	

Ἀκολούθως ἐγένετο, αἰτήσει πολλῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς ἑτέρας τροπολογίας τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ

τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη καὶ ταύτην, διὰ ψήφων 50 κατὰ 21, ἀρνησιψηφούντων 4.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν παρὰ τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ περὶ συστάσεως γ'. ἐφετείου εἰς Πάτρας νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ο.	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Δ. Δελιγεώργης		Μ. Σισίνης	
Π. Τσιμπουράκης	Ο.	Γρ. Χατσηγιάννης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Γ. Μῆτσος	
Σταῦρος Γρίβας		Ἰω. Κλίμακας	
Ἰω. Πετμεζῆς		Ἀναγ. Δημητρίου	Ο.
Μ. Καΐρης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Δ. Κονδύλης	Ο.	Μ. Ν. Βαλέττας	Ο.
Ἀντ. Καμπάνης	Ο.	Χρ. Ν. Δεμάθας	Ο.
Ἀνδρ. Δανόπουλος		Ἠλίας Παππαδαῖος	Ο.
Ν. Ἰατρός	Ν.	Γ. Πετμεζᾶς	Ο.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Β. Πετμεζᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ο.	Ι. Ζάρκος	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ο.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Στράτος	Ο.	Σταμ. Νικολαΐδης	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Βελισ. Νικολαΐδης	Ο.
Α. Π. Νάκος		Γ. Παππανικολάου	Ο.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς		Πέτρος Δελιγιάννης	Ο.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Κονδύλης	Ν.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Κ. Φασίτσας	Ο.	Ζαφ. Δεπάστας	Ο.
Ἐλευθ. Καλογερᾶς		Ἐμ. Ἀντίπας	Ο.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Α. Νοταρᾶς	
Ἄγ. Γουζούασης	Ο.	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	ἠρν. ψῆφον.
Γ Κ. Βελῆς		Γ. Πανοπριστόπουλος	Ο.

Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.	Ἰω. Γκοῦρας	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ο.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ο.
Ν. Κορριωτάκης		Σπ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ο.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Χρ. Τσῖνος	
Λευκᾶς Στέφανος		Δ. Κουμανιώτης	
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ο.	Θ. Ι. Μέξης	
Ῥήγας Παλαμίδης		Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	
Θ. Μ. Πετρινός	Ν.	Γ. Μπάστας	
Κ. Μανέτας	Ν.	Κ. Δαρειώτης	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	ἠρνήθη	Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Κ. Ἀντωνιάδης	
Ν. Τσαλακώστας	ἠρνήθη	Ἰω. Περίδης	Ο.
Δ. Σακελλαριάδης		Ἀνδ. Μάμουκας	
Ν. Μπούτουνας	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Π. Παππατσώνης	Ν.	Εὐστρ. Παρίσης	Ο.
Ι. Παππατσώνης		Ἀντ. Ἀρμάος	
Π. Δαρειώτης	Ν.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Σπ. Βαλέττας	Ο.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ο.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ο.	Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ο.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Παῦλος Λεντούδης	Ο.	Γ. Παππαδημητρίου	Ο.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ο.	Γ. Σ. Κριεζῆς	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ο.	Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	
Κ. Βέϊκος	Ο.	Δ. Δ. Κουντουριώτης	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Δ. Βιρβίλης		Δ. Χατσίσκος	Ο.
Γ. Μπάνης	Ο.	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ο.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Κ. Δυοβουνιώτης	Ο.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.	Γ. Ῥιζόπουλος	
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Ἰω. Τασσαΐος	Ο.
Ν. Μοσχούλας	ἠρνήθη	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.	Ἰω. Οἰκονόμου	
Κ. Δ. Σχινᾶς			

Τελευταῖον ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Συνίσταται εἰς Πάτρας τρίτον δικαστήριον ἐφετῶν, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν

Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς ἕκαστον αὐτῶν περιφερείας. »

Μετὰ τοῦτο, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Μιλ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.
Τῆς 1 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικειμένου συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, καὶ, πρὶν ἢ προβῇ ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου αὐτοῦ συζήτησιν, ἐξέθηκέ τις, ὅτι, ἵνα κατορθώσῃ ἡ κυβέρνησις τὰ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, τὴν παράστασιν ἤτοι τῆς δικαιοσύνης παρούσης πανταχοῦ, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ ἐπ' ἄλλο τι, μηδόλως ἐμποδιζομένη εἰς τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐξ αὐτοῦ αὐξήσεως τῶν ἐξόδων· διότι ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῶν κλάδων τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης δὲν πρέπει νὰ ἀποτρέπῃ τὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν, ὀφείλουσαν νὰ φροντίζῃ περὶ τούτου τε καὶ περὶ τῆς καλύψεως τῆς αὐξήσεως δι' οἰκονομιῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων κλάδων. Ὅτι ἡ δικαιοσύνη θέλει παρίστασθαι παντοχοῦ, ἐὰν συσταθῶσιν ἔτι δύω πρωτοδικεῖα, ἓν μὲν εἰς Πύργον, περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Τριφυλίας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Ἄμφισσαν περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος. Καὶ ὅτι τὴν γνώμην ταύτην σχηματίσας πρὸ πολλοῦ, ὅτε ἄλλοτε διετέλει εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων, ἀνακοινόνει οὕτως ἐπισήμως εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, εἰς ὃν ἀπόκειται νὰ βασανίσῃ αὐτὴν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσίν της.

Μετά τινα δὲ ἐπενεγκόντα, ὅτι τὴν γνώμην ταύτην ὑπερῆνατο καὶ οὗτος χθές, μετὰ τὴν σύστασιν δὲ τοῦ ἐφετείου δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτήν. Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν δικαστηρίων, ἐμφαίνων τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ κοινωνία πάσχει· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα κάλλιον νὰ ἐπισταθῇ ἡ προσοχὴ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν αἰτίων, τῶν προαγαγόντων τὴν κατάστασιν ταύτην, ἵνα κατορθωθῇ ἡ ἄρσις αὐτῶν, καὶ ἐκλείψῃ ἐπομένως ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Προβάσης κατόπιν τῆς βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἐξέθηκέ τις, ὅτι, ψηφιζομένων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ὡς δι' αὐτοῦ ἐπροτάθησαν, θέλουσιν ἐπὶ μέγα ζημιωθῆ οἱ διάδικοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ δίκαι θέλουσι μετενεχθῆ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἐφετείων εἰς τὸ συνιστώμενον· διότι, κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα, θέλουσι μετενεχθῆ εἰς αὐτὸ πᾶσαι αἱ μηκέτι ὥριμοι δίκαι, ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὸ 469 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὥριμοι θεωροῦνται μόναι αἱ ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητηθεῖσαι, μὴ περαιωθεῖσαι δὲ διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἔπεται, ὅτι ἐλάχισται ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἐκκρεμῶν δικῶν παρὰ τοῖς ὑπάρχουσιν ἐφετείοις θέλουσιν ὑπ' αὐτῶν δικασθῆ, αἱ δὲ πλεῖσται θέλουσι μετενεχθῆ εἰς τὸ συνιστώμενον· ἐκ τούτου δὲ θέλει ἐπιγείνει μεγίστη ζημία εἰς τοὺς διαδίκους, διότι οὗτοι μὲν ἀνατιθέντες τὰς ἑαυτῶν ὑποθέσεις εἰς τοὺς δικηγόρους προκατέβαλον εἰς αὐτοὺς ποσὰ ἱκανὰ χρημάτων, οἱ δὲ δικηγόροι, μελετήσαντες ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ ἐνεργήσαντες ἴσως καὶ ἐπί τινων προπαρασκευαστικὰς πράξεις, δικαίως θέλουσιν ἀρνηθῆ νὰ ἀποδώσωσιν αὖθις τὰ προκαταβληθέντα χρήματα εἰς τοὺς πελάτας των τούτους, ζημιουμένους οὕτως αὐτά, ἐνῷ δι' αὐτῶν ἤθελον ἄλλως ἀποπερατωθῆ ὅλαι αἱ δίκαι των αὐταί. Καὶ ὅτι, ἀπέχων νὰ φέρῃ τροπολογίαν τινὰ πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου, συνιστᾷ τὴν ἐκτεθεῖσαν παρατήρησιν εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν ὑπουργόν, ἵνα προνοήσωσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, προϊδὼν τὴν τοιαύτην τῶν διαδίκων ζημίαν, κατεχώρισεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ 2 ἄρθρου τὴν διάταξιν, δι' ἧς, ἀφινομένου εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ δικαιώματος νὰ προσδιορίσῃ διὰ Β. διατάγματος τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνιστωμένου ἐφετείου, ἡ κυβέρνησις θέλει ἀναβάλει τὴν ἔναρξιν, ἕως ἂν διεξαχθῶσιν ἐνώπιον τῶν ὑπαρχόντων ἐφετείων πᾶσαι αἱ τοιαῦται δίκαι, ὅπως οὕτως ἀποχρουσθῇ πᾶσα τοιαύτη ζημία. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐγ-

γεγραμμένων ἤδη εἰς τὸ δελτεῖον τοῦ κλητῆρος ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ὑποτίθεται, ὅτι ἐδόθησαν εἰς τοὺς δικηγόρους πλήρεις αἱ προκαταβολαί· ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἐγγραφεισῶν εἰς τὸ πινάκιον, ἢ τῶν ἐγγραφεισῶν μὲν εἰς αὐτό, μήπω δὲ συζητηθεισῶν καθὸ μὴ ἐκτεθεισῶν εἰς τὸ ἔκθεμα, οἱ διάδικοι δὲν προκατέβαλον πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, οἷαι εἰσὶν ἡ τῶν ἐγγράφων ἀποτολή, ἡ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴ τῆς ὑποθέσεως, ἡ πρώτη ἐπ' αὐτῆς μελέτη κ.τ.λ., διότι συνήθως οἱ δικηγόροι ζητοῦσι καὶ λαμβάνουσι παρὰ τῶν διαδίκων τὴν κυρίαν ἀντιμισθίαν των ὀλίγον πρὸ τῆς συζητήσεως, κατ' οὐδὲν δὲ διὰ τοῦτο ζημιοῦνται, μηδὲν πλέον εἰς τοὺς δικηγόρους προκαταβαλόντες ἢ ὅσα ἐδικαιοῦντο οὗτοι διὰ τὰς πρώτας ἐργασίας αὐτῶν νὰ λάβωσι. Καὶ ὅτι τέλος, ἀποδεχόμενος τὰς ἐκτεθείσας παρατηρήσεις, θέλει φροντίσει νὰ ἄρῃ πᾶσαν τοιαύτην τῶν διαδίκων ζημίαν διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ 2 ἄρθρου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι δὲν αἴρεται τὸ κακὸν διὰ τῆς διδομένης ὑποσχέσεως, ἢ ἐὰν παραβαθῇ ῥητῶς ἡ διάταξις τῶν δύω τούτων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, ἢ ἡ τοῦ 469 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας· διότι ὥρισμοι δίκαι εἰσὶ μόνον αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου τῆς δικονομίας διαγραφόμεναι, πᾶσαι δὲ αἱ μὴ τοιαῦται θέλουσι μετενεχθῇ εἰς τὸ συνιστώμενον ἐφετεῖον, καὶ ἐντεῦθεν ἡ τῶν διαδίκων ζημία. Ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, ὀφείλουσα νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, δύναται νὰ διατάξῃ ἄλλως περὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν δικῶν· ἐν ᾧ ἄλλως. ἐκτὸς τῆς ζημίας ταύτης τῶν διαδίκων, ἐπειδὴ αἱ ὑπάρχουσαι ἐκκρεμεῖς παρὰ τοῖς ἐφετείοις δίκαι πρὸ πολλοῦ διατελοῦσιν εἰσηγμέναι καὶ εἰσέτι μένουσιν ἐκκρεμεῖς, παρελθόντων δύω ἢ καὶ πλειόνων ἐτῶν, εἶναι δυνατὸν, κατὰ τὴν ἀπὸ ἑνὸς ἐφετείου εἰς τὸ ἕτερον μεταβίβασιν αὐτῶν, νὰ ἐπιγείνῃ βραδύτης περὶ τὴν ἐγγραφὴν καὶ νὰ παρέλθωσι πλήρη τρία ἔτη, ἐκ τούτου δὲ νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἀντίδικοι αὐτῶν νὰ προτείνωσι τὴν ἔνστασιν τῆς ἀνατροπῆς, καὶ νὰ ζητήσωσι νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ πρωτοδίκως ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις. Ὅτι πρὸς τούτοις καὶ ἕτερον ἄτοπον κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν δικῶν θέλει συμβῆ, ἤτοι πάντες οἱ ἔχοντες τὰς μεταβιβασθησομένας ὑποθέσεις, ἅμα τῇ ἐνάρξει, τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνιστωμένου ἐφετείου, θέλουσι σπεύσει νὰ ἐγγράψωσιν αὐτὰς εἰς τὸ πινάκιον αὐτοῦ, καὶ ἐντεῦθεν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ ὑποθέσεις πρὸ χρόνων ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα προσεγγίζουσιν εἰς συζήτησιν, πιθανὸν νὰ μὴ

προλάβωσι πρῶτοι νὰ ἐγγράψωσιν αὐτὰς εἰς τὸ πινάκιον τοῦ νέου ἐφετείου, οὕτω δὲ νὰ ἀπολέσωσι τὴν κεκτημένην τάξιν αὐτῶν καὶ νὰ χρονίσωσιν ἐπὶ πολὺ ἔτι ἕως ἂν συζητηθῶσιν. Ὅτι προσέτι, ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις δικαστῶν, γενομένης πρὸς μόνην τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, μέχρι τῆς σήμερον ἐδαπανήθησαν ἐξήκοντα περίπου χιλιάδες δραχμῶν ἐκ τῆς αὐξήσεως ταύτης, καὶ δι' αὐτῆς ἐβαρύνθησαν οἱ ἐντολεῖς ἡμῶν, καὶ ὅμως δὲν ἐξεδικάσθησαν πλείους ἢ ὅσαι ἐξεδικάζοντο καὶ πρὸ τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστῶν· διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ματαιωθῇ ἡ δαπάνη αὕτη, ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ μετενεχθῶσιν εἰς τὸ νέον ἐφετεῖον αἱ ἐνώπιον τῶν ὑπαρχόντων ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, ἢ τοὐλάχιστον νὰ μετενεχθῶσιν ἐκεῖναι μόναι ἐξ αὐτῶν, ὅσαι ἐνεγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον καὶ προσδιορίσθη ἡμέρα πρὸς συζήτησιν, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι νὰ μετενεχθῶσιν εἰς αὐτὸ διατηρουμένης πάντοτε τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῆς ἐν τοῖς πινακίοις τῶν ὑπαρχόντων ἐφετείων ἐγγραφῆς των. Καὶ ὅτι, πρὸς ἄρσιν ὅλων τῶν ἀτόπων τούτων, συνέταξεν ἰδίαν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν προτείνει ἵνα προστεθῇ ὡς δ'. παράγραφος τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἀπαλειφομένου οὕτω τοῦ 3 ἄρθρου· ταύτην δ' ἐστήριξεν εἰς τὰς ἐκτεθείσας εἰλικρινεῖς παρατηρήσεις, ὑπαγορευθείσας ἀπό τε πολυπραγμοσύνην καὶ ἀπὸ τὴν διάγνωσιν τῆς ἐπικειμένης εἰς τοὺς διαδίκους τούτους ζημίας. Ἀνέγνω δὲ τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅλαι αἱ ἀπὸ τὰ δικαστήρια τῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Μεσσηνίας κατ' ἔφεσιν εἰσαχθεῖσαι ἐνώπιον τῶν ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν πολιτικαὶ, ἐμπορικαὶ ἢ καὶ διοικητικαὶ ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένων ἐκείνων περὶ ὧν ὡρίσθη ῥητὴ πρὸς ἐκδίκασιν ἡμέρα διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 577 τῆς πολιτ. δικον. τοιχοκολλήτου ἐκθέματος τοῦ πινακίου· ὡσαύτως καὶ ἅπασαι αἱ ποινικαὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν αὐτόθι πρωτοδικῶν, αἵτινες παρεπέμφθησαν διὰ βουλεύματος, ἢ ἄλλως μεταβιβάσθησαν ἐνώπιον τῶν αὐτῶν ἐφετῶν, εἴτε παρεπέμφθησαν εἰς τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν κακουργιοδικεῖα, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐξαιρουμένων ἐκείνων μόνων, αἵτινες εἰσήχθησαν ἐν τῷ συμβουλίῳ αὐτῶν πρὸς διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν, καὶ ἐκείνων ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἤδη πρὸς τοὺς κατηγορουμένους αἱ πρὸς ἐμφάνισιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κλήσεις. Αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ, ἐμπορικαὶ ἢ καὶ διοικητικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξετέθησαν ἤδη πρὸς συζήτησιν, θέλουσι διατηρῆσει, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἐφετεῖον μεταβίβασίν των, τὴν

αὐτὴν χρονολογικὴν τάξιν τοῦ πινακίου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν.»

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, ἐπὶ μὲν τῆς κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν δικῶν τηρητέας τάξεως, τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ διατηρηθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν διαδίκων, περὶ τούτου δὲ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία τις ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὑπουργὸς ἔδωκεν ἐξήγησιν τοιαύτην· ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ τῶν πληρωθεισῶν ἤδη εἰς τοὺς δικηγόρους προκαταβολῶν ἐπιγενησομένης ζημίας εἰς τοὺς διαδίκους, εἶναι ἄπορον πῶς οἱ χθὲς εἰς ἐλαφρὰν περὶ τῶν δικηγόρων παρατήρησιν πλέξαντες τοὺς ςεφάνους τῆς δικηγορικῆς τάξεως, πῶς σήμερον ἀντιφάσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι δύνανταί τινες τῶν δικηγόρων νὰ κρατήσωσιν ἀδίκως τας δοθείσας προκαταβολάς. Ὅτι, ὅπου δήποτε καὶ ἂν διαταχθῇ ἡ τοῦ ἐφετείου σύστασις καὶ μεταβιβασθῶσιν εἰς αὐτὸ αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι, τὰ αὐτὰ πάντοτε θέλουσι συμβῇ, διότι ἡ τῶν ὑποθέσεων εἰσαγωγὴ ὑπάρχει συνεχὴς καὶ πάντοτε θέλουσιν εὑρεθῇ ἐκκρεμεῖς δίκαι· τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποτρέψῃ τῆς συςάσεως τοῦ ἐφετείου, διότι, ὅταν λαμβάνωνται γενικὰ μέτρα, συμβαίνουσι πάντοτε καὶ μικραί τινες ἐλλείψεις, ὑπὲρ τῶν ὁποίων οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀποτρέπηταί τις τῶν μέτρων τούτων. Ὅτι, καὶ ἐάν τινες τῶν δικηγόρων ἀρνηθῶσι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τοὺς διαδίκους τὰ προκαταβληθέντα, ὁ νόμος εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ τούτων, καὶ οὗτοι δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην κατὰ τῶν ἀρνουμένων δικηγόρων· μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι πιστευτὸν νὰ εὑρεθῶσι δικηγόροι, ἀπαιτοῦντες νὰ ἰδιοποιηθῶσι πλέον τῆς νομίμου ἀποζημιώσεώς των. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο, ἀφ' οὗ ἡ πρώτη ἔλλειψις δύναται νὰ ἀρθῇ διοικητικῶς, ἡ τροπολογία εἶναι ὅλως ἄτοπος.

Ἀποφηναμένων καὶ ἄλλων κατ' ἐρώτησιν τοῦ προέδρου, ὅτι ὑποστηρίζουσι τὴν τροπολογίαν, ἐξέθηκεν ἕτερος ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι ἡ διόρθωσις τῆς ἐλλείψεως δὲν εἶναι ἔργον διοικητικὸν ἀλλὰ νομοθετικόν, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου, προβλέψαντος διὰ τοῦ ἄρθ. 2 νὰ διορθώσῃ νομοθετικῶς αὐτήν. Ὅτι οἱονδήποτε τῶν ὑπὸ συζήτησιν γενῇ παραδεκτὸν, τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἢ ἡ τροπολογία, οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἐφετείου καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, ἐφ' ὧν ἀπεφήνατο ἤδη ἡ βουλή· ἀλλ' ἡ τροπολογία εἶναι πόρισμα τῆς ἀνάγκης καὶ προτίθεται νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων, καὶ ὡς τοιαύτην πρέπει νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ παραδεχθῇ αὐτὴν ἡ βουλή, ἀφοῦ, ὡς ἐξετέθη, ἡ ὕπαρξις τοῦ ἐφετείου οὐδαμῶς προσ-

βάλλεται δι' αὐτῆς. Ὅτι κατὰ τὸ νομοσχέδιον θέλουσι μεταβιβασθῇ εἰς τὸ νέον ἐφετεῖον μόνον αἱ ὥριμοι δίκαι, ὥριμοι δὲ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν εἶναι ὅσοι συνεζητήθησαν μὲν, δὲν ἐξεδόθη δ' ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίς τις, δηλονότι τόσῳ ὀλίγαι, ὥστε, ἐκ χιλίων ἐκκρεμῶν δικῶν, οὐδὲ δέκα θέλουσιν εἶσθαι ταιαῦται· διὰ ἐξαιρέσεως ἑπομένως τόσων μόνον δικῶν δὲν ἀσφαλίζονται τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἐπιβαρύνεται ἡ τύχη των, προστατευομένη μόνον διὰ τῆς τροπολογίας. Καὶ ὅτι, μηδεμιᾶς ἐκ τῆς τροπολογίας ἐπιγινομένης οὕτω βλάβης, προκυπτούσης δ' ἐξ ἐναντίας μεγίστης ὠφελείας, δὲν πρέπει ν' ἀπορριφθῇ ἡ τροπολογία· ἄλλως πᾶσα ἐναντία ἀπόφασις τῆς βουλῆς, καίτοι σεβαστὴ, θέλει ὅμως βαρύνει ἀδίκως τὴν τύχην τῶν διαδίκων. Ἐφ' ᾧ ἐπρότεινε τὴν ἐπιψήφισιν τῆς τροπολογίας.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι τὰ χθὲς ἀποφασισθέντα προτείνεται σήμερον νὰ καταστραφῶσι διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς τροπολογίας, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπιμένει ν' ἀπορριφθῇ αὕτη, ὡς καταστρέφουσα τὴν ὕπαρξιν τοῦ νέου ἐφετείου· διότι, ἀφοῦ, καθὼς ὡμολογήθη, ὑπάρχουσι δίκαι ἐκκρεμεῖς δύω καὶ πλείω ἔτη, δὲν πρέπει νὰ συστήσωμεν τὸ ἐφετεῖον, ἕως ἂν παρέλθῃ τοσοῦτος καιρὸς καὶ ἐκδικασθῶσιν αἱ ἐκκρεμεῖς ὑπάρχουσαι. Ὅτι οὐδεμία ζημία γίνεται εἰς τοὺς διαδίκους, προκαταβάλοντας εὐτελῆ ποσὰ, τὰ ἀρκοῦντα διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας καὶ διὰ τὴν ἐπ' αὐταῖς ἀντιμισθίαν τῶν δικηγόρων, καὶ ἐπιφυλασσομένους νὰ προκαταβάλλωσι τὰ κυρίως ἔξοδα καὶ τὴν ὅλην ἀντιμισθίαν τῶν δικηγόρων ὅτε αἱ ὑποθέσεις ἐκτίθενται ἐν τῷ ἐκθέματι· ἂν δὲ καὶ τις προκατέβαλεν ἐν ἀρχῇ τὸ ὅλον, δύναται νὰ ἐπιζητήσῃ δικαστικῶς τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ, καθισταμένης εὐχεροῦς τῆς ἐξελέγξεως ἐκ τῶν ταμιακῶν τοῦ δικηγόρου βιβλίων. Ὅτι, διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, αἱ δικασθεῖσαι παρεμπιπτόντως, ἐφ' ὧν π. χ. πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἀπόδειξις, δὲν θέλουσι μετενεχθῇ εἰς τὸ νέον ἐφετεῖον, αἱ δ' ἄλλαι ἐκκρεμεῖς εἰσὶν ἁπλᾶ ἐφετήρια ἐγγραφα ἐφ' ὧν οὐδεμία ἐγένετο ὑπὸ τῶν διαδίκων δαπάνη· ἄλλως, ἂν πρέπῃ νὰ περιμείνωμεν τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, τότε οὐδέποτε θέλει συςαθῇ τὸ ἐφετεῖον, τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν ἐψήφισε χθὲς ἡ βουλή. Καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κανονίσῃ ἡ Κυβέρνησις διοικητικῶς τὴν πορείαν τῶν ὑποθέσεων, διότι οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἵνα ἀναμιχθῇ εἰς αὐτὰς, ἀλλὰ, δημοσιεύουσα τὸν νόμον, θέλει ὑποδείξει εἰς τοὺς διαδίκους ὅτι πρέπει νὰ μεταφέρωσι τὰς δίκας των εἰς τὸ νέον ἐφετεῖον· ἵνα δὲ ἡ μεταφορὰ αὕτη μὴ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων, καὶ διατηρηθῇ

οὕτως ἡ χρονολογικὴ σειρὰ τῆς ἐν τοῖς πινακίοις τῶν ὑπαρχόντων ἐρετείων ἐγγραφῆς τῶν μεταδιβασθησομένων ὑποθέσεων, προέτεινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἑξῆς περίοδος « κατὰ τὴν εἰς τὰ πινάκια τῶν ὑπαρχόντων ἐρετείων χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των. »

Μετά τινα ἐπενεγκόντα ὅτι, ἵνα μὴ περιπέσωμεν εἰς ἀνεπανόρθωτα ἀτοπήματα, πρέπει νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν ἡ τροπολογία, ὅπως σκεφθῇ ἕκαστος ὡριμως ἐπ' αὐτῆς· καὶ ὅτι, ψηφισθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, οὐδεμία ἐπικειται ζημία ἐκ τῆς βραδύτητος, ἢ ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς τροπολογίας, τῆς ὁποίας ἡ χρησιμότης δὲν εἶναι λίαν ἀμφίβολος.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ὅτι ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἐξάγεται, ὅτι ὑπάρχει πρόθεσις νὰ κατορθωθῇ διὰ παντὸς μέσου ἡ τοῦ νομοσχεδίου ἀτροπολόγητος ἐπιψήφισις· ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐπεισθη βεβαίως, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὡριμότητος τῶν δικῶν εἶναι ἔργον νομοθετικόν· ὁ τοὐναντίον ὑποστηρίζων, διότι πρόκειται νὰ μεταβληθῇ ἡ διάταξις τοῦ 469 ἄρθρου τῆς πολ. δικονομίας· ἂν δὲ δι' ὅσων ἐξέθηκεν οὗτός τε καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς προσέθεντο νὰ ἀπειλήσωσι τοὺς τὴν τροπολογίαν ὑποστηρίζοντας, ὡς ὅθεν ἀντιπολιτευομένους, ἀπειλαὶ τοιαῦται δὲν δύνανται νὰ ἐκφοβίσωσιν οὐδένα, καὶ ἑπομένως οὐδ' αὐτὸν (τὸν ἀγορεύοντα) δυνάμενον νὰ ἀντιπολιτευθῇ ἐπὶ πραγμάτων μηδέποτε δὲ καὶ πρόσωπα. Καὶ ὅμως οὐδεὶς τῶν τὴν τροπολογίαν ὑποστηριζόντων τοιοῦτόν τι προέτεινε, ἀλλ' ἠθέλησαν νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων, κινδυνευόντων ἄλλως νὰ ζημιωθῶσιν. Ὅτι εἰς σύγκρισιν περιέπεσεν ἀντίφασιν ἐπὶ τῶν περὶ τῆς δικηγορικῆς τάξεως διϊσχυρισμῶν του, εἰπών, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν δύνανται νὰ ὑπάρχωσι καὶ εὐάριθμοι οἵτινες νὰ θελήσωσι νὰ ἰδιοποιηθῶσι τὰς προκαταβολὰς τῶν πελατῶν των καὶ ἂν ὑπερβαίνωσι τὴν ἀντιμισθίαν των· διότι πάντες μὲν ἔχουσι δίκαιον νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν νενομισμένην ἀντιμισθίαν των, ἡ δυσκολία δὲ τῶν εὑρίσκων δὲν δύναται νὰ κηλιδώσῃ τὸν δικηγορικὸν σύλλογον πάντα, εὐεργετικὸν ἄλλως εἰς τὴν κοινωνίαν, ὃς αὐτὸς ὁ κατὰ τῆς τάξεως ταύτης ἀγορεύσας, προσφυγὼν ἄλλοτε εἰς αὐτὸν, δύναται νὰ ὁμολογήσῃ. Καὶ ὅτι τέλος συνήθως οἱ δικηγόροι λαμβάνουσι πάντα τὰ χρήματα ἐκ προκαταβολῆς, πλὴν ἐκείνων ὅσοι, ἀσχολημένοι εἰς τὴν ἐμπορείαν ἢ εἰς πολιτικὰς μελέτας, δὲν ἐγκύπτουσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των· ἐργαζόμενοι δὲ δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν ἀντιμισθίαν των, κανονίζοντες αὐτὴν

κατὰ τὴν διατίμησιν, καὶ οὕτω θέλουσι κρατεῖ πάντοτε τὰ προκαταβληθέντα πάντα καὶ λόγῳ τῶν ἐξόδων καὶ λόγῳ ἀμοιβῆς.

Ἀποφηναμένης τῆς βουλῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ὅτι δὲν ἐγκρίνει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς τροπολογίας, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις, καὶ ἐπανέλαβε τις τῶν προαγορευσάντων κατὰ τῆς τροπολογίας, ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συμβάντων αὐτῷ, ἠναγκάσθη καὶ εἰς τὸν δικηγορικὸν σύλλογον νὰ προσφύγῃ, ἀλλὰ δὲν ἐτέθη ἁπλῶς ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ· διότι οὕτω δὲν ἤθελε βεβαίως ἔδρα ὑπάρχει, συνεκέρθη δὲ καὶ συνεργάσθη μετὰ τῶν δικηγόρων διὰ νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον τότε αὐτῷ κίνδυνον· ἐκ τούτου δὲ ἠδυνήθη νὰ καταμάθῃ πολλὰ τῶν δικαστικῶν πραγμάτων, ἀγνοῶν τοὺς ἐπιστημονικοὺς μόνον ὅρους, ἐφ' ᾧ ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸν πλήρη τούτων ἄγνοιαν. Ὅτι, ὑποστηρίξας ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς τῶν δικῶν ὡριμότητος εἶναι ἔργον διοικητικὸν, ἐννόει τοῦτ' αὐτὸ τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς κατόπιν ἐξέφρασεν. Ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ποσάκις καὶ ἐπὶ πραγμάτων ἀνταπολιτεύθη ὁ προαγορεύσας· ὁ δὲ διϊσχυρισμὸς ἐκείνου, ὅτι δὲν ἠγόρευσε κατὰ τῆς ἀρχῆς διότι δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ γνώμη του, δὲν ἀπαλλάσσει αὐτὸν ἐπικρίσεως, διότι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην πάντοτε ἐλευθέρως κἂν μόνος ὑπολειφθῇ, ὡς ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν παρέχει ἡμῖν ἄπειρα τοιαῦτα παραδείγματα. Καὶ ὅτι τέλος ἡ ἐπὶ τῆς τροπολογίας συζήτησις ἐφ' ἱκανὸν ἐξετάθη, καὶ, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν προσθήκην περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῆς ἐν τοῖς πινακίοις ἐγγραφῆς τῶν μεταδιβασθησομένων δικῶν, δύναται ἡ βουλὴ νὰ προβῇ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ὅτι τὸ νομοθετεῖν εἶναι λίαν σοβαρὸν ἔργον, πολλὰς καὶ ποικίλας ἀπαιτοῦν γνώσεις· εἰς τὸν προαγορεύσαντα δὲ δὲν ἀπεδόθη ὑπό τινος ἀπειρία, ἀλλ' ἐλέχθη ὅτι εἰς νομικὴν περιέπεσε παραδρομὴν διαταθείς, ὅτι ὁ τῆς ὡριμότητος τῶν δικῶν προσδιορισμὸς εἶναι ἔργον διοικητικόν. Ὅτι, ψηφιζομένου τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν μόλις εἴκοσι δὲν θέλουσι μετενεχθῇ εἰς τὸ συνιστώμενον ἐρετεῖον, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι θέλουσι μετενεχθῇ εἰς αὐτὸ, καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιμονὴ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπιθυμοῦντος νὰ χορηγήσῃ οὕτω καὶ κεφάλαια εἰς τὸ συνιστώμενον ἐρετεῖον καὶ ὠφελείας οὐ μικρὰς εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ δικηγόρους, μ' ὅλον ὅτι ἱκανὰ παρεχωροῦντο εἰς αὐτοὺς κεφάλαια διὰ τῆς μεταδιβάσεως μόνων τῶν μὴ ἐκτεθειμένων ἐν

τοῖς πινακίοις. Ὅτι οὕτως, ἕως ἂν ἐγγραφῶσιν αἱ μεταβιβασθησόμεναι δίκαι, εἶναι πιθανὸν νὰ συμπληρωθῇ ἡ τριετία καὶ νὰ ἀνατραπῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀντιδίκων των. Ὅτι δὲν ἀληθεύουσι τὰ περὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἀγορεύσαντος, διότι οὗτος ἀληθῶς οὐδέποτε ὤρθη ἀντιπολιτευόμενος πρόσωπα. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου θέλουσι προσβληθῇ μεγάλως τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων, διοικητικῶς δὲ δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ ἡ ἄρσις τῶν ἀπειλουσῶν αὐτὰ ζημιῶν, ὡς πάντες κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης θέλουσι ποτε συνομολογήσει, διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν.

Ἐπήνεγκεν αὖθις ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἀπέδωκεν εἰς τινα ἀντιπολίτευσιν προσώπων, ἀλλ' ἐπιμονὴν πρὸς τὴν μὴ σύστασιν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καί τις τῶν προαγορευσάντων ὡμολόγησεν εἰπών, ὅτι ἦθελε καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσει ἐὰν δὲν ἐφοβεῖτο ἀποτυχίαν. Ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἔργον ἄλλων ὑπουργῶν, αὐτὸς δὲ μόνον, μέλλων νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ, προϋπέβαλεν εἰς τὴν κρίσιν νομομαθῶν, προτείνας εἰς αὐτούς τε καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν συζήτησιν διάφορα ζητήματα, λυθέντα ἤδη· ἀποδεχόμενος δὲ τὰς γενομένας περὶ ἐλλείψεων αὐτοῦ παρατηρήσεις, φρονεῖ, ὅτι πᾶσαι συμπληροῦνται διὰ τῆς προταθείσης εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου προσθήκης.

Μετά τινα δὲ ἀντειπόντα, ὅτι διὰ τῆς προσθήκης ταύτης δὲν συμπληροῦνται πᾶσαι τοῦ νόμου αἱ ἐλλείψεις, διότι οὐδὲ ὁ τῆς ἀνατροπῆς τῶν δικῶν κίνδυνος, οὐδὲ αἱ τῶν διαδίκων ζημίαι ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν προκαταβολῶν θεραπεύονται. Ὅτι ἡ ὑπόνοια τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῆς κατὰ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐφετείου διαθέσεως τῶν τὴν τροπολογίαν ὑποστηριζόντων δὲν ἀληθεύει, διότι κἂν εἰς τὸ συνιστώμενον ἐφετεῖον μετενεχθῶσι πᾶσαι αἱ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκκρεμεῖς δίκαι, κἂν μὴ, οὐδαμῶς ματαιοῦται ἡ τοῦ ἐφετείου τούτου ψηφισθεῖσα ὕπαρξις· ἀπ' ἐναντίας οἱ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας προετίθουν νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς διαδίκους ἀπὸ ζημιῶν βεβαίων, διὰ τοῦ ὑπ' αὐτῶν δὲ προταθέντος μέσου οὐδόλως ἐλαττόνουσι τὴν τοῦ τρίτου τούτου ἐφετείου ἐνέργειαν.

Ἐπανέλαβεν αὖθις ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ τοῦ ἐφετείου σύστασις ἀνεκρίθη ἵνα ἐλαττωθῶσιν αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι· ἐὰν δ' αὗται δὲν μετενεχθῶσιν εἰς τὸ τρίτον ἐφετεῖον, καθόσον ὑπάγονται εἰς αὐτὸ, ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν πραγματοποιεῖται, ὑπαρχούσης μὲν ἐργασίας εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα, ἀργοῦντος δὲ τοῦ νεωστὶ συσταθέντος·

Ἀποφανθείσης τῆς βουλῆς, ὅτι ἐρωτῶτο, ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐπὶ τῶν 2 καὶ 3 ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου προτεταμένην τροπολογίαν· αὕτη δὲ, διὰ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Τσιμπουράκη καὶ Γ. Κορφιωτάκη γενομένης, ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 46 πρὸς 21, ἀρνηθέντων ψῆφον 3, κατὰ τὸ ὧδε πρασαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐπὶ τῶν 2 καὶ 3 ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ Κ. Ἀλεξανδροπούλου, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ο.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Ἄγγελος Γουζούασης	
Δ. Δεληγεώργης		Γεώργ. Κ. Βελῆς	Ο.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Πάνος Μαναστηριώτης		Γεώργ. Ι. Γιαλδάσης	
Στοῦρος Γρίβας		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ο.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Μ. Χ. Καΐρης		Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Δημήτριος Κονδύλης	Ο.	Γεώργ. Μῆτσος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἰωάννης Κλίμακας	
Α. Σ. Δανόπουλος		Α. Δημητρίου	Ο.
Νικόλ. Ἰατρὸς	Ν.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Α. Μακρυποκάμισος		Μ. Ν. Βαλέττας	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Χ. Ν. Δεμάθας	Ο.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ο.	Ἡλ. Παππαδαῖος	Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης		Γ. Πετμεζᾶς	
Κ. Τσαβέλλας		Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ο.
Ν. Στράτος		Βασίλειος Πετιμεζᾶς	
Π. Ῥάγκος	Ο.	Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ο.	Γ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργ. Κονδύλης ἀρνήθη ψῆφον		Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ο.
Κ. Φασίτσας	Ο.	Γ. Παππανικολάου	

Π. Δελιγιάννης	Ο.	Ν. Μοσχούλας	ἀπέθη ψῆφον
Δ. Ν. Μπούκουρας		Κ. Κανελλόπουλος	Ν.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ο.	Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ο.	Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς		Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ο.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.	Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Καρφιωτάκης		Θεόδωρος Ι. Μέξης	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.	Ἐμ. Λαζ. Ὀρλώφ	
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.	Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Κ. Θ. Δαρειώτης	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος		Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ο.	Κ. Ἀντωνιάδης	
Ῥ. Παλαμίδης		Ἰωάννης Περίδης	Ο.
Θεόδωρος Πετρινὸς	Ν.	Ἀνδρέας Μάμουκας	
Κωνστ. Μανέτας	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Μελέτης Χ. Μελέτης		Ἀντώνιος Ἀ μάος	Ο.
Ν. Τσαλακώστας	ἀπέθη ψῆφον	Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαρᾶς	Ο.
Νικόλαος Μπούτουνας	Ο.	Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Ἰω. Παππατσώνης		Γ. Παππαδημητρίου	Ο.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ο.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ο.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ο.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Σ. Α. Βαρότσης	Ο.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ο.
Παῦλος Λεντούδης	Ο.	Δημήτριος Χατσίσκος	Ο.
Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ο.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ο.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ο.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Κωνστ. Βέϊκος		Γεώργ. Ριζόπουλος	Ο.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰωάν. Τασσαῖος	Ο.
Δημήτριος Βιρβίλης		Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Γεώργ. Μπάνης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ο.
Πέτρος Μαυρομιχάλης			
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης			
Γερμ. Μαυρομιχάλης			

Συγχωνευθέντων δὲ ἀμφοτέρων τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου εἰς ἓν, ἀριθμηθὲν 2, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως μετὰ τὴν προσθήκην τῆς περιόδου, τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προτεταμένης· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐψηφίσθη οὕτως.

«Ἄρθρ. 2. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του, θέλει ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἔφεσις πολιτικῶν, ἢ ἐμπορικῶν ἢ διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἶναι ἕκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Ναυπλίῳ ἐτετῶν χωρὶς νὰ ἦναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, κατὰ τὴν εἰς τὰ πινάκια τῶν ὑφεστώτων ἐφετείων χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των. Εἰς αὐτὸ μεταβιβάζονται ὡσαύτως καὶ ἅπασαι αἱ ποινικαὶ ἀνακρίσεις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Πάτραις, ἐν Καλάμαις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, ἂν καὶ παρεπέμφθησαν ἤδη διὰ βουλεύματος εἰς τὰ ἤδη ὑφεστῶτα ἐφετεῖα, ἢ τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν κακουργιοδικεῖα, ἐξαιρουμένων ἐκείνων μόνων τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἤδη αἱ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους κλήσεις εἰς τὸ κακουργεῖον.»

Μετὰ ταῦτα ἐξεθέσατέ τις, ὅτι ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων δηλοῦται, ὅτι αἱ γενόμεναι συζητήσεις παρεκίνησαν ἐκ τῆς ἐπιγενομένης εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας ὀλαύσης, ὅταν ὑπάγωνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συσταθέντος ἐφετείου· καὶ ὅτι ἐκ τούτου προτείνει νὰ προστεθῇ τρίτον ἄρθρον, περιλαμβάνον πάσας τὰς ζητίνει νὰ προστεθῇ τρίτον ἄρθρον, περιλαμβάνον πάσας τὰς ζητήμίος τῶν διαδίκων, τὰς ὁποίας οἱ τὴν ἀποφασισθεῖσαν τροπολογίαν προτείναντες κατέδειξαν, ὁ δ' ὑπουργὸς ἠρνήθη· ἐπιφυλαχθεὶς δὲ νὰ ἀναπτύξῃ κατόπιν τὴν πρότασίν του ταύτην, ἀνέγνω τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἔχον οὕτως.

Ἄρθ. 3. «Εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας συγχωρεῖται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ συζητήσωσιν, ἀμοιβαία τῶν διαφερομένων μερῶν συναινέσει, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, κατ' ἐπέκτασιν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν μηκέτι μὲν ὡρίμων ὑπ' ὄψιν θέσεων, ἐγγεγραμμένων δὲ εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἐφετείου τούτου, ὅπως οἱ διάδικοι ἤθελον εὐαρεστηθῆ.»

Ἡ δὲ βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις ἐπὶ τὴν αὔριον.

Μετὰ ταῦτα, ὑπὸ τὴν ἐπιστάτησιν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παρόντων βουλευτῶν Κ. Ι. Τομαρᾶ, ἀναπληροῦντος τὸν ἕτερον τῶν ἀντιπροέδρων, καὶ τῶν βουλευτῶν ΚΚ. Π. Παπακωνσταντοπου-

λου καὶ Γ. Ῥιζοπούλου, ἐγένετο ἡ μηνιαία τῶν τμημάτων κλήρωσις, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἑξῆς.

Α.	Β.	Γ.
Μ. Ἰατρὸς	Γ. Κονδύλης	Δ. Κονδύλης
Γ. Μῆτσος	Ῥήγας Παλαμίδης.	Γ. Ἀντωνόπουλος
Δημ. Δεληγιώργης.	Κ. Τσαβέλλας.	Εὐστρ. Παρίσης
Α. Γουζούασης	Ν. Τσαλακώστας	Ζ. Δεπάστας
Π. Δαρειώτης	Μ Βαλίττας.	Ἀθ. Δανηλόπουλος
Σ. Γρίβας	Μ. Δ Καΐσης.	Εὐς. Καλογερᾶς
Α. Ἀλεξανδράπουλος.	Σ Ἀντωνιάδης	Α. Πετράκης
Β. Πετμεζᾶς.	Ἀν. Μακρυπόκημισας.	Κ. Δαρειώτης.
Μ. Ἀναστασόπουλος	Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Ζέρκος.
Α. Γεωργαντᾶς	Βελ. Νικολαΐδης	Δ. Χατζίσκος.
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ι. Οἰκονόμου	Μιλ. Χ. Μελέτης
Α. Π. Νάκος	Π. Μανέλας	Σ Δεληγιαννάκης
Α Κουντουριώτης	Στέφ. Στεφανόπουλος.	Γ Μαυρομιχάλης
Γρ Ν. Κορμιωτάκης.	Π. Α. Ζάνος	Δ. Κουμανιώτης.
Δ. Δ Κουντουριώτης	Ἠλ. Γιατράκος	Σ. Στράτος
Γ. Μπάνης	Ἰω. Τομασῆς	Π. Παππαδιαμαντόπουλος
Θ. Μιξῆς.	Δ. Ὀρεινός.	Α. Κωστανᾶς.
Πέτρος Τσανετάκης.	Μ. Σισίνης.	Ι. Πετμέζης

Δ'.	Ε'.	ς'.
Ν. Ἰατρὸς	Ν. Μοσχούλας	Α. Παππατσώρης
Γ. Παππανικολάου	Γ. Μπάστας	Γ. Ι. Βατίστας
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Εὐς. Σπυρίδωνος.	Ἐμ Χ. Τσοῦχλος
Π. Τσιμπουράκης	Π. Ράγκος	Ι. Περίδης
Κ. Φασίτσας.	Ν. Μπούκουρας.	Ι. Ταπσαΐος
Σ. Βαρότσης	Γ. Κ. Πετμεζᾶς	Θ. Πετρινός.
Π. Δελιγιάννης	Κ. Ἀντωνιάδης	Α. Δημητρίου
Χ. Τζίνος	Νικόλ. Κορφιωτάκης	Ἰω. Α. Χατσόπουλος.
Κλεομ Οἰκονόμου	Νικόλ. Μπούτουνας	Χ. Σουμαρίπας.
Α. Κανελλόπουλος.	Κ. Βέϊκος	Α. Κεχαγιᾶς
Ἐμ. Μελετόπουλος	Κ. Βρυζάκης.	Ι. Κλίμακας
Γ. Κ. Βελῆς	Γ. Ῥιζόπουλος	Γ. Παπαδημητρίου
Α Μάμουκας.	Ματ Πρωτοπαππᾶς	Μ. Βιτάλης
Λουκᾶς Στεφάνου.	Ν. Ἀδρίκου	Παῦλος Ἀντούδης.
Κ. Νάζος	Π. Μοναστηριώτης.	Ἀνδρ Νοταρᾶς
Κων. Δυοβουνιώτης	Α. Δανόπουλος	Α. Ἀρμάος
Σ. Λογοθετόπουλος	Κ Μανίτας	Σ. Βαλέττας
Κ. Τσουκαλᾶς.	Ἐμμ. Ἀντίπας.	Ἰω. Παππατσώνης

Ζ.		
Γ. Λογιωτατίδης	Γρηγ. Χατσηγιάννος	Σταμ. Νικολαΐδης
Ἰω. Γ. Κριεζῆς.	Μ. Μιχαλόπουλος	Εὐς. Οἰκονομόπουλος
Δ. Βιρβίλης	Γ. Γιαλδάσης	Ι. Ἀντωνόπουλος.
Δημ. Καλλιφρονᾶς.	Κ. Σχινᾶς	Δ. Σακελλαριάδης.
Π. Μαυρομιχάλης	Ἐμ. Α. Ὀρλὼφ	Π. Παππατσώνης.
Χ. Δημάθας.	Δ. Καπετάνης.	Ἠλίας Παπαδαῖος.

Ὁ δὲ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος. Οἱ γραμματεῖς

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Μ. Χατσῆ Μελέτης.

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 2 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβριαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, ἀριθμήσης πλέρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη δ' ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γ'. ἐφετείου ἐν Πατραις νομοσχεδίου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ χθὲς ὑποβαλὼν ποτασιν περὶ προσθήκης τρίτου ἄρθρου βουλευτὴς ἐκ Μαντινειας, ἐπέφερεν, ὅτι ἡ τροπολογία του ἐκπηγάζει ἐκ τῆς ἐν τῇ βουλῇ σχηματισθείσης ἰδέας, ὅτι οἱ Μεσσήνιοι, ὑπαγόμενοι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἐφετεῖον, ζημιοῦνται ζημίαν ἀκαταλόγιστον· τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην διεδέχθη καὶ ἄλλη, ἡ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν περίστασις, καθ' ἣν, ἀφοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν Μεσσηνίων, ἐκδόντες ἐφέσεις κατὰ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, ὑπέστησαν ἔξοδα, ἐπλήρωσαν δικηγόρους καὶ μετέβησαν αὐτοπροσώπως εἰς Ναύπλιον, εἶναι βεβαίως λυπηρὸν νὰ μεταβιβασθῶσιν ἤδη αἱ ὑποθέσεις των εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἐφετεῖον. Ἀλλά, πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἰδέας ταύτης, ἐρρίθη ὅτι, μὴ προχωρησασῶν τῶν δικῶν τούτων, οὐδὲ πληρωμὴ δικηγόρων ἐγένετο, οὐδὲ προκαταβολή τις ἐπῆλθεν, ὥστε δὲν ζημιοῦνται ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης οἱ διάδικοι. Ἂν δ' ἡ ἰδέα τῶν πρώτων ἦναι εὔλογος, οὐχ ἧττον εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἡ δευτέρα, διότι ἐκ τῆς διατυπώσεως καταφαίνεται ὅτι δὲν ἐπῆλθε καιρὸς εἰς δαπάνην· ἀλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἂν τῷ ὄντι ἐπλήρωσαν οἱ διάδικοι καὶ τότε θέλουσι περιπέσει εἰς μεγάλας ζημίας, ἢ ἄν, ὡς ἀντιτάσσουσιν ἄλλοι, δὲν ἐγένετο ἡ ἐλαχίστη δαπάνη. Τὸ ἀντίθετον λοιπὸν τῶν σκέψεων τούτων νομίζει, ὅτι συμβιβάζει ἡ ἀνὰ χεῖρας τροπολογία, ἐπειδὴ οὕτως ὁ μὲν δαπανήσας δύναται νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Ναυπλίᾳ ἐφετεῖον, ὁ δὲ μὴ περιελθὼν εἰς δαπάνας, νὰ

διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐν Πάτραις φυσικὸν αὐτοῦ δικαστήριον· Μαλακύνει δὲ πως ἡ τροπολογία καὶ τὰ τυχὸν ἐγερθέντα παράπονα τῶν Μεσσηνίων, ὡς ὑπαχθέντων, καθ' ἃ ἐρρέθη, εἰς δικαιοδοσίαν πολλῷ ἀπωτέραν. Διὰ τῆς τροπολογίας λοιπὸν ταύτης ἀποδεικνύομεν, ὅτι δὲν ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦτο ἐκ δυσμενείας, ἀλλ' ἐξ ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης, ὅ,τι δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἠδυνάμεθα, τοῦτο ἐπράξαμεν ἀσπαστῶς· ἐπειδὴ ὅμως περιπολεῖ ἐντὸς τοῦ σώματος ἰδέα τις, ὅτι ἡ προκειμένη τροπολογία καθίσταται περιττή, ὡς ἐνυπαρχούσης ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ τοιαύτης τινὸς διατάξεως, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὴν σκέψιν αὐτοῦ δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἰδέα αὕτη. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη διαταξις, ἀλλ' ἐπεκτείνεται μόνον ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ἅπερ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ διαθέσῃ δι' ἑαυτὸν ὡς πολίτης· οὕτως ἄρα, ἕνεκα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν ἀνήκουσιν ὑποθέσεις, μέχρι 300 δραχμῶν ἀναβαινουσαι, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ δικάσωσι καὶ ἐπὶ ὑποθέσεως 1000 δραχμῶν, ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο οἱ διαφερόμενοι· τούναντίον τὰ πρωτοδικεῖα δὲν δύνανται μὲν καὶ ἐπ' ὀνόματος ἔτι νὰ ὑπερβῶσι τὴν δικαιολογίαν αὐτῶν, δικάζοντα τοὺς κατοίκους ἄλλων μερῶν, ἀλλ' ἐὰν ὁ διάδικος προσερχόμενος ὑποστῇ τὴν δίκην αὐθορμήτως, διὰ τῆς σιγῆς ταύτης καθίστησιν ἁρμόδιον τὸ πρωτοδικεῖον. Ἀλλὰ τὰ ἐρμηνεῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιβληθῶσι διὰ τῶν διαδίκων τοιαύτην ἁρμοδιότητα, ἐπειδὴ ταῦτα σκέπτονται μὲν καὶ περὶ τοῦ δικαίου τῶν διαδίκων, ἀποφασίζωσιν ὅμως καὶ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικῶν, ἃς δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν ἢ ἀπορρίψωσι, τὴν δ' ἰσχὺν ταύτην δὲν δύναται νὰ τοὺς χορηγήσῃ ὁ ἰδιώτης. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐξελέγχοντα ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἰδέα τῶν οὕτω φρονούντων· ἐὰν δ' ἡ βουλὴ νομίζῃ, ὅτι ἐμπεριέχεται τὸ πνεῦμα τῆς τροπολογίας αὐτοῦ ἐντὸς τῆς διοικονομίας, δύναται ἀποφασίζουσα τοῦτο, νὰ τὸ σημειώσῃ εἰς τὰ πρακτικά.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι, ἐπειδὴ χθὲς ἔτι ἀπεφασίσθη τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τῆς ἐν τῷ 6'. παραγράφῳ τοῦ 2 ἄρθρου γενομένης τροπολογίας, νομίζει περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ἤδη ἀποφασισθέντα· ἀφοῦ δὲ τότε ἀνεπτύχθη ἀρκούντως, ὅτι σύμφωνα γίνεται ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης πρὸς τοὺς διαδίκους ζητεῖ, θεωρεῖ μάταιον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτὰ, καὶ διὰ τοὺς λόγους ἐκείνους ἐπιμένει νομίζων περιττὴν τὴν τροπολογίαν.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι τρία εἴδη δικαιοδοσίας ὁρίζει παρ' ἡ-

μῖν ἡ πολιτικὴ δικονομία, τὴν προσωπικὴν, τὴν τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, καὶ τὴν πραγματικήν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, ἐὰν μὲν ὁ ἐναγόμενος σιωπηλῶς παραδεχθῇ τὴν ἁρμοδιότητα, κτλ. ὑπτεται ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασις· ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν λὲν καθίσταται ἁρμόδιον τὸ δικαστήριον οὔτε συναινέσει τῶν διαδίκων, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποφανθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀναρμοδιότητος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ 20 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρίζει, ὅτι πραγματικαὶ ἀγωγαὶ κτλ. δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα, δὲν δύναται διὰ τοῦτο ὁ διάδικος νὰ μεταβάλῃ ῥητὴν τοῦ νόμου διάταξιν, ἢ εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος αὐτὸς τὸ ἐπιτρέπει, ὡς π.χ. εἰς τὰς περὶ προθεσμιῶν διατάξεις, καθ' ἃς μόνοι οἱ διάδικοι δύνανται, κατὰ τὸ 197 ἄρθρον, νὰ παρατείνωσι τὰς προθεσμίας. Δύναται λοιπὸν παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην νὰ καταχθῇ ἁρμόδιον τὸ δικαστήριον ξένης περιφερείας, παρεκτείνον τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ; Ὄχι βέβαια· ἐκ τούτου λοιπὸν συνίστησι τὴν παραδοχὴν τῆς προκειμένης τροπολογίας, ἵνα εὐκολυνθῶσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις των οἱ κάτοικοι Μεσσηνίας, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀπαλλαγῇ τοῦ νὰ ἐρευνᾷ τίς ὁ δαπανήσας ἐν τῇ ἐμπόλιῳ αὐτοῦ δίκῃ.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ ἐὰν παραδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ, ἵνα προστεθῇ ὡς 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ κατασταθεῖσα· διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Π. Παππαδαίου καὶ Γ. Παναγοπούλου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 58 πρὸς 6, ἀρνησιψηφούντων 7. Ἔχει δὲ τοῦτο, μεταγραφὲν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τῆς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ λέξεως «δικαστήρια» εἰς «πρωτοδικεῖα,» ὡς ἐψηφίσθη οὕτω·

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Συνιστάνεται εἰς Πάτρας τρίτον δικαστήριον ἐφετῶν, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ πρωτοδικεῖα Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς ἕκαστον αὐτῶν περιφερείας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του θέλει ὁρισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις πολιτικῶν, ἢ ἐμπορικῶν ἢ διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἶναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν χωρὶς νὰ ἦναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν κατὰ τὴν εἰς τὰ πινάκια τῶν ὑφεζώτων ἐφετείων χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των. Εἰς αὐτὸ μεταβιβάζονται ὡσαύτως καὶ ἅπασαι αἱ ποιναὶ ἀνακρίσεις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Πάτραις, ἐν Καλάμαις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, ἂν καὶ παρεπέμφθησαν ἤδη διὰ βουλεύματος εἰς τὰ ἤδη ὑφεστῶτα ἐφετεῖα, ἢ τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν κακουργιοδικεῖα, ἐξαιρουμένων ἐκείνων μόνον τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἤδη αἱ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους κλήσεις εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς		Σ. Στράτος	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης		Α. Π. Νάκος	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.	Ἠλ. Καλογερᾶς	
Μ. Καΐρης		Γ. Ἰω. Βατίστας	
Δ. Κονδύλης	Ν.	Ἄγ. Γουζούκας	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Κ. Βελῆς	Ν.
Ἀνδ. Δανόπουλος		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Ν. Ἰατρὸς		Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Στέφ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς		Μ. Σισίνης	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Γ. Χατσηγιάννος	
Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.	Γ. Μῆτσος	
Κ. Τσαβέλλας		Ἰω. Κλίμακας	

Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.	Π. Δορειώτης	Ο.
Π. Α. Ζάννος		Σπ. Βαλέττας	Ν.
Μ. Ν. Βαλέττας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χρ. Ν. Δεμάθος	Ν.	Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Ἠλ. Παππαδοῖος	Ν.	Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέϊκος	
Ἰω. Ζάρκος	ἀρ. ψῆφον	Μ. Ἰατρὸς	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δ. Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμ. Νικολαΐδης		Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισ. Νικολαΐδης		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γεώργιος Παππανικολάου	Ν.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δεληγιάννης		Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	ἀρ. ψῆφον
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.	Ἰω. Γκοῦρας	Ν.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς		Σπ. Λογαθετόπουλος	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Χρ. Τσῖνος	
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Θ. Ι. Μέξης	
Ἐμ. Μελετόπουλος	ἀρ. ψῆφον	Ἐμ. Δ. Ὁρλῶφ	
Παρασκ. Ματάλας	»	Γ. Μπνστας	
Ἠλ. Γιατράκος	»	Κ. Δορειώτης	ἀρ. ψῆφον
Α. Στέφανος	Ν.	Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Εὐσ. Σπυρίδωνος		Κωνσ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης		Ἰω. Περιδης	Ν.
Θ. Μ. Πετρινὸς	Ο.	Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Κ. Μανέτας	ἀρ. ψῆφον	Κάρολος Νάζος	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο.	Εὐστρ. Παρίσης	Ν.
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Ἀντ. Ἁρμαος	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Μ. Ἀναστασόπουλος	
Δ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ν. Μπούτουνας		Ἀν. Παππατσώρης	
Π. Παππατσώνης	Ο.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Ἰω. Παππατσώνης		Γ. Παππαδημητρίου	Ν.

Γ. Σ. Κριεζῆς		Κωνσταν. Δυοβουνιώτας	
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Δ. Δ. Κουντουριώτης	Ω.	Ἰωάννης Τασσαίος	Ν.
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ω.
Δ. Χατζίσκος	Ν.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.		

Προέβη κατόπιν ἡ βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκ Μεγάρων βουλευτοῦ προτεταμένου περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν νομοσχεδίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαβὼν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς τὸν λόγον ἔλεξε τάδε.

«Ἐξεργόμενοι ὡς ἀπὸ στενωποὺς ἀπὸ τὰς πρὸ μικροῦ γενομένας συζητήσεις, ἃς ἀναπνεύσωμεν ὡς εἰς πεδιάδα ἐλευθερόν τινα ἀέρα. Πρόκειται περὶ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, ἂς ἀτενίψωμεν μὲ ὀλίγας δάφνας τὰ ἱερὰ αὐτὰ μνημεῖα, ἐφ' ὧν σήμερον λαλοῦμεν. ἂς ἀτενίψωμεν μὲ δάφνας τὰς κεφαλὰς τῶν ἡρώων τῆς πατρίδος, τὰς κεφαλὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἔστεψαν ἀεποτε ἡ δάφνη, ἡ ἀθανασία, ἡ δόξα. Πόσον λυποῦμαι, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω πᾶν ὅ,τι αἰσθάνομαι ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ ἀντικειμένου· δὲν εἰξεύρω, προκειμένου περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἰξεύρω ποῖον ῥίγος ἀναβαίνει ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ κυριεύει τὰς αἰσθήσεις μου καὶ συγκινεῖ τὴν ψυχήν μου.

Πρόκειται τάχα περὶ ἀναπτύξεως πλούτου τινὸς καινιγκοῦ, συντελοῦντος εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου, πρόκειται περὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ ἢ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων, καὶ δύναταί τις νὰ αἰσθανθῇ ἐνθουσιασμὸν τοιοῦτον; Πρόκειται ἐξ ἐναντίας περὶ ἑνὸς στοιχείου, φθαρτοῦ εἰς τὴν ὕλην του, εἰς τὴν φύσιν του, ἀλλ' ὅμως στοιχείου μεγάλου ὡς αὐτὴν τοῦ κόσμου, τὴν ὕπαρξιν, ἀθανάτου κατὰ τὴν δόξαν ὡς αὐτὴν τὴν αἰωνιότητα. Ἂς ἀφώσωμεν διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸ τὴν προσοχήν μας καὶ ἂς προσφέρωμεν εἰς αὐτὸ τὸ σέβας ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὸ μεγαλεῖόν του.

Ἐὰν ὁ κόσμος οὗτος ἦτον αὐτόχρημα μεγαλοπρεπές τι σκήνωμα, ἡ δ' ἐν αὐτῷ ζῶσα ἀνθρωπότης ἔζη ὡς μία μόνη εἰρηνικὴ οἰκογένεια, βεβαίως δὲν ἠθέλαμεν ἔχει παντελῶς ἰδέαν οὐδὲ περὶ τοῦ προκειμένου, οὐδὲ περὶ ἄλλου ὁμοίας φύσεως ἀντικειμένου· ἀλλ' ἀτυχῶς, διὰ λόγους τῆς φύσεως ἀνεξερευνήτους, ὅλη ἡ ἀπέραντος τῆς γῆς ἐπιφάνεια οὐδὲν ἄλλο παρουσιάζει, εἰμὴ ἐρείπια ἐπὶ ἐρειπίων, ἴχνη ἀλλεπαλλήλων ἐρημώσεων καὶ καταστροφῶν ὡς μαρτύρια αἰώνια τῆς διηνεκοῦς ἀλλη-

λομαχίας τοῦ κόσμου. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἡ ἀρίστη αὐτὴ θεότης τῶν λαῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας κανεὶς λαός, κανὲν ἔθνος, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον ἐπὶ γῆς.

Ἡ κατακτητὴ ὅλων τῶν μεγάλων ἐθνῶν ὑπῆρξε πάντοτε καταγωγὴ ἡρωϊκή· ὅλα τὰ ἔνδοξα ἔθνη ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ ἡρωϊσμοῦ ἀνεχώρησαν, καὶ δι' αὐτοῦ ἐκρατύνθησαν καὶ διετηρήθησαν ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι, ἐνόντες εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ ἡρωϊσμοῦ αἴσθημα καὶ βαθεῖαν σύνεσιν πολιτικήν, προσέφερον λατρείας, ἀπέδιδον ἱερὰς τιμὰς εἰς τὸν ἡρωϊσμόν.

Εἰς τὴν ἔνδοξον ταύτην γῆν πανταχοῦ, ὅπου καὶ ἂν στρέψητε τὰ βλέμματά σας, εἰς πᾶν βῆμα θέλετε ἀπαντήσει ἓν μνημεῖον λαμπρόν, ἓν ἐκπληκτικὸν ἔργον τοῦ ἡρωϊσμοῦ· ὁ Μαραθών, αἱ Πλαταιαί, αἱ Θερμοπύλαι, ἡ Σαλαμίς, ἡ Μυκάλη, ὅλα ταῦτα εἶναι ὀνόματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναταί τις νὰ ἀκούσῃ ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἀλλὰ βλέπετε πόσα πολύτιμα λείψανα ναῶν καὶ μνημείων κρύπτουσιν αὐτὴν τὴν γῆν. Βλέπετε αὐτὸ τὸ Θησεῖον, τὸ ὁποῖον ὑψοῦται τριάκοντα ἤδη αἰῶνας καὶ τὸ ὁποῖον σεβάσθησαν ὅλοι οἱ καιροί· εἶναι ναὸς ἀνεγερθεὶς πρὸς τιμὴν ὄχι θείαν θεοῦ ἀλλ' ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἡ Ἀκρόπολις, αὐτὴ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἦτον κατακεκοσμημένη ἀπὸ λαμπροὺς καὶ πολυτίμους ἀνδριάντας, καὶ ὅλα ταῦτα ἦσαν λατρεῖαι, τιμαὶ θεῖαι, ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν ἡρωϊσμόν. Διὰ τοῦτο ἡ Ἑλλάς, αὐτὴ ἡ κλεινὴ χώρα, ἀπὸ φωλεὰν ὀλίγων σκηνιτῶν, ὁποία ἦτον τὸ πρῶτον, κατέστη ἐν ἀκαρεῖ ἡ μητρόπολις τῆς οἰκουμένης.

Ὑπάγετε εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς αὐτὴν τὴν νέαν ἡρωΐδα, καὶ ἐκεῖ ἐπίσης θέλετε εὑρεῖ ἀνεγηγερμένους ναοὺς πρὸς τιμὴν τῶν ἀμείβων της, θέλετε εὑρεῖ ἀπειροπλούτους ἀνδριάντας ὑψωθέντας πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων της, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖ, ὅπου ἐπίσης τὸ πάλαι πρὸ μικροῦ ἐκαπνίζαν ὀλίγαι μόναι ποιμενικαὶ καλύβαι, ἀνεπτύχθη μετ' ὀλίγον ἡ ἐξαισία πόλις ἐκείνη, ἥτις ἔμελλε νὰ κυριαρχήσῃ καθ' ὅλην τὴν γῆν.

Ἐν ὅσῳ δὲ καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ῥώμη καὶ ὅλα τὰ ἀρχαῖα μεγάλα ἔθνη εἶχον ἀκμαῖον τὸ θεῖον αἴσθημα τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἤκμαζον καὶ αὐτά, ἐκρατοῦντο, διετηροῦντο· ἅμα δὲ αὐτὸ ἠμαυρώθη, ἐξέλιπεν, ἔκτοτε ἔκλιναν εἰς τὴν πτῶσίν των καὶ ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπιά των.

Ἡ λατρεία τοῦ ἡρωϊσμοῦ δὲν παρουσιάζει ποσῶς ἀγρίαν τινὰ ἰδέαν. Τὰ φῶτα, ὁ πολιτισμὸς συντηροῦσι καὶ ἀνυψόνουσι τὸ

έθνη, ἀλλὰ τὰ ῥῶτα καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀναπτύσσουσι μόναν, καταχλλύνουσι τὰ ἔργα τοῦ ἡρωϊσμοῦ· ἐπ' αὐτοῦ ὅμως θεμελιοῦνται, ὑπ' αὐτοῦ ἐμπνέονται καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ διατηροῦνται. Αἱ μοῦσαι, αἱ ὡραῖαι τέχναι ποῦ ἐξελέξαντο τὴν κατοικίαν των, εἰμὴ εἰς τὴν γῆν ταύτην, τὴν ὁποίαν προητοίμασεν ὁ ἡρωϊσμός; πόθεν ἀλλοθεν ἐνεπνεύσθησαν, εἰμὴ ἀπὸ τὰ λαμπρὰ ἔργα αὐτοῦ; εἰς τί ἐνησχολήθησαν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐξυμνήσωσιν αὐτὰ τὰ τεράστια ἔργα τοῦ ἡρωϊσμου; Ὑπῆρχεν Ὅμηρος ἂν δὲν ὑπῆρχον τὰ ἡρωϊκὰ ἔργα τῆς Ἑλλάδος; τί ἔπραξεν ὁ Φειδίας ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἀναγεννήσῃ ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ Πεντελικοῦ τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς ἡμιθέους τῆς πατρίδος; καὶ ἡ καταπληκτικὴ ἐκείνη εὐγλωττία τοῦ Δημοσθένους τί ἄλλο ἐπεκαλεῖτο ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Πνυκὸς, εἰμὴ τὸ αἴσθημα τοῦ ἡρωϊσμοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους;

Διὰ τοῦτο τοῦ ἡρωϊσμοῦ ἡ λατρεία, ἐπικρατήσασα εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, οὐ μόνον ἀγρίαν τινὰ ἰδέαν δὲν παριστᾷ, ἀλλὰ παρουσιάζει θεῖόν τι μεγαλεῖον καὶ ἐπικρατεῖ καὶ σήμερον εἰς ὅλα τὰ πλέον μεγάλα, τὰ συνετὰ καὶ πολιτισμένα ἔθνη.

Ὁ Ὀρειχάλκινος ἀνδριὰς, ὅστις προσφάτως ὑψώθη πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀυελιγατῶνος εἰς τὸ Λονδίνον· ἡ οὐρανομήκης στήλη, ἥτις ὑψοῦται ἐν τῷ μέσῳ τῶν Παρισίων πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος· ἡ ἐξαισία στήλη, ἡ ὑψουμένη εἰς τὴν πλατείαν τῆς Πετρουπόλεως πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Πέτρου, εἶναι τί ἄλλο, εἰμὴ τιμαὶ θεῖαι ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν ἡρωϊσμόν; ὅλα αὐτὰ τὰ κραταιὰ ἔθνη εἰς τί κυρίως στηρίζουσι τὴν ὑπαρξίν των, τὴν ὑπεροχήν των, εἰμὴ εἰς τὸν ἡρωϊσμόν;

Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν παράδειγμα μέγα, λαμπρόν· παράδειγμα οἰκεῖον. Ἡ Ἑλλὰς, αὐτὴ ἡ πατρίς μας σήμερον, διὰ τίνος ἀνηγέρθη μέσου ἄλλου, εἰμὴ διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ; Τί δὲ τάχα εἶναι ὁ ἡρωϊσμὸς αὐτός; Ὁ ἡρωϊσμὸς εἶναι ἡ ὑπερτάτη ἀρετὴ, εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ πατριωτισμοῦ, ἡ τελεία ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα.

Ναὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των· ὅλοι προσφέρουσιν ἁδρὰς συνδρομὰς, ὅλοι κάμνουσι μεγάλας θυσίας· ἀλλ' ἡ θυσία τοῦ αἵματος ὑπερβαίνει πᾶσαν ἄλλην· τὸ ἀνθρώπινον αἷμα, τὸ ἑκουσίως χυνόμεναν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, εἶναι θυσία ἀνεκτίμητος, ὑπεραν θρώπινος. Αἰσθανόμεθα πάντες ὁπόσον εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον προσφιλὴς ἡ ζωὴ, ὁπόσον εἶναι εἰς αὐτὸν προσφιλῆ τὰ ἀγαθὰ τοῦ βίου· τὸ νὰ ἀπαρνῆται λοιπὸν τις τέκνα, σύζυγον, γονεῖς, ὅλας τὰς τρυφὰς καὶ ἡδονὰς τοῦ βίου, νὰ

ἀπαρνῆται τέλος καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του καὶ νὰ χύνῃ τὸ αἷμά του διὰ τὴν πατρίδα, τοῦτο, συνομολογεῖτε βέβαια, εἶναι ἄκρα ἀρετὴ, εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ πατριωτισμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἀνεγείροντο ναοὶ, δικαίως ὑψοῦνται ἀνδριάντες πρὸς ἀποθέωσίν των.

Πᾶσα δ' οἱαδήποτε ἀνταπόδοσις, πᾶσα οἱαδήποτε ἀμοιβὴ, φρονῶ δὲν εἶναι ἀνταξία τῆς ἱερᾶς αὐτῆς θυσίας· καὶ μ' ὅλον τοῦτο τοὐλάχιστον ἄνευ μιᾶς οἱασδήποτε δυνατῆς ἀμοιβῆς πατριωτισμὸς δὲν ὑπῆρχε, καὶ ἄνευ πατριωτισμοῦ δὲν ὑπάρχει τιμὴ, δὲν ὑπάρχει δόξα, δὲν ὑπάρχει πατρίς· ἰδοὺ ὁπόσον σπουδαῖον εἶναι τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πρόκειται σήμερον.

Ναὸς, εἶπον, ἀνδριάντες, καθὼς καὶ δάφναι ἁπλᾶς προσέφερον οἱ παλαιοὶ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν στρατιωτικῶν θυσιῶν· σήμερον δὲ ἡμεῖς προσφέρομεν συνήθως ταινίαν τινὰ ἁπλῆν, ἁπλοῦν τι σημεῖον καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἀμοιβή. Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν ἦναι, ἀρκεῖ αὐτὸ νὰ ἀπονέμηται κατ' ἀξίαν, νὰ ἀπονέμηται μὲ δικαιοσύνην, καὶ τότε περιέχει ὅλην τὴν ἀνεκτίμητον, τὴν θείαν ἀξίαν του, καὶ φέρει κατὰ συνέπειαν τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμά του.

Τόσῳ εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ ἔθνη, καθόσον ἐτήρησαν αὐστηρὰν δικαιοσύνην ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν τῶν στρατιωτικῶν βραβείων, διετήρησαν ἀκμαῖον τὸ ἐλατήριον, τὸ ζωπυρον τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεώς των καὶ ἦσαν ἀνίκητα. Ἅμα δὲ ἐξηυτέλισαν τὸ ἱερὸν αὐτὸ σημεῖον, καὶ αὐτὸ ἀπεσβέσθη ὄχι πλέον ἀπὸ τὴν πατρίδα, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ ἀνδραγαθιῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν δυνατῶν πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κολάκων των, τῶν παρασίτων των, καὶ οἱ μὲν ἀνδρεῖοι καὶ ἐμπειροπόλεμοι καταφρονημένοι καὶ λιμώττοντες ἀπέθνησκον ἐπὶ τῆς ψάθης, οἱ δὲ ἀνανδροι καὶ ἀπόλεμοι ἐκοσμοῦντο μὲ τὰ βραβεῖα τῶν ἀνδρείων, ἐσθίοντες τὰ αἵματα καὶ τοὺς ἱδρῶτας τῶν ἄλλων. Ἔκτοτε τὰ ἔθνη αὐτὰ ἐκθηλυνθέντα ὑπετάγησαν εἰς ἔθνη ἀνδρεῖα ἄλλα καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· διότι βεβαίως, ὅταν δίδωνται εἰς μίαν κοινωνίαν τοιαῦτα φρικτὰ καὶ ἐλεεινὰ παραδείγματα, τίς φιλότιμος, τίς ἀνδρεῖος ἀποφασίζει νὰ χύσῃ πλέον τὸ αἷμα του διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς βραβείου, ὅταν βλέπῃ ὅτι οἱ μὲν ἀγωνισθέντες περιφέρονται ἀγνώριστοι εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀπολαμβάνουσι δὲ τὸ βραβεῖον αὐτὸ ἄλλοι διὰ τῆς ἀγυρτίας, τῆς ῥαδιουργίας, τῆς κολακείας καὶ τῆς ἐπιβουλῆς;

Βλέπετε τὸν πεπρωμένον αὐτὸν μαρασμὸν, ὅστις ἐπικρατεῖ πρό τινος καιροῦ εἰς τὸ ἀνδρεῖον τοῦτο ἔθνος, καὶ ἐνῶ εἰς τὸ πλάγι του κεῖται ἓν πολύτιμον λάφυρον ὡς μία σχολάζουσα περι-

ουσία, αὐτὸ, ὡς ἂν ἦτο ἀπληστηριασμένον, δὲν ἔχει δύναμιν νὰ τείνῃ τὴν χεῖρά του διὰ νὰ τὸ λάβῃ· πόθεν προῆλθεν ὁ μαρασμὸς αὐτός; ἀπὸ τὴν κατάχρησιν τῶν βαθμῶν, τῶν βραβείων, τῶν παρασήμων· καὶ βλέπει διὰ τοῦτο καθεὶς μὲ ὀλιγίστην του, ὅτι διάφοροι Ἕλληνες ἀντὶ νὰ ζητῶσι τοὺς βαθμούς, τὰ παράσημα, ἐκεῖ εἰς τὰς πολιάδας αὐτὰς τῆς δόξης διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, διὰ τῆς χύσεως τοῦ αἵματός των, ἔχοντα καὶ ζητοῦσι καθ' ἑκάστην αὐτὰ διὰ τῶν ἀναφορῶν, διὰ τῶν δεήσεων καὶ ἄλλων μέσων. Ἂν δὲ ἡ ἀνανδρος Τουρκία μᾶς ὑφίζῃ καθ' ἑκάστην, ἐν ὁ ἔξω κόσμος σήμερον μᾶς περιφρονῇ, κανεὶς δὲν συλλογίζεται περὶ τούτου, ὡς νὰ μὴ ᾖτο πλέον εἰς τὰς φλέβας μας Ἑλληνικὸν αἷμα. Ἂς ἐρυθριάσωμεν, ἂς ἐρυθριάσωμεν διὰ τὴν κατάστασίν μας αὐτήν, καὶ ἂς θέσωμεν πλέον ἓν ὅριον.

Τοῦτο ἔχει σκοπούμενον ὁ προκείμενος νόμος, νόμος παρόμοιος μὲ τοὺς νόμους ἄλλων εὐνομουμένων ἐθνῶν, μεριμνώντων περὶ τῆς ὑπάρξεώς των. Κανονίζονται, ὡς βλέπετε, δι' αὐτοῦ οἱ βαθμοί, οἱ προβιβασμοὶ διὰ νὰ ἀπονέμωνται κατ' ἀξίαν μὲ δικαιοσύνην, καὶ διὰ αὐτοῦ τοῦ μέσου διατηρεῖται ἀκμαῖον τὸ αἴσθημα τῆς στρατιωτικῆς φιλοτιμίας.

Δύω εἶναι αἱ ἐποχαί, καθ' ἃς ἀποκόπτονται διαδόχως οἱ βαθμοί, ἡ ἐποχὴ τῆς εἰρήνης καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ πολέμου· εἰς τὴν πρώτην ἡ προαγωγὴ γίνεται βραδεῖα, καὶ ὁ βαθμός, ὅστις εἶναι ἰδιοκτησία ἱερά, δίδοται κατ' ἀρχαιότητα μετὰ πολυχρόνιον ὑπηρεσίαν· εἰς τὴν δευτέραν, καθ' ἣν ἡ τόλμη, ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀγχίνοια εὑρίσκουσιν ἀνοικτὸν τὸ στάδιον, ἡ προαγωγὴ γίνεται πολλάκις μὲ ἐξαισίαν ταχύτητα, καὶ ἐν ἀκαρεῖ ὁ στρατιώτης εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἀναβαίνουσι στρατηγός.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τακτικοῦ δρόμου τῶν προβιβασμῶν, τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ συμβιβάσῃ ἀφ' ἑνὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἱκανοτέρων, ὁρίζει, ὡς πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς μέχρι τῶν λοχαγῶν, τὸ μὲν ἥμισυ τῶν προβιβασμῶν νὰ γίνηται κατὰ δικαίωμα ἀρχαιότητος, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ κατ' ἐκλογήν· ἀλλ' οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι δὲν ἦσαν δυνατόν, εἰμὴ νὰ ὁρισθῶσι διὰ νὰ γίνωνται πάντοτε κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως, διότι δὲν πρέπει τις νὰ ἐρωκινδυνεύσῃ τὴν διείσδυσιν τῶν τάγματος, τὴν διείσδυσιν τῶν σωμάτων εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀρχαιότητος ἐκεῖ, ὅπου ἀπαιτοῦνται ἔξοχοι ἱκανότητες, ἐρχόμεναι διὰ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀξιοπαρατήρητα μέρη τοῦ νομοσχεδίου.

Ὅ,τι παρημελήσαμεν, Κύριοι, ὅ,τι παραμελοῦμεν εἰσέτι εἶναι τὸ στρατιωτικόν μας, τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο διὰ τοῦ ὁποίου ἐθαυμαζώθη καὶ πάλαι καὶ πρὸ ὀλίγου ἡ Ἑλλάς· τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀγησίλαος κατετρόμαζε τὴν Ἀσίαν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀλέξανδρος ὑπέταξε τὸν ὑρκανίους, καὶ ἡ Ἀχαΐα ἀντέστη κατὰ τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Εἴκοσι δέκα ἑκατομμύρια λαοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἓν ἑκατομμύριον στρατιωτῶν ἀνδρείων, παραγόμενον ἐξ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου λαοῦ, ἀποτελεῖ δύναμιν ἱκανὴν νὰ παρατάξῃ καὶ πάλιν μίαν ἡμέραν ἀπέναντι ὅλων τῶν ἐπιγείων δυνάμεων. Εἶναι γέμιστα, ἤκουσε μὲ εἴπεῖ τις, ὡς συνειθίζουσι σήμερον νὰ λέγωσί τινες· γέμιστα εἶναι, ἐν ὅσῳ κυλινδούμεθα εἰς τὸν πνιγηρὸν αὐτὸν ὁρίζοντα τῶν μικρολογιῶν ἰδίων· γέμιστα ἐνόσῳ παραμελοῦμεν τῆς ἐθνοφυλακῆς μας τὴν σύστασιν καὶ κοιμώμεθα ὡς ὑπὸ λυθάργου κατεχόμενοι, ἐνῷ ἡ κτίσις ὅλη σαλεύει. Ἀλλ' ἂς πράξωμεν διὰ μίαν στιγμὴν ὅ,τι ἀπαιτεῖται νὰ πράξῃ ἔθνος ἁπλοῦν τῶν ἐνδοτέρων ἀναμνήσεων, καὶ τότε θέλομεν ἰδεῖ ἐὰν ἦσαν γέμιστα, ἢ ἐὰν ἦναι πρᾶγμα. Ἂς ψηφίσωμεν τοὐλάχιστον τὸν νόμον αὐτόν· ἂς ψηφίσωμεν αὐτὸν ὡς ἀπαρχὴν τῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν μας, ὡς ἐγγυώμενον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ὁπωσοῦν ἀναζωπύρωσιν τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Εἴθε οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται μας νὰ μὴ ζήσωσιν ἐπὶ πολὺ τὸν ῥθισικὸν αὐτὸν τῆς εἰρήνης βίον καὶ νὰ ἀναμένωσι τοὺς προβιβασμοὺς αὐτῶν διὰ τῆς πολυχρονίου εἰρηνικῆς ὑπηρεσίας· εἴθε, ἄξιοι τῶν πατέρων των, νὰ ζητήσωσιν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τοὺς βαθμοὺς καὶ τοὺς προβιβασμούς των, καὶ νὰ ἀναδειχθῶσι στρατηγοί, οἵτινες νὰ ὁδηγήσωσιν ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν φυλὴν πρὸς τὴν ἀθάνατον δόξαν.»

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεξεν οὗτος· μηδενὸς δὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μοσχούλα καὶ Γρ. Κωφιωτάκη· καταψηφισθέντος δ' ἐκ ταύτης, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἦτον πλήρης, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τήν τε ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Ἐδ. Μ. Πασπάτης.
Λ. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 3 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τῶν μὴ συνελθόντων ἔτι ἁ. β'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς Κ Κ. Δ. Χατζίσκον, Ν. Ἰατρὸν, Ν. Κορφιωτάκην καὶ Ι. Περίδην· γραμματεῖς δὲ, τοὺς ΚΚ. Γ. Ἀντωνόπουλον, Γ. Πανοπριφτόπουλον, Γ. Ῥιζόπουλον καὶ Σ. Βαλέτταν· εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τοὺς ΚΚ. Π. Παππαδιαμαντόπουλον, Σ. Λογοθετόπουλον, Μ. Πρωτοπαππᾶν καὶ Χ. Σουμαρίπαν.

Προσκαλέσας ἀκολούθως ὁ πρόεδρος νὰ συνέλθωσιν ὅσον τάχος καὶ τὰ λοιπὰ, ἀνήγγειλεν ἀντικείμενον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προϋπολογισμῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρήσαντος τοῦ βουλευτοῦ Μεγαρίδος, τοῦ προτείναντος τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, ὅτι ἀποσύρει αὐτὸ καὶ ὅτι δύναται νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ ὁποιος τῶν βουλευτῶν θέλει· ἐπέφερον ἄλλοι, ὅτι ἡ πρότασις κατέστη κτῆμα τοῦ σώματος, ἀφοῦ τὰ μὲν τμήματα παρεδέχθησαν αὐτὴν ὡς συζητητέαν, ἐγένετο δὲ καὶ ἔκθεσις ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀνεπτύχθησαν τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς της, δὲν ἔχει δ' ἐπ' αὐτῆς δικαίωμα ὁ προτείνας. Προσθέντος δὲ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὸ νομοσχέδιον, ὡς παρ' αὐτοῦ προταθέν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ.Κ. Κύστ. Σπυρίδωνος καὶ Ν. Μοσχούλαν, ἐξ' ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην διὰ ψήφων 62 κατὰ 3, ἀρνησιψηφούντων 4.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τῆς περὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς προτάσεως νομοσχεδίου τοῦ βουλευτοῦ Μεγαρίδος, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Δεληγεώργης	

Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	
Πάνος Μοναστηριώτης		Γ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Ἀθ. Δαγκλόπουλος	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Μ. Καΐρης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Π. Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυποκάϊσος		Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Τσοβέλλας		Γεώρ Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Σ. Στράτος		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος		Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Παρασκευᾶς Ματάλας	ἀρνήθη
Γεώργιος Κονδύλης	Ο.	Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Κων. Φασίτσας	Ν.	Λουκᾶς Στέφανος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Ῥάγας Παλαμίδης	Ν.
Ἄγγελος Γουζούασης	ἀρνήθη	Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.
Γεώργιος Κ. Βιλῆς	Ν.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Νικόλ. Τσαλακώστας	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργιος Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ν.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας		Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Ἠλίας Παππαδῆς		Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς		Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κωνστ. Βέϊκος	

Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἀνδ. Μάμουκας	
Γεώργιος Μπάνης		Κάρολος Ναζος	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης		Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης.		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Ν. Μοσχούλας	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	
Α. Κανελλόπουλος		Ἀν. Παππατσώρης	
Κωνσταντίνος Δ. Σχινᾶς		Ἀθ. Καστανᾶς	
Ἰωάννης Γκούσας	ἠρνήθη	Γ. Παππαθυμητρίου	Ο.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.	Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Παν. Παππαδιαμαντόπ.	Ν.	Δ. Α Κουντουριώτης	ἠρνήθη
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Χριστόδουλος Τσίνος		Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Δ. Κουμανιώτης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ο.
Θεόδωρος Ι. Μέζης	Ν.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Ἐμ. Λαζάρου Ὁρλόφ	Ν.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Γεώργιος Μπάστας		Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	Ν.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.		

Οὕτω δ' ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἡ ἐρώτησις γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς·

« Α'. Διαγράφεται ὁ τίτλος *τμῆμα Α'. ὑπαξιωματικοί*· οἱ τίτλοι δὲν εἶναι ἀναγκαῖοι οὐδὲ ἡ γενομένη διαίρεσις· ὁ νόμος εἶναι ὅλος μία σειρὰ διατάξεων· οὕτως ἔχει ὁ Γαλλικὸς νόμος ἐξ οὗ εἶναι ἐρανισμένον καὶ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον.

Βʹ. Εἰς τὸ 1 ἄρθρον ἐξαλείφεται ἡ λέξις *καὶ διαρκῶς*, ὡς περιττή, ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ λέξις *ἐν ἐνεργείᾳ*· ἄλλως ὁ στρατιώτης δὲν πρέπει νὰ χάνῃ τὸ παλαιτιμὸν δικαίωμα καὶ τὸς ἐκ διαλειμμάτων τυχὸν ὑπηρεσίας του, ἂν περιστάσεις τὸν διακόπτωσιν εἰς τὴν ἐξακολούθησίν της. »

Παρατηρηθέντος ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ φράσις « κανεὶς δὲν προβιβάζεται » πρέπει νὰ μετακληθῇ καὶ ἐντεῦθα καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἄρθρον εἰς « οὐδεὶς προβιβάζεται »· ἐπῃρώτησέ τις ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις « διαρκῶς » διότι τοῦτο θέλει παράσχει ἄτακτον καὶ βλαβερὸν εἰς τὸ δημόσιον, καθότον ἔχει σχέσιν μετὰ τοῦ περὶ συντάξεων νόμου κτλ. Ἄλλως τε, ἐλλειπούσης τῆς λέξεως ταύτης, ὁ στρατιώτης, ἅμα ἐγγραφείς, ἀναχωρεῖ ἐν

ἀδείᾳ καὶ μετὰ 5 μῆνας ἐπανερχόμενος γίνεται δεκανεύς· ἵνα δὲ μὴ σύμβῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν λέξιν.

Ἐπενεχθέντος δ' ἄλλου, ὅτι θεωρεῖ ἐξοβελιστέαν τὴν λέξιν, διότι δύναται ὑπουργός τις, θέτων εἰς διαθεσιμότητα τὸν στρατιωτικόν, νὰ διακόπτῃ τὴν προοδον αὐτοῦ· ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις, διότι, ἵνα λάβῃ ὁ στρατιώτης βαθμὸν δεκανέως, ἀνάγκη νὰ καταναλώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ γυμνασθῇ εἰς αὐτὴν ἓξ μῆνας· ἐὰν δ' ἐλείπῃ ὁ περὶ διαρκείας ὅρος, πολλοί, δυσαναχωρήτως εἰς τὴν θέσιν ἁπλοῦ στρατιώτου, δύνανται τῇ ὄντι μάλις ἐγγραφόμενοι νὰ ἀποσύρωνται δι' ἀδείας, καὶ μετὰ τὴν προβεσμίαν νὰ προβιβάζωνται· ἄλλως δὲν ἐπαπειλεῖται διὰ τοῦ ὅρου τούτου ἡ τύχη τῶν στρατιωτῶν, μὴ τελεμένων εἰς διαθεσιμότητα.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὸ σύνταγμα ὁ κατὰ καιροὺς ἐπὶ διακοπῇ ἀρμάρχης ἔχει τοῦ Γερουσιαστοῦ τὰ προσόντα· ἐκ τοῦ γενικοῦ δὲ τούτου συστήματος πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ ἐκ νοσήματος, εἴτε ἐξ ἄλλης διακοπῆς ἐμποδιζόμενος ὁ στρατιώτης, ἀπαντήσῃ εἰς τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ δυσχερείας. Καὶ ὅτι σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ἦτον νὰ γυμνασθῇ ἐπὶ ἓξ μῆνας ὁ στρατιώτης, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἰς τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ πεῖραν· ἐὰν λοιπὸν εἴτε διαρκῶς εἴτε διαλειπόντως διανύσῃ τὴν ἐξαμηνίαν, οὐχ ἧττον θέλει ἐκπληρώσει τὰ τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλως τε οἱ τῶν στρατιωτῶν προβιβασμοὶ γίνονται μετὰ τριετίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ παραμβάλλωμεν νέα προσκόμματα.

Ἀπαντήσαντος τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲ τὸ νομοσχέδιον ἐννοεῖ νὰ ὑπηρετήσῃ ὁ στρατιώτης ἓξ μῆνας ἀνευ διακοπῆς, ἀλλὰ μόνον νὰ συμπληρωθῇ ἡ τῆς ὑπηρεσίας ἐξαμηνία, διὰ νὰ μὴ συμβαίνῃ τὸ ἄτοπον περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐπραγματεύθη. Ἐπέμενεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικούς, ἐρρέθη νὰ μὴν ἀφαιρεθῇ ἡ λέξις « διαρκῶς », περὶ δὲ τῶν στρατιωτῶν συμφωνεῖ μὲν καὶ αὐτὸς ὅτι πρέπει νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀκριβῶς τοὺς ἓξ μῆνας, ἀλλ' ἡ ἐξάλειψις τῆς λέξεως δὲν ἀνοίγει σταθμὸν εἰς τὴν ἀδικίαν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φοβώμεθα ἐὰν ἡ λέξις σωμπεριλαμβληθῇ. Καὶ ἀληθῶς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἀξιωματικὸς δύναται νὰ διακόπτῃ τὸν στρατιώτην δι' οἱονδήποτε λόγον, οὗτος δέ, στερούμενος πᾶν ἐκ τοῦ παρελθόντος δικαίωμα, νὰ ἐπανέρχηται οὐδὲν ὠφελεῖται. Ἀπαραλλάκτως δὲ καὶ δύστροποί τινες δανείσονται, ἐπειδὴ ἡ πολ. διωνομία ὁρίζει διετῆ μόνον φυλάκι-

σιν ἐπὶ τῇ μὴ ἐξοφλήσει χρέους, κρατοῦσιν ἐπὶ δύω σχεδὸν ἔτη τοὺς ὀφειλέτας των, καὶ, ἀπολύοντες αὐτοὺς ὀλίγον πρὸ τῆς προθεσμίας, τοὺς παραπέμπουσι πάλιν εἰς κράτησιν. Οὕτως ἄρα ἐνῷ τὸ κακὸν δύναται νὰ διαιωνισθῇ, δὲν ὠφελεῖται καὶ ὁ παρὰ τῆς ἐξουσίας εὐνοούμενος στρατιώτης, ἐπειδὴ βιάζεται νὰ συμπληρώσῃ ἀφεύκτως τὴν ἐξαμηνίαν ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν προβιβάζεται. Ἐπρότεινεν ὅθεν τὴν ἐξάλειψιν τῆς λέξεως « διαρκῶς ».

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ προκειμένη λέξις δὲν ἐτέθη ἀσκόπως δι' οὓς λόγους ὑπὲρ αὐτῆς ἀνεπτύχθησαν, νομίζει δὲ συμβιβάζομένας ἀμφοτέρας τὰς γνώμας, ἐὰν ἐξαλειφθῇ μὲν ἡ λέξις, τραπῇ δὲ ἡ φράσις εἰς τὸ « εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ὑπηρεσίας τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν κατάταξίν του » τὰ δὲ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν, ἀσθενείας κλπ. δὲν εἶναι οὐδὲ λογίζονται διακοπαὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Μετά τινα τὰ αὐτὰ περὶ διακοπῆς ὑπηρεσίας εἰπόντα καὶ προσθέντα ὅτι αἱ λέξεις « ἐν ἐνεργείᾳ » διασκεδάζουσι πᾶσαν ὑπόνοιαν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς λέξεως « διαρκῶς. » Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ ὅρος τοῦ νὰ ὑπηρετῇ ἐπὶ ἓξ μῆνας ὁ τακτικὸς στρατιώτης, διὰ νὰ προβιβασθῇ δεκανεύς, δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνεκόντων εἰς τὴν ὁροφυλακὴν στρατιωτῶν, ἐπειδὴ δύναται νὰ καταγραφῇ εἰς αὐτὴν παλαιός τις στρατιωτικὸς, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ προσληφθῇ ἀπ' εὐθείας ὡς δεκανεύς· γινώσκων δὲ ὅτι πολλοὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας του, καὶ τοι φέροντες πληγὰς τοῦ ἀγῶνος, βιάζονται ὁσημέραι νὰ ἐγγράφωνται ἁπλοῖ στρατιῶται, προτείνει τὴν ὑπὲρ τῆς ὁροφυλακῆς ἐξαίρεσιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας.

Ἀντιλέξαντος δ' ἄλλου, ὅτι, ἐὰν οἱ ἀναφερόμενοι ἔχωσιν ἐκδουλεύσεις, θέλουσι λάβει τὴν ἀμοιβὴν των παρὰ τῆς κυβερνήσεως, τὸ δὲ προκείμενον ἄρθρον εἶναι ἄσχετον πρὸς τὰ ἀνωτέρω· ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἐξαιρέσεως ταύτην πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολούθως, παρατηρήσαντος τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι παραδέχεται νὰ μὴν ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις « διαρκῶς » καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιώτας, ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ διωρθώθη τὸ λεκτικὸν μέρος· ἔχει δ' οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαρκῶς, ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, ὡς στρατιώτης. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 2 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις « ἐν ἐνεργείᾳ » ἀντὶ τῆς ὑπαρχούσης λέξεως **« ὡσαύτως, » ἥτις δὲν ἐννοεῖ ἐνταῦθα εἰμὴ τὸ « διαρκῶς ».**

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐν γένει μέχρι τοῦ ἐπιλοχίου δὲν τίθενται ἐκτὸς ἐνεργείας, ὥστε περιττὴ τῆς λέξεως ἡ ἀντικατάστασις, ἡ Βουλὴ συναινέσασα παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον ὡς σημειοῦται· ἔχει δ' οὕτως·

« Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστὴς· ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἓξ μῆνας ὡς δεκανεύς. »

Ὡσαύτως ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀκολούθου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Γ'. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀφαιρεῖται ἡ λέξις *ἢ σιτιστὴς*· τὸ στάδιον τοῦ σιτιστοῦ εἶναι ἄλλο, δὲν εἶναι ὡς τὸ τῶν μαχίμων, καὶ ἐκεῖ ἔχει τὴν σειράν τῆς προαγωγῆς του, ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐμπεριλαμβάνηται ἐνταῦθα. »

Ἐπὶ ταύτης παρατηρήσαντός τινος, ὅτι καὶ ὁ σιτιστὴς ἀνήκει ὡς ὁ ἐπιλοχίας εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαχίμων· ὁ μὲν εἰσηγητὴς ἀπέσυρε τὴν γνωμοδότησιν, ἡ δὲ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἓξ μῆνας ὡς λοχίας ἢ σιτιστής. »

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον μετὰ τῆς ἑπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς·

« Δ'. Διαγράφεται ἐπίσης διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἡ λέξις *ἢ σιτιστὴν*, καὶ προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἡ ἑξῆς περικοπὴ, «καὶ δὲν εὐδοκιμήσῃ, εἰς τὰς διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις »· αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἔλεγχος ὁ ἐγγυώμενος τὴν ἀναγκαίαν προαγωγὴν τῶν ἀξίων παντὸς κλάδου ἀξιωματικῶν.

Ἡ πρώτη λέξις τοῦ β'. § αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου « θέλουν » διορθοῦται οὕτω « θέλουσιν ».

Μετά τινα εἰπόντα ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τῶν Εὐελπίδων σχολὴ στηρίζεται εἰς καταστατικὸν διάταγμα καὶ ἕτερον περὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένων εἰς τὰ σώματα νέων, ἦτον καλὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συνεδρίασις, διὰ νὰ ληφθῶσι ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα ἐν γνώσει. Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς σχολῆς ταύτης Καποδιστρίου ἐξήρχοντο οἱ μαθηταὶ φέροντες βαθμὸν ἀνώτερον ἀνθυπασπιστοῦ, ἀλλ' ἐπελθοῦσα ἡ ἀντιβασιλεία καθιέρωσε τὸν βαθμὸν τοῦτον, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἐπειδὴ ἐθεωρήθησάν τινες ἀμελεῖς ἢ ἀνάγωγοι, ἀπεφασίσθη νὰ ἐξέρχωνται μὲ βαθμὸν λοχίου· ἐπειδὴ λοιπὸν τοιοῦτον εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ καταστατικοῦ, φρονεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς.

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην, ἡ βουλὴ, θεωρήσασα ἀνεπαρκεῖς

τὰς πληροφορίας, συνήνεσε νὰ ἀναβληθῇ μὲν ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπόφανσις, νὰ προβῇ δ' ἡ συζήτησις εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἐγκριθείσης τῆς διαγραφῆς τοῦ πρὸ τοῦ 5 ἄρθρου τίτλου « Ἀξιωματικοί », ἀναγνώσθη τὸ 5 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν ἐρώτησαν τὸ, ἂν αἱ ἐξετάσεις θέλουσιν ἀπαιτεῖσθαι καὶ περὶ τῶν προβιβαστέων παλαιῶν στρατιωτικῶν· ἐπήντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι κατὰ τὰς ἐξετάσεις δὲν θέλουσιν ἀπαιτηθῆ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν γνώσεις, ἀλλὰ κοιναί τινες ἀπολύτως ἀναγκαῖαι. Καὶ εἷς ἄλλον παρατηρήσαντα, ὅτι διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ἐξετάσεων δίδεται ἀφορμὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅταν κατά τινος θέλῃ νὰ κατενεχθῇ, ἵνα διαστρέψῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ παρενθέσῃ προσκόμματα εἰς τὴν προαγωγὴν των. Ἐπανέλαβεν αὖθις ὁ αὐτός, ὅτι οἱ δεκανεῖς καὶ ἐπιλοχίαι δὲν ἐξετάζονται ὅταν μέλλωσι νὰ προβιβασθῶσιν, ἀλλ' ἀρκεῖ μόνη ἡ ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν οἰκείων ταγμάτων σύστασις αὐτῶν, προβιβαζόμενοι κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐξετάσει ἀποδειχθέντα ἕκαστῳ αὐτῶν βαθμὸν ἱκανότητος.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναλαβόντα τὰς τε ἄλλας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ὑπ' ἐκείνης προτεταμένας τροπολογίας καὶ τὴν περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς προσδιοριζομένης ἐν αὐτῷ ἡλικίας εἰς τὴν τῶν 18 ἐτῶν, διότι κατὰ ταύτην στρατολογοῦνται κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον οἱ στρατεύσιμοι. Παρετήρησε τις ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ πρὸς προβιβασμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπαιτουμένη διετὴς ὑπηρεσία πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς ἓν καὶ ἥμισυ τοὐλάχιστον ἔτος.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐγκρίνασα καὶ τὴν ἐφ' ἓν ἥμισυ ἔτος ἐλάττωσιν τῆς ὑπηρεσίας· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὗτως.

« Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπολοχαγὸς α) Ἐὰν δὲν ἄγῃ τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του· β) Ἐὰν δὲν ὑπηρέτησεν ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ὡς ἀνθυπασπιστής, ἢ τρία ὡς ἐπιλοχίας, ἢ τρία ἥμισυ ὡς λοχίας ἢ σιτιστής· γ) Ἐὰν δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο κανονισθησομένας ἐξετάσεις. »

Ἀνακαλέσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς γνωμοτήσεις ἐπὶ τῶν ἀκολουθούντων ἄρθρων μέχρι τοῦ 24, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἑπόμενον 6 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον καὶ τοῦτο οὕτως·

« Ἄρθρον 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρέτησε δύο ἔτη τοὐλάχιστον μὲ τὸν προηγούμενον βαθμόν. »

Παρεδέχθη ἐπίσης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἀποφανθεῖσα

μένη δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἀναστάσεως, καὶ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν μόνου τοῦ μετὰ τὸ 11 τίτλου· ἔχουσι δ' οὗτως

« Ἄρθρον 7. Λοχαγὸς δὲν προβιβάζεται τις, ἐὰν δὲν διέλθῃ πρώτῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα τάξις τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀποδοχάς, καὶ ἡ ἐκ τῆς 2 εἰς τὴν 1 μετάβασις ἐνεργεῖται κατ' ἀρχαιότητα.

Ἄρθρον 8. Οὐδεὶς προβιβάζεται ταγματάρχης, ἐὰν δὲν ἔχῃ τετραετῆ ὑπηρεσίαν ὡς λοχαγός.

Ἄρθρον 9. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀντισυνταγματάρχης, ἐὰν δὲν διέλθῃ τρία ἔτη ὑπηρεσίας ὡς ταγματάρχης.

Ἄρθρον 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται συνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τρία τοὐλάχιστον ἔτη ὡς ἀντισυνταγματάρχης.

Ἄρθρον 11. Διὰ νὰ προβιβάζηταί τις εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου, ἀπαιτοῦνται τέσσαρα ἔτη ὑπηρεσίας εἰς τὸν πρὸ τοῦ προαγομένου βαθμόν.

Ἄρθρον 12. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τοὺς ἐνδικαιλαμβανομένους ἐν τῷ § 2 τοῦ ἄρθρ. 5. Αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουσι μὲν κατέχεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν ἀργίᾳ τούτους ἔχοντας δικαίωμα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐνεργείας, ἀνήκουσιν ὅμως εἰς τοὺς τοῦ § 6'. ἄρθρ. 5 ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἀργοὶ ἀξιωματικοί. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν 13 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι, κατὰ τὴν διάταξιν αὐτοῦ, τὸ ἓν τέταρτον μόνον τῶν ἀξιωματικῶν λαμβάνεται κατ' ἀρχαιότητα, διότι τὸ ἥμισυ αὐτῶν διορίζεται κατ' ἐκλογήν, τὸ δ' ἥμισυ τοῦ ὑπολοιπομένου ἡμίσεως ἀπὸ τοὺς ἐν ἀργίᾳ. Ἀπήντησε δ' ὁ εἰσηγητὴς ὅτι οὕτως ἐγένετο πρὸς οἰκονομίαν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ἐπίσης αὐτό τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἀναγνωσθέντα 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 καὶ 23 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπιφυλαττομένη ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψηφοφορίας· ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτως

« Ἄρθρ. 13. Τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῶν ὑπολοχαγῶν δίδεται ἐξ ἡμισείας κατ' ἀρχαιότητα, καὶ ἐξ ἡμισείας κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγούς. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀξιωματικοὶ ἄργοι ἔχουν δικαίωμα ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν, τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνήκει εἰς αὐτούς· τὸ δὲ ἕτερον ἀνήκει ἐν ἴσῃ ἀναλογίᾳ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ

εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐχόντων δικαίωμα προβιβασμοῦ, ὡς προεῤῥέθη.

Ἄρθρ. 14. Τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῶν λοχαγῶν δίδοται κατ' ἀρχαιότητα· τὸ δὲ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐν περιστάσει καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀξιωματικοὶ μετακλητοὶ ἐκ τῆς ἀργίας.

Ἄρθ. 15. Οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι τῶν τοῦ λοχαγοῦ δίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ συνεπείᾳ τῆς εὐδοκιμήσεως εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πάντες οἱ λοχαγοὶ, ὅσοι ἔχουσι τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 8, πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, καὶ οἱ μᾶλλον εὐδοκιμήσαντες ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τὸν προβιβασμόν.

Ἄρθρ. 16. Ὁ χρόνος τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος, καὶ, ἐν περιπτώσει ὁμοίας ἡμερομηνίας ἑτέρου διπλώματος, ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ αὐτῶν· ὅταν δ' ἀξιωματικός τις διακόψῃ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν του, ὁ χρόνος οὗτος ἐκπίπτεται ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀρχαιότητος, ἐκτὸς μόνον ἐὰν διέκοψεν αὐτὴν δι' ἀποστολὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ, διὰ διάλυσιν σώματος ἢ διὰ κατάργησιν θέσεως. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἀξιωματικός τις ἐπεφορτίσθη ὑπηρεσίαν ἐθνοφρουρᾶς, ἢ ναυτικὴν, ἢ διετέλεσεν ἐν τεχνικῇ ἀσχολίᾳ καὶ μήπω στρατιωτικῇ θεωρουμένῃ, ἢ ἐν διπλωματικῇ ἐντολῇ, εἶναι χρόνος ὑπηρεσίας πραγματικῆς· ἀλλ' ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ξένου Κράτους ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν πραγματικήν.

Ἄρθρ. 17. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦν κατ' ἀρχαιότητα τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν των.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἐν πολέμῳ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας διπλοῦς λογίζεται διὰ τὸν ἀπαιτούμενον εἰς προβιβασμὸν χρόνον.

Ἄρθρ. 19. Εἰς τὰς ἐφεξῆς μόνον ἐξαιρετικὰς περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου·

α) Ἕνεκα ἐνδόξου πράξεως, ἀποδεδειγμένης καὶ δημοσιευομένης εἰς τὸν στρατὸν διὰ τῆς ἡμερησίου διαταγῆς.

β) Ὅτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ ἄλλως κενωθεῖσά τις θέσις εἰς τὰ σώματα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἐπίτιμοι καὶ οἱ χαρακτηρισμένοι βαθμοὶ ἀπα-

γορεύονται, εἰς αὐδεμίαν δὲ περίστασιν δίδοται βαθμὸς, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νενομοθετημένη θέσις.

Ἄρθρ. 21. Πᾶς προβιβασμὸς πρέπει ἀμέσως νὰ δημοσιεύηται διὰ διαταγῆς τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐφεξῆς πληροφοριῶν.

Θέλει καλεισθαι ὀνομαστὶ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου προεβιβάσθη ἕτερος, καὶ θέλει περιέχει τὴν αἰτίαν τῆς χηρεύσεως τῆς θέσεως, προσέτι δὲ ἐὰν ὁ προβιβασμὸς ἔγεινε κατ' ἀρχαιότητα ἢ ἐκλογή.

Ἄρθρ. 22. Ἐκ τῶν συνταξιούχων ἢ ἀμετακλήτων (en reforme) ἀξιωματικῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 23. Ἡ φάλαγξ δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάρχοντος ἤδη εἰδικοῦ νόμου περὶ αὐτῆς.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 24, τινὲς μὲν ἐπέμειναν νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὐτοῦ καὶ νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀντεῖπε δ' ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν προβιβασμῶν τῶν εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὑπηρετούντων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σώματος αὐτῆς ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις εἰσὶ πολλῷ μείζους τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων. Ἐν ᾧ δ' ἐπεχείρει ν' ἀναγνώσῃ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὁ πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι δὲν ὑπελείφθη πλήρης ἡ βουλὴ ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τινων κατὰ τὴν συζήτησιν, ἀνέβαλε τὴν ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἐπὶ τὴν αὔριον, κηρύξας ἀπολελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐστ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

Τῆς 4 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀποσυρθέντων τινῶν μετὰ τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν, παρετηρήθη, ὅτι τὸ σῶμα δὲν ὑπελείφθη πλῆρες· ἀναγνωσθέντος δὲ αὖθις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ καταδειχθέντος τούτου, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὰς προτεθειμένας συζητήσεις εἰς τὴν κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου γενησομένην συνεδρίασιν, κηρύξας τὴν παροῦσαν ἀπολελυμένην περὶ τὴν ὥραν 1. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ϛ'.

Τῆς 6 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἐξέθηκε δ' ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν δὲν ὑπελείφθη πλήρης, πολλῶν ἐκ τῶν Βουλευτῶν ἀναχωρησάντων. Ὅτι τὰ τῶν ἀπόντων ὀνόματα, καίτοι γνωσθέντα, δὲν κατεχωρίσθησαν ὅμως ἐν τοῖς πρακτικοῖς, οὐ μόνον διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτον πλήρης ἵνα ἀποφασίσῃ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν εἶχε προαγγελθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης. Καὶ ὅτι, ἀνάγκης ὑπαρχούσης ἵνα μετὰ ζήλου ἐργασθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἔργων, δὲν πρέπει νὰ συμβαίνωσι τοιαῦται ἐξ ἀπουσιῶν Βουλευτῶν ἀναβολαί· ἐφ' ᾧ καὶ προαγγέλλεται ἀπὸ τοῦδε ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν περὶ ἀπόντων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἡ διὰ τῶν πρακτικῶν ἀνακοίνωσις εἰς τὸ Σῶμα τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπόντων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ κατάρισις αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ καὶ ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, ὑπογραφέντων ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων· ἐπροτάθη ὑπό τινων ἵνα μεταβληθῇ ἡ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ὥρα καὶ προσδιορισθῇ ὡς τοιαύτη ἡ ὀγδόη· ὑπ' ἄλλων δὲ ἵνα αἱ συνεδριάσεις ἄρχωνται τὴν ἐννάτην π. μ., καὶ λήγωσι τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἵνα τεθῇ ὡς ἀνυπέρβλητος ἡ ὥρα αὐτη. πάντες δὲ οἱ κατ' αὐτὴν μὴ προσελθόντες σημειῶνται ὡς ἀπόντες καὶ ἐνεργῶνται κατ' αὐτῶν αὐστηρῶς τὰ τοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει

τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικειμένων συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκ Μεγάρων Βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου περὶ στρατιωτικῶν προϋβασμῶν, καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ, παραλειφθέντος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν.

Ἐπ' αὐτοῦ δ' ἀναγνωσθέντος παρετηρήθη ὑπό τινος μὲν, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ καταστατικοῦ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν ἐλπίδων, οἱ ἀπὸ ταύτης ἐξερχόμενοι λαμβάνουσι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἐν ᾧ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου, θέλουσι λαμβάνει τὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συνδυασθῶσιν ἀμφότεραι αὗται αἱ διατάξεις, ἵνα μὴ εἰς ἀντίφασιν κεῖνται. Ὑπ' ἄλλου δὲ, ὅτι, συμβάσεων καὶ καταχρήσεών τινων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, οἱ ἐξερχόμενοι εἶναι συμφερώτερον νὰ λαμβάνωσι τὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ βαθμὸν, ἵνα μὴ καὶ ἀδικῶνται ἄλλως οἱ ἀπὸ στρατιώτου εἰς τὸν βαθμὸν αὐτὸν ῥιφάνοντες, εἰς πλείους ὑποχρεώσεις ὑποβεβλημένοι.

Ἡ Βουλὴ δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 4 ἄρθρ. κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως

«Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασπιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡς ἐπιλοχίας ἐπὶ ἓν ἔτος, ὡς λοχίας ἢ σιτιστὴς δὲ ἐπὶ μῆνας 18.

Θέλουν καταπάσσεσθαι πρὸς τούτοις ἀνθυπασπισταὶ οἱ ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν ἐλπίδων ἐξερχόμενοι, οἱ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς περὶ τούτου κανονισμένας ἐξετάσεις.»

Προβάσης δὲ μετὰ τοῦτο τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, ἀνεγνώσθη τὸ 24 ἄρθρον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 25, 26 καὶ 27 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον, δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψηφοφορίας ἀποφηναμένη ἔχουσι δ' οὗτως

«Ἄρθρ. 24. Διὰ τὴν χωροφυλακὴν ἰσχύει ὁ κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ σώματος τούτου ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν προϋβασμῶν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται πλήρως κατὰ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς τοὺς τῆς ὑγείας, οἵτινες παραλληλίζονται μετὰ τῶν μαχίμων ὡς ἀκολούθως.

1) Ὁ ἀνώτερος ἐπιμελητὴς μὲ τὸν Συνταγματάρχην.

2) Ὁ ἀνώτερος ἀρχιἰατρὸς καὶ ὁ ἐπιμελητὴς μὲ τὸν ἀντισυνταγματάρχην.

3) Ὁ ἀρχιἰατρὸς καὶ ὁ ὑπεπιμελητὴς, μὲ τὸν ταγματάρχην.

4) Ὁ ἐπικαταλυματίας Α. καὶ Β΄. τάξεως, ὁ ἱππιἀτρὸς, ὁ ἐριππιατρὸς καὶ ὁ ἐπιφαρμακοποιὸς μὲ τὸν λοχαγόν.

5) Ὁ καταλυματίας Α΄. τάξεως, ὁ ἰατρὸς, ὁ ἱππιατρὸς καὶ φαρμακοποιὸς Α. τάξεως μετὰ τῶν ὑπολοχαγῶν.

6) Οἱ δὲ τῆς Β΄ μετὰ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν.

7) Καὶ οἱ λογισταὶ καὶ δόκιμοι μετὰ τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρ. 26. Μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα τοῦ προβιβάζεσθαι εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ὑγείας, ἐπειδὴ ὁ κλάδος εἶναι ἐπιστημονικὸς, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικὸν Νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων, περὶ τοῦ εἴδους τῶν σπουδῶν, καὶ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων τοῦ προβιβάζεσθαι εἰς ἕκαστον βαθμόν.

Ἄρθρ. 27. «Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.»

Ἀποπερατωθείσης δ' οὕτω τῆς ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζητήσεως, ἀνεγνώσθη τὸ συναρμολογηθὲν σύνολον αὐτοῦ, καὶ, μηδενὸς παρατηρήσαντός τι, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σταματίου Νικολαΐδου καὶ Κωνσταντ. Ἀντωνιάδου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 53 κατὰ 12, ἀρνηθέντων ψῆφον ἑπτά· ἔχει δὲ τὸ ψηφισθὲν σύνολον οὕτω·

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαρκῶς, ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, ὡς στρατιώτης.

Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἓξ μῆνας ὡς δεκανεύς.

Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἓξ μῆνας ὡς λοχίας ἢ σιτιστής.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασπιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡς ἐπιλοχίας ἐπὶ ἓν ἔτος, ὡς λοχίας ἢ σιτιστὴς δὲ ἐπὶ μῆνας 18.

Θέλουν κατατάσσεσθαι πρὸς τούτοις ἀνθυπασπισταὶ οἱ ἐκ

τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων ἐξερχόμενοι, οἱ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς περὶ τούτου κανονισμένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπολοχαγὸς α) Ἐὰν δὲν ᾖγε τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του. β) Ἐὰν δὲν ὑπηρέτησεν ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ὡς ἀνθυπασπιστὴς, ἢ τρία ὡς ἐπιλοχίας, ἢ τρία ἥμισυ ὡς λοχίας ἢ σιτιστής. γ) Ἐὰν δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο κανονισθησομένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρέτησε δύο ἔτη τοὐλάχιστον μὲ τὸν προηγούμενον βαθμόν.

Ἄρθρ. 7. Λοχαγὸς δὲν προβιβάζεται τις, ἐὰν δὲν διέλθῃ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα τάξις τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀποδοχὰς, καὶ ἡ ἐκ τῆς 2 εἰς τὴν 1 μετάβασις ἐνεργεῖται κατ' ἀρχαιότητα.

Ἄρθρ. 8. Οὐδεὶς προβιβάζεται ταγματάρχης, ἐὰν δὲν ἔχῃ τετραετῆ ὑπηρεσίαν ὡς λοχαγός.

Ἄρθρ. 9. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀντισυνταγματάρχης, ἐὰν δὲν διέλθῃ τρία ἔτη ὑπηρεσίας ὡς ταγματάρχης.

Ἄρθρ. 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται συνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τρία τοὐλάχιστον ἔτη ὡς ἀντισυνταγματάρχης.

Ἄρθρ. 11. Διὰ νὰ προβιβάζηταί τις εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου ἀπαιτοῦνται τέσσαρα ἔτη ὑπηρεσίας εἰς τὸν πρὸ τοῦ προκειμένου βαθμόν.

Ἄρθρ. 12. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν ἀνήκουν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ἐν τῷ §. 6΄. τοῦ ἄρθρ. 5· αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν μὲν κατέχεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν ἀργίᾳ, τοὺς ἔχοντας δικαίωμα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐνεργείας, ἀνήκουν ὅμως εἰς τοὺς τοῦ §. 6΄. ἄρθρ. 5. ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἀργοὶ ἀξιωματικοί.

Ἄρθρ. 13. Τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῶν ὑπολοχαγῶν δίδοται ἐξ ἡμισείας κατ' ἀρχαιότητα, καὶ ἐξ ἡμισείας κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγούς. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀξιωματικοὶ ἀργοὶ ἔχουν δικαίωμα ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν, τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνήκει εἰς αὐτούς· τὸ δὲ ἕτερον ἀνήκει ἐν ἴσῃ ἀναλογίᾳ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐχόντων δικαίωμα προβιβάσμοῦ ὡς προεῤῥέθη.

Ἄρθρ. 14. Τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῶν λοχαγῶν δίδοται κατ' ἀρχαιότητα· τὸ δὲ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ὑπο-

λοχαγοὺς, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. ἐν περιστάσει καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀξιωματικοὶ μετακλητοὶ ἐκ τῆς ἀργίας.

Ἄρθ. 15. Οἱ βαθμοὶ, οἱ ἀνώτεροι τῶν τοῦ λοχαγοῦ, δίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ συνεπείᾳ τῆς εὐδοκιμήσεως εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει, πάντες οἱ λοχαγοὶ ὅσοι ἔχουσι τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 8. πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, καὶ οἱ μᾶλλον εὐδοκιμήσαντες ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τὸν προβιβασμόν.

Ἄρθρ. 16. Ὁ χρόνος τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος, καὶ ἐν περιπτώσει ὁμοίας ἡμερομηνίας ἑτέρου διπλώματος, ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ αὐτῶν· ὅταν δ' ἀξιωματικός τις διακόψῃ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν του, ὁ χρόνος οὗτος ἐκπίπτεται ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀρχαιότητος, ἐκτὸς μόνον ἐὰν διέκοψεν αὐτὴν διὰ ἀποστολὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ, διὰ διάλυσιν σώματος ἢ διὰ κατάργησιν θέσεως. Ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀξιωματικός τις ἐπεφορτίσθη ὑπηρεσίαν ἐθνοφρουρᾶς, ἢ ναύτικην, ἢ διετέλεσεν ἐν τεχνικῇ ἀσχολίᾳ καὶ μήπω στρατιωτικῇ θεωρουμένῃ, ἢ ἐν διπλωματικῇ ἐντολῇ, εἶναι χρόνος ὑπηρεσίας πραγματικῆς· ἀλλ' ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ξένου Κράτους, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν πραγματικήν.

Ἄρθρ. 17. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦν κατ' ἀρχαιότητα τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν των.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἐν πολέμῳ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας διπλοῦς λογίζεται διὰ τὸν ἀπαιτούμενον εἰς προβιβασμὸν χρόνον.

Ἄρθρ. 19. Εἰς τὰς ἐφεξῆς μόνον ἐξαιρετικὰς περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

α) Ἕνεκα ἐνδόξου πράξεως, ἀνηκόντως ἀποδεδειγμένης καὶ δημοσιευομένης εἰς τὸν στρατὸν διὰ τῆς ἡμερησίου διαταγῆς.

β) Ὅτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ ἄλλως κενωθεῖσα τις θέσις εἰς τὰ σώματα τὰ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἐπίτιμοι καὶ οἱ χαρακτηρισμένοι βαθμοὶ ἀπαγορεύονται εἰς οὐδεμίαν δὲ περίστασιν δίδοται βαθμὸς, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νενομοθετημένη θέσις.

Ἄρθρ. 21. Πᾶς προβιβασμὸς πρέπει ἀμέσως νὰ δημοσιεύηται διὰ διαταγῆς τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐφεξῆς πληροφοριῶν.

Θέλει καλεῖσθαι ὀνομαστὶ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου προεβιβάσθη ἕτερος, καὶ θέλει περιέχει τὴν αἰτίαν τῆς χηρεύσεως τῆς θέσεως, προσέτι δὲ ἐὰν ὁ προβιβασμὸς ἔγεινε κατ' ἀρχαιότητα ἢ ἐκλογήν.

Ἄρθ. 22. Ἐκ τῶν συνταξιούχων ἢ ἀμετακλήτων (en reforme) ἀξιωματικῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 23. Ἡ φαλαγξ δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόν ος νόμου, ὑπάρχοντος ἤδη ειδικοῦ νόμου περὶ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 24. Διὰ τὴν χωροφυλακὴν ἰσχύει ὁ κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος τούτου ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν προβιβασμῶν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται πληρέστατα εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς τοὺς τῆς ὑγείας, εἵτινες παραλληλίζονται μετὰ τῶν μαχίμων ὡς ἀκολούθως.

1. Ὁ ἀνώτερος ἐπιμελητὴς μὲ τὸν συνταγματάρχην.

2. Ὁ ἀνώτερος ἀρχιἰατρὸς καὶ ὁ ἐπιμελητὴς μὲ τὸν ἀντισυνταγματάρχην.

3) Ὁ ἀρχιἰατρὸς καὶ ὁ ὑπεπιμελητὴς, μὲ τὸν ταγματάρχην.

4.) Ο ἐπικαταλυματίας α. καὶ β'. τάξεως, ὁ ἱππιατρὸς, ὁ ἀρχιππιατρὸς καὶ ὁ ἐπιφαρμακοποιὸς μὲ τὸν λοχαγόν.

5.) Ὁ καταλυματίας Α. τάξεως, ὁ ἰατρὸς, ὁ ἱππιατρὸς καὶ φαρμακοποιὸς Α. τάξεως μετὰ τῶν ὑπολοχαγῶν.

6.) Οἱ δὲ τῆς Β'. μετὰ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν.

7.) Καὶ οἱ λογισταὶ καὶ δόκιμοι μετὰ τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρ. 26. Μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα τοῦ προβιβάζεσθαι εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ὑγείας, ἐπειδὴ ὁ κλάδος εἶναι ἐπιστημονικός, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικὸν νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων, περὶ τοῦ εἴδους τῶν σπουδῶν, καὶ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων τοῦ προβιβάζεσθαι εἰς ἕκαστον βαθμόν.

Ἄρθρ. 27. Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Μεγάρων Βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ο,
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν,	Δ. Δεληγεώργης	

Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	ἠρ. ψῆφον
Πάνος Μοναστηριώτης		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.	Σταμάτ. Νικολαΐδης	Ν.
Μιχ. Καΐρης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Γεώρ. Παππανικολάου	Ο.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Νικόλαος Ἰατρός		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	ἠρ ψῆφον
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἀνδρέας Νισταρᾶς	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Κ. Τσαβέλλας		Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν.
Σ. Στράτος		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	ἠρ. ψῆφον	Νικόλαος Κορφιωτάκης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἐμμαν. Μελετόπουλος	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Παρασκευᾶς Ματάλας	ἠρ. ψῆφον
Γεώργιος Κονδύλης	Ο.	Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Κωνστ. Φασίτσας	ἠρ. ψῆφον	Λουκᾶς Στέφανος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας		Ῥήγας Παλαμίδης	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ο.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ν.	Κωνστ. Μανέτας	Ν.
Ἰωαν. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος		Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Ν. Μπούτουνας	Ν.
Γεώργιος Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχαὴλ Βαλέττας	Ν.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χριστόδ. Ν. Δεμάδας	Ν.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ο.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ο.	Παῦλος Λεντούδης	Ο.
Γεώργιος Πετμεζᾶς		Χρύσαν. Σουμαρίπας	ἠρ. ψῆφον
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέϊκος	

Μιχαὴλ Ἰατρός		Ἰωάννης Περίδης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Γεώργιος Μπάνης	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης		Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ν. Μασχούλας	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.	Ἀν. Παππατσώρης	
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς		Ἀθ. Καστανᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας		Γ. Παππαδημητρίου	Ο.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	Ο.
Σπυρ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.	Δ. Α. Κουντουριώτης	ἠρ. ψῆφον
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Χριστοδούλος Ταΐνος		Δ. Χατσίσκος	Ν.
Δημήτριος Κουμανιώτης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ο.
Θεόδωρος Ι. Μεξης	Ν.	Κων. Δυμβουνιώτης	
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὸφ	Ν.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ο.
Γεώργιος Μπάστας		Ἰωάννης Τασσαΐος	Ν.
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ο.
Στ. Ἀντωνιάδης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.		

Παρατηρήσας ὁ πρόεδρος μετὰ τοῦτο, ὅτι, ἐπὶ μὲν τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου, θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ ὑπὸ τοῦ 53 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ διατασσόμενα, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ἔργων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβῆ ἡ Βουλὴ διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἐκήρυξεν ἀπολελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. μ. μ., ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένων ἀντικειμένων.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Μελ. Χατοῦ Μελέτης.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ.

Τῆς 7 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἑνάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις, γενομένου λόγου ἵνα σημειωθῶσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογήτως ἀπόντων καὶ κρατηθῇ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις αὐτῶν, ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι θέλει ἐνεργήσει τὰ ἀποφασισθέντα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν.

Ἐχορηγήθη τριακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια πρός τε τὸν ἐξ Ὕδρας Βουλευτὴν Κ. Δ. Α. Κουντουριώτην καὶ τὸν ἐκ Λακεδαίμονος Κ. Π. Ματάλαν, ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων ὅρον· ἀκολούθως παρελθὼν ὁ τοῦ ἐξελεγχόντος τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γ'. Βουλευτοῦ Σύρου τμήματος εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὰ μέλη τοῦ Δ'. τμήματος, συνελθόντα ἐν τῷ τοῦ τμήματος δωματίῳ, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ἀκούσαντα δὲ καὶ τὴν εἰσήγησιν τῶν προεπεξεργασθέντων αὐτὰ τριῶν μελῶν ἐξάγουσιν,

Ὅτι ἡ ἐπαρχία σύγκειται ἀπὸ τοὺς δήμους Ἑρμουπόλεως Σύρου καὶ Μυκώνου,

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων ὁριστικῶν τῶν δήμων καταλόγων, περιεχόντων 4656 ἐκλογεῖς, ἤτοι ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως 2717, Μυκώνου 988 καὶ Σύρου 841.

Ὅτι, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνελθόντα ἐκλήρωσαν τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς, ὡς ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν ἐξάγεται, καὶ οὐδὲν κατὰ τῆς κληρώσεως ταύτης παράπονον ἐγένετο.

Ὅτι κατὰ μὲν τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως ἐψηφορόρησαν ἐκλογεῖς	939
κατὰ δὲ τὸν τῆς Σύρου	656
καὶ κατὰ τὸν τῆς Μυκώνου	642
	2237
ἐξ ὧν ἔλαβον, ὁ μὲν Κ. Δ. Χρηστίδης	2070
ὁ δὲ Κ. Στ. Α. Βιτάλης	160.

Ὅτι, διαρκούσης τῆς ψηφορορίας, εἰς μόνον τὸν δῆμον Σύρου ἐγένοντο αἱ ἐνστάσεις, ὅτι δὲν ἐκρατεῖτο σημείωσις τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν ψηφορόρων· ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινας νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ τῆς ψηφορορίας πρωτόκολλον· ὅτι παρὰ τῇ κάλπῃ ὑπῆρχον παρεσκευασμένα ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν ἡ ἐπιτροπὴ ἔδιδεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ὑποχρεωτικῶς ψηφορορροῦντας, οὕτω δὲ παρεβιάζετο ἡ θέλησις αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτρεψεν εἰς τινας μὴ ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ καταλόγῳ νὰ ψηφοφορήσωσιν.

Ὅτι ἥ τε ἐπιτροπὴ δι' ᾑτιολογημένων πράξεων κατέψυσε τὰς ἐνστάσεις ταύτας, καὶ διάφοροι ἄλλοι δημόται ἀνήρεσαν αὐτάς,

Ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν οὐδεμία ἐγίνετο ἔνστασις,

Ὅτι εἰς τὴν βουλὴν ἐδόθη ἔνστασις τῶν Ἀνδρέου Ρέϊση καὶ Στ. Γ. Ἀλμπάνη, διευθυνθεῖσα δι' ἀναφορᾶς τοῦ Α. Κουλαλόγλου, ὡς μὴ γενομένη ὅθεν παραδεκτὴ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς· δι' αὐτῆς δ' οὗτοι διατείνονται, ὅτι ὁ ἐπιδόξος βουλευτὴς Κ. Δ. Χρηστίδης δὲν ἔχει τὰ τοῦ βουλευτοῦ προσόντα, ὡς μὴ κατοικήσας ἐν πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἔτος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, μηδὲ ἰδιοκτησίας τινὰ ἔχων· ὅτι ἥ τε διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι διὰ τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας ὑπείλουν γενικῶς, ὅτι θέλουσι καταδιώξει τοὺς ζητοῦντας νὰ ἀντιπράξωσιν· ὅτι ἐστάλη καὶ ἔνοπλος δύναμις, ἵνα ἐκφοβίσῃ τοὺς κατοίκους· ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη, πρὶν ἡ ἀναθεωρηθῶσιν οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἐπὶ τῇ βάσει δυνατῶν τῶν πέρυσιν ἀναθεωρηθέντων· καὶ ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν ἐστάλησαν διάφοροι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ μή, ἵνα διὰ μέσων ἐκφοβίσωσιν ἐπίσης τοὺς ἐκλογεῖς.

Ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ, εἰς Ἑρμούπολιν ἔτι εὑρισκόμεναι, ἔψευσαν ἐπίσης δι' ἀναφορᾶς των τὸ περιεχόμενον τῶν ἐνστάσεων τούτων, καὶ ὡς προσδληθεῖσαι παρεκάλεσαν τὸν νομάρχην νὰ κρίνῃ πρὸς ἱκανοποίησιν των τοὺς τρεῖς ἐν τῇ ἐνστάσει ὑπογεγραμμένους, ἂν ἀληθῶς κατὰ τὴν διαλογὴν ἐπαρουσίασαν τὴν ἔνστασίν των ταύτην, καὶ πραγματικῶς δὲν παρεδέχθησαν αὐτήν.

Ὅτι ὁ Κ. νομάρχης ἐνήργησε τὴν ἀνάκρισιν ταύτην, ἀποτελοῦσαν ἴδιόν μέρος τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων· ἐκ ταύτης δ' ἀποδείκνυται, ὅτι οἱ ὑπογράψαντες ὑπατώκασαν, μηδὲ τὰ ἐν τῇ ἐνστάσει ἐκτεθειμένα μηδὲ τὸν συντάξαντα αὐτὴν γνωρίζοντες. Καὶ

Ὅτι, μετὰ τὴν ἀνάκρισιν ταύτην, ὁ ἕτερος τῶν ἐν τῇ ἐνστάσει ὑπογεγραμμένων Α. Ρέϊσης διεμήνυεν ἑτέραν πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφοράν, δι' ἧς βεβαιοῖ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἐνστάσει ἐκτεθειμένα.

Σκεφθέντα

Ἐπειδὴ, ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Σύρου, οὐ μόνον δὲν ἐξάγεταί τι, βεβαιοῦν τὰ ἐν τῇ κατ' αὐτῆς ἐνστάσει

ἐκτεθειμένα, ἀλλὰ βεβαιοῦται μάλιστα τὸ ἐναντίον· διότι καὶ ἡ σημείωσις τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἡμέραν ψηφοφορούντων φαίνεται, καὶ οἱ ἐνιστάμενοι εἰσὶν ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνστάσεων, ἐξ οὗ καταδείκνυται, ὅτι οὐδὲ αὐτοί, οὐδ' ἕτερός τις ἐμποδίσθη νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνίστασθαι,

Ἐπειδὴ ἡ εἰς μόνην τὴν Ἑρμούπολιν σταθμεύουσα χωροφυλακὴ οὐ μόνον οὐδένα κατεπίεσεν, ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐξεπλήρωσεν· οἱ δ' ἐκ τοῦ δήμου τῆς Σύρου ἐνιστάμενοι οὐδεμίαν ῥητὴν περίστασιν ἀνέφερον, ἵνα καταδείξωσι τὸ ἐναντίον·

Ἐπειδὴ ἡ ἐκλογή, διαταχθεῖσα καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνεκρίνοντο οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, μήπω κατεστημένων τότε ὁριστικῶν· ἀναγκαίως δ' ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁριστικῶν.

Ἐπειδὴ οὐδὲν εἶδος πραγματικῆς βίας ἢ ἀπειλῆς ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐνιστάμενοι ὡς λαβόν χώραν,

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ § 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ σημειουμένους ἀγωνιστάς, εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁποίων ὑπάγεται καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐπίδοξος βουλευτὴς Κ. Δ. Χρηστίδης, οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖται εἰμὴ μόνον νὰ ἐγκατασταθῶσι πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐκλέγουσαν ἐπαρχίαν, τὸ προσὸν δὲ τοῦτο διϊσχυρίζεται ὁ Κ. Χρηστίδης ὅτι ἔχει.

1) διότι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστάθη εἰς Σύρον, καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1841 διέμενε διαρκῶς ἐκεῖ ὑπὲρ τὸ ἔτος ἡ οἰκογένειά του, ὅτε οὗτος μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν διορισθεὶς πρέσβυς· κατόπιν δὲ κατὰ τὸ 1843 καὶ αὐτὸς διέμεινεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, καὶ κατὰ τὸ 1844 εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου ἀνεδείχθη καὶ ὡς εἷς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἐκεῖθεν, λαβὼν καὶ ἱκανὰς ψήφους. Ταῦτα δ' ἐπιμαρτυροῦσι καὶ μέλη τινα τοῦ τμήματος, γνῶσιν ἔχοντα τῶν περιστάσεων αὐτῶν· τὸ δὲ τελευταῖον βεβαιοῦνται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πρακτικῶν τῆς κατὰ τὴν Α. περίοδον βουλευτικῆς ἐκλογῆς Σύρου.

Ἐπειδὴ πάντα τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ συμφώνου ἐκήρυξαν, ὅτι κατὰ τύπους ἐνηργήθη ἡ βουλευτικὴ αὕτη ἐκλογή,

Ἐπειδὴ, ἐπ' ἐνστάσεων δοθεισῶν εἰς τὴν βουλὴν, ὁ Νομάρχης

δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξετάσεις τοὺς ἐνισταμένους, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν κακῶς ἐγένετο· πρέπει δὲ διὰ τοῦτο νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα προσκαλέσῃ πάσας τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ μὴ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ λοιποῦ πράξεων τοιούτων, ἐφ' ὧν εἰσὶν ἀναρμόδιαι.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

Α') Νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Σύρου ἐνεργηθεῖσα συμπληρωτικὴ ἐκλογὴ τοῦ τρίτου ἐκ ταύτης βουλευτοῦ.

Β') Ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ὁ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀναδειχθεὶς Κ. Δ. Χρηστίδης, καὶ νὰ ἀναγορευθῇ κατὰ συνέπειαν βουλευτής.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσης.»

Ἀνεγνώσθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης α') ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης ποσῶν τινῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου νομοσχεδίου· β') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ αὐτῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου νομοσχεδίου· γ') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν « ἡ Ἀθηνᾶ » καλουμένου καὶ δ') ἡ συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν, ἧς καὶ ἐπελήφθη τὸ σῶμα μέχρι τῆς ἐν τούτῳ ἐμφανίσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρώτων ἀντικειμένων ἁρμοδίων ὑπουργῶν.

Οὕτω δ' ἀνεγνώσθησαν αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 104 καὶ 106 ἀναφορῶν περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

«Ἀριθ. 104. Ἀναφορὰ ἀπὸ 1. Μαρτίου 1849. τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀρτοτίνης τῆς Λοκρίδος, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαλελυμένης μονῆς τοῦ Προδρόμου, ὡς συντελεσάσης εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα.

Ἀρ. 106. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2. Μαρτίου ε. ε. τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Κροκυλίων τῆς Δωρίδος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου, τῆς τοσοῦτον συντελεσάσης εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐφεξῆς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 104 καὶ 106 ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα νὰ λυθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ ἑπομένη τῆς ὑπ' ἀριθ. 105 περίληψις.

« Ἀριθ. 105. Ἀναφορὰ ἀπὸ 1 Μαρτίου ε. ε. ἐκ Τριπόλεως, τοῦ Ἀγγέλου Πετροπούλου, ἐνοικιαστοῦ τῶν προσόδων τοῦ χωρίου Ἁγιοργίτικα, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ συνταχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τῷ ἐλαττωθῇ τὸ ἐνοίκιον, ἕνεκα τῆς μεγάλης ζημίας, ἣν ἐπραξένησεν εἰς τὰ σιτηρὰ ζωΰφιόν τι, κάμπη, καλούμενον.»

Ἐπὶ ταύτης δὲ παρατηρηθέντος, ὅτι δὲν πρέπει οὐδὲ νὰ διευθυνθῇ, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διότι δὲν εἶναι ὑπεύθυνον τὸ δημόσιον διὰ τοιαύτας ζημίας. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν νομίζει παράδοξον τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, ἐπειδὴ πολλάκις ἐπισκήπτουσιν εἰς τὰ σπαρτὰ διάφοροι τοιαῦται ζημίαι, δι' ἃς δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ ἡ κοινωνία· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀφοῦ παρεδέχθη τὸ ἐπισφαλὲς σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων, ἁρμόζει νὰ ἦναι ἡ βουλὴ ἐπιεικεστέρα εἰς τὰς ζημίας τῶν ἐνοικιαστῶν. Διὸ ὑποστηρίζει τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλή, ἐὰν παραδέχηται νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην, μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἡ ἀναφορὰ ἀπερρίφθη.

Ἀναγνώσθησαν ἔπειτα αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 114, 115, 119, 120, 123, 125, 128, 136, 138, 139, 143, 144, 145 καὶ 146 ἀναφορῶν περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

« Ἀριθ. 114. Ἀναφορὰ ἀπὸ 18 Μαρτίου ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς Σιδερῆς χήρας Δημητρίου Κοπίδου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν καὶ βοήθειαν ἕνεκα τῆς μεγάλης πενίας εἰς ἣν εὑρίσκεται, ἀπολέσασα τὸν σύζυγον καὶ τοὺς υἱούς της εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἀριθ. 115. Ἀναφορὰ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1849 τῆς χήρας Μαρίας Θεοφίλου Δημητρίου, δι' ἧς ἐκτιθῆσι τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, τῶν ἱσαμένου μὲν καθ' ἅπαντα τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, θανόντος δὲ κατὰ τὸ 1839 ἐκ τῶν πληγῶν, ἃς ὑπέστη, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων περιβαλλίν τινα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν ὥρᾳ γάμου θυγατρός της.

Ἀριθ. 119. Ἀναφορὰ ἀπὸ 30 Μαρτίου τ. ε. τῆς χήρας Μαρίας Ἀποστόλου Πουρνάρη, δι' ἧς ἐκτίθησι τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς ἣν ἐγκατέλιπεν αὐτὴν μετὰ ἓξ ὀρφανῶν ὁ ἀρχαῖος ἀγωνιστὴς σύζυγός της πυγεὶς κατὰ τὸ 1847 καθ' ὁδόν, ἐνῷ ἐπορεύετο εἰς Χαλκίδα, ὡς ὁδηγὸς τῆς εἰσπραξικῆς, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς περιβαλλίν τῆς πενίας της.

Ἀριθ. 120. Ἀναφορὰ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου π. ε. ἐκ Ῥογῶν, τῆς Χήρας Χρυσάνθης Ἰωάννου Τσιριγώτη, δι' ἧς αὕτη ἐξαιτεῖται, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὸ ἔθνος κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ μετ' αὐτὸν στρατιωτικῶν καὶ χρηματικῶν τοῦ μακαρίτου συμζύγου της ἀγαθοεργιῶν, ἃς ἐνδείκνυσι καὶ διὰ διαφόρων ἐπισήμων ἐνδεικτικῶν, τὴν ἐπαύξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ συντάξεως.

Ἀριθ. 123. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου τ. ε. ἐκ Ναυπλίου, τῆς χήρας Ἀδριάνας Βασιλείου Χάλη, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ἐν μεγάλῃ τινὶ κάτος πενίᾳ, σύνταξιν ἀνάλογον.

Ἀριθ. 125. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου ε. ε. τῆς χήρας Ὑδρέως Ἰω. Παππαδοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ βοήθειά τις ὅπως πληρώσῃ τὸ χρέος της, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέκυψεν ἕνεκα τῆς ἀσθενείας της καὶ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας της· ἐξαιτεῖται δὲ ταύτην, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της, οὐδεμιᾶν λόγου ἀντιμοιρίαν.

Ἀριθ. 128. Ἀναφορὰ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ἐξ Ἀθηνῶν τῆς χήρας Βαρβάρας Κωλοκελώνη, δι' ἧς ἐξαιτεῖται δεκαπενταδραχμον σύνταξιν ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐνδεια, της, προελθούσης ἐκ τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μοναγενοῦς υἱοῦ της, ὡς κατ' αἰνεται ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου πιστοποιητικοῦ.

Ἀριθ. 136. Ἀναφορὰ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου τ. ε. ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς χήρας εἰρήνης Ἀγγελῆ Γιάννη, δι' ἧς ἐκτιθῆσι, καὶ διὰ πιστοποιητικοῦ ἐπιβεβαιοῦντος, τὰς πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικὰς τοῦ συζύγου της ἐκδουλεύσεις, ἀπολεσθέντος κατὰ τὴν ἐν Πύλῳ ναυμαχίαν, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων σύνταξιν ἀνάλογον, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πενίας εἰς ἣν διάκειται μετὰ τῶν ὀρφανῶν τέκνων της.

Ἀριθ. 138. Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, Γεωργίου Μωυσοῦ, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι στρατιωτικὰς του ἐκδουλεύσεις, ἃς καὶ διὰ πιστοποιητικῶν ἐπιβεβαιοῖ, καὶ ἐξαιτουμένου ἐπαύξησιν τῆς διδομένης αὐτῷ συντάξεως.

Ἀριθ. 139. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Μαΐου 1849 ἐξ Ἀθηνῶν τῆς χήρας Μαρίας Φραγκίσκου Ντεντίμη, ἐξαιτουμένης διὰ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ναυτικὰς τοῦ συζύγου καὶ υἱοῦ αὐτῆς ἐκδουλεύσεις, ἀπολεσθέντων εἰς τινα κατὰ Γέροντα ναυμαχίαν, ἀνάλογον προικοδότησιν τῆς ἐν ὥρᾳ γάμου οὔσης κόρης της.

Ἀριθ. 143. Ἀναφορὰ ἀπὸ 10 Μαΐου 1843 ἐκ Ναυπάκτου τῆς Διολέτας Κ. Δασκαλάκη, δι' ἧς, ἐκτιθεῖσα τὴν μεγάλην πενίαν

της και τας προς την Πατρίδα χρηματικας θυσίας του πατρος της, εξαιτειται ανάλογον σύνταξιν απέναντι των προς τας κοινοτητας Σαλώνων και Χρυσου δανείων του πατρος της, μέχρις ου ληφθη γενικον μέτρον περι των υπό του δημοσίου αναδεχθέντων χρεων των κοινοτήτων.

Αριθ. 144. Αναφορα από 16 Μαΐου τ. ε. εξ Αθηνων, Αλεξάνδρου Δούμπια, εξαιτουμένου ως κληρονόμου του αποθανόντος Λοχαγου αδελφου του, το ανηκον φαλαγγιτικον γραμματίον.

Αριθ. 145. Αναφορα από 14 Μαΐου τ. ε. εξ Αθηνων, της χήρας Ελένης Εύσταθίου Κωτσογιάννη, εξαιτουμένης ανάλογον των προς το έθνος στρατιωτικων του συζύγου της εκδουλεύσεων σύνταξιν, προς περιθαλψιν της ενδείας εις ην ευρίσκεται μετα πέντε όρφανων.

Αριθ. 146. Αναφορα από 24 Μαΐου της χήρας Αικατερίνης Αλειφέρη, εξαιτουμένης, δια τας προς της πατρίδα εκδουλεύσεις του υίου της, την εξακολούθησιν της διακοπείσης συντάξεώς της, προς διατήρησιν της υπάρξεως αυτης, διακειμένης εις άκραν ένδειαν. ν

Ταύτας δε πάσας παραπεμπούσης της επιτροπης εις το επί των Οικονομικών υπουργείον, διά να λάβη υπ' όψιν εν καιρώ της εκδόσεως του περί συντάξεων νόμου, παρετήρησέ τις, ότι ή υπ' αριθ. 138 είναι δυστυχούς τινος κωφαλάλου, όστις καθ' όλον τον αγώνα διεκινδύνευσεν εις πολλας μάχας και φέρει ούκ' ολίγας πληγάς· ζητεί δε σήμερον τον αναλογουντα βαθμόν, ίνα δια του εξ αυτου χρηματίου δυνηθη να οικονομήση τα προς το ζην. Προέτεινε δε να συστηθη όπου είναι τε ή αναφορά του εις το επί των Στρατιωτικών υπουργείον, δια να λάβη ταύτην υπ' όψιν και ενεργήση τα δέοντα. Η Βουλη ομοφώνως συναινέσασα παρεδέχθη δι' αναστάσεως την γνώμην ταύτην.

Επί δε της υπ' αριθ. 144, δι' ης Αλεξανδρός τις Δούμπιας ζητεί ως κληρονόμος τα εις τον τελευτήσαντα αδελφόν του ανηκον φαλαγγιτικόν γραμμάτιον, παρετήρησέ τις, ότι, επί τη βάσει των διαφόρων μητρώων, πάντες οι κληρονόμοι των υπέρ πατρίδος αγωνισαμένων έχουσι δικαίωμα να λάβωσι προικοδότησιν αντί των θυσιών των αποβιωσάντων συγγενών των, αι δε κατα καιρους επιτροπαι εψηφίσαντο, ότι ελλείψει των πατέρων δύνανται να δοθώσιν εις τας θυγατέρας αυτών τα φαλαγγιτικα γραμμάτιά των· αυτό δε τουτο ψηφίσασα εσχάτως ή συνέλευσις, απεράσισεν έτι να μη ζητήται παρά των αγωνιστών, ως και πριν, πιστοποιητικόν πενίας. Εκ τούτου λοιπόν πολλαί

αιτήσεις εγένοντο εις τα επί των Στρατιωτικών και Οικονομικών υπουργεία, αλλ' ουδεμίαν τούτων επραγματοποίησαν, επί τη προφάσει ότι δήθεν δεν κανονίζονται ακριβώς τα των κληρονόμων δικαιώματα. Τελευταίον όμως αναγκασθέν το επί των Στρατιωτικών υπουργείον, εισήγαγε μεν κατά το 1847 τον ορίζοντα τα δικαιώματα ταύτα νόμον, αλλά και τοι ψηφισθείς εκτοτε ο νόμος ούτος καθεύδει, διότι, λέγουσι, δεν εισήχθη και εις την γερουσίαν. Παρατηρεί δ' ότι προέρχεται τουτο, διότι τινες εκ των επιζώντων έλαβον ήδη πάσαν αναπαιδίαν, ολίγη δε φροντις γίνεται εάν τοσαυτα ορφανα του αγώνος λιμώττωσιν απροστάτευτα. Επειδή δ' η περίστασις αυτη έμφαίνει και ολιγωρίαν τινά προς το σώμα, προτείνει να ερωτηθη ο αρμόδιος υπουργός, εάν πρόκειται να εισαγάγη τον νόμον εις την γερουσίαν, και διά τί εμποδίζεται μέχρι τουδε, ώστε εν εναντία περιπτωσει να προταθη το ναυαγέσθιον υπό της Βουλης.

Επέφερεν άλλος, ότι, κατά την συζήτησιν του ανωτέρω νομοσχεδίου, ή μεν Βουλη ενόμισε δίκαιον να συμπεριληφθωσιν εν αυτώ και οι εν τω Ι. ψηφίσματι της συνελεύσεως οριζόμενοι, ο δ' υπουργός τουναντίον, μόνοι οι εν τω Ε. ψηφίσματι περιεχόμενοι. Επειδή δε ουδεμία σύγχρουσις διαιωμάτων ήθελε συμβή, εάν συμπεριελαμβάνοντο και οι εις αμφότερα τα ψηφίσματα υπαγόμενοι, συμπεραίνει ότι έπρεπε να εισαχθη και εις την γερουσίαν ο νόμος· άλλως τε, επειδή το 3 αρθρ. του Ε. ψηφίσματος λέγει ότι οι νόμιμοι κληρονόμοι των θανόντων αγωνιστών αποκαθίστανται εις εκείνων τα δίκαια, όπερ σημαίνει ότι εις όλα τα κληρονομικά δικαιώματα εφαρμόζεται το ισχύον παρ' ημίν πολιτικόν δίκαιον, αποραίνεται να μη τεθη εις ενέργειαν ο μνησθείς νόμος, αλλά το προκείμενον ψήφισμα.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ότι ο νόμος εψηφίσθη και καθίσταται αναγκαίος, επειδή υπάρχει απόφασις της εθνικής συνελεύσεως, ορίζουσα ότι ανατίθεται εις τα νομοθετικά σώματα να κανονίσωσι τους όρους των κληρονομικών δικαιωμάτων. Προσέθηκεν άλλος, ότι σκοπός της συνελεύσεως ήτον να ορισθώσιν ουχί οι κατ' ευθείαν, άλλ' οι πλάγιοι συγγενείς των θανόντων, διό δεν πρέπει να επανέλθη ή Βουλη εις τα αποφασισθέντα.

Επί τούτοις ή Βουλη παρεδέχθη δι' αναστάσεως να διευθυνθη ή υπ' αριθ. 144 αναφορά εις το επί των Στρατιωτικών υπουργείον, συνωδευμένη με απόσπασμα των πρακτικών της παρούσης.

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ 125 ἀναφορῶν, προτείναντός τινος νὰ διευθυνθῶσιν οὐχὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως. Ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὅλων, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 114, 119, 120, 123, 128, 136, 139, 143, 145 καὶ 146 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν ὁμοίως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λαβῇ τὰς ἐμπεριεχομένας αἰτήσεις ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γενικοῦ περὶ συντάξεων νόμου.»

Ἐπίσης ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 107, 124, 126, 129, 130 καὶ 131 ἑξῆς περιλήψεις.

«Ἀριθ. 107. Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Μαρτίου ε. ε. ἐξ Ἀμφίσσης, τοῦ Ζαφειροπούλου, δι' ἧς, ἐκθέτων τρομερὰ κακώσεις τὰς ὁποῖα τῷ ἐπροξένησαν ἀξιωματικοί τινες τοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Ἰω. τοῦ Γκούρα στρατοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ἐξαιτεῖται τὴν τιμωρίαν αὐτῶν.

Ἀριθ. 124 Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1849 ἐκ Δουβραίνης, πολιτῶν τινων ἐξαιτουμένων τὴν ἀνακούρισιν των ἀπὸ τὰ δεινά, ἃ καθεκάστην ἐπιφέρει αὐτοῖς ὁ ὑπομοίραρχος Ἀνδρίκος Πέπας, ἀπεσταλμένος ἐκεῖσε ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ του μεταβατικοῦ, Τσήνου, πρὸς καταδίωξιν ληστῶν.

Ἀριθ. 126. Ἀναφορὰ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκ Λεβαδείας, τοῦ Ν. Φωνδᾶ, αἰτοῦντος ὅπως προκληθῇ διὰ τῶν ἁρμοδίων μέσων ἡ ἀπόλυσις τῶν καταχρατουμένων παρανόμως δύο συγγενῶν του ὑπὸ ἀποσπάσματός τινος τοῦ μεταβατικοῦ σώματος τοῦ Τσήνου.

Ἀριθ. 129. Ἀναφορὰ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1849 ἐκ Σκριποῦ τῆς Λεβαδείας, τοῦ Γεωργίου Πρασίου, δι' ἧς οὗτος, παραπονούμενος πικρότατα κατὰ τοῦ μεταβατικοῦ σώματος διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ καὶ τινος συγγενοῦς του βασάνους, ἐξαιτεῖται τὴν λύτρωσιν τοῦ τελευταίου τούτου, παρανόμως κατακρατουμένου.

Ἀριθ. 130 Ἀναφορὰ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1849 ἐκ Σκριποῦ Λεβαδείας, τῆς Χρυσάνης Ἀργύρη Μπουρώνου, παραπονουμένης κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ Χαρίσση Νικολάου Ὀλυμπίου, διὰ τὰς κατ' αὐτῆς ἐπενεχθείσας κακώσεις, καὶ ἐξαιτουμένης τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ.

Ἀριθ. 131. Ἀναφορὰ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου τοῦ Ἰω. Δ. Οἰκονόμου ἐκ Λεβαδείας, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν διὰ ἁρμοδίων μέσων ἀπόλυσιν τοῦ παρανόμως κατακρατουμένου πατρός του, ὑπὸ ἀποσπάσματος τοῦ μεταβατικοῦ σώματος Τσήνου, τοῦ ὁποίου ἐκθέτει πλείστας ἄλλας παρανομίας καὶ καταπιέσεις.»

Ἐπὶ τούτων δ' ἀπορανομένης τῆς ἐπιτροπῆς νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβάλῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, παρατήρησέ τις ὅτι, ἐπειδὴ τὰ μεταβατικὰ σώματα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ὑπαλληλίαν, αὕτη δ' ὑπάγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἔπεται ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ διευθυνθῶσι καὶ αἱ ἀναφοραί.

Ἐπέρεσεν ἄλλος, ὅτι τοσοῦτον φοβερὰ ἀντικείμενα πρέπει νὰ ἐπιστήσωσι πλειότερον τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς, ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀναφορῶν τούτων περιγράφονται μεγάλαι ἀθεμιτουργίαι καὶ βανδαλικαὶ πράξεις, καθ' ὧν ἐσπέρας διαμαρτύρεται ἤδη ὁ τύπος. Ἔμαθε δὲ καὶ αὐτός, ἐὰν ἔχηται ἀληθείας, ὅτι ὁ ἐν Λαμίᾳ ἀρχηγὸς τοῦ μεταβατικοῦ, κατατομήσας ληστήν τινα, προσέτρεχε τὴν κεφαλὴν αἱματοστάζουσαν ἔτι πρὸς τὸν πατέρα καὶ κατηνάγκασεν αὐτὸν νὰ τὴν περιφέρῃ ἐντὸς τῆς πόλεως! Μὴ ἀναπτύσσων λοιπὸν πλειότερα τὰ ἐπονείδιστα ταῦτα ἔργα, προτείνει ὥστε νὰ συστηθῶσιν ὅσον οἷόν τε αἱ ἀνωτέρω ἀναφοραὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, καὶ οὐ μόνον νὰ προσκληθῇ διὰ νὰ δώσῃ ταχέως πληροφορίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ὅτι δὲν ἀνέχεται, ἂν ὑπάρχωσι, τὰς τοιαύτας πράξεις.

Ἀντέταξεν ἄλλος ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, τὴν Δωρίδα, γινώσκει ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Τσήνου ἐξησφάλισε πολλῶν καλῶν τοὺς κατοίκους, καὶ, οὐ μόνον περιέστειλεν ἐπαισθητῶς τὴν ληστείαν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα τῶν κατὰ καιροὺς ληστευθέντων ἀνεκάλυψεν, ὡς π. χ. τὰ κατὰ τὸ 1847 διαπραττόμενα πράγματα Δεσποτοπούλου τινός. Ἀναγνοὺς δ' εἰς ἀπόδειξιν ἐπιστολήν τινα, ἐκεῖθεν σταλεῖσαν, συνεπέρανεν ὅτι ὁ ῥηθεὶς εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων.

Μετὰ τινα παρατηρήσαντα, ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα εἶναι ἀνάξια τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ὅσον τάχιον ἀμρότεροι οἱ ὑπουργοὶ διὰ νὰ δώσωσι πληροφορίας, καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει γίνει ἐκτενὴς περὶ τούτου λόγος· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐπίσης πρέπει νὰ προσκληθῇ, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας καὶ τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ, οἱονδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ ἐπὶ τοιούτων πράξεων ἐνεργοῦντες

ἀναχρίσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις καὶ ἐφέταις εἰσαγγελέων, παρ' ὧν, ἔπεται, ὅτι λαμβάνει πληροφορίας τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῶσι μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν αἱ ὑπ' ἀριθμ. **107, 124, 126, 129, 130** καὶ **131** ἀναφοραὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν, τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἵνα, λαβόντα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα, δώσωσιν ὅσον τάχος πληροφορίας.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. **108** ἀναφορᾶς περίληψις, ἔχουσα οὕτως·

« Ἀριθ. **108**. Ἀναφορὰ ἀπὸ 10 Μαρτίου **1849** ἐκ Πόρου, τοῦ Φωτίου Σαπουντσοπούλου, δι' ἧς προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν καταχρήσεων τῶν ἐν τῷ τελωνείῳ Πόρου ὑπαλλήλων, τινὰς τῶν ὁποίων κατονομάζει. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Τεργέστῃ, Μελίτῃ, Μασσαλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Ἑπτανήσῳ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι, γνωστὸν εἶναι, ὅτι πολλάκις κατήγγειλαν καὶ διατελοῦσι καταγγέλλοντες εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἐκ τῶν λιμένων μας καταπλέοντα πλοῖα φέρουσι φορτίον διπλοῦν ἢ καὶ τετραπλοῦν τῶν ἐν τοῖς τελωνιακοῖς ἐγγράφοις τῶν σημειουμένων προϊόντων· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς διευθύνει πᾶσαν τοιαύτην καταγγελίαν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, συνίστησι νὰ προσκληθῇ οὗτος, διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ὁποῖα μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπισήμων κἂν τοιούτων μηνύσεων, πρὸς κατάστολὴν τῆς ἐξοντώσεως ταύτης τοῦ κοινοῦ πλούτου, ἐφ' οὗ σαλεύεται ἡ ὕπαρξις ὅλου τοῦ ἔθνους.

Ἐπιβεβαιώσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ὁσημέραι ἀποστέλλονται παρὰ τῶν προξένων τοιαῦται καταγγελίαι· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθμ. **108** ἀναφορὰ μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων καὶ περὶ τῶν διὰ τῆς ἀναφορᾶς καταγγελλομένων καταχρήσεων.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ τῆς ὑπ' ἀριθ. **109** ἑπομένη περίληψις.

« Ἀριθ. **109**. Ἀναφορὰ ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, τοῦ Κ. Ι. Φωφοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν, ἐπειδὴ κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, πληγωθεὶς εἰς καταδίωξιν ληστρικῆς τινος συμμορίας, ἀναφανείσης κατὰ τὴν Μαντίνειαν, κατὰ τὰ ἐγκλειόμενα πιστοποιητικά. »

ἐφ' ἧς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμ. **109** ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀναφερομένου, ἐὰν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτιθέμενα ἔχωσιν ἀληθείας. »

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ αἱ τῶν ἑξῆς ἀναφορῶν ὑπ' ἀριθμ. **110, 111** καὶ **112** περιλήψεις.

« Ἀριθ. **110**. Ἀναφορὰ ἀπὸ 13 Μαρτίου **1849** ἐκ Τριπόλεως, τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μελτσαούση, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας πρὸ χρόνων καλλιεργοῦσιν.

Ἀριθ. **111**. Ἀναφορὰ ἀπὸ 13 Μαρτίου ἐκ Τριπόλεως, τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Διθοβούνια, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένων ἐθν. γαιῶν, διὰ τῶν ὁποίων μόλις ἀποζῶσιν.

Ἀριθ. **112**. Ἀναφορὰ ἀπὸ 13 Μαρτίου ἐκ Τριπόλεως, τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Στεφοῦ τῆς Μαντινείας, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀνασταλῇ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένων ἐθνικ. γαιῶν. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶχεν ἄλλοτε ἐκδώσει, τὸ **1843**, νόμον τινὰ χρήσιμον ὑπὲρ τῶν γεωργῶν, ἀλλ' ἤδη ποτὲ μὲν βούλεται νὰ θέσῃ αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν, ποτὲ δ' εἰς παντελῆ ἀχρηστίαν· ἐπειδὴ ἔνθεν μὲν ζητοῦσιν οἱ φαλαγγίται τὰς γαίας τῶν γεωργῶν δυνάμει τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων των, ἔνθεν δ' ἀντιτάσσουσιν οὗτοι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν νόμον. Εἰς τοιαύτην δ' ἀμηχανίαν ἢ πρέπει νὰ ληφθῇ μέτρον, ὥστε νὰ ἐξαργυρόνωνται τὰ γραμμάτια, ἢ ν' ἀπαλλαγῇ ἡ κυβέρνησις ἐκ νόμου ἐμβάλλοντος αὐτὴν εἰς ἀντίφασιν, ἢ νὰ ἐκδοθῇ τέλος ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι κατὰ τὴν **11**, νομίζει, Ἰανουαρίου ε. ε. εἶχεν ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ νὰ εἰσαχθῇ πλέον ὁ ῥηθεὶς περὶ προικοδοτήσεως νόμος· αὐτὸ δὲ τοῦτο συνίστησι καὶ αὐτὸς νὰ ἀποφανθῇ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν ἡ Βουλή, ἐπειδὴ ἄλλως κατεστράφησαν καὶ οἱ φαλαγγῖται διαζόμενοι νὰ πωλῶσιν εὐθηνότατα τὰ γραμμάτιά των.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, πρὸ τῆς **3** τοῦ Σεπτεμβρίου, εἶχεν ἐκδοθῇ νόμος, παραχωρῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὴν καλλιέργειαν **80—100** ἢ καὶ **120** στρεμμάτων γῆς, ἀναλόγως τῆς ποιότητός της· διάταγμα δ' ἕτερον ὥριζε νὰ μὴν ἀφαιρῶνται παρ' οὐδενὸς τῶν γεωργῶν καὶ ἂν δὲν κατέχωσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὡρι-

σμένον ποσόν· ἀλλὰ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου νόμου δὲν γίνεται χρῆσις δικαία, ἐπειδὴ παραχωροῦσι πολλάκις τὰς γαίας οἱ ὑπάλληλοι εἰς τοὺς φέροντας γραμμάτια κατ' ἐκτίμησιν, προτείνοντες, ὅτι τὰ τοιαῦτα γραμμάτια εἶναι ἱερά. Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῆς νομικῆς ταύτης διαστροφῆς, ἐπέπεσαν ἤδη καὶ εἰς τοὺς δήμους Τεγέας καὶ Κορυθίου, ἔνθα ὑπάρχουσι γόνιμοι γαῖαι, ἵνα ἁρπάσωσι καὶ τὸ τελευταῖον στερέμνια τῶν γεωργῶν· ἀληθῶς δὲ κατέκτησαν ἐκεῖ τὰς γαίας καὶ φαλαγγίται, καὶ νεοφώτιστοι κλ., ὥστε εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτὰς ἐπ' ὀνόματι τῶν γεωργοὺς μόλις μένει τὸ διὰ τὰ ζῶά των ἄχυρον. Καὶ περὶ τούτων μὲν πάντων ἐποίησαν αὐτός τε καὶ οἱ λοιποὶ βουλευταὶ Μαντινείας λόγον ἵνα μὴ συμβαίνῃ τοιαύτη ἐξαίρεσις ἄδικοι, ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις αὐτῶν δὲν εἰσακούσθησαν· προτείνει δὲ καὶ ἤδη ὥστε νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλή, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προτιμᾶται ἡ κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησις, οὐδὲ νὰ ἀφαιρῶνται αἱ γαῖαι παρὰ τῶν γεωργῶν, καὶ ἂν δὲν κατέχωσι πλήρη τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα στρέμματα.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι, ἐὰν ἠκούετο τις τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν νομοθέτας νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ἔθνος ἰδέαν τῶν τόσων περὶ διανομῆς γαιῶν ἀντιθέτων διατάξεων των, ἤθελον βεβαίως ἀποκριθῆ, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἠγνόουν τί ἔπραττον· διότι ἐξιδώκαν μὲν τὸν περὶ προικοδοτήσεως συγχεχυμένον καὶ δυσεφαρμοστον ἐκεῖνον νόμον, δι' οὗ οἱ τὰ κατ' αὐτὸν ἀγοράσαντες γαίας καὶ οἱ μὴ ἀγοράσαντες ἐξ ἴσου κατεστράγησαν, μετὰ ταῦτα δ' ἐπέφερον ἄλλους παρεμφερεῖς νόμους τὰς αὐτὰς προκαλέσαντας δυστυχίας· καὶ οὐδέποτε οἱ νομοθέται ἠρώτησαν πρῶτον πόση ὑπάρχει ἐθνικὴ γῆ, παραμελήσαντες πάντοτε τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου, καὶ διατεινόμενοι καὶ νῦν ἔτι, ὁσάκις γίνεται περὶ τούτου λόγος, ὅτι εἶναι τὸ πρᾶγμα ἀδύνατον. Ἐκ τούτου λοιπὸν χωρικοί τινες ἄπληστοι, νομίζοντες, ὅτι δι' αὐτοὺς μόνον ἠλευθερώθη ἡ γῆ αὕτη, ἢ μὶ τὸ σῶμα ὅλων ἡμῶν ῥαντισθεῖσα, κατέκτησαν δι' αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ νόμου τὰς πλείστας τῶν γαιῶν τούτων· συνεπλήρωσαν δὲ τὸ ἔργον ὀλίγοι ἔπειτα τοκογλύφοι, οἵτινες πολλάκις ἀντὶ 9,000 δραχ. φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἤλλαξαν διαχίλια στρέμματα γαφιδογῆς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τεθῇ ὅριον εἰς τὴν προφὰ ἢ ταύτην γαιοκρατίαν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ, ἂν τὸ ὑπουργεῖον δὲν φροντίσῃ, νὰ φέρῃ ἡ βουλὴ τὸν περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμον. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἐννοεῖ πῶς καὶ πόθεν ἔχει ὁ χωρικὸς τὴν κατοχὴν τοσούτων γαιῶν· ἐν ᾧ

ζταν ἐδόθη ὁ ῥηθεὶς νόμος, καὶ ὁρίσῃ ὅτι ἔχομεν 10 ἑκατομμύρια, φέρ' εἰπεῖν, στρέμμ. ἐθν. γῆς, ἐξ αὐτῶν θέλουσι λάβει τὴν ἀναλογίαν των καὶ ὁ ἐκ τῆ. Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ὁ ἐκ τῶν νήσων καὶ ὁ ἐν γένει ἀγωνιστής, αἱ δὲ μερικαὶ προστασίαι καὶ χάριτες δὲν θέλουσι μᾶς φέρει εἰς αἴτιον ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δ' ἐπρότεινε νὰ διευθυνθῶσιν ἤδη καὶ αἱ ἀνὰ χεῖρας ἀναφοραὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ εἰσαγάγῃ, ὡς εἶπε, τὸν περὶ διανομῆς τῆς γῆς νόμον ἢ ἡ κυβέρνησις ἢ ἡ βουλὴ ἀπ' εὐθείας.

Ἐνταῦθα δὲ, ἀναβληθείσης κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὑποβαλόντος, ἵνα μὴ προτιμᾶται ἡ κατ' ἐκτίμησιν τῶν γαιῶν παραχώρησις, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ νὰ ἐπιταχυνθῇ πλέον ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 110, 111 καὶ 112 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀνενεχθέντων καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. »

Ἀνεγνώσθησαν δ' ἔπειτα καὶ αἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. 113, 116 καὶ 117 ἐπόμεναι περιλήψεις.

« Ἀριθ. 113. Ἀναφορὰ ἀπὸ 17 Μαρτίου ε. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, τοῦ Α. Παναγιώτου, καταφερομένου κατὰ τοῦ ἐφόρου Τροιζηνίας διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ παράνομον ἀφαίρεσιν τῶν καρπῶν τοῦ καλλιεργουμένου ὑπ' αὐτοῦ ἐθνικοῦ κτήματος, καίτοι τακτικῶς πληρόνοντος τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἀριθ. 116. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1849 κατοίκων τινῶν τοῦ χωρίου Πλατάνου τοῦ δήμου Προσχίου, παραπονουμένων κατὰ τῶν ἀρχόντων Ἀκαρνανίας, ὡς παρεμποδιζουσῶν τὴν διατήρησιν ἀλληλοδιδακτικοῦ τινος σχολείου, ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις συσταθέντος ἐν Πλατάνῳ, πρὸς εὐκολίαν τῆς νεολαίας, μὴ δυναμένης νὰ φοιτᾷ εἰς ἕ. καὶ μόνον σχολεῖον τῆς Κυβερνήσεως ἱδρυμένον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Προσχίου, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν διατήρησιν τοῦ σχολείου τούτου, ὡς τείνοντος εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων των.

Ἀριθ. 117. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1849 τοῦ ὑπολοχαγοῦ Στεργίου Θεοδώρου, ἐκτιθέντος τὰς μεγάλας αὐτοῦ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις, ἃς διαβεβαιοῦσι καὶ διάφορα ἐπίσημά τε καὶ ἰδιωτικὰ ἐνδεικτικά, καὶ ἐξαιτουμένου

ἀπέναντι τούτων τὸν προδιδασμόν του, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς φιλοτιμίας του καὶ ἀνακούρισιν τῆς μεγάλης αὐτοῦ πενίας. »

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη ἐφ' ἑκάστης τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 113 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἐφόρου Τροιζηνίας παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 116 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ αὐτήν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμόν τι κώλυμα.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 117 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. »

Ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης κατόπιν περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 118 ἀναφορᾶς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1849 τῶν κατοίκων τῶν προαστίων Θηβῶν « οἱ ἅγιοι Θεόδωροι » δι' ἧς ἐκτιθέασι τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν ἔφερεν αὐτοὺς ἡ πρώην Ὀθωμανικὴ ἐξουσία, ἁρπάσασα παρ' αὐτῶν πᾶσαν ἰδιοκτησίαν, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν παραχώρησιν κατ' ἐκτίμησιν γαιῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑλικῆς καταστάσεως, περὶ ἧς οὐδεμία τῶν ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος Κυβερνήσεων ἐπρονόησε, καίτοι πολλάκις παρακληθεῖσα.

Καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Παρετήρησέ τις ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων, ζητούντων προνομιακῶς τὴν κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησιν γαιῶν, δὲν πρέπει οὐδὲ νὰ διαβιβασθῇ κἂν, διότι καὶ ἡ ἁπλῆ τῶν ἀναφορῶν εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα διεύθυνσις περιβάλλει αὐτὰς μὲ ἀξίαν τινά· ταῦτα δὲ τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀναφερόμενοι ἐκτιθέασιν ὅτι ἔχουσι, δύνανται δικαίως νὰ ἐπικαλεσθῶσι πάντες, διότι πάντες ἔλαβον τὰ ὅπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐγκρίνασα τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀπεφήνατο νὰ μὴ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀπορρίψασα οὕτω τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 121 ἀναφορᾶς ἀπὸ 28 Φευρουαρίου τ. ε. ἐκ Ναυπλίου, τῆς Θεοδώρας Θ. Λάσκαρη, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀδελφοῦ της, τοῦ ἀειμνήστου

Σελλασίας, τὴν προικοδότησιν τῆς ἐν ὥρᾳ γάμου οὔσης δυσχρόας κόρης της.

Καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης ἵνα συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Ἐπὶ ταῖς παρατηρήσεσί τινος, ὅτι καὶ ἡ ὑπὲρ ἄλλων οἰκογενειῶν ληφθεῖσα πρόνοια εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης, τῆς ὁποίας τὰ δικαιώματα κατ' οὐδὲν εἰσὶν ἐλάσσω τῶν ἄλλων ἐνδόξων οἰκογενειῶν τῆς πατρίδος· ὅτι ἂν ὁ ἀείμνηστος Σελλασίας, μὴ ἐμποδιζόμενος ἐκ τοῦ σχήματος τὸ ὁποῖον ἔφερεν, εἶχε τέκνον, ἡ πατρὶς ὤφειλε νὰ προσενεχθῇ πρὸς αὐτὸ ὡς προσηνέχθη καὶ πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Βότσαρη καὶ τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν, τούτου δὲ μὴ ὄντος, τὴν συνδρομὴν αὐτὴν ὀφείλει νὰ παράσχῃ πρὸς τὴν ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιὰν αὐτοῦ. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἡ βουλὴ πρέπει νὰ συστήσῃ τὴν αἴτησιν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς καταλλήλως πρὸς τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἡ βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος προταθεῖσαν ταύτην τροπολογίαν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 122 ἀναφορᾶς ἀπὸ 25 Μαρτίου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, τοῦ ἐμπόρου Μαλανδρίνου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς διασάφησιν τοῦ περὶ πραγματογνωμόνων ἄρθρου τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐξέθηκε τις ὅτι τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα διατιμῶνται κατὰ τὸν περὶ Τελωνείων νόμον ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν λογισθῇ τὸ ὀφειλόμενον ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνιακὸν δικαίωμα· ὅταν δὲ διαφωνήσωσιν οἱ εἰσάγοντες ἔμποροι πρὸς τοὺς διατιμήσαντας αὐτὰς, τότε διορίζονται παρ' ἑκάστου τῶν μερῶν πραγματογνώμονες, ἐν διαφωνίᾳ τῶν ὁποίων διορίζει τὸν τρίτον, τοῦ ὁποίου ἡ κρίσις εἶναι ἀποφασιστική, ὁ νομάρχης. Διαφωνησάντων οὕτω πρὸς ἀλλήλους τῆς τελωνιακῆς τοῦ Πειραιῶς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀναφερομένου ἐμπόρου, διώρισε μὲν πραγματογνώμονα ὁ ἔμπορος ἕνα τῶν εἰδικὰς περὶ αὐτὰ γνώσεις ἐχόντων, διώρισε δὲ καὶ ὁ τοῦ Πειραιῶς τελώνης ἕνα τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὁποίου ἀντέταξεν ὁ ἔμπορος, ὅτι δὲν εἶναι ὁ καταλληλος οὐ μόνον ὡς μὴ ἔχων γνῶσιν τινα τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ

καὶ ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἀντιτάξῃ γνώμην ἐναντίαν τῆς ὑπὸ τοῦ τελώνου ἐκφρασθείσης, καθὸ ὑπάλληλος ἐκείνου. Καὶ ὅτι ὁ ἔμπορος, θεωρήσας ὅτι προσβάλλονται οὕτω τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ἀνατιθεμένης τῆς ἐκτιμήσεως εἰς ἀνθρώπους ἀντιπροσωπεύοντας μόνον τὸ δημόσιον, ἀνηνέχθη εἰς τὴν βουλὴν ζητῶν νὰ διασαφισθῇ, ἂν δύναται νὰ ἦναι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ὁ ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διοριζόμενος πραγματογνώμων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι, ἐπιτρέποντος τοῦ νόμου εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν νὰ διορίζῃ ἐλευθέρως τὸν ἕνα τῶν πραγματογνωμόνων, δὲν δύναταί τις νὰ συναγάγῃ ποσῶς ὅτι δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὡς τοιοῦτον καὶ ὑπάλληλον· κατέρυγον δὲ εἰς τοιούτους αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἐκ τῆς πολλῆς ἐπιεικείας τὴν ὁποίαν ἐπιδειξαν οἱ διορισθέντες ποτὲ ὡς πραγματογνώμονες ἔμποροι, διότι, ἀφοῦ ὁ ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου διοριζόμενος πραγματογνώμων ὡς ἔχων τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκείνου θέλει προστατεύσει τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ἤθελεν ὑποστήσει βεβαίως ζημίας τὸ δημόσιον ἐὰν καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενος πραγματογνώμων ἐφαίνετο ἐπίσης ἐπιεικής. Ἄλλως τε καὶ οἱ ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διοριζόμενοι ὡς πραγματογνώμονες ὑπάλληλοι δὲν εἶναι αὐτοὺς ἀκαταλλήλοι ἵνα διατιμῶσι τὰ ἐμπορεύματα, οὐδὲ θέλουσι συμφωνεῖ ἀναγκαίως μὲ τὴν γνώμην τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μ' ὅλον ὅτι, ἂν καὶ τοῦτο συμβῇ, ἡ ἀπαιτουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀποφασιστικὴ γνώμη τοῦ νομάρχου καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ εἰσηγουμένου αἴρει πάντα τοιοῦτον φόβον. Καὶ ὅτι, καὶ τοι ἐλευθέρου οὔσης τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πραγματογνώμονος, δύναται ἡ βουλὴ νὰ πέμψῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ἐπενέγκῃ διόρθωσίν τινα, ἐὰν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τοιαύτην.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἀληθεύουσι μὲν αἱ ἄλλαι παρατηρήσεις τοῦ προαγορευσάντος, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ εἰσάγοντος ἐμπόρου σχέσεως· διότι ἡ διαφωνία αὐτῶν ἀποτελεῖ οἱονεὶ δίκην τινὰ πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ἧς καλοῦνται νὰ δικάσωσιν οἱ διοριζόμενοι παρ' ἀμφοτέρων πραγματογνώμονες· ἤθελε δ' εἶσθαι ἄτοπον, ἂν ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διωρίζετο ὑπάλληλος ὡς πραγματογνώμων, διότι οὗτος ὁ ὑριστάμενος αὐτῆς ἐκαλεῖτο νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ προϊσταμένου. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ἐντέλληται εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς νὰ μὴ διορίζωσι πραγματογνώμονας ἐκ τῶν ὑφισταμένων αὐταῖς, ἵνα μὴ συνταράσσωνται οὕτως αἱ μεταξὺ ὑποδεεστέρων καὶ ἀνωτέρων σχέσεις.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι, καὶ ἐλλείψεως περὶ τοῦτο ὑποτεθείσης ἐν τῷ νόμῳ, δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ μιᾶς παρατηρήσεως τῆς βουλῆς, νὰ περιορίσῃ, τὸ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγούμενον δικαίωμα νὰ διορίζῃ ἐλευθέρως κατ' ἀρέσκειαν τὸν πραγματογνώμονα.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι αἱ τῶν νόμων διασαφήσεις καὶ ἑρμηνεῖαι προκαλοῦνται, ὅταν πολλαὶ περιστάσεις συνεχῶς ἀπαιτῶσι τοιαύτας· ἤδη δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου ὑποβαλλόμενα παράπονα εἰσὶ τὰ πρῶτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑπὸ ἐμπόρου ἀνακοινούμενα, διότι, ἀπὸ τῆς τοῦ νόμου ἐκδόσεως, ἐν ἁρμονίᾳ διετιμῶντο ἐν τοῖς τελωνείοις τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, καὶ τῶν ἐμπόρων γνωριζόντων τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐπιεικῶς πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως προσφερομένων. Ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται ἀποδιδοὺς κακὴν πίστιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον δυσπιστῶν, ἡ δὲ βουλὴ, εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν συμβαινουσῶν καταχρήσεων ἀφορῶσα, ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ πλέον ἀπ' αὐτῶν τὸν δημόσιον πλοῦτον· τοῦτο δὲ δύναται νὰ γείνῃ δι' ἐνοικιάσεως τῶν τελωνείων, ἐξ ἧς θέλει καταδειχθῇ καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν ἐπὶ τῶν τελωνείων ὑπαλλήλων καὶ αἱ ἀπ' αὐτῶν αὐτόθεν ἀντικρούσαι εἰς τὸ δημόσιον πρόσοδοι. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀποβλιφθῇ ἡ τοῦ ἀναφερομένου αἴτησις.

Ἐπανέλαβέ τις τῶν ἀγορευσάντων, ὅτι ἐπρότεινεν ἵνα παραγγελθῶσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ νὰ μὴ διορίζωσιν ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, ὅπως διατηρεῖται ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρου βαθμοῦ ὑπαλλήλων ἁρμονία, ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμῳ ἐγένετο, προϊδόντι τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἀμφισβητήσεις μεταξὺ δημοσίου καὶ φορολογουμένου γεννῶνται, καὶ μὴ ἐπιτρέποντι εἰς τὸν ἔφορον νὰ διορίσῃ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τὸν γραμματέα αὐτοῦ πραγματογνώμονα.

Καὶ μετ' ἄλλον εἰπόντα, ὅτι ἡ ἐκτίμησις, ὡς γίνεται, ἀποβαίνει πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τῆς πλειονοψηφίας τῶν πραγματογνωμόνων ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπαρχούσης· καὶ ὅτι, ἐν γνώσει τοῦ ἀτόπου τούτου, ἡ βουλὴ δύναται νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀκαταλλήλων τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτὸ ἵνα τὸν καταλλήλων ἀνεύρῃ τρόπον.

Ἐπεβεβαίωσεν ἕτερος ὅτι πρέπει ταχέως νὰ ληφθῇ μέτρον

πρὸς διόρθωσιν, διότι πολλαὶ συμβαίνουσι καταχρήσεις, μόνος δ' ὁ ἀναφερόμενος ἀληθῶς παρεπονέθη, ὡς μὴ ἐνδοὺς ἴσως εἰς τὰ συνήθως συμβαίνοντα.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νὰ ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω « νὰ διευθυνθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δέον. »

Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατόπιν παρεδέχθη, ἐπίσης δι' ἀναστάσεως, ἀνὰ μίαν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς περιλήψεων ἀφορῶν κατωτέρω καταχωριζομένας γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἀριθ. 127. Ἀναφορὰ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1849 ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ πρώην ἱεροκήρυκος Αἰτωλο-ακαρνανίας Διονυσίου Φασλῆ, δι' ἧς, ἐπισυνάπτων καὶ ἀποδεικτικὰ διαφόρων ἀρχῶν περὶ τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης τῷ λαῷ ὠφελείας, ἐξαιτεῖται ἑκατονταδράχμων σύνταξιν πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Ἀριθ. 132. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1849 ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς Παρασκευῆς χήρας Χριστοδούλου Ματακίδου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, ὅπως διαθρέψῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν της.

Ἀριθ. 133. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1849 ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς Δάφνης χήρας τοῦ ἐνωμοταρχου Κάνδυλα, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰς διανεμηθησομένας περιθάλψεις τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως δυνηθῇ νὰ διαθρέψῃ τὴν πενταμελῆ οἰκογένειάν της.

Ἀριθ. 134. Ἀναφορὰ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1849 κατοίκων τινῶν τοῦ Νησίου, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν παῦσιν τοῦ αὐτόθι ὑγειονόμου Χρήστου Καμπᾶ, ὡς ἐντοπίου, ὡς καταχραστοῦ καὶ ἀνικάνου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 127 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 132 ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς ἀναφερομένης ἐν δέοντι.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 133 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν βοηθημάτων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 134 νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον,

διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ καταμηνυομένου ὑπαλλήλου. »

Ἐπὶ δὲ τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 135 ἀναφορᾶς, ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1849 ἐξ Ἀθηνῶν, τοῦ Κωνσταντίνου Πετροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον παραδοχὴν τοῦ υἱοῦ του, ὡς ἀδίκως ἀποβληθέντος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Κωστοπούλου.

Καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου· παρατηρησάντων τινων, ὅτι ἐπηνέχθη ἤδη ἡ προσήκουσα θεραπεία ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ παραπόνων, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ μὴ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ, κρίνασα περιττὴν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρεδέχθη δὲ, ἐπίσης δι' ἀναστάσεως, τὴν ἐπὶ τῆς ἐφεξῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 137 ἀναφορᾶς κατωτέρω καταχωριζομένην γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἀριθ. 137. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου τ. ε. ἐξ Αἰγίνης τοῦ Γρηγορίου Μοίρα Ἀρχιμανδρίτου, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον τῶν πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικῶν του ἐκδουλεύσεων σύνταξιν πρὸς περίθαλψιν τῆς ἐνδείας του.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 137 νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου. »

Ἐπὶ δὲ τῆς κατόπιν ἀναγνωσθείσης περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 140 ἀναφορᾶς ἀπὸ 6 Μαΐου τ. ε. κατοίκων τινῶν τοῦ χωρίου Τσιπιανῶν τῆς Μαντινείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Γ. Ῥεβελιώτου ὡς παρεμποδίζοντος αὐτοὺς νὰ καλλιεργῶσι τὰς γαίας ἃς τὸ δημόσιον, ἐν ἀγνοίᾳ φαίνεται τῆς ποιότητος αὐτῶν, ἐν μικρᾷ τιμῇ τῷ ἐνοικίασε. καὶ ἐξαιτουμένων τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τῶν ἀφορήτων ἀξιώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, σκοποῦντος νὰ καταστρέψῃ τὰς οἰκογενείας των.

Καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης « νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν ἐπὶ τῶν ἀλληλλήλων παραπόνων τῶν κατοίκων Τσιπιανῶν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας. »

Ἐξέθηκε τις ὅτι ὁ Γ. Ῥεβελιώτης ἐξεμίσθωσε τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ πεδίου αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐγεώργουν πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσιπιανῶν ἀνέκαθεν, ἀποδιδόντες τότε μόνον εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν τοὺς φόρους των, κατόπιν δὲ εἰς τὸ δη-

μόσιον· μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ῥεβελιώτου δὲ γενομένην ταύτην ἐκμίσθωσιν, οἱ χωρικοὶ θεωρήσαντες αὐτὸν ὡς ἐνοικιαστὴν ἀπέδιδον τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα κατ' ἔτος. Πρὸ δύο ὅμως ἐτῶν δι' ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐζήτησεν ὁ ἐνοικιαστὴς οὗτος νὰ ἐξώσῃ τῶν ἀγρῶν τινας τῶν γεωργῶν, νὰ λάβῃ δὲ ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ κατοχὴν τοὺς καταλειπομένους τούτους ἀγροὺς καὶ δι' ἄλλων καλλιεργήσῃ αὐτούς· οἱ δὲ κάτοικοι, ἀξιοῦντες ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον δικαίωμα εἶχεν οὗτος, προεκάλεσαν τὴν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν δίκην ταύτην παρέμβασιν, ἀνακοινώσαντες εἰς αὐτὸ τὴν δίκην, καὶ ἀπαιτήσαντες νὰ παρεμβῇ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιοστοῦ ἢ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δημόσιον οὐδὲν κατὰ συνέπειαν τούτου ἐνήργησεν, οἱ δὲ κάτοικοι, διατελοῦντες ἐν ἀβεβαιότητι, ὑρίστανται δαπάνας. διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, καὶ νὰ ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἵνα ἀπορασθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ ἀνακοινωθείσῃ εἰς αὐτὸ παρεμβάσεως τῆς δίκης.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι οὐδὲν κατοχῆς δικαίωμα ἔπὶ τοῦ πεδίου τούτου ἔχουσιν οἱ κάτοικοι, διότι αὐτὸ ἦτον εἰς ἐλώδη ὅλως κατάστασιν, τοιαύτην ὥστε οὐδεὶς νὰ προσεγγίσῃ κἂν ἐκεῖ ἐδύνατο· ἐσφαλμένης δ' ἐλαβεν ὁ προαγορεύσας πληροφορίας, ὅτι ὁ Γ. Ῥεβελιώτης ἐζήτησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀποξηράνῃ τὸ ἑλῶδες τοῦτο πεδίον καὶ νὰ νέμηται αὐτὸ ἐπὶ δεκαπενταετίαν. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν πολλοὶ τῶν κατοίκων εἶπον, ὅτι ἤθελον νὰ συμμετάσχωσι τοῦ ἔργου, κατόπιν ὅμως κατιδόντες τὸ βαρὺ τοῦ ἔργου ἐγκατέλιπον αὐτὸν μόνον· καὶ ἀληθῶς οὗτος καταδαπανήσας πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐπέμεινεν ὅμως ἐκ φιλοτιμίας καὶ ἀπεπέρανε τὸ ἔργον. Ὅτι, μετὰ τὴν ἀποξήρανιν τοῦ ἕλους, προσῆλθον τότε πάντες οἱ γεωργοὶ καὶ διάφορα κατέσχον τεμάχια καλλιεργοῦντες αὐτά, ὁ δὲ Ῥεβελιώτης, ἀναγνωρίζων εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ καλλιεργήσῃ καὶ αὐτὸς καὶ δι' ἄλλων παραγωγικώτερον τὸ πεδίον, προσέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον ζητῶν τὴν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν ἔξωσιν τινῶν ἐξ αὐτῶν· τὸ δικαστήριον εὐλόγως ἀναγνώρισε δι' ἀποφάσεως τὸ ταιοῦτον τοῦ ἐνοικιαστοῦ τούτου δικαίωμα. Ὅτι ἐντεῦθεν προῆλθον τὰ παράπονα ταῦτα, μηδόλως προκαλεσθέν-α ἐκ καταπιέσεώς τινος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· διότι τὸ πεδίον, πολλὴν ἔχον ἔκτασιν, ἀρέθη ὑπ' ἐκείνου εἰς τοὺς γεωργούς, τριῶν δὲ ἢ τεσσάρων δυστροπούντων ἡ ἔξωσις ἐζητήθη. Καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν παραπόνων τούτων, ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐκεῖ γεωμέτρην, ἵνα τὸ πεδίον καταμετρήσῃ, τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ ἀποπερατωθὲν

ὑποβλήθῃ ἤδη εἰς αὐτὴν, ἥτις μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων τούτων.

Ἐπανελαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, κάτοικος διατελῶν Τριπόλεως καὶ ἰδιοκτησίας ἱκανῆς ἐκτάσεως ἔχων ἐκεῖ, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πληροφορίας ἐσφαλμένας, ἢ κἂν ἦτον ἀληθεῖς, ἐκείνων τὰς ὁποίας ἄλλης ἐπαρχίας κάτοικος, ὁ προαγορεύσας, ἐξεθηκεν. Ὅτι ἡ γῆ αὕτη, οὖσα τὸ ὑπὸ τοῦ Πανσανίου καλούμενον *ἀργὸν πεδίον*, ὀνομάζεται μὲν *βάλτος* δὲν εἶναι δ' ἑλώδης, ἀλλὰ μόνον, κατὰ δεκαετίαν πολυομβρίας συμβαινούσης, καταπλαζουσιν ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῶν περιξ ὀρέων τὰ ὄμβρια ὕδατα καὶ πλημμυροῦσι· μὴ ἀρκουσης δ' εἰς ἀπορρόησιν αὐτῶν καταβόθρας τινος ἐν ἄκρῳ τοῦ πεδίου κειμένης, κλύπτουσιν ἐπί τινα καιρὸν ἐπιφάνειαν εὐαρίθμων στρεμμάτων καὶ κατόπιν ἀπορροφῶνται. Ὅτι τὸ πεδίον τοῦτο ἦτον ἐπὶ τουρκοκρατίας ἰδιοκτησία τοῦ Ὀθωμανοῦ Σιγνετοὶπ-εφέντη, κατὰ τὰ 9/10 ὑπὸ τῶν χωρικῶν καλλιεργούμενον διὰ σπορᾶ. δημητριακῶν καρπῶν, κατὰ τὸ 1/10 δὲ διατηρούμενον ἀντὶ λειμῶνος πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων τῶν τότε ἀρχόντων Ὀθωμανῶν. καὶ ἀποφέρον ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου, τοῦ λειμῶνος, πολλῷ πλείους προσόδους ἢ ἀπὸ τῶν λοιπῶν σπειρομένων μερῶν· μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲ, μέχρι μὲν τοῦ ἔτους 1837 ἐκαλλιεργεῖτο ἅπαν τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν χωρικῶν μέχρις αὐτῶν τῶν χειλέων τῆς καταβόθρας, κατὰ δὲ, τὸ 1837, πλημμύρας πάλιν γενομένης καὶ πολλῶν ὑδάτων λιμνασάντων, ὁ μὲν Ῥεβελιώτης προέτεινε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ δι' ἐκμισθώσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐκεῖ τοὺς ἐν Τριπόλει οἰκονομικῶς ὑπαλλήλους ἵνα ἐξετάσωσι, καὶ, ἐπὶ ταῖς πληροφορίαις αὐτῶν, ὅτι ἀληθῶς λιμνάζουσιν ὕδατα, ἐζετέθη ἡ ἀποξήρανσις εἰς δημοπρασίαν, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ὁ τελευταίος πλειοδότης Γ. Ῥεβελιώτης, προσενεγκὼν ὡς ἐτησίαν πρόσοδον εἰς τὸ δημόσιον 1025 δραχμῶν καὶ ἀναλαβὼν νὰ νέμηται τὸ πεδίον ἐπὶ δεκα καὶ πέντε ἔτη. Ὅτι τὸ τῆς ἀποξηράνσεως ἔργον δὲν εἶναι οὕτω μέγα ὡς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος παρεστάθη, διότι ἀληθῶς μὲν πρὸς ἀποξήρανσιν ἐδαπάνησεν οὗτος δύω περίπου χιλιάδας δραχμῶν, κατορύξας ἓν ἔτι στομιον· ἀλλὰ, ἀντὶ 1025 δραχμῶν τοῦ ἐκμισθώματος, τριάκοντα χιλιάδας περίπου κατ' ἔτος προσλαύσεται, ὡς ἐκ τῶν μετ' οὐ πολὺ ὑποβληθησομένων πληροφοριῶν παρὰ τῶν τελευταίου ἀποσταλέντων. ἐπίσης ὑπαλλήλων θέλει καταδειχθῆ. Ὅτι ἀγορεύσας τὸ πρῶτον οὐδὲν ἄλλο προέθετο, εἰμὴ μόνον νὰ ἀναγκασθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν δίκην, προστιθέμενον εἰς τὴν

μερίδα τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν χωρικῶν, ἵνα οἱ τελευταῖοι κανονίσωσι τὴν ἑαυτῶν πορείαν. Καὶ ὅτι, ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ρεβελιώτου καὶ γεωργῶν δίκης, ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, καὶ ἐκκαλεσθεῖσα ἐπικυρώθη ὑπὸ τοῦ ἐφετείου αὖθις κατ' ἐρήμην, γενομένη τελεσίδικος· ἐπ' ἄλλης δὲ μεταξὺ αὐτῶν διαφορᾶς τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐξεδόθη παρεμπίπτουσά τις ἀπόφασις, ἐπιβαλοῦσα τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν, προσεβλήθη δ' ἐπὶ παρατυπίᾳ ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἡ διεξαχθεῖσα ἀπόδειξις, καὶ πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἡ περὶ τοῦ κύρους αὐτῆς ἀπόφασις.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ δ' ἀγορεύσαντα, ἐπαναλαβόντα, ὅτι ἀποδημοῦντος κατὰ τὰ 1836 τοῦ Ρεβελιώτου εἰς τὴν Στερεὰν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τσούρτς πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ὁ Πελοπίδας ἐζήτησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν δι' ἐκμισθώσεως ἡ τοῦ ἑλώδους τούτου πεδίου ἀποξήρανσις· ἔγραψαν δ' ἄλλοι καὶ ἀνεκοίνωσαν τοῦτο εἰς τὸν Ρεβελιώτην, ὅστις, ἐπανελθὼν δι' ἀδείας εἰς Τρίπολιν, ἀνέλαβε μετὰ πλειοδοσίαν ἐπὶ δημοπρασίας τὴν τοῦ πεδίου ἀποξήρανσιν. Καὶ ὅτι τὸ ἔργον ἦτον ἀληθῶς μέγα, ἐφ' ᾧ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντες ἐπεθύμουν νὰ κοινονήσωσι τοῦ ἔργου, κατόπιν δ' ἐγκατέλιπον μόνον αὐτόν· ἂν δὲ ἀπέβη κατόπιν ἡ ἐκμίσθωσις αὕτη ἐπικερδὴς, δὲν συνάγεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι καταπιέζονται οἱ γεωργοί, ἐξ ὧν τεσσάρων μόνον ἡ ἔξωσις ἐζητήθη.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἀληθῶς τὸ πεδίον τοῦτο ἐκτάκτως πλημμυρεῖ ἐξ ὑδάτων, πάντοτε ὅμως ἐκαλλιέργουν αὐτὸ οἱ κάτοικοι δι' ἀραβοσίτου, ἐκτὸς τῆς περὶ τὸ στόμιον τῆς καταβόθρας ἐκτάσεως, ἔχοντες οὕτω τὴν κατοχὴν τῶν γαιῶν. Ὅτι ἀληθῶς ὁ Ρεβελιώτης ἠνέῳξεν ἐπὶ μᾶλλον τοὺς χάνδακας, καὶ, τὸ πεδίον ἀποξηράνας, κατέστησεν αὐτὸ παραγωγικώτερον· ἡ κυβέρνησις ὅμως, μὴ γνωρίζουσα καλῶς τὰ πράγματα, ἐξεμίσθωσε τὴν τοῦ πεδίου ἐπικαρπίαν εἰς εὐτελῆ τιμήν. Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ὠφελειῶν τοιούτων ἐπιζήτησις ὑπὸ τῶν συναλλασσομένων εἶναι θεμιτὴ, ἔχει μὲν δίκαιον ὁ Ρεβελιώτης, ἀγνοεῖται ὅμως ἂν δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τοὺς γεωργοὺς ζητῶν τὴν ἔξωσιν αὐτῶν, διότι ὑπάρχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν συνελεύσεων. Καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν μετὰ τῶν γεωργῶν δίκην αὐτοῦ· διότι, ἐὰν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ἀποφανθῇ, τότε ὁ Ρεβελιώτης, κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ ἐκμισθωτὴς πρέπει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν κάρπωσιν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν· οὕτω δὲ νὰ μὴ ἀφεθῶσιν οἱ γεωργοὶ νὰ δικάζωνται μόνοι, ἀλλὰ νὰ προστατευθῶσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

Μετ' ἄλλων δὲ ἐπενεγκόντα, ὅτι ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 12 Ἰανουαρίου ἡ βουλὴ ἀπεφάσισεν, ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν πάντα τὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τῆς ἐκμισθώσεως ἀναφέροντα ἔγγραφα, μηδόλως περὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς ἐκμισθώσεως προκειμένου, ἀλλὰ περὶ ἐκτάσεως δισχιλίων περίπου στρεμμάτων καταπεπατημένων ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ. Καὶ ὅτι καὶ ἤδη πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ ἡ βουλὴ ἀπαιτοῦσα, ἵνα ὑποβληθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἐν οἷς ἐλέχθη ὅτι ὑπάρχει καὶ διάταγμα, ἐπὶ διετίαν μὲν παρατεῖνον τὴν παραχώρησιν τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν, μὴ ὑπογεγραμμένον δὲ ὑπὸ τοῦ ἀριθοδίου ὑπουργοῦ, καὶ κατ' ἀπάτην, φαίνεται, προκεκλημμένον.

Ἡ βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπορριναμένη συγχρόνως νὰ σταλῇ τῶν πρακτικῶν ἀπόσπασμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὡς ὑπόμνησις τῆς ἀποράσεως αὐτῆς, περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πραγματευομένων ἐγγράφων.

Παρεδέχθη προσέτι ἡ βουλὴ δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τῆς ἐρεξῆς περιλήψεως κατωτέρω καταχωριζομένην γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἀριθ. 141. Ἀναφορὰ ἀπὸ 8 Μαΐου τ. ε. κατοίκων τινῶν τῆς πόλεως Καλαβρύτων, ἐξαιτουμένων νὰ μὴν ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἔπαρχον νὰ μεταβιβάσῃ κατὰ τὸ θέρος τὴν ἕδραν του ἀπὸ Καλαβρύτων εἰς Κερπινήν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 141 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. »

Ἐπὶ δὲ τῆς κατόπιν ἀναγνωσθείσης περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 142 ἀναφορᾶς, ἀπὸ 10 Μαΐου τ. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, τοῦ Γεωργίου Μπούμπουλα, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπότισιν τοῦ τιμήματος τοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἐν καιρῷ ἀγῶνος, πωληθέντος πλοίου του, « ὁ Ἀγαμέμνων » συνισταμένου εἰς φοινικας ἀργυροῦς 28,000 μετὰ τῶν νομίμων αὐτῶν τόκων· καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου. Παρετήρησέ τις, ὅτι πολλάκις ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα κατὰ μῆνα τὸ ὑπουργεῖον ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ τῶν διευθυνομένων ἀναφορῶν ἐνεργειῶν του· ἐπειδὴ δὲ οἱ πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφερόμενοι, ἐλπίζοντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰτήσεών των θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ νόμιμα, καὶ εἰς

δαπάνας ὑποβάλλονται, καὶ χρόνον πολὺν περιμένουσι, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀπαιτηθῇ κατ' ἐπανάληψιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἵνα κατὰ μῆνα πληροφορῇ τὴν βουλὴν περὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν του.

Ἡ βουλή, παραδεχθεῖσα τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνεκρινε νὰ διαβιβασθῶσιν οἱ ἐπ' αὐτῆς ἐκτεθεῖσαι παρατηρήσεις, εἰς τὴν γενικὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συζήτησιν ἀναγόμεναι, εἰς παντα τὰ ὑπουργεῖα.

Προυτέθη κατόπιν εἰς συζήτησιν τὸ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 2,067: 35/100 εἰς τὸν τοῦ ἔτους 1848 προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου νομοσχέδιον· ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἐξέθηκέ τις, ὅτι, συνεπὴς εἰς τὴν καὶ ἄλλοτε ὑπ' αὐτοῦ ἐκφρασθεῖσαν ἀρχήν, ὅτι οὐδεμία δαπάνη πρέπει νὰ γίνηται ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ, μέλλει νὰ ἀντιλέξῃ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ὅριον ἀνυπερβλητον, τιθέμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας, κανονιζοντος οὕτω τὰ ἔξοδα τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἰσολογιζοντος δι' αὐτοῦ τοὺς ὑπαρχοντας πόρους καὶ τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ῥυθμιζοντος τὰς τελευταίας κατὰ λόγον τῶν πρώτων. Ὅτι, ἐὰν ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἤθελεν εἶσθαι ἁπλῆ ματαιοπονία ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισις· ἀλλὰ πάντες ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐνίοτε καὶ ἀνάγκαι ἀπρόβλεπτοι, καθ' ἃς ἡ κυβέρνησις ἀναγκαζεται νὰ δαπανᾷ καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀφείλουσα ὅμως ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ νὰ ζητῇ τὴν τῶν δαπανῶν ἐπιψήφισιν, ἀφοῦ καταδείξῃ τὰς ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας, αἵτινες ἐπῆλθον εἰς αὐτήν. Ὅτι, ἐξετάζοντες τὰς προκαλεσάσας τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπέρβασιν ἀνάγκας, εὑρίσκομεν, ὅτι οὐ μόνον εἶναι ἀπορρίπτεα ἡ ζητουμένη πίστωσις, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀγανακτήσεως ἀπορρίπτεα· διότι διὰ τοιαύτης προτάσεως προσβάλλεται ἡ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων ὑπόληψις. Ὅτι ἡ βουλή, ἀφοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐψήφισε ποσὸν διὰ συνδρομὴν ἐφημερίδων, δὲν πρέπει να δεχθῇ ὑπέρβασίν τινα, ὀφείλοντος τοῦ ὑπουργείου νὰ λαμβάνῃ τόσα φύλλα αὐτῶν, εἰς ὅσων τὴν πληρωμὴν ἐπάρκει τὸ ψηφισθὲν ποσόν· ἀφοῦ δέ, πολλῆς μετ' ἐπιμονῆς γενομένης συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, ἀπεφήνατο, ἵνα τὰ διὰ τὸ ὄγτμα προσδιωρισμένα χρήματα περιορισθῶσιν εἰς 1,600 δραχμάς, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὑπερέβη τὸν ταχθέντα τοῦτον ὅρον, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ, ὅτι δὲν δύναται τοῦτο νὰ ἀθετῇ οὕτω τὰ παρ' αὐτῆς ψηφιζόμενα. Καὶ ὅτι

διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὴ ἡ τοῦ νομοσχεδίου ἀρχὴ, μὴ ἁπλῶς προκειμένου περὶ τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ περ ἀρχῆς, τῆς ὁποίας ἡ παράβασις προσβάλλει αὐτὰ τῶν σωμάτων τὰ δικαιώματα.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἀληθῶς αἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ γενόμεναι δαπάναι ἐνεργοῦνται ἀτόπως· ἀλλ' ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ ἀπολύτως, διότι ἐνδέχεται νὰ συμβῶσι ποτὲ περιστάσεις ἀπαιτοῦσαι τοιαύτας καὶ ἀπειλοῦσαι ἄλλως μὲ κινδύνους τὸ Κράτος, καθ' ἃς ὅμως διατελεῖ ἐπίσης βεβαρυμένον τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοιούτων δαπανῶν συνεπαγομένην εὐθύνην.

Ἐγένετο ψηφοφορία ἐπὶ τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀρχῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γεωργ. Πετμεζᾶ καὶ Σταματίου Νικολαΐδου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡλε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν, διὰ ψήφων 60 κατὰ 4, ἀρνηθέντων ψῆφον 9.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ χορηγίας συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 2,067: 35/100 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1848 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ.τ.λ. ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς		Κων. Βρυζάκης	Ο.
Κλεομ. Οἰκονόμου	ἠρν. ψῆφον	Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τσαβέλλας	
Δ. Διληγεώργης		Σ. Στράτος	
Π. Τσιμπουράκης		Π. Ῥάγκος	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Λουκᾶς Π Νάκος	Ν.
Σταῦρος Γρίβας		Α Γεωργαντᾶς	Ν.
Ἰωάννη Πετμεζῆς	Ν.	Πέτρος Τσανετάκης	ἠρνήθη ψῆφ.
Μ. Καῤῥης		Γεώργ. Κινδύλης	Ν.
Δ. Κονδύλης	Ν.	Κων. Φασίτσας	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Ἐλευθ. Καλογερᾶς	ἠρνήθη ψῆφ.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γεώρ. Ἰω. Βατίσας	
Ν. Ἰατρὸς		Α. Γουζούασης	
Ἀν. Μακρυποκάμισος		Γεώργ. Κ. Βιλλῆς	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Καλλιῤῥονᾶς		Ἰω. Δ. Χατσόπουλος	

Γεώρ. Ι. Γιολδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Νικόλ. Τσαλακώστας	
Μιχ. Σισίνης	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόρ. Χατσηγιάννος		Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Γεώργ. Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	Ν.
Ι. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγν. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχ. Ν. Βαλέττας	Ν.	Στρ. Δεληγιαννάκης	Ν.
Χρ. Ν. Δεμάθας		Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.	Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασ. Πετμεζᾶς		Κ. Βεΐκος	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	
Γ. Ν. Κορφιωτάκης		Δ. Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Στ. Νικολαΐδης	Ο.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	ἠρνήθ. ψῆφ.	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ο.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν.	Ἀναγν. Κεχαγιᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς.		Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Ο.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Χριστόδουλ. Τσῖνος	
Μ. Πρωτοπαππᾶς		Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐ. Μελετόπουλος	ἠρνήθη ψῆφον	Ἐμμ. Λαζ. Ὁρλόφ	ἠρνήθη ψῆφον
Παρασκ. Ματάλας	ἠρνήθη ψῆφον	Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Κώνστας Δαρειώτης	
Λουκᾶς Στέφανος		Στ. Ἀντωνιάδης	
Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης		Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Θεόδ. Μ. Πετρινὸς	Ν.	Α. Μάμουκας	Ν.
Κωνσταντ. Μανέτας	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Εὐστρ. Παρίσης	

Α. Ἀρμάος	Ν.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.	Δ. Χατσίσκος	
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.	Κ. Δυοβουνιώτης	
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.	Γ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Γ. Παπαδημητρίου	Ν.	Ἰω. Τασσαΐος	Ν.
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	ἠρν. ψῆφον
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν.	Ἰω. Οἰκονόμου	
Δ. Δ. Κουντουριώτης	Ν.		

Ἡ ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις διηρέθη ἐφ' ἑκάστου τῶν παραγράφων καθ' ὑπέρβασιν τῶν ποσῶν τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ δαπάναι. Καὶ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀ. §., εἰς τὸν ὁποῖον προτείνεται νὰ προστεθῶσι δραχ. 509 82/00, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις ὡς δικαιολογίαν τῆς ὑπερβάσεως προτείνει, ὅτι ὑπηγορεύθη αὕτη ἀπὸ τὰς τότε περιστάσεις τῶν στάσεων, καὶ τὴν δικαιολογίαν ταύτην ἀρίησιν ὅλως ἀμφιβολον παρεμβάλλουσα τὴν λέξιν *φαίνεται*· ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶναι ὅλως ἀσθενής, οὐ μόνον, διότι τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον οὐδεμίαν ἔχει ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἀναγομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι, κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας τῶν στάσεων, αἱ βουλαὶ ἦσαν παρούσαι καὶ ἐδύνατο νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια αὐτῶν· ἄλλως τε πάντες τότε ἐθυμοῦνται τὴν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, τῆς ὁποίας ἐλαμβάνοντο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ 20 φύλλα, γενομένην ὑπεράσπισιν τῶν εὐν. συμφερόντων, καὶ οὐδένα λανθάνει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ συντάσσαντος αὐτὴν, Νομάρχου τότε τῆς Ἀττικῆς, ἦτον νὰ καθάπτηται προσώπων ἑαυτὸν μόναν συνιστῶν.

Ἐπέμενεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῆς ἐκθέσεως οὐδὲν ἕτερον νὰ πράξῃ ὤφειλεν, ἢ νὰ ὑποβάλῃ μόνον τὰς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐκφρασθείσας γνώμας, καὶ τοῦτο ἔπραξε δι' αὐτῆς. Καὶ ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1848 εἶχον ψηφισθῇ 800 δραχ. διὰ τὴν περὶ ἧς πράττεται δαπάνην, ἐπειδὴ δ' ὁ τότε ὑπουργὸς ἔκρινε συντελοῦν εἰς τὰς τότε κυβερνητικὰς περιστάσεις νὰ λάβῃ 20 φύλλα ἐκ μιᾶς ἐφημερίδος, ἵνα ἐκτάκτως διανείμῃ αὐτὰ καὶ διαδοθῶσιν οὕτω τὰ ἐν αὐτοῖς κατακεχωρισμένα ἐπίσημα ἔγγραφα, διὰ τοῦτο διέταξε τὴν καθ' ὑπέρβασιν ταύτην δαπάνην, ἀποτελουμένην, ὡς ἐρρέθη, ἐκ τῆς ἐφ' ἑξαμηνίαν συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Μετά τινα ἐκθέντα, ὅτι αἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογι-

σμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου γινόμεναι δαπάναι πρέπει ὑπὸ ἐκτάκτων μόνον περιστάσεων νὰ προκαλῶνται, αἱ δὲ περὶ ὧν πρόκειται ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν λόγῳ πολιτικῆς ἀνάγκης, καὶ ἐκ τούτων αἱ μὲν 440 δραχμαὶ ἐδόθησαν εἰς τὸν συντάκτην τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ ἵνα καταχωρισθῶσιν ἐν αὐτῷ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἄλλαι δ' ἑκατὸν ἐπληρώθησαν εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην. Ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀσυμβίβαστον, διότι ζητοῦνται δὶς διάφορα ποσὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ἄλλως τε καὶ ἡ δι' ἐφημερίδων δημοσίευσις ἐγγράφων δὲν δύναται τὴν δαπάνην ταύτην νὰ δικαιολογήσῃ, διότι, εἰ μὲν τὰ δημοσιευόμενα ἔμελλον νὰ διαδοθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους λόγῳ πολιτικῷ, ἡ τούτων δημοσίευσις ἀνῆκεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, καὶ τὰ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως προκαλεσθέντα ἔξοδα ἐκείνου τὸν προϋπολογισμὸν ἔπρεπε νὰ βαρύνωσιν· εἰ δ' αὐτὰ ἦσαν διπλωματικαὶ συμβάσεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ δι' ἐφημερίδων δημοσίευσις δὲν ἦτον πάλιν τὸ καταλληλον ὄργανον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀργάνων τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα εἰσὶν οἱ πρόξενοι. Ὅτι ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς ὤφειλε νὰ καταδείξῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιευθέντα ἔγγραφα· ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον ἐν αὐτῇ κατεχωρίσθη, πλὴν λιβέλλων κατὰ προσώπων καὶ προσβολῶν κατὰ μιᾶς πολιτικῆς μερίδος. Καὶ ὅτι, διὰ ταῦτα τε καὶ διότι αἱ καθ' ὑπέρβασιν δαπάναι πρέπει νὰ ἐνεργῶνται μόνον ἐξ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης, πρέπει νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὴ ἡ ζητουμένη πίστωσις, ἀλλὰ νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος καὶ ἀποδεχθέντος τὴν δαπάνην ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὸν Εἰσηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσαντα, ὅτι αἱ μὲν 440 δραχ. ἐπληρώθησαν εἰς ἑξαμηνιαίαν συνδρομὴν εἴκοσι φύλλων τῆς ἐφημερίδος, αἱ δ' ἑκατὸν εἰς τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων. Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι, ψηφοφορήσας ὑπὲρ τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀρχῆς, δὲν ἐφρόνει νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ θεμιτοῦ τῶν καθ' ὑπέρβασιν δαπανῶν, ἀλλ' ὅτι δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας, ἐν ἀπολύτοις ἀνάγκαις, ζητοῦσα κατόπιν τὴν ἐπιψήφισιν των, καὶ φέρουσα τὴν εὐθύνην νὰ ἀποτίσῃ τὰ καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθέντα, ἐὰν τὰ σώματα ἀποῤῥίψωσιν αὐτά. Ὅτι ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος, μηδόλως προσβάλλων τὴν χρησιμότητα τῆς δαπάνης, διότι ἡ κυβέρνησις ἐδύνατο νὰ ἔκρινε συντελοῦσαν πρός τινα σκοπὸν τὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων διάδοσιν ἐπισήμων ἐγγράφων, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι αἱ δαπάναι αὗται, ἀναγόμεναι ἰδίως εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς δημοσίας ἀσφα-

λείας, ἀνάγονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου. Ὅτι διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ καθιερωθῇ ἀρχὴ ὑπερβάσεων τοιούτων, δὲν πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ πίστωσις αὕτη, καθόσον ἴσως ὁ τὴν δαπάνην διατάξας νὰ ἐφρόνει νὰ οἰκονομήσῃ τὰ καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθέντα ἀπὸ περισσεύματα τῶν οἰκείων παραγράφων· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ὅλον τὸ διὰ γραφικὰ ἔξοδα π. χ. ἐψηφισμένον ποσὸν ἐξηντλήθη καὶ δὲν ὑπελείφθη τι πρὸς ἀπότισιν τῆς ὑπερβάσεως ταύτης. Καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ἄλλο τε ὡς ὑπουργός, κρίνας συντελοῦσαν εἰς πολιτικοὺς σκοποὺς τὴν συνδρομὴν εἰς ἐφημερίδας, ἐνήργησε δαπάνας τοιαύτας, ἀποτίσας, ἐξ ἰδίων ὅμως, τὰ δι' αὐτὰς χρήματα, ὡς καὶ συναδελφοὶ ἄλλοι τότε αὐτοῦ· διότι καὶ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐκρίθη σκανδαλώδες νὰ ζητηθῇ διὰ πιστώσεως τοιούτων δαπανῶν ἡ ἐπιψήφισις. Ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ ἀποῤῥιφθῇ ἡ διὰ συνδρομὴν ἐφημερίδων ζητουμένη πίστωσις.

Μετὰ τὸν Εἰσηγητὴν δ' ἐπαναλαβόντα, ὅτι, ἐὰν ἡ δαπάνη αὕτη δὲν ἐγκριθῇ, θέλει καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος αὐτὴν ὑπουργοῦ, ἀποθανόντος ἤδη· καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος βεβαίως προετίθετο νὰ καλύψῃ τὴν ὑπέρβασιν ταύτην, μὴ δυνηθεὶς δὲ ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ πιστώσεως ἐπιψήφισιν της.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέῤῥιψε τὸ ποσὸν τῶν διὰ συνδρομὴν ἐφημερίδων καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθεισῶν 440 δραχ., μὴ παραδεχθεῖσα τὴν ζητηθεῖσαν πίστωσιν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ τοῦ παραγράφου, ἠμφισβητήθη, ἂν τοῦτο ἦναι ἐκ δρ. 150, ἢ 69 καὶ 82/00, διότι ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου σημειοῦνται 590 δραχ., ἐν δὲ τῷ νομοσχεδίῳ 509 καὶ 82/00. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις πολλῶν, διαλυθείσης τῆς ἀμφιβολίας ταύτης καὶ γνωσθέντος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον προτείνει ἐπὶ τοῦ ἀ. §. τὴν ἐπιψήφισιν μόνον 509 82/00 καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθεισῶν, ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι τὴν μὲν τῶν 440 δραχμῶν πίστωσιν ἀπέῤῥιψεν ἡ Βουλὴ, ὑπολείπονται δὲ μέχρι τοῦ ὅλου ζητουμένου ποσοῦ δρ. 69 82/00, ζητούμεναι διὰ καταχώρισιν ἐπισήμων ἐγγράφων εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐφ' ᾧ καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην τῆς βουλῆς.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναῤῥάσεως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐξήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸν σημειούμενον παράγραφον τὸ ὑπολειπόμενον τοῦτο ποσὸν τῶν δραχμῶν 69 82/00.

Ἐπὶ δὲ τοῦ β'. §, δι' οὗ ζητεῖται νὰ ἐπιψηφισθῇ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 539 65/00, δαπανηθεισῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ

προϋπολογισμῷ ἐψηφισμένων ποσῶν, οὐδεὶς μὲν παρετήρησέ τι· γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως κατ' ἐπανάληψιν καὶ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐζητήθη ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, ἐκ τῆς ὁποίας, γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Α. Ἀντωνοπούλου καὶ Μ. Ι. Μιχαλοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθεισῶν τούτων 539 65/00 δραχμῶν, διὰ ψήφων 59 κατὰ 12, ἀνηνθέντων ψήφων 5.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν ζητουμένην πίστωσιν διὰ τοῦ Ε'. § τοῦ νομοσχεδίου τῶν διὰ τὰ ταγυδρομικὰ καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθεισῶν 539 65/00 δραχμῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Κωνσταν. Φασίτσας	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	O.	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης		Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	
Δ. Δεληγεώργης		Ἄγγελος Γουζούασης	
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργ. Κ. Βελῆς ἠρνήθη ψῆφον	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Σταῦρος Γρίβας		Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Ἰωάννης Πετμέζης	O.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Μ. Καΐρης		Μιχαὴλ Σισίνης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.	Γεώργιος Μῆτσος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἰωάν. Κλίμακας	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Ἀναγν. Δημητρίου	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	O.	Χ. Ν. Δεμάθας ἠρνήθη ψῆφον	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Ἡλίας Παππαδαῖος	N.
Κ. Τσοβέλλας		Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Σ. Στράτος		Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Π. Ῥάγκος		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Ἰω. Ζάρκος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.
Πέτρος Τσανετάκης	O.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Γεώργιος Κογδύλης	N.	Σ. Νικολαΐδης	O.

Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	O.	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαχαίριος Δεπάστας	O.	Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἐμμ. Ἀντίπας		Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	O.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Χριστόδ. Τσίνος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.	Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.	Θεόδ. Ι. Μέξης	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος		Ἐμμ. Α. Ὀρλὸφ ἠρνήθη ψῆφον	
Παρασκευᾶς Ματάλας	O.	Γεώργιος Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	N.
Λουκᾶς Στεφάνου		Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.	Κωνς. Ἀντωνιάδης	N.
Ῥήγας Παλαμίδης		Ἰωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας	N.	Κάρολος Νάζος	
Ἀ. Ἀλεξανδράπουλ.	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη.		Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Νικό. Τσαλακώστας ἠρνήθ. ψῆφ.		Μῆτ. Ἀναγνώστόπουλος	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Νικόλαος Μπούτουνας	N.	Ἀν. Παππατσώρης	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Ἰω. Παππατσώνης		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	O.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης ἠρνήθ. ψῆφ.	
Σπυρίδων Α. Βαράτσης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	O.
Παῦλος Λεντούδης		Δημήτριος Χατσίσκος	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Κωνσ. Δυοβουνιώτης	
Κ. Βέϊκος	O.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Δημήτριος Βιρβίλης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Γεώργιος Μπάνης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Πέτρος Μαυρομιχάλης			

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν συνέχειαν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Α. Σ. Δανόπουλος.

Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 8 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κυρίων Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος πλήρους μὲν τοῦ σώματος, ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος μόνων τῶν ΚΚ. Π. Μοναστηριώτου, Σ. Γρίβα, Μ. Σισίνη, Ἀν. Δημητρίου, Κωνστ. Μανέτα, Χρ. Σουμαρίπα, Κ. Βείκου, Γεωρ. Μαυρομιχάλου, Ἀθαν. Καστανᾶ καὶ Ἀνδρέου Κουντουριώτου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθὼν εἰς τῶν εἰσηγητῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπή σας, κύριοι, ἐπεξεργασθεῖσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεις, ἐλαττώσεις καὶ παρατηρήσεις της, ἀρκούντως δικαιολογημένας.

Κεφαλ. Α. Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ γενικοῦ γραμματέως νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ δραχμὰς 500, ὅσας φέρει ἡ παρελθοῦσα πενταμηνία, καθ' ἣν δὲν εἶχε διορισθῇ τοιοῦτος.

Ἄρθρον 2.

Ἐπειδὴ αἱ διὰ διαφόρων ἐδαφίων ἑκάστου μέρους τοῦ ἄρθρου ὁμοειδεῖς δαπάναι συμβαίνει ἀδιαφόρως νὰ δαπανῶνται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὅλου μέρους, ἡ ἐπιτροπή σας, πρὸς ἀπορυγὴν τούτου, εἰς ἀντικείμενα μάλιστα ἰδίως μεταξὺ των ἄσχετα, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὰ ἐδάφια ταῦτα ν' ἀποτελῶσιν ἴδιον μέ-

ρος τοῦ ἄρθρου· ἐπομένως τὸ ἐδάφιον 4 γνωμοδοτεῖ ν' ἀποτελέσῃ μέρος Β'. καὶ τὸ ἐδάφιον 5 μέρος Γ'. τοῦ ἄρθρου.

Κεφαλ. Β'. Ἄρθρον 1.

Ἡ σημειουμένη δαπάνη ἐκ δραχμῶν 18,000 διὰ 10 λογιστὰς παρὰ ταῖς νομαρχίαις, ν' ἀφαιρεθῇ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον· ἡ ἀπάλειψις δὲ αὐτῆς συμπεριλαμβάνεται καὶ εἰς τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν δοθεῖσαν σημείωσιν περὶ ἀπαλείψεως καὶ ἐλαττώσεως δαπανῶν τινων. Τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκ τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος προσγίγνεται αὔξησις ἐκ δραχμῶν 6,120, προκύπτουσα ὡς ἐκ τῆς ἐξαμήνου μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν συστηθησομένων ἐπαρχείων Μεγαλουπόλεως καὶ Μεσσήνης. Τὴν δαπάνην ταύτην ἐθεώρησεν εὔλογον νὰ παραδεχθῇ ἡ ἐπιτροπή, στηριζομένη εἰς τοὺς ὑποίους ἐπιφέρει ὑπὲρ αὐτῆς λόγους τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐκτεθέντας λόγους προσγίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου αὔξησις κατὰ δραχμὰς 160 τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος ποσοῦ.

Κεφάλ. Γ'. Ἄρθρον 1.

Ἡ δαπάνη τοῦ κεφαλαίου τούτου δὲν εἶναι πρωτοφανὴς, ἀλλ' εἰς πάντας γνωστὴ, καὶ ἀντικείμενον ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων τῆς κυβερνήσεως πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ πλήρης ἀσφάλεια καὶ ὑπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων ὅλων ὁμοῦ, καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πολιτῶν. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν ἐδίσταζεν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ παραδεχθῇ τὸ ποσὸν, ὡς ἔχει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, παρετήρησεν ὅμως μὲ λύπην της, ἐκ τῶν ζητηθέντων καταλόγων τῆς χρήσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὅτι κατὰ τὸ π. ε. παρεγνωρίσθη ἡ τακτικὴ καὶ ἀκριβὴς χρῆσις τῆς δαπάνης ταύτης, καθότι μεγάλαι ποσότητες ἐπληρώθησαν εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα οὐδὲ ποτε ἐφάνησαν ἀρχηγοὶ σωμάτων, κατὰ τῶν ἀναρχιῶν δυστυχῶς τότε στάσεων, ἢ, ἂν ἔλαβον μέρος, ἀπίθανον καθίσταται ὅτι ἐδικαιοῦντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς πληρωθείσας ποσότητας. Αἱ περιστάσεις αὐταὶ εὐκόλως καταδηλοι γίνονται, καὶ δύνανται νὰ πείσωσι πάντας, ἀφοῦ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ πληρωμὴ δὲν ἐνηργεῖτο, ὡς ἡ ἀπόφασις τις παρὰ τῶν ταμιῶν, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν εἰς τοὺς καταλόγους σημειουμένων ἐθνοφυλάκων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ τὸ ἔνταλμα ἐξεδίδετο. Ἐπιθυμίαν μεγίστην εἶχεν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τῶν

τοιούτων, ἐκβιαζομένη ὅμως εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ συστήσῃ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ, δι' ὁποιουδήποτε νομίσει τρόπου, τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν τοιούτων δαπανῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τοῦ δημοσίου συμφέροντος· καὶ ἐπίσης ἡ βουλὴ διὰ τὸ μέλλον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν τακτικὴν καὶ ἀκριβῆ χρῆσιν τῆς δαπάνης αὐτῆς, συμμορφούμενον ἀκριβῶς εἰς τὰς πληρωμὰς μὲ τὴν περὶ τοιαύτης φύσεως δαπανῶν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς μέρος Β'. αὐτοῦ νὰ προστεθῇ ἡ ζητηθεῖσα ποσότης ἐκ δραχ. 50,902:50 διὰ τῆς ἀπὸ 24 Μαρτίου δηλώσεως τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐξόδων τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, στηριζομένων εἰς τὸν πρό ὀλίγου καιροῦ ψηφισθέντα νόμον περὶ τούτου. Ἑπομένως τὸ ἄθροισμα τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 150,902.50.

Ἄρθρ. 4.

Καὶ ἐνταῦθα παρουσιάζεται αὔξησις τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος ποσοῦ κατὰ δραχμὰς 6.599. Ἡ ἐπιτροπή σας ἀναγνωρίσασα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου στηριζομένους εἰς τὴν φιλανθρωπίαν λόγους, δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ παραδεχθῇ αὐτούς· ἀλλ' ἐπειδὴ, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας ἡ ἐπιτροπή σας παρὰ τοῦ ὑπουργείου, δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι σήμερον, ἐπόμενον ὅμως εἶναι νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τοὺς ἑπομένους μῆνας, ἐπῆνεγκεν ἐλάττωσιν τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ, τοὐτέστιν δραχ. 6,599, καὶ οὕτω τὸ ἄρθρον ἐλαττοῦται εἰς δρ. 122,635.

Ἄρθρ. 5

Παραδεχομένη ἡ ἐπιτροπή σας τὸ σημειούμενον εἰς τὸ ἄρθρον ποσὸν, συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σκαποῦ, δ' ὃν ἐσυστήθη τὸ ποινικὸν ἐργοστάσιον Ναυπλίας, τοὐτέστι νὰ ἀναπτύξῃ καὶ αὐξήσῃ τὴν ἐργασίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἅπαντες οἱ εἰς τὰς φυλακὰς κατάδικοι νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἐργασίαν, καὶ οὕτω πως καταπαύσωσι τὰ μέχρι τοῦδε παράπονα ὡς ἐκ τῆς προτιμήσεως τῶν στρατιωτικῶν.

ΚΕΦ. Δ'. Ἄρθρ. 1.

Τὰ κατὰ τὸ ε.ε. ἐπισυμβάντα καὶ συμβαίνοντα δυστυχήματα εἰς τὰ πλείστα τοῦ Κράτους μέρη ἐκ τῆς νόσου εὐλογίας, ἀναδεικνύουσιν ἀνεπαρκῆ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ληφθέντα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ, ἐνῷ εἰλπιζε νὰ ἴδῃ αὔξησιν τοιού-

των πρὸς περιστολὴν τῶν δυστυχημάτων, παρετήρησε μὲ ἀπορίαν της ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης, πρὸς διατήρησιν καὶ διανομὴν τῆς δαμαλίδος, ἐνῷ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἰς πολλὰ μέρη προῆλθον τὰ ἐκ τῆς νόσου δυστυχήματα. Ὅθεν ἐκ τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπή σας, συνιστᾷ διὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὡς λίαν συντελεστικὸν, τὸ νὰ ληφθῇ ταχίστη φροντὶς πρὸς αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐμφυλιαστῶν κατὰ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐν γένει ἐμφύλιασιν τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ νὰ διατηρῆται δαμαλὶς τοσαύτη, ὥστε νὰ διανέμηται ἐν γένει καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Ἡ βουλὴ αὐτὴ δὲν ἐδίστασε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν δαπάνην εἰς πᾶν μέτρον αὐτῆς, τεῖνον πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων, καὶ ἰδίως τῆς νόσου σπυρακώλου, ἐξ ἧς μαστίζονται πολλαὶ τοῦ Κράτους ἐπαρχίαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς ἡ ἐπιτροπή σας ἔχει, τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα μέτρα δὲν ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν βουλευτικῶν σωμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως· ἀνήκει ὅθεν νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ φροντὶς καταλληλοτέρων μέτρων. Καὶ ὅμως, ἵνα μὴ παύσῃ ἡ ἐλαχίστη ἤδη προσγειομένη ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέτρων ὠφέλεια, δὲν ἐδίστασεν ἡ ἐπιτροπήσας νὰ παραδεχθῇ δαπάνην ὅσην τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ, λόγῳ οἰκονομίας, ἐθεώρησεν ἀρκοῦσαν καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν σας διὰ τὸ τρέχον ἔτος, συνισταμένην εἰς δραχ. 60,000.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ δαπάνη αὕτη, στηριζομένη εἰς τὸν ὑγειονομικὸν ὀργανισμὸν, εἶναι μὲν παραδεκτέα, ἐλαττουμένη μόνον κατὰ δραχ. 4.830· δηλονότι ἡ ἐξάμηνος ἀντιμισθία ἑνὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν, μὴ ὑπάρχοντος διωρισμένου τοιούτου, καὶ τὰ ἐπιμίσθια τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πειραιῶς καὶ λοιπῶν, ἅτινα ὡς μὴ χορηγηθέντα καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ λόγους οἰκονομίας. Ἀλλὰ θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἡ ἐπιτροπή σας νὰ ὑπενθυμίσῃ ἐνταῦθα ὅ,τι ἐν καιρῷ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου ἐρρέθη, τοὐτέστιν, ὅτι ἡ τοῦ ὑγειονομικοῦ ὀργανισμοῦ ἐφαρμογὴ νὰ γίνηται ὅπου ἀνάγκη ἀπόλυτος ἀπαιτεῖ αὐτὴν, διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνηται ὁ προϋπολογισμὸς μὲ περιττὰς δαπάνας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπαιτεῖται μεγίστη οἰκονομία, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὁποίας πείθεται ὅτι θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα καὶ ἡ συγχώνευσις διαφόρων ὑγειονομολιμεναρχικῶν καὶ τελωνιακῶν θέσεων, ἐκ τῆς

ὁποίας οὐδεμία θὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐνεργουμένην ἀπὸ ἱκανὰ πρόσωπα.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐδάφια αὐτοῦ ν' ἀποτελέσωσιν ἴδια μέρη, καὶ ἑπομένως τὸ ἐδάφ. ά. νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Α'. μέρους, καὶ τὸ ἐδάφ. β'. τὴν θέσιν τοῦ Β'. μέρους.

ΚΕΦ. Ε'. Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὑπὸ τὸ Ε'. μέρος τοῦ ἄρθ. τούτου δαπάνη ἐκ δρ. 2000, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐλευσομένων ἐπιτροπῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ν' ἀφαιρεθῇ κατὰ πρότασιν καὶ τοῦ Ὑπουργείου· διότι, ὡς φρονεῖ, κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ συγκλήσεις.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σχεδίου τῶν Πατρῶν, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὁποίας πολλάκις ὕψωσε τὴν φωνήν της ἡ Βουλή, κατήντησε σχεδὸν νὰ διαιωνισθῇ. Ἡ ἐπιτροπή σας δὲν ἠμπορεῖ καὶ ἤδη, εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ νὰ συστήσῃ διὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐπίσπευσιν αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐνεργουμένης σύμφωνα μὲ τὰ κανονισθέντα· νὰ λληθῇ δὲ ἐπίσης πρόνοια καὶ περὶ τῶν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ κράτους ὑπαρχόντων τοιαύτης φύσεως ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου, ὡς καὶ ἐκεῖνο τὸ διὰ τῆς δηλώσεως ζητούμενον, ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ μὲν τὸν προϋπολογισμὸν δρ. 120· ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ ταχυδρομικοῦ κλητῆρος, ὡς ἀδικαιολογήτου τῆς αὐξήσεως ταύτης, καὶ ἐκ τῆς δηλώσεως δρ. 960 διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ταχυδρομικοῦ ἐλεγκτοῦ, μὴ θεωρουμένου ἀναγκαίου· ἑπομένως τὸ ἄθροισμα τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμ. 204,481.

ΚΕΦ. ΣΤ'. Ἄρθρ. 1.

Διὰ τῆς δηλώσεώς του τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ δρ. 140 πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ἐν ᾧ τοιοῦτον ποσὸν ὡς ἐγγιστα ὑπάρχει σημειωμένον εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου λόγος, καὶ παρετηρήθη, ὅτι εἰς τὴν δήλωσιν κατὰ λάθος ἐσημειώθη, καὶ οὕτω δὲν προσετέθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο οὐδεμία ἄλλη δαπάνη.

ΚΕΦ. Ζ'. ἄρθρ. 1.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σχεδιαγράφησιν τῶν διαφόρων ὁδῶν, εἴθισ-

ρησεν ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνηται ἐπ' ἀχρήστῳ ὁ προϋπολογισμός, νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ν' ἀφαιρέσῃ τὴν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον δαπάνην· ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὴν ἡμισείαν, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπ' Ἀθήνας εἰς Χαλκίδα ὁδοῦ· τὴν ἐλάττωσιν δὲ ταύτην παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή σας.

Καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι δραχ. 32,800· καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπή σας θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν πολλάκις ἐκφρασθεῖσαν θέλησιν τῆς Βουλῆς, τοῦ νὰ ἐπισπευσθῇ ὅσον ταχύτερον τὸ περὶ ὁδοποιΐας νομοσχέδιον.

ΚΕΦ. Η'. ἄρθρ. 1.

Τὴν εἰς τὰς μηνιαίας βοηθείας ζητουμένην πίστωσιν παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή σας, ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ ἐδαφίου 8, σημειωμένης ὑπὸ τὸν τίτλον *εἰς διαφόρους ἄλλους δήμους* ἐκ δραχ. 15,000· διότι κατὰ καθιερωθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὀρθῶς ἔχουσαν, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι δαπάναι ἀόριστοι, ἀλλ' ὡρισμέναι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ θὰ χορηγηθῇ ἡ βοήθεια. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, χορηγουμένης τῆς πιστώσεως διὰ τὸν ασκομεῖον Ἀθηνῶν, ἡ ἐπιτροπή σας συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀποτελεσματικὴν χρῆσιν, διὰ τακτικωτέρας ἐπιτηρήσεως καὶ διοργανώσεως τούτου.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπιφέρουσα τὴν ἔγκρισίν της ἡ ἐπιτροπή σας ἐπὶ τῆς ζητουμένης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσότητος τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ ἐκείνης διὰ τῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 8000 ὡς μέρος β'. τοῦ ἄρθρου διὰ φάρμακα τῶν παθόντων ἕνεκα τοῦ σεισμοῦ Μεσηνίων, δὲν νομίζει ἄπο σκοποῦ νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι μ' ἀπορίαν της μεγίστην παρετήρησε νὰ γίνηται τοιαύτη χρῆσις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς ἀντικείμενα ὅλως διόλου ἀλλότρια κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀντικειμένου τῶν βοηθειῶν, ὡς γίνεται δῆλον εἰς τὸν καθυποβληθέντα κατάλογον τῆς χρήσεως τ. ε. Τούτου ἕνεκα ἐφιστᾷ τοῦ λοιποῦ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν ἀκριβεστάτην, καὶ σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν δι' ὃν χορηγεῖται, χρῆσιν τοῦ ποσοῦ τούτου· μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς παύσεως ἑβδομήδων τοιαύτης δαπάνης, ἥτις, ὡς παρετηρήθη, γίνεται πρόξενος γογγυσμῶν καὶ παραπόνων, βαθυμούντων ὀλίγων, καὶ ἀδικουμένων τῶν περισσοτέρων πραγματικῶς ἀπόρων. Σημειωτέον δ' ὅτι, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ διὰ τὰς συντάξεις καὶ χορηγίας ποσοῦ, ἡ ἐπιτροπή σας παρεδέχθη τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον, ὃν ἡ βουλὴ καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν λοιπῶν ὑπουργείων ἀπε-

φάνθη, ὑποχρέου τοῦ ὑπουργοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὸν περὶ τούτου νόμον μέχρι τέλους Ἰουνίου.

Κεφάλ. Θ'.

Ἡ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ἀναφερομένη ποσότης ἀπὸ ἐξόδα παρελθουσῶν χρήσεων ἐγκρίνεται, μὲ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν 798 πρὸς συμπλήρωσιν μισθῶν κατὰ τὸ ἔτος 1845, 1846 καὶ 1847 τοῦ γραφέως τοῦ ὑπουργείου Κ. Π. Νάκου, ὡς μὴ νομίμου καὶ ἀδικαιολογήτου τῆς αὐξήσεως ταύτης, στηριζομένης μόνον εἰς ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἀντικειμένην εἰς ῥητὸν διάταγμα προσδιορίζον τὴν μισθοδοσίαν, μὴ ἐκτελεσθεῖσαν δὲ μετὰ τὴν ἔκδοσίν της οὐδὲ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀνεγνώρισε τὸ ἀτόπημα τῆς διατάξεως ταύτης· καὶ μὲ τὴν προαθήκην δραχμῶν 740 εἰς τὸ κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1845 σημειούμενον ποσόν, διότι, ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἀφορώντων τὸ ἔξοδον τοῦτο ἐγγράφων, παρετηρήθη, ὅτι παρελείφθη κατὰ λάθος τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διὰ σῖτον χορηγηθέντα εἰς διατροφὴν τῶν εὐνομουλάκων ἀπὸ τὰς δημοσίους ἀποθήκας.

Μὴ ἔχουσα ἕτερόν τι νὰ προσθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ παρούσῃ, ἐπιφέρει τελευταῖον, ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν τὸ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ὑποβληθείσης δηλώσεως ἀναβαίνει

εἰς δραχμὰς 1,852,834:03

ὅτι ἐκ τούτων προτείνει ν' ἀφαιρεθῶσι κατὰ τὰ ἐκτεθέντα δραχ. . . . . 107,409:—

προσδιοριζομένου τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς δραχμ. 1,745,425:03

Ἀπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς ν' ἀποφασίσῃ ἐφ' ἑκάστης τῶν ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ν. Κορφιωτάκης Πρόεδρος	Δ. Κουντουριώτης
Θ. Πετρινὸς	Ἰω. Περδικης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ι. Ζάρκος
Γ. Κονδύλης.	Κλεομένης Οἰκονόμου.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Δαρειώτης.»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐν τῷ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νόμῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπάρχει διάταξις, καθ' ἣν ὑποχρεοῦται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ προαπελθόντος ἔτους καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν, ἤτοι τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀμέσως παρελθόντος. Ὅτι ἡ

τῶν ἀπολογισμῶν εἰσαγωγὴ αὕτη ὑπῆρχε τοσοῦτῳ ἀναγκαία, καθόσον δι' αὐτοῦ μόνου ἐδυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ἂν αἱ τοῦ Κράτους δαπάναι ἐγένοντο κατὰ τὰ ψηφισθέντα, καὶ ἂν τὸ νεωστὶ εἰσαχθὲν φορολογικὸν σύστημα τῆς εἰς εἴδη ἐνοικιάσεως τῶν φόρων ἀπήνεγκε τὰς ἐλπιζομένας ἐκείνας ὠφελείας, ἐφ' αἷς στηριχθέντες παρεδέχθημεν αὐτό. Καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, κατὰ παράβασιν τῆς ῥηθείσης διατάξεως τοῦ περὶ ἐξόδων νόμου, δὲν εἰσήγαγεν εἰσέτι τὸν ἀπολογισμόν· τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ καλύψῃ ὁ λόγος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἐπεξεργάσθη ἔτι τὸν προϋποβληθέντα ἀπολογισμὸν τοῦ 18 4, διότι οὐδὲ δυνατὸν εἶναι αἱ ἐλλείψεις αὗται νὰ συμψηφισθῶσιν οὕτως, οὐδ' ἡ περὶ τὴν ἐξέλαγξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὀραδύτης τῆς Βουλῆς δύναται νὰ καλύψῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὑπουργείου.

Μετὰ τὸν πρόεδρον ἐκθέντα, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινος, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔργου της βαίνει καὶ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤθελεν ὑποβάλει αὐτό, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἔπεμπεν εἰς αὐτὴν πληροφορίας τινὰς, παρ' ἐκείνου ζητηθείσας.

Εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ μὴ εἰσαγωγῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔλλειψις ἔφθανε τὸν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὑπάρχοντα ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν· ἕτερος δ' ἀπῄτησεν ἵνα προκαλεσθῇ ἡ τῆς Βουλῆς ἀπόφασις, ἐπὶ τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ προκαλέσαντος τὴν συζήτησιν ταύτην ὀρθῶν παρατηρήσεων.

Ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀπεφήνατο νὰ ζητῇ τῶν πρακτικῶν ἀπόσπασμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἐὰν ἑκάστοτε ἀποστέλλωνται τῶν πρακτικῶν ἀποσπάσματα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, ἐὰν ἀποδέχηται τὰς γενομένας παρατηρήσεις. Ἐπήνεγκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ τοιαύτη ἔκφρασις τοῦ σώματος περιλαμβάνεται εἰς τὴν περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν ἀπόφανσιν αὐτοῦ.

Ἕτερος βουλευτὴς ἐπ' ἄλλου τὸν λόγον λαβὼν ἐξέθηκεν, ὅτι πρό τινος καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῆς φήμης ἔμαθε τὸ κοινὸν τὰς ἐν Ναυπλίῳ τολμηθείσας ἀθεμίτους καὶ ἀντικοινωνικὰς πράξεις, τὰς κατὰ πολίτου ἐνεργηθείσας βασάνους, αἵτινες φέρουσιν ὅλως χαρακτῆρα ἐγκλήματος. Ὅτι ὁ πολίτης οὗτος δι' ἀναφορᾶς παραπονεῖται κατά τε τοῦ ὑπομοιράρχου καὶ ἀστυνόμου, ὡς αὐτουργῶν τῶν βασάνων, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ ὑπαλλήλων ἀρχῶν, πλὴν τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὡς μηδὲν ἐνεργησάντων ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου· τὴν δ' ἀναφορὰν αὐτοῦ, πεμφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐκ Ναυπλίας βουλευτῶν, εἰσάγει κατ' ἔντος

λὴν ἐκείνου εἰς τὴν βουλήν. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις σπουδαῖον φέρει χαρακτῆρα, ἡ βουλὴ, μηδόλως ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ κωλυομένη, ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τάχιστα αὐτῆς, εἴτε ἐπιτρέπουσα τὴν τῆς ἀναφορᾶς ἀνάγνωσιν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀμέσως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ζητοῦσα, εἴτε πέμπουσα αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, καὶ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησιν ἐκείνης ταχίστα, ὅπως τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιληφθῇ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι, γνωρίζων ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, δὲν ἀποδιδῶσιν εἰς αὐτὴν τοσαύτην σπουδαιότητα. Καὶ πάντες μὲν μετ' ἀποστροφῆς ἀκούουσι τὰς βασάνους καὶ τὴν αὐθαίρετον τόλμην, καθ' ἣς τὸ ἔθνος ἐγερθὲν ἀπεφάσισεν ἵνα συνταγματικῶς πολιτεύηται· οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοιαύτας ἀφορμὰς νὰ γίνηται τὸ σῶμα ἔρμαιον ἰδιοτελειῶν· διότι πανταχοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἔθνεσι, τοῖς μᾶλλον εὐνομουμένοις, τὰ τοιαῦτα συμβαίνουσι, καὶ πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσι συνεστημένα τὰ δικαστήρια. Καὶ ὅτι, ὡς χθὲς ἐπὶ τεσσάρων ἄλλων ἀναφορῶν, ὁμοίας βασάνους καταγγελλουσῶν, ἡ βουλὴ προέβη εἰς συζήτησιν, τηρήσασα προηγουμένως τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διαγραφομένην ταξιν, οὕτω καὶ ἤδη πρέπει ἐν τάξει νὰ ἀποφανθῇ καὶ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπὶ τῆς εἰσαχθείσης ἀναφορᾶς συζητήσεως, ἀφ' οὗ αὕτη σταλῇ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν καὶ ὑποβληθῇ ὑπ' ἐκείνης ἡ ἀπαιτουμένη γνωμοδότησις.

Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν ἐκθέντα, ὅτι ὁ συμπολίτης αὐτοῦ Ν. Ζάρβανος δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν περιέγραψε τὰς τολμηθείσας καθ' ἑαυτοῦ τρομερὰς ταύτας βασάνους· ὁ δὲ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς ὑπέβαλε περὶ τούτων λεπτομερῆ ἔκθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον. Καὶ ὅτι πρέπει, οὐ μόνον νὰ καλεσθῇ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς, ἵνα δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἀλλὰ καὶ ἵνα ζητηθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν ἡ τοῦ εἰσαγγελέως ἔκθεσις. Τὸν δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι προέβη βραδέως ἡ βουλὴ ἐπὶ τῶν χθὲς συζητηθεισῶν ἀναφορῶν, καίτοι ὁμοίας βασάνους καταγγελλουσῶν, διότι οὐδεὶς ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς, ἐν ᾧ ἄλλως ἐπίσης τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἤθελεν ἐπιληφθῇ ἀμέσως· καὶ ὅτι ἡ πρέπει νὰ καλεσθῇ ὁ ὑπουργὸς, ἢ νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰδικῶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ὑποβάλῃ αὖριον ἐπ' αὐτῆς γνώμην.

Ἄλλοι, ἀναγνωρίζοντες τὸ σοβαρὸν τῆς ὑποθέσεως καὶ θέλοντες ἵνα καὶ τοῦ κανονισμοῦ αἱ διατάξεις τηρῶνται, ὑπεστήριζαν τὴν

περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν γενομένην πρότασιν, ἵνα αὕτη προτείνῃ αὖριον τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην της.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσαντος, ὅτι, ἐὰν ἡ βουλὴ ἠμέλησε τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων ἐπ' ἄλλης τινὸς ὑποθέσεως, δὲν δικαιοῦται νὰ πράξῃ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἤδη· μᾶλλον ὅτι οὐδὲ τότε ἠμέλησεν αὐτῶν, διότι οὐδεὶς εἶχε γνῶσιν τῶν διὰ τῶν ἀναφορῶν ἐκείνων καταγγελλομένων, οἱ δὲ λαβόντες γνῶσιν αὐτῶν καὶ σιωπήσαντες μόνοι φέρουσι τὴν εὐθύνην τῆς σιωπῆς. Ὅτι οἱ πολῖται δὲν πρέπει νὰ διαστέλλωνται ἀπ' ἀλλήλων, οὐδὲ διακρίσεις τιμημάτων νὰ γίνωνται, προκειμένης τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἀλλὰ πάντων τῶν πολιτῶν ἡ ἀσφάλεια ἐξ ἴσου πρέπει νὰ προστατεύηται ὑπὸ τοῦ νόμου. Καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀληθῶς σπουδαία καὶ δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις, ἐφ' ᾧ, ἐὰν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ παρ' ἐκείνης ἡ γνωμοδότησις τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἐπανέλαβε καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ ἀντιλέξας, ὅτι οὐδαμῶς ἡ βουλὴ ἠμέλησε χθὲς τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων, ἀλλὰ καὶ τότε καλῶς ἔπραξε μετὰ συνέσεως ἐπ' αὐτῶν προβᾶσα, καὶ ἤδη τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ. Ὅτι οὐδὲν νέον προσὸν φέρει ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, εἰμὴ ὅτι ὑπ' αὐτὴν διστελοῦσι κεκρυμμένα ἰδιαίτερα συμφέροντα, προκειμένων ἐκλογῶν καὶ ἀπαιτούσης τῆς ἐνεργείας αὐτῶν νὰ προσενεχθῶσι θύματά τινα ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ὑπαλλήλων. Καὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη πρέπει ἐξ ἴσου εἰς πάντας νὰ ἀπονέμηται· αἱ καταγγελλόμεναι βάσανοι εἰσὶν ὁμοιαι καθ' ὅλα μὲ τὰς ἐπὶ τῶν ὁδῶν τολμωμένας ληστείας, καὶ μόνα τὰ δικαστήρια εἰσὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἁρμόδια.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ κατεπειγόντως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, αὕτη δὲ νὰ ἐπισπεύσῃ ἵνα ὑποβάλῃ κατὰ τὴν αὔριον τὴν ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησίν της.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος, νὰ ζητηθῇ καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἡ πρὸς αὐτὸ περὶ τῶν βασάνων τούτων ἔκθεσις τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ αἱ ἄλλαι τυχὸν ὑπάρχουσαι ἐκεῖ πληροφορίαι· ἡ βουλὴ συνήνεσε νὰ ζητηθῶσι καὶ αὗται.

Ἀνηγγέλθη ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τρίτου παραγράφου αὐτοῦ, εἰς μὲν παρετήρησεν, ὅτι ἀληθῶς τυτελὲς εἶναι τὸ ζητούμενον ποσόν

ἐπειδὴ δὲ ἡ δαπάνη ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῶνται δαπάναι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰμὴ μόνον ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, τοιαύτη δὲ δὲν προύκάλεσε τὴν συζητουμένην, διὰ τοῦτο καὶ τοῦ παραγράφου τούτου ἡ πίστωσις δὲν πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτή.

Ἕτερος δὲ ἀντεῖπεν, ὅτι κατεπείγουσα ἀνάγκη, ἡ ἐκ τῆς ὡριμότητος τοῦ χειμῶνος, τὴν δαπάνην ταύτην ἀπῄτησεν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν διὰ τοῦ τρίτου τούτου παραγράφου ζητηθεῖσαν πίστωσιν τῶν δρ. 57:55/00.

Ἐπὶ δὲ τῆς διὰ τοῦ ά. § ζητουμένης ἐκ δραχμ. 960 33/00, ἐξέθηκέ τις κατ' αὐτῆς, ὅτι ἡ καθ' ὑπέρβασιν αὕτη δαπάνη ἐνηργήθη πρὸς πεῖσμα τῆς βουλῆς, μετ' ἐπιμονῆς συζητησάσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ἀποφηναμένης τότε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος κατακεχωρισμένου ποσοῦ εἰς δραχμὰς 1,600. Καὶ ὅτι, ἐὰν καὶ ἡ πίστωσις αὕτη γένηται παραδεκτή, εἶναι περιττὴ πᾶσαι αἱ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις, δυναμένου τοῦ ὑπουργείου νὰ δαπανᾷ καθ' ὑπέρβασιν καὶ ἀθετῇ οὕτω τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις.

Ὑπεστήριξε δ' αὐτὴν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι δὲν ζητεῖται τὸ ποσὸν ὅλον πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος, ἀλλ' ἀνάγκη ἔκτακτος προύκάλεσε τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοῦτο ἐδαπανήθησαν τὰ περισσότερα τῶν ζητουμένων· ἡ δὲ πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος γενομένη ὑπέρβασις προύκαλέσθη ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τῆς ἱπποφορβῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, καὶ ἀνάγκης πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὀχήματος ὑπαρχθείσης, αἱ βουλαὶ ἦσαν παροῦσαι καὶ ἐδύνατο τὸ ὑπουργεῖον, ὑποβαλὸν αὐτὴν, νὰ ζητήσῃ τὴν αὔξησιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτραπείσης ποσότητος. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν δικαιολογεῖται αὐδ' ἡ πρὸς ἐπισκευὴν δαπάνη· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος, ὑπαρχούσης κατὰ τὸ ἔτος 1848 ἱκανῆς εὐφορίας.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς εἰς ἀνάγκην εὑρεθεὶς ὁ ὑπουργὸς εὐλόγως καθ' ὑπέρβασιν πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὀχήματος ἐδαπάνησεν· ἡ πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος ὅμως γενομένη ὑπέρβασις δὲν δικαιολογεῖται, καὶ ταύτην ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ μὴ παραδεχθῇ.

Καὶ προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἶναι μὲν δικαίωμα τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νὰ ψηφίζωσι τὰς ἐτησίας δαπάνας, καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνηται τὸ ψηφιζόμενον ποσόν· ἡ τελευταία ὅμως αὕτη ἀπαγόρευσις δὲν εἶναι ἀπόλυτος, μηδόλως παραβλαπτομένου

τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου, διότι δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑπέρβασιν ὁ ὑπουργὸς καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸν κίνδυνον νὰ ἀποτίσῃ αὐτὴν ἐξ ἰδίων, ἐὰν ἡ βουλὴ δὲν ἐγκρίνῃ αὐτήν. Καὶ ὅτι, ὅταν τῆς ὑπερβάσεως ἡ ἔγκρισις ζητῆται, δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίπτηται αὕτη ἁπλῶς ὡς ὑπέρβασις, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάζηται ἂν ὑπὸ πραγματικῆς ἀνάγκης προύκαλέσθη· ἐφ' ᾧ καὶ ἤθη, δὲν πρέπει νὰ ἀπορριφθῶσι τὰ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὀχήματος καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθέντα, ὡς ἀναγκαία, εἰσὶ δὲ μόνον ἀπορριπτέα τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ἐμφαίνει καί τι πεισματικὸν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη μὲν τὴν πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὀχήματος καθ' ὑπέρβασιν δαπανηθεῖσαν ποσότητα τῶν δραχ. 565 5/00, ἀπέρριψε δὲ τὴν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἐκ δραχ. 395 28/00.

Ἐντεῦθεν τροπολογηθέντος καὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὰς γενομένας ἐλαττώσεις, ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτω.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1848 τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Ι. καὶ ἄρθρ. 2. αὐλικὸν ἡ ἑξοδα γραφικὰ θέλει προστεθῇ, διὰ τῆς παρούσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως, ποσὸν ἐκ δραχ. χιλίων διακοσίων τριάκοντα δύω καὶ ἑπτὰ λεπτῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον. »

Ψηφοφορίας δ' ἐπ' αὐτοῦ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Τσουκαλᾶ καὶ Κ. Βρυζάκη, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, δι' ψήφων 68 πρὸς 4, ἀρνηθέντων ψῆφον δύω.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,232 07 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, τοῦ ἔτους 1848, ὡς ἐν τῇ καθ' ἕκαστα ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Δελιγεώργης.	

Π. Τσιμπουράκης. Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης
Σταῦρος Γρίβας
Ἰωάννης Πετμέζης Ν.
Μ. Καΐρης
Δημήτριος Κονδύλης Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος. Ν.
Νικόλαος Ἰατρὸς
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς
Κώνστ. Βρυζάκης. Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης. Ν.
Κ. Τσαβέλλας
Σ. Στράτος
Π. Ράγκος Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς
Πέτρος Τσαννετάκης Ν.
Γεώργιος Κονδύλης Ν.
Κωνς. Φασίτσας Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς Ν.
Ρεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας
Ἄγγελος Γουζούασης Ν.
Γεώργιος. Κ. Βελῆς. Ν.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος
Γεώργ. Ἰωάν. Γιαλδάσης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης Ν.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος
Γεώργιος Μῆτσος
Ἰωάννης Κλίμακας.
Ἀναγνώστης Δημητρίου
Πέτρος Α. Ζάννος
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας
Χριστ. Ν. Δεμάθας ἠρ. ψῆφον
Ἠλίας Παππαδαῖος
Γεώργιος Πετμεζᾶς Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος Ν.
Β. Πετμεζᾶς

Ἰω. Ζάρκος
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος
Σταμ. Νικολαΐδης Ο.
Βελισ. Νικολαΐδης Ν.
Γ. Παππανικολάου Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος Ν.
Ζαρ. Δεπάστας Ο.
Ἐμ. Ἀντίπας Ν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος
Γ. Πανοπριστόπουλος Ν.
Ἐμ. Χ. Τσούγλος
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς Ν.
Ν. Κορφιωτάκης Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος
Παρασκ. Ματάλας Ν.
Ἠλ. Γιατράκος Ν.
Λουκᾶς Στέφανος
Εὐς. Σπυρίδωνος
Ῥήγας Παλαμίδης Ν.
Θ. Μ. Πετρινός Ν.
Κ. Μανέτας Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος Ν.
Μ. Χατσῆ Μελέτη
Ν. Τσαλακώστας ἠρ. ψῆφον
Δ. Σακελλαριάδης
Ν. Μπούτουνας Ν.
Π. Παππατσώνης Ν.
Ἰω. Παππατσώνης
Π. Δαρειώτης Ν.
Σπ. Βαλέττας Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης Ν.
Σπ. Α. Βαρόσης
Παῦλος Λεντούδης Ν.
Χρύσ. Σουμαρίπας Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
Κ. Βέϊκος

Μ. Ἰατρὸς
Δ. Βιρβίλης
Γ. Μπάνης Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης
Ν. Μοσχούτσας Ν.
Α. Κανελλόπουλος Ν.
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς
Ἰωάννης Γκιῦρας
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος Ν.
Π. Παππαϊωαννάντόπουλος Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος
Χριστόδουλος Τσίνος
Δημήτριος Κουμανιώτης
Θεόδωρος Ι. Μέξης Ν.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὼφ Ν.
Γεώργιος Μπάστας
Κώνστας Δαρειώτης Ν.
Στ. Ἀντωνιάδης
Κωνστ. Ἀντωνιάδης Ν.

Ἰωάννης Περίδης Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας Ν.
Κάρολος Νάζος
Εὐστράτιος Παρίσης Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος Ν.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς Ν.
Ἀν. Παππατσώρης Ν.
Ἀθ. Κασπαῖος
Γ. Παππαδημητρίου
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς Ν.
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης
Δημήτ. Α. Κουντουριώτης Ν.
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς Ο.
Δημήτριος Χατσίσκος Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς Ν.
Κωνσαν. Δυοβουνιώτης
Γεώργιος Ῥιζόπουλος Ν.
Ἰωάννης Τασσαΐος Ν.
Μάρκος Βιτάλης Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου Ν.

Προτεθέντος ἐπειτα εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς πρεσβείας νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν παραδέχεται ταύτην, ἐπειδὴ οὔτε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασίς μας ἐπιτρέπει τοιαύτας αὐξήσεις, οὔτε ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ αὐτάς. Ὅτι, κατὰ τὴν αὐξήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἰδοῦσα ἡ βουλὴ ὅτι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐξεπλήρου τὰ χρέη τοῦ τε διερμηνέως καὶ γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ λαμβάνῃ δύω μισθούς, καὶ, ἢ πρέπει νὰ διαιρεθῶσι τὰ χρέη, ἢ ἐν ἐλλείψει γραμματέως νὰ ἀναπληροῖ μὲν αὐτὸν ὁ διερμηνεύς, ἀλλὰ ἀπολαύων μόνον τοῦ μισθοῦ του, δραχ. 600· προστέθηκε δὲ παρέργως τότε, ὅτι, ἂν ἡ μισθοδοσία θεωρῆται μικρὰ, δύναται νὰ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως ταύτης, ἐφ' οὗ τὸ σῶμα θέλει σκεφθῆ. Οὕτω δ' ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσι τότε 4,800 δραχμαὶ ἐκ τοῦ χορηγουμένου διπλοῦ μισθοῦ, τὸ ὑπουργεῖον, πεπεισμένης τῆς ἐπὶ 400 δραχμ. μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως, αὐξάνει διὰ τοῦ

νομοσχεδίου κατὰ 4800 ἔτι δραχ. τὴν δαπάνην· ὥστε προτιμότερον ἦτον νὰ ἔμενε σιωπηλῶς ὡς εἶχεν ἡ μισθοδοσία τοῦ διερμηνέως, καθόσον δὲν εἶχεν ἔτι διορισθῇ γραμματεύς. Ἐὰν δ' ἔλεγε τότε ὁ ὑπουργὸς, ὅτι θέλει χορηγεῖσθαι πρὸς τὸν διερμηνέα ἐπιμίσθιον 400 δρ., ὡς ἀναπληροῦντα καὶ τὸν γραμματέα, ἡ βουλὴ ἤθελε συμφωνήσει, μὴ ὑποχρεουμένου ἐκείνου νὰ ἐκτελῇ διπλᾶ χρέη· οὕτω δ' ἤθελε διεξάγεσθαι ἐκ μικροτέρας δαπάνης ἡ ὑπηρεσία, ὡς συμβαίνει τοῦτο ὁσάκις, ἀπόντος τοῦ νομάρχου, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ γραμματεὺς διὰ τοῦ συνήθους μισθοῦ του. Διὸ συμπεραίνει, ἀφοῦ μάλιστα ὁ γραμματεὺς διωρίσθη, νὰ μένῃ ὁ μισθὸς τοῦ διερμηνέως εἰς 600 δραχ., διὰ νὰ μὴν αὐξήσῃ, ὡς εἶπεν, ἡ δαπάνη κατὰ 4,800.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, εἰπόντα, ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς ζηριζόμενος, προκαλεσάσης τὸ ἀναγκαῖον νομοσχέδιον, ἐὰν ὁ μισθὸς τοῦ διερμηνέως δὲν ἤθελεν ἐπαρκεῖ, εἰσήγαγε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο· καὶ ἕτερον προσθέντα, ὅτι ἄνευ τῆς αὐξήσεως ταύτης θέλει περιορισθῇ ὁ μισθὸς τοῦ διερμηνέως εἰς 600 δραχμὰς, καὶ ὅτι καὶ ἐξ αὐτῶν τῷ ἀφαιρεῖται ποσόν τι δι' ὅσα ὡς προκαταβολὴν ἔλαβεν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπαρκέσῃ· Ἀντέλεξεν ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ἡ τοῦ μισθοῦ αὔξησις, διότι προτιμότερον ἦτον τότε νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς εἶχεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὸ ποσὸν· εἶναι δ' ἀσύμφορον νὰ προστεθῇ νέα δαπάνη, ὅτε καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐψηφίσθη καὶ πλῆθος δηλώσεων ὑπεβλήθησαν, ἐξ ὧν ἴσως φθάσωμεν εἰς ὑπέρβασιν ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου· ἄλλως τε, ἡ βουλὴ δὲν εἶπε νὰ αὐξηθῇ ὁ μισθὸς, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορηγία διπλῶν μισθῶν. Ἐὰν δὲ κρατῆται μέρος τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ, γίνεται τοῦτο, ἐπειδὴ κατ' ἄλλους μὲν ἐσφετερίσθη ὑπὲρ τὰς 50,000 δραχμὰς, κατὰ δὲ τὸν ὑπουργὸν, 18,000 ἐνῷ δὲ καταδιώκει καὶ φυλακίζει ἡ Κυβέρνησις τοὺς καταχρωμένους ἀλάτων ἢ σίτου, τοὐναντίον συνθηκολογεῖ μετὰ τοῦ διαχειριστοῦ δημοσίων χρημάτων, ἵνα ἐξοφληθῶσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ὅπερ δὲν θέλει γίνει βεβαίως, ἐὰν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὰς 18 χιλιάδας. Ἐὰν δὲ διακρίνηται, ὡς λέγουσιν, ἐφ' ἱκανότητι, φρονεῖ ὅτι πολλῷ προτιμότερος εἶναι ὁ τίμιος τοῦ καταχραστοῦ, ἢ ὅτι δύναται νὰ ἐλλείψῃ ὁ ἐκεῖ διορισμὸς πρέσβεως καὶ νὰ διατηρηθῇ οὗτος μόνον ἀνθ' ὅλων τῶν δαπανῶν τούτων, ἂν τρόντι ἦναι ἱκανός.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὅτι, ἂν καὶ ζηλωτὴς τῆς οἰκονομίας, δὲν φρονεῖ ὅμως ὅτι διὰ προσωπικὰ αἴτια πρέπει νὰ καταφεύγωμεν

εἰς τὸ μέσον τοῦτο, οὐδ' ὅτι οἰκονομία εἶναι ἀπολύτως πᾶσα ἐλάττωσις· διότι ὑπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, θέσεις τινὲς ἀπαιτοῦσαι πρόσωπον εἰδικῆς ἱκανότητος, καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ προκείμενος διερμηνεύς, ὃν εἶναι δύσκολον νὰ ἀντικαταστήσῃ τις ἐπαξίως.

Ἐπὶ τούτοις, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Νικολαΐδου καὶ Λ. Ἀλεξανδροπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Β υλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 64 πρὸς 7, ἀρνησιψηφούντων 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ α. διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλην. Πρεσβείας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Κ. Φασίτσας	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου		Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Ο.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Α. Δελιγεώργης		Ἄγ. Γουζούασης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Γ. Κ. Βελῆς	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Σταῦρος Γρίβας		Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Ἰω. Πετμέζης	Ν.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Μ. Καΐρης		Μ. Σισίνης	Ν.
Δ. Κονδύλης	Ν.	Γρ. Χατσηγιάννος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Μῆτσος	
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν.	Ἰω. Κλίμακας	
Ν. Ἰατρὸς		Ἀναγ. Δημητρίου	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Πέτρος Α. Ζάννος	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Μ. Ν. Βαλέττας	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Κ. Τσαβέλλας		Γ. Πετμεζᾶς	
Σ. Στράτος		Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Β. Πετμεζᾶς	
Α. Π. Νάκος		Ι. Ζάρκος	
Ἀντ. Γεωργαντᾶς		Γρ. Ν. Κορφιωτάκης ἠρ. ψῆφον.	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Γ. Κονδύλης	Ν.	Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.

Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δελιγιάννης	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γ. Α. Άντωνόπουλος	O.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Ιω. Γκοῦρας	
Ἐμ. Ἀντίπας	N.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	O.
Α. Νοταρᾶς		Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Γ. Πανοπριφτόπουλος ὑπ. ψῆφον.		Ιω. Δ. Άντωνόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Χρ. Τσῖνος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.	Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Θ. Ι. Μέξης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.	Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	N.
Παρασκ. Ματάλας	O.	Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Κ. Δαρειώτης	N.
Λουκᾶς Στέφανος		Σταμ. Άντωνιάδης	
Εὐρ. Σπυρίδωνος		Κ. Άντωνιάδης	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	N.	Ιω. Περίδης	N.
Θ. Μ. Πετρινὸς	N.	Ἀνδ. Μάμουκας	N.
Κ. Μανέτας	N.	Κάρολος Νάζος	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	O.	Εὐστρ. Παρίσης	N.
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Ἀντ. Ἀρμάος	N.
Ν. Τσαλακώστας		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Δ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Ν. Μπούτουνας	N.	Ἀν. Παππατσώρης	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ι. Παππατσώνης		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Π. Δαρειώτης ὑπνώθη ψῆφον.		Γ. Σ. Κριεζῆς	N.
Σπ. Βαλέττας	N.	Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.	Δ. Δ. Κουντουριώτης	N.
Σπ. Α. Βαρότσης		Ιω. Γ. Κριεζῆς	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Δ. Χατσῖσκος	N.
Χρύσ. Σουμαρίπας	N.	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος		Κ. Δυοβουνιώτης	
Κ. Βέϊκος		Γ. Ῥιζόπουλος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ιω. Τασσαῖος	N.
Δ. Βερβέλης		Μάρκος Βιτσέλης	O.
Γ. Μπάνης	N.	Ιω. Οἰκονόμου	O.
Πέτρος Μαυρομιχάλης			

Ἀναγνωσθέντος οὕτω τοῦ 1. ἄρθρου, ὅπερ παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐπιψηφίσθη, καὶ νέαι δηλώσεις εἰσάγονται ὁσημέραι, δι' ἃς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἀναβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς, βλέπουσα τοσαύτας ἐπισταλεῖς ὑπερβάσεις, προτείνει, ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1000 δραχμῶν, νὰ χορηγηθῶσιν 800 κατὰ μῆνα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι σέβεται μὲν πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν, ἐπειδὴ δὲν ἀγνοεῖ ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσιν ἥττονες τῶν 1000 δραχμῶν· καὶ ὅτι δύναται, ἂν δεχθῇ τὴν ἐλάττωσιν, νὰ θεωρηθῇ τοῦτο πλαγία ἐνέργεια πρὸς παῦσιν τοῦ διερμηνέως, ὅστις ἄλλως εἶναι ἀναγκαιότατος. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πρὸ 15 ἤδη ἐτῶν, ὅτε τὰ πάντα ἦσαν εὐωνότερα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐλάμβανεν οὗτος 1000 δραχμὰς κατὰ μῆνα, καὶ ὅμως ἠδύνατο ποσότης οὕτη δὲν τὸν ἐπήρκει· ἤδη δὲ, ὅτε τὰ ἔξοδα ηὐξησαν καὶ περιέπεσεν ὁ διερμηνεὺς εἰς ἀνωμαλίας χρηματικὰς, πολλῷ μᾶλλον εἶναι ἀδύνατον νὰ οἰκονομηθῇ δι' 800 δραχμῶν.

Ἀντέλεξεν ὁ τὴν ἐλάττωσιν προτείνας, ὅτι δὲν θεωρεῖ δικαιολόγημα τὸ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενον, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ τις τὸν διερμηνέα. Ἄλλοτε τὰ προξενικὰ χρέη ἀνετίθεντο, χάριν οἰκονομίας, εἰς διαφόρους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντας ὁμογενεῖς, καὶ πάντοτε ἐξεπλήρωσαν ταῦτα μετὰ πλείονος ζήλου καὶ ἐπιτυχίας· ἀλλ' ὅτε διὰ τῶν θέσεων τούτων ἐπληρώθη τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς περιθάλψεως, οὐ μόνον τύπον ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος δὲν ἔδειξαν πολλαὶ τῶν προξένων, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας μετεχειρίσθησαν κακῶς, καὶ τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα ἠλαττώθησαν, καὶ ἡ εἰσπραξις αὐτῶν ἐπέβη δυσχερεστέρα. Ὅταν δὲ θεωρῆται ἀναγκαῖον νὰ διατηρηθῇ ὁ διερμηνεὺς, διὰ νὰ ἐξομαλισθῶσι τὰ παρ' αὐτοῦ σφετερισθέντα, δὲν μένει, εἰμὴ νὰ γείνῃ πλήρης συμψηφισμὸς τοῦ χρέους τούτου, καὶ νὰ δοθῇ ὀλέθριον παράδειγμα εἰς τὴν ἐν γένει ὑπαλληλίαν. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως φρονεῖ, ὅτι, ἀντὶ τούτου, ἠδύνατο νὰ δορισθῇ Ἕλλην τις, ὅστις διὰ τὰ ἤθη καὶ τὸν πατριωτισμὸν αὐτοῦ νὰ φανῇ χρησιμώτερος, ἐπιβάλλων πλειότερον εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς σέβας. Πῶς δὲ, μονοπωλουμένης τῆς Ἑλλάδος, ὅτε τὰ πάντα ἦσαν πλήρη πολυτελοῦς ὄγκου, ἐθεωρήθησαν ἀρκεταὶ διὰ τὴν θέσιν ταύτην 600 μόνον δραχμαὶ, καὶ ἤδη, μετὰ τὴν γενομένην μεταβολὴν, ὑποστηρίζουσιν οἱ

ὑπουργοὶ τὸ ἐναντίον; Ἄλλο τε μόλις ἐλάμβανον ἐπὶ Κυβερνήτου 400 φοίνικας οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἤδη θεωροῦνται ἀνεπαρκεῖς 800 κατὰ μῆνα δραχμαί, διότι ξένη πολυτέλεια ἠνέωξε τὰς φλέβας ἡμῶν καὶ κινδυνεύομεν ὁσημέραι.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν, εἰπόντα ὅτι δὲν εἰσήγαγε τὸ νομοσχέδιον ἀποβλέπων εἰς πρόσωπον, ἀλλ' εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας· καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀνώτερος ὑπάλληλος, οἷος ὁ Δ. Διερμηνεὺς, δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ ὀλιγωτέρας τῶν 1000 δραχμάς, ἀφοῦ μάλιστα ἀπαιτεῖται νὰ τηρηθῇ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀξιοπρέπειά τις ἐθνική. Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι πάντες οἱ κατέχοντες προξενικὰς θέσεις δὲν εἶναι, ὡς ἀπέκρινεν αὐτοὺς ὁ προαγορεύσας, ἀλλ αὐτόχρημα Ἕλληνες καὶ τινες μάλιστα ἀγωνισταί, ὡς δύναται νὰ παρασταθῇ κατάλογον ἀκριβῆ αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἔγεινε λόγος ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος καὶ περὶ διαρπαγῆς δημοσίου πλούτου, διαβεβαιοῖ, ὅτι μόλις ἀποφέρουσι τὰ προξενεῖα 80,000—100,000 δραχ., καὶ αὗται στέλλονται ἀπ' εὐθείας ἐνταῦθα. Τελευταῖον οὐδεμία γίνεται παράβλεψις τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ἐπειδὴ, ἐξεταζομένης τῆς ὑποθέσεως ἑκάστου, ἐπιδαψιλεύεται, ἂν ἦναι δικαία, πᾶσα δυνατὴ προστασία καὶ συνδρομή.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ ἀπεδόθη εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἀγορεύσαντας, ὅτι ὁρμῶνται εἰς τοῦτο ἐκ τῆς περὶ τοῦ προσώπου τοῦ διερμηνέως ἰδέας, ἐκ προοιμίων διαβεβαιοῖ ὅτι, μέλλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προκειμένην ἐλάττωσιν, δὲν ὁρμᾶται ἐκ τοιαύτης ἰδέας, καθόσον ἐπρέσβευτε πάντοτε ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκει νὰ ἀποστέλλῃ ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, ἅπερ θεωρεῖ ἀναγκαῖα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπηρεσίας· δὲν εἶναι δ' ἀληθὲς, ὅτι πρῶτον ἤδη ζητεῖται παρὰ τῆς βουλῆς ἡ ἐλάττωσις, ἐπειδὴ τοὐναντίον, θεωρήσασα ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι συγκεφαλαιοῦνται δύω μισθοὶ εἰς ἕν πρόσωπον, εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι παράνομον, δύναται νὰ ζητηθῇ διὰ νομοσχεδίου αὔξησις τῆς μισθοδοσίας, ὥστε, ἀντὶ ἐλαττώσεως, ἐζήτησαν οὗτοι αὔξησιν. Καὶ παραδέχεται μὲν, ὅτι πιθανὸν νὰ μὴν ἐπαρκῶσιν αἱ 800 κατὰ μῆνα δραχμαί, ἀλλὰ, ἐὰν ἐξετάσωμεν ἁπάσας τὰς μισθοδοσίας, θέλομεν ἴδει ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσιν, ἐπειδὴ ὁ νομοθέτης δὲν ἐθεώρησεν ἀνέκαθεν, ἢ πῶς νὰ συμβιβάσῃ τοὺς μισθοὺς μετὰ τῆς χρηματικῆς καταστάσεώς μας. Τοῦτο δ' ἀποβαίνει καὶ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ὠφέλιμον, ἐπειδὴ ταχέως ἤθελεν ἐκλείψει πᾶς δημόσιος πόρος, ἐὰν ἐλάμβανον μεγάλους μισθοὺς, καὶ μετὰ βραχὺν χρόνον ἤθελον ἀποκλεισθῇ διαρκῶς

τοῦ σταδίου των. Ὑπὸ τοιαύτην ἄρα ἔποψιν πρέπει νὰ θεωρῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν κατάστασίν μας, καὶ αὐτὴν νὰ ἔχωμεν ὁδηγὸν εἰς πᾶσαν ἀπόφασιν· διότι ἐφθάσαμεν εἰς δεινὴν θέσιν καὶ θέλομεν φθάσει εἰς χείρονα, ἐὰν συναισθανθέντες δὲν λάβωμεν μέτρα. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν δηλώσεων, ὑπερβαίνει ἑρέως ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων κατὰ 500 000 δρ., καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ ὑπουργοὶ πολυειδῶς ἐφρόντισαν νὰ ἐλαττώσωσι ταύτας, οὐδὲν κατώρθωσαν ὅμως· τὸ δημόσιον λοιπὸν ἔχει ἀνάγκην μεγίστης οἰκονομίας, ὡς γίνεται τοῦτο καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν εἰς περιστάσεις τοιαύτας. Οὕτω π. χ., ἐνῷ ὁ παρ' ἡμῖν πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐλαμβανε 16.000 φράγκων κατ' ἔτος, μόλις ἀνεφώνησαν χρηματικαί τινες δυσχέρειαι εἰς Γαλλίαν, ὁ μισθὸς αὐτοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων ἠλαττώθη εἰς 6.000. Πρέπει λοιπὸν νὰ περιορισθῇ καὶ ὁ προκείμενος μισθὸς εἰς 800 δραχ., ἐπειδὴ, ἂν δὲν ἐπαρκῇ, δὲν ἐπαρκοῦσιν ἐπίσης καὶ οἱ τῶν ἄλλων, ἢ κάλλιον δὲν ἔχομεν πόθεν νὰ δώσωμεν τὰς 1000· ἔπρεπε δὲ, καὶ θέλομεν ἔλθει εἰς τὴν ἀνάγκην, νὰ ἐλαττώσωμεν ταχέως καὶ τὰς πλέον ἀνεπαρκεῖς μισθοδοσίας, ἴσως δὲ καὶ τὰ ἤδη ἐψηφισμένα, διὰ νὰ δυνηθῶμεν, ἂν θέλωμεν, νὰ συντηρηθῶμεν ὁπωσδήποτε.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι πάντες ἀσπάζονται τὰ περὶ οἰκονομίας ἀναπτυχθέντα, ἀλλὰ δὲν κατορθοῦται τοῦτο ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνέως καὶ ἄλλων τινῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς πλήρους εἰσπράξεως ὅλων τῶν κατ' ἔτος εἰσόδων· τούτου δ' ἕνεκα δὲν ἐδύνηθη ἡ Κυβέρνησις, μ' ὅλας τὰς ἀπὸ δέκα ἤδη ἐτῶν ἐνιαυσίως ἐπιφερομένας ἐλαττώσεις εἰς τὰς μισθοδοσίας καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα, οὔτε πλοῖα, οὔτε γεφύρας ἢ δρόμους νὰ κατασκευάσῃ, οὔτε τὸν στρατὸν ν' αὐξήσῃ, οὔτε δημόσια κοινωφελῆ ἔργα νὰ ἐπιχειρίσῃ, διότι δι' ἄλλων, ὡς εἶπε, μέσων κατορθοῦνται ταῦτα. Ἄλλως τε, ὅταν ἐλαττωθῶσι κατὰ τὸν ἀγορεύσαντα οἱ μισθοὶ τῆς ἐν γένει ὑπαλληλίας, τότε δύναται νὰ ληφθῇ τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ διερμηνέως μέτρον, ἂν καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι δύνανται νὰ διάγωσιν ἐν στερήσει, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὅπου ἀπαιτεῖται ἀξιοπρέπειά τις πολυτελεστέρα· καὶ ὅμως, οὐ μόνον πάσης πολυτελείας στεροῦνται, ἀλλὰ καὶ μόλις ἐπαρκοῦσιν ἐκ τῶν ἐνόντων. Ἀπόδειξις δ' ὅτι, ἐν ᾧ λαμβάνουσιν οἱ διερμηνεῖς ἢ οἱ πρόξενοι ἄλλων ἐθνῶν 30.000 δραχ. μόλις λαμβάνουσιν οἱ ἡμέτεροι 6,000· ἄλλως τε ὁ πρῶτος διερμηνεὺς συνεργάζεται μετ' ἀνωτέρων συνήθως προσώπων, καὶ ἔχει ἀνάγκην οἰκήματος καταλλήλου, ὥστε, ἐὰν ἐγκριθῇ ἡ ἐλάττωσις,

θέλει εὑρεθῇ πάλιν ὁ ἱκανότατος καὶ εἰδικὸς οὗτος ὑπάλληλος εἰς ἀμηχανίαν.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι οὐδεὶς διαμφισβητεῖ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐκ τῶν ἐσόδων ἰδίως δύναται νὰ προκύψῃ ἡ θεραπεία τῆς καθ' ἡμᾶς δεινῆς καταστάσεως· διὸ καὶ ἐλήφθη παντοτε μεγίστη περὶ τούτου φροντὶς, καὶ κατωρθώθη καλόν τι, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ 1845, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν, αὐξάνουσι καθ' ἑκάστην οἱ μισθοί· ἀναγκη λοιπὸν, θέτοντες ὅριον, νὰ διορθώσωμεν πλέον τὰ ἐσφαλμένα. Δὲν γίνονται δὲ, ὡς ἐρρέθη, καλῶς αἱ τῶν εἰσοδημάτων εἰσπράξεις, διότι ἐκ καταστάσεώς τινος προξενικοῦ ὑπαλλήλου καταφαίνεται, ὅτι ἐλαττοῦνται κατὰ 40 περίπου τοῖς 100· ἐπίσης δὲ δὲν ἀποζέλλονται ἐγκαίρως, ἐξ οὗ καὶ αὐτὸς, διέπων ἄλλοτε τὰ τῶν οἰκονομικῶν, ἐβιάσθη νὰ ἐνεργῇ κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν προξενικῶν μισθῶν. Ἐὰν δ' οἱ πρόξενοι καὶ διερμηνεῖς ἡμῶν ἔχωσιν ὑψηλὰς σχέσεις, οὐδὲν πρὸς τοῦτο, διότι καὶ οἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὑπουργοὶ λαμβάνουσιν 80,000 φράγκων κατ' ἔτος, ἐνῷ οἱ ἡμέτεροι μόλις λαμβάνουσιν 9,000· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἔχουσι καὶ οὗτοι τοσαύτας σχέσεις πρέσβεων κ.λ., οὐδ' οἰκήματα οὐδὲ σκεύη ἔχουσι νὰ ἐπιδείκνυωσιν ὡς τὰ τῶν πρέσβεων· ἂν λοιπὸν οὕτω φέρωνται οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἔπρεπε νὰ μιμηθῶσιν αὐτοὺς καὶ οἱ πρόξενοί μας. Ἐπαναλαμβάνει δ' ὅτι λέγει ταῦτα, οὐχὶ ἐκ προτωπικῆς αἰτίας ὁρμώμενος, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰκτρᾶς τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν θέσεως, ἐξ ἧς οὐχ ἧττον ἐνεπνεύσθησαν πάντες, τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παραδεχθέντες σχεδὸν παμψηφεί· ὅθεν δὲν πρέπει νὰ λέγωνται τὰ τοιαῦτα. Ἂς γίνωσι λοιπὸν δεκταὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ 800 δραχ. μόνον, καὶ, ἂν παρουσιασθῶσιν εὐκταιότεραι περιστάσεις, δύνανται ὡς ἤδη νὰ αὐξηθῶσιν ἴσως εἰς 1,000.

Ἐπανεγκόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἔπρεπε τοσοῦτος νὰ γίνῃ λόγος διὰ τὴν ἀσήμαντον ταύτην δαπάνην, ἐξ ἧς δὲν θέλει βεβαίως θεραπευθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας· καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐγκρισις τῶν 1,000 δραχμῶν, ἐπειδὴ πάντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς ἀνώτεροι ὑπάλληλοι περιβάλλονται μετὰ πολλῆς ἀξιοπρεπείας, καθισαμένης ἀναγκαίας μεταξὺ τῶν ὁμοιωμάτων. Προσεθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀληθῶς μὲν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας λαμβάνουσιν 80,000 φράγκων καὶ οἱ παρ' ἡμῖν μόλις 9,000 ἀλλὰ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τούτους, ἡ ἡ ἀνάγκη αὐτὴ τῆς ὑπηρεσίας· διὸ καὶ οἱ πρέσβεις τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν εἰς τινας θέσεις ὑπὲρ τὰς 200,000 φράγκων, καὶ

εἷς πρόξενος αὐτῶν ἐν Κίνᾳ ἴσην μετὰ τῶν ὑπουργῶν μισθοδοσίαν. Ἡ δὲ τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων ἀποστολὴ γίνεται τακτικῶς, καὶ ἂν ἐπ' ὀλίγον βραδύνῃ ἐνίοτε, συμβαίνει, διότι ἀπαντῶσι προσκόμματα περὶ τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἀναγκαίου εἴδους τῶν νομισμάτων, ἢ τὴν ἐγκαιρον εὕρεσιν ἀσφαλῶν συναλλαγμάτων. Τελευταῖον δὲ, διαβεβαιώσαντος τούτου, ὅτι, ἂν ἐγένετο καὶ τις ἐλάττωσις τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, οἱ ἁρμόδιοι πρόξενοι, προσκληθέντες ν' ἀπολογηθῶσι περὶ τούτου, ἔφερον ὡς δικαιολόγημα τὴν γινομένην ἐνίοτε νέκρωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς κινήσεως τῆς ναυτιλίας, ὡς διὰ τῶν προξενικῶν ἐκθέσεων δύναται νὰ καταδείξῃ τοῦτο. Ἐπέφερεν ὁ τὰ ἐναντίων ὑποστηρίξας, ὅτι ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποδείξῃ τὰς ἐλαττώσεις δι' ἔργων εἰς ὡρισμένην ἡμέραν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι βεβαίως δὲν εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις πηγάζει ἐκ πλαγίας τῶν βουλῶν ἀντιπράξεως· καὶ ὅμως, ἂν αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις ἐσέβοντο μᾶλλον τὰ αἰσθήματα τοῦ δημιουργοῦ αὐτῶν λαοῦ, δὲν ἤθελον ἀναρύεσθαι τόσα σκάνδαλα καὶ τὰ πράγματα ἤθελον διαφέρει μεγάλως. Οὕτω δὲ εἶναι παράδοξον ἀληθῶς τὸ νὰ λέγωσιν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλος τις τὸν διερμηνέα, ἐνῷ πρασόντα ἄλλα δὲν ἔχει, εἰμὴ τὰ ἀνθελληνικὰ ἑαυτοῦ αἰσθήματα καὶ τὴν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα προδοτικὴν τάσιν του, δι' ἃ ἔπρεπε πλέον νὰ παύσῃ. Δὲν παραδέχεται δ' ὅτι δὲν ἀρκοῦσιν αἱ 800 κατὰ μῆνα δραχμαὶ, διότι ἀπαιτεῖται δῆθεν νὰ τηρῶσι πλειοτέραν ἀξιοπρέπειαν οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι διὰ τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν σχέσεις· διότι εἰς Ναύπλιον καὶ Ἀθήνας οἱ ἐπισημότεροι πολιτικοὶ καὶ στρατηγοὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπεδέχοντο ἐντὸς ὀρνιθώνων καὶ Δεριγνὺ, καὶ Δόκενς καὶ Ρουὰν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προσβάλληται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπειά των. Παρῆλθον αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι καὶ ἐλησμονήσαμεν, ὅτι, ὑψηλὰ ἐκτελοῦντες χρέη, ἐζῶμεν μὲ ξηρὸν μόνον ἄρτον· αὐτὸς ὁ πρωὶ δρεύων ἤδη τῆς τῶν Ἑλλήνων βουλῆς, καὶ ὁ Κ. Ν. Κορριωτάκης μετὰ τοῦ ἀγορεύοντος, ἐπὶ μῆνας πολλοὺς ἐργασθέντες ἄλλοτε, μόλις ἔλαβον τρεῖς λίρας εἰς συνδρομὴν· καὶ ὅμως ὁποία χαρὰ δὲν ἔλαμπε τότε εἰς τὰς καρδίας μας! Ζῇ τις λοιπὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ 800 δραχμὰς, ἢ, ἂν δὲν ζῇ ὅπου θέλει ἀνέτως, ὀφείλει ὅμως νὰ ζήσῃ διὰ τὴν δεινὴν ἐνδειαν τοῦ ταμείου, δι' ἣν μάλιστα χορηγοῦνται πλείονα τῶν δυνάμεών μας.

Κλεισθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἀνέπτυξεν, ὅτι δύω τινὲς ὑρίστανται γνώμαι· αἱ ἡ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν

κατὰ 200 δραχ. ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ 6) ἡ τῶν ζητούντων πλήρη τὴν παραδοχὴν τῶν 1000 δραχ· ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ ἐπὶ τῆς ἀ. γνώμης, ὡς ἀπωτέρας, παρεδέχθη αὐτὴν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάτεως μὲ τὴν εἰς 800 δραχ. ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον τροπολογηθὲν οὕτως.

« Ἄρθρον 1 Ὁ μισθὸς τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς κατὰ μῆνα ὀκτακοσίας. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ βουλὴ, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν γενομένης, παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύ ολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροπολογήθη, διὰ ψήφων 72 κατὰ 1· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ὁ μισθὸς τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας προσδιορίζεται εἰς δραχμ. κατὰ μῆνα ὀκτακοσίας.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀ. διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλην. πρεσβείας, ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Π. Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάν. Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Χ. Καΐρης	
Δημ. Κονδύλης	Ν.
Ἀντών. Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	
Ἀ. Μακρυποκάμισος	
Δ. Καλλιρρανᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ράγκος	Ν.

Λουκᾶς Π. Νάκος	
Α. Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνς. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας	
Ἄγ. Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γρηγόρ. Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰω. Κλίμακας	
Ἀναγνώς. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργ. Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	Ο.
Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Ἱερόστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	
Α. Νοταρᾶς	
Ἐλασ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικ. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	
Ρ. Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.
Κωνστ. Μανέτας	Ν.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	
Ν. Τσαλακώσας	Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης	
Νικ. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαράτσης	
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημ. Βιρβίλης	
Γ. Μπάνης	Ν.
Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνς. Δ. Σχινᾶς.	
Ἰωάννης Γκούρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημ. Κουμανιώτης	

Θεόδωρος Ιω. Μέξης	Ν.	Χθ. Καστανᾶς	Ν.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὁρλὸφ	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώργιος Μπάστας		Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.	Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης		Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Ἰωάννης Περιδῆς	Ν.	Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κάρολος Νάζος		Κ. Δυοβουνιώτης	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.	Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.	Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Ἀν Παππατσώρης	Ν.		

Τελευταίον, ὁ πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι δι' ἔλλειψιν ἐργασιῶν ἡ βουλὴ δὲν θέλει συνεδριάσει τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ προσκαλέσας τὰ μὲν καθυστεροῦντα τμήματα νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἐκλογὰς αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ παρασκευάσωσιν ἐργασίαν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 10 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐννάτην π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· μετὰ δὲ τὴν σημείωσιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀδικαιολογήτως ἀπόντων Κ Κ. Σ. Γρίβα, Α. Πετράκη, Ἡ. Παππαδαίου, Ν. Ἀνδρικοπούλου, Ε. Χ. Τσούχλου, Ν. Τσαλακώστα, Κ. Βείκου, Α. Κουντουριώτου καὶ Δ. Κουντουριώτου, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀνήγγειλαν τὰ καθυστεροῦντα τμήματα ἁ. β'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς ΚΚ. Α. Γεωργαντᾶν, Ι. Τομαρᾶν καὶ Ι. Κριεζῆν· γραμματεῖς δὲ τοὺς ΚΚ. Α.Νάκον, Μ. Βαλέτταν καὶ Σ. Νικολαΐδην· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναφορῶν

τοὺς ΚΚ. Γ. Κορφιωτάκην, Γ. Κονδύλην καὶ Μ. Ι. Μιχαλόπουλον· προσέθηκε δὲ τὸ πρῶτον, ὅτι παρεδέχθη ὡς συζητητέαν τὴν περὶ καθυστερούντων χρεῶν πρότασιν. Ἐρωτηθείσης δ' ἔπειτα τῆς βουλῆς, ἐὰν παραδέχηται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τὴν προσθήκην 4 μελῶν, καὶ ἀποφηναμένης ἀρνητικῶς, ὁ πρόεδρος προτεκάλεσε τὰ μέλη αὐτῆς, ἵνα, συνελθόντα, λάβωσι τὰς ὑπαρχούσας ἀναφορὰς ὑπ' ὄψιν καὶ ἰδίως τὴν ἐκ Ναυπλίου ζαλεῖσαν, περὶ ἧς ἐγένετο ἤδη λόγος.

Ἐχορηγήθη τριακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων ὅρον εἰς τὸν ἐξ Ἄνδρου βουλευτὴν Κ. Καμπάνην.

Ἀναγγελθέντος δ' ὡς ἀντικειμένου τῆς παρούσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γ'. βουλευτοῦ Σύρου, ἀνεγνώσθη ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκλογή, καὶ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα ὁ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀναδειχθεὶς Κ. Δ. Χριστίδης. Μηδενὸς δὲ ζητοῦντος τὸν λόγον, καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀντιρρήσεως, ἡ βουλή, ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ἐὰν παραδέχηται ὡς κύρος ἔχουσαν τὴν ἀνωτέρω βουλευτικὴν ἐκλογήν, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς· ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα, ἐὰν παραδέχηται ὅτι ὁ Κ. Δ. Χριστίδης ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα, καὶ ἀναγνωρίζῃ αὐτὸν Γ'. Βουλευτὴν Σύρου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο δι' ἀναστάσεως· ἐφ' ᾧ ἐκήρυξεν ὁ πρόεδρος Γ'. Βουλευτὴν Σύρου τὸν ῥηθέντα Κ. Δ. Χριστίδην.

Μετὰ τοῦτο προὐτέθη εἰς συζήτησιν τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν α ἡ Ἀθηνᾶ » νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου παρετήρησάν τινες ὅτι, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου, εἶχε ζητηθῇ μεταξὺ ἄλλων ἐγγράφων νὰ ὑπ.βληθῇ καὶ τὸ κατὰ τὸ 1835 περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐκδοθὲν Διάταγμα, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται τὸ πρὸς τοὺς Τσαμαδοὺς χρέος τοῦ Δημοσίου· ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἔγγραφα προσήχθησαν εἰς τὸ σῶμα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ Διάταγμα, ὅπερ εἶναι ἀνάγκη νὰ κατατεθῇ, ὡς ἀναφέρον καὶ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ εἴδους χρέη καὶ δίδον κύρος εἰς τὴν πώλησιν ταύτην· καὶ ὅτι τελευταῖον, ἀφοῦ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀνεβλήθη καὶ πρότερον ἡ συζήτησις, πρέπει νὰ ἀναβληθῇ αὖθις, ἕως ἂν προσαχθῇ τὸ Διάταγμα.

Ἀντέλεξαν ἕτεροι ὅτι ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις περιέχει ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ Διατάγματι ἐκείνῳ ἀναφερόμενα· ὅτι, κατ' αὐτήν, ἀναγνωρίζον τὸ Διάταγμα τὸ πρὸς τοὺς Τσαμαδοὺς χρέος, ὁρίζει

τὸν τρόπον τῆς ἐξοφλήσεως· καὶ ὅτι, μὴ παραδεχθέντων τὰς ἐν αὐτῷ προτάσεις τῶν Τσαμαδῶν, καθίσταται περιττὴ ἡ προσαγωγή του. Ἄλλως τε, ἂν τὸ Διάταγμα ποιῇ μνείαν καὶ ἄλλων χρεῶν, εἶναι ἄσχετα πρὸς τὴν παροῦσαν συζήτησιν. Τελευταῖον δ' ὅτι ἐγένετο μὲν ἄλλοτε ἀναβολή, ἵνα ἴδῃ τὸ σῶμα μὴ μετέβαλεν ὄψιν ἡ ὑπόθεσις, ἀλλ' ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων ἐξήχθη, ὅτι ὥρισε μὲν ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης νὰ κατατεθῇ τὸ ποσὸν ὡς χρέος εἰς τὴν τότε τράπεζαν, ἀλλ' οἱ ἰδιοκτῆται, μὴ πεισθέντες, ἐζήτησαν τὴν ἀπότισιν· ἀφοῦ δ' ἐπρόκειτο νὰ τοῖς χορηγηθῇ ἡ πρώτη δόσις τῷ 1834, ἕπεται ὅτι τὸ χρέος εἶναι νέον καὶ πρέπει νὰ πληρωθῇ.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πρῶτος αὐτὸς, ὅτε τὸ νομοσχέδιον εἰσήχθη εἰς τὸ τμῆμα, ὑπεστήριξε τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, ἀλλὰ βασισθεὶς εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, ὅπερ ἀναγνωρίζει τὸ ῥηθὲν χρέος. Παρετήρησεν ὅμως, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει ἄλλο, ἢ τὸ συμβόλαιον τὸ μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῶν Τσαμαδῶν. Ἀναγνοὺς δὲ τοῦτο, προσέθηκεν ὅτι, ἀφοῦ ὁρίζεται ἐν αὐτῷ, ὅτι τὰ χρήματα θέλουσι κατατεθῇ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῆς, τοιαύτην πορείαν ἔπρεπε νὰ διέλθωσι, καὶ, χωρὶς νὰ γίνωνται ἐξαιρέσεις, νὰ λάβωσι τὴν αὐτὴν τύχην, ἣν ἔλαβον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα λοιπὰ χρήματα.

Ἀντελεξεν ἄλλος, ὅτι τὴν αὐτὴν μὲν γνώμην ἐπρέσβευε καὶ αὐτὸς, παρετήρησεν ὅμως ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ἀνενεχθέντες ἐζήτησαν νὰ ἐγγραφῶσι μὲν τὰ χρήματα εἰς τὴν τράπεζαν, ἵνα λαμβάνωσι τὸν ἐξ αὐτῶν τόκον, ἀλλ' ὅτι μόνον τὸ ναυτικὸν ταμεῖον ὤφειλε νὰ πληρώσῃ αὐτούς, ἡ δὲ κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν.

Ἄλλος δέ τις ἀναγνοὺς α') δύω ἔγγραφα τοῦ τότε ὑπουργείου πρὸς τὸν κυβερνήτην, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1831 χρονολογούμενα, καὶ β') ἄλλο ἔγγραφον πρὸς τὸν Τσαμαδον τῆς 19 Ἰουλίου 1831, ἐξ ὧν ὁρίζεται, ἐγκρίσει τοῦ Κυβερνήτου, ὅτι τὰ χρήματα θέλουσι μὲν κατατεθῇ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ λαμβάνει τὸν τόκον οἱ ἰδιοκτῆται, ἀλλὰ τὸ 3, 4 καὶ 5 ἔτος ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς θέλει ἐξοφληθῇ παρὰ τοῦ ταμείου ἡ ὅλη ποσότης, προσεθηκεν, ὅτι τὸ πλοῖον, ἀκμαῖον ἔτι, εἶναι εἰς χρῆσιν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀνακαλεῖ τὰς πλέον ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, ὅτε, πεσόντος κατὰ τὴν Σφακτηρίαν τοῦ Τσαμαδοῦ, διῆλθε μαχόμενον καθ' ὅλου τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.

Ἐπὶ τούτοις, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὄνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Τσιμπουράκη καὶ Π. Τσαννετάκη, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 84.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Ὀρεινὸς		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Γ. Ἰω. Γιαλδάσης	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Δ. Δεληγεώργης		Μιχ. Σισίνης	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Γρ. Χατσηγιάννος	
Πάνας Μοναστηριώτης		Γ. Μῆτσος	
Σταῦρος Γρίβας		Ἰω. Κλίμακας	Ν.
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.	Ἀναγ. Δημητρίου	
Μ. Δ. Κατζῆς		Π. Α. Ζάννος	
Δ. Κονδύλης	Ν.	Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἀνδ. Δανόπουλος		Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Ν. Ἰατρὸς		Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀναγ. Μακρυπαλάμισος		Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Ἀναργ. Πετράκης	Ν.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Στράτος		Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Π. Φάγκος	Ν.	Βελισσάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Λ. Π. Νάκος	Ν.	Γ. Παππανικολάου	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.	Πέτρος Δελιγιάννης	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Κονδύλης	Ν.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Κ. Φασίτσας		Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐλ. Καλογερᾶς	Ν.	Ἐμμ. Ἀντίπας.	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀγ. Γουζούασης	Ν.	Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Κ. Βελῆς	Ν.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.

Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος.	Ν.
Ματ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορομηλάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρ. Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατρόπουλος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	
Κύρ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥῆγας Παλαμήδης.	
Θεόδ. Μ. Πετρινός	Ν.
Κωνστ. Μανέτος	Ν.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χ. Μελίτη	
Ν. Τσαλικώστας	Ν.
Δημήτ. Σκελλαριάδης	
Νικόλ. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Π. Λεντούλης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέικος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	Ν.
Ἀναγνήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	

Ἰωάννης Γαύρας	
Ἀναγν. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Χριστόδ. Τσίνος	
Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	Ν.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης	
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περιδὴς	Ν.
Ἀνδρ. Μαμούκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστρ. Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μ. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν Παππατσώρης	Ν.
Ἀθανάσ. Καστανᾶς	
Γ. Παπαδημητρίου	
Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Δ. Κουντουριώτ.	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτρ. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Ταρσαΐος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Οὕτω δ' ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον καὶ, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀπότισις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς Μ. Α. Τσαμαδὸν, Ἀναστάσιον Τσαμαδὸν, Βασίλειον Βουδούρην καὶ Λάζαρον Τσαμαδὸν ὀφειλομένης ποσότητος ἐκ

δραχμῶν 66,691: 83/00, διὰ τὸ τίμημα τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1831 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου «ἡ Ἀθηνᾶ» καλουμένου.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2 μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς·

« Ἐὰν θέλῃ δὲ, δι' ὅσους ἐν τῇ συζητήσει θέλει ἐκθέσει λόγους, ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, νὰ προσβεύσῃ δύο ἰδέας διὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ 2 ἄρθρου, τὰς ὁποίας, προτείνουσα εἰς τὴν βουλὴν, ἀφίνει εἰς τὴν σκέψιν της νὰ παραδεχθῇ ὁποίαν ἐκ τῶν δύο ἐγκρίνει.

Κατὰ τὴν πρώτην, οὐδεμίαν ἄλλην μεταβολὴν λαμβάνει τὸ 2 ἄρθρον, εἰμὴ μόνον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως « κατ' ἐκτίμησιν ». Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸ ἄρθρον τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γείνει εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, πληρωθησομένας ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεως θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—1851. »

Ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὴν δ' τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 2 ἄρθρου, ἔχει δ' οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γείνει εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, πληρωθησομένας ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεως θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—1851. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ βουλὴ, διὰ νέας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Τσουκαλᾶ καὶ Ν. Μοσχούλα, παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77 τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀπότισις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς Μ. Α. Τσαμαδὸν, Ἀναστάσιον Τσαμαδὸν, Βασίλειον Βουδούρην καὶ Λάζαρον Τσαμαδὸν ὀφειλομένης ποσότητος ἐκ δραχμῶν 66,691: 83/00, διὰ τὸ τίμημα τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ

τὸ 1831 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου τῶν « ἡ Ἀθηνᾶ » καλουμένου.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γείνει εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, πληρωθησομένας ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεως θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—1851.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τσαμαδῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.
Γεώργιος Δογιωταπίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρὸς	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	
Ἀγ. Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ν.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	Ν.
Ἀναγν. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.

Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργ. Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	
Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	
Εὐσ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ν.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χατσὴ Μελέτη	
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκούρας	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Χρ. Τσίνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	Ν.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	
Ἰω. Περιδὴς	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Α. Γ. Κουντουριώτης	
Ἀνημ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαίος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάν. Οἰκονόμου.	

Ακολούθως, λαβών τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι κατά τινα συνεδρίασιν ἐγένετο λόγος περί τινων γεωργῶν παραπονουμένων, ὅτι τοῖς ἀφαιροῦνται αἱ ὑπό τὴν κατοχήν αὐτῶν γαῖαι, καί παραχωροῦνται εἰς ἄλλους. Ἐπειδή δὲ αὐτός εἶχε προτείνει νά ἀποφασισθῇ ἡ βουλή, ὅτι τό περί τούτου Διάταγμα εἶναι γενικόν, ἀνεβλήθη τό ζήτημα, ἵνα λυθῇ εἰς ἄλλην ἡμέραν. Διό συνίστησιν ἵνα ὁρισθῇ ἡ λύσις κατά τήν προσεχῆ συνεδρίασιν, νά ζητηθῇ δέ παρά τοῦ ἐπί τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ (ὅστις δύναται καί νά παρουσιασθῇ) τό περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου Διάταγμα τοῦ 1842.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι τό ῥηθέν Διάταγμα εἶναι νόμος, κατά τόν Ἰούλιον τοῦ 1843 ἐκδοθείς, ὁρίζει δ' ὑπέρ τῶν γεωργῶν τήν κατοχήν 40 στρεμμάτων ποτιστικῶν, ἢ 80 ξηρικῶν· ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος φέρει, ὡς εἶπε τότε, εἰς αντίρασιν αὐτήν τήν Κυβέρνησιν, διότι, καθιερώσασα τήν κατοχήν αὐτῶν τῶν γαιῶν, διατίθησι πάλιν αὐτάς οὐ μόνον ὑπέρ τῶν νεοφωτίστων, ἀλλά καί πρός συμψηφισμόν στρατιωτικῶν γραμματίων. Ὁ νόμος λοιπόν οὗτος πρέπει νά ἐκλείψῃ, οὐ μόναν διά τό σκανδαλῶδες αὐτοῦ, ἀλλά καί χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως· ὡς σωτήριον δέ μέτρον, νά ἐπέλθῃ ὁ περί προικοδοτήσεως νόμος, δι' οὗ, λαβόντες στρέμματά τινα οἱ γεωργοί, νά μή παρενοχλῶνται ὑπ' οὐδενός.

Μετά τοῦτο, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπί τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, διέλυσε τήν συνεδρίασιν περί τήν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Δενόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 11 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περί τήν 9 ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνοματικός αὐτῶν κατάλογος, καί εὑρεθέντος μέν πλήρους τοῦ σώματος, ἀπόντων δέ κατά τήν ἀνάγνωσιν ἄνευ ἀδείας καί κωλύματος τῶν Κ. Π. Μοναστηριώτου, Σ. Γρίβα, Ι. Κλίμακα, Εὐστ. Σπυρίδωνος, Ῥ. Παλαμίδου, Θ. Πετρινοῦ, Χρ. Σουμαρίπα, Μ. Ι. Μιχαλοπούλου, Ἀθ. Κατσανά, Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτου καί Κ. Τσουκαλᾶ, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τήν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τά πρακτικά τῆς παρελθούσης, καί ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καί τῶν γραμματέων.

Τόν καταλιπόντα τήν ἕδραν πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ τῶν παρόντων πρεσβύτερος, ἐστίνος δέ, ὑποστηρίζων πρότασιν νόμου, τήν ὁποίαν πρό τινος εἶχεν ὑποβάλει καί δύο τῶν τμημάτων ἐξον ἐγκρίνει, ἐξέθεσεν, ὅτι δι' αὐτῆς πρόκειται νά νομοθετηθῇ ἡ κράτησις τοῦ 1/10 τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων πάντων, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν βουλευτῶν καί γερουσιαστῶν, καί νά σχηματισθῇ οὕτως ἀποθεματικόν τι κεφάλαιον, ἀποτιθέμενον δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ εἰς τήν τράπεζαν ἐπί πόρῳ ἢ ἐπί τοῖς 0/0. Ὅτι τό κεφάλαιον τοῦτο θέλει διατίθεσθαι εἰς τήν διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας, διά κατασκευῆς ἀτμοπλοίων ἢ τήν συγκοινωνίαν τῶν νήσων, καί ὁδῶν ἀμαξιτῶν διά τήν τῆς ξηρᾶς. Καί ὅτι δι' ἑκάστην ἀπαίτησιν ποιουσην, τήν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιχειρεῖ, θέλει ζητεῖ διά νόμου τήν ἐγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ἐξέθεσε δέ μετά ταῦτα, ἵνα ἐγκρίνῃ αὐτήν ἡ βουλή ὡς συζητητέαν, ὅπως ταχέως διανεμηθῇ, καί ἐνεργηθῶσιν ἐπ' αὐτῆς τά ὑπό τοῦ κανονισμοῦ περαιτέρω διατασσόμενα.

Ἐπί τῇ ἐρωτήσει δέ τοῦ προεδρεύοντος, ἡ βουλή, κρίνασα τήν πρότασιν συζητητέαν, διέταξεν ἵνα τυπωθῇ καί διανεμηθῇ.

Καταλαβών αὐθις τήν ἕδραν ὁ πρόεδρος ὑπέβαλεν εἰς τήν βουλήν ἀναφοράν τοῦ ἐξ Ἄνδρου βουλευτοῦ Κ. Δ. Κουβάλου, ζητοῦντος δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδειαν, ἵνα μεταβῇ εἰς Σύρον, ἔνθα διατελεῖ κεκλημένος ὡς μάρτυς εἰς πολιτικήν τινα ὑπόθεσιν. Ἐπί ταύτῃ ὅμως παρετηρήθη ὑπό τινος μέν, ὅτι, ἐπειδή εἶναι δυνατόν νά καλεσθῶσι ποτέ ὡς μάρτυρες τοσοῦτοι βουλεύται ὥστε νά μή ὑπολειφθῇ πλῆρες τό σῶμα, τοῦτο δέ νά προκαλεσθῇ ἐκ πολιτικοῦ τινος σκοποῦ, διά τοῦτο δέν πρέπει νά χαιρωτισθῇ ὑποχρεωτικῆς εἰς τούς βουλευτάς ἵνα μεταβαίνωσιν ἀλλαχοῦ κλητευόμενοι μάρτυρες· ἀλλ' οἱ καλοῦντες αὐτούς διάδικοι ὀφείλουσι νά ζητῶσι παρά τοῦ δικαστηρίου, ἐν ᾧ διαμένει διορίζεται εἰσαγγελεύς ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διαμένουσιν οἱ βουλεύται τά ἐκτῶν καθέκαστα τελοῦντες, καί ὑπ' αὐτοῦ ἐξετάζωνται οὗτοι.

Ὑπ' ἄλλων δέ, ὅτι, ἐπειδή δέν δύναται ἐκ προλήψεως νά εἰκασθῇ ὁ δόλος, καί νά ὑποτεθῇ ὅτι κλήσεις τοιαῦται βουλευτῶν ὡς μαρτύρων εἰς πολιτικάς ὑποθέσεις προτείνεται πολιτικόν τινα

σκοπὸν διὰ τῆς ὑπολείψεως τοῦ σώματος ἀτελοῦς, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποτραπῇ ὁ ὡς μάρτυς καλούμενος βουλευτὴς νὰ μεταβῇ ἔνθα καλεῖται, ὑποστηρίζων τὰ δικαιώματα τοῦ κλητεύοντος διαδίκου. Ὅτι ἄρνησις ἀδείας τοιαύτης δύναται νὰ φανῇ δικαιολογημένη, ἐὰν ὁ κλητευόμενος ὁμολογῇ ὅτι καλεῖται ἐκ πολιτικοῦ τοιούτου σκοποῦ· ὅταν ὅμως οὐδὲ τοῦτο ὑπάρχῃ, δὲν παρίσταται τότε οὐδεὶς λόγος, τὴν ἄρνησιν ταύτην δικαιολογῶν. Ὅτι ἀληθῶς ἐύνατο νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος βουλευτοῦ, εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας αὐτοῦ· πιθανῶς ὅμως, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξεδόθη ἡ τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν ἐπιβαλοῦσα παρεμπίπτουσα δικαστικὴ ἀπόφασις, ὁ τὸν βουλευτὴν καλῶν διάδικος δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ὁ καλούμενος βουλευτὴς ἤθελε διατελεῖ ἐνταῦθα ἐκπληρῶν τὰ βουλευτικὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐζήτησε νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξετασις αὐτοῦ εἰς τινα τῶν ἐνταῦθα εἰρηνοδικῶν· ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι ἤδη εὔκολον νὰ ζητήσῃ τοιοῦτόν τι, ἤθελον παραβλαβῇ τὰ συμφέροντα ἐκείνου, ἐὰν ὁ καλούμενος δὲν μετέβαινεν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καλεῖται. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι λελυμένον, οὐδὲ δύναται ἡ βουλὴ ἤδη νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, ἐὰν ὁ ὡς μάρτυς εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καλούμενος βουλευτὴς δὲν ὑποβάλληται εἰς τὰς συνεπείας τοῦ λειπομαρτυρίου, τὰς ὑπὸ τῆς πολ. δικονομίας τεταγμένας, μὴ ὑπακούων εἰς τὴν γενομένην αὐτῷ κλήτευσιν, διὰ τουτο ὁ ἤδη τὴν ἄδειαν τοῦ σώματος ἐξ αἰτίας τοιαύτης ζητῶν βουλευτὴς δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἐὰν δὲν ἔχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ λόγους ἄλλους ἰσχυροτέρους. Ταῦτα δὲ τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τὸ μὲν σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν ἀπαγωγὴν μόνον τοῦ βουλευτοῦ, δὲν δύναται δέ ποτε νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ἐξουσία θέλει ἀποπειραθῇ νὰ ὠφεληθῇ ἐξ ὑφέσεως τοιαύτης, καλοῦσα ἐκ τῶν βουλευτῶν ὡς μάρτυρας ἐκείνους τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ὑφαιρέσῃ ἐκ τινος συνεδριάσεως τοῦ σώματος.

Καὶ ὑπ' ἄλλου ὅτι ὁ κλητεύων διάδικος, ὀφείλων νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ κλητευόμενος εἶναι βουλευτὴς καὶ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῷ ἀσχολεῖται, ἐχρεώστει νὰ ζητήσῃ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος βουλευτοῦ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας του ὡς εἰσηγητήν· μὴ πράξας δ' οὕτω καὶ κλητεύσας αὐτὸν ἀπ' εὐθείας, ἐκλήτευσεν ἀτάκτως, καὶ ὁ κλητεθεὶς βουλευτὴς δύναται νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν κλήτευσιν ἐὰν θέλῃ καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικῶς, ὁ δ' ἐκ τῆς μὴ προσελεύσεως τοῦ μάρτυρος βουλευτοῦ ζημιωθεὶς διάδικος, ὡς κλητεύσας ἀτάκτως, οὐδὲν

πρὸς ἀποζημίωσιν ἔχει δικαίωμα· διότι τὴν ἐπὶ τῷ λειπομαρτυρίῳ ποινὴν ἐπιβάλλουσι τὸ δικαστήριον ἢ ὁ εἰσηγητὴς, ἑκάτερος δὲ τούτων, μέλλων νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ διαδίκου αἰτήσεως, θέλει ἰδεῖ ἐν τῇ κλήσει ὅτι ὁ κλητευθεὶς διατελῶν βουλευτὴς ἐξεπλήρου δημόσια ἔργα, καὶ θέλει ἀπορρίψει τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν ἐκείνου ὡς ἀτάκτως κλητεύσαντος. Καὶ ὅτι ταῦτα μὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ποινικῶν ὁ μάρτυς οὐδέποτε δύναται νὰ ἀρνηθῇ καλούμενος· ὅταν ὅμως ἐκτελῇ δημόσια ἔργα, πρέπει νὰ καλῆται ἐγκαίρως, ἵνα ζητῇ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

Ἡ βουλὴ, μηδόλως ἐπιλαβομένη τοῦ γενικοῦ ζητήματος, τοῦ ὁποίου οἱ ἀγορεύσαντες ἐμνήσθησαν, ἔδωκε μόνον εἰς τὸν αἰτοῦντα βουλευτὴν τὴν δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, ἀνεξαρτήτως τῶν λόγων ἐφ' οἷς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐστήριζεν.

Εἷς τῶν βουλευτῶν ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ σώματος ἐπὶ πολλάκις ἐκφρασθεῖσα ἀνάγκη νομοσχεδίου προικοδοτήσεως ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν σύνταξιν τοιούτου· καὶ ὅτι παραδίδωσιν αὐτὸ εἰς τὸ προεδρεῖον, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διατασσόμενα.

Προσελθὼν ὁ ἐκ Σύρου βουλευτὴς Κ. Δ. Χρηστίδης, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκλογὴν ἔκρινεν ἔγκυρον χθὲς ἡ βουλὴ, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ συντάγματος ἐπιβεβλημένον εἰς τοὺς βουλευτὰς ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως καταχωριζόμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας αὐτοῦ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ, πρὶν ἡ προβῇ ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, ἐξέθηκέ τις, ὅτι, γενομένου πρό τινος λόγου περὶ τῆς βραδυπορίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, εἶπεν, ὅτι τὸ ἔργον αὐτῆς δὲν ἦτο δυσχερές, ἐξελεγχθέντος πολλάκις ἤδη τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν δὲ δι' αὐτοῦ ζητουμένων δαπανῶν στηριζομένων εἰς νόμους ῥητοὺς, ἀντεῖπεν ἐμοὶ ἄλλος τότε, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτῷ κατακεχωρισμέναι καὶ δαπάναι, μὴ στηριζόμεναι εἰς νόμους ἀλλὰ μεταβλητέαι· καὶ ὅτι, εἰσαχθεισῶν μετὰ τὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσαγωγὴν πολλῶν δηλονότι αὐξανουσῶν τὰ ἔξοδα, παρίστατο ἔλλειμμά τι, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέπτετο πῶς θέλει καλύψει, ἵνα μὴ ψηφισθῶσιν ἀκόπως ἔξοδα πλείω τῶν ἐσόδων. Ὅτι ὁ ἀγορεύων, καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων συζήτησιν, διϊσχυρίσθη καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνει, ὅτι τὸ ἔλλειμμα δὲν εἶναι ἐκ 500,000 δραχ. ὡς ἄλλοι διεγνωσαν.

καθησαν, ἀλλ' ἐκ 5,000,000 διότι, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καταδειχθείσας 500,000 δραχ. πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν σημειούμενα πρὸς πληρωμὴν τόκων καὶ χρεολύτρων τοῦ δανείου 1,000,000, μηδέποτε δὲ πληρωθέντα ἀλλὰ δαπανώμενα εἰς ἄλλας ἀνάγκας, καὶ τὸ ἐξ 1,200,000 σημειούμενον ποσὸν ὡς ἔσοδον κεκλεισμένων χρήσεων, ὡς ὅλως ἰδαικὸν καὶ προσποίητον ἂν μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος τούτου. Ὅτι, διακηλογησασης τότε τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐκτεθέντων λόγων τὴν ἐαυτῆς δραδυπορίαν, ἐλπίζεν, ὅτι σκεφθεῖσα ἤθελε προτείνει μέτρον γενικὸν, ὁρῶν εἰς τὴν ποθητὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα, ἤθελεν ὑποδείξει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἐδύνατο ν' ἀγθῇ οὐχὶ πρὸς οἰκονομίαν προσώπων, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας, καὶ ἤθελε γνωμοδοτήσει, ἵνα περιορισθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ προσεχὲς προϋπολογισμὸν εἰς τὸν ὑπάρχοντα ἀριθμὸν τῶν δέκα νομαρχῶν καὶ καταργήσῃ τὰς τῶν ἐπάρχων ἕδρας, ὡς ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος προτείνεται· ὅπως διοικῆται τὸ λοιπὸν τὸ κράτος ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ τοῦ ὅλου κράτους πληθυσμὸς εἶναι ἴσος μὲ τὸν πληθυσμὸν ἑνὸς μόνου νομοῦ τῆς γαλλικῆς ἐπικρατείας. Ὅτι ἡ ἐπιζήτησις τοῦ εἴδους τοῦ πολιτεύματος σκοπὸν ἔχει τὴν κοινὴν εὐτυχίαν, ἡ δὲ καθιέρωσις τοῦ συντάγματος παρ' ἡμῖν ἐγένετο καὶ ἐξ ἄλλων ἴσως αἰτιῶν, ἀλλὰ καὶ ἵνα τὸ ἔθνος δι' ἀντιπροσώπων σκέπτηται περὶ τῶν πόρων αὐτοῦ, καὶ κατ' αὐτοὺς κανονίζῃ καὶ τὰς δαπάνας· ὁ σκοπὸς, ὁρῶ, οὗτος τῆς μεταβολῆς δυστυχῶς παρεγνωρίσθη, καὶ μόνη ἡ τῶν δαπανῶν αὔξησις ἐπῆλθεν ἐξ αὐτῆς· διὰ τοῦτο, καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἰσχύοντος ἤδη διοικητικοῦ συστήματος, ἄνδρες κάτοχοι τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς Κυβερνητικῆς ἐπιστήμης ἀντέστησαν κατὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων, καὶ προηγγείλαν ὅτι ἐκ ταύτης θέλει ἐπέλθει κατόπιν ἀμηχανία· καὶ ἀληθῶς, διότι ἐκ μὲν τῶν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συστήματος τούτου ἐλπιζομένων ὠφελημάτων οὐδὲν ἐπραγματοποιήθη, ἐπῆλθε δὲ μόνη μεγάλη τῶν ἐξόδων αὔξησις, καὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα προσετέθησαν τοσοῦται βάρη, μηδὲν ἄλλο ἢ τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαιρέσεις ὑποθάλπουσαι. Ὅτι κατεκρίθη ἄλλοτε ἐντεῦθεν τὰ παρελθόντα καὶ δύναται μὲν τοῦτο νὰ ᾖναι ἐν μέρει ἀληθὲς, ἂν ὅμως ἐξετασθῇ καλῶς, θέλει εὑρεθῇ, ὅτι ὁ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου προϋπολογισμὸς, κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς μεταβολῆς ἔτος, ἀνέβαινεν εἰς μόνον 1,000,000 ἐξ οὗ 809,000 δραχμῶν

ἐδαπανήθησαν, ἐν ᾧ ὁ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀναβαίνει εἰς 1,700 000· ἐμνήσθη δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου μόνον παραδειγματικῶς, διότι καὶ ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ὑπουργείων προϋπολογισμοῖς αἱ αὐταὶ αὐξήσεις καταφαίνονται, ἐκ τούτων δὲ δηλοῦται, ὅτι τὰ λεγόμενα δὲν ὑποστηρίζονται καὶ διὰ πραγμάτων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἤδη ὡς καὶ χθὲς λαμβάνεται ἴσως ὁ προαγορεύτας, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μὴ ὑπάρχοντος ἐλλείμματος εἰς ἑκατομμυρίων ἀλλ' ἐκ 500,000 δραχμῶν· διότι αἱ ἐκ τῶν κεκλεισμένων χρήσεων σημειωθεῖσαι εἰσπράξεις θέλουσιν εἶσθαι πραγματικαί, ὡς ὑπῆρξαν τοιαῦται καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν, αὐξανομένου μάλιστα τοῦ ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων ἐσόδου τούτου καθ' ὅσον τὰ μὲν ἔτη προβαίνουσι, τὰ δ' ἔσοδα ἐσόδου τούτου καθ' ὅσον τὰ μὲν ἔτη προβαίνουσι, τὰ δ' ἔσοδα ἐσόδου τούτου καθ' ὅσον τὰ μὲν ἔτη προβαίνουσι, τὰ δ' ἔσοδα τῆς χρήσεως αὐτῶν δὲν εἰσπράττονται ὅλα. Περὶ δὲ τοῦ ἐκ 500,000 δραχ. ἐλλείμματος, μ' ὅλον ὅτι ἄλλοτε τὸν προσήκοντα λόγον ἐποιήσατο, οὐδ' ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος οὐδ' ὑπ' ἄλλου ἐγένετο λόγος τις· ἡ δ' ἐπιτροπὴ, ὑποδείξασα αὐτὸ εἰς ἄλλον ἐγένετο λόγος τις· ἡ δ' ἐπιτροπὴ, ὑποδείξασα αὐτὸ εἰς ἄλλον ἐγένετο λόγος τις· ἡ δ' ἐπιτροπὴ, ὑποδείξασα αὐτὸ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, συντεκέρθη, καὶ ἀνέλαβον ἐκεῖνοι νὰ ἐλαττώσωσι τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔξοδα, ἵνα μὴ ταῦτα ὑπερβαίνωσι τὰ ἔσοδα. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ οὐδὲ τὸν καιρὸν οὐδὲ τὰ μέσα εἶχεν, ἵνα προτείνῃ γενικόν τι μέτρον πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων, δυνάμενον νὰ κινηθῇ μόνον διὰ διοργανώσεώς τινος νέας, μηδ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μηδ' εἰς ἄλλον τινὰ ἀποκειμένης· ἂν δ' ὁ προαγορεύσας ἐθεώρει τοῦτο δυνατὸν, ἠδύνατο νὰ προτείνῃ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ὁποίας παρευρίσκετο, καὶ εἰς τὴν βουλὴν, καθ' ὅσον μάλιστα ἐξελαμβάνετο τὸ ὑπάρχον ἔλλειμμα οὐχὶ ἐκ 500,000 δραχμῶν, ὡς ἐλαμβάνετο τὸ ὑπάρχον ἔλλειμμα οὐχὶ ἐκ 500,000 δραχμῶν, ὡς ἐλαμβάνετο τὸ ὑπάρχον ἔλλειμμα οὐχὶ ἐκ 500,000 δραχμῶν, ὡς ἐξετέθη ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἐξ ἑκατομμυρίων. Μ' ὅλον ὅτι δ' ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν, ὅτι καὶ ὁσάκις προετείνοντο ἐλαττώσεις, αὗται, καίτοι ἐκ σκοποῦ οἰκονομίας ὑπαγορευθεῖσαι, ἀπεδόθησαν εἰς ἄλλας ἀρορμὰς· μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲ τοῦτο, ὅταν ἦτον ἀναγκαῖον, παρέλειψε, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐλαττώσεις εἰς πάντας τοὺς προϋπολογισμοὺς ποιτείνασα, καὶ τὴν ἀνάγκην μέτρων τοιούτων ἀλλαχοῦ καταδείξασα. Οὕτω π. χ. ὁ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμὸς διαρύνεται μὲ μεγάλην τινὰ δαπάνην, τὴν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου· ἐπ' αὐτῆς δ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἐνθυμουμένη ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν νόμου ἡ Κυβέρνησις εἶπεν, ὅτι δὲν θέλει πληρώσει πάσας τὰς καθιστωμένας θέσεις, ἀλλὰ ζητεῖ μόνον νὰ νομοθετηθῶσιν, ἵνα δύναται νὰ πληρώσῃ αὐτὰς, ἐν ᾧ ἀγαπᾷ καὶ προτιμᾷ οὕτω τὸ Κράτος

ἀπὸ τῆς πανώλους, καὶ παρατηροῦσα, ὅτι αἱ θέσεις αὗται ἐπληρώθησαν πᾶσαι, ὑπέδειξεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἄλλοτε καὶ ἤδη, τὴν διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν ὑγειονομικῶν θέσεων μετὰ τῶν τελωνικῶν καὶ λιμενικῶν, καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν ἔργων αὐτῶν εἰς ἕνα μόνον ὑπάλληλον, ἐπιγινομένην οἰκονομίαν. Ὅτι διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ, καίτοι ὁρνοῦσα ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτῆς, δὲν ἐναγγέλλεται ὅμως οὐδ' ὅτι προεῖδε πάντα οὐδ' ὅτι δὲν χρήζουσι προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως τὰ ὑφ' αὐτῆς προταθέντα, ἀλλ' ὅτι μόνον, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς αὐτὸν, πλείονα μέλη καὶ κατὰ συνέπειαν πλείονα ῥῶτα παρεχούσης· ὅσα δ' ἀναγκαῖα μέτρα παρέλειψεν αὐτὴ νὰ προτείνῃ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καθέκαστα συζήτησιν θέλει βεβαίως προτείνει ὁ προαγορεύσας, καὶ πάντες, ὡς τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχοντες, θέλουσιν ἀσπασθῆ. Καὶ ὅτι, ἂν ἐκ τῆς πείρας ἀποδεικνυται ὅτι, τὸ διοικητικὸν σύστημα καὶ ὀλιγωτέρων δαπανῶν παραγωγὸν διατελεῖ καὶ πλείους ὠφελείας παρέχει, δύναται ὁ προαγορεύσας νὰ προτείνῃ διὰ νόμου τὴν αὖθις ἐγκατάστασιν αὐτοῦ, θέλει δ' ὑποστηρίξει ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἀληθῶς ἀνεύρῃ ἐν αὐτῷ τὸ ὠφέλιμον· ἢ νὰ ἀπευθύνῃ τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα τοῦτο ἀναλάβῃ ταῦτα. Ἔστω ὅμως γνωστὸν, ὅτι τὸ συνταγματικὸν σύστημα ἀπαιτεῖ πλείους δαπάνας, ὡς παρέχον καὶ πλείους ἐγγυήσεις ἀσφαλείας καὶ νομιμότητος· ἄλλως τε ὁ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμὸς, ὁ ἐπὶ τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος, θεωρηθέντος σπαταλώδους, στηριζόμενος, εἶναι ὁ αὐτὸς ὁ τοῦ 1848, ὅστις πέρυσιν ἐψηφίσθη, μηδεμιᾶς τοιαύτης παρατηρήσεως γενομένης μηδ' ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μηδ' ὑπ' ἄλλου τινος.

Μετά τινα ὑπολαβόντα, ὅτι ὁ πρῶτον ἀγορεύσας ὀρθῶς ἔβλεπε τὴν βραδυπορίαν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν ὑποβληθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἥμισυ μόνον μέρος αὐτοῦ ἐψηφίσθη μέχρι τοῦδε· καὶ ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαι ἐλαττώσεις εἰσὶν ἱδανικαὶ, ὡς ἡ τῆς διαφορᾶς τῆς μισθοδοσίας τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, διὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας καθ' οὓς δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτος· οὕτω δὲ οὐδὲ συνεπὴς φαίνεται ἡ Βουλὴ εἰς τὰς ἐν τῇ ἀπαντήσει πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἐπαγγελίας αὐτῆς.

Ἐπανέλαβεν αὖθις ὁ αὐτὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὰ ἐκτεθέντα ὡς ἑρμηνείαν τῶν λόγων τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ἐπενεγκόντος γενικὰς παρατηρήσεις. Καὶ ὅτι ὁ

προϋπολογισμὸς παρεδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν Ἰανουάριον· μ' ὅλον ὅτι δ' αὐτὸς ἀσθενήσας δὲν μετέσχε τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰμὴ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, μ' ὅλα ταῦτα ἡ βραδύτης αὕτη δὲν εἶναι πρωτοφανὴς, μὴ δυναμένης τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συνεδριάζῃ συνεδριάζοντος τοῦ σώματος· ἄλλως τε μία τῶν αἰτιῶν, τῶν τὴν βραδύτητα ταύτην ἐπενεγκουσῶν, ἦτο καὶ τὸ καταδειχθὲν ἔλλειμμα, διότι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐδύνατο μόνη νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἔξοδα ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ ὑπουργείου, ἵνα μὴ προτείνῃ ἐλαττώσεις ἐπιζημίους, οὐδ' ἐδύνατο νὰ προτείνῃ εἰς τὸ σῶμα τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς εἶχεν, ἵνα μὴ συμβῇ τὸ ἄτοπον τῆς ὑπερβάσεως τῶν ἐξόδων.

Προβάσης μετὰ ταῦτα τῆς βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν κεφαλαίων συζήτησιν, ἀνεγνώσθησαν τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ Α Κεφαλαίου· καὶ, μηδενὸς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσαντός τι, συγκατατεθέντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθέντα ἐπ' αὐτῶν, ἐγένοντο παραδεκτὰ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχουσι δ' οὕτω.

« 1. Προσωπικὸν	59020
2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας	9200
3. Ἀντιμισθία δικηγορικῶν συμβούλων . . .	1000
4. Εἰς ἀποστολὴν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου .	1000
	70,220»

Κεφάλ. Α. Ἄρθρ. 1.

« Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ γενικοῦ γραμματέως νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ δραχμὰς 500, ὅσας φέρει ἡ παρελθοῦσα πενταμηνία, καθ' ἣν δὲν εἶχε διορισθῇ τοιοῦτος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπειδὴ αἱ διαφόρων ἐδαφίων ἑκάστου μέρους τοῦ ἄρθρου ὁμοειδεῖς δαπάναι συμβαίνει ἀδιαφόρως νὰ δαπανῶνται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὅλου μέρους, ἡ ἐπιτροπή σας, πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, εἰς ἀντικείμενα μάλιστα ἰδίως μεταξὺ των ἄσχετα, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, τὰ ἐδάφια ταῦτα ν' ἀποτελῶσιν ἴδιον μέρος τοῦ ἄρθρου. Ἑπομένως τὸ ἐδάφιον 4 γνωμοδοτεῖ ν' ἀποτελέσῃ μέρος Β'. καὶ τὸ ἐδάφιον 5. μέρος Γ'. τοῦ ἄρθρου. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ Α. Κεφαλαίου, ὡς ἐψηφίσθη ἐκ δραχ. 70 220, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ἰω. Πετμεζῆ καὶ Α. Π.

Νάκου, συνήχθη, κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ Α'. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις ἐψηφίσθη, ἐκ δραχμῶν 70220, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Γ. Ἰω. Γιωλδάσης	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Δεληγιώργης		Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Γρηγ. Χατσηγιάννος	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Γεώρ. Μῆτσος	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἰω. Κλίμακας	
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.	Ἀναγ. Δημητρίου	
Μ. Καΐρης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Δημ. Κονδύλης	Ν.	Μ. Ν. Βαλέττας	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Ἡλίας Παππαδαῖος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρὸς		Γεώρ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Δ. Καλλιρρονᾶς	Ν.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἰων. Ζάρκος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Κ. Τσαβέλλας		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Στράτος		Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Α. Π. Νάκος	Ν.	Γεώρ. Παππαγικολάου	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.	Π. Δελιγιάννης	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Κανδύλης	Ν.	Γ. Α Ἀντωνόπουλος	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.	Ζαφείρ. Δεπάστας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἄγ. Γουζούασης	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Κ. Βελῆς	Ν.	Γ. Παναγοπριστόπουλος	Ν.

Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Ἰω. Γκοῦρας	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἥλίας Γιατράκος	Ν.	Χρ. Τσίνος	
Λουκᾶς Στέφανος		Δημ. Καμμανιώτης	
Εὐρ. Σπυρίδωνος	Ν.	Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης		Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	Ν.
Θ. Μ. Πετρινὸς	Ν.	Γ. Μπάστας	
Κ. Μανέτας		Κ. Δαρειώτης	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.	Στ. Ἀντωνιάδης	
Μ. Χατζὴ Μελέτη		Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἰω. Περίδης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης		Ἀνδρ. Μάμουκας	Ν.
Ν. Μπούτουνας	Ν.	Δ. Χρηστίδης	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Ἰω. Παππατσώνης		Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Μητ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Στρατὴς Δεληγιαννάκης	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.	Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Παῦλος Ἀεντούδης	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.	Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Κωνστ. Βεΐκος	Ν.	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	Ν.
Μ. Ἰατρὸς		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Δ. Βιρβίλης		Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Γ. Μπάνης	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Π. Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης		Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γερμαν. Μαυρομιχάλης		Γ. Ριζόπουλος	Ν.
Ν. Μασχούλας	Ν.	Ἰωάν. Τασσαῖος	Ν.
Καναλλόπουλος	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς		Ἰω. Οἰκονόμου	Ν.

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 1 ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ διὰ τὸν διορισμὸν τῶν λογιστῶν δαπάνη πρὸς τακτοποίησιν τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι ἡ τῶν δήμων οἰκονομικὴ κατάστασις, καὶ ἐκ τῆς ἀπειρίας τῶν

εἰσπρακτόρων καὶ ἐκ τοῦ ἀτάκτου τῶν βιβλίων τῆς διαχειρίσεως, εἶναι ἀλλίκ, μηδὲ τῶν νομαρχῶν μηδὲ τῶν ἐπάρχων ὁδηγησάντων ποτὲ αὐτοὺς εἰς ταῦτα· καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν δήμων βλάβη ἀνταναπλᾷ εἰς τὸ δημόσιον, μετὰ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου ἡ τῶν δήμων στενῶς συνδέεται.

Ἐξέθηκεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητής, ὅτι προῆλθεν αὕτη εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ, διότι δὲν εὗρε νόμον τας θέσεις ταύτας νομοθετοῦντα· ἄλλως τε καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν λογιστῶν τούτων δὲν διορθοῦται τὸ κακόν, καὶ ἤδη ὑπάρχοντος τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ· θέλει δὲ διορθωθῆ, ὅταν εἰς τὰς τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων θέσεις διορίζωνται ἄνδρες ἱκανοὶ τὰ ἑαυτῶν ἔργα νὰ ἐκπληρώσωσι δυνάμενοι, ἵνα μὴ, διὰ τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν, ἀναγκάζωνται οἱ ὑπ' αὐτοὺς ὑπάλληλοι νὰ δαπανῶνται διδάσκοντες αὐτοὺς καὶ τὰ καθήκοντά των ὑποδεικνύντες, καὶ παραλείπωσιν ἐκ τούτου τὰ ἴδια αὐτῶν ἔργα.

Προσέθηκε δὲ τούτοις ἕτερος, ὅτι, διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκτεθέντας λόγους, πρέπει νὰ ἐπισταθῇ ἡ τοῦ ὑπουργείου προσοχὴ, ἵνα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διορίσῃ τοὺς δυναμένους νὰ ἐκτελῶσιν αὐτὴν, καὶ οὐχὶ τοὺς ὑπὸ προσώπων ἰσχυρῶν συνιστωμένους, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο· ὅτε, ἄνθρωποι ἱκανὰς ἔχοντες γνώσεις καὶ δεκαπενταετίαν ὑπηρετοῦντες, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ λόγου τινος.

Καὶ ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι κυρία αἰτία τῆς μήπω ἐξελέγξεως τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν, εἶναι διότι οὗτοι, ἀπὸ τῆς τῶν δήμων συστάσεως, οὐδέποτε ἐθεωρήθησαν ὁριστικῶς, ἐκ δὲ τῆς ἐκκρεμότητός των ταύτης προῆλθον τὰ ἐκτεθέντα ἀτοπήματα. Ὅτι ταῦτα ἀνορθοῦνται· α.) διοριζομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνδρῶν ἱκανῶν· οὐχὶ διότι ἤδη διορίζονται λογικῶς ἀνίκανοι, ἀλλὰ διότι, ἐκ τῶν ἤδη διοριζομένων, εἰσὶ πολλοὶ ἱκανοὶ μὲν τ' ἄλλα, εἰς ἀνικανότητα ὅμως ἐκ τοῦ γήρως περιπεσόντες, καθὸ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσι, καὶ β'.) εἰσαγομένης τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀπολογισμῶν, διότι ἄλλως, ὅταν ὁ καταδικαζόμενος, διὰ μιᾶς ἐκκλήσεως ἐνώπιον τοῦ μέλλοντος νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν, δύναται νὰ καθιστᾷ ἐκκρεμῆ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν, οὐδέποτε τὰ οἰκονομικὰ τῶν δήμων θέλουσι διευθετηθῆ· διότι συμφέρει πᾶσι τοῖς διαχειρισταῖς αὐτῶν νὰ κρατῶσι τὰ δημοτικὰ χρήματα, καὶ, ἂν καταδικασθῶσι, νὰ ἀποτίσωσιν αὐτὰ κατόπιν, ὠφελουμένοις τὸν τῶν 8 ἐπὶ τοῖς 0/0 τόκον αὐτῶν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι τὰ μὲν ἐκτεθέντα, προκαλοῦντα εἰσαγωγὴν νόμου περὶ τούτων προβλέποντος, ἁρμόζουσιν ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἤδη δὲ πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἂν ὁ τῶν λογιστῶν διορισμὸς διατελῇ ἀναγκαῖος· εἶναι δ' ἀναγκαῖος, διότι οὐδ' ἡ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῶν διορισμῶν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, οὐδ' οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν δημοτικῶν, δύνανται νὰ ἀνεύρωσιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον πάσας τε τὰς ἄλλας ἀπαιτουμένας ἰδιότητας καὶ τὴν ἱκανότητα περὶ τὰ λογιστικά. Καὶ ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ τὰς θέσεις τῶν λογιστῶν τούτων νομοθετοῦντος νόμου, ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ὀφείλει ἵνα φροντίσῃ καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὸν, διότι ἡ ἀνάγκη αὐτῶν καθίσταται ἀπαραίτητος.

Ἐπανέλαβε δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, κατὰ τὸν περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους νόμον, ὑπάρχουσι παρὰ ταῖς νομαρχίαις λογισταὶ, δυνάμενοι καὶ τὰ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἔργα νὰ ἐκπληρώσωσιν, ὅταν τὴν μὲν ἀνικανότητα τοῦ νομάρχου δὲν ἀναγκάζηται νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ, τὴν δ' ἐργασίας τούτου νὰ λαμβάνῃ ὁ τῆς νομαρχίας λογιστής.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν παρατηρήσαντα, ὅτι, καίτοι κρίνων τὸν διορισμὸν τῶν λογιστῶν ταύτων ἀναγκαῖον πρὸς διευθέτησιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν δήμων, μὴ δυναμένων τῶν ὑπαρχόντων παρὰ ταῖς νομαρχίαις νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην, συσσωρευθεῖσαν ἐπὶ μέγα καὶ ἀνεξελέγκτων κατεστᾶσαν, συγκατατέθη ὅμως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς δι' αὐτοὺς σεσημειωμένης δαπάνης, διὰ τὴν μήπω νομοθέτησιν τῶν θέσεων αὐτῶν.

Εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην ἔφερεν ἡ ἐκ τῆς μερᾶς ἀντιμισθίας, τῆς κατὰ τὸν δημοτικὸν νόμον εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας διδομένης, ἐκλογὴ ἀκαταλλήλων καὶ ἀνικάνων εἰσπρακτόρων, μὴ συγκατατιθεμένων τῶν ἱκανῶν, ἔνθα ὑπάρχουσι, νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐφ' οὗτω μικρᾷ ὠφελείᾳ· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ διὰ νόμου, ἵνα ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας δήμους διορίζηται εἷς εἰσπράκτωρ, διότι οὕτως, αὐξανομένης τῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν, θέλει εὐκολυνθῆ καὶ ἡ ἀνεύρεσις ἱκανῶν.

Ἄλλος δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἀληθῶς ἡ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων ἀντιμισθία εἶναι αὐτελὴς, εἰς ἐλάχιστον ποσὸν ἀναβαινόντων τῶν ἐσόδων τῶν δήμων· τοῦτο δὲ καθορᾷ πᾶς τις, ὅταν ἐμβλέψῃ οὐχὶ εἰς τοὺς δήμους τῶν πόλεων, ἀλλ' εἰς τοὺς χωρικούς, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ μέγα ἀποτελεῖται τὸ κράτος, προσοδευομένους μόνον 2—3.000 δραχμῶν ἐτησίαν πρόσοδον. Ὅτι

ἀφ' ἑτέρου βαρεῖαι ὑπογεώσεις βαρύνουσι τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, καίτοι εὐτελῆ ἀντιμισθίαν λαμβάνοντα, καὶ εἰσὶν εἰς αὐτὸν ἀτελεσθέντα ἔργα οὐχὶ ὀλιγώτερα, ἢ ὅσα εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς τοῦ δημοσίου ταμίας, πολλῷ πλείω ἀντὶ μισθοῦ λαμβάνοντας. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀναπτυθῇ ἡ τῶν δημοτικῶν προσόδων εἴσπραξις εἰς τοὺς τοῦ δημοσίου ταμίας, ἐνοικαζομένων μετὰ τῶν δημοσίων καὶ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Καὶ ἄλλος ἀντέλιπεν, ὅτι ἡ τακτοποίησις τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ δῆμον, ἐξηλέγχθησαν πάντες τῶν παρελθόντων ἐτῶν οἱ ἀπολογισμοὶ μέχρι τοῦ **1844**, ἵνα δὲ πανταχοῦ καταστῇ εὔκολος ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν, πρέπει τὸ ὑπουργεῖον νὰ διατάξῃ ἐντόνως τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ἵνα δίδωσιν ἐποίως εἰς τὰς δημοτικὰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ζητουμένους φορολογικοὺς πίνακας.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν γνωμοδότησιν, ἐγκρίνασα οὕτω τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τοὺς λογιστὰς συμπεριειλημμένου ἐν αὐτῷ ποσοῦ τῶν **18,000** δραχμῶν· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐψηφίσθη οὕτω·

« Β'. Διοίκησις ἐπαρχιῶν.

1. Προσωπικόν. . . . . δρ. **323,280**:— »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ **2** ἄρθρον μετὰ τοῦ πίνακος τῆς λεπτομερείας καὶ τῆς ἑπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἄρθρ. **2**. Διὰ τοὺς αὐτοὺς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐκτεθέντας λόγους, προσγίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου αὔξησις κατὰ δραχ. **160** τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος ποσοῦ. »

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω **160** δραχ. πρέπει νὰ σημειωθῶσιν **760**, διότι, ὡς ἐν τῷ πίνακι φαίνεται, τοσαύτη εἶναι ἡ περιπλέον αἰτουμένη δαπάνη· ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, ἐγκριθείσης τῆς προσθήκης τοῦ ἐπαρχείου Μεγαλοπόλεως, πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ τὸ εἰς τὸν ἔπαρχον Γορτυνίας χορηγούμενον ἐπίδομα τῶν **10** κατὰ μῆνα δραχμῶν.

Συναινέσασα δ' ἡ Βουλὴ εἰς τὴν γνώμην ταύτην, παρεδέχθη, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι θέλει γίνει ἡ ῥηθεῖσα ἀφαίρεσις, ἅμα διορισθέντος τοῦ ἐπάρχου Μεγαλοπόλεως.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ διὰ τὰ ἐνοίκια ὀκτὼ νομαρχείων ποσότης τῶν **6 500** δραχ. τῷ φαίνεται πλειοτέρα τοῦ δέοντος, ἐπειδὴ ἡ καλλίστη τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκιῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν Ἀθήναις, Πάτραις καὶ Σύρῳ, μόλις ἐνοικιάζεται ἀντὶ **40—60** δραχμῶν· διὸ συνίστησιν ἵνα ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν εἰς **4,800** δραχ. καὶ ἐξ αὐτῶν χορηγῶνται ἀναλόγως ἀπὸ **40—60** δραχ. δι' ἐνοίκια τῶν καταστημάτων.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ εἶδε κατ' ἀρχὰς ὑπερβολικὴν τὴν ποσότητα, ἀλλ' ἔμαθεν ἔπειτα ὅτι, διὰ μὲν τὰ ἐν Πάτραις καὶ Σύρῳ νομαρχεῖα, χορηγοῦνται ἀνὰ **85** δραχ. διὰ δὲ τὸ ἐν Ἀθήναις, **100** κατὰ μῆνα· ὑπολογίσασα δ' οὕτως ἀπὸ **50—60** δραχ. καὶ τὸ ἐνοίκιον τῶν ἄλλων νομαρχιῶν, ἐπείσθη ὅτι τὸ ποσὸν εἶναι ἀνεπιδέκτον ἐλαττώσεως.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰπόντα, ὅτι γίνεται καὶ ἀπὸ μέρους τῶν νομαρχῶν κακὴ χρῆσις τοῦ ἐνοικίου, ἐπειδὴ ζητοῦσιν ὅσον ἐνεστὶν εὐρυτέραν οἰκίαν, ἵνα κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας των· καὶ ὅτι δὲν ἐπιμένει μὲν εἰς τὴν ἐλάττωσιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα προσέξῃ νὰ μὴ κατοικῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καταστήματος οἱ νομάρχαι. Ἀντέλεξεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πεισθαναγκασθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὸ νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερον δι' ἑαυτοὺς οἴκημα, διότι εἶναι ἀσύμφορον τὸ νὰ ἐκτεθῶσι μακρὰν αὐτῶν τὰ ἀρχεῖα. Τοὐναντίον μάλιστα φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τοὺς νομάρχας ἵνα κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ γραφείου των· διότι συντελεῖ τοῦτο καὶ πρὸς ὠφέλειαν τῶν διοικουμένων, οἵτινες, ἀντὶ νὰ ἐπιζητῶσι πολλάκις τὸν νομάρχην εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς πόλεως, δύνανται, εὑρίσκοντες αὐτὸν ἐντὸς τοῦ γραφείου, νὰ διευκολύνωσι πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι πρέπει τότε νὰ ὑποβληθῶσιν οἱ νομάρχαι εἰς τὴν πληρωμὴν ἀναλόγου μέρους τοῦ ἐνοικίου, ὡς καὶ παρὰ τῇ ἐνταῦθα εἰσαγγελίᾳ τῶν ἐρετῶν γίνεται, ἔνθα, κατοικῶν ὁ εἰσαγγελεὺς, πληρόνει τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται, εἰμὴ νὰ ὁρίσῃ τὸ διὰ τὰ ἐνοίκια ταῦτα ποσὸν· τὸ δὲ νὰ ἀποφανθῇ, ὅτι πρέπει νὰ γίνηται ἔρευνα ἐὰν οἱ νομάρχαι οἰκῶσιν ἐντὸς τῶν καταστημάτων, ἢ ὅτι πρέπει νὰ καταβάλλωσι τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου, τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι ἔργον αὐτῆς. Ἄλλως τε, ὁ εἰρημένος εἰσαγγελεὺς, ἔχων καὶ ἐπιχορήγησίν τινα, δύναται νὰ πληρόνῃ τὸ **1/2** τοῦ ἐνοικίου· διὸ δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοιαύτην ὑποχρέωσιν οἱ νομάρχαι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ **2** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῶν γενομένων πρὸς ὀδηγίαν τοῦ ὑπουργοῦ παρατηρήσεων· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω·

« **2** Ἔξοδα ὑπηρεσίας δραχ. **51,860**. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Β'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 375,140 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ.Κ. Κ. Τσουκαλᾶν καὶ Σ. Χ. Στεφανόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προπαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος. Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Β' κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὀρεινὸς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Δ. Δεληγεώργης		Γεώργ. Μῆτσος	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἰωάννης Κλίμακος	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Α. Δημητρίου	
Στοῦρος Γρίβας	Ν.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς		Μ. Ν. Βαλέττας	
Μ. Δ. Καΐρης		Χ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος		Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Νικόλ. Ἰατρὸς		Βασίλειος Πετιμεζᾶς	
Α. Μακρυπόκαμισος		Ἰω. Ζάρκος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Γ. Ν. Κορφιωτάκης	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Σταμ. Νικολαΐδης	
Κ. Τσαβέλλας		Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.
Σ. Στράτος		Γ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Ράγκος	Ν.	Π. Δεληγιάννης	
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀντών. Γεωργαντᾶς		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Γεώργ. Κονδύλης	Ν.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Γεώργ. Κ. Βελῆς	Ν.	Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος		Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Γεώργ. Ι. Γιολδάσης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.

Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος		Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Εὐγ. Σπυρίδωνος	Ν.	Χριστόδουλος Τσῖνος	
Ῥ. Παλαμίδης		Δ. Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Πετρινὸς	Ν.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Κωνστ. Μανέτας		Ἐμ. Λαζ. Ὀρλὼφ	Ν.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος		Γ. Μπάστας	
Μελέτης Χ. Μελέτης		Κ. Θ. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	
Δημ. Σακελλαριάδης		Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Νικόλαος Μπούτουνας		Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Ἀνδρέας Μάιουκας	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης		Κάρολος Νάζος	
Π. Δαρειώτης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Ἀντώνιος Λεμάος	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.	Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	
Σ. Α. Βαρότσης	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.	Ἀν. Παππατσώρης	
Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Κωνστ. Βέϊκος	Ν.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Δ. Δ. Κουντουριώτης	
Γεώργ. Μπά.ης	Ν.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Κωνστ. Δουβουνιώτης	Ν.
Ν. Μοσχούλας	Ν.	Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.	Ἰωάν. Τασσαῖος	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς		Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Γκούρας		Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	Ν.		

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ ἐπίσης προεδρεύσας πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν
Ι. ΤΟΜΑΡΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐννάτου ἔτους, προσελθὼν ὁ ἐκ τῆς τελευταίου ἐνεργηθείσης συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σύρου ἀναδειχθεὶς τρίτος ἐξ αὐτῆς βουλευτὴς ἔδωκε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ συντάγματος περιεχόμενον ὅρκον, ὡς ἑξῆς·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἡμουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου, τοῦ ὁρισθέντος καὶ τοῦ ἱεράως.

Ὁ ἀρτιαθεὶς βουλευτὴς
Δ. Χρηστίδης.
Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Ἠλ. Παππαδάκης.
Οἱ γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 13 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἑννάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον πρεσβύτερος βουλευτὴς ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Σημειωθέντων δὲ τῶν μὴ ἐγκαίρως ἐμφανισθέντων Κ. Π. Μοναστηριώτου, Σ. Γρίβα, Κ. Βρυζάκη, Α. Πετράκη, Α. Γεωργαντᾶ, Α. Γουζούση, Ι. Κλίμακα, Θ. Πετρινοῦ, Εὐς. Σπυρίδωνος, Σ. Βαρότση, Χ. Σουμαρίπα, Μ. Μιχαλοπούλου, Γ. Μαυρομιχάλου, Κ. Δαρειώτου καὶ Α. Καστανᾶ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος πρεσβυτέρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικειμένου τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, μεθ' ὃ παρετήρησέ τις, ὅτι, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1848, ὅτε εἶχεν ἐκδοθῇ ὁ περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς νόμος, ἵνα ἐγείρωσιν ἐπ' αὐτοῦ οἰκίαν, πολλοὶ ἄποροι γεωργοὶ ἐζήτησαν μέχρι τοῦδε τὸ ἀνάλογον αὐτῶν· ἀλλ' οὐδεμία ἐγένετο παραχώρησις, διότι δὲν ἐξεδόθη ἔθεν τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τοῦ νόμου τούτου ἐπεξηγηματικὰς ὁδηγίας. Προτείνει λοιπὸν νὰ γίνῃ σύστασις πρός τε τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἵνα συνεννοηθέντες ἀπεύθυνσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁδηγιῶν, διὰ νὰ τεθῇ πλέον εἰς ἐνέργειαν ὁ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν λυσιτελὴς οὗτος νόμος.

Ἐπενεχθέντων δὲ τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει παρόντων ὑπουργῶν, τοῦ τε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ δέοντα περὶ τούτου, ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Γ. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ ἐπομένη γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἡ δαπάνη τοῦ κεφαλαίου τούτου δὲν εἶναι πρωτοφανὴς, ἀλλ' εἰς πάντας γνωστὴ, καὶ ἀντικείμενον ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων τῆς κυβερνήσεως πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ πλήρης ἀσφάλεια καὶ ὑπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων ὅλων ὁμοῦ, καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πολιτῶν. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν ἐδίσταξεν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ παραδεχθῇ τὸ ποσὸν, ὡς ἔχει εἰς τὸν προϋπολογισμόν· παρετήρησεν ὅμως μὲ λύπην της ἐκ τῶν ζητηθέντων καταλόγων τῆς χρήσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὅτι κατὰ τὸ π. ἐ. παρεγνωρίσθη ἡ τακτικὴ καὶ ἀκριβὴς χρῆσις τῆς δαπάνης ταύτης· καθότι μεγάλαι ποσότητες ἐπληρώθησαν εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα οὐδὲ ποτὲ ἐφάνησαν ἀρχηγοὶ σωμάτων κατὰ τῶν ἀναφυεισῶν δυστυχῶς τότε στάσεων, ἢ, ἂν ἔλαβόν μέρος, ἀπίθανον καθίσταται ὅτι ἐδικαιοῦντό νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς πληρωθείσας ποσότητας. Αἱ περιστάσεις αὗται εὐκόλως καταδηλοι γίνονται, καὶ δύνανται νὰ πείσωσι πάντας, ὅτι πληροφορηθῇ ἡ βουλὴ, ὅτι ἡ πληρωμὴ δὲν ἐνεργεῖτο, ὡς ἡ ἀπόφασις τις, παρὰ τῶν ταμιῶν, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν εἰς τοὺς καταλόγους σημειουμένων ἐθνοφυλάκων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ τὸ ἔνταλμα ἐξεδίδετο. Ἐπιθυμίαν μεγίστην εἶχεν ἡ ἐπιτροπή σας, νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τῶν τοιούτων· ἐκδικαζομένη ὅμως εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ συστήσῃ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἀρείλει νὰ ἐπιληρθῇ, δι' ὁποιουδήποτε νομίσει τρόπου, τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν τοιούτων δαπανῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διακριτικῆς τοῦ δημοσίου συμφέροντος· καὶ ἐπίσης ἡ βουλὴ διὰ τὸ μέλλον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν τακτικὴν καὶ ἀκριβῆ χρῆσιν τῆς δαπάνης αὐτῆς, συμμορφούμενον ἀκριβῶς εἰς τὰς πληροφορίας μὲ τὴν περὶ τοιούτης χρήσεως δαπανῶν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς.

Εἰς τὸ ἄρθρ. τοῦτο, ὡς μέρος Β', αὐτοῦ, νὰ προστεθῇ ἡ ζητηθεῖσα ποσότης ἐκ δραχ. 50,902:50 διὰ τὰς ἀπὸ 24 Μαρτίου

θηλώσεως τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐξόδων τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, στηριζομένων εἰς τὸν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ψηφισθέντα νόμον περὶ τούτου· ἐπομένως τὸ ἄρθρισμα τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 150.902.50.»

Ἐνταῦθα παρατηρησάντος τινος, ὅτι πρέπει νὰ προσαχθῶσιν οἱ τῆς χρήσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου καταλόγοι· ἐπειδὴ θέλει δι' αὐτῶν καταδείξει, ὅτι ἔλαβον οὐχὶ ἀσημάντους ποσότητας πολλοί, ἐκ τῶν μηδόλως μετασχόντων τοῦ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν στάσεων ἔργου. Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἀναγνωρίσασα τὰς ἐπὶ τῆς χρήσεως ταύτης ἀταξίας, ἐκτίθησιν αὐτὰς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει· ἀφοῦ δὲ ἀντικείμενον τῆς παρούσης δὲν εἶναι ἡ τῆς χρήσεως ταύτης ἐξέλεγξις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται νὰ ἐπιληφθῇ τὸ λῶμα εἰδικώτερον τῆς ἐπεξεργασίας ταύτης, ἡ προσαγωγὴ τῶν καταλόγων καθίσταται ἤδη περιττή.

Ἐπιμενόντων δὲ τινων, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιφέρῃ παρα χρήσεις τοιαύτας, δύναται νὰ κάμῃ ἰδιαιτέραν περὶ τούτου πρότασιν, ἣν θέλει λαβεῖ ὑπ' ὄψιν ὁ ὑπουργὸς καὶ θέλει προσελθεῖ ἐν γνώσει, διὰ νὰ συζητηθῶσι τὰ δέοντα. Ἄλλως τε, τὸ ἀντικείμενον, ἀφορῶν παρελθοῦσαν χρῆσιν, ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν ἀπολογισμόν· ἐπειδὴ δ' ἤδη πρόκειται περὶ μελλόντων ἐξόδων, δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλλωμεν τὰ πρὸ ποδῶν.

Προσθέντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὴν πρότασιν ταύτην προέτεινεν ἤδη διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ βουλὴ· καὶ ἐπαναλαβόντος ἄλλου νὰ ὁρισθῇ ἡ τῆς συζητήσεως ταύτης ἡμέρα· ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῶν γενομένων παρατηρήσεων, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω·

Δημόσιος ἀσφάλεια.

« 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας δραχ. . 150,902.50.»

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθὲν ἐψηφίσθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 2, ἔχον ὡς ἐφεξῆς·

« 2. Ἐνοίκια καὶ σκεύη φυλακῶν δραχ. . . 9800.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἀναγνωσθέντος παρετήρησέ τις, ὅτι, ἂν εἰς τὰς κεντρικὰς φυλακὰς ὦσιν ἀναγκαῖοι ἀνὰ δύω δεσμοφύλακες, εἰς τὰς ἄλλας κἂν δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη αὕτη, καὶ ἠδύνατο νὰ συγχωνευθῶσι χάριν οἰκονομίας αἱ θέσεις τῶν τοὺς ὑποδίκους ἐπιτηρούντων μὲ τὰς τῶν ῥηθέντων δεσμοφυλάκων.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν ἀντεῖπόντα, ὅτι αἱ θέσεις αὗται ἀρχίζουσι πάντη

ἀσχετοι, ἐπειδὴ οὐ μόνον οἱ μὲν ἐπιτηροῦσι τοὺς καταδίκους, οἱ δὲ, τοὺς ἁπλῶς ὑποδίκους, ἀλλὰ καὶ αἱ φυλακαὶ αὐτῶν εἶναι χωρισταὶ καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὀφείλει νὰ μὴ μακρύνηται τοῦ δεσμωτηρίου· ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω

« Μισθοὶ δεσμοφυλάκων δραχ. . . . . 12 600 »

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 4 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆ, ἐπιτροπῆ, ἐχούσης οὕτω·

« Καὶ ἐνταῦθα παρουσιάζεται αὔξησις τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος ποσοῦ κατὰ δρ. 6,599. Ἡ ἐπιτροπή σας, ἀναγνωρίσασα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου στηριζομένους εἰς τὴν φιλανθρωπίαν λόγους, δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ παραδεχθῇ αὐτούς· ἀλλ' ἐπειδὴ, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας ἡ ἐπιτροπή σας παρὰ τοῦ ὑπουργείου, δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι σήμερον, ἐπόμενον ὅμως εἶναι νὰ προγματοποιηθῇ διὰ τοὺς ἑπομένους μῆνας, ἐπανέγκειν ἐλάττωσιν τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ, τοὐτέστι δραχ. 6 599, καὶ οὕτω τὸ ἄρθρον ἐλαττοῦται εἰς δρ. 122,635.»

Ἐγένετο κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ταύτην δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

« 4. Διατήρησις καταδίκων δραχ. . . . 122,635.»

Ἀναλαβόντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν, ἀνεγνώσθη τὸ 5. ἄρθρ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Παραδεχομένη ἡ ἐπιτροπή σας τὸ σημειούμενον εἰς τὸ ἄρθρον ποσὸν, συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σκοποῦ, δ' ὃν ἐσυστήθη τὸ ποινικὸν ἐργοστάσιον Ναυπλίας· τοὐτέστι νὰ ἀναπτύξῃ καὶ αὐξήσῃ τὴν ἐργασίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἅπαντες οἱ εἰς τὰς φυλακὰς κατάλικοι νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἐργασίαν, καὶ οὕτω πως καταπαύσωσι τὰ μέχρι τοῦδε παράπονα ὡς ἐκ τῆς προτιμήσεως τῶν στρατιωτικῶν. »

Κατὰ ταύτης ἐπέφερέ τις, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν περὶ συστάσεως σχοινοπλοκείου ἰδέαν, ἀλλ' ἀποκρούει τὴν ἐξαιρετικὴν ἐν Πύλῳ σύστασιν αὐτοῦ, ἐνῷ ἠδύναντο νὰ προτιμηθῶσιν αἱ φυλακαὶ τῆς Χαλκίδος, ἔνθα, πλειοτέρων ὄντων καταδίκων, ἦθελον εἶσθαι ἀνωτέρα ἡ ἐκ τοῦ σχοινοπλοκείου ὠφέλεια· ἀνάγκη λοιπὸν ἢ εἰς Χαλκίδα νὰ συσταθῇ τοῦτο, ἢ, μὴ παραβλεπομένων τῶν ἐν Πύλῳ φυλακῶν, νὰ συσταθῇ καὶ ἕτερον εἰς Χαλκίδα.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸν ἐπενεγκόντα, ὅτι αἱ τῆς Χαλκίδος ὑπόγειοι φυλακαὶ, παλλαγῶς ἐφαρμέναι, εἰσὶν ἀνεπιτήδειαι πρὸς τὸ ἔργον, ἐνῷ αἱ τῆς Πύλου ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν διαίρεσιν καὶ διωρθώθησαν ἐσχάτως παρὰ τοῦ δημο-

αίου. Ἀντιλέγοντος τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι καὶ αἱ ἐν Χαλκίδι φυλακαὶ εἰσὶν εὔθετοι εἰς τὸ ἔργον. Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ τῶν ἐν Ναυπλίῳ καταδίκων ἐργασία πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν σανδαλοποιΐαν καὶ ραπτικήν, διότι ἄλλως ἀποβαίνουσι κινδυνώδεις· ἔφερε δ' ὡς παράδειγμα αὐτοὺς τούτους οἵτινες, νυκτὸς μόνον, ἔπλεξαν σχοινία, καὶ δι' αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἀπηγχόνιζον τοὺς φρουρούς των.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δ' οὕτω·

§ 5. Ποινικὰ ἐργαστάσια δραχ. . . . . 6,292»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Γ. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 302,229.50. ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μοσχούλα καὶ Ι. Πετμεζᾶ, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, παμψηφεὶ διὰ ψήφων **74.**

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ εἴδους ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Γ'. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐγράφθη, καὶ ἡ ἐξ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρλωφ	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.
Σταῦρος Γριβᾶς	Ν.
Ἰω. Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δ. Κανδύλης	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.
Ἀνδ. Δανόπουλος	Ν.
Ν. Ἰατρός	
Ἀναγ. Μακρυπόδαμισος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.
Χ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Δ. Π. Νάκος	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Γ. Κανδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἐλ. Καλογερᾶς	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἀγ. Γουζούασης	Ν.
Γ. Κ. Βελᾶς	Ν.
Ἰω. Α. Χατζόπουλος	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Στεφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μ. Σισίνης	Ν.
Γ. Χατσηγιάνναρος	
Γ. Μῆτσος	
Ἰω. Κλήμακας	

Ἀναγ. Δημητρίου	
Π. Α. Ζάννος	
Μ. Ν. Βαλέττας	
Χρ. Ν. Δεμάθος	Ν.
Ηλ. Παππαδαῖος	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργιος Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δεληγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	
Ἐμ. Μελετόπουλος	
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	
Α. Στέφανος	
Εὐτ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	
Θ. Μ. Πατρινός	
Κ. Μαΐστας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μ. Χατζῆ Μελέτη	
Ν. Τσαλακιώστας	Ν.
Ν. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δορειώτης	Ν.
Σπ. Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	
Μ. Ἰατρός	
Δ. Βιρβίλης	
Γ. Μπάνης	
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκούρας	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογαθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χρ. Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμ. Α. Ὀρλωφ	Ν.
Γ. Μπαστας	
Κ. Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰω. Περιδῆς	Ν.
Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστιδῆς	Ν.
Κάρολος Ναζος	
Εὐστρ. Παρίσης	
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν.
Μ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανῆς	

Γ. Παππαδημητρίου	Ν.	Καλαμ. Τσουκαλᾶς	
Γ. Σ. Κριεζῆς	Ν.	Κωνσταν. Δυοβουνιώτης	Ν.
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Δ. Α. Κουντουριώτης		Ἰωάννης Τασσαΐος	Ν.
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Δ΄. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω.

«Τὰ κατὰ τὸ ε.ε. ἐπισυμβάντα καὶ συμβαίνοντα δυσχήματα εἰς τὰ πλεῖστα τοῦ Κράτους μέρη ἐκ τῆς νόσου εὐλογίας, ἀναδεικνύουσιν ἀνεπαρκῆ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ληφθέντα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως· καὶ, ἐνῷ ἔλπιζε νὰ ἴδῃ αὔξησιν τοιούτων πρὸς περιστολὴν τῶν δυστυχημάτων, παρετήρησε μὲ ἀπορίαν της ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης, πρὸς διατήρησιν καὶ διανομὴν τῆς δαμαλίδος, ἐνῷ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἰς πολλὰ μέρη προῆλθον τὰ ἐκ τῆς νόσου δυστυχήματα. Ὅθεν ἐκ τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπή σας, συνιστᾷ διὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὡς λίαν συντελεστικόν, τὸ νὰ ληφθῇ ταχίστη φροντὶς πρὸς αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐμβολιαστῶν κατὰ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ἐν γένει ἐμβολίασιν τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ νὰ διατηρῆται δαμαλὶς τοσαύτη, ὥστε νὰ διανέμηται ἐν γένει καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Ἡ Βουλὴ αὐτὴ δὲν ἐδίστασε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν δαπάνην εἰς πᾶν μέτρον αὐτῆς, τεῖνον πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων, καὶ ἰδίως τῆς νόσου σπυροκώλου, ἐξ ἧς μαστίζονται πολλαὶ τοῦ Κράτους ἐπαρχίαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς ἡ ἐπιτροπή σας ἔχει, τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα μέτρα δὲν ἀντεπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως· ἀνήκει ὅθεν νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ φροντὶς καταλληλοτέρων μέτρων. Καὶ ὅμως, ἵνα μὴ παύσῃ ἡ ἐλαχίστη ἤδη προσγινομένη ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέτρων ὠφέλεια, δὲν ἐδίστασεν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ παραδεχθῇ δαπάνην ὅσην τὸ ὑπουργεῖον αὐτό, λόγῳ οἰκονομίας, ἐπεώρησεν κρκοῦσαν καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν σας διὰ τὸ τρέχον ἔτος, συνισταμένην εἰς δραχ. 60,000. »

Μεθ' ἣν παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐν τῷ ά. ἐδαφίῳ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ πίνακος σημειουμένη ὑπὲρ τῶν ἰατροσυνέδρων δαπάνη δὲν εἶναι εὔλογος. Ἐπειδή, ἐὰν μὲν οἱ ἰατροὶ οὗτοι ἰδιωτεύωσιν,

εἶναι δίκαιον νὰ τοὺς χορηγῆται μισθοδοσία τις· ἂν δὲ μισθοδοτῶνται ἐπὶ καθηγεσίᾳ ἢ ἄλλῳ ἔργῳ, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνωσι καὶ τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, ὡς ἀρτίως ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα εἷς οὐδένα τῶν ὑπαλλήλων χορηγῆται διπλοῦς μισθός· ἔπρεπε δὲ νὰ μὴ διαφύγῃ καὶ ἐνταῦθα τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Διὸ συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἵνα, ἐκ τῶν ἀνωτέρω τοῦ ἰατροσυνεδρίου μελῶν, μισθοδοτῶνται μόνον οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν.

Ὑποστηρίξαντος δὲ τὴν γνώμην καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ὡς μὴ οὔσης τῆς θέσεως τῶν ἰατροσυνέδρων κανονικῆς καὶ μόνον πρὸς τιμὴν παραχωρουμένης· καὶ τῶν μὲν διατεινομένων, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον, ἐπὶ δύω μῆνας ἐργαζόμενοι, νὰ μὴν ἀπολαύωσι μικρᾶς ἀμοιβῆς, τῶν δ' ἀντιλεγόντων ὅτι μία μόνη ἀποζημίωσις καθιερώθη δι' ἅπαντας τοὺς τῶν κοινῶν λειτουργούς, δὲν πρέπει δὲ νὰ γένῃ ἐξαίρεσις. Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, παραδεχθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὑπὲρ τῶν μελῶν τούτων δαπάνην, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ἄλλως πως μισθοδοτουμένων· δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσόν, καὶ ἂν ἦσαν δύω, φησὶ εἶπεν, μέλη ἀποζημιούμενα ἄλλοθεν, διότι βραδύτερον ἠδύναντο νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὰ ἄλλοι. Μετὰ τοῦτο ἀπὸ αὐτὰ καὶ οὗτος ἐπενεγκὼν περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς διπλῆς ἀποζημιώσεως, προσεθηκεν, ὅτι ἐπληροφορήθη μάλιστα βραδύτερον ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἐν τῶν ἀνωτέρω μελῶν, διατελοῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, λαμβάνει ἐν τινι καταστήματι καὶ ἄλλον μισθόν.

Μετά τινας προσθέντας, ὅτι καὶ ὡς ἰατροσύνεδροι οὐ σμικρὰν ὠφελοῦνται, ἐπειδὴ ἕκαστος τῶν ἐξεταζομένων ἰατρῶν ἢ φαρμακοποιῶν πληρόνει 50 δραχ. εἰς τὸ Ἰατροσυνέδριον· καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀνάγκην νὰ διορίσῃ μέλη τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἐκ τῶν μηδόλως μισθοδοτουμένων. Ἀντελεξεν ἕτερος, ὅτι οἱ ἰατροσύνεδροι δὲν διεξάγουσιν ἐπιπόλαια ἔργα, καὶ πολλάκις παρουσιάζεται ἐποχή, καθ' ἣν οὐδὲ νύκτωρ νὰ ἀναπαυθῶσι δύνανται. Οὕτω π. χ. ὅτε ἡ χολέρα ἐπέσκηψεν ἀπειλοῦσα τὸ Κράτος, δὶς, τρὶς τῆς ἡμέρας συνεδρίαζον καθ' ἑκάστην, καὶ ἐξέδωκαν διαφόρους πρὸς ἀποφυγὴν ταύτης ὁδηγίας, καὶ ἔλαβον τὰ πλέον συνετὰ καὶ ἔντονα μέτρα. Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ἰατροσυνέδριον ὀφείλεται ἡ ἐκ τῆς μάστιγος ταύτης ἀπολύτρωσίς μας, εἰς αὐτὸ, δι' ὧν ἔλαβε μέτρων, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν δεινῶν τοῦ σπυροκώλου προφύλαξις τῆς κοινῆς ὑγείας· ἐνῷ ἄλλως πάντοτε ὑπηρετοῦσι τὰ μέλη αὐτοῦ ἀνενδότως, καὶ ἔχουσι τὰς ταχτικὰς αὐτῶν ἐργασίας. Ἀφοῦ δὲ ὡς καθηγηταὶ δὲν

ελλείποντος τῶν χρεῶν των, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν ὑπαδύονται νέους κόπους, διὰ τί νὰ μὴ ἀποζημιῶνται καὶ δι' αὐτούς; Ἄλλως τε, πᾶς ἐξ αὐτῶν δικαιοῦται νὰ ὑπηρετῇ ἀνθ' ὧν πληρόνεται μόνον. Ἐπειδὴ δ' ἐκτὸς τούτου δὲν εἶναι εὔκολος ἡ δι' ἄλλων ἀντικατάστασις αὐτῶν, ἤ, καὶ ἂν ἦναι, θέλουσι μισθοδοτηθῇ· διὰ τοῦτο ἀποφαίται ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, καθ' ὅσον ἡ χρησιμότης των εἶναι μεγάλη.

Ὑπέλαβεν ἕτερος ὅτι ἡ μὲν θέσις αὐτῶν εἶναι, ὡς ἐρρέθη, τιμητική, τὸ δὲ πρακείμενον ἐπιμίσθιον, ἄσκοπος πολυτέλεια· διὸ οὐδὲ τὸ δημόσιον θέλει πράξει κακῶς ἀφαιροῦν τοῦτο, οὐδ' αὐτοί, φρονεῖ, θέλουσιν ἔχει τοιαύτην ἀξίωσιν. Ἀλλά, καὶ τούτου ὑποτεθέντος, πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι, μισθοδοτούμενοι ἄλλως, ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετῶσι τὸ δημόσιον, καὶ, ἂν διαθέτωσί τινας ἐν τῷ ἰατροσυνεδρίῳ ὥρας, καὶ ταύτας διαθέτουσιν ἐκ τῆς τοῦ δημοσίου ὑπηρεσίας. Ἄλλως, διότι ἐκτάκτως εἰργάσθησαν πρὸς ἀναστολὴν τῆς χολέρας καὶ σπυροκώλου, δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς κανὼν ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἕκαστος πολίτης ἐν ἀκμῇ πραγμάτων ὀφείλει νὰ συντρέχῃ λόγῳ ἢ ἔργῳ τὴν κοινωνίαν.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι προφανὲς ἄδικον τὸ νὰ συμπεριλαμβάνωμεν τοὺς ἰατροὺς εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον τῆς ἐν γένει ὑπαλληλίας, διότι, ὡς γνωστὸν, αἱ ἐπιστῆμαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τοιούτους συνήθεις κανόνας· οὕτως ἄρα ὁ ἰατρὸς, ἐπὶ μίαν ὥραν παραδιδοὺς ὡς καθηγητὴς, εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἅπαντας παρέχει ἐπ' ἀν τιμίῳ τὴν ἐκ τῆς ἐπιστήμης του συνδρομήν· ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ ἐνεργῶν ἰατροδικαστικὰς ἐξετάσεις, πληρόνεται. Τὸ δ' ἰατροσυνέδριον οὐ μόνον ἔχει τακτικὰς ἐργασίας καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὰ πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ σπυροκώλου κλπ., ἀλλ' ἐπιθεωρεῖ ἔτι, ἂν καλῶς ἔχωσι, καὶ τὰς γενομένας πρὸς θεραπείαν δαπάνας· ἀνθ' ὅλων τούτων λοιπὸν δὲν εἶναι πολλὴ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν σημειουμένη ἀποζημίωσις 40 κατὰ μῆνα δραχμῶν, ἀφοῦ ζημιοῦνται ἄλλως ἐκ τοσούτων ἰατρικῶν ἐπισκέψεων· ἄλλως τε, ἂν τινες τούτων ἦναι καθηγηταί, δὲν ὀφείλουσι νὰ ἦναι καὶ ἰατροσύνεδροι. Τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ ὡς βουλευτοῦ μνησθέντα ἤθελον εἰσθαι σπουδαῖα, ἂν ἡ ζητουμένη μισθοδοσία ἦτον λόγου ἀξία. Διὸ συνίστησιν εἰς τὴν βουλὴν νὰ φανῇ ἐπιεικὴς κατὰ τοῦτο.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου ὡς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσι λόγοι, δὲν ἐπιμένει αὕτη εἰς τὴν ἐναντίαν δέαν, ἀλλὰ συνίστησι μόνον εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀφαιρῇ ὅπου

εἶναι δυνατὸν τὸ ἐπιμίσθιον. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, ἂν καὶ οἱ λειτουργοὶ τοῦ νόμου εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν των χρεῶν, αὐθις ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν ἀναλάβῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος ἀνακριτικὰ ἔργα, λαμβάνει ἀμέσως καὶ ἐπιμίσθιον· ἐπειδὴ οἱ μὲν λοιποὶ δικασταὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ποινικὰς καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις, οὗτος δ' ἀναλαμβάνει καὶ ἀνακριτικὰ ἔργα. Ἐπίσης δὲ καὶ γραμματεύς τις τῶν πρωτοδικῶν, καλούμενος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ αὐτὰ χρέη ἔν τινι κακουργιοδικείῳ, λαμβάνει τὸ ἐπιμίσθιον αὐτοῦ. Ὁ νομοθέτης δὲ ἐπιτηδὲς προϐλεψε τοῦτο, θεωρῶν ὅτι πρέπει ν' ἀποζημιοῦται, ὅταν ἀναλαμβάνῃ πλειότερα ἔργα, ὁ ὑπάλληλος· οὕτως ἄρα καὶ οἱ ἰατροσύνεδροι, μὴ ὄντες ὑπόχρεοι μάλιστα, ὅταν συγκαλῶνται εἰς ὑπουργεῖόν τι διὰ νὰ συσκεφθῶσιν ἐπί τινος ἀντικειμένου, δικαιοῦνται νὰ ἀποζημιῶνται. Ἄλλως διὰ τί, ἐνῷ εἶναι βεβαίως οἱ ἐξοχώτεροι τῶν λοιπῶν, νὰ διασθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ καλέσῃ ἄλλους, καὶ νὰ στερηθῇ τῆς οἰδικῆς παιδείας αὐτῶν; Διὸ συνίστησι νὰ μείνῃ ἡ χρῆσις τῆς δαπάνης ἀπόλυτος, χάριν τῆς κοινῆς ἐξασφαλίσεως καὶ ὑγείας.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι δὲν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τῆς τῶν ἰατρῶν τάξεως τὰ ἐκ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου παραδείγματα· ἐπειδὴ τὰ μὲν δικαστικὰ χρέη κανονίζει ὁ περὶ τούτων ὀργανισμὸς καὶ εἶναι διηνεκῆ χρέη, ἐκεῖνα δὲ εἰς οὐδετέραν τῶν κατηγοριῶν τούτων ὑπάγονται· ὥστε δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσιν οἱ τακτικὴν ἔχοντες μισθοδοσίαν τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν. Ἄλλως ὅμως, ἐστιμῶν τὴν ἀρετὴν τοῦ συλλόγου τούτου, πεποιθεν, ὅτι καὶ οὐδεὶς τῶν μισθοδοτουμένων θέλει ἀναδεχθῇ νὰ λαμβάνῃ αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν εἰς μόνους τοὺς μὴ ἐκπληροῦντας ἄλλα χρέη ἀνήκουσαν. Ἀλλὰ, καὶ τούτου ὑποτεθέντος, δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι δι' ὅσα ἐρρέθησαν τὴν ἀπαίτησιν ταύτην, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶχε παυθῇ ὀλίγον πρὸ τῆς μεταϐολῆς, ὅτε ἐληφθησαν τὰ οἰκονομικὰ μέτρα καὶ πέρυσι μόλις ἐπανελήφθη. Ἤδη δέ, μὴ ὄντες εἰς κρείττονα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τάσιν, ὀφείλομεν μετὰ τῆς αὐτῆς νὰ φερώμεθα φειδωλίας.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰπόντα, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπίτιμοι καθηγηταὶ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐφέτης, καὶ ὁ ἀρεοπαγίτης καὶ ὁ ὑπουργὸς ἔτι, παραδιδοὺς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, δὲν ἐξαιρεῖται τοῦ κανονισμένου ἐπιμισθίου· καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἐν πᾶσι τοῖς προϋπολογισμοῖς σημειοῦνται ἄνευ διακρίσεως τὰ ἐπιμίσθια, ἐνταῦθα γίνεται ἄδικος ἐξαίρεσις, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς κοινῆς ὑγείας. Ἀνέπτυξεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι

δὲν ἔχουσι σχέσιν τὰ τῶν ἰατρῶν χρέη πρὸς τὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, προσθεὶς ὅτι δυσκόλως δύναταί τις ν' ἀποσπάσῃ καθηγητήν τινα ἐκ τῆς ἕδρας του, ἐπειδὴ ἕκαστος ἔχει τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ ἄλλος τις δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἕτερον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ οἱ ἰατροσύνεδροι δὲν ἔχουσιν, ὡς διϊσχυρίσθη τις, πολλὰς ἐργασίας, καὶ ἡ θέσις των μάλιστα εἶναι ἐπιζήτητος ὡς παιέχουσα οὐ τυχαίας ἀπολαυάς· τέλος τὸ ἐπιμίσθιον αὐτῶν δὲν εἶναι ὡς τὰ λοιπά, καὶ ἀνήκει μεταξὺ τῶν κατηργημένων.

Ὑπέφερεν ἄλλος τις, ὅτι ἀληθῶς τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο εἶχε καταργηθῇ καὶ ἤδη ἐπανῆλθεν ἐκ νέου· βεβαιοῖ δὲ ὅτι εἶναι ἡ μόνη δαπάνη, ἥτις δὲν εἶχεν ἐπανέλθει ἔτι. Ἐὰν δ' ὡς ἐρρέθη οἱ δικασταὶ ἔχωσι τὰ τακτικὰ ἔργα των, ἤθελεν εἴπει, ὅτι καὶ οἱ καθηγηταὶ ἀσχολοῦνται εἰς παραδόσεις ἰδίας καὶ ἄλλα ἐπωφελῆ ἔργα· ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παρεμποδίζωνται ἄνευ μικρᾶς ἀμοιβῆς. Καὶ ὅτι δὲν ἀληθεύει ὅτι οἱ ἰατροσύνεδροι δὲν ἔχουσι πολλὰς ἐργασίας, ὡς δύναται ὁ βουλόμενος νὰ παρατηρήσῃ καὶ θέλει ἴδει ὅτι ἔχουσι πλείονας ὁλοκλήρου κλάδου δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι οὐδ' ἐργασίαν τινὰ ἔχουσι τὰ μέλη ταῦτα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, οὐδ' ἔπραξάν τι μέχρι τοῦδε, μηδὲ βιβλίαν τι κἂν ἐκδόντες ἐνταῦθα ἵνα ἀπὸ τούτου κριθῇ αἱ ὑπὲρ τῆς ὅλης ἐπικρατείας ἐργασίαι των· ἄλλως ἐργασίαι τοιαῦται καὶ ἄλλο τε ἀμισθὶ ὑπ' ἄλλων κατεβάλλοντο, καὶ ἤδη δωρεὰν προσφέρονται καὶ ὑπ' ἀνδρῶν μὴ εὐπορούντων. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα τὸ καταχωριζόμενον ἐπιμίσθιον πρέπει να δίδηται, εἰς μόνους τοὺς μὴ λαμβάνοντας παρὰ τοῦ Δημοσίου μισθὸν δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι, καταργηθέντων γενικῶς πάντων τῶν ἐπιμισθίων, πρέπει καὶ ταῦτα καὶ τὰ εἰς τοὺς ἀνοκρίτας χορηγούμενα νὰ ἐκλείψωσιν· ἡ δ' ἄτοπος χορηγία εἰς ἐκείνους ἐπιμισθίων δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ἐξέφηκεν ἕτερος, ὅτι πάντες οἱ προαγορεύσαντες ἐπελάθοντο τῆς ἀρχῆς, ἀφ' ἧς ὤφειλον νὰ ἀναχωρήσωσιν, ἀπὸ τῆς φειδοῦς μεθ' ἧς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πρέπει νὰ σκεπτώμεθα, τὴν ἀνάγκην τῆς ὁποίας καὶ πρὸ μικροῦ πάντες ἀνεγνώρισαν· ἀρ' οὖ μάλιστα πέρυσιν ἔτι τῶν ἐπιμισθίων τούτων ἡ χορηγία δὲν ἐνεκρίθη, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων συνέχειτο καὶ τότε ἡ βουλὴ καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν σκέψεων ὡρμᾶτο, οὐδόλως δ' ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ τοῦ ἔθνους κατάστασις ἵνα τὰς σκέψεις ταύτας

μεταβάλῃ. Ὅτι πάντες ἀναγνωρίζουσι τὸ ὀχληρὸν ἐνίοτε τῶν ἐργασιῶν τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἀλλὰ διὰ τούτου οὐδὲν ἄλλο ἀναγνωρίζουσιν ἢ ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα, διότι πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μισθοδοτούμενοι ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται· ἡ δὲ πρὸ τῆς μεταβολῆς χορηγία τῶν ἐπιμισθίων δὲν ὑποστηρίζει τὸν ἐναντίον διϊσχυρισμόν, διότι, ἐκ τῆς τῶν ἐπιμισθίων χορηγίας καὶ τῶν ἄλλων τότε γενομένων σπαταλῶν, εἰς ἀθλίαν ὠθήθη ἡ πατρὶς κατάστασιν. Καὶ ὅτι σέβεται μὲν καὶ τὴν τῶν ἰατρῶν καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἐπιστημόνων τάξεις, ἐπειδὴ ὅμως ἤδη ἡ ἐπιστήμη δὲν προσκτᾶται προνομιακῶς, ἀλλὰ πάντες δύνανται ἀκωλύτως νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτήν, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσι τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου μέλη, ἐὰν ἀποσυρθῶσιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῶσι καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες, καὶ λιμώττοντες ἔτι καίτοι πλείονος ἴσως λόγου ἄξιοι· δὲν εἶναι ὅμως πιστευτὸν ὅτι δὲν θέλουσιν οἱ ὑπάρχοντες σύνεδροι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἄνευ ἐπιμισθίου, διότι, ἐπιστήμονες γενόμενοι, συνωμολόγησαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θεραπεύωσι δωρεὰν τοὺς πένητας ἰδιώτας, πολλῷ δὲ μᾶλλον τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην συναισθάνονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τοῦ πάντας τούτους περιλαμβάνοντος.

Ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι ἡ ἀπωτέρα τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναπτυχθεισῶν γνωμῶν εἶναι, νὰ διατηρηθῇ μὲν τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωμένον ποσὸν δια τὰ ἐπιμίσθια τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, νὰ χορηγῶνται δὲ τοιαῦτα ἐξ αὐτοῦ εἰς μόνους τοὺς μὴ λαμβάνοντας ἐξ ἄλλης τινος ὑπηρεσίας μισθόν, ἠρώτησε τὴν βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὴν, ἡ δὲ βουλὴ ἀπερρίφατο δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς.

Ἐπὶ τοῦ γ'. § τοῦ ἄρθρου, παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἶχον ζητηθῇ διὰ τὴν περιοδείαν τῶν Νομοϊατρῶν μόνον 3,000 δραχ., καὶ τόσαι εἶχον ἐπιψηφισθῇ κριθεῖσαι ὡς ἀρκοῦσαι· ἐν τῷ τοῦ τρέχοντος ὅμως ἔτους προϋπολογισμῷ σημειοῦνται διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην 4 χιλιάδες δραχμῶν, καίτοι τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων ὑπαρχουσῶν, τῶν τὴν περυσινὴν οἰκονομίαν ὑπαγορευσασῶν. Καὶ ὅτι, ἐκτὸς τούτου, τινες τῶν Νομοϊατρῶν λαμβάνουσι καὶ ἔξοδα περιοδείας, ὅταν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐκ τῆς νόσου τοῦ σπυρωκώλου προσβεβλημένων περιοδεύωσιν· ἐπὶ τούτου δὲ πρέπει νὰ ἐπισταθῇ ἡ τοῦ ὑπουργείου προσοχὴ, ἵνα μὴ δὶς τοιαῦτα ἔξοδα χορηγῶνται εἰς αὐτούς.

Μηδενὸς ὅμως ὑποστηρίξαντος τὴν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ

δι' ἔξοδα περιοδείας τῶν Νομοταμιῶν ἀσημειώτου ποσοῦ εἰς 3000 περίπου τὸν προαγορεύσαντος, τὸ μὲν ἐδάφιον ὑπελείφθη ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶχεν· ἡ δὲ βουλὴ προέβη ἐπὶ τοῦ δ'. ς'. τοῦ ἄρθρου, ἐφ' οὗ ἐξεθηκέ τις, ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ς'. τούτῳ σημειουμένων ὡς κατὰ μῆνα χορηγουμένων 60 δραχ. εἰς ἕκαστον τῶν ἐμβολιαστῶν, οἱ νομάρχαι ἀναγκάζουσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια καὶ ψηφίζεται ἐν τοῖς τῶν δήμων προϋπολογισμοῖς ἄλλη αὐτῶν ἀντιμισθία, μὴ συμπεριλαμβανομένων, μηδ' εἰς ταῦτα μηδ' εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χορηγουμένην αὐτοῖς, τῶν ὑπὸ τῶν ἐμβολιζομένων διατρεφόμενων ἀμοιβῶν· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα γίνονται, ἐνῷ οὐδὲ κἂν ἅπαξ τοὺς δήμους ἐπισκέπτεται ὁ ἐμβολιαστής, ὡς ἐκ τοῦ οἰκείου δήμου, τοῦ τῆς Σαλαγείας, γνωρίζει, ἔνθα οὐδὲ προσῆλθεν ὁ τοῦ νομοῦ ἐμβολιαστής, διὰ ταῦτα πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ δίδηται αὐτοῖς τι παρὰ τῶν δήμων.

Πρὸς τὸν παρατηρήσαντα δέ, ὅτι κατὰ τὸν νόμον λαμβάνουσιν ἀμοιβήν τινα οἱ ἐμβολιασταὶ παρὰ μόνων τῶν εὐπορούντων πατέρων τῶν ἐμβολιαζομένων παίδων· ἀντὶ δὲ τῆς διὰ τὸν δεμαλισμὸν τῶν πενήτων ὀφειλομένης ἀμοιβῆς, λαμβάνουσι ποτόν τι παρὰ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐτησίως κατ' ἀποκοπήν, καὶ τοῦτο ἴσως ψηφίζουσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια.

Καὶ πρὸς ἄλλον ἐπιλέγοντα, ὅτι, ἐν τοῖς πλείστοις τῶν νομῶν, ὑπάρχουσιν εἰδικοὶ ἐμβολιασταί, οὐχὶ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀλλὰ παρὰ μόνων τῶν ἐμβολιζομένων πληρονόμενοι· οἱ δὲ γενικοὶ κατὰ νομοὺς ἐμβολιασταὶ λαμβάνουσι τήν τε ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν ἐδαφίῳ σημειουμένην ἀντιμισθίαν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ψηφιζομένην, διότι πολλαχοῦ ὑρίσταντοι δαπάνας ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ ὑποχρεούμενοι νὰ περιλθωσιν, ἐξ οὗ καὶ ἡ Κυβέρνησις, γνωρίζουσα ὅτι ὑπὸ τῶν δήμων χορηγεῖται αὐτοῖς ἀντιμισθία, ἐπὶ τοσοῦτον ηὔξησε τὸ ὑπὸ συζήτησιν ποσόν. Καὶ ὅτι, ἂν οὕτως δὲν εἶχεν, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε χορηγεῖ 60 μόνον δραχ. εἰς ἄνδρας, ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν ἐπιστημονικῶς ἐργαζομένους· ἐὰν δὲ τὰ ὑπὸ τῶν δήμων διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἐκλείψωσι, καταστρέφεται τότε ἡ τῶν ἐμβολιαστῶν τάξις.

Ἀπήντησεν ὁ αὐτός, ὅτι, διὰ ὧν ἐξέθηκε, προέθετο νὰ καταδείξῃ τὴν συμβαίνουσαν κατάχρησιν, τῶν μὲν δήμων πληρονόντων ἀντιμισθίαν ἐμβολιαστοῦ, τούτου δὲ μηδόλως ἐπισκεπτομένου τοὺς δήμους.

Προσέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι οἱ τὸν περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως

τοῦ Κράτους νόμον ψηφίσαντες, καὶ τὸν ἀνὰ πάντα νομὸν διορισμὸν ἐμβολιαστοῦ ἐγκρίναντες, προέθεντο νὰ συντρέξῃ τοὺς δήμους ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτῶν, ὡς καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἰατρῶν· προσδιώρισαν δ' 60 μόνον δραχμῶν ἀντιμισθίαν προνοήσαντες, ὅτι οἱ διορισθησόμενοι δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐπιστήμονες ἀλλ' ἐκ τῶν κατωτέρων, δυνάμενοι νὰ συντηρῶνται διὰ μόνων τῶν ὑπὸ τῶν ἐμβολιζομένων παίδων πληρονομένων, καὶ τῆς ὑπὸ τῶν δήμων χορηγίας ἀντιμισθίας τινος κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀπόρων. Καὶ ὅτι ἐκεῖ ἔνθα τοιαύτη συμφωνία δὲν προηγήθη, δὲν πρέπει νὰ χορηγῆται τι εἰς αὐτούς.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν παρατηρήσαντα, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα εἶναι, ἐὰν παραδεχηται ἡ οὐ ἡ βουλὴ τὴν εἰς τοὺς ἐμβολιαστὰς χορηγουμένην κατὰ μῆνα ἀντιμισθίαν τῶν 60 δραχμῶν, τὰ δ' ἄλλα ἐκτὸς τοῦ προκειμένου τυγχάνουσι· διότι αἱ ὀλιγωρίαι τῶν μὴ ἐπισκεπτομένων τοὺς δήμους ἐμβολιαστῶν, καὶ αἱ ὑπὸ τῶν νομαρχῶν πρὸς ἐκβίασιν τῶν δήμων καταθλίψεις, εἰσὶ καταχρήσεις, διοικητικῆς μερίμνης ἀντικείμενον.

Ἐπρότεινέ τις νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοι κατ' ἐπαρχίας ἐμβολιασταί, μὴ ἀρκούντων τῶν κατὰ νομοὺς ὑπαρχόντων δέκα· εἰς ἐκείνους δὲ νὰ χορηγῆται τοῦ λοιποῦ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ποσὸν τῶν 60 δραχμῶν.

Ἐξέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρέπει πολλὴν νὰ ἐπιστήσῃ προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων, διότι εἰς πολλοὺς τῶν νομῶν πολλὰ συνέβησαν δυσάρεστα, εἴτε ἐκ τοιαύτης τῶν ἐμβολιαστῶν προθέσεως, εἴτε ἐκ τῆς κακῆς ποιότητος τῆς δαμαλίδος.

Μετὰ τούτους ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δαμαλισμοῦ δὲν ἐδύναντο νὰ ὦσι τὰ ἐλπιζόμενα, διότι τινες τῶν ἐμβολιαζομένων ἤρχοντο νὰ ἀποτισωσιν εἰς τοὺς ἐμβολιαστὰς τὴν κανονισμένην ἀμοιβήν· οἱ δ' ἐμβολιασταί, μὴ ἐπαρκοῦντες εἰς τὴν πλῆθυν τῶν χρῃζόντων ἐμβολιασμοῦ, δὲν ἐπεσκέπτοντο αὐτοὺς πλέον, ἀλλὰ, μόλις τὴν δαμαλίδα ἐνέντες ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα αὐτῶν, παρέδιδον αὐτοῖς τὴν περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀπόδειξιν. Ὅτι ἐκ τούτου ἐπῆλθε νὰ ὀνῶσι προσβεβλημένοι ἐξ εὐλογίας ἄνδρες, ἀποδείξιν ἐμβολιασμοῦ κομίζοντες, καὶ αἱ ἀποδείξεις αὗται νὰ ἀπολέσωσι τὴν σημασίαν αὐτῶν· πρὸς ἀνόρθωσιν δ' αὐτῶν πρέπει καὶ κατ' ἐπαρχίαν νὰ διορισθῶσιν ἐμβολιασταί, ὑπὸ τῶν δήμων πληρονόμενοι, ἤ, ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν ἐπαρκῶσιν, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πρέπει νὰ

ἀποδειχθῇ γενναία ἐπ' ἀντικειμένων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

Ὑποστηριξάντων πολλῶν τὴν γνώμην ταύτην, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι οἱ κατ' ἐπαρχίας διοριστέοι ἐμβολιασταὶ δὲν πρέπει νὰ πληρώνωνται ὑπὸ τῶν δήμων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Καὶ ἄλλος, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1842 τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ψηφίζουσιν ἀντιμισθίαν διὰ τοὺς ἐμβολιαστάς· ἐπιγίνεται δ' ἡ παρατηρηθεῖσα τῶν ἐμβολιαστῶν ὀλιγωρία, ἐκ τῆς κακῆς πίστεως, μεθ' ἧς οἱ κατὰ νομοὺς ἐμβολιασταὶ προσφέρονται εἰς τοὺς ὑφ' αὐτοὺς εἰδικούς, μηδὲν ἀποδιδόντες αὐτοῖς ἐξ ὅσων εἰσπράττουσι.

Μετ' ἄλλον δὲ προσθέντα, ὅτι οἵ τε δῆμοι καὶ τὸ κράτος ὀφείλουσι νὰ δαπανῶσιν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας· καὶ εἰς τὸ τελευταῖον μὲν ἀνήκει ἡ ἐκ τῶν γενικῶν ὑγειονομικῶν μέτρων δαπάνη, εἰς τοὺς πρώτους δ' ἡ ἐκ τῶν μερικῶν ὡς ἡ προκειμένη.

Ἡ Βουλὴ ἀπεψήφισε ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸν § δ'. κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ μὲ τὰ λεχθέντα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ὑπουργείου· μηδεμιᾶς δὲ γενομένης παρατηρήσεως ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων τοῦ ἄρθρου παραγράφων, παρεδέχθη καὶ τούτους κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρ. 1 ὡς ἐν τοῖς παραγράφοις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ προταχθείσας παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ 2 ἄρθρ. καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ κατὰ τῆς σπατάλης, τῆς ἐκ τῶν ἐπιμισθίων τῶν ἰατροσυνέδρων ἀγορορεύσας, ἄπορον εἶναι πῶς δὲν κατέδειξε καὶ τὴν ἐν τῷ § 19 τοῦ Δ'. μέρους τοῦ ἄρθρου, χορηγοῦντι ἐπιμίσθια ὡσαύτως εἰς τρεῖς νομαϊατροὺς διὰ τὴν νόσον τοῦ σπυροκώλου· Ὅτι σπατάλη τοιαύτη ἑτέρα ὑπάρχει εἰς τὰ ὑγειονομεῖα, ὡς εἰς τὴν Σύρον, ἐκ τοῦ διορισμοῦ ἰδίου ἰατροῦ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ἰδίου δὲ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, καίτοι ὑπάρχοντος πλὴν τούτων νομοϊατροῦ, δυναμένου τὰ ἔργα αὐτῶν νὰ ἐκπληρόῃ καὶ μισθὸν παρὰ τοῦ δημοσίου λαμβάνοντος. Ὅτι καὶ ὁ τῶν σημειουμένων ὀκτὼ ἰατρῶν διορισμὸς ἤθελε κριθῇ ὡς σπατάλη, ἐὰν δὲν ἐσημειοῦτο τὸ *ὅπου καλεῖ ἡ χρεία*, δηλονότι ἐὰν δὲν ἐπρολέγετο διὰ τούτου, ὅτι θέλουσι διορισθῇ μόνον ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι ἰατροὶ παρὰ τοῦ δημοσίου μισθοδοτούμενοι· διότι, ὡς ἔχει, ἡ τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τοὺς ὀκτὼ ἰατροὺς διαχείρισις ἀνατίθεται ἐμπιστευτικῶς εἰς τὸν ὑπουργόν, ἵνα ὑπὸ τὸν τεθειμένον ὅρον κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ. Ὅτι εἰς ταῦτα ὡρμήθη ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς βουλῆς

ἐκπεφρασμένης ἀρχῆς, ἵνα ἀνατίθενται ἄνευ ἐπιμισθίου αἱ ὑπηρεσίαι εἰς τοὺς ἔχοντας τοιαύτας τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ μὴ μισθοδοτῇ ἰδίως καὶ δι' αὐτὰς τὸ δημόσιον· κατὰ συνέπειαν δ' αὐτῆς καὶ εἰς Σκιάθον, καὶ εἰς Λυκαλιάπολιν, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄλλοι ἰατροὶ παρὰ τοῦ δημοσίου μισθοδοτούμενοι, δὲν πρέπει νὰ διορισθῶσιν οἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενοι, καὶ τὰ σημειούμενα ἐπιμίσθια τοῦ ὑγειονόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ ὑγειονομείῳ γραμματέως καὶ ἰατροῦ, ὡς παρὰ τοῦ δημοσίου μισθοδοτουμένων, πρέπει νὰ ἀπαλειφθῶσι, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τοῦ ὑγειονόμου καὶ γραμματέως τοῦ ὑγειονομείου Βονίτσης. Τελευτῶν δ' ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ πάντα τὰ δι' ἀνάγκην τοιαύτην σημειούμενα ποσά.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, παρατηρήσαντα, ὅτι εἷς τε τὸ ὑγειονομεῖον καὶ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σύρου ὁ αὐτὸς ἰατρὸς ὑπάρχει· ζητεῖται δὲ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰδία δι' ἕκαστον πίστωσις, οὐχὶ διότι εἰσὶ δύω, ἀλλὰ διότι εἶναι πιθανὸν ἐξ ἀνάγκης νὰ διορισθῇ εἷς τὸ μέλλον καὶ ἴδιος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἰατρός. Καὶ μετὰ ἄλλον προσθέντα, ὅτι τὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ ὑγειονομείου Σύρου δὲν ἀνετέθησαν εἰς τὸν ἐκεῖ νομοϊατρὸν, διότι ἴδιον ἀπαιτοῦσιν ἰατρὸν, πᾶσα δὲ τοιαύτη συγχώνευσις ἤθελεν εἶσθαι ἐπικίνδυνος. Ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν, ἐὰν ὑποστηρίζηται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος περὶ ἀπαλείψεως τῶν καταδειχθέντων ἐπιμισθίων πρότασις, καὶ, μηδενὸς ὑποστηρίξαντος αὐτὴν, δὲν ἐπέτρεψε νὰ προβῇ ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν.

Παρετήρησέ τις ἐπὶ τούτου, ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποστήριξις τῶν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν προτεινομένων, δὲν διαγράφεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, περιορίζουσα ἄλλως τὴν ἐλευθερίαν τῆς συζητήσεως. Ἀντεῖπε δ' ὁ πρόεδρος, ὅτι τοῦτο γίνεται κατὰ ῥητὴν τοῦ κανονισμοῦ διάταξιν.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, πληροφορηθεῖσα πληρέστερον περὶ τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ὑρίστανται αἱ τοῦ Πειραιῶς ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ, συγκατετέθη νὰ ἐγκριθῶσι καὶ ταῦτα· ὁ δ' εἰσηγητὴς αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διέγραψε τὴν γνώμην της ταύτην. Ὁ εἰσηγητὴς ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐσημείωσεν ἐν τῇ ἐκθέσει τὸ ποσόν· λαβοῦσα δὲ κατόπιν πληροφορίας, ἐξ ὧν ἐπείσθη ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῶσι τὰ ἐπιμίσθια ταῦτα, ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ προτείνῃ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν. Καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπι-

τρωπῆς προσέθηκεν, ὅτι ἀληθῶς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐξεφράσθη γνώμη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐπιμισθίων· ἐπεκράτησεν ὅμως διὰ πλειοψηφίας ἡ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως αὐτῶν, καὶ ταύτην ὁ εἰσηγητὴς ἐξέθηκε, παραλείψας μὲν ἐν ἀρχῇ νὰ κάμῃ λόγον τινα περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει, προσθεὶς δὲ κατόπιν αὐτὰ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπή, παρατηροῦσα ἀφ' ἑνὸς, ὅτι οἱ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μισθοὶ δὲν εἶναι οὕτως εὐτελεῖς, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι τὰ ἐπιμίσθια αὐτῶν οὐδὲ πέρυσιν εἶχον ἐγκριθῆ, ἔκτοτε δὲ οὐ μόνον δὲν ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις ἀλλ' ἴσως εἶναι χείρων ἐκείνης, συνεφώνησεν ἵνα ἀφαιρεθῶσι τὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητούμενα ἐπιμίσθια.

Ἀντεῖπε δ' εἰς ταῦτα εἷς μὲν, ὅτι ὁ τὴν χορηγίαν ἐπιμισθίων, εἰς τὸν ὑγειονόμον καὶ γραμματέα τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς, ὑπαγορεύσας λόγος εἶναι ἰσχυρός· διότι οὗτοι καὶ πλείονα ἔργα ἔχουσι, καὶ εἰς διαρκεῖς σχέσεις μετὰ ξένων προσερχομένων διατελοῦσιν, ἐκ τούτου δὲ εἰς πλείους δαπάνας ὑποβάλλονται. Ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ σεσημειωμένα ἐπιμίσθια, οὐ μόνον διότι ὁ νόμος ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωσι τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε νὰ χορηγήσῃ ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, ὡς ἐκπληροῦντας καὶ ἄλλα ἔργα. Ὅτι ἀληθῶς δὲν ἐπληροῦντο πέρυσιν εἰς αὐτοὺς ἐπιμίσθια, ἀλλ' ὀλιγωτέραν τότε εἶχον ἐργασίαν, καθαριζομένων τῶν προσορμιζομένων πλοίων εἰς Αἴγιναν· ἤδη δὲ, ὅτε εἰς Πειραιᾶ ταῦτα καθαρίζονται, αἱ δ' ἡμέραι τῆς καθάρσεως ἠλαττώθησαν, δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ἐπιμίσθιον αὐτῶν, ἵνα ἐξακολουθῶσι μετὰ ζέλου τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ἐκπληροῦντες. Ὅτι, ὑπὲρ τοῦ ὑγειονόμου καὶ γραμματέως Βονίτσης, ἐσημειώθη ἐπίσης ἐπιμίσθιον, διότι τὸ καθαρτήριον ἀπέχει πολὺ τοῦ ὑγειονομείου, οὗτοι δ' ἀναγκάζονται νὰ μεταβαίνωσιν ἐκεῖσε ἔρριπτοι, καὶ νὰ δαπανῶσι πρὸς τοῦτο· ἄλλως τε δὲ, καὶ ἐκ τοὺς νοσώδους τοῦ κλίματος, πολλὰ ὑρίστανται οἱ ἐκεῖ διατελοῦντες ὑπάλληλοι. Καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, ἐκτιμῶν τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἐπίστις ἐκ πνεύματος οἰκονομίας ὠθεῖται· ἐφ' ᾧ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὑγειονομείοις Ναυπλίου καὶ Πατρῶν ἰατροὺς, κρίναν περιττοὺς, ἀπέλυσαν ἀρτίως.

Ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν τῶν καταδειχθέντων ἐπιμισθίων ἀφαίρεσιν· συγκατετέθη δὲ μόνον, συμφωνήσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς

τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ζητουμένου ποσοῦ τοῦ διὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑξαμηνίαν μισθοῦ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐλαττώσασα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ 1/8 τοῦ Α. μέρους τοῦ 2 ἄρθρου εἰς δραχμὰς 4,500.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι, ὅταν ὁ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν νόμος ψηφισθῇ, ἡ κυβέρνησις ἐπηγγέλθη, ἵνα μὴ διορίσῃ πάντας τοὺς ἀναγεραμένους ὑπαλλήλους, καὶ ἵνα τὰ ἔργα των εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους ἀναθέσῃ πρὸς οἰκονομίαν. Ὅτι, εἰσερχόμενοι εἰς οἰκονομικὴν ἔνδειαν, ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν ἐποψιν μόνον τῆς ἀνάγκης καὶ οὐχὶ τῆς τῶν προσώπων οἰκονομίας, καὶ νὰ ἐλαττώσωμεν πάντα τὰ περιττὰ ἔξοδα. Καὶ ὅτι ἡ τῶν θέσεων συγχώνευσις πρέπει νὰ συστῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἵνα πραγματοποιηθῇ τοὐλάχιστον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ μέλλοντος ἔτους, ὅπως ἐπενεχθῶσι τὰ παθούμενα ἀποτελέσματα τῶν οἰκονομιῶν.

Προσέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι ἡ εἰς τὸν ὑγειονομικὸν κλάδον συνεδείνωσα σπατάλη εἶναι ἀνοικονόμητος, διότι πολλαχοῦ ἐν μιᾷ ὑπηρεσίᾳ ἀνθ' ἑνὸς τρία ἄτομα διορίζονται ἄνευ ἀνάγκης· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα αἱ τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρήσεις εἰσὶν ὀρθαί, καὶ, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, πρέπει κατ' ἐπανάληψιν νὰ συστηθῇ εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἡ καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καταδειχθῇσα ἀνάγκη οἰκονομιῶν τοιούτων. Καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ὑπολαβόντα, ὅτι οἱ ζητοῦντες θέσεων συγχωνεύσεις ὀφείλουσι διὰ πραγμάτων νὰ καταδείξωσι τὰς συγχωνευτέας θέσεις, καὶ τότε θέλουσιν ἀναπτυχθῆ. Ἐπανέλαβεν ὁ αὐτὸς, ὅτι, πολλάκις καταδειχθεισῶν ἄλλοτε τῶν συγχωνευτέων θέσεων, ἡ ἐπιτροπὴ περιορίσθη νὰ ἐκθέσῃ γενικῶς τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς· ἐὰν δ' ἀπαιτῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ καταδειχθῶσιν αὐθις αἱ συγχωνευτέαι θέσεις, ἐπαγγέλλεται νὰ καταδείξῃ αὐτὰς προσηκόντως.

Ἡ βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέχεται τό τε 2 ἄρθρον καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπαναληφθείσας καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν, ἀφαιρεσασα ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου μόνον δραχμ. 1,500, διὰ τὴν ἐξάμηνον ὡς εἰρέθη μισθοδοσίαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἐπιθεωρητῶν· ἔχουσι δὲ τό τε ἄρθρον καὶ αἱ τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις οὕτω·

« 2. Ὑγειονομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια . . δρ. 270,100:—

« Ἀλλὰ θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἡ ἐπιτροπή σας, να ὑπενθυμίσῃ ἐνταῦθα ὅτι ἐν καιρῷ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου, ἐρρέθη,

τουτέστιν, ὅτι ἡ τοῦ ὑγειονομικοῦ ὀργανισμοῦ ἐφαρμογὴ νὰ γίνηται ὅπου ἀνάγκη ἀπόλυτος ἀπαιτεῖ αὐτὴν, διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνηται ὁ προϋπολογισμὸς μὲ περιττὰς δαπάνας εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται μεγίστη οἰκονομία· πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὁποίας πείθεται, ὅτι θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα καὶ ἡ συγχώνευσις διαφόρων ὑγειονομολιμεναρχικῶν καὶ τελωνιακῶν θέσεων, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδεμία θὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐνεργουμένην ἀπὸ ἱκανὰ πρόσωπα. »

Ἐπίσης παραδέχθη καὶ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου, διηρημένον, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς δύω μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀποτελεῖ ὁ ἀ. § τοῦ ἄρθρου, τὸ δὲ δεύτερον ὁ β'. § αὐτοῦ, καὶ ἔχον οὕτω·

« 3. Ἔκτακτα ὑγειονομικὰ . . . . . δρ. 18,000.—»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Σ. Γρίβα καὶ Σ. Α. Βαρότση, συνήφθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις ἐψηφίσθη παμψηφεί, διὰ ψήφων 76.

Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι διεβιβάσθη εἰς τὸ προεδρεῖον ὑπὸ μὲν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἡ περὶ τῶν ἐν Ναυπλίᾳ τολμηθεισῶν βασάνων ἔκθεσις τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, αἱ περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀπεσταλμένων ἀξιωματικῶν πληροφορίαι, προύκάλεσε τὴν μὲν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἵνα συνέλθῃ καὶ ὑποβάλῃ τὴν ζητηθεῖσαν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῆς καταγγελίας τὰς βασάνους ἀναφορᾶς, τὴν δὲ βουλὴν, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ δευτέρου· αὕτη δ' ἐνέκρινεν ἐπ' αὐτοῦ νὰ προσέλθῃ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς διὰ τῶν ἐγγράφων του δοθείσας αὐτῇ πληροφορίας.

Ἀναβαλὼν δὲ τὴν συνέχειαν τῆς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμοῦ συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ ἐπίσης προεδρεύσας πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν
Ι. ΤΟΜΑΡΑΣ·

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Τῆς 14 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν 9 π. μ. τῶν Κ βουλευτῶν, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν δ' εἰς αὐτὴν τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καταδειχθέντων ἀπόντων Κ. Γεωρ. Κονδύλη, Χρ. Ν. Δεμάθα, Ι. Ζαρχθέντων ἀπόντων Κ. Γεωρ. Κονδύλη, Χρ. Ν. Δεμάθα, Ι. Ζαρκου, Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκη, Ε. Χ. Τσούχλου, Γ. Κ. Μαυρομιχάλου καὶ Α. Ἀρμάου, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος πρεσβυτέρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει, ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ μηνιαίας ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν ἐξ Ὕδρας βουλευτὴν, Κ. Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτου.

Ὁ πρόεδρος, καλέσας αὖθις τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἵνα ταχέως ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ἐν Ναυπλίᾳ γενομένων βασάνων ἀναφορᾶς, καὶ γνωστοποιήσας εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Κ. Ἀτζίδου, ἐφ' ἧς ἀνέθηκεν αὕτη εἰς τὸ προεδρεῖον ἵνα ἀρυθῇ πληροφορίας τινὰς, ὡμίλησε τριμελὴς ἐπιτροπὴν ἵνα τὰς πληροφορίας ταύτας ἀρυσθῇ, ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου συζητήσεως· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ε. Κεφαλαίου, ἐξέθηκέ τις, ὅτι, ἰδὼν αὐταῖς ὄψεσι τὰ κτήνη τοῦ παρὰ τῷ γεωργικῷ σχολείῳ προσηρτημένου ἱπποφορβείου, εὗρεν αὐτὰ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν κείμενα, καὶ οὐ μόνον μηδόλως συντελοῦντα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συντηρήσεως τοῦ ἱπποφορβείου, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμια εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ ὅτι, τοῦτο φέρων ἤδη εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, σπεύδει νὰ συστήσῃ εἰς αὐτὴν τῶν ζώων τούτων τὴν ἀντικατάστασιν, μέλλουσαν νὰ συντελέσῃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ πρὸς πεῦσιν τῶν πολλάκις λεχθεισῶν καταχρήσεων, ὡς συμβαινουσῶν περί τε τὴν πιστοποίησιν τοῦ ψόφου ἢ τῆς γεννήσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐνέργειαν.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν δ' ὑπουργὸν, ἐπενεγκόντα, ὅτι, λαβὼν γνῶσιν τῶν ἐκτεθέντων κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα καθ' ἃ διατελεῖ ὑπουργὸς, ἐξέδωκεν ἤδη τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν τοιούτων ζώων· καὶ ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ περὶ καταχρήσεων, διότι αἱ ἐνεργούμεναι δημοπρασίαι πᾶσαι φέρουσι πάντας τοὺς νομίμους τύπους.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 4. ἄρθρον τοῦ Ε. Κεφαλαίου κατὰ τὸν πιοῦπολογισμὸν, ἐκ δραχ. 47 010.

Ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ 2 ἄρθρ. παρετηρήθη, εἰς τὸν 25 § αὐτοῦ, δι' οὗ ζητεῖται χορηγία 4,800 δραχμῶν, πρὸς ἐπισφίαν μισθοδοσίαν τοῦ παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ βασιλ. ἐπιτρόπου, ὅτι ὡς μισθὸς τοῦ ὑπαλλήλου τούτου εὑρηρίσθησαν διὰ τοῦ περυσινοῦ προϋπολογισμοῦ 300 μόνον δραχμαί· ἡ δὲ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν προτεινομένη εἰς 400 αὔξησις αὐτοῦ δὲν δικαιολογεῖται, μηδὲ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β. ἐπιτρόπου τούτου πολλαπλασιασθεισῶν, διότι καὶ πέρυσι καὶ ἔρεστος δὲν ἔχει ἐργασίαν τινα, μηδὲ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως βελτιωθείσης.

Ἀπηντήθη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη ἐπεστάθη ἐπὶ τῆς προτεινομένης αὐξήσεως, ἀφορμὰς δ' εἰς τὴν ἀξιολογότητα τῆς θέσεως τοῦ παρὰ τῇ ἐθν. τραπέζῃ βασ. ἐπιτρόπου, οὔσης λίαν ἐπιφανοῦς, καὶ θέλουσα νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὸν εἰς ταύτην ἀποδοτέον μισθὸν κατὰ λόγον τῆς ἀξιολογότητος αὐτῆς, ἐνόμισε μὲν νὰ αὐξηθῇ εἰς 400 δραχ. τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἡ μισθοδοσία, δὲν ἐπιμένει δ' εἰς τὴν κρίσιν ταύτην, ἐὰν ἡ βουλὴ ἄλλως ἀποφασίσῃ.

Προσετέθη ὑπ' ἄλλου μέλους αὐτῆς, ὅτι ἀληθῶς ἐν ταῖς συζητήσεσι τῆς ἐπιτροπῆς λόγος περὶ τούτου ἐγένετο· ἐνεκρίθη δ' ἀναγκαία ἡ αὔξησις τοῦ μισθοῦ τούτου εἰς 400 δραχ. ἑκατὸν γαλλικὰ τάλληρα λαμβάνοντος ἄλλοτε παρὰ τοῦ Ἕλλην. ταμείου τοῦ τὴν θέσιν ταύτην κατέχοντος Λεμαίτρ. καὶ ἑκατὸν ἔτερα ἀποζελούσης ἔτι αὐτῷ ἀντὶ μισθοῦ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὅτι, ἐὰν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ τὴν θέσιν κατέχων δὲν ἔχῃ ἐργασίαν, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐπιρρέψῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ κρίσιν.

Ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, ὅταν ἡ ἐθνικὴ τράπεζα συνεστάθη, τὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἔργα ἦσαν ἀνατεθειμένα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης, ἥτις πολλάκις ἐπὶ σπατάλῃ κατεκρίθη ἐντεῦθεν, εἰς τὸν τότε ἀντιπρόεδρον τοῦ ἐκτελεστικοῦ συνεδρίου Κ. Σ. Δάφνην· κατόπιν δὲ ἀνετέθησαν μὲν τὸ πρῶτον εἰς τὸν Γάλλον Λεμαίτρ, ἐπὶ τῷ μισθῷ τῶν 100 ταλλήρων, ἀφῃρέθησαν ὅμως καὶ ἀπὸ αὐτὸν μετὰ ταῦτα καὶ ἀνετέθησαν λόγῳ οἰκονομίας εἰς ἕνα τῶν γραφειαστῶν, καὶ οὕτως εἶχον τὰ περὶ τούτου μέχρι τοῦ 1845· ἀφ' οὗ ὅμως διεδόθη ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἦναι πολυτελέστερον καὶ νὰ ὑπηρετῆται διὰ περισσοτέρων ὀργάνων, ἐπλακώθη τοτε ἰδία καὶ ἡ τοῦ μ. τούτου ἐπιτρόπου θέσις, ἐπὶ μισθῷ 300 μόνον δραχμῶν, τοῦ

ὁποίου ἡ αὔξησις εἰς 400 προτείνεται· ἐνῷ καὶ ὁ τὴν θέσιν ταύτην κατέχων, μὴ ἔχων τὰς ἀναγκαίας οἰκονομικὰς γνώσεις, κατ' οὐδὲν παίσταται χρήσιμος, καὶ ἐργασίαι δὲν δύνανται ποτε νὰ βαρύνωσι τὸν τὰ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐκτελοῦντα, καὶ ἡ οἰκονομικὴ τοῦ ἔθνους κατάστασις ἀπαιτεῖ νὰ περιορισθῶσιν αἱ τοῦ κράτους δαπάναι εἰς μόνας τὰς ἀναποφεύκτους.

Ἀντελέχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι τοῦ Β. ἐπιτρόπου εἰσὶ σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ τὰ ἔργα κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς τραπέζης, τὸ δὲ κατάστημα αὐτῆς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ τὴν συνδρομὴν τοῦ δημοσίου, διὰ τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλλεται νὰ παράσχῃ, καὶ μέχρι τοῦδε παρέσχε· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἤδη διοδόμενος εἰς τὸν Β. ἐπίτροπον εὐτελὴς μισθὸς δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν τῆς θέσεως ἀξιολογότητα, διὰ τοῦτο καλῶς ἡ ἐπιτροπὴ ὑπεστηρίξε τὴν αὔξησιν αὐτοῦ.

Ἀντετάχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ὁ ἐκ ταλλάρων ἑκατὸν μισθὸς τοῦ Γάλλου Λεμαίτρ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν, καὶ ὡς δημιουργὸν τῆς τραπέζης καὶ ὡς καλεσθέντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς· καὶ ὅτι ἀληθῶς τὸ κατάστημα διωργάνωσεν ὁ Β. ἐκεῖνος ἐπίτροπος, ὡς διατελῶν τότε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς τραπέζης γνωρίζει, ἐνῷ ὁ νῦν τὴν θέσιν ταύτην κατέχων τὴν ἀργίαν μόνην ἔχει κύριον ἔργον.

Ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι αἱ μισθοδοσίαι κανονίζονται, οὐχὶ ἐκ τῆς ἱκανότητος τῶν λαμβανόντων αὐτὰς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀξιολογότητος τῆς θέσεως. Καὶ ὅτι, μ' ὅλον ὅτι καὶ κατὰ Δεμαίτρ ἄλλοι ἔγραψαν κατηγορήσαντες αὐτὸν ὡς ζημιώσαντα τὴν τράπεζαν, ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἱκανότητα τοῦ κατέχοντος θέσιν τινὰ μόνη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ, ἀπομακρύνουσα ἀπ' αὐτῆς τὸν δεικνυμένον ἀκαταλλήλον, διὰ τοῦτο, μὴ ὄντος ἔτι γνωστοῦ οὐδ' ἂν ὄνου Β. ἐπίτροπος ἦναι ἀνίκανος οὐδ' ἂν δὲν θέλῃ ἀπομακρυνθῇ τῆς θέσεως ταύτης, ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν προταθεῖσαν ἐλάττωσιν.

Καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι διὰ τῶν ἐκτεθέντων δὲν ἐπροτίθη ἐλάττωσίς τις, ἀλλ' ἡ ἔγκρισις τοσούτου μισθοῦ εἰς τὸν Β. ἐπίτροπον, ὅταν ἐχορήγει αὐτῷ καὶ ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους προϋπολογισμός· καὶ ὅτι τὰ περὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ μισθοῦ τοῦ Β. ἐπιτρόπου δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται μὲ τὰ περὶ συνδρομῆς εἰς τὴν τράπεζαν, μετὰ γενναιότητος ἀποδοθείσης πάντοτε ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νὰ διατηρηθῇ ὁ τοῦ Β. ἐπι-

τρόπου μισθὸς εἰς 300 δραχ. ὡς ἦτον καὶ πέρυσιν, ἐλαττώσασα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ 25 §. τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου εἰς δραχ. 3 600.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατόπιν παρεδέχθη καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέρη τοῦ 2 τούτου ἄρθρου, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινάσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν ἐλευσομένων ἐπιτροπῶν τῶν ἐμποικῶν ἐπιμελητηρίων σεσημειωμένων ἐν §. 26 δραχμῶν 2.000· οὕτω δὲ τὸ ψηφισθὲν ἄρθρον, μετὰ τὰς γενομένας ἀφαιρέσεις, ἔχει οὕτω·

« 2. Τέχναι καὶ ἐπιτηδεύματα . . . . . 39 442. »

Παρεδέχθη ἐπίσης ἡ Βουλὴ καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἀναγνωσθὲν 3 ἄρθρον, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις ἐκ 43.896 δραχ. διὰ γεωμετρικὰς καὶ τοπογραφικὰς ἀνάγκας, ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσας οὕτως·

«Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σχεδίου τῶν Πατρῶν, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὁποίας πολλάκις ὕψωσε τὴν φωνήν της ἡ Βουλή, κατήντησε σχεδὸν νὰ διαπιστωθῇ. Ἡ ἐπιτροπή σας δὲν ἠμπορεῖ καὶ ἤδη, εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ νὰ συστήσῃ διὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐπίσπευσιν αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐνεργουμένης συμφώνα μὲ τὰ καινοισθέντα· νὰ ληφθῇ δὲ ἐπίσης πρόνοια καὶ περὶ τῶν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ κράτους ὑπαρχόντων τοιαύτης φύσεως ἀντικειμένων.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἀκολούθου 4 ἄρθρου, εἰς μὲν τὸν 9. 5· αὐτοῦ, παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι τὸ σημειούμενον ὡς διδόμενον δι' ἐκμίσθωμα τοῦ καταστήματος ποσὸν τῶν 260 δραχ. εἶναι λίαν μέγα, μὴ οὖσης τοσοῦτον μεγάλης τῆς ἐκμεμισθωμένης οἰκίας, ὄντος δὲ δυνατοῦ νὰ ἐκμισθωθῇ διὰ τοσούτου καὶ ὀλιγωτέρου ἔτι ποσοῦ οἰκία πολλῷ μείζων τῆς ὑπαρχούσης. Ὅτι πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων προσηνέχθησαν πρὸς ἐκμίσθωσιν οἰκίαι ἄλλαι καταλληλοι, δὲν συνήνεσεν ὅμως, ἵνα τὸν συγγενῆ αὐτοῦ ἰδιοκτήτην τῆς οἰκίας ὠφελήσῃ. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐγκριθῇ διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην ποσὸν μεῖζον τῶν 150 δραχμῶν.

Ἐπηνέχθη δ' ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι καὶ αὐτὴ κατεῖδεν, ὅτι τὸ χορηγούμενον ἐκμίσθωμα τῆς οἰκίας αὐτῆς εἶναι μεῖζον ἢ κατ' ἀξίαν· ρόδῳ ὅμως, μὴ ὑπάρχη προσμεμπερωνημένη ἡ τῆς ἐκμισθώσεως διάρκεια καὶ δὲν ἔλειξεν ἔτι, ἀπέσχε νὰ προτείνῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ σεσημειωμένου ποσοῦ, ἐπεφόρτισεν ὅμως αὐτὸν ἵνα συστήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν, νὰ ληφθῇ φροντὶς

περὶ εὑρέσεως ἄλλης οἰκίας, ἐπίσης κεντρικῆς καὶ εὐθηνοτέρας, ἅμα τῇ λήξει τῆς συμπερωνημένης ἐκμισθώσεως.

Ἡ βουλὴ ἐνέκρινε νὰ γενῇ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκτεθεῖσα σύστασις.

Εἰς δὲ τὸν 12 §. αὐτοῦ, ἠρωτήθη ὑπό τινος ὁ ὑπουργὸς, ἐὰν τὰ πρὸς περιοδείαν τεταγμένα χρήματα δίδωνται εἰς τὸν διευθυντὴν, καὶ ὅταν δὲν ἐξέρχηται εἰς περιοδείαν· διότι πρὸ ἐτῶν δὲν ἐνθυμεῖται τις, ἂν ὁ Γεν. διευθυντὴς ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν τινα, μὴ οὖσης τοιαύτης βεβαίως τῆς εἰς Σύραν πρὸς διασκέδασιν ἢ ἄλλον τινα σκοπὸν μεταβάσεώς του.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων περιοδεία εἶναι λίαν ἀναγκαία· πέρυσι δὲ, ὅτε μακρὰν τοιαύτην οὗτος ἐπεχείρησεν, εἰς πολλῷ πλείω ἔξοδα τῶν ἤδη διδομένων ὑπεβλήθη. Καὶ ὅτι, γινομένης περιοδείας, δὲν εἶναι προσδιωρισμένα τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα θέλει ἐπισκεφθῇ, ἀλλὰ προσδιορίζει αὐτὰ ὁ διευθυντὴς κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται νὰ γενῇ ἡ κατὰ διετίαν ἐπιβεβλημένη γενικὴ περιοδεία.

Ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐρωτήσαντος, ὅτι πρὸ τετραετίας ὁ διευθυντὴς δὲν ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν· πέρυσι δὲ, ἐξελθὼν κατὰ διαταγὴν εἰς τοιαύτην καὶ μόλις εἰς Μέγαρα μεταβάς, κατώρθωσε νὰ ἐπανέλθῃ αὖθις δι' ἀδείας, λόγῳ ἀσθενείας, πράγματι δὲ κομματικῶν ἐνεργειῶν.

Ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχ. κατὰ μῆνα ἀναγκαίως χορηγεῖται εἰς τὸν διευθυντὴν, κατὰ τὸ καταστατικὸν τῶν ταχυδρομείων διάταγμα· ἡ δ' ἐπιτροπὴ παραδέχθη τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐννοοῦσα, ὅτι τότε μόνον δίδονται αἱ κατὰ μῆνα χορηγητέαι αὗται ἑκατὸν δραχ. εἰς τὸν διευθυντὴν, ὅταν πραγματικῶς ἐξέρχηται κατὰ τὸν μῆνα ἐκεῖνον εἰς περιοδείαν.

Ἐπροτάθη ὑπ' ἄλλου νὰ συγκεφαλαιωθῶσι τὰ κατὰ μῆνα πρὸς περιοδείαν χορηγούμενα ποσὰ εἰς ἕν, τὸ ὁποῖον νὰ χορηγῆται εἰς τὸν διευθυντὴν κατ' ἔτος, ὅταν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς περιοδείαν ἐξῆλθεν.

Ὑπεδείχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, καὶ ἂν ὅλα τὰ ταχυδρομεῖα κατὰ τὴν γενικὴν περιοδείαν ἐπισκεφθῇ ὁ διευθυντὴς, ἀρκοῦσιν αὐτῷ 300 δραχ., ὡς ἐπιβιβασθησομένῳ εἰς ἐθνικὸν πλοῖον καὶ δι' αὐτοῦ περιοδεύσοντι· αἱ δὲ διδόμεναι χίλιαι διακόσιαι κατ' ἔτος ἀρκοῦσι νὰ μεταβῇ τις καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα τῆς Εὐρώπης μέρη.

Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν εἰς 500 μόνων δραχμάς.

Ἐβεβαιώθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, ὅτε εἰς περιοδείαν ἐξῆλθε πέρυσιν ὁ διευθυντὴς, διέβη ἐκ Μεγάρων, ἔνθα διατελεῖ ὁ ἀγορεύων ἔπαρχος, καὶ, διανυκτερεύσας, ἐξηκολούθησεν ἀμέσως τὴν ἐπιοῦσαν τὴν εἰς Πελοπόννησον περιοδείαν του· ἀποπερὰς δ' αὐτὴν διέβη αὖθις ἐκ Μεγάρων, καὶ παρέμεινε τρεῖς περίπου ἡμέρας, μεθ' ἃς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ. Καὶ ὅτι κατὰ πᾶσαν τοιαύτην περιοδείαν δαπανᾷ ἀληθῶς πολλῷ πλείω τῶν διδομένων αὐτῷ.

Ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι, ἐὰν ὁ διευθυντὴς περιοδεύσῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς, τότε μόνον θέλει λαβεῖ τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἑκατὸν δραχμάς· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο, μηδενὸς ἀδίκου καταχρήσεως ὑπάρχοντος, δὲν πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ κανονισμένον ποσόν.

Καὶ ἐξετέθη αὖθις ὑπ' ἄλλου, ὅτι ὁ Νομάρχης λαμβάνει 300 δραχμὰς δι' ἔξοδα περιοδείας κατὰ τὸν ὑφ' αὐτὸν νομόν· ἔχει ὅμως ἐπ' αὐτῷ νὰ ἐκπληρώσῃ περιοδεύων ἔργα μεγίστης σπουδῆς ἄξια, ἐνῷ τὰ ὑπὸ τοῦ περιοδεύοντος διευθυντοῦ εἶναι τόσῳ ἐπουσιώδη, ὥστε δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου. Καὶ ὅτι ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων κατ' ἐκείνους μόνους τοὺς μῆνας πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο, καθ' οὓς ἤθελεν ἐξέλθει εἰς περιοδείαν.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀπέρριψε μὲν τὴν περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων τῆς περιοδείας γενομένην πρότασιν· παρεδέχθη δὲ τὸ ποσὸν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, ἵνα χορηγῆται εἰς τὸν διευθυντὴν, ὅταν ἀποδεδειγμένως εἰς περιοδείαν ἐξέρχηται.

Κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου δὲ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξετέθη ὑπό τινος, ὅτι, προκειμένου τοῦ διορισμοῦ αὖθις τοῦ κατὰ τὸ ταχυδρομεῖον Πειραιῶς ἐλεγκτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις εἶχε καταργηθῇ μετὰ τῆς τοῦ παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ναυπλίας ἐλεγκτοῦ δι' οἰκονομίαν, πρέπει νὰ διορισθῇ αὖθις καὶ ὁ παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ναυπλίου ἐλεγκτής· διότι ἡ μὲν διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ δαπάνη εἶναι ὅλως μικρὰ, αὐτοῦ δ' ἀναπόρευκτος ἡ ἀνάγκη παρίσταται, καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ἀπόντος ἢ κωλυομένου, καὶ πρὸς ἔξέλεγξιν τῶν τοῦ ταχυδρομείου ἐκείνου εἰσπράξεων, ἀναβαινουσῶν εἰς 1000 κατὰ μῆνα δραχμάς.

Ἀντελέχθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἡ τῶν θέσεων τούτων κατάργησις ὑπηγορεύθη ἐκ λόγων οἰκονομίας, ὑπαρχόντων ἤδη

δὲ παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Πειραιῶς διορισμὸς ἐλεγκτοῦ κατ' ἐξαίρεσιν ἐπροτάθη, διὰ τὴν ἐκ τῆς διὰ ταχυπλόων συγκοινωνίας ἐπὶ μέγα αὔξησιν τῆς ταχυδρομικῆς εἰς Πειραιᾶ ὑπηρεσίας, ἐνῷ, παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ναυπλίου, οὐδεμία τοιαύτη ἀνάγκη παρίσταται, ἐλαττωθείσης ἐκεῖ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ μέγα καὶ καθιστα μένου περιττοῦ ἴσως καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι, ἀναπτυχθέντος τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα ἐνεργουμένου ἐμπορίου, ἐπὶ πολὺ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ αἱ τοῦ ταχυδρομείου Ναυπλίας ἐργασίαι· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὁ ἀμοιβὸς ὑπουργὸς πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγκατάστασιν αὖθις τῆς τοῦ ἐλεγκτοῦ θέσεως.

Καὶ ἐξετέθη ὑπό τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὐτὴ, παραβαλοῦσα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομείων διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένων, δὲν παρεδέχθη τὸν παρὰ τῷ τοῦ Ναυπλίου διορισμὸν ἐλεγκτοῦ, εὑροῦσα μάλιστα ἐκ τῆς παραδοῦσης καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου αὐτοῦ, διὰ τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πολλῷ ὀλιγωτέραν τῆς τῶν ἄλλων κεντρικῶν ταχυδρομείων, καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ναυπλίου ὑπηρετούντων μεγαλητέραν τῆς τῶν ἄλλων.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου αἱ 120 μὲν δραχμαὶ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ ταχυδρομικοῦ κλητῆρος, 960 δ' ἐκ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητηθέντων ποσῶν, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ναυπλίου ἐλεγκτοῦ, ἐλαττωθέντος οὕτω τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου εἰς δραχ. 204,481.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου Κεφαλ. Ε', ἐκ δραχ. 334,829 ἀπαρτισθέντος κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρθρων γενομένας μεταβολὰς, γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ν. Τσαλακώνστα καὶ Λ. Καλλοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσκρατημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη οὕτως αὐτὸ ψηφίσαι, διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Ε' κεφ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Γεωρ. Λογιωτατίδης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Δεληγεώργης	

Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρὸς	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσεβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνσταν. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργ. Κ. Βελῆς	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάν. Κλίμακας	
Ἀναγν. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάχος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπριρτόπουλος	Ν.
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στεφάνου	
Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	Ν.
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ν.
Κωνστ. Μανέτας	Ν.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλ.	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη.	
Νικό. Τσαλακώστας	Ν.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Κ. Βεῖκος	Ν.

Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδ. Τσίνος	
Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Α. Ὁρλὸφ	
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνσταν. Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Κωνς. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χριστίδης	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μῆτ. Ἀναγασόπουλος	
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ Α. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαΐος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Στ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ 2 γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω.

«Διὰ τῆς δηλώσεως του τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ δρ. 1400 πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ἐν ᾧ τοιοῦτον ποσὸν ὡς ἐγγύτατα ὑπάρχει σημειωμένον εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου λόγος, καὶ παρετηρήθη, ὅτι εἰς τὴν δήλωσιν κατὰ λάθος ἐσημειώθη, καὶ οὕτω δὲν προσετέθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο οὐδεμία ἄλλη δαπάνη.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ τοῦτο τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ δύω ἄρθρα τοῦ κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

Δημόσιαι οἰκοδομαί.

« 1. Μισθοὶ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας δραχ. . . . . 4,000»
« 2. Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . . 12,200»
« 3. Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . 21,500»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Στ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 37 700 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν,

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Πετμεζᾶ καὶ Γ. Πετμεζᾶ, συνήχθη, κατὰ ὅμοιον σχεδὸν τῷ ἀνωτέρω πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθὲν ἐψηφίσθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ Β'. κεφαλαίου, ἔχον οὕτως.

Ὁδοποιΐα.

α1. Ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν δρα. . . . . 40,000.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 2. ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σχεδιαγράφησιν τῶν διαφόρων ὁδῶν, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνηται ἐπ' ἀχρήστῳ ὁ προϋπολογισμός, νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ν' ἀφαιρέσῃ τὴν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον δαπάνην· ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὴν ἡμισείαν, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπ' Ἀθήνας εἰς Χαλκίδα ὁδοῦ· τὴν ἐλάττωσιν δὲ ταύτην παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή σας.

Καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι δραχ. 32,800· καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπή σας θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν πολλάκις ἐκφρασθεῖσαν θέλησιν τῆς βουλῆς, τοῦ νὰ ἐπισπευσθῇ ὅσον ταχύτερον τὰ περὶ ὁδοποιΐας νομοσχέδιον.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ γίνωνται τοιαῦται διά τινας ὁδοὺς ἐξαιρέσεις, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ δύναται, ὅταν ἐπέλθῃ χρεία, νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν· ἀπαντήσας ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐλαττώσεως, δὲν συνάγεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν θέλει πραγματοποιήσει τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ὁδῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὅτι ἔχει μὲν τὴν πρόθεσιν ταύτην, ἀλλὰ χάριν τῆς οἰκονομικῆς θέσεώς του τὴν ἀναβάλλει ἐφέτος.

Μετά τινα ἐπενεγκόντα, ὅτι οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ἡ δαπάνη, ἀλλά, ἐὰν ἦτον δυνατὸν, ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ ἓν ἑκατομμύριον, ἐπειδὴ αὐξάνουσι διὰ τῆς ὁδοποιΐας οἱ πόροι τοῦ δημοσίου· ἐπηρώτησεν ἄλλος, ἐὰν ὑπάρχῃ ὡρισμένος προϋπολογισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν Τριπόλεως καὶ Χαλκίδος, καθόσον ἐτησίως παρατηρεῖ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς χιλιάδας δραχμῶν πρὸ τῶν σκοπῶν τούτων.

Διεβεβαίωσεν ἄλλος, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν ἀρμόδιον γεωμέτρην, καὶ μετὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου συνετάχθη ὁ ἀναγ-

καῖος προϋπολογισμός· ἔκτοτε δὲ τὸ ἔργον προέβη, καὶ, διωρθωθέντων τῶν πλέον ἀνωμάλων μερῶν, θέλει ἀρκέσει τὸ ἤδη σημειούμενον ποσόν.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι ἡ ἀνωτέρω ὁδὸς εἶχε διορθωθῇ πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως, ἀλλ' ἐπομένως φθαρεῖσα ἔλαβε τὴν πρὸς Μύλους διεύθυνσιν, δι' ἣν προκύπτουσιν ἀνωφελῆ ἔξοδα. Ἀπαντήσας ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ὅτε πρῶτον ἐχαράχθη ἡ ἀπὸ Ἄργους εἰς Τρίπολιν ὁδὸς, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἁμαξιτός· ἀλλ' οἱ σχεδιαγραφήσαντες αὐτὴν γεωμέτραι ἐχάραξαν τὰ ὑψώματά της καθ' 7 ἢ 8 μέτρα, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶσιν εἰς 6, ἐκ τούτου δὲ ἦτον ἀδύνατον νὰ διέρχωνται φορτηγὰ ὀχήματα κ.τ.λ. Μετὰ τοῦτο δ' ἰδοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν κατωρθοῦτο τοιαύτη ὁδὸς ἢ δι' ἀπείρων ἐξόδων, μετέβαλεν ἐν μέρει τὴν πρώτην διεύθυνσίν της· ἀλλὰ μέχρι μὲν τῆς θέσεως *Νταοῦλι* βαίνει ἐπὶ τῶν παλαιῶν της σημείων, ἐκεῖθεν δὲ λαμβάνει ἑτέραν διεύθυνσιν, δι' ἣν πύξησε μὲν ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἀλλ' ἐκφεύγει τὰ ἀνωφερῆ καὶ τραχέα μέρη.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἄλλοτε, προκειμένου περὶ ὁδοποιΐας, συνεστήθη παρὰ τῆς βουλῆς νὰ γίνηται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς μνεία τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς ὁδοποιΐας· ἤτοι ποία ἡ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν προόδος, πόσα ἐδαπανήθησαν ἕως τότε καὶ πόσα ἔτι θέλουσι χρειασθῆ. Τὴν παρατήρησιν λοιπὸν ταύτην συνίστησιν εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν.

Ἀνεπτύξεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀπ' Ἄργους εἰς Τρίπολιν ὁδὸς εἶχε κατασκευασθῆ δι' ἄδρας δαπάνης καὶ διέβαινον ὀχήματα δι' αὐτῆς· ἀλλὰ, ἐνεργείᾳ προσώπων ἄλλων καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς ἐξετράπη τῆς διαγεγραμμένης αὐτῇ διευθύνσεως, καὶ σήμερον προχωροῦσα εἰς τὴν θέσιν *Νταοῦλι*, μεταβαίνει εἰς τοὺς *Ἀϊβεντικοὺς Μύλους*· τοῦτο δὲ εἶναι πολλαχῶς ἐπιζήμιον, διότι, ἐὰν διετηρεῖτο ἡ πρώτη διεύθυνσις, α) δὲν ἤθελον ἀπαιτηθῆ νέα πρὸς κατασκευὴν ἔξοδα, β) ἤθελε πρὸ πολλοῦ τελειώσει τὸ ἔργον, ἐνῷ ἤδη ἀπαιτεῖται καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς γεφύρας· καὶ τελευταῖον ἤθελεν ὠφελεῖσθαι οὐ σμικρὸν καὶ ἡ Κόρινθος ἐκ τῆς δι' Ἄργους μεταφορᾶς παντὸς εἴδους, ἐνῷ ἤδη θέλει χρειασθῆ νέα καὶ πρὸς συγκοινωνίαν τῆς Κορίνθου δαπάνη. Διό, ἂν καὶ παρετηρήθη, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς νέας ὁδοῦ χαραχθὲν προβαίνει, φρονεῖ ὅτι μένει καιρὸς εἰς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ· ἐπειδὴ ἄλλως οὐ μόνον αἱ ἤδη σημειούμεναι 27 800 δραχμαὶ δὲν θέλουσιν ἀρκέσει, ἀλλ' ἐνιαυσίως θέλει ἀπαιτεῖσθαι τόση δαπάνη.

Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἐὰν μίαν τινὰ καμπύλην διαγράψωσιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου, ἡ ὁδὸς θέλει φέρει εἰ Ἄργος, πόλιν 12.000 κατοίκων, ἐνῷ ἤδη μόλις προέβη μέχρι τοῦ δευτέρου χανίου, καὶ ἀπαιτοῦνται 4 ὧραι μέχρις οὗ φθάσει εἰς Ναύπλιον.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ 1834 ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευή, σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτον νὰ διέλθῃ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς μιᾶς πόλεως ἕως τῆς ἄλλης, ἀλλ' ἦτον προπαρασκευή τις ἐργασίας, ἵνα διατμηθῶσι δι' αὐτῆς αἱ δύω τῆς Πελοποννήσου ἄκραι· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη δι' ἔλλειψιν νὰ φέρῃ οὐχὶ μέχρι Ναυπλίου, ἀλλὰ μέχρι τῆς Μεσσηνίας τὴν ὁδὸν ταύτην· οὕτω δ' ἔμεινε βραδύτερον ἐκρεμές, ἂν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἀντὶ τῆς πρώτης τὴν πρὸς τοὺς Μύλους διεύθυνσιν. Δὲν ὑπηγόρευσαν δὲ τοῦτο σκοποὶ πλάγιοι, ἐπειδὴ πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπεφασίσθη τὸ σχέδιον διὰ τῆς ἐκείσε ἀφίξεως τοῦ Κ. Μανιτάκη. Ἄλλως τε, δὲν ἐκφεύγει μέχρι τοῦ *Ναουσίου* τὴν πρώτην τοῦ σχεδίου γραμμήν, καὶ ἡ πρὸς κατασκευὴν τῆς γεφύρας δαπάνη ἐπίσης ἤθελε γίνει, ἐὰν ἐλάμβανε τὴν πρὸς τὸ Ἄργος διεύθυνσιν. Ἀκολούθως τὰ αὐτὰ καὶ οὗτος εἶπεν, διὰ τὸ ἀνωφερὲς τῆς πρὸς τὸ Ἄργος ὁδοῦ, προσεθηκεν ὅτι ἡ διὰ τῶν Μύλων διεύθυνσις εἶναι συμφορωτέρα, ἐπειδὴ ὑπάρχει λιμὴν διευκολύνων πᾶσαν μεταφοράν.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐξήγησεν ἡ Κυβέρνησις τὸ περὶ τῆς ὁδοῦ σχεδίου της, ὅτε εἶχε ζητήσει τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην· βραδύτερον δὲ, ἂν ἀπαιτηθῇ, δύναται νὰ γείνῃ καὶ ἡ δι' Ἄργος ὁδός. Καὶ ὅτι προύχώρησεν ἡ ὁδὸς ἐκ τοῦ ἤδη χορηγηθέντος ποσοῦ μέχρις Ἀχλαδοκάμπου, ὥστε τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενα θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὰ πρόσω.

Τελευταῖον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι πλειότερον ἐπιτυγχάνει ὁ τῆς ὁδοποιΐας σκοπὸς, ὅταν ὁ κύριος ὁρόμος συγκοινωνῇ μὲ πλειοτέρας ὅλους· διὸ δὲν νομίζει κακὸν νὰ προτιμηθῇ ἡ διὰ τοῦ Ἄργους διεύθυνσις, κφ' οὗ μάλιστα εὑρίσκεται προκεχαραγμένη, διὰ νὰ συνενωθῇ οὕτω καὶ ἡ μέλλουσα νὰ φέρῃ εἰς Κόρινθον ὁδός.

Μετὰ τοῦτο, ἀποσυρούσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τῆς δαπάνης γνώμην της, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μετὰ τῶν γενομένων παρατηρήσεων τὸ 2. ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦται· ἔχει δ' οὕτω.

« 2. Κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν δραχ. . . 40,800.»

Ὑπέρ δὲ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὲ

τοὺς ψηφολέκτας Κ.Κ. Π. Τσαννετάκην καὶ Κ. Ἀντωνιάδην γενομένης παρεδέχθη κατὰ πρωτόκολλον τῷ τοῦ Ε. κεφ. ὅμοιον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, τὴν πίστωσιν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνουσαν εἰς 80.800 δραχμάς.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Π. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης οὕτω·

«Τὴν εἰς τὰς μηνιαίας βοηθείας ζητουμένην πίστωσιν παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή σας, ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ ἐδαφίου 8. σημειωμένης ὑπὸ τὸν τίτλον *εἰς διαφόρους ἄλλους δήμους* ἐκ δραχ. 15.000· διότι, κατὰ καθιερωθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ὀρθῶς ἔχουσαν, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι δαπάναι ἀόριστοι, ἀλλ' ὡρισμέναι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ θὰ χορηγηθῇ ἡ βοήθεια. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, χορηγουμένης τῆς πιστώσεως διὰ τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, ἡ ἐπιτροπή σας συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀποτελεσματικὴν χρῆσιν, διὰ τακτικωτέρας ἐπιτηρήσεως καὶ διοργανώσεως τούτου.»

Ἐνταῦθα παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 1. ἐδαφίου τοῦ πίνακος, ὅτι, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, εἶχεν ὁμιλήσει περὶ τῆς ἀνάγκης συστάσεως κλινικῆς, παρεπέμφθη δὲ τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμοῦ. Ἤδη προτείνει λοιπὸν νὰ συσταθῇ, συνεννοήσει τοῦ τε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ὡς κατάστημα τῆς κλινικῆς ἢ ἅπαν τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, ἢ δύω δωμάτια αὐτοῦ, ἅπερ ἀπαγωνται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Εἶναι δ' ἀνάγκη νὰ διοργανωθῇ οὕτω τὸ ἀνωτέρω νοσοκομεῖον, ἐπειδή, ὡς σήμερον ἔχει, οὔτε κατάστημα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν εἶναι, οὔτε πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τόσον ἀναγκαίας κλινικῆς χρησιμεύει.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο, ἐγερθὲν ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, διευθύνεται ὑπ' αὐτοῦ, περὶ τοὺς 50 ἀσθενεῖς περιλαμβάνον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ 1847 ἡ Κυβέρνησις προσήρτησεν εἰς αὐτὸ τὴν τῆς κλινικῆς παράδοσιν, ἀπεφάσισε νὰ παρέχῃ τὸ ἥμισυ τῶν πρὸς συντήρησίν του ἐξόδων· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐξ οὗ ὑπέπεσε τὸ νοσοκομεῖον εἰς ἀνωμαλίαν τινα. Ἐπειδὴ δὲ ὑρίσταται ἔτι τὸ κακὸν, συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1843 ἀκμήν του, ἀνακαλοῦν καὶ τὸν διευθύνοντα τότε αὐτό. Διὰ νὰ γείνῃ ὅμως ὁ ἰατρὸς τῆς κλινικῆς μαθητὴς, εἶναι χρεία νοσοκομείου ὑπὲρ

τοὺς 200 ἀσθενεῖς περιλείοντος, ἵνα ἐξ αὐτῶν λαμβάνῃ ἡ κλινικὴ 20—30 ἀσθενεῖς τῆς ἐκλογῆς της, ἐνῷ τὸ ῥηθὲν νοσοκομεῖον μόλις περιέχει συνήθως τοσοῦτον ἀριθμὸν νοσηλευομένων.

Ἀπήντησεν ὁ πρῶτος ὅτι, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου, ἵνα βελτιώσῃ αὐτό, ὁ δὲ δῆμος νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῶν βοηθημάτων. Καὶ ὅτι, ἀποθνήσκων ὁ φιλογενὴς Μπέλλος, κατέλιπεν εἰς αὐτὸ 15—20 χιλιάδων δραχμῶν κτήματα, ἵνα διατηρῶνται ἐν αὐτῷ δύω δωμάτια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὀνόματός του· ἐπειδὴ δ' ἀναρτηθεῖσα τὸ πρῶτον ἡ ἐπιγραφὴ, ἀπεξέσθη ἔπειτα, συνίστησι νὰ ἐκτελεσθῇ ἐφ' ἅπαξ ἡ βούλησις τοῦ θανόντος, διὰ τῆς ῥηθείσης ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματός του.

Ὑποστηριχθείσης δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων τῆς περὶ ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος γνώμης, παρετήρησέ τις, ἐπὶ τοῦ Ε'. ἐδαφίου τοῦ πίνακος, ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν πρὸς ἐπισκευὴν τῶν γεφυρῶν ἀσωποῦ αἰτουμένην συνδρομὴν δεκακισχιλίων δραχμῶν· ἐπειδὴ οὐ μόνον λέγει ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ὅτι τὰ βοηθήματα ταῦτα θέλουσι δίδοσθαι εἰς ἀπόρους δήμους, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ποταμὸς εἶναι εὔῤῥατος, ὥστε περιττὴ ἡ τοιαύτη δαπάνη.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ τούτου δαπάνη ἐστὶν ἀπαραίτητος, καὶ τοῦτο γινώσκων ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐσημείωσε τὸ ποσὸν τυχαίως. Ἀλλὰ τοῦ γ'. ἐδαφίου ἐπιλαμβανόμενος, ἔνθα σημειοῦνται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ δήμου 500 δραχ. συνδρομὴ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου, ἐπρότεινεν ἵνα συγχωνευθῇ τὸ τοῦ ἐδαφίου τούτου ποσὸν μετὰ τοῦ ἐν τῷ Ε'. ἐδαφίῳ, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὑδάτων· εἶναι δ' ἐπάξιος τῆς συνδρομῆς ταύτης ὁ δῆμος Κορίνθου, ἐπειδὴ καὶ πάλαι ποτὲ ὑπῆρξεν ἐπίσημος, καὶ σήμερον συνεισφέρει ἄνδρους ὑπὲρ τῶν κοινῶν φόρους, χωρὶς ἡ ἐλαχίστη νὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ χάρις. Καὶ ἐζήτησαν μὲν δι' ἰδίας συνεισφορὰς νὰ μεταφέρωσιν οἱ κάτοικοι τὸ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπάρχον ὕδωρ, ἀλλὰ τὸ ποσὸν δὲν ἐπήρκεσε καὶ μόλις προέβησαν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὑδραγωγείου· ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἀνακύψῃ ἡ Κόρινθος ἄνευ τῶν ἀναγκαίων ὑδάτων, ἐπρότεινεν ἵνα συγχωνευθῇ μετὰ τοῦ γ'. ἐδαφίου ἡ ὑπὲρ τῶν γεφυρῶν συνδρομή.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰπόντα, ὅτι, διὰ τῆς αἰτουμένης συγχωνεύσεως, αὐτοὶ οὗτοι συνομολογοῦσι τὸ περιττὸν τῆς ὑπὲρ τῶν γεφυρῶν δαπάνης· καὶ ἄλλων ὑποστηριζάντων εἰδικῶς μὲν ἑκάτερον τῶν ποσῶν, ἔπειτα δὲ τὴν συγχώνευσιν τούτων. Ἐπέφερεν

ἄλλος ὅτι εἰς μόνους τοὺς δήμους ἀνήκει νὰ φροντίζωσιν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς γεφυρῶν, ὑδραγωγείων καὶ παντὸς κοινωνικοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ μάλιστα ἔλαβον ὕπαρξιν οἱ δῆμοι. Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς τῆς ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν συνδρομῆς, αἱ λοιπαὶ πᾶσαι πρέπει νὰ ἀπορριφθῶσι, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ δῆμος Κορίνθου δὲν εἶναι ἄπορος καὶ δὲν πρέπει τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ καθίστανται προνομιοῦχοι· ἂν δ' ἡ βουλὴ ἔχῃ ἐναντίαν τῆς ἰδέας του γνώμην, τότε προτείνει, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἐξαίρεσις, νὰ παραδεχθῇ καὶ τὰ 8 τοῦ ἄρθρου ἐδάφια.

Ὑποστηριξάντων δὲ καὶ ἄλλων τὴν ἐν γένει ἐκτὸς τοῦ ἀ. ἀπάλειψιν τῶν ἐδαφίων, τῆς δ' ἐπιτροπῆς παραδεχομένης τὴν ὑπὲρ ὅλων τούτων δευτέραν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι τὸ 7 τοῦ ἄρθρου ἐδάφιον κακῶς ἀναφέρει 5000 δραχ. διὰ προμήθειαν πυροσβεστικῶν ἐργαλείων εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ ὁ δῆμος ἔχει τὰ χρήσιμα εἰς τοῦτο ἐργαλεῖα· ἐπρότεινε δὲ νὰ σημειωθῇ «πυροσβεστικῶν ἐργαλείων κλπ. τῶν *δημοσίων* καταστημάτων.»

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν ἐπινεγκόντα, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, ὑποβαλὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πίνακα πάσης ἐφικτῆς οἰκονομίας, εἶχε προτείνει καὶ τὴν ἐν τῷ 6 ἐδαφίῳ ἐξάλειψιν 3.000 δραχ. διὰ τοὺς ἐν Ἐλαφονήσῳ συνοικισθησομένους· καὶ ὅτι μὴ σημειώσας αὐτὰς ἐν τῇ ἐκθέσει, προτείνει ἤδη τὴν ἐξάλειψίν των. Ὁ πρόεδρος, ἀνακεφαλαιώσας τὰς γνώμας, ἠρώτησε πρῶτον ἐπὶ τῆς ἀπωτέρας αὐτῶν ἥτοι, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχηται τὴν ἐκτὸς τοῦ Α. ἐδαφίου ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν ὅλων τῶν λοιπῶν. Μὴ διακριθείσης δὲ τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο, αἰτήσει πλειοτέρων τῶν 10, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Ματάλα καὶ Μ. Μιχαλοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὑφ' ἑπόμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν, διὰ ψήφων 52 πρὸς 25, ἀρνησιψηφούντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἀξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν περὶ ὁλοσχεροῦς ἀπαλείψεως τῶν λοιπῶν ἐδαφίων ἐκτὸς τοῦ ἀ. γενομένην πρότασιν ἐπὶ τοῦ

1. ἄρθρου τοῦ Η'. κεφαλαίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος	Ὀρεινός		Γεώρ.	Λογιωτατίδης	Ο.
Κλεομένης	Οἰκονόμου	Ο.	Κ.	Δεληγεωργης	

Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίζας	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κανδύλης	
Ἀντώνιος Καμπάνης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ο.
Κ. Τσοβέλλας	Ο.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ο.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ο.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	
Γεώργιος Κανδύλης	Ν.
Κων. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο.
Γεώργιος Ι. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ο.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιαλδάσης	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Μιχαὴλ Σισίνης	Ο.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ο.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ο.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ο.
Γ. Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ο.
Π. Δελιγιάννης	Ο.
Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ο.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Γεώρ Πανοπριστόπουλος	Ο.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ο.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέρανος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	
Ῥήγας Παλαμίδης	Ο.
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	Ο.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ο.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο.
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	Ν.
Νικόλ. Τσαλακώστας	Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	Ο.
Π. Παππατσώνης	Ο.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δορειώτης	Ο.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ο.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ο.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ο.
Παῦλος Λεντούδης	Ο.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ο.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Βέϊκος	Ν.

Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάντης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεωρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης.	
Ν. Μοσχούλας	Ο.
Α. Κανελλόπουλος	Ο.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦσας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Παν. Παππαδιαμαντόπ.	Ο.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ο.
Ἐμ. Λαζάρου Ὁρλὼφ	Ο.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ο.
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	
Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ἰωάννης Περίδης	Ο.
Ἀνδ. Μάμουκας	Ο.
Δ. Χρηστίδης	Ο.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ο.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ο.
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ο.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ο.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Δ Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	
Δημήτριο. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	ἀρνήθη
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαίος	Ο.
Μάρκος Βιτάλης	Ο.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα ἡ βουλὴ ἐπὶ τῇ μετ' αὐτὴν ἐπερχομένης γνώμης, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐν τῷ 2 ἐδαφίῳ ἐξάλειψιν τῶν πρὸς ἐπισκευὴν τῶν γεφυρῶν Ἀσωποῦ δεκακισχιλίων δραχμῶν, παραδέχθη τὴν ἐξάλειψιν ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐδαφίων κατὰ σειράν, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ γ'. ὅτι, ἐπειδὴ ἐδαφίου δαπάνη, ἧς ἐζητήθη ἡ μετὰ τοῦ γ'. συγχώνευσις, ἀπερρίφθη, ἐκ τούτου δὲ θέλει διατελεῖ πάσχων ἐκ λειψυδρίας ὁ δῆμος Κορίνθου, προτείνει νὰ αὐξηθῇ ἡ τοῦ ἐδαφίου τούτου ποσότης ἀντὶ 500 εἰς 1000 δραχμάς.

Ἐνταῦθα δὲ διαδεχθέντος τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω α') νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς Σύρου καταπλεόντων πλοίων, πρὸς κατασκευὴν προλιμένα κλ. μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, β') νομοσχέδιον περὶ χορηγίας δανείου 6,000 δραχμῶν εἰς τὸν βιομήχανον Στεφόπουλον, πρὸς ἵδρυσιν μεταξουργείου, μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἐκθέσεως, γ') ἐπίσης νομοσχέδιον μετὰ τῆς συνοδευ-

ούσης αὐτὸ ἐκθέσεως, περὶ ἐπιβολῆς φόρων τινῶν ὑπὸ τοῦ δήμου Τήνου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Σταυροῦ, ἀπότισιν δανείου τῆς Εὐαγγελιστρίας κλ. καὶ δ') νομοσχέδιον καὶ ἔκθεσιν, περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλικοῦ, πρὸς ἀντικατάστασιν φθαρείσης γεφύρας, ἀπότισιν χρέους κλ. ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ὁ πρώτιστος ἐμπορικὸς λιμὴν τοῦ Κράτους, ὁ τῆς Ἑρμουπόλεως, προσβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ἀνατολικομεσημβρινῶν ἀνέμων καὶ ἐπαπειλούμενος ὑπὸ δυστυχημάτων, τὰ ὁποῖα καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν σφοδρότητα ἀνεφάνησαν πρὸ πάντων κατὰ τοὺς χειμῶνας τῶν ἐτῶν 1834 καὶ 1837, πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Ἡ Κυβέρνησις, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ὡς καὶ τοῦ συναναπτυσσομένου ἐν Ἑλλάδι ἐμπορίου, ὀφείλουσα δὲ ἰδίως νὰ προνοήσῃ διὰ τοὺς λιμένας, οἵτινες ἑνόνουν τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο πλεονέκτημα, καὶ τοιοῦτος εἶναι κατ' ἐξαίρεσιν ὁ λιμὴν τῆς Σύρου, ἐφρόντισεν ἀπὸ τοῦ 1838 περὶ ἐξευρέσεως τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσχημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ λιμὴν οὗτος κατὰ πᾶσαν σχεδὸν ἐτησίαν περίοδον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπόκειται. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐσύστησε κατὰ καιροὺς ἐπιτροπάς, ἐπιφορτισθείσας νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ τῶν μέσων τούτων, καὶ ὅπασαι αἱ ἐπιτροπαί, ὡς καὶ αἱ ἁρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς μηχανικοί, ἀλληλοδιαδόχως ἐθεώρησαν καὶ ἐσύζησαν ὡς μόνον συντελεστικὸν μέσον τὴν κατασκευὴν ἑνὸς μώλου Βασιλ. πήχεων 160 κατὰ μέγιστον ὅρον, προβαίνοντος ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ νησιδίου, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, καθὼς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον τοπογραφικὸν σχέδιον.

Ἀλλὰ, διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς τοιούτου κατασκευάσματος, ἀπαιτεῖται μεγάλη δαπάνη, ἀναβαίνουσα, κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμούς, μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ὡς ἐγγιστα.

Μίαν τοσαύτην δαπάνην δὲν ἠδύνατο ἀναμφιβόλως καὶ οὔτε ὤφειλε νὰ ἀναλάβῃ ὁ δῆμος τῆς Ἑρμουπόλεως. Ὁ λιμὴν τῆς Σύρου, ἐξασφαλιζόμενος ἐναντίον τῶν ἐπιζημίων ἀνέμων, δὲν ὠφελεῖ μόνον τὸν δῆμον, ἐξασφαλίζει ἐν γένει τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, μὲ ἄλλας λέξεις ἡ ὠφέλεια εἶναι σχεδὸν κοινὴ καὶ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ δημόσιον εἶχε συμφέρον, ἂν ὄχι

καὶ τὸ χρέος, νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς δαπάνης. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε τοῦ δημοσίου ἡ κατάστασις συγχωρεῖ νὰ ἀναδεχθῇ μίαν πολυδάπανον κατασκευήν, καὶ ἡ δικαιοσύνη ὑπαγορεύει νὰ ἀνατεθῶσι τὰ βάρη, ὅπου ὑπάρχουν καὶ αἱ ὠφέλειαι· ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ ναυτιλόμενοι ἐξέφρασαν εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ διὰ διαφόρων ὀργάνων τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸν προκείμενον σκοπόν, κατὰ μίαν εὔλογον ἀναλογίαν, ἐθεωρήθη σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἐπιβληθῇ ἡ δαπάνη εἰς ὅλα τὰ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον καταπλέοντα πλοῖα. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὰ πλοῖα νέον τέλος πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἐκρίθη κατάλληλον καὶ ἀνεπαχθὲς νὰ περιορισθῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἰς ἓν ποσὸν, ἴσον μὲ τὸ ἤδη ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν πλοίων τέλος.

Τὸ τέλος δὲ τοῦτο φέρει ἐτησίως, καὶ κατὰ μέσον ὅρον, κεφάλαιον ἐκ δραχ. 25,000 ὡς ἔγγιστα.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, διὰ νὰ εὕρωμεν πρόθυμους τοὺς ναυτιλομένους εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβληθησομένου νέου τέλους, συμφέρει νὰ γενῇ προηγουμένως ἔναρξις τῆς ἐργασίας. Παρατηροῦμεν ὡσαύτως, ὅτι, ἐὰν κατ' ἀρχὰς ἐπαρκέσωσιν εἰκοσιπέντε ἕως τριάκοντα χιλιάδες δραχμαί, τὰ ἀκόλουθα ἔτη ἡ δαπάνη θέλει αὐξήσει, κατὰ λόγον τῆς προόδου τοῦ ἔργου καὶ τοῦ βάθους τῆ θαλάσσῃ. Οἱ λόγοι οὗτοι γεννῶσι τὴν ἀνάγκην μιᾶς προχείρου προκαταβολῆς, διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν εὕρεσιν ἄλλου πόρου, ὅστις θέλει χρησιμεύσει εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου κεφαλαίου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀφ' ἑνὸς μέρους ζητεῖται νὰ προκαταβάλῃ τὸ λημόσιον ἓν δάνειον ἐκ δραχμῶν τοὐλάχιστον τριάκοντα χιλιάδων, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιτραπῇ, ὥστε νὰ συναχθῇ καὶ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἰδίαν ἐργασίαν τὸ γιγνόμενον ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον, ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας οἰκοπέδων τῆς Ἑρμουπόλεως, συμφώνως μὲ τὸ Διάταγμα ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834. Τὸ καθυστέρημα τοῦτο, φέρον ὡς ἔγγιστα τὸ ποσὸν δραχ. 90,000, προσδιορισθὲν ἔκτοτε διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς αἰμασίας τῆς ῥηθείσης πόλεως, οὐχ ἧττον ἔμεινεν ὀφειλόμενον, καὶ τὸ δημόσιον κατέβαλεν ὅλην τὴν δαπάνην τῆς αἰμασίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτέθη ἡ ἀρχὴ τοῦ, ὅτι ἡ δαπάνη τοῦ μώλου εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβαρύνῃ κυρίως τοὺς ἀμέσως ἐκ τοῦ ἔργου ὠφελημένους, καὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ λόγοι, δι' οὓς ὤφειλε τὸ

δημόσιον ν' ἀναδεχθῇ αὐτὴν, ἐκρίθη εὔλογον τόσον τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς τῶν δραχ. 30,000, ὅσον καὶ τὸ προκύπτον κεφάλαιον ἐκ τῶν καθυστερημάτων τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίας, ν' ἀποδοθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸ δημόσιον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, τὸ ἐπὶ τῶν πλοίων πρόσθετον τέλος θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράττηται ὁλοσχερῶς καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μώλου, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ καὶ ἀποδοθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενον ποσόν· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ τέλος θέλει περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς τοῦ μώλου καὶ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. Τὰ δὲ περὶ τούτου θέλουσι κανονισθῇ ἐν καιρῷ διὰ νόμου.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ ἀποσιωπήσωμεν, ὅτι, μ' ὅλους τοὺς πιθανοὺς ὑπολογισμοὺς ἐμπείρου ἔργων καὶ ναυτικῶν εἰδημόνων, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν εἰσέτι ἡ κυβέρνησις νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἔκτασιν, μέχρι τῆς ὁποίας ὁ μῶλος ἐκτεινόμενος θέλει προσφέρει τὰς ζητουμένας ἐγγυήσεις· ὡς μέγιστος ὅρος ἐτέθη ἡ ἔκτασις τῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα Βασ. πήχεων, ἀλλ' εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ καὶ διὰ μικροτέρας ἐκτάσεως, καὶ τότε ἡ δαπάνη θέλει εἶσθαι πολὺ μικροτέρα τῆς ὑπολογισθείσης· διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι μέχρι πεντήκοντα σχεδὸν Βασ. πήχεων μήκους ὁ λιμὴν εἶναι ἀβαθὴς, καὶ ὁ μῶλος θέλει κατασκευασθῇ κατὰ τὸ μέρος τοῦτο, ὄχι μόνον διὰ μικρᾶς ἀναλόγως τοῦ περαιτέρω μήκους δαπάνης, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς μικροῦ χρόνου, ὁπότε θέλομεν εὑρεθῇ εἰς θέσιν, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς τῆς ἐργασίας, νὰ κάμωμεν πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς περὶ τῆς περαιτέρω προόδου διὰ νὰ σταματήσωμεν, ὅπου μᾶς παρουσιασθῇ ἡ ζητουμένη τοῦ λιμένος ἀσφάλεια· ὡσὰν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁριστικὴν ἔκτασιν τοῦ μώλου, αὐτὴ θέλει κανονισθῇ ἐκ τῆς ἀνάγκης, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸν τεθέντα μέγιστον ὅρον.

Ἐκτὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ μώλου, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐνεργηθῇ καὶ δεύτερος φάρος ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ νέου μώλου, καθότι ἄνευ αὐτοῦ ὑπόκεινται εἰς κίνδυνον τὰ εἰσπλέοντα πλοῖα· θέλει ὡσαύτως χρειασθῇ νὰ ἐνεργηθῇ μετ' οὐ πολὺ καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ λιμένος, διότι, ἕνεκα τῆς κατασκευῆς τῆς αἰμασίας καὶ διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν πλοιάρχων, ὁ λιμὴν γέμει κακαθαρσιῶν, καὶ μετ' ὀλίγον θέλει κατασταθῇ ἀπροσπέλαστος εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ διὰ τὰ μικρᾶς χωρητικότητος πλοῖα· καὶ ἐπειδὴ ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη δαπάνη δὲν εἶναι εὐτελὴς, συμπεριελήφθη καὶ τὸ ἔργον τῆς καθάρσεως εἰς τὸν νόμον.

Τὰ δὲ περὶ ἐκτελέσεως καὶ διευθύνσεως τῆς σπουδαίας ταύτης

ἐργασίας ἐκανονίσθησαν εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, σύμφωνα μὲ τὰ ἤδη νομοθετηθέντα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς αἰμασιᾶς Πειραιῶς

Αὗται εἶναι αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρίζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Τὸ σπουδαῖον καὶ κατεπείγον τοῦ πράγματος καθίστανται ὁμολογούμενον· τὰ δὲ προτεινόμενα μέσα εἶναι καὶ ἀνεπαχθῆ καὶ δίκαια.

Ὁ λιμὴν τῆς Σύρου, ἐξασφαλιζόμενος οὕτω, θέλει ἐνισχύσει τὴν ναυτιλίαν, καὶ προτέτει θέλει ἐλαττώσει τὰ ἔξοδα τῶν ἐγχωρίων πλοιάρχων, ὅσοι, ἔχοντες συμφέρον νὰ μένωσιν ἐλλιμενισμένα τὰ πλοιά των ἐντὸς τοῦ λιμένος τούτου, ἀναγκάζονται νὰ καταφεύγωσιν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰς ἄλλους λιμένας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἑρμουπόλεως προσορμιζόμενα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος προκυμαίας, ἴσον μὲ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα ὅρμου, ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ δικαιώματος φάρου, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. διάταγμα.

Ἡ εἴσπραξις θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Σύρου, ἐπὶ ἀμοιβῇ 2 τοῖς 0/0 τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἑρμουπόλεως.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων διαθέσιμα χρήματα θέλουσι κατατίθεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουν χρησιμεύει·

α. Εἰς κατασκευὴν προκυμαίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Ἑρμουπόλεως ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὸν ἀνατολικομεσημβρινῶν ἀνέμων.

β'. Εἰς ἀνέγερσιν ἑτέρου φάρου.

γ'. Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ

δ'. Εἰς ἐπισκευὴν τῆς ὑπαρχούσης αἰμασίας.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τακτικῶν εἰσοδημάτων θέλει δαπανηθῆ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἔργων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν, τῶν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Β. διατάγματος, ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πόλεως ἐθνικὰ γήπεδα, τὸ ὁποῖον θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τέσσαρας ἐτησίας δόσεις ἴσας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4. Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιβαλλομένου δικαιώματος θέλει ἐξακολουθῆ, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου διά τε τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον 3 ἄρθρον εἰσπραχθησομένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν κατοίκων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐθνικῶν γηπέδων.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προκειμένων ἔργων θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα· διευθύνονται δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἑνὸς ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν ὁρισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 6. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῶν ἔργων, θέλουν προκαταβληθῆ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δραχμαὶ τριάκοντα χιλιάδες· τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῆ εἰς πέντε ἴσας δόσεις, ἀρχομένας ἓν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α) Ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ μώλου εἰς Σύρον κατὰ τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ἐργάλερ ταλθὲν σχέδιον καὶ τὸν προϋπολογισμόν, ἀναβαίνοντα εἰς δραχμὰς 98,643: 23.

β) Ἐπίσης ἀπεφασίσαμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείας, περὶ παραχωρήσεως τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργηθεισῶν οἰκοδομῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς σημειωθείσας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείας 3 ὑποδιαιρέσεις.

ὅστε δύνατὰι νὰ παραχωρηθῆ ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς τῆς μὲν α. σειρᾶς ἀνὰ δραχμὰς 6, ὁ δὲ τῆς β. ἀνὰ 4, καὶ ὁ τῆς γ. ἀνὰ 3, ἂν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν εἰρημένων γαιῶν ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδεχθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς τοῦ μώλου κατ' ἀναλογίαν εἰς ἕνα ἕκαστον.

Ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὴν ἐνεργηθησομένην καταμέτρησιν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεία, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, θέλει λάβει τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

γ) Ἡ κατασκευὴ τοῦ μώλου θέλει ἐνεργηθῆ (καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ἔξοδα γείνωσιν ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἀναφερομένους ἰδιοκτήτας) ἀπὸ τὸν Βκσ. ἀρχιτέκτονα Κ. Ἐργάλερ, καὶ, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείας ἀναφερομένων ὠφελειῶν, πρέπει νὰ γείνῃ ἀμέσως ἔναρξις αὐτῆς.

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη θέλει προκαταβληθῆ ἐν τοσούτῳ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ πρὸς τοῦτο ἀνοίχθη ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείαν.

δ) Ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεία, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ διορισθῆ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς καταμέτρησιν τῶν γαιῶν προσωπικὸν· πρὸς δὲ νὰ ἐκδοθῶσι, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματείας, πρὸς τὴν νομαρχίαν Σύρου αἱ ἀπαιτούμεναι ὁδηγίαι, διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἰδιοκτῆται τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῆς κυβερνήσεως, καὶ ληφθῶσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ταχείαν ἐνέργειαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν πρέπει νὰ μᾶς ὑποβληθῆ ἔκθεσις περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων, πρὸς ταχεῖαν πραγματοποίησιν τῆς παρούσης ἀποφάσεώς μας.

Ἐπιστρέφεται τὸ σχέδιον καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἐργάλερ.

Ναύπλιον, 8 (20) Ὀκτωβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω εἰς τὴν συζήτησίν σας, τὸ συνταχθὲν νομοσχέδιον,

περὶ χορηγίας δανείου ἐξ χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν μεταξοϋφαντὴν Στεφόπουλον, πρὸς σύστασιν τοιούτου καταστήματος, συνοδεύων αὐτὸ μὲ τὰς ἑξῆς διασαφήσεις.

Ὁ ἀναφερόμενος εἶναι εἷς ἐκ τῶν νέων, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποστείλει εἰς Βιέννην, διὰ νὰ διδαχθῶσι διαφόρους βιωφελεῖς τέχνας. Τελειοποιηθεὶς οὗτος εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν, ἐμορφώθη ἄριστος τεχνίτης, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ἑλλ. προξένου καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἐκεῖσε ἀρχιτεχνιτῶν· ἐπανακάμψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μετέλθῃ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ τόπου τὴν ἐπωφελῆ ταύτην βιομηχανίαν του, ἐζήτησατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως δάνειον ἐξ χιλιάδων δραχ. ὑποσχόμενος ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου προθεσμίας· καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεων ἐνυπόθηκον ἐγγύησιν.

Ἡ Κυβέρνησις, θεωροῦσα τὸν σκοπὸν τοῦ εἰρημένου λίαν ὠφέλιμον, καθ' ὅσον ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας ταύτης δυνατοὶ νὰ παρέξῃ σημαντικὰς ὠφελείας εἰς τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον πλουτεῖ ἱκανῶς τῆς ἀπαιτουμένης ὕλης, δὲν ἐδίστασε νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὸ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεώς του συνταχθὲν νομοσχέδιον· καθόσον μάλιστα οὐσιωδῶς τὸ δημόσιον δὲν κάμνει σημαντικήν τινα παραχώρησιν ἢ θυσίαν, ἐκτὸς τῆς ἀφέσεως τοῦ τόκου, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀναγκαίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ βιομηχάνου, ὑποχρεουμένου τούτου ἀφ' ἑτέρου, ἐν περιπτώσει πάσης διακοπῆς ἢ ἀποτυχίας τοῦ καταστήματός του, να ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς αὐτὸ χρέος του μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου ἐξασφαλίζουν ἀποχρώντως τὴν χρῆσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ χορηγουμένου δανείου. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχῃ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν

Βουλὴν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφόπουλον, ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει, δάνειον ἐξ χιλιάδων δραχ. ἀποδοθησόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς ὀκτὼ ἔτησίας ἴσας δόσεις.

Ἄρθρ. 2. Ὁ εἰρημένος βιομήχανος ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῆ τὸ δάνειον τοῦτο, πρὸς σύστασιν μεταξουργείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου, καὶ νὰ διατηρῆ εἰς ἐνέργειαν τὸ κατάστημα καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τεθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ βιομήχανος δὲν ἤθελε συστήσει τὸ μεταξουργεῖον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε παύσει τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη, εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποδώσῃ ἀμέσως τὸ χορηγηθὲν εἰς αὐτὸν δάνειον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τῶν διεδουλευμένων τόκων πρὸς 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω εἰς τὴν συζήτησίν σας τὸ συνταχθὲν νομοσχέδιον, περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων εἰς τὸν δῆμον Τήνου, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ λιμένος, συνοδεύων αὐτὸ μὲ τὰς ἑξῆς διασαφήσεις.

Πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ κοινότης Τήνου, μὴν ἔχουσα φυσικὸν ἀσφαλὲς ὁρμητήριον, ἐπεχειρίσθη νὰ κατασκευάσῃ τοιοῦτον κατὰ τὴν θέσιν Σταυρὸν λεγομένην· τὸ δ' ἔργον ἐπροχώρησε καὶ ἐξετελέσθη κατὰ μέγα μέρος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην στερεότητα, δαπανηθεισῶν τότε παρὰ

των κατοικων υπερ τας 150,000 δραχ. Το σημαντικον τουτο εργον της καινοτικης συνδρομης υπο την επιρροην των στοιχειων υπεστη ζημιας, και πολλαι επισκευαι, κατα το μαλλον και ηττον θεμελιωδεις, απητουντο, προς στερεωσιν αυτου και διατωσιν των καταβληθεισων δαπανων. Την αναγκην ταυτην συναισθανθεντες οι κατοικοι, δι' αναφορων των προς την Κυβερνησιν, επροκαλεσαν την εκδοσιν του απο 1 Δεκεμβριου 1836 Β. Διατ/γματος, δυναμει του οποιου επεβλιθησαν επι δαπανεστιαν ειδικοι δημοτικοι φοροι προς τουτο, των οποιων το εισπραχθεν ποσον μεχρι του 1845 ετους, λογιζομενον εις δραχ. 17,000, καθως και 25,000 δραχ., δανεισθεισαι εκ του Ναυτικης Ιδιοκτησιας, διετεθησαν προς εκτελεσιν των απαιτουμενων εργασιων· αλλα και μετα τας δαπανας ταυτας το εργον δεν απεπερατωθη, και μερος της κατασκευασθεισης προκυμαιας εχρειζεν επισκευων, η μη εγκαιρος εκτελεσις των οποιων διεκινδυνευε καθ' εκαστην το ολον του εργου, ως εκ των σφοδρων τρικυμιων, αιτινες τοσον συχνα καταμαστιζουσιν εκεινα τα παραλια. Η Κυβερνησις ενεκα τουτου ευρεθη εις την αναγκην, να χορηγηση εις τον δημον την εκ δραγμων τριων χιλιαδων ψηφισθεισαν υπο των νομοθετικων σωματων κατα το 1846 προκαταβολην· συνεπως δ' απεστειλεν εκειθεν επι τουτω αξιωματικον του μηχανικου, ινα να επιτηρηση εις την εκτελεσιν των περι ων ο λογος εργασιων, και ιδιως ινα ενεργηση ακριβεις εξετασεις, περι της καταστασεως του εργου και των απαιτουμενων προς απεπερατωσιν του δαπανων. Κατα τας παρατηρησεις επομενως του ειρημενου αξιωματικου, αι ενεργηθεισαι επισκεψεις διεσωσαν μεν το εργον εκ πασης ρθορας, αλλα προς απεπερατωσιν αυτου απαιτουνται ικαναι εισετι δαπανα, υπερβαινουσαι τας 47,000 δραχμων, κατα το συνταχθεν σχεδιον και τον προϋπολογισμον.

Ενεκα τουτου, και επειδη η ισχυς και η προθεσμια του ανωτερω Β. Διατ/γματος εληξε προ τριων ετων ηδη, τοσον το επαρχιακον συμβουλιον καθοσον και το δημοτικον συμβουλιον Τηνου εψηφισαν τους εξης φορους.

1.) Ημισυ τοις εκατον επι της τιμης της εξαγομενης μετ/ταξης.

2.) Μιαν δραχμην επι των εξαγομενων μεγαλων ζωων κατα κεφαλην.

3.) Πεντηκοντα λεπτα επι των μοσχων, χοιρων κλπ. επισης κατα κεφαλην.

4.) Εικοσι λεπτα επι των λοιπων μικρων ζωων κατα κεφαλην.

5.) Εξ λεπτα επι των εντοπιων πλοιων, και τεσσαρα λεπτα επι των μη εντοπιων, δια πασαν προσορμισιν.

Μετα τα εκτεθεντα εννοειτε καλως, Κυριοι, ποσον αναγκαια καθισταται η επιβολη των φορων τουτων, ανευ της οποιας, ουχι μονον δεν θελουν απεπερατωθη αι μεγαλοπρεπεις εκεινοι και τοσας δαπανας επιχειρισθεισαι εργασιαι, αλλ' ειναι κινδυνος να καταστραφωσι και αι γινομεναι και να ματαιωθωσιν αι δι' αυτας δαπανα.

Οι λογοι ουτοι επεισαν την Κυβερνησιν, δια να συνταξη το υπο συζητησιν σας νομοσχεδιον, το οποιον καθ' ολα τα λοιπα παρεδεχθη τους προεκτεθεντας ορους της φορολογιας, ετροποποιησε μονον των επι των πλοιων, υπαγαγον αυτον εις ενα γενικον ορον προς αποφυγην καταχρησεων.

Εν Αθηναις, την 14 Ιουνιου 1849.

Ο επι των Εσωτερικων Υπουργος

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το επομενον νομοσχεδιον θελει εισαχθη εις την βουλην, οπως εχει, παρα του Ημετερου επι των Εσωτερικων Υπουργου και υποστηριχθη παρ' αυτου κατα την συζητησιν.

Ψηφισθεντες ομοιομορφως μετα της Βουλης και της Γερουσιας απεφασισαμεν και διατασσομεν.

Αρθρ. 1. Επιτρεπεται εις τον Δημον Τηνου να επιβαλη τους εξης φορους.

Α'. Πεντε λεπτα των καδδων (τονων) επι των πλοιων κατα πασαν προσορμισιν αυτων εις τους λιμενας του δημου.

Β'. Ημισυ εκατοστον της τιμης επι της εξαγομενης μετ/ταξης.

Γ'. Μιαν μεν δραχμην κατα κεφαλην, επι των εξαγομενων βοων και λοιπων μεγαλων ζωων, πεντηκοντα δε λεπτα επι των μοσχων και χοιρων, και δεκα λεπτα επι των προβατων και λοιπων μικρων ζωων.

Αρθρ. 2. Τα εκ των ανωτερω φορων εισπραχθησομενα χρηματα προσδιοριζονται εις την επισκευην και τελειοποιησιν του

κατὰ τὸν δῆμον Τήνου λιμένος, Σταυροῦ ἐπιλεγομένου, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δανείου τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑτέρου τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐργασίαι θέλουσι διευθύνεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ εἰσπραξις καὶ ἡ δαπάνη τῶν εἰρημένων φόρων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ἐπαρχιακὸν ταμίαν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ὁ ταμίας θέλει δίδει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ διαχειρίσεως εἰς τὴν ἐπιτροπήν, αὕτη δὲ δίδει λόγον τῆς διοικήσεώς της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσι μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους.

Ἄρθρ. 6. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ συνταχθὲν νομοσχέδιον, περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων, συνοδεύων αὐτὸ μὲ τὰς ἑξῆς διασαφήσεις.

Ὁ δῆμος τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἐπειγόμενος ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἣν εἶχεν ἡ ὁμώνυμος πόλις, τῆς μετὰ τῆς ξηρᾶς διαρκοῦς καὶ σταθερᾶς συγκοινωνίας, ἐπεχειρίσθη ἀλληλοδιαδόχως τὴν κατασκευὴν δύο πρὸς τοῦτο γεφυρῶν· τῆς μὲν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως, ἀποπερατωθείσης τὸ 1839, τῆς δὲ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, ἀποπερατωθείσης τὸ 1847. εἰς τὰς ὁποίας ἐδαπανήθησαν πλέον τῶν 51,000 δραχμῶν, ἐξ ὧν 30,000 δάνειον τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν δῆμον.

Διὰ δὲ τοῦ τότε ἐκδοθέντος ἀπὸ 20 ὀκτωβρίου 1836 βασιλικοῦ διατάγματος, ἐπετράπη εἰς τὸν δῆμον, πρὸς

ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων καὶ ἀπόσβεσιν τοῦ ἀνωτέρω δανείου τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλῃ φόρους τινὰς καὶ διόδια ἐπὶ τῶν διὰ μιᾶς τῶν γεφυρῶν τούτων διαβαινόντων ἐπὶ πενταετίαν, παρατασσομένης ἀκολούθως τῆς ἰσχύος του ἐπὶ τρία ἔτη, κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1842 Βασ. διάταγμα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μὲν ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω φόρων ἔληξεν ἤδη πρὸ πολλοῦ, ὁ δὲ δῆμος εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν διὰ λιθίνων θόλων τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς μιᾶς τῶν γεφυρῶν, ὡς καὶ ἐπισκευάς τινας ἐπὶ τῆς ἑτέρας, αἱ ὁποῖαι μὴ ἐνεργούμεναι ἐγκαίρως θέλουν βλάψει τὸν δῆμον, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐκ τῶν λόγων τούτων ὁρμώμενον, καὶ θεωροῦν τὴν ἀνέγειαν τοῦ δημοτικοῦ ταμείου πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων, ὑπολογισθέντων, κατὰ τὸ συνταχθὲν σχέδιον καὶ τὸν προϋπολογισμόν, εἰς δραχμὰς 16,000, καθὼς καὶ πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ὀφειλομένων εἰσέτι πρὸς τὸ δημόσιον, εἰς ὀρ. 5,000 περίπου ἀναβαινόντων, ἐψηφίσατο τὴν ἐπὶ ὀκταετίαν ἐπιβολὴν τῶν ἑξῆς διοδίων.

α) Δύο λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον ἐπὶ τῶν διαβαινόντων διὰ τῶν εἰρημένων γεφυρῶν.

β) Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν μεγάλων ζώων, οἷον ἵππων, ὄνων, βοῶν κλπ., ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν, οἷον χοίρων, προβάτων κλπ. ἓν λεπτὸν δι' ἕκαστον.

Νὰ ἐξαιρεθοῦν δὲ τῆς πληρωμῆς διοδίων οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ. Τὰ δὲ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας σκοπούς.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη καὶ τὸ κοινωφελὲς τοῦ ἔργου, παρεκίνησαν τὴν κυβέρνησιν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὸ συνταχθὲν ἐπὶ τούτῳ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλα τὰ ἄλλα συνετάχθη ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων· περιέλαβε δὲ μόνον τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διάκρισιν « τῆς ἐνεργείας » ὡς πρὸς τοὺς στρατιωτικούς, θεωροῦσα αὐτὴν δικαίαν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δήμου.

Ἀθῆναι, τὴν 14 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἔχει, παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ ἑξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων.

α') Δύο λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν·

β') Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν διὰ τούτων διαβαινόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἓν λεπτὸν δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων.

Ἄρθρον 2. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διοδίων εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται·

α') Εἰς τὴν διὰ λιθίνων βόλων ἀντικατάστασιν τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας·

β') Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

γ') Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν, πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων τῶν γεφυρῶν.

Ἄρθρον 4. Ἡ εἴσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει,

θέλουν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρον 5. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενα διόδια θέλουν διαρκέσει ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουνίου 1849.

ΟΘΩΝ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. »

Τελευταῖον, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον βουλευτὴς, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν ἐπιοῦσαν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ πρωτόπειρος πρόεδρος
Ἰω. Τομπάζης.

Οἱ γραμματεῖς
Ἐπ. Μ. Περίανος.
Α. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 13 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε συγκροτουμένην τὴν συνεδρίασιν. Σημειωθέντων δὲ τῶν μὴ ἐγκαίρως ἐμφανισθέντων ΚΚ. Γ. Λογιωτατίδου, Ι. Κλήμακα, Γ. Πετμεζᾶ, Γρηγορίου Κορριωτάκη, Ρ. Παλαμήδου καὶ Μ. Μιχαλοπούλου, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παντεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου, τοῦ ἐπίσης προεδρεύσαντος πρεσβυτέρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου· ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθ. τοῦ Η. κεφαλ., παρεδέχθη διὰ ἀναγκάσεως τὴν ἐκ 500 δρ. δαπάνην τοῦ γ'. ἐπιφ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δ'. ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δι' οὗ ζητοῦντας 1 200 δραχ. ὑπὲρ τῶν δήμων Φολεγάνδρου καὶ Σίφνου, παρατηρήσαντός τινος, ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἐκθέσιμα δαπάνη, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀμφότεροι οἱ δῆμοι οὗτοι εἰς τοσαύτην εὑρίσκονται ἐνδειαν, ὥστε μόλις ἀναβαίνει ὁ προϋπολογισμὸς αὐτῶν εἰς 800 κατ' ἔτος δραχμὰς, διὸ δὲν ἔπρεπε νὰ προτεθῇ ἡ ἀπαλοιφὴ,

ἐνῷ τὰ σχολεῖα αὐτῶν κεῖνται ἄστεγα καὶ ἡμιτελῆ. Δὲν εἶναι δὲ δίκαιον νὰ κρίνῃ περὶ πάντων ὁ προαγορεύσας ἐκ τοῦ ἰδίου δήμου ὁρμώμενος, ἐπειδὴ ὁ δῆμος Καρυστίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πόρων, ἔχει 4000 αἰγοπροβάτων, ἐνῷ ἄλλοι, τῶν πάντων στερούμενοι, τοὺς αὐτοὺς συνεισφέρουσι φόρους.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, ἂν εὐπορῶσι δῆμοι τινές, ἀπέκτησαν τὰ κεφάλαιά των ἐκ τῆς καλῆς τῶν φόρων διαχειρίσεως· καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι εὐπορεῖ ὁ δῆμος Καρύστου, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν πόρων του ὑπόκεινται εἰς πλειοτέρας δαπάνας, συνιστῶν ἤδη καὶ ἄλλο σχολεῖον. Τελευταῖον προσθεὶς, ὅτι οὐδεὶς δῆμος πρέπει νὰ ἔχῃ πλειότερα τῶν λοιπῶν δικαιώματα, συνεπέρανεν, ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπάλειψιν.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ἡ σύστασις τῶν κοινωνιῶν ἰδίως προτίθεται τὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν τῶν πασχόντων μελῶν της· ὑπάρχουσι δὲ διάφοροι τόποι, μὴ ἔχοντες τὰ αὐτὰ τῶν ἄλλων πλεονεκτήματα, καὶ τούτους ἔχει καθῆκον νὰ βοηθῇ τὸ σύνολον τῆς κοινωνίας. Ἐὰν δὲ παρακρονῶνταί τινες, ὅτι λαμβάνει συνδρομὴν αὐτὸς καὶ ὄχι ἐκεῖνος ὁ δῆμος, ὑπομιμνήσκει, ὅτι προέρχεται τοῦτο ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν τόπων καὶ περιστάσεων. Ἐκ τούτου ἄρα δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ ὁ τῆς Καρυστίας δῆμος μετὰ τῆς ἐνδεοῦς καὶ ἀγνώστου Φολεγάνδρου, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουσι διὰ τὸ ἀπόκεντρον τῆς νήσου των ἐμπορίων ἢ σταφίδας· καὶ ὅμως, ἀντὶ πάσης ὑλικῆς βοηθείας, δὲν ἐζήτησαν εἰμὴ νὰ περαιώσωσι τὰ ἡμιτελῆ των σχολεῖα, διὰ νὰ μετάσχωσι τῆς στοιχειώδους παιδείας, ἥτις πανταχοῦ τοῦ Κράτους ὑπάρχει. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξαιρεθῶσιν αὐτοὶ μόνοι, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ χορηγηθῇ τὸ ἀνωτέρω ποσόν.

Παρετήρησε ἄλλος, ὅτι εἰς τὰ βουλεύματα ταῦτα δὲν ἐξιτάζεται ἡ ἀληθὴς ἔνδεια τῶν δήμων, καὶ χορηγοῦνται ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες πανταχοῦ ἐνεργοῦντες προκαλοῦσιν αὐτά. Οὕτως ἄρα οἱ προκείμενοι δῆμοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι πενέστεροι τῶν τῶν Κραββάρων ἢ Δωρίδος· ἐπειδὴ οὗτοι κατέστησαν βαρὰ τοῦ πυρὸς κατὰ τῶν ἀγώνα, ἐνῷ εἰς τὰς νήσους εὑρίσκει τις ἐπίπλα 200 ἐτῶν· ἄλλως τε, τὸ ἥμισυ τῶν παρ' ἡμῖν δήμων ἀπορεῖ καὶ δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ συνδράμῃ ὅλους.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν ἐξάλειψιν τοῦ ἐδαφίου, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἐγένετο δεκτὴ ἡ χορηγία τῶν 1200 δραχμῶν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ε. ἐδαφ., ἐνῷ σημειοῦνται 1000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ δήμου Σωσθενίων πρὸς περαίωσιν τοῦ ἐκεῖσε σχολείου, παρετή-

ρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ, ὡς ἐρρέθη πρότερον, ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ βοηθῇ τὰ ἀδύνατα αὐτῆς μέλη· δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ οὐδεμία ὑπὲρ τοῦ δήμου τούτου βοήθεια, μὴ εὑρισκομένου εἰς τὰς αὐτὰς τῶν προηγηθέντων ἀνάγκας. Ἄλλως τε, δὲν δύναταί τις νὰ συνδράμῃ ἄλλον, εἰμὴ ὅταν, εὐπορῶν, δὲν δυσκολεύηται νὰ παρέξῃ ταύτην· ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ τις, τὸ δημόσιον ἔχει πλειοτέρας τῶν δήμων ἀνάγκας, ἐπειδὴ, ἐνῷ μόλις τὰ ἔσοδά του φθάνουσιν ἑφέτος εἰς 12 ἑκατομμύρια, τὰ ἔξοδά του ὑπολογίζονται εἰς 16. Οἱ δῆμοι λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ σπαταλῶσι τὰ ἔσοδά των, καὶ, ποιοῦντες σύνετον χρῆσιν, θέλουσιν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας των.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ ὡμίλησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, εἰπὼν ὅτι ὁ δῆμος Σωσθενίων δὲν εἶναι ἄπορος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ δῆμος οὗτος, κοτελῶν μέρος τῆς Τήνου, σύγκειται ἐκ 1800 ψυχῶν καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ἐδαφή του, ὥστε μόλις ἀναβαίνει ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ εἰς 600 δραχμάς· ἀλλὰ, καὶ οὕτως ἔχοντες οἱ πολῖται, ἐπεχείρησαν τὴν ἀνέγερσιν σχολείου, ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ περαιώσωσι δι' ἀνέγειαν. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν, ἐκ μόνων τῶν ἐκεῖσε ἀρχῶν μαθοῦσα τοῦτο, ἐσημείωσεν ὑπὲρ τοῦ δήμου 1,000 δραχμὰς, ἵνα, καταβάλλων αὐτὸς τὰ ὑπόλοιπα, περαιώσῃ τὸ ἔργον. Ἐκ τούτου λοιπὸν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀντιλέγῃ τις τυχαίως, χωρὶς νὰ ὑποστηρίζῃ τὸν λόγον του εἰς ἀποδείξεις.

Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ὁ μὲν προαγορεύσας ὡμίλησεν οὕτως, ὡς ἔχων ἐπαρχιακὸν συμφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν· αὐτὸς δὲ, ὡς ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι οἱ δῆμοι ὀφείλουσι νὰ διενεργῶσι μόνοι τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῶν τείνοντα, ἀφ' οὗ μάλιστα συντρέχει αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων. Ἄλλως τε, οἱ ἄλλως ἄποροι δῆμοι οὐδεμίαν προξενοῦσιν ὠφέλειαν, καὶ, ἀντὶ τοῦ νὰ μισθοδοτῶσι δημάρχους καὶ γραμματεῖς, κάλλιον ἦτον νὰ συγχωνευθῶσι μὲ ἄλλους.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ε. ἐδαφίου, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ὑπὲρ τοῦ δήμου Σωσθενίων χορήγησις 1,000 δραχμῶν.

Παραλειφθέντος δὲ τοῦ ς'. ἐδαφίου, ὡς ἀπορριφθείσης χθὲς τῆς δαπάνης αὐτοῦ, παρετήρησε τις ἐπὶ τοῦ ζ., ὅτι κακῶς ἐρρέθη ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει, ὅτι ὁ δῆμος Ἀθηνῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην πυροσβεστικῶν ἐργαλείων· ἐπειδὴ πάντες γνωρίζουσιν, ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην συνήθως ἐφλεκτίνοται ἡ πυρκαϊά.

Ἀνάγκη λοιπόν, ἀφ' οὗ ἐξηρτίσθησαν ἄλλαι δαπάναι, νὰ ἐγκριθῇ κατὰ μείζονα λόγον ἡ παροῦσα.

Ἐπέρατον ἄλλος ὅτι χρὴ δὲν ἐρρίφθη, εἰμὴ ὅτι ἡ ἀνὰ χεῖρας δαπάνη δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν, ἤδη μάλιστα, ὅτε, μὴ ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ἐξουσίαν, στερεῖται τῶν ἀναγκαίων μέσων. Καὶ εἶχε μὲν ὁ δῆμος πάντα τὰ πρὸς κατάβασιν πυρκαϊῶν ἐργαλεῖα, ἅπερ παρεχώρησεν εἰς τὸ πρωτοφορεῖον κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Τσαβέλλα, ἀλλ' οὐ μόνον ἡ πυρκαϊὰ δὲν προελήφθη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀστυλία ἐβλάβη διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν αὐτῆς. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεωθῇ τὸ ἔξοδον εἰς βάρος τοῦ δήμου, ἀλλ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρεψάσης τὴν πιωτεύουσαν ὕλην.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ μὲν πρωτεύουσα ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δήμου, εἰς δὲ τὸν δῆμον ἀνήκει ἡ κατάσβεσις τῶν πυρκαϊῶν. Ἄλλως τε, ὁ δῆμος Ἀθηνῶν καὶ διὰ τὴν πλατείαν αὐτὴν ζητήσας ἐλαβε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως σύνδρομήν, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως ἐτέλεσεν ἐλαβεν ὡς καὶ ἄλλοι δῆμοι τὴν συνδρομήν της. Ἐὰν δὲ ταῦτα εἶναι ἀποχρώντα, καὶ ἡ πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν δαπάνη πρέπει νὰ λογισθῇ εἰς βάρος αὐτοῦ, καθ' ὅσον κανονικώτερα τις τοῦ δήμου διεύθυνσις δύναται νὰ τὴν φέρῃ εἰς κρείττονα θέσιν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ πρωτεύουσα μέρος τοῦ δήμου, ἀλλ' ὡς καὶ χθὲς εἶπεν, ἀπαιτεῖται τὸ νὰ λογισθῇ τὸ πόν εἰς βάρος αὐτοῦ, διότι δὲν δύναται νὰ ἐξοφληθῇ ταῦτα χρεη. Ἂν δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγῆται ὡς δωρεὰ, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ δι' ἄλλους περιστατικὰς ὑπάρχουσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, δι' ὧν ζητοῦνται παρὰ τοῦ δήμου χιλιάδες δραχμῶν· ἐπειδὴ τῷ ἐφαίνετο μὲν ὁ Κυβέρνησις ἄτοπα ἄτου πράξεως τοῦ δήμου, ἀμφιβούλου, ἤδη δὲ ζητοῦνται δικαίως ἀπ' αὐτοῦ. Δὲν ἀπαιτεῖται δὲ κανονικώτερα τοῦ δήμου διεύθυνσις, διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις αὐτοῦ· ἀλλὰ τότε μόνον θέλει κατορθωθῇ τοῦτο, ὅταν ἀνοίξῃ ἡ Κυβέρνησις τοσαύτας ἰδιωτικὰς πλατείας, ἃς διὰ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων τὰς κατακερματεῖ, καὶ δὲν ἐπιτρέψῃ νὰ κατοικῶσι πλέον ὁ δῆμος δι' 1. 1|2 ἑκατομμύρων δραχμῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τούτων. Ἀλλ' ὅπερ μὲν τοῦ δήμου Πατρῶν ἔγινεν εἰς ἐμνίαν περίστασιν ἡ ἐξόφλησις, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ δήμου Ἀθηναίων· ἐκ τούτου δ' ἐνῷ ὁ μὲν πρῶτος ἔχει 90,000 δραχμῶν πόρους, ὁ δὲ τῶν Ἀθηνῶν 300,000, πιέζεται ὑπὸ τοῦ ἴσου πόσου χρεῶν καὶ οἱ ἰδιῶται ἐπὶ 14 ἤδη ἔτη δὲν ἀποζημιώθησαν.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐξήγησις ἦτον παρετηρεῖ, ἐπειδὴ, λέγων ὁ ὑπουργὸς κανονικωτέραν διεύθυνσιν, δὲν ἐννόει παρὰ τὴν ἐαθμιαίαν τοῦ δήμου ἀνάπτυξιν, ἐξ ἧς μεγάλα βέλουσι προκύψει καλά. Ἐκ παροιμιῶν δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἔχει πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ δήμου τούτου συμπάθειαν καὶ δὲν ἀγνοεῖ τὰς περιστάσεις αὐτοῦ, ὡς διατελέσας ἐνταῦθα νομάρχης κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἄφιξιν τοῦ Α. Μεγαλειοτάτου· ἀλλ' εἴτε τὸ δημόσιον δὲν συνεφέρομεν ὅσον πρέπει τὸν δῆμον, εἴτε οἱ πόροι αὐτοῦ δὲν αὐξήσαν ἐπαισθητῶς, δὲν ἔχει καὶ οὕτως ἀφορμὴν παραπόνων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔπρεπε νὰ εὐχαριστηθῇ διὰ τὴν ἐνταῦθα μετάβασιν αὐτῆς. Ἄλλως τε, ὑπῆρξε συνθήκη τις μεταξὺ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾗ ὁρίζεται νὰ μὴ γίνῃ συζήτησις πρὸς αὐτὸν ἀποζημιώσεως, διὰ τὰς εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου χορηγηθησομένας γαίας. Ἄλλαι δ' εἶναι αἱ περὶ ἀποζημιώσεως περιπτώσεις τοῦ δήμου Πατρῶν, καὶ, ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῇ, ἔχει δικαίαν ἀφορμὴν παραπόνων· ἐπειδὴ, ἐνῷ κατὰ προϋπάρξασαν συμφωνίαν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν μετετέθη εἰς τὸ παράλιον, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα ἐκεῖ πολλὰς γαίας, ὑπεσχέθη νὰ προσφέρῃ αὐτὰς ἀνταλλαγὴν, παρῆλθον ὅλως 20 ἔτη καὶ 20 ἔτη ζητοῦσι τὴν πραγματοποίησιν τῆς συμφωνίας, ἀλλὰ μέχρι τοῦ νῦν οὐδὲν ἐπραγθη καὶ στεροῦνται τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν οἱ πολῖται. Καὶ ὅτι ἡ ἱστορικὴ αὕτη πόλις ὑπέστη τὰ δεινότερα τοῦ ἀγῶνος, καὶ, ἂν τὸ Μεσολόγγιον ἐφημενθονίσθη ἅπαξ εἰς τὸν αἰῶνα, αἱ Πάτραι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους κατεκάησαν ἕως τὸ πῦρ καὶ ἠφανίσθησαν ὡς γῆ Μαδιάμ, ἀνθ' ὧν ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις τὰς ἐβοήθησαν ἀποζημίωσιν. Τί συνῆθη ἀπαντᾷς; ἔθεν μὲν ὁ εἷς ἰσχυρὸς, κατέστη δὲ μέρος, ἔθεν δ' ὁ ἄλλος, πανοῦργος ἢ κερδαλεώτερος, κατέστη τὸ ἄλλο, καὶ οἱ στερηθέντες τὰς ἰδιοκτησίας των πολῖται διατελοῦσι μέχρι τοῦ νῦν ἄστεγοι. Διὸ συμπεραίνων, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃ παράπονα ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν, συνέστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα πρὸς ταχεῖαν ἀποζημίωσιν τῶν Πατρῶν.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι, καὶ ὅταν μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐνταῦθα μετάβασιν τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεὶς εἶπεν ὅτι ὁ δῆμος Ἀθηνῶν ἔχει παράπονα· ἐπειδὴ ἀφίεσεν ὁ προαγορεύσας καὶ τὴν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ δήμου συνθήκην, ᾧ ὑπενθυμίζει τὸν ἐν αὐτῇ ὅρον, ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα μεταβάσεώς της, νὰ χαράξῃ διὰ πασσάλων τὰ ἀναγκαῖα πρὸς πλατείας, δημόσια καταστήματα κλ. γηπεδα.

Ἀλλ' ἐνῷ δὲν διέγραψε μέχρι τοῦδε οὐδὲν γρόσιον, ἔλαβε καὶ καθ' ἑκάστην λαμβάνει ὅσα ἐπιθυμεῖ, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀποζημίωσιν· τοῦτο δὲ εἶναι πρόδηλος ἀδικία, καθ' ὅσον, μὴ τυρβεῖσα ἡ συνθήκη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρῶτον, εἶναι ἄκυρος· καὶ ὅμως ἔχει ὁ δῆμος εἰς βάρος του ὑπὲρ τὰς 20 ἀπορασεις ἐκτελεστάς.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι τὸ προκείμενον ποσὸν δὲν δίδοται ὡς δάνειον, ἀλλ' ὡς βοήθεια πρὸς τὸν δῆμον· καὶ ἐπενεγκόντος ἑνὸς τῶν ἐνισταμένων, ὅτι δὲν δύναται τότε νὰ τὸ ἀποφύγῃ ὁ δῆμος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν εἰς 5,000 δραχ. δαπάνην αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ ἐδαφίῳ σημειοῦται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 8 ἐδαφίου, ἐνῷ σημειοῦνται 15 000 δραχμῶν ὑπὲρ διαφόρων δήμων, καὶ καθ' οὗ ἀποφαίνεται ἡ ἐπιτροπή, παρετήρησέ τις, ὅτι πρὸς ὅσους δήμους ἐθεωρήθη καλὸν νὰ χορηγηθῇ βοήθεια, τὸ ὑπουργεῖον ἐσημείωσε τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἐὰν δὲ πρόκηται ἤδη νὰ ψηφισθῇ ἐν ἀγνοίᾳ ἡ προκειμένη ποσότης, δὲν ἔπρεπε νὰ σημειωθῶσι καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς ποσά, ἀλλ' ἀορίστως νὰ ψηφισθῇ ἡ δαπάνη 50,000 δραχμῶν. Διὸ συνίστησι τὴν τοῦ ἐδαφίου ἐξάλειψιν.

Μετ' ἄλλων εἰπόντα ὅτι, καίτοι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ εὑρεθεὶς ὅμως εἰς τὴν περὶ τούτου συζήτησιν, δύναται νὰ εἴπῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην του· ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ψηφισθέντων ποσῶν τοῦτο μόνον εἶναι ἀόριστον καὶ ἐσημειώθη μάλιστα ὑπὸ προγενεστέρου τινὸς ὑπουργοῦ· ἀλλ' ὅτι, ἐπιψηφίζουσα ἡ βουλὴ καὶ τοῦτο, θέλει ἐκφράσει τὴν πρὸς τὸν νῦν ὑπουργὸν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς, ὅστις ἄλλως εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι θέλει μεταχειρισθῇ αὐτὸ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων δήμων. Προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι σέβεται τὴν προϋπάρξασαν τῆς βουλῆς νομολογίαν, καθ' ἣν οὐδεμία δαπάνη, ἀόριστος οὖσα, ἐπιψηφίζεται, ἐξ ἧς ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπή, ἀπορή ἀπὸ ἐνταῦθα τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ποσοῦ· παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι, δι' ὃν λόγον παραδεχθεῖσα ἡ βουλὴ τὰς ὑπὲρ τῶν ἄλλων δήμων βοηθείας, ἐθεώρησεν αὐτοὺς ἐπαξίους τῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῶν αναγκῶν δύνανται νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ἄλλοι. Οὕτω δ' ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι γέφυρά τις, χρήσιμος εἰς συγκοινωνίαν διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἐκρημνίσθη, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπισκευάσῃ αὐτὴν ἀμέσως· ἀλλ' ὅταν ἅπαντα τὰ ποσὰ εἰσὶν ὡρισμένα πρὸς ῥητὴν χρῆσιν, πόθεν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην; διὸ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀόριστόν τι ποσόν, ἔστω καὶ μικρότερον τοῦ παρόντος, ἀλλὰ πάντοτε νὰ

ὑπάρχῃ. Ἀναγνοὺς δ' ἔπειτα σημείωσιν, ἐν ᾗ ἀναφέρονται πολλοί, τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐξαιτούμενοι, προσέθηκεν ὅτι ἀγνοεῖ ἔτι μέχρι τινος ἐπιχορηγοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των οἱ ἀναφερόμενοι δῆμοι· ἔφερεν ὅμως αὐτοὺς ὡς παράδειγμα ἵνα καταδείξῃ ὅτι πλειόν τι ἀόριστον εἶναι ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ἀποκλεισθῶσιν οἱπεριλειπόμενοι ἐνδεεῖς δῆμοι· ἄλλως ὅμως μὴ ἐπιμένων, ἀνατίθησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι, ἐὰν χορηγηθῇ ἡ δαπάνη, δὲν πρέπει νὰ δοθῇ πρὸς μόνους τοὺς ἐκτεθέντας δήμους· καὶ ἄλλον εἰπόντα, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν δήμων τούτων, ὡς οἱ τῆς Μεσσηνίας, Ναυπλίου κ.λ.π. εἶναι εὐπορώτατοι, ἐν ᾧ οἱ Μεγαρεῖς καὶ ἄλλοι μυχθοῦσιν ὡς ἀκινήτως εἰς προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων αὐτῶν ἐξόδων. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπερήνατο κατὰ τῆς δαπάνης, στηριζομένη εἰς τὴν προϋπάρξασαν περὶ τούτου νομολογίαν τοῦ Σώματος, διὸ δὲν ἀναπτύσσει ταύτην πλειότερον· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ περιστάσεις ὑπαγορεύουσι τήν τε Κυβέρνησιν καὶ τὰς βουλὰς νὰ ἦναι φειδωλότεραι εἰς πᾶσαν δαπάνην· ἔπρεπε δὲ τότε μόνον νὰ γίνωνται τοιαῦται παραχωρήσεις, ὅταν ἤθελον περισσεύει ἐξ ἄλλων ἀναγκῶν οὐσιωδεστέρων, ἀφ' οὗ δὲ τοῦτο δὲν ὑπάρχει, θεωρεῖ τὴν δαπάνην καὶ λόγῳ οἰκονομίας ἐξοβελιστέαν. Δὲν εἶναι δὲ ἰσχυρὸς ὁ λόγος, ὅτι ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῇ κατεπείγουσά τις ἀνάγκη, ἐπειδὴ εἴτε περὶ ναοῦ, εἴτε περὶ γεφύρας καὶ τῶν τοιούτων πρόκειται, δὲν κινδυνεύει βεβαίως τὸ Κράτος, ἐὰν ἀναβληθῇ ἐπί τινας μῆνας ἡ βοήθεια, ἕως οὗ ζητηθῇ αὕτη διὰ δηλώσεως. Διὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ λείψῃ ὅλως τὸ τοιοῦτον ποσόν. Ὁ δ' ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ ὡς καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην, διότι θέλει ἀπαλλάξει ἑαυτὸν ἐκ συνεχῶν πιεζοχλήσεων· ἂν ὅμως δὲν πρόκηται νὰ τηρηθῇ ἡ νομολογία, συνίστησι νὰ σημειωθῇ κἂν τὸ ἥμισυ τῆς ποσότητος, διότι, ἂν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τεθῇ πλειότερα, δὲν θέλουσι παύσει ἐνοχλοῦντες τὸν ὑπουργόν, πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ ἅπασα. Ἐκ τούτου μάλιστα ἐνόμιζε δι' ἅπαντας προτιμότερον νὰ κατονομάζωνται ῥητῶς αἱ τοιαῦται δαπάναι.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος εἰς οὐδετέραν τῶν γνωμῶν αὐτοῦ· ἐπειδή, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν οἰκονομίαν, καὶ αὐτὸς οὗτος ἐξέθηκε τὰ περὶ τῆς δυσχεροῦς καταστάσεώς μας· ἀλλ' εἰς τοιαῦτα οἰκονομικὰ μέτρα ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἦναι καθ' ὅλα συνεπὴς πρὸς ἑαυτήν. Πῶς ἄρα δὲν ἐγένετο χθὲς λόγος περὶ τῆς δαπάνης τῆς ὁδοποιΐας Τρι-

πόλεως καὶ Χαλκίδος, ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα ἐπιψηφισθήσαν; Διότι προύκάλεσε τοῦτο συμφέρον καὶ ὄν; ὄχι δεῖα, ἐπειδὴ τὸ συμφέρον τοῦτο εἰς μόνας αὐτὰς ἐκείνας τὰς ἐπαρχίας περιωρίζετο· ἀφ' οὗ δ' ἀρκετὰ ὠφελήθησαν αὗται ἀπὸ τὰς προστασίας τοῦ ἔθνους, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ λοιποὶ δῆμοι, ἐπειδὴ δὲν πρέπει, ὡς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουσι διακριτικαὶ βαθμίδες, νὰ θεωρῶνται ὡς μικροὶ λόγου καὶ οἱ μικροὶ δῆμοι καὶ νὰ ἀποκλείωνται οὕτω πάσης συνδρομῆς. Τὸ δὲ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ δαπάνη, αὐτὸ τοῦτο θέλει ἐμβάλει εἰς δεινὴν θέσιν τοὺς ὑπουργούς, ἐπειδὴ θέλουσι τὸ χορηγηθῇ τόσα μέσα, ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκῇ δι' αὐτῶν εἰς οὐδεμίαν ὠφέλειαν· ἄλλως τε, ἢ περὶ ἀοριστων ποσῶν νομολογία ἐτέθη πρώτον, ὅτε ἄλλη ἦτον ἡ διάθεσις τῆς Βουλῆς πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὑπουργεῖον· ἂν ὅμως τὰ αὐτὰ φρονῇ ἴσως καὶ περὶ τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος, δύναται τότε νὰ τηρήσῃ ἀκριβῶς τὴν νομολογίαν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἤρκετὰ ἤδη ἔτη συντάσσονται ταχτικῶς οἱ προϋπολογισμοί, καὶ καθιερώθη δι' αὐτῶν νὰ ὁρίζωνται αἱ δαπάναι· δὲν πρέπει λοιπὸν οὐχὶ διὰ τὴν ἐνταῦθα ὑποθετικὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πλέον κατεπειγούσας, νὰ παραδῇ τὸ Σῶμα τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἐπιψηφίζον ἀορίστους δαπάνας· ἄλλως τε, ἢ δὲν εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ ψηφισθῶσι τοιαῦτα εἰδικὰ ἔξοδα, ἢ, ἐὰν πιεσθῶσιν, αἱ Βουλαὶ τοῦ ἔθνους ὁρίσονται καὶ δύνανται νὰ ζητήσῃ αὐτὰς τὸ ὑπουργεῖον. Προτείνει λοιπὸν τὴν ἐξάλειψιν τῆς δαπάνης, ὡς ἐναντίας εἴς τε τὸν κανονισμὸν καὶ τὴν νομολογίαν αὐτὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι, καίτοι μὲν ἐνδιαφερόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος, λαμβάνει τὸν λόγον, διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὰς συνειδήσεις τινῶν, ὅτι, διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ποσοῦ, καταστρέφεται ἡ τῆς Βουλῆς νομολογία. Ἠκροάσθησαν δ' ὅτι μέχρι σήμερον ἐτηρήθη ἀπαραβίαστος, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ἐκτάκτους περιστάσεις ἐνθέσεων, αἵτινες εἶαν ἐξαιρέσεις, εἰς πάντα γενικὸν κανόνα ὑπάρχουσαι· τοὐναντίον δὲ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως ταύτης φρονεῖ, ὅτι τηρεῖται ἀκριβέστερον ἡ νομολογία, καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἄλλαι δυνθεῖαι 60 — 100 χιλιάδων δραχμῶν τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ταχτικῶς παραλέγεται, διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ ὁρισθῇ ἡ χρῆσις αὐτῶν, καὶ ὅμως οὐδεὶς ποτε λέγει ὅτι παραβιάζεται ἡ νομολογία. Ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐμέτρου προσεχοῦς ἄρθρου τῆλῃ ψηφισθῇ μεγάλη πρὸς περιθαλψιν ἐνδεῶν ποσότης, τὴν ὁποίαν ἡ χρῆσις εἶναι ἀόριστος, πολλῷ μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ ὑπαρξῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεὶς διστηγμός, διότι ἡ δαπάνη εἶναι

πραγματικὴ καὶ ὑλικὴ καταδειγθῇ ἐν καιρῷ· Τὸ δὲ νὰ ὁρισθῇ αὐτὴ, παρουσιασθείσης ἀνάγκης, δὲν εἶναι, ὡς λέγουσιν, ἀσφαλές, διότι ἢ ἐνδέχεται νὰ μὴν ὁρισθῶσι τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἢ νὰ μὴ μένῃ καιρὸς πρὸς ἀναβολήν, καὶ οὕτω διαμένεται ἡ τοῦ ὑπουργείου ἐνέργεια. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν, οὐ μόνον ἦτον πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ ὁ ὑπουργός, ἀλλὰ, καὶ χρεωστεῖ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ὁρειλει νὰ ἐργάσῃ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὅτι, ἐρχόμενος ἐκ τῆς φράσεως βουλευτοῦ τινος εἰπόντος ἄλλοτε πρὸς ἕτερον, ὅτι ἀγνοεῖ, ἐὰν αἱ ἐκφράσεις του ἦσαι ἀπορρήτα τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, νομίζει ὅτι τοῦτο δύναται ν' ἀποδοθῇ ἤδη πρὸς τὸν εἰπόντα καὶ τὸν ἀνωτέρω προαγορεύσαντα. Τῷ ὄντι δὲ, ἀφοῦ ἀμφότεροι οὗτοι ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, σκεφθέντες ἐπὶ δύο μῆνας, ὑπέβαλον ἔκθεσιν, δι' ἧς ἀπορρίπτεται ἡ νέα χεῖρος δαπάνη, δὲν ἐννοεῖ πῶς ἐναντίον τῆς ἐγγράφου ταύτης γνώμης ὑποστηρίζουσιν ἤδη ἄλλα καὶ προσθέτουσιν, ὅτι, ἂν ἡ βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τὴν δαπάνην, θέλει δείξει ὅτι δὲν ἔχει πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐμπιστοσύνην. Ἀλλά, διότι χθὲς ἐπεμβύθισεν ἡ βουλὴ εἰς ἐπιβάθυνσιν ἀναγκαίας δικαιοσύνης πράγματος ὑπὲρ τῶν γεφυρῶν Λιμνίου, σημαίνει τοῦτο ὅτι δὲν ἔχει πλέον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνην; τοὐναντίον ἐκ τούτου ἀποδείκνυται, ὅτι πᾶσα τοιαύτη δαπάνη πρέπει νὰ ὁρίζεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, διότι, ὡς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 10.000 δραγμῶν, συμβαίνει νὰ μὴ συμφωνῶσιν ἐνίοτε αἱ βουλαὶ μετὰ τῆς περὶ δαπάνης τινὸς ἰδέας τοῦ ὑπουργοῦ. Δὲν εἶναι δ' ἐξαίρετος τῶν λοιπῶν δήμων ὁ μὴ ἐπιψήφιστος τῆς προκειμένης δαπάνης, καὶ μάλιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξαίρετος ἢ ὑπὲρ τινων δήμων προεπιψηφισθεῖσα δαπάνη, τοὺς ὁποίους ἐν ᾧ συνέβαινεν ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς σύστασιν σχολείων ἑλληνικῶν, παρεκίνει ἄλλους πολλῷ τούτων ἀπροστατεύτους. Καὶ δὲν ἀποκρούει μὲν τὸ σωτήριον μέτρον τοῦ νὰ συντείνῃ τὸ δημόσιον τοὺς ἀπείρους δήμους, ἀποδοκιμάζει ὅμως πᾶσαν ἐξαίρεσιν, καὶ ἐπιθυμεῖ τῶν αὐτῶν νὰ μετέχωσιν εὐκόλων ἢ πάντες οἱ ἄποροι δῆμοι, ἢ τοὐναντίον οὐδείς· Τελευταῖον δέ, ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα δὲν εἶναι ἀντικείμενον ὑπουργικῆς ἐμπιστοσύνης, ὑποστηρίζει τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ποσοῦ.

Ἀντεῖπον εἷς μὲν ὅτι δὲν περιέπεσεν εἰς ἀντίφασίν τινα, διότι δὲν ὡμίλησεν, ὡς μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς παρασταθεῖσαν γνωμοδότησιν, μὴ μεταβαλόντων ἄλλως καὶ τῶν ἐπὶ τῶν μερῶν τούτων τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεων ἐκείνης. Ἕτερος δέ, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν παριστᾷ

τὴν καὶ ἐν τῇ σ᾽ζητήσει τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν ὑπό τινων γνώμην, ἵνα διανεμηθῇ τὸ τῶν βοηθημάτων ποσὸν κατὰ νομούς, ἀντικρουσθεῖσαν δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ τότε ἵνα μὴ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας μεταδοθῇ τὸ μόλυσμα τοῦτο· διότι ἤδη προτείνεται νὰ μετέχωσι τῶν βοηθημάτων οἱ δῆμοι, ἐπαρχίαι καὶ οἱ νομοί.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἁπάντων μὲν εἰς τοὺς προαγορεύσαντας, ἐξέθηκεν, ὅτι ἱκανὰ δείγματα ἔλαβεν αὐτός τε καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης τῆς βουλῆς, δὲν ἀληθεύουσι δὲ τὰ περὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων ἐκτεθέντα. Ὅτι οὐδ᾽ ὁ προταθεὶς ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ποσοῦ λόγος τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐκ τούτων ἐνοχλήσεων τῶν ὑπουργῶν, εἶναι ἰσχυρός, διότι οἱ ἐξ ἀπαιτήσεων ἐνοχλούμενοι καὶ τὰς ἐνοχλήσεις ἀποστρεφόμενοι οὐδ᾽ ὑπουργοῦ δέσιν πρέπει νὰ δέχωνται· οὐδ᾽ ὁ συλλογισμὸς ἄλλου τινὸς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἡ βουλὴ, ἀπαλείψασα τὴν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ γέφυραν ζητηθεῖσαν πίστωσιν, ἀπεφήνατο ἐμμέσως περὶ τῆς ἀπαλείψεως πασῶν τῶν πιστώσεων τούτων, εἶναι ὀρθός, διότι, διὰ τῆς ἀπαλείψεως ἐκείνης, ἡ βουλὴ ἐξέφρασεν ἐναντίαν γνώμην ἐπὶ μιᾶς μόνης αἰτήσεως τοῦ ὑπουργείου ἐκ δέκα τοιούτων, θέλει δὲ λογίζει ἑαυτὸν εὐτυχῆ, ἐὰν εὑρίσκῃ διαφωνοῦσαν τὴν βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς δεκάτου τῶν πράξεων αὐτοῦ. Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς οὐσίας εἶπεν, ὅτι, θεωρῶν τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς χρήσεως τῆς ζητουμένης πιστώσεως ὡς μέσον, δι᾽ οὗ οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἐξασκῶσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν πεποιθήσεων, καὶ φρονῶν, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ ἐξασκῶσι τὴν ἐπιρροὴν ταύτην διὰ μόνης τῆς εὐθύτητος τοῦ ἑαυτῶν χαρακτῆρος, προτείνει καὶ αὐτὸς, διὰ τούτους ὅμως μόνους τοὺς λόγους, τὴν τοῦ ποσοῦ ἀπάλειψιν.

Ἡ βουλὴ, παραδεχθεῖσα οὕτω τὴν καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν ἀπάλειψιν τῆς ἐκ 15,000 δραχμ. διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ζητουμένης πιστώσεως, παρελήχθη προσέτι καὶ τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου δι᾽ ἀναζάσεως, ἐκ δραχ. 17,700, καθ᾽ ἃ, ἐν τῇ ἐπὶ τῶν παραγράφων αὐτοῦ συζητήσει, ἐπροπολόγησεν αὐτό.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου, ὁ μὲν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, τὴν πίστωσιν εὐτελοῦς ποσοῦ ζητεῖ πρὸς πληρωμὴν συντάξεων, καὶ τούτων χορηγουμένων εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ ἀνδρῶν πεσόντων ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ὅτι δύναται μὲν ἡ βουλὴ νὰ ἐκφέρῃ οἱανδήποτε ἀπόφασιν, εἶναι ὅμως δίκαιον νὰ μὴν ἀνεχθῇ νὰ διακοπῶσιν αἱ συν-

τάξεις αὐταὶ, καθὸ διδόμεναι δι᾽ εὐτελῶν ποσῶν εἰς ἄτομα, μὴ δυνάμενα νὰ ζήσωσιν ἄνευ αὐτῶν καὶ περιελθόντα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς τάξεως θανάτου τῶν προστατῶν αὐτῶν. Ὅτι πολλάκις ἤκουσε περὶ ἀποφάσεώς τινος τῆς βουλῆς, ἐξενεχθείσης ἐπὶ τῶν συντάξεων, καὶ λόγος περὶ αὐτῆς καὶ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο, καὶ ἐπιτροπὴ πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ὑπουργείοις ὑπαλλήλων ὠνομάσθη, ἵνα ἀναύρωσι πάντα τὰ περὶ συντάξεων πραγματευόμενα διατάγματα, καὶ ὑποβάλωσι συγκεφαλαιωτικὴν αὐτῶν ἔκθεσιν καὶ γνώμην περὶ τοῦ πρακτέου· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατανοήσῃ ἀκριβῶς τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ τῆς βουλῆς περιεχομένην ἐπιθυμίαν αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὀνομασθέντες ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ ταχύτητος ἐργάζονται καὶ ταχέως θέλουσιν ἀποπεράνει τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον, διὰ τοῦτο ἐζήτησε παρὰ τῆς βουλῆς νὰ διασαφήσῃ μὲν τὴν ἀπόφασίν της ἐκείνην, νὰ ἐγκρίνῃ δὲ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ τῶν συντάξεων χορηγία, πεποιθυῖα, ὅτι ταχέως θέλει ὑποβληθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἀπαιτηθὲν νομοσχέδιον.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, βλέπων τὴν τοσαύτην τοῦ ὑπουργείου βραδύτητα περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἀποφασισθέντων, πολλάκις ἔκαμε περὶ ταύτης ἐν τῇ βουλῇ τὸν προσήκοντα λόγον· ἐμάντευε δὲ πάντοτε, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἤθελέ ποτε προκαλέσει συζήτησιν τοιαύτην, ἵνα τὰς συνεπείας τῆς ἀποράσεως τῆς βουλῆς ὑπεκφύγῃ. Ὅτι ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ἐκεῖνοι αἵτινες ὑπεστήριζαν τοὺς μέχρι τοῦδε ἐν τῇ βουλῇ συζητηθέντας προϋπολογισμοὺς τῶν ὑφ᾽ αὐτοὺς ὑπουργείων, ἐξεφράσθησαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποράσεως ταύτης· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ ἀρτίως μνησθεὶς τῆς ἐπιδειχθείσης πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης τῆς βουλῆς, καὶ αἱ μήπω ἐξενεχθέντες ἄλλοι, ὤφειλον νὰ σεβασθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πολλάκις ἀποφασισθέντα. Ὅτι ἡ βουλὴ, πολλάκις τὴν αὐτὴν ἐξενεγκοῦσα ἀπόφασιν, καὶ μηδὲν ἄλλο συνταγματικὸν μέσον ἔχουσα, ἵνα ἐκβιάσῃ τοὺς ὑπουργοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἀναγκάσθη πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν νὰ προαγγείλῃ, ὅτι μέχρι τοῦ Ἰουνίου ἐγκρίνει νὰ πληρώνωνται αἱ συντάξεις, ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν ἀπαιτηθὲν νομοσχέδιον. Ὅτι ἡ βουλὴ, ἀναγνωρίζουσα τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἔχουσι πρὸς συνταξιοδότησιν αἱ μηδεμίαν σύνταξιν λαμβάνουσαι ἐκ τῶν χηρῶν τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντων καὶ ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπροστατεύτων θυγατέρων αὐτῶν, καὶ θεωροῦσα, ὅτι τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα κεκτημένα ταῦτα δικαιώματα παρεγνωρί-

ζοντο, ἐκ δὲ τῆς παραγνωρίσεως ταύτης κατήντησαν πολλοὶ τῶν ἀγωνιστῶν τούτων εἰς τὸν ληστρικὸν νὰ ἐπιδοθῶσι βίον καὶ ὡς λῃσταὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων νὰ φανεύωνται, κρίνουσα δ' ἀπ' ἐναντίας ἄδικον, τινες μὲν χηρῶν τοιούτων νὰ λαμβάνωσι συντάξεις ἐξ ἑκατοντάδων δραχ. καὶ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν βοηθημάτων ποσά τινα ἑκάστοτε, ἄλλαι δὲ νὰ λιμώττωσι πενόμεναι πενίαν ἀφόρητον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπεφήνατο καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν ἤδη τελευταῖον ἐπανέλαβεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐθνικὴν, ἐξ ἀνδρῶν δηλονότι ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα κεκτημένα δικαιώματα γνωριζόντων, ἥτις, ἐκτιμήσασα τὰ πρὸς συνταξιοδότησιν τῶν λαμβανόντων συντάξεις δικαιώματα καὶ ἐκεῖνα τῶν μὴ λαμβανόντων καὶ αἰτούντων τοιαύτας, νὰ σχηματίσῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν γενικὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀπολαυὴν συντάξεως δικαιουμένων, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ προτείνῃ διὰ νόμου τὴν εἰς τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ ἄτομα χορηγίαν ἀναλόγου συντάξεως· καὶ ὄμως ἐπληροφορήθη ἐσχάτως, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἐπιτροπὴ τοιαύτη ὠνομάσθη, ὁμοία ὅμως μὲ τὰς πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐπ' ἀντικειμένων τοιούτων σχηματιζομένας, ἐκ προσώπων δηλονότι ἀποτελουμένη μηδεμίαν καὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ γνῶσιν ἐχόντων. Καὶ ὅτι, ἵνα ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις ἐκτελεσθῇ καὶ τὸ ποθητὸν ἀπενεχθῇ ἀποτέλεσμα, τὸ μὲν ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐπιδοθῇ παντὶ ζήλῳ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ δὲ βουλὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτὴν, ἀρνουμένη τὴν τῶν συντάξεων χορηγίαν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τεταγμένης προθεσμίας.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ἐπὶ μὲν τῆς τῶν βοηθημάτων πιστώσεως, ὅτι δι' αὐτῆς περιβάλλονται ἀληθῶς ἐνίοτε ἄνθρωποί τινες τὸν ἔσχατον διατρέχοντες κίνδυνον, ἐπιγίνεται ὅμως ὡς ἀποτέλεσμα ἐκτὸς τῶν ἀπείρων ἀπαιτήσεων καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς· τοῦτο δὲ κατενόησεν, ἐπὶ διετίαν ἤδη ἀντιλαβόμενος τῆς καθ' ὡρισμένας τινὰς τοῦ ἔτους ἑορτὰς γινομένας ὑπὸ ἐπιτροπῆς τινος καὶ τοῦ νομάρχου τῆς Ἀττικῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων τούτων, ἰδίως δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος γενομένης, ὅτε, χιλίων διακοσίων αἰτήσεων βοηθείας ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς νομαρχίας, τρισχίλιαι μόναν δραχμαὶ εἰς διανομὴν προὐτέθησαν, ἀνὰ τρεῖς καὶ ὀλιγώτερον εἰς ἕκαστον ἐπιβάλλουσαι κατ' ἀναλογίαν, πολλὰ δὲ κατά τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ διανείμαντος νομάρχου ἐλέχθησαν, προσβάλλοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἀρχῆς, ἀνθ' ὧν προτιμότερον ἦτον νὰ καταβῇ

γνθῇ ἡ εἰθισμένη αὐτὴ χορηγία τῶν βοηθημάτων. Καὶ ὅτι διά τε τὰ ἐκτεθέντα καὶ διότι, ἐκ πληθύος πενήτων, ἐνταῦθα διατελούντων, εὐάριθμοι μόνον τὰ βοηθήματα ταῦτα λαμβάνουσι, καὶ οὗτοι ποσὰν εὐτελέστατον, διὰ τὴν ἀπολαυὴν τοῦ ὁποίου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀναγκάζονται νὰ ἀναμένωσιν ἀργοῦντες εἰς τὰς θύρας τῶν καταστημάτων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, εἶναι προτιμότερον τὸ εἰς διανομὰς τοιαύτας διατιθέμενον ἐτησίως μέρος τοῦ ποσοῦ τῶν βοηθημάτων νὰ χορηγῆται εἰς συνδρομὴν τῶν δήμων, πρὸς ἀνέγερσιν καταστημάτων, κατασκευὴν ὑδραγωγείων καὶ ἐκτέλεσιν ἄλλων τοιούτων δημοσίων ἔργων, ὠφελούντων πάντας· πρὸς δὲ καὶ πρὸς συνδρομὴν τῶν ἀπόρων ἐκείνων μαθητῶν, οἵτινες, μὴ δυνάμενοι νὰ γινῶσιν ὑπότροφοι διὰ τὸ περιωρισμένον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων, καὶ περὶ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν των βαδίζοντες, ἀναγκάζονται δι' ἔλλειψιν τῶν μέσων νὰ παραιτήσωσι τὰς σπουδάς των, διότι καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς τοιαύτη συνδρομὴ συντελεῖ εἰς τὴν παρασκευὴν ἀνθρώπων, χορηγησόντων τοῦ λοιποῦ τὸν ἄρτον εἰς τὰς πενομένας οἰκογενείας των. Ἐπὶ δὲ τῆς τῶν συντάξεων πιστώσεως προσέθηκεν, ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη ἐχορηγεῖτο ἀπὸ τῆς βασιλείας πρὸς προστασίαν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ἀγωνισαμένων ἢ καὶ θυσιασάντων, διεγράφησαν δ' ἔκτοτε πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων διὰ νόμου τὰ προσόντα τῶν πρὸς σύνταξιν δικαιουμένων, καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ τελευτῆς τῆς τῶν συντάξεων χορηγίας· ἐπειδὴ δὲ, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, πολλαὶ συνέβησαν καταχρήσεις, ψευδῆ πολλάκις πιστοποιησάντων τῶν πρὸς ἔκδοσιν τῶν τοιούτων πιστοποιήσεων ἀρμοδίων δημάρχων, καὶ ἐπὶ ταῖς πιστοποιήσεσι ταύταις ἀφῃρέθησαν αἱ συντάξεις τῶν μὴ ὑπ' ἐκείνων εὐνοουμένων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀπώλεσαν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐνῷ διετέλουν διατηροῦντες ἔτι αὐτὰ, διετηρήθησαν δὲ τῶν εὐνοουμένων αὐτοῖς καίτοι ἀπολεσάντων πραγματικῶς τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἡ βουλὴ, καὶ τοι προτιθεμένη νὰ ἐξακολουθῇ χορηγοῦσα συντάξεις εἰς τοὺς πρὸς τοιαύτας δικαιουμένους, καὶ νὰ συνταξιοδοτήσῃ ἔτι καὶ τοὺς μὴ λαβόντας κατὰ παραγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, θέλουσα ὅμως νὰ παύσῃ τὰς ἐκτεθείσας καταχρήσεις, κατ' ἐπανάληψιν ἄλλοτε ἀπεφήνατο καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ τεθέντος περιορισμοῦ ἐνέκρινε νὰ ἀναγκάσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβάλῃ κατάλογον τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς σύνταξιν προσόντα ἐκτὸς τῶν λαμβανόντων καὶ μὴ λαμβανόντων ἀλλ' ἐχόντων δικαίωμα, ὑποβάλῃ δὲ συγχρόνως καὶ νόμον, διαγράφοντα τά τε δικαιώματα

πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὁποίων θέλουσιν εἰς τὸ μέλλον χορηγεῖσθαι συντάξεις καὶ τὰ προσόντα τῶν λαμβανόντων τοιαύτας. Ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὁ τοῦ ὑπάρχοντος προκάτοχος, εἶπέ ποτε, ὅτι πρὸς κατασκευὴν ἔργου τοιούτου πολὺς ἀπαιτεῖται χρόνος· ἀλλὰ καὶ τότε ἀντείπε καὶ ἤδη ἐπαναλέγει, ὅτι τὸ ἔργον βραχύτατον ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ ἐκ τῶν κατεπειγόντων διϊκτελεῖται, ἂν, ἐκ τῆς γενησομένης ποτὲ ἐξελέγξεως τῶν συντάξεων, καταδειχθῇ ὅτι ἐχορηγοῦντο τοιαῦται εἰς ἀνθρώπους μηδὲν ἔχοντας δικαίωμα ἢ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἀπολέσαντας, οἱ ταύτας χορηγήσαντες ὑπουργοὶ θέλουσιν ὑποχρεωθῆ νὰ ἀποζημιώσωσι διὰ τοῦτο τὸ δημόσιον. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ τὸν τεθειμένον περιορισμὸν τῆς προθεσμίας ἔθηκεν ἡ βουλὴ ἵνα τιμωρήσῃ οὕτω τοὺς ὀλιγωρήσαντας τῶν ἀποφάσεών της ὑπουργούς, οὐδόλως δ' ἐκ τούτου θέλουσι ζημιωθῆ οἱ συνταξιοδοτούμενοι, οἵτινες, ἀνεκ τῆς γενησομένης ἐξελέγξεως καταδειχθῶσιν ὅτι εἶχον τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, θέλουσι λάβει κατόπιν τὰς συντάξεις τῶν μηνῶν ἐκείνων καθ' οὓς διεκόπησαν, διὰ τοῦτο τὸ μὲν ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ φέρῃ ὡς τάχιστα τόν τε ἀπαιτηθέντα νόμον καὶ τὸν κατάλογον, ἡ δὲ βουλὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸν τεθειμένον περιορισμόν.

Μετά τινα ἐκθέντα, ὅτι ἡ βουλὴ, προθεμένη νὰ παύσῃ τὰς καταχρήσεις, πολλάκις ἀπιφήνατο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν περίοδον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσαγωγῆς ἰδίου νόμου· ἰδίως δὲ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1845, καθ' ἣν ῥητῶς ἐζήτησε καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου, καὶ τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν πρέπει νὰ διαλάβῃ, καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ κατασκευασθῇ. Ὅτι οἱ διὰ νόμου ἢ διαταγμάτων ἰσχὺν νόμου ἐχόντων λαμβάνοντες συντάξεις δὲν πρέπει νὰ στερηθῶσιν ἤδη τῶν διδομένων αὐτοῖς συντάξεων, μηδόλως πταίοντες, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ὠλιγώρησε τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς βουλῆς. Καὶ ὅτι ὁ μὲν νόμος πρέπει νὰ διαγράψῃ τὰ τῶν συνταξιοδοτησομένων προσόντα, πρέπει δὲ σὺν αὐτῷ νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὁ κατάλογος τῶν λαμβανόντων συντάξεις, ἵνα ἐξελεγχθῶσιν αἱ παρεισφρήσασαι καταχρήσεις.

Ἀνεκεφαλαίωσεν ἕτερος, ὅτι ἡ μὲν γενομένη συζήτησις προὐκαλέσθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ δὲ τῆς βουλῆς ἀπόφασις ἦτον ἵνα διὰ νόμου κανονισθῶσιν αἱ συντάξεις, καὶ ἀφαιρεθῶσι μὲν αὗται ἀπὸ τῶν ἀδίκως λαμβανόντων, χορηγηθῶσι δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας μὲν δικαίωμα μὴ λαμβάνοντας ὅμως. Ὅτι εἶναι μὲν ἀναγκαία τοῦ νόμου τούτου ἡ εἰσαγωγὴ, εἶναι ὅμως καὶ ἀλίγον δύσκολος ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ πολλαὶ πρὸς κατα-

σκευὴν αὐτοῦ ἀναβολαὶ ἐγένοντο μέχρι τοῦδε, ὁ δὲ τεθεὶς πρὸς ἐκβίασιν περιορισμὸς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἵνα ἔλθῃ ἀποτέλεσμά τι, διὰ ταῦτο ἡ βουλὴ δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν πίστωσιν τῆς καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὸν Ἰούνιον μῆνας χορηγίας τῶν συντάξεων, ἀπαιτεῖ ὅμως ἵνα μέχρι τέλους Ἰουνίου εἰσαχθῇ ὁ ἀπαιτηθεὶς νόμος. Καὶ ὅτι, τῶν ὑπαρχόντων ὑπουργῶν νεωστὶ τὴν ἐξουσίαν ἀναλαβόντων, καὶ τῆς τεθείσης προθεσμίας μήπω ληξάσης, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ παύσῃ τὴν ἐπὶ τούτου περαιτέρω συζήτησιν καὶ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὰ ἀποφασισθέντα, νὰ ἀκεφθῇ δὲ κατὰ τὸ καθῆκον ἐπ' αὐτῶν ἐν καιρῷ τῷ προσηκόντι.

Ἐπαγγειλαμένου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ταχέως θέλει εἰσαχθῇ τὸ ἀπαιτηθὲν νομοσχέδιον, δραστηρίως ἐργαζομένων περὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας παρατηρήσεις, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον, ὑφ' ὃν παρεδέχθη καὶ τὰς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ὑπουργείων ζητηθείσας πιστώσεις τῶν συντάξεων.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου Η, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Νικολαΐδου καὶ Α. Ἀλεξανδροπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡρισμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73 καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δρ. 96,316, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις ἐψήφισεν αὐτό.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Η' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη ἐκ δρ. 96,316, ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Δημήτριος Κονδύλης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Δ. Δελιγεώργης		Νικόλαος Ἰατρός	
Π. Ταμπουράκης	Ν.	Ἀναγν. Μακρυπόδαμος	
Π. Μοναστηριώτης		Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	
Σταῦρος Γρίβας		Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.	Ἀνάργυρος Πετρόκης	Ν.
Μ. Κατσῆς		Κ. Τσακίρης	

Σ. Στράτος	
Π. Ράγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Π. Δημητρακαράκος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίζας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στερανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ι. Ζάρκος	Ν.
Γ. Κορφιωτάκης	Ν.
Α. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν.
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βείκος	
Μιχαὴλ Ἰατρός	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.

Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	Ν.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	
Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστίδης	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	
Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Δημ. Δ. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Προτεθείσης δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Θ'. κεφαλαίου συζητήσεως, ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὰ ἔξοδα τῶν κεκλεισμένων χρήσεων πρέπει ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς νὰ καταχωρίζωνται, ἐν οἷς καταφαίνεται, ἐὰν πᾶσαι αἱ διὰ τῶν προϋπολογισμῶν ψηφισθεῖσαι πιστώσεις ἐξηντλήθησαν, καὶ ἂν ἐγένετο ἢ οὐ καθ' ὑπέρβασιν δαπάνη τις· διότι ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίῳ καταχωρίζονται π. χ. πιστώσεις δι' ἔξοδα δημοσίας ἀσφαλείας, ἵνα δ' ἐξελεγχθῶσι καὶ ψηφισθῶσιν αὗται πρέπει νὰ γενῇ ἀναδρομὴ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν ἐκείνων εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων ἀνάγονται, καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν καθ' ὑπέρβασιν αἱ δαπάναι αὗται ἐγένετο, ἢ ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἤδη ζητουμένων πιστώσεων ἐπροτάθησαν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, κτλ. καθόσον ἄλλως εἶναι ἄπορον πῶς οἱ δικαιοῦχοι ἀπονομῆς ἀμοιβῶν δι' ἐξόντωσιν τῆς λιστείας δὲν ἐπρότειναν τοσοῦτο ἤδη χρόνον τὰς ἑαυτῶν ἀπαιτήσεις. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε μετὰ σπουδῆς νὰ ἐξελέγξῃ τὰς ὑπὸ συζήτησιν πιστώσεις· διότι, κατὰ τὴν ἐν τῇ γερουσίᾳ γενομένην ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους **1847** συζήτησιν, ὁ τότε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε πρὸς δικαιολογίαν τῶν ὑπαρχουσῶν τότε ὑπερβάσεων καταλογὸν ἐξ **68,000** περίπου δραχμῶν, δαπανηθεισῶν καθ' ὑπέρβασιν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς λῃστείας, εἶναι δὲ πιθανὸν μὴ προηγηθείσης τοιαύτης ἐξελέγξεως ἤδη νὰ ψηφίσωμεν δὶς τὰς πιστώσεις ταύτας.

Ἀπήντησεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς πρόεδρος, ὅτι ἀληθῶς αἱ τοῦ παρόντος κεφαλαίου πιστώσεις ἔπρεπεν ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς νὰ

ἦναι κατακεχωρισμέναι, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν ἐσημειοῦντο ἐν τοῖς τῶν παρελθόντων ἐτῶν προϋπολογισμοῖς τοιαῦται δαπάναι· ἀφ' οὗ ὅμως, ὑποβληθέντος μόνου τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844, δὲν κατωρθώθη ἔτι ἡ ἐξέλεγξις αὐτοῦ, δὲν ὑπεβλήθησαν δ' ἔτι οἱ τῶν ἄλλων ἐτῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἡ τῶν δαπανῶν τούτων χορηγία ἦτον ἀπαιτητή, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἴσως ἀκόμη ἕως ἂν καὶ οἱ τῶν ἄλλων ἐτῶν ἀπολογισμοὶ ὑποβληθῶσι καὶ ἐξελεγχθῶσιν, ἠναγκάσθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ καταχωρίσῃ τὰ ποσὰ ταῦτα ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίῳ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ θεωρήσῃ αὐτὰ ἐγκριτέα.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι, ἐπειδὴ πρέπει πλέον νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ συνταγματικὴ τάξις, οἱ δ' ἀπολογισμοὶ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ἦναι ὑποβεβλημένοι, ἡ βουλὴ, ὀφείλουσα νὰ ἐξετάσῃ ἂν αἱ ψηφισθεῖσαι δαπάναι ἐπραγματοποιήθησαν πᾶσαι, πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ πᾶσας τὰς διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητουμένας πιστώσεις.

Ἀντεῖπε δ' ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ ἐβράδυνεν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀπολογισμῶν, δὲν εἶναι δὲ τῆς παρούσης ὥρας ἡ τῶν αἰτιῶν τῆς βραδύτητος ταύτης ἐξέτασις, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δικαιούχων, διὰ τοῦτο κατεχώρισε τὰς πιστώσεις ταύτας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μηδόλως ὑπάρχοντος τοῦ φόβου νὰ πληρωθῶσι δὶς τὰ αὐτὰ ποσά.

Καὶ ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἄπορον εἶναι πῶς ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίῳ κατακεχωρισμέναι εἰσὶ πιστώσεις, ἀπορριφθεῖσαι ἄλλοτε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον· ἐκ τούτου δὲ δηλοῦται, ὅτι αὗται τὰς ὑπό τινων ὑπουργῶν ἀποβαλλομένας πιστώσεις ἄλλοι ἐγκρίνουσι καὶ προτείνουσι νὰ ἐπιψηφισθῶσι, καὶ περὶ τούτου πρέπει νὰ ἐπισταθῇ ἡ τῆς βουλῆς προσοχή.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα προέβη εἰς τὴν ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν παραγράφων τοῦ κεφαλαίου συζήτησιν· καὶ ἐπὶ τοῦ 1 § αὐτοῦ ἠρώτησέ τις, ἂν διαρκῶς 36 μῆνας περιώδευεν ὁ κατὰ τὰ 1833 ἔπαρχος Λοκρίδος Κ. Μόστρας, καὶ πῶς τὴν τῶν ἐξόδων τῆς περιοδείας ἀπαίτησιν αὐτοῦ δὲν ἐπρότεινε τοσοῦτον καιρὸν, ἢ, ἐὰν ἐπρότεινε, διὰ τί ἐβράδυνεν οὕτω τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀποφανθῇ.

Ἀπήντησεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ἔπαρχος οὗτος ἀγοράσας δύο ζῶα ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν κατὰ τὰ 1833, κατόπιν δ' ἀντὶ τῶν περιοδικῶν ἐξόδων ἐζήτησε 2000 περίπου δραχμῶν, τὸ ἀντίτιμον τῆς τῶν ζώων ἀγορᾶς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς αὐτῶν ἔξοδα· μὴ ἐγκρινάντης δὲ τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς

Νομαρχίας, ἀνηνέχθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τοῦτο, ζητήσαν καὶ μὴ εὑρὸν τὰ δικαιολογητικὰ τῆς περιοδείας ἔγγραφα, ὡς ἀπολεσθέντα, ἠρώτησε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἂν ἐπληρώθη τίς αὐτόν τι δι' ἔξοδα περιοδείας· μαθὸν δὲ παρ' ἐκείνου, ὅτι οὐδὲν ἐπληρώθη αὐτῷ, ἐκρινε νὰ χορηγηθῶσιν εἰς αὐτὸν ἀντὶ τῶν δισχιλίων αἱ 825 δραχμαὶ, αἱ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τότε ἐγκριθεῖσαι. Καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν εἶχεν ἢ οὔ δίκαιον ὁ ἀπαιτῶν τὸ ποσὸν αὐτὸ, ἔκρινε δ' ὅτι εἶχε δίκαιον ἀφ' οὗ, ἐκ τῶν ὑποβληθέντων αὐτῇ ἐγγράφων, ἐπείσθη, ὅτι ἐξῆλθε μὲν εἰς περιοδείαν ὁ ἔπαρχος οὗτος, δὲν ἔλαβέ τι δὲ διὰ τοῦτο μέχρι τοῦδε.

Μετά τινας, τῶν μὲν ἐξηγήσαντα ἀπορίαν, πῶς, ἀντὶ δέκα ἡμερῶν, καθ' ἃς δύναταί τις νὰ περιέλθῃ ἅπασαν τὴν Λοκρίδα, ὁ ἔπαρχος οὗτος περιώδευεν ὅλους τριάκοντα τρεῖς μῆνας. Τὸν δὲ διϊσχυρισθέντα, ὅτι, μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ νόμου δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ ἡμερολογίων, πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ ἡ ζητουμένη πίστωσις.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τῆς πιστώσεως δὲν ἐπάγει ἀναγκαίως καὶ τὴν τῶν περιοδικῶν ἐξόδων τούτων πληρωμὴν, ἀποκειμένου εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐντείλῃται αὐτὴν ὅταν πεισθῇ ὅτι δικαιοῦται νὰ λάβῃ αὐτὰ ὁ ἀπαιτῶν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος ὅτι, διατελῶν κατὰ τὰ 1835 ἔφορος Λοκρίδος, δὲν εὗρεν ἔπαρχον ἐκεῖ τὸν περὶ οὗ πρόκειται Κ. Μόστραν· ἀλλ' ἐξεπλήρου πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους τὰ τοῦ ἐπάρχου ὁ Βασθὸς, ὁ δὲ Κ. Μόστρας διετέλει παρὰ τῷ στρατηγῷ Τσούρτς πρὸς καταπίεσιν τῆς λῃστείας, ὡς ὑπασπιστὴς αὐτοῦ· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδὲ περιοδείαν ἐνήργησεν, οὐδὲ νὰ λάβῃ τι δικαιοῦται.

Καὶ μετὰ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, προτείναντα νὰ ἀναβληθῶσι τὰ περὶ τούτου, νὰ ζητηθῶσι δὲ τὰ τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως ἀποτελοῦντα ἔγγραφα, ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν ἠρύσθη τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ δοθείσας σήμερον ἐπὶ τούτου πληροφορίας, καὶ μὴ ὑποτεθῇ ὅτι προσωπικῷ τινι λόγῳ ταῦτα ἐγένοντο.

Ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐπίμεινε διατεινόμενος, ὅτι δὲν ὑπῆρξε τότε ἔπαρχος ὁ Κ. Μόστρας, οὐδὲ τοσοῦτον καιρὸν διετηρήθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν ἐνέκρινε νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου ἀπόφασίν της· δι' ἄλλης δὲ ψηφοφορίας ἐπορίσατο, ὅτι παραδέχεται νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ

ἄρθρου τὸ διὰ τὴν περιοδείαν τοῦ Κ. Μόστρα ζητούμενον διὰ τοῦ 1 § αὐτοῦ ποσόν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει αὐθις τοῦ προέδρου ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέχεται τὸ διὰ τοῦ 2 § ζητούμενον ποσὸν πρὸς ἀντιμισθίαν τοῦ ἰατροῦ Κ. Χ. Ράγκαυ.

Αἰτησαμένων δὲ πολλῶν τὴν ἀπόλυσιν τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν κατὰ τὴν αὔριον ἐπαναληψιν τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος, ἀγγείλας τοῦτο ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν αὔριον συνεδριάσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 16 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Σημειωθέντων δὲ τῶν ἄνευ λόγου ἀπόντων Κ.Κ. Μοναστηριώτου, Ι. Πετμεζῆ, Μ. Σισίνη, Μ. Βαλέττα, Χ. Δεμάθα, Η. Παππαδαίου, Ι. Ζάρκου, Γρ. Κορφιωτάκη, Π. Ματάλα, Γ. Πανοπριφτοπούλου, Χ. Μελέτη, Γ. Μαυρομιχάλου, Ι. Γκούρα, Ι. Περίδου καὶ Κ. Τσουκαλᾶ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Κ.Ν. Μοσχούλαν καὶ Κ. Φασίτσαν ἐχορηγήθη, ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων ὅρον, τριακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια· ἀνεγνώσθη δ' ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, ἀγγέλλον τριῶν ἑβδομάδων πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς πριγκιπέσσης Μαρίας Ἐλισάβετ Ἀμαλίας τῆς Βαυαρίας. Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι φρονεῖ πάντοτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ φέρηται εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν τοῦτο ἕδημα πᾶσα ὑπόθεσις, ἥτις, προλαμβανομένη, δύναται νὰ διορθωθῇ ἄλλως· αἱ ἀφορῶσαι ὅμως τὰς ἐλευθερίας ἢ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ Ἕλληνος πρέπει νὰ εἰσάγωνται ἐνώπιον τῆς βουλῆς, καθ' ὅσον παραγνωρίζονται πολλάκις, ἢ ἐξ ἀγνοίας, ἢ ἐκ διαφόρου τῶν ὑπηρετούντων ἑρμηνείας. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν συμβαίνῃ τι, ὅπερ καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καθίσταται σκανδαλώδες καὶ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν γενᾷ ἔριδας, πρέπει νὰ εἰσάγηται εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα,

διὰ νὰ γίνηται ἡ ἀναγκαία διόρθωσις· ἐκ τούτου λοιπὸν λαμβάνει ἤδη τὸν λόγον, περὶ παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν, ἥτις καὶ πάλιν καὶ πολλάκις θέλει ἐνεργηθῇ, ἐὰν μόλις ἀναφανῇ δὲν προληφθῇ τὸ κακόν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τὴν ἱερότητα τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν, οὐ μόνον τὸ παρ' ἡμῖν σύνταγμα ἐξασφαλίζει, ἀλλὰ, ἂν καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ συντάγματα δὲν ἐποίουν μνείαν, οὐχ ἧττον ἐτηρήθη σεβαστὸν τὸ ἀπόρρητον τοῦτο, διὸ ἐπιστολή, ὡς ἐνθυμοῦνται πολλοί, τοῦ Κ. Φαρμακίδου ἐγινέ ποτε παραίτιον λαμπρᾶς δίκης, εἰς ἣν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπεδοκίμασε πᾶσαν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν χρῆσιν. Τοιαύτη λοιπὸν κατάχρησις οὔτε ἐπὶ τῶν δημοκρατικῶν τῆς Ἑλλάδος χρόνων, οὔτε ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐτολμήθη ποτέ, μόνον δὲ ἅπαξ ἐγένετο χρῆσις ἐπιστολῶν τινων τοῦ Μερεντίτου, ἦν, ἂν καὶ ἐδικαίωνε κατά τι τὸ κρίσιμον τῶν ἐν Πάτραις συμβάντων, αὐτὸς, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τότε, ἀπεδοκίμασε καὶ παρέπεμψε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν, ἂν καὶ οὗτος ἐρρόνει ὅτι δυνάμει ἄρθρου τινὸς τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐπιτρέπεται ἡ παραβίασις τοιούτων ἐπιστολῶν. Ἤδη ὅμως πληροφορεῖται, ὅτι κατεσχέθη παρὰ τοῦ ἐν Χαλκίδι εἰσαγγελέως ἐπιστολή τις ἑνὸς τῶν ἐκ τῆς στάσεως τῆς Εὐβοίας φυλακισμένων, ὥστε τὸ κοινωνικὸν τοῦτο δικαίωμα παρεβιάσθη. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλει μέν, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ περίστασις, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ τὸ ἐνδόσιμον ἄλλης ὑπονοίας· ἐφ' ᾧ προκαλεῖ τούς τε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοὺς νὰ δώσωσι πληροφορίας κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ἵνα ὁδηγηθῇ ἐκ τούτων εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆς ἡ βουλή.

Συνεταισάσης δὲ τῆς βουλῆς εἰς τὴν πρότασιν, καὶ ἀποφηναμένης νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν πρὸς ἑκάτερα τὰ ὑπουργεῖα, ἀνηγγέλθη ἀντικειμένου συζητήσεως ἡ ἐξακολούθησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐφ' ᾧ προκειμένου νὰ συζητηθῇ κατ' ἐδάφιον ἡ δαπάνη τοῦ ἑνιαύσιου κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, προέτεινέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ γινώσκῃ ὁ ὑπουργὸς τίνα τῶν ποσῶν τούτων εἰσὶ βέβαια, νομίζει καλὸν νὰ μείνωσιν οὕτως ἔχοντα, καὶ, ἀφ' οὗ ἐκκαθαρίσῃ αὐτὰ ὁ ὑπουργὸς, νὰ εἰσαχθῶσι πρὸς ἐπιψήφισιν διὰ πιστώσεως.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἐκτὸς τριῶν ἢ τεσσάρων κονδυλίων, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Μόστρα, ὅπερ χθὲς ἀπερρίφθη, τὰ

λοιπὰ ὅλα εἶναι ποσὰ ἐκ διαφόρων ἀπολογισμῶν μετενεχθέντα· καὶ ὅτι εἶχον μὲν ἐκδοθῆ τὰ πρὸς ἐξόφλησιν ἐντάλματα, ἀλλὰ δὲν ἐνηργήθη ἡ πληρωμή των. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δύναται τόπε νὰ γίνῃ ἡ ἐπιψήφισις, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ μὴν ἦναι ὑποχρεωτικὴ ὅλων τῶν ποσῶν ἡ ἀπότισις, ἐπειδὴ ἐνδέχεται, ἰδών τινα τούτων ἀδικαιολόγητα, νὰ μὴ ἐγκρίνῃ αὐτὰ ὁ ὑπουργός· ἐφ' ᾧ συνίστησι νὰ γίνῃ αὐστηρὰ εἰς ἑκάστην πληρωμὴν ἐξέτασις.

Οὕτω δὲ, παρατηρήσαντός τινος ἐπὶ τοῦ Γ'. κεφαλαίου τῆς χρήσεως τοῦ **1843**, ὅτι δὲν ἔλειπε σημειούμενα τὰ τῶν φονευσάντων τοὺς λῃστὰς ὀνόματα. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ μὲν ἀμοιβὴ τῶν φονέων τοῦ ἀρχιλῃστοῦ Γρυπούρη καὶ Χασιώτου εἶχεν ἐγκριθῆ τῷ **1838**, ἀλλὰ, μὴ δοθεισῶν ἐγκαίρως τῶν πληροφοριῶν, ἀνεβλήθη μέχρι σήμερον ἡ ἀπότισις· ἡ δὲ τοῦ ἑτέρου λῃστοῦ, ὅτι ἐπίσης δὲν ἐξωρλήθη, μὴ ἐμφανισθέντος ἐν καιρῷ τοῦ φονέως.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος, ἐὰν οἱ φονευθέντες λῃσταὶ ἦσαν ἀποκεκηρυγμένοι, καὶ ἀπαντήσαντος τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι περίτται αἱ λεπτομέρειαι αὗται, διότι ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὑπόλογος δι' ἑκάστην δαπάνην, ἐὰν κακῶς ἐκδώσῃ τὸ ἔνταλμα, καὶ ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον δύναται νὰ ἐξελέγξῃ αὐτὸν εἰς τὸν ἀμοιβαῖον ἀπολογισμόν. Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι οὐδεμίαν ἐξέλεγξιν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ συνέδριον, ἐπειδὴ, χορηγούσης σήμερον τῆς βουλῆς ὁριλόμενα χρέη, δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπ' αὐτῶν αἱ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνήθεις ἀρχαί· ἑκάστη δ' ἀπόφασις καθίσταται ἀπαιτητὴ, καθ' ὅσον, ἐὰν δὲν ἦτον, δὲν ἤθελε ποτὲ εἰσαχθῆ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι οὐχ ἧττον εἰς αὐτὸν ἐπίκειται ἡ εὐθύνη, ἤμπτε δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. δι' ὃν ζητεῖται ἡ τῆς βουλῆς πίστωσις· ἀνάγκη δὲ πᾶσα ἡ αἰτουμένη δαπάνη νὰ ἀπορίζηται εἰς προϋπάρξαντας νόμους καὶ διατάγματα, διότι ἄλλως εἶναι ὑπεύθυνος τότε ὁ ὑπουργός.

Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἄλλου τινὸς ὑποστηρίξαντος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τό τε ἀνωτέρω ἐδάφιον, καὶ τὰ ἑπόμενα τούτοις, μέχρι τῶν ζητουμένων ἐξόδων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀ. κεφαλαίου τῆς χρήσεως **1845** ἐφ' οὗ ἀναγνώσθη καὶ τὸ ἑρεξῆς μέρος τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἡ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως

ἀναφερομένη ποσότης ἀπὸ ἔξοδα προελθούσων χρήσεων ἐγκρίνεται, μὲ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν **798** πρὸς συμπλήρωσιν μισθῶν κατὰ τὸ ἔτος **1845**, **1846** καὶ **1847** τοῦ γραφέως τοῦ ὑπουργείου Κ. Π. Νάκου· ὡς μὴ νομίμου καὶ ἀδικαιολογήτου τῆς αὐξήσεως ταύτης, στηριζομένης μόνον εἰς ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἀντικειμένην εἰς ῥητὸν διάταγμα προσδιορίζον τὴν μισθοδοσίαν, μὴ ἐκτελεσθεῖσαν δὲ μετὰ τὴν ἔκδοσίν της οὐδὲ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀνεγνώρισε τὸ ἀτόπημα τῆς διατάξεως ταύτης. »

Ἐπεξηγῶν ταύτην παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, καθὰ ἐξήγαγεν ἐκ τῶν τοῦ ὑπουργείου ἐγγράφων, εἶχεν ἀποφασισθῆ κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ **1845** ὁ τότε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διακείθηται μέρος τῆς διὰ γραφικὴν ἔξοδα δαπάνης ὑπὲρ τινων ὑπαλλήλων, ἐν οἷς καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται γραφεὺς Π. Νάκος· ἄλλος δ' ἀναπληρῶν ἔπειτα τὸν ὑπουργὸν τοῦτον, οὐ μόνον ἀνεγνώρισε δι' ὑπουργικῆς ἐκθέσεως νὰ δίδωνται πρὸς τὸν ῥηθέντα ὑπάλληλον **80** δραχμαὶ κατὰ μῆνα, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν τούτων ποσὸν ἀφ' ἧς στιγμῆς διωρίσθη, ὅτε περιωρίζετο ἡ μισθοδοσία του εἰς 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ἐπειδὴ δ' ἡ ὑπουργικὴ αὕτη πρᾶξις ἀντίκειται εἰς ῥητὸν περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων διάταγμα, καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ δὲν ἀνεγνώρισε μετ' οὐ πολὺ ταύτην, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησεν ἤδη τὴν ἀπάλειψιν.

Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἄλλων εἰπόντων καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ποσοῦ ἀποφαινομένων, καθ' ὅσον οὐδ' αὐτὸς ὁ διαδεχθεὶς τὸν ἕτερον ὑπουργὸν ἀνεγνώρισε τὴν προσθήκην. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι οὐ μόνον ἡ προσθήκη ἀνεγνωρίσθη, ἀλλὰ καὶ πληρόνονται τὰ ποσὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν μηνιαίων ὑπουργικῶν διατάξεων· ἀφ' οὗ δ' ὁ ῥηθεὶς Νάκος ὑπηρέτησεν ἀντὶ τόσου μισθοῦ, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερηθῇ ἤδη τούτου. Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἀπαλείψεως τῶν ἀνωτέρω **798** δραχμῶν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα ἐφ' ᾧ ἀνεγνωρίσθη καλῶς ἔχουσα ἡ προσθήκη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐνοικίου ἑπομένου ἐδαφίου, ἐπερωτήσαντός τινος, ἐὰν ἡ αἰτουμένη ποσότης τοῦ ἐνοικίου ἦναι καθ' ὑπέρβασιν ἢ ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος παρὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσοῦ. Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο περιελαμβάνετο ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου συμβολαίῳ, ἀλλὰ, ἐπισυμβάσης διαφορᾶς τινος, ὁ μὲν ἰδιοκτήτης προσέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δ' ἀπεφήνατο νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ποσότης,

Ψηφισθέντος ὅθεν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ μετ' αὐτὸ, ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλοσχερῶς ἡ δαπάνη, ἐπειδὴ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ Β. Οἰκονόμου, μὴ πληρωθέντα ἀπὸ τοῦ **1845**, φαίνονται ὡς μὴ νόμιμα, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῶσιν, ἐσημειώθησαν δ' ἔπειτα ὑφ' ὑπουργοῦ εὐνοοῦντος αὐτόν· ἐπίσης δὲ θεωρεῖ ἐξοβελιστέα καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ πρώην διοικητοῦ Κ. Δούκα σημειούμενα, ἐπειδὴ οὐ μόνον ὑπάρχουσιν ὡρισμένα ποσὰ πρὸς ὁδοιπορίαν, ἀλλὰ, καὶ ἂν εἶχε νὰ λαμβάνῃ αὐτὰ, δὲν ἤθελε μόλις σήμερον τὰ ζητήσει. Οὐδὲ πρέπει, μετατιθέντες ἕνα ὑγειονομοφύλακα, νὰ δαπανῶμεν διπλᾶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ πρὸς μετάβασιν, καὶ τελευταῖον νὰ χορηγηθῇ ματαία πρὸς διασκευὴν τοῦ ἐπαρχείου Οἰτύλου δαπάνη.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὅλα τὰ ποσὰ ταῦτα, στηριζόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1845**, μετεβιβάσθησαν ἐνταῦθα ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἐπειδὴ, μὴ πληρωθέντα ἐγκαίρως, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως τῶν δικαιούχων ἢ ἄλλης τινὸς ἀμελείας, ἐτέθησαν, ὡς εἶπεν, εἰς τὸν ἀπολογισμόν· ἐκ τούτου ἄρα ζητούμενα ἤδη πρέπει νὰ πληρωθῶσι δικαίως.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι ὅλα τὰ ἔξοδα ταῦτα εἰσὶ καθ' ὑπέρβασιν, ἐπειδὴ, ἂν ὑπῆρχον ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἤθελον γίνει πρὸς συμψηφισμὸν μόνον. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀπροσδόκητοι ἦσαν δι' αὐτὸν οἱ διϊσχυρισμοὶ τοῦ προαγορεύσαντος, ἐπειδὴ ἐνθυμεῖται, ὅτι, ὅτε τῷ **1848** ποσότητες πολλῷ μείζονες ὠφείλοντο ἐκ τῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσίας, πρῶτος ὁ ἐνιστάμενος, μέλος ὢν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνήργησεν, ὥστε νὰ μετενεχθῶσιν ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὡς ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων εἰς τὸν προϋπολογισμόν, διότι ἄλλως δὲν ἐπληρώνοντο ἀπὸ τοῦ **1845** ἐνοίκια, μισθοὶ ἀποθηκαρίων κ.λ. Τοῦτο λοιπὸν ἀναγνωρίσας ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐνήργησε τότε καὶ οὕτω πρέπει νὰ γίνηται, ὅταν τὰ ποσὰ ἦναι ἀναμφισβήτητα· ὅταν ὅμως ὑπάρχῃ ἀμφιβολία τις ἐπ' αὐτῶν, τότε εἶναι δίκαιον καὶ συζήτησις νὰ γίνηται, καὶ, ἂν ἡ βουλὴ πεισθῇ, νὰ μὴ παραδέχηται τὴν δαπάνην, ὡς ἔπραξεν ἀρτίως ἐπὶ τῆς τοῦ Κ. Μόρρα ἀποζημιώσεως· ἀλλὰ, διότι τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἐπληρώθησαν ἔκτοτε, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος τοῦ νὰ μὴ ἐγκριθῶσιν. Ἄλλως τε, αἱ καθυστεροῦσαι ἀποζημιώσεις εἶναι πολλῷ δικαιότεραι τῶν ἐνημέρων, διότι οὐ μόνον πάσχουσιν οἱ δικαιοῦχοι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ζῆλος τῆς ὑπηρεσίας ἐκλείπει καὶ κακή τις ἰδέα σχηματίζεται, ἐξ ἧς πλειότερον ἐμψυχοῦται ἡ πρὸς κατάχρησιν τάσις·

ἐκ τούτου ἄρα, ὅτε εἶχον διορισθῇ οἱ ἐπιστατοφύλακες, ἐρρόνουν, μεταβαίνοντες εἰς τὰ χρέη των, ὅτι θέλουσι πληρωθῇ μετὰ ἕνα ἢ δύω ἐνιαυτούς. Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ σύμπασα ἡ βουλὴ ἐβιάσθη νὰ μεταφέρῃ πέρυσιν **400,000** δραχ. ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἐπειδὴ οὕτω μόνον ἐκαλύπτετο τότε ἡ ἀνέχεια τοῦ ταμείου· καὶ ἄλλου παρατηρήσαντος ὅτι, ἀφοῦ εἰς πᾶσαν δαπάνην εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐνεργῶν αὐτὴν ὑπουργὸς, δύναται νὰ γείνῃ δεκτὴ καὶ ἡ προκειμένη. Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι δὲν εἶναι ἐπίσης ὑπεύθυνος ὅταν ποσά τια σημειῶνται τυχὸν καθ' ὑπέρβασιν.

Μετά τινα εἰπόντα ὅτι, ἐὰν μὲν τὰ διάφορα ταῦτα ποσὰ ἦναι ἐκ τῶν τότε κανονισμένων, πρέπει νὰ πληρωθῶσι βεβαίως· ἐὰν δ' ἐτέθησαν καθ' ὑπέρβασιν, πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ σῶμα, διὰ νὰ μὴ ψηφίζῃ αὐτὰ ἐν ἀγνοίᾳ. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, καὶ καθ' ὑπέρβασιν ἐὰν ἦναι, οὐχ ἧττον πρέπει νὰ πληρωθῶσιν, ἐπειδὴ ἤθελεν εἶπει τότε ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἔλαβε μὲν τὴν δεῖναν ψηφισθεῖσαν ποσότητα, ἀλλ' αὕτη δὲν ἐπήρκεσεν· οὕτω δὲ διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἤθελε δικαιωθῇ ἡ ὑπέρβασις, διότι ὁ ἀπολογισμὸς κανονίζει ἐπ' ἀκριβείᾳ τά τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα παντὸς ἔτους. Ἄλλως τε, εἶναι ἀδύνατον πᾶς ὑπουργὸς νὰ μὴ περιέλθῃ εἰς ὑπέρβασίν τινα, ὥστε καὶ οὕτως ὀφείλονται ταῦτα καὶ πρέπει νὰ πληρωθῶσιν.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι περιττὴ εἶναι ἡ συζήτησις τῶν προϋπολογισμῶν, ὅταν ἐπιτρέπωνται ὑπερβάσεις· ἀνέπτυξεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ σήμερον πίστωσιν **52,000** περίπου δραχ. δι' ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων, ἀδιαφόρως ἂν ὑπῆρχον ἢ ὄχι ποσὰ ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ· αἱ δὲ βουλαὶ ἀπεφήναντο, ὁσάκις πρόκειται περὶ καθυστερούσης δαπάνης, νὰ σημειοῦται αὕτη ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ προϋπολογισμῷ. Ἐνταῦθα δὲ δὲν ἐνήργησαν οἱ τότε ὑπουργοὶ οὐδεμίαν περιπλέον δαπάνην, καὶ λέγουσι μόνον ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἀπαιτεῖται ποσὸν, διὰ νὰ πληρωθῶσι κανονισμέναι δαπάναι· δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ἐλαχίστη ὑπέρβασις, διότι τὸ ἤδη συζητούμενον εἶναι προϋπολογισμὸς, καὶ, ἂν ἐδαπανήθησαν ἴσως καὶ τινα περιπλέον ποσὰ, ἐνδέχεται νὰ μὴν ὑπῆρξεν ἡ ἀνάλογος πίστωσις εἰς τοὺς οἰκείους προϋπολογισμούς.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ μὲν εἰσηγητὴς διϊσχυρίσθη πρότερον ὅτι ὅλα τὰ ἐνταῦθα ποσὰ εἶναι ἀναμφισβήτητα, ὁ δ' ὑπουργὸς ἐξέφρασεν ἀνωτέρω καὶ διστάγμους ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσι

ποσὰ καθ' ὑπέρβασιν· ἐκ τούτου δὲ τὸ ζήτημα μεταβάλλεται καὶ πρέπει νὰ σκεφθῇ ἡ βουλὴ, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν πληρωμὴν τούτων. Οὕτω π. χ. ἡ ὑπὲρ τοῦ Κ. Δούκα ποσότης καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκφράσεως φαίνεται καθ' ὑπέρβασιν ζητουμένη. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ ἀποδέχηται τὰ ἔξοδα ταῦτα, δύναται βεβαίως νὰ ἐγκρίνῃ αὐτὰ, ἀλλὰ θέλει χορηγήσει αὐτὰ ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ οὐχὶ ὡς ἔξοδα κανονισμένα.

Μετά τινα ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιστραφείσαν συζήτησιν, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἀπάλειψιν τῆς ὅλης δαπάνης τοῦ 2 ἄρθρου, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἐγένετο δεκτὴ ἡ δαπάνη, καὶ αἱ μετ' αὐτὴν ἐπερχόμεναι μέχρι τῆς ἐκ 1000 δραχ. σημειωμένης ἀμοιβῆς ἐπὶ συλλήψει τοῦ λῃστοῦ Βαρβάτου (ἴδε κεφ. 1ον. ἄρθρ. 1) Ἐπὶ ταύτης παρετήρησάν τινες ὅτι, ὧν ἦναι ὁ ἐξ Ἀκαρνανίας Βαρβάτος, οἱ συλλαβόντες αὐτὸν πρὸ πολλοῦ ἀπεζημιώθησαν· προσθέντος δὲ καί τινος βουλευτοῦ ἐξ Ἀκαρνανίας ὅτι ἐπιβεβαιοῖ τοῦτο, καθόσον οἱ τὸν λῃστὴν συλλαβόντες ἦσαν οἰκεῖοι του. Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὅλα τὰ ἐνταῦθα ποσὰ εἶσιν ἐκ βεβαιώσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ προεκδοθέντα μόνον τὰ ἀναγκαῖα ἐνταλίσματα δὲν ἐπληρώθησαν· τὸ Δημόσιον λοιπὸν ὑπόκειται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καὶ, ἂν δὲν δοθῶσιν, οἱ δικαιοῦχοι δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης. Διὸ δὲν πρέπει ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἄλλαι πληροφορίαι, καθόσον μάλιστα ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὑπεύθυνος πάσης πληρωμῆς. Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐκ 1000 δραχμ. ἀνωτέρω δαπάνης, παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως· ἐφ' ᾧ τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἀφῃρέθη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μετ' αὐτὴν ἐδαφίου παρετήρησέ τις, ὅτι κακῶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἄλλαι πληροφορίαι, διότι ἕκαστος εἶδε πόσον ἐσφαλμένον ἦταν τὸ χθὲς ἀπορριφθὲν ποσὸν τοῦ Κ. Μόστρα· οὕτω δὲ καὶ ἄλλα δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἀμφισβητήσιμα ποσὰ, περὶ ὧν ἔχουσί τινες ἀντιθέτους πληροφορίας. Προτείνει λοιπὸν νὰ ψηφισθῶσιν ὅλα διὰ μιᾶς τὰ ποσὰ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ λογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ὑπουργοῦ ὅσα τυχὸν ἤθελον πληρωθῇ παρανόμως.

Ἄλλου δέ τινος ἀπαντήσαντος, ὅτι ἡ μὲν συζήτησις πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν τάξιν, τὰ δὲ περὶ εὐθύνης τοῦ ὑπουργοῦ ἐντεῦθεν εἶναι ἄλλαγα, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὡς καλῶς ἔχοντα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐδάφια.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ 1200 δραχμῶν ἐδαφίου, διὰ μισθὸν τῶν ἐν Ὕδρᾳ ὑπηρετησάντων 30 πολιτοφυλάκων, παρετήρησέ τις, ὅτι πᾶσα διαδήποτε δαπάνη πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς ῥητὸν νόμον· Ἐνταῦθα δὲ, μὴ ὑπάρχοντος νόμου, μὴ ἐννοῶν ἐν τίνι δικαιώματι διωρίσθησαν οἱ πολιτοφύλακες οὗτοι, ἀποκρούει ὡς λίαν παράνομον τὴν δαπάνην.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ ζητούμενον ποσὸν εἶναι πληρωμένον, καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν μένει, εἰμὴ νὰ συμψηφισθῇ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διαβιβαζόμενον, ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὅτι οὐδεμίαν ἐπέφερεν δικαιολογίαν ὁ εἰσηγητὴς εἰπὼν μόνον, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπληρώθη, πρέπει νὰ γίνῃ συμψηφισμός· διότι, ἐὰν τὸ ποσὸν ἐπληρώθη, ἡ πληρωμὴ εἶναι παράνομος, καὶ πρέπει νὰ λογισθῇ εἰς βάρος τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ὑπουργοῦ. Ἄλλως θεωρεῖ πάντῃ μάταιον νὰ λέγωμεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὑπεύθυνος, ἀφ' οὗ ἀνεχθῶμεν δαπάνην μηδ' εἰς νόμον, μηδ' εἰς ἔνταλμα στηριζομένην.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι, ὡς δὲ ἀγνοεῖ ἡ βουλὴ, ὅλα τὰ ποσὰ ταῦτα ἦσαν κεκτακεχωρισμένα εἰς τὸν ἀπολογισμὸν, οὗτος δὲ δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἀπόδειξις τῆς πιστώσεως. Εἶναι λοιπὸν ἀναμφίβολον, ὅτι μετέχουσι τῆς ἰδίας κατηγορίας, ὅ ἐστι, τὰ μὲν κινήσουσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, τὰ δὲ δὲν εὑρέθη καιρὸς νὰ πληρωθῶσιν. ὀλίγα δέ τινα ἴσως εἶναι μικρὰ ὑπέρβασις. Δύναται λοιπὸν νὰ ψηφισθῇ ἡ δαπάνη καὶ, ἂν ἐπισυμβῇ διπλῆ τις ἀπότισις ἢ ἕτερον λάθος, ἐπαναλέγει ὅτι εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐντελλομένου ὑπουργοῦ.

Προσέθηκε ὁ εἰσηγητὴς ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ἐπιτρέπων τὴν μισθοδοσίαν πολιτοφυλάκων· ἀλλ' οὐ μόνον τότε, ἀλλὰ καὶ μέχρι νῦν πληρώνονται πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἐπειδὴ ὁ διορισμὸς των ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, δι' ἣν δὲν ἐμποδίζεται νὰ ἐνεργηθῇ δαπάνη τις.

Ἀντέλεξε ἕτερος, ὅτι, ἐν ᾧ οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει ἐπιτρέπων τοιαύτας δαπάνας, ἐχορηγοῦντο συνήθως 120 000 δραχ. διὰ τὴν δημοσίαν ταύτην ἀσφάλειαν, ἐξ ὧν ἠδύναντο νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ πληρωμαὶ αὗται· ὅταν δὲ ζητῶνται σήμερον τοιαῦται δαπάναι, διὰ ἐκείνα τὰ ἔτη, ἡ βουλὴ τί δύναται νὰ ἀποκριθῇ ἢ ὅτι ἐχορήγησεν αὐτὰς ἔκτοτε; Ἐὰν δὲ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παρατηρῶσι τινες, ὅτι θέλουσιν ἐξελεγχθῇ ταῦτα εἰς τὸν ἀριόβιον ἀπολογισμὸν, ματαίαν θεωρεῖ καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, ἐπειδὴ οὔτε ἀπολογισμὸς ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν βουλὴν, οὔτε ἔννοιαί πότε θέλουσιν ἐκκαθαρισθῇ ὅλα ταῦτα.

Ἀνέπτυξεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδὲν ἔξοδον χορηγεῖται εἰς τὸν ὑπουργόν, ἄνευ λογοδοσίας τοῦ διαχειριζομένου. Ἐὰν δ' ὁ τῶν πολιτοφυλάκων διορισμὸς δὲν στηρίζηται εἰς τινα νόμον, ἐπίσης δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπὸ νόμου καὶ οἱ ἐθνοφύλακες, καὶ ὅμως ὑπῆρξαν πρὸ πολλοῦ εἰς ἐνέργειαν, καὶ σήμερον ἔτι διατηροῦνται ὑπὲρ τοὺς 400. αἵτινες ἐπιδιώκοντες προσβάλλουσι τὴν λῃστείαν· δὲν εἶναι δὲ παράδοξον, ἐὰν δὲν ἠδυνήθη τότε νὰ πληρωθῇ μέρος τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, εἴτε διότι δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως ἡ πληρωμή, εἴτε διότι συνέβη μικρά τις ὑπέρβασις. Ἐπὶ δὲ τοσοῦτον ἀναβάλλεται ἡ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπεξεργασία, μ' ὅλον ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε τὸν τοῦ 1844, καὶ οἱ δικαιοῦχοι δὲν ἔπρεπε νὰ μένωσιν ἐπὶ πλέον ἠδικημένοι, διὸ ἐσημειώθη ἐνταῦθα τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας των.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ προκειμένη δαπάνη ἀνάγεται εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας συντείνοντα ἔξοδα· διὸ πᾶν ὑπουργεῖον δύναται, ὅπου τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη, νὰ ἐνεργῇ ὑπ' αὐτοῦ τοιαύτας δαπάνας. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τῷ 1845, ὅτε ἡ λῃστεία ἐμεγαλύνθη, δὲν εἶχε ἐπαρκέσει ἡ συνήθης εἰς τοῦτο δαπάνη· ὁ δὲ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε μὲν πίστωσιν 15 ἢ 20 χιλιάδ. δρ., ἀλλά, διαλυθείσης τῆς βουλῆς, δὲν ἐψηφίσθη· ἔκτοτε δὲ τὰ ποσὰ ταῦτα ἐτέθησαν ἐν τῷ τοῦ 1845 ἀπολογισμῷ, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔπαυον αἰτοῦντες αὐτὰ οἱ δικαιοῦχοι, μετηνέχθησαν εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμόν. Προστίθησι δ' ὅτι καὶ πρότερον ὑπῆρχον μεισθοδοτούμενοι χάριν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας πολιτοφύλακες, ἀλλὰ δι' οὓς ἐξετέθη λόγους δὲν ἐπήρκεσε τὸ ποσὸν διὰ τὸν ἔσχατον μῆνα. Ἄλλως τε, καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν συμβάντα καὶ ἀλλαγοῦ ἐγένοντο τοιαῦται δαπάναι, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι παράνομοι.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλή, ἐὰν παραδέχηται τὴν τῶν 1,200 δραχμῶν ἀπάλειψιν τοῦ ἐδαφίου, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἑπομένων πέντε περὶ ὁδηγῶν ἐδαφίων παρατήρησέ τις, ὅτι, πραγματευομένη ἡ βουλὴ τὸ 1845 περὶ τῆς τῶν ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν δαπάνης, εἶχεν ἀποφανθῇ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μὲν αὕτη, δύναται δ' ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἐθνοφυλακήν· διὸ καὶ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1846 κλ. δὲν ἐσημειώθη, φαίνεται, τοιαύτη τις δαπάνη. Προτείνει

λοιπὸν καὶ ἐνταῦθα τὴν τῶν κονδυλίων τούτων ἀπάλειψιν, ὡς ἀντιβαινόντων εἰς τὰ παρὰ τῆς βουλῆς προαποφασισθέντα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποβῇ φθῇ ἡ δαπάνη, ἐπειδὴ παρελείχθη ἡ τότε βουλὴ τὴν ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας πληρωμὴν αὐτῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξεδόθησαν μάλιστα τὰ ἐντάλματα· καὶ παρατηρήσαντος ἄλλου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ὅσοι, φαλαγγίται ὄντες ἐν ἐνεργείᾳ, ὑπῆρξαν ὑποδηγοί. ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς εἶχεν ἀποφανθῇ τότε ἡ βουλὴ νὰ ἐκλείψῃ τὸ τῶν ὁδηγῶν σῶμα καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀλλα, μὴ πραγματοποιηθέντος τούτου, ἡ Κυβέρνησις, κατὰ παλαιότερον τι διάταγμα, ἠδύνατο νὰ διατηρῇ ὁδηγούς, τὸ δὲ σπουδαῖον τῶν περιστάσεων τὸ ἀπήτει. Καὶ ὅτι ἀντὶ τούτου πρωτίστερον ἦτον νὰ εἰσαχθῇ πλέον ὁ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμος, νὰ ἐξασφαλισθῇ δ' αὐτῆς ἡ δημοσία τάξις καὶ ἐκλείψῃ οὕτω τὸ ἐκ τῶν ὁδηγῶν σκάνδαλον· ἀλλά, μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ τότε ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις καὶ σήμερον ἔτι νὰ μεταχειρισθῇ, εἰς σπουδαίας πάντοτε περιστάσεις, τοὺς ὁδηγούς.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλή, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πέντε ἐδαφίων ἀπάλειψιν τῆς δαπάνης ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἐγένετο δεκτὴ ἡ δαπάνη.

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ ἐκ 5,061:20 ἐδάφιον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ περιόδου τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὰς λέξεις· « σημειούμενον ποσὸν » προσετέθησαν, αἰτήσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ αἱ λέξεις « τὸ δὲ ἔξοδα γενόμενα εἰς τὴν ἀποστασίαν τῆς Ἀκαρνανίας » ἔχει δὲ τροπολογηθεῖσα ἡ γνωμοδότησις οὕτω· « καὶ μὲ τὴν προσθήκην δρχ. 740 εἰς τὸ κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1845 σημειούμενον ποσόν, τὸ δὲ ἔξοδα γενόμενα εἰς τὴν ἀποστασίαν τῆς Ἀκαρνανίας, διότι, ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν φερόντων τὸ ἔξοδον τοῦτο ἐγγράφων, παρετηρήθη, ὅτι παρελείφθη κατὰ λάθος τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, διὰ αἴτιον χορηγηθέντα εἰς διατροφὴν τῶν ἐθνοφυλάκων ἀπὸ τὰς ἀποσπάσεις ἀποθήκας. »

Διασαφήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι αἱ ἀνωτέρω 740 δραχ. χρησιμεύσασαι διὰ σῖτον, δὲν εἶχον σημειωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατὰ λάθος ἴσως, διότι περιελαμβάνοντο ἐν αὐτῷ μόνον τὰ πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἐκ τῆς ἀποστασίας ὀφειλόμενα· καὶ εἰπόντος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκε ταύτας, ἵνα περαιωθῇ τὸ σύνολον τοῦ ἐξόδου τούτου. Ἡ βουλή, συναινούντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ,

παρεδέχθη μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης τὴν τοῦ ἐδαφίου, δαπάνην.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ 250 δραχ. ἐδαφίου, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ὑπηρετήσαντος προσωρινῶς ἀστυνόμου Κ. Ῥάμφου, προτείναντός τινος τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ποσοῦ, ὡς μὴ ὑπάρχοντος τότε νόμου, ἐπιτρέποντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοιούτους διορισμοὺς καὶ μισθοδοσίας. Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1843 οὐ μόνον εἶχεν ἐπιτραπῇ διὰ διατάγματος, ἀλλὰ καὶ συναινέσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνηται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀστυνόμος, εἷς γραμματεὺς καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος.

Ἐφῷ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταῦτό τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἄλλα ἐδάφια μέχρι τοῦ ἐδαφίου, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται πίστωσις πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ Α. κεφαλ. τῆς χρήσεως 1846, ἐφ' οὗ παρατήρησέ τις ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 1,173:33 ποσοῦ, τοῦ δι' ἐνοίκιον τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Σοριανοπούλου, ὅτι τὸ ἐνοίκιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ λογισθῇ νόμιμον, ἀφοῦ οὐδ' ἡ αἰτία δι' ἣν ζητεῖται ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξετ»στικὴ ἐπιτροπὴ δὲν συνέστη ποσῶς. Διὸ οὐδ' εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐσημειώθη ποτὲ τοιαύτη δαπάνη, καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ οὐ μόνον ἀπεδοκιμάσθη, ἀλλὰ καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ἐνοίκιον· καὶ ὅμως ἀφοῦ ἐδόθησαν πέρυσι 5,000 δραχδι' ἐνοίκιον, ζητοῦνται ἤδη καὶ ἄλλα. Διὸ προτείνει ὥστε νὰ λογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ἐνεργήσαντος ὑπουργοῦ.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι αὐτὰ ταῦτα συζητηθέντα πέρυσιν ἐγένοντο δεκτὰ παρὰ τῆς Βουλῆς· προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐνοικίασις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κωλέττου, ὅστις, ἔχων εἰς χεῖρας τὸ περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διάταγμα, ἐδικαιοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐνοικίασιν. Ἐπειδὴ δ' ἡ ὕπαρξις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτον ἰδανικὴ καὶ πρόνοια περὶ καταστήματος ἔπρεπε νὰ λυθῇ, ἐθεωρήθη καταλληλος ἡ ἀνωτέρω οἰκία· ἀλλ' ἐνῷ ἔμελλε νὰ ὑποβάλῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν δήλωσιν τῆς δαπάνης, πολλὰ ἐπῆλθον τότε ἐμπόδια, καὶ, περιπλεχθέντα τὰ πράγματα, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρᾶγμα λοιπόν, ὡς οὐδένα λανθάνει, ἔχει οὕτω, καὶ δὲν πρέπει οὐδ' εἰς τὸν νεκρὸν ἐκεῖνον, οὐδ' εἰς ἄλλον τινὰ νὰ ἀποδοθῇ εὐθύνη· ἡ δὲ Βουλὴ, ἡ ἐκτιμήσασα πολλάκις τὴν καθ' ὧν πρόθεσιν καὶ τὸ δίκαιον, πειθομένη καὶ ἤδη περὶ τῆς πλήρους τοῦ πράγματος ἀθωότητος, πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν δαπάνην.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ ἐνοικίασις ὑπὸ τοῦ Κωλέττου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ προσωρινῶς ἀναπληροῦντος

αὐτὸν Κ. Πονηροπούλου, ὅστις ἐν πλήρει τούτου ἀγνοίᾳ ἐνήργησε τὴν ἐνοικίασιν· ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ἐὰν παραδέχηται τὴν τοῦ ἐδαφίου ἀπάλειψιν, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα, ἐφ' ᾧ ἐγένετο δεκτὰ ταῦτό τε καὶ τὰ παρεπόμενα κατὰ τάξιν ποσά.

Ἐπὶ δὲ τοῦἐδαφίου τοῦ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Δ'. Κεφαλ. τῆς αὐτῆς χρήσεως παρετήρησέ τις, ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ δι' ἔξοδα περιοδείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Δουμῶν ἀπαιτούμενα, καλῶς ἔχουσι· τὸ δὲ νὰ ζητῶνται συνάμα καὶ 394 δραχ. λόγῳ ἐκτάκτου ἀποζημιώσεως τῆς περιοδείας αὐτοῦ, τῷ φαίνεται ὅλως ἄτοπον, ἐπειδὴ οὐ μόνον ὑπάρχει τὸ δι' ἔξοδα ὁδοιπορίας ἀνωτέρω ποσόν, ἀλλ' οὐδὲ στηρίζεται εἰς νόμον τινὰ ἡ αἰτουμένη δαπάνη.

Μετά τινα εἰπόντα, ὅτι κατὰ τὸν περὶ ὑγειονομείων νόμον 500 μόνον δραχμαὶ χορηγοῦνται δι' ἔξοδα ὁδοιπορίας δύω ἐπιθεωρητῶν· ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ πολλάκις ἐπεφορτίσθη ὁ Κ. Δουμῶν νὰ περιοδεύσῃ καθ' ὅλην τὴν ὁρυθετικὴν γραμμὴν, ἡ δὲ συνήθης δαπάνη δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἐπαρκέσῃ, ἐσημείωσε, φαίνεται, ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀνὰ χεῖρας ποσόν, αἰσθουσα τὴν ὑπηρεσίαν, ἣν ὡς ἐκ περισσοῦ ἀνέλαβεν οὗτος. Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον, διότι ὑπηρέτησέ τις πλειότερον τοῦ συνήθους, νὰ λαμβάνῃ καὶ πλειοτέραν ἀποζημίωσιν, οὐδὲ νὰ μετρᾶται διὰ τοῦ πήχεως τούτου ἡ τῶν ὑπαλλήλων ὑπηρεσία· ἐνταῦθα δὲ μόνον τὸν μισθὸν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τῶν ἐπιθεωρητῶν ὁρίζει ὁ νόμος, οὐδεμία δὲ ἄλλη χορήγησις κανονίζεται καὶ εἶναι τολμηρὸν νὰ γίνωνται τὰ τοιαῦτα.

Μετά τινα ἐπενεγκόντα, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Κ. Δουμῶν, ἀποσταλεὶς εἰς περιοδείαν, ἐγυμνώθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ ληστρικῆς συμμορίας, σημειοῦται πρὸς ἀποζημίωσιν ἡ ἀνὰ χεῖρας ποσότης· ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐξάλειψιν τῆς δαπάνης, διὸ ἐγένετο δεκτὴ αὕτη καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι μέχρι τοῦ ἐδαφίου ἐν ᾧ σημειοῦνται 1366 δραχ. 86/00, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος Τιρύνθου, καὶ πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ὅσων ἐδαπανήθησαν ἐκ τῶν εἰσόδων εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἐνταῦθα παρετήρησέ τις ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἕτερον ἐκ 13,008: 79/00, ἐν τῇ χρήσει τοῦ 18:7 σημειούμενον, ζητεῖται πρὸς συμψηφισμὸν μόνον, δὲν προτείνει μὲν τὴν ἀπάλειψιν αὐτῶν, προκαλεῖ ὅμως τὴν σύντονον τοῦ ὑπουργοῦ προσοχὴν, ἵνα διαταξῇ ἐξελεγξιν τῶν συμψηφιστέων τούτων χρημάτων, καθ' ὅσον ὁ διευθυντὴς Πρώϊος μὴ ἔχων δικαίωμά τι

διαχειρίσεως διέθετε κατὰ τὸ δοκοῦν τὰς ἐκ τῶν ἐσόδων εἰσπράξεις. Προστίθησι δ' ὅτι ἡ διεύθυνσις ταύτου, ὡ μόνον εἶχεν ἐρημώσει τὸ κατάστημα, ἀλλὰ καὶ ἀνυπόφορος εἶχεν ἀποβῆ· ἐν ᾗ ὁ ἀντ' αὐτοῦ διορισθεὶς Κ. Χωματιανὸς εὐαρεστεῖ ἅπαντας καὶ ἔχει ἤδη ὑπὲρ τοὺς 50 μαθητάς, καὶ καθ' ἑκάστην ζητοῦσι καὶ ἕτεροι νὰ προσέλθωσιν.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐσημείωσεν ἀμφότερα τὰ ποτὰ ταῦτα, διὰ νὰ ἦναι ἐνήμερον εἰς τὸν μετὰ τοῦ Πρωΐου συμψήφισμόν ἀνθ' ὅσων μέλλει νὰ λάβῃ· προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀληθὲς ἡ διεύθυνσις τοῦ ῥηθέντος Πρωΐου ἔφερεν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν τὸ κατάστημα, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀφῆκε χερσωθείσας τὰς γονίμους ἐκείνας γαίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ οἰκίαν τοῦ Καποδιστρίου ἐπλήρωσεν ἀκαθαρσιῶν, ὥστε μόλις ἔν δωμάτιον αὐτοῦ δύναται νὰ κατοικηθῇ· ἄλλως τε καὶ ἡ πρὸς τοὺς κατοίκους διαγωγή του ἦτον ἀοίκειος, καὶ ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον, οὐ μόνον νὰ μὴ δείξῃ εὐμένειαν εἰς τοὺς λογαριασμούς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λόγον ἀκριβῆ νὰ ζητήσῃ τῶν ὅσων ἐπέφερεζημιῶν.

Συναισάσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς ταῦτα καὶ ἀποδεξαμένης ταύτην τε καὶ τὰς ἑπομένας δαπάνας, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ ἔδαφ. δι' οὗ ζητεῖται ποσόν τι ὑπὲρ τοῦ Κ. Ξενουδάκη ὅτι δὲν ἀντιτείνει μὲν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Κ. Ξενουδάκη σημειουμένην χορήγησιν, ἀλλὰ δὲν παραδέχεται καὶ τὴν περὶ τῶν ἀσχολιῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν φράσιν. Ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν δαπάνην « δι' ὅσα ὑπέστη ἔξοδα εἰς τὴν εἰς τὸν δῆμον Λοάμαντος ἀποστολήν του. »

Παραδεχθέντων δ' ἔπειτα καὶ ὅλων τῶν ὑπολειπομένων ποσῶν, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πιστώσεως τοῦ Θ'. Κεφ. τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 51,838:61, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Γουζούαση καὶ Ε. Οἰκονομοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 68 πρὸς 2· ἔχει δ' οὕτω.

« Κεφ. Θ'. Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων δρ. 51,838:61. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Θ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιστρεπτέων ἐσόδων, καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Γεώργιος Δογιωτατίδης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	
Πάνος Μοναστηριώτης		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Σταῦρος Γριβᾶς		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.	Σταμάτ. Νικολαΐδης	Ο.
Μιχ. Καΐρης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης		Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο.	Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Νικόλαος Ἰατρός		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Ζαφ. Δαπάστας	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Τσαβέλλας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Σ. Στράτος		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἐμμαν. Μελετόπουλος	Ν.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Παρασκευὰς Ματάλας	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Κωνστ. Φασίτσας	Ν.	Λουκᾶς Στέρανος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας		Ῥήγας Παλαμίδης	Ν.
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.	Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	Ν.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δ. Σκελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Ν. Μπούτουνας	Ν.
Γεώργιος Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχαὴλ Βαλέττας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χριστόδ. Ν. Δεμάδης		Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Ἠλίας Παππαδάκης	Ν.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βίτσης	

Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἰωάννης Περίδης	N.
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Γεώργιος Μπάντης	N.	Δ. Χρηστίδης	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Κάρολος Νάζος	
Γεώργιος Μαυρομιχάλης	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Ἀντώνιος Ἄρμαος	N.
Ν. Μοσχούλας		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Α. Κανελλόπουλος	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς		Ἀν. Παππατσώρης	N.
Ἰωάννης Γκοῦρας		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπυρ. Λογοθετόπουλος	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.	Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Χριστόδουλος Τσίνος		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Δημήτριος Κουμανιώτης		Ἀ. Χατζίσκος	N.
Θεόδωρος Ι. Μέξης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἐμμ. Λαζάρου Ὁρλὸφ	N.	Κωνστ. Δουβουνιώτης	N.
Γεώργιος Μπάστας		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Κώστας Δαρειώτης	N.	Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Στ. Ἀντωνιάδης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.

Ἀκολούθως, ἐπερωτήσαντός τινος τὸν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1847 ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἂν, ὡς σημειοῦται εἰς τὸν ἀναχειρισμῶν προϋπολογισμόν, εἶχεν ἐκμισθωθῆ νὰ δοθῶσιν ἐπὶ 800 δραχ. ἀπὸ 1. Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐκείνου τοῦ ἔτους εἰς ἐνοίκιον τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Σοφιανοπούλου. Ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, προτιθέμενον νὰ ἐκκενώσῃ τὴν οἰκίαν, ἐπλήρωσε τότε πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην 1,600 δρ. ἀπὸ 1. Ἰανουαρ. μέχρι τέλους Αὐγούστου ἀριθμοῦν τὸ ἐνοίκιον· ἀλλά, καταφυγόντος ἔπειτα, ὡς πληροφορεῖται, τοῦ Κ. Σοφιανοπούλου εἰς τὰ δικαστήρια, τὸ ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη, φαίνεται, νὰ σημειώσῃ καὶ τὴν ἐξ 800 δραχ. δαπάνην.

Τελευταῖον, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὰς συνεδριάσεις μέχρι τῆς 20 τρέχοντος, ἵνα λαβοῦσα καιρὸν ἐργασθῇ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὰς 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Σ. Δανόπουλος.
Εὐ. Μ. Πχρίσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 21 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Κ. Α. Παππατσώρην καὶ Γ. Μπάνην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον τριακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀκολούθως, ὁ πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς εἰδοποιεῖ τὴν βουλὴν δι' ἐγγράφου του, περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μέχρι νῦν βουλευτοῦ Κ. Α. Μαυρομιχάλου ὡς Γερουσιαστοῦ, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων ἐπὶ διαφόρων νομοσχεδίων.

Οὕτω δ' ἀνήγγειλαν ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ Ζ'. μὴ συμπληρωθέντος ἔτι, ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ, περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτριδεύματος τῶν ὑλοτόμων καὶ ἀνθρακέων τοὺς ΚΚ. Π. Δαρειώτην, Μ. Βαλέτταν, Ἐ. Καλογερᾶν, Κλ. Οἰκονόμου, Ν. Ἀνδρικόπουλον καὶ Α. Παππατσώρην· ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Φθιωτίδος βουλευτοῦ, περὶ κρατήσεως τοῦ δεκατημορίου τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ΚΚ. Π. Τσαννετάκην, Σ. Στεφανόπουλον, Α. Πετράκην, Κ. Τσουκαλᾶν, Κ. Μανέταν καὶ Ι. Τασσαΐνον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἐπιβολῆς φόρου τῶν εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας, τοὺς ΚΚ. Θ. Μέξην, Ρ. Παλαμιδῆν, Ζ. Διπάσταν, Α. Μάμουκαν, Κ. Ἀντωνιάδην καὶ Μ. Βιτάλην· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ χορηγίας δανείου 6000 δραχμῶν εἰς τὸν μεταξουργὸν Στεφόπουλον, τοὺς ΚΚ. Γ. Μπάνην, Ν. Τσαλακώσταν, Α. Πετράκην, Γ. Παππανικολάου, Κ. Βρυζάκην καὶ Ι. Περίδην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου, τοὺς ΚΚ. Γ. Κριεζῆν, Ἰω. Οἰκονόμου, Γ. Μαυρομιχάλην, Σ. Λογοθετόπουλον, Γ. Ῥιζόπουλον καὶ Π. Λεντούδην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ, τοὺς ΚΚ. Σ. Γρίβαν, Ν. Τσαλακώσταν, Ι. Πετμεζῆν, Π. Τσιμπουράκην, Εὐστ. Σπυρίδωνος καὶ Γ. Παπαδημητρίου· ἐπὶ δὲ τῶν προτάσεων α) τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτοῦ περὶ προικοδοτήσεως, β) τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ περὶ καθυστερούντων καὶ γ) τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς

εἰς Τρίπολιν μεταθέσεως τῆς ἕδρας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, τὸ μὲν ἀ. γ'. ἑ. καὶ ς'. ἀπερήναντο καὶ τὰς τρεῖς ὡς συζητητέας, τὸ δὲ β'. καὶ δ'. τὰς δύω πρώτας.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ, ἐὰν παραλέγηται ἐφ' ἑκάστου τούτων τὴν προσθήκην 4 μελῶν, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀνεστάσα.

Ἀκολούθως παρελθόντες κατὰ σειρὰν οἱ ἁρμόδιοι εἰσηγηταὶ, ἀνέγνων ἀ) ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων πρὸς τὴν βουλὴν δοθεισῶν, ἀναφορῶν, β'.) ἔκθεσιν τῆς εἰς Γύθειον σταλείσης ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐπεισε γενομένης ἐκλογῆς β'. βουλευτοῦ, καὶ γ') ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Παιονπριοτοπούλου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων Ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἐντὸς τῶν Βουλευτ. Δωματίων, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετὰ προσοχῆς τὰς ἄχρι τοῦδε πρὸς τὴν βουλὴν δοθείσας ἀναφορὰς, κατακεχωρισμένας ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 147—173.

Σκεφθεῖσα δ' ἐφ' ὅλων τούτων

Γνωμοδοτεῖ.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 147, 148, 149, 151, 153, 155, 156, 160, 162, 163, 164, 168, 172 καὶ 173 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου·

Ἡ ὑπ' ἀρ. 150 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς παραστάσεις τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων του.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 152, 154 καὶ 169 ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀρ. 157 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 158 νὰ συστηθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δικαιώσῃ τὰς αἰτήσεις τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 159 νὰ παραπεμφθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομέ-

νων καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἀναστέλλον τὴν καταδίωξιν πρὸς καιρὸν καὶ ἐπισπεύδον τὴν κατάρτισιν τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 161 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν, ἐφ' ὅσων ὁ πρώην Δήμαρχος Φολεγάνδρου ἐκθέτει.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἀρ. 165 ἀναφορᾶς ἡ ἐπιτροπὴ, διεξελθοῦσα τὰ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης διαβιβασθέντα ἐνώπιόν της ἔγγραφα, θεωρεῖ ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπεληφθη μετὰ δραστηριότητος τῆς διεξαγωγῆς τῆς κατὰ τῶν κατηγορουμένων ἀναρχίστως, καὶ θέλει κατοδώσει ἀναμφιβόλως δικαιοσύνην εἰς τὸν παθόντα, ἱκανοποιοῦσα αὐτόν τε καὶ τοὺς παραβιασθέντας νόμους. Οὐχ ἧττον ὅμως νομίζει πρέπον νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἐκ μέρους τῆς βουλῆς αἱ ἀπαιτούμεναι παρατηρήσεις εἴς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ καταστήσωσι προσεκτικὰς τὰς ὑπ' αὐτὰ ἀρχὰς, ὅπως ἐκτελῶσι τοὺς νόμους μετὰ συνέσεως, σεβόμεναι τὰ δικαιώματα καὶ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, καὶ ἀποφεύγουσαι πᾶν θ' ὅσα δύνανται νὰ παραβιάσωσι τοὺς κειμένους νόμους, πληροφορήσωσι δὲ προσεχῶς τὴν βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πραξεῶν των ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 166 νὰ παραπεμφθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 167 ἀναφορὰ νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δώσῃ ταχείας πληροφορίας πρὸς τὴν βουλὴν, τόσον ἐπὶ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς προγενεστέρας, ταυτιζομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 170 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 171 νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πινάκων ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν τῶν ἀναφερομένων.

Διδοῦσα τέλος εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ, δὲν νομίζει ἀπὸ σκοποῦ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη τῶν ἀναφορῶν, διεξαγομένη τακτικῶς παρὰ τῆς βουλῆς, ἠθέλαινε ἄκαρπος καθόσον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης συνόδου, δὲν εἶδεν ἡ βουλὴ οὐδὲν ἀποτέλεσμα, δυνάμενον νὰ θεραπεύσῃ κατά τι τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν πολιτῶν, ἢ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἑκάστοτε αὕτη καὶ συστήνει καὶ συζητεῖ

πολλὰς τῶν ἀναφορῶν· ἐναπόκειται εἰς τὴν βουλὴν νὰ λάβῃ θετικώτερον καὶ ὁριστικώτερον μέτρον ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους, τούτου βουλευτικοῦ δικαιώματος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐκπληροῦσα ἡ Ἐπιτροπή σας, Κύριοι, τὴν περὶ ἐπιτοπίου ἐρεύνης ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ἐντολήν σας, μετέβη εἰς αὐτήν, καὶ ἐξετάσασα μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ὑποβάλλει εἰλικρινῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών της ὑπὸ τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν ὑμῶν.

Πρὶν δὲ προβῇ εἰς τὰς μερικότητας ἑνὸς ἑκάστου τῶν δήμων, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ἀδιστάκτως νὰ σᾶς πληροφορήσῃ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκλογῆς, ὅτι, καθόσον ἀποβλέπει τὸ μέρος τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν μετὰ τὴν ὁριστικότητα τῶν καταλόγων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ἐνηργήθη καθ' ὅλους τοὺς δήμους συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου. Τὰ ἔγγραφα τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸν φάκελλον αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς, τὰ πλεῖστα αὐτῶν, ζητηθέντα παρὰ τοῦ Ἐπαρχείου, εὑρέθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖά του· εἶναι δὲ καί τινα, τὰ ὁποῖα δὲν παρουσιάσθησαν, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι καὶ ταῦτα θὰ ὑπάρχωσιν, ἄλλως τε καὶ λίαν ἐπουσιώδη εἰσίν· ὥστε δὲν μένει οὐδεὶς δισταγμὸς, ὅτι καὶ κατὰ τοὺς πέντε δήμους, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία, ἐνηργήθησαν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ὅλαι αἱ τοῦ νόμου διατυπώσεις, ἐκτὸς τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων περὶ ὧν θέλει γείνει λόγος εἰς τὰς λεπτομερείας ἑκάστου δήμου, οἵτινες ἐθεωρήθησαν ὁριστικοὶ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τοῦ **1847**, καὶ τοι ἀναγνωρισθέντες ὅτι δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς, καὶ μεγίστη καταχρησις παρεισέρρησεν εἰς τὴν κατάστρωσιν αὐτῶν, ἐγγραφέντων πολλῶν ἀνυπάρκτων ὀνομάτων, οὐχ ἧττον καὶ ἀνηλίκων παίδων.

Ἡ Βουλὴ τότε, θεωρήσασα τὸ πλημμελὲς αὐτῶν, ἀφῆρεσεν ἐξ ἀναλογίας ὅλας τὰς εἰκονικὰς ψήφους καὶ παρήγαγε τὸ ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν πραγματικῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καθ' ὅλους τοὺς δήμους, ἡσυχία καὶ εὐταξία ἐπεκράτησε, καὶ εὐτυχῶς δὲν ἔλαβον χώραν

τὰ σκανδαλώδη δυστυχήματα, ἃ συνήθως εἰς τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς Λακωνίας συνέβαινον. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν προσοχὴν καὶ προφύλαξιν τῶν κατοίκων κατὰ μέγα μέρος, καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκεῖσε πρὸς τοῦτο μεταβάσης, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ταγματάρχου Κ. Κουτσογιαννοπούλου, στρατιωτικῆς δυνάμεως, συνισταμένης ἐκ πεντήκοντα περίπου χωροφυλάκων καὶ ὁροφυλάκων, διασπαρέντων εἰς ὅλους τοὺς δήμους. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἤθελεν εἶσθαι πολὺ κατὰ τοῦτο ἀξιέπαινος, ἐὰν, μὴ συμμεριζομένη τῶν τοπικῶν παθῶν καὶ ἐγχωρίων διαιρέσεων, δὲν ἤθελε δείξει ζῆλόν τινα καὶ προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος τοῦ Δημητρακαράκου, ἅ τινα καὶ ἀφορμὰς δικαίας εἰς τὴν ἀντίθετον μερίδα ἔδωκαν τοῦ νὰ παραπονῆται κατ' αὐτῆς καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ, ἕνεκεν τῆς ἀποπλανήσεως, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς της, τὴν διαγωγήν της αὐτὴν, ὡς τῆς ψηφοφορίας παραβίασιν ἀπὸ μέρους της.

Ἡ ἐπιτροπὴ, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας καὶ ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἄλλοθι, πείθεται, ὅτι σπουδαῖαι προσωπικαὶ παραβιάσεις ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως κατὰ τῶν ψηφοφόρων δὲν ἐπηνέχθησαν, οὐδὲ πολῖται παρουσιάζονται καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν παραπονουμένην μερίδα νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι παρεβιάσθη ἡ θέλησίς των, καὶ τοὶς ἐπεβλήθη ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου νὰ ψηφοφορήσωσιν· οὐχ ἧττον ὅμως ἐξάγεται ὡς βέβαιον, ὅτι ζῆλος καὶ προσπάθεια, ἀναίκεια εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ὑπῆρξαν ἐκ μέρους της ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Δημητρακαράκου, μόνα τὰ συμφέροντα τῆς μερίδος αὐτοῦ προστατεύουσαν, καὶ δι' ἀκαταλλήλων τρόπων τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἀντιθέτου μερίδος κακομεταχειριζομένην, ὅλας τὰς εὐκολίας ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἀπολύτως παρέχουσαν, ὅλα δὲ τὰ προσκόμματα καὶ τὰς δυσκολίας ἀναιδῶς κατὰ τῆς ἄλλης παρεμβάλλουσαν.

Τοιαύτη διαγωγὴ βέβαια δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ἢ κατακριτέα.

Ἡ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς παρουσία δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν, ἢ τὴν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας διατήρησιν. Διὰ νὰ συντελῇ εὐστόχως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀπαιτεῖται νὰ παρίσταται σεβαστὴ πρὸς ἑκάτερα τὰ διαφερόμενα μέρη· τὸ δὲ σέβας τοῦτο ἐμπνέει βεβαίως ἡ ἀμερόληπτος διαγωγή της καὶ ἡ ἐξ ἴσου προστασία τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἄλλως προκαλεῖ σκανδαλώδεις σκηνάς.

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὰ καθέκαστα ἑκάστου δήμου· καὶ πρῶτον περὶ

Τοῦ Δήμου Γυθείου.

Ὁ δῆμος Γυθείου, κατὰ τὸν ἐπίσημον ἀπογραφικὸν τοῦ πληθυσμοῦ πίνακα, συνίσταται ἐκ ψυχῶν 2,413· ὁ δὲ τῶν ψηφοφόρων ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ' οὐδένα λόγον τὸν 550· τοῦτο μᾶς ἐβεβαίωσαν καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ πληροφορίαι. Ὁ καταστατικὸς ὁριστικὸς κατάλογος παριστάνει ψηφοφόρους 1159, διαφορὰ ἐπιπλέον τοῦ πραγματικοῦ τῶν ψηφοφόρων 609, οἵτινες εἶναι κατατεταγμένοι εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἀνυπάρκτα ὀνόματα, πολλὰ δὲ καὶ ἀπὸ ἐγγραφὰς τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ὑπὸ διάφορα ἐπίθετα τρὶς, τετράκις καὶ πεντάκις, καὶ ἀπὸ τὴν κατάταξιν ὅλων τῶν ἀνηλίκων ἀρρένων μέχρι τῶν δύο ἐτῶν.

Ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν κάλπην αὐτοῦ ψηφοδέλτια 678. Ἀκολουθῶν τῇ ὑποθέσει ὅθεν, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ὅλοι οἱ πραγματικοὶ ψηφοφόροι, μηδενὸς ἐλλείποντος ἢ τὴν ψῆφόν του ὑπεκφυγόντος, ὑπάρχει πλεόνασμα εἰκονικῶν ψήφων 128, αἱ ὁποῖαι τόσον αὐταί, καθὼς καὶ ἄλλαι, ἀπόντων ἢ ἀρνηθέντων νὰ ψηφοφορήσωσι, βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ ἄλλα περιστατικά, ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας ἔλαβον χώραν τὰ ἀκόλουθα περιστατικά.

Τὰς δύο πρώτας τῆς ψηφοφορίας ἡμέρας, ἡ ψηφοφορία ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ ἑκατέρων τῶν διαφερομένων μερίδων ἐγένετο· κατὰ τὴν τρίτην δ' ὅμως ἡ τῆς κάλπης ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐκ μονομερείας οὖσα ὑπὲρ τοῦ ἀνθυπεραρχάκου, ἀπέβαλε τοῦ Ναοῦ τὴς ψηφοφορίας τὸν Μαγκιοράκον, ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἐναντίαν μερίδα καὶ καταγράφοντα τὰς εἰς τὴν κάλπην ῥιπτομένας ψήφους· καὶ φαίνεται, ὅτι, ἂν δὲν ἀπέβαλον καὶ τὸν δήμαρχον Γυθείου, ὡς οὗτος διϊσχυρίζεται, τὸν περιεῤῥόνησαν ὅμως, παρουσιασθέντα νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσίας τοῦ Μαγκιοράκου. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἀπήλπισε τὴν ἐναντίαν μερίδα· ὁ δήμαρχος ἀναφερθεὶς περὶ τούτου εἰς τὸν ἔπαρχον, εἴτε ἐκ τῆς ἀπελπισίας του, εἴτε ἐκ τῆς εἰς αὐτὸν γενομένης προσβολῆς, ἔκτοτε δὲν παρευρίθη εἰς τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης κατὰ τὸν νόμον, οὔτε οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῆς μερίδος τοῦ Τσαντετάκη ἐλάμβανε μέρος, ἀποσυρθέντων ὅλων.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ὁ δυσμενὴς τρόπος τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς τοὺς ἐναντίους, οἵτινες προετίμων μᾶλλον νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν, ὡς ὑπάρχουν καὶ τινες μὴ ψηφοφορήσαν-

τες, ἢ νὰ προσβληθῶσι κατά τι, καὶ προσέτι ἵνα μὴ δώσωσιν ἀφορμὰς σκανδαλώδους κινήματος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅθεν ταύτης μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἡ ψηφοφορία ἐκ μονομερείας ἐπιβλέπετο.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ἐναργεῖς νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι δὲν ἦτον εἰλικρινὴς α') διότι καταγαίνεται τὸ ἀνώτερον πλεόνασμα τῶν εἰκονικῶν ψήφων, ἃς οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο νὰ ῥίψῃ, εἰμὴ αὐτὴ ἡ ἰδία, β') διότι παρεστάθη ἐνώπιόν μας εἰς κατάλογος ἐκ 223 ἀνυπάρκτων ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ πρωτόκολλον ὡς ψηφοφορήσαντα, καὶ οὔτε κανὲν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς οὔτε ὁ πρόεδρος ἀναγνώρισε τὴν ὕπαρξιν τῶν προσώπων. Κἀκεῖνος καὶ ἕτερος κατάλογος 93 ψηφοφορησάντων ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίσθησαν, ὅτι εἶναι ἀνήλικες παῖδες ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα, παρασταθέντα διὰ τῶν γονέων των, ἐβεβαίωσαν ὅτι δὲν ἐψηφοφορήσαν, καὶ οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ψηφοφορίαν. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς κάλπης δὲν ἠδυνήθη ν' ἀρνηθῇ τὰς ψήφους τῶν ἀνηλίκων παιδίων, ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην, ἀλλ' ἐδικαιολόγησε τοῦτο μὲ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν κατάλογον καὶ γ') δύο ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν κάλπην ψηφοδέλτια ἀμενόγραφα ἀπὸ τὸν πρόεδρον, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ ἀποτυχόντος ὑποψηφίου· κατὰ πόσον ἡ κατάχρησις αὕτη ἐκτείνεται, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ· εἶναι ὅμως ἀληθὲς, ὅτι ἔλαβε χώραν ὑπὲρ τοῦ Δημητρακαράκου. Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὸν δῆμον τοῦτον.

Δῆμος Μαλευρίου.

Ὁ δῆμος Μαλευρίου, κατὰ τὸν ἐπίσημον ἀπογραφικὸν τοῦ πληθυσμοῦ πίνακα καὶ κατὰ τὰς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν βεβαιώσεις, περιέχει ψυχὰς 3485· ὁ δὲ τῶν ψηφοφόρων ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 775· ὁ ὁριστικὸς καταστατικὸς κατάλογος παριστάνει ἀριθμὸν ψηφοφόρων 1600, ἤτοι πλεόνασμα 825 ἀνυπάρκτων ὀνομάτων καὶ παίδων ἀνηλίκων. Τὰ αὐτὰ περιστατικὰ, ὁποῖα καὶ εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Γυθείου, συντρέχουσιν.

Ἐκ τῆς κάλπης ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια 716. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἐξεταζθέντων, ἐψηφοφόρησαν περὶ τοὺς 150 παῖδες ἀνήλικες· ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐφέρετο δυσμενῶς πρὸς τὴν ἀντιθέτον μερίδα τοῦ Δημητρακαράκου, καὶ ἐνήργει προφανῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας

του· ὡς ἐκ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἓν μέρος ψηφοφόρων ἀπέφυγε τοῦ νὰ ψηφοφορήσῃ.

Δῆμος Καρυουπόλεως.

Ὁ δῆμος Καρυουπόλεως περιέχει ἀριθμὸν ψυχῶν **2051** κατὰ τὸν ἐπίσημον ἀπογραφικὸν πίνακα· ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς **460** τὸ πολύ. Ὁ ὁριστικὸς κατάλογος παριστάνει ἀριθμὸν ψηφοφόρων **1130**· ἤτοι συμπεριλαμβάνει πλεόνασμα **670** ψηφοφόρων εἰκονικῶν ὀνομάτων καὶ ἀνηλίκων παίδων.

Ἡ κατάστασις τοῦ καταλόγου εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ ἐκείνην τῶν ἄλλων προεκτεθέντων δήμων. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας φαίνονται ἐγγεγραμμένοι ὅτι ἐψηφορόρησαν **382**, ἀπὸ δὲ τὴν κάλπην ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια **431**, ἤτοι πλεόνασμα **49** ψήφων· ὁμοίας φύσεως πλεόνασμα συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλους δήμους, ὡς ῥηθήσεται.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἀπαντῶνται τὰ ἑξῆς περιστατικά. α') ἡ διπλῆ κλήρωσις τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ μὲν πολὺ πρότερον τῆς ψηφοφορίας, ἡ δὲ ἐγγὺς γενομένη. Ἀμφότεραι αἱ κληρώσεις παρήχθησαν κατὰ διαταγὴν τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν, καὶ, μ' ὅλον ὅτι ἀντιβαίνειεις τὸν νόμον, ἡ ἐπιτροπὴ ἐβεβαιώθη ὅτι, οὔτε εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῆς κληρώσεως, οὔτε εἰς τὴν δευτέραν κλήρωσιν ὑπῆρξε καιμία πρόθεσις, ἀλλὰ προεκαλέσθη ἀπὸ δικαιολογημένον λόγον, ὅστις εἶναι τὸ διάστημα τῶν δέκα μηνῶν, τὸ ὁποῖον ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως μέχρι τῆς ψηφοφορίας· β') ἡ ψηφοφορία διήρκεσε μόναν ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναβληθείσης τῆς ἐνάρξεως κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἕνεκεν τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, μὴ δυνηθέντων τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ συνέλθωσι. Φαίνεται ὅτι ἀπεκλείσθη ἓν μέρος ψηφοφόρων, ἀλλ' ὄχι ἐκ τῆς περιστολῆς τῆς προθεσμίας ταύτης, μᾶλλον ἐκ τοῦ δυσμενοῦς τρόπου τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς τοὺς πολίτας, ὅστις εἶχεν ἐκταθῇ κατὰ μίμησιν τοῦ Γυθείου εἰς ὅλους τοὺς δήμους.

Κατὰ τὰς πρώτας δύο τρεῖς ἡμέρας ἐγίνετο καὶ ἐκεῖ ἡ ψηφορορία ἐναρμονίως, μετὰ δὲ ταύτας ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνωνται σκανδαλώδη τινὰ κινήματα, κατὰ παραδειγματισμὸν τοῦ Γυθείου, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἐξετάθησαν, διότι ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἦτον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ἀνεκαλύφθη μόνον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ψηφορορίας, ὅτι ἓν παιδίον τοῦ Γεωργάκη Γεωργιβάλου ἢ Πλαιαλόγου ἀπὸ τὸν ἴδιον προσῆλθε μὲ ἓν ψηφοδέλτιον νὰ ψηφοφορήσῃ, καὶ, ἐν ᾧ ἔῤῥιπτεν

αὐτὸ εἰς τὴν κάλπην ἔπεσε κατὰ γῆς, καὶ ἀντὶ ἑνὸς ἀναπτύχθησαν πέντε ἕως ἓξ ψηφοδέλτια μονογραμμένα· οἱ παρευρεθέντες ἔκαμαν περὶ τούτου μικρὰς παρατηρήσεις, ὥστε ὁ πρόεδρος διέῤῥηξεν εὐθὺς τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα. Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἐξάγεται, ὅτι ὁ πρόεδρος, θέλων νὰ βοηθήσῃ τὸν Δημητρακαράκον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν μερίδα ἀνῆκε, καὶ δολιευόμενος, ἔβαλε μονογραφημένα ψηφοδέλτια εἰς τοὺς ψηφοφόρους, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐντὸς ἄλλων ψηφοδελτίων τρία καὶ τέσσαρα συνάμα καὶ ἔῤῥιπτον εἰς τὴν κάλπην· ἄλλα δὲ πάλιν ψηφοδέλτια, λαμβανόμενα παρ' αὐτοῦ πρὸς μονογράφησιν ἀπὸ ψηφοφόρους, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα, ἀντὶ νὰ τὰ μονογραφήσῃ, ἐξαπατῶν τὰ λοιπὰ μέλη καὶ τοὺς ψηφοφόρους, ἔγραφεν ἀνοικείους λέξεις, οἷον εἰς τινα μὲν «σύκα καὶ καρόδια», καὶ εἰς ἄλλα «ἀέρα τιγαννιτὸν». Τοιαῦτα δὲ εὑρέθησαν περὶ τὰ **40**, τὸ ὄνομα τοῦ ἀποτυχόντος Ἀντωνομπεάκου καὶ τὰ ὁποῖα δὲν κατελογίσθησαν.

Ἐκ τῆς δολιότητος αὐτῆς προέρχεται τὸ πλεόνασμα τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν **49** ψήφων αἵτινες κατελογίσθησαν, καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν ἑτέρων **40**.

Ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δῆμον ἐψηφορόρησαν παῖδες ἀνήλικες περὶ τοὺς **80**· τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν ἀντιθέτων μερῶν, προσέλαβε καὶ ἄλλον γραμματέα. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην φαίνονται, ὅτι ἐψηφορόρησαν **200**, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ παῖδες· καθ' ὅλας δὲ τὰς προηγηθείσας ἡμέρας ἐψηφορόρησαν **180**.

Τὸ ἀντίθετον μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Ἀντωνομπεάκος, διϊσχυρίζεται ὅτι αἱ περισσότεραι αὗται ψῆφοι ἔῤῥίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ἀπὸ τὸν πρόεδρον, καὶ ὅτι πραγματικῶς δὲν ἐψηφορόρησαν· ἀλλὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ βεβαιωθῇ δι' ἄλλων ἀποδείξεων, παρὰ ἀπὸ τὰ ἐκτεθέντα.

Περὶ τούτων ἐζήτησε νὰ κάμῃ ἐνστάσεις ὁ Ἀντωνομπεάκος, ἀλλ' ὁ πρόεδρος ἀπέτρεψεν αὐτὸν, εἰπὼν ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφορορίας δύναται νὰ κάμῃ ὅσας θέλει· ἅμα δ' ἐτελείωσεν ἡ πρὸς ψηφορορίαν προθεσμία, τὸ εἰρημένον μέλος, λαβὸν κατὰ τὴν ὑπάρχεσιν τοῦ προέδρου τὰ πρακτικά, ἤρχησε νὰ γράφῃ τὰς ἐνστάσεις, καὶ μόλις εἶχε καταχωρίσει τὰς λέξεις «κάμνω τὴν παρατήρησιν ὃ» ὁ πρόεδρος τὸν ἐμπόδισεν ἁρπάσας τὸ πρωτόκολλον. Ἐντεῦθεν προέρχεται ἡ ἔλλειψις τῆς ὑπο-

γραφῆς τοῦ μέλους τούτου τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς πράξεις εἶναι ὑπογεγραμμένον.

Δῆμος Κολοκυνθίου.

Ὁ δῆμος Κολοκυνθίου, κατὰ τὸν ἀπογραφικὸν πίνακα, συνίσταται ἐκ ψυχῶν **2197**· ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς **490**. ὁ δὲ κατασταθεὶς ὁριστικὸς κατάλογος περιέχει **945** ψηφοφόρους· διαφορὰ ἐπιπλέον **455** ψηφοφόρων, ἥτις πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐγγραφὴν ἀνυπάρκτων ὀνομάτων καὶ ἀνηλίκων παίδων. Ὅ,τι εὑρέθη ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν καταλόγων τῶν ἄλλων δήμων, τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς αὐτόν.

Ἂν καὶ τὰ συμπτώματα τῶν συμβεβηκότων κατὰ τοὺς ἄλλους δήμους ἐπηρέαζον καὶ αὐτόν, μ' ὅλον τοῦτο εἰς αὐτὸν διετηρήθη ἐντελὴς ἀκρίβεια εἰς τὴν ψηφοφορίαν, μὴ δεχθείσης τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ψηφοφορήσωσι παῖδες· καὶ ψηφοδέλτια ἰσάριθμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν κάλπην.

Ἓν μέρος ψηφοφόρων δὲν ἠθέλησε νὰ ψηφοφορήσῃ, εἴτε ἐκ τοῦ δυσμενοῦς τρόπου τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, εἴτε μὴ θέλον νὰ δυσαρεστήσῃ κἀμμίαν μερίδα.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, ἡ κάλπη, μεταφερομένη διὰ θαλάσσης ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἁρπάσθη διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὴν στρατιωτικὴν δύναμιν· ἀλλὰ μετεφέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς διαλογῆς ἀβλαβὴς, καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὡμολόγησαν ὅτι εὑρέθη σῶα καὶ ἀλύμαντος.

Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προῆλθεν ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ χωρίον Βαθὺ ἕνεκεν κακοκαιρίας. Ἀμφιβάλλομεν, ἂν ὁ διϊσχυρισμὸς οὗτος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ μείνῃ εἰς Βαθὺ ἦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ εἰλικρινὴς· ἀλλ' ἡ ὑποψία αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιώσῃ καὶ τὸ μέτρον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τὸ καθῆκον τῆς ὁποίας εἶναι νὰ παρέχῃ τὴν ἀσφάλειαν μόνον.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο καὶ τὸ μέτρον, ὅπερ ἔλαβεν ὁ Μοίραρχος Κουτσογιαννόπουλος, τοῦ νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως νύκτα μετὰ πολλῶν χωροφυλάκων ἐκ Γυθείου εἰς τὸ Βαθύ, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν προσέλευσιν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ τὴν διαλογὴν, ἐπιβεβαιοῖ σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπερβάλλουσαν προσπάθειαν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὲρ τῆς μιᾶς μερίδος.

Δῆμος Λαγείας.

Ὁ Δῆμος Λαγείας, κατὰ τὸν ἐπίσημον ἀπογραφικὸν πίνακα, περιέχει πληθυσμὸν **1780** ψυχῶν, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς **400**. Ὁ ὁριστικὸς κατάλογος, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς, ζητηθεὶς μᾶς ἐνεχειρίσθη συμπεριλαμβάνων ψηφοφόρους **725**, οἵτινες φαίνονται εἰς τὸ πρωτόκολλον ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἅπαντες. Ὑπάρχει ἄρα πλεόνασμα εἰς αὐτὸν **325** ψηφοφόρων, ἐγγεγραμμένων ἀπὸ ἀνύπαρκτα ὀνόματα καὶ ἀνηλίκων παίδων· ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἄλλων δήμων, τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ περὶ αὐτοῦ.

Ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου τούτου ἤρξατο τέσσαρας ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν προσδιωρισμένην ὑπὸ τοῦ προγράμματος ἡμέραν· κατὰ μὲν τὰς δύω ἐμποδίσθη, ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, κατὰ δὲ τὰς ἄλλας δύω, διότι παρευρίσκετο ἐκεῖ ὁ Γερμανὸς Μαυρομιχάλης μετὰ **50—60** ὁπλοφόρων, ἁπάντων ἑτεροεπαρχιωτῶν.

Ὁ Γερμανὸς Μαυρομιχάλης μετέβη εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν μὲ τοὺς μνημονευθέντας ὁπαδούς του τὴν προηγουμένην τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν ψηφοφορίαν ἡμέραν· κατόπιν αὐτοῦ μετέβη καὶ ὁ Πέτρος Τσαννετάκης μὲ **5—6** ἐνόπλους δημότας τοῦ αὐτοῦ δήμου. Ὁ δήμαρχος ὑποπτευθεὶς μὴ συμβῇ καμμία συμπλοκὴ, διέταξε ν' ἀναχωρήσωσιν οἱ ἑτεροδημόται· τότε ὁ μὲν Τσαννετάκης ἀνεχώρησεν, ὁ δὲ Μαυρομιχάλης μείνας προέτρεπε τοὺς δημότας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Δημητρακοπούλου, ὑπέσχετο ἀμοιβὰς, ἐξέφραζεν ἀπειλὰς κατὰ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὸν δῆμον Κολοκυνθίου πράξας τὰ αὐτά. Ἑπομένως διελθὼν τὸν δῆμον Λαγείας ἀνεχώρησεν.

Ἡ παρουσία τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλου, μὴ ἐκταθέντος εἰς ἄλλα ἔργα εἰμὴ μόνον εἰς λόγους, ἂν καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἄσκοπος καὶ ἔλλογος, δὲν ἐσυντροφεύθη ὅμως μὲ περιστατικὰ δυνάμενα νὰ μᾶς πείσωσιν, ὅτι ἔφερεν ἀποτέλεσμα· οὔτε ἡ ὡς ἐκ τῆς παρουσίας του ἀναβολὴ προύξένησε μεταβολὴν προφανῆ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων. Ὑπῆρχεν ὅμως ἄλλη δύναμις στρατιωτικὴ ἐξ **25** χωροφυλάκων καὶ ὁροφυλάκων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπομοιράρχου Κάππα, ἥτις ἐνίσχυε μὲ τὴν αὐτὴν τάσιν ὡς καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ Γυθείου, μάλιστα ἐνταῦθα ἐβράπισε τὸν Ἰωάννην Βασιλάκον καὶ Πέτρον Παναγιωτάκον· εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον ἀνεπτύχθη ἔτι θερμότερος ὁ ζῆλός της, ὥστε ἡ κάλπη ἦτο πάντοτε εἰς τὴν ἐξουσίαν της.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τ' ἄλλα μέλη αὐτῆς διϊσχυρίζονται, ὅτι **450—460** ψῆφοι ἐρρίφθησαν γνησίως εἰς τὴν κάλπην, αἱ δὲ λοιπαὶ διατείνεται ὅτι ἐρρίφθησαν εἰκονικῶς καθ' ὃν καιρὸν ἐλάμβανε τὴν κάλπην εἰς χεῖράς της ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ὅτι ἐπλαστογράφησαν τὴν μονογραφήν του, καθ' ὃ ἁπλουστάτην· ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὢν οἰκεῖος τῶν Μαυρομιχαλέων, κατέγραφε τὰ ὀνόματα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐπιτροπή, καὶ ἐκ τῶν προεκτεθέντων περὶ τοῦ καταλόγου καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν καταθέσεων περὶ τῶν λοιπῶν περιστατικῶν πείθεται, ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ἱκαναὶ ψῆφοι εἰκονικαί. Τοῦτο βεβαιοῦσι καὶ τὰ ὑπάρχοντα εἰσέτι κενὰ διαστήματα ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας.

Δ ι α λ ο γ ή.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας αἱ κάλπαι μετεφέρθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἔνθα καὶ ἐγένετο ἡ διαλογὴ εἰς τὸν προσδιωρισμένον ναόν, διαρκέσασα ἐπὶ δύο ἡμέρας· κατ' αὐτὴν παρουσιάζονται ἄξια σημειώσεως τ' ἀκόλουθα·

α') Εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσώπου τοῦ μέλλοντος νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαλογὴν ὑπῆρχε διαφωνία περὶ μιᾶς ψήφου· κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, παρουσιασθεὶς ἔξωθεν ὁ Βασίλειος Σωτηράκος ἔδωκε γνώμην ὑπὲρ τοῦ Ποντικάκου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Ἀντωνομπάκον καὶ ἀπεβλήθη τῆς διαλογῆς, καὶ οὕτως ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀνωτέρω προσώπου ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ Κοσονάκου ἀνήκοντος εἰς τὸν Δημητρακοράκον.

β') Ὅτι ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια ὑπεράριθμα ἀπὸ μὲν τὴν κάλπην τοῦ Γυθείου **14**
ἀπὸ τὴν τῆς Καισαρόπολεως **49**
καὶ ἀπὸ τὴν τῆς Λαγείας **17**
80

πρὸς δὲ, καὶ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα τὰ μὲν ἀμονόγραφα, τὰ δὲ φέροντα τὰς ἀνωτέρω ἀνοικείους λέξεις, ἀντὶ τῆς μονογραφῆς, ἅπαντα ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνομπεάκου· καὶ τὰ μὲν ὑπεράριθμα κατελογίσθησαν, τὰ δὲ διερρήχθησαν· εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς δὲν ἐγένετο μνεία παντάπασι περὶ αὐτῶν.

γ') Ἡ διαλογὴ ἐγένετο ἐκ μονομερείας, μὴ συγχωρούσης τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως νὰ εἰσέρχωνται οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀντιθέτου μερίδος τοῦ Δημητρακοράκου, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς.

Τὰ ἀντίθετα μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν παραπονοῦνται, ὅτι κατὰ τὰς δύω ἡμέρας τῆς διαλογῆς τοὺς ἐκράτουν διὰ τῆς βίας ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καὶ δὲν τοὺς ἄφιναν νὰ ἐξέλθωσιν οὔτε διὰ νὰ φάγουν.

Ἐξάγεται, ὅτι ἐδόθη εὐχαριστήριον εἰς τὸν Κ. Κουτσογιαννόπουλον· παραπονοῦνταί τινα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι τὰ ἐβίασαν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς αὐτό. Ἡ ἐπιτροπή σας, θεωροῦσα τοῦτο ἐπουσιῶδες, περιορίζεται εἰς τὴν ἁπλῆν μνείαν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπή σας, ἐκθέτουσα εἰλικρινῶς τὰ συμβάντα καὶ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ἐκλογῆς Γυθείου, φρονεῖ, ὅτι ἐξεπλήρωσε δεόντως τὸ καθῆκόν της· ἀπάκειται δὲ εἰς τὴν Σ. Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον.

Ὅ,τι δὲ προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον, εἶναι ἡ ῥιζικὴ ἀκύρωσις τῶν εἰκονικῶν καταλόγων καὶ ἡ ἐκ νέου σύνταξις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας, διὰ νὰ προληφθῶσιν αἱ ἐκ τῆς κακῆς ταύτης χρήσεως προερχόμεναι ὀλέθριαι συνέπειαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **18** Ἰουνίου **1849**.

Ἡ ἐπιτροπή.

Σ. Ἀντωνιάδης.

Α. Σ. Δανόπουλος.

Γ. Κ. Βελῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Κύριοι !

Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ἐκλεχθεῖσα εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις Κ. Εἰσαγγελέως, περὶ τῆς ἀδείας τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας Κ. Γ. Πανοπριφτοπούλου, κατηγορουμένου μετ' ἄλλων τινῶν ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν ταύτην, εἰ καὶ παρὰ τὴν νόμιμον ἱεραρχίαν εἰσαχθεῖσαν, καὶ ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας ποινικὴν δικογραφίαν, διαβιβασθεῖσαν παρὰ τοῦ Προεδρείου, καὶ διασκεφθεῖσα ἐπ' αὐτῆς, μ' ἐπεφόρτισε νὰ ἐκθέσω πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν συνόψει τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοὺς λόγους τῶν σκέψεων

της, δι' ὁ̓ς φέρει τὴν γνώμην τοῦ νὰ μὴ δοθῇ ἡ ζητουμένη ἄδεια, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς Συνόδου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς Γιάννη Κώστα, κάτοικος τοῦ χωρίου Ἐξαμηλίων, κατεμήνυσεν ἐνώπιον τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναπλίῳ πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως τὸν Βουλευτὴν Γ. Πανοπριρτόπουλον καὶ τινας ἄλλους, κατοίκους τοῦ χωρίου Σοφικοῦ τοῦ δήμου Σολυγείας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὴν 6 Ἰανουαρίου π. ε. εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν του ζητοῦντες τὸν υἱόν του Νικόλαον, ὅστις ἐπλήγωσε διὰ μαχαιριδίου τὸν Ἀθανάσιον Βενετσάνην, καὶ οὕτω διετάραξαν τὴν οἰκιακήν του εἰρήνην, κτυπήσαντες τὰ παράθυρα καὶ τοὺς κεράμους διὰ λίθων.

Ἐνεργηθείσης προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Κορίνθου κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐξήχθησαν τὰ ἑξῆς.

Ἀπὸ μὲν τῶν καταθέσεων τῶν Κωνστ. Ἱερέως Γιάννη Κώστα μανυτοῦ, Χρήστου Ντεντούση, Μαρίας Χρήστου Βούλγαρη, Ἀγγελίνας Χρήστου Ντετούση, Παγώνας Ῥούτση καὶ Δημητρίου Ἑλένης, ὅτι τὴν 6 Ἰανουαρίου, ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, παρακαθημένων τοῦ Ἀθανασίου Βενετσάνη, ἑνὸς τῶν κατηγορουμένων, καὶ τοῦ Νικολάου, υἱοῦ τοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Γιάννη Κώστα, μετὰ καὶ ἄλλων ἐγχωρίων εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Γ. Μπουλουμπάση, καὶ εὐθυμούντων, ἦλθον εἰς λογομαχίαν καὶ ἐπληγώθησαν ἀμφότεροι ἀμοιβαίως διὰ μαχαιριδίου, καὶ ὅτι ὁ Γ. Πανοπριρτόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ συγκατηγορούμενοι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ συλλάβουν τὸν υἱὸν τοῦ ἱερέως καὶ κακοποιήσουν, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ἐτάραξαν τὴν οἰκιακήν του εἰρήνην, φοβηθείσης ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὴν ἀναφορὰν μόνου τοῦ ἱερέως, τῆς νύμφης του Νικολίνας, ἐν τῷ τεκεῖν οὔσης καὶ διακινδυνευσάσης, ἂν καὶ ἀποδεικνύεται, ὅτι κατῴκει εἰς ἄλλην οἰκίαν.

Ἐκ δὲ τῶν καταθέσεων τῶν Δημητρίου Ἡλιοπούλου, εἰδικοῦ παρέδρου Ἐξαμηλίων, καὶ Χ. Ἰωάννου Μαρκέλλου, στρατιωτικοῦ ἡλικίας ἐτῶν 58, παρευρεθέντων καὶ αὐτοπτῶν, καὶ ἐκ τῆς ὁμολογίας τῶν Ἰωάννου Τσέκου, γαμβροῦ τοῦ ἱερέως, Δημητρίου Ντάσκα, Δημητρίου Ῥέπα, Νικολάου Νόση, Ἀναστασίου Ντάσκα, καὶ Ἀθανασίου Βενετσάνη, κατηγορουμένων, καὶ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας τοῦ βουλευτοῦ Γ. Πανοπριρτοπούλου, ὅτι κατὰ τὴν εἰρημένην ἡμέραν ὁ τελευταῖος οὗτος, καὶ περὶ οὗ πρόκειται, μεταβαίνων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Σοφικόν, διέμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χ. Ἰωάννου Μαρκέλλου, ὅπου μεταβάντες τινὲς ἐκ τῶν ἐγχωρίων εἶπον ὅτι ἔξω ἐσκοτώθησαν, ὅτι τότε ὁ Γ. Πανοπριρτόπουλος, παραλαβὼν τὸν Ἰωάννην Μαρκέλλον καὶ τὸν πάρεδρον, ὃν ἐρώτησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὑρισκόμενον, ἀπῆλθον εἰς τὸ μέρος ὅπου συνέβη ἡ συμπλοκή, καὶ ἐρωτήσαντες ἔμαθον τὸ γεγονός, ἰδόντες καὶ τὸν Ἀθανάσιον Βενετσάνην πληγωμένον· τὸν δὲ Νικόλαον Παππαδόπουλον οὐχ' εὗρον ἐκεῖσε, ἀλλ' εἶδον τοὺς παρευρεθέντας κατοίκους ὀργιζομένους ἐναντίον του· καὶ οὕτως, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπέστειλεν ὁ Γ. Πανοπριρτόπουλος τὸν Ἰωάννην Μπέκου διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Παππαδόπουλον νὰ φύγῃ, παρέλαβε τόν τε πάρεδρον, καὶ τὸν Χ. Ἰωάννην Μαρκέλλον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως, διὰ νὰ μάθῃ δῆθεν περὶ τοῦ γεγονότος· ἀλλ εὑρόντες τὸν ἱερέα ἐν ἀθυμίᾳ ὄντα, καὶ καταρώμενον τὸν υἱόν του Νικόλαον ἕνεκα τοῦ συμβάντος ἐκείνου, καὶ περὶ οὗ ἔμαθον ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς Κόρινθον, ἐξῆλθον προτρέψαντος τοῦ Πανοπριρτοπούλου τοὺς παρευρεθέντας ν' ἀναχωρήσουν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, ὡς καὶ ἀνεχώρησαν ἅπαντες εἰρηνικῶς χωρὶς νὰ συμβῇ τι.

Ἐπειδὴ δὲ, διὰ νὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ ἄδεια πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν Βουλευτοῦ τινός, πρέπει προηγουμένως νὰ ἐκτιμηθῇ ὑπ' αὐτῆς τὸ βάρος τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένης ἐνοχῆς, ἐνταῦτῳ δὲ καὶ τὸ βάσιμον καὶ σπουδαῖον τοῦ χαρακτῆρός της, ὥστε ν' ἀπαιτῆται πρὸς περιστολὴν τῶν ὁμοίας φύσεως ἐγκλημάτων, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν προφανοῦς τινὸς κινδύνου, ἡ ταχεῖα τῆς κατηγορίας ἐκδίκασις· νὰ μὴν ὑπάρχῃ δὲ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἰδέα, ὅτι αὕτη ἐπενοήθη διὰ ν' ἀπομακρύνῃ τὸν βουλευτὴν ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, διότι ἄλλως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου, ὅστις διὰ νὰ καταστήσῃ ἀνεξάρτητον τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, καὶ νὰ διατηρήσῃ συνάμα τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς καὶ τὸ ἄσυλον τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ, περιέβαλεν αὐτὸν μὲ τὸ διὰ τοῦ 56 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καθιερωθὲν προνόμιον, ὥστε νὰ μὴν δύνηται ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐκτὸς τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργημάτων, ν' ἀφαιρῆται ἀπὸ τὸν βουλευτικὸν χῶρον πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ εἰς τὸν βουλευτὴν Κορινθίας Κ. Γ. Πανοπριρτόπουλον ἀποδιδομένη πρᾶξις, φέρουσα χαρακτῆρα πλημμελήματος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν παριστᾷ κινδύνων τινα ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀδικηθέντος τυχὸν προσώπου, ἢ τῆς κοινωνίας, ἐκ τῆς μὴ ταχείας ἐκδικάσεως αὐτῆς, οὐδὲ φέρει πρὸς τοῖς ἄλλοις πρόσκομμά τι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς συγκατηγορου-

μένους, περὶ ὧν ὄχι μόνον ἡ ἀνάκρισις θεωρεῖται περαιωμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πλημμελειοδικῶν παραπομπή των ὁριστική, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ περὶ παραπομπῆς αὐτῶν ὑπ' ἀριθ. **466** βούλευμα, μὴ προσβληθὲν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, ἔμεινεν ὁριστικὸν δι' αὐτούς, καὶ τῇ δυνάμει τούτου ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς εἶχεν ἐκδώσει τὸ ἀπὸ τὴν 6 Δεκεμβρίου **1848** πρὸς τοὺς κατηγορουμένους ὑπ' ἀριθ. **9990** κλητήριον θέσπισμα, προσκαλῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν διὰ νὰ δικασθῶσι κατὰ τὸν νόμον· καθότι ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης δύναται νὰ συγχωρηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. **32** τῆς ποιν. δικονομίας, ὑπαρχόντων οὐσιωδῶν λόγων, καὶ μάλιστα καθόσον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἤδη αὐτοδικαίως κεχωρισμένη, ἐξαφανισθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. **466** βουλεύματος, καθόσον ἀφορᾷ τὸν βουλευτὴν Γ. Πανοπριφτόπουλον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. **40/174** βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν. Εἶναι ἀμφίβολον προσέτι, ἐὰν αὕτη συνιστᾷ τὸ πλημμέλημα τὸ προνοούμενον ἀπὸ τὸ ἄρθρ. **201 § 1** καὶ **2** τοῦ ποιν. νόμου, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ὁποίου κατηγορεῖται, καθότι, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει ἐξετασθέντων μαρτύρων, καὶ τῆς ὁμολογίας τῶν κατηγορουμένων, συμφωνούσης μὲ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις, καὶ μέ τινα ἄλλα περιστατικὰ ἐξαγόμενα ἀπὸ τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ δεόντως ἐξετίμησε τὸ ἀξιόχρεων, ἀπέναντι τῶν τῆς κατηγορίας μαρτυριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἱκαναὶ ἀντιφάσεις, καὶ λόγοι ἐλαττόνοντες τὸ ἀξιόπιστον καὶ ἀξιόχρεων αὐτῶν, δὲν παρουσιάζονται τὰ συστατικὰ ἐκεῖνα, ἅτινα ἀπαιτοῦσι νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν διατάραξιν τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης μὲ τὰς λοιπὰς εἰς τοὺς §§ **1** καὶ **2** ἀναφερομένας ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

Νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλή, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντες λόγοι, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Σώματος διὰ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας Γ. Πανοπριφτοπούλου, κατηγορουμένου ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, πρὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰουνίου **1849**.

Ὁ Εἰσηγητὴς Α. Ἀλεξανδρόπουλος. »

Τελευταῖον, μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου τινὸς εἰς συζήτησιν, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀπεστάλησαν πρὸς τὸ σῶμα τὰ πρακτικὰ τῶν βουλῶν Βελγίου ἀπὸ τοῦ **1846** μέχρι τοῦ **1848**, διέλυσε περὶ τὴν μεσημβρίαν τὴν συνεδρίασιν, ἀναβαλὼν ἐπί τινας ἡμέρας τὰς συζητήσεις, ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. Ρ'.

Τῆς 25 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Οἱ εἰσηγηταὶ τῶν συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ, καὶ περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ φόρου εἰς τὸν δῆμον Τήνου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος τῆς πόλεως, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ βουλευτοῦ ἐκ Μαντινείας προταθέντος, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ξυλουργῶν καὶ ἀνθρακέων ἀπὸ τοῦ νενομισμένου φόρου τῆς ὑλοτομίας, προσελθόντες, ἀνέγνων κατὰ διαδοχὴν τὰς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν, ἐχούσας οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐκ τῶν Εἰσηγητῶν τῶν διαφόρων τμημάτων ἐπιτροπή, συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ διοδίων τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ Νομοσχέδιον, παρατηρεῖ ὅτι·

Ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐπιβάλλονται τὰ διόδια, εἶναι κοινωφελὴς, καὶ, ἂν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ τάχιον ὅσον, θὰ διακωλύσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κατοίκων,

Καὶ ἐπειδὴ εἰς οὓς προσγίγνονται αἱ ὠφέλειαι ἐναλλὰξ καὶ τὰ βάρη αὐτοῖς ἀνατίθενται,

Γνωμοδοτεῖ

Τὴν ὁλοσχερῆ παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων,

ἵνα διὰ τῶν ἐξ αὐτῶν πορισθησομένων χρημάτων ἀντικατασταθῇ τὸ ἤδη φθαρὲν κατάστρωμα τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας, καὶ γείνῃ μέριμνα πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουνίου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Π. Τσιμπουράκης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου Νομοσχέδιον, καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, παρατηρεῖ ὅτι, ἐπιψηφίζουσα ἡ Βουλὴ τὴν διὰ τοῦ προμνησθέντος Νομοσχεδίου ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν δῆμον Τήνου φορολογίαν, δὲν θέλει ἐκπληρώσει εἰμὴ αὐτὴν τὴν αἴτησιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν δημοτῶν Τήνου, ἐκφρασθεῖσαν διὰ τοῦ δημοτικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ των Συμβουλίου, συντελοῦσα καὶ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀδιστάκτως θέλει ἐξασφαλίσει καὶ ἀναπτύξει τὴν ναυτιλίαν οὐσιωδέστατα· καὶ ὅτι ἡ φορολογία αὕτη, προκαλουμένη ἀπὸ τοιοῦτον ὠφέλιμον σκοπὸν, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐπαχθὴς, καθόσον μάλιστα, διὰ τοῦ μέσου τούτου, θέλει προληφθῇ πᾶσα ζημία, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἡ ματαίωσις μεγάλης χρηματικῆς ποσότητος, δαπανηθείσης ἄλλοτε πρὸς κατασκευὴν τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Τήνου. Ὅθεν συσταίνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὁλοσχερῆ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου μὲ μόνην τὴν προσθήκην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τοὺς ἀναδεχθησομένους τὴν εἰσπραξιν καὶ διαχείρισιν τῶν φόρων τούτων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης καταχρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Γεώργιος Ῥιζόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπεξεργασθεῖσα ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνθρακοποιῶν καὶ ξυλουργῶν ἀπὸ τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματος πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας Κ. Κωνσταντίνου Μανέτα, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπόῤῥιψιν αὐτῆς, ὡς προτάσεως ἀντικειμένης εἰς τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος τῶν βαρῶν, καὶ οὐδόλως ἐχούσης σχέσιν μὲ τὸν φόρον ξυλείας, οὗ καὶ μόνου τὴν ἐλάττωσιν ἠδύνατο νὰ προτείνῃ ὁ

Κ. βουλευτὴς, ἐὰν, ὡς ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ἐκθέσει του, θεωρῇ αὐτὸν δυσανάλογον, ὡς λαμβανόμενον ἐπὶ κατεργασμένης ὕλης, καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀκατεργάστου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Μ. Βαλέττας.

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ πρωτείνας τὸ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νομοσχέδιον βουλευτὴς ἐκ Λακεδαίμονος, περὶ οὗ ὁ προσήκων λόγος ἐγένετο ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει, ἀνέγνω αὐτό τε καὶ τὴν αἰτιολογοῦσαν αὐτὸ ἔκθεσιν· ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, καθυποβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν δύο νομοσχέδια περὶ προικοδοτήσεως, τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ τότε βουλευτοῦ Ἠλείας Κ. Λυσάνδρου, ἐξ ὧν ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ὑποβληθῇ εἰς συζήτησιν.

Τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἐμελέτησα κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν περίοδον ὡς βουλευτὴς, καὶ τὴν μελέτην αὐτὴν ἐπανέλαβον καὶ καθ' ὃν καιρὸν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀναλογιζόμενος δὲ, ὅτι τὸ περὶ προικοδοτήσεως ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον, διότι συνέχεται στενώτατα μὲ ἀντικείμενα λίαν οὐσιώδη, τὴν αὔξησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας της, τὴν εὐπορίαν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ τὴν στερεωσιν τῆς πρὸς τὰ ἔξω ἐθνικῆς πίστεως, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ἐνασχοληθῶ εἰς τὴν σύνταξιν νέου νόμου, ὅσον ἔνεστι τελειοτέρου τοῦ ὑπάρχοντος, ἀνταποκρινόμενος οὕτω καὶ εἰς τὴν τοσάκις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς βουλῆς.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος δὲν παρήγαγε, Κύριοι, τὰ καλὰ ἀποτελέσματα, ὅσα ἔκαστος ἐπερίμενεν ἀπὸ τοιοῦτον γενικὸν καὶ οὐσιώδη νόμον, ὥστε καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτὴ ἠσθάνθη πρὸ πολλοῦ καιροῦ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταῤῥυθμίσεώς του, ὡς τοῦτο προφανῶς ἀποδεικνύεται ἐκ διαφόρων αὐτῆς πράξεων, τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐμφανουσῶν. — Τὰ κυριώτερα δ' αἴτια τούτου ἐκπηγάζουν, ἄλλα μὲν ἐκ διατάξεων τοῦ νόμου ἀποβλεπουσῶν

αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως, ἀλλὰ δὲ ἐκ διατάξεων ἀποβλεπουσῶν τοῦ νόμου αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν. Ὡς πρὸς τὰ αἴτια δὲ τῆς πρώτης κατηγορίας σημειοῦμεν ἐνταῦθα ἐπὶ παραδείγματι. α) Ὅτι ἡ κατανόησις τοῦ χρεωλυτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος ἔχει ὡς βάσιν τῆς ἀποτίσεως τοῦ τιμήματος τῶν ἐπὶ προικοδοτήσει παραχωρουμένων ἐθνικῶν κτημάτων, προϋποτίθησι γνώσεις τινὰς ἐπιστημονικὰς ἢ λογιστικὴν ἐμπειρίαν· ἡ δὲ δύσκολος κατανόησις ἑνὸς τοιούτου πολυπλόκου καὶ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένου συστήματος, ἤτοι, ὅτι, πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς προικοδοτικῆς μερίδος ἐκ δραχμῶν **2000**, ἀπῃτεῖτο ἀναγκαίως νὰ πληρόνῃ ἕκαστος προικοδοτούμενος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατ' ἔτος δραχμὰς **120** ἐν διαστήματι **36** ἐτῶν, ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα, ὥστε νὰ ὑποθέτῃ ἕκαστος, ὅτι ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον ἀνεδέχετο ὑποχρεώσεις ἐπινενοημένας ὑπὸ ταμιευτικοῦ πνεύματος πρὸς ζημίαν του· καὶ β') ὅτι τὸ διάστημα τῶν **36** ἐτῶν προφανῶς ἀντίκειται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἕκαστος ἔχει, τοῦ νὰ μὴ ὑπάκηται ἐν τοσούτῳ μεγάλῳ διαστήματι χρόνου εἰς ὑποχρεώσεις, ἀφορώσας τὴν ἰδιοκτησίαν του, ὅπερ καὶ ἀπέτρεψε βεβαίως πολλοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὴν προικοδότησίν των. Εἰς πρὸς τὰ αἴτια τῆς δευτέρας κατηγορίας σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως προέκυψαν ζητήματα, ἀφορῶντα τὰς αἰτήσεις πρὸς προικοδότησιν, καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν γενομένων δημοπρασιῶν, τὰ ὁποῖα, ἐνασχολοῦντα τὴν κεντρικὴν διοίκησιν εἰς ἐρεύνας καὶ ἔριδας μακροχρονίους, παρέλυον τὴν ἐνέργειαν τοῦ νόμου. Ἐκ τῶν αἰτίων δὲ τούτων καὶ ἄλλων τούτοις παρομοίων, ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου δὲν ἐπέτυχεν ὁλοκλήρως, καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς μὲν τὸ ἔθνος ἐπῆλθον ἐμπόδια εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας του, τὸ δὲ δημόσιον ταμεῖον ἐστερήθη τὴν πρόσοδον, ἥτις ἔμελλεν ἀναγκαίως νὰ προκύψῃ ἀπὸ μίαν πλέον ἀνεπτυγμένην ἐργατικότητα.

Ὅθεν, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα, καὶ ὅτι τὰ ἀληθῆ τοῦ ταμείου συμφέροντα ἀπαιτοῦν, ὥστε οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι νὰ μὴν ἐπιφέρωσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀριθμητικῶς μόνον αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐθνικῶν προσόδων, ἀλλὰ ν' ἀποβλέπωσι κυρίως εἰς τὴν ἀρχήν, ὅτι τότε μόνον τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου ταμείου εἰσὶ βέβαια, ὅταν ταῦτα εἰσὶν ἀνάλογα τῶν εἰσοδημάτων τῶν πολιτῶν· πρὸς δὲ, ὅτι ὑφίσταται ἀνάγκη κατεπείγουσα νὰ ληφθῇ ἤδη ὁριστικὸν μέτρον, ἵνα καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως προκύψασα πρόσοδος

περιορισθῇ εἰς τὴν δικαίαν καὶ ἀληθῆ αὐτῆς ἀξίαν, περιοριζομένων οὕτω καὶ τῶν καθυστερημάτων αὐτῶν τῆς προικοδοτήσεως, ὥστε αὕτη νὰ μὴ κατασταθῇ ἀντὶ ὠφελίμου ἐπιζήμιος εἰς τοὺς προικοδοτηθέντας, συνέταξα τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον καθυποβάλλω ἤδη πρὸς ὑμᾶς πρὸς συζήτησιν.

Ἀλλὰ, πρὸ τοῦ νὰ ἔλθω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ προτάξω παρατηρήσεις τινὰς, ἀφορώσας δύω οὐσιώδη ἀντικείμενα, ἤτοι *τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν, καὶ τὸν τρόπον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προικοδοτήσεως.*

Ὁ νόμος τοῦ **1835** ἔθηκε δύο ὅρια ἀπέναντι τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως, καὶ διὰ τοῦ ἑνὸς τούτων περιώρισε τὴν ἔκτασιν ἑκάστης προικοκτησίας εἰς στρέμματα **120**· διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ προσδιώρισε τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν, πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐκτάσεως ταύτης, εἰς δραχμὰς **2,000**.

Τοιαύτη εἶναι ἡ γενικὴ διάταξις τοῦ νόμου τοῦ **1835**· ἀλλ' ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τούτου κατὰ τὸ **1836** ἐκδοθεὶς νόμος ηὔξησε τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν, ἀναβιβάσας αὐτὴν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν **6,000** δραχμῶν, καὶ συγχρόνως ἐσυγχώρησε μάλιστα νὰ γίνηται ὑπέρβασις αὐτῆς, ὁσάκις αἱ ἐκ στρεμμάτων **120** γαῖαι τῆς προικοκτησίας φθάσωσιν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῶν **6,000** δραχμῶν.

Δὲν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποχρῶντα λόγον, ἵνα ζητήσωμεν, ὥστε τὸ ὅριον τῆς ἐκτάσεως τῶν εἰς προικοδότησιν διδομένων γαιῶν, καὶ ἐκεῖνο τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, νὰ καταβιβασθῶσι τὸ μὲν κατωτέρω τῶν **120** στρεμμάτων, τὸ δὲ κατωτέρω τῶν **6,000** δραχμῶν· ἔχομεν ὅμως, φρονῶ, λόγον ἰσχυρὸν νὰ ζητήσωμεν, ἵνα μένωσιν ἐπίσης ἀνυπέρβλητα ἀμφότερα τὰ δύο ταῦτα ὅρια, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ ὑπερβῇ αὐτὰ, εἴτε ἀπαιτῶν καὶ λαμβάνων προικοκτησίαν, ἔχουσαν ἔκτασιν μεγαλητέραν τῶν **120** στρεμμάτων, εἴτε ἀπαιτῶν καὶ μεταχειριζόμενος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐκ στρεμμάτων **120** προικοκτησίας πίστωσιν μεγαλητέραν τῶν δραχ. **6,000**.

Ὁ δὲ λόγος στηρίζεται εἰς τὸν ἀκόλουθον συλλογισμόν. Τὸ δικαίωμα πρὸς προικοδότησιν ἐκπηγάζει, φρονῶ, ἐκ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες, μαχόμενοι πρὸς ἐξώθησιν τῶν δορυκτητόρων τῆς πατρίδος των, ἀπέκτησαν πρὸς ἀνάκτησιν τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας οὗτοι εἶχον ἁφαιρέσει ἀπὸ τοὺς προγόνους των κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τρόπους, καὶ διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῶν ὁποίων οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἤδη ἠναγκασμένοι νὰ καταβάλλωσιν εἰς

τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ ὅρους ἐπικειὶς τὸ τίμημα τῶν γαιῶν αὐτῶν, ὥστε τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους.

Ὅθεν τὸ δικαίωμα πρὸς προικοδότησιν θεωρεῖται καὶ εἶναι δικαίωμα γενικὸν καὶ ἴσον πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας· διότι γενικῶς ὅλοι ὑπέστησαν τὴν στέρησιν τῆς πατρῴας ἰδιοκτησίας, ἕνεκα τῆς κατακτήσεως τῆς πατρίδος των.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν ἰσότητα ταύτην, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς προικοκτησίας ἐκ στρεμ. **120** πίστωσις τῶν **6000** δραχ. νὰ προσδιορισθῇ ὁριστικῶς ὡς ὅριον ἀνυπέρβλητον, ὡς εἶναι κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον ἀνυπέρβλητον τὸ ὅριον τῆς ἐκτάσεως τῶν **120** στρεμμάτων, ὥστε ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως νὰ ἐνεργῆται ἀπαρεγκλίτως ἐντὸς τῶν δύο τούτων ὁρίων.

Ἐὰν ἡ ἐκ δραχ. **6000** προικοδοτικὴ πίστωσις δὲν προσδιωρίζετο ὡς ἀνυπέρβλητος, ἠθέλαμεν πολὺ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν σκοπόν μας, τὴν ὅσον ἔνεστι προσέγγισιν εἰς τὴν ἰσότητα κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως, καὶ ἐπὶ παραδείγματι· οἱ κάτοικοι δύο ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἤθελον ἀπολαμβάνει λίαν ἄνισον δικαίωμα, ἂν καὶ προσαποκτῶσιν ἅπαντες τὴν αὐτὴν ἔκτασιν γῆς, διότι πολλάκις ἡ προικοκτησία τοῦ κατοίκου τῆς μιᾶς ἐπαρχίας δὲν ἤθελε τιμᾶσθαι οὔτε ἓξ χιλιάδας δραχμάς, λογιζομένου ἑκάστου στρέμματος γῆς πρὸς δραχ. **40**, ἐνῷ ἡ προικοκτησία τοῦ κατοίκου τῆς ἑτέρας ἐπαρχίας ἤθελε τιμᾶσθαι πλέον τῶν **12000** δρ. λογιζομένου τοῦ στρέμματος πρὸς δραχ. **80**, καὶ τοῦτο διὰ τὰ τοπικὰ περιστατικὰ τῆς τελευταίας ἐπαρχίας, καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν ἐν αὐτῇ κειμένων γαιῶν. Ἐπομένως καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν δύο τούτων ἴσων κατὰ τὴν ἔκτασιν προικοκτησιῶν ἤθελον εἶσθαι ἀναλόγως διάφορα πρὸς ἄλληλα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐπωρείας τῶν πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν καταβαλλομένων κεφαλαίων.

Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ δευτέρου τῶν δύο προσημειωθέντων, ἤτοι εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τρόπου τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προικοδοτήσεως.

Ἡ ἐκτίμησις, δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ, εἶναι ὁ μόνος καταλληλος τρόπος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως, διότι ἡ δημοπρασία ἀντίκειται εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ προκειμένου δικαιώματος.

Ἀλλ' ὅσον ὀρθὴ καὶ ἐὰν φαίνεται ἐν τῇ θεωρίᾳ ἡ πρότασις αὕτη, τοσοῦτῳ δύσκολος ἀποβαίνει ἐν τῇ πράξει.

Καὶ ἐν πρώτοις παρατηρῶ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ εἰς ἕνα ἕκαστον προικοδοτούμενον παραχώρησις τῆς προικοκτησίας του, κατ' ἐκτίμησιν, εἶναι ἔργον ὁμολογουμένως λίαν δύσκολον· ὥστε ὁ μὲν βουλευτὴς Ἠλείας ἠναγκάσθη νὰ περιστοιχίσῃ τὸν τρόπον τοῦτον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προικοδοτήσεως, ὃν παρεδέχθη εἰς τὸ νομοσχέδιόν του, διὰ τὰς ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν γενομένας φυτείας, μὲ τόσα προφυλακτικὰ μέσα, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ καθίσταται εἰς ἄκρον ἐπαχθὴς εἰς τὸν προικοδοτούμενον, ὥστε οὗτος ἤθελε, φρονῶ, προτιμήσει ν' ἀπέχῃ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματός του, παρὰ νὰ ὑποστῇ τὰς δικαστικὰς ἐξελέγξεις, εἰς ἃς ὑπέβαλον αὐτὸν αἱ διατάξεις τοῦ ἤδη μνησθέντος νομοσχεδίου· ἡ δὲ βουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἥτις ἔδειξε προτίμησίν τινα εἰς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς προικοδοτήσεως, ἀποδοκιμάζουσα τὴν κατὰ μέρος ἐκτίμησιν, περιωρίσθη νὰ θέσῃ ταύτην ὡς βάσιν τῆς εἰς ὁλοκλήρους κοινότητας προικοδοτήσεως, ἐπαρήσασα εἰς ταύτας τὴν φροντίδα τῆς διανομῆς τῶν προικοδοτικῶν μεριδίων εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς ἀτόμων. Καὶ ὅμως, καὶ ἡ κατ' ἐκτίμησιν προικοδότησις τῶν κοινοτήτων αὐτῶν, κατὰ τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν παρέχει ἐν τῇ πράξει ὀλιγωτέρας δυσκολίας. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἀρκεῖ, φρονῶ, νὰ παρατηρήτω, ὅτι καὶ ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος διατάττει τὴν κατ' ἐκτίμησιν προικοδότησιν εἰς τὰς κοινότητας (ἄρθρ. τοῦ νόμου τοῦ **1835**), ἀλλ' ὀλίγισται κοινότητες ἐπεκαλέσθησαν τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ οὐδεμία τούτων κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν προικοκτησίαν τῶν μελῶν της κατ' ἐκτίμησιν. Ὅθεν δὲν εἶναι φρονήσεως ἔργον νὰ δοκιμάσωμεν ἐκ νέου τὸν τρόπον αὐτὸν, τὸν ὁποῖον ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἀπεδοκίμασεν.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸ προκείμενον περὶ ἐκτιμήσεως θέμα σαφέστερον, καλὸν εἶναι ν' ἀπαριθμήσω ἐνταῦθα τὰς δυσχερείας καὶ τὰς κακὰς συνεπείας, αἵτινες ἐκπηγάζουν ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἀπέτρεψε βεβαίως καὶ τὰς κοινότητας, ἐξαιρέσει ὀλιγίστων, ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν προικοδότησίν των κατ' ἐκτίμησιν.

α) Ἡ δυσαρεστος ἔκπληξις τῶν ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν τῶν διενέξεων, αἵτινες ἔμελλον νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς κατὰ μέρος διανομῆς τῆς ἀνηκούσης εἰς ἕκαστον ἄτομον μερίδος, ἐκ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν κοινότητα γαιῶν κατ' ἐκτίμησιν, διενέξεις, αἵτινες ἤθελον ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰς ἐργασίας

των τοὺς διαφερομένους καὶ ἐνασχολήσει αὐτοὺς εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας· ἢ ἄλλως, ὁ φόβος τοῦ πολυπληθεστέρου μέρους τῶν κατοίκων ἑκάστης κοινότητος, μήπως ἴδωσιν ἑαυτοὺς ἐκφενδονιζομένους εἰς τεμάχια γαιῶν ἀφόρων, ἢ ἠπατημένους κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἑκάστῳ μέρους ἐκ τοῦ τιμήματος·

δ΄) Ἡ ἔλλειψις τοσούτου μεγάλου ἀριθμοῦ γεωμετρῶν, ὥστε οὗτος νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν κατὰ μεγάλας ἐκτάσεις καταμέτρησιν τῶν γαιῶν, αἵτινες θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὰς κοινότητας, καὶ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα εἰς πολλὰ καὶ διάφορα τεμάχια διαίρεσιν καὶ καταμέτρησιν τῶν εἰς ἓν ἕκαστον μέλος τῆς κοινότητος ἀνηκουσῶν προικοδοτικῶν μερίδων·

γ΄) Ἡ ἐνδεχομένη ἐλάττωσις τῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀποστερουμένου ἐπὶ ἐλαχίστῳ τιμήματι τὰ ἐθνικὰ κτήματα, εἴτε ἐκ προθέσεως εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγματογνωμόνων.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἔκθεσιν τῶν ἀρχῶν, αἵτινες μὲ καθωδήγησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, προβαίνω ἤδη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λόγων, τῶν ἐν ἑκάστῳ κεφαλαίῳ περιεχομένων κυριωτέρων διατάξεων.

Εἰς τὸ κεφάλαιον Α΄. διαγράφονται τὰ χορηγοῦντα δικαίωμα πρὸς προικοδότησιν προσόντα, ἅτινα εἰσὶ διαγεγραμμένα καὶ εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐξαιρέσει μιᾶς μόνον μεταῤῥυθμίσεως, τῆς ὁποίας ἡ παραδοχὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαία.

Ἐπροτίμησα δὲ νὰ παραδεχθῶ τοὺς περὶ τῶν προσόντων λεπτομερεῖς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, παρὰ τὴν συνεπτυγμένην διάταξιν τοῦ ἄρθρου α. τοῦ νομοσχεδίου τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, παραπέμπουσαν εἰς τὸν νόμον περὶ ἰθαγενείας, α) διότι ἐθεώρησα ὅτι ὀρθώτερον εἶναι νὰ ὁρίζωνται ῥητῶς καὶ σαφῶς τὰ προσόντα ταῦτα εἰς τὸν νόμον, καθὸ βάσις αὐτοῦ, παρὰ νὰ παραπέμπηται εἰς ἄλλον περὶ ἄλλου ἀντικειμένου νόμον.

Ἐθεώρησα πρὸς τούτοις δίκαιον νὰ εἰσάξω εἰς τὸ νομοσχέδιον τὴν διάταξιν τοῦ § γ΄. δι' ἧς δίδεται τὸ δικαίωμα πρὸς προικοδότησιν εἰς πάντα ἔξωθεν ἐρχόμενον ὁμογενῆ, ὅστις ἤθελε διαμείνει ἐπὶ τριετίαν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ νυμφευθεὶς ἀποκατασταθῇ εἰς αὐτὴν· διότι ὅλοι ἀπανταχοῦ οἱ ὁμογενεῖς συνέπαθον ἐκ τῆς ἐπαναστάσεώς μας, ἢ συνεισέφερον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν, καὶ διότι τὸ ν' ἀποκλείσωμεν τούτους τοῦ δικαιώματος πρὸς προικοδότησιν, ἐνῷ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος χορηγεῖ ὄχι μόνον εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἀλλοεθνῆ, τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου Ἕλληνος, ἅμα ἤθελεν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα τῆς

ἰθαγενείας, ἡ τοιαύτη ἀπόκλεισις ἤθελεν εἶσθαι ἀντίφασίς τις, καθότι ἡ ἀπόκτησις τοῦ δικαιώματος τοῦ πολίτου εἶναι ἀσυγκρίτως πολυτιμοτέρα τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως.

Ἄλλως, ἡ εἰς τὸ νομοσχέδιον διάταξις, περὶ ἧς πρόκειται, ἀφορῶσα τοὺς ὁμογενεῖς μας, ὑπηγορεύθη ἀπὸ τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα· καθότι ἡ ἐγχώριος ἐν γένει βιομηχανία δὲν δύναται βεβαίως νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν ἐπίδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἄνευ τῆς συμπράξεως νέων παραγωγικῶν κεφαλαίων, οὐδὲ θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰ καλά, ὅσα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα προεθέμεθα, ἐὰν ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνον τὸν πληθυσμόν, ὃν ὑπόσχεται ἡ ἐνεστῶσα τοῦ τόπου κατάστασις, καὶ εἰς μόνην τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν μόνον παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

Τὸ κεφάλαιον Β΄. περιλαμβάνει τὰ εἴδη τῶν κτημάτων, ὅσα προσδιορίζονται πρὸς προικοδότησιν, καὶ ἐκεῖνα τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὅσα ἐξαιροῦνται αὐτῆς. Καὶ ἐνταῦθα τὸ νομοσχέδιον συμφωνεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, ἐκτὸς περιπτώσεών τινων καὶ ἐξαιρέσεων.

Σιμὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐξαιρουμένων ἀπὸ τὴν προικοδότησιν ἐθνικῶν κτημάτων, προσέθηκα καὶ τὰς σταφιδαμπέλους. Περὶ τῆς ὁριστικῆς διαθέσεως αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐλαιώνων τοῦ Κράτους, προβλέπουν οἱ ὅσον οὔπω εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν καθυποβληθησόμενοι εἰδικοὶ νόμοι, καθ' οὓς ὅλα ταῦτα ἐκποιοῦνται ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει, οἱουδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ βουλόμενος νὰ προσαποκτήσῃ μέρος ἐξ αὐτῶν.

Τὴν ἐξαίρεσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀπὸ τὸν νόμον περὶ προικοδοτήσεως καὶ τὴν ἐκποίησίν των ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει, ἐθεώρησα ἀναγκαίαν διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους· α) διότι ἔπρεπεν ἓν μέρος τῆς ἐθνικῆς περιουσίας νὰ μὴν ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ὥστε νὰ δύνανται οἱουδήποτε εὑρίσκονται μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἐμπεριλαμβάνονται δὲ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου . . . τοῦ νομοσχεδίου προβλεπομένας περιπτώσεις, νὰ πρασαποκτήσωσιν ἀκίνητον περιουσίαν· β) διότι ἔπρεπε νὰ ἐκποιηθῇ ἓν μέρος τῆς ἐθνικῆς περιουσίας ἐπὶ πιστώσει, προθεσμίας συντομωτέρας παρὰ τὴν τῆς προικοδοτήσεως, ὥστε αἱ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν πληρονόμεναι ἐτήσιαι δόσεις νὰ ἦναι τοιαῦται, ἤτοι ἱκαναὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Σιμὰ δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς προικοδότησιν προσδιοριζομένων ἐθνικῶν κτημάτων, προσέθηκα καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν περιορισμόν, ἤτοι νὰ

χρησιμεύσῃ τὸ τίμημα αὐτῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας, κατὰ τὰ διατάγματα περὶ τῶν εἰσόδων τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων· διότι ἐθεώρησα ὀρθοὺς τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκτεθειμένους λόγους, ἔχοντας οὕτως·

« Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ἐπομένως » τῶν εἰς προικοδότησιν διαθεσίμων, κατέταξεν ἡ ἐπιτροπή σας, » σύμφωνα σχεδὸν καὶ μὲ αὐτὰ τὰ προσωρινὰ μέτρα τῆς κυβερ- » νήσεως, καὶ τὰ κτήματα τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων, » καθότι θεωρεῖ πάντη ἄσκοπον τὴν διαίρεσιν τῆς γενικῆς τῆς » κοινωνίας μας περιουσίας εἰς δύο τάξεις. Τὰ κτήματα ταῦτα, » θεωρούμενα ὡς ἀφιερώματα τῶν προγόνων τῶν κατοίκων τῆς » κοινότητος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ταῦτα κεῖνται, » εἶναι δίκαιον νὰ μὴ περιέλθωσιν εἰς ἄλλων παρὰ τῶν κατοίκων » τῆς κοινότητος χεῖρας, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἐπαρχίας » ἐκείνας, ἐν αἷς ἐθνικὰ ἄλλα κτήματα δὲν ὑπάρχουν· διὸ κατὰ » προτίμησιν οἱ κάτοικοι τῶν τοιούτων ἐπαρχιῶν, ἐκρίθη εὔλογον » νὰ λαμβάνωσι ταῦτα εἰς προικοδότησιν.

« Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ναοὶ καὶ τὰ ἱερὰ καταστήματα τῶν διαλε- » λυμένων αὐτῶν μονῶν, εἶναι καὶ ἀντιθρησκευτικόν, πρὸς δὲ καὶ » ἀντικοινωνικὸν νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἐρείπια, σταύλους βοῶν ἢ » ἄλλων ὑποζυγίων, δι' αὐτὸ εἶναι δίκαιον, συνάμα δὲ συνᾴδον » καὶ μὲ τὴν ἀκράτητον ἐπιθυμίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ » πολλάκις πολυειδῶς ἐκφρασθέντος ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν » γονέων του νὰ ληφθῇ φροντὶς καὶ περὶ αὐτῶν· ἐκρίθη οὖν » σκόπιμον ν' ἀπαγορευθῇ ἡ πρὸς προικοδότησιν ἐκποίησις ἀνα- » λόγου μέρους, ἀναγκαίου πρὸς εὐπρεπισμὸν καὶ διατήρησιν » τῶν ἱερῶν ναῶν κλπ.

« Τὰ κτήματα ταῦτα, καλλιεργούμενα μὲ προθυμίαν καὶ » φιλοκέρδειαν παρὰ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, ἐν τῇ » περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάγονται ἢ ἄλλοτε ἀνῆκον, θέλουσι » παρέχει τὸ ἀναγκαῖον εἰσόδημα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. »

Τὸ κεφάλαιον Γ'. τοῦ νομοσχεδίου προσδιορίζει ὡς ὅριον ἀνυπέρβλητον τῆς προικοδοτικῆς μερίδος τὰ στρέμματα 120, ὡς ὅριον δὲ ἀνυπέρβλητον τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τὰς δραχ. ἓξ χιλιάδας, καὶ προβλέπει περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ προικοδοτικὴ μερὶς ἤθελε τυχὸν φθάσει ἐπὶ δημοπρασίας διὰ συναγωνισμοῦ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῶν δραχμῶν ἓξ χιλιάδων. Περὶ τοῦ ἀνυπερβλήτου τῶν δύο ὁρίων τῆς προικοδοτικῆς μερίδος καὶ πιστώσεως, ἀναφέρομαι εἰς τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω ἐν τῇ

εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως. Περὶ τοῦ πλεονάσματος δὲ ὑπὲρ τὰς 6,000 δραχ., παρατηρῶ ὅτι, ἵνα μὴ ἐνδώσω, λόγῳ ἐξαιρετικῶν καὶ σπανίων περιπτώσεων, ὥστε νὰ καθιερωθῇ καὶ εἰς τὸν νέον νόμον, ὡς εἶναι ἐν τῷ ἐν ἰσχύϊ νόμῳ, καὶ ἡ δεκαετὴς πίστωσις, ἐνῷ καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων τοῦ Κράτους καὶ συνᾴδει εἰς τὴν προσήκουσαν ἁρμονίαν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, νὰ μὴ διέπῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρὰ μόνον ἡ προσδιοριζομένη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοσιπενταετὴς πίστωσις, ἠναγκάσθην νὰ παραδεχθῶ, ὅτι, ὁσάκις ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐθνικαὶ γαῖαι, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπερβαίνει καθ' οἱονδήποτε ποσὸν τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν, ὥστε τῶν δραχμῶν 6,000, ἢ ὁσάκις ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἄλλο ἐθνικὸν κτῆμα ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὑπερβαίνει τὴν πίστωσιν ταύτην κατὰ δραχμὰς 500, ἢ καὶ ὀλιγώτερον, τὸ πλεόνασμα καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις νὰ καταβάλληται παραχρῆμα εἰς μετρητὰ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, νὰ μὴ λογίζηται δὲ τὸ κτῆμα ὡς προικοδοτηθὲν, ἀλλ' ὡς ἐκποιηθὲν δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὁσάκις κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμὰς, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ κτήματος νὰ πληρόνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

Εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. τοῦ νομοσχεδίου διαγράφονται τὰ μέσα, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως διὰ καταλόγων, καὶ ἡ πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτῶν καὶ ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων ἀπαιτουμένη διαδικασία. Ἐπροτίμησα, ἵνα βεβαιοῦται τὸ δικαίωμα τοῦτο μᾶλλον διὰ καταλόγων, ὡς καὶ ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος διατάττει, παρὰ διὰ πιστοποιητικῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὡς ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη εἰς τὸ νομοσχέδιόν της· ἀ) διότι ἡ σύνταξις τῶν καταλόγων παρέχει ἀσφαλέστερα μέσα, πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας, παρὰ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, καθότι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται πολλάκις ἢ ν' ἀπατηθῇ ὑπὸ τοῦ ζητοῦντος τὸ πιστοποιητικὸν, ἢ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκδοσίν του ἐκ προθέτεως, εἴτε καὶ ἕνεκα ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, καὶ οὕτω νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν προικοδότησιν τοῦ πολίτου· β'. διότι ἡ σύνταξις καὶ κύρωσις τῶν καταλόγων δὲν παρέχει πολλὰς δυσκολίας, ὡς στηριζομένη εἰς τὰς αὐτὰς βάσεις, εἰς ἃς καὶ ἡ σύνταξις τῶν καταλόγων περὶ δημοτικῶν ἀρχαιρε-

σιῶν καὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ἑπομένως ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἶναι συνήθης εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοίκους τῶν δήμων τοῦ Κράτους. Ἐσκεμμένως δ' ὑπελογίσθη τὸ διάστημα ἑκάστης προθεσμίας, ὥστε νὰ συμβιβάζῃ τὰ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας μ' ἐκεῖνα τῶν πολιτῶν· οὐδὲ παρεδέχθην τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ ὑπουργείου διαγραφομένην τριῶν βαθμῶν δικαιοδοσίαν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρωτοδικείου, καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς ἐφετείου.

Εἰς τὸ κεφάλαιον Ε. διαγράφονται αἱ διατυπώσεις τῶν δημοπρασιῶν. Ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος παραπέμπει περὶ τούτων εἰς ἄλλον νόμον· ἀλλά, φρονῶν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ προβλέπωνται ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ τῆς προικοδοτήσεως αἱ διατυπώσεις αὗται πρὸς εὐκολίαν καὶ αὐτῶν τῶν προικοδοτημένων, περιέγραψα εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τὰς διατυπώσεις τῆς δημοπρασίας, καὶ τὰς συνεπεῖς εἰς αὐτὰς διατάξεις, ἐπιφέρων ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις· α') ἀπέκλεισα τὴν θύραν εἰς νέας μετὰ τὴν κατακύρωσιν προσφορὰς, διότι ἀπεδείχθη κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτι αἱ τοιαῦται προσφοραὶ, προερχόμεναι συνήθως ἀπὸ πάθη καὶ ἀντιζηλίας, ἀνέβαλλον πολλάκις ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ μὲ ζημίαν τοῦ δημοσίου τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως· β') ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὑποχρεοῦται ὁ αἰτῶν νὰ λάβῃ κτῆμά τι ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεώς του εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τιμήματος κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ὁσάκις δὲν ἐμφανίζονται ὑπερθεματισταὶ, καὶ οὗτος δὲν ἀπεδοκίμασε, πρὸ τῆς δημοπρασίας, τὴν γενομένην ἐκτίμησιν ὡς ὑπερβολικὴν· διότι τοῦτο ἐμποδίζει τὰς συνεννοήσεις πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑπερθεματιστῶν, χωρὶς νὰ προσβάλλωνται ἐκ τοῦ προτεινομένου μέτρου τὰ συμφέροντα τοῦ αἰτήσαντος τὴν προικοδότησιν, καθότι δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἐκφράζων τὴν θέλησίν του πρὸ τῆς δημοπρασίας τοῦ κτήματος· γ') ἡ διάταξις, καθ' ἣν τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας θεωρεῖται καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅταν οὗτος ἀποποιῆται νὰ προσυπογράψῃ εἰς αὐτὸ, στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν, τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι ἐπίσημον, ὡς συντεταγμένον ὑπὸ ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Τὸ κεφάλαιον ΣΤ'. τοῦ νομοσχεδίου προσδιορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν προικοδοτουμένων· κατ' αὐτὸ, τὸ προικοδοτούμενον ἐθνικὸν κτῆμα γίνεται πλήρης τοῦ προικοδοτουμένου ἰδιοκτησία· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐπιφυλαττόμενον δικαίωμα, πρὸς ἐξασφάλισίν του μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποτίσεως τοῦ τιμήματος, δὲν καταστρέφει βεβαίως τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος τοῦ προικοδοτουμένου, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ κατὰ βούλησιν διάθεσιν τοῦ κτήματος αὐτοῦ. Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον, ἡ ἐξασφάλισις αὕτη τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τιμήματος, συνίστατο εἰς τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης· ἀλλ' ἡ ἐξασφάλισις αὕτη ἐματαιώθη πολλάκις διὰ τῆς ἐνυπαρχούσης πρὸς τοῦτο δυσκολίας· διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰσήγαγον τὴν διάταξιν, καθ' ἣν τὸ κτῆμα, καὶ ἐὰν μεταβῇ εἰς τρίτους ὑπὸ τῶν προικοδοτουμένων, μένει οὐχ ἧττον ὑπόχρεον εἰς τὸ δημόσιον μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποτίσεως τοῦ τιμήματος. Ἐνῷ δὲ ἡ διάταξις αὕτη ἐξασφαλίζει ἀποχρώντως τὸ δημόσιον, οἱ τρίτοι, οἵτινες θέλουν ν' ἀποκτήσωσι τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος, δὲν ἔχουν νὰ ὑποφέρωσιν ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης ζημίαν τινὰ, καθότι, γνωρίζοντες τὴν ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουσαν ὑποχρέωσιν, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐγκαίρως τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων των. Διὰ τὴν ἀπότισιν δὲ τοῦ τιμήματος ἠναγκάσθην νὰ παραδεχθῶ τὴν εἰκοσιπενταετῆ ἄτοκον προθεσμίαν ἕνεκα τῶν λόγων, οἵτινες εἶναι ἐκτεθειμένοι ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως· ἄλλως πράττοντες θέλομεν ὑποπέσει, Κύριοι, εἰς τὰ αὐτὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα καταπιέζουν καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ τοὺς προικοδοτουμένους, τὴν ἐπαυξάνουσαν καθυστέρησιν, πρὸς κατάπαυσιν τῆς ὁποίας ἀναγκαζόμεθα ἤδη νὰ κάμωμεν μεγαλητέρας παραχωρήσεις εἰς καθυστεροῦντας ὀφειλέτας.

Ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὁρίσω τὴν εἰς χρήματα φορολογίαν τοῦ ἐγγείου φόρου ὡς ὑποχρεωτικὴν εἰς τοὺς προικοδοτουμένους· διότι τοῦτο συνάδει μὲ τὴν ἀνάγκην, ἣν ἅπαντες αἰσθανόμεθα τοῦ νὰ εἰσαχθῇ ἡ εἰς χρήματα φορολογία ἀντὶ τῆς εἰς εἴδη, ἵν' ἀπαλλαχθῶσιν οὕτως οἱ μὲν φορολογούμενοι ἀπὸ τὰ βάρη καὶ τὰς ἐνοχλήσεις τῆς εἰς εἴδη εἰσπράξεως, τὸ δὲ δημόσιον ἀπὸ τὰς ζημίας, αἵτινες παρακολουθοῦν συνήθως τὴν τοιαύτην εἴσπραξιν· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐθεώρησα δίκαιον τὸ νὰ καταβιβάσω τὸν ὑπὸ τῶν προικοδοτουμένων πληρονόμενον ἔγγειον φόρον ἀπὸ **3 0|0** εἰς **2 0|0**, καθότι τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν, ἀναλογεῖ εἰς τὸ ποσὸν, ὅπερ ἀποφέρει σχεδὸν ὁ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενος ἔγγειος φόρος.

Τὸ κεφάλαιον Ζ'. παραδέχεται τὴν διάταξιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς δήμους ἀπέναντι τῆς δια

νόμου ὁρισθησομένης προικοδοτήσεώς των γηπέδων τινῶν, πρὸς ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν δημοτικῶν καταστημάτων· προσετέθη δὲ εἰς αὐτὸ καὶ ἑτέρα ἀναλογος διάταξις, περὶ προσωρινῆς παραχωρήσεως εἰς τὰς κοινότητας γαιῶν εἰς βοσκὴν τῶν ποιμνίων των. Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς γνωρίζετε τὴν ἀνάγκην μιᾶς τοιαύτης διατάξεως, κρίνω περιττὸν νὰ ἐπιφέρω ἐνταῦθα λόγους πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῆς.

Τὸ κεφάλαιον Η. προβλέπει περὶ τῶν προικοδοτήσεων, αἵτινες ἐνηργήθησαν μέχρι τοῦδε, δυνάμει τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου. Διὰ τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὑπαρχουσῶν διατάξεων, οἱ προικοδοτηθέντες ἀπαλλάττονται τῶν δεδουλευμένων τόκων τῆς δεκαετοῦς πιστώσεως καὶ τῆς ὑπερημερίας, καὶ ἐξομοιοῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ μὲ τοὺς εἰς τὸ μέλλον προικοδοτηθησομένους.

Εἰσαγομένου νέου ἐπιεικεστέρου νόμου, δίκαιον εἶναι οὗτος νὰ συμπεριλάβῃ μὲν διὰ τὸ μέλλον καὶ τοὺς προικοδοτηθέντας, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν ἀρχὴν ὅτι δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως, ὡς γενικὸν καὶ κοινὸν, πρέπει νὰ διανεμηθῇ, ὅσον ἔνεστιν, ἐξ ἴσου πρὸς ὅλους· νὰ ἔλθῃ δὲ εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τὸ παρελθὸν, ἀπαλλάττων τοὺς προικοδοτηθέντας αὐτοὺς ἐκ τῶν ῥηθέντων τόκων· καθότι δὲν ἔλαβον, φαίνεται, ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς γενομένας δημοπρασίας, ὅτι ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς τόκους ὑπερημερίας διὰ τὴν ἐκ δύω χιλιάδων δραχμῶν ἀρχικὴν προικοδοτικὴν πίστωσίν των, οὐδὲ ἐνόησαν τὴν διάταξιν περὶ τόκων τῆς πιστώσεως, τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς ὁ μεταγενέστερος νόμος, ἤτοι ὁ τοῦ 1836, πλανηθέντες εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ χρεωλυτικοῦ συστήματος, ἐφ' οὗ οἱ νόμοι ἐστηρίζοντο ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος τῶν προικοκτησιῶν.

Ἄλλως ἡ ἄρεσις τῶν τόκων στηρίζεται ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν εὐχὴν, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐξέφρασεν ἡ βουλὴ, τοῦ νὰ νομοθετηθῶσι μέτρα ἐπιεικῆ πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας ὀφειλέτας, ἤτις τοσούτῳ μᾶλλον εἶναι δικαία ὡς πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας ἐκ προικοκτησιῶν, ὅσῳ ἡ καθυστέρησις προῆλθεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς νόμου, ὅστις, γενόμενος ὑπὲρ τῶν προικοδοτουμένων, δὲν πρέπει νὰ στραφῇ κατ' αὐτῶν.

Πρὸς τούτοις, ἄνευ τοιαύτης παραχωρήσεως, καθίσταται λίαν δυσχερὴς ἡ εἴσπραξις τῶν καθυστερημάτων ἐκ προικοκτησιῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ προκειμένου νόμου, ὅστις παραχωρεῖ εὐκολίας οὐχὶ ὀλίγας εἰς τοὺς προικοδοτηθησομένους κατὰ τὸ μέλλον.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων στηρίζονται καὶ αἱ παρεμπόμεναι διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτηθέντων, οἵτινες θέλουν νὰ παραιτήσωσι τὰς εἰς αὐτοὺς παραχωρηθείσας προικοκτησίας.

Τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν, καὶ τὰ ἐθνικὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα ἐπεσκευάσθησαν παρ' αὐτῶν, προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς προικοδοτέα κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται, Κύριοι, νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιφάσκουσα εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἐξέθεσα ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως κατὰ τῆς δι' ἐκτιμήσεως προικοδοτήσεως· καθότι ἡ πρακειμένη ἐνταῦθα περίπτωσις εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὴ, καὶ ἡ δημοπρασία δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λάβωσι τὰ κτήματα ταῦτα εἰς προικοδότησιν κατ' ἐκτίμησιν οἱ ἐνεργήσαντες τοιαύτας οἰκοδομὰς ἢ ἐπισκευὰς ἀνεγνωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὑπὲρ τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης οἰκοδομησάντων ἢ ἐνεργησάντων ἐπισκευάς, καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἐπεκτείνεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του. Ἡ ἐπέκτασις αὕτη ἐγένετο λόγῳ ἐπιεικείας, καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ δημοσίου· καθότι ἄνευ ἑνὸς τοιούτου μέτρου τὸ δημόσιον δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν, ἄνευ δικαστικῶν ἀγώνων, ἐναντίον ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτῶν, ὅπερ εἶναι ἀνοίκειον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων πρέπει νὰ ἔχωσιν ὡς βάσιν τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, οἵτινες ὡς ἀνέστιοι ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐνήργησαν προφανῶς ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νὰ προσαποκτήσωσι κατοικίας καὶ βεβαίως οὐχὶ ἐκ προθέσεως νὰ ἰδιοποιηθῶσι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν.

Τὸ κεφάλαιον Θ'. προσδιορίζει τὸν τρόπον τῆς καταναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν δόσεων καὶ φόρων, ἐν περιπτώσει νέων καθυστερήσεων. Ἔχων δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ εἰσέρχωνται ἐμπροθέσμως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους, διὰ νὰ μὴ προσγίνωνται προσκόμματα εἰς τὴν κυβέρνησίν του, πρέπει νὰ συμβιβάζηται ὅσον ἔνεστι μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ὥστε ἡ εἴσπραξις τῶν ὀφειλομένων νὰ μὴ καθίσταται εἰς τούτους ἐπαχθὴς, παρεδέχθην τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ ἀναπλειστηριασμὸς τῶν προικοκτητιῶν, λόγῳ καθυστερήσεως, νὰ ἐνεργῆται ὡς ἐνηργήθη κατ' ἀρχὰς ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν, ἤτοι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ἐδόθη τὸ κτῆμα εἰς προικοδότησιν. Πᾶσα ἄλλη περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου

διάταξις θέλει βεβαίως μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὸν κυριώτερον σκοπὸν τοῦ νόμου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀκροτελευταίου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ὡς κανονίζουσα ἐξ ἴσου τὰ συμφέροντα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν προικοδοτημένων, καὶ στηριζομένη προφανῶς εἰς ἀρχὰς δικαιοσύνης, δὲν παρέχει ἀφορμὴν πρὸς ἀνάπτυξιν.

Περαίνων τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων τῶν οὐσιωδεστέρων διατάξεων τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ καθυποβάλλων αὐτὸ εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν, πέποιθα, ὅτι θέλετε, κύριοι, συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν τελειοποίησίν του δι' ἐμβριθοῦς συζητήσεως, οἵαν ἀπαιτοῦν τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἰουνίου 1849.

Ν. Κορφιωτάκης
Βουλευτὴς Λακεδαίμονος

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα προικοδοτήσεως.

Ἄρθρ. 1. Δικαίωμα προικοδοτήσεως ἔχουσιν οἱ ἑξῆς·

α) Πᾶς Ἕλλην γεννημένος ἐντὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆμόν τινα, ἢ θέλει καταγραφῆ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. β') Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις, λαβὼν μέρος εἰς τὸν περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμόν τινα, ἢ ἀποκατασταθεὶς ἐγγραφῆ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. γ') Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς ὑπαρχίας, μὴ ἀνακούσας μὲν εἰς Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, λαβοῦσας δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν, ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀποκαταστασθεὶς ἐγγραφῆ εἴς τινα δῆμον. δ') Πᾶς ἐκ παντὸς τόπου ἐλθὼν Ἕλλην, μετὰ τριετῆ διακαῆ διαμονὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ νομευθεὶς, ἀποκαταστασθῆ καὶ ἐγγραφῆ εἴς τινα δῆμον τοῦ βασιλείου. ε') Πᾶς ξένος, ὁποιουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ἦναι, ὅστις, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατοικεῖ ἤδη ἐν αὐτῇ, καὶ ἔγεινεν ἢ γίνῃ εἰς τὸ ἑξῆς μέλος τινὸς δήμου. Πρὸς τούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπηρέτησαν

ἐν διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοὐλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς Ἑλλ. σημαίας, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγγραφῶσιν εἴς τινα δῆμον. ς') Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ, ὅσοι μετέχουσι τῶν ὠφελημάτων τῶν περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 προικοδότησις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν αὐτῆς· ὡς ἀρχηγέται δὲ οἰκογενείας θεωροῦνται· α) Πᾶς ἔχων σύζυγον ἢ χηρεύων· β') Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα. γ') Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παραγ. α. καὶ δὲν εἶναι μέλος ἐχούσης δικαίωμα προικοδοτήσεως οἰκογενείας· δ') Πᾶς ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ 1. ἄρθρ., ἐὰν δὲν ἔλαβε προικοδότησιν ὁ ἀρχηγέτης, ἢ ἄλλο τι μέλος τῆς οἰκογενείας του. ε) Τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός των· ἐὰν, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς, τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις τῆς προικοδοτήσεως γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν εἰς προικοδότησιν διδομένων κτημάτων.

Ἄρθρ. 3. Εἰς προικοδότησιν δίδονται ὅλαι αἱ μήπω διατεθεῖσαι ἐθν. γαῖαι καὶ ὅλα τὰ ἀδιάθετα ἐθνικὰ κτήματα.

Ἐξαιροῦνται δὲ·

α) Ὅσα γήπεδα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δημοσίαν ἀνάγκην·

β') Αἱ σταριδάμπελοι·

γ) Οἱ πολυετῶς ἐνοικιασμένοι καὶ οἱ ἀδιάθετοι ἐθν. ἐλαιῶνες, οἱ ἀπαρτιζόμενοι ἐκ δένδρων συστάδην κειμένων·

δ') Τὰ δάση καὶ οἱ δρυμῶνες·

ε) Τὰ γήπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ᾠκοδομήθησαν οἰκίαι, ἐργαστήρια καὶ ξενοδοχεῖα, ὡς καὶ τὰ ἐπισκευασθέντα κτίρια αὐτῶν· ἀλλὰ ταῦτα θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀνεγείραντας ἢ ἐπισκευάσαντας αὐτὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ παρόντος νόμου.

ς') Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς προίκισιν τοῦ βασιλικοῦ στέμματος.

Ἄρθρ. 4. Ἐπίσης εἰς προικοδότησιν ὑπάγονται καὶ τὰ κτήματα τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων, ὅσα δὲν ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖον νὰ ἀνεγερθῶσι. Τὸ τίμημα δὲ αὐτῶν θέλει χρησι-

μεύσει εἰς τὸν σκοπὸν, ὅστις προσδιωρίσθη διὰ τῶν περὶ διαλύσεως τῶν μοναστηρίων Β. Διαταγμάτων, ἀνάλογον δὲ μέρος θέλει χρησιμεύσει πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς μοναῖς ἱερῶν ναῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ προικοδοτικῆς πιστώσεως.

Ἄρθρον 5.

α) Πᾶς ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται νὰ ἀποκτήσῃ γαίας ἢ ἄλλα ἐθνικὰ κτήματα, ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδιορισθέντων, μέχρις ἓξ χιλιάδων δραχμῶν ἀξίας, ἢ γαίας μέχρις 120 στρεμμάτων·

β) Ὁ συμπληρώσας τὸ ποσὸν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 6000 δραχμῶν, ἀλλὰ μὴ συμπληρώσας καὶ τὸ ποσὸν τῶν 120 στρεμμάτων, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν 120 στρεμμάτων ὑπόλοιπον.

Ἐπίσης ὁ συμπληρώσας τὸν ἀριθμὸν τῶν 120 στρεμμάτων, ἀλλὰ μὴ ἐξαντλήσας τὸ ποσὸν τῶν 6,000 δρχμῶν, δὲν ἔχει δικαίωμα τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 6,000 δραχ. ὑπολοίπου.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἡ τιμὴ, δημοπρατουμένου τινὸς κτήματος, ὑπερβῇ τὰς ἓξ χιλιάδας δραχ. τὸ περιπλέον θέλει πληρώνεσθαι εἰς μετρητὰ εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παραχωρητηρίου, ὅταν τοῦτο δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ· ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ, τὸ ἐκποιούμενον κτῆμα θέλει πληρωθῇ κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθν. κτημάτων νόμον, καὶ δὲν θέλει θεωρεῖσθαι πλέον ὡς προικοδότησις. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται αἱ γαῖαι, αἵτινες οὐδέποτε διατίθενται εἰμὴ ἐπὶ προικοδοτήσει, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ προικοδοτηθεὶς ἀποποιηθῇ τὴν ὡς ἀνωτέρω πληρωμὴν τοῦ ὑπερβάντος τὰς 6,000 δραχ. ποσοῦ, ἐνεργεῖται ἀναπλεστηριασμὸς τοῦ κτήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἰς βάρος ἢ ὄφελος τοῦ προικοδοτηθέντος.

Τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲ πληρόνεται παρὰ τοῦ νέου προικοδοτηθέντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7. Ὅστις λάβῃ ἐπ' ὀνόματί του διπλῆν προικοδότησιν, τοῦ ἀφαιρεῖται ἡ νεωτέρα, καὶ καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 400, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως καὶ πάσης ἄλλης δαπάνης.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ καὶ ἡ εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσις ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν.

ΚΕΦ. Δ'.

Τρόπος καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδότησις.

Ἄρθρ. 8. Περὶ προικοδοτικῶν καταλόγων.

α) Εἰς τοὺς δήμους θέλουσι καταστρωθῇ παρὰ τῶν δημάρχων, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ὁμοιομόρφως, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα προικοδοτήσεως. Θέλουν δὲ περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. ἑκάστου ἀρχηγέτου οἰκογενείας.

β) Οἱ κατάλογοι οὗτοι μένουσιν ἐκτεθειμένοι δεκαπέντε ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, καὶ ἐν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται· ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ τοιχοκολλᾶται ἐπίσης εἰς ἕκαστον χωρίον, ἐπιμελείᾳ τῶν εἰδικῶν παρέδρων.

γ) Ἡ ὡς ἀνωτέρω ἔκθεσις γνωστοποιεῖται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ προγράμματος τοῦ δημάρχου εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἀντίγραφον δὲ τοῦ καταλόγου πέμπεται αὐθημερὸν πρὸς τὸν ἔπαρχον ἢ νομάρχην.

δ) Πᾶς ἔχων τὰ προσόντα τοῦ προικοδοτουμένου δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐντὸς τῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας, παράπονα ἢ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ ὑποστηρίζῃ μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις.

ε) Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ ἐγγράφονται εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ παραπονουμένου ἢ ἐνισταμένου.

ς') Τὴν 16 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ γ'. παραγράφῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου Συγχρόνως δὲ, διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιρρήσεις των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις γίνονται, καθ' ὃν τρόπον ὁ ἀνωτέρω παράγραφος δ'. ὁρίζει.

ζ) Τὴν ἐπιοῦσαν, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγρ. ὡρισμένης προθεσμίας, τὰ πρωτόκολλα τῶν παραπόνων, ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα πέμπονται πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ ἔπαρχον· οὗτοι δὲ μετὰ τοῦ προέδρου, τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἑνὸς μέλους αὐτοῦ, διὰ κληρώσεως γενομένης ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως

προσδιοριζομένου, συνέρχονται εἰς ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων, ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων.

ή) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δικάζει συναπτικῶς δημοσίᾳ· αἱ ἀποφάσεις δ' αὐτῆς πρέπει νὰ ἦναι συντόμως ἠτιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συντασσόμενον πρωτόκολλον.

θ') Ἡ ἐκδίκασις τῶν παραπόνων, ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων ἑκάστης ἐπαρχίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 70 ἡμέρας.

ι) Τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, παραδίδεται πρὸς τὸν νομάρχην ἢ ἔπαρχον· οὗτος δ' ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὀφείλει διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου νὰ δημοσιεύσῃ, διὰ τοιχοκολλήσεως, περίληψιν τοῦ πρωτοκόλλου τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου.

ια) Ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἐννοουμένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου τοιχοκολλήσεως, δύνανται οἱ θέλοντες νὰ κάμωσιν ἔφεσιν, νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἐπάρχου ἢ νομάρχου, ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Ἕως οὗ δὲ καταχθῶσιν, ὡς ἀνωτέρω, ὁριστικοὶ οἱ προικοδοτικοὶ κατάλογοι, ἕκαστος, ἔχων τὰ προσόντα τοῦ προικοδοτουμένου, δύναται νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ δυνάμει αὐτοῦ νὰ αἰτήσῃ τὴν προικοδότησίν του, ἢ νὰ πλειστηριάσῃ εἰς τὰς ἐνεργουμένας δημοπρασίας, παρουσιάζων εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ καταθέσῃ, ἂν τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματί του.

Ἄρθρ. 9. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων, ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, οἱ καταλογοι (ἀφοῦ τεθῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ α ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν») πέμπονται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῶν περαιτέρω ἐργασιῶν.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ ἐκτιμήσεων καὶ καταμετρήσεων καὶ τῶν κατὰ τὰς δημοπρασίας διατυπώσεων.

Ἄρθρ. 10. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου πρὸς προικοδότησιν προσδιορισθέντα κτήματα θέλουν καταμετρᾶσθαι καὶ ἐκτιμᾶσθαι πρὸ τῆς δημοπρασίας παρὰ γεωμέτρου καὶ πραγματογνωμόνων, ἐπιμελείᾳ τῆς ἐπαρχιακῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς. Τῆς

καταμετρήσεως δὲ ταύτης καὶ ἐκτιμήσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν ἐνεργησάντων τὴν καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν, θέλει παραδίδεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 11. Ἑκάστης δημοπρασίας προηγεῖται διακήρυξις τῆς κατ' ἐπαρχίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένη καθ' ὅλους τοὺς δήμους 30 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὸν δῆμον ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 30 μέχρις 100 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐνεργῶσι παραχρῆμα τὴν δημοσίευσιν, καὶ εἰδοποιῶσι συγχρόνως τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 12. Ἡ δημοπρασία θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ, ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς· θέλει δὲ διαρκεῖ ἐπὶ τρεῖς συναπτὰς ἡμέρας· τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ κήρυκος, λογιζόμενον ἓν τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρόνεσθαι ἀπὸ τὸν προικοδοτούμενον.

Προσφοραὶ μετὰ τὴν δημοπρασίαν δὲν εἶναι δεκταί.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριημέρου δημοπρασίας δὲν παρουσιασθῇ πλειοδότης, τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα κατακυροῦται ἀμετακλήτως εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν προικοδότησιν· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν παραδέχηται τὴν ἐκτίμησιν, ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τούτου τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας, καὶ τότε ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 14. Τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας θέλει ὑπογράφεσθαι, ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, παρὰ τῶν ἐνεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν.

Μετὰ δὲ τὴν κατακύρωσιν θέλει ὑπογράφεσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἢ τοῦ ζητήσαντος τὴν προικοδότησιν.

Ἂν ὁ προικοδοτούμενος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ, γίνεται μνεία τούτου εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ὑπογράφεται δι' ἄλλου τινός.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ἢ ὁ αἰτήσας τὴν προικοδότησιν, ἀποποιηθῇ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ εἶναι οὐχ' ἧττον ὑποχρεωτικὸν δι' αὐτὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, τὸ δὲ κτῆμα ἀναπλειστηριάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ἂν, ἀρξαμένη ἡ δημοπρασία, ἀναβληθῇ ἐκ τινος περιστατικοῦ, συντάσσεται περὶ τούτου ἠτιολογημένη ἔκθεσις ὑπὸ τῶν διενεργουσῶν αὐτὴν ἀρχῶν· ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, γενομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 16. Πᾶς, μὴ ὢν ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους, δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων φαλαγγιτικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια.

Ὁσάκις δὲ τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα ἤθελε κατακυρωθῇ ἐπ' ὀνόματι τινῶν τῶν τελευταίων, σημειοῦται ἀμέτως εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνει διὰ φαλαγγιτικῶν ἢ ναυτικῶν γραμματίων.

Τὰ γραμμάτια δὲ ταῦτα πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 17. Εἰς τὰς δημοπρασίας δύναται νὰ πλειστηριάσῃ τις καὶ κατ' ἐντολὴν ἄλλου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ καταθέσῃ ἀμέσως εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς ἐπίσημον πληρεξούσιον.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων

Ἄρθρ. 18. Μετὰ παρέλευσιν, τὸ πολύ, πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ὁ ἔφορος ὀφείλει νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, θέλει πέμψει ἐντὸς, τὸ βραδύτερον, δύο μηνῶν τὸν φάκελλον τοῦτον πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ἄρθρ. 19. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐξετάζει, ἂν ὁ προικοδοτηθεὶς ἦναι ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους, ἐὰν ἐτηρήθησαν οἱ τύποι τῆς δημοπρασίας, καὶ ἂν τὸ δημοπρατηθὲν κτῆμα δὲν ὑπάγηται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐντὸς δὲ ἑκατὸν ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ φακέλλου τῆς δημοπρασίας, ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τούτων, τὸ συνέδριον ἐπιστρέφει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν φάκελλον, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ θέσῃ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τὸ, ἐθεωρήθη, καὶ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα καταχώρισις

εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου βιβλίον τῶν ἐκποιήσεων.

Τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐκδίδει ἀμέσως τὸ παραχωρητήριον, καὶ διευθύνει αὐτὸ πρὸς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ τὸ παραδώσῃ πρὸς τὸν προικοδοτηθέντα, ἀφοῦ ὑπογραφῶσι παρ' αὐτοῦ αἱ ὁμολογίαι, καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ προηγουμένως ἡ πρώτη δόσις, καὶ τὸ τυχὸν ὑπάρχον περιπλέον τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Τούτων δὲ γενομένων, ἐνεργεῖται ἀμέσως ἡ ἐγκατάστασις· ἐὰν τὸ παραχωρητήριον δὲν δοθῇ εἰς τὸν προικοδοτούμενον, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας, οὗτος ἀπαλλάττεται αὐτοδικαίως τῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν ὁ προικοδοτηθεὶς ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ κτῆμα ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦ. Ζ'.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν προικοδοτουμένων.

Ἄρθρ. 21. Τὰ εἰς προικοδότησιν διδόμενα κτήματα θεωροῦνται πλήρης ἰδιοκτησία τῶν προικοδοτουμένων, καὶ ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης καὶ παντὸς βάρους, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰ ὁ παρὼν νόμος.

Πᾶσα δὲ διένεξις μεταξὺ τοῦ προικοδοτουμένου καὶ τῆς κυβερνήσεως διαλύεται διὰ τῶν ταμτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας πολιτικοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 22. Τὸ τίμημα τῆς προικοδοτήσεως θέλει πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, εἰς εἰκοσιπέντε ἐνιαυσίους ἴσας δόσεις, ἢ καὶ ὅλον τὸ τίμημα ὅταν θέλῃ.

Μέχρι δὲ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, τὸ εἰς προικοδότησιν δοθὲν κτῆμα εἶναι ὑπόχρεον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ὁ προικοδοτηθεὶς ἤθελε μεταβιβάσει τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος εἰς ἄλλους.

Ἄρθρ. 23. Ἀντὶ ἐγγείου φόρου θέλουν ἀποδίδει εἰς τὸ δημόσιον τὰ εἰς προικοδότησιν διδόμενα κτήματα 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς κατ' ἔτος, μέχρις οὗ εἰσαχθῇ ἄλλο γενικὸν φορολογικὸν σύστημα.

Ἄρθρ. 24. Αἱ ἐνιαύσιοι δόσεις τοῦ τιμήματος τῶν προικοκτησιῶν, καὶ ὁ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενος ἔγγειος φόρος 2 τοῖς 0/0, θέλουσι πληρώνεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ πᾶσαν 1ην Ὀκτωβρίου, ἐξαιρουμένης τῆς α. δόσεως τοῦ τιμήματος,

ήτις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ παρόντος νόμου, θέλει πληρόνεσθαι, ἅμα τὸ παραχωρητήριον δοθῆ εἰς τὸν προικοδοτούμενον.

Ἄρθρ. 25. Τὰ εἰς προικοδότησιν διδόμενα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἐγγείου φόρου, θέλουν φορολογεῖσθαι κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας αὐτῶν νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 26. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς καταμετρήσεως τοῦ κτήματος ὡρισμένη ἔκτασις αὐτοῦ ἤθελεν εὑρεθῆ ἐσφαλμένη, ἡ ἀγοροπωλησία μένει οὐχ' ἧττον ἰσχυρὰ καὶ ἔγκυρος, ἀλλὰ τὸ μὲν δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκπέσῃ ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος ποσὸν ἀνάλογον μὲ τὴν ἔλλειψιν· ὁ δὲ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσαποκτήσῃ τὸ πλεόνασμα, δι' ἀναλόγου μὲ αὐτὸ αὐξήσεως τοῦ τιμήματος. Ἡ αὔξησις ἢ μείωσις θέλει γίνεσθαι κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ δημοπρασίας ἐφ' ἑκάστου μέτρου ὡρισμένης τιμῆς καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐρεύνης· πᾶσα δὲ περὶ τούτου ἀπαίτησις ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ δημοσίου παραγράφεται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν δήμων καὶ προσωρινῆς προικοδοτήσεως τῶν κοινοτήτων.

Ἄρθρ. 27. Ἡ προικοδότησις ἑκάστου τῶν δήμων τοῦ κράτους θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου νόμου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλουν παραχωρηθῆ δωρεὰν εἰς τοὺς δήμους, ὡς μέρος τῆς προικοδοτήσεώς των, ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ ἀκόλουθα δι' ἑκάστην πόλιν καὶ χωρίον.

α') Τόπος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας.

β') Εἰκοσιπέντε στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς δι' ἕκαστον ἐφημέριον, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φυτευθῶσιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας.

γ') Τόπος διὰ πλατείαν.

δ') Ἡ διὰ τὰς διαφόρους ὁδοὺς καὶ ὑδραγωγεῖα ἀπαιτουμένη γῆ.

ε') Τόπος δι' οἰκοδομὴν καὶ κῆπον τῶν ἀπαιτουμένων ἀλληλοδιδακτικῶν σχολείων εἰς ἕκαστον δῆμον.

ς') Εἰκοσιπέντε στρέμματα γῆς καλλιεργησίμου δι' ἕκαστον ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φυτευθῶσιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου.

ζ.) Τόπος διὰ νεκροταφεῖον.

Ἄρθρ. 28. Ἡ κατὰ τοὺς δ'. καὶ ς'. παραγράφους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρηθησομένη γῆ εἰς ἑκάστην ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον, θέλει θεωρεῖσθαι ἰδιοκτησία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 29. Τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις δ'. καὶ ς'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενα κτήματα θέλουν πληρόνει, καθὼς ὅλαι αἱ προικοκτησίαι, τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρ. 30. Προσωρινῶς, καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς προικοδοτήσεως τῶν δήμων, θέλει προσδιορισθῆ δι' ἑκάστην κοινότητα ἀνάλογος ἔκτασις ἐθνικῶν ἀνεπιδέκτων καλλιεργείας γαιῶν, ὅπου τοιαῦται ὑπάρχουν, διὰ τὴν νομὴν τῶν αἰγοπροβάτων καὶ λοιπῶν ζώων τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐκτάσεως θέλει γίνει, ἐπὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ὑπολογιζομένης ἀναλογίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων καὶ ἑνὸς πέμπτου περιπλέον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τῶν κατὰ τοὺς προϋπάρχοντας νόμους γενομένων προικοδοτήσεων.

Ἄρθρ. 31. Οἱ δυνάμει τῶν ἀπὸ 23 Μαΐου 1835, καὶ 13/25 Σεπτεμβρίου 1836 νόμων, λαβόντες προικοδότησιν, τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις εἶναι κατωτέρα τῶν 120 στρεμμάτων, τὸ δὲ ἀντίτιμον δὲν ἔφθασεν ἢ δὲν ὑπερέβη τὴν πίστωσιν τῶν δύο χιλιάδων δραχ. δὲν ὑπερέβη δὲ (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δεκαετοῦς πιστώσεως) τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένην πίστωσιν τῶν ἓξ χιλ. δραχμῶν, δύνανται νὰ συμπληρώσωσι τὸ ὑπόλοιπον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 32. Ὁλοσχερῶς τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τοῦδε ἐξοφληθεισῶν δόσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πληρωθέντων συμπεφωνημένων τε καὶ τῶν τῆς ὑπερημερίας τόκων, τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰς δόσεις τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν, καὶ τῆς δεκαετοῦς πιστώσεως, θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν τίμημα· καὶ τὸ μὲν ἀπὸ προικοδοτικὴν πίστωσιν πηγάζον ὑπόλοιπον θέλει πληρωθῆ εἰς 25 ἔτη ἀπὸ σήμερον ἀτόκως, τὸ δὲ ἀπὸ δεκαετῆ πίστωσιν, εἰς δέκα ἔτη ἀπὸ σήμερον λογιζόμενα, πληρονόμενον καὶ τοῦτο ἀτόκως.

Οἱ καθυστεροῦντες ἔγγειοι φόροι θέλουσιν ἐπίσης πληρωθῆ εἰς δέκα ἴσας δόσεις ἀτόκως.

Ἄρθρ. 33. Πᾶς κατὰ τοὺς ἀνωτέρω μνημονευθέντας νόμους προικοδοτηθεὶς ὀφείλει νὰ παρουσιασθῆ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου του, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον πρὸς ἐκκα-

θάρισ ν τοῦ πληρωθέντος καὶ καθυστεροῦντος χρέους τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ πρὸς ὑπογραφὴν τῶν νέων ὁμολογιῶν· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, τεκμαίρεται τῶν χορηγουμένων ὡς ἀνωτέρω δικαιωμάτων, καὶ θεωρεῖται καὶ τοῦ λοιποῦ ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τῶν νόμων τοῦ **1835** καὶ **1836** ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. **34**. Ὅσοι τῶν μέχρι τοῦδε προικοδοτηθέντων προτιμῶσι νὰ παραιτήσωσι τὰ ὁποῖα εἶχον λάβει εἰς προικοδότησιν ἐθν. κτήματα, δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

α) Οἱ θέλοντες νὰ παραιτηθῶσιν ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως τὴν ἀπόφασίν των εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας των, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

β) Οἱ μὴ λαβόντες κατοχὴν τῶν προικοκτησιῶν αὐτῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸ δημόσιον, διὰ τῆς ἁπλῆς δηλώσεως τῆς παραιτήσεώς των· οἱ δὲ λαβόντες κατοχὴν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὸν ἔγγειον φόρον, **3** τοῖς **0/0**, ἐὰν δὲν ἐπλήρωσαν αὐτὸν ἐμπροθέσμως· ἔτι δὲ καὶ, ἀντὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, ἕτερα **3** τοῖς **0/0** ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τιμήματος δι' ἕκαστον ἔτος, καθ' ὃ ἐνέμοντο τὸ κτῆμα.

Ἄρθρ. **35**. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ὀφειλομένου ποσοῦ, θέλουσιν ἀφαιρεθῆ ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα, εἴτε λόγῳ ἐγγείου φόρου **3** τοῖς **0/0**, εἴτε ἀπέναντι τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος λόγῳ συμπεφωνημένων ἢ ὑπερημερίας τόκων· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει πληρωθῆ εἰς δέκα ἴσας δόσεις ἐτησίους, ἐξασφαλιζόμενον εἴτε δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων, εἴτε διὰ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως. Κατὰ τῶν καθυστερούντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. **36**. Ὅσοι ᾠκοδόμησαν ἐπὶ ἐθν. γηπέδων οἴκους, ἐργαστήρια, ἢ ξενοδοχεῖα, ἢ ἐπεσκεύασαν ἐθν. κτίρια ἢ ἐρείπια αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους, θέλουσι λάβει τὰ κτήματα ταῦτα μετὰ τῆς ἀνέκαθεν περιοχῆς των, ἥτις δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ χίλια μέτρα, ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεώς των κατ' ἐκτίμησιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν συνεπλήρωσαν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν **6,000** δραχ. ἢ ἔλαβον τὰ **120** στρέμματα γῆς πρὸς προικοδότησίν των, θέλουν πληρώσει τὸ

τίμημα τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων γηπέδων ἢ ἐρειπίων εἰς δέκα ἴσας δόσεις ἐτησίους ἀτόκους.

Ὅσοι τῶν ἀνωτέρω δὲν ζητήσωσι τὰ ῥηθέντα κτήματα ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς κακῆς πίστεως κάτοχοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΚΕΦ. Ι.

Περὶ τῶν προικοδοτουμένων, τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς ὑποχρεώσεις των.

Ἄρθρ. **37**. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου προικοδοτούμενοι, καὶ οἱ προικοδοτηθέντες κατὰ τοὺς περὶ προικοδοτήσεως προϋπάρχοντας νόμους, ὅσοι θέλουσι μεθέξει τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ Β'. μέρος κεφ. Θ'. καὶ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν καθυστερήσωσι τὴν πληρωμὴν ἑτησίου τινὸς δόσεως, ἢ τοῦ ἐγγείου φόρου, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ὑποβάλλονται καὶ εἰς τόκον ὑπερημερίας **8** τοῖς **0/0** κατ' ἔτος διὰ τὴν καθυστερήσασαν δόσιν, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῆς. Τὸ δὲ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατάσχῃ, ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, τοὺς καρποὺς τοῦ ἐπομένου ἔτους, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τε καθυστερήματος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὀφειλομένου ἐκ τοῦ τιμήματος καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου χρέους· ἐὰν δὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν ἐπαρκῇ εἰς ὁλοσχερῆ πληρωμὴν τοῦ χρέους τῶν δύο ἐτῶν, τότε τὸ κτῆμα κατάσχεται καὶ πωλεῖται, δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους. Ὁ νέος προικοδοτηθείς, ὑπεισερχόμενος εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρότερον προικοδοτηθέντος, ὑποβάλλεται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, ὅσας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβάλλουσι.

Τὸ ἐκπλειστηρίασμα θέλει διαιρεῖσθαι κατὰ τὰς ἀρχικὰς προθεσμίας εἰς εἰκοσιπέντε ἴσας δόσεις ἐτησίους, ἐξ ὧν ὁ νέος ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἀμέσως εἰς μεταλλικὰ νομίσματα τόσας δόσεις, ὅσαι καθυστεροῦνται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κατακυρώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, πληρώνων ἐφεξῆς τὰς λοιπὰς, κατὰ τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ πρότερον ἀγοραστοῦ τοῦ κτήματος συμφωνίας τῆς προικοδοτήσεως. Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀναδειχθῇ ἀνώτερον τοῦ τιμήματος τῆς προγενεστέρας δημοπρασίας, τὸ πλεόνασμα ἀνήκει

εἰς τὸν πρότερον προικοδοτηθέντα, ἐὰν δὲ ἦναι ἔλαττον, τότε τὸ δημόσιον εἰσπράττει ἀπὸ τοῦτον διοικητικῶς, ἀμέσως μὲν τὸ ἔλλειμμα τῶν καθυστερουσῶν δόσεων μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας αὐτῶν, ἐν καιρῷ δὲ τὸ ἔλλειμμα μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀκολούθων δόσεων.

Ἄρθρ. 38. Οἱ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 13/25 Νοεμβρ. 1836, περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμοι, ἐπίσης καὶ οἱ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) καὶ 24 Ἰουνίου 1843, καθόσον ἀφορῶσι τὴν κατοχὴν γαιῶν ὑπὸ γεωργῶν, ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 39. Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακὰς καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ κράτους.

Τὰ δὲ περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ θέλουν κανονισθῆ διὰ Β. Διαταγμάτων, δημοσιευθησομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. »

Ὑποληφθείσης τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν, καθ' ἣν θέλουσιν ἐνεργηθῆ ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 46 τοῦ κανονισμοῦ διατασσόμενα· προσῆλθον οἱ εἰσηγηταὶ τῶν συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν λιμένα Σύρου, καὶ περὶ χορηγίας δανείου ἐκ δρ. 6000 εἰς τὸν μεταξοῦφαντὴν Π. Στεφόπουλον, καὶ ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, ἐχούσας οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν λιμένα Σύρου νομοσχέδιον μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως, πρός δὲ καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐτῶν 1837, 1839 καὶ 1849, τῆς τε δημοτικῆς ἀρχῆς Ἑρμουπόλεως καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη τοῦ ἔργου, ἀποδέχεται αὐτὸ καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του, ὡς ἔχει, ἐκτὸς ἑνὸς μέλους, συμφωνοῦντος μὲν καθ' ὅλα τὰ ἄλλα, ἰσχυριζομένου δέ, ὅτι, πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τοιαύτης φορολογίας, ἔπρεπε νὰ προηγηθῶσι καὶ εἰδικὸν ψήφισμα καὶ ἐκθέσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἑρμουπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25, Ἰουνίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Ζαφείριος Ν. Δεπάστας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, περὶ χορηγήσεως δανείου δραχμῶν ἓξ χιλιάδων εἰς τὸν μεταξοῦφαντὴν Π. Στεφόπουλον, πρὸς σύστασιν μεταξουργείου·

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τοιούτων βιομηχανικῶν καταστημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου παράγεται ἄφθονος ἡ πρώτη ἀκατέργαστος ὕλη, εἶναι λίαν ἀναγκαία, καὶ ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐμψυχόνῃ διὰ τῶν ἐνόντων μέσων τοὺς βιομηχάνους ἐκείνους, οἵτινες προτίθενται νὰ συστήσωσι τοιαῦτα βιομηχανικὰ καταστήματα·

Θεωροῦσα, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιομηχανικὸν κατάστημα τῆς μεταξοϋφαντικῆς εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσι καὶ παρέξωσιν ὠφελήματα καὶ εἰς τὸν ἐργολάβον καὶ εἰς τὸ ἔθνος· διότι δὲν χρήζει μηχανικῶν ἐργαλείων, δυσκόλων εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων, καὶ διότι, τῆς πρώτης ὕλης ἐντὸς τοῦ Κράτους παραγομένης, μικρὰ ποσότης καταναλίσκεται εἰς τὴν Ἐπικράτειαν, ἱκανὸν δὲ περίσσευμα μεταφέρεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀφ' ὅπου, κατεργαζομένη εἰς διάφορα μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ ἄλλα εἴδη, ἐπιστρέφει διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, γινομένης ἱκανῆς καταναλώσεως, καὶ πληρόνεται εἰς ὑψηλὰς τιμάς, μὴ ἀνταποκρινομένας μὲ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ προϊόντος καὶ τῆς ἐργασίας·

Θεωροῦσα, ὅτι ὁ Κ. Π. Στεφόπουλος, διδαχθεὶς καὶ τελειοποιηθεὶς εἰς Βιέννην τὴν μεταξοϋφαντικήν, καὶ μορφωθεὶς ἄριστος τεχνίτης, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ἐζητήσατο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δάνειον δραχμῶν ἓξ χιλιάδων ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐνυποθήκῳ ἐγγυήσει, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ Κυβέρνησις, καλῶς ποιοῦσα, παρεδέχθη τὴν αἴτησίν του καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον·

Θεωροῦσα ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαίαν καὶ ἐπωφελῆ τὴν σύστασιν τοιούτου καταστήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ὅπως ἔχει, μὲ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρησεν ἀναγκαίας νὰ ἐπιφέρῃ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1. Ἡ προθεσμία τῆς κατὰ δόσεις ἀποτίσεως τοῦ δανείου νὰ ὁρισθῇ εἰς ὀκτὼ μὲν ἔτη, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῶσιν ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς· « ἡ δὲ ἔναρξις

τῆς πληρωμῆς θέλει γίνει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος λάβῃ τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ δημόσιον. »

Εἰς τὸ ἄρθρον 2. Ἀντὶ τῆς λέξεως *μεταξουργείου*, να τεθῇ ἡ λέξις *μεταξοϋφαντείου*, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 3, ἀντὶ τῆς λέξεως τὸ *μεταξουργεῖον*, νὰ τεθῇ ἡ λέξις τὸ *μεταξοϋφαντεῖον*.

Οἱ λόγοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὡρμήθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ κάμῃ τὰς ἄνω ἐκτεθείσας τροποποιήσεις, εἰσὶν οἱ ἑξῆς· εἰς μὲν τὸ 1 ἄρθ. παρέτεινε τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας εἰς δέκα ἔτη, διότι ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον καὶ συντελεστικὸν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ καταστήματος, κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἔναρξιν τῆς συστάσεώς του, τὸ νὰ δοθῇ περισσότερα εὐκολία εἰς τὸν ἐργολάβον, διὰ νὰ μὴ στενοχωρηθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως, καὶ ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς ἰδιωτικὸν δάνειον διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ δημόσιον, ἐνῷ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οὗτος εἶναι ἠναγκασμένος νὰ προμηθευθῇ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀπολύτως χρήσιμον διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ καταστήματος.

Τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *μεταξοϋφαντεῖον* εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ καταλληλοτέραν, ὡς ἐξηγοῦσαν θετικώτερον τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τοῦ καταστήματος· διότι μὲ τὴν λέξιν *μεταξουργεῖον* δύναται νὰ ὑποτεθῇ κατάστημα, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεργάζεται ἡ μετάξη εἰς διάφορα ἄλλα εἴδη, ἐνῷ εἰς τὴν λέξιν *μεταξοϋφαντεῖον*, οὐ μόνον ἐμπεριέχεται ἡ ἰδέα τῆς ἀναφερομένης ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἐξηγεῖται καθαρῶς καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ προτεινομένου καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Περίδης. »

Καὶ ὁ τὸ νομοσχέδιον περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον προτείνας ἐκ Μαντινείας βουλευτής, περὶ οὗ ἐν τῇ τελεταίᾳ συνεδριάσει λόγος ἐπίσης ἐγένετο, ἀνέγνω αὐτό τε καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα καὶ ταῦτα οὕτω.

Κύριοι Βουλευταί.

« Ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐκρίθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς λίαν ἀναγκαῖος καὶ ἀναπόφευκτος ὁ περὶ καθυστερούντων χρεῶν νόμος, καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν βουλὴν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὰς δύο βουλευτικὰς περιόδους, δὲν

ἐπραγματοποιήθη ὅμως ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ, καὶ δημοσίευσις ὡς νόμου τοῦ κράτους· διότι, κατὰ μὲν τὴν παρελθοῦσαν περίοδον, ὑποβληθὲν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν δὲν ἐσυζητήθη, ἂν καὶ ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ὡς συζητητέον τοῦτο· κατὰ δὲ τὴν ἐνεστῶσαν, ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐντὸς τῆς παρελθούσης συνόδου, εἰς μὲν τὴν βουλὴν ἐπεσπεύσθη ἡ συζήτησις καὶ ἐπιψήφισίς του, εἰς δὲ τὴν Γερουσίαν μήτε κἂν εἰσήχθη, ἴσως ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ τότε ὑπουργὸς ἔδειξεν ἀπαρεσκείας, γενομένων τροπολογιῶν τινῶν, περὶ ὧν ἔμελλε νὰ προΐδῃ ὁ νέος περὶ προικοδοτήσεως νόμος, ὡς εἰς τοῦτον ἰδίως ἀναγομένων.

Ἀναγνωρίζων ὅθεν τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ὡς ἐκ τῶν λοιπῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας ἀπαντᾷ, καὶ ἕνεκα τούτων ἤθελε δυσκολευθῇ εἰς τὴν περαίωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀναγκαίου καὶ οὐσιώδους ἔργου, ἐθεώρησα ἐντὸς τοῦ δικαιώματος τῆς βουλῆς τὴν ἐκ νέου παρουσίασιν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν, ἀφαιρέσας ἐξ αὐτοῦ τὰς τροπολογίας ἐκείνας, ἀφοῦ, περὶ ὧν ἐπραγματεύοντο ἀντικειμένων, διέλαβεν ἁρμοδιώτερον τὸ παρουσιαζόμενον ἤδη διὰ προτάσεως περὶ προικοδοτήσεως νομοσχέδιον, ἐξ οὗ καὶ πηγάζουσιν ἰδίως, καὶ ἐπενεγκὼν μόνον προσθαφαιρέσεις τινάς, τὰς ὁποίας ἐθεώρησα καταλλήλους πρὸς τὸ κοινὸν τοῦ τε δημοσίου καὶ τοῦ ὀφειλέτου δίκαιον.

Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ἡ ἐφαρμογή του, πόσον θέλουσιν ἀνακουφίσει τοὺς ὑπὸ τὸ βάρος ὑπερόγκων χρεῶν εὑρισκομένους συμπολίτας μας, καὶ πόσον θέλουσι διευκολύνει καὶ μεταβάλει τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις, θεωροῦσα ἀφ' ἑνὸς μὲν πατρικὸν ὄμμα τοὺς πάσχοντας πολίτας, δὲν δύναται δ' ἀφ' ἑτέρου νὰ παραλείψῃ τὴν εἰσπραξιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον τούτων χρεῶν, ἀναλογιζομένη τὰς ἀπὸ τὸ καθῆκόν της τοῦτο ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἀρκούντως ἐξηγήθησαν διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ πρὸς τὴν βουλήν· ἐπίσης δὲ καὶ ποῖαι ἀνάγκαι ὑπηγόρευσαν τὸν γενικὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου τούτου· καὶ ὅταν τις στραφῇ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως, εὑρίσκει ἐν αὐτῇ πάντα λόγον, δικαιοῦντα τήν τε κυβέρνησιν καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπιψήφισίν του, καὶ προσέτι τὸ καθῆκον τῆς ἐκτελέσεως τοιούτου ἐπωφελοῦς ἔργου.

Εἶναι ἀληθὲς, κύριοι, ὅτι σημαντικῆς ποσότητος χρηματικὰ

κεφάλαια τοῦ δημοσίου εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, τὰ μὲν ἀπὸ πολλοῦ, τὰ δὲ ἀπό τινος χρόνου καθυστερούμενα, καὶ ὅτι τὸ δάνειον εἶναι συναλλαγμα τοῦ αὐστηροῦ δικαίου, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἐκπληροῦται ἀκριβῶς ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ὀφειλέτου· ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ἀληθεῖς καὶ οἱ προεκτεθέντες λόγοι τῆς καθυστερήσεως, καὶ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ἀδιστάκτως, ὅτι τὸ μεγαλήτερον μέρος τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου δὲν καθυστερεῖ καλῇ τῇ πίστει. Ὅσον ὁ χρόνος προβαίνει, τοσοῦτον ἡ θέσις τοῦ ὀφειλέτου καὶ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου χειροτερεύει· ὅθεν, ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις ἀφορᾷ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὕπαρξιν πολλῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἄλλως ἔπεται νὰ καταστραφῶσιν ἐντελῶς, πέπεισμαι, ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴν ἐφελκύσῃ τὴν ἔντονον προσοχὴν τῶν βουλῶν εἰς τὴν ταχυτέραν πραγματοποίησιν τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου μέτρου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1849.

Ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας
Α. Ἀλεξανδρόπουλος.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλέτας, ἀπὸ ἐνοικιάσεις ἀμέσων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ 1844, καὶ οἱωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἀπὸ παλυετεῖς ἐνοικιάσεις μέχρι τέλους τοῦ 1849, χορηγεῖται δεκαετὴς προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν ἄνευ τόκου εἰς δώδεκα ἴσας ἐνιαυσίους δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προερχομένων χρεῶν των, ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὡς χρέος ἑκάστου τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλετῶν, θεωρεῖται τὸ μήπω πληρωθὲν κεφάλαιον, μὴ συμπεριλαμβανομένων ποσῶς τῶν τῆς ὑπερημερίας τόκων, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ταύτης δωδεκαετοῦς προθεσμίας, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται ἐντελῶς οἱ ὀφειλέται.

Ἄρθρ. 3. Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὠφελειῶν θέλουσι μεθέξει ὅσοι, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δώσωσιν ἐγγύησιν, δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, ἐξασφαλίζουσαν τὸ ὅλον τοῦ χρέους των, καὶ ὑπογράψωσι τὰς ἀπαιτουμένας χρεωστικὰς ὁμολογίας· πρὶν δ' ἡ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω προθεσμία, οὐδεμία καταδίωξις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἔνεκα τῶν εἰς τὸ ἄρθ. 1 χρεῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα κατεκυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, δύνανται νὰ ἀναλάβωσιν αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των, εἰς ἣν εὑρίσκονται σήμερον κατάστασιν, ἐὰν συμμορφωθῶσιν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ὅσα δὲ τυχὸν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων εἰσὶν ἐνοικιασμένα, θέλουσιν ἀναλάβει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως, λογιζομένου πρὸς ὄρελος αὐτῶν, τοῦ τυχὸν συμπεφωνημένου ἐνοικίου, ἢ τοῦ ἐκμισθώματος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρ. 5. Προθεσμία διὰ τὴν τυχὸν καθυστερήσασαν ἐνιαύσιον δόσιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ, οὐδ' ἀναστολὴ τῆς καταδιώξεως τοῦ ὀφειλέτου νὰ γίνῃ.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὰς ἀπέναντι τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος χρεῶν πληρωμὰς, εἶναι δεκτὰ φαλαγγιτικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια, ἐὰν ἤθελον προσφερθῇ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, καὶ εἴτε ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἤθελον εἶσθαι ἐκδεδομένα παρὰ τῆς κυβερνήσεως, εἴτε διὰ μεταβιβάσεως τακτικῆς παρά τινος τρίτου, ἔχοντος δὲ τὴν περὶ ἐκποιήσεως αὐτῶν Βασιλ. ἄδειαν.

Ἄρθρ. 7. Τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων ὠφελειῶν μετέχουσιν, ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ἢ οἱ συμμέτοχοι τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν καθυστεροῦν πρὸς αὐτοὺς μέρος, ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἐνοικίου, ἢ τῆς συμμετοχῆς των.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους του, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις προερχομένας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανομένων ἐνοικίων, ἢ μισθώσεων, ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰς δι' ἀναφορᾶς του αἰτιολογημένης πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν, ἐπισυνάπτων καὶ ὅσας πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν ἔχει ἀποδείξεις, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὸς δὲ τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν οὗτος διαμένῃ ἢ κατοικῇ ἤδη ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς θέλει γίνεσθαι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 9. Δὲν ἀπαλλάττεται ὁ ὀφειλέτης τῶν διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, διὰ τὸ τυχὸν μὴ διαφιλονεικούμενον μέρος τοῦ χρέους του· καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χαίρει τὸ δικαίωμα νὰ μεθέξῃ τῶν δι' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου χορηγουμένων ὠφελειῶν.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ταμίας, λαβὼν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀφειλέτου, καθυποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον, οὐσιώδη ἐπιῤῥοὴν ἔχον εἰς τὴν ὑπόθεσιν εὑρισκόμενον ἐντὸς τοῦ ἀρχείου του, ἢ ἐκείνων τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, τοῦ ἐπάρχου, ἢ τοῦ νομάρχου, οἵτινες ἔλαβον τυχὸν μέρος ὅπως δήποτε, ἢ ἐνήργησαν εἰς αὐτὴν, καὶ μετὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ συνεννοηθῇ ὡς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρ. 11. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τοῦ ταμείου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, ζητεῖ τὴν γνώμην δύο ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων δικηγόρων, καὶ, λαβὸν αὐτὴν, ἐκθέτει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῶν ἀντιῤῥήσεων ἢ ἀπαιτήσεων τοῦ ὀφειλέτου· καὶ, ἂν μὲν αὗται ἤθελον θεωρηθῇ ὡς παραδεκτέαι καθ' ὁλοκληρίαν, ἢ ἐν μέρει, προκαλεῖται, ἄνευ τινὸς περαιτέρω πράξεως παρ' αὐτοῦ, διάταγμα βασιλικὸν περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀνεγνωρίσθησαν μέρος· ἂν δὲ ὡς ἀπαράδεκτοι, τότε ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γνωστοποιεῖται τακτικῶς, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅστις δύναται νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἐὰν νομίζῃ ὅτι δι' αὐτῆς δὲν προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά του, ἄλλως ὀφείλει, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, μηδόλως ὑποχρεούμενος νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐνδίκου τινὸς κατ' αὐτῆς μέσου.

Παρελθούσης ἀνωφελῶς τῆς ἀνωτέρω ταχθείσης προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, ὁ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς, καὶ ὅλων τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων ὠφελειῶν· τὸ δὲ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν καταδίωξιν, διὰ τὴν ἀπότισιν ὁλοκλήρου τοῦ ζητουμένου χρέους. Μεταξὺ τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ἐκεῖνο τῆς προσωπικῆς κρατήσεως θέλει εἶσθαι τὸ τελευταῖον πάντων τῶν λοιπῶν ἄλλων μέτρων. Εἰσαχθείσης ὅμως τῆς ἀγωγῆς ἐντὸς τῆς προθεσμίας, ἀναστέλλεται αὐτοδικαίως πᾶσα καταδίωξις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπορριφθεῖσαι ἀντιῤῥήσεις, ἢ ἀπαιτήσεις τοῦ ὀφειλέτου, ἤθελον παραδεχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δικαστηρίων, οὗτος χαίρει τὸ δικαίωμα, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπληρῶν τὰς δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, δι' ὅσον μέρος μόνον παρεδέχθησαν τὰ δικαστήρια· ἄλλως τε, παρελθούσης ἀνωφελῶς τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τῶν ὠφελειῶν τούτων καὶ διὰ τὸ μέρος αὐτό.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι, κατὰ τὰς περὶ τοιούτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὅλαι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μένουσαι ἤδη ἐκκρεμεῖς, κἂν τε εἰσὶν ὥριμοι, κἂν τε μὴ, ἐξακολουθοῦσιν ἐνώπιον αὐτῶν μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐκδικάσεώς των. Ἐκεῖναι δὲ, περὶ ὧν ἀπεφήνατο μόνον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐὰν δὲν παρεδέχθησαν ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἤδη ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ δικαστήρια, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 14. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν. »

Ἐπὶ ταῖς παρατηρήσεσι δ' αὐτοῦ, ὅτι, πολλάκις καταδειχθείσης τῆς ὠφελείας τοῦ νόμου τούτου, ἀνεγνωρίσθη τὸ κατεπείγον αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ προβῇ ταχέως εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν· προσδιωρίσθη πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ νομοσχεδίου ἡ κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν γενησομένη συνεδρίασις.

Ἐνεκρίθη προσέτι νὰ χορηγηθῇ τριακονθημέρου ἀπουσία ἄδεια εἰς τὸν ἐκ Τήνου βουλευτὴν Κ. Α. Ἀρμάον, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδειῶν τεθειμένον ὅρον.

Ἐξετέθη ὑπό τινος, ὅτι, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, πρὸς τοῖς ἄλλοις πρὸς τοῦτο τεταγμένοις ὑπαλλήλοις, χορηγεῖται καὶ ἐκ χωροφυλάκων στρατιωτικὴ δύναμις, ἐνεργοῦσα μὲν πάντοτε κατὰ παραγγελίαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ὑποβεβλημένη ὅμως εἰς ἀνάλογον εὐθύνην, διὰ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἐνέργειαν αὐτῆς, ὡς ἐφαπτομένην τῶν τε προσώπων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας

αὐτῶν. Ὅτι, μήπω συμπληρωθείσης τῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς, ἐνισχύουσι τὴν ἐκ χωροφυλάκων ἀποστελλομένην ἐκτελεστικὴν δύναμιν διὰ δυνάμεως εἰς ἄλλο ἀνηκούσης ὅπλον, ὡς τῆς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς τῶν ὁροφυλάκων καὶ λοιπῶν· τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅμως τοῦτον ἀποστελλομένην συμπληρωτικὴν δύναμιν εἰς οὐδεμίαν ὑπέβαλον εὐθύνην, ὑπαγομένην, καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν πράξεών της, εἰς τὰ ἐν γένει ἐπ' αὐτῆς ἁρμόδια στρατιωτικὰ δικαστήρια· ἐκ δὲ τούτου ἐπιγίνεται νὰ στερῶνται οἱ πολῖται τῶν ἀσφαλειῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς αὐτοὺς ἡ εὐθύνη τῶν τοὺς νόμους ἐκτελούντων ὀργάνων. Ὅτι πολλῶν ἐκ τούτου συμβαινόντων ἀτοπημάτων παραδείγματα ἐδόθησαν, καὶ, ἐνῷ οἱ πρὸς σύλληψιν προσώπων ἀποστελλόμενοι π. χ. χωροφύλακες ἐξετάζουσι πρότερον, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐκδεδομένον τε τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἔνταλμα συλλήψεως καὶ τετελεσμέναι αἱ ἄλλαι προπαρασκευαστικαὶ πράξεις, οἱ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χωροφυλακῆς ἀποστελλόμενοι ἄλλοι στρατιῶται ὥρθησαν, ἐφ' ἁπλαῖς ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων διδομέναις αὐτοῖς σημειώσεσι, νὰ συλλαμβάνωσι πολίτας, καὶ νὰ ἀπάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακάς· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἠπορήθη τίς φέρει τὴν εὐθύνην τῆς παρανομίας, ἐὰν ἡ σύλληψις ἐγένετο, μὴ ὑπάρχοντος ἐκδεδομένου ἐντάλματός τινος συλλήψεως· διότι καὶ οἱ χωροφύλακες δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὑπεύθυνοι διὰ πράξεις ἄλλων, τῶν ἐνεργησάντων τὴν σύλληψιν, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἐνεργησάντων τὴν σύλληψιν στρατιωτῶν ἁρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων δὲν ἀσφαλίζει τοὺς ἀδικηθέντας πολίτας. Ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ καταδειχθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀνάγκη, ἡ τῆς ταχίστης συμπληρώσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ἵνα μὴ ἐνισχύηται πλέον ἡ δύναμις αὐτῆς διὰ στρατιωτῶν ἄλλου ὅπλου, ἢ τῆς εἰσαγωγῆς νόμου, ἐπιβάλλοντος καὶ εἰς τὴν πρὸς ὑπηρεσίαν τοιαύτην ἀποστελλομένην ἄλλην στρατιωτικὴν δύναμιν τὴν ἀνάλογον εὐθύνην.

Προσέθηκε δὲ τούτοις, ὅτι, ἐν ᾧ ὁ περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου νόμος τάττει προθεσμίας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ταμίας τὴν χρῆσιν διαφόρων ἀναγκαστικῶν μέσων, διαδοχικῶς κατὰ λόγον τῆς ἰσχύος αὐτῶν εἰς ἐνέργειαν τιθεμένων, ὅλως κατὰ διάφορον τρόπον ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις· διότι ὁ ταμίας ἀποστέλλει εἰδικοὺς εἰσπράκτορας, πρὸς εἰσπραξιν τῶν καθυστερούντων, ἕκαστος δ' αὐτῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ 20 καὶ ἐπέκεινα στρατιωτῶν, μεταβαίνει εἰς ὃν δῆμον ἐτάχθη, καὶ πέμπει ἀμέσως τοὺς συν-

οδοὺς στρατιώτας ἵνα καταλύσωσιν εἰς τὰς τῶν ὀφειλετῶν οἰκίας· οὐ μόνον δ' ἡ κατάλυσις αὕτη ἐναντίον τοῦ νόμου γίνεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν πολιτικῶν παθῶν ἐνίοτε ἀποστέλλεται, καὶ ἐπὶ σκοπῷ αἰσχροκερδείας ἄλλοτε διατάσσεται, πρατιμώντων τῶν ὀφειλετῶν νὰ δώσωσι χρήματά τινα εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς στρατιώτας ἵν' ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν, ἢ νὰ ἴδωσι διαρπαζόμενα τὰ ἑαυτῶν κτήνη ὑπ' ἐκείνων, καὶ τὴν ἄλλην περιουσίαν των σπαταλευομένην. Συνειθίζουσι δὲ προσέτι οἱ συνοδοὶ οὗτοι στρατιῶται, μεταβαίνοντές που δι' ὑπηρεσίαν τοιαύτην, οὐ μόνον νὰ μὴ παρουσιάζωνται εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ δι' αὐτῶν νὰ λαμβάνωσιν τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς καταλύματα καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ ταύτας νὰ περιῤῥιζώσι, καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς τυχόντας κατὰ θέλησιν νὰ ἀπευθύνωνται, καὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ἐὰν κεκλεισμέναι εὑρεθῶσι νὰ διαῤῥηγνύωσιν· ἐπειδὴ δὲ ἡ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀποστολὴ ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσεται, ἵνα προληφθῇ ἡ κατὰ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἐνεργούντων ἀντίστασις, τοιαύτη δὲ δὲν εἶναι πάντοτε πιθανὴ γνωριζόντων πάντων τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ἐν ἀντιστάσει τοιαύτῃ ποινάς, διὰ τοῦτο ἦτον ἀναγκαῖον νὰ μὴ ἀποστέλληται πάντοτε στρατιωτικὴ δύναμις, εἰμὴ μόνον ὅταν δι' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συντασσομένης πράξεως βεβαιοῦται ἡ ὕπαρξις ἀντιστάσεως. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ παραγγελθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἵνα κοινοποιήσῃ εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην οἰκίαν δύνανται οἱ δι' ὑπηρεσίαν τοιαύτην ἀποσταλλόμενοι στρατιῶται νὰ καταλύσωσιν, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν προσδιοριζομένας αὐτοῖς· πρὸς δὲ καὶ ὅτι δὲν δύνανται οἱ εἰδικοὶ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορες νὰ προσλαμβάνωσι μεθ' ἑαυτῶν τοιούτους συνοδοὺς στρατιώτας, εἰμὴ μετὰ τὴν προσήκουσαν τῆς ἀντιστάσεως βεβαίωσιν.

Ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ σημειωθὲν ὑπουργεῖον.

Ἀνηγγέλθησαν ὡς ἀντικείμενα συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς συζήτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰς Γύθειον ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν τάξιν ἀνεγνώσθησαν αὗται ἐν τῇ βουλῇ.

Ζητηθείσης δ' ὑπό τινος τῆς προηγήσεως τῆς ἐπὶ τῆς συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου συζητήσεως, κατὰ τὴν ἀρχῆθεν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγνωρισθεῖσαν προτιμητέαν τῶν ἐκλογῶν φύσιν. Ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἡ ἐπ' ἀντικειμένου τινος συζήτησις ἄρχεται εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν

διανομὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως· ἡ δ' ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔκθεσις διενεμήθη μόλις περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς, ἀφ' ἧς δὲν συνεπληρώθη ἔτι τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Καὶ ὅτι τὴν τῆς συζητήσεως ἀναβολὴν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν γενησομένην συνεδρίασιν ἀπαιτεῖ καὶ αὐτὴ τῆς ἐκλογῆς ἡ σπουδαιότης, χρήζουσα ἐπιστασίας τινος καὶ μελέτης.

Ἀντελέχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ τάξις τῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσαγωγῆς τῶν ἐκθέσεων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικῶς τηρητέα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν, δυναμένης τῆς Βουλῆς νὰ ἀποφανθῇ ἄλλως, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, συζητηθεισῶν ἐκλογῶν μηδ' ἐν τῇ ἡμερησίᾳ κἂν διατάξει καταχωρισθεισῶν. Ὅτι ὁ λόγος τῆς μὴ ἐγκαίρου διανομῆς τῆς ἐκθέσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν δὲν εἶναι ἐπίσης ἰσχυρός· διότι, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς διενεμήθη αὕτη ἀληθῶς, δὲν χρήζει αὕτη πολλῆς ἐπιστασίας, μηδὲν ἄλλο περιέχουσα ἢ κατ' ἀντιγραφὴν σχεδὸν τὰ ἐν ταῖς κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐξωδίκως δοθείσαις ἐνστάσεσι, γνωστῶν ἄλλως τε διατελούντων τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐκ τῶν πρὸ μηνῶν πολλῶν ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τεθειμένων ἐκλογικῶν ἐγγράφων. Καὶ ὅτι, ἐὰν ἡ μὴ ἔγκαιρος διανομὴ τῆς ἐκθέσεως ἐμποδίσῃ τὴν κατὰ τὴν σήμερον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν, πρέπει ἐπίσης ν' ἀποτρέψῃ τὴν Βουλὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων συζητήσεως, ἐφ' ὧν ἐπίσης αἱ ἐκθέσεις ὀφειλόντως διενεμήθησαν.

Ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ὅτι ἀληθῶς τὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀφορῶντα ἔγγραφα πρὸ μηνῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθησαν, καὶ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις ἐγένετο· ἀλλὰ πάντας διέφυγον ἤδη αἱ λεπτομέρειαι ἐκείναι τῆς ἐκλογῆς, ἡ γνῶσις τῶν ὁποίων οὐσιώδη ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὸν τοιὰς δὲ ἢ τοιὰς δὲ πεποιθήσεως σχηματισμόν. Καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτο ἀναβολή τις μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας, ἵνα μελετήσωσιν οἱ θέλοντες ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων, διότι ἄλλως, ἀναγκαζόμενοι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ θέλουσιν ἀρνηθῇ ψῆφον ἣ θέλουσιν ἀποσυρθῇ.

Παρετηρήθη ὑπό τινος τῶν μελῶν τῆς εἰς Γύθειον μεταβάσης ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπὸ τοῦδε εἷς τῶν ἀγορευσάντων ἐμέμφθη τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς κατ' ἀντιγραφὴν τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεων συνταχθείσης, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ὅλως ψευδές, ὡς δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἔκθεσιν παραβολῆς τῶν ἀναφορῶν.

Ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ εἰπόντος τοῦτο, ὅτι οὐδόλως προῄθετο νὰ

αἰτιαθῇ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς μὴ σπουδασάσης νὰ συλλέξῃ πάσας τὰς πρὸς σχηματισμὸν μιᾶς πεποιθήσεως συντελούσας πληροφορίας, ἀλλ' ἠνόει μόνον, ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει γενικῶς περιέχονται τὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναφοραῖς ἐκτεθειμένα, γνωστὰ ἤδη ὄντα.

Ἐζητήθη νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, ἂν ἐγκρίνῃ νὰ προτάξῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γυθείου συζήτησιν· ἀλλ' ἀντελέχθη, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ θέματος ἀντικειμένου εἰς τὸν κανονισμόν, ῥητῶς ἀπαιτοῦντα τὴν ἀπὸ τῆς διανομῆς τῆς ἐκθέσεως παρέλευσιν τῶν **24** ὡρῶν, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς συζήτησις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν δευτέραν γενησομένην συνεδρίασιν.

Ἀναγνωρίσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως τῆς ἐκλογῆς ἀγορεύοντος, ὅτι δὲν δύναται νὰ προκαλεσθῇ ἐπὶ θέματος τοιούτου ἀπόφασις τοῦ σώματος, ἵνα μὴ τεθῇ εἰς ἀμφιβολίαν ἡ τοῦ κανονισμοῦ ἰσχύς· ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει κατακεχωρισμένων ἀντικειμένων συζήτησιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς **27** τοῦ λήγοντος, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν, περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ ε λ. Χ. Μ ε λ έ τ η ς.
Α Σ. Δ α ν ό π ο υ λ ο ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.

Τῆς 28 Ἰουνίου 1849.

Συνελθόντων τῶν Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπετράπη μηνιαία ἄδεια εἰς τὸν ἐκ Χαλκίδος Βουλευτὴν Κ. Ι. Τασσαΐον, ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων τεθειμένον ὅρον, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Προσελθών ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

α Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι ὁ σπουδαιότερος καὶ δυσχερέστερος ὅλων τῶν ἄλλων, καθ' ὅσον ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἐξαντλεῖ τὰ δύο πέμπτα περίπου τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, ἡ δὲ ἐντελὴς ἀκρίβεια τῆς ἐξελέγξεως τῶν δαπανῶν αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἀκανονίστου αὐτῶν, δὲν καθίσταται ἐφικτή.

Ἄλλοτε ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος, δαρνοστερὴς καὶ πλήρης ὡραίων ἐλπίδων, ἦτο πολυαριθμότερος καὶ πλέον ὀλιγοδάπανος· ἀπό τινος δὲ καιροῦ, ὁ στρατὸς αὐτὸς εἶναι πλέον ὀλιγάριθμος καὶ πλέον πολυδάπανος.

Ὁ ὑπάρχων στρατιωτικὸς ὀργανισμὸς ποῖον σκοπὸν εἶχε; τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ἔθνους ἀνατροφήν, ἢ τὴν διατήρησιν ἁπλῶς τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας; ἂν τὸ πρῶτον, ὁ ὀργανισμὸς ἐστάθη ὅλως ἀνεπαρκής, ἂν τὸ δεύτερον, ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς ἐπήνεγκεν ἐν ἑαυτῷ πλεονασμὸν δαπανηρότατον. Ὁ νομοθέτης, ἀντὶ νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματά του πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ἐκράτησεν αὐτὰ προσηλωμένα εἰς τὴν Δύσιν, καὶ διὰ τοῦτο, μακρὰν τοῦ νὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ νὰ μορφώσῃ τὸ ἀνδρεῖον τοῦτο ἔθνος στρατιωτικῶς, ἐζήτησε νὰ τὸ περιορίσῃ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν εἰς τὸν τύπον αἰωνίου τινὸς μονιμότητος, ἔθνους ἄνευ μέλλοντος, ἄνευ προορισμοῦ, ἄνευ ἐλπίδων· ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸ στρατιωτικὸν ὀργανισμόν, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν δῆθεν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ὀργανισμὸν δυσανάλογον ὡς πρός τε τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν κατάστασίν του. Ὀκτὼ χιλιάδες ἀνδρῶν εἶναι ἀριθμὸς ὑπερβολικὸς διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν λῃστείαν, ἄχρηστος διὰ νὰ καταπιέζῃ τὴν ἀναρχίαν· μία διεύθυνσις πραγμάτων εὐθυτέρα, ἀνοίγουσα στάδιον εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα εὐρύτερον, ἐπασχόλει αὐτοῦ τοὺς ἀνδρείους ἀντὶ νὰ μεταβάλλῃ αὐτοὺς εἰς λῃστάς, καὶ νὰ χρειάζηται ὕστερον πολυδαπάνους ὁπλοφόρους διὰ νὰ τοὺς φονεύῃ πρὸς διττὴν καὶ λυπηροτάτην τοῦ ἔθνους ζημίαν, τὸν δὲ τόπον διαπηροῦσα ἀγὼν ἀπὸ τὴν λῃστείαν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀναρχίας ἰδέαν, τὸν ἀναδεικνύει κοινωνίαν πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν ἀνδρείων ἑνταυτῷ αὐτοκυβερνήτων, αὐτοδιοικήτων. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδείχθη εἰς ὅλας, καὶ τὰς πλέον κρισίμους περιστάσεις, λαὸς πλήρης εὐγενεστάτων αἰσθημάτων, καὶ, διευθυνόμενος δεόντως, οὐδέποτε κατέσκησεν ἀναγκαίαν τὴν βίαν διὰ νὰ κυβερνηθῇ.

Πρὸς ἔκπληξιν ὅλου τοῦ κόσμου, ποῦ ποτὲ ὑπῆρξε λῃστεία καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος; εἰς στοχασμὸς μέγας, μία τάσις ὑψηλή, ὁ ὑπὲρ πατρίδος ἀγών, ἐνησχόλει πάντας τότε, καὶ ἄλλως ὅλοι ἴσοι, καθὸ ἐξοικειωμένοι μὲ τὰ ὅπλα ὅλοι, δὲν ἠδύναντο νὰ γενῶσι λῃσταί, οἱ μὲν κατὰ τῶν δὲ· ἀπὸ πότε δὲ ἔλαβεν ἀρχὴν ἡ λῃστεία; ἀφ' ὅτου πρὸς ἔλαβεν ἀκαταλόγιστον τοῦ ἔθνους διελύθη ὁ στρατὸς τοῦ ἀγῶνος.

Τὰ ἔθνη δὲν διευθύνονται κατὰ μίμησιν τῶν τύπων ἄλλων ἐθνῶν, διάφορον χαρακτῆρα, διάφορον προορισμὸν ἔχόντων· κυβερνῶνται ἀναλόγως τοῦ ἰδίου χαρακτῆρος, τοῦ ἰδίου προορισμοῦ αὐτῶν. Ἐὰν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἦτο οἰκοθεν χαρακτῆρος πολεμικοῦ, ἔπρεπε νὰ τὸ μεταπλάσωμεν ὡς τοιοῦτον, καὶ νὰ τὸ μορφώσωμεν στρατιωτικῶς ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ του, τοῦ μέλλοντός του. Ἐν διαστήματι δεκαπέντε ἤδη ἐτῶν, ποῦ εἶναι ἡ στρατιωτικὴ μόρφωσις τοῦ ἔθνους; Ὡς παρατηρεῖται εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἡ δαπάνη τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου εἶναι μετριωτάτη, ἀλλὰ δὲ ἀντικείμενα, οἷον μισθοὶ ὑπέρογκοι καὶ ἄνισοι ἀξιωματικῶν, δαπάναι προμηθειῶν ἀκανόνιστοι, σώματα μηδόλως συντείνοντα εἰς τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ἔθνους μόρφωσιν, καὶ τοιαῦτα, εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν αὐτόν. Ὁ περὶ στρατολογίας νόμος προσδιορίζει χιλίους στρατευσίμους νέους δι' ἕκαστον ἔτος, ἔχοντας εἰς τὸν στρατὸν διάρκειαν τεσσάρων ἐτῶν· πόσους ὡς ἐκ τοῦ νόμου τούτου δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν ἐξυπηρετήσαντας, ἐξησκημένους ἄχρι σήμερον στρατιώτας; . . . Ἐάν, ἀντὶ χιλίων στρατευσίμων, ὡρίζοντο κατ' ἔτος πλειότεροι, ἀναλόγως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σκοποῦ· ἐάν, ἀντὶ τῆς διαρκείας τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ἡ διάρκεια αὕτη προσδιωρίζετο πολὺ συντομωτέρα, ὅση εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν μόρφωσιν τοῦ στρατιώτου· καὶ ἐάν, ἀντὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ ὑπερόγκων αὐτῶν δαπανῶν, τῶν ἀνωτέρω, τὸ ἐξοδὸν περιωρίζετο πρὸς μόνον τὸν μορφούμενον στρατὸν, τότε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, διὰ τῶν αὐτῶν δαπανῶν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαστή-

ματι τοῦ χρόνου, τὸ ἔθνος ἤθελεν εἶσθαι καὶ διατηρεῖσθαι στρατιωτικῶς σύμπαν μορφωμένον, καὶ, ἂν ἀπῃτεῖτο νὰ ἐξοδεύσῃ καὶ τι πλειότερον, τὸ ἐξώδευεν εὐχαρίστως βλέπον τὴν πρόοδόν του· οὕτω καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς ἤθελεν εἶσθαι ἀνεπαισθήτως πραγματοποιημένος, καὶ τὸ ἔθνος, ἰσχυρὸν καὶ μέγα, δὲν ἤθελεν ὑπόκεισθαι εἰς ματαίας, ὡς σήμερον, δαπάνας.

Αἱ δαπάναι αὗται τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ συνίστανται εἰς δαπάνας μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ εἰς δαπάνας προμηθειῶν τῆς τροφῆς, τῆς νομῆς, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον μέρος, ἤτοι ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ποσόν 3,195,420:99

Τὸ δὲ δεύτερον ἤτοι ἡ προμήθεια, ἀποτελεῖ τὸ ποσόν 1,484,386:91

Καὶ οὕτως ἀπαρτίζεται τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ εἰς δραχ. 4,679,807:08

Ἐκτὸς τῆς δηλώσεως τῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁροφυλακῆς.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ μέρη, ἤ τε μισθοδοσία, καὶ ἡ προμήθεια ὑποδιαιροῦνται ἕκαστον εἰς δύο ἕτερα μέρη· εἰς μισθοδοσίαν τοῦ στρατοῦ τακτικὴν, κανονικὴν, καὶ εἰς μισθοδοσίαν ἔκτακτον ἀνώμαλον, ἀκανόνιστον· καὶ ἐπίσης εἰς προμήθειαν ὁπωσοῦν κανονισμένην καὶ ὑποκειμένην εἰς ἔλεγχον, καὶ εἰς προμήθειαν ἀκανόνιστον καὶ μὴ εἰς ἀποχρῶντα ἔλεγχον ὑποκειμένην.

Ἐν γένει ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν δὲν δύναται νὰ συμβῇ κατάχρησις· ἐνταῦθα εἶναι πρόσωπα τὸν μισθὸν τῶν λαμβάνοντα, αἱ δὲ τριμηνιαῖαι ἀπολογιστικαὶ τῶν σωμάτων καταστάσεις χρησιμεύουσιν ὡς ἀκριβὴς αὐτῶν ἔλεγχος· ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν δὲν συμβαίνει, εἰμὴ δεινή τις ἀνωμαλία τῶν μισθῶν, καὶ αὕτη, διὰ ν' ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν, συμβαίνει εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, τοὺς ἐκτὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ σωμάτων. Ὁ ἱερὸς ὑπὲρ πατρίδος ἀγὼν ἀφῆκεν ἔνδοξά τινα λείψανα, τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ περιθάλπῃ· ἀλλ' οἱ γενναῖοι πρόμαχοι οὗτοι, ἐναβρυνόμενοι διὰ τὸ λαμπρὸν ἔργον των, βεβαίως ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐνίσχυσίν του, τὴν στερεωσίν του, καὶ αὕτη δὲν κατορθοῦται εἰμὴ διὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς οἰκονομίας. Ὄχι ἀναμφιβόλως μεγάλη διαφορὰ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἐκδουλεύσεων, ἀλλ' ἰδιοτροπία τῶν περιστάσεων ἐπήνεγκε τὸ ἀνώμαλον τῶν μισθοδοσιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἠγωνίσθησαν, θέλουσιν ἐπιθυ-

μήσει πρῶτοι νὰ κανονισθῇ ἡ μισθοδοσία των· εἰς δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται νὰ πράξῃ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ ἔργον, καὶ νὰ παύσῃ ἓν στρατιωτικὸν σκάνδαλον. Ἡ ἄνετος ἀποκατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἡ αὔξησις ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπιτελεῖς, ἀντιστράτηγοι, ὑποστράτηγοι καὶ στρατηγοί, ἀναφυόμενοι ὁσημέραι ἄνευ μαχῶν, ἄνευ στρατιωτῶν, δὲν χρησιμεύουσιν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐξαντλῶσι τοῦ ἔθνους τὰ μικρὰ μέσα, καὶ νὰ παρεμβάλλωσιν οὕτως εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ μέγα πρόσκομμα, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ταῦτα νὰ εὕρωσιν ἕνα ὅρον τέλος πάντων.

Ἡ προμήθεια τῆς τροφῆς, τῆς νομῆς, τοῦ στρατωνισμοῦ κλ. ἀναβαίνουσα εἰς τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ὡς ἔγγιστα, ὑποδιαιρεῖται καὶ αὕτη, ὡς εἴπομεν, εἰς δαπάνην ὁπωσοῦν κανονισμένην καὶ ὑποκειμένην εἰς ἔλεγχον, ὡς εἶναι ἡ τῆς τροφῆς, ἡ τῆς νομῆς, ἡ τῶν συντάξεων, καὶ εἰς δαπάνην ἀκανόνιστον, ὡς εἶναι ἡ τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ, τοῦ στρατωνισμοῦ, τῆς ἱππωνείας, τῆς συντηρήσεως τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὰ παρόμοια, δαπάνη ἐπιδεκτικὴ καταχρήσεων, καὶ μὴ ἔχουσα ἀποχρῶντα ἔλεγχον.

Δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέκαθεν καὶ ἐν γένει δὲν ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον, καθότι λαμβάνει, δίδει, καὶ ἐξελέγχει αὐτὸ ἑαυτὸ ὡς νὰ ἦναι ἀνεύθυνον, καὶ ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ἐξ ἀρχῆς ἡ πολλὴ περὶ καταχρήσεων ἰδέα, ἥτις ἐπικρατεῖ· καὶ ὅμως, ἂν ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ παραδεχθῇ τις τὴν ἰδέαν τῶν καταχρήσεων ὡς πρὸς τὰς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὡς πρὸς ἀντικείμενά τινα τῶν προμηθειῶν, ὡς ἐρρέθη, οὐχ ἧττον ὡς πρὸς μὲν τὸ προσωπικὸν ὑπάρχει κατάχρησίς τις φανερά, ἡ τῶν ἀτόπων καὶ παρανόμων βαθμολογιῶν καὶ προβιβασμῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰ σημειωθέντα μέρη τῶν προμηθειῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας, ἡ κατάχρησις, ἂν καὶ εἶναι ἀφανὴς, εἶναι ὅμως ἀδιάστακτος, καθὼς περιστάσεις ἔκτακτοι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὴν ὑποδεικνύουσι· καὶ ἀνάγκη, διά τε τὴν τιμὴν τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, νὰ παύσῃ, ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἀντικειμένου ἐν λεπτομερείᾳ θέλομεν ἐξηγηθῆ.

ΚΕΦ. Α. ἄρθρ. 1.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρατηρεῖται σημειωμένη ἡ μισθοδοσία τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς

δραχ. 614, συμπεριλαμβανομένου ἐπιμισθίου 100 δραχμῶν, ἐνῷ, καθ' ἃ ἀπεφάνθη ἄλλο τε ἡ Βουλή, οὐδεὶς μισθὸς τοιαύτης φύσεως δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῶν 500 δρ. ἐκτὸς τοῦ τῶν ὑπουργῶν. Τὴν θέσιν ταύτην κατεῖχε πρωτοῦ ὁ Συνταγματάρχης Κ. Μήλιος, ὅστις, ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του, ἀπελάμβανε 514 δρ., καὶ, προσιθεμένου καὶ τοῦ ἐπιμισθίου τῶν 100 δρ., ἀπετελοῦντο δρ. 614· ἡ πρᾶξις αὕτη ἦτον ἄτοπος. Ἐπιμίσθιον δὲν δύνατσι νὰ δοθῇ εἰμὴ ἐὰν χρειασθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅρου τῶν δρ. 400 εἰς ὅσας εἶναι προσδιωρισμένη ἡ τοῦ Γεν. Γραμματέως μισθοδοσία, οὐδέποτε δὲ πρὸς ὑπέρβασιν· διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐμμείνῃ εἰς ὅ,τι καὶ ἄλλο τε ἐξέρρασε, καὶ εἰς ὅ,τι καὶ μὲ τὸν νόμον συνάδει.

Εἰς τὴν παροῦσαν δὲ περίστασιν, ἐπειδὴ ἡ θέσις αὕτη εἶναι κενὴ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον καὶ ἐντεῦθεν, μετατεθέντος τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Μήλιου μεταξὺ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Μ. καθὼς ἐνδέχεται νὰ μὴ πληρωθῇ καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτίπτει:

α') Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν 100 δρ. διὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα	δραχ.	100
β') Ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 5 μηνῶν ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τέλους Ἰουνίου	»	3070
καὶ γ') Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν 100 δρ. διὰ τοὺς ὑπολοίπους ἓξ μῆνας	»	600
Τὸ ὅλον δρ.		3770

Κατὰ τὸν ὀργανισμόν, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου συνίσταται εἰς 4 ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ 17 ὑποδεεστέρους· ὁ ὑπεπιμελητὴς εἶναι εἷς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐσημειώθη δὲ οὗτος ἤδη ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Κ. Σμόλεντζ, μείναντος μόνον ὡς διοικητοῦ τοῦ μηχανικοῦ, ἐνῷ συνεπλήρου πρότερον τὸν ἀριθμὸν τῶν 4 ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὑπεπιμελητὴς οὗτος εἶναι μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος μόνον ὡς τοιοῦτος, καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ σῶον τὸν σημειούμενον μισθόν, ἂν δὲν κατασταθῇ πραγματικῶς τοιοῦτος, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς παρελθόντας 6 μῆνας ἐκτίπτει τὸ περιπλέον τοῦ μισθοῦ τῶν 240 δρ., ὃν ἤδη ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του λαμβάνει, μέχρι τῶν 360 δρ. ἤτοι δρ. 720.

Ἀντὶ τῶν 17 ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν, εἰσὶ σημειωμένοι 18 πλεονάζοντος τοῦ ἑνὸς λοχαγοῦ 2. τάξεως· ἡ ἐπιτροπὴ θέτει ἀφαιρεῖ τὸν λοχαγὸν τοῦτον σύμφωνα μὲ τὸν ὀργανισμόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου μίαν πολυτέλειαν ἵππων ὁσημέραι αὐξανομένην. Ἄλλο τε ἐσημειοῦντο ἓξ ἵπποι, ἄλλο τε 10 καὶ ἄλλο τε 12, ἑρέτος προέβη ἡ αὔξησις μέχρι τῶν 16. Ἐννοεῖ τις κάλλιστα ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸν στρατόν, ὅτι ἀπαιτεῖται ὅσοι ἐκ τῆς θέσεώς των λαμβάνουσι νὰ ἔχωσιν ἵππους· ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες ἐργάζονται ἀπὸ πρωΐας ἄχρις ἑσπέρας, ὡς οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς γραφικὰ ἔργα, πρὸς τί χρήζουσιν ἵππων; διότι ἅπαξ ἡ δὶς τοῦ ἔτους θὰ εὑρεθῶσι πιθανῶς εἴς τινα παράταξιν; ἡ τυχοῦσα ἀνάγκη αὕτη, δυναμένη νὰ οἰκονομηθῇ ἄλλως, δὲν ἀπαιτεῖ τοσαύτην θυσίαν, παρουσιάζουσα πολυτέλειαν ἀπράδουσαν μὲ τὴν κατάστασίν μας. Ἦτο καλὸν νὰ ἔχωμεν ὅλοι ἵππους, ἀλλ' ἂς περιπατῶμεν καὶ πεζοί, ἀφοῦ πεζοὶ περιεπάτουν οἱ διασημότεροι στρατηγοί μας εἰς αὐτὰς τὰς ἐκστρατείας των ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, μήπως ἕνεκα τῶν ἵππων στερηθῶμεν μετ' οὐ πολὺ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.

Ἐγένετο ἄλλο τε λόγος εἰς τὴν βουλήν, ὅτι 6 ἵπποι ἤτοι 4 τοῦ ὑπουργοῦ καὶ 2 τοῦ ὑπασπιστοῦ εἶναι ὁ ἀναγκαῖος, ὁ δικαιότερος ὅρος. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἐμμένει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ συνιστᾷ αὐτὴν εἰς τὴν βουλήν, ἐπιφυλαττομένη νὰ κάμῃ τὴν ἐκπτωσιν τῆς νομῆς τῶν 10 ἄλλων ἵππων ἐν τῷ ἁρμοδίῳ κεφαλαίῳ.

Ἀφαιροῦσα δὲ ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἀνωτέρω ἐκπεσθείσας δραχμὰς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως	3770
τοῦ ὑπεπιμελητοῦ	720
	4490

Ἐκ τῶν δραχμ. 88,296 περιορίζει τὸ ἄρθρον τοῦ ὑπουργείου εἰς δραχ. 83,806.

Ἄρθ. 2 Ὑπασπισταὶ καὶ Διαγγελεῖς τῆς Α. Μ.

Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὑπάρχει σημειωμένον τὸ ποσὸν 1440 δρ. μισθὸς ἑνὸς ὑπολοχαγοῦ· ἀλλ' ὁ ὑπολοχαγὸς οὗτος ἐπαύθη ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀφαιρεῖται· μένει δὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἰς δρ. 15,336.

Ἄρθρ. 3. Ἐπιτελεῖς φρουρίων.

Προσπάθειά τις δεικνύεται προβιβασμῶν ἀείποτε πρὸς ἐπιβάρυνσιν τοῦ ταμείου, καὶ, ἅμα κενοῦται θέσις τις, ἀναπληροῦται καὶ ἄνευ ἀνάγκης ὑπ' ἄλλου.

Ἐνταῦθα ὁ ἀποβιώσας ὑποστράτηγος Ἀλμείδας ἀντικατεστάθη παρ' ἑνὸς συνταγματάρχου, ἡ δὲ θέσις τοῦ ὑπεπιμελητοῦ

διατηρεῖται εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον, καίτοι ὑπὸ δίκην εὑρισκομένου τοῦ πρώην ὑπεπιμελητοῦ Ῥενιέρη διὰ τὴν σημαντικὴν κατάχρησιν, ἧς ἐφωράθη ἔνοχος, καὶ ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖ οὐδὲ νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι μέλλει οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν· διατηρεῖται ἡ θέσις αὕτη διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ πάραυτα ἀπὸ ἄλλον, ὡς νὰ μὴν ἦτο δυνατὸν νὰ διεξάγηται ἡ ὑπηρεσία αὐτῆς τῆς θέσεως ὑπ' ἄλλου ὑποδεεστέρου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ σήμερον, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸν ὀργανισμὸν ἔχει μὲν δικαίωμα εὐρύτατον διορισμοῦ ἐπιτελῶν φρουρίων καὶ ἄλλων ἔτι· ἀλλά, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἔτυχε νὰ εὑρεθῇ πεπροικισμένον μὲ ὀργανισμοὺς πλατεῖς καὶ πολυτελεῖς, ἢ δι' ἄλλας παρὰ τὰς σημερινάς μας περιστάσεις ἀναλόγους, τάχα διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ δεικνύηται τοσαύτη φιλοτιμία πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν θέσεων, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ποσῶς ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας; ποῦ ὑπάρχουσιν αὐτὰ τὰ φρούρια σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἀπαιτοῦντα τόσον πολυδάπανους φρουράς; λησμονοῦμεν ἡμεῖς μίαν μάνδραν τοῦ Μεσολογγίου, τὴν ὁποίαν ἐφρούρουν ὀλίγοι ῥακένδυται ἥρωες, ἄνευ μισθοῦ καὶ ἄνευ τροφῆς, καὶ θὰ καταστήσωμεν σήμερον ὀλίγα ἄχρηστα ἐνετικὰ κτίρια, σωζόμενα ὡς μαρτύρια τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν μας, θὰ τὰ καταστήσωμεν καταγώγια στρατιωτικῆς ὀκνηρίας;

Τὰ ἔργα τοῦ ὑπεπιμελητοῦ ἐξεπλήρουν ἐπὶ κυβερνήτου, εἰς αὐτὰ τὰ στρατόπεδα, ἀξιωματικοὶ μὲ ἑκατὸν γροσίων μισθὸν, καὶ σήμερον ἐν τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ, ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἔργων 360 δραχ. μισθὸς ἀπαραιτήτως· ἢ μήπως τὸ ὑπέρογκον τῶν μισθῶν, καθ' ἣν ἔχουσί τινες ἰδέαν, ἀναδεικνύει τοὺς ὑπηρετοῦντας τοὐλάχιστον ἐπιμελεστέρους καὶ τιμιωτέρους; Τοῦτο παρατηροῦμεν, καθόσον λυπηρὰ κατάχρησις ἔλαβε χώραν εἰς τὸ φρουραρχεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν πρώην ὑπεπιμελητὴν, μ' ὅλον αὐτὸν τὸν ἄδρὸν μισθόν του. Ἰδοὺ 75 χιλιδ. δραχμῶν ἀνακαλύπτονται διὰ τῆς ἀνακρίσεως ἕως σήμερον, ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον αὐτὸν σφετερισμέναι.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ ἔτι πλειοτέραν λύπην της, καθόσον εἰς αὐτὸ συνετέλεσε μία πολυετὴς ἀσύγγνωστος ἀμέλεια τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου· ὁ σφετερισμὸς αὐτὸς τοῦ δημοσίου πλούτου ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καθ' ὃ ἀνεκαλύφθη, ἢ ἦτο σειρὰ σφετερισμῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπὶ πολλὰ ἔτη, φθάσασα εἰς αὐτὸν τὸν βαθμόν; Τὸ ταμεῖον τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν διαχειρίζεται κατ' ἔτος ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν·

τὶς δὲν θέλει ἐκπλαγῇ ἐὰν ἀκούσῃ, ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἐπιθεώρησις τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἀπὸ τὰ 1834 μέχρι σήμερον, ὅ ἐστὶν ἐπὶ 15 ἔτη; Πρὸς τί χρησιμεύουσι λοιπὸν τὰ λογιστήρια; Πρὸς τί αἱ τοσαῦται πολυτελεῖς θέσεις; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συμβαίνωσι καταχρήσεις, ὅταν οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια χρήματα λαμβάνωσι τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶναι ἀνεύθυνοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι, ἢ ἄλλως ἐνθαῤῥύνωνται εἰς αὐτάς;

Μήπως ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν δὲν ἐσφετερίσθη δημόσια χρήματα ἐπίσης, καὶ, ἀντὶ νὰ τιμωρηθῇ, ἐσυμβιβάσθη διὰ νὰ ἐκπίπτωνται αὐτὰ βαθμηδὸν ἀπὸ τὸν μισθόν του, ὡς ἄλλός τις πολιτικὸς ὑπάλληλος; Ὅταν τοιαῦτα ὀλέθρια παραδείγματα δίδωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅταν τοσαύτη ὀλιγωρία δεικνύηται ἐκ μέρους τῶν προϊσταμένων, τότε αἱ καταχρήσεις ὄχι μόνον δὲν προλαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ ἐπαυξάνονται καθ' ἡμέραν· ὡς ἐκ τούτου ἐγεννήθη καὶ ἐπικρατεῖ δικαίως ἡ πλέον δυσμενὴς ἰδέα περὶ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν ἐπιστηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ δέουσα διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐξέλεγξίν των προσοχὴ, εἶναι συμφέρον ἀπολύτως νὰ ἐκλείψωσιν.

Ὡς ἐπισφράγισιν τῆς ἰδέας, ὅτι πληροῦται καὶ ἄνευ ἀνάγκης μία θέσις ἅμα κενωθῇ χάριν οἰκονομίας προσώπων, παρατηρεῖ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἡ ἐπιτροπὴ ἕνα ἐπιμίσθιον ἀντισυνταγματάρχου φάλαγγος, προσκολλημένου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, ἐκ δραχ. 1920. Μόλις ἔλειψεν ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ λαμβάνων, οὐκ οἴδαμεν ὅπως, τὸ ἐπιμίσθιον αὐτὸ, καὶ τὸ βάρος του πάραυτα ἀνέλαβεν ἄλλος, ὡς νὰ μὴ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ἄνευ ἀξιωματικοῦ ἐπιμισθοδοτουμένου· ἄλλως τε δὲ, τὸ ἐπιμίσθιον αὐτὸ δὲν στηρίζεται εἰς κανένα κανονισμὸν, εἰς κανένα νόμον.

Φρονεῖ δ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συζητῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ ἑξῆς

Α'. ὅτι ἀφίνει μὲν ἡ βουλὴ διὰ τὴν τάξιν σῶον τὸν σημειωμένον μισθὸν τοῦ ὑπεπιμελητοῦ, ἐξ οὗ λαμβάνει ὁ ὑπόδικος αὐτὸς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ του· ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀθωωθῇ αὐτὸς, ὅπερ ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν συγχωρεῖ νὰ ὑποθέσῃ τις, νὰ μὴν ἐπαναφερθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, οὐδ' ἄλλος νὰ προβιβασθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἄνευ ἀπολύτου ἀνάγκης.

Β'. ὅτι, ἂν τυχὸν ἀθωωθῇ ὁ ὑπόδικος ὑπεπιμελητὴς, τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὅλα τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα διὰ τὴν πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, καὶ

Γ'. Ἐὰν ὁ σφετερισμὸς αὐτὸς συνέβη ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, τὸ ὑπουργεῖον νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐνεθάρρυναν τὴν κατάχρησιν αὐτὴν διὰ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ταμείου.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπιμίσθιον, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐπληρώθη μέχρι τοῦδε κατὰ προηγηθεῖσαν ἕξιν, ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τοὺς 6 ὑπολοίπους μῆνας εἰς δρ. 960, χωρὶς νὰ λάβῃ ἄλλοτε αὐτὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν χώραν, καὶ μένει τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀντὶ τῶν . . . δρ. 83,583 : 20
εἰς δραχ. . . . . » 82,623 : 20

Ἄρθρ. 4. Στρατοδικεῖα.

Ἡ αὐτὴ τάσις τῆς ματαίας δαπάνης παρατηρεῖται καὶ ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τῶν στρατοδικείων. Ἐνῷ ὅλα τὰ μέλη τῶν στρατοδικείων προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οἱ τρεῖς πρόεδροι, ἀδρῶς μισθοδοτούμενοι, εἶναι διωρισμένοι διαρκεῖς, χωρὶς νὰ προσγίνηται ἐκ τούτου κἀνὲν ὄφελος εἰς τὸν σκοπὸν τῆς δικαιοσύνης, ἐνῷ ἠδύναντο καὶ οἱ πρόεδροι αὐτοὶ νὰ λαμβάνωνται ἐπίσης ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν στρατοδικείων. Μόνοι οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ εἶναι ἀναγκαῖοι νὰ ἦναι διαρκεῖς, ὡς προπαρασκευάζοντες τὰς δίκας· ἡ ματαία διάρκεια τῶν προέδρων ἐπιφέρει ἐτησίαν ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος 8400 δραχ., τὴν ὁποίαν ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μᾶς προσκαλεῖ ὁμοῦ μὲ τὰς λοιπὰς ζημίας νὰ παύσωμεν· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ Βουλὴ τὴν διόρθωσιν τοῦ μέρους τούτου τῶν στρατοδικείων, καθ' ὃν ἐρρέθη τρόπον.

Ἄρθρ. 5. Μηχανικόν.

Εἴπομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μηχανικόν, καὶ ἐσυστήσαμεν μηχανικόν, ἀλλ' οὐδόλως ἐννοήσαμεν τὸν σκοπόν του, ἂ ἐφροντίσαμεν νὰ ὠφεληθῶμεν ἐξ αὐτοῦ. Τὸ μηχανικὸν αὐτὸ ὑπάρχει εἰς ἀταξίαν· εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα ὑπάρχουσι προσκολλημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, ἐπιφορτισμένοι τὰ ἔργα τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι σχέσιν μὲ τοὺς ἀρχηγούς των, ἢ μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν· ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία συγκέντρωσις, οὐδεμία διεύθυνσις ἢ ἐπιτήρησις ὑπάρχει, ἥτις νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐν γένει ὡς πρὸς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸ Κράτος ἐργασίας.

Εἰς τὰ φωτισμένα Κράτη ὁ κλάδος τοῦ μηχανικοῦ εἶναι περισπούδαστος, καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει ἐπιτροπὴ τοῦ μηχανικοῦ, Comité du génie, ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, εἰς τὸ ὑπουργεῖον

τῶν Στρατιωτικῶν ἐδρεύουσα, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνουσα ὁμοιοφράνως ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ Κράτους· εἰς ἑκάστην τριμηνίαν γίνεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἐπιθεώρησις εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, καὶ παρατηρεῖται ἡ κατάστασις τῶν μηχανικῶν ἐργασιῶν, τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν ἐν γένει, ποῖαι βελτιώσεις δύνανται νὰ γείνωσι, καὶ καθυποβάλλουσιν ἐκθέσεις, ἐξ ὧν φωτίζεται τὸ ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ τακτοποίησις τοῦ κλάδου τοῦ μηχανικοῦ καθίσταται λίαν ἀναγκαία. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κτηματολόγιον πρὸ πάντων δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ἀρχὴ κτηματολογίου ἐγένετο. Τοῦτο δὲ δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ, εἰμὴ διὰ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ ἐν ὅσῳ δὲν κατορθωθῇ τοῦτο, οὐδὲ σύστημα φορολογικὸν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, οὐδὲ ἰδέα βάσιμος ἰδιοκτησίας εἰς τὸν τόπον τοῦτον δύναται νὰ ὑπάρχῃ· τὸ δημόσιον δὲν γνωρίζει τὰ κτήματά του, οὐδὲ οἱ ἰδιῶται αὐτοὶ τὰ ἴδιά των· αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι εἶναι ἄγνωστοι, καὶ αἱ πλεῖσται ᾠκειοποιήθησαν ἀπὸ διαφόρους. Τίς θέλει διακρίνει, τίς θέλει σώσει τὴν μεγάλην αὐτὴν περιουσίαν; ὡς ἀσώτου περιουσία κεῖται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος ἡ περιουσία τοῦ ἔθνους, καὶ, ἄνευ ταύτης τῆς διακρίσεως, ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς ἐθνικῆς μας περιουσίας, οὐδὲ ἀμοιβαὶ θυσιῶν, οὐδὲ προικοδοτήσεις, τίποτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ μετ' ἐπιτυχίας· εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἀντικείμενον ἀνάγκη νὰ ἐπιστηθῇ πολὺ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὴν ἡ τακτοποίησις τοῦ κλάδου τοῦ μηχανικοῦ, ἡ ἀταξία καὶ τὸ ἀνοργάνιστον τοῦ ὁποίου ἐπιφέρει μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἄρθρ. 6. Προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖται εἰς λοχαγὸς ἀ. τάξεως ἀντὶ λοχαγοῦ ε'. ὡς ὁρίζει τὸ ὀργανικὸν διάταγμα, ἡ δὲ διαφορὰ συνίσταται εἰς ποσὸν μισθοῦ περιπλέον 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀντίκειται ἡ παρεκτροπὴ αὕτη, ἐκπίπτεται τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ὑπολοίπους 6 μῆνας τὸ περιπλέον αὐτὸ τοῦ μισθοῦ τῶν 60 δραχμῶν.

Παρατηροῦνται ὡσαύτως σημειωμένοι 3 ὑπολοχαγοὶ ἀντὶ ἑνὸς, ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος, καὶ ὅπως περιέχει καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1847· ἀφαιροῦνται διὰ τοῦτο οἱ 2 ὑπολοχαγοὶ διὰ τὸ μέλλον. Ὅσας δὲ τοιαύτας τροποποιήσεις φρονεῖ τὸ ὑπουργεῖον ἀναγκαίας, δύναται νὰ τὰς ἐνεργῇ διὰ νόμου καὶ ὄχι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὑπάρχει προσέτι εἰς λοχίας ὑπεράριθμος.

Ὅ,τι δὲ καθίσταται πλέον ἀξιοπαρατήρητον εἶναι 8 ἐπιλο-

χίαι ὑπεράριθμοι, μὴ προοριζόμενοι ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ οὗτοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν αἱ θέσεις κεναὶ, ὑπάρχουσιν ἀντὶ 8 πυροτεχνιτῶν, τοὺς ὁποίους προβλέπει ὁ νόμος. Διατί, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχωσιν οἱ 8 πυροτεχνῖται, ν' ἀναπληρωθῶσιν ἀπὸ τοὺς 8 ἐπιλοχίας ἀχρήστους ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου; ἢ διατὶ νὰ μὴ μορφωθῶσι πυροτεχνῖται διὰ τὰς θέσεις ταύτας; λησμονοῦμεν ὅτι ἡ δόξα τῆς πατρίδος ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰ πυροτεχνήματά μας; . . . Πόσα Λησμονοῦμεν! Περὶ τίνος φροντίζομεν! . . . Συνιστᾶται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ μορφωθῶσι πυροτεχνῖται, δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσι μίαν ἡμέραν, καὶ νὰ συμμορφωθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο μὲ τὸν νόμον. Μένει ὅθεν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀντὶ 36,643 : 80· εἰς δρ. 36,283 : 80.

Ἄρθρ. 9. Δύο τάγματα τῆς γραμμῆς.

Ἀντὶ 2000 στρατιωτῶν, οὓς ἀπαιτεῖ ὁ ὀργανισμός, ὑπάρχουσι 1797 μόνον· εἶναι δὲ 5 ἀνθυπασπισταὶ ὑπεράριθμοι, 32 δεκανεῖς καὶ 10 σαλπισταὶ καὶ τυμπανισταί· τὸ μέρος τοῦτο εἶναι τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πολλοὶ ἄνδρες μάχιμοι μὲ ὀλίγην κατ' ἀναλογίαν δαπάνην. Πόσον δικαίως δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς ἵππους τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὅταν βλέπῃ ἐνταῦθα, εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀκτὼ ἵππους μόνον· καὶ ἐνταῦθα εἶναι δύναμις ἐν ἐνεργείᾳ ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιφέρει καμμίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τοὺς ὑπεραρίθμους δεκανεῖς καὶ σαλπιστὰς, θεωρουμένου τοῦ στρατοῦ εἰς αὔξησιν, ἢ συμπλήρωσιν τὴν ὁποίαν συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ βουλὴ πρέπον εἶναι νὰ ἐρωτήσῃ μόνον, ἂν οἱ 5 ὑπεράριθμοι ὑπασπισταὶ ἦναι αὐτοὶ ἐκεῖνοι, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος, ἂν ἦναι οἱ ἴδιοι, οἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀνεκτοὶ ἄλλοτε, ἕως οὗ ἤθελον εὑρεῖ τὰς ἁρμοδίους αὐτῶν θέσεις, τότε δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν λόγος· ἂν δὲ ἐκεῖνοι οἱ ἀρχαῖοι ὑπεράριθμοι προεβιβάσθησαν, ἀντικατεστάθησαν δὲ μετὰ ταῦτα ἀπὸ ἄλλους, ὡς ἂν αἱ θέσεις αὗται ἦσαν κανονισμέναι, πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀταξία νὰ παύσῃ.

Ἄρθρ. 10. Ἀκροβολισταί.

Καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ 1,000 ἀκροβολιστῶν εἶναι 814 μόνον, εἶναι δὲ 8 ὑπεράριθμοι ἀνθυπασπισταὶ, 16 δεκανεῖς καὶ 8 κεραῦλαι· οἱ ὑπεράριθμοι αὐτοὶ ἀνθυπασπισταὶ ὑπῆρχον καὶ ἀπὸ τὰ 1846 καὶ ἐντεῦθεν. Συνιστᾶται καὶ ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀναγκαίου ὄντος ἐπίσης καὶ ἐπωφελοῦς καὶ τοῦ σώματος τούτου.

Ἄρθρον 11. Μοῖρα λογχιστῶν.

Ἱππεῖς λογχοφόροι στρατιῶται εἶναι 177 ἀντὶ 132, ὅσοι ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἔμελλον νὰ ἦναι, ὅ ἐστὶ 45 περιπλέον, εἶναι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τρεῖς ἀνθυπίλαρχοι ὑπεράριθμοι, 1 σιτιστὴς καὶ 1 δεσμοφύλαξ· ἤρκει ὅλοι οἱ πλεονασμοὶ οὗτοι νὰ ἐστηρίζοντο διὰ τὴν τάξιν εἰς νόμον, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ηὔχετο νὰ ἦναι ὅσοι πλειότεροι ἱππεῖς μάχιμοι ἄνδρες· ἀλλ' ὅ,τι ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι, ὅτι οἱ ἵπποι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, εἶναι ὑπερήλικες καὶ ἐπομένως ἄχρηστοι. Προκειμένου δὲ λόγου περὶ τακτικοῦ ἱππικοῦ, δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς, ὅτι ὁ ἵππος πρέπει νὰ ἦναι γυμνασμένος ἐπίσης ὡς καὶ ὁ ἱππηλάτης, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ὅσον ταχυτέρα προμήθεια ἵππων νέων ἀναγκαιοτάτων διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλουσι καταναήσει ἄριστα τὸν οὐσιώδη σκοπὸν αὐτῆς τῆς συστάσεως, ὥστε νὰ μὴν ἀντηχήσῃ εἰς μάτην αὕτη ἡ παρατήρησις.

Ἄρθρον 12. Μοῖρα πυροβολικοῦ.

Τὸ πυροβολικὸν, τὸ ἀναγκαιότερον καὶ οὐσιωδέστερον μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἶναι καὶ αὐτὸ εἰς ἄκραν ἀτέλειαν καὶ παρημελημένον· εἶναι τρεῖς ὑπολοχαγοὶ ὑπεράριθμοι καὶ 1 ὑπολοχαγὸς ζευγιτῶν ὑπεράριθμος ἐπίσης· εἶναι δὲ, ἀντὶ 278 πυροβολιστῶν στρατιωτῶν, 150 μόνον καὶ 30 περοτεχνῖται ἀντὶ 36. Ἂν δὲν εἶχέ τις ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ ἀνδρίαν τὴν Ἑλληνικὴν, ἔπρεπε, ἐλλείπων τὰς ἀτελείας ταύτας, ν' ἀπελπισθῇ ἀπὸ τοῦδε. Ποῦ εἶναι τὸ πυροβολικόν μας; μὲ ποῖον θάρρος δυνάμεθα νὰ παρουσιασθῶμεν εἰς μίαν πεδιάδα ἀπέναντι ἑνὸς ἐχθροῦ; τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ἱππικὸν δὲν εἶναι τὰ δύο ῥαγδαιότερα ὅπλα ἑνὸς στρατοῦ; καὶ ὅμως, μόλις χθὲς ἐχρειάσθημεν νὰ σύρωμεν δύο τηλεβόλα ἀπέναντι ὀλίγων ἀνταρτῶν, καὶ εἰς πρώτην χρῆσιν αὐτῶν ἐθραύσθησαν οἱ τροχοί των· ἢ νὰ ὑπάρξῃ πυροβολικὸν, ἢ παντελῶς ἂς λείψῃ· διατί νὰ ἐξοδευώμεθα ματαίως εἰς αὐτό; Εἶναι κρῖμα τὸ ἔθνος νὰ χάνῃ τῆς ζωῆς του τὸν ὡραιότερον καιρὸν ὑπὸ τοιαύτην ἀκηδείαν. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι ἓν τηλεβόλον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐνεψύχωνε στρατὸν ὁλόκληρον, καὶ ὀλίγοι ἱππεῖς ὑπὸ τὸν Χ. Χρῆστον καὶ τὸν Χ. Μιχάλην ἐνεθάρρυνον τοὺς στρατούς μας νὰ

μάχωνται πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς εἰς τὰς πεδιάδας καὶ νὰ νικῶσι. Διατί σήμερον παραμελοῦμεν ἀμφότερα ταῦτα;

ΚΕΦΑΛ. Β'. Τροφή.

Ὡς πρὸς τὴν τροφὴν 3,495 ἀνδρῶν, οὐδεὶς ἄλλος κανονισμὸς ὑπάρχει, εἰμὴ ὅτι ἑκάστη μερὶς ἄρτου εἶναι προσδιωρισμένη εἰς 13 λεπτά, καὶ αὐτὸ ἐστιν ὁ κανονισμός.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Νομή.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὴν νομὴν τῶν ἵππων, ἡ μερὶς εἶναι προσδιωρισμένη εἰς 80 καὶ 110 λεπτά· ἐκπίπτονται ἐνταῦθα μόνον αἱ μερίδες τῶν 10 ἵππων τῶν ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἤτοι δραχμ. 1440, καὶ μένει τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχμ. 106,965.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἱματισμός.

Ὁ ἱματισμὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιδεκτικὸν καταχρήσεων. Μία εὐρεῖα διατίμησις, γενομένη πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἄνευ νεωτέρας τινὸς δοκιμασίας, καὶ κατ' αὐτὴν ψηφίζεται κατ' ἔτος ἓν ποσὸν 200 ὡς ἔγγιστα χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὰς βουλάς, καὶ ἀφίνεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν διαχειριζομένων αὐτό. Ἡ κυβέρνησις ἐνδύει τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ τοὺς στρατιώτας· οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται φαίνονται ὅτι λαμβάνουσί τι, καὶ δὲν λαμβάνουσι τίποτε, ἐκτὸς ἂν κάμωσιν οἰκονομίαν τινὰ ὡς πρὸς τὰ ἐνδύματά των καὶ περισσεύσῃ εἰς αὐτούς τι ὡς πρὸς τὴν ὡρισμένην τοῦ ἱματισμοῦ κατάθεσιν. Ἡ κυβέρνησις δίδει ἀποφασιστικῶς, ὁ στρατιώτης λαμβάνει καὶ δὲν λαμβάνει, μία ἐπιτροπὴ τοῦ ἱματισμοῦ, εὑρισκομένη εἰς τὸ μέσον καὶ οὖσα τὸ ὄργανον τῆς τοιαύτης χορηγίας, αὐτὴ ἠξεύρει, ἐνῷ λαμβάνει 200,000 δραχμῶν χορηγίαν, ἂν χορηγῇ ἐνδύματα, ἀξίας πραγματικῶς δραχμ. 200 χιλιάδων ἢ 150 χιλιάδων μόνον. Πᾶσα ἐφικτὴ οἰκονομία ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ἀνεξεταστὶ νὰ ἦναι πρὸς ὄφελος οὐχὶ τοῦ δημοσίου, οὐχὶ τοῦ στρατοῦ, εἰμὴ πρὸς ὄφελος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν αὐτὴ τὸ θέλῃ.

Ἡ τσόχα ἐπρομηθεύετο συνήθως πάντοτε δι' ἐργολαβίας, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ἀπέκειτο ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τῶν ἱματίων. Εἶναι πληροφορία, ὅτι ποτὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαρουσίασεν ὡς περίσσευμα τσόχαν τεσσάρων χιλιάδων πήχεων· τοῦτο δεικνύει, ὅτι ἡ διατίμησις εἶναι εὐρεῖα, ἀπάκειται δὲ εἰς τὴν ἀτομικὴν τιμιότητα τῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ περαιτέρω ἐλέγχου τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Ἀπὸ πέρυσι δέ, ὅτε, ὡς ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν περιστάσεων ὁ

ἐργολάβος τῆς τσόχας καθυστέρησεν αὐτὴν, καὶ οἱ καρτερικοὶ στρατιῶται μας εὑρέθησαν εἰς τὸ δριμὺ ψῦχος τοῦ χειμῶνος μὲ τὰ θερινὰ ἱμάτια, τὸ ὑπουργεῖον ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ κατ' εὐθεῖαν τὴν τσόχαν· ὥστε καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἱματίων δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα τακτικὸν ἔλεγχον.

Ἡμεῖς ἀποδίδομεν ὅλην τὴν τιμιότητα εἰς τοὺς ἀμέσως ἢ σχετικῶς διαχειριζομένους τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ· καὶ ὅμως τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀπαιτοῦσι νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτην πιθανός τις ἔλεγχος. Διὰ τοῦτο φρονεῖ σπουδαίως ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ πάσης περὶ καταχρήσεως σκανδαλώδους ἰδέας, νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ πρόνοια τοῦ νὰ γεμῇ εἰς τὸ μέλλον δοκιμὴ σπουδαιοτάτη, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διὰ μειοδοσίας τακτικῆς ἐργολαβία τοῦ ἱματισμοῦ ἐν γένει, ὡς πρός τε τὴν προμήθειαν τοῦ ἐριούχου, καὶ ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ἱματίων, καὶ λοιπὰ εἴδη τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸν κανονισμόν. Δι' αὐτῆς τῆς δοκιμῆς, θέλει ἐκ πρώτης ὄψεως ἀποδειχθῇ ἀριθήλως, ἂν διὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ ἀπαιτῶνται ὅπως ἐπιψηφίζονται δραχμαὶ ἢ ὀλιγώτεραι, τὸ δὲ ἐκ τῆς δοκιμῆς ταύτης ὄφελος, εἶναι ὄφελος τοῦ δημοσίου· οὐδεμία δὲ ζημία, ὡς διϊσχυρίζονταί τινες, δύναται νὰ προσγενῇ, καθότι τῆς δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἀποφασίσει ἐκ προοιμίου περὶ τούτου. Παρατηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν ἀνάγκη, νὰ περιορισθῇ ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ, οὔτε διὰ τὸ χρῶμα, οὔτε διὰ τὴν ποιότητα, εἰς τὸ Μόναχον· ἀλλὰ νὰ προσδιορισθῇ ποιὸν καὶ χρῶμα κοινὸν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργολάβος νὰ δύναται διὰ νὰ προμηθεύσῃ ὅθεν δήποτε, διότι ὁ Ἕλλην στρατιώτης, δὲν ἀναμένει ἀπὸ τὸ χρῶμα ἢ τὴν ποιότητα τῆς τσόχας νὰ κατασταθῇ ὡραῖος· εἶναι ὡραῖος, ὅταν λερὸς καὶ ἡλιοκαυμένος στεφανώνηται μὲ μίαν δάφνην εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἐν τοσούτῳ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἡρώων τοῦ Βαλτετσίου, τῆς Γράνας, τῆς Ἀκράτας, τοῦ Κερατσινιοῦ, τοῦ Μεσολογγίου εὐχαριστοῦνται, ἀφοῦ αὐτοὶ ἄλλως δὲν κερδίζουσί τι, ἂν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου προσγενῇ ἓν ὄφελος εἰς τὴν πατρίδα.

ΚΕΦΑΛ. Ε'. Ὁπλιτισμός.

Τὸ ὁπλοστάσιον εἶναι ἓν τῶν ἀναγκαιοτέρων καταστημάτων εἰς ἓν ἔθνος· εἶναι τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας, εἶναι ἡ ἑστία ἐκείνη, ἥτις δύναται νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν βιομηχανικὸν κλάδον τοῦ ἔθνους, ἐκτὸς τῶν ἀπείρων ὀφελημάτων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν. Καὶ ὅμως καὶ τὸ κατάστημα αὐτὸ

εἶναι ἀτελές, μένει παρημελημένον· ἀκριβὴς ἔλεγχος ὡς πρός τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα καὶ αὐτοῦ τοῦ καταστήματος δὲν ὑπάρχει· ἡ τιμιότης τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις του, εἶναι ἡ καλητέρα ἐγγύησις· καθεὶς βεβαίως ἤκουσε μὲ λύπην του τὰς προσφάτους σκηνὰς τοῦ ὁπλοστασίου, ὅτι οἱ διευθύνοντες αὐτὸ ἀξιωματικοί, ἀμοιβαίως ἐπὶ καταχρήσεσι κατηγορηθέντες, εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ δίκην.

Εὔχεται καθεὶς ν' ἀποδειχθῶσι πραγματικῶς ἀθῷοι κατηγορίας, ἥτις προστρίβει μῶμον εἰς τὸν χαρακτῆρα τὸν στρατιωτικόν· ἀλλ' εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελον εἶσθαι πραγματικῶς ἔνοχοι, καὶ ἂν ἀθωωθῶσιν ἐγκληματικῶς, τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πλέον αὐστηρὰν καταδίωξιν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀπαξίωσιν. Ἑπομένως τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ στήσῃ τὴν προσοχήν του, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τιμίων ὑποκειμένων, διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος· τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔλεγχος, ὡς εἴπομεν, ἀκριβὴς εἰς τὴν διαχείρισιν δὲν ὑπάρχει.

Ἐν τοσούτῳ συνιστᾶται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ πλήρης ἐνέργεια τοῦ πυριτοδοποιείου, ἀναγκαιοτάτη διά τε τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἐξαγομένης πυρίτιδος, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἑτοίμη πάντοτε ὅση πλείστη πυρίτις εἰς τὸ κράτος.

Εἶναι λυπηρόν, ὅτι εἰσέτι δὲν προώδευσε τὸ Ἑλληνικὸν ὁπλοστάσιον, ὥστε νὰ κατασκευάζῃ ὅπλα· ἀλλὰ τοὐλάχιστον γνωρίζει τὸ ὑπουργεῖον ὑπόσα ὅπλα σώζονται εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας; Οὐδεὶς δύναται νὰ μὴν αἰσθανθῇ βαθεῖαν θλῖψιν, ὅταν πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ κατὰ καιροὺς συναχθέντα Ἑλληνικὰ ὅπλα, ἀντὶ νὰ διατηρηθῶσιν, ἀνελύθησαν εἰς ἁπλοῦν σίδηρον καὶ ἐξηφανίσθησαν. Τὰ ὅπλα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὰ ὁποῖα καὶ ἄχρηστα ἂν ἦσαν ἔπρεπε νὰ διατηρῶνται ὡς κειμήλια! ἦτον αὕτη πρᾶξις βανδαλικὴ, ἦτον ἀσέβεια! Ἡ βουλὴ, θεωροῦσα τὴν κρίσιμον ἐν γένει τῶν πραγμάτων κατάστασιν, εἶναι ἀναγκαιότατον νὰ συστήσῃ συντόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ταχυτέραν προμήθειαν ὅπλων, τοσούτων ἀναγκαίων εἰς τὸ ἔθνος.

ΚΕΦΑΛ. Ϛ'. Ἱππωνεία.

Μὲ τοσαύτας θυσίας ἐστήσαμεν ἄλλοτε τὸ ἔθνος εἰς τὸ ἱπποβότειον Ἄργος ἱπποφορβεῖον· ποῦ εἶναι σήμερον τὸ ἱπποφορβεῖον αὐτό; ποῦ εἶναι οἱ ἵπποι, οἵτινες παράγονται ἀπ' αὐτό; Σήμερον ἀγοράζομεν ἵππους, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ πλήθωσιν ἵππων χρησιμωτάτων εἰς τὸ ἔθνος αἱ πεδιάδες τοῦ Ἄργους, τῆς Ἠλείας καὶ

τῆς Βοιωτίας· ὄχι μόναν ἵππους, ἀλλ' οὐδὲ χόρτον ἔχομεν πλέον, καὶ ὀφείλομεν ν' ἀγοράζωμεν καὶ αὐτό. Ἤδη, ἂν καὶ ἀργά, συνιστᾶται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ περιποίησις τοῦ ἱπποφορβείου, ἕως οὗ πεδιάδες γονιμώτεραι καὶ πλέον ἐκτεταμέναι ἱκανοποιήσωσι τὸ ἔθνος διὰ τὰς μεγάλας ταύτας ζημίας, ἃς ὑπέστη, ἀπὸ τὴν ὀλίγωρον αὐτὴν κατάστασιν εἰς τὸ παρελθόν.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Στρατωνισμός.

Εἰς τὴν ἐπανάστασίν μας καὶ ἐπὶ Κυβερνήτου οἱ στρατιῶταί μας ἐκοιμῶντο εἰς τὸ ὕπαιθρον, καὶ κατὰ γῆς, καὶ ἦσαν ὑγιεῖς· μετέπειτα ἄλλο σύστημα ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κλινοστρωμνάς, αἵτινες δύνανται νὰ ἦναι ἀναγκαῖαι εἰς τὰ παγετώδη κλίματα, εἶναι δὲ ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ὑγείαν τῶν στρατιωτικῶν, ὡς πρὸς τὸ θερμὸν κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τὸ θέρος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπιφέρει προσέτι καὶ δαπάνην 75 χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, ἐνῷ μὲ 75.000 δραχμῶν ὁ στρατὸς ἠδύνατο νὰ οἰκονομῆται τετραετίαν ὁλόκληρον, διάγων στρατιωτικῶς ὡς πρότερον.

Ὅ,τι δὲ κυρίως ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι τὸ περὶ διαρκείας τῶν δημοσίων σκευῶν, ἥτις εἶναι ἀκανόνιστος, καὶ ἐκ τούτου προέρχονται ὄχι εὐκαταφρόνητοι καταχρήσεις. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ σώματα ἐφοδιάζονται μὲ ὑλικὸν ὁπλισμόν, δερμάτινα εἴδη, ἱπποσκευὴν, κλινοστρωμνὴν καὶ τὰ τοιαῦτα, χωρὶς ποτὲ τὸ λογιστήριον μετὰ τὴν παράδοσιν νὰ κανονίσῃ πόσα ἔτη τὰ εἴδη ταῦτα πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς χρῆσιν τῶν σωμάτων. Ὡς ἐκ τούτου οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ σωματάρχαι, ἐὰν συμβῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη φθορὰ ὀλίγον ἔπειτα μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν εἰδῶν αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἐπισκευασθῶσι ταῦτα ἐντὸς τῶν λόχων, ἐπιδεκτικὰ ἐπισκευῆς ὄντα, ἀλλάσσονται ἀδιαφόρως, οὐσῶν τῶν ἀποθηκῶν τῶν σωμάτων δίς τοῦ μηνὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν λοχαγῶν. Ὅταν δὲ ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν συσσωρευθῶσιν ἱκανὰ εἴδη, οὕτω θεωρούμενα ἐφθαρμένα, ἐπιθεωρητὴς ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου παρουσιάζεται, καὶ τὰ μὲν παραδίδει εἰς τὸ πῦρ, ἂν καὶ δύνανται νὰ ἦναι χρήσιμα εἰσέτι, τὰ δὲ εἰς ἐκποίησιν, καί τινα εἰς ἐπιδιόρθωσιν.

Εἶναι ὄθεν ἀναγκαῖον ἡ διάρκεια τῶν σκευῶν νὰ κανονισθῇ, διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατασταθῶσιν οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὰ προσεκτικώτεροι, καὶ νὰ παύσῃ πλέον αὕτη ἡ κατάχρησις· οἱ δὲ λοχαγοὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κανονισμένου χρόνου νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας ὑλικὸν πραγματικῶς ἐφθαρμένον.

ΚΕΦ. Ι.

Στρατιωτικά έκπαιδευτικά καταστήματα.

Τὸ σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων εἵλκυσε πολὺ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ κατάστημα τοῦτο, ὁ προορισμὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖος, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του, οὐδ' εἰς τὰς μεγάλας μας διὰ τὴν συντήρησίν του δαπάνας· ἐθεωρήθη καὶ αὐτὸ ὡς πρυτανεῖον ὀκνηρίας καὶ ἀριστοκρατείας στρατιωτικῆς. Τεσσαράκοντα καὶ ἓν εἶναι τὰ ἀδρῶς μισθοδοτούμενα πρόσωπα. Διοικηταί, ἀξιωματικοί, καθηγηταί, διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ διὰ νὰ διδάσκωσιν ὅλοι οὗτοι 60 μαθητάς! καὶ ἐξοδεύομεν περιπλέον, μὲ ὅλην τὴν κατάθεσίν τινων μαθητῶν 93,243 δραχ. Ποῖοι δὲ εἶναι οἱ καρποί, οἵτινες παράγονται ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο; Νέοι, μὲ ἀξιώσεις μὲν θαθμῶν, ἄμοιροι δὲ ὄχι μόνον ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἁπλῶν γραμμάτων· τοῦτο μέν, διότι οἱ νέοι εἰσερχόμενοι εἰσέρχονται ἄωροι, ξερούμενοι αὐτῶν τῶν ξοιχειωδῶν γραμματικῶν γνώσεων, καὶ χάνουσιν ἐπὶ ματαίῳ τὸ μακρὸν τοῦ χρόνου τῶν 8 ἐτῶν διάστημα, μὴ δυνάμενοι οὐδὲ τὰ γράμματα νὰ ἐκμάθωσιν, οὐδὲ τὰς ἐπιστήμας νὰ μυηθῶσι· τοῦτο δὲ διότι, καίτοι πολλοὶ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἀγνοεῖται ἂν οἱ πλείστοι ἦναι διδάσκαλοι διὰ νὰ διδάσκωσιν, ἢ διὰ νὰ μισθοδοτῶνται ἀδρῶς μόνον. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι σπουδαῖον. Δὲν πρόκειται νὰ ἀπομιμώμεθα τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν εἰς τὴν πατρίδα μας ἁπλῶς τοὺς τύπους μόνον τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ἐκείνων, καὶ νὰ ἐξοδεύωμεν εἰς μάτην καὶ τῆς νεολαίας τὸν καιρὸν καὶ τὰ χρήματά μας, καὶ αὖριον, ἐνῷ φρονοῦμεν, ὅτι ἀποκτῶμεν ἀξιωματικούς, νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτε· πρόκειται περὶ πραγμάτων, τόσῳ πλειότερον, καθόσον ἡμεῖς ἔχομεν πλειοτέραν ἀνάγκην, ἢ τὰ ὁποῖα ἀπομιμούμεθα ἔθνη.

Ἔπειτα, ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ τοῦ καταστήματος; Ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς του; Τὰ τέκνα τῶν διαπρεψάντων ἀνδρῶν, κατὰ διάκρισιν δικαίαν, καὶ αἱ εὐφυΐαι, ταῦτα ἐστάθησαν κυρίως τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν διὰ τοὺς εἰσερχομένους νέους; Ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου καταστήματος παρεβιάσθη, ὡς καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν, καὶ πνεῦμα ἄδικον, ἄπληστον καὶ ἰδιοτελές, παραγωνίσαν τὰ εὐφυῆ καὶ ἀδύνατα ὀρφανὰ τῶν ἡρώων, καὶ καταστῆσαν καὶ αὐτὸ τὸ ἱερὸν κατάστημα ἕρμαιον ἰδιοτελείας, εἰσήγαγεν ἐν αὐτῷ τέκνα συγγενικὰ τῶν συμπαθειῶν του, ἔστω καὶ ἀπὸ ἐλαχείαν πάσχοντα, ὡς νὰ ὀφείλῃ τὸ

ἔθνος νὰ θυσιάζῃ τὰ τιμαλφέστερά του συμφέροντα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰς συμπαθείας τινῶν.

Τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ ἰδῇ τὰς μεγάλας ζημίας του ταύτας χωρὶς ἀγανάκτησιν, καὶ, ἡ σκοπὸς ἐθνικὸς πρέπει νὰ διέπῃ αὐτὸ τὸ κατάστημα, ἢ πρέπει τὸ σχολεῖον αὐτὸ ὁλοτελῶς νὰ παύσῃ. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὸ σχολεῖον αὐτὸ προορίζονται νὰ ὦσι ἀξιωματικοί· ἐνῷ τὸ ἔθνος στενάζει ἀπὸ ἀλόγους τινὰς ἀνισότητας, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἀφ' ἑνὸς ἡ προτέρα δουλεία, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπανάστασις καὶ κακοί τινες ἔπειτα ὀργανισμοί, ἂς μὴ προετοιμάζωμεν καὶ ἤδη διὰ μεγάλων δαπανῶν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, πρὸς μακροτέραν δυστυχίαν τοῦ ἔθνους, τάξεις νέας προνομιούχους, ἀντικειμένας εἰς αὐτὴν τὴν αἰωνίαν τάξιν τῆς φύσεως.

Ἡ προνομιακὴ αὕτη διδασκαλία τοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων ἀντίκειται εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς κοινωνίας, ἀντίκειται εἰς αὐτὰς τὰς βάσεις τοῦ Συντάγματος· αἱ δαπάναι τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τοῦ σχολείου γίγνονται ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς· κοινὴ ὄθεν πρὸς ὅλους ἡμᾶς πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἡ διδασκαλία αὕτη. Προσὸν κυριώτερον τῶν φοιτώντων νὰ ἦναι ἡ εὐφυΐα, προσὸν τὸ ὁποῖον ἡ φύσις αὐτὴ ἔκαμε νἀνισε, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἡ πατρίς.

Ἀνάγκη ὄθεν τὸ σχολεῖον αὐτὸ νὰ μορφωθῇ ἐτι τῶν ἐξῆς βάσεων. Ἡ μὲν διδασκαλία νὰ ἦναι κοινὴ, καὶ νὰ μὴ πληρόνωνται παρ' οὐδενὸς τῶν μαθητευομένων δίδακτρα, καὶ μόνον τὴν τροφὴν καὶ τὸν ἱματισμόν του νὰ καταβάλλῃ ἕκαστος· ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν νὰ κατασταθῇ μεγαλήτερος, ἀναλόγως τῆς κλίσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἔθνους· ἡ Κυβέρνησις δὲ νὰ μὴν ἦναι ὑπόχρεως νὰ λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἀξιωματικούς, εἰμὴ ἐὰν ἤθελε λάβει ἀνάγκην. Οὐδεὶς δὲ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ σχολεῖον, ἂν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ὁπότε τότε θὰ εἰσέρχωνται διὰ τὰς ἐπιστήμας μόνον, καὶ τοιουτοτρόπως, ἀντὶ 8 ἐτῶν, ὁ χρόνος τῆς σπουδῆς των νὰ συντμηθῇ εἰς 4 ἔτη μόνον, ἱκανὰ διὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπιστημονικῆς σπουδῆς των.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ἔξοδα γραφείου.

Τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων, ὡς σημειοῦνται, εἶναι ὑπέρογκα, ἐξοδεύονται δὲ ἀναμφιβόλως ὅλα. Τὸ συμφέρον ὅμως τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς οὐδεμίαν περίστασιν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔξοδα γραφείου ἐμετριάσθησαν ὡς ἑρεξῆς.

Τοῦ ὑπουργείου	10000
Τῶν φρουραρχείων	3500
Τῆς διευθύνσεως τοῦ ὁπλοστασίου . .	600
Τῶν δύο ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ . . .	1000
Τῶν ἀκροβολιστῶν καὶ λογχιστῶν . .	1200
Τοῦ πυροβολικοῦ	500

Ἐξιπέσθησαν ὅθεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων δρ. 3440, καὶ μένει τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν εἰς δραχ. 24,644.

ΚΕΦ. ΙΕ.

Ἐνοίκια γραφείων καὶ συντήρησις οἰκοδομῶν.

Αἱ τιμαὶ τινῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων εἶναι ὑπερβολικαί, καὶ τοῦτο, διότι ἰδιοτέλειά τις διέπει τὰς πράξεις τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῶν· ἄλλοτε κατεκρίθη ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐκμίσθωσις οἰκιῶν· τοῦτ' αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ πράττηται, ὡς πληροφορούμεθα. Παρετηρήθη ἐπίσης πρὸ μικροῦ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι νὰ μὴ καταχρῶνται ἐνοικοῦντες εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τῇ δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, καὶ ὅμως τὸ ἐνοίκιον τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων εἶναι ὑπέρογκον δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον, ἐ ᾧ ἀναντιῤῥήτως ἠδύναντο νὰ ἐνοικιασθῶσιν οἰκίαι μὲ πολὺ μετριώτερον ἐνοίκιον. Φρονοῦμεν καλὸν οἱ ὑπουργοὶ νὰ δίδωσι πλειοτέραν προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, καὶ, ἐριστῶντες τὴν προσοχήν των ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, νὰ περιστέλλωσι τὰς καταχρήσεις· δὲν εἶναι καλὸν νὰ συσσωρεύωνται αὗται.

Ἡ συντήρησις οἰκοδομῶν, κατ' ἔτος ψηφιζομένη, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 109,512· ἡ ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέας ἐν ἐνεργείᾳ οἰκοδομῆς ποσοῦ 14,226 δραχ. εἰς Ναύπλιον, ὧν τὴν δαπάνην ὁλοτυχερῶς ἀναγνωρίζει, ἐκπίπτει κατὰ συνεννόησιν, ἐκ τοῦ ὅλου τῶν πρὸς συντήρησιν ἐξόδων, δραχ. 20,000 ὡς αὐτῆς μεγάλης πιθανότητος νὰ μὴ χρειασθῶσιν, ὡς συνέβη καὶ ἄλλοτε.

Μένει λοιπὸν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχ. 109,212, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς δαπάνης 2500 δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν ἑνὸς μικροῦ στρατῶνος, ἀναγκαιοτάτου εἰς τὴν θέσιν Στενὰ τῆς Φθιώτιδος, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν διερχομένων ἀπὸ τὰς διαφόρους Δυτικὰς ἐπαρχίας.

ΚΕΦ. ΙΣ'.

Μισθοὶ ἀργίας καὶ συντάξεις.

Τίθενται εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοί, καὶ, ἀποσπώμενοι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, καθ' ἣν περίστασιν ἴσως ἡ πατρὶς ἔχει

ἀνάγκην τῶν βραχιόνων των, ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ σάδιόν των, ἄνευ λόγου.

Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἀξιωματικοῦ, καθὼς καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, δὲν πρέπει νὰ καθίσταται ἔρμαιον τῶν ἀτομικῶν διαθέσεων· ἡ κυβέρνησις ἔχει δικαίωμα νὰ θέτῃ εἰς ἀργίαν ἀξιωματικούς, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἀνάγκη νὰ κανονισθῇ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ νόμος τῆς ἀργίας, νόμος τοῦ ἐπαγγέλματος, καλούμενος, ὁ κανονίζων τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς ὅρους καθ' οὓς δύνανται νὰ τίθενται εἰς ἀργίαν οἱ ἀξιωματικοί, δὲν ὑπάρχει, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι ἀναγκαιότατος. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι Κράτος εὐνομούμενον, καὶ πρέπει οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἐνασμενίζωνται μάλιστα τὴν ἀρχὴν, τοῦ νὰ θεμελιόνωνται ὅλαι αἱ πράξεις των εἰς τὸν νόμον, ἐξασφαλίζόμενοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπὸ πᾶσαν ἄλλως ἠθικὴν εὐθύνην. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νόμου τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ὅ,τι ἀπεράσισεν ἡ βουλὴ ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τὰς ὑπαγομένας εἰς τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα, τὸ αὐτὸ παρεδέχθη καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὑπαγομένας. Ἐξ πρὸς δὲ τὰς συνταξεις τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη αὐτὰς, θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἐπίσης νὰ συστηθῇ ἰδίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, νὰ εἰσάξῃ καὶ περὶ τῶν συντάξεων τῶν ἀξιωματικῶν νόμον, κανονίζοντα τὰ προσόντα τῶν συνταξιούχων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων, αἵτινες δὲν λείπουσι καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο.

Αἱ δέκα χιλιάδες δραχμαὶ, αἱ σημειούμεναι λόγῳ περιθάλψεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ Συντάγματος τελευτησάντων ἀξιωματικῶν, ἀφαιροῦνται, διότι πρέπει διὰ νόμου ν' ἀποφασισθῶσιν· ἄλλως τε ἀπεφασίσθη ἄλλοτε, ὅτι ἡ περὶ τούτου πρόνοια ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκ τῶν βουλευμάτων· καὶ διότι, ἀφοῦ πρόκειται νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ συντάξεων ἐν γένει, εἶναι ἄτοπον νὰ προσδιορίζωνται τοιαῦτα ποσὰ ἐκτάκτως.

Μένει ὅθεν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχ. 193,040: 11.

ΚΕΦ. ΙΖ'. Χωροφυλακή.

Τὸ αὐτὸ γίνεται δεκτὸν καὶ ἐνταῦθα περὶ συντάξεων, ὅ,τι ἀπεφασίσθη καὶ περὶ τῶν λοιπῶν.

Ὡς πρὸς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ἡ Βουλὴ δέον ἐστὶ νὰ κάμῃ τὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν πρέπει ἕκαστος ὑπουργὸς ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν του νὰ παύῃ τοὺς μὲν, ἢ νὰ

ἀπολύῃ τοὺς δὲ καὶ ν' ἀντικαθίστησιν ἄλλους. Τὸ σῶμα αὐτὸ συγκροτεῖται ἀπὸ πολυπαθῆ λείψανα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὑπηρετοῦντα καὶ σήμερον ἀκόμη, καὶ ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ διαφεύγῃ αὐτὸ τὰς κοινὰς περιπετείας.

Ἡ ἐπιτροπή, ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς παρῆλθε καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέσα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσιν, οὐδὲ τόση ἀνάγκη διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, εἶναι γνώμης, τὴν ὁποίαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀντικρούει, νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὴ ἡ διὰ δηλώσεως εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν συμπλήρωσις τῆς χωροφυλακῆς, φέρουσα δαπάνην νέαν 53,000 δραχ.

ΚΕΦ. ΙΗ'. Ὁροφυλακή.

Ἡ ὁροφυλακὴ ἀπεδείχθη στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐδικαίωσε τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς.

Ἂν ὁ τακτικὸς τῶν στρατῶν ὀργανισμὸς εἶναι παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσι περισπούδαστος καὶ ἀναγκαῖος, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐχ ἧττον τὸ ὀρεινὸν καὶ δύσβατον τῆς Ἑλλάδος καθίστησιν ἀναγκαῖον τὸ ἄτακτον αὐτὸ σῶμα τῆς ὁροφυλακῆς. Τὸ στοιχεῖον, ἐξ οὗ συγκροτεῖται ἡ ὁροφυλακή μας, εἶναι τοιαύτης ἐξόχου ποιότητος, ὥστε ὁ νομοθέτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμπεσούσης περιστάσεως, ἤθελε διστάσει νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς τακτικόν· λέγομεν ἀκόμη, ἤθελε πράξει ἓν ἁμάρτημα, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιμένει νὰ πράττῃ Κυβέρνησίς τις, ἐπιμένουσα νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐλευθέρους κατοίκους τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸ τακτικόν. Τὸ σῶμα αὐτὸ τῆς ὁροφυλακῆς εἶναι ὁ τύπος τῆς ἐλευθερίας, ἥτις κυριεύει εἰς τὰ ὄρη, ἐξ ὧν καταῤῥέει· ὁμοῦ μὲ τὴν πρόνοιαν τοῦ τακτικοῦ, ἡ αὔξησις καὶ περιποίησις τοιούτων στρατιωτικῶν σωμάτων εἶναι χρησιμωτάτη εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν διὰ τῆς δηλώσεως εἰσαχθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν συμπλήρωσιν καὶ προσθήκην τῆς ὁροφυλακῆς, φέρουσαν αὔξησιν 458 ἀνδρῶν, δαπάνην δὲ 133,683 δραχ. καὶ ἀναβιβάζει τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς ὁροφυλακῆς εἰς δραχ. 1,023,164:25.

Ἀλλ' ἡ Βουλή, διὰ ν' ἀποκατασταθῇ τὸ σῶμα τοῦτο ἐντελῶς τοιοῦτον, ὁποῖον παρίσταται ἀνωτέρω, ἀνάγκη νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ· ἀντὶ τῶν 8 ἀτελῶν ταγμάτων νὰ σχηματισθῶσι 4 πλήρη τάγματα, οἱ δὲ ἀναμεμιγμένοι εἰς αὐτὰ ἡμιαπόμαχοι νὰ σχηματισθῶσιν εἰς ἴδιον λόχον, χρησιμεύοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φρουρίων, καὶ τὰ σώματα αὐτὰ ἐκλεκτὰ καὶ πλήρη νὰ ἦναι ἐντελῶς μάχιμα.

Ἡ ἐπιτροπή, παραδεχομένη δι' οὓς ἐξέθηκε λόγους, τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν αὔξησιν τῆς ὁροφυλακῆς, φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ παύσωσιν αἱ ἄτακτοι στρατοσυλλεξίαι ἐκεῖναι, αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ἐθνοφυλάκων· τοῦτο εἶναι μέσον μᾶλλον καταχρήσεων. Τὸ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ σύστημα τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὸ θεσπισθὲν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, τὸ ἐννοεῖ κάλλιστα καθείς· τὸ νὰ συλλέγωνται ὅμως ἑκάστοτε, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, οἱ τυχόντες καὶ νὰ λέγωνται ἐθνοφύλακες καὶ νὰ μισθοδοτῶνται ἄνευ τινὸς ἐλέγχου, καθὼς ἐσχάτως παρετηρήθη, τοῦτο ἀντίκειται εἰς πᾶν καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον.

ΚΕΦ. ΙΘ'. Φάλαγξ.

Τὸ σῶμα τοῦτο τῶν λειψάνων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς πατρίδος ἐθεωρήθη πάντοτε ἄξιον περιποιήσεως καὶ τιμῆς· ἀλλὰ διὰ τοῦτο λυπεῖται καθεὶς μεγάλως, διότι, ἐνῷ τοιαύτη εἶναι ἡ καταγωγὴ τοῦ σώματος τούτου, ἐπροσβλήθη διὰ τῶν καταχρήσεων, αἵτινες ἐξησκήθησαν ἐπ' αὐτοῦ.

Τί εἶναι οἱ φαλαγγῖται; εἶναι τὰ λείψανα τῶν ἀγωνιστῶν, τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος ἀντήμειψεν ὅσον ἠδυνήθη ἄταξ διὰ παντός. Οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ὑποτίθενται φυσικῶς γέροντες σήμερον, καὶ ὅμως εὑρίσκει τις ἐφήβους μεταξὺ αὐτῶν, καὶ πολίτας ἄλλους, οὐδόλως ποτὲ ἰδόντας τὸν πόλεμον· εἶναι σκληρὰ ἡ κατάχρησις αὕτη καὶ προσβάλλει τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὴν φάλαγγα· ἂν ὑπῆρξαν ἐκδουλεύσεις μεταγενέστεραι, ἠδύναντο νὰ εὕρωσι πάντα τρόπον ἄλλον κατατάξεως στρατιωτικῆς καὶ μόναι αὐταί, οὐδέποτε ὅμως νὰ ὀνομάζωνται ὡς φαλαγγῖται ἄλλοι, παρ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους μόνη ἡ σφραγὶς τῆς δόξης τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἐχαρακτήρισε. Θέλουσι τάχα παρέλθει πεντήκοντα ἀκόμη ἔτη καὶ νὰ ἔχωμεν νέους φαλαγγίτας;

Φαλαγγῖται, ἐνῷ ἔλαβον τὰ γραμμάτιά των, ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα καὶ ἐκ νέου μισθοδοτοῦνται.

Ἔπειτα ἐκείνη ἡ ἀνωμαλία τῶν μισθοδοσιῶν εἶναι φαινόμενον ἐκπληκτικώτατον, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι γνώρισμα τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν διαφόρων διαθέσεων, αἵτινες ἐφάνησαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διέπουσαι τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ βλέπει τις ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς ὑποδιαιρουμένους εἰς 5 καὶ 10 τάξεις μισθοδοσιῶν.

Αἱ καταχρήσεις αὗται πρέπει νὰ παύσωσι, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀξιωθῇ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ φαλαγγίτου, ἂν δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν καταγωγήν.

Διὰ νὰ παύσωσι δὲ τὰ παράπονα ἐν γένει, νὰ δικαιωθῶσιν οἱ

ἀδικούμενοι, καὶ νὰ τεθῇ ἓν ὅριον εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν τῶν καταχρήσεων, ἡ βουλὴ ἀνάγκη νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν της καὶ αὐτὴ ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ψηφισθεισῶν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν. Τὰ μέσα ὑπάρχουσι, πᾶσα ἐναντία ἰδέα εἶναι ματαία· πρέπει νὰ ἐξορληθῇ τὸ παρελθὸν διὰ ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέλλον.

ΚΕΦΑΛ. Κ'. Κλεισμέναι χρήσεις.

Τὸ ποσὸν 4,864 δραχμῶν καὶ 16 λεπτῶν ἀφαιρεῖται, διότι ὁ σημειούμενος ἀξιωματικὸς εἶχεν ἀναχωρήσει ἄνευ ἀδείας ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οὐδέποτε χορηγεῖται μισθός· ἄλλως τοιαύτη παράβασις τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν δύναται νὰ ἔχῃ τὰς πλέον ἐπιζημίους συνεπείας.

Παρατηρεῖται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο νέον φαινόμενον, ἐνοίκιον οἰκοπέδου, ἐφ' οὗ εἶναι οἰκοδομημένος ὁ στρατὼν τοῦ πυροβολικοῦ· ἂν τὸ οἰκόπεδον ἦναι χρήσιμον εἰς δημόσιον ἀνάγκην, τότε ἐκτιμᾶται καὶ ἀγοράζεται, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ καθιερωθῇ τοιοῦτον μέσον νέων καταχρήσεων, ἡ ἐνοικίασις οἰκοπέδων. Πρέπει ὅθεν νὰ παύσῃ τοῦτο τοῦ λοιποῦ, καὶ νὰ συμμορφωθῇ τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ οἰκοπέδου, ἐὰν αὐτὸ ἀναγκαιῇ εἰς τὸ δημόσιον. Περιορίζεται ὅθεν τὸ κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων εἰς δρ. 9,416:04.

Κρατήσεις μισθῶν.

Αἱ κρατήσεις τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ 1843 δὲν φαίνονται ἐρέτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν ἐσημειώθησαν πλήρεις.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι, ἐνῷ ἡ κράτησις τῶν μισθῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων ἀπεφασίσθη γενικὴ τότε· μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους κλάδων τινῶν ἀπενεμήθη ἡ μισθοδοσία πλήρης, ἢ ἐκανονίσθη ἄλλως, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπανόρθωσις αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τῶν ὁποίων οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι θεωροῦνται πολυτιμώτεραι διὰ τὴν πατρίδα, καὶ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν εἶναι ἀφοσιωμένοι, δὲν δύνανται νὰ καταγίνωνται εἰς ἄλλον πόρον ζωῆς, μόλις δὲ ἡ μισθοδοσία των καὶ πλήρης οὖσα τοῖς ἐπαρκεῖ ὡς πρὸς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς των καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των· ἀλλὰ τοιαύτη τις ἐπανόρθωσις πρέπει νὰ γενῇ καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ νόμου, ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον εἰσήχθη εἰς τὴν βουλὴν περὶ τούτου

νομοσχέδιον, ἀλλὰ δὲν ἐσυζητήθη καὶ διὰ τοῦτο ἂς γενῇ φροντὶς νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου.

Τὸ ὅλον αὐτῶν τῶν κρατήσεων ἀναβαίνει εἰς δρ. 60,000.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀφαιρεῖ τὸ ποσὸν αὐτὸ, ἐπιφυλαττομένη εἰς τὴν ἐξακρίβωσίν του, καὶ ἀρίνουσα τὴν εἰς τὰ καθέκαστα τακτοποίησιν ὅπου ἀνήκει.

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν γενομένων ἐλαττώσεων.

Κεφ. Α.	Ἄρθρ. 1.	δρ.	8,980:—
	Ἄρθρ. 2.	»	1,449:—
	Ἄρθρ. 3.	»	1,440:—
	Ἄρθρ. 6.	»	360:—
Κεφ. ΙΑ.	. . . . .	»	3,440:—
Κεφ. ΙΒ.	. . . . .	»	20,000:—
Κεφ. ΙΓ'.	. . . . .	»	10,000:—
Κεφ. ΙΖ'.	. . . . .	»	53,000:—
Κεφ. ΙΗ.	. . . . .	»	4,864:16
Κρατήσεις μισθῶν	. . . . .	»	60,000:—
	Τὸ ὅλον	δραχ.	163,533:16

Ἐκπιπτομένου τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 4,679,807:08

μένει τὸ ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 4,516,273:92

προστίθεται ἤδη ἐνταῦθα τὸ διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ αὔξησιν τῆς ὁροφυλακῆς ἐκ δραχ. 133,683:—

Ἀπαρτίζεται τὸ ὅλον δραχμ. . . 4,649,956:92

Τοιουτοτρόπως, Κύριοι, μετὰ ἐπίπονον καὶ ἐνδελεχῆ ἐργασίαν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸν πολύπλοκον καὶ δυσχερῆ αὐτὸν προϋπολογισμὸν, κατωρθώθη ἡ δυνατὴ αὐτὴ οἰκονομία, καὶ, ἂν αἱ ἐκτεθεῖσαι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἰσακουσθῶσιν, ἂς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οὐχὶ μόνον οἰκονομία τοῦ λοιποῦ μεγαλητέρα δύναται νὰ γείνῃ, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἡ βελτίωσις, καὶ τοῦ στρατοῦ μας ἡ ἐνίσχυσις, ἡ ἐμψύχωσις τοῦ ὁποίου εἰς τὴν παροῦσαν μάλιστα ἐποχὴν ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὴν πατρίδα.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ν. Κορφιωτάκης πρόεδρος.

Ι. Περίδης.	Γεώρ. Κουβούλης.
Κ. Δαρειώτης	Π. Μοναστηριώτης.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος.	Ι. Ζάρκος.

Ὁ Εἰσηγητὴς Κλεισμένης Οἰκονόμου.

Προσελθών δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐξελέγχοντος τὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας τμήματος ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσιν αὐτοῦ, αἰτησαμένου τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας, καὶ ἐγκρινάσης τῆς βουλῆς τὴν αἴτησίν του ταύτην· ἔχει δὲ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς χηρευσάσης θέσεως τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας Γ. Ζαρειροπούλου, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 251, 337 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1849 πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας, διὰ τοῦ ὁποίου, βεβαιωθείσης τῆς διὰ κλήρου ἐκλογῆς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐτάχθη ἡ κατὰ νόμον ὀκταήμερος προθεσμία τῆς ψηφοφορίας, προσδιορισθεῖσα ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 30 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1849 εἰς τοὺς δήμους Φυγαλείας, Βώλακος, Σκυλλοῦντος, Ἀρήνης, Ἀλιφείρας, καὶ Ἀνδριτσαίνης, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία. Τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ προγράμματος παρηκολούθησαν αἱ κατὰ δῆμον ἐκλογικαὶ ἐργασίαι, καὶ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας, τὰς ἐνστάσεις καὶ ἄλλα διάφορα ἔγγραφα, λαβόντα χώραν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην γεγονότων, τὰ ὁποῖα μετὰ προσοχῆς διῆλθε τὸ τμῆμα, ἐξάγονται τὰ ἀκόλουθα.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Φυγαλείας.

Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ἀναθεωρηθεὶς κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1847, καὶ χρησιμεύσας εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐνεστώσης βουλευτικῆς περιόδου, ἔφερεν ἀριθμὸν ἐκλογέων 1829. Ἀναθεωρηθεὶς καὶ πάλιν κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1848, ἐκηρύχθη ὁριστικὸς διὰ πράξεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, μὲ μόνην τὴν ἐξάλειψιν 13 ἐκλογέων ἀποβιωσάντων· περιβεβλημένος δὲ μὲ ὅλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος, οὐδὲν παριστάνει πλημμελὲς σχετικῶς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἡ ἐφορεύσασα τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπὴ, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν σχετικὴν πρᾶξιν τοῦ δημοτικ. συμβουλίου, ἐξελέχθη δημοσίως καὶ διὰ νομίμου κληρώσεως· τηρηθείσης δ' ἀκριβῶς τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας καὶ τῆς κάλπης τακτικῶς σφραγιζομένης καὶ ἀποσφραγιζομένης, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 1823. Τῆς διαλογῆς τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέδειξεν ὑποψήφιον βουλευτὴν τὸν Κ. Χαραλάμπην Χριστόπουλον, λαβόντα ψήφους 1816 ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων.

Καὶ οὐδεμία μὲν ἔνστασις ἐγένετο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας, κατηγορήθη ὅμως ἡ ἐκλογὴ ἐνώπιον

τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν, ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Ζαρειροπούλου, καὶ διά τινος ἀναφορᾶς φερούσης ὑπογραφὰς ἄνευ ἐπικυρώσεως, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ δῆμος δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον πληθυσμὸν διὰ τοὺς σημειωθέντας ἐν τῷ καταλόγῳ ἐκλογεῖς, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου ἡ ψηφοφορία δὲν εἶναι πραγματική. Ἀλλ' ἡ ἔνστασις αὕτη, ἀντικρουσθεῖσα ὑπ' ἄλλου ἐπαρχιώτου, ἐκηρύχθη παράλογος καὶ ἀνυπόστατος ὑπὸ τῶν ἐφορευσασῶν τὴν διαλογὴν ἐπιτροπῶν, δυνάμει τοῦ λόγου, ὅτι ὁ δῆμος ἔχει ἀρκετὸν πληθυσμὸν καὶ ἀνάλογον διὰ τοὺς σημειωθέντας ἐν τῷ καταλόγῳ ἐκλογεῖς, τοὺς ὁποίους, ὡς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, δὲν ἠδύνατο νὰ παραλείψῃ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον. Προστίθεται δ' ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν Χριστοπούλων ἔχει ἀποκλειστικὴν εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐπιρροήν, καὶ παρατηρεῖται συγχρόνως, ὅτι αὐτὸς ὁ ἤδη κατηγορῶν τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογέων Κωνσταντῖνος Ζαρειροπούλος ἀπεδέχετο τὰς ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ καταλόγου ψήφους κατὰ τὸ ἔτος 1847, ὁπότε συνηγωνίζετο ὡς συνυποψήφιος τοῦ Χριστοπούλου· φέρονται δὲ εἰς ἀπόδειξιν τούτου αἱ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων ὑπογραφαί του, δι' ὧν ἀνεγνώριζε τὴν νομιμότητα καὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν πράξεων.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Βώλακος.

Τὸ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας καθυποβληθὲν ἀντίγραφον τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, φέροντος χρονολογίαν ἀρχικῆς συντάξεως τῆς 13 Ἀπριλίου 1848, παριστάνει ἐκλογεῖς 585. Ἕτερος δὲ κατάλογος, ἐν πρωτοτύπῳ προσαχθεὶς εἰς τὸ τμῆμα τῆς βουλῆς, φέρει μὲν τὴν αὐτὴν τῆς ἀρχικῆς συντάξεως χρονολογίαν, καὶ ὅλους τῆς ἐπισημότητος τοὺς τύπους· ἀλλ' οὗτος ἀναβιβάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων εἰς 870, διὰ μιᾶς προσθήκης, τὴν ὁποίαν ὑπὸ χρονολογίαν 1 Ἰουνίου 1848 κατεχώρισε κατόπιν ἐνστάσεων τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, ὡς καθορᾶται εἰς τὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ πρωτοτύπου τούτου καταλόγου ἐπίσημον πρᾶξιν αὐτοῦ· τὴν ἐπισημότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς προσθήκης ταύτης ἐκλογέων, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἐπιμαρτυροῦσι τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

1) Τὸ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1848 πρωτόκολλον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' οὗ ἐβεβαιώθη ἡ διὰ κληρώσεως ἐκλογὴ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, πρὸς παραδοχὴν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων·

2) Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης

ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 24 Ἀπριλίου 1848, δι' οὗ ἐβεβαιώθη, ὅτι τὴν εἰκοστὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παρουσιάσθη ἔνστασις πρὸς ἐγγραφὴν 289 δημοτῶν, ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον·

3) Ἕτερον πρωτόκολλον συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀπὸ τῆς 25 μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου 1848, δι' οὗ ἐβεβαιώθη, ὅτι οὐδεμία κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἐνστάσεως ἐγένετο ἀντίρρησις·

4) Ἡ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1848 πρᾶξις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ἐβεβαιώθη ἡ ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασει κλήρωσις, πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου·

5) Τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1848 πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας, δι' οὗ ἐβεβαιώθη ὁ ἐνώπιον τοῦ ἱερέως Ἱεροθέου Παππαβασιλείου κατατεθεὶς ὅρκος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου· καὶ

6) Ἡ ἀπὸ 12 Μαΐου 1848 ἀπόφασις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, δι' ἧς, παραδεχθὲν ὡς βάσιμον τὴν γενομένην ἔνστασιν, ἀπεφάσισε νὰ ἐγγραφῶσιν, ὡς καὶ ἐνεγράφησαν, οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα καὶ καταδειχθέντες δημόται. Ἅπασαι αἱ πράξεις αὗται, ὡς μαρτυρεῖ ἡ κατάστασις τῶν ἐγγράφων, διεξήχθησαν τακτικώτατα ἐν δημοσιότητι, καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομίμων τύπων.

Τὸ περὶ κληρώσεως τῆς πενταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρωτόκολλον φέρει τὰς ὑπογραφὰς δέκα μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημαρχεύοντος παρέδρου, καὶ εἶναι περιβεβλημένον μ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος.

Κατὰ τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον, ἀκριβῶς τηρηθείσης τῆς προθεσμίας τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος καὶ τῆς δημοσιότητος, κατετέθησαν εἰς τὴν κάλπην ψῆφοι 843, ἐξ ὧν, γενομένης διαλογῆς, ἔλαβον ὁ μὲν Χαραλάμπης Χριστόπουλος 770, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Ζαρειφόπουλος 71. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἡμερησίων πρὸς ψηφοφορίαν συνεδριάσεων, τῶν σφραγίσεων καὶ ἀποσφραγίσεων τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, φαίνονται τακτικῶς ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, πλὴν ἑνός, τοῦ Ἀναστασίου Σταθακοπούλου, ὄντος ἀγραμμάτου, περὶ οὗ γίνεται μνεία τοιαύτη εἰς τὰς ἐκθέσεις. Εἰσὶ δὲ ἐπίσης ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν, καθ' ἣν ἐκλείσθη τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγηθείσας, ὡς παρευρισκόμενοι εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ μέρος λαμβάνοντες εἰς τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, οἱ δημόται

Δ. Γιαννόπουλος καὶ Δ. Μοσχούλας, εἰς τὴν ἀντίθετον τοῦ δημάρχου μερίδα ἀνήκοντες.

Αὐτοὶ δ' οὗτοι παρουσιάζονται ὡς ἐνεγράμενοι κατὰ τῆς ἐκλογῆς α') καταιτιώμενοι τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς εἰκονικοῦ· καὶ, πρὸς ὑποστήριξιν τούτου, λέγουσιν ὅτι ὁ δήμαρχος, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐδημιούργησεν ἐν τῷ κρυπτῷ τὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαπατηθέντος τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου· β') διϊσχυριζόμενοι, ὅτι ὁ ἐκτεθεὶς εἰς τὴν ψηφοφορίαν κατάλογος περιεῖχε 585 ἐκλογεῖς, καὶ ὅτι, ἂν ἀναφανῶσι κατὰ τὴν διαλογὴν πλείονες τῶν 466 ψήφων, αἵτινες πραγματικῶς κατετέθησαν εἰς τὴν κάλπην, αὕτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς νοθευθεῖσα· γ') ὅτι ὁ δήμαρχος Μοσχούλας παρεβίαζε διαροτρόπως καὶ δι' ἀπειλῶν τοὺς ἐκλογεῖς· δ') ὅτι ὁ εἷς τῶν ἐνεστηκότων, ὁ Δημήτριος Γιαννόπουλος, ἐπιθέσας τὴν σφραγῖδα του εἰς τὴν ὀπὴν τῆς κάλπης, ἐζήτησε νὰ τεθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ὁ τύπος αὐτῆς χάριν τοῦ ἐλέγχου, ἀλλ' ἡ αἴτησίς του ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπερρίφθη συγχρόνως ἡ αἴτησις αὐτοῦ περὶ τῆς ἐντὸς σάκκου σφραγίσεως τῆς κάλπης. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐμφαίνονται εἰς τρία ἐπιδοτήρια ἑνὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι, μὴ ἀποδεχθέντος αὐτὰς τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐτοιχοκολλήθησαν κατὰ τὴν 30 Ἰανουαρίου 1848, τελευταίαν τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν εἰς τὸν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου ἱερὸν Ναόν.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν γενομένων ἐνστάσεων ὑπάρχει ἔκθεσις τοῦ Ἀθανασίου Δρακοπούλου, μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς οὗτος ἐκθέτει, ὅτι, μὴ γενόμενος δεκτὸς ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς πρώτης ἡμέρας, παρευρέθη δὲ καὶ ὑπέγραψεν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν λοιπῶν ἡμερῶν πλὴν τῆς τετάρτης, καθ' ἣν ἐκωλύθη ἐκ βροχῆς ῥαγδαίας· ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προθεσμίας μόνον 466 δημόται ἐψηφοφόρησαν, καὶ ὅτι τὸ ὅλον τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου δὲν περιέχει εἰμὴ 585 ἐκλογεῖς· ὅτι εἰς τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον εὑρίσκει δύο ὑπογραφὰς του πλαστάς, καὶ φύλλα μετηλλαγμένα· ὅτι ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης ἠνοίχθη καὶ προσετέθησαν ψηφοδέλτια, καὶ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐδέχθη ἐνστάσεις ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων, ἐξηγήθη δι' ἐκθέσεως ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Ἀθανάσιος Φωτόπουλος, διατεινόμενος,

ὅτι οἱ ψηφοφόροι τοῦ δήμου εἶναι πραγματικῶς **870** κατὰ τὸν ἀναθεωρηθέντα καὶ ὁριστικὸν κηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κατάλογον, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρῆσις εἰς τὴν ἐκλογήν· ὁ δὲ περιέχων τοὺς **585** εἶναι ὁ κατὰ πρῶτον ἀναθεωρηθεὶς καὶ ἀποσταλεὶς εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, ἀλλὰ ταύτην τὴν ἀποστολὴν παρηκολούθησαν ἄλλαι μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου γενομένην προσθήκην· ὅτι ἡ σφράγισις τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης εἶναι γνησία, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ἐν τῷ ἐκλογικῷ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφαὶ τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Ἀθανασίου Δρακοπούλου κλπ.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος.

Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, φέρων χρονολογίαν **1** Ἰουνίου **1847** τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ συντάξεως καὶ περιέχων **712** ἐκλογεῖς, φαίνεται μὲν, ὅτι ὑπέκυψεν εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ **1848**, καὶ, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης, ἐκηρύχθη ὁριστικὸς διὰ πράξεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου· ἀλλὰ δὲν ἀπαντῶνται αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι πράξεις, περὶ σχηματισμοῦ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὰ παράπονα καὶ ἀντιρρήσεις, περὶ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, περὶ σχηματισμοῦ καὶ ὁρκοδοσίας τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κ.τ.λ.

Δὲν εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ φακέλλου πρωτόκολλα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, περὶ τῆς διὰ κλήρου ἐκλογῆς τῆς ἐφορευσάσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς· ἀπὸ δὲ τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον ἐξάγεται, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς πρώτης ἡμέρας ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ψῆφοι **37**, καὶ ὅτι ἡ κάλπη ἔμεινεν ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παρισταμένου εἰς τὴν ἐκλογὴν σωματάρχου Γ. Τόμπρα, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἐγένετο διακοπὴ τῆς ψηφοφορίας, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπεμβαίνει ἡ ἔνοπλος δύναμις· ἡ ἐξακολούθησις αὕτη ἐγένετο ἀπὸ τῆς **19** μέχρι τῆς **25** Φεβρουαρίου κατόπιν νέου προγράμματος, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξιν τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας. Ψηφοφορησάντων δ' ἐκλογέων **584**, ἔλαβον ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς, ὁ μὲν Κωνσταντῖνος Α. Ζαρειφόπουλος **508**

ὁ δὲ Χαραλάμπης Χριστόπουλος **75**

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἐγέναντο ὑπό τινων δημοτῶν αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις, ὅτι τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, ἐξαιρέσαν τοῦ ὁρκωτικοῦ καταλόγου **150** δημότας ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, προσέθηκε **250** παιδάρια ἡλικίας μόλις **10** ἐτῶν· ὅτι ἡ παρανομία αὕτη ἐγένετο κατάδηλος κατὰ τὰς ὥρας

τῆς ψηφοφορίας, ὁπότε, ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ἐκεῖ σεπαρευρεθέντων Νομάρχου Ἀρκαδίας, ὑπομοιράρχου Κρητικοῦ καὶ τοῦ ἐνωματάρχου Π. Κλήρη, ἀπεπέμποντο γέροντες προσερχόμενοι εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ παρεδέχοντο οἱ ἀνήλικες, τοὺς ὁποίους μὲ ἐπίθετα ἄλλα ἢ τὰ πραγματικὰ κατέγραφεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ πρωτόκολλον· ὅτι ἀπὸ σκοποῦ πλαγίου εἶχεν ἀναβλυθῇ ἡ ψηφορία μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, καὶ οὐχὶ δι' ἐπέμβασιν στρατιωτικὴν, ὡς διατείνεται ἡ ἐπιτροπὴ· καὶ τέλος οἱ ἐνιστάμενοι ἐξαιτοῦνται ἵνα ἡ βουλὴ, λαμβάνουσα τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Κ. Α. Ζαρειφοπούλου **250** ψήφους, ἤτοι τὰς ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων παίδων κατατεθείσας, καὶ προσθέσῃ εἰς τὴν τοῦ Χριστοπούλου τὰς **150** τῶν ἀποκλεισθέντων γερόντων.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἄλλοι δημόται ἔφερον ἀντιρρήσεις, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τὰς ἀπέρριψεν ὡς ἀνυποστάτους, καὶ ὡς μὴ δυναμένη νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν ὁριστικότητα τοῦ καταλόγου.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Ἀρήνης.

Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, κατὰ τῆς ὁριστικότητος τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀπαντᾶται ἔνστασις, φέρει ἀριθμὸν ἐκλογέων **643**, καὶ ὡς τύπον τῆς ὁριστικότητός του τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πρᾶξιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὑπὸ χρονολογίαν **1**. Ἰουλίου **1848**.

Τὸ περὶ ἐκλογῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρωτόκολλον φέρει Στοιχ. Γ. καὶ χρονολογίαν **17** Δεκεμβρίου **1848**· παριστάνει ὡς ἐνεργηθεῖσαν ἐν τάξει τὴν κλήρωσιν, δι' ἧς ἀνεδείχθησαν μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ. Φώτιος Α. Τσίρου, Παναγιώτης Πόθου, Ἀνδρέας Παππαδῆμος, Βλάσης Μπεκρῆς, καὶ Θεοχάρης Μακρυγιάννης καὶ εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ **8** μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὧν τὰ ἓξ ἀγράμματα ὄντα ὑπεγράφησαν διὰ τῆς χειρὸς τῶν δύω γραμματισμένων· φέρει δὲ τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημαρχεύοντος παρέδρου, ὅστις παρευρέθη εἰς τὴν πρᾶξιν.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο καθυπεβλήθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον δι' ἀναφορᾶς τῆς δημαρχίας, χειρὶ τοῦ γραμματέως Σασαλιάδου, γεγραμμένης ὑπ' ἀριθ. **952** καὶ χρονολογίαν **18** Δεκεμβρ. **1848**. Καὶ αὕτη μὲν εἶναι καταχωρισμένη εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἐπαρχείου ὑπ' ἀριθ. **3668**, τὸ κείμενον δ' αὐτῆς ἔχει οὕτως.

«Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. **3501** ἐγκυκλίου διαταγῆς του, συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀρήνης, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι, καὶ, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐνήργησε τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον **18** τοῦ περὶ ἐκλογῆς

τῶν βουλευτῶν νόμου κλήρωσιν, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς πενταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Γ. Ζαρειφοπούλου.

Ἀντίγραφον δὲ τῆς ὑπὸ στοιχ. Γ. πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπικυρωμένον σᾶς διευθύνομεν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εὐπειθέστατος.

Ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος Ἀρήνης

Π. Μισιχρόνης. »

Τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον παριστάνει τακτικῶς διεξαχθεῖσαν τὴν ψηφοφορίαν, κατὰ τὰς ὁρισθείσας διὰ τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος ἡμέρας· ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ ἐκθέσεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκρούουσαι τὰς περὶ ἐπεμβάσεων τῆς ἐνόπλου δυνάμεως διαδόσεις τινῶν δημοτῶν, καὶ εἶναι γεγραμμένον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Σασαλιάδου γραμματέως τῆς δημαρχίας, ὅστις φαίνεται προσυπογεγραμμένος εἰς τὰς ἐκθέσεις· ἐψηφοφόρησαν κατ' αὐτὸ ἐκλογεῖς **627** καὶ ἔλαβον, γενομένης τῆς διαλογῆς, ὁμὲν Χαραλάμπης Χριστόπουλος ψήφους **615**

ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Ζαρειφόπουλος **10**

Δι' ἀναφορῶν πρὸς τὴν βουλήν, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ δι' ἐνστάσεως τοῦ Κωνστ. Ζαρειροπούλου, καταχωρισθείσης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, κατηγορεῖται ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου τούτου, διὰ τὰ ἑξῆς. Ὅτι ἡ διευθύνασα τὴν ἐκλογὴν ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι παράνομος· διότι, ἐνῷ ἡ πραγματικῶς ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐσύγκειτο ἀπὸ τοὺς ΚΚ. Ἀνδρέαν Ν. Σάσσαλον, Φώτιον Γιαννακόπουλον, Φώτιον Νικολακόπουλον, Γεώργ. Βασιλόπουλον καὶ Καλόγηρον Σταματόπουλον, ὁ ἔπαρχος Ὀλυμπίας, ἰδών, ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν μερίδα τοῦ Χριστοπούλου, κατώρθωσε, δι' ἀπειλῶν πρὸς τὸν δημαρχεύοντα πάρεδρον, ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν γνησίαν πρᾶξιν τοῦ συμβουλίου δι' ἄλλης, παριστανούσης ὡς ἐκλεχθέντα τὰ μέλη τῆς διεξαγαγούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς. Εἰς ἀπόδειξιν τούτου, προσήχθη δευτέρα πρᾶξις τοῦ δημ. συμβουλίου, ὑπ' ἀριθ. **1** καὶ χρονολογίαν **25** Ἰανουαρίου **1849**, δι' ἧς κηρύττεται ὡς παράνομος ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ ὡς γνησία ἡ ὡς ἀνωτέρω κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐνστάσεων ἐκλεχθεῖσα· ἀλλ' ἡ πρᾶξις αὕτη, φέρουσα δι' ἄλλης χειρὸς ὑπογεγραμμένους τοὺς ἀγραμμάτους δημοτικοὺς συμβούλους, δὲν εἶναι περιβεβλημένη μὲ τύπον τινὰ ἐπισημότητος. Προσάγεται πρὸς τούτοις καὶ ἓν ἰδιαίτερον γραμμάτιον τοῦ Κ. Γεωργ. Χριστοπούλου πρός τινα

Γερακαλόγηρον, δι' οὗ τὸν προσκαλεῖ εἰς τὸ χωρίον Ἄλβενον ὡς μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς δημαρχίας Σασαλιάδης κατεχώρισεν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν ἐνστάσεων ἔκθεσιν, διὰ τῆς ὁποίας βεβαιοῖ, ὅτι τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς τακτικῶς ἐνεργηθείσης κληρώσεως μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰσὶν ὁ Ἀνδρέας Σάσαλος, Φώτιος Γιαννακόπουλος, Γεώργ. Βασιλόπουλος, Φώτιος Νικολακόπουλος καὶ Καλόγηρος Σταματόπουλος· ὅτι ὁ ἔπαρχος προσεκάλεσε μετὰ ταῦτα τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον, καὶ δι' ἄλλης πράξεως, γραφείσης ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Χριστοπούλου, ὑποκατέστησεν ἄλλα ὀνόματα, τὰ εἰς τὴν ψηφοφορίαν λαβόντα μέρος. Εἰς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τούτων, προσήγαγε τὴν ὑπ' ἀριθ. **202** διαταγὴν τοῦ ἐπαρχείου, παρὰ πόδας τῆς ὁποίας φαίνονται γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τούτων, ὡς γνωστοποιούμενα ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον, καὶ τὸ σχέδιον τῆς ὑπ' ἀριθ. **952** ἀπὸ **18** Δεκεμβρίου **1848** ἀναφορᾶς τῆς δημαρχίας πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον εἶναι μὲν ὅμοιον τοῦ πρωτοτύπου, κατὰ τὴν ἀνωτέρω σημειωθεῖσαν ἀντιγραφήν, ἀλλ' ἐντὸς τούτου περιέχεται καὶ ἡ ἑξῆς περικοπή.

« Καὶ ὡς μέλη τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀνεδείχθησαν οἱ Ἀνδρέας Σάσσαλος, Φώτιος Καψόκολος (ὁ καὶ Γιαννόπουλος), Φώτιος Νικολακόπουλος, Γεώρ. Βασιλόπουλος καὶ Καλόγηρος Σταματόπουλος. »

Τὸ σχέδιον τοῦτο φαίνεται μὲν ὑπογεγραμμένον μὲ τὰ ἀρκτικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου, ἀλλ' ἡ ἐκτύπωσις τούτων φαίνεται βεβιασμένη, καὶ παρατηρεῖται εὐκαταλήπτως ἀνομοιότης πρὸς ἐκεῖνα τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τῆς ἀναφορᾶς ὑπογραφῆς.

Ὁ αὐτὸς Σασσαλιάδης κατηγορεῖ διὰ τῆς ἐκθέσεώς του τὴν κάλπην, ὡς παραγεμισθεῖσαν ἐντὸς τῆς οἰκίας του, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς· ἡ αὐτὴ δὲ κατηγορία ἐγένετο καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐνστάσεων, καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς προσέτι, ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας παρεβιάζετο ἡ ἐκλογὴ ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου Κλήρη, ἐμποδίζοντος τῶν ψηφοφόρων τῆς μερίδος τοῦ Κ. Ζαρειφοπούλου εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός των.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων, κατεχωρίσθησαν ἀντιρρήσεις εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἡ δὲ πλειονοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν ἐκήρυξεν αὐτὰς ἀνυποστάτους καὶ ψευδεῖς, ἐπιφέρουσα,

ὅτι βλέπων ὁ Κωνστ. Ζαρειφόπουλος τὴν ἀποτυχίαν κατέφυγεν εἰς τοιαῦτα ψεύδη· ὅτι παρ' αὐτοῦ δωροδοκηθεὶς ὁ γραμματεὺς τῆς δημαρχίας Σασσαλιάδης διὰ 40 ταλλάρων, ἔπλασεν ἄλλα ψεύδη πρὸς κατάκρισιν τῆς ἐκλογῆς, ἥτις διεξήχθη ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ νομιμότητι.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Ἀλιφείρας.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος, ἀναθεωρηθεὶς κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ **1848**, ὡς ἡ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πρᾶξις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, περιέχει **710** ἐκλογεῖς.

Πρωτόκολλον περὶ τῆς διὰ κλήρου ἐκλογῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀπαντᾶται μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, τὸ δὲ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον παριστάνει τὰ ἑξῆς·

Ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ δήμαρχος Ἀλιφείρας ἀνέβαλε τὴν ἐκλογὴν μέχρι δευτέρας κοινοποιήσεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. **49** προγράμματός του, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· τούτων δὲ συνελθόντων τὴν ἐπιοῦσαν, ἐκήρυξε διὰ πράξεων καὶ προγράμματος, ὅτι ἀναβάλλει τὴν ἐκλογήν, μέχρις οὗ διαταχθῶσι τὰ δέοντα, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἔνοπλος δύναμις ἐπεμβαίνει εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, ὁ δὲ ἔπαρχος προσῆλθεν εἰς τὸν δῆμον καὶ προτρέπει τοὺς ψηφοφόρους νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῆς θελήσεώς του. Κατόπιν τῶν πράξεων τούτων, φαίνεται πρόγραμμα τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ χρονολογίαν **9** Φεβρουαρίου **1849**, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκήρυξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, τὴν ὁποίαν τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον παριστάνει ὡς ἐνεργηθεῖσαν, συμπράξαντος καὶ τοῦ δημάρχου ἀπὸ τῆς **9** μέχρι τῆς **16** Φεβρουαρίου, χωρὶς νὰ προηγηθῇ νέον πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας περὶ προδιορισμοῦ τῶν ἡμερῶν τούτων, καὶ ὡς ψηφοφορήσαντας ἐκλογεῖς **798**, τῶν ὁποίων αἱ ψῆφοι, γενομένης τῆς διεκλογῆς ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργησάσης ἐναντίον τῆς πλειονοψηφίας ἥτις διϊσχυρίζετο ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν πραγματικὴ ψηφοφορία, ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ὑποψήφιον Κωνστ. Α. Ζαρειφόπουλον.

Ὑπάρχει εἰς τὰ πρακτικὰ ἀντίγραφον ἐπίσημον ἑνὸς πρωτοκόλλου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ δήμαρχος Ἀλιφείρας, ὑπὸ χρονολογίαν **25** Ἰανουαρίου ἐν Ζάχᾳ, βεβαιοῖ, ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας καὶ εἰσὶν ἀνύπαρκτοι οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐκήρυξε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή· ὅτι εἶναι ψεῦδος ἡ λεγομένη ἐπέμβασις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ ὅτι ὁ ἔπαρχος, μεταβὰς εἰς τὸν δῆμον, δὲν διέμεινεν εἰμὴ μόλις **3** ὥρας καὶ ἀνεχώρησεν, ἀφοῦ δι' εὐφήμων λόγων προέτρεψε νὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῆς ἐκλογῆς.

Δι' ἀναφορᾶς **440** δημοτῶν Ἀλιφείρας, χρονολογουμένης τὴν **20** Φεβρουαρίου, κατηγορεῖται ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὡς μηδόλως γενομένη· ὅτι ἅπαντες οὗτοι προσῆλθον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας νὰ καταθέσωσι τὰς ψήφους των, ἀλλ' εὗρον ἀναβεβλημένην τὴν ἐκλογήν, διὰ τῶν τεχνασμάτων τοῦ ὑποψηφίου Κωνστ. Ζαρειφοπούλου, ὅτις, ἀπέναντι τῆς θελήσεώς των, ζητεῖ διὰ νοθεύσεων ν' ἀναδειχθῇ βουλευτής, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ λογισθῶσιν αἱ ψῆφοί των ὡς δεδομέναι ὑπὲρ τοῦ Χαραλάμπους Χριστοπούλου.

Δι' ἄλλης ἀναφορᾶς ἄλλων δημοτῶν, χρονολογουμένης τὴν **25** Ἰανουαρίου, κατηγορεῖται ὡς εἰκονικὴ ἡ ἀναφανεῖσα ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ὡς εἰκονικὸς ὁ παρουσιασθεὶς κατὰ τὴν α. ἡμέραν ἐκλεκτικὸς κατάλογος, καὶ ἐπιφέρεται, ὅτι ἡ εἰκονικὴ αὕτη ἐπιτροπή, ἰδοῦσα ὅτι ἀποτυγχάνει τοῦ σκοποῦ της, ἀπεσύρθη ἀναβαλοῦσα τὴν ἐκλογήν, καὶ κρύπτεται εἰς τὰ δάση κτλ.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος, περιβεβλημένος μὲ τὸν τύπον τῆς ὁριστικότητος διὰ πράξεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου ὑπὸ χρονολογίαν **2** Ἰουλίου **1847**, περιέχει ἐκλογεῖς **1311**. Οὗτος ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐνεστώσης βουλευτικῆς περιόδου, ὑπεβλήθη εἰς τὴν νενομισμένην ἀναθεώρησιν, κατὰ τὴν **20** Σεπτεμβρίου **1848**, ἐκ τῶν πράξεων τῆς ὁποίας, ὑπογεγραμμένων ἀπὸ τοὺς παρέδρους καὶ ἱερεῖς τοῦ δήμου, ἀνεβιβάσθη διὰ προσθαφαιρέσεων εἰς **1405** ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων. Μετὰ τὴν συνεδρίασιν δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν παραπόνων πρὸς παραδοχὴν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, ἥτις κατὰ τὸ πρωτόκολλον ἔλαβε χώραν ἀπὸ τῆς **21** μέχρι τῆς **29** Σεπτεμβρίου, τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον περιέβαλεν αὐτὸν μὲ τὸν τύπον τῆς ὁριστικότητος· ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. **1200** ἀπὸ **29** Ὀκτωβρίου **1848** ἀναφορᾶς τοῦ δημαρχεύοντος παρέδρου, ἥτις κατεχωρίσθη ὑπὸ τὸν ἀριθμ. **3059** τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπαρχείου.

Πρωτόκολλον περὶ τῆς διὰ κληρώσεως ἐκλογῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀπαντᾶται· ψηφοφορία δὲ δὲν ἐνηργήθη κατὰ τὰς ὁρισθείσας διὰ τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος ἡμέρας, διότι ἡ ἀναφανεῖσα ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Κ. Ζαρειτόπουλον, τὸν καὶ ὑποψήφιον βουλευτήν, ἀπὸ τὸν Α. Φραγγαντώνην, Ἀναγν. Ν. Γερακιώτην καὶ Γαλάνην Παππαδόπουλον, ἀνέβαλε διὰ πράξεώς της τὴν ψηφοφορίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος ἀνεθεωρήθη ἀτάκτως, μὴ σχηματισθέντος ἐννόμως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς κληρώ-

σεως τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν παραπόνων καὶ ἀντιῤῥήσεων. Τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς ἀναβολῆς ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐξαιτούμενος τὰς περαιτέρω ὁδηγίας· τοῦτο δὲ διέταξε νὰ προτραπῇ εἰς τὸ ἔργον της ἡ ἐπιτροπή, νὰ τῇ παρατηρηθῇ ὅτι δὲν εἶχεν ἁρμοδιότητα νὰ ἀναβάλῃ τὴν ψηφοφορίαν κ. λ. π.

Εἰς τὸ κατάστημα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ὅπου κατὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου ὑπῆρχον ὅλων τῶν λοιπῶν δήμων αἱ κάλπαι, τοιαύτη ἐκ τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης δὲν εἶχε προσαχθῇ· ἀπαντῶνται ὅμως εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν ἐνστάσεων ἐκθέσεις καὶ ἐνστάσεις τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Κων. Ζαρειφοπούλου, διϊσχυριζομένου δι' αὐτῶν ὅτι ἡ ψηφοφορία, ἀναβληθεῖσα τὸ πρῶτον, ἤρχησε τὴν 7 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 11 τοῦ αὐτοῦ, ὅτε διεκόπη, καὶ ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς 27 τοῦ ἰδίου μηνὸς διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀκταήμερος προθεσμία.

Πεντακόσιοι περίπου δημόται διεμαρτυρήθησαν δι' ἀναφορᾶς των ἐναντίον τοῦ Κωνσταντίνου Ζαρειφοπούλου, ὡς ἀθεμιτουργοῦντος ἀναιδῶς ἐν πλήρει στάτῃ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐζήτησαντο νὰ λογισθῶσιν αἱ ψῆφοί των ὑπὲρ τοῦ Χαρ. Χριστοπούλου, ἀφοῦ, ἀναβαλὼν αὐτογνωμόνως τὴν ἐκλογήν, δὲν τοῖς ἄφησε νὰ καταθέσωσι τὰς ψήφους των, παρουσιάζει δὲ ψηφοφορίαν εἰκονικήν, χωρὶς νὰ συνεδριάσῃ ἐπιτροπὴ εἰς τὸν προσδιωρισμένον ναόν, χωρὶς ν' ἀνοιχθῇ πρωτόκολλον πρὸς ψηφοφορίαν, καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ νέον ὑπὸ τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς ἐκδεδομένον πρόγραμμα προσδιορισμοῦ νέας προθεσμίας μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν παράνομον ἀναβολήν. Τὰ αὐτὰ ἐβεβαίωσε δι' ἐκθέσεώς του, καταχωρισθείσης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν ἐνστάσεων, καὶ τὸ μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Π. Α. Ζαρειφόπουλος.

Ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.

Πλειονοψηφία, σχηματισθεῖσα ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Φυγαλείας, Ἀρήνης καὶ Βώλακος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς γενομένας ἐνστάσεις καὶ ἀντιῤῥήσεις, ἀπέκρουσε τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης, ὡς μὴ ἐνεργήσασαν πραγματικὴν ψηφοφορίαν, καὶ ὡς μὴ δυναμένην νὰ συμπράξῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διαλογῆς· προέβη δὲ εἰς ταύτας ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἐπάρχου καὶ ἀπέδωκε ψήφους εἰς μὲν τὸν Χαρ. Χριστόπουλον ἐκ τοῦ δήμου

Φυγαλείας	1816
Βώλακος	770
Σκυλλοῦντος	75
Ἀρήνης	615
	3276
Εἰς δὲ τὸν Κων. Ζαρειφόπουλον ἐκ τοῦ δήμου	
Ἀρήνης	10
Βώλακος	71
Σκυλλοῦντος	508
Ἀπεδόθησαν προσέτι εἰς τοῦτον διὰ πράξεως τῆς μειονοψηφίας, συγκειμένης ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν δήμων Σκυλλοῦντος καὶ Ἀλιφείρας, αἱ ψῆφοι τοῦ δήμου Ἀλιφείρας	797
Τὸ ὅλον . . .	1386

Παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεστάλησαν πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς γεγονότων τὸ πρῶτον μὲν ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας Κ. Δούκας Κ. Δούκας, κατόπιν ὁ ἐσχάτως διορισθεὶς Νομάρχης Μεσσηνίας Κ. Π. Ν. Νέγκας, καὶ μετέπειτα προσέτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἕνεκεν ἐξετάσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκλογικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ἐν Μεσσηνίᾳ ἀντεισαγγελεύς.

Καὶ ἀπὸ μὲν τὰς ἐκθέσεις καὶ ἐξετάσεις τοῦ νομάρχου Κ. Δούκα ἐξάγεται, ὅτι ψηφοφορία πραγματικὴ εἰς τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης καὶ Ἀλιφείρας οὐδόλως ἔλαβε χώραν, καὶ ὅτι ψευδῆ καὶ νόθα ὅλως εἰσὶ τὰ παρουσιασθέντα ἀποτελέσματα· ὅτι ἡ ἀποδοθεῖσα εἰς τὸν ἔπαρχον πλαστογράφησις τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἀρήνης εἶναι ἀναιδὴς συκοφαντία, κιβδήλου ὁμολογουμένως ὄντος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γραμματέως τῆς δημαρχίας Σασαλιάδου· ὅτι οὐδεμία ἐπέμβασις ἐκ μέρους τοῦ ἐπάρχου ἢ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἔλαβε χώραν εἰς τὰς ἐκλογάς, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος Ζαρειφόπουλος ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ὡμολόγησεν· ὅτι ὁ δήμαρχος Φυγαλείας εἶναι παντοδύναμος εἰς τὸν δῆμόν του· ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη τακτικῶς καὶ ὅλαι αἱ ψῆφοι ἐρρίφθησαν ὑπὲρ τοῦ Κ. Χριστοπούλου, καὶ τέλος ὅτι ὅλαι αἱ συκοφαντίαι καὶ κατηγορίαι ἐχαλκεύθησαν ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Ζαρειφοπούλου, καὶ κατηγορίαι ἐχαλκεύθησαν ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Ζαρειφοπούλου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καλυφθῇ δι' αὐτῶν ἡ ἀποτυχία του, κλπ.

Ἀπὸ ἐκείνας δὲ τοῦ Νομάρχου Κ. Νέγκα προκύπτει, ὅτι ἡ πρᾶξις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἀρήνης εἶναι εἰκονικὴ, ὑποστηριζομένου τούτου ἀπὸ τὰς καταθέσεις τοῦ γραμ-

ματείως τῆς δημαρχίας Σασαλιάδου, ἀπὸ ἐκείνας τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἄλλα ἔγγραφα. Ὁ Νομάρχης οὗτος συνεκάλεσε τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαλογὴν τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης· ἀλλ' ἐκεῖναι τῶν δήμων Ἀρήνης, Φυγαλείας καὶ Βώλακος καὶ δύο ἐκ τῶν τῆς Ἀνδριτσαίνης ἀπέκρουσαν τὸ μέτρον τοῦτο δι' ἀναφορᾶς των, καὶ διεκήρυξαν ὅτι δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τοιαύτην διαλογήν, διότι ἔπαυσαν πλέον τῶν καθηκόντων των, ἐνεργηθείσης ἅπαξ τῆς διαλογῆς τῶν προσαχθεισῶν ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ καλπῶν, καὶ δηλωθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ διότι δὲν ἀναγνωρίζουσι κάλπην τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης, ὡς μὴ ἐνεργηθείσης πραγματικῶς τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν προσδιωρισμένον χρόνον καὶ τόπον. Ἀπέναντι τῆς ἐνστάσεως ταύτης συνῆλθον **13** μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἄλλων δήμων εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς διαλογῆς· ταῦτα δὲ, λαβόντα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἀνδριτσαίνης προσαχθὲν ἐκλογικὸν πρωτόκολλον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐψηφοφόρησαν **2009** ἐκλογεῖς ἀπὸ τῆς **7** μέχρι τῆς **11** Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ **27** τοῦ αὐτοῦ μέχρι τῆς **1** Μαρτίου, ἤνοιξαν τὴν συγχρόνως προσαχθεῖσαν κάλπην, καὶ κατελόγισαν τὰς ἐξ αὐτῆς προελθούσας ψήφους **1937** ὑπὲρ τοῦ Κωνσ. Ζαρειφοπούλου. Πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν ἐκλογέων, ὑπερβαίνοντος ἐκεῖνον τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἐπαρρουσίασεν ὁ ὑποψήφιος οὗτος ἄλλον κατάλογον, ἀναβιβάζοντα εἰς **2009** τὸν ἀριθμὸν διὰ μιᾶς ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πράξεως ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, συγκειμένου ἀπὸ τὸν Ἀναγν. Ζαρειφόπουλον, ἀδελφὸν τοῦ ὑποψηφίου, καὶ τρία ἄλλα ἀγράμματα μέλη. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης προσέθηκεν αὐτεπαγγέλτως τὰ πλεονάζοντα ὀνόματα, χωρὶς νὰ δοθῇ ἔνστασίς τις εἰς τὸ ὁρκωτικὸν τοῦτο δικαστήριον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας Κ. Νέγκας, κατόπιν τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ ἐξετάσεων, ἐκήρυξεν ὡς εἰκονικὸν καὶ πλαστὸν ἀναμφισβητήτως τὸν κατάλογον τοῦτον.

Ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος, καὶ διασκεφθεῖσα ὡς ἀκολούθως.

Ἐπειδὴ αἱ ἐξετάσεις καὶ πράξεις τῶν ἐκτάκτως ἀποσταλέντων νομαρχῶν δὲν πρέπει παντελῶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, οὐδὲ νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν κρίσις τις ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην νομολογίαν τῆς βουλῆς· διότι τοιαῦται ἀποστολαὶ ἔκτακτοι, καὶ ἐξετάσεις διοικητικαὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμον· πράξεις μάλιστα ἐκτάσεις, ἀνα-

φοραὶ καὶ γνωμοδοτήσεις διοικητικαὶ, διαφεύγουσαι τὸν δημόσιον ἔλεγχον, οὔτε ὀρθὸν εἶναι, οὔτε δύνανται κατὰ νόμον νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐν περιπτώσει διενέξεων, ὁ ὅμος ὥρισε νὰ γίνωνται ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἐπειδὴ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φυγαλείας, ἡ κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἔνστασις εἶναι προφανῶς ἀνυπόστατος· διότι ὁ κατάλογος εἶναι περιβεβλημένος μὲ ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, καὶ διότι αὐτὸς οὗτος ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τῆς ἀρχικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐνεστώσης περιόδου, ἐξ ἧς προκύπτουσιν οἱ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀναγνωρισμένοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας.

Ἐπειδὴ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Βώλακος, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων μέχρι τῶν **870** ἐκπηγάζει ἀπὸ τακτικὴν προσθήκην προσώπων, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, γενομένην ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τῶν νομίμων διατυπώσεων παρὰ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, οἱ δὲ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἐνισταμένων καταψεύδονται, ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς ἐπισήμους πράξεις τῶν μέχρι τῆς ὁριστικότητος τοῦ καταλόγου ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἐμφανομένας εἰς τὸ ἐκλογικὸν πρωτόκολλον· αὐταὶ δ' αὗται αἱ ὑπογραφαὶ καταψεύδουν ἀριδήλως τὰ λεγόμενά των, καὶ ὡς πρὸς τὴν σφράγισιν τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, διότι, ἀφοῦ εἶχον πᾶσαν ἐλευθερίαν νὰ ὑπογράφωνται ὡς παρευρισκόμενοι εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ ὡς ἐπιθέτοντες σφραγίδας εἰς τὴν κάλπην, εἶναι πάντῃ ἀπίθανον τὸ ὅτι δὲν τοῖς ἐπετράπη νὰ ἐπιθέσωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ τὸν τύπον τῶν σφραγίδων. Αἱ ὑπογραφαὶ των, αὗται ἀποδεικνύουσαι τὴν τήρησιν τῆς δημοσιότητος τῆς ἐλευθερίας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας, καταψεύδουσι καὶ τὰς ἄλλας ἐνστάσεις των περὶ παραβιασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ δημάρχου, καὶ ἀποδεικνύουσι σύνολα ὡς ψευδῆ καὶ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Ἀθανασίου Δρακοπούλου, περὶ πλαστογραφήσεως δύο ὑπογραφῶν του εἰς τὸ πρωτόκολλον, διότι ἅπασαι αἱ ἐκθέσεις φαίνονται ὑπογεγραμμέναι παρ' αὐτοῦ μὲ ὁμοιοτύπους χαρακτῆρας, καθὼς καὶ παρὰ τῶν ἐνισταμένων.

Ἐπειδὴ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Σκυλλουντος, αἱ κατὰ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεις περὶ ἱκανῶν καὶ ἀνικάνων δημοτῶν, ὡς μὴ δοθεῖσαι ἐν καιρῷ τῆς ἐκδικάσεως αὐτοῦ, δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν· διότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, προσβαλλομένης ταυτοτρόπως τῆς ἐντὸς τῶν νομίμων τύπων διατασσομένης

ὁριστικότητος τῶν καταλόγων, καταντῶσιν ἀτελεύτητοι αἱ ἐκλογαί.

Ἐπειδή, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀρήνης, ἡ σύγκρισις τοῦ πρωτοτύπου τῆς ὑπ' ἀριθ. **952** ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον, μὲ τὸ προσαχθὲν ὑπὸ τοῦ γραμματέως Σασαλιάδου σχέδιον αὐτῆς, ἀποδεικνύει πλαστὸν τὸ τελευταῖον· καὶ, καθ' ὅσον αὐτὸς οὗτος ἔγραψε καὶ τὰ δύο, ἔπεται ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι καὶ αὐτουργὸς τῆς πλαστογραφήσεως. Τοιοῦτον ἐπομένως πλαστὸν ἔγγραφον, προσαχθὲν ὡς μέσον ἀποδείξεως πρὸς ἐπιβάρυνσιν τῆς ἐναντίον τοῦ ἐπάρχου κατηγορίας, δὲν καταψεύδει ἁπλῶς αὐτήν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν προσεβλήθη ἡ περὶ κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρᾶξις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἀλλὰ παρέχει ἱκανὰν ῥῶσιν, ὥστε νὰ σχηματισθῇ καὶ πεποίθησις, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν κατὰ τοῦ Σασαλιάδου λεγομένων, περὶ τοῦ ὅτι δηλαδὴ δωροδοκηθεὶς ἐξέθεσεν ἐνστάσεις ἐναντίον τῆς εἰρημένης πράξεως, καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ὡς εἰκονικῶς δῆθεν γενομένης τῆς ψηφοφορίας· καθόσον μάλιστα αὐτὸς οὗτος ὁ Σασαλιάδης ἔγραψε καὶ συνυπέγραψε μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅλας τὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ψηφοφορίας πράξεις, ἡ τοιαύτη πεποίθησις ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον.

Ἐπειδὴ τὸ προσαχθὲν ἰδιαίτερον γραμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Χριστοπούλου δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀπόδειξιν, ἀπέναντι ἐπισήμων πράξεων, καθόσον μάλιστα ἀμφιβάλλεται ἡ γνησιότης του, περὶ τοῦ ὅτι ἄλλα ἦτον τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ πρὸς τούτοις καὶ ἡ κατάστασις τῶν πράξεων τῆς ὑπηρεσίας, αἵτινες φέρουσιν ὅλους τοὺς τύπους τῆς ἐπισημότητος, ἀποκρούει τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὡς σαθρὰς, καὶ μηδεμίαν ἐχούσας βασιμότητα.

Ἐπειδὴ, εἰς τοὺς δήμους Ἀλιφείρας καὶ Ἀνδριτσαίνης, δὲν ἐνηργήθησαν πραγματικῶς αἱ ψηφοφορίαι κατὰ τὸν ὁρισθέντα διὰ τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος χρόνον καὶ τόπον, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς περὶ ἀναβολῆς πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν· τὰ δὲ παρουσιασθέντα ἐκλογικὰ πρωτόκολλα καὶ αἱ κάλπαι εἰσὶν ὅλως εἰκονικαὶ, καὶ ἔπρεπεν ὡς τοιαῦτα νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου καὶ τὰς περιεχομένας εἰς τὴν κατὰ τὸ **1844** ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁδηγίας, ἀφοῦ αἱ παρουσιαζόμεναι ψηφοφορίαι, ὡς βεβαιοῦται ἐξ αὐτῶν τῶν πρωτοκόλλων, δὲν ἐνηργήθησαν εἰς τόπους καὶ χρόνους ὡρισμένους διὰ νομαρχιακοῦ προγράμματος.

Τόσον δὲ ἡ ἐνεργηθεῖσα διαλογὴ τοῦ δήμου Ἀλιφείρας, ὡς καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ νομάρχου Μεσσηνίας γενομένη τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης, δὲν εἶναι ὀρθὸν οὐδὲ νόμιμον νὰ λογισθῶσιν ὡς πράξεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου, καὶ ἔπρεπε ν' ἀποκρουσθῶσιν ἐξ ἀρχῆς.

Ἐπειδὴ ὁ περιέχων τοὺς **1045** ἐκλογεῖς κατάλογος τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐνεστώσης περιόδου· περιβεβλημένος δὲ μὲ τοὺς τύπους τῆς ὁριστικότητος, καὶ ὑποβληθεὶς ἐν καιρῷ εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, ἔχει πλήρη ἰσχὺν καὶ νομιμότητα. Ὁ ἕτερος δὲ κατάλογος μὲ **2009** ψηφοφόρους, τὸν ὁποῖον προσήγαγεν ὁ Κωνσταντῖνος Ζαρειφόπουλος μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης, εἶναι ἐπίσης εἰκονικὸς, ὄχι μόνον διότι ἡ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πρᾶξις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὑπογεγραμμένου ἀπὸ **4** μόνον πρόσωπα, δὲν φέρει ἐπισημότητά τινα, ὄχι μόνον διότι δὲν ὑπῆρξαν ἐνστάσεις πρὸς ἐγγραφὴν τοσούτων δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν προστεθέντων ὑπερβαίνει πᾶσαν πιθανότητα.

Ἐπειδὴ καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἀποδίδονται εἰς τὸν ὑποψήφιον Κωνστ. Ζαρειφόπουλον ὅλαι αἱ ψῆφοι τῶν καταλόγων τῶν δήμων Ἀνδριτσαίνης καὶ Ἀλιφείρας, οὗτος δὲν δύναται ν' ἀναδειχθῇ πλειονοψηφιῶν ἀπέναντι τοῦ ἀντιπάλου του Χαραλάμπους Χριστοπούλου, διότι, λαμβάνων ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης **1405**
τὸν τῆς Ἀλιφείρας **810**
τῆς εἰλημμένης τοῦ Σκυλλοῦντος **508**
τοῦ Βώλακος **71**
τῆς Ἀρήνης **10**
δὲν συγκεραλαιόνει ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰμὴ ψήφους **2804**

Ἐνῷ Ὁ Χαρακλ. Χριστόπουλος ἔχει νομίμως
εἰλημμένας ἀπὸ τὸν δῆμον Φυγαλείας . . . **1816**
» Βώλακος . . . **770**
2586
ἀπὸ τὸν δῆμον Σκυλλοῦντος **75**
Ἀρήνης **615**
Τὸ ὅλον . . **3276**

ὥστε καὶ τὰς κατηγορουμένας **304** τοῦ δήμου Βώλακος ἂν ἀφαιρέσῃ τις ἀπὸ τὴν μερίδα του, πιστεύων διὰ μίαν στιγμὴν τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐνισταμένων, περὶ τοῦ ὅτι **466** μόνον ἐκ-

λογείς ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, πάλιν ὁ Χριστόπουλος μένει πλειονοψηφῶν, ὡς ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ μ' ὅλας τὰς τοιαύτας ἀφαιρέσεις καὶ παραχωρήσεις πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του, κεφάλαιον ψήφων **2972**, ὑπέρτερον δηλαδὴ τοῦ ἀντιπάλου κατὰ ψήφους **168**.

Διὰ ταῦτα ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος γνωμοδοτεῖ,

Α'. Νὰ κηρυχθῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω βάσεις ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ, καὶ Β'. ν' ἀναγνωρισθῇ νόμιμος τῆς ἐπαρχίας Βουλευτὴς ὁ κύριος Χαραλάμπης Χριστόπουλος, ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου **1849**.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσης.»

Ἀναβληθεισῶν δὲ καὶ τῶν ὑποστηρίζεων τῶν ὑπὸ τῶν ἐκ Λακεδαίμονος καὶ Μαντινείας βουλευτῶν προτεταμένων νομοσχεδίων, περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ περὶ καθυστερούντων, ἐπὶ τὴν προσεχῆ ἐπίσης συνεδρίασιν, ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐνεργηθείσης συμπληρωτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου.

Ἐπὶ ταύτης δ' ἐξέθηκέ τις, ὅτι κύριον ἰδίως ἔργον τῆς εἰς Γύθειον ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν ἦτον νὰ πορισθῇ ἀκριβεῖς πληροφορίας, περὶ τῆς ἀληθείας τῶν δι' ἀναφορῶν, ἐξωδίκως εἰς τὴν βουλὴν σταλεισῶν, ἐκτεθέντων παραπόνων κατὰ τῆς βίας δῆθεν τῆς ἐπενεχθείσης κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπὲρ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ· μ' ὅλον ὅτι δὲ τὰ ἐν ταῖς ἀναφοραῖς ταύταις ἐκτιθέμενα κατεψεύδοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐκλογῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς περιεχόμενον ἐπισήμων ἐγγράφων, παρεῖχον πλήρη πίστιν μεχρὶ τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, καὶ μ' ὅλον ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αὗται, ἐξωδίκως σαλεῖσαι, δὲν ἐπροτάθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ ὁ νόμος· μ' ὅλα ταῦτα, προκειμένων ἐνστάσεων περὶ βίας καὶ ὑποτιθεμένου, ὅτι ταύτης ὑπαρχούσης δὲν ἦτον δυνατὴ ἡ χρῆσις ἐνδίκου τινὸς μέσου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην ἐποχὴν, ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ σταλῇ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἂν ἀληθῶς ἐπηνέχθη κατὰ τὴν ἐκλογὴν βία τις. Ἡ ἐπιτροπὴ δ' αὕτη ἐπανελθοῦσα ἀναφέρει ὁριστικῶς εἰς τὸ γενικὸν τῆς πρὸς τὴν βουλὴν ἐκθέσεώς της μέρος, ὅτι οὐ μόνον βία τις κατὰ τὴν ἐκλογὴν δὲν ἐπηνέχθη παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀλλ' ὅτι καὶ διετηρήθη κατ' αὐτὴν τάξις

καὶ ἡσυχία, τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, γεγονὸς μὴ σύνηθες ἐν Λακωνίᾳ· ἀφ' οὗ δ' ἐκ τῆς ὑπ' ὄψιν πάντων ἐκθέσεως ταύτης ἀναιρεῖται ῥιζηδὸν ἡ ἔνστασις αὕτη, οὐδεμία πλέον ἀνάγκη παρίσταται περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ θέματος τούτου· τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τὰς πληροφορίας ταύτας ἡ ἐπιτροπὴ ἠρύσθη ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνισταμένων, ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ὁποίων συνήγαγε τὴν ἐκτεθεῖσαν σκέψιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ, προβαίνουσα εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ὑποδεικνύει ὡς ὑπάρχοντα ἐν τῇ ἐκλογῇ τρία ἐλαττώματα, ἤτοι α') ὅτι οἱ ἐκλεκτικοὶ κατάλογοι, περιέχοντες ὀνόματα ἀνηλίκων πρὸς δὲ καὶ ἀνυπάρκτων ἀνδρῶν, δὲν εἶναι ἀκριβεῖς· β') ὅτι ἡ χωροφυλακὴ, ἡ κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν μηδεμίαν ἐπενεγκοῦσα βίαν καὶ τὴν τάξιν τηρήσασα, ἀνέπτυξε ζῆλον καὶ κατέβαλε προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος· γ') ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐρρίφθησαν ψηφοδέλτια εἰκονικά· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἀνασκευαφθῶσιν αἱ κρίσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἰδία νὰ γενῇ ἐπισταπία, πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ἐπὶ τῶν καταλόγων κρίσεών της, ἐφ' ὧν καὶ πλέον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπεστάθη καὶ ἐκείνη. Προκειμένης τῆς ἐξελέγξεως νέας καὶ αὐτοτελοῦς ἐκλογῆς ἐπὶ τοιούτων στηριχθείσης καταλόγων, οἵτινες παρεστάθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἐφ' ὧν ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐστηρίχθη, ἥ τε ἐπιτροπὴ καὶ ἡ βουλὴ ἐδικαιοῦντο νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ θέματος τούτου· προκειμένης ὅμως τῆς ἐξελέγξεως ἐκλογῆς, ἐνεργηθείσης συμπληρωτικῶς μετὰ μίαν ἄλλην ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἀποφηναμένης ἀμετακλήτως περὶ τοῦ κύρους τῶν καταλόγων τούτων, ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἀνακρίνῃ μόνας τὰς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προγράμματος ἐκλογικὰς πράξεις, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὴν τῶν καταλόγων ἀνάκρισιν· διότι ἄλλως οὐ μόνον θέλει προσβάλλει τὰς ἰδίας ἑαυτῆς πράξεις, κηρυξάσης ὡς ἐξετέθη κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς κυρίας ἐκλογῆς ἐγκύρους τοὺς καταλόγους τούτους, ἀλλὰ θέλει καταστήσει ἀβεβαίαν καὶ αὐτὴν τὴν σύνθεσιν ἑαυτῆς, προσβάλλουσα οὕτω τὴν ἐν τῇ βουλῇ ὕπαρξιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἐκ Γυθείου βουλευτῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκλογὴ ἐστηρίχθη εἰς τοὺς αὐτοὺς καταλόγους, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄλλου ἔτι τοῦ ἐν τῇ γερουσίᾳ συνεδριάζοντος, διότι καὶ οὗτος ἐπίσης ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης εἶχεν ἀναδειχθῇ βουλευτής. Ἄλλως τε τὸ τὴν κυρίαν ἐκλογὴν ἐξελέγξαν τμῆμα ἀπερήνατο καὶ τοῦτο τότε, ὅτι ἐν τοῖς καταλόγοις εὑρίσκονται ἰδανικὰ ὀνόματα, ἀφήρεσεν ὅμως τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν καὶ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἀνεδείχθησαν οἱ βουλευταί· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ ὑπο

τῆς βουλῆς προσδιορισθέντος τότε ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων, ἐγένετο ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογή, καὶ κατὰ ταύτην μάλιστα δὲν ἐψηφοφόρησαν πάντες οὗτοι, καὶ οὕτω, ἐκ 5558 ψηφοφόρων ὑπαρχόντων ἐν τοῖς καταλόγοις, ἡ βουλὴ τότε προσδιώρισε μόνον 3328, ἐκ τούτων δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐψηφοφόρησαν μόνον 2900. Ἐκ τούτων δηλοῦται, ὅτι, καὶ ἂν ὑποτεθῇ πραγματικὴ ἡ εἰκονικότης αὕτη, δὲν ἔλαβεν ὅμως ὕπαρξιν, ψηφορησάντων ὀλιγωτέρων καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς βουλῆς προσδιορισθέντος ἀριθμοῦ. Καὶ αἱ πληροφορίαι δὲ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ψηφοδέλτια ἰδανικῶν ψηφοφόρων ἐρρίφθησαν εἰς τὰς κάλπας, ἐλήρθησαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ὡς σῶμα ἐφώρευσαν πάσας τὰς ψηφοφορίας, καὶ τότε μὲν, πρὸ τῆς γνώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, οὐ μόνον τοιοῦτόν τι δὲν παρετήρησαν ἀλλὰ καὶ τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς ἐβεβαίωσαν, κατόπιν δὲ, γνωσθέντος ἐκ τῆς διαλογῆς τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἄτομα διατείνονται ὅτι ἐρρίφθησαν ψηφοδέλτια τοιαῦτα· οὕτω δὲ ἀντιφάσκουσιν αὐταὶ πρὸς ἑαυτὰς, καὶ τῆς ἀντιφάσεως ταύτης ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται εἰς τὴν βουλὴν, ἥτις μάλιστα πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοιαῦται πληροφορίαι δὲν ἐδόθησαν μόνον ἐκ τῶν μὴ διακειμένων εὐνοϊκῶς πρὸς τὸν ἐπιτυχόντα μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Λαγείας καὶ Κολοκυνθίου, ἐν οἷς ἀπόλυτον εἶχον πλειοψηφίαν οἱ τοῦ ἐπιτυχόντος ἐναντίοι, βεβαιωσασῶν ἐπίσης ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς δήμους ἡ ψηφοφορία εἰκονικῶς ἐγένετο. Καὶ δὲν δύναταί τις ἀληθῶς νὰ διϊσχυρισθῇ, ὅτι πάντα τὰ περὶ εἰκονικότητος εἰσὶν ὅλως ἀβάσιμα, μ' ὅλον ὅτι πάντες οἱ περὶ ταύτης διϊσχυρισμοὶ ἐπροτάθησαν ἀόριστοι· δύναται ὅμως νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ψηφοφορίαν τοιαύτην εἰκονικὴν οὐδεὶς ἄλλος νὰ τολμήσῃ ἐδύνατο εἰμὴ αὐτὰ τῶν ἐπιτροπῶν τὰ μέλη, καὶ ὅμως οὐδεμία σημείωσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς φαίνεταί τινος αὐτῶν περὶ γεγονότος τοιούτου, οὐδὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν οὐδὲ μετ' αὐτὴν γενομένη. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ βουλὴ δύναται νὰ μὴ περιορίζηται εἰς μόνα τῶν ἐκλογῶν τὰ πρακτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθεν νὰ πορίζηται πληροφορίας· ἐν περιπτώσει ὅμως τοιαύτῃ, αἱ πληροφορίαι αὗται, πρέπει νὰ ὦσιν οὕτως ἀποδεδειγμέναι, ὥστε νὰ κατατρέψωσι πᾶσαν τὴν ἀποδεικτικὴν τῶν πρακτικῶν δύναμιν, διότι ἄλλως πασῶν τῶν ἐκλογῶν τὰ πρακτικὰ θέλουσι προσβάλλεσθαι, πανταχοῦ εὑρισκομένων μερίδων ἀποτυγχανουσῶν, δὲν θέλει δὲ εὑρεθῇ πέρας εἰς τὸ ὁποῖον ἀληθῶς νὰ δύναται νὰ φθάσῃ· τότε μόνον ἡ βουλὴ δὲν δύναται

νὰ περιορίζηται ὑπὸ τῶν πρακτικῶν, ὅταν ἡ καταγγελλομένη βία ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ κάμῃ τότε, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, χρῆσιν ἐνδίκου τινος κατ' αὐτῆς μέσου. Διὰ τούτων δὲ συνήγαγεν, ὅτι τὰ ἐν ταῖς κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεσι περιεχόμενα εἰσὶν ἀνύπαρκτα, καὶ ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ γενομένη ἐκλογὴ ὡς νομίμως διεξαχθεῖσα.

Ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποστηρίζον τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἐκτιθεμένα, ἐξέθηκεν, ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτιμῶντες τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθῆκον τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσίν του παρεντεθησομένας δυσκολίας, ἐδίσταζον ἐν ἀρχῇ νὰ ἀναλάβωσιν αὐτὸ· συγκατετέθησαν δὲ, ὑπακούοντες εἰς τὴν τοῦ σώματος ἀπόφασιν, καὶ ὑπερέβησαν πάσας τὰς δυσκολίας ταύτας, εὑρόντες κατὰ τὰ ἐξετάσεις τὰ πράγματα ὁμολογούμενα. Ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς δύνανται μὲν νὰ προτείνωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τὰ συνήθως προτεινόμενα ἐπιχειρήματα, ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμος ἐν Λακωνίᾳ οὐδ' ἄλλος τις, καὶ οὐδὲ τώρα πρέπει νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐφαρμογὴ, δὲν δύνανται ὅμως νὰ προσβάλωσι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἀμφισβητήσωσι τὴν εἰλικρινῆ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, διότι ἡ ἐπιτροπὴ οὐδὲν ἄλλο ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν ἢ μόνα τὰ ὑπὸ πάντων ὁμολογούμενα γεγονότα, καὶ ταῦτα μετριοπαθῶς ἐξέφρασεν· οὐδὲ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρχεν ἡ ἐξέτασις τῶν περὶ βίας κατὰ τῆς ἐκλογῆς δοθεισῶν ἐνστάσεων, ἀλλ' εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐξέτασις πάντων τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν συμβάντων, ὅσα ἡ ἔκθεσις τῆς μειονοψηφίας τοῦ ἐν ἀρχῇ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐξελέγξαντος τμήματος ἐκτίθησι, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ τῶν περὶ τῆς εἰκονικότητος τῶν κατολόγων ἐνστάσεων, ἐφ' ἧς ἐπὶ πολὺ ἐπραγματεύθη ἡ σημειωθεῖσα ἔκθεσις. Πραγματευθεὶς δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐν ἑκάστῳ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας γενομένων, ἐξέθηκεν, ὅτι οἱ τοῦ δήμου Γυθείου κατάλογοι, οἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς εἰκονικοὶ προσβαλλόμενοι, καὶ πραγματικῶς εἰσὶ τοιοῦτοι· διότι, κατὰ τὸν ἐπίσημον τοῦ πληθυσμοῦ πίνακα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων ἀνδρῶν ἀναβαίνει εἰς 1213, εἰς δὲ τὸν κατάλογον ὑπάρχουτι ψηφοφόροι 1159, ἐνῷ, ὑπάρχοντος ἐν τῷ δήμῳ ἐκείνῳ πληθυσμοῦ 2400 ψυχῶν, ὁ τῶν ψηφορόρων δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν 500, τὸν ὁποῖον ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ, μετριοπαθῶς εἰς τὸ ἔργον της προβαίνουσα, εἰς 550 ἀνεβίβασεν·

ὅτι δὲ οἱ καταλογοι δὲν ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τῆς βουλῆς ὁριστικοὶ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς πρώτης ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, εἶναι ἀναμφισβήτητον, διότι ἡ μὲν βουλὴ τότε παρεδέχθη τὰς πραγματικὰς ψήφους, τὸ δ' ὑπόλοιπον ὑπέκειτο πάντοτε εἰς ἐξέλεγξιν, καὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν τεθειμένης ἐκλογῆς ἐπίσης αὐτοτελοῦς οὔσης, ἐνεργηθεισῶν καὶ κατ' αὐτὴν πασῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ σύνολον μιᾶς αὐτοτελοῦς ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένων ἐκλογικῶν πράξεων· ἄλλως αὐτὸς οὗτος, ὁ τὴν ὁριστικότητα τῶν καταλόγων ὑποστηρίζων ἤδη, ὡς ἀναδειχθεὶς ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῶν στηριχθείσης ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῆς, ἐμαρτύρησεν ἄλλοτε τὴν τῶν καταλόγων εἰκονικότητα, προβαλὼν κατὰ τῆς πρώτης ἐκλογῆς ἀπείρους κατὰ τῆς εἰκονικότητος αὐτῶν ἐνστάσεις. Πλέον δὲ τοῦ τεθέντος ἀριθμοῦ τῶν 550 ψηφοφόρων, ἐψηφοφόρησαν 178, δηλονότι τοσαῦτα ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν ὑπὸ χειρὸς ἄλλης· μ' ὅλον ὅτι καὶ πλείω ἴσως τῶν 178 ψηφοδελτίων ἐρρίφθησαν ἐν τῇ κάλπῃ ὑπὸ ξένης χειρός, διότι, ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐξετάσεων, δηλοῦται ὅτι πολλοὶ τῶν ψηφοφόρων οὐδὲ προσῆλθον τελείως νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἡ εἰκονικότης δ' αὕτη τῶν καταλόγων καθίσταται ἀναμφισβήτητος, ἀπὸ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου, οὔσης ἀπάσης ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ, διότι, καλεσθεῖσα ὑπὸ τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ζητηθεῖσα νὰ προσαγάγῃ πέντε κἂν ἄνδρας ἐκ 200 ὀνομάτων περιλαμβανομένων ἐν τῷ καταλόγῳ, ὡμολόγησεν, ὅτι οὐδεὶς τούτων ὑπῆρχε πραγματικῶς ἀλλὰ πάντα τὰ ὀνόματα ταῦτα ἦσαν ἰδανικά· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καταλόγου ἐξ 93 ὀνομάτων ἐπιδειχθέντος εἰς αὐτήν, καὶ αὐτὴ δὲν ἠρνήθη, ὅτι πάντα ταῦτα ἦσαν παῖδες, καὶ ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντελήφθη τούτου αὐταῖς αἰσθήσεσι, προσαχθέντων εἰς αὐτὴν τῶν παίδων τούτων ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν. Ὅταν δὲ αὐτὴ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ κηρυχθεῖσα, ὡμολόγησε ταῦτα, δικαιολογουμένη μόνον ὅτι οὕτως ὑπῆρχον οἱ κατάλογοι, ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ὑποβαλοῦσα ταῦτα πάντα εἰς τὴν βουλὴν, δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ ἑαυτῆς καθῆκον; Τὸν σκοπὸν δὲ τῆς καταπράξεως τῶν ἐγκλημάτων τούτων εἶχεν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ἐφ' ᾧ, ἵνα εὐκολυνθῇ νὰ ῥίψῃ τὰς ψευδεῖς ψήφους, καὶ τὸν Μαγκιοράκον, ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπειλημένον νὰ καταγράφῃ τὰς ῥιπτομένας ψήφους, ἀπεδίωξε τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὸν δήμαρχον, μεταβάντα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Μαγιοράκου, περιεφρόνησε, δυσαρεστήσασα οὕτω καὶ αὐτὸν, ἀναγκασθέντα ἵνα

ἀποσυρθῇ καὶ μὴ ὑπογράψῃ καὶ αὐτὸ τῆς ψηφοφορίας τὸ πρωτόκολλον. Συνετέλεσε δ' εἰς ταῦτα καὶ ὁ πρὸς τοὺς ἐναντίους τοῦ ἀναδειχθέντος ψηφοφόρους δυσμενὴς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τρόπος, διότι οὗτοι, ὑβριζόμενοι καὶ ἀπέχοντες νὰ προκαλέσωσι σκηνὰς ταραχῶν, ἀπεσύροντο· ταῦτα δὲ πάντα βεβαιοῦνται καὶ ἐκ τῶν καταθέσεων αὐτοῦ τοῦ ἀξιοτίμου ἐμπόρου Ἀλμπανάκη, παρὰ τῷ ναῷ ἐν ᾧ ἐγίνετο ἡ ψηφοφορία οἰκοῦντος, καὶ τοῦ Καλογερᾶ, ἀνδρῶν, ἀνηκόντων μὲν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ, μὴ ἀρνηθέντων δ' ὅτι ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐκλογὴν βία. Ὅτι καὶ ὁ τοῦ δήμου Μαλευρίου κατάλογος συνετάχθη κατὰ μίμησιν τοῦ τοῦ Γυθείου, περιλαμβάνων 1600 ψηφοφόρους, ἐνῷ ὁ τῶν ψυχῶν ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 3200 μόνον καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ὑπάρχωσι ψηφοφόροι πλείους τῶν 750, ὡς δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀρνηθῶσι καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ. Καὶ ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐφέρετο δυσμενῶς, ἀναγκασθέντων διὰ τοῦτο πολλῶν ψηφοφόρων νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν· ἐβεβαίουν τινες μάλιστα, ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Δημητρακαράκου, ἀπειληθέντες ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἐφοβοῦντο μὴ πάθωσί τι ὑπ' ἐκείνων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ παῖδες ἐψηφοφόρησαν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν δήμον περὶ τοὺς 150, τοὺς ὁποίους εἶδεν ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ προσαγομένους ὑπὸ τῶν γονέων των ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν· Ὅτι ὁ δῆμος Καρυουπόλεως ἔχει πληθυσμὸν 2051 ψυχῶν, ὁ δὲ κατάλογος αὐτοῦ ἀριθμὸν 1130 ψηφοφόρων, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 400· καὶ ἐνῷ εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας φαίνονται ψηφοφορήσαντες 382, εὑρέθησαν 431 ψηφοδέλτια, ἤτοι πλεόνασμα ἐκ 49. Ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐγένετο διπλῆ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κλήρωσις, ἡ μὲν πρὸ 10 μηνῶν, ἡ δὲ τελευταῖον, ὅτε διετάχθη ἡ ἔναρξις τῆς ψηφοφορίας, διότι εἶχε τροποποιηθῇ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τῆς ἐξελεύσεως τοῦ τριτημορίου· τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο καὶ ἕτερόν τι, ἤτοι ὅτι ἡ ψηφοφορία διήρκεσεν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ οὐχὶ ὀκτὼ, ἕνεκα σφοδροῦ χειμῶνος συμβάντος τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ ἀναγκάσαντος τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ μὴ μεταφέρωσιν εἰς τὸν ναὸν τὴν κάλπην, οἱ μὲν ἐνισχύοντες ὡς μέγα παρανόμημα καταδεικνύουσιν, ἡ δὲ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὡς ἐπουσιώδες ἐθεώρησε, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἐπίσης τὴν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς εἰλικρίνειαν. Καὶ ἐνταῦθα δ' ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοὺς 80 παῖδας, καὶ ἱκανοὶ ψηφοφόροι ἀπεσύρθησαν ἐκ τοῦ πρὸς αὐτοὺς τρόπου τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ σκανδαλώδη τινὰ συνέβησαν κατὰ τινα ἡμέραν

τῆς ψηφοφορίας, ἀνακαλυφθέντα μὲν ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐναντίαν τοῦ ἀναδειχθέντος μερίδα, καταδεικνύντα ὅμως τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνηργεῖτο ἡ ψηφοφορία· εἰσὶ δὲ ταῦτα τάδε. Παιδός τινος, ὁδηγουμένου ὑπὸ τοῦ πατρός του νὰ ψηφοφορήσῃ, κατέπεσε τὸ ψηφοδέλτιον, εὑρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ κεκλεισμένα ἓξ ἕτερα ψηφοδέλτια μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου· κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν πλεόνασμα ψηφοδελτίων 48 μὲν μονογραφημένων ὑπὸ τοῦ προέδρου, 47 δ' ἀμονογραφήτων, ἀπόδειξις τρανωτάτη τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν παρανομιῶν. Ἐπειδὴ δ' ὁ προαγορεύσας διῆγχυρίσθη, ὅτι πάντα ταῦτα εἰσὶ ψευδῆ διότι οὐδεμίαν ἐπρότεινον ἔνστασιν τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν ἐκλογήν, διὰ τοῦτο παρατηρεῖται εἰς αὐτὸν ἤδη, ὅτι πολλὰ τῶν μελῶν ἐπεχείρησαν νὰ ἐγγράψωσιν ἐπὶ τούτοις ἐνστάσεις, ὁ πρόεδρος ὅμως προέτρεπεν αὐτοὺς νὰ ἐγγράψωσιν αὐτὰς μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας· τότε δ' ἁρπάσας τὸ πρωτόκολλον εἰς οὐδένα ἐπέτρεψε νὰ ἐγγράψῃ ἔνστασίν τινα, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ φαινόμεναι περὶ τὸ τέλος λέξεις *κάμνω τὴν παρατήρησιν*, γραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ μέλους ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου ἡρπάσθη τὸ πρωτόκολλον· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἠπείλησαν κατόπιν τὸ μέλος τοῦτο, καὶ ἠναγκάσθη ἵνα σώσῃ ἑαυτὸ νὰ μὴ μετάσχῃ τῆς διαλογῆς. Ὅτι τοῦ δήμου Κολοκυνθίου, περιέχοντος 2197 ψυχάς, ὁ τῶν ψηφοφόρων ἀριθμός, ἐνῷ δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπερβῇ τοὺς 400, περιέχει 945· ἡ ἐφορευτικὴ ὅμως ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσεν εἰλικρινῶς τὸ ἑαυτῆς καθῆκον, ἐξ οὗ οὐδὲ παῖδες ἐψηφοφόρησαν, οὐδὲ πλεόνασμα εὑρέθη, καὶ ὁ τῶν ψηφοφορησάντων ἀριθμὸς εἶναι ἴσσων τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων περιοριζόμενος εἰς μόνους 318. Συνέβη δὲ μόνον κατὰ τὴν μεταφορὰν τῆς κάλπης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας χειμὼν σφοδρὸς, καὶ τὰ μὲν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ θέλωσι νὰ διακόψωσι διὰ τοῦτο τὴν ὁδοιπορίαν των, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις νὰ ἁρπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὴν κάλπην καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁδοιποροῦσα· τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ὡς σπουδαῖον παρέσησε, καθὸ προσβάλον τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἡ δὲ βουλευτικὴ ὡς ἐπουσιώδες διῆλθεν, εὑρεθείσης κατόπιν τῆς κάλπης ἀλυμάντου. Ὅτι ὁ δῆμος Λαγείας, ἔχων πληθυσμὸν 1700 ψυχῶν, δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ πλέον τῶν 400 ψηφοφόρων, ψηφοφορούντων δ' ὑπάντων τούτων, ἤθελον ἐξαχθῆ τῆς κάλπης 400 ψηφοδέλτια· καὶ ὅμως ὁ κατάλογος περιεῖχεν 725 ψηφοφόρους, κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν ἐξήχθησαν 728 ψηφοδέλτια. Τὴν εἰκονικότητα

δὲ τῆς ψηφοφορίας μαρτυρεῖ καὶ ὁ τῆς ἐπιτροπῆς πρόεδρος καὶ τὰ πράγματα αὐτά· διότι τὴν μὲν κάλπην παρελάμβανον καθ' ἑσπέραν οἱ χωροφύλακες, ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς, οἰκεῖος τοῦ Δημητρακαράκου, ἔρριπτε τότε τὰ εἰκονικὰ ψηφοδέλτια, ἔρριψε δ' ἰδίως αὐτὰ κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἡμέρας, εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν ὁποίων φαίνονται ἔτι κενὰ μὴ πληρωθέντα δι' ἔλλειψιν ὀνομάτων. Ὅτι καὶ τὰ περὶ Γερμανοῦ ἁπλῶς διέρχεται ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, μετριοπαθῶς φερομένη, ἐνῷ ἄλλως πρός τινα ἄλλον σκοπὸν εἶχε μεταβῇ ἐκεῖσε ἑτέρας ἐπαρχίας κάτοικος μεθ' ὁπλοφόρων, ἢ πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ἐναντίων; καὶ τῆς κατὰ τὴν διαλογὴν δὲ συμβάσης βίας ἁπλῶς ἐμνήσθη, διότι κατ' αὐτὴν κατέκλεισαν τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις, ἀποδιώξασά τινα ἐκ τῶν ἐναντίων τοῦ Δημητρακαράκου ἐκεῖσε μεταβάντα, μᾶλλον ἢ ἰδιά ζοντα ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος ἐπέδειξεν· πῶς δὲ ἐδύνατο τις νὰ κάμῃ ἔνστασίν τινα τότε, ἀφοῦ ἠκούοντο μάλιστα ἴσωθεν αἱ φωναὶ, ὡς ὁ Ἀλμπανάκης μαρτυρεῖ, *μὴ μᾶς βιάζετε*; Ἐξήχθησαν δ' ἐκ τῶν καλπῶν πλεονάζοντα ψηφοδέλτια 168, ὧν τὰ 80 μονογραφημένα τὰ δ' 88 μὴ φέροντα μονογραφήν. Ὅτι αὐτὰς τὰς καταθέσεις τῶν φίλων τοῦ Δημητρακαράκου ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ βουλὴ, ὀφείλει νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογήν, πλὴν ἂν ἐγκρίνῃ νὰ μὴν ἐνεργηθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὁ νόμος· ἀλλὰ πρέπει τότε νὰ σκεφθῇ, ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις εἰσὶ δυστυχιῶν παραγωγοὶ εἰς τὸν λαὸν, εὐτυχούντα μόνον ὑπὸ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κράτος τοῦ νόμου. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔφερε μὲν γνωμοδότησίν τινα, διότι τὰ πράγματα ὁδηγοῦσι πάντας εἰς ὡρισμένην πεποίθησιν, ἐπρότεινε δὲ μόνον τὴν τῶν καταλόγων ἀκύρωσιν, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ὑπολειφθῇ καὶ εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογάς· ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ διημελλούσας ἐκλογάς· ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ διηρημένον, καὶ νὰ ἐρωτηθῇ πρῶτον ἡ βουλὴ ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν καταλόγων.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἀντικειμένου, ἐπειδὴ πᾶν τοιοῦτον προσωπικὸν ζήτημα λαμβάνει συνήθως χαρακτῆρα ἐπίπονον καὶ σκανδαλώδη· ἀλλὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε πᾶς, ὁ δυνάμενος νὰ πραγματευθῇ ἐπ' αὐτοῦ καὶ σιωπῶν ἤδη, ἐλλείπει οὐσιώδους καθήκοντος, ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον εἶναι μέγα, καὶ ἀφορᾷ τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν καὶ τὰ δίκαια τῆς οἰκογενείας. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἀναβαίνων τὸ ἔθιμα, ἐκπληροῖ ἓν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν του, μηδόλως ἐμ-

πνεόμενος ἐκ προσωπικῆς αἰτίας, καθ' ὅσον αὐτὸς πρῶτος συνετέλεσεν ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλου εἰσαγωγὴν ἐντὸς τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐκλογὴ ἐμφαίνει χαρακτῆρα ὅλως διάφορον, δι' ὃν, ἂν καὶ ὑρίσταται διαφωνία τις λυπηρά, οὐδεὶς ὅμως τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς διατιθεμένων ἐζήτησεν ἐκ νέου τὸν λόγον, ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ πόσον ἄδικος καὶ πλημμελὴς εἶναι. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, πᾶσαν ὑπεκκλίνων ἀνάπτυξιν τῶν καθέκαστα, περιῆλθεν εἰς ἀγωνίαν τινα, συναισθανόμενος βέβαια, ὅτι δὲν ἠδύνατο τότε νὰ διεξαγάγῃ τὸν λόγον· διὸ, εἰς γενικώτερα μόνον ἀρκούμενος, εἶπε μὲν, ὅτι δὲν προέκειτο νὰ ἐξεταθῇ ἂν ἡ ψηφορία ὑπῆρξεν εἰκονική, ἀλλὰ μόνον ἂν ἐπηνέχθη κατ' αὐτῆς βία, ἐξ ὅσων ὅμως καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἐπέφερε καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπιμαρτυρεῖ, προδήλως συνάγεται, ὅτι ἡ εἰς Γύθειον ἀποστολὴ οὐχ ἧττον ἀπέβλεπε τὴν τῆς ψηφοφορίας εἰκονικότητα. Ἄλλως τε δὲν ἔπρεπεν, ἐκ μόνης τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὠφελούμενος οὗτος, νὰ διϊσχυρισθῇ, ὅτι δὲν ἐπηνέχθη βία· ἐπειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς κατωτέρω ἐκθέσεως φαίνεται, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἁπλῆ τις βία καθ' ἑνὸς ἢ δύο προσώπων, ἀλλ' ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἁρπάσασα τὴν κάλπην ὁλόκληρον, ἣν ἔχουσα εἰς χεῖρας, ἠδύνατο κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ διαθέσῃ. Τοῦτο δὲ προδήλως ἐξάγεται, ἐκ τῆς κατὰ τὸν δῆμον Λαγείας ψηφοφορίας, ἔνθα, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ἐξ 725 ψήφων τῆς κάλπης μόλις 450 ἐρρίφθησαν γνήσιαι, πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἦσαν εἰκονικαὶ, παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστεθεῖσαι. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν περὶ τούτου περικοπὴν τῆς ἐκθέσεως, συνεπέρανεν, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη φέρει πολλῷ μείζονας συνεπείας, ἢ ἐὰν ἐξεβιάζοντο ἁπλᾶ ἄτομα, ἂν καὶ τούτων ἡ ἐλευθερία ἐπίσης φαίνεται, ὅτι δὲν ἔμεινε σεβαστή. Οὐδεὶς λοιπὸν δύναται νὰ ἀρνηθῇ πλέον, ὅτι οὐ μόνον βία προφανὴς ἐπηνέχθη, ἀλλὰ καὶ πᾶν ὅ,τι διάφορα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καὶ πολῖται ἁπλοῖ περὶ τοῦ εἰκονικοῦ τῆς ψηφοφορίας ὑπέβαλον. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος, ἐπιβεβαιούσης ἀμφότερα ταῦτα, ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεστάλη πρὸς ἐξέλεγξιν ἑκατέρας τῶν περιστάσεων τούτων, καθ' ὅσον ἐλέγετο μάλιστα, ὅτι οὐδ' οἱ πραγματικοὶ ψηφοφόροι ἀληθῶς ἐψηφοφόρησαν, οὐδ' ὑπῆρχον κἂν ὅσοι ἰδανικῶς σημειοῦνται ὡς ψηφοφορήσαντες. Οὕτως ἄρα, ἐὰν ὀλίγον προσέξῃ τις ἐπὶ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Γυθείου, ἀδύνατον εἶναι νὰ διϊσχυρισθῇ, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν εἰκονικότης

ψηφοφορίας· ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ 223 ὀνόματα ψηφοφόρων, φαινόμενα ὅτι ἐψηφοφόρησαν, ἐξελέγχθησαν ὡς ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀπεσταλμένων αὐτὴ ἡ τῆς κάλπης ἐπιτροπὴ συνωμολόγησε τὸ ἰδανικὸν τῶν προσώπων. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρου καταλόγου ἀπεδείχθη ὅτι ἐσημειώθησαν ὡς ψηφοφορήσαντες 93 ἀνήλικοι παῖδες, ὅπερ ἐπίσης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀρνηθῇ ἡ ἐπιτροπή. Τίς λοιπὸν θέλει διστάσει ἔτι περὶ τῆς ἐναργοῦς ταύτης εἰκονικότητος, ἀφ' οὗ ἡ αὐτουργὸς τῶν πράξεων τούτων ἐπιτροπὴ καταψηφίζει ἑαυτὴν συνομολογοῦσα; Ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ψηφοφορίας ὑπῆρχε σκοπὸς νοθεύσεως, ἐπίσης καθίσταται ἀναντίρρητον· ἐπειδὴ ὁ μὲν δήμαρχος ἀποβαλλόμενος τοῦ ναοῦ διαμαρτύρεται εἰς τὸν ἔπαρχον, οὗτος δὲ συνίστησι νὰ δεχθῶσιν αὐτόν τε καὶ τὰς τῶν ἐναντίων ἐνστάσεις, ἵνα μὴ διακινδυνεύσῃ ἡ ἐκλογὴ, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ βαίνει μονομερῶς εἰς τὰς ἐργασίας της, οὐδὲ μνείαν ποιοῦσα τῶν λόγων τούτων· οὐδεὶς δ' ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ τῆς κάλπης ἀσφάλεια εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἐγγυήσεων πάσης ἐκλογῆς, διὸ οὐ μόνον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων ἐπιτηροῦσιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕκαστον πολίτην ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβέτῃ τὴν ἰδίαν σφραγῖδα. Ἐκ τῆς προσθήκης λοιπὸν 223 πλαστῶν ὀνομάτων, ἐκ τῆς παραδοχῆς 93 παίδων καὶ τῆς τελευταίας ταύτης περιςάσεως, ἕπεται, ὅτι οὐδ' ἐν μέρει οὐδὲ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι γνήσιον τὸ ἀποτέλεσμα· διότι, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ πλαστὰ ὀνόματα παρεδέχθη, τίς ἀμφιβάλλει ὅτι, μόνη ἀπολειφθεῖσα, δὲν ἤθελε νοθεύσει εὐκόλως καὶ τὰ ὑπάρχοντα; Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔπρεπεν, εἰσαγομένη εἰς δίκην, νὰ τιμωρηθῇ ἐπαξίως, διότι καθιεροῖ ἀρχὴν ὀλεθρίαν καὶ σφαγιάζει τὰ ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν· οὕτω δέ, καὶ τὰ 9/10 τῶν ὅλων ψήφων ἐὰν ἔχῃ τίς, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλάσσουσα τὰ ψηφοδέλτια, νὰ μεταβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Λαγείας, ἐρρέθη ἤδη, ὅτι μόνον 460 ψῆφοι ἐρρίφθησαν γνήσιαι, αἱ δὲ πλειονάζουσαι 325 προσετέθησαν ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Καὶ εἶπον μὲν ἐνταῦθα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν δὲν ἐξάγεται τοῦτο· ἀλλά, παραλείπων αὐτὸς ὅτι ἐκ πείρας ἀνεγνώρισεν ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παραδέχηται ἐξωδίκους ἐνστάσεις, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ψευδὴς ἡ διαβεβαίωσις τῆς ἐπιτροπῆς, ὅταν ὑπ' ὄψιν ληφθῇ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων. Καὶ ἀληθῶς, πῶς εἶναι δυνατὸν εἰς δῆμον ἐκ 1,780

ψυχῶν συγκείμενον νὰ ἀναρανῶσιν 725 ψηφοφόροι, ἐκτὸς ἐὰν ἐψηφοφόρησαν καὶ τὰ ἀρτιγενῆ ὄρφνη μέχρι τοῦ πολιότριχος γέροντος; Ἐὰν λοιπὸν ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου ἀνέβαινεν εἰς 3,500 ψυχὰς, ἤθελεν εἶπει ἴσως, ὅτι εἶναι ἀμφίβολος ἡ τῆς ἐπιτροπῆς μαρτυρία, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοῦτο, ἡ μαρτυρία της εἶναι αὐταπόδεικτος, καὶ ἕκαστος, μηδὲ τὸ ἐνδόσιμον τοῦτο ἔχων, τὸ αὐτὸ ἤθελε συμπεράνει ὀλίγον μόνον σκεπτόμενος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι μόνην εἰς τὸν δῆμον Κολοκυνθίου δὲν ἐνεργήθη εἰκονικῶς ἡ ψηφορορία, διότι, ἂν καὶ ὁ κατάλογος περιέχῃ 945 ψηφοφόρους, μόνον 316 ἐψηφοφόρησαν, ἐκ τούτων δὲ ὁ μὲν Δημητρακαράκος ἔλαβεν 86 ψήφους, ὁ δὲ Ι. Γρηγοράκης πάσας τὰς ἄλλας· ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι, ὅπου δὲν ἔγινε ψηφορορία εἰκονική, ἐκεῖ ἀπέτυχεν ὁ Κ. Δημητρακαράκος. Τελευταῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδίαν ὅτι, παραδεχθεῖσα ἡ βουλὴ ἐπὶ τῆς πρώην ἐκλογῆς Γυθείου τοὺς αὐτοὺς καταλόγους, ἐφ' ὧν ἐνεργήθη καὶ ἡ παροῦσα, δὲν δύναται ἤδη νὰ θεωρήσῃ αὐτοὺς ἐσφαλμένους, παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἀδιάφορον τοῦτο, καὶ ἡ βουλὴ καθήκον ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ ψηφορορία ὑπῆρξε πραγματικὴ καὶ ἀποβῇ ἐκ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως τοῦ λαοῦ. Ἄλλως ὅμως καὶ κατὰ τὴν προγενεστέραν ἐκλογὴν, ἀντὶ τοῦ νὰ ἀναγνωρισθῶσι, προτεβλήθησαν μᾶλλον οἱ κατάλογοι, ἐπειδὴ ἤτε πλειοψηφία καὶ ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος ἀπεφήναντο, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἦναι τοσοῦτος ὁ πληθυσμὸς, καὶ ἠλάττωσαν τὸν ἐν αὐτοῖς ἀριθμόν. Ἐξ ὅλων λοιπὸν τῶν πληροφοριῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκ τῶν διαβεβαιώσεων διαφόρων φίλων αὐτοῦ τοῦ Δημητρακοράκου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων μαρτυριῶν, προκύπτει μία μόνη ἀλήθεια ὅτι, ἐκτὸς τοῦ δήμου Κολοκυνθίου, παντοῦ ὑπῆρξεν ἡ ψηφορορία εἰκονικὴ καὶ οὐδ' ἐλευθέρως ἐξησκήθη τὸ πολύτιμον τοῦτο δικαίωμα, οὐδ' ὑπῆρξαν ποσῶς οἱ σημειούμενοι ψηφοφόροι. Ἐὰν λοιπὸν ἀναγνωρισθῇ ὡς κύρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ αὕτη, θέλει γίνει δεκτὸς βουλευτὴς, ὃν ἐξελέξαντο 10 τῆς ἐπιτροπῆς μέλη, ἢ ἄλλως ἀνέδειξεν ἡ ἔνοπλος δύναμις. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα, ὅταν δὲν ἦναι ζήτημα πλέον, ἀλλ' ἀκαταμάχητος ἀλήθεια, ὅτι τὸ σύνολον εἶναι εἰκονικὸν, δὲν ἐννοεῖ πῶς θέλει δικαιώσει τις οἱανδήποτε ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ψῆφον, ἐν ᾧ δι' αὐτῆς καθιεροῦται ἡ ἀπὸ μέρους μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐκλογὴ καὶ καταστρέφεται ὁλοκλήρως ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ. Διὰ ταῦτα πέποιθε, ὅτι, προκειμένης τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐλευθεριῶν πάντων, ἡ βουλὴ δὲν θέλει διστάσει νὰ προκρίνῃ τὸν νόμον καὶ τὴν βούλησιν τοῦ ἐντολέως λαοῦ.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ἓν τῶν μελῶν τῆς εἰς Γύθειον πεμφθείσης ἐπιτροπῆς, παρενέβαλεν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ, περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης πραγματευομένη, ἐδημοσίευσε διά τινος φύλλου της, ὅτι αὐτὸς, πρὶν ἢ συνταχθῇ τὴν ἔκθεσιν, ἐπέστειλε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν συνθήκας τινὰς, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν ὁποίων ὑπέσχετο νὰ ὑποβάλῃ εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τοῦ ἐπιδόξου βουλευτοῦ ἔκθεσιν, ἀλλ' ὅτι, ἀποτυχὼν εἰς τὰς προτάσεις του ταύτας, συνέταξεν ὑπὸ ἄλλο πνεῦμα τὴν ἔκθεσιν. Ἐπειδὴ δὲ, διὰ τῆς λοιδορίας ταύτης, οὐ μόνον αὐτὸς μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ βουλὴ πᾶσα προσβάλλεται, ἐξαιτεῖται ἵνα προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἢ νὰ διαψεύσῃ τὴν συκοφαντίαν ταύτην διὰ τοῦ τύπου, ἢ νὰ κατονομάσῃ τὰ πρόσωπα, δι' ὧν μετεδίδασεν εἰς αὐτὸν τοιαύτας προτάσεις, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν ἀνέχεται, προσβληθεὶς οὕτω, νὰ μετέχῃ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

Μετὰ ταῦτα, προκειμένου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ πρῶτον ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἤτοι τὸ νὰ ἀκυρωθῶσι ῥιζικῶς οἱ εἰκονικοὶ κατάλογοι καὶ συνταχθῶσιν ἐκ νέου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ· καὶ ἐπενεγκόντος μέλους τινὸς αὐτῆς, ὅτι ἡ πρότασις ἀφορῶσα τὸ μέλλον δὲν εἶναι συζητητέα, ἐτέθη τὸ κύριον θέμα, ἤτοι, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχηται ὡς νομίμως διεξαχθεῖσαν καὶ κύρος ἔχουσαν τὴν προκειμένην ἐκλογὴν Γυθείου. Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, αἰτήσει πλειόνων τῶν 10, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Τσαννετάκη καὶ Γ. Μαυρομιχάλου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφορορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὡς κύρος ἔχουσαν τὴν ἐκλογὴν, διὰ ψήφων 52 πρὸς 22, ἀρνησιψηφούντων 8· ἐφ' ᾧ ἐκήρυξεν ὁ πρόεδρος ὡς νόμιμον βουλευτὴν Γυθείου τὸν Κ. Δημητρακαράκον.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ ὡς νομίμως διεξαχθεῖσαν καὶ κύρος ἔχουσαν τὴν ἐνεργηθεῖσαν συμπληρωτικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Γυθείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Δ. Δεληγεώργης.	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ο.	Π. Τσιμπουράκης.	Ν.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.	Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.

Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	Ο.
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης.	Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης.	Ο.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος.	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ο.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνς. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο.
Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ο.
Γεώργιος Κ. Βελῆς.	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας.	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	Ο.
Πέτρος Α. Ζάννος	Ν.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Χριστ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παπποδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Β. Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ο.
Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Ἠλ. Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέφανος	
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	ἠρν. ψῆφον
Θ. Μ. Πετρινός	
Κ. Μανέτας	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο.
Μ. Χατσῆ Μελέτη	Ο.
Ν. Τσαλακώστας	
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	Ο.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπ. Βαλέττας	ἠρ. ψῆφον
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Δεντούδης	Ν.
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	
Μ. Ἰατρὸς	
Δ. Βιρβίλης	

Γ. Μπάνης	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ο.
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκιῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἠρνήθη
Π. Παππαϊωαννάτόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ο.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὼφ	Ο.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ο.
Στ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κωνς. Ἀντωνιάδης	ἠρνήθη
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	ἠρνήθη
Δ. Χρηστίδης.	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτ. Παρίσης	ἠρνήθη
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	ἠρνήθη
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ν.
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δημήτ. Δ. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	Ο.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνταν. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	ἠρνήθη
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Τελευταῖον, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένα, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.

Τῆς 1 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐννάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀναγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ προεδρεύων πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος ἐκείνης προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη πρόσθετι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας ἔκθεσις τῶν μειοψηφούντων μελῶν τοῦ ἐξελέγξαντος αὐτὴν τμήματος, ἔχουσα οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φυγαλείας.

1) Ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν παντάπασι ψηφορορία, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τῶν διαφόρων ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῆς ψηφορορίας, ἔργον πεπλασμένον προφανῶς, φέρει ὡς ψηφορήσαντας ἔνθεν **1843** ψηφορόρους, ἀπέναντι τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου, εἰς τρεῖς χιλιάδας ὀκτακοσίας ψυχὰς ἀναβαίνοντος.

2) Ὅτι ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων αὐτῶν ἔγεινεν ἐπὶ παρουσίᾳ **13** μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ τριάκοντα τοῦ ὅλου συγκειμένου, κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρ. **43** καὶ **18** τοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Βώλακος.

1) Ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ὁ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Νομαρχίας παρακατατεθείς, καὶ βεβαιωμένος διὰ τῶν ὑπογραφῶν τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ νομάρχου, φέρει **585** ψηφοφόρους· ὁ δ' ἀπέναντι τούτου εἰς τὸ τμῆμα παρουσιασθεὶς ἕτερος κατάλογος ἐκ μέρους τοῦ Χ. Χριστοπούλου, ἐντὸς τῶν ὑποψηφίων παριστάνει **870** ψηφορόρους. Τοιοῦτος δὲ κατάλογος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γνήσιος διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν φέρει τὴν ἐπίσημον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς βεβαίωσιν, ἥτις ἀποδεικνύει ὅτι ὁ εἰρημένος κατάλογος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. **15** τοῦ νόμου ἐπέμφθη εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην μετὰ τὸ πέρας ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων πράξεων· ὥστε, ἀπέναντι τοῦ πρώτου φέροντος **585** ψηφορόρους, ὁ μεταγενέστερος αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ξένος ἐκ πρώτου λόγου, μὴ συμβιβαζόμενος πρὸς τούτοις καὶ μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ δήμου, εἰς δύω χιλιάδας διακοσίας ψυχὰς ἀναβαίνοντος.

2) Ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων αἱ σφραγῖδες εὑρέθησαν μεταβεβλημέναι, ἐλλειπούσης καὶ τῆς δημοτικῆς σφραγῖδος, ἐναντίον τοῦ ἄρθρ. **22** τοῦ νόμου.

3) Ὅτι, ἐνεργηθείσης καὶ ἐνταῦθα τῆς διαλογῆς ἐπὶ παρουσίᾳ **13** μελῶν ἐναντίον τῶν ἄρθρ. **43** καὶ **18** τοῦ νόμου, ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Χριστοπούλου **768** καὶ ὑπὲρ τοῦ Ζαρειφοπούλου **74**.

4) Ὅτι ἓν μέλος ἐκ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Α. Δρακόπουλος, ἐκήρυξεν ὡς πλαστὰς τρεῖς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφὰς του, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ἐζήτησε τὴν κατάσχεσιν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Σκολλούντος.

1) Ὅτι ἡ ψηφορορία δὲν ἐξηκολούθησε τακτικῶς κατὰ τὸ νομαρχιακὸν πρόγραμμα, διακοπεῖσα ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς γενομένης ἐπεμβάσεως καὶ παραβιάσεως, ὡς ἐκ διαφόρων ἐγγράφων ἀξιοπίστων βεβαιοῦται· διότι καὶ προσωπικὴ κράτησις ἐπὶ μιᾶς ὥρας ἐγένετο τοῦ δημάρχου καὶ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ βιαία ὑποχρέωσις τοῦ προέδρου τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκλογὴν μόνος ἄνευ τῶν λοιπῶν μελῶν, ὡς δηλοῦται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον.

2) Ὅτι τὴν ἐσπέραν τῆς ψηφορορίας τῆς πρώτης ἡμέρας ἡ κάλπη ἐλήφθη αὐθαιρέτως ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς χωροφυλακῆς Γύμπρα, ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθ. **22.** § **5.** καὶ, πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τοιαύτης παρανόμου πράξεως, δι' ἄλλης ἐγκληματικῆς, ὅτε διὰ πλαστογραφήσεως, ἐσημειώθη δι' ἄλλης χειρὸς καὶ διὰ παρεισγραφῆς, ὅτι παρεδόθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς αὐτὸν καὶ τὸν Ἀναστασόπουλον, ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, ἐνῷ τὸ γνήσιον γράμμα τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρει ὅτι φυλάττεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης.

1) Ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος πρὸς ἀνάκρισιν δὲν ἐξετέθη, οὔτε ἐσυστήθη ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ ἀντιρρήσεων ἐπιτροπὴ κατὰ τὰ ἄρθρα **8** καὶ **10** τοῦ νόμου· ἀλλά, συστηθέντος ὁρκωτοῦ μόνον δικαστηρίου, προσετέθησαν **587** ψηφορόροι παραλειφθέντες, καὶ ὁ κατάλογος ἀνεβιβάσθη εἰς **2009** ψηφορόρους κατ' ἀνάλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, συγκειμένου ἀπὸ **7400** ψυχάς. Μετὰ δὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην παρουσιάζεται πρᾶξις κληρώσεως ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἓξ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκ **12** μελῶν συγκειμένου καὶ τούτων ἀγραμμάτων, αὕτη δὲ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀνεπίσημος καὶ εἰκονική.

2) Ὅτι τὸ πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον σταλὲν ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν ψηφορόρων **1422** εἶναι πλαστόν, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἐπάρχων· διότι ὁ δήμαρχος διευθύνει πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον, διὰ τῆς ἀπὸ Αὐγούστου **1848** ὑπ' ἀριθ. ἀναφορᾶς του, ἀντίγραφον κληρώσεως ὁρκωτῶν καὶ κλῆσιν τοῦ κληρωθέντος Λ. Α. Ζαρειφοπούλου, διὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπίδοσίν του καὶ παρευρεθῇ πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ κατα λόγου· ὁ δὲ πρώην Ἔπαρχος Πέπας διεύθυνεν αὐτὴν αὐθημερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ἐγγράφου του· ὅτι ὁ ἔπαρχος Μεγα-

πάνος, διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. ἐγγράφου του, προσκαλεῖ τὸν δήμαρχον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀντιγράφου τοῦ καταλόγου, προσθέτων, ὅτι δὲν εἶναι δυσκολία, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν ἀναφορὰν του δὲν ἔγειναν ἐνστάσεις.

Ὅτι μετὰ τὰς ἐπισήμους αὐτὰς ἀποδείξεις παρουσιάζεται ὁ πλαστὸς αὐτὸς κατάλογος, ὅστις συνετάχθη κατὰ τὰς 20 Σεπτεμβρίου· ἐνῷ ἀπὸ τὰς 4 Αὐγούστου ἐκληρώθη τὸ ὁρκωτὸν, καὶ κατὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου ζητεῖ τὸ ἀντίγραφον ὁ ἔπαρχος, καὶ πρὸς τούτοις εἶναι ἐπικυρωμένος ἀπὸ ἄλλους παρὰ τοὺς κληρωθέντας ὁρκωτούς.

3) Ὅτι ἡ ψηφοφορία δὲν ἐνηργήθη κατὰ τὸ νομαρχικὸν πρόγραμμα τὴν 23 Ἰανουαρίου· ἀλλά, ἀρξαμένη τὴν 7 Φεβρουαρίου, ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 11 Ἰουνίου, διακοπεῖσα δὲ ἐπανελήφθη τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ, προσδιορισθείσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μὴ ἐχούσης τοιοῦτον δικαίωμα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀλιφείρας·

1) Ὅτι, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου, ἡ ψηφοφορία δὲν ἐνηργήθη συμφώνως μὲ τὸ νομαρχικὸν πρόγραμμα, ὁρίζον τὴν 21 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου, περαιωθεῖσα τὴν 16 τοῦ ἰδίου διὰ προγράμματος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπεμβάσεως τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

2) Ὅτι, ἐνεργηθείσης τῆς διαλογῆς ἐπὶ παρουσίᾳ 11 μελῶν μόνον ἐκ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἄρθρ. 18 καὶ 43, ἐξήχθησαν 797 ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζαρειφοπούλου καὶ 3 ὑπὲρ τοῦ Τσαννέτου Χριστοπούλου.

Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Ἀρήνης.

1) Ὅτι, γενομένης ἅπαξ τῆς κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀναδειχθέντων προσώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν μερίδα τοῦ Χριστοπούλου, ὑπεχρεώθη ὁ δήμαρχος διὰ τοῦ ἐπάρχου ἔν τινι πρὸς αὐτὸν σταλέντι ἀντιγράφῳ τῆς πράξεως νὰ προσθέσῃ ἄλλα ὀνόματα παρ' ἐκεῖνα, ἅτινα περιεῖχε τὸ γνήσιον πρὸς αὐτὸν προσταλὲν ἀντίγραφον·

2) Ὅτι ἡ κάλπη μετεφέρθη ἐναντίον τοῦ νόμου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωτοκολλίστου, ὅπου νοθευθείσης ἐρρίφθησαν ὅλα τὰ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Χριστοπούλου ἐκτὸς 11.

3) Ὅτι ἡ διαλογὴ ἐνηργήθη ἐπὶ παρουσίᾳ 13 μελῶν ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν.

Ὅθεν καὶ ἐξάγει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προεκτεθέντων, καὶ αὐτῶν

τῶν λόγων τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος, ἀναφερομένων ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει.

α.) Ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ, ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τὸ κράτος, ἀλλαχοῦ μὲν τῆς πραγματικῆς βίας, ἀλλαχοῦ δὲ τῆς πραγματικῆς παρανομίας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπόστασιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ τὸν λόγον, ὅτι, κατὰ τὴν αὐστηρὰν καὶ στενὴν τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ νόμου διάταξιν, πᾶσα ἐκλογὴ, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ εἰρημένου νόμου, δὲν ἔχει κῦρος. Παραβάσεις δὲ περὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς προεξετέθησαν ἱκαναὶ, εἰς ἕκαστον δῆμον ἰδίως λαβοῦσαι χώραν.

β'. Ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἔχει τις λόγους ἰσχυροτέρους δι' οὓς δὲν ἔπρεπε ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη καθ' ὅλους τοὺς δήμους ἢ ἐν μέρει, πάλιν ἐκ τοῦ μᾶλλον γνησιοτέρου ἀποτελέσματος δὲν παρουσιάζεται πλειονοψηφῶν ὁ Χ. Χριστόπουλος διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ παρουσιασθεὶς εἰς τὸ τμῆμα ἐκλογικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Βώλακος δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, εἰμὴ ὁ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς συνιστάμενος ὡς γνήσιος. Ὁ δὲ παρουσιαζόμενος εἰς τὸν δῆμον Φυγαλείας ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων, ὡς ἰδανικὸς ἐκ πρώτου λόγου, δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν παρὰ καθ' ὅσον μόνον ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ δήμου, ἤτοι εἰς 950 ψηφοφόρους, σύμφωνα μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῶν 16 Φεβρουαρίου 1848, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς, καὶ τοι μὴ ὑπαρχούσης τῆς βεβαιότητος ὅτι οὗτοι ἐψηφοφόρησαν· ὥστε ἔρχεται τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

	Κ. Ζαρειφόπουλος	Χ. Χριστόπουλος
Ἐκ τῆς Φυγαλείας	»	950
Βώλακος	74	392
Σκυλλοῦντος	510	75
Ἀλιφείρας	797	0
Ἀνδριτσαίνης	1937	0
Ἀρήνης	11	615
	3329	2032

γ') Ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν δήμων Σκυλλοῦντος, Ἀνδριτσαίνης καὶ Ἀλιφείρας, τῶν ὁποίων αἱ ψῆφοι εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ζαρειφοπούλου, ἀναβαίνει εἰς δεκατέσσαρας χιλιάδας· ὁ δὲ τῶν δήμων Βώλακος, Ἀρήνης καὶ Φυγαλείας, τῶν ὁποίων αἱ ψῆφοι εἶναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοπούλου, εἰς ὀκτὼ πεντακοσίας, ὡς εὐκόλως δύναται νὰ ἔχῃ πλειονοψηφίαν ὁ Χριστόπουλος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐξ ὅλων τῶν προεκτεθέντων, βεβαιουμένων διὰ τῶν εἰς τὸν φάκελλον διαφόρων ἐγγράφων, ἀποδεικνύεται ἐναργῶς, ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἔλαβον χώραν παρανομίαι τοσαῦται καὶ τοιαῦται, ἀπέναντι τῶν ὁποίων δὲν ἠμπορεῖ νὰ στηριχθῇ βουλευτικὴ ἐκλογή, ἥτις πρέπει νὰ ᾖναι ἀγνὴ πρὸ τῆς ἐλευθέρας τοῦ πολίτου θελήσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ μᾶλλον μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ πράγματα συμβιβαζόμενον ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ἐκλογῆς, ἥτοι τὸ πραγματικὸν, ἐξάγεται πλειονοψηφῶν ὁ Ζαρειφόπουλος καὶ οὐχὶ ὁ Χριστόπουλος·

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐν γένει ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας·

β') Κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν, ὅτι ὁ Κ. Ζαρειφόπουλος ἀναδεικνύεται πλειονοψηφῶν τοῦ Χριστοπούλου, ἥτοι οὗτος μὲν μὲ ψήφους **3349**, ὁ δὲ Χριστόπουλος μὲ **2032**.

Τὴν 30 Ἰουνίου **1849**, Ἀθῆναι.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Τσαννετάκης.»

Προσελθὼν ὁ Κύριος Π. Δημητρακοπάκος, ἀναδειχθεὶς βουλευτὴς ἐκ τῆς τελευταίου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου ἐνεργηθείσης συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἐνέκρινεν ἡ Βουλὴ, ἔδωκε τὸν τοῦ βουλευτοῦ ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκωμοσίας αὐτοῦ.

Ἐξέθηκέ τις ὅτι διεδόθη διὰ τοῦ τύπου πρό τινος, ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις δὲν προσεῖχθη καλῶς πρός τινας Ἰονίους πολίτας, προσφυγόντας εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, καὶ ὅτι οὕτω παρεβάθησαν ὅροι τοῦ τε συντάγματος καὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Καὶ δὲν δύναται μὲν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὑπεικουσα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας, διέταξε τὸν περιορισμὸν ἢ ἐκτοπισμὸν τῶν προσφύγων τούτων· διότι καλῶς εἰθυμεῖται ὁποίαν ἄλλοτε ἔδειξε διαγωγὴν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ διαφόρων ἡμεδαπῶν προσφύγων, οὐμόνον φιλοφρόνως προσενεχθεῖσα πρὸς τοὺς τότε εἰς τὴν Ἰονικὴν ἐπικράτειαν προσφυγόντας ἀλλὰ καὶ τελευταῖον σώσασα ἕτερόν τινα, παραδάτην τῶν θεμελιωδῶν τῆς πολιτείας μας νόμων, ἐν τοῖς παραλίοις ἔτι τῆς ἡμεδαπῆς διατελοῦντα· καὶ διότι ἔτι, ἀθωμανοὺς ἄλλους προσφυγόντας εἰς τὴν ἡμεδαπὴν φιλοφρόνως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη, καὶ νόμον περὶ γεωργίας περιβάλψουσιν εἰς αὐτοὺς πρὸ

μικροῦ προκαλέσασα. Ἐπειδὴ ὅμως ταῦτα μὲν διὰ τοῦ τύπου διεδόθησαν, ἡ δὲ Βουλὴ οὐδεμίαν ἔχει ἐπίσημον πληροφορίαν περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ αὐτῶν· καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἀφορῶσι τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸ σύνταγμα περὶ πολλοῦ ἐξετίμησε, καὶ τοὺς ἀργυρωνήτους δούλους ἐλευθέρους κηρύττει ἅμα τῇ ἐνθάδε ἀφίξει των, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ἵνα προσέλθῃ καὶ δώσῃ ἐντὸς βραχέος διαστήματος τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας πληροφορίας. Ἐπέτεγχε δὲ τελευτῶν, ὅτι οὕτως ἢ θέλει ἐξελεγχθῇ πραγματικὴ τῶν κειμένων νόμων παράβασις, ἐὰν τὰ διαδοθέντα ἀληθεύωσιν, ἢ θέλουσι δικαιοδοσθῇ φῆμαι, τὴν Ἑλλην. ἀξιοπρέπειαν καιρίως προσβάλλουσαι, ὡς ἀφορῶσαι τὰς σχέσεις τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Ἰονίους, τὰς ὁποίας εὐγνωμοσύνης καὶ ἀδελφότητος ἱερὰ δικαιώματα ἐπισφραγίζουσιν.

Ἕτερος δὲ προσέθηκεν, ὅτι πρέπει συγχρόνως νὰ ζητηθῶσι καὶ τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου καὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς πρεσβείας ὑπάρξαν τελευταῖον περὶ τούτου ἀλληλογραφίαν, ἵνα διατελῶσι καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τεθειμένα κατὰ τὴν πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ ὑπουργοῦ προσδιορισθησομένην ἡμέραν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ μὲν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐὰν δύναται νὰ καταθέσῃ αὐτὰ, μὴ ἡ δημοσίευσις αὐτῶν προσβάλῃ κατά τι τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους· ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν προσφύγων τούτων ἐνεργηθέντα ἀποτελοῦσιν ἀστυνομικὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας πᾶσα Κυβέρνησις δύναται νὰ ζητήσῃ, ἐν ταῖς παρούσαις μάλιστα περιστάσεσι. Καὶ ὅτι τελευταῖον ἑκατὸν πεντήκοντα Ἰταλοὶ προσωρμίσθησαν τελευταῖον εἰς Κέρκυραν ὡς πρόσφυγες, ἐπειδὴ δ' ἡ Ἰονικὴ κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη αὐτοὺς πιθανῶς θέλουσι προσφύγει ἐνθάδε.

Ἐπανέλαβεν ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας, ὅτι βεβαίως ἐδύνατο ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς νὰ ἀρνηθῇ τὴν τῶν ζητουμένων ἐγγράφων ἐπίδειξιν, ἐὰν δὲν εἶχεν ἔτι ἀποπερατωθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ ὑπουργείου διαπραγμάτευσις· ἀφοῦ ὅμως ἐτελείωσεν ἤδη αὕτη, πρόκειται δὲ μετ' οὐ πολὺ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῶν ἐφημερίδων τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν ἔγγραφα, οὐδ' ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν, οὐδ' ἡ Βουλὴ στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Μετά τινα δὲ ἐπενεγκόντα, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται ἀναμφισβητήτως νὰ ζητήσῃ ἐν πάσῃ περιστάσει τὴν ἐπίδειξιν ἐγγράφων· ὅταν δὲ λόγοι ἐχεμυθείας δὲν ἐπιτρέπωσιν εἰς τινα τῶν ὑπουργῶν νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, τότε οὗτος μὲν ἐκτίθησιν αὐτούς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐκτιμᾷ καὶ ἀποφαίνεται μετὰ συζήτησιν ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀπερήνατο νὰ καλεσθῇ, δι' ἀποστολῆς ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἵνα προσέλθῃ εἰς τὴν κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν γενησομένην συνεδρίασιν, καὶ δώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ζητηθησομένας πληροφορίας, νὰ κατατεθῶσι δ' ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσελθὼν ἀνέγνω δύο νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων, περὶ παραχωρήσεως γῆς στρεμμάτων μὲν πεντακοσίων, ἐκ τῶν γαιῶν τοῦ ἐν τῇ Ἀργολίδι χωρίου *Μπολατίου*, εἰς τὸν ὑποστράτηγον Κ. Χ. Χρῆστον, στρεμμάτων δὲ χιλίων ἐκ τῶν τοῦ ἐκεῖσε κειμένου χωρίου Σερεμετίου εἰς τὸν ὑποστράτηγον Κ. Ν. Σταματελόπουλον· ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ φυσικὴ τάσις τοῦ ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου, κλίνουσα εἰς τὸν στρατιωτικὸν βίον, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ κομιδῇ νέος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ, ἀπελθὼν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀνατολῆς, νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ὑπηρεσίαν. Καί τοι ἐνηλικιωθεὶς καὶ συνδιαιτώμενος μετὰ τῶν Τούρκων, ἐτήρησεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν τὸν πατριωτισμόν, ὅστις εὐτυχῶς κατακυριεύει τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας· καὶ, ἅμα ἐκραγέντος τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, εὑρεθεὶς παρὰ τῷ σατράπῃ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν του καὶ ἔδραξε τὰ ὅπλα ὑπὲρ πατρίδος.

Καταταχθεὶς κατὰ πρῶτον εἰς τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα, ηὐτύχησε νὰ διατρέξῃ τὸ πρῶτον αὐτοῦ στρατιωτικὸν στάδιον ὑπὸ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἐνάρετον τοῦτον στρατηγὸν, τοῦ ὁποίου ἐφιλοτιμήθη νὰ μιμηθῇ κατὰ μέγα μέρος τὸ παράδειγμα, ἐξακολουθῶν φρονίμως καὶ ἐνθουσιωδῶς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον· καὶ διακριθεὶς εἰς πολλὰς μάχας, ἐσχημάτισε μετά τινα ἔτη ἰδιαίτερον σῶμα ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ διεύθυνσιν, καὶ, ἐκπληρῶν μὲ γενναιότητα καὶ καρτερίαν τὰ χρέη του καθ' ὅλην τὴν διάρ-

κειαν τοῦ πολέμου, διεκρίθη ὡς ἱκανὸς σωματάρχης καὶ ἐπιτήδειος στρατιωτικός.

Εἰς τὰ προτερήματα ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς ἐμβλέπουσα ἡ Κυβέρνησις ἐνίσχυσεν αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον, καὶ, εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀράβων ἐκστρατείαν τῆς Πελοποννήσου, εὑρέθη εἰς θέσιν νὰ λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος. Μαχόμενος δὲ μετ' ἐνθουσιασμοῦ, καὶ καταστραφέντος τοῦ σώματός του, ἐζωγρήθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐκρατήθη αἰχμάλωτος ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, ἕως οὗ ἡ κυβέρνησις διὰ διαφόρων μέσων ἀπηλευθέρωσεν αὐτὸν, σπεύσασα πάλιν νὰ τὸν ἐμψυχώσῃ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας του. Ἀναλαβὼν λοιπὸν πάλιν τὴν προτέραν του θέσιν ἐξηκολούθει, ἀγωνιζόμενος μέχρι τέλους τοῦ πολέμου.

Δεξιὰ τύχη εὐώδει καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τὰ κινήματα τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεδείχθη νικητὴς εἰς τὰς περισσοτέρας μάχας· ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρημίσθη ἐπαξίως, καὶ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἐτιμήθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ.

Ἀφιλοκερδὴς φύσει καὶ μόνον σημεῖον τῶν ἀγώνων του ἔχων τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος, ἐνεπνέετο συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς τάξεως· διὰ τοῦτο καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις προσέφερεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τάξεως πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, χωρὶς ποτὲ νὰ δελεασθῇ ἀπὸ τὰς ἀναφαινομένας ἑκάστοτε ἀντιπολιτεύσεις, οὐδὲ νὰ λάβῃ μέρος κατὰ τῆς ἐξουσίας.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ στρατιωτικὸς βίος τοῦ ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου· ἡ δὲ ἐνεστῶσα αὐτοῦ ἔνδεια εἶναι ὁ τρανώτερος τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ του καὶ τῆς τιμιότητός του μάρτυς, ἐνῷ τὸ πεδίον τῆς μάχης προσέφερε πολλάκις εἰς αὐτὸν, μὲ τὰς δάφνας τῆς νίκης, καὶ μέσα ἱκανὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσωσιν οἰκονομικῶς.

Παρῆλιξ ἤδη καὶ ἀκτήμων, καὶ εἰς μόνον τὸν εὐτελῆ μισθὸν του στηρίζων τὴν ὕπαρξιν πολυαρίθμου οἰκογενείας, πιέζεται ὑπὸ ἀναγκῶν ἀνυπερβλήτων, τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἰσὶ τὰ χρέη τὰ ὁποῖα τὸν ἐπιβαρύνουν, καὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πολυαρίθμων καὶ ἐνηλικιωθεισῶν θυγατέρων του.

Τοιαύτης οὔσης ἀνέκαθεν τῆς καταστάσεώς του, ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Ναυπλίου τὸ χωρίον Μπολάτι, ἵνα καλλιεργῇ τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ γαίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀναγκῶν του, ἀποδίδων ὅμως εἰς

τὸ δημόσιον τὸν τῆς ἐπικαρπίας φόρον, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ καλλιεργηταὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Ἀλλ' ὡς ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ αἱ τοιαῦται ἐπιχειρίσεις δὲν δύνανται νὰ ᾖναι ἐπωφελεῖς εἰς ἀνθρώπους, εἰμὴ εἰς γεωργοὺς ἢ γεωπόνους, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς στρατιωτικοὺς περιφερομένους τῶδε κἀκεῖσε, καὶ μὴ ἔχοντας μέσα καὶ γνώσεις τῆς συστηματικῆς καλλιεργείας. Ἐντεῦθεν, ἂν καὶ ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν εὑρίσκωνται εἰσέτι πεντακόσια περίπου στρέμματα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ εἰρημένου, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν· ἄλλως τε ἡ προβεβηκυῖα ἡλικία του, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν θυγατέρων του, καθίστησιν αὐτὸν ἄξιον τῆς προστασίας τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐμάχησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως. Ταῦτα ἔγνωσα ὑπ' ὄψιν ἡ Α. Μ. καὶ ἔγνωσα τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα λείψανα τοῦ πολέμου δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῶσι παρὰ τοῦ ἔθνους, μὲ διέταξε νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς βουλῆς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, περὶ παραχωρήσεως πεντακοσίων στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν εἰρημένον, ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν του εὑρισκομένων.

Ἐκτελῶν τὴν διαταγὴν τῆς Α. Μ. ἂς μοῦ συγχωρηθῇ, κύριοι, νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ χορήγησις αὕτη, ἀπέναντι ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποστράτηγος, θεωρουμένη ὡς μέσον ἀμοιβῆς τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀνδρὸς τούτου, θέλει προλάβει τὴν ἐντελῆ ἐξόντωσιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς πολυαριθμου οἰκογενείας του· ἡ δὲ ἐκφρασθησομένη διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου διάθεσις τοῦ ἔθνους, δὲν θέλει ψεύσει τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἡ πατρὶς ἔδωκεν ἐν καιρῷ τῶν κινδύνων της εἰς τοὺς μαχομένους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας της, ἰδίως δὲ εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἐγκαταλιπόντες τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα, υἱοθετήθησαν διὰ τῶν ἀγώνων καὶ ἀνδραγαθημάτων των ὑπὸ τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἔχει, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χατσῆ-Χρῆστον θέλουν παραχωρηθῆ, εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν κληρονόμων του, 500 Β. στρέμματα ἐκ τῶν κατὰ τὸ χωρίον Μπολάτι τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας κειμένων ἐθνικῶν γαιῶν τῶν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ εὑρισκομένων, ἐμπεριλαμβανομένων εἰς τὰ 500 ταῦτα στρέμματα καὶ τῶν οἰκοδομῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἀνήγειρεν, ὡς καὶ τῶν φυτειῶν τὰς ὁποίας ἐνέτριγγεν.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν τυχὸν αἱ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ εὑρισκόμεναι γαῖαι εἶναι ὀλιγωτέρας ἐκτάσεως, τὸ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 500 στρεμμάτων ἐλλεῖπον θέλει παραχωρηθῆ πρὸς τὸν εἰρημένον ἐκ τῶν παραπεμένων ἀδιαθέτων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ παραχωρηθησομένη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἔκτασις τῶν πεντακοσίων στρεμμάτων θέλει ἐκτιμηθῆ παρὰ τῶν δημοσίων πραγματογνωμόνων, μὴ συμπεριλαμβανομένης εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐξ ἰδίων ἐξόδων τοῦ ὑποστρατήγου Χατσῆ-Χρήστου βελτιώσεως· τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῆς θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ, ἐξ ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὁ εἰρημένος ὑποστράτηγος παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ὡς ἀνωτέρω παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουν προλογεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ ἰδιωτικαὶ ἰδιοκτησίαι.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸν παρόντα νόμον.

ΑΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἄνισον μὲν καὶ ἐπικίνδυνον, ἀλλ' εὐγενῆ καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα ἀναλαβὸν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, νῦν ἐτύχησεν ὑπὸ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἁρπαχθεῖσαν τῷ δόρει αὐτονομίαν του, καὶ σήμερον, συγκαταριθμούμενον μεταξὺ τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ εὐνομουμένων ἐθνῶν, σεμνύνεται ἐγκαυχώμενον εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατριωτισμοῦ, τῶν ἀνδραγαθημάτων καὶ τῆς ἀρετῆς

τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος· ἰδίως δὲ τῶν ἡρώων ἐκείνων, οἵτινες ὠδήγησαν τὰς μικρὰς καὶ ἀπειροπολέμους, ἀλλ' ἐνθουσιώδεις Ἑλληνικὰς φάλαγγας, κατὰ τοῦ καταπληκτικοῦ τῆς δυναστείας στρατοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ σμήνη κατεκάλυπτον ὡς φυτὰ τὰ πεδία τῆς μάχης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Ὁ Γηραιὸς Νικηταρᾶς, ὁ φερώνυμος οὗτος τῆς πατρίδος μας στρατηγός, δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι εἶναι εἷς τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἡρώων τῆς ἐποχῆς μας, οἵτινες τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν χειρὶ ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν στέφανον τῆς νίκης. Οὗτος εἶναι ὁ ἐν τῇ δόξει τῆς πατρίδος δοξάσας ἑαυτὸν διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς ῥώμης, τῆς καρτερίας, τῆς ἀφιλοκερδείας καὶ τοσούτων ἄλλων ἀρετῶν, αἵτινες διακρίνουσι τοὺς μεγάλους ἄνδρας, καὶ ἀναβιβάζουν αὐτοὺς εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ παροῦσα καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ ὀφείλουσι νὰ σεβασθῶσι.

Τὸ ὄνομα τοῦ Νικήτα, καὶ τὸ διὰ τῆς σπάθης αὐτοῦ ἀποδοθὲν εἰς τὸν ἴδιον (τοῦ Τουρκοφάγου) τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι δὲν ἤχησε καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν, προφερόμενον εἰσέτι μὲ σέβας καὶ θαυμασμὸν παρὰ πάντων; Τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ βίος τοῦ Νικήτα θέλει καλύψει πολλὰς τῆς ἱστορίας σελίδας, καὶ θέλει στολίσει αὐτὴν μὲ τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ ἥρωος τούτου, τὰ ὁποῖα εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς θέλουν χρησιμεύσει ὡς τύπος καὶ παραδειγματισμὸς τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ὅστις ἀναβιβάζει τὸν πολίτην στρατιώτην εἰς τὴν εὔκλειαν τῆς ἀληθοῦς δόξης;

Αἱ εἰκὼν τοῦ Νικήτα, ζῶντος ἔτι αὐτοῦ, ἀνήρτηται καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μεταξὺ ἐκείνων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν· μετὰ θάνατον δὲ ἡ προτομὴ αὐτοῦ θέλει κατασταθῇ σεβαστὸν μνημεῖον εἰς πάντα τόπον. Οἱ ξένοι περιηγηταὶ ἀσπάζονται σήμερον μὲ σέβας τὸν Νικήταν· ἀλλὰ μετὰ θάνατον καὶ ξένοι καὶ ὁμογενεῖς, διαβαίνοντες ἐκ τῶν Δερβενακίων, θέλουν χαιρετᾷ μὲ δάκρυα τὸ ἡρῶον τοῦ Νικήτα, ὡς σήμερον τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον. Εἰς δὲ τὴν προπαρασκευαζομένην διὰ τὸν μεγάλον τῆς πατρίδος προορισμὸν νεολαίαν τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, τὰ στρατιωτικὰ προτερήματα τοῦ ἥρωος τούτου θέλουν χρησιμεύσει ὡς τύπος ἀγωγῆς καὶ ἀμίλλης.

Ἐν τούτοις, Κύριοι, ὁ συμπολίτης μας οὗτος, κεκμηκὼς ἐκ τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν περιπετειῶν τῆς τύχης, κατελήφθη ὑπὸ πολλῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν, καὶ ἤδη κεῖται ἐλεεινὸν θέαμα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν οἰκείων του, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις ἐκ μόνων τῶν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πεσόντων λαφύρων ἠδύνατο νὰ καταστᾷ βαθύπλουτος, ὑπῆχθη εἰς χρέη ὑπέρογκα ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ ἤδη οὐδ' ἡ μικρὰ αὐτοῦ περιουσία, ἂν ἐκποιηθῇ, εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀποσβέσῃ μέρος τοῦ χρέους του, οὐδ' ἡ πρόσοδος ταύτης, καὶ αὐτὸς ὁ μισθός του δύνανται νὰ ἐξαρκέσωσιν εἰς μόνων τῶν τόκων τὴν ἀπότισιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ζωή του κατέστη βίος ἀβίωτος, ἡ δὲ θλῖψις, ἥτις κατεκυρίευσε τὴν καρδίαν του, ὠθεῖ αὐτὸν μὲ βῆμα ταχὺ πρὸς τὸν τάφον.

Τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν τοῦ ἀνδρὸς θεωροῦσα μὲ συγκίνησιν καὶ συναίσθησιν οὐ σμικρὰν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, συνοίδεν, ὅτι καὶ ἡ Α. Μ. καὶ τὸ Ἔθνος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ὀφείλουσι νὰ προλάβωσι διά τινος θεραπείας, ἀνταποκρινομένης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μὲ τὰς ἐπικειμένας ἀνάγκας τοῦ πάσχοντος, καὶ ἱκανῆς τοῦτον μὲν νὰ παρηγορήσῃ κατὰ τὸ βραχὺ τοῦ βίου του διάστημα, τὰ δὲ τέκνα του νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀπὸ τοὺς σπαραγμοὺς τῶν καταδιώξεων τῶν πιστωτῶν τοῦ πατρός των, χορηγοῦσα εἰς αὐτὰ μικρὸν πόρον ζωῆς μετὰ τὸν ὀρφανισμόν των.

Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁρμωμένη ἡ Α. Μ. μὲ διέταξε νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ παρὸν νομοσχέδιον, περὶ παραχωρήσεως χιλίων στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν ἱστορικὸν καὶ ἔνδοξον, ἀλλὰ πολυτρόπως πάσχοντα συμπολίτην μας Νικηταρᾶν.

Ἂν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν θέλω λάβει τὸν λόγον, δὲν νομίζω μ' ὅλα ταῦτα περιττὸν νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν καὶ διὰ τῆς παρούσης μου, ὅτι, ἐκ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν, ἑπτακόσια περίπου στρέμματα εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδίου, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦ κατόχου ἀποδίδοντος τὸν τῆς ἐπικαρπίας φόρον εἰς τὸ δημόσιον· τὰ δὲ πρὸς συμπλήρωσιν θέλουσι παραχωρηθῇ ἐκ τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν γαιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος τῆς περιφερείας τοῦ ἰδίου κτήματος, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσαι ἀπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικήτα κατὰ τὸ 1833 προσετέθησαν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἱπποφορβείου.

Ἡ παραχώρησις αὕτη, συγχωρήσατέ μοι, Κύριοι, νὰ παρατηρήσω, ὅτι δὲν φέρει χαρακτῆρα δωρεᾶς, καθ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς θέλει συμψηφισθῇ ἐν καιρῷ μὲ ὅσα ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὁ ὑποστράτηγος Νικήτας διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ καὶ ὡς δωρεὰ ἐὰν ἤθελε προταθῇ, ἡ θυσία μεγάλη δὲν ἤθελεν εἶσθαι· πρῶτον, διότι καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ἔλαβον ἀνωτέρας ἀξίας κτήματα, ἄλλοι μὲν ὑπὸ

τὸν ὅρον τοῦ συμψηφισμοῦ, καὶ ἄλλοι διῳρεάν· δεύτερον, διότι ἀπέναντι τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ Νικήτα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μεγάλη διὰ τὸ Ἔθνος ἡ θυσία.

Πολλὰ ἠδυνάμην, Κύριοι, νὰ εἴπω λαλῶν περὶ τοῦ ἐνδόξου τούτου λειψάνου τῆς ἐπαναστάσεώς μας, ἀλλὰ, ἀποτεινόμενος πρὸς συγχρόνους καὶ εἰδότας τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν σήμερον ἔρθασε καὶ φυσικῶς καὶ οἰκονομικῶς, νομίζω περιττὸν νὰ ἐκτείνω τὸν λόγον, φρονῶν ἐν πεποιθήσει, ὅτι τὴν αὐτὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν προξενεῖ πρὸς ὅλους ὑμᾶς ἡ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου. Πάντες δὲ ἐμπνέεσθε ἀπὸ τὰ αὐτὰ πατριωτικὰ καὶ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, καὶ ὅτι τέλος, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους δὲν θέλετε ἀνεχθῆ, οὐδὲ θέλετε θεωρήσει ἄξιον τοῦ Ἔθνους τὴν μικρὰν ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς ἕνα τῶν πρωταθλητῶν τῆς ἐλευθερίας του, εἰς τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ σπάθη συνήργησαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ νὰ προσφέρωσι πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἔθνους καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην περιουσίαν, τῆς ὁποίας ἐλάχιστον μέρος πρόκειται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν στρατηγὸν τοῦ πολέμου. Ἄλλως τε ἡ πατρὶς, ἀνταμείβουσα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τοὺς ἥρωάς της, ἐκπληροῖ ἓν ἐκ τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν βουλὴν, ὅπως ἔχει, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ο Θ Ω Ν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν ὑποστράτηγον Νικήταν Σταματελόπουλον θέλουσι παραχωρηθῆ, εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν κληρονόμων του, χίλια Β. στρέμματα ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ χωρίον Σερεμέτι τῆς ἐπαρχίας Ἄργους κειμένων, τῶν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ εὑρισκομένων, ἐμπεριλαμβανομένων εἰς

αὐτὰ τῶν οἰκιῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ᾠκοδόμησεν, ὡς καὶ τῶν φυτειῶν τὰς ὁποίας ἐνήργησεν.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν αἱ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ εὑρισκόμεναι γαῖαι ἦναι ὀλιγωτέρας ἐκτάσεως, θέλει δοθῆ πρὸς αὐτὸν ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χιλίων στρεμμάτων ἀπαιτουμένη ἔκτασις ἐκ τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν γαιῶν, τῶν πρότερον μὲν ἀποτελουσῶν μέρος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σερεμέτι, καὶ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὑποστράτηγου Νικήτα Σταματελοπούλου εὑρισκομένων, νῦν δὲ τοῦ ἐθν. ἱπποφορβείου.

Ἄρθρ. 3. Ἡ παραχωρηθησομένη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἔκτασις τῶν χιλίων στρεμμάτων γῆς, θέλει ἐκτιμηθῆ παρὰ τῶν ἁρμοδίων πραγματογνωμόνων, μὴ συμπεριλαμβανομένης εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐξ ἰδίων ἐξόδων τοῦ ὑποστρατήγου Ν. Σταματελοπούλου βελτιώσεως· τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ, ἐξ ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὁ εἰρημένος ὑποστράτηγος παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἄρθ. 4. Αἱ ὡς ἀνωτέρω παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουν φορολογεῖσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἰδιωτικαὶ ἰδιοκτησίαι.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθῆναι τὴν 24 Ἰουνίου 1849.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. »

Ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ὑποβληθείσαις αἰτήσεσι τῶν ἐξ Ἠλείας καὶ Πετσῶν βουλευτῶν Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Ε. Α. Ὀρλὸφ, ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ ἀπουσίας ἄδεια εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐπὶ μῆνα, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἐπ' εἴκοσιν ἡμέρας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδειῶν τεθειμένον ὅρον.

Ὁ προτείας τὸ περὶ καθυστερούντων νομοσχέδιον ἐκ Μαντινείας βουλευτὴς ἐξέθηκε πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ, ὅτι ἡ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἀνάγκη κατεδείχθη κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ γενομένην ἄλλο τε ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, διὰ κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον ὑποβληθέντος· ἡ δὲ καὶ νῦν ἤδη εἰσαγωγή του ὑπηγορεύθη ἐπίσης ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην, διότι αἱ περὶ ὧν πραγματεύεται καθυστερήσεις ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα, καθ' ἃ καὶ ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν βουλὴν ὑπουργικὴ ἔκθεσις βεβαιοῖ, εἴτε στασιαστικῶν ταραχῶν,

εἴτε τέλος καὶ ἐξημμένου ὑπερθεματισμοῦ, οἱ δὲ καθυστεροῦντες οὐ μόνον τὰ κεφάλαια τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἐδυνήθησαν νὰ ἀποτίσωσιν. Καὶ ὅτι τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, ἀπαλλάσσον τῆς πληρωμῆς τῶν μέχρι τοῦδε δεδουλευμένων τόκων ὑπερημερίας τοὺς ὀφειλέτας, τάττει δωδεκαετῆ προθεσμίαν πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἑκ μόνου τοῦ κεφαλαίου ἀποτελεσθησομένου οὕτω χρέους αὐτῶν, καὶ ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρόνωσιν εἰς τὸ δημόσιον τὸ δωδέκατον αὐτοῦ, καὶ τόκους ὑπερημερίας ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης δόσεως, ἐὰν δὲν ἀποτίσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως· πραγματεύεται δὲ περὶ μόνον τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων ὀφειλετῶν μέχρι τοῦ **1844**, εἰσαχθέντος μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου τῶν φόρων εἰσπράξεως, καὶ περὶ τῶν ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὀφειλετῶν μέχρι τοῦ **1849**, ληγουσῶν σχεδὸν πασῶν τῶν τοιούτων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην· περιλαμβάνει δὲ καὶ διατάξεις τινας ἄλλας παρεπομένας, καταχωρισθείσας εἴτε πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δι' ἀπότισιν τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ χρέους, εἴτε πρὸς διάλυσιν διαφορῶν, δυναμένων νὰ ἀναφυῶσι κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκποιηθέντων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν ὑπ' αὐτοὺς τούτους.

Παρετήρησε δ' ἄλλος, ὅτι τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον ἀπομακρύνεται ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, ἐφ' ὧν πάντες οἱ νόμοι πρέπει νὰ στηρίζωνται· διότι δι' αὐτοῦ προτείνεται νὰ δημευθῇ, οὕτως εἰπεῖν, ἡ δημοσία περιουσία ὑπὲρ εὐαρίθμων τινων ἀτόμων, τῶν ὀφειλετῶν, ὧν πολλοὶ μὲν ἀληθῶς ἐζημιώθησαν, οἱ πλεῖστοι δ' οὐ μόνον δὲν ἐζημιώθησαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου ἰδιοποιήθησαν διαθέντες αὐτὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν· πρὸς δὲ καὶ τὴν κακὴν πίστιν βραβεύει, χορηγοῦν προνόμια πρὸς αὐτοὺς τούτους τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας, ἀφίνον δ' ἐν σιωπῇ ἐκείνους, οἵτινες, ἵνα ἀποτίσωσι τὰ χρέη των ταῦτα, μετὰ τοσαύτης καλῆς πίστεως προσηνέχθησαν, ὥστε καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν περιουσίαν πρὸς τοῦτο ἀπηλλοτρίωσαν, καὶ εἰς νέα χρέη ἴσως ὑπεβλήθησαν. Καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καίτοι ἐπιψηφισθὲν ἄλλο τε ὑπὸ τῆς βουλῆς, δὲν εἰσήχθη εἰς τὴν Γερουσίαν, προγνωσθείσης τῆς διὰ τοῦτο ἀπορρίψεώς του ὑπ' ἐκείνης· καὶ νῦν δὲ δὲν πρέπει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ κριθῇ συζητητέον.

Παρατηρήσαντος δέ τοῦ προτείναντος, ὅτι τὰ λεχθέντα, τὴν τοῦ νομοσχεδίου ἀρχὴν ἀφορῶντα, κατὰ τὴν ἐπ' ἐκείνης συζήτησιν εἶχον τὸν οἰκεῖον τόπον· καὶ ὅτι ἤδη ἡ βουλὴ πρέπει νὰ

ἀποφανθῇ ἂν κρίνῃ τυπωτέαν τὴν πρότασιν καὶ διανεμητέαν. Ὁ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἀνέγνω τὸ **47** ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου προσβαλών.

Ἕτερος δὲ ἐπήνεγκεν, ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἐπρόκειτο ἤδη νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ἂν κρίνῃ συζητητέον τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐν ἁρμοδίῳ δὲ χρόνῳ ἐπηνέχθησαν διὰ τοῦτο αἱ ἐκτεθεῖσαι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις· καλῶς δ' ἔπραξεν ὁ ἐπενεγκὼν αὐτάς, ἵνα φανῇ συνεπὴς πρὸς ὅσα καὶ ἄλλο τε κατὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζήτησιν ἐξέθηκε κατ' αὐτοῦ. Ὅτι ἦτον εὐκταῖον νὰ ἐπείθετο ἐκ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην λεχθέντων ὁ προαγορεύσας, καὶ νὰ μετέβαλεν ἐκτοτε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ἀφοῦ καὶ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ἀνεγνωρίσθη δίκαιον νὰ ληφθῇ ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων πρόνοια, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παρελθούσῃ περιόδῳ τῆς βουλῆς· διότι οὐδὲ εὐάριθμοι εἰσὶν οἱ εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλοντες, ἀλλὰ χιλιάδες ὁλόκληροι, ὡς ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς βουλῆς ὑπάρχοντος καταλόγου αὐτῶν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, οὐδ' ὑπὲρ εὐαρίθμων ὡς εἶπε δήμευσις τῆς περιουσίας τοῦ δημοσίου πρόκειται, ἀλλ' ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ εὕρεσις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐτησίου πόρου ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιεικοῦς τρόπου πληρωμῆς ὑπὲρ ὀφειλετῶν, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ πληρώσωσι ἀφοῦ ἐτέθησαν κατ' αὐτῶν ἐνεργὰ πάντα τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα. Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ πρὸ τῆς μεταβολῆς κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην μέτρου τοιούτου ἐπιεικοῦς ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν, διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὰ **1837** ἐξέδωκε νόμον, χορηγοῦντα αὐτοῖς δεκαετῆ προθεσμίαν πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, ἀλλὰ μηδὲν περὶ τῶν τόκων ἐπιεικῶς διατάξαντα, ἐφ' ᾧ καὶ μηδὲν παραγαγόντα ἀποτέλεσμα· καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τὴν μεταβολὴν, ἐνδίδουσα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἔθνους, εἰσήγαγεν ὑπὲρ αὐτῶν νόμον, προτιθεμένη, οὐχὶ νὰ περιποιηθῇ ὠφέλειαν εἰς εὐάριθμα πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ δημόσιον. Ὅτι αἱ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τούτων καταδιώξεις οὐδέποτε ἀνεστάλησαν ἀλλ' ἐξακολουθοῦσιν, οὐδέποτε δὲ δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἀποτέλεσμά τι, καὶ ἂν καταστραφῶσιν ὅλως οἱ ὀφειλέται. Καὶ ὅτι δὲν εἰσήχθη ἄλλο τε εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον, οὐχὶ διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα λόγον, ἀλλὰ διότι ὑπέρτη τροπολογίαν ἐν τῇ βουλῇ, μὴ ἔχουσαν ἐν αὐτῷ χώραν τινα.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος, ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζητητέαν καὶ τυπωτέαν.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ πρότασιν νομοσχεδίου περὶ

προικοδοτήσεως εἰσαγαγών βουλευτής, παρετήρησεν, ὅτι ἀποφεύγει νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀνσπτύξεως τοῦ νομοσχεδίου, ἐπειδὴ ἡ συνοδεύουσα αὐτὸ ἔκθεσις ἐν ἐκτάσει περιλαμβάνει τοὺς λόγους, δι' οὓς εἰσάγεται ἐνώπιον τῆς βουλῆς. Ἄλλως τε, ἡ ἀνάπτυξις οὖσα ἀναγκαία δι' ὅσα νομοσχέδια κατὰ πρῶτον εἰσάγονται, δὲν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ὅσον οὐ μόνον δὲν εἶναι πρωτοφανὲς, ἀλλὰ καὶ προεκαλέσθη ἡ εἰσαγωγή του παρὰ τῆς βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην ὡς συζητητέαν.

Ἀναγγελθέντος ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν, ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. **147, 148, 149, 151, 153, 155, 156, 160, 162, 163, 164, 168, 172** καὶ **173** ἑπόμεναι περιλήψεις.

« Ἀριθ. **147.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Μαΐου ε. ε. ἐκ Λαγκαδίων τῆς Γόρτυνος, τῆς Κανέλλας Παππαευσταθίου Πολυχρονοπούλου, ἐξαιτουμένης, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ ἀνδρός της, πεσόντος κατὰ τὴν ἐν Τρικόρφοις μάχην, προικοδότησιν ὑπὲρ τῆς ὀρφανῆς κόρης της.

Ἀριθ. **148.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 12 Μαΐου ε. ε. ἐκ Πλατανακίου τῆς Κυνουρίας, τῆς Μεταξοῦς χήρας Ἰωάννου Ἀνδρούτσου, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν ἢ ἄλλην τινὰ βοήθειαν, πρὸς περίθαλψιν τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν τῇ ἐγκατέλειπεν ὁ ὑπὲρ πατρίδος πεσὼν σύζυγός της.

Ἀριθ. **149.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 28 Μαΐου ε. ε. ἐκ Χαλκίδος, τῆς Σουλτάνας χήρας Κωνσταντίνου Δουμπιώτου, ἐξαιτουμένης, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν ἑαυτῆς καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων της.

Ἀριθ. **151.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 24 Μαΐου **1849** ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλένης χήρας Δημητρίου Γκίκα ἐξ Ὕδρας, ἐξαιτουμένης, ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ πατρίδος χρηματικῶν θυσιῶν τοῦ συζύγου της, συμποσουμένων εἰς 900,000 δραχ. καὶ χάριν τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος υἱοῦ της, ἀνάλογον σύνταξιν.

Ἀριθ. **153.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Μαΐου **1849** ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Ἀναστασίας χήρας Σπύρου Τσάμη, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ συζύγου της, καταφαινομένων ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων πιστοποιητικῶν.

Ἀριθ. **155.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. ἐκ Παλούμπα τοῦ Δ. Πλαπούτα, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν καὶ βοήθειαν

πρὸς ἀποκατάστασιν δύο κορασίων ὀρφανῶν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τοῦ τοσοῦτον ἐνδόξως ἀγωνισθέντος ὑπὲρ πατρίδος πατρὸς των Χρήστου Φωτομάρα, καὶ τῶν ὁποίων εἶναι κηδεμών.

Ἀριθ. **156.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 24 Μαΐου **1849** ἐξ Ὕδρας τῆς Ἑλένης Νικολάου Οὔγκρας, ἐξαιτουμένης προικοδότησιν διὰ τὴν πρωτότοκον θυγατέρα της, χάριν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας χρηματικῶν θυσιῶν τοῦ συζύγου της.

Ἀριθ. **160.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Μαΐου ε. ε. ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς Καλομοίρας Ἀναγν. Κουντουριώτου, ἐξαιτουμένης μηνιαίαν σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας της, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων καὶ χρηματικῶν θυσιῶν τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων πιστοποιητικῶν.

Ἀριθ. **162.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Μαΐου **1849** ἐκ Ναυπλίας τῆς Ἄννης χήρας Ἀνδρέου Θεοδώρου στρατιωτικοῦ, ἐξαιτουμένης, ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός της, Ἐμμανουὴλ Ἀρναούτη, καὶ τοῦ συζύγου της, ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας της.

Ἀριθ. **163.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 4 Ἰουνίου **1849** ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Μιχαὴλ Ἰωάννου Μακεδόνος, ἐξαιτουμένου βοήθειάν τινα ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνων του, καταφαινομένων ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων πιστοποιητικῶν.

Ἀριθ. **164.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Ἰουνίου **1849** ἐξ Ὕδρας τῆς Ἑλένης χήρας Βασιλείου Τουρκοβασίλη, ἐξαιτουμένης νὰ μεταβιβασθῇ αὐτῇ ἡ διακοπεῖσα δεκαπεντάδραχμος σύνταξις, ἥτις ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν θανόντα ἀγωνιστὴν σύζυγόν της, ὅπως δυνηθῇ νὰ διαθρέψῃ τὴν πολυμελῆ ὀρφανὴν καὶ ἄπορον οἰκογένειάν της.

Ἀριθ. **168.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 9 Ἰουνίου **1849**, ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἰωάννου Δουζίνα, ἐξαιτουμένου περίθαλψιν, χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀποθανόντος πατρός του, ὡς μὴ ἔχοντος οὐδένα πόρον ζωῆς.

Ἀριθ. **172.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 Ἰουνίου, ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Αἰκατερίνης Τσούρη, ἐξαιτουμένης νὰ τῇ χορηγηθῇ δεκαπεντάδραχμος σύνταξις, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της.

Ἀριθ. **173.** Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 Ἰουνίου **1849**, ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Τριανταφυλλιᾶς Κοκόλη, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ παδος ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της, θανόντος ἕνεκα τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη μαχόμενος, ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῶν ὀρφανῶν τέκνων της. »

Ἡ δὲ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ταύτας δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσας οὕτως·

« Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμ. **147, 148, 149, 151, 153, 155, 156, 160, 162, 163, 164, 168, 172** καὶ **173** ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου. »

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν **150** ἐχούσης οὕτως·

« Ἀριθ. **150**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **13** Μαΐου **1849** ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἀντωνίου Γ. Κόϊς, δεκανέως τῆς ὁροφυλακῆς, ἐξαιτουμένου νὰ ἐμποδισθῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἡ δοθησομένη ἀμοιβὴ εἰς τὸν λοχαγὸν Θ. Τρικούπην, ὡς συλλαβόντα δῆθεν συμμορίαν τινὰ λῃστῶν, καθότι ἡ σύλληψις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν Μάνεσκην διοικητὴν ἄλλου λόχου, ὅπερ δύναται διὰ διαφόρων μαρτύρων ν' ἀποδειχθῇ. »

παρατηρηθέντος, ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνεκρίθη κατὰ τὰ ἄλλα ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἤτοι·

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. **150** ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς παραστάσεις τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων του. »

Ἀναγνωσθεισῶν δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀριθμ. **152, 154** καὶ **169** ἐρεξῆς περιλήψεων.

« Ἀριθ. **152** Ἀναφορὰ ἀπὸ **26** Μαΐου ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Σωτήρχου Παναγιώτου, δημότου Θεσπιῶν, ἐξαιτουμένου, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων του, ἀποζημίωσίν τινα ἀπέναντι τῶν ὅσων τῷ ἀφήρεσε πρὸ ἑνὸς ἔτους λῃστρικὴ συμμορία, μόνην περιουσίαν τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ δι' ἧς διετηρεῖτο.

Ἀριθ. **154**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **27** Μαΐου ε. ε. ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Θεοδώρας Ἀρβανιτάκη, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῆς δυστυχούσης οἰκογενείας της, χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ συζύγου της, φονευθέντος πέρυσιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἀποστάτου Βελέντσα ἐκστρατείαν.

Ἀριθ. **169**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **10** Ἰουνίου **1849**, τριῶν κατοίκων Λαμίας, ἐξαιτουμένων ἀπέναντι τῶν δραχμῶν **16,800**, τὰς ὁποίας τοῖς ἀφήρεσαν λῃσταί, ἀποτελούσας τὴν μόνην περιουσίαν των, περιθαλψίν τινα, πρὸς παραμυθίαν τῆς δυστυχίας, εἰς ἣν διάκεινται. »

Ἡ Βουλή, παρατηρήσαντός τινος, ὅτι πρέπει νὰ διευθυνθῶσιν εἴς τε τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὡς εἰς ἀμφότερα ὑπαγόμεναι, παρεδέχθη οὕτω τροπολογηθεῖσαν δι' ἀναστάσεως τὴν παρὰ πόδας γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

« Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμ. **152, 154** καὶ **169** ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ὅ,τι δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον. »

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν **157** ἐχούσης οὕτως

« Ἀριθ. **157**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **27** Μαΐου ε. ε., ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Πανούτσου Ρετινιώτου ἐκ Π. Πατρῶν, ἐξαιτουμένου περίθαλψίν τινα πρὸς διατροφήν του, ὡς μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους λυτρωθέντος ἐκ τῆς Τουρκικῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἐπικαλουμένου τὴν προστασίαν τῆς Βουλῆς πρὸς λύτρωσιν καὶ τῆς λοιπῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ εὑρισκομένης οἰκογενείας του. »

παρατηρήσαντός τινος, ὅτι, ἀντὶ τοῦ *νὰ διευθυνθῇ* πρέπει νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα, καταβάλλον πᾶσαν ἐνέργειαν, κατορθώσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπολυτρώσεως αἰχμαλώτου οἰκογενείας· ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν **158** ἐχούσης οὕτως

« Ἀριθ. **158**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **28** Μαΐου **1849**, ἐκ Πατρῶν τοῦ Κ. Ἰγγὲτ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος Ἰγγὲτ καὶ Συντρ., ἐξαιτουμένου νὰ τῷ ἐπιστραφῶσι παρὰ τοῦ δημοσίου τὰ παρὰ τοῦ καταστήματος κατὰ λάθος πληρωθέντα αὐτῷ τελωνιακὰ δικαιώματα, καὶ νὰ ἐκπεσθῶσιν οἱ τόκοι τῶν χρεῶν τοῦ καταστήματος, ἐξ ὅσων τὸ δημόσιον ὀφείλει εἰς αὐτοὺς διὰ τὰ κατὰ λάθος πληρωθέντα. »

μετά τινα εἰπόντα, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο σημειοῦται ἐν τῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰσαχθείσῃ δηλώσει, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἀντὶ τοῦ νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὡς ἡ ἔκθεσις ἀποφαίνεται, διὰ νὰ δικαιώσῃ τὰς αἰτιώσεις τοῦ ἀναφερομένου, πρέπει νὰ διευθυνθῇ μόνον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ· ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν **159**, ἔχουσα οὕτω·

« Ἀριθ. **159**. Ἀναφορὰ ἀπὸ **30** Μαΐου **1849**, ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Λ. Σαλωνιτίδου, πρώην ἐνοικιαστοῦ δημοσίων προσόδων, ἐξαιτουμένου ν' ἀνασταλῇ ἡ κατ' αὐτοῦ καταδίωξις, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καθυστερουμένων πρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ τοῦ

1834, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων ἐν γένει νόμου. »

ἐφ' ἧς ἐνεκρίθη μὲν δι' ἀναστάσεως ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀφαιρέσει τῶν λέξεων « ἀναστέλλον τὴν καταδίωξιν πρὸς καιρόν », διότι ἄνευ νόμου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναστολή· ἔχει δ' ὡς ἐνεκρίθη ἡ γνωμοδότησις οὕτως·

« Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 159 νὰ παραπεμφθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἐπισπεύδον τὴν κατάρτισιν τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου. »

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 161, ἐχούσης οὕτως·

« Ἀριθ. 161. Ἀναφορὰ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1849 τοῦ πρώην δημάρχου Φολεγάνδρου Ι. Κονταρίνου, ἐξαιτουμένου τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ εἰς τὴν δημαρχικήν του θέσιν, ἐξ ἧς ἐπαύθη ἀδίκως, κατὰ συνέπειαν διαμαρτυρήσεως τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας, προκληθείσης ἐκ ψευδοῦς εἰσηγήσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου πιστοποιητικοῦ κατοίκων τινῶν τῆς Φολεγάνδρου.» Ἐξαιτησαμένου τινὸς νὰ προσαχθῶσι τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἵνα λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς ἡ βουλή· ἄλλου δέ τινος εἰπόντος, ὅτι, ἐὰν μὲν προέκειτο νὰ ἐξελεγχθῇ ἡ περὶ τὴν παῦσιν γενομένη τυχὸν ἀδικία, ἠδύνατο ἡ βουλὴ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας, τὸ δὲ νὰ ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἀνακλήσεως αὐτοῦ, ὡς ὁ ἀναφερόμενος ἐξαιτεῖται, τοῦτο δὲν εἶναι καθῆκον τοῦ σώματος. Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ μὲν περὶ δήμων νόμος δὲν ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ δίδῃ λόγον τῆς παύσεως τῶν δημάρχων, τὰ δὲ νομοθετικὰ σώματα δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῶσι λόγον τοιοῦτον. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ προκαλῇ τῶν δημάρχων τὴν παῦσιν, ὅταν διοικητικοὶ λόγοι τὸ ὑπαγορεύωσιν, ἤτοι μέτρα δημοσίου ἀσφαλείας, οἰκονομίας κ.λ. Διὸ τὴν μὲν παῦσιν προτείνει ὁ νομάρχης, ὅτε τὴν θεωρεῖ ἀναγκαίαν, τὸ δ' ὑπουργεῖον ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς ἔγκρισιν τοῦ βασιλέως, μεθ' ἣν ἐνεργεῖ τὴν παῦσιν χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ λόγον.

Ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ μνησθέντος νόμου ἔχει μὲν ὁ ὑπουργὸς τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν τὸν δήμαρχον, ὅταν ἰσχυροὶ λόγοι τὸ ἀπαιτῶσιν· ἀλλ' ὅταν τὸ δικαίωμα τοῦτο καταχρηστικῶς ἐφαρμόζηται, ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιστάσεως, νὰ ζητήσῃ πληροφορίας, ἵνα μὴ τυχὸν οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ δήμαρχος

παύεται ἦναι ἰδανικοί. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐζήτησε καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 161 ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν, ἐφ' ὅσων ὁ πρώην δήμαρχος Φολεγάνδρου ἐκθέτει. »

Ὡσαύτως ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 165 περίληψις, ἔχουσα οὕτως·

« Ἀριθ. 165. Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Μαρτίου ε. ε. ἐκ Ναυπλίου τοῦ Νικολάου Π. Ζαρβάνου, ἐξαιτουμένου τὴν τιμωρίαν τοῦ ὑπομοιράρχου Μήτσου καὶ τοῦ Ἀστυνόμου Ναυπλίας Παρασκευᾶ, ἕνεκα τῶν ἐπενεχθεισῶν παρ' αὐτῶν κακώσεων, καθορωμένων εἰς τὴν ἐπισυναπτομένην πρὸς τὸν εἰσαγγελέα μήνυσίν του. »

μετὰ τῆς ἑξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· « Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἀριθ. 165 ἀναφορᾶς, ἡ ἐπιτροπὴ, διεξελθοῦσα τὰ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης διευθυνθέντα ἐνώπιόν της ἔγγραφα, θεωρεῖ ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη μετὰ δραστηριότητος τῆς διεξαγωγῆς τῆς κατὰ τῶν κατηγορουμένων ἀνακρίσεως, καὶ θέλει ἀποδώσει ἀναμφιβόλως δικαιοσύνην εἰς τὸν παθόντα, ἱκανοποιοῦσα αὐτόν τε καὶ τοὺς παραβιασθέντας νόμους. Οὐχ ἧττον ὅμως νομίζει πρέπον νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἐκ μέρους τῆς βουλῆς αἱ ἀποχρῶσαι παρατηρήσεις εἴς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ καταστήσωσι προσεκτικὰς τὰς ὑπ' αὐτὰ ἀρχὰς, ὅπως ἐκτελῶσι τοὺς νόμους μετὰ συνέσεως, σεβόμεναι τὰ δικαιώματα καὶ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, καὶ ἀποφεύγουσαι πάνθ' ὅσα δύνανται νὰ παραβιάσωσι τοὺς κειμένους νόμους, πληροφορήσωσι δὲ προσεχῶς τὴν βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πράξεών των ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. »

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντός τινος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ καταθέσῃ τὴν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἵνα λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς ἡ βουλή· καὶ ὅτι ὀφείλει περιπλέον ὁ ὑπουργὸς νὰ δώσῃ πληροφορίας, ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν μετὰ τὴν σκανδαλώδη ταύτην σκηνήν· ὁ ὑπουργὸς ἀποδεχθεὶς ταῦτα, ἐζήτησε νὰ γίνῃ εἰδικὸς περὶ τούτου λόγος εἰς ὡρισμένην ἡμέραν.

Ὁρισθείσης δὲ παρὰ τῆς βουλῆς τῆς προσεχοῦς τρίτης, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι καὶ πρότερον, γενομένου λόγου περὶ διαφόρων κακώσεων καὶ βασάνων, ἐπιφερομένων κατὰ τῶν πολιτῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑπὸ τὸν Ταΐνον στρατιωτικοῦ σώματος, ἡ βουλὴ

ἀπεφήνατο τότε νὰ ςαλῶσι τὰ περὶ τούτου πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ ὅσον τάχος πληροφορίας. Ἐνῷ δὲ πρώτιστον δῶρον τῆς συνταγματικῆς πολιτείας εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, οὐ μόνον δὲν ἐδόθησαν ἔτι πληροφορίαι, ἀλλὰ καὶ νεωτέρας ἔχει νὰ προσθέσῃ ὁμοίας πράξεις. Καὶ α') παρατηρεῖ, ὅτι Χρῆστός τις Κρατσούνας, ὡς ὕποπτος λῃστείας συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Τσῖνον, τοσαύτας ὑπέμεινεν ἀπανθρώπους βασάνους, ὥστε μὴ ἀντέχων ἐξέπνευσεν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ἔλαβε περὶ τούτου ἐγγράφους πληροφορίας, ἐξαιτεῖται νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν βουλήν· β') ἐπίσης ἐβασανίσθησαν ἀνιλεῶς τρεῖς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Στυλίδος νέοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἐξέπνευσεν ὑπὸ τὰς βασάνους, ὁ δὲ περιέπεσεν εἰς ἐντεροκοίλην, τοῦ δὲ τρίτου συνετρίβη ὁ εἷς βραχίων. Τελευταῖον δ' ἐβασάνισαν ἐπὶ δύω ἡμέρας ἀγωνιστήν τινα, κρεμάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς μασχάλης, τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν μόλις ἀπολυθεὶς παρεφρόνησεν. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἀρκῶσι ταῦτα, ἔχει, ὡς μανθάνει, ὁ ῥηθεὶς Τσῖνος καὶ φυλακὰς ἰδιαιτέρας, ἐνῷ οὐδεὶς νόμος ἐπιτρέπει τοῦτο, καὶ, χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἐξαιρετικοὶ νόμοι, πάντες ὑπόκεινται εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἐνῷ δὲ πᾶς τις συμπεραίνει πόσον σκληρὸν εἶναι τοῦτο, συνεπάγεται ἔτι ὡς ὀπαδοὺς πολλοὺς τῶν λῃστῶν, οὓς ἀπεστάλη νὰ καταδιώξῃ· ἕκαστος δὲ δύναται νὰ φαντασθῇ ὁποίαν φρίκην αἰσθάνονται οἱ πολῖται, βλέποντες ὀπαδούς του τοὺς χθὲς ἔτι βασανιστάς των. Δι' ὅλα ταῦτα προκαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ δώσῃ πληροφορίας καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν βουλήν, ἐὰν παρεπέμφθησαν εἰς δίκην οἱ ἀνωτέρω βασανισταί.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι τοσοῦτον εἶναι χρήσιμος ἡ ἐν φθιώτιδι διαμονὴ τοῦ Κ. Τσίνου, ὥστε καθ' ἑκάστην λαμβάνει ἐκεῖθεν ἐπιστολάς, δι' ὧν ἀναθέτουσιν αὐτῷ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειαν, ἣν ἔχουσιν οἱ κάτοικοι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον, ἐπειδὴ οὐ μόνον τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν προεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ προχθὲς ἔτι συνέλαβε νέαν συμμορίαν πέντε λῃστῶν. Ἐπίσης δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του μεγίστη ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ, καὶ, ἐνῷ τοσαῦτα ζητοῦσι νὰ τῷ προσάψωσιν, οὐδεὶς παρεβιάσθη ἢ ἔπαθέ τι ἐκεῖ. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ἐνδέχεται νὰ γράφωσί τινες ταῦτα, ἵνα, ἀνακαλουμένου αὐτοῦ, δοθῇ πάλιν εὐκαιρία νέων λῃστειῶν. Τὸ κατ' αὐτὸν ἄρα οὐ μόνον δὲν θεωρεῖ τὸν Κ. Τσῖνον κατακριτέον, ἀλλά, ἐὰν εἰσηκούετο, ἤθελεν εἴπει νὰ τῷ χορηγηθῇ ἀμοιβή τις ἀξία τῶν προσπαθειῶν του.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη γίνεται λόγος περὶ τῆς

ἀτόπου διαγωγῆς τοῦ Κ. Τσίνου, καθ' ἣς οὐ μόνον ἡ κοινὴ γνώμη γογγύζει καὶ ὁ τύπος καταβοᾷ, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα τινὰ πρὸς περιστολήν, ὅπερ δὲν ἤθελε πράξει ἐὰν δὲν ἦσαν ἀληθῆ τὰ λεγόμενα· ἀφ' οὗ δὲ ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, νέας ἐξιστορῶν βασάνους, κατωνόμασε τοὺς παθόντας καὶ ὠρκίσθη νὰ ζητήσῃ μόνον πληροφορίας, φρονεῖ ὅτι δὲν ἦτον ὀρθὸν νὰ ἀποκρουσθῶσιν αἱ παρατηρήσεις του διὰ γενικῶν λέξεων. Ἂν δὲ ἔχῃ, ὡς εἶπον, ἱκανότητα εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, τοῦτο δὲν δικαιόνει τὰς πράξεις του, οὐδὲ συγχωρεῖται ποτε, διὰ νὰ ἀπαλλαγῶσιν 100, νὰ ὑποφέρῃ εἷς μόνος ἀθῶος· ἄλλως, παραλείπων τὸ βάρβαρον καὶ ἀνοίκειον τῶν βασάνων, παρατηρεῖ ὅτι ἡ καθιέρωσις αὐτῶν ματαιόνει τὸν νόμον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ δεσπόζει ἡ θέλησις. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι σπουδαιότατον, καὶ ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ ὑποβάλῃ, εἰ δυνατόν, σήμερον ὅσα περὶ τούτου γινώσκει, ἢ τοὐλάχιστον νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης. Τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον συμφέρει, ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἦναι καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον συμφέρει, ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἦναι καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον συμφέρει, ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἦναι καὶ ἀθῶος ἡ αἱ πράξεις αὐτοῦ νὰ ἐμεγαλύνθησαν, διὸ πρέπει νὰ ἐξελεγχθῶσι πανδήμως τὰ κατ' αὐτοῦ ὑσημέραι λεγόμενα.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀληθῶς ἡ βουλὴ διεύθυνεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰς πολιτῶν τινῶν, παραπονουμένων διὰ διαφόρους κακώσεις· τὸ δ' ὑπουργεῖον, ἅμα λαβὸν ταύτας, αὐθημερὸν διέταξεν ἔνθεν μὲν νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ παθόντες πολῖται, ἔνθεν δὲ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἀπολογίας των οἱ κατηγορούμενοι, διότι ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι πικρὸν νὰ τοῖς ἐπενεχθῇ τιμωρία, πρὶν ἢ ἀκουσθῇ ἡ ἀπολογία των. Ἅμα λοιπὸν αἱ πληροφορίαι αὗται ληφθῶσι, δὲν θέλει βραδύνει ποσῶς, ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν βουλήν, νὰ ὑποβάλῃ τὰ δέοντα. Πρὸς δὲ θέλει ἐξετάσει ἐπίσης καὶ περὶ τῶν νέων κακώσεων, ἃς πρὸ ὀλίγου ἀνέφερέ τις τῶν βουλευτῶν, ἵνα καὶ περὶ αὐτῶν δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας· διὸ ζητεῖ παρὰ τοῦ καταγγείλαντος σημείωσιν ἀκριβῆ τῶν περιστάσεων καὶ προσώπων.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι αἱ ἀναγγελθεῖσαι σήμερον ἐνταῦθα κακώσεις δὲν ἠκούσθησαν πρῶτον ἤδη παρὰ τοῦ ἐκθέσαντος αὐτὰς βουλευτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν πολὺς ἐγένετο λόγος, καὶ ἄλλοι ἐξῶθεν τὰς κατέκριναν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὅλα ταῦτα καὶ παλαιὰ καὶ γνωστὰ εἶναι, τὸ δ' ὑπουργεῖον ἔγραψεν ἤδη τὰ δέοντα, δέχεται μὲν τὴν ἀναβολήν, ἀλλὰ νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος τῶν πληροφοριῶν μέχρι τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ δοθῶσιν αἱ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ αἰτούμεναι πληροφορίαι, μέχρι τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ὑπ' ἀριθ. 166 ἐφεξῆς περίληψις.

« Ἀριθ. 166. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1849 ἐκ Θηβῶν τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου Καρπενησιώτου, ὑπολοχαγοῦ τῆς φάλαγγος, ἐξαιτουμένου τὸν προβιβασμόν του εἰς τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ, τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ γραμματίου καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν γαιῶν του, κατακλυζομένων ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ ἀχρήστων καθισταμένων εἰς αὐτόν. »

Ἐπὶ ταύτης παρατηρήσαντός τινος, ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς αἰτουμένας γαίας, εἶναι ἄδικος ἡ τοῦ ἀναφερομένου ἀξίωσις, ἐπειδὴ ἔλαβεν ἤδη τὰς εἰς τὸ γραμμάτιον αὐτοῦ ἀνηκούσας· ἐπίσης δὲ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ προβιβασμόν, ἐπειδὴ ἀντιβαίνει τοῦτο εἰς τὸν περὶ φαλαγγιτῶν ὀργανικὸν νόμον, διὸ πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ ἡ ἀναφορά· καὶ ἄλλου δέ τινος τὰ αὐτὰ ὑποστηρίξαντος. Ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι τὸ νὰ ἀπορριφθῇ ἡ περὶ προβιβασμοῦ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ἀντιβαίνει πρὸς αὐτὸ τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ὁρισάσης νὰ συσταθῇ ἐπιτροπή, ἵνα καὶ τοὺς μηδόλως λαβόντας βαθμὸν ἀνταμείψῃ καὶ τοὺς τυχὸν ἀδικηθέντας δικαιώσῃ· τὰ αὐτὰ δὲ καὶ παρὰ τῆς βουλῆς πολλάκις ἐλέχθησαν, ὥστε δὲν πρέπει νὰ κλεισθῇ ἤδη τὸ στάδιον τοῦτο, οὐδὲ νὰ φέρωμεν εἰς ἀπελπισίαν τὸν ἀναφερόμενον, ἀφοῦ μάλιστα ὅλα ταῦτα θέλουσιν ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Προτείνει λοιπὸν νὰ διευθυνθῇ ἡ παροῦσα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα παραπέμψῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ εἰς τὴν συσταθησομένην ἐπιτροπήν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλή, ἐὰν παραδέχηται νὰ ἀπορριφθῶσι μὲν αἱ ἄλλαι τῆς ἀναφορᾶς αἰτήσεις, νὰ διευθυνθῇ δ' εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβάλῃ αὐτὴν, ὡς ἐρρέθη, εἰς τὴν ἐπιτροπήν, δὲν παρεδέχθη οὐδὲ τοῦτο μὴ ἀναστᾶσα· ἐφ' ᾧ ἀπερρίφθη τὸ σύνολον τῆς ἀναφορᾶς.

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 167 ἔχουσα οὕτως·

« Ἀριθ. 167. Ἀναφορὰ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1849, ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Φ. Σαπουντσοπούλου, κατηγοροῦντος τὸν ὑποτελώνην Τροιζηνίας ἐπὶ διαφόροις καταχρήσεσι, καὶ προκαλοῦντος τὴν ἐξέλεγξιν τῶν τελωνιακῶν βιβλίων, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν καταδεικνυομένων καταχρήσεων. »

Ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἤτοι

« Ἡ ὑπ' ἀρ. 167 ἀναφορὰ, νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δώσῃ ταχείας πληροφορίας πρὸς τὴν βουλὴν, τόσον ἐπὶ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς προγενεστέρας, ταυτιζομένης. »

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 170 ἐχούσης οὕτως·

« Ἀριθ. 170. Ἀναφορὰ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1849, τοῦ Χαραλάμπους Φάσου, ἐξαιτουμένου ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του, καὶ ἕνεκα τῆς λῃστευθείσης περιουσίας του, περίθαλψίν τινα, ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ, θέσιν οἰκονομικὴν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ πορίζηται τῶν πρὸς τὸ ζῆν. »

Ἀνέπτυξέ τις ὅτι ὁ ἀναφερόμενος, ἐκ Σοπωτοῦ τῶν Καλαβρύτων καταγόμενος, ἀνήκει εἰς μίαν τῶν καλητέρων οἰκογενειῶν καὶ προσέφερεν οὐ σμικρὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐκδουλεύσεις. Πρὸ χρόνων δὲ μεταβὰς εἰς Εὐρώπην, εἶχεν ἀποκτήσει διὰ τῆς φιλοπονίας του ἀρκετὸν πλοῦτον, δι' οὗ, ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν, ἤθελησε νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος· ἀλλὰ μόλις μικρὸν ἐνδιατρίψας εἰς Σοπωτὸν, ἐσυκοφαντήθη ὡς μετέχων ἢ ὑποκινῶν ἀνταρσίαν τινὰ, ἐφ' ᾧ τῷ ἐγένετο κατ' οἶκον ἔρευνα ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Ἀλλ' εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην, οὐ μόνον δὲν ἐτηρήθη τὸ ἐλάχιστον σέβας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ τοῖς ἐπιδείξῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον τῶν κιβωτίων αὐτοῦ, ἔνθα ἐράνη τὸ ὅλον τῆς χρηματικῆς του περιουσίας. Καὶ τότε μὲν δὲν ἐξηκριβωσέ τι ὕποπτον ἡ χωροφυλακὴ, ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐληστεύθη πᾶν ὅ,τι εἶχε καὶ ὁ χθὲς βαθύπλουτος στερεῖται ἤδη τοῦ ἄρτου. Φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ τῷ χορηγηθῇ περίθαλψίς τις ἀνάλογος· ἐὰν δ' ὁ ὑπουργὸς θεωρήσῃ αὐτὸν ἱκανὸν, δύναται νὰ τὸν διορίσῃ καὶ εἰς θέσιν τινα.

Μετά τινα ἐπενεγκόντα, ὅτι ἄλλαι ἦσαν αἱ τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν προκαλέσασαι αἰτίαι, δι' ἃς ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἔρευναν, ὡς ἐπιτρέποντος τοῦτο τοῦ νόμου· καὶ ὅτι εἶναι ἀληθὲς, ὅτι καὶ ἀπεγυμνώθη ἐντελῶς καὶ ἄξιος περιθάλψεως εἶναι, ἀλλ' ἡ περιουσία αὐτοῦ δὲν ἐπροδόθη ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἀφ' οὗ ἀρτίως ἐψηφίσθησαν ὑπὲρ τὰς 100,000 δρ. εἰς ἀποζημίωσιν τῶν τῆς τραπέζης ὑπαλλήλων, οἵτινες καὶ παθόντες ἀρκετὴν ἔχουσι περιουσίαν, πολλῷ δικαιότερον εἶναι νὰ ἀποζημιωθῇ ὁ περὶ οὗ πρόκειται πολίτης, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐληστεύθη, φαίνεται, ὑπὸ ὑπαλλήλων. Ἐπειδὴ πιθανὸν ἡ περὶ τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἰδέα νὰ προεκάλεσε τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν· ἀφ' οὗ δὲ εἶδον τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, συνησθήθησαν μετὰ τῶν λῃστῶν, καὶ ὁ πολίτης

ἀπεγυμνώθη. Διὸ τὸ κατ' αὐτὸν συνίστησιν οὐχὶ τὴν περίθαλψιν, ἀλλ' ἀποζημίωσιν αὐτοῦ.

Ἀντειπόντος δ' ἄλλου, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει συνάφειαν ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς τραπέζης περίστασις μετὰ τῆς τοῦ ἀναφερομένου, καὶ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ὀλέθριον ἐὰν καθιεροῦτο τὸ ν' ἀποζημιοῦται πᾶς ὁ παρὰ τῶν λῃστῶν γυμνονόμενος· ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ ταύτην δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 170 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον. »

Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἑπομένη ὑπ' ἀριθ. 171

« Ἀριθ. 171. Ἀναφορὰ ἀπὸ 14 Ἰουνίου βουλευτῶν τινῶν, ζητούντων νὰ ἀναρτηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Στρατηγοῦ Τσιώρη, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς βουλῆς. »

Ἀναγνωσθεῖσα ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐρεξῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 171 νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πινάκων ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν τῶν ἀναφερομένων. »

Τελευταῖον ἀναγνωσθεῖσαι καὶ αἱ ἐντέλει τῆς ἐκθέσεως παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι οὕτω·

« Διότοῦσα τέλος εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ, δὲν νομίζει ἀπὸ σκοποῦ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη τῶν ἀναφορῶν, διεξαγομένη τακτικῶς παρὰ τῆς βουλῆς, ἀποβαίνει ἄκαρπος, καθόσον, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης συνόδου, δὲν εἶδεν ἡ βουλὴ οὐδὲν ἀποτέλεσμα, δυνάμενον νὰ θεραπεύσῃ κατά τι τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν πολιτῶν, ἢ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἑκάστοτε αὕτη καὶ συσταίνει καὶ συζητεῖ πολλὰς τῶν ἀναφορῶν· ἐναπόκειται εἰς τὴν βουλὴν νὰ λάβῃ θετικώτερον καὶ ὁριστικώτερον μέτρον ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου βουλευτικοῦ δικαιώματος. »

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' ἀναστάσεως, μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ συμμορφωθῶσι τὰ ὑπουργεῖα μὲ τὰ περὶ τούτου προαποφασισθέντα.

Ἀκολούθως ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον πρεσβύτερος βουλευτὴς, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης εἶναι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένα, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων πρεσβύτερος
Ἰω. ΤΟΜΑΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Δανόπουλος.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐννάτου ἔτους, προσελθὼν ὁ Κύριος Π. Δημητρακαράκος, ἀναδεδειγμένος βουλευτὴς Γυθείου ἐκ τῆς τελευταίαν ἐνεργηθείσης συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἡ βουλὴ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἐκήρυξεν ὡς νόμιμον, ἔδωκε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον τοῦ βουλευτοῦ.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸ Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας αὐτοῦ καὶ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Π. Δημητρακαράκος.

Ὁ Ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Μελέτης Χ. Μελέτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.

Τῆς 2 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐννάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον πρεσβύτερος βουλευτὴς ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν πρόεδρον βουλευτοῦ καὶ τῶν γραμματέων, σημειωθέντων τῶν ἄνευ λόγου ἀπόντων ΚΚ. Π. Μοναστηριώτου, Α. Γεωργαντᾶ καὶ Χ. Δεμάθα.

Ἓν πρῶτοις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἀντιπρόεδρον πρεσβυτέρου βουλευτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μοσχούλα καὶ Π. Λεντούδη, ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ οἱ Κ. βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Α.	Β.	Γ.
Κων. Δουβουνιώτης	Ῥήγας Παλαμίδης.	Στέρ. Στεφανόπουλος.
Γ. Κανδύλης	Α. Δανόπουλος	Μ. Δ. Καΐρης.
Σ. Γρίβας	Κ. Μανέτας	Γ. Ἀντωνόπουλος
Ἀν. Μακρυπόκαμισος.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ἐμ. Μελετόπουλος
Ν. Ἰατρὸς	Δ. Ν. Μπούκουρας	Α. Μάμουκας.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ἠλ. Γιατράκος	Π. Τσιμπουράκης

Ἠλίας Παππαδᾶκος.	Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Μιλ. Χ. Μαλίτης
Γ. Ι. Βατίστας	Ι. Τσοκαῖος	Ἰ. Γκούρας
Σ. Ἀντωνιάδης	Σ. Βαρώτσης	Α. Κανελλόπουλος.
Δ. Δ. Κουντουριώτης	Χ. Σουμαρίπας.	Μ. Ἰατρὸς
Ἀθ. Δαγκλόπουλος	Μ. Βιτάλης	Δ. Κουμανιώτης.
Ζ. Δεπάστας	Α. Γουζούασης	Π. Μοναστηριώτης.
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Δ. Βιρβίλης	Ν. Τσαλακώστας
Δ. Καμπάνης.	Σταμ. Νικολαΐδης	Ἐμ. Δ. Ὀρλώφ
Δ. Σακελλαριάδης.	Π. Δηλιγιάννης	Ἰω. Γ. Κριεζῆς.
Π. Ματαλᾶς	Χ. Τζῆνος	Κ. Δαρειώτης.
Δ. Χατζίσκος.	Α. Γεωργαντᾶς	Ι. Πέρδης
Μ. Ἀναστασόπουλος	Ἰω. Α. Χατσόπουλος.	Κ. Τσουκαλᾶς.
Ἰω. Παππατσώνης	Κ. Τσαβέλλας.	

Δ'.

Δ. Κονδύλης	Εὐστρ. Παρίσης	Σ. Στράτος
Εὐς. Σπυρίδωνος.	Μ. Σισίνης.	Θ. Μίξης.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Κ. Βρυζάκης.	Κ. Νόζος.
Λουκᾶς Στεράνου.	Π. Ράγκος	Κ. Βῆκος
Γ. Κ. Πετμεζᾶς	Γ. Ῥιζόπουλος	Σ. Λογοθετόπουλος
Ι. Κλίμακας	Α. Π. Νάκος	Γ. Λογιωτατίδης
Πέτρος Τσαντάκης	Γρ. Ν. Κορριωτάκης.	Γ. Σ. Κριεζῆς
Ἰω. Τομαρᾶς	Γ. Μῆτσος	Β. Πετμεζᾶς.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Ν. Ἀνδρικόπουλος
Γ. Μπάνης	Π. Μακρομιχάλης	Ἠλ. Παππαδαῖος
Ι. Ἀντωνόπουλος.	Γ. Παπαδημητρίου	Γ. Γιολδάσης
Ι. Οἰκονόμου	Γ. Παππανικολάου	Κ. Ἀντωνιάδης
Α. Δημητρίου	Δ. Ὀρφανός.	Ι. Πετμέζης
Π. Παππαδημαντόπ.	Π. Α. Ζάνος	Π. Δορειώτης
Χ. Δεμάθης.	Μ. Βαλίτσας.	Κ. Σχινᾶς
Π. Δημητρακαράκος	Γ. Κ. Βιλᾶς	Α. Κωτσάνας.
Σ. Βαλίτσας	Γ. Μαυρομιχάλης	Λ. Πετράκης
Εὐς. Κυλογερᾶς	Ἐμμ. Ἀντίπας.	Νικόλ. Κορριωτάκης

Ζ.

Α. Κεχαγιᾶς	Νικόλ. Μπούτουνας	Δ. Χρυσίδης .
Σ. Δεληγιαννάκης	Ἰω. Ζάρκος.	Α. Παπαταύρης
Γ. Μπάστας	Δημ. Καλλιφρονᾶς.	Α. Κουντουριώτης
Θ. Πετρινός.	Α. Ἀρμάος	Γρηγ. Χατσγιάννης
Δημ. Δεληγεώργης.	Ματ. Πρωτοπαππᾶς	Μ. Μιχαλόπουλος
Παῦλος Λεντούδης.	Βιλ. Νικολαΐδης	Κ. Φασίτσας.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκ Πατρῶν βουλευτοῦ Κ. Δ. Κουμανιώτου ἐχορηγήθη αὐτῷ ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀνηγγέλθησαν ἀκολούθως ἀντικείμενα α') Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Κ. Γ. Πανοπριοτοπούλου, β') ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς Ἑρμούπολιν, γ') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Τήνου, δ') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ καὶ ε') ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ χορηγίας δανείου εἰς

τὸν μεταξοῦρανὸν Στεφόπουλον· ἐτέθη δὲ πρῶτον εἰς συζήτησιν ἡ αἴτησις τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Γ. Πανοπριοτοπούλου, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

« Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντες λόγοι πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Σώματος διὰ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας Γ. Πανοπριοτοπούλου, κατηγορουμένου ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, πρὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου. »

Μηδεμιᾶς δ' ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, λαβὼν τὸν λόγον ὁ περὶ οὗ πρόκειται βουλευτὴς, παρετήρησεν, ὅτι, ἂν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει περιεχομένων ἐξάγεται, ὅτι, μεροληπτικῶς φερόμενος, ἀπέδωκεν αὐτῷ ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς πρᾶξιν τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἔνοχος, ἐπειδὴ ὅμως ἐπιθυμεῖ νὰ μὴν ὑπάρχῃ οὐδεὶς περὶ τούτου διαταγμὸς, ἐξαιτεῖται τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, ἵνα προσέλθῃ οἰκοθεν εἰς δίκην. Παρακαλεῖ δὲ μόνον τὸ σῶμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ὡς ἱκανοποίησιν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀνωτέρω εἰσαγγελέως, διότι, παραβιάσας ῥητὸν τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς δίκην.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικειμένου, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ, ἀποδεχθεῖσα τὸ ἐναντίον, νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ἀγορεύσαντος, ὅστις δύναται ἀμέσως, λαμβάνων εἰδικὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, νὰ προσέλθῃ εἰς δίκην βραδύτερον. Περὶ δὲ τῆς τοῦ εἰσαγγελέως ποινῆς, καὶ ἄλλοτε ὑποστηρίξας αὐτὴν, ἐπαναλέγει ὅτι πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν, ἵνα χρησιμεύσῃ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα περιέπεσεν ἄτοπα· διότι εἶναι λυπηρὸν οἱ εἰσαγγελεῖς, οἱ φύλακες οὗτοι τοῦ νόμου, νὰ παραβιάζωσιν αὐτὸν πρῶτοι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐκτεθεῖσαν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς συστάσεως τῆς ποινῆς τοῦ εἰσαγγελέως, ἐφ' ᾧ ἀπερρίνατο νὰ διευθυνθῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Προτεθέντος ἔπειτα εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Ἑρμούπολιν νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ὅτι, ὢν μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιτροπῆς, εἶχε παρατηρήσεις, ὅτι, πρὶν ἡ ὑποβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ τε δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἐπιμελητηρίου Ἑρμουπόλεως· ἄλλως

ὅμως δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον αὐτὴ ἀνατρέχει εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, τὴν τοῦ 1837, ὅτε, παθόντων ἐκ τριχυμίας τῶν πλοίων, ὁ νῦν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, διοικητὴς ὢν ἐκεῖ, συνίστησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς προκυμαίας· αὕτη δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς τοῦτο φόρος 1/4 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ 2 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν φάρων, ἡ δὲ ἔκτασις αὐτοῦ νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη, μεθ' ἃ, ἐὰν δὲν ἐπαρκέσῃ, νὰ ἐπαναληφθῇ. Καὶ νομοσχέδιον μὲν τοιοῦτον, τοῦ ὁποίου ἀπόῤῥοια εἶναι τὸ προκείμενον, σκοπὸν εἶχε νὰ ὑποβάλῃ ὁ ἀείμνηστος Κωλέττης· ἀλλά, μικρᾶς θεωρουμένης τῆς ἐκ τῶν φάρων εἰσπράξεως, ἀπεφάσισεν ἔνθεν μὲν νὰ αὐξήσῃ αὐτάς τε καὶ τὰς ἐκ τοῦ ὅρμου καὶ τῶν λιμενικῶν, ἔνθεν δὲ νὰ τεθῇ ἀόριστος ἡ τοῦ φόρου προθεσμία, ἕως οὗ τὸ ἔργον περαιωθῇ. Μὴ προλαβόντος δὲ νὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τοῦ Κωλέττου, ἀνέλαβεν αὐτὸ οὗτος, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναδεχθείς· ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀπεφάσισε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν εἰς τὸ ἔργον ἀναγκαίαν προκαταβολήν, ἔμεινεν αὖθις ἀτελεσφόρητον. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐναντίος, ὡς εἶπεν, ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλῃ ἐμμέσους φόρους, πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον οἱ φόροι οὗτοι εἰσὶν οἰκειοθελεῖς· διὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρου, πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Πάτρας καὶ Πειραιᾶ· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ σήμερον ἐπὶ τοῦ συζητηθησομένου περὶ ἐπιβολῆς φόρων νομοσχεδίου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιμελητηρίου γνώμη, ἐπειδὴ διὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν ἴσως τροποποιήσεις ἐπωφελεῖς· τοῦτο δὲ εἶναι τοσούτῳ ἀναγκαιότερον, καθ' ὅσον πρῶτος ὁ ἔμπορος θέλει πειραθῇ τῶν καλῶν ἢ κακῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νόμου. Καὶ δὲν λέγει μὲν νὰ ἐμποδισθῇ ἤδη τὸ νομοσχέδιον, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἡ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου συγκατάθεσις περὶ ἐπιβολῆς ἄλλου ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ φόρου· ἀλλὰ συνίστησιν ὥστε τὸ ὑπουργεῖον πρὸ τῆς τοῦ νόμου καταρτίσεως νὰ λάβῃ τὰς ῥηθείσας παρατηρήσεις, ἂν καὶ ἄλλως ὁ νόμος εἶναι ἐπωφελὴς, εἰς δὲ τὸ μέλλον νὰ ἀκούῃ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτων νομοσχεδίων τὴν γνωμοδότησιν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἐπὶ τούτοις, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μοσχούλα καὶ Γ. Πανοπριφτοπούλου, συνήχθη

κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη ταύτην πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου νομοσχεδίου, πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Ἐρμούπολιν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	Ν.
Μ. Καῖρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσεβέλλης	Ν.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Π. Δημητρακαράκος	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνς. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώργιος Ι. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιαλδάσης	
Στέφ. Χ. Στρανόπουλος	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος	Ν.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Ναστοῦ. Ν. Δεμάθας	
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γ. Ν. Κορφιωτάκης	
Ἀθ. Δαπλόπουλος	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δαλιγιάννης	
Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσούχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.

Εὐτ. Σπυρίδωνος	N.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ῥάγας Παλαμίδης	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Δ. Κουμανιώτης	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.	Θεόδωρος Ι. Μέζης	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Ἐμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη		Γεώργιος Μπάστας	
Νικόλ. Τσαλακώστας	N.	Κώνστας Δαριώτης	N.
Δημ. Σακελλαριάδης		Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Νικόλαος Μπούτουνας		Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ἰωάννης Περιδῆς	N.
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀνδ. Μάμουκας	N.
Π. Δαριώτης	N.	Δ. Χρηστίδης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Κάρολος Νάζος	
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάς	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ἀν. Παππατσώρης	N.
Κωνστ. Πέτκος	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Δημήτριος Βιρβίλης		Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Γεώργιος Μπάνης		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Χατζίσκος	
Ν. Μοσχούλας	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Ἰωάννης Γκούρας		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Παν. Παππαδιαμαντόπ.	N.		

Οὕτω δὲ, παραδεχομένης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀντιγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ νομοσχεδίου· μυδεμιᾶς δ' ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἑρμουπόλεως προσορμιζόμενα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος προκυμαίας ἴσον μὲ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα ὅρμου, ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ δικαιώματος φάρου, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 8

Φεβρουαρίου 1834 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. Διάταγμα.

Ἡ εἰσπραξις θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Σύρου, ἐπὶ ἀμοιβῇ 2 τοῖς 0/0 τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἑρμουπόλεως.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων διαθέσιμα χρήματα θέλουν κατατίθεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουν χρησιμεύει·

ά. Εἰς κατασκευὴν προκυμαίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Ἑρμουπόλεως ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὸν ἀνατολικομεσημβρινῶν ἀνέμων.

β'. Εἰς ἀνέγερσιν ἑτέρου φάρου.

γ'. Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ

δ'. Εἰς ἐπισκευὴν τῆς ὑπαρχούσης αἰμασίας.

Ἄρθρ. 3. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. τακτικῶν εἰσοδημάτων θέλει δαπανηθῆ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἔργων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν, τῶν, κατὰ συμπαίνειαν τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Βασ. Διατάγματος, ὁρειλομένων ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πάλεως γήπεδα, τὸ ὁποῖον θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τέσσαρας ἐτησίας ἐθνικὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τέσσαρας ἐτησίας δόσεις ἴσας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. ἐπιβαλλομένου δικαιώματος θέλει ἐξακολουθῆ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου, διά τε τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον 3 ἄρθρον εἰσπραχθησομένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐθνικῶν γηπέδων.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προκειμένων ἔργων θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα· διευθύνονται δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἑνὸς ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν ὁρισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῶν ἔργων θέλουν προκαταβληθῆ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δραχμαὶ τριάκοντα χιλιάδες· τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῆ εἰς πέντε ἴσας δόσεις, ἀρχομένας ἐξ ἴτους μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Παρατηρηθέντος δὲ νὰ προστεθῇ ἐν τέλει καὶ ὁ ἐλλείπων τύπος τῆς ἐκτελέσεως, ἀνατεθειμένης εἰς τε τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

καὶ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, ἐγένετο δεκτὸς συναινέσει αὐτῶν, ἔχων οὕτως·

« Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον. »

Ἀκολούθως ἡ βουλὴ, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Μ. Πρωτοπαππᾶν καὶ Π. Τσιμπουράκην γενομένης, παρεδέχθη κατὰ τὸ ὧδε πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου νομοσχεδίου πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Ἑρμούπολιν, ὡς ἐν τεῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς		Ἀγ. Γουζούασης	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Γ. Κ. Βελῆς	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Δ. Δεληγεώργης		Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	
Πάνος Μοναστηριώτης		Μ. Σισίνης	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γ. Χατσηγιάννος	
Ἰω. Πετμέζης	N.	Γ. Μῆτσος	
Μ. Καΐρης		Ἰω. Κλίμακας	
Δ. Κονδύλης	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Ἀντ. Καμπάνης	N.	Π. Α. Ζάννος	N.
Ἀνδ. Δανόπουλος	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Ν. Ἰατρὸς	N.	Χρ. Ν. Δεμάθης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ἡλ. Παππαδαῖος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Γ. Πετμεζᾶς	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Ἀνάργ. Πετράκης	N.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Σ. Στράτος		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	
Π. Ῥάγκος	N.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Λ. Π. Νάκος	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς		Βελισ. Νικολαΐδης	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	N.	Γεώργιος Παππανικολάου	N.
Π. Δημητρακαράκος	N.	Πέτρος Δελιγιάννης	
Γ. Κονδύλης	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Κ. Φασίτσας	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἐλ. Καλογερᾶς	N.	Ζαφ. Δεπάστας	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ἐμ. Ἀντίπας	N.

Ἀνδ. Νοταρᾶς		Κ. Δ. Σχινᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος		Ἰω. Γκοῦρας	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.	Χρ. Τσῖνος	
Παρασκ. Ματάλας		Δ. Κουμανιώτης	
Ἠλίας Γιατράκος		Θ. Ι. Μέξης	
Δ. Στέφανος	N.	Ἐμ. Δ. Ὁρλὼφ	N.
Εὐς. Σπυρίδωνος	N.	Γ. Μπάστας	
Ῥ. Παλαμίδης	N.	Κ. Δαρτιώτης	N.
Θ. Μ. Πετρινὸς		Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Μανέτας		Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Ἰω. Περίδης	N.
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Ἀνδ. Μάμουκας	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Δ. Χρηστίδης	N.
Δ. Σακελλαριάδης		Κάρολος Νάζος	
Ν. Μπούτουνας		Εὐστρ. Παρίσης	N.
Π. Παππατσώνης		Ἀντ. Ἀρμάος	N.
Ἰω. Παππατσώνης		Μ. Ἀναστασόπουλος	N.
Π. Δορειώτης		Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Σπ. Βαλέττας		Ἀν. Παππατσώρης	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	
Σπ. Α. Βαρότσης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Γ. Σ. Κριεζῆς	
Χρύσ. Σουμαρίπας		Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος		Δ. Δ. Κουντουριώτης	
Κ. Βεΐκος	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Μ. Ἰατρὸς		Δ. Χατζίσκος	
Δ. Βιρβίλης		Καλαμ. Τσουκαλᾶς	N.
Γ. Μπάνης		Κωνσταν. Δυοβουνιώτης	N.
Π. Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ν. Μοσχούλας	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.		

Προὐτέθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λεμένος Τήνου νομοσχέδιον, ἐφ' ᾧ, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς

κατὰ τὸν δῆμον Τήνου λιμένος, Σταυροῦ ἐπιλεγομένου, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δανείου τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑτέρου τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐργασίαι θέλουσι διεύθύνεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ εἰσπραξις καὶ ἡ δαπάνη τῶν εἰρημένων φόρων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ἐπαρχιακὸν ταμίαν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ὁ ταμίας θέλει δίδει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ διαχειρίσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, αὕτη δὲ δίδει λόγον τῆς διοικήσεώς της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσι μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους.

Ἄρθρ. 6. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἐπιδοσεῖς δημοτ. φόρων νεμησχεδίου, πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἰσχυρίσθη, καὶ ἡ ἔχις

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Α. Π. Νάκος	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Πέτρος Τσαννετάκης	
Δ. Δεληγεώργης		Π. Δημητρακαράκος	
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Κ. Φασίτσας	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἐλευθέριος Καλεγερᾶς	Ν.
Ἰω. Πετμέζης	Ν.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Μ. Καΐρης		Ἄγ. Γουζούασης	Ν.
Δημ. Κονδύλης	Ν.	Γ. Κ. Βελῆς	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.	Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Γρηγ. Χατσηγιάννος	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Γεώρ. Μῆτσος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Ἰω. Κλίμακας	
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Σ. Στράτος		Πέτρος Α. Ζάννος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.

Χρ. Ν. Δεμάθας		Σπ. Α. Βαρότσης	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.	Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Γεώρ. Πετμεζᾶς		Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.
Ν. Ἀνδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ν.	Κωνστ. Βεῖκος	Ν.
Ἰω. Ζάρκος		Μ. Ἰατρὸς	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Δ. Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμ. Νικολαΐδης	ἀρνήθη	Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμαν. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Γ. Α Ἀντωνόπουλος	Ν.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείρ. Δεπάστας	Ν.	Ἰω. Γκοῦρας	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσούγλος		Χρ. Τσῖνος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Δημ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Θ. Ι. Μέξης	
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.	Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	
Παρασκ. Ματάλας		Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος		Κ. Δαρειώτης	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.	Στ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Φήγας Παλαμίδης		Ἰω. Περίδης	Ν.
Θ. Μ. Πετρινὸς		Ἀνδρ. Μάμουκας	Ν.
Κ. Μανέτας	Ν.	Δ. Χρηστίδης	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Ν. Μπούτουνας		Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Π. Παππατσώνης		Ἀν. Παππατσώρης	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀθ. Καστανᾶς	
Π. Δαρειώτης	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Γ. Σ. Κριεζῆς	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	

Δ. Λ. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Δ. Χατζίσκος	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κωνς. Δυοβουνιώτης	N.
Γ. Ῥιζόπουλος	
Ἰωάν. Τασσαΐος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰω. Οἰκονόμου	N.

Προτεθέντος ἔπειτα τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ νομοσχεδίου, καὶ συνιστώσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὁλοτχερῆ αὐτοῦ παραδοχήν, ἡ βουλὴ, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ. Σ. Νικολαΐδην καὶ Π. Τσιμπουράκην γενομένης, παρεδέχθη, κατὰ τὸ ἐνταῦθα πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειφηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, καὶ ἠδέχθη

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	
Σταῦρος Γρίβας	N.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	
Μ. Δ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρὸς	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	
Π. Δημητρακαράκος	
Γεώργιος Κονδύλης	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Κλεισθένης Καλογερᾶς	N.
Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	
Ἀγ. Γουζούκος	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γκολφάσης	
Στέρ. Χ. Στερανόπουλος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγν. Δημητρίου	N.
Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Χριστόδουλος Ν. Ἰερμάθας	
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Ἀθ. Δανιλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	

Γεώργ. Παππανικολάου	N.
Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἀνδρέας Ν ταρᾶς	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	N.
Γεώργ. Πανοπριστόπουλος	N.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσούχλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στέρανος	N.
Εὐς. Σπυρίδωνος	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπρούτουνας	
Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης	N.
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α Βαρότσης	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βέϊκος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχοβίτης	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκούρας	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χρ. Τσίνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	
Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	N.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἰω. Περίδης	N.
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Δ. Χρηστίδης	N.
Κάσσος Νάζος	
Βύστ. Μ. Παρίσης	N.
Ἀντώνιος Ἀρικάς	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰω. Τσιμαρᾶς	
Ἀγ. Παππατσώρης	N.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	N.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Λ. Γ. Κουντουριώτης	
Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Δ. Χατζίσκος	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Ἰωάννης Τασσαΐος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰωάν. Οἰκονόμου.	N.

Οὕτω δ' ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ ἑξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων.

ά) Δύο λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν.

β') Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν διὰ τούτων διαβαινόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἓν λεπτὸν δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ὁ Στατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διοδίων εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται

ά) Εἰς τὴν διὰ λιθίνων θόλων ἀντικατάστασιν τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας.

β') Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

γ') Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν, πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων των γεφυρῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ εἰσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει θέλουν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 5. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα διόδια θέλουν διαρκέσει ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ὁμοίας ψηφοφορίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Π. Δαρειώτου καὶ Α. Παππατσώρου γενομένης καὶ δ. μοιον τῇ προηγηθείσῃ ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

« Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ ἑξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων.

ά) Δύο λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν.

β') Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐκ τῶν διὰ τούτων διαβαινόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἓν λεπτὸν δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων.

Ἄρθρον 2. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διοδίων εἰσπραχθησόμενα χρήματα προσδιορίζονται·

ά) Εἰς τὴν διὰ λιθίνων θόλων ἀντικατάστασιν τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας·

β') Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

γ') Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων τῶν γεφυρῶν.

Ἄρθρον 4. Ἡ εἴσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει θέλουν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρον 5. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενα διόδια θέλουν διαρκέσει ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον. »

Προὐτέθη τελευταῖον καὶ τὸ περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν καταξοῦραντὴν νομοσχέδιον· γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τούτου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ταύτην, κατὰ τὸ ὠφθὲ προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν μεταξοῦφαντὴν Στεφόπουλον, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς		Δ. Δεληγεώργης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Π. Ταιμπουράκης	Ν.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.	Πάνος Μοναστηριώτης	

Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.
Ἀναγν. Μακρυ-οκάμπιτος	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Σ. Στράτος	
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	
Π. Δημητρακόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κώνσταν. Φασίτσας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλλιγᾶς	Ν.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργ. Κ. Βέλης	
Ἰωάν. Α. Χαταπόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῶτσος	
Ἰωάν. Κλίμακας	
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Χ. Ν. Δεμάβας	
Ἠλίας Παππαδαῖος	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γραγ. Ν. Καρριωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπιερτόπουλος	Ν.
Ἐμμ. Χ. Τσαΰχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Καρριωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματσάλας	
Ἠλίας Γιατράκος	
Λουκᾶς Στεράνου	Ν.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλλάδης	
Θεοδώρος Μ. Πετρινός	
Κωνστ. Μανίτας	Ν.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλ.	
Μελέτης Χ. Μελέτη.	
Νικ. Τσαλακώστας	Ν.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρεώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Δεντούλης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαπίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βεΐκος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	

Δημήτριος Βιρζίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	Ν.
Α. Καντζλλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδ. Τσίνος	
Δημήτρ. Κουτσανιώτης	
Θεόδ. Ι. Μέξης	
Ἐμμ. Δ. Ὀρλὸφ	Ν.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνς. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστίδης	Ν.
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Μῆτ. Ἀναγνώστου	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Πατπατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστρινᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ἰτζόπουλος	
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μᾶρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἐφ' ᾧ ἀναγνώσθη τὸ 1 αὐτοῦ ἄρθρον μετὰ τῆς ἑπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Εἰς τὸ ἄρθρον 1. Ἡ προθεσμία τῆς κατὰ δόσεις ἀποτίσεως τοῦ δανείου νὰ ὁρισθῇ εἰς ἀκτὼ μὲν ἔτη, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῶσιν ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς· « ἡ δὲ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς θέλει γίνει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος λάβει τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ δημόσιον. »

Ἀποδεξαμένου δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν θυμήγανον Π. Στερόπουλον ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει δάνειον ἓξ χιλιάδων δραχ., ἀποδοθησόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς ὀκτὼ ἐτησίας ἴσας δόσεις· ἡ δὲ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς θέλει γίνει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος λάβει τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ δημόσιον. »

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 2 μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς,

« Εἰς τὸ ἄρθρ. 2. Ἀντὶ τῆς λέξεως *μεταξουργείου*, νὰ τεθῇ ἡ

λέξις *μεταξοϋφαντείου*, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 3, ἀντὶ τῆς λέξεως τὸ *μεταξουργεῖον*, νὰ τεθῇ ἡ λέξις τὸ *μεταξοϋφαντεῖον*. »

Ἐγένετο παραδεκτὸν κατ' αὐτὴν δι' ἀναζάσεως, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον· ἔχουσι δ' οὕτως·

« Ἄρθ. 2. Ὁ εἰρημένος βιομήχανος ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ δάνειον τοῦτο, πρὸς σύστασιν μεταξοϋφαντείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου, καὶ νὰ διατηρῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ κατάστημα καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τεθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ ἣν ὁ βιομήχανος δὲν ἤθελε συστήσει τὸ μεταξοϋφαντεῖον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε παύσει τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ ἀμέσως τὸ χορηγηθὲν εἰς αὐτὸν δάνειον παρὰ τῆς κυβερνήσεως, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων πρὸς 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ Βουλὴ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης καὶ ὁμοίων τῆς προηγηθείσης ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν. κ.τ.λ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφόπουλον, ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει, δάνειον ἓξ χιλιάδων δραχ., ἀποδοθησόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς ὀκτὼ ἐτησίας ἴσας δόσεις· ἡ δὲ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς θέλει γίνει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος λάβει τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ δημόσιον

Ἄρθρ. 2. Ὁ εἰρημένος βιομήχανος ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ δάνειον τοῦτο, πρὸς σύστασιν μεταξοϋφαντείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου, καὶ νὰ διατηρῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ κατάστημα καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τεθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ βιομήχανος δὲν ἤθελε συστήσει τὸ μεταξοϋφαντεῖον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε παύσει τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ ἀμέσως τὸ χορηγηθὲν εἰς αὐτὸν δάνειον παρὰ τῆς κυβερνήσεως, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων πρὸς 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον. »

Τελευταῖον ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον πρεσβύτερος βουλευτὴς, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς θέλουσιν εἶσθαι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦβουλευτοῦ Κ. Μανέτα καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐὰν ἐκτυπωθῇ ἡ ἔκθεσις ἐν καιρῷ, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν δωδεκάτην.

Ὁ Προεδρεύων πρεσβύτερος.
Ι. ΤΟΜΑΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ Παρίσης.
Μελ. Χατσῆ Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. ΡΔ'.
Τῆς 4 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόεδρον πρεσβύτερος βουλευτὴς ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἐφ' ᾧ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν πρόεδρον βουλευτοῦ καὶ τῶν γραμματέων.

Παρατηρηθέντος ὅμως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ὑπολείπεται πλήρης, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σεσημειωμένα, ἐπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 10 π. μ.

Ὁ Προεδρεύσας πρεσβύτερος
Ι. ΤΟΜΑΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Δανόπουλος.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕ.
Τῆς 5 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων τῶν Κ. βουλευτῶν περὶ τὴν δεκάτην ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴ, συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίαςν καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς πρεσβυτέρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑποβληθείσαις αἰτήσεσιν, ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ μηνισίας ἀπουσίας ἄδεια, ὑπὸ τὸν ἐπ' αὐτῶν τεθειμένον ὅρον, εἰς τοὺς ἐκ Γυθείου καὶ Κέας βουλευτὰς ΚΚ. Π. Τσαννετάκην καὶ Ἐμ. Ἀντίπαν.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου συζητήσεως παρελείφθη νὰ συμπεριληφθῶσιν ὡς ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέντα καὶ ποσά τινα, τῶν ὁποίων τὴν ἐπιψήφισιν διὰ τῆς ἀπὸ 24 Μαρτίου δηλώσεως ἐπρόβαλε τὸ ὑπουργεῖον· ἐξ ὧ φαίνεται ἐν αὐταῖς, ὅτι κατὰ μὲν τὴν συζήτησιν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐρωτηθεὶς ἂν ἐλήφθησαν καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπήντησεν, ὅτι καὶ ταῦτα συμπεριελήφθη, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει ἐποιήσατο μνείαν ἐπ' ἐκείνων μόνον ἐξ αὐτῶν, ἐφ' ὧν ἔκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν ἀντίρρησίν τινα· ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς, γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἐξ 8000 δραχ. ποσοῦ, τοῦ ζητουμένου νὰ προστεθῇ εἰς τὸ 2 ἄρθρ. τοῦ Η Κεφαλ., διὰ τὰ χορηγηθέντα τε φάρμακα εἰς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ νοσήσαντας, καὶ δι' ἀντιμισθίαν τῶν ἐπισκεψαμένων αὐτοὺς ἰατρῶν.

Μετὰ τὴν εἰσηγητὴν δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ἐπεγνόντα, ὅτι, μηδεμιᾶς ἐπ' αὐτῶν γενομένης ἀντιρρήσεως, μήτε κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζήτησιν, μήτε ὑπὸ τὴς ἐπιτροπῆς, θεωροῦνται τὰ ποσὰ ταῦτα ὡς ἐγκεκριμένα. Ἡ βουλὴ ἐνέκρινε νὰ συμπληρωθῶσι κατὰ τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης, καὶ νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς τῆς παρούσης, ὅτι παρεδέχθη τὰ ἐξῆς διὰ τῆς δηλώσεως ἐκείνης ζητηθέντα ποσά, ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 10225:96 προστιθέμενα εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

« Κεφάλ. Η. ἄρθ. 2. Διαίσεραι βοήθειαι . . . 8000

» Θ'. » 2. Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων τοῦ 1843 73

Ἔξοδα παρελθουσῶν	χρήσεων	τοῦ	1844	442:19		
»	»	»	»	1845	536:96	2225:96
»	»	»	»	1846	297:10	
»	»	»	»	1847	876:71	

10225:96 »

Παρετήρησέ τις ὅτι, κατά τινα τῶν τελευταίων συνεδριάσεων, γενομένης ἐπερωτήσεώς τινος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τοῦ ἐνεργουμένου ἐκτοπισμοῦ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν πρισφυγόντων Ἰονίων, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ ὑποβληθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀφορῶντα ἔγγραφα, καὶ

νὰ προσελθῇ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς σήμερον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἵνα δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας· ἐπειδὴ δὲ δυστυχῶς δὲν προσῆλθε σήμερον ὁ ὑπουργὸς, ἠρώτησε τὸ προεδρεῖον ἐὰν ἐστάλησαν εἰς αὐτὸ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, παρεκάλεσε δὲ τὴν βουλὴν νὰ διατάξῃ ἵνα ἐμφανισθῇ προσεχῶς καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός.

Μετὰ τὸν πρόεδρον, παρατηρήσαντα ὅτι, ἀσθενῶν κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας, ἀγνοεῖ ἂν ἐστάλησαν ἔγγραφα τοιαῦτα εἰς τὸ προεδρεῖον· ἀφ' ἧς ὅμως ἀνέλαβε τελευταίως τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲν τοιοῦτον ἐστάλη. Τινὲς μὲν ἐξέθηκαν, ὅτι ἡ συνεδρίασις αὕτη εἶχε προσδιορισθῇ ἐπίτηδες καὶ διὰ τὰς περὶ τῶν ἐν τῇ στερεᾷ Ἑλλάδι καὶ Ναυπλίῳ τοιγυκθεισῶν βασάνων γενομένας ἐπερωτήσεις· ἄλλοι δ' ἐπρότειναν νὰ προσδιορισθῇ ἑτέρα τις συνεδρίασις διὰ πάσας τὰς ἐπερωτήσεις ταύτας, καὶ ὡς τοιαύτην εἶπον τὴν κατὰ τὸ σάββατον γενησομένην.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος περὶ τούτου, ὅτι, ἐνεργουμένων τῶν ἐκτοπισμῶν ἤδη, καὶ μελλούσης μάλιστα τῆς ἀσφαλείας νὰ ἀπαγάγῃ ἐντὸς τῆς σήμερον ἢ αὔριον εἰς Ναύπλιον τινὰς πάντων ἐνταῦθα διατελούντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ἰονίων, πρέπει ὡς τάχιστα νὰ ἐπιληφθῇ ἡ βουλὴ τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα ἀναστα λῇ ἡ ἐκτέλεσις παντὸς ὅπερ παρὰ τὸν νόμον ἐνεργεῖται. Εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι ἡ γενομένη ἐπερώτησις ἐγνώσθη ἤδη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὀφείλοντος νὰ προσέλθῃ σήμερον καὶ συζητηθῶσι τὰ περὶ τούτου· διότι καὶ τὸ ἀπόσπασμα τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν ἐστάλη εἰς αὐτὸν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διετέλει παρὼν ὅταν ἡ ἐπερώτησις ἐγένετο. Ἕτερος δ' ἐπέμενεν, ὅτι ἡ μέχρι τοῦ σαββάτου ἀναβολὴ οὐδὲν βλάπτει, διότι τὸ ὑπουργεῖον, πληροφορούμενον περὶ τῶν κατ' ἐπανάληψιν γενομένων ἐνταῦθα περὶ τούτου ἐπερωτήσεων, δύναται νὰ ἀναστείλῃ πᾶσαν ἐνέργειαν.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τὴς πέμπτης (7 Ἰουλίου), φέρων καὶ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, ὅπως συζητηθῶσι κατ' αὐτὴν τὰ περὶ τούτου.

Ἕτερος ἐξέθηκεν ὅτι, μεριμνῶντες περὶ τῶν κατὰ τῶν Ἰονίων ἐνεργουμένων, ὡς περὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν διατελούντων, ὀφείλομεν συντονώτερον νὰ μεριμνήσωμεν περὶ μειζόνων Ἑλληνικῶν δυστυχημάτων, συμβαινόντων μακρὰν ἡμῶν· ὅτι τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλλην κὰ πράγματα δὲν ἔχουσι καλῶς, ὡς δ' ἐπιστολαὶ ἐκεῖθεν ἐξετοφήσι τὰ ὑπὸ τῆς Τουρκίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων

τολμώμενα ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἀναγνοὺς δὲ δύω ἐπιστολάς, ἐξ ὧν δηλοῦται ὅτι οἱ Τοῦρκοι πολλὰ κατὰ τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν ἐνεργοῦσιν, ὁ δὲ Πατριάρχης προτρέπει τοὺς ἐκεῖ διατελοῦντας πολίτας Ἕλληνας νὰ μεταβάλωσιν ἐθνικότητα γενόμενοι ραγιάδες, ὅτι πρὸς τοῦτο ἔπαυσαν πάντας τοὺς τε ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἐπικρατείᾳ διδασκάλους πολίτας Ἕλληνας, αὐτόχθονάς τε καὶ ἑτερόχθονας, ἀντικαταστήσαντες αὐτοὺς διὰ ραγιάδων, ὅτι ὁ ἐν Βάρνᾳ Ἑλληνικὸς πρόξενος Βρετὸς ἄπειρα ἐπίσης πράσσει κατὰ τῆς ἐθνικότητος τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ τοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπιπληχθείς, καὶ ὅτι τούτων ὅλων ἀπέναντι οὐδὲν ἐνεργεῖ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος, συνεπέρανεν, ὅτι πρέπει νὰ καλεσθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ἵνα πληροφορήσῃ τὴν βουλήν τε καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος ποία ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτικὴ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως. Καταδείξας δὲ τὴν τοιαύτην θρασύτητα τῆς Τουρκίας, αὐξανομένην ὁσημέραι, καὶ ὑπομνήσας εἰς ἀντίθεσιν τὸν διὰ τοῦ Β. λόγου γενομένην εἰς τὴν Βουλὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικῶν ἡμῶν σχέσεων, ἐπεφυλάχθη νὰ κάμῃ ἐκτενῆ ἐπὶ τούτων λόγον, κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ ὑπουργοῦ συνεδρίασιν.

Ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα, κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τῆς 7 Ἰουλίου, φέρῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ζητηθείσας πληροφορίας.

Ἐξέθηκε δ' ἔτι ὁ αὐτὸς, ὅτι, κατὰ τὴν περιώνυμον ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου, ἐδημοσιεύθη προκήρυξις τις περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος· ὅτι ναοῦ τοιούτου ἡ ἀνέγερσις θέλει στηριχθῇ εἰς λίαν πατριωτικὰ αἰσθήματα, διότι, ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλὰς στερεῖται ἔτι τοῦ Ἁγίου τάφου τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὀφείλει νὰ ἐπιδειξηται ἰδίαν μέριμναν περὶ ἀνεγέρσεως φερωνύμου τοὐλάχιστον ναοῦ· καὶ ὅτι, μετὰ τὴν εὐσεβάστην ὑποδοχὴν, μεθ' ἧς πάντες ἀπεδέχθησαν τότε τὴν φωνὴν ταύτην, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλῃ τὰ περὶ τούτου καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ἵνα ζητηθῇ καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ πανελληνίου. Ἐφ' ᾧ καὶ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν βουλὴν, ἐφ' ἧς ἐνεκρίθη νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διατασσόμενα.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἐφ' ἧς, λαβὼν τὸν λόγον εἷς ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν μειονοψηφίαν τοῦ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐξελέγξαντος τμήματος, ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ ὡς βουλευτὴς

καὶ ὡς μέλος τοῦ τμήματος ἀναγκάζεται νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν αὐτός τε καὶ οἱ λοιποὶ μειονοψηφοῦντες ἐστήριξαν τὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς γνώμην αὐτῶν, νὰ πράξῃ δηλονότι ἔργον δυσάρεστον δι' ἑαυτὸν, φίλον ὄντα ἀμφοτέρων τῶν διαφερομένων μερῶν. Καὶ ὅτι, ἐκ τῆς ἁπλῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τοῦ τμήματος, δύναται πᾶς τις νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, στηριζόμενος εἰς ὅλως ἀναμφισβήτητα πράγματα, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐκθέσεσι καταφαινόμενα. Ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν καθ' ἕκαστον δήμων ἐνεργηθεισῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἀνέπτυξεν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου Φυγαλίας ἀναβαίνει εἰς ψυχὰς 3,800, ὁ δὲ τῶν ψηφοφόρων εἰς 1829, ἤτοι εἶναι ὁ ἥμισυς τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ· ἐνῷ οὐδαμοῦ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ἀναβαίνων εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν συμπεριελήφθησαν ὡς ψηφοφόροι καὶ αὐτὰ τὰ ἰκλάζοντα ἄρρενα καὶ αὐτοὶ οἱ εἰς ἑξήκοντα γήρας ἀφικόμενοι· ἐκτὸς δὲ τούτου φαίνονται πάντες ψηφοφορήσαντες, μὴ εὑρεθέντος μηδενὸς ἀσθενοῦς ἢ ἀπόντος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων λογίζεται ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀνὰ εἷς τοὐλάχιστον πρὸς τέσσαρας, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν δὲ τοῦτον ὁ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου τούτου πληθυσμὸς δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 950 τὸ πολὺ, διὰ τοῦτο ἀποφαινόμενοι κατὰ συνείδησιν ὀφείλετε νὰ παραδεχθῆτε ὡς εἰκονικὸν καὶ νόθον τὸν κατάλογον τοῦτον τῶν ψηφοφόρων· ἄλλως θέλετε ἀποφανθῇ ἐναντίον τοῦ νόμου ἐπὶ οὕτω σπουδαίου ζητήματος, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης παρανόμου ἀποφάσεώς σας θέλει συμβῇ ὥστε, ἐν ἐπαρχίᾳ ἐχούσῃ ἓξ π. χ. δήμους, οἱ ἐν τοῖς πέντε τούτων ἔχοντες ἀφιλονείκητον ἐπιρροὴν νὰ ἀποτυγχάνωσι, νὰ ἐπιτυγχάνωσι δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν οἱ ἐπιρροὴν ἐξασκοῦντες ἐν ἑνὶ μόνῳ αὐτῶν, διότι ἐκεῖνοι μὲν ἦσαν εὐσυνείδητοι καὶ δὲν ἐνόθευσαν τοὺς καταλόγους τῶν ψηφοφόρων, οὗτοι δὲ ἦσαν ἀσυνείδητοι καὶ νύξησαν κατὰ τὸ τριπλάσιον καὶ πενταπλάσιον τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου των· σοφιστείαν δὲ τοῦ νόμου τοιαύτην, συμβᾶσαν καὶ κατά τινα τῶν ἐκλογῶν τῆς Α. περιοδου, παρατηρήσασα τότε ἡ βουλὴ, καὶ ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἀποφαίνεται ὡς δικαστήριον ἀνώτατον εἰς μηδένα τύπον ὑποβαλλομένη ἢ τὴν ἑαυτῆς πεποίθησιν, ἀκύρωσε καὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τοὺς καταλόγους τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Καὶ ὅμως, καὶ τοι ὑπαρχούσης προφανοῦς τῆς εἰκονικότητος ταύτης τοῦ καταλόγου, ἡ τοῦ τμήματος πλειονοψηφία οὐδὲν εὑρίσκει πλημμελὲς ἐν αὐτῷ τε καὶ ταῖς ἀλ-

λαιο κατὰ τὸν δῆμον ἐνεργηθείσας ἐκλογικὰς πράξεις, ἀναφέρουσα ὅτι καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δημοσίᾳ ἐκληρώθη καὶ πάντα τὰ ἄλλα κατὰ νόμον ἐγένοντο· ἀλλ' ὅταν ἐν αὐταῖς δὲν ὑπάρχει πλημμέλειά τις, ποῖα θέλουσιν ὀνομασθῆναι πλημμέλειαι; διότι τίς δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι, ἐκ 3 500 ψυχῶν, 1829 ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν; καὶ, πεισθεὶς τῆς εἰκονικότητος τοῦ καταλόγου, συμπεριλαμβάνει τις εἰς τὸν ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι τοῦ νομοῦ διατάξεις παρεβιάσθησαν καὶ ψηφοφορίαι εἰς τὴν καλπην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐρρίφθησαν, ἵνα συμπληρωθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἰδανικῶν ψηφοφοριῶν τοῦ καταλόγου; Ἐκτιμωμένης δὲ τῆς ἀκριβοτητος ταύτης καὶ λογιζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου εἰ. 950, τότε, καὶ ἀνεπάντως ὑπὲρ τοῦ Χριστοπούλου λογισθῶσιν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφων θέλει ἐλαττωθῇ εἰς 2 032, καὶ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἀναδεικνύεται πλειονοψηφῶν· γινομένου δὲ παραλλήλου τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου τούτου ὡς ἔχει ἐκ 1829 ψηφοφόρων, τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχῶν, ἐκτὸς τοῦ ἀτόπου τὸν ὁποῖον θέλει καθιερώσῃ συναριθμῶν ἄλλων ἄλλοτε νὰ συνταξωσι καταλόγους περιλαμβάνοντας ἀριθμὸν ἴσον μὲ τὰ δύω τρίτα ἢ καὶ μὲ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχῶν, πρέπει πρωτίστη ἀναγκαίως νὰ γενῇ παραδεκτὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τότε ἄλλος πάλιν ἀναδείκνυται πλειοψηφῶν. Ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δήμων τὰ αὐτὰ ὡς ἔγγιστα παρατηροῦνται καὶ μόνου ἑνὸς τὰ ἐκλογικὰ ἐνηργήθησαν νομίμως, ἤτοι μόνου τοῦ δήμου Σκυλλουσίου, τοῦ ὁποίου ἡ ψηφοτορία ἐνηργήθη ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ Νομάρχου Κ. Δούκα, καὶ ἐξ ἧς ἔλαβε τὰς πλείους ψήφους ὁ Κ. Ζαφειρόπουλος· πάντων δὲ τῶν ἄλλων δήμων εἶδε πλημμελῆ. Ὅτι οὗτος ἐν Βράκαι, ἐν ᾧ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ἀνεβαίνει εἰς 530, ἐψηφοφόρησαν 760, γενομένης δ' ἐπισκέψεως τότε, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων εἰς μόνους 580 περιορίζεται καὶ ὁ τῶν ψηφοφορησάντων εἰς μόνους 460, ἐξετάθη μὲν ὁ κατάλογος τοῦ δήμου, ἀλλὰ δὲν εὐοδώθη ὅτε ὁ ἐξέλεγχε τὴν ἐκλογὴν ταύτην τὸ τμῆμα, ἠνέχθη μὲν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Χριστοπούλου εἰς κατάλογος περιλαμβάνων 800 περίπου ψηφοφόρους, προτείναντος δὲ τοῦ Ζαφειροπούλου τὸ πλαστὸν αὐτοῦ καὶ αἰτησαμένου νὰ ζητηθῇ τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νομαρχίας τηρούμενον ἀντίγραφον τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου, σέβεται ἀνωθεν τοῦτο, ἐξ οὗ ἐφάνη ὅτι ὁ τῶν ψηφοφόρων ἀριθμὸς ἀνεβαίνει εἰς 565 μόνον. Ὅτι ἡ περίεργος αὕτη περίστασις συνέβη ὡς ἐγένετο ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν

πολυθρύλλητον ἐκλογὴν τῆς Πυλίας κατὰ τὰ 1844, ἤτοι, ἀφοῦ κατάλη ὁ κατάλογος εἰς τὸν νομάρχην, ἀναφυσίας ἀνάγκης νὰ αὐξηθῇ ὁ τῶν ψηφοφόρων ἀριθμός, συνέταξε τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον ἕτερα πρᾶξιν ἐπὶ ἐνστάσεως παρασκευασθείσης, καὶ παρεδέξατο τοὺς ἐν τῇ ἐνστάσει σημειωμένους. Ὅτι μόλις μαθὼν ταῦτα, καὶ πρὶν ἢ ὁ ἀντίπαλος τοῦ Χριστοπούλου προτείνῃ ταῦτα, καὶ πρὶν ἢ ὁ ἀντίπαλος τοῦ Χριστοπούλου προτείνῃ τὴν περὶ πλαστότητος τοῦ καταλόγου ἔνστασιν καὶ προσαχθῇ τὸ ἐν τῇ νομαρχίᾳ διατηρούμενον, εἶπεν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πλαστόν, ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ 580 ψηφοφόρων δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ παραλειφθῶσι 280, ὥστε τοὺς νὰ ἀναγράψῃ ἐν μιᾷ ἐνστάσει εἰς καὶ τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον νὰ παραδεχθῇ ἀμέσως ἄνευ ἀντιρρήσεως· τὴν εἰκασίαν δὲ ταύτην ἐπεβεβαίωσε κατόπιν ἡ τοῦ ἀληθοῦς καταλόγου προσαγωγή. Ὅτι οἱ προσαχθέντες κατάλογοι φέρουσιν ἀμφότερα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀνωτέρου Κωνσταντίνου Ν. Μαυρουδῆ· διαφέρουσι δ' ἀπ' ἀλλήλων καθ' ὅτι ὁ μὲν φέρων 580 ψηφοφόρους, ἔχων ἡμερομηνίαν τῆς 10 Ἀπριλίου 1848, δὲν κάμνει μνείαν ἐνστάσεώς τινος, ὁ δὲ φέρων 730, ἔχων ἡμερομηνίαν τῆς 13 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀναφέρει ὅτι ἐγένετο ἔνστασις ὑπὸ τοῦ Διονυσίου Μαυρουδῆ περὶ προσθήκης 239 ψηφοφόρων καὶ ὅτι ταύτην παρεδέχθη τὸ δικαστήριον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ δημαρχος Κ. Ν. Μαυρουδῆς, ὢν ἦτον ἐχθρὸς τοῦ Χριστοπούλου, ἵνα συμπεράνωμεν ὅτι ὁ φέρων τοὺς 730 ψηφοφόρους κατάλογος εἶναι γνήσιος, ἀπεστάλη ὑπ' ἄλλου εἰς τὸν Νομάρχην ἵνα ἐλαφρύνῃ ὁ Χριστόπουλος, μ' ὅλον ὅτι καὶ τοῦτο δὲν ἐδύνατο νὰ πράξῃ ἀγνοῶ, ὑπὸ ποίας ὕλας θέλουσιν εἶναι αἱ 239 προστεθεῖσαι ψῆφοι, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ 550 ψηφοφόρων δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ παραλειφθῶσι 230· ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐπιλὴξ τὸ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ κατατεθὲν ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου, περιβεβλημένον μὲ ὅλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πλαστόν, ἐκτὸς ἂν ἐπαρουσιάζετο ὁπωσδήποτε κατάλογος, διὰ ταῦτα ὁ ὑπὸ τοῦ Χριστοπούλου δοθεὶς κατάλογος τῶν 780 ψηφοφόρων ἀναγκαίως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πλαστὸς· ἡ πλαστότης δ' αὐτὴ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται καὶ ὑπὸ τῶν δηλώσεων ἔτι ἐν στάσεως, δι' ὧν διατείνονται οἱ ἐνιστάμενοι, ὅτι ἀντὶ τῶν 728 ψηφοφορησάντων μόνον 460 ἐψηφοφόρησαν, καὶ ἡ πλειοψηφία αὐτὴ τοῦ τμήματος δὲν ἐδυνήθη μέχρι τέλους νὰ ἐπιμείνῃ κατ' αὐτῆς, συγκατατεθεῖσα νὰ ὑποβάσῃ ἀφαιρουμένων 40 ψήφους ἐκ τῶν τοῦ δήμου τούτου. Ὅτι ἐπὶ τῶν δήμων Ἀνδριτσαίνης καὶ Ἀλιφείρας, τῶν ὁποίων αἱ ἐκλογαὶ ἀπεδόκησαν ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζαφειροπούλου, οὐδὲν κρίνει ἄξιον παρατηρήσεως, διότι καὶ ἡ

τοῦ τμήματος μειοψηφία κρίνει τὰς ἐκλογικὰς πράξεις αὐτῶν ἀκυρωτέας, καὶ οὐδένα ἄλλον ἀναγνωρίζει μὴ πλημμελῆ πλὴν τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος. Ἐν δὲ τοῖς ἐκλογικοῖς τοῦ δήμου Ἀρήνης φαίνεται ἐσχηματισμένη ἐρρευτικὴ ἐπιτροπὴ ἄλλη καὶ οὐχὶ ἡ ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου κληρωθεῖσα, νοθευμένος ἦτοι καὶ αὐτὸς ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν, θεωρήσας ὁ νόμος ὡς μόνην ἐγγύησιν τῆς γνησιότητος τῆς ψηφοφορίας, δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐκλέγῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἵνα μὴ μορφωθῇ ποτε μονομερὴς καὶ ἀπολεσθῶσιν οὕτως αἱ ἐγγυήσεις τῆς ἐναντίας μερίδος, ἀλλ' ἀνέθηκεν εἰς τὸν κλῆρον· ἐν τῷ δήμῳ δὲ τούτῳ, καίτοι κληρωθείσης τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς δηλοῦται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἐντὸς τοῦ φακέλλου ὑπαρχόντων καὶ ἐκ γραμματίου τινος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Χριστοπούλου προσκαλοῦντος ἕνα τῶν κληρωθέντων νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογήν, ἄλλη ὅμως ἐπιτροπὴ ἐφώρευσε τὴν κάλπην, τῆς ὁποίας ὁ σχηματισμὸς στηρίζεται εἰς πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὑπογεγραμμένην μὲν ὑπὸ δύω δημοτικῶν συμβούλων ὑπογραψάντων καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἀγραμμάτους, προσβαλλομένην δὲ ὑπὸ τῶν ὡς ἀγραμμάτων ὑπογεγραμμένων ἐξ συμβούλων ὡς πλαστήν. Ὅτι καὶ τὴν ὁμολογίαν ταύτην τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ἐὰν δὲν θεωρήσῃ ἡ βουλὴ ὡς ἰσχυρὰν τῆς παρανομίας ταύτης ἀπόδειξιν, δὲν σύναται ὅμως νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ μνησθέντα γραμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Χριστοπούλου, ἐξ οὗ δηλοῦται, ὅτι, μὴ συναινεσάσης τῆς κληρωθείσης ἐπιτροπῆς νὰ ὑποστηριξῃ τὸν Χριστόπουλον, κατώρθωσεν ὁ τότε ἔπαρχος νὰ συνταχθῇ ἑτέρα κληρώσεως πρᾶξις καὶ νὰ ἀναδειχθῇ ἑτέρα ἐπιτροπή· ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐνστάσεις ἄλλαι ἱκαναὶ ἐγίνοντο περὶ τῆς εἰκονικότητος τῆς ψηφοφορίας. Ὅτι, ἀφοῦ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐξ ἓξ δήμων μόνου τοῦ ἑνὸς αἱ ἐκλογικαὶ πράξεις εἰσὶ νόμιμοι, πάντων δὲ τῶν ἄλλων εἰσὶ πλαστογραφημέναι καὶ εἰκονικαί, ἀγνοεῖται τίς δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, πρὸς καθιέρωσιν παρανομίας τὴν ὁποίαν μετ' αὐστηρότητος ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἀποκρούσῃ· ἄλλως πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ὑπὲρ τοῦ Ζαρειφοπούλου ἀπέβησαν τριῶν δήμων αἱ ἐκλογαί, ἡ τοῦ Σκυλλοῦντος οὖσα νόμιμος, καὶ αἱ τῶν δήμων Ἀνδριτσαίνης καὶ Λιμφείρας οὖσαι νόθοι, τῶν δὲ δήμων τούτων ὁ πληθυσμὸς ἀναβαίνει εἰς **14 000** ψυχάς, ἐνῷ ὁ τριῶν δήμων τῶν ὑπὲρ τοῦ Χριστοπούλου πληθυσμὸς ἀναβαίνει εἰς μόνας **8,500**, ἤθελε δ' εἶσθαι παράξενον ὁ τὴν πλειοψηφίαν τῶν **14,000** ψυχῶν ἔχων νὰ ἀποτύχῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύ-

την, νὰ ἐπιτύχῃ δὲ ὁ τὴν τῶν **8.500** ψυχῶν ἔχων. Ὅτι τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν ἐπήνεγκεν ἐκ περισσοῦ, ἐπιμένων νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι πᾶσαι τῶν πέντε δήμων αἱ ἐκλογικαὶ πράξεις· διότι ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς μειονοψηφίας καταφαινομένη γνώμη ὑπὲρ τοῦ Ζαρειφοπούλου εἶναι ἑνὸς μόνου μέλους. Ἐὰν ὅμως κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογή, καὶ θελήσῃ ἡ βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ οἰκονομικῶς ἐπ' αὐτῆς, τότε πρέπει νὰ κηρυχθῇ ὡς βουλευτὴς ὁ ἔχων τὴν πλειοψηφίαν Ζαρειφόπουλος.

Ἀνέπτυξεν ὁ τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος εἰσηγητής, ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα δὲν ἀνεσκευάσθησαν, εἰς ὀλίγα θέλει περιορίσει τὸν λόγον· παρακολουθῶν δὲ κατὰ βῆμα τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντα, θέλει ἀπαντήσει εἰς ὅσα, μόνος αὐτὸς θίγων ἐν μέρει τὴν οὐσίαν τῆς ἐκλογῆς, εἶπε. Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν δῆμον Φυγαλείας, παρατηρεῖ ὅτι οὐδὲν ἐπιλήψιμον εὗρεν ὁ προαγορεύσας, ἢ ὅτι οἱ ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου τούτου σημειούμενοι ἐκλογεῖς εἶναι δῆθεν πλείονες τῶν πραγματικῶς ὑπαρχόντων· ἀλλά, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐκλογὴν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὅτε ὁ Κ. Ζαρειφόπουλος, συνδυασμένος μετὰ τοῦ Χριστοπούλου, ἦν τῷ **1847** συνυποψήφιος αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς οὗτος κατάλογος ἐλήφθη καὶ τότε ὑπ' ὄψιν· οὐ μόνον δὲ δὲν προσέβαλον τότε αὐτὸν ὡς ἐσφαλμένον, ἀλλά, καὶ ὅτε φωνή τις ἠγέρθη νὰ ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτοῦ ἀριθμός τις ἐκλογέων ὡς ὑπεράριθμος, ἡ βουλὴ αἰτήσει αὐτῶν τούτων ἀπέρριψεν ἐκείνην τὴν πρότασιν, ἀποφαινομένη ὅτι καλῶς εἶχεν ὁ κατάλογος. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔκτοτε δὲν προσεβλήθη ποσῶς ὁ κατάλογος, καὶ ἐθεωρήθη μάλιστα ὡς ἀψευδὴς καὶ καλῶς ἔχων ὑπὸ τῶν ἤδη προσβαλλόντων αὐτῶν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προτείνωσιν ἤδη τὰ ἐναντία, καί, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων παλιντροποῦντες, νὰ ζητῶσιν ἤδη νὰ στρέψωσι πρὸς βλάβην ἄλλου ὅ,τι ἄλλοτε αὐτοὺς ὠφέλησε. Οὕτω δὲ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ ὁ προαγορεύσας καὶ τοῦ διηγηματικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, ἐπειδή, ἐκτιθεὶς δι' αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς πιστῶς τὰ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀναφερόμενα, δὲν ἠδύνατο ἐν διηγηματικῷ λόγῳ ἢ νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰ ὡς εἶχον· ἄλλως ὅμως ἡ πλειονοψηφία ἐκτίθησι τὰς ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου σκέψεις αὐτῆς καὶ ταύτας μόνον, ἐπιλαμβανόμενος τῆς ἐκλογῆς, ἠδύνατο νὰ ἀνασκευάσῃ ὁ προαγορεύσας. Ἐπὶ δὲ τοῦ δήμου Βώλακος παρατηρεῖ, ὅτι ἀληθῶς δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ τμῆμα κατάλογος ἐκλογέων ἐξ **870** ὀνομάτων, ἀλλ' ὑπέβαλεν αὐτὸν ἐν πρωτοτύπῳ ὁ ὑποψήφιος **Χ. Χριστό-**

πουλος. Δὲν ἦτον δὲ τοιοῦτος ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ἐκλογῆς κατάλογος, ἐπειδὴ, μὴ ὑπάρχοντος παρὰ τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ ἀντιγράφου, ἦτον φόβος ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀπολεσθῇ· ἄλλως ὅμως διϊσχυρίζονται ὅτι ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶσι πραγματικοὶ 585 ψηφοφόροι, ἐπειδὴ ὁ ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατάλογος εἶναι συντεταγμένος τῷ 1844. ἔκτοτε δὲ τῷ μὲν 1847 τροποποιοῦν τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον τὸν κατάλογον αὔξησε καθ' 76 ψηφοφόρους, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀποβάλλει ἡ ἐκλογὴ τῶν ἤδη ἐν τῇ βουλῇ ἀντιπροσωπευόντων τὴν ἐπαρχίαν, βραδύτερον δὲ πάλιν, τῷ 1848, γενομένων διαῤῥοῶν ἐπὶ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεων, ἀνεβη, ὡς ἐγίνετο εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, εἰς 870 ψηφοφόρους, καὶ τὸν τελευταῖον ὁριστικὸν τοῦτον κατάλογον προσήγαγεν ὁ Χριστόπουλος. Ὁ προτεινόμενος λοιπὸν τῶν 585 ψηφοφόρων κατάλογος εἶναι ὁ τοῦ 1844, ὡς ἐκ τοῦ φακέλλου τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης εἰσάγεται, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπάρχουσι μάλιστα ἐνστάσεις, ὅτι δὲν προσηνέχθη ὁ τοῦ 1847· ἐκ τούτου ἄρα συνεπάχθη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, διὰ τοῦ Δ. Μοσχούλα νέος κατὰ τὸ 1848 κατάλογος, τῶν ὁποίων ἀναβιβάζοντα τοὺς ἐκλογεῖς εἰς 870 παιδέχθη καὶ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, ὡς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ στηριζόμενον· ἄλλως τε, ἂν ὑπῆρχεν ὁ ἐλάχιστος διαταγμὸς, ἠδύναντο, ἐνιστάμενοι οἱ ἐναντίοι, νὰ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα εἶναι ἀνύπαρκτον· ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα ζητήσαντες νὰ ὑποστηρίξωσι, συνομολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ὅτι καλῶς ἔχει ὁ κατάλογος. Δὲν ἦτον ἄρα συνεπὲς, αὐξήσαντος τοῦ πληθυσμοῦ, νὰ μείνῃ ἀπὸ τοῦ 1844 ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ὡς εἶχε τότε· ἄλλως τε, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι 585 εἶσιν οἱ πραγματικοὶ ψηφοφόροι, παρατηρεῖ ὅτι ἡ πλειονοψηφία ὑπολογίσασα ἐπείσθη, ὅτι αἱ μέχρι τῶν 870 πλειονάζουσαι ψῆφοι δὲν φέρουσιν οὐσιώδες τι ἀποτέλεσμα, ὥστε περιττὸν εἶναι νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἡ βουλή.

Ἐπιλαμβανόμενος ἔπειτα τοῦ ὀγκου Ἀρένης, ἐθεώρησε μὲν ὁ προαγορεύσας ὡ. εἰκονικὴν τὴν ἐπὶ τῆς κλήσεως ἐπιτροπὴν, ἐκ τοῦ φακέλλου τῶν ἐγγράφων ὁρμώμενος, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τούτων συνάγεται ὅτι ἔλαβε χώραν λεπτή τις σκευωρία, ἣν θέλει καταδείξει ἐνταῦθα· ἐπειδὴ, γενομένης τῆς τῶν προσώπων κληρώσεως, ὁ δημαρχεύων πάρεδρος Μισαηρόπουλος ἀπέστειλε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 952, 18 Δεκεμβρίου 1848 ἐγγράφου του ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, χωρὶς νὰ μνημονεύῃ ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα τῶν κληρωθέντων μελῶν· τὸ

δὲ ἔγγραφον τοῦτο, διὰ χειρὸς τοῦ γραμματέως του Σασαλιάδου συντεταγμένον, φέρει ὁλοσχερῆ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημάρχου. Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ γραμματεὺς προσήγαγεν ἔπειτα σχέδιον τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἐν ᾧ γίνεται μνεία ὅτι ἐκληρώθησαν ἄλλα ἢ τὰ ἐξορκισάντα μέλη· τὸ δὲ σχέδιον τοῦτο, διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένον, φέρει ἀντὶ ὑπογραφῆς ἠλλοιωμένην τὴν μονογραφὴν τοῦ δημάρχου· τὸ νὰ ὦσι λοιπὸν ἀμφότερα μὲν διὰ τῆς χειρὸς γεγραμμένα, ἀλλὰ τὸ πρῶτον, φέρον τὴν σφραγῖδα κλ., νὰ ἔχῃ πλὴν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημάρχου, τὸ δ' ἕτερον νὰ στηρίζηται μόνον εἰς τὴν βεβιασμένην αὐτοῦ μονογραφὴν, ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον ὅτι ἐλέχθη διὰ τοῦ γραμματέως ἡ ἀνωτέρω σκευωρία, ὅπερ ἐπιβεβαιοῦται ἐκ τῆς ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀνακρίσεως αὐτοῦ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Χριστοπούλου ὑπάρχον γραμμάτιον, δι' οὗ πληροφορεῖ Καλόγηρόν τινα ὅτι ἐκληρώθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, παραλείπων ὅτι αὐτὸς ἐβεβαίωσε τὸ γνήσιον τοῦ γραμματίου τούτου, παρατηρεῖ, ὅτι μὴ διατρίβων οὗτος ὅπου ἐνηργήθη ἡ κλήρωσις, ἦτον εὔκολον νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ἐκληρώθη ἄῤῥεν ὁ Καλόγηρος, καὶ ἐκ τούτου νὰ γράψῃ πρὸς αὐτὸν, καθ' ὅσον ἐδείχθη διάθεσίς τις τοῦ νὰ μὴ παραστεθῶσι τὰ μέλη. Δὲν εἶναι δὲ ἰσχυρὸν οὐδὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι 5 ἢ 6 τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διεβεβαιοῦσιν ὅτι ἄλλα εἶχον κληρωθῆ μέ η τὴ: ἐπιτροπῆς, διότι ἀνακρινόμενοι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ καταθέσωσιν, ἵνα θεωρηθῇ κακῶς ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ, ἐφ' ᾧ ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῶσιν ἄλλα πρόσωπα, μεβόλως ἐνδιαφερόμενα κατὰ τοῦτο. Καὶ εἶπον μὲν ὅτι δι' ἄγνοιαν γραμμάτων ἐτέθησαν αἱ ὑπογραφαί των εἰς τὸ πρωτόκολλον διὰ τῶν δύο ἄλλων μελῶν, ἀλλ' ὅτι ἐνόμιζον αὐτοὶ ὅτι ἄλλα πρόσωπα ἐκληρώθησαν ὡς ἐπιτροπὴ, εἶναι ὅμως γνωσὸν ὅτι ἡ τῶν ἐξορκιστικῶν ἐπιτροπῶν κλήρωσις εἶναι τὸ πρῶτον εἰς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς βῆμα. διὸ παρευρίσκονται εἰς αὐτὴν ἐξ ἀμφοτέρων πάντοτε τῶν μερίδων· πῶς λοιπὸν οἱ λέγοντες ἤδη ὅτι ἠπατήθησαν, δὲν συμπαρελάβοντ, ἀγρήμματοι ὄντες, ἄλλους, ἵνα μὴ ἀντὶ τῶν κληρωθέντων ἐγγραφῶσιν ἄλλα εἰς τὸ πρωτόκολλον μέλη; τοιαύτη ἀδιαφορία πῶς τις πείθεται ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ· ἄλλως τε, πῶς ἠδύνατο ὁ Σασαλιάδης, ἀντικείμενος ὅλως πρὸς τὸν Χριστόπουλον, νὰ ἐγγράψῃ ὀνόματα ὑπὲρ τῆς μερίδος αὐτοῦ, παραλείπων τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων του κληρωθέντα; ἢ πῶς, μὴ ὢν σπουδὴς ἄμοιρος, καὶ ἀγραμμάτου ὄντος μάλιστα τοῦ προϊσταμένου του, ἠδύ-

νατο νὰ ἐπιτρέψῃ, ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ δόλος καὶ ἐγγραφῶσιν ἄλλα ὀνόματα; Καὶ ὅμως οὗτος, παρουσιάζων ἄλλο ἔγγραφον, προσβάλλει ὡς κακῶς ἔχον τὸ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του ὑπογραφέν, καὶ γεγραμμένον ὁλοκλήρως παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ φέρον τὴν σφραγίδα, καὶ ὅσα ἄλλα εἶναι συστατικὰ τῶν ἐπισήμων πρωτοτύπων ἐγγράφων. Τελευταῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης καὶ Ἀλιφείρας, συμφωνεῖ ὅτι ἡ ψηφοφορία εἶναι ὅλως πλημμελὴς καὶ δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν· ἀλλά, καὶ ἂν ὅλαι αἱ ψῆφοι τῶν δήμων τούτων ὑπολογισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Ζαρειφοπούλου, πάλιν δὲν ἀλλοιοῦται τὸ ἀποτέλεσμα, διὸ ἀπεφήνατο ἡ πλειοψηφία νὰ ἀναγνωρισθῇ βουλευτὴς ὁ Χριστόπουλος, ὅπερ συνίζησιν οὗτος καὶ ἐνταῦθα.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι, αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς οὐ σμικρὰν λύπην ὁσάκις ἀναφύονται σκάνδαλα προσωπικῶν ζητημάτων, θέλει ὑπερασπίσει οὐχὶ αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν βουλευτῶν πάντων· ἂς ἐνθυμηθῇ δ' ἕκαστος, ὅτι ὁσάκις παρουσιάζονται εἰς τὰς ἐκλογὰς βίαι, εἰκονικότητες κλ. καὶ παραδεχόμεθα ταύτας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἀνοίγομεν βαθμηδὸν τὸν τάφον τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ καταστρέφομεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰς ἐλευθερίας μας. Πρόκειται ἄρα νὰ χειροτονήσῃ ἡ βουλὴ ἢ ἡ ἐξουσία τοὺς βουλευτάς; Οὐχί βέβαια· ἐπειδὴ τοῦτο μὲν εἶναι δικαίωμα τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ βουλὴ, δικάστις οὖσα, ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ πράγματα, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐπήρειαν οἱασδήποτε φωνῆς ἄλλης. Ἐνταῦθα δὲ, καὶ ἐκ τῶν πρὸ τοῦ τελευταίου ῥηθέντων καὶ ἐκ τῶν τῆς μειοψηφίας παρατηρήσεων, ἐναργῶς ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι προϊὸν τῆς βίας, τοῦ δόλου καὶ εἰκονικότητος· διὸ εἶναι ἀδύνατον ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς του καὶ τοῦ ἀκροωμένου λαοῦ νὰ παραδεχθῇ τις αὐτὴν ὡς νόμιμον. Καὶ ἀληθῶς μὲν οὐδεὶς ἐποίησε μνείαν περὶ βίας τινὸς, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τῆς ἐκλογῆς βῆμα ἐγένετο ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς· ἐπειδὴ πρὸς μόνα τὰ κτήνη ἀνήκουσιν αἱ ὑλικαὶ βίαι, ἀλλὰ διὰ λογικὰ ὄντα βία εἶναι πᾶς φατριασμὸς, πᾶσα τῆς ἐξουσίας ἐπενέργεια. Ὅταν δὲ εἷς ἔπαρχος, ἔφορος, ἢ σωματάρχης παραγγέλληται νὰ ἐπενεργήσῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὅλα ταῦτα εἶναι βία ἐπενεργοῦσα εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ βουλευταὶ καὶ χρέος ἔχουσι καὶ συμφέρον νὰ ἐπιβλέπωσιν εἰς αὐτό· ἐπειδὴ, ὅταν οὗτοι μένωσιν ἀδιάφοροι, ποίαν διάθεσιν θέλει λάβει ὁ λαὸς, διὰ νὰ ἀντιστῇ αὔριον κατὰ τῆς βίας εἰς τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκλογὰς, ἐν ᾧ ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἀναστέλλομεν αὐτὰς

ἐνταῦθα; Ἡ ὑπόθεσις λοιπὸν ἐπηρεάζει τὴν τύχην ἁπάντων καὶ αὔριον, ὁ καιρὸς πλησιάζει, θέλομεν γευθῆ τὰς ἐκ τοιούτων πράξεων συνεπείας. Διὸ οὐ μόνον ἀποκρούει τὴν βίαν, ἀλλὰ καὶ δεῖγμα μόνον εὐνοίας τὸ θεωρεῖ βίαν, ἣν δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν, ἐπειδὴ οὕτω θέλει συναρπάσει ἡ Κυβέρνησις τὸ ὅλον τῆς ἀντιπροσωπείας. Ἡ βουλὴ δὲν συνέρχεται ἵνα ψηφίζῃ νομοσχέδια μόνον, ἀλλ' ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀντίζυγιον τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ὁρμῆς τοῦ λαοῦ· ὅταν δὲ παραγνωρίζωμεν τὴν ἐντολὴν ταύτην, γινόμεθα ἔρμαιον καὶ μηδὲν ἄλλο τῆς ἐξουσίας. Ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖ ὅτι κακῶς ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ τοῦ δήμου Φυγαλείας κατάλογος ἐγένετο δεκτὸς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐκλογὴν, ἐπειδὴ οὐ μόνον δὲν εἶναι ἀληθὲς, ἀλλὰ, καὶ ἂν ἦτον, ἡ προκειμένη ἀπόφασις εἶναι ἄσχετος πρὸς ἐκείνην, καὶ δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς πεποιθήσεώς μας ἐνέργειαν· καὶ ὅμως οὐδὲ πέρυσιν ἐγένετο δεκτὸς ὁ κατάλογος, ἀφηρέθησαν δὲ 800 ἐξ αὐτοῦ ψηφοφόροι. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν δὲ, ἀναγνοὺς περικοπὴν ἐκείνων τῶν πρακτικῶν, προσέθηκεν ὅτι δὲν εἶχεν ἡ βουλὴ ἀνάγκην οὐδὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης τοῦ τότε εἰσηγητοῦ, οὐδὲ τῆς παρούσης, ἵνα πεισθῇ περὶ τοῦ ὑπεραρίθμου τῶν ἐκλογέων, ἐπειδὴ, ὡς πολλάκις ἐρρέθη, ἐκ 5 ἢ 6 ψυχῶν εἷς ἀναλογεῖ πάντοτε ψηφοφόρος· διὸ ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς του, τὸ Αἴγιον, ἀριθμοῦσα 11,000 κατοίκων, ποτὲ δὲν ἀπέφερε ψήφους πλειοτέρας τῶν δισχιλίων, καὶ αὗται ἐρρίφθησαν ὡς ἀδάμαντες καθαραὶ εἰς τὴν κάλπην, ἐξ ἧς ἀνεδείχθη ἀντιπρόσωπος. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἦναι 4000 μόνον οἱ κάτοικοι καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἀριθμῶνται δισχίλιοι ψηφοφόροι, εἶναι ἐκπληκτικώτατον πρᾶγμα, καὶ δὲν ἐννοεῖ πῶς δύναταί τις νὰ θεωρήσῃ ὀρθὸν τὸν κατάλογον. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ὁ Κ. Ζαρειφόπουλος ἦτον κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν συνδυασμένος μετὰ τοῦ Χριστοπούλου, ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχε συνδεθῇ τότε μετὰ τῶν Θ. Μοσχούλα καὶ Ν. Ζαρειφοπούλου· ἀλλὰ, καὶ ἂν ὑπῆρξεν ὁ ἀνωτέρω συνδυασμὸς, τοῦτο δὲν μεταβάλλει βεβαίως τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν. Καὶ ὅμως, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τοῦ δήμου τούτου κατάλογος ἀψευδὴς καὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπικυρωμένος, ὁ Κ. Χριστόπουλος ὡς ἀπὸ ταμείου τινος ἐξάγει 300 σχεδὸν νέας ψήφους καὶ προστίθησι ταύτας εἰς τὸν κατάλογον. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ, καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀρήνης, καταχρώμενοι τῆς θελήσεως ἀγραμμάτων συμβούλων καὶ στεροῦντες αὐτοὺς τῆς λογικῆς ἐξουσίας, σημειοῦσιν ἄλλα ἀντὶ τῶν κληρωθέντων μελῶν τῆς κάλπης ὀνόματα, καὶ ἤδη θέλουσί τινες νὰ παραδεχθῇ τὸ σῶμα

ὅ,τι ἄλλοι καταχρηστικῶς ἐσχημάτισαν. Μεθ' ὅλα ταῦτα περιττὴν νομίζει πᾶσαν ἐξήγησιν ἄλλην, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὸ συμφέρον ἁπάντων, νὰ δείξωσιν αὐστηρὰν ὑπὲρ τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ δικαιοσύνην. Διὸ συμπεραίνει, ὡς ἡ μειοψηφία εἶπε, νὰ ἀκυρωθῇ ὅλως ἡ ἐκλογή, νὰ ἀνταγωνισθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι, καὶ νὰ εἰσέλθῃ ὅστις δήποτε τούτων λάθῃ τὴν ἀγνὴν ψῆφον τοῦ ἐντολέως λαοῦ.

Ἀντέλεξεν ὁ τῆς πλειοψηφίας εἰσηγητὴς, ὅτι, παραλείπων τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου θεωρίας τοῦ προαγορεύσαντος, δι' ὧν καὶ βίας καὶ εἰκονικότητας ἀνυπάρκτους ἀνέφερεν, ἀρκεῖται εἰς ἀπάντησιν τοῦ πραγματικοῦ μέρους. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, περὶ τοῦ δήμου Φυγαλείας πραγματευόμενος οὗτος, κακῶς ἀνέγνω περικοπὴν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνόδου, ἐπειδὴ δὲν εἶναι, ὡς ἐθεώρησε, τὰ ἀναγνωσθέντα λόγοι τῆς τότε ἐκθέσεως, ἀλλὰ βουλευτοῦ τινος ἐκφράσαντος ὡς ἤθελε τὰς ἰδέας του· ἐὰν δὲ θεωρήσῃ τὴν τότε ἔκθεσιν, οὐδὲν ἄλλο λέγει ἢ νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσι βουλευταὶ οἱ τρεῖς τότε ὑποψήφιοι, ἡ δὲ βουλὴ ἐπίσης λέγει ὅτι παραδέχεται τούτους ὡς νομίμους βουλευτὰς καὶ οὐδὲν πλέον· ὥστε δὲν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τί εἶπον τότε οἱ βουλευταί, ἀφ' οὗ δὲν παρεδέχθη ταῦτα τὸ σῶμα, καὶ εἰς περιστάσεις ἄλλας ἐρρέθησαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἀρήνην, εἶπεν ὅτι κατηνάγκασαν τοὺς συμβούλους νὰ ὁμολογήσωσι πρὸς βλάβην τοῦ Χριστοπούλου, ἐὰν ἦναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐνεργήσῃ τοῦτο ἡ κατά τινας φίλη τοῦ Χριστοπούλου ἐξουσία διὰ νὰ μαρτυρήσῃ κατ' αὐτοῦ τοῦ εὐνοουμένου της. Ἐνταῦθα δ' ἐπαναλαβὼν πᾶν ὅ,τι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προεξέθηκε, συνέστησε τὴν τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος γνώμην.

Οὕτω δὲ, κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, ἀνακεφαλαιώσας τὰς γνώμας ὁ πρόεδρος, ἠρώτησε πρῶτον ἐπὶ τῆς ἀπωτέρας αὐτῶν, ἥτις ἐστὶν ἡ τῆς μειοψηφίας. Τεθέντος δὲ τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχηται τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ναὶ ἢ ὄχι, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ, αἰτήσει πλειόνων τῶν 10, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ἐλευθ. Καλογερᾶ καὶ Πέτρου Τσαννετάκη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 38 κατὰ 31, ἀρνηθέντων 8· ἐφ' ᾧ ἡ ἀκλογὴ ἐκηρύχθη ἄκυρος.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ ὡς μὴ κῦρος ἔχουσαν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Γεώργιος Μῆτσος	
Δ. Δεληγεώργης		Ἰωάννης Κλίμακας	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Θ.	Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Π. Μοναστηριώτης		Πέτρος Α. Ζάννος	ἠρνήθη
Σταῦρος Γρίβας	Ο.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ο.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς		Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	
Μ. Καΐρης		Ἠλίας Παππαδαῖος	Ο.
Δημήτριος Κονδύλης		Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἰατρὺς	Ν.	Ι. Ζάρκος	Ο.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Γ. Κορφιωτάκης	Ν.
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς		Α. Δανηλόπουλος	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Σταμ. Νικολαΐδης	Ο.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Γ. Παππανικολάου	Ο.
Σ. Στράτος		Π. Δελιγιάννης	
Π. Ῥάγκος	Ο.	Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ο.	Ζαφείριος Δεπάστας	ἠρνήθη
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.
Π. Δημητρακοπάκος	Ο.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γεώργιος Κονδύλης	Ο.	Βύσσιος Οἰκονομόπουλος	Ο.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας		Γεώρ. Πανοπριστόπουλος	Ο.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	ἠρνήθη	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίσας		Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.	Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος		Παρασκευᾶς Ματάλας	Ο.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος		Λουκᾶς Στέφανος	Ο.

Εὐγ. Σπυρίδωνος	Ο.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ῥήγας Παλαμίδης	Ν.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Δημήτριος Κουμανιώτης	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ο.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	Ν.
Μελέτης Χατσ. Μελέτη	ἠρνήθη	Γεώργιος Μπάστας	
Νικόλαος Τσαλακώστας	ἠρνήθη	Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Δημήτριος Σακελλαριάδης		Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Νικόλαος Μπούτουνας		Κων. Ἀντωνιάδης	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀνδρέας Μάμουκας	
Π. Δαρειώτης	Ο.	Δ. Χρηστίδης	
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ο.	Εὐστράτιος Παρίσης	Ο.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ο.
Παῦλος Δεντούδης	Ο.	Μ. Ἀναστασόπουλος	Ο.
Χρύσανθος Σουμαρίπας		Ἰ. Τομαρᾶς	ἠρνήθη
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	ἠρνήθη	Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Κ. Βεΐκος	Ν.	Ἀθ. Καστανᾶς	Ο.
Μιχαὴλ Ἰατρός		Γ. Παππαδημητρίου	Ο.
Δημήτριος Βιρβίλης		Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	
Γεώργιος Μπάνης		Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ο.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ο.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ο.	Δημήτριος Χατζίσκος	Ο.
Ν. Μοσχούλας	Ο.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Α. Κανελλόπουλος	Ν.	Κων. Δυοβουνιώτης	Ν.
Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Ἰωάννης Γκούρας		Ἰωάννης Τασσαΐος	Ο.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	Ν.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	ἠρνήθη
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.		

Μετὰ τοῦτο, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένα, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Μελ. Χ. Μελέτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΣ'.

Τῆς 6 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Σημειωθέντων δὲ τῶν ἄνευ λόγου ἀπόντων Π. Μοναστηριώτου, Σ. Γρίβα, Α. Γεωργαντᾶ, Π. Α. Ζάννου, Μ. Βαλέττα, Ἰω. Ζέρκου, Εὐστ. Οἰκονομοπούλου, Ῥ. Παλαμίδου, Γ. Κ. Μαυρομιχάλου, Α. Μάμουκα, Α. Ἀρμάου καὶ Καλ. Τσουκαλᾶ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ Ὀλυμπίας ἀπερρίφθη χθὲς, γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἐὰν οἱ ἐκλογικοὶ αὐτῆς κατάλογοι θεωρῶνται ἢ ὄχι ἔγκυροι· ἐπειδὴ δὲ μέλλει νὰ ἐνεργηθῇ νέα κατὰ τὴν ἑταρχίαν ἐκείνην ἐκλογή, προκαλεῖ τὴν ἐπὶ τούτου ῥητὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ἵνα σαφηνισθῇ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐπενεγκόντος δέ τινος, ὅτι, ἀφοῦ ἡ τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσις προεκλήθη καὶ ἐκ τῆς τῶν καταλόγων εἰκονικότητος, ἕπεται, ὅτι πρέπει νὰ ἐξακριβωθῶσιν ἐκ νέου· Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ ἄτοπον τῆς ἐν τοῖς καταλόγοις αὐξήσεως τῶν ψηφοφόρων ἤρξατο μὲν ἐκ μικρῶν, προέβη ὅμως εἰς βαθμὸν ἀνυπολόγιστον· ὅτι ὁρμῶνται οἱ συντάσσοντες τούτους ἐκ τῆς ἰδέας τῆς ἀτιμωρησίας, ἐνισχυνθέντες ἔτι καὶ ἐκ τῆς δοθείσης Β. ἀμνηστείας πρὸς τοὺς τολμήσαντας τοῦτο ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν μετ' ἔπειτα ἐκλογῶν· ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ βουλὴ, προσενεχθεῖσα ἐν μέρει αὐστηρὰ κατὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης, παρέπεμψεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον διάφορα ἐκλογικὰ ἔγγραφα, ἵνα τιμωρηθῶσιν οἱ αὐτουργοὶ, ἀλλ' οὐδεὶς φάκελλος παρεπέμφθη εἰς δίκην· καὶ ὅτι, ἀπορριφθείσης χθὲς τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἥτις μέλλει νὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ προκειμένου νὰ ἀρχίσῃ ταχέως ἡ ἐν γένει ἐκλογικὴ πάλη, ἐὰν τὸ ἄτοπον τοῦτο δὲν κωλυθῇ διὰ ποινικῆς διατάξεως, πλειοτέρα θέλει συμβῇ κατάχρησις. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πρότασις, ἣν αὐτὸς ἀναλαμβάνει, τοῦ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον τοῦ περὶ τούτου νόμου μετὰ τὴν διάταξιν, ὅτι πᾶσα ἐκλογὴ μὴ διεξαχθεῖσα κατὰ τὸν νόμον εἶναι ἄκυρος, καὶ ἡ διάταξις, ὅτι οἱ ἐνεργοῦντες εἰκονικότητας κ.λ. εἰς τὰς ἐκλογὰς θέλουσι τιμωρεῖσθαι. Ἐπὶ δὲ τῶν καταλόγων Ὀλυμπίας παρετήρησεν, ὅτι, ἐὰν μὲν οἱ δήμαρχοι ἐπιχειρήσωσι νέαν σύνταξιν, θέλει ἀναφυῇ πάλιν ἔνστασις, ὅτι δὲν συνετάχθησαν

κατὰ τὸν νόμον, καθ' ὅσον μάλιστα ἐτησίως τροποποιοῦνται· ἐὰν δὲ συντυχθῶσι κατάλογοι ὅλως νέοι, τοῦτο προφανῶς ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον. Σκληρὰ ὅμως ἀνάγκη δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ τὸ μέτρον τοῦτο, ἀλλ' ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ῥητῶς περὶ τούτου. Καὶ ὅτι ἐν γένει οἱ προκείμενοι κατάλογοι εἶναι ἄκυροι, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ πλημμελοῦς αὐτῶν ἀπερρίφθη ἡ ἐκλογή.

Μετά τινα ἐπενεγκόντα, ὅτι ἡ περὶ κύρους ἢ ἀκυρότητος τῶν καταλόγων τούτων πρότασις ἦτον περιττὴ, διότι, ἀφοῦ ἐπεθεωρήθησαν ἤδη, ἕπεται, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ταύτην τὴν ἐποχήν, καὶ, εὐθὺς ὡς ἡ ἐκλογὴ ἠκυρώθη, συνακυροῦνται καὶ οἱ κατάλογοι· καὶ ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐνταῦθα προκείμενοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ὅμοιοι τούτοις δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἔγκυροι· ἀλλ' ὅτι τοῦτο μὲν ἀπόκειται εἰς τοὺς ἐκλογεῖς νὰ τὸ ἐξετάσωσιν, ἡ δὲ βουλὴ δύναται μετὰ ταῦτα νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ αὐτῶν· καὶ ὅτι τελευταῖον δύναται ἡ βουλὴ, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀποφανθῇ ὡς ἐκ περισσοῦ περὶ τούτου. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπενεχθῇ ἐνταῦθα ὁριστική τις ἀπόφασις, ἐπειδὴ, ἂν μὲν θεωρηθῶσιν ἔγκυροι οἱ κατάλογοι, ἀντιφάσκει τὸ σῶμα πρὸς τὴν χθὲς γενομένην ἀκύρωσιν· ἐὰν δὲ θεωρηθῶσι μὴ ἔχοντες κῦρος, ὑπενθυμίζει, ὅτι ἐγένοντο δεκτοὶ δύω τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας βουλευταὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τούτων τῶν καταλόγων. Ἐπειδὴ δ' οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι ἐνιαυσίως τροποποιούμενοι λαμβάνουσι διαφόρους αὐξομειώσεις, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν καταλόγων τούτων ἐγένετο, καὶ ὁ τοῦ δήμου μάλιστα Φυγαλείας οὐδ' ἑνὸς ἀτόμου περιέχει αὔξησιν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν οἱ κατάλογοι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐκλογέων, καὶ νὰ σκεφθῶσιν οὗτοι ἐὰν καλῶς ἔχωσι, καὶ δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἐγκρίνῃ αὐτοὺς συζητοῦσα τὴν ἐκλογήν· τοῦτο δὲ εἶναι τόσῳ δικαιότερον, καθ' ὅσον ἡ βουλὴ, οὖσα ἀνώτατος δικαστὴς, καθῆκον ἔχει νὰ δέχηται μόνον ἢ ἀπορρίπτῃ. Τελευταῖον, καὶ ἂν πρόκηται νὰ συζητηθῇ τοῦτο, παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι ἀντικείμενον σοβαρὸν, πρέπει νὰ ἀναβληθῇ, ἵνα σκεφθῶσιν οἱ βουλευταὶ ὡριμώτερον.

Μετά τινα εἰπόντα, ὅτι, εἰσηγητὴς ὢν τῆς προηγηθείσης ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, παρατηρεῖ, ὅτι ἠκυρώθησαν τότε οἱ κατάλογοι Φυγαλείας, καὶ ὅτι, ἂν ἐθεωροῦντο κῦροι ἔχοντες, δὲν ἤθελον ἀναγνωρισθῇ οἱ νῦν βουλευταί της. Καὶ ἄλλον ἀντειπόντα, ὅτι, ἂν ἠκυρώθησαν τότε οἱ κατάλογοι, οὐχ ἧττον ἐγένετο πάλιν χρῆσις αὐτῶν, διὸ πρέπει νὰ ἀκυρωθῶσιν ὁριστικῶς. Ἐπέφερεν ὁ προτείνας, ὅτι, ἀναβάλλοντες συνεχῶς τὴν τῶν κακῶν θεραπείαν, αὐξάνομεν αὐτὰ ἐπὶ πλέον· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν παραδέχεται οὐδὲ νὰ

μὴ ὁρισθῇ ἡ φύσις τῶν καταλόγων, οὐδὲ νὰ ἀναβληθῇ τοῦτο ἐπὶ πλέον· ἀφοῦ δὲ οὐσιῶδες τῆς βουλῆς καθῆκον εἶναι νὰ ἐξαλείφῃ ὅσον τάχιον τὰ δεινά, πρέπει καὶ ἐνταῦθα νὰ σπεύσωμεν ἐπιφέροντες ὁριστικὴν λύσιν. Διὸ ἐπιμένει νὰ ἀποφασισθῶσιν ἤδη τὰ περὶ τῶν καταλόγων τούτων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ὁ κανονισμὸς ὁρίζει τὴν ἐπὶ μίαν ἢ δύω ἡμέρας ἀναβολὴν τοιούτων προτάσεων, ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα ἐπὶ τὸ προσεχὲς σάββατον.

Ἀναγγελθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Α. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρατηρεῖται σημειωμένη ἡ μισθοδοσία τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς δραχ. 614, συμπεριλαμβανομένου ἐπιμισθίου 100 δραχμῶν· ἐνῷ, καθ' ἃ ἀπεφάνθη ἄλλο τε ἡ Βουλὴ, οὐδεὶς μισθὸς τοιαύτης φύσεως δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῶν 500 δρ. ἐκτὸς τοῦ τῶν ὑπουργῶν. Τὴν θέσιν ταύτην κατεῖχε προτοῦ ὁ Συνταγματάρχης Κ. Μήλιος, ὅστις, ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του, ἀπελάμβανε 514 δρ., καὶ, προσιθεμένου καὶ τοῦ ἐπιμισθίου τῶν 100 δρ., ἀπετελοῦντο δρ. 614· ἡ πρᾶξις αὕτη ἦτον ἄτοπος. Ἐπιμίσθιον δὲν δύνατσι νὰ δοθῇ, εἰμὴ ἐὰν χρειασθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅρου τῶν δρ. 400, εἰς ὅσας εἶναι προσδιωρισμένη ἡ τοῦ Γεν. Γραμματέως μισθοδοσία, οὐδέποτε δὲ πρὸς ὑπέρβασιν· διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐμμείνῃ εἰς ὅ,τι καὶ ἄλλο τε ἐξέφρασε, καὶ εἰς ὅ,τι καὶ μὲ τὸν νόμον συνάδει.

Εἰς τὴν παροῦσαν δὲ περίστασιν, ἐπειδὴ ἡ θέσις αὕτη εἶναι κενὴ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον καὶ ἐντεῦθεν, μετατεθέντος τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Μήλιου μεταξὺ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Μ. καθὼς ἐνδέχεται νὰ μὴ πληρωθῇ καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκπίπτει:

α) Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν 100 δρ. διὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα . . . . . δραχ.	100
β) Ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 5 μηνῶν ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τέλους Ἰουνίου . . . . . »	3070
καὶ γ) Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν 100 δρ. διὰ τοὺς ὑπολοίπους ἓξ μῆνας . . . . . »	600
Τὸ ὅλον δρ.	3770»

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐλάττωσιν, καθ' ὅσον ὁ ἔχων τὴν θέσιν ταύτην ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ εἰμὴ τὸν μισθὸν τῆς βαθμολογίας του, ἐὰν ἦναι ἴσος ἢ ἀνώτερος τῶν 500 δραχμῶν· εἰς δὲ τὴν περίστασιν ταύτην δὲν δίδεται ἐπιμίσθιον, καὶ μόνον προστίθεται τοῦτο εἰς συμπλήρωσιν, ἐὰν ὁ μισθός του ἦναι ἐλάσσων· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου σημειουμένην παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλάττωσιν 3,770 δραχμῶν.

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ἐφιξῆς περιόδου τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς·

«Κατὰ τὸν ὀργανισμὸν, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου συνίσταται εἰς 4 ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ 17 ὑποδεεστέρους· ὁ ὑπεπιμελητὴς εἶναι εἷς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐσημειώθη δὲ οὗτος ἤδη ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Κ. Σμόλεντζ, μείναντος μόνον ὡς διοικητοῦ τοῦ μηχανικοῦ, ἐνῷ συνεπλήρουν πρότερον τὸν ἀριθμὸν τῶν 4 ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὑπεπιμελητὴς οὗτος εἶναι μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος μόνον ὡς τοιοῦτος, καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ σῶον τὸν σημειούμενον μισθὸν, ἂν δὲν κατασταθῇ πραγματικῶς τοιοῦτος, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς παρελθόντας 6 μῆνας ἐκπίπτει τὸ περιπλέον τοῦ μισθοῦ τῶν 240 δρ., ὃν ἤδη ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του λαμβάνει, μέχρι τῶν 360 δρ. ἤτοι δρ. 720.

Ἀντὶ τῶν 17 ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν, εἰσὶ σημειωμένοι 18, πλεονάζοντος τοῦ ἑνὸς λοχαγοῦ 2. τάξεως· ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν ἀφαιρεῖ τὸν λοχαγὸν τοῦτον σύμφωνα μὲ τὸν ὀργανισμόν.»

Καὶ ἀποδεξαμένου τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ τὴν ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπεπιμελητοῦ ἐλάττωσιν 720 δραχμῶν, ἐγένετο μὶν αὕτη δεκτὴ, παρετήρησε δέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, περὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν πραγματευομένη, λέγει μὲν, ὅτι ἀφαιρεῖ ἕνα λοχαγὸν ὑπεράριθμον, ἀλλὰ δὲν ἐκπίπτει τὴν δαπάνην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ ὅλου ἄρθρου· διὸ προτείνει τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην.

Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἐγένετο οὕτως, ἐπειδὴ, καὶ ἂν ἀφαιρεθῇ ἡ δαπάνη, οὐχ ἧττον θέλει μισθοδοτεῖσθαι ὁ λοχαγὸς ὡς λαμβάνων μισθὸν ἐνεργείας· καὶ ὅτι ἐσημείωσεν ἁπλῶς ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἀφαιρεῖ τὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ μισθόν του, ἵνα, λαβὼν ὁ ὑπουργὸς ἀφορμὴν, διαθέσῃ τοῦτον ἄλλως πως· Καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀντιτάξαντος, ὅτι ἐνταῦθα μὲν πρέπει νὰ λατταωθῇ τὸ ποσὸν, δύναται δὲ νὰ προστεθῇ καταλλήλως εἰς ὃν ἐλάδον ἤθελε διορισθῇ· καὶ ὅτι, μὴ ἀφαιρουμένης ἤδη τῆς

δαπάνης, ὑποτίθεται, ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος δύναται νὰ διατελῇ μισθοδοτούμενος οὕτως. Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ κατωτέρω μὲν θέλει παρατηρήσει, ὅτι ἐπὶ τῆς δαπάνης τῶν ἐπιτελῶν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀφαιρεῖ τὸν τοῦ ὑπεπιμελητοῦ μισθὸν, καίτοι ὑπὸ δίκην διατελοῦντος, ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἀθωωθῇ, ἢ ἄλλο τι νὰ προκύψῃ, ἐξ οὗ θέλει περιπλεχθῇ ἡ ὑπόθεσις· οὕτω δὲ ἀρτίως ἔτι ἐδέχθη μὲν ἡ βουλὴ καὶ τὴν τῶν συντάξεων ἐξακολούθησιν, ἀλλ' ἔθηκεν ὅρους, οἷς δὲν δύναται νὰ παραβῇ τὸ ὑπουργεῖον. Διὸ τὸν αὐτὸν λοιπὸν λόγον, ἀποφαιομένου ἤδη τοῦ σώματος περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ ὑπεραρίθμου τούτου λοχαγοῦ, ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μισθοδοτῶν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ ἂν μὲν προέκειτο περὶ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ ἀφαίρεσις ἦτον πρόχειρος, ἀλλ' ὁ λοχαγὸς οὗτος εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ μισθός τοῦ βαθμοῦ του.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ, εἰπόντα, ὅτι ἀμφίβολον εἶναι ἐὰν οἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τιθέμενοι ὅροι πρέπῃ νὰ θεωρηθῶσιν ἀποτελεσματικοὶ, διότι, ψηφίζουσα τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἡ Γερουσία, δύναται νὰ μὴ παραδεχθῇ τούτους· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ τὸ σῶμα ὁριστικῶς. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὅλαι γενικῶς αἱ στρατιωτικαὶ θέσεις ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμέναι ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμῷ μετὰ τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, ὁ δ' ὑπουργὸς δύναται νὰ διατίθησι κατ' ἀρέσκειαν τὸ προσωπικὸν τούτων· ἀφ' οὗ δ' ἐνταῦθα πλεονάζει ἡ τοῦ λοχαγοῦ θέσις, ὁ δ' ὑπουργὸς παραδέχεται τοῦτο, ἐὰν μὲν ὑπάρχῃ κενή τις θέσις, δύναται νὰ μεταθέσῃ αὐτὸν ἐκείσε, εἰ δ' ἄλλως, νὰ θέσῃ αὐτὸν εἰς ἀργίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν ὤφειλε νὰ σημειώσῃ τὸν τῆς ἀργίας μισθὸν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο ἢ αὐτὸν τοῦτον ἢ ἄλλον τινὰ νὰ θέσῃ εἰς τοιαύτην. Τοῦτο ἄρα ἦτον τὸ χρέος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ εἰς μὲν τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν καὶ διορίζειν, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν, τὸ τοῦ χορηγεῖν μόνον ὅσα ὁ νόμος ἐπιτρέπει· ἄλλως τὰ ἀτελῆ ταῦτα μέτρα δὲν δύνανται νὰ ἦναι ἀποτελεσματικά.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἐπὶ μὲν τῆς οὐσίας, ἅπαντες τὴν αὐτὴν ἔχουσι γνώμην· ἡ δ' ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχθη ἐπίσης τὴν δαπάνην, ἀλλὰ δὲν ἀφῆρεσε ταύτην, πεποιθυῖα ὅτι, γενομένης δεκτῆς ὑπό τε τοῦ Σώματος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν ἠδύνατο οὗτος, ὑπεκφεύγων ἔπειτα, νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν, καθ' ὅσον ἡ δαπάνη αὐτῆς

ήθελε πέσει εἰς βάρος του· ἄλλως τε ἡ ἐπιτροπὴ, ἀγνοοῦσα πῶς ἤθελε διατεθῆ ὁ ἐν ἀργίᾳ οὗτος ἀξιωματικὸς, δὲν ἀφήρεσε τὸν μισθόν του, ἵνα λάβῃ καταλληλον μέτρον ὁ ὑπουργός· ἄλλως ὅμως, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι σύμφωνος εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, τοῦ μὲν εἰσηγητοῦ εἰπόντος νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ μισθὸς ἀπὸ τῆς 15 τοῦ ἐνεστῶτος, ἄλλου δέ τινος ἀντικρούσαντος· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐτησίου μισθοῦ, ἤτοι δραχ. 2,160.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ ἐρεξῆς περὶ ἱπποναμῆς γνωμοδότησις·

«Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου μίαν πολυτέλειαν ἵππων ὁσημέραι αὐξανομένην. Ἄλλοτε ἐσημειοῦντο ἓξ ἵπποι, ἄλλοτε 10 καὶ ἄλλοτε 12, ἐφέτος προέβη ἡ αὔξησις μέχρι τῶν 16. Ἐννοεῖ τις κάλλιστα ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς, τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸν στρατὸν, ὅτι ἀπαιτεῖται ὅσοι ἐκ τῆς θέσεώς των λαμβάνουσι νὰ ἔχωσιν ἵππους· ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες ἐργάζονται ἀπὸ πρωΐας ἄχρις ἑσπέρας, ὡς οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς γραφικὰ ἔργα, πρὸς τί χρήζουσιν ἵππων; διότι ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους θὰ εὑρεθῶσι πιθανῶς εἴς τινα παράταξιν; ἡ τυχοῦσα ἀνάγκη αὕτη, δυναμένη νὰ οἰκονομηθῇ ἄλλως, δὲν ἀπαιτεῖ τοσαύτην θυσίαν, παρουσιάζουσα πολυτέλειαν ἀπάδουσαν μὲ τὴν κατάστασίν μας. Ἦτο καλὸν νὰ ἔχωμεν ὅλοι ἵππους, ἀλλ' ἂς περιπατῶμεν καὶ πεζοί, ἀφοῦ πεζοὶ περιεπάτουν οἱ διασημότεροι στρατηγοί μας εἰς αὐτὰς τὰς ἐκστρατείας των ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, μήπως ἕνεκα τῶν ἵππων στερηθῶμεν μετ' οὐ πολὺ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.

Ἐγένετο ἄλλο τε λόγος εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι 6 ἵπποι ἤτοι 4 τοῦ ὑπουργοῦ καὶ 2 τοῦ ὑπασπιστοῦ εἶναι ὁ ἀναγκαῖος, ὁ δικαιότερος ὅρος. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἐμμένει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ συνιστᾷ αὐτὴν εἰς τὴν βουλὴν, ἐπιφυλαττομένη νὰ κάμῃ τὴν ἔκπτωσιν τῆς νομῆς τῶν 10 ἄλλων ἵππων ἐν τῷ ἁρμοδίῳ κεφαλαίῳ.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἱπποναμῆς ἔχουσιν οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐργαζόμενοι ἀξιωματικοὶ δυνάμει νόμου καθιερωθέντος αὐτό· ὅτι δὲν δύνανται οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ νὰ στερῶνται ἵππου, διαζόμενοι νὰ παρακολουθῶσι τὴν Α. Μ. εἰς τὰς παρατάξεις κ.λ. καὶ ὅτι τελευταῖον κακῶς σημειοῖ ἡ ἔκθεσις δύω διὰ τὸν ὑπασπιστὴν ἵππους, ἐν ᾧ εἷς μόνος ἀπαιτεῖται. Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δὲν λαμβάνει τὸ

ὑπουργεῖον 16 ἱπποναμὰς, ἀλλ' 9 μόνον, αἵτινες εἰσὶν ἀναγκαῖαι· ἤτοι 4 ἵπποι τοῦ ὑπουργοῦ, 4 τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ 1. ἕτι τοῦ ὑπασπιστοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, παρατηρηθέντος, ὅτι ἀντὶ τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφερομένων 16 ἵππων σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 14· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν δαπάνην 9 ἵππων, ἀφαιροῦσα τὴν τῶν λειπομένων 5, ἤτοι δραχμὰς 1460. Ὡσαύτως δ' ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀ. ἐδαφίου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας ἐλαττώσεις· ἔχει δὲ ὡς ἐψηφίσθη οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν δρ. . 80,206.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ β'. ἐδάφιον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως, ἤτοι·

«Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὑπάρχει σημειωμένον τὸ ποσὸν 1440 δρ. μισθὸς ἑνὸς ὑπολοχαγοῦ· ἀλλ' ὁ ὑπολοχαγὸς οὗτος ἐπαύθη ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀφαιρεῖται· μένει δὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἰς δρ. 15,336.»

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ὑπολοχαγὸς, διατελῶν εἰς ἐνέργειαν, λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ βαθμοῦ μισθόν· ἡ Βουλὴ, συναινέσασα εἰς τὴν ἀφαίρεσιν, παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον δι' ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτω·

« Ἄρθρ. 2. Ὑπασπιζαὶ καὶ διαγγελεῖς τῆς Α. Μ. δρ. 15336.»

Διακοπείσης δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ δέκα ἑξηκοστὰ τῆς ὥρας, ἐπανῆλθε μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτῶν ἡ Βουλὴ, καὶ ἐπελάβετο αὖθις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ τε 3 ἄρθρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ, δι' οὗ ζητοῦνται δραχμαὶ 74,304 διὰ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

«Προσπάθειά τις δεικνύεται προβιβασμῶν ἀείποτε πρὸς ἐπιβάρυνσιν τοῦ ταμείου, καὶ, ἅμα κενοῦται θέσις τις, ἀναπληροῦται καὶ ἄνευ ἀνάγκης ὑπ' ἄλλου.

Ἐνταῦθα ὁ ἀποβιώσας ὑποστράτηγος Ἀλμείδας ἀντικατεστάθη παρ' ἑνὸς συνταγματάρχου, ἡ δὲ θέσις τοῦ ὑπεπιμελητοῦ διατηρεῖται εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον, καίτοι ὑπὸ δίκην εὑρισκομένου τοῦ πρώην ὑπεπιμελητοῦ Ῥενιέρη διὰ τὴν σημαντικὴν κατάχρησιν, ἧς ἐφωράθη ἔνοχος, καὶ ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖ οὐδὲ

νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι μέλλει οὗτος νὰ ἐπαινέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν· διατηρεῖται ἡ θέσις αὕτη διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ πάραυτα ἀπὸ ἄλλον, ὡς νὰ μὴν ἦτο δυνατὸν νὰ διεξάγηται ἡ ὑπηρεσία αὐτῆς τῆς θέσεως ὑπ' ἄλλου ὑποδεεστέρου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ σήμερον, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸν ὀργανισμὸν ἔχει μὲν δικαίωμα εὐρύτατον διορισμοῦ ἐπιτελῶν φρουρίων καὶ ἄλλων ἔτι· ἀλλὰ, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἔτυχε νὰ εὑρεθῇ πεπροικισμένον μὲ ὀργανισμοὺς πλατεῖς καὶ πολυτελεῖς, ἢ δι' ἄλλας παρὰ τὰς σημερινὰς μας περιστάσεις ἀναλόγους, τάχα διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ δεικνύηται τοσαύτη φιλοτιμία πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν θέσεων, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ποσῶς ἡ οἰκονομικὴ κατάστασίς μας; ποῦ ὑπάρχουσιν αὐτὰ τὰ φρούρια σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἀπαιτοῦντα τόσον πολυδαπάνους φρουράς; Ἀπομονοῦμεν ἡμεῖς μίαν μάνδραν τοῦ Μεσολογγίου, τὴν ὁποίαν ἐφρούρουν ὀλίγοι ῥακενδῦται ἥρωες, ἄνευ μισθοῦ καὶ ἄνευ τροφῆς, καὶ θὰ καταστήσωμεν σήμερον ὀλίγα ἄχρηστα ἐνετικὰ κτίρια, σωζόμενα ὡς μαρτύρια τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν μας, θὰ τὰ καταστήσωμεν καταγώγια στρατιωτικῆς ὀκνηρίας;

Τὰ ἔργα τοῦ ὑπεπιμελητοῦ ἐξεπλήρουν ἐπὶ κυβερνήτου, εἰς αὐτὰ τὰ στρατόπεδα, ἀξιωματικοὶ μὲ ἑκατὸν γροσίων μισθὸν, καὶ σήμερον ἐν τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ, ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἔργων 360 δραχ. μισθὸς ἀπαραιτήτως· ἢ μήπως τὸ ὑπέρογκον τῶν μισθῶν, καθ' ἣν ἔχουσί τινες ἰδέαν, ἀναδεικνύει τοὺς ὑπηρετοῦντας τοὐλάχιστον ἐπιμελεστέρους καὶ τιμιωτέρους; Τοῦτο παρατηροῦμεν, καθόσον λυπηρὰ κατάχρησις ἔλαβε χώραν εἰς τὸ φρουραρχεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν πρώην ὑπεπιμελητήν, μ' ὅλον αὐτὸν τὸν ἀδρὸν μισθόν του. Ἰδοὺ 75 χιλιδ. δραχμῶν ἀνακαλύπτονται διὰ τῆς ἀνακρίσεως ἕως σήμερον, ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον αὐτὸν σφετερισμέναι.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ ἔτι πλειοτέραν λύπην της, καθόσον εἰς αὐτὸ συνετέλεσε μία πολυετὴς ἀσύγγνωστος ἀμέλεια τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου· ὁ σφετερισμὸς αὐτὸς τοῦ δημοσίου πλούτου ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καθ' ὃ ἀνεκαλύφθη, ἢ ἦτο σειρὰ σφετερισμῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπὶ πολλὰ ἔτη, φθάσασα εἰς αὐτὸν τὸν βαθμόν; Τὸ ταμεῖον τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν διαχειρίζεται κατ' ἔτος ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν· τίς δὲν θέλει ἐκπλαγῇ ἐὰν ἀκούσῃ, ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἐπι-

θεώρησις τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἀπὸ τὰ 1834 μέχρι σήμερον, ὅ ἐστιν ἐπὶ 15 ἔτη; Πρὸς τί χρησιμεύουσι λοιπὸν τὰ λογιστήρια; Πρὸς τί αἱ τοσαῦται πολυτελεῖς θέσεις; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συμβαίνωσι καταχρήσεις, ὅταν οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια χρήματα λαμβάνωσι τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶναι ἀνεύθυνοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι, ἢ ἄλλως ἐνθαῤῥύνωνται εἰς αὐτάς;

Μήπως ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν δὲν ἐσφετερίσθη δημόσια χρήματα ἐπίσης, καὶ, ἀντὶ νὰ τιμωρηθῇ, ἐσυμβιβάσθη διὰ νὰ ἐκπίπτωνται αὐτὰ βαθμηδὸν ἀπὸ τὸν μισθόν του, ὡς ἄλλος τις πολιτικὸς ὑπάλληλος; Ὅταν τοιαῦτα ὀλέθρια παραδείγματα δίδωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅταν τοσαύτη ὀλιγωρία δεικνύηται ἐκ μέρους τῶν προϊσταμένων, τότε αἱ καταχρήσεις ὄχι μόνον δὲν προλαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ ἐπαυξάνονται καθ' ἡμέραν· ὡς ἐκ τούτου ἐγεννήθη καὶ ἐπικρατεῖ δικαίως ἡ πλέον δυσμενὴς ἰδέα περὶ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν ἐπιστηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ δέουσα διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐξέλεγξίν των προσοχὴ, εἶναι συμφέρον ἀπολύτως νὰ ἐκλείψωσιν.

Ὡς ἐπισφράγισιν τῆς ἰδέας, ὅτι πληροῦται καὶ ἄνευ ἀνάγκης μία θέσις ἅμα κενωθῇ χάριν οἰκονομίας προσώπων, παρατηρεῖ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἡ ἐπιτροπὴ ἕνα ἐπιμίσθιον ἀντισυνταγματάρχου φάλαγγος, προσκολλημένου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, ἐκ δραχ. 1920. Μόλις ἔλειψεν ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ λαμβάνων, οὐκ οἴδαμεν ὅπως, τὸ ἐπιμίσθιον αὐτὸ, καὶ τὸ βάρος του πάραυτα ἀνέλαβεν ἄλλος, ὡς νὰ μὴ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ἄνευ ἀξιωματικοῦ ἐπιμιτθοδοτουμένου· ἄλλως τε δὲ, τὸ ἐπιμίσθιον αὐτὸ δὲν στηρίζεται εἰς κανένα κανονισμὸν, εἰς κανένα νόμον.

Φρονεῖ δι' ὅλα ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συζητηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ ἑξῆς·

Α'. ὅτι ἀφίνει μὲν ἡ βουλὴ διὰ τὴν τάξιν σῶον τὸν σημειωμένον μισθὸν τοῦ ὑπεπιμελητοῦ, ἐξ οὗ λαμβάνει ὁ ὑπόδικος αὐτὸς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ του· ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀθωωθῇ αὐτὸς, ὅπερ ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν συγχωρεῖ νὰ ὑποθέσῃ τις, νὰ μὴν ἐπαναφερθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, οὐδ' ἄλλος νὰ προβιβασθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἄνευ ἀπολύτου ἀνάγκης.

Β'. ὅτι, ἂν τυχὸν ἀθωωθῇ ὁ ὑπόδικος ὑπεπιμελητὴς, τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὅλα τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα διὰ τὴν πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, καὶ

Γ'. Ἐὰν ὁ αφετερισμὸς αὐτὸς συνέβη ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, τὸ ὑπουργεῖον νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐνεθάρρυναν τὴν κατάχρησιν αὐτὴν διὰ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ταμείου.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπιμίσθιον, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐπληρώθη μέχρι τοῦδε κατὰ προηγηθεῖσαν ἕξιν, ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τοὺς 6 ὑπολοίπους μῆνας εἰς δρ. 960, χωρὶς νὰ λάβῃ ἄλλοτε αὐτὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν χώραν, καὶ μένει τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀντὶ τῶν . . . δρ. 83,583 : 20

εἰς δραχ. . . . . » 82,623 : 20 »

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι Φρουραρχείοις εἰδικὸς ἀπαιτεῖται φρούραρχος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ φρουρίου, ὡς προφανῶς κατεδείχθη τοῦτο ἐκ τῆς τελευταίου ταλαιπωρίας κατὰ τὴν Φθιώτιδα στάσεως, καθ' ἣν ἐπὶ μέγα συνετέλεσεν ἡ ἰδίου φρουράρχου εἰς τὸ φρούριον Λαμίας ὕπαρξις. Ὅτι ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα φρουραρχείῳ προσκεκολλημένος ἀνώτερος ἀξιωματικός, οὐ μόνον ἐκ τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν διατελεῖ, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀναγκαῖος ὑπάρχει, ἐκτελῶν καὶ τὰ τοῦ προέδρου τοῦ ταμείου, μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς πλατείας. Καὶ ὅτι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐγένοντο ἐπιθεωρήσεις τοῦ ἐνταῦθα φρουραρχικοῦ ταμείου ὑπό τε τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οὐδέποτε δ' ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ φωραθεῖσα τελευταίου κατάχρησις. Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ὅτε κατὰ τὰ 1842 διὰ τὰς τότε τοῦ Κράτους οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἐπηνέχθησαν ἐλαττώσεις τινες τῶν δαπανῶν, τότε καὶ ὁ τῶν φρουραρχείων ἀριθμὸς περιωρίσθη διὰ νόμου, καθ' ὃν διετηρήθησαν τρία μόνον τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ναυπλίας καὶ τοῦ Ῥίου καὶ Ἀντιῤῥίου, πάντα δὲ τὰ ἄλλα ἀνετέθησαν εἰς τοὺς ἐν τῷ τόπῳ ὑπάρχοντας τυχὸν ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν ἔπρεπε νὰ παραβαθῇ οὕτω διὰ τῆς καὶ ἀλλαχοῦ διατηρήσεως εἰδικῶν φρουραρχείων, ἐν ᾧ αἱ προκαλέσασαι αὐτὸν οἰκονομικαὶ περιστάσεις οὐδόλως ἐξέλιπον· καὶ ὅτι οὕτω διάγοντες δὲν δικαιούμεθα νὰ ἐπιζητῶμεν ὀργανικοὺς νόμους πρὸς οἰκονομίαν δαπανῶν, ἐν ᾧ τοὺς ὑπάρχοντας τοιούτους παραβαίνομεν.

Ἀντειπόντων δὲ, τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τρία μόνον φρουραρχεῖα ἤθελον διατηρηθῇ, ἂν ἡ φυλακὴ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις φρουρίοις διατελούντων ἀπειραρίθμων κατα-

δίκων τε καὶ ὑποδίκων δὲν ἀπῄτει τὸν διορισμὸν ἰδίου φρουράρχου, μὴ συναινούντων τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων ἄλλων ἀξιωματικῶν νὰ ἀναλάβωσι καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων τοῦ φρουράρχου εὐθύνην, μηδ' ἐπαρκούντων ἄλλως καὶ εἰς ταῦτα. Τοῦ δὲ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ τῶν ὑπαρχόντων φρουραρχικῶν ὑπαλλήλων διατήρησις στηρίζεται εἰς νόμον λίαν πολυτελῆ, τιθέντα πλείους θέσεις ἢ ὅσων τὴν δαπάνην διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον· καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπεύθυνεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰς περὶ πολυτελείας κρίσεις αὐτῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ αὐτὸς, ὅτι, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη πλειόνων φρουραρχείων ἢ ὅσα ὁ κατὰ τὸ 1842 ἐκδεδομένος νόμος ὥρισεν, ἡ ἀναγκη αὕτη ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρισθῇ· ἄλλως ἡ ἐπέκτασις αὕτη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φρουραρχείων ἀποτελεῖ παράβασιν νόμου. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἀντεῖπον εἰς αὐτὸν, ὁ μὲν εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέξατο τὴν γνώμην ταύτην, καὶ τοι ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ἐν ἑαυτῇ συζήτησιν, πεισθεῖσα, ὅτι ἕκαστος ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἴδιον ἔργον, δὲν ἐδύναντο δ' ἐπιτυχῶς νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ἕτερον τὰ τοῦ φρουράρχου. Ἕτερον δὲ μέλος αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, καί τοι τὴν οἰκονομίαν ἐπιζητοῦσα, δὲν ἐδύνατο νὰ ἐγκρίνῃ, ὅτ' ἐξήλεγχε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον, τὴν τοῦ προαγαρεύσαντος περὶ διατηρήσεως τριῶν μόνον φρουραρχείων γνώμην, διαγινώσκουσα λίαν ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν ἰδίων φρουράρχων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐκείνοις φρουρίοις, ἐν οἷς συνεσταμέναι ὑπάρχουσι φυλακαὶ, ὡς τοῖς τοῦ Μεσολογγίου, Χαλκίδος, Λαμίας, Πύλου κτλ. πρὸς ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν ἐν αὐταῖς καθειργμένων καταδίκων τε καὶ ὑποδίκων, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀποδράσεων, πολλῷ μείζους ζημίας ἐπαγουσῶν εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἀνακαλέσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν 960 δραχμῶν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ἐκτεθειμένους λόγους· παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, πικρῶς κατὰ τῆς πολυτελείας ἀποφαινομένη, ὑπεμφαίνει ὕπαρξιν μεγάλων καταχρήσεων, τῶν ὁποίων ὅμως οὐδεμίαν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς κατέδειξε. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὤφειλε ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ πᾶσαν τὴν ἑαυτῆς γνωμοδότησιν, ἵνα μὴ παράττωσιν ἡμᾶς ἄδικοι ὑπόνοιαι, ἢ νὰ καταδείξῃ ῥητῶς τὰς ὑπαρχούσας καταχρήσεις, τὰ κατ' αὐτὴν δηλονότι περιττεύοντα φρουραρχεῖα καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς διωρισμένους περιττεύοντας ἀξιωματικούς.

Ἀλλ' ἀντεῖπον εἰς ταῦτα, ὁ μὲν εἰσηγητὴς, ὅτι οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς προάγει τὴν βουλὴν εἰς ὑπονοίας, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφέρουσα γνώμην οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἐξηγεῖται εἰλικρινῶς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἕτερον δὲ μέλος αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔπραξε κατὰ τὸ καθῆκον ἑαυτῆς· διὰ τοῦτο, διατεινομένων τινῶν ὅτι τρία μόνον φρουραρχεῖα πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν, αὕτη, καίτοι θεωροῦσα μὴ ἀνάλογον τὸν ὑπάρχοντα ἀριθμὸν τῶν ἐπιτελῶν, δὲν ἐδύνατο ὅμως καὶ νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τούτων ὡς ὅλως ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον, ἀφοῦ μάλιστα ἔκρινεν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ἐν τοῖς φρουρίοις, ἐν οἷς ὑπάρχουσι φυλακαὶ ποινικαί· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο αἱ ἐξηγήσεις αὐτῆς, γενόμεναι πρὸς διόρθωσιν κακοῦ ἔχοντος πηγὴν εἰς τὸ παρελθὸν, εἰσὶ λίαν εἰλικρινεῖς.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ἀγορεύσαντος, ὅτι αὕτη, ἐπεξεργαζομένη τὸν προϋπολογισμὸν, ἢ εὑρίσκει αὐτὸν ἐν τάξει συντεταγμένον καὶ πάσας τὰς δι' αὐτοῦ ζητουμένας δαπάνας καλῶς ἐχούσας, καὶ τότε προτείνει τὴν ὁλοσχερῆ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, ἢ εὑρίσκει ἐν αὐτῷ τινα κακῶς ἔχοντα, καὶ τότε καταδεικνῦσα ταῦτα προτείνει τὴν ἀπορρίψιν των· ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναται μέσην νὰ ἐκφέρῃ γνώμην μεταξὺ τῶν δύω τούτων ἄκρων, διὰ τοῦτο οὐδ' ὅρους δύναται νὰ θέτῃ οὐδ' ἀσαφεῖς νὰ ἐκφέρῃ φράσεις. Καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἐπιτροπὴ ἢ δὲν εὗρε κατάχρησίν τινα, καὶ τότε ἐκφράζεται μετὰ πικρίας ἀδίκως καὶ πρέπει νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν αὐτῆς γνώμην ἅπασαν καὶ νὰ θεωρηθῇ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκθέσεως ὡς μὴ ὑπάρξαν, ἢ εὗρε τοιαύτην, καὶ τότε ὀφείλει νὰ μᾶς καταδείξῃ αὐτὴν, ἵνα ἀκούσωμεν καὶ τῶν δικαιολογιῶν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀποφανθῶμεν.

Ἐπανέλαβεν καὶ ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ὅτι πάντες ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι ἐκ κακῶν τινων ὀργανισμῶν, ἰσχυόντων ἔτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὑπάρχουσιν ἐν τῷ προϋπολισμῷ αὐτοῦ δαπάναι τινες κρινόμεναι ὑπερβολικαί· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ στρατιωτικοὶ τοῦτο κατιδόντες συνέστησαν ἐπιτροπὴν, πρὸς σύνταξιν ἁπλουστέρων τε καὶ οἰκονομικωτέρων κανονισμῶν. Καὶ ὅτι τοῦτ' αὐτὸ προέθετο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καταδείξῃ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της.

Ὁ πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι τὰ λεχθέντα τε καὶ αἱ ἄλλαι τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς φωτισμὸν τοῦ ὑπουργείου, ἠρώτησε τὴν βουλὴν, ἂν παραδέχηται τὸ

3 ἐδάφιον κατὰ τὸν προϋπολογισμόν· οὕτω δὲ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι παραδέχεται οὕτως αὐτὸ, φέρον.

« Ἐπιτελεῖς φρουρίων . . . . . 74,304. »

Ἀποσυρθέντων τινῶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως δὲν ὑπελείφθη πλῆρες τὸ σῶμα ἵνα δὲ καταγνωσθῇ τοῦτο, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνοματικὸς κατάλογος καὶ ἀληθῶς κατεδείχθη, ὅτι δὲν ἦτον πλέον ὁ ἀπαιτούμενος τῶν βουλευτῶν ἀριθμὸς ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν Κ. Κ. Α. Π. Νάκου, Η. Παππαδαίου, Ἐμ. Ἀντίπα, Ἐμ. Χ. Τσούχλου, Π. Ματάλα, Χ. Σουμαρίπα, Γερμ. Μαυρομιχάλου, καὶ Π. Παππαδιαμαντοπούλου· τρ' ὧ καὶ ὁ πρόεδρος, ὑπομνήσας εἰς τοὺς παρόντας ὅτι, κατὰ τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν, αἱ συνεδριάσεις πρέπει νὰ ἄρχωνται ἀκριβῶς τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας, καὶ ὅτι κατὰ ταύτην πρέπει νὰ προσέρχωνται πάντες ἵνα μὴ παρατείνηται ἡ ἔναρξις αὐτῶν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ., ἀναβαλὼν τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐς. Μ. Παρίσης.
Μιλ. Χατσῆ Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ.

Τῆς 7 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ἀπόντων δ' ἄνευ γνωστοῦ κωλύματος τῶν ΚΚ. Π. Τσιμπουράκη, Π. Μοναστηριώτου, Σ. Γρίβα, Α. Γεωργαντᾶ, Ν. Χατσοπούλου, Γρ. Κορφιωτάκη, Ν. Κορφιωτάκη, Γεωρ. Μαυρομιχάλου, Α. Πετράκη, Α. Στεφάνου, Κλεον. Οἰκονόμου, Η. Παππαδαίου, Κωνς. Δυοβουνιώτου, Π. Ζάννου, Ζ. Δεστάκα, Η. Γιατράκου, Ρ. Παλαμίδου, Χ. Σουμαρίπα, Θ. Μέξη καὶ Λ. Ζ. Μάμουκα, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος, ἐπαναλαβὼν ὅτι πάντες οἱ μὴ προσερχόμενοι εἰς τὴν συνεδρίασιν ἀπὸ τῆς ἐννάτης π. μ. θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἀπόντες, καὶ ἐν πρώτοις μὲν, θέλουσι σημειοῦσθαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς, κατόπιν δὲ, ἂν τρὶς εἰς τὸ αὐτὸ περι-

πέσωσι, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι κατ' αὐτῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διατασσόμενα, ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως α') τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν γενομένων εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐπερωτήσεων περὶ τοῦ ἐκτοπισμοῦ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν προσφυγόντων πολιτῶν Ἰονίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνεργουμένων, καὶ β') τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου συζητήσεως.

Πρὶν δ' ἡ προβῇ ἡ βουλὴ εἴς τι τούτων, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς προσελθὼν εἰσήγαγε νομοσχέδιον, περὶ καταργήσεως τῆς δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1843 ἐνεργουμένης ἔτι κρατήσεως ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων· ὁ δὲ γραμματεὺς ἀνέγνω τοῦτό τε καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτω.

Κύριοι Βουλευταί!

« Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν δριστικῶς τὸν μισθὸν τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἐνεργεῖται μόνον ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἡ ἐξακολούθησις κατὰ μέρος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διαληφθέντος διατάγματος ἐπιφέρει πολλὰ παράπονα ἐκ μέρους τῶν διαληφθέντων ἀξιωματικῶν, θεωρούντων τὸν μισθὸν μόνον αὐτῶν ὑποκείμενον εἰς κράτησιν.

Τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διάταγμα διαγράφει τὸ μέτρον τοῦτο τῆς κρατήσεως ὡς προσωρινόν· ἑπομένως ἤθελεν εἶσθαι ἄτοπον νὰ καταστᾶθῇ διαρκὴς ἡ ἀνωτέρω κράτησις, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος ὁ ὀνομαστικὸς καὶ ἄλλος ὁ πραγματικὸς μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, καὶ διὰ νὰ παύσωσι τὰ δίκαια ὡς πρὸς τοῦτο παράπονα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, νομίζομεν εὔλογον νὰ παύσῃ ἡ διαληφθεῖσα κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος προσδιορίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει τὴν διὰ τοῦ διαληφθέντος διατάγματος ἐπιβληθεῖσαν κράτησιν,

ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων οἵτινες ὑπηρέτησαν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Β. τούτου Διατάγματος, προσεθέσαμεν εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ὅτι περὶ τῆς διαθέσεως τῶν μέχρι τοῦδε κρατηθέντων θέλει ὑποβληθῇ ἰδιαίτερον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1849.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιφορτίζομεν τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ὑποβάλωσι τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἰς τὰς βουλάς, καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησίν του.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, παύει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος μέχρι τέλους τοῦ 1848 ἔτους κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαίτερον νομοσχέδιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.
Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τοῦ προέδρου, ὅτι, καθ' ἃ πληροφορεῖ αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς ὁ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρόεδρος, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ, ἵνα δώσῃ τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, ἐκ τῆς κατὰ τὴν σήμερον ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως, ἡ βουλὴ, ἀναβαλοῦσα ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπὶ τῶν πρὸς ἐκεῖνον ἀπευθυνθεισῶν ἐπερωτήσεων συζήτησιν, ἐπελάβετο τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου,

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ δ'. ἐδαφ. μὲν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, ἄρθρου δὲ κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς. ἐχούσης οὕτω.

« Ἡ αὐτὴ τάσις τῆς ματαίας δαπάνης παρατηρεῖται καὶ ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τῶν στρατοδικείων. Ἐνῷ ὅλα τὰ μέλη τῶν στρατοδικείων προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οἱ τρεῖς πρόεδροι, ἀδρῶς μισθοδοτούμενοι, εἶναι διωρισμένοι διαρκεῖς, χωρὶς νὰ προσγίνηται ἐκ τούτου κἀνὲν ὄφελος εἰς τὸν σκοπὸν τῆς δικαιοσύνης, ἐνῷ ἠδύναντο καὶ οἱ πρόεδροι αὐτοὶ νὰ λαμβάνωνται ἐπίσης ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν στρατοδικείων. Μόνοι οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ εἶναι ἀναγκαῖοι νὰ ὦσι διαρκεῖς, ὡς προπαρασκευάζοντες τὰς δίκας· ἡ ματαία διάρκεια τῶν προέδρων καὶ τῶν Βασ. ἐπιτρόπων ἐπιφέρει ἐτησίαν ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος **8400** δραχ., τὴν ὁποίαν ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μᾶς προσκαλεῖ ὁμοῦ μὲ τὰς λοιπὰς ζημίας νὰ παύσωμεν· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ Βουλὴ τὴν διόρθωσιν τοῦ μέρους τούτου τῶν στρατοδικείων, καθ' ὃν ἐρρέθη τρόπον. »

Εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι οὐ μόνον οἱ πρόεδροι καὶ οἱ παρὰ τοῖς Στρατιωτικοῖς τούτοις δικαστηρίοις Β. ἐπίτροποι πρέπει νὰ ὦσι διαρκεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα τῶν Στρατοδικείων τὰ μέλη πρέπει νὰ κατασταθῶσι τοιαῦτα, ἵνα πλείους ἐγγυήσεις παρέχωσιν. Ὅτι οὐδεμία οἰκονομία ἐκ τούτων νὰ ἐπέλθῃ δύναται, ἐνῷ ἐκ τῆς παύσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν ἀργίᾳ καὶ διαθεσιμότητι διατελούντων ἀξιωματικῶν θέλει ἐπέλθει τοιαύτη, καὶ ἐξ ἑκανοῦ ποσοῦ, ἐκ **30.000** περίπου δραχμῶν· καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ εἰσαγάγῃ τάχιστα τὸν περὶ ἐπαγγέλματος νόμον.

Ἓν δὲ μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀντεῖπεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, συντάσσον τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, ὁδηγεῖται πάντοτε ἐκ τῆς ἀνάγκης οἰκονομιῶν, πρὸ πολλοῦ ἐπελθούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἐπειδὴ δὲ, ἂν ἐπεζήτει πλείους ἐγγυήσεις παρὰ τῶν Στρατοδικείων, ὤφειλε καὶ τὰ μέλη αὐτῶν διαρκῆ νὰ καταστήσῃ, διὰ τοῦτο περὶ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ ὠδηγήθη ἐκ μόνων τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ οἱ τῶν Στρατοδικείων πρόεδροι καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς Β. Ἐπίτροποι πρέπει ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν νὰ λαμβάνωνται, μηδέποτε ὑποτιθεμένου, ὅτι στρατοδικεῖον, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἀποτελούμενον, ἤθελεν ἀνεχθῆ νὰ παραδῷ ἐπί τινος ὑποθέσεως τὴν συνείδησίν του.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι οἱ τῶν Στρατοδικείων πρόεδροι, ἵνα τὰς συζητήσεις τῶν δικαστηρίων διευθύνωσι καὶ τὰ ἄλλα ἔργα αὐτῶν ἐπιτυχῶς ἐκτελῶσι, πρέπει εἰδικήν τινα ἱκανότητα νὰ ἔχωσι· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὦσι διαρκεῖς, ἵνα περὶ τὴν σπουδὴν τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων ἀσχολῶνται.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι κατά τι σύγγραμμα περιοδικὸν, ὑπ' ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐκδιδόμενον, θεωρεῖται περιττὴ ἡ τῶν Στρατοδικείων ὕπαρξις, ἀναγκαία δὲ μόνον ἑνὸς ἔχοντος καὶ μέλη διαρκῆ· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰ στρατοδικεῖα ἔχουσιν ὡς συνεστάθησαν κατὰ τὰ **1834**, ὅτε, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη διαρκῶν προέδρων, δὲν ἤθελον σχηματίσει οὕτως αὐτά. Ὅτι οἱ τῶν στρατοδικείων πρόεδροι ἔχουσι λόγον τοιοῦτον, οἷον οἱ ποιμένες πρὸς τὰς ὑφ' αὐτοὺς ποίμνας, καὶ, ὡς αὗται δὲν δύνανται ἄνευ ἐκείνων νὰ διατηρηθῶσιν, οὕτω καὶ τὰ δικαστήρια ταῦτα οὐδὲ νὰ συνέρχωνται οὐδὲ νὰ ἐργάζωνται θέλουσι δύνασθαι, μὴ ὄντων εἰδικῶν προέδρων. Καὶ ὅτι ἡ σοβαρότης τοῦ ἀντικειμένου ἐφείλκυσεν ἀπό τινος τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, παρασκευαζούσης νόμον περὶ τακτικῆς καταρτίσεως τῶν δικαστηρίων τούτων διὰ τῆς ἰσοβιότητος τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ προειθεμένης δι' αὐτοῦ νὰ αὐξήσῃ τὰς περὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν διαστῶν ἐγγυήσεις· εἶναι δὲ καλὸν νὰ μείνωσι τὰ πράγματα ὡς κεῖνται, ἕως ἂν ὁ νόμος ἐκεῖνος εἰσαχθῇ.

Ἐπανέλαβε τὸ προαγορεῦσαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οὐδεὶς ἀπήντησε νὰ καταρριφθῶσιν αἱ θέσεις τῶν προέδρων, ἀλλὰ διεσχυρίσθησαν ἥ τε ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς γνώμης αὐτῆς ἀγορεύσαντες, ὅτι δύνανται τὰ τῶν προέδρων νὰ ἐκπληρῶσιν ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαρχόντων· ὁ διϊσχυρισμὸς τῶν δὲ οὗτος παρίσταται τοσοῦτῳ εὔλογος, καθόσον καὶ οἱ νῦν ὑπάρχοντες εἰδικοὶ πρόεδροι δὲν εἶναι οἱ ἱκανώτεροι καὶ πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιτηδειότεροι πάντων τῶν ἄλλων, εὑρισκομένων ἐν τοῖς ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦσιν ἄλλοις ἀξιωματικοῖς πολλῶν καὶ παιδείαν καὶ ἱκανότητα πολλῷ πλείονα ἐχόντων· ἐκ τούτου δὲ νὰ συναγάγῃ τις δύναται, ὅτι αἱ θέσεις αὗται πρὸς οἰκονομίαν μᾶλλον προσώπων ἢ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας διατηροῦνται.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτιθέμενα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἁπλῆν σύστασιν ἀποτελοῦσιν, αἱ συστάσεις δὲ αὗται πρέπει νὰ ὦσι τελεσφόροι, διότι ἄλλως εἶναι αἱρε-

τώτερον νὰ μὴ γίνωνται· καὶ ὅτι, ἐγκρινομένης τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει ἄνευ ἀντιρρήσεως νὰ συμμορφωθῇ μὲ ταύτην εἰς τὸν νέον προϋπολογισμόν.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκείνων μόνων τῶν πραγμάτων τὴν ἐκτέλεσιν, ὅσων ἡ πραγματοποίησις δὲν ἤρτηται ἀφ' αὑτῆς· ὅταν δὲ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἦναι καὶ εἰς αὐτὴν δυνατή, τότε προβαίνει θαρραλέως μηδόλως εἰς συστάσεις καταφεύγουσα. Ὅτι ἡ ἐπιτροπή, προωρισμένη νὰ ἐξελέγξῃ, ἂν αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάναι στηρίζωνται εἰς νόμους καὶ συγχωρῶνται ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους περιστάσεων, ὠφειλεν, ἅμα ὑπέρβασίν τινα ἢ πολυτέλειαν εὑροῦσα, νὰ προτείνῃ εὐκρινῶς τὴν ἀπόρριψίν της καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὅλου ἔκπτωσιν τοῦ δι' αὐτὴν τεταγμένου ποσοῦ. Καὶ ὅτι, ὡς καὶ χθὲς κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τῶν ὁρουραρχικῶν ἐπιτελῶν συζήτησιν ἐγνώσθη ὁ πλεονασμὸς τοῦ ἑνὸς λοχαγοῦ καὶ ἐξεπέσθη τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, καίτοι μηδὲν τοιοῦτον προτεινούσης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν τῆς ὑπερβάσεως καταδειξιν ἀρκεσθείσης, οὕτω καὶ ἤδη, ἂν θεωρῆται περιττὴ ἡ τῶν προέδρων ὕπαρξις, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ τὸ πρὸς μισθοδοσίαν αὐτῶν τεταγμένον ποσόν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ ὕπαρξις εἰδικῶν προέδρων εἶναι ἀναγκαία, διότι, ὡς πρὸς διανομὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς τοὺς λοιποὺς πολίτας συνεσταμένα ὑπάρχουσι δικαστήρια, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο τεταγμένα, ἀδροὺς λαμβάνουσι μισθούς, ἵνα καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀπονέμωσι καὶ τὸν καιρὸν τῆς σχολῆς αὐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ δικαίου δαπανῶσιν, ὅπως ἐπὶ μᾶλλον συνοικειῶνται μὲ τὴν ἐπιστήμην, οὕτω, καὶ διὰ τὴν ὡρισμένην τάξιν ταύτην τῆς κοινωνίας, τοὺς στρατιώτας, τὰ πρὸς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς αὐτοὺς τεταγμένα δικαστήρια πρέπει νὰ ἀποτελῶνται ἀπὸ ἄνδρας εἰδικῶς τὸ ἔργον τοῦτο ἔχοντας, καὶ δυναμένους διὰ τοῦτο νὰ ἀσχολῶνται περὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ διατελῶσιν ἐν γνώσει τοῦ δικαίου· καὶ ταῦτα τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ὁ ἐπὶ τῆς τάξεως ταύτης ἰσχύων ποινικὸς νόμος εἶναι πολλῷ μᾶλλον αὐστηρότερος τοῦ κοινοῦ, ἀπὸ τῆς ψήφου δὲ τῶν δικαστηρίων τούτων λίαν συνεχῶς ἐξήρτηται ἡ ζωὴ πολλῶν τοιούτων πολιτῶν. Ὅτι διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἀπαιτήσῃ, ἵνα διὰ τοῦ εἰσαχθησομένου νόμου ἀποφασισθῇ νὰ συνέρχωνται περιοδικῶς τὰ στρατοδικεῖα ὡς καὶ τὰ κακουργιοδικεῖα, τρὶς ἢ καὶ τετράκις τοῦ ἔτους, καὶ νὰ ἐκδικάζωσι τότε τὰ ὑπάρχοντα στρατιωτικὰ ἐγ-

κλήματα· καθ' ὃν δὲ χρόνον συνελθόντα πρὸς τοῦτο ἐργάζονται, νὰ μισθοδοτῶνται τακτικῶς οἵ τε πρόεδροι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτῶν. Καὶ ὅτι, ἕως ἂν ὁ περὶ τούτου νόμος εἰσαχθῇ καὶ τὰ ἐκτεθέντα διαταχθῶσιν οὕτω δι' ἐκείνου, τὰ πράγματα πρέπει νὰ μείνωσιν ὡς κεῖνται.

Ἀνεσκεύασε δὲ ταῦτα ἄλλος ἐκθεὶς, ὅτι, συγκαλουμένων οὕτω περιοδικῶς τῶν στρατοδικείων, ἡ κυβέρνησις δύναται εὐκολώτερον νὰ ἐπιβρέχῃ τὴν ἀκεραιότητα αὐτῶν, συγκαλοῦσα αὐτὰ τότε μόνον, ὅταν θεωρῇ κατορθωτὴν τὴν καταδίκην τοῦ ἐν δυσμενείᾳ αὐτῆς διατελοῦντος· ἐνῷ, διαρκῶς τούτων ἐργαζομένων, ἐκλείπει τε ὁ φόβος οὗτος καὶ πλείονες ἐγγυήσεις ὑπάρχουσι. Καὶ ὅτι ἐν γένει μὲν οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ, κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς γαλλικοὺς κανονισμοὺς, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἱκανὰς γνώσεις, ὡς τοιοῦτοι δὲ δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἄπειροι, ἐὰν καὶ τὰ τῶν προέδρων τῶν στρατοδικείων ἀναλάβωσι· παρ' ἡμῖν δὲ, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ, οἵοι δήποτε ἂν ἐκπληρώσωσι τὰ τοῦ προέδρου, ταύτὸν θέλει εἶσθαι· καὶ τοῦτο γίνεται ἔτι καταφανὲς, ἐὰν παρατηρηθῇ καὶ ἤδη, ὅτι οἱ διατελοῦντες πρόεδροι εἰσὶ πολλῷ ἧττον πεπαιδευμένοι πολλῶν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἄλλων ἀξιωματικῶν.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ τῶν εἰδικῶν προέδρων ὕπαρξις ὁρίζεται διὰ νόμου, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἤδη νὰ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις εἰς τὰς διατάξεις ἐκείνου. Ἐξέθηκεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς, ὅτι ἐπρότεινε μὲν εὐκρινῶς ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀπόρριψιν τῶν δαπανῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας εὗρε μὴ στηριζομένας ἢ καὶ ἀντικειμένας εἰς νόμους ὑπάρχοντας· δὲν ἔπραξε δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας εὗρε μὲν συμφώνους μὲ τοὺς ὀργανικοὺς νόμους, οἷα διατελεῖ ἡ ὑπὸ συζήτησιν, ἔκρινε δέ, ὅτι δύνανται καὶ νὰ μὴ ὑπάρξωσιν, οὐ μόνον διότι εθεώρησεν, ὅτι αἱ δύω ἄλλαι νομοθετικαὶ δυνάμεις δύνανται νὰ μὴ ἔχωσι σύμφωνον γνώμην, ἀλλὰ καὶ διότι καὶ τὴν ἑαυτῆς κρίσιν δὲν θεωρεῖ πάντοτε ἀλάνθαστον. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἁπλῆν ἐπ' αὐτῆς ἐξέφερε σύστασιν, ἵνα σκεφθῇ ἐπ' αὐτῆς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐκπληρώσῃ μὲν αὐτὴν κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἂν κρίνῃ κατορθωτὴν, ἐκθέσῃ δὲ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ συζήτησιν τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται, ἐὰν ἔχῃ διάφορον γνώμην.

Ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ περιέχον τὴν ἐπ' αὐτῆς συ-

ζήτησιν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἤτοι ἐκ δραχ. 34,080.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος ἐ. ἄρθρου μὲν κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν, ἐδαφίου δὲ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως.

« Εἴπομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μηχανικὸν, καὶ ἐσυστήσαμεν μηχανικὸν, ἀλλ' οὐδόλως ἐννοήσαμεν τὸν σκοπόν του, ἢ ἐφροντίσαμεν νὰ ὠφεληθῶμεν ἐξ αὐτοῦ. Τὸ μηχανικὸν αὐτὸ ὑπάρχει εἰς ἀταξίαν· εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα ὑπάρχουσι προσκολλημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, ἐπιφορτισμένοι τὰ ἔργα τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι σχέσιν μὲ τοὺς ἀρχηγούς των, ἢ μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν· ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία συγκέντρωσις, οὐδεμία διεύθυνσις ἢ ἐπιτήρησις ὑπάρχει, ἥτις νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐν γένει ὡς πρὸς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸ Κράτος ἐργασίας.

Εἰς τὰ φωτισμένα Κράτη ὁ κλάδος τοῦ μηχανικοῦ εἶναι περισπούδαστος, καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει ἐπιτροπὴ τοῦ μηχανικοῦ, Comité du génie, ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐδρεύουσα, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνουσα ὁμοιοφρόνως ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ Κράτους· εἰς ἑκάστην τριμηνίαν γίνεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἐπιθεώρησις εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, καὶ παρατηρεῖται ἡ κατάστασις τῶν μηχανικῶν ἐργασιῶν, τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν ἐν γένει, ποῖαι βελτιώσεις δύνανται νὰ γείνωσι, καὶ καθυποβάλλουσιν ἐκθέσεις, ἐξ ὧν φωτίζεται τὸ ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ τακτοποίησις τοῦ κλάδου τοῦ μηχανικοῦ καθίσταται λίαν ἀναγκαία. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κτηματολόγιον πρὸ πάντων δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ἀρχὴ κτηματολογίου ἐγένετο. Τοῦτο δὲ δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ, εἰμὴ διὰ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ, ἐν ὅσῳ δὲν κατορθωθῇ τοῦτο, οὐδὲ σύστημα φορολογικὸν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, οὐδὲ ἰδέα βάσιμος ἰδιοκτησίας εἰς τὸν τόπον τοῦτον δύναται νὰ ὑπάρχῃ· τὸ δημόσιον δὲν γνωρίζει τὰ κτήματά του, οὐδὲ οἱ ἰδιῶται αὐτοὶ τὰ ἴδιά των· αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι εἶναι ἄγνωστοι, καὶ αἱ πλεῖσται ᾠκειοποιήθησαν ἀπὸ διαφόρους. Τίς θέλει διακρίνει, τίς θέλει σώσει τὴν μεγάλην αὐτὴν περιουσίαν; ὡς ἀσώτου περιουσία κεῖται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος ἡ περιουσία τοῦ ἔθνους, καὶ, ἄνευ ταύτης τῆς διακρίσεως, ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς ἐθνικῆς μας περιουσίας, οὐδὲ ἀμοιβαὶ θυσιῶν, οὐδὲ προικοδοτήσεις, τίποτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ μετ' ἐπιτυχίας. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἀντικείμενον ἀνάγκη νὰ ἐπιχυθῇ πολὺ

ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὴν ἡ τακτοποίησις τοῦ κλάδου τοῦ μηχανικοῦ, ἡ ἀταξία καὶ τὸ ἀνοργάνιστον τοῦ ὁποίου ἐπιφέρει μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος.»

Πρὸς τὸν παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ κτηματολογίου σύνταξις δυσκολώτατον ἀποτελεῖ ἔργον, πρὸς ὃ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀπειράριθμοι ἀξιωματικοὶ ἐν Αὐστρίᾳ εἰργάσθησαν· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτῶνται τοιαῦτα κολοσσαῖα ἔργα παρὰ τῶν εὐαρίθμων ἡμετέρων. Ἀντέπεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὰ ἄτομα μόνον εἰσὶν ἐφήμερα οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ αἰῶνας περιλαμβάνει· καὶ ὅτι, ἵνα ποτε ἐπενεχθῇ τέλος τινος, πρέπει νὰ γένηται ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσὸν τοῦ ἐ. ἐδαφίου ἐκ δραχ. 42,432, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 6 ἄρθρου κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἐδαφίου κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως.

« Ἐνταῦθα παρατηρεῖται εἰς λοχαγὸς ἀ. τάξεως ἀντὶ λοχαγοῦ β'. ὡς ὁρίζει τὸ ὀργανικὸν διάταγμα, ἡ δὲ διαφορὰ συνίσταται εἰς ποσὸν μισθοῦ περιπλέον 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀντίκειται ἡ παρεκτροπὴ αὕτη, ἐκπίπτεται τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ὑπολοίπους 6 μῆνας τὸ περιπλέον αὐτὸ τοῦ μισθοῦ τῶν 60 δραχμῶν.

Παρατηροῦνται ὡσαύτως σημειωμένοι τρεῖς ὑπολοχαγοὶ ἀντὶ εἷς, ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος, καὶ ὅπως περιέχει καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1847· ἀφαιροῦνται διὰ τοῦτο οἱ δύω ὑπολοχαγοὶ διὰ τὸ μέλλον. Ὅσας δὲ τοιαύτας τροποποιήσεις φρονεῖ τὸ ὑπουργεῖον ἀναγκαίας, δύναται νὰ τὰς ἐνεργῇ διὰ νόμου καὶ ὄχι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὑπάρχει προσέτι εἰς λοχίας ὑπεράριθμος.

Ὅ,τι δὲ καθίσταται πλέον ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὁκτὼ ἐπιλοχίαι ὑπεράριθμοι, μὴ προοριζόμενοι ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ οὗτοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν αἱ θέσεις κεναὶ, ὑπάρχουσιν ἀντὶ ὁκτὼ πυροτεχνιτῶν, τοὺς ὁποίους προβλέπει ὁ νόμος. Διατί, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσιν οἱ 8 πυροτεχνῖται, ν' ἀναπληρωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁκτὼ ἐπιλοχίας ἀχρήστους ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου; ἢ διατί νὰ μὴ μορφωθῶσι πυροτεχνῖται διὰ τὰς θέσεις ταύτας; λησμονοῦμεν ὅτι ἡ δόξα τῆς πατρίδος ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰ πυροτεχνήματά μας; . . . Πόσα λησμονοῦμεν! Περὶ τίνος φροντίζομεν! . . . Συνίσταται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ μορφωθῶσι πυροτεχνῖται, δυνάμενοι νὰ χρη-

σιμεύσωσι μίαν ἡμέραν, καὶ νὰ συμμορφωθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο μὲ τὸν νόμον. Μένει ὅθεν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀντὶ 36,643 : 80· εἰς δρ. 36,283 : 80.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ τοῦ λοχαγοῦ πλεονασμὸς ἐγίνετο, διότι πάντες σχεδὸν οἱ ἀξιωματικοὶ προσβιβάσθησαν ἀπὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου, οἱ δ' ἐν τῷ ὁπλοστασίῳ ὑπηρετοῦντες λαμβάνονται ἐκ τῶν τοῦ πυροβολικοῦ· ὁ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν, διότι οὗτοι παλαιοὶ ὄντες ἀξιωματικοὶ ἐγένοντο μὲν ἀνίκανοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ, εἶσι δὲ χρήσιμοι εἰς τὴν τοῦ ὁπλοστασίου, καὶ διότι ἔτι ἤθελεν εἶσθαι σκληρὸν ἂν ἐδιώκοντο καὶ ἐκεῖθεν, ἀφιέμενοι οὕτως ἄνευ πόρου τινος ζωῆς.

Εἰπόντος τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς μισθοδοσίας τοῦ λοχαγοῦ 60 δραχμῶν δὲν ἐπιμένει ἡ ἐπιτροπή, ἐὰν ὁ μισθὸς αὐτοῦ ἦναι εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ προσκεκολλημένος. Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπή, παραβαλοῦσα τὴν ζητουμένην δαπάνην πρὸς τὸν ὀργανικὸν νόμον, εὗρεν αὐτὴν καθ' ὑπέρβασιν ἐνεργουμένην, δὲν δύναται οὐδ' αὐτὴ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἑαυτῆς γνώμην, οὐδ' ἡ βουλὴ νὰ μὴ παραδεχθῇ αὐτήν· καὶ ὅτι ἄλλως ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξέλεγξις ἤθελεν εἶσθαι ἁπλῆ ματαιοπονία.

Ἐπήνεγκε δ' ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οὐδεμία εἰς τὸ δημόσιον ζημία ἐπιγίνεται, ἂν, ἀντὶ λοχαγοῦ β'. τάξεως, ὁ ὑπάρχων τῆς ἀ. ὑπάρχῃ· διότι οὗτος, ὑπηρετῶν πρότερον εἰς τὸ πυροβολικὸν, ἐπληρώνετο τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν, μετετέθη δ' ἐνταῦθα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπάρχοντος πρότερον λοχαγοῦ β'. τάξεως, μετατεθέντος εἰς τὸ πυροβολικόν.

Καὶ ἀντείπεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ τῶν νόμων θρησκευτικὴ τήρησις πρέπει μετ' ἐπιμονῆς καὶ αὐστηρότητος νὰ ζητῆται, διότι, καὶ ἂν ἐν τῇ ὑπὸ συζήτησιν περιπτώσει δὲν ἐγένετο κατάχρησίς τις, διὰ μεταθέσεων ὅμως καὶ παραλλαγῶν τοιούτων δύνανται πολλαὶ τοιαῦται νὰ καλύπτωνται. Καὶ ὅτι, ἐὰν δὲν παραδεχθῇ ἡ βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει ὅμως νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐκλείψῃ πλέον ἡ τοιαύτη τοῦ νόμου παράβασις, διότι ἐκ ταύτης δὲν ἐπέρχεται μόνον ἡ ζημία εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα ἄλλων ἐκ τοῦ τοιούτου προβιβασμοῦ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ προσβάλλονται· ἐπὶ τῶν τοιούτων δὲ περὶ τοὺς προβιβασμοὺς καταχρήσεων ἐπίσης νὰ ἐπιτρῇ ἡ βουλὴ ὀφείλει, τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν μόνου τοῦ νόμου ἀπαιτοῦσα.

Ἐπήνεγκε δ' ἄλλος, ὅτι ἐκτὸς τούτου κατὰ τὰς παρατηρήσεις

τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τρεῖς ὑπολογαγοὶ ἀνθ' ἑνὸς ἐσημειώθησαν, τὰ δὲ πρὸς μισθοδοσίαν αὐτῶν ποσὰ ὤφειλεν ἐπίσης νὰ ἐκπέσῃ, ἢ ἄλλως νὰ μὴ καταδείξῃ τὴν ὑπέρβασιν· διότι, ὅταν κατὰ τὸν νόμον εἷς μόνος ὑπολογαγὸς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, διατηροῦνται δὲ τρεῖς, προσβάλλεται ἀσυστόλως ὁ νόμος, καὶ ἀπροκάλυπτος τάσις πρὸς οἰκονομίαν προσώπων ἐμφαίνεται. Ὅτι πιθανῶς ὁ τὸν προϋπολογισμὸν ὑποστηρίζων θέλει δικαιολογήσει καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτην λέγων, ὅτι οἱ ὑπεράριθμοι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς ἄλλα σώματα, δικαιολογίαι ὅμως τοιαῦται εἰσὶν ἀσθενεῖς γινόμεναι μόνον πρὸς διατήρησιν τῶν κατοχρήσεων, καλυπτομένων ἄλλως καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου συντάξεως· διότι, ἐν ᾧ παλλάκις ἐπιτήσαμεν ἵνα καὶ οὗτος συντάσσηται καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ τῶν ἄλλων ὑπουργείων, ὑποβάλλουσιν ὅμως πάντοτε αὐτὸν οὕτω, καὶ, ἵνα ἀνακαλύψῃ τις τὰς καταχρήσεις, χρῄζει ἰδίας διδασκαλίας πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτοῦ. Ὅτι, ἂν οὗτοι εἰ, ἄλλα ἀνήκοντες σώματα πλεονάζωσιν ἐνταῦθα, δὲν ἔπρεπε νὰ μετενεχθῶσιν ἐνταῦθα ἀλλὰ νὰ τεθῶσιν εἰς ἀργίαν, ἕως ἂν κενωθῶσι θέσεις καὶ τεθῶσιν εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἱκανότητα· ἂν δ' οὔ, τότε πάλιν δὲν ἔπρεπε νὰ μετενεχθῶσιν ἐνταῦθα, καὶ νὰ γεννηθῇ ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη τοῦ προβιβασμοῦ ἴσως ἄλλων, πρὸς ἀντικατάστασιν τούτων εἰς τὰ οἰκεῖα σώματα. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐσκοπεν εἰς μόνην τῆς ὑπερβάσεως τὴν κατάδειξιν νὰ ἀρκεσθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν νὰ ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς 1. τοῦ Ἰανουαρίου, καταλογιζουσα τὰ μέχρι τοῦδε ἐναντίον τοῦ νόμου δαπανηθέντα εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος αὐτὰ ὑπουργοῦ· διότι οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ἀνεχθῇ τὴν τοιαύτην τῶν νόμων παράβασιν ἕνεκα συμπαθειῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ὁποίων πολλὰ ἄλλα δύνανται οἱ ὑπουργοὶ νὰ τολμήσωσι.

Καὶ πρὸς τὸν παρατηρήσαντα, ὅτι οἱ ὑπεράριθμοι οὗτοι ὑπολογαγοὶ εἰσὶ προσκεκολλημένοι διὰ διαταγμάτων, πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ συντάγματος ἐκδεδομένων καὶ ἰσχὺν νόμου ἐχόντων· ταῦτα δὲ ὡς τοιαῦτα, προπολογοῦντα τὸν ὀργανικὸν νόμον, νομιμοποιοῦσι τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν. Ἐπανέλαβεν ὁ αὐτὸς, ὅτι τὰ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐκδεδομένα διατάγματα ἀνεγνωρίσθησαν ὡς νόμου ἰσχὺν ἔχοντα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς ῥητὸν κείμενον ὀργανικὸν νόμου· διότι, ἐὰν ἔμελλε δι' αὐτῶν νὰ ἐπιφέρωσιν εἴς τινα τούτων προπολογίας, ἔπρεπε ταῦτα νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ περιλάβωσι τὴν αἰτίαν δι' ἣν δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὸ, ὅπως περιβληθῶσι

μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασθεῖσα, οὐδὲν τοιοῦτον διάταγμα εὗρε, τὸ δ' ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνησθὲν οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν εἰς τὸ ὁπλοστάσιον αὐτῶν διορισμὸν διατάσσει· διατάγματα δὲ τοιαῦτα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἰσχὺν νόμου ἔχοντα, καὶ ὡς τροπολογοῦντα νόμους ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἐκδεδομένους.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι, πολλῶν γεννηθέντων παραπόνων ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1843 διαταχθέντων οἰκονομικῶν μέτρων, ἡ τότε Κυβέρνησις, νὰ θεραπεύσῃ αὐτὰ προτιθεμένη, διώρισεν αὐτοὺς ἐκεῖ διὰ διαταγμάτων, δι' ὧν ἠννόει ὅτι ἐτροπολόγει τὸν περὶ τούτων νόμον.

Ἐξέθηκεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπενεχθεῖσαι μέχρι τοῦδε παρατηρήσεις ὀλίγην εὗρον ἐν τῇ βουλῇ ὑποδοχὴν, εὐχαριστεῖται βλέπων ἤδη τινας καὶ ἐνθερμοτέρους αὐτῆς καταδεικνυμένους· ἐν ᾧ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ προσζητηθέντων προϋπολογισμῶν δὲν ἤθελον ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἐὰν μέχρι τέλους αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ, τὸ ἔλλογον αὐτῶν καθαρῶντες, δὲν συγκατετίθεντο νὰ παραδεχθῶσιν αὐτάς. Ὅτι ἡ ἐπίκρισις τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς μὴ προτεινάσης τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ποσοῦ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε, δὲν εἶναι λίαν ἔλλογος· διότι, ἀφ' οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 ἔτους ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς ἐνέκρινε τὴν ὑπέρβασιν ταύτην, ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη τότε αὐτὴν, καὶ ἀφ' οὗ οὕτως ὑπῆρξε συναίνεσίς τις τῆς βουλῆς ἐφ' ἧς στηριχθεὶς ἐξηκολούθει νὰ διατηρῇ αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς, ἡ ἐπιτροπὴ δὲ ἐδίστασε νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ ποσὰ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, ἕως ἂν ἐπέλθῃ νέα τις ἀπόφασις. Καὶ ὅτι οἱ θέλοντες νὰ ἐπικρίνωσι τὴν ἐπιτροπὴν πρέπει νὰ ὦσι δικαιότεροι, ὅσοι μάλιστα πιθανῶς ἀπετέλουν μέρος τῆς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος προϋπολογισμοῦ συσταθείσης, ἥτις οὐδένα περὶ τούτου λόγον ἔφερεν.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀρκεσθεῖσαν εἰς μόνην τῆς ὑπερβάσεως τὴν κατάδειξιν καὶ μὴ προτείνασαν τὴν ἔκπτωσιν τῆς δαπάνης· ἐν ᾧ ὁ προαγορεύσας δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπικρίνῃ τὴν βουλὴν, ὡς μὴ παραδεχθεῖσαν πάσας τῆς ἐπιτροπῆς τὰς γνώμας, διότι ἡ πλειοψηφία αὐτῆς ἀποτελεῖ ἀπόφασιν σεβαστὴν, καθ' ἧς οὐδεὶς νὰ ἀντιταχθῇ δύναται. Καὶ ὅτι, ἂν ἄλλοτε ἡ βουλὴ ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἄλλην ἐξέφερε κρίσιν, κατ' οὐδὲν

τοῦτο συντελεῖ πρὸς ἔγκρισιν τῆς προκειμένης τοῦ νόμου παραβάσεως, διότι πᾶς δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἑαυτοῦ πεποιθήσεις καὶ νὰ ὁδηγῆται εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν ἐκ τῶν περιστάσεων. εἶναι δύναμις ἐν ἐνεργείᾳ ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων ἀνδρῶν.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν βαρύνει τὸν διατάξαντα αὐτὴν εὐθύνη τις, ἥτις ἰδανικὴ καθίσταται πραγματοποιουμένου τοῦ σκοποῦ τοῦ τὴν ὑπέρβασιν ἐπιδιώξαντος, ἐὰν ἡ βουλὴ περιορίζηται νὰ περιζέλῃ αὐτὴν ἐπὶ τὸ μέλλον καὶ δὲν ἀνατρέχῃ νὰ καταστρέψῃ αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Εἷς μὲν ἐξέθηκεν ὅτι, ἵνα αἱ ὑπερβάσεις αὗται προλαμβάνονται, ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νὰ μὴ καταστρίψῃ τοσοῦτον χρόνον, ἀλλ' ἐν καιρῷ τὸ ἔργον αὐτῆς νὰ ὑποβάλῃ. Ἓν δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπήνεγκεν, ὅτι ἡ γνώμη αὕτη λίαν ὀρθὴ, ἐκφέρεται ὅμως ὀψέως, καὶ διὰ τοῦτο εἶθε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μέλλον, καθ' ὃ εἶθε πάντες νὰ συναισθάνωνται τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα καὶ νὰ ὦσι φίλοι τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νομίμου.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν ἐν πρώτοις τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην ἐλάττωσιν τοῦ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθοῦ τοῦ λοχαγοῦ καταδειχθέντος καθ' ὑπέρβασιν ποσοῦ τῶν 60 δραχ· δὲν παρεδέχθη δ' ἐπίσης τὴν ζητηθεῖσαν ἐλάττωσιν διὰ τοὺς καθ' ὑπέρβασιν διατελοῦντας δύω ὑπολοχαγούς. Βεβαιοῦντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει παύσει τὴν ὑπέρβασιν ταύτην εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, καὶ ὅτι ὁ ὑποβληθησόμενος ἐκείνου προϋπολογισμὸς δὲν θέλει περιέχει τοιαύτην, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, ἐκ δραχ. 26,064, ἀποχρηναμένη νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ αἱ ἄλλαι τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις μετὰ τοῦ περιέχοντος τὴν γενομένην συζήτησιν ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν.

Γενομένων δὲ δεκτῶν καὶ τῶν ἑδαφίων ζ'. καὶ ἡ. τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ θ'. ἑδαφίου γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀντὶ 2000 στρατιωτῶν, οὓς ἀπαιτεῖ ὁ ὀργανισμὸς, ὑπάρχουσι 1797 μόνον· εἶναι δὲ 5 ἀνθυπασπισταὶ ὑπεράριθμοι, 32 δεκανεῖς καὶ 10 σαλπισταὶ καὶ τυμπανισταὶ· τὸ μέρος τοῦτο εἶναι τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πολλοὶ ἄνδρες μάχιμοι μὲ ὀλίγην κατ' ἀναλογίαν δαπάνην. Πόσον δικαίως δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς ἵππους τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὅταν βλέπῃ ἐνταῦθα, εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀκτὼ ἵππους μόνον· καὶ ἐνταῦθα

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιμένει καμμίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τοὺς ὑπεραρίθμους δεκανεῖς καὶ σαλπιγκτάς, θεωρουμένου τοῦ στρατοῦ εἰς αὔξησιν, ἡ συμπλήρωσιν τὴν ὁποίαν συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ βουλὴ πρέπον εἶναι νὰ ἐρωτήσῃ μόνον, ἂν οἱ 5 ὑπεράριθμοι ὑπασπισταὶ ἦναι αὐτοὶ ἐκεῖνοι, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος, ἂν ἦναι οἱ ἴδιοι, οἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀνεκτοὶ ἄλλοτε, ἕως οὗ ἤθελον εὑρεῖ τὰς ἁρμοδίας αὐτῶν θέσεις, τότε δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν λόγος· ἂν δὲ ἐκεῖνοι οἱ ἀρχαῖοι ὑπεράριθμοι προεβιβάσθησαν, ἀντικατεστάθησαν δὲ μετὰ ταῦτα ἀπὸ ἄλλους, ὡς ἂν αἱ θέσεις αὐταὶ ἦσαν κανονισμέναι, πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀταξία νὰ παύσῃ.»

Ἐφ' ᾗς παρατηρήσαντός τινος, ὅτι οἱ μὲν ἀνωτέρω ἀνθυπασπισταὶ προεβιβάσθησαν ἤδη, ὥστε δὲν μένει εἰμὴ εἰς ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ τάγμα· οἱ δὲ 15 δεκανεῖς, διαλυθέντος τοῦ ἰδίου τάγματος, προσετέθησαν ἀναγκαίως εἰς τοῦτο, ἀλλ' ὅτι μόλις ἀναβαίνει εἰς 15 λεπτὰ ἡ ἡμερησία τροφὴ ἑκάστου. Ἡ βουλή, ἀφαιροῦσα τὴν τῶν 4 ἀνθυπασπιστῶν μισθοδοσίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας προεβιβάσθησαν, ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατόπιν συζητηθησομένου 2. ἄρθρου, παρεδέχθη τὸ ποσὸν τοῦ ἐδαφίου τούτου κατὰ τὰ ἄλλα κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Γ'. ἐδαφίου ἐρεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

« Καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ 1,000 ἀκροβολιστῶν εἶναι 814 μόνον, εἶναι δὲ 8 ὑπεράριθμοι ἀνθυπασπισταί, 16 δεκανεῖς καὶ 8 κεραῦλαι· οἱ ὑπεράριθμοι αὐτοὶ ἀνθυπασπισταὶ ὑπῆρχον καὶ ἀπὸ τὰ 1846 καὶ ἐντεῦθεν. Συνιστᾶται καὶ ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀναγκαίου ὄντος ἐπίσης καὶ ἐπωφελοῦς καὶ τοῦ σώματος τούτου.»

Παρατηρηθέντος ὅτι οὐδεὶς τῶν 8 ὑπεραρίθμων ἀνθυπασπιστῶν ὑπάρχει ἤδη ἐν τῷ τάγματι, ἐπέφερέ τις ὅτι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἡ δύναμις τούτου τε καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐδαφίου εἶναι ἀσυμπλήρωτος καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν εἰς ἀμφότερα ὑπεράριθμοι ὑπαξιωματικοί, ἀφ' ἑτέρου συνίστησιν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ταγμάτων τούτων. Ἀλλὰ, μὴ ὑπαρχούσης εἰδικῆς πιστώσεως πρὸς συμπλήρωσιν, ἀγνοεῖ μὲν πῶς θέλει κατορθώσει τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον, φρονεῖ ὅμως καὶ αὐτὸς, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῶσιν, ἐπειδὴ οὕτω δὲν ἤθελεν ὑποκύψει τὸ δημόσιον εἰς τοσαύτας ἐθνοφυλάκων κλ. δαπάνας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη, ἀφαιρέσει τῆς μισθοδοσίας τῶν 8 ἀνθυπασπιστῶν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατόπιν συζητηθησομένου 2 ἄρθρ., τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐδαφίου τούτου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ιά. ἐδαφίου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

« Ἱππεῖς λογχοφόροι στρατιῶται εἶναι 177 ἀντὶ 132, ὅσοι ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἔμελλον νὰ ἦναι, ὅ ἐστὶ 45 περιπλέον, εἶναι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τρεῖς ἀνθυπίλαρχοι ὑπεράριθμοι, 1 σιτιστὴς καὶ 1 δεσμοφύλαξ. Ὅλοι αἱ πλεονασμοὶ οὗτοι νὰ ἐστηρίζοντο διὰ τὴν τάξιν εἰς νόμον, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ηὔχετο νὰ ἦναι ὅσοι πλειότεροι ἱππεῖς μάχιμοι ἄνδρες· ἀλλ' ὅ,τι ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι, ὅτι οἱ ἵπποι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, εἶναι ὑπερήλικες καὶ ἐπομένως ἄχρηστοι. Προκειμένου δὲ λόγου περὶ τακτικοῦ ἱππικοῦ, δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς, ὅτι ὁ ἵππος πρέπει νὰ ἦναι γυμνασμένος ἐπίσης ὡς καὶ ὁ ἱππηλάτης, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ὅσον ταχυτέρα προμήθεια ἵππων νέων ἀναγκαιοτάτων διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλουσι κατανοήσει ἄριστα τὸν οὐσιώδη σκοπὸν αὐτῆς τῆς συστάσεως, ὥστε νὰ μὴν ἀντηχήσῃ εἰς μάτην αὕτη ἡ παρατήρησις.»

Ὑπέμνησέ τις ὅτι πᾶν ὅ,τι περὶ τοῦ ὁπλοστασίου Ναυπλίας ἀρρήθη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας ταύτης τῶν λογχιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡ προσθήκη αὕτη ἐγένετο δι' ὀργανικοῦ διατάγματος μετὰ τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου. Κατ' αὐτὸ δὲ, γενομένης τῆς συγχωνεύσεως δύω μοιρῶν, πῦξησε συνάμα ὁ ἀριθμὸς, ἐφ' ᾧ ἦτον ἀνάγκη νὰ αὐξήσωσιν ἀναλόγως καὶ οἱ ἀξιωματικοί.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι καλῶς μὲν ἔχει ἡ αὔξησις, ἀλλ' ὡς ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ἔπρεπε νὰ στηρίζηται ἐπὶ νόμου· ἄλλου δὲ προσθέντος, ὅτι τὸ νὰ ὑπάρχωσιν 13 ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τῆς μοίρας 132 στρατιωτῶν εἶναι ὅλως δυσανάλογον καὶ βαρύ. Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτῶν, ὅτι προέρχεται τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τρεῖς μόνον ὅλας, τουτέστιν εἰς ἱππεῖς ἥττονας τῶν 300, ἀπαιτεῖται εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, ἐνῷ εἰς τὸ πεζικὸν εἶναι ἀναγκαῖος, ὅταν σύγκηται ἐκ 1,000 ἀνδρῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἐδάφιον τοῦτο ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦται.

Ὡσαύτως ἀναγνωσθὴ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ιβ'. ἐδαφίου ἐρεξῆς γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

« Τὸ πυροβολικὸν, τὸ ἀναγκαιότερον καὶ οὐσιωδέστερον μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἶναι καὶ αὐτὸ εἰς ἄκραν ἀτέλειαν καὶ παρημελημένον· εἶναι τρεῖς ὑπολοχαγοὶ ὑπεράριθμοι καὶ 1 ὑπολοχαγὸς ζευγιτῶν ὑπεράριθμος ἐπίσης· εἶναι δὲ, ἀντὶ 278 πυροβολιστῶν

στρατιωτῶν, 150 μόνον καὶ 30 περισεχνῖται ἀντὶ 36. Ἂν δὲν εἶχέ τις ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ ἀνδρίαν τὴν Ἑλληνικήν, ἔπρεπε, βλέπων τὰς ἀτελείας ταύτας, ν' ἀπελπισθῇ ἀπὸ τοῦδε. Ποῦ εἶναι τὸ πυροβολικόν μας; μὲ ποῖον θάρρος δυνάμεθα νὰ παρουσιασθῶμεν εἰς μίαν πεδιάδα ἀπέναντι ἑνὸς ἐχθροῦ; τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ἱππικὸν δὲν εἶναι τὰ δύο ῥαγδαιότερα ὅπλα ἑνὸς στρατοῦ; καὶ ὅμως, μόλις χθὲς ἐχρειάσθημεν νὰ σύρωμεν δύο τηλεβόλα ἀπέναντι ὀλίγων ἀνταρτῶν, καὶ εἰς πρώτην χρῆσιν αὐτῶν ἐθραύσθησαν οἱ τροχοί των· ἢ νὰ ὑπάρξῃ πυροβολικόν, ἢ παντελῶς ἂς λείψῃ· διατί νὰ ἐξοδευώμεθα ματαίως εἰς αὐτό; Εἶναι κρῖμα τὸ ἔθνος νὰ χάνῃ τῆς ζωῆς του τὸν ὡραιότερον καιρὸν ὑπὸ τοιαύτην ἀκηδείαν. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι ἓν τηλεβόλον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐνεψύχωνε στρατὸν ὁλόκληρον, καὶ ὀλίγοι ἱππεῖς ὑπὸ τὸν Χ. Χρῆστον καὶ τὸν Χ. Μιχάλην ἐνεθάρρυνον τοὺς στρατούς μας νὰ μάχωνται πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς εἰς τὰς πεδιάδας καὶ νὰ νικῶσι. Διατί σήμερον παραμελοῦμεν ἀμφότερα ταῦτα;»

Ἐφ' ἧς παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τὸ ὑπεράριθμον τῶν σημειουμένων ὑπολοχαγῶν προεκλήθη ἐκ τῆς τοῦ τάγματος διαιρέσεως, οὗ περ τὸ μὲν ἥμισυ διαμένει ἐνταῦθα, τὸ δ' ἕτερον μετέβη εἰς Ναύπλιον, ἐξ οὗ ἐδέησε νὰ αὐξηθῶσιν οἱ ἀξιωματικοί. Ἀπήντησαν ἄλλοι ὅτι τοιαῦτα δικαιολογήματα εἶναι ἀνίσχυρα, καὶ ἄνευ νόμου δὲν πρέπει νὰ τολμῶνται τοιαῦται προσθῆκαι· ὅτι, ἂν ἄλλως θεωρῶνται χρήσιμοι, τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς ἀναγκαίους ὀργανικοὺς νόμους· ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ νὰ εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι νόμοι, δὲν τηροῦνται κἂν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἤδη κειμένων, διὸ γίνονται προσθῆκαι ὑπ' αὐτῶν ἀπαγορευόμεναι· ὅτι ἡ βουλή, παραδεχομένη ταύτας, ἀναγνωρίζει διὰ τῶν ἀποφάσεών της τὸ ἄκυρον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὀργανικῶν νόμων· ὅτι ὁ νομοθέτης, ὁρίσας ἕνα ὑπολοχαγόν, ἐθεώρησεν ἐπιβλαβῆ πᾶσαν προσθήκην, ὡς ἡ χεὶρ ἤθελεν εἶσθαι ἄχρηστος, ἂν εἶχε τυχὸν πλειοτέρους δακτύλους· καὶ ὅτι, διὰ νὰ ὑπάρχωσιν ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοί, πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι ὀργανικοὶ νόμοι.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν τοῦ πυροβολικοῦ αὔξησιν, σημαίνει, ὅτι δὲν ὡρμήθη τυχαίως, καὶ εἶχε σκοπόν τινα ἄλλον. Δὲν ἦτον λοιπὸν συνεπὲς νὰ προτείνῃ παλινῳδοῦσα τὴν τῶν ὑπεραρίθμων ἀφαίρεσιν, καὶ ἔπρεπε νὰ ἐκτιμήσωσιν οἱ προαγορεύσαντες τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, ἐπιζητοῦσα τὴν τοῦ πυροβολικοῦ αὔξησιν, ἤθελε νὰ ἐνεργηθῇ διὰ νόμου· ὅτι αὐτὸ τοῦτο ὑποστηρίζων καὶ οὗτος, παρατηρεῖ, ὅτι κάλλιον εἶναι παυόμενοι νὰ ὑποφέρωσι τρεῖς ἀξιωματικοί, ἢ νὰ ἐκβιασθῇ μία διάταξις νόμου· ὅτι πρέπει να παύσῃ πλέον ἡ χάριν προσώπων τῶν νόμων κατάχρησις, ἐπειδὴ, ὁσημέραι παραβαίνοντες τούτους, ὠθοῦμεν τὴν πολιτείαν εἰς ἀποσύνθεσιν· καὶ ὅτι συμπεραίνων ἐξαιτεῖται τὴν τῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν παῦσιν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ὡς ἅπασαι αἱ θέσεις εἰσὶ κανονισμέναι, καὶ, ὡς ἐρρέθη ὑπό τινος, ἤθελεν εἶσθαι ἀσύγγνωστον νὰ διορισθῶσι τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐφόρου, οὕτω καὶ ἐνταῦθα δὲν ἔπρεπε βεβαία νὰ γίνῃ ὑπέρβασις· ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἐγένοντο δυστυχῶς ὑφ' ὑπουργοῦ ἄλλου, καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ πῶς καὶ διὰ τί ἐγένοντο. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἕκαστος ὑπουργός, ἐρχόμενος κατὰ διαδοχήν, προκαλεῖ σωρείαν βαθμολογιῶν, παρασήμων κ.λ., ἐξ οὗ ἡ τοσαύτη σύγχισις καὶ ἀνωμαλία. Ἐὰν λοιπόν τινες ἐπιδεικνύωσιν ἤδη ζῆλον, καὶ θέλωσι νὰ διορθωθῇ τὸ κακόν, τὸ μέσον δὲν εἶναι δυσχερὲς καὶ δύνανται πάντες, φαινόμενοι ἐφάπαξ γενναῖοι, νὰ ἐξελέγξωσι ταῦτα, ἐξ οὗ πέποιθεν, ὅτι πολλοὶ θέλουσιν εἰσαχθῇ εἰς δίκην διὰ τὴν τοσαύτην τῶν βαθμῶν καὶ παρασήμων σπατάλην· ἄλλως ὅμως ἂς μὴ διερευνῶμεν ταῦτα εἰς μάτην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀφῆρεσε τὰς εἰς ἕκαστον τῶν ἐδαφίων ὑπερβάσεις, ἐρρέθησαν μὲν τὰ δέοντα περὶ τούτου, προστίθησιν ὅμως, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐκπληροῖ χρέη λογιστοῦ, ἡ δ' ἐντολή της εἶναι νὰ παρατηρήσῃ, ἂν αἱ δαπάναι ἐγένοντο στηριζόμεναι ἐπὶ νόμου καὶ ἂν νὰ ἐπιφέρῃ σκέψεις τινάς, δι' ὧν δύνανται νὰ τροπολογηθῶσιν οἱ νόμοι ἐπὶ τὸ βέλτιον. Συμπεραίνει λοιπόν, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχει βεβαίως ὑπέρβασις, ἣν δὲν παρέλειψεν ἡ ἐπιτροπή, εἰς δὲ τὴν βουλὴν ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὑπάρχει μὲν τῷ ὄντι μικρά τις ὑπέρβασις· ἀλλὰ τὸ τάγμα τοῦτο, ἀναγκαιοῦν πανταχοῦ, ὑποδιῃρέθη εἰς πέντε ἀποσπάσματα, οἷον εἰς τὸ τῆς Λαμίας, Τριπόλεως, Ναυπλίου κ.λ., ἕκαστον δὲ τούτων ἀπαιτεῖ δύω ἀξιωματικούς. Καὶ ὅμως ὑπόσχεται εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου, ὅτι, ἅμα λήξαντος τοῦ ἔτους, ἀφαιρῶν τοὺς ὑπεραρίθμους, θέλει ἐπανορθώσει τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τούτοις, ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου κατ' ἐπανάληψιν τὴν βουλήν, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἀπὸ τοῦδε ἀφαίρεσιν τῶν τριῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν, καὶ μὴ διακριθείσης τῆς δι' ἀνα-

στάσεως ψηφοφορίας, ἀπεφασίσθη νὰ διασαρισθῇ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν· ἐφ' ᾧ παρετήρησέ τις, ὅτι ἀκατάλληλον θεωρεῖ, ἀφοῦ ἐνεκρίθησαν καὶ ἄλλοι ἀνωτέρω ὑπεράριθμοι, νὰ ἀποφρίσθῶσιν ἤδη οἱ ἐνταῦθα τρεῖς ὑπολοχαγοί. Διὸ νομίζει, ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς ὑπόσχεται μάλιστα τὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν, ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ τὸ σῶμα, ἀποφαινόμενον, ὅτι δὲν ἐπιτρέπει τοῦ λοιποῦ τοιαύτας παρὰ τὸν νόμον ὑπερβάσεις.

Ἀντιλέγοντος δέ τινος τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἐπιμένει αἰτιῶν τὴν ἀπὸ τοῦδε ἀφαίρεσιν τῶν ὑπεραρίθμων· ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, ἀφοῦ εὑρέθησαν πλέον ὡς ἔτυχεν αἱ ὑπερβάσεις αὗται, παρ' ἄλλου ὑπουργοῦ καταπραγεῖσαι, ἀνάγκη νὰ ἀνεχθῶμεν ταύτας ἐπὶ μικρὸν, διότι δὲν ἀρμόζει βέβαια νὰ μείνωσιν εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἄνευ ἀξιωματικῶν τὰ ὀλίγα μας πυροβόλα. Διὸ, ἀποδεχόμενος τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑπουργοῦ, συμφωνεῖ νὰ παύσῃ τὸ κακὸν εἰς τὸ μέλλον.

Ἐνταῦθα δὲ τῶν μὲν ἐπιμενάντων εἰς τὴν κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίαν, τῶν δὲ μὴ παραδεχομένων ταύτην καὶ τοῦ προέδρου εἰπόντος, ὅτι θέλει ἐρωτήσει τὴν βουλὴν περὶ τούτου· λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, καταδεικνῦσα καὶ ἐνταῦθα τὴν ὑπέρβασιν, ἠρκέσθη μόνον εἰς τοῦτο, μὴ ἀφαιρέσασα ταύτην, ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι ἡ βουλὴ, καὶ πέρυσιν ἐπιψηφίσασα αὐτήν τε καὶ ἄλλας πλείονας, τὰς περιέβαλεν, οὕτως εἰπεῖν, διά νομικοῦ τινος τύπου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπέρβασις ἀντίκειται πρὸς τὸν ὀργανικὸν νόμον, ἡ ἐπιτροπὴ κατέδειξε ταύτην ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἢ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ δαπάνη ἢ νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐὰν μεγάλη ὑπαγορεύῃ αὐτὴν ἀνάγκη· τοσούτῳ δὲ μᾶλλον δὲν ἠδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἔλθῃ εἰς ὁριστικὴν γνώμην, καθ' ὅσον οὐ μόνον πέρυσιν, ἀλλὰ καὶ ἐφέτος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει ἐγένοντο δεκταὶ τοιαῦται δαπάναι. Οὕτω π. χ., ἐνῷ ἐσημειοῦντο ἄλλοτε ἀορίστως 15,000 δραχμ. ὑπὲρ τῶν δήμων, τὸ σῶμα εἶχεν ἀποφανθῇ, ὅτι δὲν δέχεται ταύτας, ἐὰν δὲν ὁρισθῇ ἡ κατὰ μέρος χρῆσις αὐτῶν· καὶ ὅμως ἡ πλειονοψηφία τῆς βουλῆς ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὸ ποσὸν ἐφέτος, ἂν αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν παρῃτεῖτο. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἤδη τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν στενωτέραν ἔποψιν τοῦ νόμου, ἐπειδὴ, ὡς εἶπεν, ἔλαβεν ἤδη νομικὴν ὕπαρξιν· ἀφοῦ ἄρα ἡ μὲν βουλὴ ἐδέχθη πέρυσι καὶ ὁ ὑπουργὸς ὑπόσχεται τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀφαίρεσιν αὐτῆς, συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τοῦτο.

Μετά τινα εἰπόντα, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὰς ὑπερβάσεις

κατ' ἀνάγκην καὶ ὡς ἐξαίρεσιν, προσθεῖσα, ὅτι πρέπει νὰ παύσωσιν εἰς τὸ μέλλον· καὶ ὅτι, ἀφοῦ διατελοῦσιν ὑπάρχουσαι, δὲν ἀποκλείεται τὸ σῶμα τοῦ νὰ ἀποδοκιμάσῃ πλέον ταύτας· καὶ τὸν ὑπουργὸν ἐπαναλαβόντα, ὅτι ὑπόσχεται ἐπισήμως τὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους παῦσιν αὐτῶν, ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ἡ βουλὴ, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἀπὸ ταύδε ἀφαίρεσιν τῶν τριῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα, ἐὰν παραδέχηται ταύτην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως· ἐφ' ᾧ ἔμεινεν ὁλοσχερὴς ἡ δαπάνη τοῦ ιδ'. ἐδαφίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Γενομένων δ' ἐπίσης δεκτῶν καὶ τῶν ἐδαφίων ιγ'. καὶ ιδ'., ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Α. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως·

α Ἄρθρον 1 Μισθοὶ ἀξιωματικῶν δραχ. . . . 544,982»

Ἐγένετο δὲ δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον ἐκ δραχ. 580,978·39 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 2,764 δρ. καὶ 80 λεπτῶν ἀπὸ τοῦ β'. ἐδαφ. τοῦ μισθοῦ τῶν 4 καθ' ὑπέρβασιν ἀνθυπασπιστῶν, καὶ δραχ. 5529·60 ἀπὸ τοῦ ἐδαφ. 1, τοῦ μισθοῦ τῶν καθ' ὑπέρβασιν 8 ἀνθυπασπιστῶν.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δρ. 1,125,960· 39, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Μ. Ι. Μιχαλοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 68, ἀρνουμένου ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ Α'. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δρ. 1,125,960·39, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν.	Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Ἀντώνιος Καμπάνης	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν.
Π. Τσιμπουράκης		Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Σταῦρος Γρίβας		Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.	Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Μιχ. Καΐρης		Κ. Τσαβέλλας	Ν.

Σ. Στράτος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης	
Π. Δημητρακαράκος	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κωνστ. Φασίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	Ν.
Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Βαλέττας	Ν.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	
Ἠλίας Παππαδαῖος	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμάτ. Νικολαΐδης	Ν.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφ. Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Πανοπριρτόπουλος	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμαν. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Κωνστ. Μανέτας	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	Ν.
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	
Ν. Μπούτουνας	
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Παῦλος Λεντούδης	
Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώργιος Μαυρομιχάλης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν.
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκοῦρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπυρ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.

Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὸφ	Ν.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Στ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστίδης	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς	
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰωαννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνς. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	ἠρνήθη
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Τελευταῖον, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Μελ. Χατσῆ Μελέτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ'.

Τῆς 8 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως ὑπομνήσας ὁ πρόεδρος τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ ἄρθρα, δι' ὧν ἀπαγορεύεται πᾶν εἶδος θορύβου ἢ ἐπιδοκιμασίας, καὶ προσκαλέσας τὸ ἀκροατήριον νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ὡρισμένα, διότι ἄλλως θέλει διασθῆ νὰ ἐνεργήσῃ πανθ' ὅσα ὑπ' αὐτοῦ διατάσσονται, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἁ. ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν δοθησομένων πληροφοριῶν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Ἰονίων, καὶ β'. ἡ περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Οὕτω δ' ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου,

ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς προσήγαγεν ἔγγραφά τινα ὑπὸ τῆς βουλῆς αἰτηθέντα, ἐπενεγκόντος τούτου, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι ἀντικείμενον διαπραγματεύσεως, δὲν ὑπάρχουσιν ὅλως τοιαῦτα ἔγγραφα. Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι διεδώκε κατ' αὐτὰς ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, ὅτι, μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, ὑπῆρξεν εἶδός τι διαπραγματεύσεως περὶ τῶν παρ' ἡμῖν προσφύγων Ἰονίων, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἐνέδωκε τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸν ἐκτοπισμὸν τούτων· περὶ τῆς ὑποθέσεως λοιπὸν ταύτης, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ σῶμα ἐὰν ὑπῆρξε τοιαύτη τις διαπραγμάτευσις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔλαβεν ἀρχὴν πρό τινων μηνῶν, ὅτε συνέβη ἐπαναστατική τις ἀπόπειρα εἰς τὸ Ἰόνιον κράτος. Γνωστὸν δ' εἶναι, ὅτι, ἀποτυχούσης ταύτης, τινὲς τῶν μετασχόντων τοῦ ἔργου κατέφυγον εἰς τὸ Ἑλλην. ἔδαφος· ἐφ' ᾧ ἐγένετο (δὲν ἐνθυμεῖται καλῶς, ἂν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς) αἴτησίς τις παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, δι' ἧς ἐζήτει τὴν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ κράτους μεταθεσιν αὐτῶν. Δὲν ἀγνοεῖται ἐπίσης, ὅτι, ὁσάκις κατευνάζεταί που ἐπαναστατικόν τι κίνημα, καὶ οἱ αὐτουργοὶ προσφεύγουσιν εἰς ἄλλο ὅμορον κράτος, παρ' ἅπασι τοῖς εὐνομουμένοις ἔθνεσιν ἐπεκράτησεν ἔθος νὰ ζητῶσι τὴν ἀπὸ τῶν συνόρων εἰς τὰ ἐνδότερα μετάστασιν τῶν προσφύγων, ἵνα μὴ ἐξακολουθῇ ὁ τῆς ἐπαναζάσεως πυρετὸς, καὶ ἐπαναληφθῶσι τυχὸν αἱ αὐταὶ σκηναί· καὶ τῷ ὄντι, ὁσάκις ὑπάρχουσιν ἀμοιβαῖαι φιλικαὶ σχέσεις, ἡ αἴτησις αὕτη πραγματοποιεῖται. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κυβέρνησις καθῆκον ἐνόμισε νὰ ἐνδώσῃ, μὴ θέλουσα νὰ ἐγερθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ἐπιχαίρει ἢ συντρέχει εἰς τὰ συμβάντα, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου συνεμερίσθη καὶ τὴν τῶν προσφύγων ἀνάγκην· ἀντὶ λοιπὸν πάσης βίας, εἶπεν εὐγενῶς πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἀσμένως τοὺς δέχεται ἡ γῆ αὕτη, καὶ θεωρεῖ αὐτοὺς ὡς ὁμογενεῖς καὶ ἀδελφοὺς, ἀλλ' ἦτο καλὸν ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς μέρος τι ἄλλο. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνησαν οὗτοι δυσχεραίνοντες, ἀλλ' ἔπειτα πεισθέντες παρεδέχθησαν ὡς διαμονὴν των τὸ Ναύπλιον, ὅπου διάγουσιν ἐλεύθεροι, καὶ οὐχὶ ὡς ἐρρέθη περιωρισμένοι, καὶ δύνανται νὰ μεταβῶσιν ὅπου ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος θελήσωσιν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ λαμβάνουσι μικρὰν μὲν, ἀλλ' ἀνάλογον τῶν μέσων ἡμῶν, συνδρομήν· δι' ὅλων δὲ τούτων ἐξεπλήρωσεν ἡ κυβέρνησις τὸ πρὸς ἀνθρώπους καὶ ὁμογενεῖς χρέος ὅλων. Ἄλλως τε, ἐνῷ εἰς Ναύπλιον διατρίβουσιν 7 ἢ 8, ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα

ἄλλοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας, καθὼς ὁ Κ. Σ. Μεταξᾶς, εἷς τῶν προταθλητῶν τῆς ἀποπείρας ἐκείνης, καὶ ἄλλος τις Μιλιαρέσης, προτραπέντες μὲν, μὴ θελήσαντες δὲ νὰ μεταβῶσιν εἰς Ναύπλιον· καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι οὐδεὶς ἐβιάσθη, οὔτε ὑπεβλήθη εἰς παράνομον περιορισμόν. Οὕτω δὲ, συμβιβάζουσα ἡ Κυβέρνησις τὸ πρᾶγμα, ἠθέλησε νὰ διασκεδάσῃ πᾶσαν ὑπόνοιαν, ἂν καὶ ἄλλως πάντες ἔχομεν συμπαθείας ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς, ὅτι ἔλαβε χώραν ἐκτοπισμὸς, ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται εἰς συνταγματικὰ κράτη, καὶ αὐθαίρετοι μόνον κυβερνήσεις ἢ δρακόντιοι νόμοι ἐνεργοῦσι ταῦτα, ἐκτοπίζοντες οἰκογενείας ἢ ὅλην ὁμάδα μακρὰν τῆς μονίμου διατριβῆς των· διὸ ἤθελεν εἶσθαι ἐκτοπισμὸς, ἐὰν εἶχον οἱ πρόσφυγες ἴδιον τόπον, καὶ ἠναγκάζοντο νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτόν. Ἐὰν δὲ τοῖς ὑπεδείχθη τὸ Ναύπλιον ὡς διαμονὴ, τοῦτο ἐγένετο ἄνευ τινὸς βίας πρὸς συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν φιλικῶν σχέσεων, αἵτινες συνδέουσι τὰς δύο ὁμόρους ἐπικρατείας. Δὲν ἐπενέχθη λοιπὸν οὐδεὶς περιορισμὸς, καὶ οἱ πρόσφυγες δύνανται καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ ἀλλαχοῦ νὰ μεταβῶσιν ἐλεύθεροι. Οὕτως ἄρα τηροῦσα ἡ Κυβέρνησις τὰς μετὰ τῆς Ἀγγλίας φιλικὰς σχέσεις, οὐχ ἧττον ἔδειξεν εἰς τοὺς Ἰονίους, ὅτι ἡ μὲν Ἑλλὰς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσθησαν, εἶναι ἄσυλόν των, ἡ δὲ κυβέρνησις, ὅτι συντρέχει τοὺς πάσχοντας.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, λαμβάνων τὸν λόγον, θέλει ἐξετάσει πρῶτον τὴν ἀρχὴν τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθεῖσαν, ὅτι ἐπεκράτησεν ἔθος τοῦ νὰ μὴ μένωσιν οἱ πρόσφυγες εἰς τὰ ὅρια τοῦ κράτους εἰς ὃ καταφεύγουσι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἂν ὑπάρχῃ ἀρχὴ τοιαύτη, εὑρίσκεται καθιερωμένη εἰς μόνα τὰ ἀπόλυτα κράτη, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ συνταγματικὰ, διότι, ἀνερευνῶντες τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἱστορίαν, δὲν ἀπαντῶμεν τοιοῦτον ἐν τοῖς εὐνομουμένοις λαοῖς παράδειγμα. Ἀπόδειξις αὐταὶ τοῦ συνταγματισμοῦ αἱ ἑστίαι, Γαλλία τε καὶ Ἀγγλία, εἰς ἃς εἶναι ἄγνωστος τοιαύτη ἀρχή· διότι, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία παρέκειται, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν Γαλλίαν, κατέφυγον εἰς ἐκείνην πρότερον μὲν, ἡ ἀπεκθρονισθεῖσα οἰκογένεια, ἤδη δὲ κινδυνώδης ἐπαναστάτης, ὁ Λεδρού Ρολλὶν κλπ. καὶ μένουσι κατὰ μέτωπον τῆς Γαλλίας, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ γείνῃ περὶ ἐκτοπισμοῦ αἴτησις· καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ἀρτίως ἔτι, ὅτε δυστυχῶς συνέβησαν ἀπευκταῖα τινα, οἱ ἐξ Ἑλλάδος καταφυγόντες εὗρον ἄσυλον εἰς αὐτὴν τὴν ὑπὸ τὴν Ἀγγλίαν Ἐπτάνησον, καὶ εἰς μέρος ὅθεν ἠδύναντο καὶ διὰ

τῶν ποδῶν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ κράτος, καὶ οὐδεμία ἐγένετο τῆς ἀρχῆς ταύτης χρῆσις. Καὶ ὅμως ὁποία δὲν ὑπάρχει διαφορά; οἱ Ἰόνιοι ἀπεσύρθησαν ἐκεῖθεν διὰ πολιτικὰς δοξασίας, εἶναι Ἕλληνες ὡς ἡμεῖς, καὶ συνεισέφεραν ἐν αἵματι καὶ ἰδρῶτι κατὰ τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα. Ἀλλὰ μόλις ὑπεκφυγόντες ἐζήτησαν νὰ διαμένωσιν εἰς Πάτρας, ἵνα διατηρηθῶσιν, ἔχοντες ἐν αὐτῇ συγγενεῖς, ἡ δ' ἐξουσία ἠνάγκασεν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσι· μεταβάντες δ' ἔπειτα εἰς Ἀθήνας, ἔμειναν ἆρα ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσιν ὡς ἄσυλον τὸ Ναύπλιον; Δυστυχῶς οὐδὲ τοῦτο. καὶ πάντες γνωρίζουσιν, ὅτι μετέβησαν ἄκοντες, ὥστε δὲν δικαιολογεῖται τὸ πρᾶγμα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ τοῦ ἐκτοπισμοῦ αἴτησιν, αὕτη ὑπάρχει, καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι ὑπάρχει γραπτή. Ὅταν δέ, κατὰ τὸν παρ' ἡμῖν νόμον, δὲν ἐκτοπίζωνται, εἰμὴ μόνον οἱ ἐπαῖται, φαυλόβιοι καὶ ἀργοί, εἰς τοὺς οἰκείους δήμους ἀποπεμπόμενοι, οἱ δὲ ξένοι, μόνον ὅταν ὑποπίπτοντες εἰς δικαστικὰς ἀποφάσεις τίθενται ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ὡς μὴ παρέχοντές τι ἐγγύησιν, ἀντέταξεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν νόμοι δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐκτοπισμούς; Ἂν παρετηρήθησαν ταῦτα καὶ ὁ πρέσβυς ἐπέμενεν, ὅπερ δὲν ἀποδίδει εἰς συνταγματικὸν καὶ ἐλεύθερον ἄνδρα, ἐκ τούτου δὲ ἐβιάζοντο νὰ ὑπενδώσωσιν, ἔπρεπε τότε τὴν ὅλην νὰ εἰδοποιήσωσι συνταγματικὴν ἐξουσίαν. Ἄλλως ὅμως ἀρνούμενοι ἄσυλον εἰς τοὺς Ἰουνίους, δὲν ἀμείβομεν αὐτοὺς δι' ἴσων νομισμάτων, ἐνῷ ἐκεῖνοι καὶ ἐθυσιάσθησαν μεθ' ἡμῶν, καὶ μετέσχον παντὸς κινδύνου, καὶ εἶχον ἀνοικτὰς τὰς θύρας των ὑπὲρ ὅλων. Δὲν παραδέχεται λοιπὸν οὐδεμίαν περὶ ἐκτοπισμοῦ ἀρχήν, ἐπειδὴ ἐκτοπισμὸς λέγεται τὸ νὰ μεταβιβασθῇ τις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον τόπον· ἐνταῦθα δὲ παρεβιάσθησαν εἰς τοῦτο οἱ ἀδελφοί μας, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι βία, καθ' ὅσον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτοπισθῶσιν οὐδόλως, ἢ κἂν νὰ διαμείνωσιν εἰς Ἀθήνας. Τοὐναντίον ὅμως καὶ ἄλλοι προσελθόντες Ἰόνιοι, καὶ τοι μηδόλως προγεγραμμένοι, τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην ἐπὶ ἁπλῇ ὑπονοίᾳ. Συμπεραίνων λοιπὸν, ὅτι δὲν συνάδουσι ταῦτα μετὰ τῶν πρὸς τοὺς Ἰονίους αἰσθημάτων καὶ σχέσεών μας, καὶ ὅτι συγχρόνως ἀντίκεινται πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπάρχοντας νόμους, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἐγένοντο πρὸς τὸν πρέσβυν αἱ εὔλογοι τοῦ νόμου ἐνστάσεις.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ὅταν πραγματεύηται τις πανδήμως ἐν ἀντικείμενον, πρέπει νὰ θέτῃ ἀρχήν τινα ἀκριβῆ· ἐνταῦθα δὲ δὲν εἶναι ἀκριβὲς, ὅτι παρὰ τοῖς εὐνομουμένοις ἔθνεσι δὲν μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἐνδότερα

τοῦ Κράτους οἱ πρόσφυγες, ὅταν καθίστανται κινδυνώδης ἢ εἰς τὰ μεθόρια διαμονή των· ἀπόδειξις, ὅτι πρὸ 3 ἢ 4 ἐτῶν, εἷς, ἔχων ἀξιώσεις βασιλέως, καταφυγὼν εἰς Γαλλίαν, οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ φυλάκισιν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ὑπέστη. Ἀλλ' αὐτὸς ποιῶν μνείαν τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς δὲν παρεδέχθη ταύτην πασῶς, ὡς οὐδ' ἡ Κυβέρνησις ἐπρέσβευσεν αὐτήν, ἐπειδὴ σέβεται τὰ παθήματα καὶ θυσίας τῶν Ἰονίων· ἀλλ' ὀφείλουσα ἐν ταυτῷ νὰ προνοήσῃ περί τε τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας σχέσεων ἡμῶν, ἔπεισεν, ὡς εἶπε, τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐξελέξαντο τὴν διαμονὴν αὐτῶν μακρὰν τῶν μεθορίων. Δὲν ἐννοεῖ δὲ πῶς εἶναι, κατὰ τὸν προαγορεύσαντα, ταὐτοσήμαντοι αἱ λέξεις ε βία καὶ λόγος· ε ἐπειδὴ οὕτω πρέπει νὰ εἰσάγωνται ὁσημέραι εἰς δίκην καὶ συνουθετοῦντες τοὺς φίλους αὐτῶν· ἐπίσης δ' ἀποκρούει, ὅτι, κατὰ τὴν παρ' ἡμῖν νομοθεσίαν, ἀποπέμπονται οἱ ἄεργοι καὶ φαυλόβιοι, ἐπειδὴ μόνον τὸν ἐπαίτην ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποπέμψῃ ἡ ἐξουσία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ εἰσαγθῶσι πρῶτον εἰς δίκην. Τὴν ἀρχὴν ταύτην δ' ἐτήρησεν οὐ μόνον ἤδη, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἔτι, ἐφ' ᾧ, ἀποπεμφθέντος τότε ὡς ἀέργου τοῦ Ὀρφανίδου, οὐ μόνον διέταξε τὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐπάνοδόν του, ἀλλὰ καὶ ἀποζημίωσιν ἐχορήγησε πρὸς αὐτόν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ εἴπῃ ἀπαντῶν εἰς τὸν πρέσβυν, ὅτι ἡ αἴτησίς του ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους, διαβεβαιοῖ πάντας ὅτι ἐγένοντο αἱ δέουσαι παραστάσεις, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οἱ πρόσφυγες εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ μεταβῶσιν ὅπου θέλουσιν· ἀνθ' ὅλων δὲ τούτων, ἡ Κυβέρνησις ἓν μόνον δύναται τὸ ν' ἀρνηθῇ χρηματικὴν συνδρομὴν πρὸς αὐτούς. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὑπάρχει ἄρθρον τι τοῦ περὶ διαβατηρίων νόμου, τὸ 17, κανονίζον, ὅτι πᾶς ὁ προσερχόμενος ἄνευ διαβατηρίου ξένος, πρέπει ν' ἀποπέμπηται, καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπικαλούμενος ὁ τῆς Ἀγγλίας ἐπιτετραμμένος, ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ, ὅτι τὸ μνησθὲν ἄρθρον, ἀφορῶν ἀπολύτως τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τῶν προσφύγων, ὑπὲρ ὧν ἡ τοῦ ἔθνους διαγωγὴ κανονίζεται ἀπὸ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν· ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μὲν, φερόμενοι διαβατηρίων, εἶναι ἐνδεχομένως ὑπόπτου διαγωγῆς, οὗτοι δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἦναι ἐφωδιασμένοι μὲ διαβατήριον ὄντες καταδιωκόμενοι. Τελευταῖον, ἂν καὶ ἡ περὶ προσφύγων εὐθύνη διανέμηται εἰς πολλὰ ὑπουργεῖα, ἐπειδὴ ὅμως τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαίνει γραμμῆς, κηρύττει, ὅτι οὐδεμία βία ἢ περιορι-

σμὸς ἐπηνέχθη, ἀλλὰ συμβουλὴ μόνον ἐγκάρδιος, ἥτις ἔπεισεν αὐτοὺς νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἀνωτέρω τόπον τῆς διαμονῆς των.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, ὅταν ὑπουργεῖόν τι καλῆται παρὰ τῶν βουλῶν, ἵνα δώσῃ λόγον περὶ πράξεως ἀφορώσης τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν, ὀφείλει νὰ ἐκθέτῃ τὰ πάντα μὲ θάρρος καὶ εἰλικρίνειαν· ἐνταῦθα δὲ εἰπόντος ἐπισήμως τοῦ ὑπουργοῦ, ὁποῖα ἐλήφθησαν μέτρα, δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔδειξε τὴν ἀπαιτουμένην διαγωγήν. Ἐκ τούτου λοιπὸν βιάζεται νὰ παραδεχθῇ, ὅτι οὐδ' ἐκτόπιος οὐδὲ βία συνέβη· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἀγορεύων ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς, προσέθηκεν, ὅτι ἐγένετο μὲν αἴτησίς τις παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἐνθυμεῖται ὅμως, ἐὰν ἦτον ἔγγραφος ἢ προφορική. Καλῶς δ' ἐπαλάθετο τούτου, ἐπειδή, ἂν ἡ αἴτησις ἦτο γραπτὴ, ἔπρεπε νὰ προσαχθῇ εἰς τὸ Σῶμα, ἐν ᾧ προφορικὴ οὖσα δὲν δύναται νὰ κατατεθῇ. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως νομίζει, ὅτι ὁπωσδήποτε ἂν ἐδόθη ἡ αἴτησις, ἐδόθη παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπέναντι ταύτης ὑπεχώρησε. Μὴ ἐξετάζων ὅμως τὴν εὐκολον ταύτην ὑποχώρησιν, λέγει μάλιστα, ὅτι ἴσως ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ λησμονηθῇ ἅπαξ τὸ παρελθὸν, καὶ νὰ συναφθῇ εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τὰς μετὰ τῆς Ἀγγλίας σχέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ ζήτημα εἶναι καθαρόν· ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐνουθέτησε τὸν ἐκτοπισμόν, ἂς ἐξηγηθῇ μετὰ θάρρους ἂν ἐνήργησεν αὐτὸν, ἄλλως, ἂς εἴπῃ κἂν ὅτι ἐνήργησεν αὐτὸν ἐκουσίως· ἐὰν δ' ὑποτεθῇ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον, ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησε παραχώρησιν, εἰς οὐδεμίαν διάταξιν ἐθνικοῦ δικαίου στηριζομένην, ὅτινι ὑπ' οὐδενὸς καθηγητοῦ ἤκουσέ ποτε ὅτι ἓν Κράτος δύναται νὰ ἐκτοπίζῃ κατ' ἀρέσκειαν τοὺς ἑαυτοῦ πρόσφυγας. Κακῶς δ' ἐρρίθη ὅτι διὰ τῆς πειθοῦς μόνης ἔπεισεν αὐτοὺς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐκλέξωσι τὸ Ναύπλιον εἰς διαμονήν, ἐπειδὴ δὲν ἀγνοεῖ τὰ καθέκαστα, πληροφορηθεὶς αὐτὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἐνῷ ὑπάρχει καὶ ἀναφορὰ τῶν πρὸς τὴν βουλὴν, δι' ἧς ἐκτίθενται τὰ ἐναντία. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι πολλὰ τούτων ἐγένοντο, ἄλλως πως ἐσχηματισμένου τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις διηνεκῶς εἶναι μία, διὸ καὶ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην. Ἐκθεὶς δ' ἐνταῦθα περὶ τῶν προσφύγων, ὅτι ἀπεβιβάσθησαν τὸ πρῶτον εἰς Πάτρας, ὅτι ἐκεῖθεν μετῆχθησαν ὑπὸ χωροφυλακῆς εἰς Λουτράκι, ὅτι μετεβιβάσθησαν ἔπειτα εἰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι, ἂν καὶ ἐπιμόνως ἐζήτουν νὰ διαμείνωσιν, ἡ ἀστυνομία προσελθοῦσα τοῖς εἶπε « δὲν

ἐπιτρέπεται· » ἐπέφερεν ὅτι ὀκτὼ μὲν τούτων ἀπεσταλησαν εἰς Ναύπλιον, ἄλλοι δέ τινες ὑπεκφυγόντες διέμειναν. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἤρκουν ταῦτα, πληροφορεῖται, ὅτι καὶ πρὸς τούτους εἶπεν ἤδη ἡ ἐξουσία ὅτι ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβῶσιν εἰς Ναύπλιον. Καὶ δὲν ἐξετάζει μὲν, ἐὰν προέρχηται τοῦτο ἀπὸ ὑποχρέωσιν τινὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπέναντι τῆς διπλωματίας, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι δι' ἀστυνομικῶν μέτρων καταδιώκονται ὁμογενεῖς ἀδελφοὶ, οἵτινες τρέφουσιν εἰς τὰ στήθη των τὸ αὐτὸ αἷσθημα, τὸν αὐτὸν Ἑλληνισμόν. Ὄχι· δὲν εἶπον ἐνταῦθα οἱ ὑπουργοὶ ὅτι ἐλήφθησαν ἀστυνομικὰ μέτρα, καὶ τοὺς εὐχαριστεῖ διότι δὲν ἐξέφρασαν τοῦτο. Τὰ μέτρα ταῦτα δὲν εἶναι συνταγματικῆς πολιτείας ἐπάξια· τὰ μέτρα ταῦτα μετεχειρίζετο ἡ Αὐστρία, ὅτε παρέδιδε τὸν Φερράιον μας, ὅτε ἐδέσμευσε τὸν Ὑψηλάντην, ὅτε ἥρπαζε τοσούτους νεανίας ἡμῶν, οὓς ἡ εἱμαρμένη κατέλιπεν εἰς τὰς χεῖράς της. Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπικρατεῖ ἔθος νὰ παραχωρῶσιν αἱ ὁμοροι ἐπικράτειαι τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τοῦ ἀποστέλλειν ἐνδοτέρω τοὺς πρόσφυγας τῆς ἑτέρας· ναὶ, ὑπάρχει τὸ ἔθος τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐνεργεῖται εἰμὴ σπανίως, τὸ ἀποφεύγει δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία. Οὕτω π. χ. ὁ νῦν πρόεδρος τῆς τῶν Γάλλων Δημοκρατίας, φυλακισθεὶς πρότερον ἐπ' ἀναρχίᾳ, μόλις ὑπεκφυγὼν κατέπλευσεν εἰς Λονδῖνον, ἡ δ' Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, δεχθεῖσα αὐτὸν εὐμενέστατα, ἀφῆκεν ἔπειτα, αἰτήσει αὐτοῦ, ν' ἀπέλθῃ εἰς Ἰταλίαν, δοῦσα αὐτῷ πρὸς τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον διαβατήριον. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ παραδοχῇ τοῦ ἔθους τούτου, ἔπρεπε κἂν νὰ ἐκτοπισθῶσι μόνον οἱ μεταχθέντες Ναύπλιον. Ἐκ τούτου ἄρα πολλοὶ μετὰ δακρύων ἐζήτησαν νὰ τοῖς δοθῇ ἓν διαβατήριον, ἵνα φύγωσι μακρὰν εἰς γῆν μὴ ἑλληνικὴν, διὰ νὰ ζητήσωσι πρόσταξιν, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκτρὰ αὕτη χάρις δὲν τοῖς ἐδόθη. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συμβαίνουσιν δύο τινά. α') πίπτουσιν ἄδικον θῦμα οὐκ ὀλίγοι ἀθῶοι νέοι, καὶ β') προσβάλλεται ἡ ἑλληνικὴ τιμὴ, ὡς καὶ ἡ τοῦ ὑπουργείου ἀξιοπρέπεια· διὸ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ, ὅτι οὐ μόνον καθίστανται ἔνοχοι διὰ τὴν προσβολὴν ταύτην τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνοχοι ἀπέναντι τοῦ ἓ τοῦ συντάγματος ἄρθρου. Ἀναγνοὺς δ' αὐτὸ προσέθηκεν, ὅτι, ἐνῷ τὸ Σύμπαν ταράσσεται σήμερον, καὶ οἱ διωκώμενοι ζητοῦσιν ἄσυλον εἰς τοὺς γείτονάς των, τὸ ἄσυλον τοῦτο χορηγοῦσιν ἀπανταχοῦ, καὶ ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη

ἐσχάτως τὸν κινδυνώδη Ῥολέν· καὶ ἔπειτα μόνοι ἡμεῖς πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν τὸ ἄσυλον τοῦτο, νὰ πνίξωμεν πᾶσαν φιλανθρωπίας φωνὴν, καὶ νὰ κλείσωμεν τῆς Ἑλλάδος τὰς θύρας πρὸς τοὺς σφαγιασθέντας τοσάκις ὑπὲρ ἡμῶν; ἀλλ' ἐὰν ἀπέναντι τούτων τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ τὴν πρόφασιν φιλικῶν σχέσεων, ἡμεῖς ὅμως, ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχομεν τοιαύτας προφάσεις, καὶ πρέπει νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος νὰ παύσωσι τὰ παράνομα ταῦτα μέτρα. Προτείνων λοιπὸν τοῦτο, ἐξαιτεῖται νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ἀναφέρων ἐν τῇ προλαβούσῃ αὐτοῦ ἀγορεύσει τὴν Ἀγγλίαν τε καὶ Γαλλίαν, σκοπὸν εἶχεν οὐχὶ νὰ ἐπιμαρτυρηθῇ ταύτην, ἀλλὰ τὴν Ἀγγλίαν, περὶ ἧς πρόκειται ἤδη, ἵνα διὰ παραδειγμάτων καταδείξῃ ὁποῖα ἐνεργεῖ αὕτη, ἀτάραχος διαμένουσα, ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Ὅτι ἀληθῶς πολλάκις οἱ λόγοι εἶναι ταὐτόσημοι μὲ τὴν βίαν, ἐπειδὴ πραγματικὴ βία εἶναι τὸ νὰ εἴπῃ τις ἃ ἄπελθε ἢ σὲ ἀποπέμπω· ταῦτα δὲ διαβεβαιοῦνται ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν παθόντων. Ὅτι συγχαίρει τὸν ὑπουργὸν ἐξαιροῦντα τοῦ ἐκτοπισμοῦ τούς τε φαυλοβίους καὶ ἀέργους, καὶ περιοριζοντα τοῦτον εἰς μόνους τοὺς ἑταίρας, ἂν καὶ τοῦτο μέχρι τοῦδε γίνεται οὕτως, ἀποπεμπομένων τούτων εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, ἐνῷ καὶ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ἐτησίως ῥητῶς οὗτοι ὀνομάζονται, καὶ ῥητὸν ὑπάρχει ποσὸν ἐν τοῖς ἐκτάκτοις ἐξόδοις, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδ' αὐτοῦ τοῦ παρὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ ὑποστηριχθέντος διὰ τὸ παρὸν ἔτος προϋπολογισμοῦ. Ὅτι πιστεύει ὅτι τὰ κατὰ τῶν προσφύγων ἀστυνομικὰ κλπ. μέτρα ἀρηρέθησαν ἤδη, κατὰ τὴν τοῦ ὑπουργοῦ διομολογίαν· ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται νὰ στερήσωσιν αὐτοὺς τῆς χορηγουμένης μικρᾶς συνδρομῆς, ἐνῷ αὕτη δὲν εἶναι τὸ χιλιοστημόριον τοῦ τόκου τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐξόδων αὐτῶν, καὶ τοῦ ἄρτου ὃν διένεμον εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὀρφανά μας· ἐπειδὴ δὲν πρέπει νὰ φεισθῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν 10 ἢ καὶ 15 χιλιάδας, ἀλλὰ καὶ 50 καὶ πλέον τούτων, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ. Ὅτι παραδέχεται καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν εἰς τὸν πρέσβυν, ὅτι ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἀντιβαίνει εἰς τὴν νομοθεσίαν μας, ἀλλ' ἐπεθύμει καὶ οὗτος νὰ μάθῃ ὁποίαν ἔδωκεν ὁ πρέσβυς ἀπάντησιν, ἐπειδὴ δὲν πιστεύει ὅτι ἀνὴρ συνταγματικὸς καὶ γενναῖος ἤθελεν ἐπιμείνει πλειότερον, καθ' ὅσον ἡ αἴτησις αὕτη καὶ ἡ ἀπάντησις ἔλαβε χώραν πρὸ πολλοῦ ἤδη, ὡς καὶ τὰ κατὰ τῶν Ἰονίων μέτρα· ἡ δὲ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τὸν εἰς Ναύπλιον περιορισμὸν μόλις γίνεται, ὡς βλέπομεν, ἤδη. Καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς εἶπε μὲν, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνέ-

χεται σειρὰ ὑπουργείων· ἀλλὰ τοσούτῳ μᾶλλον ἔχει ἀναγκην τὸ σῶμα νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν περιστάσεων, ἵνα ἐννοήσῃ πῶς, ἀφοῦ ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας συνέγνωσε ὡς εὐαγώγους τοὺς πρόσφυγας, καὶ τινας ἐξ αὐτῶν ὡς μὴ μετασχόντας τοῦ ἔργου μηδ' ὑποκύψαντας εἰς καταδιωξιν, πῶς, μετὰ πολλοὺς μῆνας ὕστερον ἐλθόντας, δι' ἀνυποστάτους ὑποψίας ἠναγκάσθησαν μετ' οὐ πολὺ οἱ ὑπουργοὶ νὰ τοὺς ἐκτοπίσωσι. Συμπεραίνων λοιπὸν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν κατάθεσιν τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐγγράφων, καὶ τὸ νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος πρότασις. Εὔχεται δὲ οὐ μόνον οἱ ἀδελφοί μας Ἰόνιοι, ἀλλὰ πᾶς ἄλλος ὡσαύτως προσερχόμενος νὰ εὑρίσκῃ τοῦ λοιποῦ ἀσφαλὲς ἄσυλον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἂν γδύνατο ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ μεσολαβήσῃ ἐνώπιον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν προκειμένων προσφύγων.

Παρελθὼν δὲ μετὰ τοῦτον ἕτερος ἔλεξε τάδε. Οἱ λαοὶ διὰ πολὺν καιρὸν ἔτι θὰ ἦναι δοῦλοι, θὰ ἦναι δυστυχεῖς, διότι, ἢ δὲν εἰξεύρουσι νὰ ὑπερασπίζωσι τὰς ἐλευθερίας των, ἢ εὑρίσκονται ἀπατεῶνες, οἵτινες τὰς προδίδουσι. Πόσα λυπρὰ τοιαῦτα παραδείγματα μᾶς παρουσιάζει ἡ ἐπώδυνος ἱστορία αὐτὴ τῆς ἀνθρωπότητος! ἀφ' ὅτου οἱ λαοὶ ἔπραξαν τὸ λάθος τὸ αἰώνιον ν' ἀπεκδυθῶσι τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων των, ν' ἀπεκδυθῶσι τῆς φυσικῆς αὐτῶν κυριαρχίας, καὶ να παραδώσωσιν ὅλην τὴν ἰσχύν των εἰς χεῖρας ὀλίγων, ἔκτοτε οἱ λαοὶ αὐτοὶ βρυχῶνται ὡς λέοντες ἁλυσσόδετοι, συνταράσσονται μετ' ἀπελπισίας, θραύουσι τὰ δεσμά των, καὶ παλιν δεσμευμένοι πίπτουσι. Πανταχοῦ μία συνωμοσία τῶν δυνατῶν, ὡς πέπλος ἁλυσσόπλεκτος, ἐπικειται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὅλων τῶν λαῶν, καὶ ὅπου καὶ ἂν στραφῶσιν οὗτοι, ὅπου καὶ ἂν φύγωσιν, ἀγωνίζονται εἰς μάτην· ὡς στρουθία ἀδύνατα πανταχοῦ εὑρίσκονται περιπεπλεγμένοι· εἰς τὴν σειρὰν των συνωμότουσι καὶ οἱ λαοί· ἀλλ' ἡ ἀσυμφωνία, αἱ προλήψεις, αἱ ἀπάται καὶ τὰ ἀκαταλληλα μέσα, εἰς τὰ ὁποῖα συνεχῶς προσφεύγουσι, τοὺς κάμνουσι ν' ἀποτυγχάνωσι πάντοτε. Οἱ λαοί, δοκθούμενοι σταθερῶς ἀπὸ τὰ φῶτα, θέλουσι φθάσει μίαν ἡμέραν εἰς τὸ σημεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον βαδίζουσιν· ἀλλὰ μετὰ πολλὰς ἀκόμη ὀδύνας, μετὰ πολλὰς ἔτι δοκιμασίας, καὶ ἀφοῦ πέσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των πολλὰ ἀκόμη θύματα. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπώδυνος τύχη τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται σήμερον.

Οἱ γενναῖοι πρόσφυγες οὗτοι δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας

βουλευτὴς Θήρας δὲν ἦθεν πρὸς ὄφελός των· ἐξ ἐναντίας, τὸ λέγω πρὸς τιμήν των, αὐτοὶ εἶναι μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος των· οὔτε ἡ ἐπανάστασις τῆς Ῥώμης, οὔτε ἐκείνη τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῆς Βλαχίας ὑπῆρξε τοσοῦτον ἐκπληκτικὴ, ὅσον ἡ ἐπανάστασις τῆς Κεφαλληνίας. Μία νῆσος, περικυκλωμένη ἀπὸ τὸν Ὠκεανὸν, ἐπανίσταται κατὰ τῆς Βασιλίσσης τῶν θαλασσῶν. « Ἂς ταφῶ, εἶπεν, εἰς τοὺς πυθμένας τῆς ἀβύσσου, αὔτη, ἢ ἂς ζήσω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλευθέρα! » Ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἀναμφιβόλως ἐσβυσεν, ἀλλ' ἡ τόλμη, τὸ μεγαλεῖόν της ὑπῆρξεν ἄξιον θαυμασμοῦ. Ἀπὸ τοιαύτας ἐμπνεόμενος ἰδέας, ἐστάθην ὁ πρῶτος, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ὅστις ὕψωσα πρὸ ὀλίγου τὴν φωνήν μου ὑπὲρ τῶν προσφύγων των αὐτῶν Ἑπτανησίων. Ἡ καταγωγὴ, ἥτις μὲ τοὺς Ἑπτανησίους μᾶς συνδέει, τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐχυσαν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς αὐτὸς, τὸν ὁποῖον παντοτε καὶ ἐσχάτως ἔδειξαν, ὅλα ταῦτα παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς ἀπαράγραπτα δικαιώματα συμπαθείας εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἕλληνος. Ἡ περικαλλὴς πλειὰς αὐτὴ τῶν Ἰονίων νήσων εἶναι ποθεινοτάτη εἰς τὴν κοινὴν ταύτην μητέρα ὅλων τῶν ὁμογενῶν, καὶ δὲν εἶναι καρδία ἑλληνικὴ, ἥτις νὰ μὴ πάλλῃ ὑπὲρ τῆς τύχης της· ὅθεν χαίρω, διότι καὶ ἄλλοι συναδελφοί μας ὕψωσαν ἤδη τὴν φωνήν των ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων αὐτῶν Ἑπτανησίων, καὶ διότι ἡ Βουλὴ, τὸ ἔθνος ὅλον, δεικνύει τὴν πλέον ζωηρὰν συμπάθειαν ὑπὲρ αὐτῶν. Δὲν πιστεύω ποτὲ οὐδὲ συμμερίζομαι ὅσα ἐκφράζει ἐν μέρει τοῦ τύπου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἢ καὶ τὸ ἔθνος αὐτὸ παρεβίασε τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῶν προσφύγων αὐτῶν Ἑπτανησίων· δὲν ἀναγνωρίζω, οὐδὲ πρέπει ν' ἀναγνωρίσω, οὔτε ὅτι ἔγεινεν, οὔτε ὅτι πρέπει νὰ γενῇ τοιαύτη παραβίασις· ἀποκρούω ὅθεν τὸν μῶμον τοῦτον ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως. Τοιαύτη κατάχρησις, λόγῳ πλαγίων πολιτικῶν σκοπῶν, μακρὰν τοῦ ν' ἀποδίδω σκοποὺς τοιούτους εἰς τοὺς προλαλήσαντας, εἶναι ἀξιοκατάκριτος· ποτὲ δὲν πρέπει τις νὰ συμμερίζηται τὰς συμφορὰς τῶν ὁμογενῶν του πρὸς ἕνα ὁποιονδήποτε ἴδιον σκοπόν. Ἐνθυμηθεῖτε ποῖον φοβερὸν σκάνδαλον, τὸ σκάνδαλον τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ, ἀπὸ σκοποὺς τινων πλαγίους ἐγεννήθη μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν ἐπιθυμῶ, δὲν παραδέχομαι ν' ἀκουσθῇ κἂν, ὅτι, ὄχι μία Κυβέρνησις, ἀλλ' εἷς μόνος Ἕλλην διετέθη δυσμενῶς πρὸς τοὺς Ἑπτανησίους.

Μ' ἤθελον εἰσθαι πρᾶξις ἡ πλέον ἀπάνθρωπος, πρᾶξις ὅλως ἀντε-

θνικὴ, τὸ νὰ ἐκτοπίσῃ ἢ περιορίσῃ τις τοὺς προσφυγόντας εἰς τὸ αἱματοβαρὲς τοῦτο ἔδαφος, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πρέπει νὰ ἦναι ἄσυλον ἱερὸν εἰς ὅλα τὰ θύματα τῆς ἐλευθερίας, εἰς ὅλους τοὺς δυστυχεῖς.

Ὅτε κατὰ πρῶτον οὗτοι μετέβησαν ἐνταῦθα ἐκ Πατρῶν, καὶ ἔγειναν ἀπόπειραί τινες πρὸς περιορισμόν των, εἰργάσθην, ὡς εἶναι γνωστὸν, ὁ ἴδιος ἐγὼ, καὶ ἐματαιώθη πᾶσα τοιαύτη ἀπόπειρα, πᾶσα τοιαύτη προσβολὴ· θεωρῶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι οὗτοι πειρα, πᾶσα τοιαύτη προσβολὴ· θεωρῶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι οὗτοι φιλικῶς πεσθέντες μετέβησαν ὕστερα οἰκειοθελῶς εἰς Ναύπλιον.

Ὑπῆρξε τότε ἰδία, ὅτι λόγῳ ἀστυνομικῶν μέτρων, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ὅτε ἐρρέθη τοῦτο ἐδῶ εἰς τὴν βουλὴν, ἢ λόγῳ ἐθνικοῦ δικαίου, ἢ καὶ ἔθους εἰς ἄλλα ἔθνη ἐπικρατοῦντος, ὡς ἐξέφρασεν ἤδη ὁ Κύριος ὑπουργὸς, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τοποθετῇ ὁπουδήποτε ἤθελεν ἐγκρίνει τοὺς πρόσφυγας. Ἀλλ' ἐγὼ διϊσχυρίσθην καὶ τότε, καὶ διϊσχυρίζομαι καὶ σήμερον, ὅτι ἀπέναντι τοῦ συντάγματος οὐδὲν ἀστυνομικὸν μέτρον, οὐδὲν ἐθνικὸν δίκαιον, οὐδὲ ἔθος παρ' ἡμῖν ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον νὰ περιορίζῃ τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνων, οἵτινες προσφεύγουσιν εἰς τὸ ἐλεύθερον τοῦτο ἔδαφος.

Ὁρμώμενος ἀπὸ τὰ αἰσθήματά μου ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος μας δὲν περιώρισα τὰς ἐνεργείας μου μέχρι τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων, ἀλλ' ἐξέτεινον αὐτὰς καὶ μέχρι τῶν ἀδελφῶν μας Ἀλβανῶν, ἄλλων ἀνδρείων προσφύγων, οἵ τινες προσέφυγον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔδαφος, ὡς μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐκεῖνοι πιεζόμενοι ἄλλοθεν. Εἶναι γεννημένοι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τὸν ὡραῖον οὐρανὸν τῆς πατρίδος μας, καὶ, ἂν κοινωνικαὶ περιπέτειαι ἔκαμαν νὰ ἦναι ἤδη θρησκείας ἄλλης, κυκλοφορεῖ ὅμως εἰς τὰς ἐκείνων νὰ ἦναι ἤδη θρησκείας ἄλλης, κυκλοφορεῖ ὅμως εἰς τὰς ἔκαμαν νὰ ἦναι ἤδη θρησκείας ἄλλης, κυκλοφορεῖ ὅμως εἰς τὰς φλέβας των Ἑλληνικὸν αἷμα, καὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθήματα.

Διϊσχυρίσθην λοιπὸν, καθὼς διϊσχυρίζομαι ἀκόμη, ὅτι οὐδ' ἐκεῖνοι ἔπρεπεν ἢ πρέπει νὰ περιορισθῶσιν, ὄχι μόνον, ἀλλὰ προέτρεψα τὴν κυβέρνησιν, συγκινούμενος ἀπὸ τὴν ἀναξιοπάθειαν ὅλων τῶν προσφύγων, νὰ χορηγήσῃ μηνιαίαν τινα περίθαλψιν εἰς αὐτούς· καὶ ὑμεῖς πάντες γνωρίζετε κατὰ συνέπειαν ὅτι πίστωσις 15,000 δραχ. ἐψηφίσθη πρὸς τοῦτο.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοὶ φαίνεται ἔκτακτον καὶ τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ πολὺ τὸν νοῦν μου εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν, καθὼς π

Οἱ ὑπουργοὶ ἠρνήθησαν νὰ παρουσιάσωσι τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτὴν, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐξήγησάν πως, ὅτι ἐγένετο τοιαύτη αἴτησις, ἐγὼ διστάζω ἀκόμη νὰ πεισθῶ.

Εἶναι δυνατὸν ἡ Ἀγγλία, ἡ συνταγματικὴ καὶ φιλελεύθερος Ἀγγλία, νὰ θέλῃ νὰ παραβιάζῃ τὸ ἔδαφος Κράτους εὐνοουμένου, καὶ νὰ καταδιώκῃ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἀκόμη τοὺς ἀτυχεῖς πρόσφυγας ἐναντίον τῶν θεμελιωδῶν τοῦ συντάγματος νόμων! Ἡ Ἀγγλία, ἡ θεωρουμένη ὡς μήτηρ τοῦ συντάγματος, αὐτὴ νὰ παραβιάσῃ τὸ σύνταγμα ἐθνῶν ἄλλων! Εἶναι τάχα μία πλάνη, ἓν ψεῦδος τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ Ἑλλὰς, διότι εἶναι μικρὰ καὶ ἀσθενὴς, καίτοι ἀνεξάρτητος, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐπαρχία τις ταύτης ἢ ἐκείνης τῶν δυνάμεων καὶ νὰ καταπατῶνται τὰ δίκαιά της; Ἡ Ἀγγλία, ἥτις διωμολόγησε πολλάκις τὰ πλέον φιλελληνικὰ αἰσθήματα, αὐτὴ νὰ παραβλάπτῃ τοιουτοτρόπως τὰ τιμαλφέστερα ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀπογυμνόνουσα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς συμπαθείας τῶν υἱῶν της, καὶ θέλουσα νὰ τὴν κάμῃ διὰ νὰ πνίξῃ καὶ αὐτὸ τὸ φίλτρον της πρὸς τὰ εὐγενῆ τέκνα της;

Εἶναι λέγω δυνατὸν ἡ γενναιόφρων Ἀγγλία, ἥτις ἔλαβεν εἰς ἐποχὴν ἄλλην ὑπὸ τὴν φιλάνθρωπον προστασίαν της τὴν πολυπαθῆ Ἑπτάνησον, νὰ θέλῃ διὰ νὰ καταδιώκῃ σήμερον τοὺς προστατευομένους εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφος τῆς κοινῆς αὐτῶν πατρίδος; Δυσκολεύομαι εἰς ταῦτα νὰ πεισθῶ. Ἡ γενναία Ἀγγλία πρέπει νὰ ἐμπνέηται ἐξ ἐναντίας ἀπὸ πολὺ ὑψηλὰ αἰσθήματα, καὶ ἐννοοῦσα κάλλιον τὰ συμφέροντά της, καὶ σεβομένη τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τῶν λαῶν, πρέπει νὰ θεωρήσῃ ὡς τὴν λαμπροτέραν δόξαν της διὰ νὰ τύχῃ τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ εἴπῃ εἰκοθεν εἰς τὴν Ἑπτάνησον.

« Ὀρφανὴν σὲ ἐπῆρα, σὲ ἐφύλαξα παρθένον ἀγνὴν εἰς τοὺς κόλπους μου. Σὲ παραδίδω ἤδη εἰς τὴν μητέρα σου.»

Ἀλλ' ἐγὼ ὑποθέτω διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ παραβιάσῃ καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς· τί πρέπει νὰ πράξωμεν; κατὰ τίνος πρέπει ν' ἀπευθύνωμεν τὴν ἀγανάκτησίν μας, τὴν λύπην μας, τὴν ὀργήν μας; Ποτὲ δὲν συγχωρῶ νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν θέλησιν ξένης τινὸς δυνάμεως, θέλησιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους. Κανὲν ὑπουργεῖον! καὶ ἂς μένῃ ἔρημος, ἀδιοίκητος ἐν περιστάσει τοιαύτῃ ἡ Ἑλλάς. Ἀλλ' ἔπειτα, ἀποτείνομαι πρὸς ἐκείνους τυχὸν, οἵτινες ἤθελον φρονεῖ νὰ περιπλέξωσι λόγῳ τοι-

αὐτῆς περιστάσεως τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι νὰ φέρω τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ προοιμίου μου.

« Οἱ λαοὶ εἶπα, θὰ ἦναι διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη δοῦλοι, θὰ ἦναι δυστυχεῖς, διότι, ἢ δὲν ἠξεύρουσι νὰ ὑπερασπίσωσι τὰς ἐλευθερίας των, ἢ διότι εὑρίσκονται ἀπατεῶνες, οἵτινες τὰς προδίδουσιν.»

Ὅταν τοσάκις ἐλάλησα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ναυτικοῦ μας, ὑπὲρ τῆς ἐμψυχώσεως τοῦ στρατιωτικοῦ μας, ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ ἔθνους μας, νομίζει τις ὅτι ἔκαμα ἁπλᾶ φαντασίας παίγνια, ἢ ὅτι ἐλάλησα παιδιᾶς χάριν; Ἰδοὺ, διὰ τοιαύτας σπουδαίας καὶ μεγάλας αἰτίας, ἐλάλησα πάντα ταῦτα. Δεκαὲξ πλοῖα, εἶτα ἄλλοτε εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου ὑπὲρ τῆς ναυτικῆς μας δυνάμεως, δεκαὲξ πλοῖα εἰς τὴν μάχην τοῦ Τραφαλγὰρ ἀνέδειξαν τὴν Ἀγγλίαν ἄνασσαν τῶν Ὠκεανῶν· ἐνθυμεῖσθε, ἴσως, εἶπα κατὰ συνέπειαν, τάχα ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ μίαν ἡμέραν δεκαὲξ πλοῖα ὡς ἐκεῖνα τοῦ Τραφαλγάρ !!!.. Ποῖον ἔθνος ἄλλο, μηδ' αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ἐξαιρουμένης, δύναται νὰ ἔχῃ ναύτας τόσον τολμηροὺς καὶ τόσον πολυαρίθμους, ὅσον αὐτὸ τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικόν;

Ἀντὶ νὰ μεμψιμοιρῶμεν μεταξὺ ἡμῶν, καὶ ἀντὶ ἀτυχεῖς τινὲς λαοὶ νὰ παλαίωσιν ἀκαίρως ἐναντίον τῶν δυνατῶν, ὡς τὰ κύματα τὰ συντριβόμενα ἐναντίον βράχων, ἔπρεπε νὰ στρέφωμεν ὅλοι ὅλην τὴν προσοχήν μας εἰς τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις μας, νὰ ἐνισχύσωμεν ἓν ναυτικὸν ἀνδρεῖον, νὰ ἐμψυχώσωμεν ἓν στρατιωτικὸν ἔνδοξον, διὰ νὰ καταστῶμεν πλέον ἰσχυροὶ, διὰ νὰ λαλῶμεν θετικώτερον ἀπέναντι ὅλων τῶν δυνάμεων· αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τῶν ποθούντων τὴν ἐλευθερίαν των· αὐτὸ εἶναι τὰ χρέος ἐκείνων τῶν δυσχεραινόντων διὰ τὴν ἀναξιοπάθειαν τῶν λαῶν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, πεποιθὼς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρίαν, ἀπέκρουσα καὶ ἀποκρούω πάντοτε τὴν ἐπέμβασιν πάσης ὁποίας δήποτε δυνάμεως ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος μας. Ἡ πατρίς μας εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματά της πρέπει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν διέξοδον.

Διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ξένος τις, προκειμένου λόγου περὶ τῶν προσφύγων Ἑπτανησίων, ἔγραψεν ἢ εἶπεν « Πῶς, ἡ Ἑλλὰς θέλει γενῇ καταγώγιον τῶν κακούργων; » Λέγω ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ ἔθνους. Ἡ Ἑλλὰς, ἡ γεννέτειρα τῶν ἐθνῶν, ἡ Ἑλλὰς, ἡ ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων, ἡ Ἑλλὰς, ἡ ἀρχαία μήτηρ τῆς ἐλευθερίας, δέχεται φιλοστόργως εἰς τοὺς μητρικοὺς κόλπους της ὅλους τοὺς λαούς. Ὅλων τῶν λαῶν αἱ καρδίαι ἔπαλλον ἄλλοτε

διὰ τὴν ἀνέγερσίν της, καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουσιν ἀναντίρρητα δικαιώματα εἰς τὴν μητρικὴν στοργήν της. Ἂς ἔλθωσιν, ὄχι μόνον οἱ ὁμογενεῖς Ἑπτανήσιοι, ὄχι μόνον οἱ Ἀλβανοί, ἂς ἔλθωσι καὶ οἱ ἀτυχεῖς Ῥωμαῖοι, οἱ Οὐγγροι τυχὸν καὶ οἱ Γερμανοί· ὅλοι οἱ λαοί, ὅσοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς γλυκείας ἐλευθερίας των. Κακοῦργοι δὲν εἶναι ὅσοι, διὰ τῆς πλέον ἱερᾶς αὐταπαρνήσεως, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν· ὁ ἀγὼν τῆς ἐλευθερίας εἶναι ὑπόθεσις κοινή· ἂς ἔλθωσι, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ συναγωνισθῇ μαζύ των. Ἦλθον οἱ Ῥωμαῖοι, ἦλθον τὰ ἔθνη ἄλλοτε καὶ τὴν κατέκτησαν, ἂς ἔλθωσι σήμερον νὰ εὑρῶσιν εἰς τοὺς γενναίους κόλπους της ἄσυλον, παρηγορίαν· αὐτὰ εἶναι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰ λαμπρὰ αἰσθήματα.

Ὅσον διὰ τοὺς ἀδελφούς μας Ἑπτανησίους, ὅλαι αὐταὶ αἱ μεταξύ μας ἐγκλήσεις τί ὠφελοῦσιν εἰς αὐτούς!! Θέλομεν εἰλικρινῶς νὰ τοὺς γενῶμεν χρήσιμοι; Θέλετε νὰ τοὺς συνδράμωμεν πραγματικῶς; Ἔλθετε... Ἐν τῶν δύω γενναίων ἔργων μένει νὰ πράξωμεν· ἢ νὰ δώσωμεν χεῖρα πρὸς αὐτούς, καὶ νὰ ἄρωμεν κοινὸν τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των ἀγῶνα, ἢ νὰ παραστάθῶμεν καὶ νὰ μεσολαβήσωμεν ἡμεῖς ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον ἐνώπιον τῆς Ἀγγλίας φιλικῶς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των. Τὸ πρῶτον βεβαίως δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ φρονήματά σας, ὡς πρὸς μίαν φιλικὴν δύναμιν, ὁποία εἶναι ἡ Ἀγγλία· τὸ δεύτερον θέλει σᾶς φανῇ παράδοξον, ὡς πρωτότυπον καὶ πρωτοφανές. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχήν σας καὶ λέγω· ἡ πρᾶξις αὕτη ὅσον θέλει φανῇ παράδοξος, ἄλλο τόσον θέλει εἶσθαι γενναία καὶ μεγαλοπρεπής, ἀξία ὡς πρός τε τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον τῆς πατρίδος μας, καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐνεστὼς μεγαλεῖον τῆς Ἀγγλίας. Ἔλθετε νὰ ζητήσωμεν τὴν Ἑπτάνησον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν! Οἱ ἐπαναστατήσαντες Ἑπτανήσιοι ἤλπισαν ἐπὶ ματαίῳ εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν μεγάλων δυνάμεων· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, καίτοι μικρὰ, εἶναι μόνη πρὸς τοῦτο καταλληλοτέρα, καὶ ἔχει πλειότερα συμπαθείας δικαιώματα εἰς τὴν γενναιόφρονα Ἀγγλίαν. Ἡ Ἑλλὰς θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην δύναμιν, ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ φιλικὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς μήτηρ ἱκετεύουσα καὶ θέλει τὴν εἰπῇ—« Πρὸς χάριν! Δός μοι τὴν ἀγαπητήν θυγατέρα μου ». Νομίζετε, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ θελήσῃ ν' ἀπορρίψῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀθῴαν καὶ ἱερὰν ταύτην αἴτησιν... Τοὐλάχιστον, ἂς μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτὸ τὸ ἔνδοξον βῆμα τῆς Ἑλλάδος!

Ἡ πρότασις, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ βουλευτὴς Θήρας ὡς ἀρί-

νοισα μῶμον εἰς τὸ ἔθνος, ποτὲ δὲν πρέπει οὐδὲ ὑπ' ὄψιν νὰ λεφθῇ. Αὕτη, αὕτη εἶναι ἡ περὶ Ἑπτανησίων ἐπὶ τοῦ παρόντος γνώμη μου, χωρὶς δὲ νὰ δέχωμαι κανένα ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τινὰ περιορισμόν. Εἰς τὴν γνώμην μου αὐτὴν, πεποιθὼς εἰς τὰ γενναῖα καὶ λαμπρὰ αἰσθήματά σας, ἐπικαλοῦμαι τὴν ψῆφόν σας, ὅπως συσταθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ πραγματικῶς διὰ ἐκτάκτου ἀποστολῆς ἡ μεσολάβησις αὕτη.

Διστάζει τάχα τις; ἤθελεν εἶσθαι τάχα ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τοῦτο ῥῆξις τις; Μήπως δὲν ἐννοῇ ἡ Ἀγγλία, ὅτι, ἂν δὲν τὸ εἴπωμεν μὲ τὰ χείλη, τὸ λέγομεν ὅμως πάντοτε μὲ τὴν καρδίαν; Ἔλθετε λοιπὸν καὶ ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ἡ ἱστορικὴ καὶ λαμπρὰ αὕτη πρᾶξις, καθ' ὁπωσδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἀποβῇ, θέλει εἶσθαι διὰ τὴν Βουλὴν, διὰ τὸ ἔθνος ὅλον, εἰς ἀμαράντινος δόξης στέφανος.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς, ὅτι ἐρωτᾶται, ἐνῷ ὁ πρόεδρος, ἀνακεφαλαιόνων τὴν συζήτησιν ἐξετίθου, ὅτι ἐξ αὐτῆς συνάγεται ὡς ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν προσφυγόντες Ἰόνιοι εἰσὶν ἐλεύθεροι παντὸς περιορισμοῦ, ἐξεθηκέτις, ὅτι, ὑπαρχούσης εἰς τὴν βουλὴν ἀναφορᾶς περὶ κακώσεων ἐπενεχθεισῶν εἰς αὐτούς, ἀγνοοῦμέν τινας νὰ πιστεύσωμεν, ὁμολογησάντων μάλιστα τῶν ὑπουργῶν, ὅτι προσδιωρίσθη αὐτοῖς τόπος διαμονῆς.

Ἐνστάντος δὲ τοῦ τε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐρρέθη, καὶ ὅτι ὁ τοιαῦτα εἰς αὐτοὺς ἀποδοὺς ὀφείλει ν' ἀνακαλέσῃ τὴν πρόσαψιν ταύτην· βεβαιοῦντος δὲ καὶ τοῦ προέδρου, ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑπουργῶν ὡμολόγησεν, ὅτι προσδιωρίσθη εἰς τοὺς Ἰονίους τόπος διαμονῆς. Εἰς μὲν παρατήρησεν, ὅτι δὶν εἶπε μὲν τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, εἶπεν ὅμως, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει συντρέξει τοὺς μὴ ἀκούσοντας τῶν συμβουλῶν της· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀντεῖπεν, ὅτι οὐδὲ τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ὀφείλει νὰ συντρέχῃ ἀλλαχοῦ τοὺς πρόσφυγας, ἀλλ' ἐκεῖ ἔνθα δύναται· καὶ ὅτι, καὶ τοι εὐτελῶν ὄντων τῶν πρὸς συνδρομὴν τῶν προσφύγων τεταγμένων ποσῶν, οὐδέποτε ὅμως θέλει ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων συνδρομήν της, ὡς ἐπίσης δὲν ἠρνήθη αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς τελευταίους εἰς Πάτρας προσορμισθέντας 60 Ἰταλοὺς πρόσφυγας.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἡ βουλὴ εὐχαρίστως ἤκουσε τῶν ὑπουργῶν, ὁμολογησάντων ὅτι εἰς οὐδένα περιορισμὸν ὑπέβαλον τοὺς πρόσφυγας Ἰονίους, καὶ, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ὑπο-

βληθῶσιν εἰς τοιοῦτον κατόπιν, πρέπει αὕτη ν' ἀποφανθῇ, ὅτι οὐδέποτε θέλει ἀνεχθῇ τοῦτο.

Καὶ ἄλλου ἐκθέντος, ὅτι δὲν ἠγόρευσεν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἵνα μὴ ἐπὶ μᾶλλον ἀπασχολήσῃ τὴν βουλὴν, ὑποστηριξάντων τῶν ἀγορευσάντων τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδίας ὑφ' ὧν πάντες ἐμπνέονται· προκειμένου δ' ἤδη νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν θέμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, τῶν ἀγορευσάντων τὰς αὐτὰς ἐπὶ τούτου ἐπιθυμίας ἐχόντων, καὶ τὸ ὁποῖον ὑποβαλλόμενον εἰς ψηφοφορίαν ἀποβάλλει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀναμφισβητήτου ἣν ἔχει, προτείνει ν' ἀπέχῃ ἡ βουλὴ πάσης ψηφοφορίας, νὰ μεταβῇ δὲ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, θεωρουμένου αὐτοφανοῦς καὶ ὁμολογουμένου τοῦ ψηφοφορηθησομένου θέματος. Καὶ ὅτι ἀποκρούει τὴν ὕφεσιν, τὴν ὁποίαν ὑπέδειξεν εἷς τῶν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀγορευσάντων, εἰπὼν, ὅτι *εὐχαριστεῖ τοὺς ὑπουργοὺς, ἂν εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς παραβάσεως τῶν νόμων προῆλθον, ἵνα τὴν Ἀγγλίαν περιποιηθῶσι*· διότι φρονεῖ, ὅτι οὐδεμία κυβέρνησις, ὅσον μικρὰ πρὸς ἄλλην τινα καὶ ἂν ᾖναι, οὐδέποτε δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς παραχωρήσεις τοιαύτας ὑπὲρ ἄλλης· ταύτην δὲ τὴν ὕφεσιν πρέπει καὶ ἡ βουλὴ ν' ἀποκρούσῃ. Μετὰ τὸν προαγορεύσαντα δ' ἀρνηθέντα, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἠνώει διὰ τῶν ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἐκτεθέντων.

Ὁ Πρόεδρος ἐπρόβαλεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ἑξῆς, «ὅτι ἡ βουλὴ, σχετικῶς μὲ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ συντάγματος, τῶν κειμένων νόμων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, θεωρεῖ ἐλευθέρους παντὸς περιορισμοῦ τοὺς πρόσφυγας Ἰονίους.»

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτου εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι εἰσὶν ἀντικείμενά τινα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε πρέπει νὰ τίθενται εἰς ψηφοφορίαν· διότι ὑποτίθεται ὅτι οὐδεὶς ἔχει ἐναντίαν ἰδέαν· ἄλλος δὲ ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ὡς ἐξαγόμενον τόδε. «Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα καὶ τῶν ὑπουργῶν, καὶ ἰδοῦσα, ὅτι δὲν ἐγένετο ἐκτοπισμός τις κηρύσσει, ὅτι δὲν ἔχει ἐπί τινος ν' ἀποφανθῇ.» Ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι δύο ἐγεννήθησαν ζητήματα ἐκ τῆς συζητήσεως· ἂν ἐγένετο ἢ οὐ ἐκτοπισμός τις, καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἀλληλογραφία τις περὶ τούτου μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς πρεσβείας, ἡ δὲ βουλὴ ἐφ' ἑκάστου τούτων πρέπει ν' ἀποφανθῇ.

Καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ συζήτησις περιεστράφη ἐπί τε τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος· εἶναι δ' ἀναγκαῖον ἐφ' ἑκάστου νὰ προκαλεσθῇ ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ βουλὴ πληροφορηθεῖσα, ὅτι ἐγένετο ἐκτοπισμὸς τῶν προσφύγων Ἰονίων, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου πληροφορίας· ὄντος δ' ἤδη ταύτας αὐτοῦ, πρέπει ν' ἀποφανθῇ ἂν ἀρέσκηται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐνεργηθέντα. Ἐπρότεινέ τις, ὅτι ὡς ἐξαγόμενον, εἰς τὸ ὁποῖον πάντες συμφωνοῦσι καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθὲς πόρισμα τῆς συζητήσεως πρέπει νὰ τεθῇ, ὅτι ἡ *Βουλὴ, συμπεριζομένη πληρέστατα πάντα τὰ ὑπὲρ τῶν Ἰονίων καὶ τῶν ἄλλων εἰς τὴν Ἑλλάδα προσφύγων λεχθέντα, μεταβαίνει εἰς τὸ ἑπόμενον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως.*» Ἡ πρότασις δ' αὕτη ἐγένετο ὑπὸ πάντων δεκτὴ, ὁμοψήφως καὶ ὁμοθυμαδὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποφηναμένων.

Ἐνῷ δὲ ἀνήγγελλεν ὁ Πρόεδρος ἀντικείμενον ἑπόμενον συζητήσεως τὰς γενομένας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐπερωτήσεις, περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνεργουμένων, ἐζητήθη ἡ ἐπὶ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς τρίτης ἀναβολὴ αὐτῆς, τὴν ὁποίαν καὶ ἐνέκρινεν ἡ βουλὴ· ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἐδ. Μ. Παρίσης.
Λ. Σ. Δανόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΘ'.

Τῆς 9 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ἀπόντων δὲ μόνων τῶν Κ. Σταύρου Γρίβα, Γ. Κονδύλη, Μ. Βαλέτα, Ι. Ζάρκου, Ν. Κορφιωτάκη, καὶ Μ. Χ. Μελέτη, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθησαν ὡς ἀντικείμενα συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν γενομένων παραπόνων, κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα μεταβατικοῦ σώματος ταγματάρχου Κ. Τσίνου, ἡ ἐφ' ὁμοίων τοῦ πολίτου Ζαρβάνου κατὰ τοῦ ἀσυνόμου Ναυπλιέων καὶ τοῦ ἐκεῖ φρουροῦντος ὑπομοιράρχου, καὶ τέλος ἡ ἐπὶ τῶν γενομένων ἐπερωτήσεων περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν· πρὶν δ' ἡ προβῇ ἡ βουλὴ εἰς ταῦτα, ἐξέθηκέ τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ κατέδειξε τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν διατάξεων αὐτοῦ,

μὴ δυνηθείσης πολλάκις τῆς βουλῆς νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ πρὸς ταύτην ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν· ὅτι, καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ αὐτῇ, ἡ αὐτὴ ἔλλειψις κατεδείχθη ἐν ταῖς τοῦ κανονισμοῦ διατάξεσιν, ἐφ' ᾧ καὶ τελευταίου μετερρύθμισαν τὰς περὶ ἀπόντων κανονιστικὰς διατάξεις, συμπληρώσαντες αὐτάς· καὶ ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυουσῶν, καταδειχθεισῶν ἐπίσης ὡς ἐλλιπῶν ἀτελῶν, προτείνει τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν παραδιδοὺς εἰς τὸ προεδρεῖον συνιστᾷ ὡς κατεπείγουσαν.

Προβάσης δὲ τῆς βουλῆς εἰς τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι, καὶ πρὶν ἡ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον παρὰ τῆς βουλῆς αἱ πρὸς αὐτὴν ἐπισταλεῖσαι ἀναφοραὶ, κατὰ τὰς διαγωγὰς τῶν εἰς τινα μέρη τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος σταθμευόντων ἀποσπασμάτων τοῦ πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας τεταγμένου μεταβατικοῦ, εἶχε λάβει τοιαύτας καὶ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ εἶχεν ἐνεργήσει ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸ καθῆκον. Ὅτι ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενομένη στάσις κατεπαύθη μὲν τότε, συνέβησαν ὅμως μετ' αὐτὴν, πολλαχοῦ τῶν κωμῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτὴν γειτνιαζουσῶν, ἱκανοὶ λῃστεῖαι συνοδευθεῖσαι μὲ ἄλλας ἀπανθρώπους πράξεις, καὶ, ὡς πάντες ἐνθυμοῦνται, συμμορίαι λῃστρικαὶ ἐκ πεντήκοντα καὶ πλέον μελῶν συγκείμεναι τρομερὰς λῃστρικὰς πράξεις ἐνήργουν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, κώμας ἐλεηλάτουν, καὶ τὴν συγκοινωνίαν, οὐ μόνον τὴν τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν ταῖς κώμαις οἰκιῶν, εἶχον διακόψει. Καὶ ἔλαβε μὲν ἡ Κυβέρνησις, πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ τούτου, ἀκμάσαντος κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώμβριον καὶ Νοέμβριον, τὰ συνήθως μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν περιστάσεσι τοιαύταις λαμβανόμενα μέτρα, τοὺς τε ὑπάρχοντας σταθμοὺς τῆς ἐκεῖ φρουρούσης στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐνισχύσασα καὶ ἄλλην πρὸς ταύτην δύναμιν πέμψασα, καὶ ταῖς διοικητικαῖς καὶ δημοτικαῖς ἀρχαῖς ἐντειλαμένη ἵνα μετὰ σπουδῆς συντρέχωσι τὰς τὴν λῃστείαν καταδιωκούσας δυνάμεις· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀνεπαρκῆ κατεδείχθησαν μηδὲν παραγαγόντα ἀποτέλεσμα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ λῃστεία ἐλάμβανεν οὕτω σοβαρὸν χαρακτῆρα, καὶ, λόγου περὶ αὐτῆς γενομένου καὶ ἐν ταῖς τὴν Ἑλλάδα προστατευούσαις δυνάμεσιν, εἶχε δοθῇ παρ' αὐτῶν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα, περὶ τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἀμφότεραι αἱ ὅμορροι

ἐπικράτειαι ἔχουσιν, ἵνα ἀμοιβαίως ἐκ τῶν χωρῶν των καταδιώξωσιν αὐτὴν, ὅπως οὕτω καταπαύσωσιν αἱ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὁμόρων τούτων ἐπικρατειῶν γινόμεναι κατ' ἀλλήλων ἀντεγκλήσεις περὶ τῆς ὑποβαλλούσης τὴν λῃστείας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἅμα τούτων λαβοῦσα γνῶσιν, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἀπείσῃ πρώτη, ἵνα λάβῃ αὐστηρὰ πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς μέτρα· ἐφ' ᾧ καὶ ἐκ τοιούτων ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν πολιτικῶν λόγων ὁρμωμένη, ἐσχημάτισε τὴν 3. Φεβρουαρίου 1849 σῶμα μεταβατικὸν, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἔταξε τὸν ταγματάρχην Κ. Τσινον. Τὸ σῶμα τοῦτο ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ διελθῇ πάσας τὰς ἐπαρχίας καταδιῶκον τὴν λῃστείαν, νὰ φθάσῃ μέχρις ὁρίων, καὶ νὰ λάβῃ πάντα τὰ πρὸς τὴν καταστολὴν αὐτῆς τείνοντα μέτρα· καὶ ἀληθῶς οὕτως ἔπραξε. Μετὰ τοῦτο δ' ἀρικόμενον εἰς Λαμίαν, ἐν ᾗ προσδιώρισε τὴν ἕδραν αὐτοῦ ὁ διευθύνων αὐτὸ ταγματάρχης, διῃρέθη αὖθις εἰς ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα, ἐξελθόντα αὖθις εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, οὐ μόνον κατέστειλαν ἀλλὰ καὶ ἐξέλειψαν αὐτήν· ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ Τουρκία περιῆλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην, νὰ λάβῃ τελεσφόρα ἐπίσης κατ' ἀμοιβαιότητα μέτρα, εἰσὶ δὲ τοιαῦτα τὰ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν μεθορίων Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν ληφθέντα, ὥστε καθ' ἅπασαν τὴν Ἤπειρον ἡ μεγίστη ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ. Καὶ ὁ χαρακτὴρ προσέτι τῆς λῃστείας ταύτης δὲν ἦτον ὅλως ἁπλοῦς· διότι, ἂν δὲν ὑπῆρχον πλάγιοι σκοποὶ, μετεῖχεν ὅμως αὐτῆς ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀτόμων, ἄλλα ἴσως προτιθεμένων ἡ ὠφέλη ἐξ αὐτῆς προσδοκώντων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἦτον ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶσι τοσοῦτον πολυμελεῖς λῃστρικαὶ συμμορίαι· τὰ κατὰ τῆς λῃστείας δὲ διαταχθέντα μέτρα δυσηρέστησαν, ὡς ἐπόμενον, τούτους, ἐξ οὗ, ἅμα ταῦτα μέτρα δυσηρέστησαν, ὡς ἐπόμενον, τούτους, ἐξ οὗ, ἅμα τῇ ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν τοῦ ταγματάρχου, φωναὶ πολλῶν δυσχερανόντων ἐπὶ τούτῳ ἠγέρθησαν, καὶ ἐνέργειαι κατ' αὐτοῦ οὐ μικραὶ ἐγένοντο. Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἔκθεσις τῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μεταβατικοῦ τούτου, καθ' οὗ αἱ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσασαι ἀναφοραὶ ἐδόθησαν· πρὶν δ' ἡ προβῇ τις, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐκτεθῶσι καί τινα περὶ τῆς ἐν γένει εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν. Τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅμοιον μὲ τὸ πρὸ μικροῦ ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύον καὶ νῦν αὖθις καθιερωθὲν ἐν αὐτῇ, καθ' ᾧ διοικητικήν τινα συγκέντρωσιν, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δίδωσι πᾶσαν ὤθησιν, αὐτὴ ἄρχεται καὶ αὐτὴ περαιόνει πᾶσαν ἐνέργειαν· κατ' αὐτὸ ὅμως ὑπολείπεται μέρος τι ἐλευθέρας ἐνερ-

γείας καὶ εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς· ἐφ' ᾧ καὶ τῆς ἐν γένει μὲν ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως ἡ εὐθύνη ὅλη βαρύνει τοὺς ὑπουργούς, τῶν δὲ πράξεων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐλευθέρα ἐνέργεια ἀρέθη εἰς αὐτὰς διὰ τῶν νόμων, ἡ εὐθύνη βαρύνει αὐτὰς τὰς ἀρχάς, ὀφείλοντος μόνον τοῦ ὑπουργείου νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ πράξεις αὗται δὲν εἶναι παραγόμενον τῶν παρ' αὐτοῦ δοθεισῶν αὐταῖς ὁδηγιῶν, καὶ ὅτι ἀδιαλείπτως ἐξήσκει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως, ζητοῦν τοὺς λόγους αὐτῶν, ἵνα τιμωρήσῃ τὰς κατὰ παράβασιν νόμου τινος ἐνεργησάσας. Γενομένων παραπόνων κατὰ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ἀποσπασμάτων, ἡ βουλὴ, ἡ δυναμένη νὰ ἐξελέγχῃ πάσας τὰς κυβερνητικὰς πράξεις, δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ μάθῃ, ἂν ἐπράχθησαν τοιαῦτα καὶ ὑπὸ ποίων, ἂν ἐπράχθησαν κατὰ συνέπειαν ὁδηγιῶν τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐλευθέρας αὐτῶν ἐνεργείας, καὶ, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιστάσει, ἂν ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἔπραξεν ὅσα τὸ καθῆκον ὑπηγόρευεν εἰς αὐτήν· διὰ τοῦτο γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὴν ἤδη, ὅτι, περιελθόντων διαφόρων ἀκουσμάτων εἰς αὐτὴν περὶ πράξεων τοιούτων, ἐξέδωκεν ἀμέσως διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ 10 Ἰουνίου ε. ε., δι' ἧς ἐν γένει ὑπεδείκνυεν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ μεταβατικοῦ τούτου τὸ καθῆκον αὐτοῦ, καὶ, ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν διαδοθέντων, καθίστα αὐτὸν προσεκτικὸν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀποσπασμάτων. Παραπονεθέντος δὲ κατόπιν, δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, Βεργιανίτου τινὸς, ὅτι ἀπὸ Θηβῶν ἀπήγαγον αὐτόν τε καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τὸν Τσίνον ἀποσπάσματα εἰς Λαμίαν, ἐξέδωκε τὸ ὑπουργεῖον ἑτέραν πρὸς τὸν ταγματάρχην Τσίνον ἐπισημειωτικὴν διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ δι' ἧς, καταδεικνύον αὐτῷ τὸ παράνομον τοιούτων πράξεων, διέτασσεν αὐτὸν νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ἀπαχθέντας ἂν ἀληθῶς ἀπήχθησαν· ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ταγματάρχου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ ἀναφορᾶς αὐτοῦ, ὅτι ἀπέλυσε τοὺς ἀπαχθέντας τούτους πολίτας, ἅμα ἐν Λαμίᾳ ἀφιχθέντας, καὶ τρίτην ἐπέστειλε τὸ ὑπουργεῖον διαταγὴν εἰς αὐτὸν, τὴν ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ δι' ἧς ἀπηγόρευε ῥητῶς τὴν τοῦ λοιποῦ ἐνέργειαν πράξεων τοιούτων εἰς τὸν νόμον ῥητῶς ἀντιβαινουσῶν. Τὸ ὑπουργεῖον ἔτι, μαθὸν ἐκ φήμης, ὅτι ὁ διοικητὴς οὗτος τοῦ μεταβατικοῦ διέταξεν ἢ προέθετο νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτόπισιν τῆς οἰκογενείας τοῦ στασιαστοῦ Βελέντσα, ἵνα μὴ

τυχὸν ὑποθάλπῃ αὐτὸν προσφεύγοντα ἐν αὐτῇ ποτε, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ διαταγὴν, δι' ἧς οὐ μόνον ἀπηγόρευεν ἐκτοπισμὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὴν δι' αὐτοῦ γεννησομένην παρανομίαν κατεδείκνυεν· εἰς ταύτην δ' ἀπήντησεν ὁ ταγματάρχης οὗτος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ ἀναφορᾶς του, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἐνηργήθη, οὐδέ τις διενοήθη νὰ διατάξῃ μέτρον τοιοῦτον. Πληροφορηθὲν κατόπιν τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ὁ ὑπομοίραρχος Ἀνδρέας Κάππας περιέπεσεν εἰς ἀθεμίτους πράξεις, διέταξε διοικητικὰς κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις, καὶ, συναχθείσης ἐξ αὐτῶν ἀποχρώσης πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν ὕλης, τὸ ὑπουργεῖον ἀπέστειλε τὰς ἀνακρίσεις εἴς τε τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἵνα ἐνεργηθῶσι μὲν ὑπὸ τοῦ πρώτου διοικητικῶς τὰ προσήκοντα, παραγγελθῇ δ' ὑπὸ τοῦ δευτέρου ὁ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐπιλάβηται τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ, καὶ οὕτως ὁ ὑπομοίραρχος παρεπέμφθη εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ἀνενεγκόντος δὲ τοῦ τε νομάρχου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ ἄλλων ἀρχῶν, ὅτι ὁ ὁδηγὸς Φούρλης κατέπραξεν ἄλλας τινας ἐπίσης παρανόμους πράξεις, τὸ ὑπουργεῖον ἀμέσως, οὐ μόνον διεβίβασε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἵνα παραγγελθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ καταδιώξῃ αὐτὸν ποινικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν τῆς ὑπηρεσίας, προαγγείλαν ὅτι δὲν θέλει ἐγκρίνει τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ πέραν τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς τῆς διαταγῆς του· μ' ὅλον ὅτι δὲ ὁ ταγματάρχης, δι' ἐγγράφου του χθὲς παραληφθέντος, καταψεύδει τὰ κατὰ Φούρλη ὑπὸ τοῦ νομάρχου γραφέντα, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλει ἀνακαλέσει τὰς πράξεις του ταύτας, περιμένον νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν, ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς κατὰ Φούρλη κατηγορίας ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου. Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τά τε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνακοινωθέντα καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαι αὐτοῦ· τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς δὲ εἰς αὐτὸ διευθυνθείσας ἀναφορὰς, ἐκτιθείσας ὡρισμένας τινὰς πράξεις τῶν ἀποσπασμάτων τούτων, ἐφ' ὧν ἐζητοῦντο ὑπὸ τῆς βουλῆς πληροφορίαι, ἐπέστειλε πάσας τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸν ῥηθέντα ταγματάρχην, ἵνα δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας· ἀλλ' οὗτος μὲν ἐπέστειλεν εἰς αὐτὸ ἀναφοράν, ἥτις, γραφεῖσα ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγανακτήσεως, τὴν ὁποίαν εὐλόγως αἰσθάνονται οἱ ἐκτελοῦντες μὲν πιστῶς τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὑπάλληλοι ἀδίκως δὲ κατηγορούμενοι, δὲν φέρει τοὺς χαρακτῆρας τῆς εὐσχημοσύνης καὶ διὰ τοῦτο δὲν τίθεται ὑπ' ὄψιν τῆς βουλῆς· ὁ δὲ Νομάρχης Ἀκαρνανίας,

εἰς ὃν ἀνετέθη τὸ καθῆκον νὰ ἐξετάσῃ ἐπίσης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν παραπόνων, ἀπήντησε μὲν, ὑπέβαλεν ὅμως ἀτελεῖς πληροφορίας, ἀποτελουμένας μόνον ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν παθόντων. Ἐξ ὅλων τούτων δὲ συνάγεται, ὅτι εἶναι μὲν βέβαιον ὅτι τὰ ὑπὸ τὸν ῥηθέντα σωματάρχην ἀποσπάσματα περιέπεσαν εἰς τινα ἀτοπήματα, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐξακολούθει πάντοτε ἐξασκοῦν τὴν ἐπιτήρησιν, τὴν ὁποίαν ὤφειλεν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ, ἀφ' οὗ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὸ αἱ ἐνεργηθησόμεναι συμπληρωτικαὶ ἀνακρίσεις, θέλει διευθύνει πάσας εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐπιλάβηται τῆς καταδιώξεως παντὸς παρανομοῦντος. Δὲν ὑπεβλήθησαν δὲ μόνον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοιαῦται ἀναφοραί, κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ῥηθέντος ταγματάρχου, ὑπεβλήθησαν ἔτι εἰς αὐτὸ καὶ πολλαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναφοραί, δι' ὧν διατείνονται οἱ ἀναφερόμενοι, ὅτι καλή τε καὶ ἐπαινετὴ ὑπῆρξεν ἡ τῶν ἀποσπασμάτων τούτων διαγωγὴ, καὶ εὐχαριστοῦσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Κυβέρνησιν· φέρουσι δ' αἱ ἀναφοραὶ αὗται ὑπογραφὰς πεντήκοντα καὶ ἑξήκοντα καὶ ἔτι πλέον. Ἐν τοσούτῳ ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις προέθετο, τὸ μεταβατικὸν τοῦτο συστήσασα, ἐπραγματοποιήθη, διότι ἡ ληστεία ἐξηλείφθη· θέλει δὲ διαρκέσει ἡ διατήρησις αὐτοῦ, ἐν ὅσῳ νομισθῇ ἀναγκαία ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, μηδὲ χαλαρωτάσης ποτὲ τὴν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἐπιτήρησιν, μηδ' ἀνεχθησομένης ποτὲ νὰ χαλαρώσῃ αὐτήν.

Μετὰ τοῦτον ἐξεθηκεν ἔτερος, ὅτι ὁ ἀγορεύσας ὑπουργὸς ὤφειλε μὲν νὰ ἀρίσῃ ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκτεθειμένα τὰ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἔκαμε χρῆσιν ἀγορεύων, ἵνα λάβωσιν αὐτὰ ὑπ' ὄψιν οἱ ἀγορεύσοντες βουλευταί· καλῶς δ' ἔπραξεν ἀρτιρέσας καὶ ταῦτα, διότι, ἂν γένηται προσκόμισά τις χρῆσις αὐτῶν, ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσι ταῦτα πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν βουλὴν, ὅπως σπουδάσωσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ θέλοντες, ὡς ὠφείλετο τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ οὐδὲν ἄλλο συνήγαγεν, ἢ εὐγενῆ τινα συναίσθησιν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν διαδοθεισῶν κακώσεων καὶ βασάνων διότι, καὶ τοι προτεθεὶς νὰ καλύψῃ τὰς παρανομίας τῶν μεταβατικῶν τούτων, ὑπεδείξας ὅμως τὴν εὐγενῆ λύπην, τὴν ὁποίαν ἔτι τοῖς πραχθεῖσιν ἠσθάνθη, ἐβεβαίωσε τὴν βουλὴν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν διαδοθέντων. Ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ σχηματισμοῦ μεταβατικοῦ ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Τσίνον ἐπῆλθε καὶ εἰς ἄλλους ὑπουργοὺς, προκατόχους τοῦ νῦν διατελοῦντος, γνωρίζοντας τὴν περὶ τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας χρησιμότητα τοῦ ἀνδρός· καὶ αὐτὸς δὲ (ὁ

ἀγορεύων) ὑπουργὸς ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διώρισεν αὐτὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ τοιαύτῃ, ὅταν ἡ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ληστεία εἶχε ῥυθμισθῇ εἰς τὴν ἀκμὴν αὐτῆς· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος προέβη εἰς παρανομήματα τοιαῦτα, τότε, καὶ τοι ἐκτιμῶν τὴν χρησιμότητα τοῦ ἀνδρὸς, ἀνεκάλεσεν αὐτὸν καὶ διώρισεν ἄλλον. Καὶ ἀπέχων ἤδη νὰ ἐξηγήσῃ γνώμην τινα, ἐπὶ τῶν περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν ἐκτεθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀρχῶν, διότι αὗται ἀποτελοῦσι σοβαρὸν ζήτημα ἄξιον προμελέτης, ἀναγνωρίζει μὲν τὴν ἀνάγκην τὴν μέτρον τοιοῦτον ἐπιβαλοῦσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν· οὐδέποτε ὅμως θέλει παύσει δυσχυριζόμενος, ὅτι, ὅταν ἡ κεντρικὴ ἐξουσία, πληροφορουμένη περὶ τῆς ἐνεργείας παρανομημάτων τοιούτων, περιορίζηται μόνον εἰς παραπομπὰς ἁπλᾶς ἀναφορῶν, ἐπιδεικνύουσιν ἐπ' αὐτῶν κακῶς ἀνοχὴν ἀσύγγνωστον. Ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἀποστολῆς ταύτης τοῦ Τσίνου καταδεικνύμενον ἤδη ἀποτέλεσμα τῆς ἐξοντώσεως τῆς λῃστείας δὲν εἶναι καὶ πραγματικὸν· διότι οἱ λῃσταὶ, ὑπάρχοντος ἤδη ἐκεῖ αὐτοῦ, καταπτοηθέντες μᾶλλον ἐκ τῆς ὠμότητός του, τῆς δικαίως πάντας καταπτοώσης, ἐκρύβησαν, θέλουσιν ὅμως πάραυτα ἀναφανῆ, ἅμα τῇ ἐκεῖθεν ἀπομακρύνσει αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ἀναφανῆ πολλῷ πλείους, πολλαπλασιασθησόμενοι ἐκ τῶν κακώσεων καὶ βασάνων, τὰς ὁποίας αὐτὸς κατέπραξε, καὶ τῶν ὁποίων τὴν θεραπείαν εὐδαιμοῦ νὰ εὕρωσιν εὐδυνήθησαν οἱ παθόντες, ὅπου καὶ ἂν προσέτρεχον· εἶναι δὲ βέβαιον τοῦτο, καθ' ὅσον οὐδένα λῃστὴν ἐφόνευσε τὸ μεταβατικὸν, περιορισθὲν μόνον νὰ βασανίζῃ πολίτας. Ὅτα δὲ ἡ φωνὴ τῶν βασανισθέντων οὐδὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα, τότε ἀναγκαίως πρέπει νὰ εἰκασθῇ, ὅτι, ἐκτὸς τῆς ἐνταῦθα ὑπαρχούσης κυβερνήσεως, ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις μικρὰ, ἡ ὑπὸ τὸν Τσίνον, ἥτις καὶ τοι μικρὰ συστέλλει ὅμως τὴν ἐνέργειαν τῆς μεγάλης, ἀντὶ μηδενὸς ὀντιμῶσα τὰς διαταγὰς αὐτῆς. Καὶ ὅταν εἰς τοιαύτην ἀριχθῶσι τὰ πράγματα κατάστασιν, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ, ὁμολογοῦντες τὰ τρομερὰ παρανομήματα, συναισθάνωνται ἐν ἑαυτοῖς ἀδυναμίαν ἵνα περιορίσωσι τὴν ἐκτὸς τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας σχηματισθεῖσαν ἄλλην μικράν, ἀλλοίμονον τότε· διότι πρὸς τί ὠφελεῖ νὰ ὦσιν οἱ πολῖται ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τῆς μάστιγος τῆς λῃστείας, καὶ νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν τυραννίαν ἀξιωματικοῦ τῆς κυβερνήσεως, τολμῶντος πράξεις τοιαύτας, οἵας ἄλλοτε κατέπραξεν ὁ θρυλλούμενος Ἰσούφ — Ἀράπης; πρὸς τί ὠφελοῦσι ταῦτα, ὅταν τὰ ἱερὰ τῶν πολιτῶν δικαιώματα τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας κεῖνται ὑπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Τσίνου; Ταῦτα δὲν

εἶναι ὑπερβολαί· διότι, ἂν ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὄψεις τῆς βουλῆς αἱ περὶ τῶν τερατουργημάτων τοῦ εἰς Καρπενήσιον ὑπὸ τοῦ Τσίνου ἀποσταλέντος ὁδηγοῦ Φούρλη ἐκθέσεις τοῦ τε νομάρχου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ τοῦ μοιράρχου Φιλαρέτου, ὑπάρχουσαι ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν ἐπί τε τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων καὶ τοῦ ἀρχηγείου τῆς χωροφυλακῆς, θέλει πεισθῆ ἡ βουλή, ὅτι πᾶσαι αἱ φημισθεῖσαι βάσανοι ὑπῆρξαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Φούρλη τὰ πάνδεινα ἐν Καρπενησίῳ ἐπράχθησαν, μὴ παραλειφθείσης μηδὲ τῆς τρομερᾶς ἐκείνης βασάνου, τῆς ἐν τοῖς γυναικείοις σκέλεσι παρενθέσεως αἰλούρων. Τὴν προσαγωγὴν δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιμένει ζητῶν, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἄλλως νὰ ἔλθῃ ἡ βουλὴ εἰς ὁριστικήν τινα καὶ δικαίαν ἀπόφασιν. Ὅτι οὐδεὶς διατελεῖ διατεθειμένος νὰ κατενεχθῇ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας, ὑπὲρ αὐτῆς ὄντες καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωσιν αὐτὴν σεβαστὴν καὶ ἰσχυράν, προτίθενται, διὰ τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοιούτων πράξεων, νὰ ὑποδείξωσιν αὐτῇ τὰ ἡμαρτημένα, νὰ ἐνισχύσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ νόμου ἐνεργείας της, καὶ νὰ συντρέξωσιν ἔτι καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα ἴσως εἰσὶν εἰς τὴν πορείαν της παρεντεθειμένα· τῆς ἀσθενείας δὲ ταύτης τῆς κυβερνήσεως τίς ἄλλη μείζων ἀπόδειξις, ἢ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἐπὶ τῶν καταγγελθεισῶν βασάνων; Καρακλῆς τις, τὰ πάνδεινα ὑπὸ τοῦ Τσίνου πεθών, κατέφυγεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τοῦτο δ' ἠρκέσθη νὰ διατάξῃ μόνον τὴν ἀπόλυσίν του· ἀλλὰ τοιαύτη ἐνέργεια δὲν ἐνισχύει τὸν Τσίνον, ἵνα τολμήσῃ κατ' αὐτοῦ τούτου ἢ καὶ κατ' ἄλλων πολιτῶν ἔτι πλείω, ὅταν οὐδεμίαν ὑπέστη τιμωρίαν διὰ τὰς κατὰ τοῦ παραπονεθέντος πολίτου παρανόμους πράξεις του; Ὁ ἤπιος καὶ φιλόφρων τρόπος, καθ' ὃν ἡ κεντρικὴ ἐξουσία προσφέρεται διὰ τῶν ἐγγράφων της πρὸς τὸν Τσίνον, οἷος ὁ μεταξὺ ἀδελφῶν, δὶν ἐνισχύει αὐτὸν εἰς ἔτι μείζω παρανομήματα; Ἐν τῷ χωρίῳ Βοϊτσᾶς ἀφιχθέντα τὰ μεταβατικὰ ἀποσπάσματα, οὐ μόνον ἀπείρους κατέπραξαν βασάνους, ἀλλὰ, καὶ εἰς ἀργυρολογίαν ἐπιδοθέντα, ἀφήρεσαν πάντων τῶν κατοίκων τὴν περιουσίαν· παραπόνων εἰς τὸ ὑπουργεῖον γενομένων, διετάχθησαν τὰ ἀποσπάσματα νὰ ἀποδώσωσι τὰ ἁρπαγέντα εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν· τοιαύτη ἐνέργεια ἐνθαρρύνει τὸν Τσίνον ἢ τὸν ἀποκαθιστᾷ ἐκτὸς ἔτι ἑαυτοῦ, ἵνα τολμήσῃ ὅσα δὲν ἐτόλμησεν, ἀφ' οὗ, ἀντὶ νὰ τιμωρηθῇ ἀνθ' ὧν ἔπραξε καὶ ἀφῄρεσε, παραγγέλλεται μόνον νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἁρπαγέντα; Ἕτερός τις Γραβανιώτης ἀπέθανεν ἐκ τοῦ ἀνιλεοῦς ἐν Θήβαις δαρμοῦ, ὡς

δύναται νὰ μαρτυρήσωσι πάντες οἱ μετὰ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔχοντες ἀλληλογραφίας, καὶ ἰδίως οἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης· τί ἀντὶ τούτου ἐνηργήθη; Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ παρανομήματα τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅστις δύναται μὲν νὰ ᾖναι χρήσιμος, δὲν εἶναι ὅμως ὁ ἁρμόζων εἰς συνταγματικὴν πολιτείαν, καὶ εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς· τί δ' ἄλλο μείζονος ἀπελπισίας παραγωγὸν, ἢ νὰ ἀκούῃ τις νὰ λέγωσιν Ἕλληνες, ὅτι εἶσι δυστυχεῖς ὑπὸ τοιοῦτον πολίτευμα, καὶ ὅτι ἦσαν εὐτυχέστεροι ὑπὸ τὴν τουρκικὴν τυραννίαν; Εἰπόντος ἄλλοτε ἐν τῇ γερουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀσχολεῖται νὰ λάβῃ μέτρα θεραπευτικά, πάντες ὑπέλαβον τότε, ὅτι θέλει ἀνακαλέσει κἂν τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον· λέγοντος δὲ τώρα, ὅτι θέλει διαρκέσει τὸ μέτρον, τί δύναταί τις νὰ ὑπολάβῃ; Καὶ εἶναι μὲν δυνατὸν καὶ ἀναφοραὶ ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ ἐστάλησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλά τις δὲν δύναται νὰ συμπεράνῃ, πόσον εὐκόλως τοιαῦται δύνανται νὰ ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τὴν ἀπηνῆ αὐτοῦ ῥάβδον; Τελευτῶν ὁ ἀγορεύων ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν αἱ περὶ τῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ Φούρλη ἐκθέσεις τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ μοιράρχου, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς ἀπόφασίν τινα. Ὅτι, ἐκ τῶν ἐκτεθέντων μόνον συνάγεται, ὅτι ἡ τιμὴ καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖ νὰ μὴ βραδύνῃ ἐπὶ πλέον τὸ θεραπευτικὸν μέτρον, ὀφείλοντος μάλιστα τοῦ ὑπουργείου πρὸ πολλοῦ, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνηγγέλθησαν εἰς αὐτὸ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, νὰ ἀποστείλῃ καὶ ἐπιτροπὴν ἔτι, πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν· διότι, ἂν ἐλαχιστημόριον τῶν διαδοθέντων ἀληθεύῃ, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ἐπιτήδειος δι' ὑπηρεσίαν, καὶ ἡ βουλὴ αὐτὴ ἤθελεν ἀποφανθῇ ἤδη τοῦτο, ἂν, γνωρίζουσα τὸν κύκλον τῶν ἐνεργειῶν της, δὲν ἀπεῖχε τοιαύτης ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Καὶ ὅτι πρέπει ἤδη νὰ ἀναβληθῇ ἐπ' ἄλλην τινὰ συνεδρίασιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως φέρωσι πρὸ ταύτης οἱ ὑπουργοὶ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, καὶ, ἐκ τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἐξαγομένων τούτων ῥητῶν, σχηματίσῃ τις ἀκριβῆ ἐπὶ τῶν πραγμάτων γνώμην.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, δι' ὧν ἐξέθηκεν ἐν τῇ πρώτῃ ἀγορεύσει αὐτοῦ περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, διὰ τὰς κυβερνητικὰς ἐν γένει πράξεις καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐλευθέρας αὐτῶν ἐνεργείας πραχθείσας, δὲν προετίθετο νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ὀφειλομένην ἀπέναντι τῶν βουλῶν καὶ τῆς κοινῆς γνώμης εὐθύ-

νην, ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον μεταβατικῶν· ἀλλὰ, ὁμολογήσας ὅτι ἐγένοντο παρεκτροπαί τινες καὶ ἄτοπα ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐλευθέρας ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ ὅτι, μὴ ἐγκρινάσης ἀλλ' ἀποδοκιμασάσης ταῦτα τῆς Κυβερνήτεως, ὁ ταγματάρχης οὗτος ἀνεκάλεσε τὰς πράξεις του ἀπολύσας π. χ. τοὺς συλληφθέντας Θηβαίους, ὑπέδειξεν, ὅτι ταῦτα ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Τσίνου, νομίζοντος ὅτι εἶχε τοιοῦτον πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἀνεκαλέσθησαν δ' ὑπ' αὐτοῦ θᾶμα διατάξαντος τοῦ ὑπουργείου. Ὅτι δὲν ἐκρύβησαν οἱ λῃσταί, ὡς ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκεν, ἀλλ' ἐξωντεύθησαν σχεδὸν ὁλοσχερῶς· καὶ χθὲς μάλιστα ἔλαβε τὴν εἴδησιν τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐφονεύθη καὶ ὁ περίφημος ἀρχιλῃστὴς Μήλιος, ὁ τὴν Εὐρυτανίαν ἀνιλεῶς μαστίζων, πείθεται δὲ ὅτι θέλει ἐξαλειφθῇ τάχιστα καὶ ὁ σωζόμενος ἔτι ἀρχιλῃστὴς Τερτίπης, καθ' οὗ ἔλαβεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις τὰ προσήκοντα μέτρα.

Διακοψάντων τινῶν αὐτὸν καὶ παρατηρησάντων, ὅτι ὁ φονευθεὶς Μήλιος δὲν ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ἀποσπασμάτων, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων ὑπουργὸς, ὅτι ὁ Τσίνος δὲν δύναται νὰ ἦναι παρὼν διὰ νὰ φονεύσῃ αὐταῖς χερσὶ τοὺς λῃστὰς, ὁ δ' ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ἀποσπασμάτων φόνος τοῦ Μηλίου ὀφείλεται εἰς τὰ μέτρα τοῦ διευθύνοντος αὐτά. Ἡ λῃστεία ὅμως κατεστράφη διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Τσίνου, ὅστις δὲν παρέστη ὡς φάσμα, ἀλλ' ὡς πέλεκυς, δυσαρεστήσας μέν τινας, συντρίψας δὲ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος· καὶ δὲν πρέπει μὲν νὰ ἀνεχθῇ τις διὰ τοῦτο τὰ παρανομήματα, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ πλήρης τάξις ἐν ταῖς κινήσεσι τῶν μεταβατικῶν σωμάτων. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποδοκιμάζει μὲν τὰ παρανομήματα, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ἀποδοκιμάζῃ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ πράξεσι πραχθείσαις ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων, δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ψῆφον κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Τσίνου καὶ νὰ στιγματίσῃ αὐτὴν, ὡς ἐζήτησαν· ἐπειδὴ δὲ ὡς ὑπάλληλοι τοῦ ταγματάρχου τούτου ἐτέθησαν ἐθνοφύλακες, ἄνδρες δηλονότι ἐξελθόντες ἐκ τῶν γεωργικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν καὶ μηδόλως τὸν νόμον γνωρίζοντες, διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἦτον ἐπόμενον νὰ περιπέσωσι καὶ εἴς τινα ἀτοπήματα· ἐὰν δὲ θέλωμεν πλήρη τάξιν, πρέπει νὰ συμπληρώσωμεν τὸν τακτικὸν στρατόν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐδείχθη μὲν αὐστηρὰ τιμωρὸς τῶν πραχθέντων παρανομημάτων· δὲν ἐδύνατο ὅμως νὰ ἐκλάβῃ καὶ ὡς ἔνοχον αὐτῶν τὸν διοικοῦντα, καὶ νὰ στιγματίσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τῶν

ὑπαλλήλων του πραχθείσαις πράξεσιν, ἀφ' οὗ δὲν ἔλαβε κατ' αὐτοῦ ἀφορμήν τινα. Ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας ὡς ἔκτακτα θέλουσι διαρκέσει, ἐν ὅσῳ καὶ αἱ προκαλέσασαι αὐτὰ περιστάσεις, τὰ δὲ λεχθέντα δὲν ἀρκοῦσι πρὸς ἀνάκλησιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ· ἂν δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἐγγράφοις μεταχειρίζηται φράσεις, ἀξιοπρεπεῖς εἰς ἑαυτό τε καὶ εἰς τὸν πρὸς ὃν ταῦτα ἀπευθύνονται ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, δὲν δύναται δ' ἐκ τούτου νὰ ἐπαχθῇ ὅτι εἰσὶ δύω Κυβερνήσεις, ὡς εἶπον· ἄλλως τε ἐν ἄλλοις ἔθεσιν οἱ ἀνώτεροι πρὸς κατωτέρους ἀπευθυνόμενοι γράφουσι μὲ ὕφος παρακλητικὸν, ὁ δὲ τρόπος, καθ' ὃν τὸ ὑπουργεῖον γράφει, μαρτυρεῖ ὅτι προσφέρεται μεθ' ὅλης τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνηκούσης ἀξιοπρεπείας. Ὅτι τὰ περὶ παραβολῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου πρὸς τὸν Ἰσούφ—Ἀράπην λεχθέντα, τὰ ὁποῖα ἀπηκρούει, ἀφίνει εἰς τὴν κρίσιν τῆς βουλῆς· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠνώησεν ὅσα ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκε, περὶ προσκομμάτων παρεντιθεμένων εἰς τὴν πορείαν τοῦ ὑπουργείου, διότι μάλιστα οὐδὲν τοιοῦτον ἀπήντησέ ποτε, προκαλεῖ τὸν περὶ τούτων ἀγορεύσαντα νὰ δώσῃ τὰς προσηκούσας ἐξηγήσεις. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ παροῦσα συζήτησις, ἕως ἂν ὑποβληθῇ ἡ ἔκθεσις τοῦ Νομάρχου Ἀκαρνανίας, διότι οὐδὲν ἐξ αὐτῆς θέλει προκύψει· ἀφ' οὗ, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐξ αὐτῆς βεβαιοῦται, ὅτι ὁ ὁδηγὸς Φούρλης ἔπραξε πᾶν ὅ,τι βίαιον καὶ παράνομον δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὁ ὁδηγὸς οὗτος παρεπέμφθη εἰς τὰ δικαστήρια ἐπὶ ταῖς παρανομίαις ταύταις, ἀποπεμφθεὶς καὶ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν· μ' ὅλον ὅτι καὶ αὐτὴ τοῦ Νομάρχου ἡ ἔκθεσις ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ στηρίζηται εἰς λίαν ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐλθὼν ἀρτίως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, Φθιώτιδος, Εὐρυτανίας, Τριχωνίας καὶ λοιπῶν, διελθὼν δὲ καὶ πέρυσι τὰς τῆς Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας, ὑπῆρξε μάρτυς τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα μετὰ πλείστης ὅσης εἰλικρινείας θέλει ἐκθέσει. Ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε καμφθῇ ἡ λῃστεία, ὥστε οἱ πολῖται ἠμφίβαλλον περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Κυβερνήτεως· ἦτο δὲ τοιαύτη, ὥστε πέρυσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σχεδὸν αὐτοῦ, δύω τῶν κατοίκων Διανοκλαδίου, δύω ὥρας ἀπέχοντος τῆς Λαμίας, ὑπὸ λῃστῶν συνελήφθησαν, καὶ ὁ μὲν ἐφονεύθη ὑπ' αὐτῶν πάραυτα, ὁ δὲ βασανισθεὶς ἐπέμφθη μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ εἰρημένου χωρίου, διὰ νὰ προσενέγκῃ τὰ ζητούμενα ὡς λύτρα 400 τάλληρα. Εἰς τὰ πολυπληθέστερα

τότε χωρία οἱ λῃσταὶ ἀδεῶς ἐπλησίαζον, καὶ ἐζήτουν χιλιάδας ταλλάρων ὡς λύτρα τῶν εἰς τὴν πεδιάδα ἐκτεθειμένων προϊόντων τῶν κατοίκων, ἢ ὡς ἀμοιβὴν ἵνα τοῖς ἐπιτρέψωσι νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἅπαξ μόνον τὰ ποίμνιά των, ὡς ἐγένετο εἰς τὸ χωρίον Παγκάκια· ὑπὸ λῃστῶν συνελαμβάνοντο τότε ἄπειροι, καὶ τούτων ἄλλοι μὲν πάραυτα ἐφονεύοντο, ἄλλων ἡ περιουσία ἐλῃστεύετο, ἄλλοι δ' ἠκροτηριάζοντο, καὶ οὐδαμοῦ ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη ἀσφάλεια. Ὅτι ἤδη ἄκρα ἐπικρατεῖ ἡσυχία, μηδενὸς ἀναφαινομένου λῃστοῦ, καὶ τὸ δάσος τοῦ Μουτσουρακίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη μόλις μετὰ τριάκοντα ἐνόπλων ἐδύναντο νὰ διαβῶσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν πρωτεύουσαν τῆς Εὐρυτανείας ἔμποροι, διέρχονται σήμερον μόνοι ἀφόβως, ἁρπάζοντες μετακομίζοντες ἐμπορεύματα· ἡ δὲ εὐχάριστος αὕτη κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὸν ταγματάρχην Τσίνον, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ ὑπὸ πάντων τῶν ἐκεῖ περιπολούντων σωμάτων κατορθωθεῖσα ἐξόντωσις τῆς λῃστείας· διότι ὁ φόβος αὐτοῦ ἠνάγκασε καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς λῃσταποδόχους νὰ φονεύσωσι τοὺς λῃστάς, τοὺς ὁποίους μέχρι τότε ἔκρυπτον· καὶ παράδειγμα τούτου ἐδόθη τελευταῖον ἐν Εὐρυτανίᾳ, ἔνθα ποιμὴν, ὑπὸ πάντων θεωρούμενος ὡς νοσοκόμος τῶν λῃστῶν, ἔφερεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν φονευμένον ἕνα λῃστὴν, τὸν ὁποῖον ἔλεγε μὲν, ὅτι προσέβαλε διαβαίνοντα μετὰ τῆς συμμορίας του καὶ πληγώσας συνέλαβεν, ἐν πράγματι ὅμως κατὰ τὴν κοινὴν φήμην ὑπέκρυπτεν πρότερον, φοβηθεὶς δ' ἤδη ἐρόνευσε καὶ παρέδωκεν. Ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ πιστεύσῃ τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦ ποιμένος, ἀλλὰ, καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, δὲν ἤθελε τολμήσει ὁ ποιμὴν νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον κατὰ μιᾶς λῃστρικῆς συμμορίας, ἂν τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐλαμβάνοντο. Ὅτι ἀπέχει μὲν νὰ ἀνασκευάσῃ ὅλα τὰ κατὰ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ὑπαλλήλων λεγόμενα, διότι ἤκουσέ τινα ἐξ αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς εἶδεν ὄμμασι τὴν ὑπὸ τοῦ Φούρλη βασανισθεῖσαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ κατάστασις ἐμαρτύρει τὰς βασάνους· φρονεῖ ὅμως, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἦναι ὑπεύθυνος ἐπὶ τούτοις ὁ προϊστάμενος αὐτῶν, νόμου ῥητοῦ ὑπάρχοντος καὶ τιμωροῦντος τοὺς παραβάτας αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ παραπεμφθῶσιν οὗτοι. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβεν ἤδη, ὡς εἶπε, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα περὶ καταδιώξεως τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου· ἂν δὲ ὑπολείπηταί τι νὰ πράξῃ κατ' ἄλλων ὀφείλει νὰ τὸ ἐνεργήσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου, διότι βέβαια οὐδὲν ἐστὶ καλὸν ἐὰν μὴ καλῶς γένηται. Ἡ διατήρησις ὅμως τοῦ διοικοῦντος τὰ μεταβατικὰ ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ὥστε αὐτοῦ

οἱ λαοὶ τῶν μερῶν ἐκείνων μ' ἀπελπισίαν τῶν ἤθελον ἀκούσει τὴν πρόωρον ἀνάκλησιν αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, ἂν τώρα ὁδηγοὶ περιέπεσαν εἰς παρανομήματα, τοῦτο δὲν εἶναι πρωτοφανές, διότι καὶ πρότερον ἄλλο τε εἶχον περιπέσει ἄλλοι, καὶ τις μάλιστα τούτων, ὁπαδὸς τελευταῖον γενόμενος τοῦ Μπρεντίτου, ὁδηγὸς ποτὲ ἐν Εὐρυτανίᾳ διατελέσας, ἄπειρα ἔπραξε κακουργήματα, πολλὰς ἐργυρολογήσας χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἐγκαταλιπὼν μ' ὅλα ταῦτα τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ὀρχήστραν τῶν ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων θηρίων· τὰ τότε δὲ γενόμενα ὑπ' ἐκείνων εὑρόντες καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν νῦν διορισθέντων ὑπέπεσαν ἴσως εἰς πράξεις τοιαύτας ἀτόπους.

Ἐπανέλαβεν εἰς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον πᾶς ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ μετ' αὐστηρότητος, προκειμένης τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· καὶ ἀγορεύσας μὲν πρότερον ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' οὐδεμιᾶς ἐκινήθη παραφορᾶς, ἀλλὰ, ἀποδοὺς τὸ κακὸν εἰς τοὺς παραγαγόντος αὐτὸ, κατέδειξε τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὑφίσταται ὁ λαὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος· ὁ ἀγορεύσας δὲ μετ' αὐτὸν ὑπουργὸς, τινὰ μόνον μέρη τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ λαβών, ταῦτα νὰ ἀνασκευάσῃ ἐσπούδασεν. Ἄλλο, ὅταν αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ὁμολογῇ, ὅτι αἱ διαδοθεῖσαι βάσανοι ἐνηργήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι διέταξε τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀπαχθέντων, τότε δὲν δύναται πᾶς νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἡ κυβέρνησις περιορίζεται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἐκείνου; διότι ποίαν ἱκανοποίησιν ἔδωκεν εἰς τὸν παραβαθέντα νόμον; τί ἐνήργησε πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν αἰκισθέντων, τῶν παρανόμως κρατηθέντων, τῶν πολυτρόπως βασανισθέντων; εἶναι ἐλευθέρα λοιπὸν ἐπ' αὐτοῦ ἡ τοῦ ὑπουργείου ἐνέργεια; Ἕνεκα δὲ τούτων, θεωρῶν τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας ἀναξιοπρεπῆ δι' αὐτὴν, εἶπεν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλη Κυβέρνησις, καὶ ὅτι διὰ τῆς τῶν παρανομημάτων ἐξελέγξεως προτίθεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Ὅτι παρέβαλε πρὸς τὸν διαβόητον Ἰσοὺφ Ἀράπην τὸν διοικητὴν τοῦ μεταβατικοῦ, διότι ὁ κακοῦργος ἐκεῖνος κατέπρασσεν ἄλλοτε ἐν Ἑλλάδι στυγερὰς τοιαύτας βασάνους, ἀπανθρώπως παρεντιθεὶς αἰλούρους ἐν τοῖς γυναικείοις σκέλεσι, καὶ καφλὰς λῃστῶν περιφέρων, καὶ πολυτρόπως τοὺς λαοὺς βασανίζων· ἔθος δ' ἔκτοτε ἐπεκράτησε τοιοῦτον νὰ δίδωσιν ὄνομα εἰς τοὺς παραπλησίας πράξεις ἐπιχειρούντας, ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων, ἐναντίον τῆς ἀγαθότητος τοῦ ἄρχοντος, ἐναντίον αὐτῆς τῆς φιλανθρωπίας. Εἶπε δὲ ὅτι δύνανται νὰ παρεντίθενται

προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῶν ὑπουργῶν, ἐννοήσας τὴν ἐν πολλοῖς τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν περὶ τῆς εἰδικῆς τοῦ Τσίνου χρησιμότητος, ἐν ᾧ αὐτὴ προσβάλλει τὸν χαρακτῆρα παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀπείρων ἄλλων ἐκ τῶν πολυπληθῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ὑπαρχόντων πολλῷ ἱκανωτέρων τοῦ νῦν διοικοῦντος τὸν μεταβατικόν, καὶ ἐν ᾧ, καὶ ἂν ἀληθῶς οὗτος τοιαύτην εἶχεν εἰδικότητα, εἶναι πολλῷ αἱρετώτερον νὰ ἀνατεθῇ ἡ τῆς λῃστείας καταδίωξις εἰς τινα ὀλιγώτερον ἱκανὸν ἢ εἰς τὸν τοσοῦτον μὲν ἱκανὸν τοσοῦτον δὲ εἰς στυγερὰ παρανομήματα προβαίνοντα, ἵνα μὴ τὸ κακὸν τῆς λῃστείας διὰ πολλῷ μείζονος κακοῦ, τῶν βασάνων, ἐξαλείρηται. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ τὰ παρανομήματα τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑπαλλήλων ἀνεχομένη, ἀναλαμβάνει τὴν ἐπὶ τούτοις εὐθύνην. Ὅτι ἀληθῶς δὲν ἐξηλείρθη ἡ λῃστεία ἐκ τοῦ τοιούτου τῆς καταδιώξεως τρόπου, ὡς αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις θέλει πεισθῇ, ἅμα ἀναχωρήσοντος ἐκεῖθεν τοῦ Τσίνου· ὁ δ' εἰς αὐτὸν ἀποδοθεὶς φόνος τοῦ ἀρχιλῃστοῦ Μήλιου κατωρθώθη ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὸν Γιολδάσην, οὐδὲν δὲ κοινὸν μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Τσίνου ὑπάρχει. Ὅτι ἐξέψυξε μὲν ὁ ἀγορεύσας ὑπουργὸς τὸ βάρος εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν, εἰς τοὺς πολίτας, ἀλλ' οὐδὲν ὁ λαὸς πταίει, διότι ὁ τοσαῦτα τολμήσας Κάππας εἶναι ὑπομοίραρχος· ἀλλὰ, καὶ ὁδηγὸς ἂν ἦτον, τί ἐκ τούτου ἢ ὅτι ἡ ἀνεχομένη τὰ τοιαῦτα Κυβέρνησις φαίνεται ἐπιζητοῦσα αὐτά; Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ προσβάλλωνται οἱ ἐθνοφύλακες, τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐπιδείκνυσι παραδειγματικὸν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν σέβας, καί τοι τῆς Κυβερνήσεως ὀλιγωρούσης αὐτῶν. Ὅτι ἐπέμεινε ζητῶν τὴν περὶ Φούρλη ἔκθεσιν, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα εἰς μόνον τὸν Τσίνον πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν· διότι, ἂν μὲν πρέπῃ νὰ πλεχθῶσι μόνον πανηγυρικοὶ αὐτοῦ, τότε μόνον περιττεύει ἡ ἔκθεσις, ἂν δὲ πρέπῃ νὰ ἐξαχθῇ ἡ ἀλήθεια, τότε πρέπει νὰ προσαχθῇ, ἵνα ἁρυσθῇ ἡ βουλὴ ἐξ αὐτῆς τὸ ἀναγκαῖον φῶς. Ὅτι δὲν διίστανται τις πρὸς τοὺς ὑπουργούς, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάντες προτίθενται σκοπὸν τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἀληθείας· καὶ εὐχαριστεῖ μὲν τὸν προαγορεύσαντα, ὁμολογήσαντα τὰ πραχθέντα παρανομήματα, διαβεβαιοῖ δ' αὐτὸν ὅτι δὲν εἰσὶν ἀληθῆ τὰ νῦν καταφαινόμενα ἀποτελέσματα τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ὑπαρχούσης γαλήνης μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκεῖ τοῦ Τσίνου, καὶ ἀπαιτουμένης διαρκοῦς τῆς ἐκεῖ παρουσίας αὐτοῦ ἵνα παραταθῇ καὶ ἡ τῆς γαλήνης διατήρησις. Τελευτῶν δὲ ἐπέμεινεν αὖθις νὰ κατατεθῶσι τὰ καὶ ἀνωτέρω ζητηθέντα ἔγγραφα,

πρὸς δὲ καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ καὶ Μεσολογγίῳ δικαστηρίοις εἰσαγγελέων, ἀφ' οὗ μάλιστα οὐδ' ἀνάγκη τις ἐπιβάλλει τὴν κατεσπευσμένην τῶν περὶ τούτου συζητήσιν, ὑπαρχόντων ἤδη ἄλλων ἐκκρεμῶν ἔργων πρὸς ἐργασίαν τῆς βουλῆς· διότι οὕτως ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων θέλουσι πάντες σχηματίσει πεποίθησιν καὶ ἀποφανθῆ, ἀπαλλασσόμενοι τῆς εὐθύνης, ἥτις ἐπίσης καὶ τοὺς βουλευτὰς βαρύνει.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὰς παρὰ τῶν εἰσαγγελέων δοθείσας αὐτῷ πληροφορίας, κατεμηνύθησαν μέν τινες τῶν ὑπὸ τὸν Τσίνον ἀποσπασματαρχῶν, ὡς αἰκίσαντές τινας πρὸς ἀνακάλυψιν λῃσταποδόχων, ἐνεργοῦνται δὲ αἱ ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖαι ἀνακρίσεις, καὶ ἔστωσαν πάντες ἔβαιοι, ὅτι ἐκ τῶν ἐνεργουμένων θέλει καταφανῆ ἡ ἀλήθεια. Ὅτι οἱ καταμηνύσαντες εἰσὶν ἄνδρες περιπεσόντες ἄλλο τε εἰς λῃστρικὰς πράξεις, κατηγορηθέντες ἐπὶ ταύταις, καταδικασθέντες καὶ ἀπολυθέντες διὰ τῆς Β. χάριτος, οἷος Κουρόπουλός τις, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὸς ἄλλο τε ὡς εἰσαγγελεὺς κατεδίωξεν ἐπὶ λῃστείᾳ. Ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας τεταγμένοι ὑπάλληλοι, ἐνεργοῦντες ἀκριβῶς τὸ ἑαυτοῖς καθῆκον, θέλουσι παραγάγει ἀληθῆ ἀποτελέσματα· περιττεύει δὲ διὰ τοῦτο ὅλως ὅ τε τῶν καταμηνύσεων κατάλογος καὶ αἱ ἄλλαι ζητηθεῖσαι πληροφορίαι.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει μὲν νὰ ἀναβληθῇ ἐπ' ἄλλοτε ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις, δὲν πρέπει δὲ καὶ νὰ ἀποδίδωνται εἰς μόνους τοὺς ἀποσπασματάρχας τὰ πραχθέντα παρανομήματα· διότι οὗτοι ἀκολουθοῦσι τὰς διαταγὰς αὐτοῦ καὶ κατὰ ταύτας ἐνεργοῦσι, στρατολογηθέντες ἄλλως τε ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Τσίνου, καὶ ὄντες σκεύη τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς. Ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος καὶ ἄλλοτε ὑπηρετήσας τὰ αὐτὰ κατέπραξε τολμήματα, ἐφ' οἷς πάντες τότε φρίξαντες ἀπεδοκίμασαν τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ· ἠπόρησε δὲ ἀκούσας τὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν αὖθις διορισμὸν τοῦ ἀνδρός, κρίνων, ὅτι οἱ διορίσαντες αὐτὸν ὤφειλον νὰ προβλέψωσι ταῦτα πάντα. Ὅτι πρέπει μὲν νὰ λαμβάνωνται αὐστηρὰ κατὰ τῆς λῃστείας μέτρα, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ καλύπτηται ἡ διαγωγὴ ἀνδρὸς, δυναμένου νὰ τολμήσῃ καὶ παραγάγῃ πολλῷ πλείω δυστυχήματα ἢ ὅσα πολλαὶ λῃστρικαὶ συμμορίαι. Ὅτι πολλὰ ἐλέχθησαν παρανομήματα, καὶ τὸ φρικωδέστερον, ὅτι ὑπεχρεώθη ὁ πατὴρ νὰ περιφέρῃ ἐν Λαμίᾳ τὴν ἀποτμηθεῖσαν κεφαλὴν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ταῦτα δ' ἀληθεύουσι, διότι καὶ ὁ ὑπουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι ἐπράχθησαν τοιαῦτα ὑπὸ τῶν ἀποσπασματαρχῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀναγνω-

σθέντων ἐγγράφων βεβαιοῦται ὅτι ἂν ὄχι πάντα, μέρος ὅμως τούτων συνέβη· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἀπάντησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπέστειλεν, ἐν ᾗ παρεξετράπη τῶν ὅρων τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὀφειλομένης εὐσχημοσύνης. Ἀλλ' ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν οὐδέποτε πρέπει νὰ κατασταθῇ προβληματική, οὐδὲ νὰ ἦναι ἀνατεθειμένη εἰς χεῖρας τοιαύτας, ἀφ' οὗ μάλιστα ποικίλα ἔχει μέσα ἡ Κυβέρνησις ἵνα προστατεύσῃ αὐτήν· ἂν δ' ἐξέρτηται αὕτη ἀπὸ τὸν Τσίνον, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο μέσον προστασίας ἔχῃ, ἀλλοίμονον τότε, ἐν ἀπελπισίᾳ διατελοῦμεν. Ὅτι οὐδέποτε δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ παρανομία, καὶ ἂν δι' αὐτῆς τὰ λυσιτελέστατα κατορθῶνται· ἐν ᾧ δ' ἀποτελοῦμεν ἔθνος τεῖνον πρὸς τὴν εὐνομίαν καὶ τάξιν, οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ἀμφισβητῶμεν περὶ ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, οὐδὲ νὰ ἀνεχώμεθα νὰ διατηρῆται ἡ ἀσφάλεια ἡμῶν δι' ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων αἱ πράξεις ὑπερβαίνουσι κατὰ τὸ στυγερὸν τὰς ληστρικάς. Ὅτι, ἐπειδὴ ἐφ' ἱκανὸν ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ πρὸς διαπραγίας καὶ παρανομήματα τάσις τοῦ Τσίνου καὶ οὐχὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν εἶναι πραγματική, ὀφείλει ἡ βουλὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὡς τάχιστα τὰ πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἀνδρὸς κατάλληλα μέτρα, κατορθούμενον διὰ μόνης τῆς παύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἄλλου νομιμόφρονος ἀντικαταστάσεώς του.

Ἐξεθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀγαθὸν ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ ἐνομοθέτησε, δὲν ἐγένετο δὲ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν θεσμῶν του, διότι δὲν εὑρέθησαν ἐν τῷ κόσμῳ ἄγγελοι ἵνα οἰκήσωσιν αὐτήν· διὰ τοῦτο δὲ οἱ ἄνθρωποι, προωρισμένοι νὰ περιπίπτωσιν εἰς ἁμαρτήματα, οὐχὶ ἀπολύτως ἀλλὰ σχετικῶς πρέπει νὰ κρίνωνται. Ὅτι πάντες γνωρίζουσι τὰς περιστοιχιζούσας περιστάσεις τὸν δημοσίαν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦντα, καὶ δύνανται πάντες νὰ κρίνωσιν, ἂν τις δύναται νὰ μὴ περιπέσῃ καὶ εἴς τι παράπτωμα· ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα νὰ κατακρίνωμεν τὰς πράξεις ἀνδρὸς μετὰ τοσαύτης αὐστηρότητος, ὅταν ὑπὸ τοσούτων ταλαντευώμεθα ἀμφιβολιῶν, ἀποβαινουσῶν πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου; Ὅτι τὸ μέτρον τῆς τοῦ μεταβατικοῦ συστάσεως ἦτον ἀληθῶς συνετὸν, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἔλαβεν αὐτὸ ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, διότι ἡ λιστεία εἶναι πάντοτε συνήθης εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὑποβαλλομένη ἐν ταῖς ὁμόροις τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπαρχίαις· καὶ δὲν ἐξηλείφθη μὲν ὁλοσχερῶς οὐδὲ θέλει ἐξαλειφθῆ, ὡς τις τῶν προηγορευσάντων διϋσχυρίσθη ἀποπειραθεὶς νὰ σαρκάσῃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ἦναι ὅμως βέβαιον ὅτι τοσοῦτον περιεστάλη, ὥστε αἱ κατὰ τὰ

μέρη ἐκεῖνα οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ βεβαιοῦσι τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι, ἄνευ τοῦ μέτρου τῆς τοῦ μεταβατικοῦ συστάσεως καὶ τῆς τοιαύτης καταδιώξεως τῆς λῃστείας, οὐδὲν ἐδύναντο νὰ εἰσπράξωσιν ἀπὸ τῶν δημοσίων πόρων. Ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἔλθει εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν ἐκ τῆς λῃστείας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐσώθη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Τσίνου τοιαύτης καταδιώξεως τῆς λῃστείας· ἂν δὲ σχετικῶς ὡς ἄνθρωποι οἱ ὑπ' αὐτὸν ἡμάρτησαν, δὲν συνέβησαν τοιαῦτα πρώτην ἤδη φορὰν ἀλλὰ καὶ πρότερον. Ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν κατορθοῦται ἄνευ κακοῦ· καὶ ἀληθῶς, πόσον δὲν ἦτον ἀγαθὸν ἡ καταστολὴ τῆς λῃστείας ἐκείνης, ἐξ ἧς πατέρες εἶδον τοὺς ἑαυτῶν υἱοὺς ὑπὸ λῃστῶν συλληφθέντας, ἀκροτηριασθέντας, καὶ ἐπὶ τέλους ἐρχομένους καὶ πληρόνοντας λύτρα τῆς ἀπαχθαλωτίσεώς των; Ὅτι δὲν προτίθεται διὰ τούτων νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν κατηγορούμενον Τσίνον, διότι, ὡς κατὰ Φούρλη καὶ Καππα ἐπέτρεψεν ἡ Κυβέρνησις τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν, οὕτω καὶ κατὰ Τσίνου ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ ἐὰν περὶ τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ ἐπείθετο· δὲν πρέπει ὅμως νὰ καταφέρωνται οὕτω κατ' αὐτῆς, ὡς ἂν προετίθετο νὰ ἁρπάσῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης αὐτὸν, ὅτε καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ εὐχαρίστως ἤθελον παραιτήσει τὴν ἐξουσίαν. Ὅτι τὰ διαδοθέντα ἀκούσματα καὶ αὐτοὺς συνετάραξαν καὶ ἐλύπησαν, ἐκρίθη ὅμως δίκαιον νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἀληθῶς ἐγένοντο, καὶ, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις αὐτῶν, νὰ ἐπιδειχθῇ αὐστηρὰ ἡ δικαιοσύνη κατὰ τῶν παραβαντων αὐτήν· οὐδεὶς ὅμως πρέπει νὰ ληξμονήσῃ, ὅτι ἐκ τῆς λῃστείας πρό τινων μηνῶν εἶχε διακοπῆ πᾶσα συγκοινωνία ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσι, καὶ τὰ πάντα ἐκεῖνα ἐν καταστροφῇ, ἐν ᾧ ἤδη ἄκρα ὑπάρχει ἀσφάλεια. Ὅτι δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ ὁ Τσίνος πρὸς τὸν Ἰσούφ Ἀράπην, διαπραγοῦντα ἄλλοτε κατὰ διαταγὴν ἀπηνοῦς τυράννου, διότι οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ Τσίνου πραχθεῖσαν τύχον παρανομίαν δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον, ἐξετάζον ἂν πραγματικῶς ἐγένετο ἔνοχος τοιούτων, καὶ προτιθέμενον νὰ ἐπιδειχθῇ αὐστηρότατον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· ἀλλὰ δὲν εἶναι διὰ τοῦτο καὶ κατακριτόν, διότι πρὸ πάσης ἀποφάσεως ὀφείλει νὰ πεισθῇ, μήτι ἀδίκως ἀμβλύνῃ τὸν ζῆλον πιστοῦ ὑπαλλήλου, συκοφαντουμένου διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ αὐστηρὰν τῶν καθηκόντων του ἐκπλήρωσιν. Ὅτι οὐδεμίαν ῥητὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν τὸν Τσίνον ν' ἀποδώσωσιν ἐδυνήθησαν, καὶ, ἂν ἡ ἐλαχίστη ὡς ὑπ' αὐτοῦ πραχθεῖσα ἀποδειχθῇ, αὐστηρῶς τὰ τοῦ νόμου θέλουσιν ἐνεργηθῆ· εἶναι ὅμως πειθανὸν καὶ νὰ ἡμαρτε, νομίζων ὅτι πράττει ἐντὸς τοῦ δέοντος τὸ καλὸν, μὴ ὅμως

μόνος οὗτος πρώτην ἤδη φορὰν ἥμαρτεν; ἢ μὴ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰς πολλῷ πλείω ἀτοπήματα δὲν περιέπεσαν καὶ διὰ χρημάτων διαφθορέντες, ἐν ᾧ οὗτος λέγεται ἀδιαφθόρου χαρακτῆρος; Ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ εἰς τὰ δικαστήρια προσαφθεῖσα μομφή, ὅτι δὲν θέλουσι δικάσει ἀρόβως ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Τσίνου κατηγοριῶν, διότι, ἂν ταῦτα ἠλήθευον, οὐδ' οἱ κατ' αὐτοῦ ἀνενεχθέντες ἤθελόν ποτε τολμήσει νὰ ἀνενεχθῶσιν· ἄλλως τε οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐδείχθησαν πάντοτε τὴν δικαιοσύνην ἀπονέμοντες, κατ' αὐτοῦ τοῦ δήμαρχου, πολλῷ μείζονος τοῦ Τσίνου ὄντος, ἀπειράκις καταψηφίσαντες. Ὅτι ἀπέχει νὰ ἀναξύσῃ παλαιὰς πληγὰς καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἀξιωματικούς, πολλὰ παρανομήματα ἄλλοτε τολμήσαντας, καὶ μηδὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παθόντας, ἐν ᾧ ἤδη ἡ Κυβέρνησις οὐδενὸς ἐφείσθη· ὅσῳ δ' αὐστηρὰ πρέπει νὰ ἐπιδειχθῇ ἡ βουλὴ κατὰ τῶν ἐνόχων, τοσούτῳ ἐπιεικὴς πρέπει νὰ διατελῇ ἐπὶ τῶν αθώων, ἀφ' οὗ μάλιστα οἱ ὑπουργοί, μηδένα θεωροῦντες ἀνώτερον τοῦ Συντάγματος καὶ καυχώμενοι ὅτι εἰς αὐτὸ ὑποτάσσονται, οὐ μόνον παρανόμημά τι δὲν θέλουσιν ἀνεχθῆ, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ νόμου αὐστηρῶς κατὰ τοῦ αὐτουργοῦ θέλουσιν ἐκτελέσει. Καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς ἐφάνη ἀρχῆθεν διὰ τῶν πράξεών του ἐγκλιατῶν, καὶ θέλει μέχρι τέλους ἀνακαλύψει τὴν ἀλήθειαν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, λαμβανομένου μέτρου τινὸς γενικοῦ, τὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν του συμβαίνοντα μικρὰ δυστυχήματα δὲν δύνανται νὰ πείσωσί τινα νὰ ἀποφανθῇ κατὰ τοῦ ὅλου μέτρου, ὅταν μάλιστα τοῦτο εὐχάριστα ἀποφέρῃ ἀποτελέσματα· διότι, ὡς δὲν δύναταί τις νὰ κατακρίνῃ τὸ ληφθὲν γενικὸν τῆς ἐμμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων σύστημα, διὰ τὴν ἐκ τῆς δυστροπίας τινὸς τῶν ἐνοικιαστῶν προελθοῦσαν καθυστέρησιν, καὶ ὡς δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ τὸ ὅλον τελωνικὸν σύστημα διὰ τὴν καταδειχθεῖσαν τελώνου τινὸς κακὴν πίστιν, οὕτω δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ καὶ τὸ τῆς συστάσεως τοῦ μεταβατικοῦ ληφθὲν μέτρον, λίαν εὐχάριστα ἀπενεγκὸν ἀποτελέσματα καὶ σχεδὸν τὴν λῃστείαν ἐξοντῶσαν, δι' εὐαρίθμά τινα συμβάντα δυστυχήματα, ἐφ' οἷς οὐδένα δικαιοῦται νὰ κατακρίνῃ ἡ βουλή· πλὴν ἂν ὑπάρχῃ τις τάξις συμφέρον ἔχουσα ἐν τῇ ὑπάρξει τῆς λῃστείας, καὶ τοῦ συμφέροντος τούτου στερουμένη ἤδη ἐκ τῆς ἐξοντώσεως αὐτῆς, ἐκ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ αἴσχους ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἡ ὕπαρξίς της εἰς ὅλον τὸ ἔθνος προστρίβει. Καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν θέμα, περὶ ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τσίνου, διότι οὐδὲν ἔχει ἡ βουλὴ δικαίωμα, ἵνα εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐκ-

τελεστικῆς ἐξουσίας ἐπεμβῇ· δύναται δὲ μόνον νὰ συγήσῃ ἁπλῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα καταδιωχθῶσιν οἱ τὸν νόμον παραβαίνοντες.

Ἐτήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ ὄντως ἀλγεινῶν φαινομένων, τὴν μεγίστην εἰς πάντας ἀρινύοντων φρίκην, καὶ καταζερόντων πᾶσαν ἰδέαν ἐλευθερίας ἢ ὑπάρξεως, ἡ καρδία πάντων διεγείρεται καὶ διαρρήγνυσι τὴν σιωπήν· εἶναι δὲ ἄπορον, πῶς ἠκούσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν φωναί, καὶ πῶς εἰς τοιαύτην περιῆλθε τὸ ὑπουργεῖον θέσιν. Ὅτι, συμμεριοθείς τινας τῶν παρατηρήσεων τοῦ δεύτερον ἀγορεύσαντος, ἀντιτάσσει ὅμως εἰς αὐτὸν, ὅτι εὐτόχως διεγράθη ἡ ὑπουργικὴ εὐθύνη ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ· διότι ἄλλως καὶ αὐτὸς ὁ δεύτερον ἀγορεύσας ἤθελε φέρει εὐθύνην τινὰ ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ Μερεντίτου τολμηθείσαις πράξεσιν, ὡς ὑπουργὸς τότε διατελῶν, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, καίτοι προγνωσθείσης τότε τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου ἐκείνου τῆς Κυβερνήσεως, ἐβράδυνεν ὅμως τὸ ὑπουργεῖον καὶ διὰ τοῦτο δὲν προέλαβεν αὐτὴν, προτρίβοντος εἰς τὸ ἔθνος τοῦ ὀνείδους τῆς ἀποστασίας ἑνὸς ὑπαλλήλου· μ' ὅλον ὅτι τὰ τοιαῦτα οὐδὲ τότε συνέβησαν τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τε, μηδέποτε βασανισθέντα κατὰ τὸ προσῆκον. Ὅτι ἐπαινῶν τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ῥήτορος ἐκείνου, καὶ ἐπιθυμῶν οὐ μόνον πάντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νὰ ἐμπνέωνται ἀλλὰ καὶ νὰ διατελῶσιν οἱ αὐτοὶ πάντοτε, παρατηρεῖ, ὅτι, καίτοι φίλος τοῦ ὑπουργείου, προτίθεται ὅμως νὰ φέρῃ τὸν λόγον κατὰ πράξεων τοσούτῳ στυγερῶν. Ὅτι διάφοροι ἐγένοντο ἐξηγήσεις, ἂν δ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, δι' ὧν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ Πλάτωνος εἶτε, προετίθετο νὰ καταδείξῃ τὸ ἀνεφάρμοστον τοῦ συντάγματος, ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ εὐκρινέστερον. Ὅτι ὑπῆρξε τις διαφορὰ περὶ προσώπων καὶ συστήματος, ἐπειδὴ ὅμως τὰ πρόσωπα ἐξελέχθησαν τὰ κατάλληλα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος, τὸ σύστημα εἶναι τὸ τὰ ἄτοπα ταῦτα παράγον· οὐδεμία δὲ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ παραγγέλλοντος τὸν Ἰσούφ Ἀράπην νὰ διαισπράξῃ, καὶ τοῦ τοιαῦτα παρανομήματα ἀνεχομένου ὑπουργείου. Ὅτι οὐδὲ τὰ ἔθνη οὕτω κυβερνῶνται, οὐδ' αἱ λῃστειαὶ οὕτω καταπαύονται, οὐδ' ἄλλοι φονεύονται ἵν' εὐδαιμονήσωσιν ἄλλοι· διότι τὸ μεταβατικὸν εἶναι λῃστεία ἐπίσημος τερατωδεστέρα τῆς ἄλλης, κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρουσα, καθόσον ἡ μὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συντρέχεται, ἐκείνη δ' οὔ, ἀπαρκλάκτως ὡς ἀπήντησεν ἄλλοτε πρὸς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον ὁ ὑπ' ἐκείνου συλληφθεὶς πειρατής. Ὅτι ἐνήργησε μὲν τὸ ὑπουργεῖον τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ἀποδιδομένων παρανομημάτων, ζητοῦν ἑκάστοτε ἐπ' αὐτῶν πλη-

ρορίας παρὰ τοῦ Τσίνου· τίνα ὅμως ἠρώτησεν ἐπὶ τῶν κατ' αὐτοῦ τοῦ Τσίνου γενομένων κατηγοριῶν ; ὅταν δὲ τοιαῦται περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ὑπὸ ὑπαλλήλων ἀρχῶν δίδωνται πληροφορίαι, τίς νὰ σιωπήσῃ πλέον δύναται; Ὅτι τὰ ὑπό τινων ἐκ τῶν προαγορευσάντων ἐκθεμασθέντα ἀποτελέσματα τῆς συστάσεως τοῦ μεταβατικοῦ τὴν ὑπερτάτην διεγείρουσι φρίκην ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ἂς εἰκάσῃ δὲ πᾶς τις καὶ ποίαν ἐκτὸς αὐτῆς ἀφῆκαν φρίκην τὰ ἀκούσματα ταῦτα, καὶ ἂς μὴ ὑποσαίνηται ἐξ ὧν ἡ ἐφημερὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶ καταπαύσεως τῆς λῃστείας ἔγραψεν, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰσὶ καὶ τινες χειροκροτοῦντες ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις δυστυχήμασιν. Ὅτι πρὶν ἡ ληφθῇ μέτρον τοιοῦτον, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ σκεφθῇ πῶς δι' ἠθικοῦ τρόπου ἐδύνατο νὰ ἐκτελεσθῇ· ἐφ' ᾧ, ἂν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύνταγμά, τὸ ὁποῖον εἶναι βλάσφημος ὑπόθεσις, ἢ ἐὰν ἐπαρχίαι τινες ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ἐκτὸς αὐτοῦ ὡς ἀνεπίδεκτοι ἐλευθεριῶν, ὤφειλε νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῶν, ἵνα εἰς πάντας ἦ τὸ τοιοῦτον γνωστόν· ὀφείλει ὅμως πάντοτε νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀπελπισίας τὴν ὁποίαν ἐνσπείρει, ὅταν ταύτας μὲν τῶν ἐπαρχιῶν στεροῦσα τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν παραδίδωσιν εἰς τὰς κακώσεις, ἐκείνας δὲ ἀφίνει ἀπολύτους. Πόσον φρικώδης ἡ πρᾶξις ἐκείνη τῆς Ἀαμίας! κεφαλὴ υἱοῦ εἰς χεῖρας πατρὸς πρὸς παραδειγματισμὸν δὲν παριστᾷ τὸ φρικῶδες τοῦ ἐγκλήματος; Ὅτι πείθεται ὅτι οἱ ὑπουργοὶ διετέλουν ἐν ἀγνοίᾳ τούτων, διότι ἄλλως πῶς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἄνδρες, ἀναδειχθέντες τοσοῦτον ἔνδοξοι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰς τοσαύτας μάχας τὸν λαὸν ὁδηγήσαντες, ἀνέχονται σήμερον νὰ βασανίζηται αὐτὸς ὁ λαός; Ὅτι ἡ λῃστεία οὐδὲ προϊὸν τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὡς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, οὐδ' οὕτω δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ· ὡς δ' ἐρρέθη ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν προϋπολογισμοῦ περὶ τῶν προαγόντων τὴν λῃστείαν αἰτίων, ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἤδη, ὅτι ὁ Ἕλλην εὐγενὲς εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του στάδιον, ἀπεκλείσθη ὅμως ἐν στενῷ κύκλῳ οὕτως, ὥστε ὑπ' ἰσχάτης βίας ὠθεῖται ἐνίοτε εἰς τὸν ἀπονενοημένον λῃστρικὸν βίον. Ἡ τάξις καὶ ἀσφάλεια εἶναι παραγόμενα τῆς ἠθικότητος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ παράδειγμα πιστὸν εἶναι ἡ Μεγαρικὴ ἐποχή, καθ' ἣν δυτχίλιοι λέοντες ἐκεῖντο ἡμερώτατοι καὶ ἠθικώτατοι πρὸ τῶν διαβαινουσῶν παρθένων. Καὶ ὑπαρχούσης μὲν οὕτως ἐν τῇ Κυβερνήσει τῆς ἠθικῆς ἐκείνης δυνάμεως, τῆς ἐμπνεούσης ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν, οὐδεὶς τότε ταράσσεται· ἀλλασσομένων δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους τοσούτων

ὑπουργείων, ἀφίεταί τι διατιθὲν οὕτω τὰ πνεύματα, ὥστε χίλιοι Τσίνοι καὶ χίλια ἂν συσταθῶσι μεταβατικὰ δὲν δύνανται νὰ κατευνάσωσιν αὐτά. Ὅτι τὸ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ λεχθὲν ἐπιχείρημα δὲν εἶναι ἰσχυρὸν πρὸς δικαιολογίαν τοιούτων παρανομημάτων· διότι πᾶν τὸ ἀντιβαῖνον εἰς τὸν νόμον πρέπει νὰ ἦναι στυγερόν, τὰ δὲ δημόσια εἰσοδήματα εἰσπράττονται δι' ἐμφρόνων οἰκονομικῶν μέτρων καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Τσίνου, διὰ τοῦ φόνου τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀπηνῶν βασάνων τῶν γυναικῶν. Ὅτι ἔμελλε νὰ προτείνῃ νὰ ἀποσταλῇ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρανομημάτων τούτων, ἀλλ' ἀπετράπη ἀναλογισθεὶς τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ διατρέξωσιν οἱ ἀποσταλησόμενοι ἵνα ἐξελέγξωσι τοιοῦτον ἀπηνῆ βασανιστήν. Καὶ τέλος ὅτι, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ θρόνου, τῆς κοινωνίας ἁπάσης καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ παραβαθέντος νόμου, καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ προβῇ εἰς τὴν ῥιζικὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν· ἀφοῦ μάλιστα, διατηρουμένου στρατοῦ ἐξ 8500 ἀνδρῶν, οὐδεμία ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τοιούτου τέρατος· τοσούτῳ δὲ μᾶλλον καθόσον, γνωσθέντων πλέον τῶν περὶ τούτου, οὐδ' ἡ τιμὴ τοῦ ὑπουργείου ἐπιτρέπει νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον ἡ τοῦ κακοῦ θεραπεία.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι λαλοῦντες εἰδότες πρὸς εἰδότας, δὲν ἐδικαιοῦντο ἐπὶ τοσοῦτον νὰ ἐκτείνωσι τὴν συζήτησιν, ἐκτείναντες δ' οὕτως αὐτὴν ἐπέδειξαν ἐπιθυμίαν ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας, κοινὴν οὖσαν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὅτι, κατὰ παρελθοῦσαν τινα ἐποχήν, ἡ Ἑλλὰς σύμπασα ὑπῆρξε στρατόπεδον ἀληθὲς, καὶ τὰ αἵματα τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐχύνοντο ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν των· εἰς τοσοῦτον δ' εἶπον προβῆ τὰ πάθη, ὥστε, ὡς μετὰ φρίκης πάντες ἐνθυμοῦνται, καὶ Τοῦρκοι εἰς ἐπικουρίαν εἶχον ἐπιδράμει. Τὴν τρικυμίαν ὅμως ἐκείνην κατηύναυσαν τότε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα καὶ ὁ τῶν πολιτῶν ζῆλος· ἐπειδὴ δὲ ἦτον ἀδύνατος ἡ παντελὴς κατεύναυσίς τοι, κατωρθώθη μὲν αὐτὴ βαθμηδὸν, ἀφῆκεν ὅμως μεθ' ἑαυτὴν κύματά τινα, ἐφ' ἱκανὸν συνταρακτικά· τὰ κύματα ταῦτα ἦτον ἡ λῃστεία, ἥτις εἶχε κορυφωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀφῄρει πλέον πᾶσαν τοῦ λαοῦ ἀσφάλειαν. Ὅτι, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει κειμένων τῶν πραγμάτων, ἡ Κυβέρνησις, βλέπουσα τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μέτρων, προῆλθεν εἰς τὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεταβατικοῦ, προκαλεσθεῖσα ἀπὸ τὰς

φωνὰς τῶν πασχόντων, καὶ μηδὲν ἄλλο δραστήριον μέσον ἔχουσα, διότι καὶ στρατιωτικῆς δυνάμεως πλείονο, ἐστερεῖτο καὶ στρατοδικεῖα νὰ συστήσῃ κατὰ τὸ σύνταγμα δὲν ἐδύνατο· τὸ δὲ μέτρον τοῦτο κατέπαυσε τὸ μέγα κακὸν, τὸ τοσοῦτον δυσφημῆσαν καὶ ἐξωτερικῶς ἔτι τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν. Ἂν δὲ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου συνέβησαν ὑπό τε τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διοικητοῦ, ὡς τινες ἀνήνεγκαν, δυστυχήματά τινα κατὰ πολιτῶν, ἡ Κυβέρνησις, μηδόλως εἰς ταῦτα ἀρεσκομένη, ἀμέσως περὶ τῆς τοῦ κακοῦ θεραπείας ἐσκέφθη, ὡς ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καταδείκνυται· ἐπειδὴ δ' ὑπάρχει νόμος τιμωρῶν τοὺς παραβαίνοντας τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα, τὸ ὑπουργεῖον ἔπαυσεν ἀμέσως μὲν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοὺς παρεκτραπέντας ὑπαλλήλους, παρεπεμψε δ' ἔτι αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς τιμωρίαν. Ἀλλὰ, ἐπειδὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθεισῶν ἐξετάσεων οὐδὲν κατὰ τοῦ διοικοῦντος τὸ μεταβατικὸν ἐξήχθη, δεν ἠρκέσθη εἰς ταῦτας μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἀσχολεῖται δὲ ἐγκύπτουσα ἐπὶ μᾶλλον εἰς νέας ἵνα τὴν ἀλήθειαν ἀνεύρῃ, καὶ, ἂν ἐκ τούτων συναχθῇ ἡ ἐνοχὴ αὐτοῦ, θέλει καὶ κατὰ τούτου κατενεχθῇ ἐπίσης αὐστηρῶς ὡς καὶ κατὰ τοῦ ἐλαχίστου στρατιώτου. Ὅτι διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ, βλέπουσα τὴν Κυβέρνησιν οὕτως ἰχνηλατοῦσαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσαν ἐπιθυμίαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ἦν καὶ ἡ βουλὴ, οὐδὲ νὰ συστήσῃ τι πρέπει, οὐδὲ νὰ ἐκδικάσῃ τὰ περὶ τούτου, ἀλλ' ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα νὰ περιμείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, πεποιθυῖα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πάντοτε ἐκτελέσει τὸ ἑαυτῆς καθῆκον.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι, μεθ' ὅσα καὶ διάφοροι ἀναφοραὶ πρός τε τὴν βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐξεδόθησαν καὶ ὁ τύπος ἐδημοσίευσε περὶ τῶν κακώσεων τούτων, ἡ βουλὴ καθῆκον ἐθεώρησε νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν εἶχοντο ἀληθείας τὰ λεγόμενα, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἠνέχθη ταῦτα, ἢ ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ἐκ τῶν δοθεισῶν λοιπὸν παρὰ τοῦ ὑπουργείου πληροφοριῶν καὶ τῶν ῥηθέντων ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν, ἐξῆχθη, ὅτι, ἂν οὐχὶ πᾶσαι, αἱ πλεῖσται κατ' ἐκείνων τῶν κακώσεων τούτων ἐγένοντο, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔδειξεν ἀνοχὴν, διότι πάντες οἱ ἐπ' ἔργοις τοιούτοις κατηγορηθέντες παρεπέμφθησαν ἤδη εἰς δίκην· ἓν μόνον λείπεται λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ἤδη, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστήσωσι πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον, ἂν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν σωμάτων τούτων θεωρῆται συνένοχος τῶν κακουργιῶν. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ θεωρεῖ τοῦτον προσενεχθέντα κακῶς ἐπὶ τῆς τῶν Θηβῶν πράξεως, ἐπειδὴ ἁπάντων εἰς τὸ

ὑπουργεῖον ὡμολόγησεν, ὅτι τὰ παθόντα πρόσωπα συνελήφθησαν κατ' ἰδίαν διαταγήν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου ἀπέλυσε ταῦτα, ἀλλ' ἡ σύλληψις, ἡ προσαγωγὴ ἢ ὁ ἐκτοπισμὸς δὲν ἐπιτρέπεται, ἢ καθ' ὅσας περιστάσεις ὁ νόμος ὁρίζει, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι δὲν εἶναι πάντῃ ἀνεύθυνος κατὰ τοῦτο ὁ Τσίνος. Ἀλλὰ, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν, παρατηρεῖται, ὅτι δὲν ἐθεώρησε ταῦτα ἀδιαφόρως, ἐπειδὴ τὰ ληφθέντα περὶ αὐτῆς μέτρα συνετέλεσαν εἰς οὐσιώδη τῶν κακῶν θεραπείαν· ἀλλ' ὁποῖα καὶ ἂν ἦσαν τὰ ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ σώματος τούτου κακὰ, δὲν ἦτον βεβαίως συγκεχωρημένον οὐχὶ νὰ πάθωσι τόσοι, ἀλλ' οὐδ' εἷς οἱοσδήποτε πολίτης, ἐπειδὴ, ὅσον ὁ Κ. Τσίνος ὥφειλε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, κατὰ τοσοῦτον ἔπρεπε νὰ προσέχῃ ὥστε νὰ μὴ πάθῃ τις. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἐπαναλέγει, δὲν ἔμεινεν ἀδιάφορος, διότι καὶ ὁ Φούρλης καὶ ἄλλοι ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας εἰσήχθησαν ἤδη εἰς δίκην· πέποιθε δὲ ὅτι καὶ ἐπ' ἄλλων, ἂν κατηγορηθῶσι, τὸ αὐτὸ θέλει πράξει ἡ Κυβέρνησις, ὡς τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ καθ' ὅσων ἐνήργησαν ἢ ἐνεργήσουσι τοιαῦτα κακὰ, καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ Κ. Τσίνος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ δὲν θεωρεῖ νόμιμον, ἂν καὶ δὲν εἶναι διαγωγὴ ἀπὸ τοῦδε προκαλοῦσα καταδικαστικὰ μέτρα· ἐφ' ᾧ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιβλέπῃ ἀγρύπνως ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τούτου καὶ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτὴν, διότι πολλοὶ, καίτοι παθόντες, φοβοῦνται ἴσως νὰ ἀναφερθῶσι κατ' αὐτοῦ. Ὀφείλει δὲ ἡ Κυβέρνησις τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, καὶ χρέος ἔχει νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι οἱ νόμοι καὶ τὸ καθῆκον τὴν ὑπαγορεύουσιν. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ τὰ δύο ὁμοβετικὰ σώματα ἐπελήφθησαν αὐτοῦ, θεωρεῖ ἀναγκαῖον μετὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας συστάσεις, νὰ ἐξετάσῃ καὶ προσεχῶς ἡ βουλὴ τί ἐνεργήθη ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ ἀποφανθῇ τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκτεθείσης γνώμης τοῦ νὰ ἐπενεχθῇ ῥιζικὴ τοῦ κακοῦ θεραπεία. Ὑπέλαβεν ἕτερος ὅτι, γενομένων προγοῦς τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπερωτήσεων, εἶχεν ἀναφέρει καὶ ἄλλας τοῦ ὑπὸ τὸν Τσίνον σώματος πραξεις, περὶ ὧν οὐδὲ μνείαν ἐποιήσεν ἤδη τὸ ὑπουργεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτου, εἶχεν ἐρωτήσει ἂν ἦναι ἀληθὲς ὅτι παρακολουθεῖται ὑπὸ λῃστῶν, ὡς μεταχειρίζεται ὡς ἐθνοφύλακας ἡ ὁδηγούς. Εἶναι δὲ ἀνάγκη

νὰ πληροφορηθῇ ἡ βουλὴ περὶ τούτων, διότι, ἂν καὶ ὑφίστατο ἄλλο ὑπουργεῖον, ὡκειοποιήθη οὗτος ἀλλότρια δικαιώματα, ἐν ᾧ δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ οἰκοθεν τοὺς λύκους ἵνα φρουρῶσι τὸ ποίμνιον. Προτείνει λοιπὸν νὰ πληροφορήσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν βουλὴν, ἐὰν καὶ τὰ περὶ τῶν λῃστῶν τούτων καὶ ὅσα προξένησαν ἄλλα εἰσὶν ἀληθῆ.

Ἀπενεχθέντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι καθ' ἃ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης λέγουσιν, ὅτε ὁ προαγορεύσας ἐζήτησε περὶ τούτων πληροφορίας, ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη μὲν ὅτι θέλει ἐξετάσει, ἀλλ' ὅταν δοθῇ παρ' ἐκείνου σημείωσις ἀκριβής, ἀλλ' ὅτι, μὴ δοθείσης τῆς σημειώσεως, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῶν λεγομένων. Ἐγένετο μικρά τις συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος, τῶν μὲν προτεινόντων νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ὅσον τάχος θεραπεία τῶν ὑπὸ τοῦ μεταδατικοῦ σώματος τοῦ Τσίνου πραττομένων κακώσεων, τῶν δὲ διϊσχυριζομένων, ὅτι πρέπει εἰς τὴν αὐτὴν νὰ ὑπαχθῇ κατηγορίαν καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Τσίνος.

Ἀπήντησέ τις πρὸς τὸν παρενείραντα περὶ κεφαλῆς λῃστοῦ τινος, ὅτι 70 λῃσταὶ, συναντήσαντες 4 στρατιώτας, ἐρόνευσαν κατ' ἀρχὰς 2, εἶτα δ' ὀχυρωθέντες οἱ ἕτεροι, ἀντεφόνευσαν δύω τῶν λῃστῶν· τὸ δ' ἑσπέρας, ὅτε ἀπεσύρθησαν οὗτοι, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν ἑνὸς τούτων εἰσῆλθον εἰς Λαμίαν, ὁ δὲ Τσίνος λαβὼν αὐτὴν ἔθηκεν ἐπί τινος κρήνης· ὥστε δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἠνάγκασε τὸν πατέρα τοῦ θύματος νὰ περιφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι πρὸ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὁ Τσίνος εἶχε συλλάβει πρὸ 15 ἡμερῶν καὶ ἐκράτει εἰς Λαμίαν τὸν πατέρα τοῦ ἀνωτέρω λῃστοῦ· ὀλίγον δ' ἔπειτα, γενομένης τῆς συμπλοκῆς εἰς Γαρδίκι, ἐφονεύθη ὁ λῃστὴς οὗτος, ὁ δὲ Τσίνος ὑπεχρέωσε τὸν πατέρα νὰ περιφέρῃ τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν πόλιν.

Μετά τινα δ' ἔτι ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνάπτυξιν, ἐπιμείναντος αὖθις τινος τῶν προαγορευσάντων νὰ κατατεθῶσιν αἱ περὶ Φούρλη ἐκθέσεις τοῦ τε νομάρχου, μοιράρχου, καὶ ἡ τοῦ Τσίνου ἀπάντησις ἐν ᾗ, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπε, παρεξετράπη τοῦ καθήκοντος, καὶ ἐπιφωνήσαντός νὰ φέρῃ ἄλλοτε ἐπ' αὐτῶν τὸν λόγον· ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως τὸ ἑξῆς θέμα· ἤτοι, *αὐτὴ βουλὴ, συμπεριζομένη τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος λεχθέντα κατὰ τὴν σιζήτησιν ταύτην, συνίστησι σπουδαίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν νόμιμον καὶ ταχεῖαν θεραπείαν.*»

Τελευταῖον, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τέλουσιν εἰσθαι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένα, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος. Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς. Εὐ. Μ. Παρίσης. Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. ΡΙ'.

Τῇς 11 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐννάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρατηρήσας ὁ πρόεδρος, ὅτι τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς βουλῆς διὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀντικείμενα δὲν ἐπεραιώθησαν πάντα· ὅτι δύναται ἤδη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ σῶμα τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου συζήτησιν καὶ, ὅτε ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς προσέλθει τὴν ὁρισθεῖσαν Τρίτην (12 Ἰουλίου) ἵνα δώσῃ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας, δύνανται νὰ περαιωθῶσιν ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα· καὶ ὅτι ἄλλως, μετὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμὸν, διακόπτονται μὲν δι' ἄλλας τῶν τμημάτων ἐργασίας αἱ συνεδριάσεις, τὸ δὲ προσεχὲς Σάββατον περαιοῦνται τὰ ἀνωτέρω ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἀκολούθως παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῆς 8 ἐνεστώτος, προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Ἰονίων, ἐγένετο παρ' αὐτοῦ μικρά τις παρεννόησις ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Κ. Ζάννου. Ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ἐκεῖνος εἶχεν εἴπει ὅτι τινὲς τῶν ἀνωτέρω Ἰονίων δὲν μετέσχον τοῦ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν συμβάντος, ἐκλαβὼν οὗτος, ὅτι εἶχεν εἴπει ὅτι ἅπαντες οἱ πρόσφυγες οὗτοι, δὲν εἶχον μετάσχει, ἀπέδωκεν ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ πρὸς ἐκεῖνον ἰδέαν. Διὸ συνίστησεν ὥστε νὰ ἐξαλειφθῇ, ἂν ἐγκρίνῃ τὸ σῶμα, ἐκ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ ἡ ἐνυπάρχουσα παρεννόησις αὕτη.

Ἐπενεχθέντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι, ἐπικυρωθέντων ἐκείνων τῶν πρακτικῶν, δὲν δύναται οὐδεμία νὰ γίνῃ ἀπάλειψις· ἀλλ' ὅτι

ἡ ἀνάκλησις τῆς ἰδέας ἐκείνης ἐμφαίνεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης, ἡ μὲν βουλὴ ἀπερρίνατο τὸ αὐτό, ἕτερος δέ τις προσέθηκεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἄλλο τι ἄτοπον ἐπὶ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν συνέβη ἐκ λάθους ἵνα ὅπερ ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν πρόεδρον. Ἐπειδὴ δ' οὕτως ἀνεδέχθη νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας σκέψεις ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἵνα διορθώσῃ τὸ ἄτοπον, σήμερον μὲν ἀρκεῖται εἰς ταῦτα, ἀλλὰ, ἐὰν τὸ προεδρεῖον δὲν ἐπιφέρῃ τὴν νόμιμον διόρθωσιν, ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐξηγηθῇ αὖριον περὶ τούτου.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ Β'. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἑνὸς ἄρθρου συγκείμενον, μετὰ τῆς ἐφεξῆς παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ὡς πρὸς τὴν τροφὴν 3,495 ἀνδρῶν, οὐδεὶς ἄλλος κανονισμὸς ὑπάρχει, εἰμὴ ὅτι ἑκάστη μερὶς ἄρτου εἶναι προσδιωρισμένη εἰς 13 λεπτά, καὶ αὐτὸ ἐστὶν ὁ κανονισμός.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Γ. Κονδύλου καὶ Γ. Παππαδημητρίου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69· ἔχει δ' οὕτω.

« Κερ. Β'. Τροφαὶ δραχ. . . . . 165,837 : 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐκ δρ. 165,837 15 πίστωσιν τοῦ Β'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ επι τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Δημ. Κονδύλης	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἀντών. Καμπάνης	
Γ. Λογιωτατίδης		Ἀνδρ. Δανόπουλος	N.
Δ. Δεληγεώργης		Νικόλαος Ἰατρὸς	N.
Π. Τσιμπουράκης		Ἀ. Μακρυποκάμισος	N.
Π. Μοναστηριώτης	N.	Δ. Καλλιῤῥονάς	N.
Σταῦρος Γρίβας		Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Ἰωάν. Πετμέζης	N.	Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Μ. Χ. Καΐρης		Κ. Τσαβέλλας	N.

Σ. Στράτος	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Π. Ῥάγκος	N.	Ἐμ. Χ. Τσούχλος	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Νικ. Κορφιωτάκης	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρακαράκος		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κωνστ. Φασίτσας		Λουκᾶς Στέρανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας		Ρ. Παλαμίδης	N.
Ἄγ. Γουζούασης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	N.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος		Ν. Τσαλακώσας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόρ. Χατσηγιάννος		Νικ. Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγνώστ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	N.
Γεώργ. Πετμεζᾶς		Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Νικόλαος Ἀνδρεικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέϊκος	N.
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δημ. Βιρβίλης	
Λθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Δημ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Κωνς. Δ. Σχινᾶς.	
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας		Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Α. Νοταρᾶς		Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	N.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.

Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δημ. Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ιω Μέξης	
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλὸφ	Ν.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	Ν.
Κων. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστίδης.	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	
Ἀντώνιος Ἀρμάο;	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ὡσαύτως ἐξ ἑνὸς ἄρθρου συγκειμένου, μετὰ τῆς ἐρεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

«Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὴν νομὴν τῶν ἵππων, ἡ μερὶς εἶναι προσδιωρισμένη εἰς 80 καὶ 110 λεπτά· ἐκπίπτονται ἐνταῦθα μόνον αἱ μερίδες τῶν 10 ἵππων τῶν ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἤτοι δραχμ. 1,460, καὶ μένει τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχμ. 106,945.»

Ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅριον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι παρεδέχθη κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐγκριθεῖσαν ἀφαίρεσιν τῆς νομῆς 5 ἵππων τοῦ ὑπουργείου, καὶ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70· ἔχει δ' οὕτω.

« Κεφ. Γ'. Νομή . . . . . δραχ. 107,675»

Ἀνεγνώσθη δ' ἔπειτα τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ Δ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἑπομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ὁ ἱματισμὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιδεκτικὸν καταχρήσεων. Μία εὐρεῖα διατίμησις, γενομένη πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἄνευ νεωτέρας τινὸς δοκιμασίας, καὶ κατ' αὐτὴν ψηφίζεται κατ' ἔτος ἓν ποσὸν 200 ὡς ἔγγιστα χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὰς βουλάς, καὶ ἀφίνεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν διαχειριζομένων αὐτό. Ἡ κυβέρνησις ἐνδύει τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ τοὺς στρατιώτας· οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται φαίνονται ὅτι λαμβάνουσί τι, καὶ δὲν λαμ-

βάνουσι τίποτε, ἐκτὸς ἂν κάμωσιν οἰκονομίαν τινὰ ὡς πρὸς τὰ ἐνδύματά των καὶ περισσεύσῃ εἰς αὐτούς τι ὡς πρὸς τὴν ὡρισμένην τοῦ ἱματισμοῦ κατάθεσιν. Ἡ κυβέρνησις δίδει ἀποφασιστικῶς, ὁ στρατιώτης λαμβάνει καὶ δὲν λαμβάνει, μία ἐπιτροπὴ τοῦ ἱματισμοῦ, εὑρισκομένη εἰς τὸ μέσον καὶ οὖσα τὸ ὄργανον τῆς τοιαύτης χορηγίας, αὐτὴ ἠξεύρει, ἐνῷ λαμβάνει 200,000 δραχμῶν χορηγίαν, ἂν χορηγῇ ἐνδύματα ἀξίας πραγματικῶς δραχμ. 200 χιλιάδων ἢ 150 χιλιάδων μόνον. Πᾶσα ἐφικτὴ οἰκονομία ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ἀνεξεταστὶ νὰ ἦναι πρὸς ὄφελος οὐχὶ τοῦ δημοσίου, οὐχὶ τοῦ στρατοῦ, εἰμὴ πρὸς ὄφελος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν αὕτη τὸ θέλῃ.

Ἡ τσόχα ἐπρομηθεύετο συνήθως πάντοτε δι' ἐργολαβίας, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ἀπέκειτο ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τῶν ἱματίων. Εἶναι πληροφορία, ὅτι ποτὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαρουσίασεν ὡς περίσσευμα τσόχαν τεσσάρων χιλιάδων πήχεων· τοῦτο δεικνύει, ὅτι ἡ διατίμησις εἶναι εὐρεῖα, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν ἀτομικὴν τιμιότητα τῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ περαιτέρω ἐλέγχου τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Ἀπὸ πέρυσι δέ, ὅτε, ὡς ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν περιστάσεων ὁ ἐργολάβος τῆς τσόχας καθυστέρησεν αὐτήν, καὶ οἱ καρτερικοὶ στρατιῶται μας εὑρέθησαν εἰς τὸ δριμὺ ψῦχος τοῦ χειμῶνος μὲ τὰ θερινὰ ἱμάτια, τὸ ὑπουργεῖον ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ κατ' εὐθεῖαν τὴν τσόχαν· ὥστε καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἱματίων δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα τακτικὸν ἔλεγχον.

Ἡμεῖς ἀποδίδομεν ὅλην τὴν τιμιότητα εἰς τοὺς ἀμέσως ἢ σχετικῶς διαχειριζομένους τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ· καὶ ὅμως τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀπαιτοῦσι νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτην πιθανός τις ἔλεγχος. Διὰ τοῦτο φρονεῖ σπουδαίως ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ πάσης περὶ καταχρήσεως σκανδαλώδους ἰδέας, νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ πρόνοια τοῦ νὰ γενῇ εἰς τὸ μέλλον δοκιμὴ σπουδαιοτάτη, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διὰ μειοδασίας τακτικῆς ἐργολαβία τοῦ ἱματισμοῦ ἐν γένει, ὡς πρός τε τὴν προμήθειαν τοῦ ἐριούχου, καὶ ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ἱματίων, καὶ λοιπὰ εἴδη τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸν κανονισμόν. Δι' αὐτῆς τῆς δοκιμῆς θέλει ἐκ πρώτης ὄψεως ἀποδειχθῇ ἀριδήλως, ἂν διὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ ἀπαιτῶνται ὅσαι ἐπιψηφίζονται δραχμαὶ ἢ ὀλιγώτεραι, τὸ δὲ ἐκ τῆς δοκιμῆς ταύτης ὄφελος, εἶναι ὄφελος τοῦ δημοσίου· οὐδεμία δὲ ζημία, ὡς διϊσχυρίζονται τινες, δύναται νὰ προσγενῇ, καθότι τῆς δημο-

πρασίας τὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἀποφασίσει ἐκ προοιμίου περὶ τούτου. Παρατηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν ἀνάγκη, νὰ περιορισθῇ ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ, οὔτε διὰ τὸ χρῶμα, οὔτε διὰ τὴν ποιότητα, εἰς τὸ Μόναχον· ἀλλὰ νὰ προσδιορισθῇ ποιὸν καὶ χρῶμα καινὸν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργολάβος νὰ δύναται διὰ νὰ προμηθεύσῃ ὅθεν δήποτε, διότι ὁ Ἕλλην στρατιώτης, δὲν ἀναμένει ἀπὸ τὸ χρῶμα ἢ τὴν ποιότητα τῆς τσόχας νὰ καταταθῇ ὡραῖος· εἶναι ὡραῖος, ὅταν λερὸς καὶ ἡλιοκαυμένος στεφανόνηται μὲ μίαν δάφνην εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἐν τοσούτῳ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἡρώων τοῦ Βαλτετσίου, τῆς Γράνας, τῆς Ἀκράτας, τοῦ Κερατσινιοῦ, τοῦ Μεσολογγίου εὐχαριστοῦνται, ἀφοῦ αὐτοὶ ἄλλως δὲν κερδίζουσί τι, ἂν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου προσγενῇ ἓν ὄφελος εἰς τὴν πατρίδα. »

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι οὐδεμία γίνεται κατάχρησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τοῦ ἱματισμοῦ, καὶ ὅτι μόναν ἐκ τῆς ἱκανότητος τοῦ κόπτου ἐξήρτηται νὰ λάβῃ, ἂν δυνηθῇ, μικρὸν ὄφελος· ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνέστησεν ἤδη ἐπιτροπὴν, ἐξ ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν σωμάτων συγκειμένην, ἥτις, ἐπί τε τῆς δαπάνης ταύτης καὶ ἄλλων πολλῶν σκεπτομένη, θέλει ἐπιφέρει τὴν ἀναγκαίαν οἰκονομίαν.

Ἐπὶ δὲ τῇ ἐρωτήσει τινος, ἂν τὰ σημειούμενα 30 λεπτὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν στρατιωτῶν, 60 τῶν λοχιῶν κτλ. ἦναι τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν· ἀπαντήσαντος ἄλλου ἀποφατικῶς, ὡς μὴ συμπεριλαμβανομένης ἐνταῦθα καὶ τῆς καταθέσεως αὐτῶν· ἡ βουλὴ παρεδέχθη μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦτο τε τὸ ἄρθρον καὶ τὸ μετ' αὐτὸ 2 δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Ὑλικὸν ἱματισμοῦ . . . δραχ. 188,626:73

2. Χορήγησις σκευῶν καθαριότητος 2,000:— »

Ἐπίσης δὲ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ζάρκον καὶ Γεωρ. Παππαδημητρίου γενομένης καὶ ὁμοίων ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης παραγαγούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69 τὴν πίστωσιν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 190,626:73.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Ε. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω·

«Τὸ ὁπλοστάσιον εἶναι ἓν τῶν ἀναγκαιοτέρων καταστημάτων εἰς ἓν ἔθνος· εἶναι τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας, εἶναι ἡ ὕστία ἐκείνη, ἥτις δύναται νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν βιομηχανικὸν κλάδον τοῦ

ἔθνους, ἐκτὸς τῶν ἀπείρων ὑφισταμένων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν. Καὶ ὅμως καὶ τὸ κατάστημα αὐτὸ εἶναι ἀτελὲς, μένει παρημελημένον· ἀκριβὴς ἔλεγχος ὡς πρός τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα καὶ αὐτοῦ τοῦ καταστήματος δὲν ὑπάρχει· ἡ τιμιότης τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσίς του, εἶναι ἡ καλητέρα ἐγγύησις· καθεὶς βεβαίως ἤκουσε μὲ λύπην του τὰς προσφάτους σκηνὰς τοῦ ὁπλοστασίου, ὅτι οἱ διευθύνοντες αὐτὸ ἀξιωματικοὶ, ἀμοιβαίως ἐπὶ καταχρήσεσι κατηγορηθέντες, εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ δίκην.

Εὔχεται καθεὶς ν' ἀποδειχθῶσι πραγματικῶς ἀθῶοι κατηγορίας, ἥτις προστρίβει μῶμον εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν στρατιωτικῶν· ἀλλ' εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελον εἰσθαι πραγματικῶς ἔνοχοι, καὶ ἂν ἀθωωθῶσιν ἐγκληματικῶς, τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πλέον αὐστηρὰν καταδίωξιν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀπιζημίωσιν. Ἑπομένως τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ στηρίσῃ τὴν προσοχήν του, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τιμίων ὑποκειμένων, διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος· τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔλεγχος, ὡς εἴπομεν, ἀκριβὴς εἰς τὴν διαχείρισιν δὲν ὑπάρχει.

Ἐν τοσούτῳ συνιστᾶται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ πλήρης ἐνέργεια τοῦ πυριτοδοποιείου, ἀναγκαιοτάτη διά τε τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἐξαχαμένης πυρίτιδος, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἑτοίμη πάντοτε ὅση πλείστη πυρίτις εἰς τὸ κράτος.

Εἶναι λυπηρὸν, ὅτι εἰσέτι δὲν προώδευσε τὸ Ἑλληνικὸν ὁπλοστάσιον, ὥστε νὰ κατασκευάζῃ ὅπλα· ἀλλὰ τοὐλάχιστον γνωρίζει τὸ ὑπουργεῖον ὑπόσα ὅπλα σώζονται εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας; Οὐδεὶς δύναται νὰ μὴν αἰσθανθῇ βαθεῖαν θλῖψιν, ὅταν πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ κατὰ καιροὺς συναχθέντα Ἑλληνικὰ ὅπλα, ἀντὶ νὰ διατηρηθῶσιν, ἀνελύθησαν εἰς ἁπλοῦν σίδηρον καὶ ἐξηφανίσθησαν. Τὰ ὅπλα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὰ ὁποῖα καὶ ἄχρηστα ἂν ἦσαν ἔπρεπε νὰ διατηρῶνται ὡς κειμήλια! ἦτον αὐτὴ πρᾶξις βανδαλικὴ, ἦτον ἀσέβεια! Ἡ βουλὴ, θεωροῦσα τὴν κρίσιμον ἐν γένει τῶν πραγμάτων κατάστασιν, εἶναι ἀναγκαιότατον νὰ συστήσῃ συντόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ταχυτέραν προμήθειαν ὅπλων, τοσοῦτον ἀναγκαίων εἰς τὸ ἔθνος. »

Ἐπὶ ταύτης προκαλέσαντός τινας τὸν ὑπουργὸν, νὰ πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν, ὁποῖα ἔλαβε μέτρα ὡς πρὸς τοὺς εἰς δίκην εἰσαχθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦσι

προβαίνουσαι, καὶ, ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας τοῦ Κ. Σχινᾶ, οὐδεμία ἐπεραιώθη ἔτι.

Ἐρ' ᾧ ὑπελάβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἐνεργοῦνται, ὡς μανθάνει, οἱ σμικραὶ καταπιέσεις κατὰ τῶν μαρτύρων, ὧν ἡ κατάθεσις δύναται νὰ ἦναι ἐπιβλαβὴς πρὰς τοὺς ὑπὸ δίκην διατελοῦντας· καὶ ὅτι ἐνεργοῦσι ταύτας, ἐὰν οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ἐμμέσως ὅμως τινὲς στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, ἵνα ἡ μαρτυρία τούτων ἀλλοιωθῇ. Διὸ συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν τὰ ἀνάλογα πειθαρχικὰ μέτρα, ἵνα παύσῃ πᾶσα τοιαύτη κατάχρησις, πρὸς δὲ καὶ, ἂν παρ' ἐλπίδα ἀθωωθῶσιν οἱ ῥηθέντες ἀξιωματικοί, νὰ ἐνεργήσῃ ἀφεύκτως τὴν ὅσον τάχιον ἰδιωτικὴν ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες στρατιῶται ὑποβάλλονται εἰς ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων· ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔχουσι κῦρος αἱ καταθέσεις των. Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα πληροφορεῖται ὅτι πολλοὶ ὑπάρχουσιν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, κατὰ τῆς μαρτυρίας τῶν ὁποίων παρεμβάλλουσι μεγάλα ἐμπόδια, καὶ, ἐπαπειλοῦντες ὅτι θέλουσι παραπέμψει αὐτοὺς εἰς τὸ στρατοδικεῖον κλ., ζητοῦσι νὰ μετατρέψωσι τὴν καταθεσιν τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· διὸ συνίστησιν ἐκ νέου τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις του.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ταῦτο τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἄρθρα 2 καὶ 3, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Συντήρησις τῶν ἐν χρήσει ὅπλων δ.ρ 6,691:20
» 2. Ἀντικατάστασις ὅπλων, κατασκευὴ πολεμεφοδίων δρ. 61,000
3. Συντήρησις τῶν τυμπάνων καὶ σαλπίγγων. δρ. 2157:60 »

Ἐπίσης δὲ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω Ζάρκον καὶ Γ. Κονδύλην γενομένης καὶ ὁμοίων τῆς πρὸ αὐτῆς ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69 ἡ πίστωσις τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνουσα εἰς δραχ. 69,848:80.

Ἀνεγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Στ. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἤτοι·

«Μὲ τοσαύτας θυσίας ἐσύστησεν ἄλλοτε τὸ ἔθνος εἰς τὸ ἱπποβότειον Ἄργος ἱπποφορβεῖον· ποῦ εἶναι σήμερον τὸ ἱπποφορβεῖον αὐτό; ποῦ εἶναι οἱ ἵπποι, οἵτινες παράγονται ἀπ' αὐτό; Σήμερον ἀγοράζομεν ἵππους, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ πλήθωσιν ἵππων χρησι-

μωτάτων εἰς τὸ ἔθνος αἱ πεδιάδες τοῦ Ἄργους, τῆς Ἠλείας καὶ τῆς Βοιωτίας· ὄχι μόνον ἵππους, ἀλλ' οὐδὲ χόρτον ἔχομεν πλέον, καὶ ὀφείλομεν ν' ἀγοράζωμεν καὶ αὐτό. Ἤδη, ἂν καὶ ἀργά, συνιστᾶται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ περιποίησις τοῦ ἱπποφορβείου, ἕως οὗ πεδιάδες γονιμώτεραι καὶ πλέον ἐκτεταμέναι ἱκανοποιήσωσι τὸ ἔθνος διὰ τὰς μεγάλας ταύτας ζημίας, ἃς ὑπέστη ἀπὸ τὴν ὀλίγωρον αὐτὴν κατάστασιν εἰς τὸ παρελθόν. »

Παρετήρησεν ἐξωδίκως ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐνιαυσίως μὲν ἀντικαθίστανται 10 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἵπποι, εἰς δὲ τὸ μέλλον δύνανται νὰ σημειωθῶσι 40· καὶ ὅτι ἄλλως οἱ ἐν χρήσει ὑπάρχοντες εἰσὶν ἱκανοί, ὡς μὴ ἀποκνοῦντες εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Μετά τινα δ' ἐπενεγκόντα, ὅτι τὰ περὶ τοῦ ἱπποφορβείου τούτου ὑπάγονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον· καὶ ἄλλον προσθέντα, ὅτι ἀναγκαίως πρέπει νὰ ληφθῇ περὶ αὐτοῦ πρόνοια. Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι γίνονται μὲν, ὡς ἐρρέθη, ἐτήσιοι ἀντικαταστάσεις ἵππων, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ μάθῃ, ἂν σημειῶνται τὰ ἐξ αὐτῶν ἔσοδα, ἐπειδὴ δὲν βλέπει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων σημειούμενον τοιοῦτον ποσόν.

Διασαφήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι ὑπάρχουσι ταῦτα ἐν τῷ ἄρθρῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ « διάφορα ἔσοδα » ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τοῦτο τε καὶ τὸ μετ' αὐτὸ 2. ἄρθρον· ἔχουσι δ' οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Ἀντικατάστασις ἵππων δρ. . . 13,800
2. Ἔξοδα πρώτου πεταλώματος . . 88 »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτου, ἀναβαίνοντος εἰς 13,888 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἀντ. Γεωργαντᾶν καὶ Γεώρ. Παππαδημητρίου, συνήχθη ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, κατὰ πρωτόκολλον ὁμόφωνον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ 2'. κεφαλαίου, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Συντήρησις τῆς ἐν χρήσει ἱπποσκευῆς 6,240
2. Ἀντικατάστασις . . . . . 3,500 »

Μεθ' ἃ, γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἀν. Γεωργαντᾶν καὶ Ἰω. Ζάρκον, ἡ βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ πρωτόκολλον, σχεδὸν ὁμοίων, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70 τὴν πίστωσιν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 9,740 δρ.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Η'. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως.

αἰς τὴν ἐπανάστασίν μας καὶ ἐπὶ Κυβερνήτου οἱ στρατιῶταί μας ἐκοιμῶντο εἰς τὸ ὕπαιθρον, καὶ κατὰ γῆς, καὶ ἦσαν ὑγιεῖς· μετέπειτα ἄλλο σύστημα ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κλινοστρωμνάς, αἵτινες δύνανται νὰ ἦναι ἀναγκαῖαι εἰς τὰ παγετώδη κλίματα, εἶναι δὲ ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ὑγείαν τῶν στρατιωτικῶν, ὡς πρὸς τὸ θερμὸν κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τὸ θέρος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπιφέρει προσέτι καὶ δαπάνην 75 χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, ἐνῷ μὲ 75,000 δραχμῶν ὁ στρατὸς ἠδύνατο νὰ οἰκονομῆται τετραετίαν ὁλόκληρον, διάγων στρατιωτικῶς ὡς πρότερον.

Ὅ,τι δὲ κυρίως ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι τὸ περὶ διαρκείας τῶν δημοσίων σκευῶν, ὅτι εἶναι ἀκανόνιστος, καὶ ἐκ τούτου προέρχονται ὄχι εὐκαταφρόνητοι καταχρήσεις. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ σώματα ἐρωδιάζονται μὲ ὑλικὸν οἷον ὁπλισμόν, δερμάτινα εἴδη, ἱπποσκευήν, κλινοστρωμνὴν καὶ τὰ τοιαῦτα, χωρὶς ποτὲ τὸ λογιστήριον μετὰ τὴν παράδοσιν νὰ κανονίσῃ πόσα ἔτη τὰ εἴδη ταῦτα πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς χρῆσιν τῶν σωμάτων. Ὡς ἐκ τούτου οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ σωματάρχαι, ἐὰν συμβῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη φθορὰ ὀλίγων ἔπειτα μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν εἰδῶν αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἐπισκευασθῶσι ταῦτα ἐντὸς τῶν λόχων, ἐπιδεκτικὰ ἐπισκευῆς ὄντα, ἀλλάσσονται ἀδιαφόρως, οὐσῶν τῶν ἀποθηκῶν τῶν σωμάτων δὶς τοῦ μηνὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν λοχαγῶν. Ὅταν δὲ ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν συσσωρευθῶσιν ἱκανὰ εἴδη, οὕτω θεωρούμενα ἐφθαρμένα, ἐπιθεωρητὴς ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου παρουσιάζεται, καὶ τὰ μὲν παραδίδει εἰς τὸ πῦρ, ἂν καὶ δύνανται νὰ ἦναι χρήσιμα εἰσέτι, τὰ δὲ εἰς ἐκποίησιν, καί τινα εἰς ἐπιδιόρθωσιν.

Εἶναι ὅθεν ἀναγκαῖον ἡ διάρκεια τῶν σκευῶν νὰ κανονισθῇ, διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταστα θῶσιν οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὰ προσεκτικώτεροι, καὶ νὰ παύσῃ πλέον αὐτὴ ἡ κατάχρησις· οἱ δὲ λοχαγοὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κανονισμένου χρόνου νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας ὑλικὸν πραγματικῶς ἐφθαρμένον. »

Ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως· μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τῶν περὶ ἀριθμήσεως τῶν κλινοστρωμνῶν ῥηθέντων· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Ἀντικατάστασις τῆς κλινοστρωμνῆς 44,500 »

Τὰ δὲ ἄρθρα 2 καὶ 3, παρατηρηθέντος ὅτι τὰ σκεύη κ.λ. πρέπει ν' ἀγοράζωνται καλητέρας ποιότητος καὶ εὐθηνότερα, ἐγένοντο δεκτὰ, ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω·

« 2. Συντήρησις τῆς ἐν χρήσει κλινοστρωμνῆς δρ. 41,820

3. Συντήρησις τῶν σκευῶν τῶν ἱπποστασίων δρ. 1,872 »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 88,192 δραχμ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ζάρκου καὶ Κ. Δυοβουνιώτου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 68, ἀρνουμένου ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Η. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 88,192, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν.	Κωνσταντῖνος Φασίτσας	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν.
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	
Δ. Δεληγεώργης		Ἅγ. Γουζούασης	Ν.
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Σταῦρος Γρίβας		Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	Ν.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μ. Δ. Καΐρης		Μιχαὴλ Σισίνης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γεώργιος Μῆτσος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Ἰωάννης Κλίμακας	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.	Ἀναγν. Δημητρίου	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Σ. Στράτος	Ν.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Π. Ῥάγκος	Ν.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.	Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Γρηγ Ν. Κορφιωτάκης	
Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Π. Δημητρακαράκος		Σταμ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.

Γεώργ. Παππανικολάου	N.
Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐγάθιος Οἰκονομόπουλος	
Γεώργ. Πανοπριοτόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.
Λουκᾶς Στέφανος	N.
Εὐς. Σπυρίδωνος	
Ἰήγας Παλαμίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	ἠρνήθη
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βέϊκος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Π. Μαυρομιχάλης	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N.
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	N.
Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰω. Γκούρκς	
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χρ. Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θ. Ι. Μέξης	
Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	N.
Γ. Μπάστας	
Κ. Δαρειώτης	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἰω. Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Δ. Χρηστίδης	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Γ. Παππαδημητρίου	N.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Α. Γ. Κουντουριώτης.	
Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Δ. Χατζίσκος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰωάν. Οἰκονόμου.	N.

Μηδενὸς παρατηρήσαντός τι ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος κεφαλαίου Θ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ, φέροντος δραχ. 90,348: 45/100 διὰ θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, ἐγένετο ψηφοφορία ἐπ' αὐτοῦ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ἰω. Ζάρκου καὶ Π. Μοναστηριώτου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ κατωτέρω ἐπὶ τοῦ ΙΘ'. κεφαλαίου καταχωρισθησομένῳ, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ Ι. κεφαλαίου, τὸ μὲν 1 ἄρθρον αὐτοῦ, μηδενὸς ἀντιλέγοντος, ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, φέρον

« 1. Στρατιωτικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα δρ. 7,200 »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

«Τὸ σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων εἵλκυσε πολὺ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ κατάστημα τοῦτο, ὁ προορισμὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τοσοῦτον ἀπουδαῖος, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του, οὐδ' εἰς τὰς μεγάλας μας διὰ τὴν συντήρησίν του δαπάνας· ἐθεωρήθη καὶ αὐτὸ ὡς πρυτανεῖον ὀκνηρίας καὶ ἀριστοκρατίας στρατιωτικῆς. Τεσσαράκοντα καὶ ἓν εἶναι τὰ ἄδρῶς μισθοδοτούμενα πρόσωπα· διοικηταὶ, ἀξιωματικοὶ, καθηγηταὶ, διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ διὰ νὰ διδάσκωσιν ὅλοι οὗτοι 60 μαθητάς! καὶ ἐξοδεύομεν περιπλέον, μὲ ὅλην τὴν κατάθεσίν τινων μαθητῶν, 93,243 δραχ. Ποῖοι δὲ εἶναι οἱ καρποὶ, οἵτινες παράγονται ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο ; Νέοι, μὲ ἀξιώσεις μὲν βαθμῶν, ἄμοιροι δὲ ὄχι μόνον ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἁπλῶν γραμμάτων· τοῦτο μὲν, διότι οἱ νέοι εἰσερχόμενοι εἰσέρχονται ἄωροι, σεβόμενοι αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν γραμματικῶν γνώσεων, καὶ χάνουσιν ἐπὶ ματαίῳ τὸ μακρὸν τοῦ χρόνου τῶν 8 ἐτῶν διάστημα, μὴ δυνάμενοι οὐδὲ τὰ γράμματα νὰ ἐκμάθωσιν, οὐδὲ τὰς ἐπιστήμας νὰ μυηθῶσι· τοῦτο δὲ διότι, καίτοι πολλοὶ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἀγνοεῖται ἂν οἱ πλεῖστοι ἦναι διδάσκαλοι διὰ νὰ διδάσκωσιν, ἢ διὰ νὰ μισθοδοτῶνται ἀδρῶς μόνον. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι σπουδαῖον. Δὲν πρόκειται νὰ ἀπομιμώμεθα τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν εἰς τὴν πατρίδα μας ἁπλῶς τοὺς τύπους μόνον τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ἐκείνων, καὶ νὰ ἐξοδεύωμεν εἰς μάτην καὶ τῆς νεολαίας τὸν καιρὸν καὶ τὰ χρήματά μας, καὶ αὖριον, ἐνῷ φρονοῦμεν, ὅτι ἀποκτῶμεν ἀξιωματικοὺς, νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτε· πρόκειται

περὶ πραγμάτων, τόσῳ πλειότερον, καθόσον ἡμεῖς ἔχομεν πλειοτέραν ἀνάγκην, ἢ τὰ ὁποῖα ἀπομιμούμεθα ἔθνη.

Ἔπειτα, ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ τοῦ καταστήματος; Ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς του; Τὰ τέκνα τῶν διαπρεψάντων ἀνδρῶν, κατὰ διάκρισιν δικαίαν, καὶ αἱ εὐφυΐαι, ταῦτα ἐστάθησαν κυρίως τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν διὰ τοὺς εἰσερχομένους νέους; Ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου καταστήματος παρεβιάσθη, ὡς καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν, καὶ πνεῦμα ἄδικον, ἄπληστον καὶ ἰδιοτελὲς, παραγωνίσαν τὰ εὐφυῆ καὶ ἀδύνατα ὀρφανὰ τῶν ἡρώων, καὶ καταστῆσαν καὶ αὐτὸ τὸ ἱερὸν κατάστημα ἔρμαιον ἰδιοτελείας, εἰσήγαγεν ἐν αὐτῷ τέκνα συγγενικὰ τῶν συμπαθειῶν του, ἔστω καὶ ἀπὸ ὀλιγοστίαν πάσχοντα, ὡς νὰ ὀφείλῃ τὸ ἔθνος νὰ θυσιάζῃ τὰ τιμαλφέστερά του συμφέροντα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰς συμπαθείας τινῶν.

Τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ ἰδῇ τὰς μεγάλας ζημίας του ταύτας χωρὶς ἀγανάκτησιν, καὶ, ἡ σκοπὸς ἐθνικὸς πρέπει νὰ διέπῃ αὐτὸ τὸ κατάστημα, ἢ πρέπει τὸ σχολεῖον αὐτὸ ὁλοτελῶς νὰ παύσῃ. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὸ σχολεῖον αὐτὸ προορίζονται νὰ ὦσι ἀξιωματικοί· ἐνῷ τὸ ἔθνος στενάζει ἀπὸ ἀλόγους τινας ἀνισότητας, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἀφ' ἑνὸς ἡ προτέρα δουλεία, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπανάστασις καὶ κακοί τινες ἔπειτα ὀργανισμοί, ἂς μὴ προετοιμάζωμεν καὶ ἤδη διὰ μεγάλων δαπανῶν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, πρὸς μακροτέραν δυστυχίαν τοῦ ἔθνους, τάξεις νέας προνομιούχους, ἀντικτιμένας εἰς αὐτὴν τὴν αἰωνίαν τάξιν τῆς ῥύσεως.

Ἡ προνομιακὴ αὕτη διδασκαλία τοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων ἀντίκειται εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς κοινωνίας, ἀντίκειται εἰς αὐτὰς τὰς βάσεις τοῦ Συντάγματος· αἱ δαπάναι τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τοῦ σχολείου γίγνονται ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς· κοινὴ ὀφεν πρὸς ὅλους ἡμᾶς πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἡ διδασκαλία αὐτη. Πρέπον κυριώτεραν τῶν φοιτώντων νὰ ἦναι ἡ εὐφυΐα, πρέπον τὸ ὁποῖον ἡ φύσις αὐτὴ ἐκαλόνισε, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἡ πατρίς.

Ἀνάγκη ὅθεν τὸ σχολεῖον αὐτὸ νὰ μορφωθῇ ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων. Ἡ μὲν διδασκαλία νὰ ἦναι κοινὴ, καὶ νὰ μὴ πληρόνωνται παρ' οὐδενὸς τῶν μαθητευομένων δίδακτρα, καὶ μόνον τὴν τροφὴν καὶ τὸν ἱματισμόν του νὰ καταβάλλῃ ἕκαστος· ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν νὰ καταστα θῇ μεγαλήτερος, ἀναλόγως τῆς

κλίσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἔθνους· ἡ Κυβέρνησις δὲ νὰ μὴν ἦναι ὑπόχρεως νὰ λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἀξιωματικοὺς, εἰμὴ ἐὰν ἤθελε λάβει ἀνάγκην. Οὐδεὶς δὲ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ σχολεῖον, ἂν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ὁπότε τότε θὰ εἰσέρχωνται διὰ τὰς ἐπιστήμας μόνον, καὶ τοιουτοτρόπως, ἀντὶ 8 ἐτῶν, ὁ χρόνος τῆς σπουδῆς των νὰ συντμηθῇ εἰς 4 ἔτη μόνον, ἱκανὰ διὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπιστημονικῆς σπουδῆς των. »

Παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ὁ τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ διδασκόντων ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς εἴκοσιν, ὧν πέντε μὲν πρώτης τάξεως, πέντε δὲ δευτέρας καθηγηταὶ ὁρίζονται, δέκα δὲ διδάσκαλοι· ἐπειδὴ δὲ ἀριθμὸς τοιοῦτος, πρὸς ἐκπαίδευσιν πεντήκοντα μαθητῶν τεταγμένος, παριστᾷ χαρακτῆρά τινα πολυτελείας, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέλλον ἐκλείψεως πάσης τοιαύτης πολυτελείας.

Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, ἂν, ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑποτρόφων, τηρῆται ἡ ἄλλοτε ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις, ἵνα τρεῖς ἐκ παντὸς νομοῦ λαμβάνωνται, καὶ ἂν τὰ δίδακτρα αὐτῶν πληρόνωνται παρὰ τοῦ δημοσίου. Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, λαμβάνον τακτικῶς πάντα τὰ τῶν ἐν τῇ σχολῇ σπουδαζόντων δίδακτρα, πέμπει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Καὶ πρὸς ἄλλον ἐρωτήσαντα ἐπίσης, ἂν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτηρήθη ἡ διαγεγραμμένη ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὑποτρόφων τάξις, ἤτοι, ἂν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς των ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς πρὸς τοῦτο ἐπιτρεπῆς, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐνεκρίθη κατὰ λόγον τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων, τῆς εὐφυΐας αὐτῶν, καὶ τέλος τῶν πατρικῶν ἐκδουλεύσεων. Ἀπήντησεν αὖθις ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, ὅτε μὲν ἄλλοτε διεύθυνεν αὐτὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ἀκριβῶς ἡ τάξις αὕτη ἐτηρεῖτο· ἀγνοεῖ δ' ἂν ἐτηρήθη ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοὺς διαδεχθέντας αὐτόν.

Ὑπολαβόντος δὲ τοῦ τελευταίου ἐρωτήσαντος, ὅτι, ἐπειδὴ διατελεῖ πεπεισμένος, ὅτι παρεβάθη ἡ τάξις αὕτη ὑπὸ τοὺς ἄλλους ὑπουργοὺς, συνιστᾷ εἰς τὸν νῦν ὑπουργὸν, ἵνα ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, ὅπως μὴ γένηται παραπλήσιόν τι ἄλλοτε.

Ἐξεθηκέ τις, ὅτι, ὅτε κατὰ τὰ 1847 προσωρινῶς διελύθη ἡ σχολὴ, εἶχεν ἀποφασισθῇ νὰ συσταθῇ μὲν αὖθις, νὰ ἐκτελεσθῶσι δ' αἱ ἐπὶ τούτου ἀποφάσεις τῆς βουλῆς· μηδεμιᾶς ὅμως

τούτων τηρηθείσης καὶ εἰσαχθέντων ἐν τῇ σχολῇ προσώπων μηδὲ τἆλλα προσόντα ἐχόντων, μηδὲ ἐκ τῶν νομῶν κατὰ τὴν τεθεῖσαν ἀναλογίαν προερχομένων, ἡ βουλὴ ἤδη ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀποφασισθέντα καὶ ἀνορθώσῃ τὰ τυχὸν ἡμαρτημένα, διατηρῶν ἐκ τῶν εἰσαχθέντων ὑποτρόφων μόνους τοὺς μετ' ἐξετάσεις καταδείξαντας, ὅτι φέρουσι τὰ τεταγμένα προσόντα, ἀποβάλλων δὲ πάντας τοὺς ἄλλους.

Ὁ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι θέλει ἐξετάσει, ἂν ἀληθῶς τοιοῦτόν τι ἐγένετο, καὶ θέλει πληροφορήσει τὴν βουλήν.

Ἐπανέλαβε δ' ἄλλος, ὅτι ἀναντιρρήτως πρέπει νὰ θεραπευθῶσι τὰ κακῶς γενόμενα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου ἀπεφασίσθη.

Ἐπέμεινεν ἕτερος εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν γενομένην παρατήρησιν, διϊσχυρισθείς, ὅτι ἀληθὴς ἐμφαίνεται πολυτέλεια, πρὸς κατάπαυσιν τῆς ὁποίας πρέπει νὰ συγχωνευθῶσι τινες τῶν θέσεων τούτων, ἀνατιθεμένης τῆς διδασκαλίας δύω ἢ καὶ πλειόνων μαθημάτων εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητήν. Ἀπήντησε δ' ἄλλος, ὅτι, καὶ ἂν πολυτέλειά τις ὑπάρχῃ, οὐδεμία ἐξ αὐτῆς ζημία προσγίνεται, ὄντων τῶν πλείστων καθηγητῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ ἢ μηχανικοῦ, καὶ ὡς ἀντιμισθίαν λαμβανόντων τὰς ἑαυτῶν ἀποδοχὰς μόνον τῆς ἐνεργείας καὶ εὐτελές τι ἐπιμίσθιον.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ἐπί τινος ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τοῦ καταστήματος· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν ζητουμένην πίστωσιν, ἀναγκαῖον δ' εἶναι νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὸν κατάλογον τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων καὶ τῶν παραδιδομένων μαθημάτων, ἵνα ἐξ αὐτοῦ κρίνῃ καὶ ἂν τις πολυτέλεια ὑπάρχῃ.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν παρατηρήσεις δὲν εἶναι λίαν εὔστοχοι· καὶ ὅτι πλείονος προσοχῆς ἄξια εἶναι τὰ περὶ τῆς τῶν διδασκόντων ἱκανότητος, διότι πληροφορεῖται, ὅτι πολλοὶ αὐτῶν ὅλως ἀνίκανοι εἰσὶν ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἐκ τούτου δ' ἀμαθεῖς ἐξέρχονται οἱ μαθηταί· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, μὴ πραγματοποιουμένων τῶν ἐπὶ τῆς σχολῆς ταύτης παρατηρήσεων τῆς βουλῆς, αἱρετώτερον εἶναι νὰ

διαλυθῇ μὲν αὕτη, νὰ ἀποστέλλῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς δαπανωμένων χρημάτων εἰς Εὐρώπην νέους, ὅπως ἐκεῖ σπουδάζωσιν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι τὰς τῶν ὑποτρόφων τῆς σχολῆς ταύτης θέσεις πάντες ἐπορθαλμιῶσι, διότι ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης ἐξέρχονται ἀξιωματικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται ἡ τῶν πολυτιμοτέρων προστασία· διὰ τοῦτο, ἀπέχων παρατηρήσεώς τινος ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασκόντων, διότι πιθανῶς νὰ χρήζῃ καὶ αὐξήσεως, συνιστᾷ μόνον εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα ἐκλέγῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν ἱκανῶν, καὶ ἵνα ἐνεργήσῃ πρὸς τὴν δυνατὴν τοῦ σχολείου τελειοποίησιν· αὕτη δὲ φρονεῖ, ὅτι θέλει κατορθωθῇ ἂν ἐπεκταθῇ ἡ διδασκαλία, ὥστε καὶ ἄλλοι νὰ σπουδάζωσιν ἔξωθεν, μηδεμίαν ὑποχρέωσιν φερούσης ἐπ' αὐτῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς βαθμολογίαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀπεφάσισεν ἡ βουλή.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι, ἂν πολυτέλειά τις ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν, ζημιοῦται τότε τὸ δημόσιον, καίτοι τοιούτων ὄντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ὡς παρετήρησέ τις· διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν σωμάτων εἶναι καὶ ἄνευ αὐτῶν πλήρης· καὶ ὅτι οἱ διδάσκοντες ἀξιωματικοὶ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσι τοὺς ἑαυτῶν μισθοὺς καὶ ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν οἰκείων σωμάτων.

Καὶ ἄλλου προσθέντος, ὅτι τὸ κακὸν ἔγκειται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τῶν ἀξιωματικῶν πληθύν, ἐξ ἧς τὸ ὑπουργεῖον ἀναγκάζεται νὰ διατίθησιν οὕτω τοὺς ὑπεραρίθμους, ὡς εἰλικρινῶς ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐξηγήθη κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἢ τινι τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων προγενομένην συζήτησιν· καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα τὸ κακὸν τοῦτο μὴ ὑπάρξῃ ἐν τῷ τοῦ ἐπελευσομένου ἔτους προϋπολογισμῷ, πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἐπισπεύσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνεστημένη ἐπιτροπὴ τὰ ἑαυτῆς ἔργα, ὅπως εἰσαχθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ὀργανικὰ νομοσχέδια.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέχεται τό τε ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ δραχ. 93,243 μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν λεχθέντα, πρὸς φωτισμὸν τοῦ ὑπουργείου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου Γ'. φέροντος οὕτω « Στρατιωτικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα δραχ. 100,443. » ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν

αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι παρεδέχθη τὸ ὅλον αὐτοῦ ἡ Βουλὴ, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τεταγμένων ἐπερωτήσεων, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ἐξέθηκεν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΑ.

Τῆς 12 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου πλήρους τοῦ σώματος, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν, περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνεργουμένων, καὶ μετ' αὐτὴν, ἡ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰς τὸ ὑπουργεῖον γενομένων ἐπερωτήσεων κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τάξιν· πρὸς δὲ, καὶ ἡ συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου συζητήσεως· παρετηρήθη δ' ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου, δι' ἐπιστολῆς ἀνακοινόων ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ σήμερον εἰς τὴν βουλὴν, προτείνει τὴν ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦτον γενομένων ἐπερωτήσεων.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ, καλούμενοι εἰς τὴν βουλὴν ἵνα δώσωσι πληροφορίας, ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται, μὴ

ὑπεκφεύγοντες δι' ἀναβλητικῶν τοιούτων προφάσεων. Καὶ ἄλλου προσθέντος, ὅτι, πρὶν ἢ προτεθῶσιν, ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι καὶ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, ἵνα ἡ βουλὴ, μελετήσασα ἐπ' αὐτῶν, διατελῇ ἐν γνώσει τῶν ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν συζήτησιν. Ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὴν ἤδη ζητηθεῖσαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ταύτης οὐσιώδεις λόγοι προὐκάλεσαν. Ὁ δὲ πρόεδρος ὅτι σήμερον μὲν θέλει προτεθῇ κατὰ συνέπειαν εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δ' αὐτοῦ θέλουσιν διακοπῇ αἱ τῆς βουλῆς συνεδριάσεις μέχρι τῆς δευτέρας, ἵνα κατὰ μὲν τὸ διάστημα τοῦτο τῆς διακοπῆς παρασκευάσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἔκθεσιν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, καὶ ἐργασθῶσι καὶ τὰ τμήματα, ἐν τῇ κατὰ τὴν δευτέραν δὲ γενησομένῃ συνεδριάσει προτεθῇ ἥ τε ἀνάγνωσις τῆς σημειωθείσης ἐκθέσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀντικειμένων συζήτησις.

Ἡ Βουλὴ, ἐγκρίνασα τὴν τάξιν ταύτην, ἐπελάβετο τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου συζητήσεως· ἀναγνωσθέντων δὲ τοῦ τε ΙΑ. Κεφαλ. αὐτοῦ, φέροντος ποσὸν 28084 δραχ. δι' ἔξοδα γραφείου, καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω.

« Τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων, ὡς σημειοῦνται, εἶναι ὑπέρογκα, ἐξοδεύονται δὲ ἀναμφιβόλως ὅλα. Τὸ συμφέρον ὅμως τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς οὐδεμίαν περίστασιν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔξοδα γραφείου ἐμετριάσθησαν ὡς ἑρεξῆς·

Τοῦ ὑπουργείου	10000
Τῶν φρουραρχείων	3500
Τῆς διευθύνσεως τοῦ ὁπλοστασίου . .	600
Τῶν δύο ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ . . .	1000
Τῶν ἀκροβολιστῶν καὶ λογχιστῶν . .	1200
Τοῦ πυροβολικοῦ	500

Ἐξεπέσθησαν ὅθεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων δρ. 3440, καὶ μένει τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν εἰς δραχ. 24,644. »

Ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς συνήνεσεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν ἐλάττωσιν, ἡ δὲ βουλὴ παρεδέχθη κατ' αὐτὴν τὸ 1 τοῦτο ἄρθρον, καὶ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τὰ μετ' αὐτὸ δύω ἑπόμενα· ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἐτροπολογήθησαν οὕτω.

« Κεφάλ. ΙΑ. Ἔξοδα γραφείου.

1. Ἔξοδα γραφείων	δρ.	18,900.
2. Ὑπομνηματάρια	»	5,440.
3. Ἐπιμίσθια γραφέων	»	304.
		24,644. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐκ δραχ. 24,644, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ Κ. Γ. Μαυρομιχάλου καὶ Γ. Παπποδημητρίου, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾠδε προσηρτημένον τῆς ψηφορίας πρωτόκολον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ ΙΑ. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθρις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δραχμῶν 24,644, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Φρεινὸς		Π. Ῥάγκος	Ν.
Κλειν. Οἰκονόμου	Ν.	Α. Π. Νάκος	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Δελιγεώργης		Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Π. Τσεμπουράκης		Π. Δημητρακαράκος	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης		Γ. Κονδύλης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Κ. Φασίτσας	
Ἰω. Πετμεζᾶς	Ν.	Ἑλ. Καλογερᾶς	
Μ. Δ. Καΐρης		Γ. Ἰω. Βατίστας	
Δ. Κονδύλης	Ν.	Ἀγ. Γουζούασης	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης		Γ. Κ. Βελῆς	
Ἀνδ. Δανόπουλος	Ν.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	Ν.
Ν. Ἰατρὸς	Ν.	Γ. Ἰω. Γιαλδάσης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Μιχ. Σισίνης	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Γρ. Χατσηγιάννος	
Ἀνάργ. Πετράκης	Ν.	Γ. Μῆτσος	
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Ἰω. Κλίμακας	Ν.
Σ. Στράτος	Ν.	Ἀναγ. Δημητρίου	

Π. Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἡλ. Παππαδαῖος		Π. Λεντούδης	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς		Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Ν. Ἀνδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέϊκος	Ν.
Ἰω. Ζάρκος	Ν.	Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισσάρ. Νικολαΐδης	Ν.	Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμ. Ἀντίπας.		Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονόμόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος		Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος.		Χριστόδ. Τσῖνος	
Ματ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Νικόλαος Κορφιωτάκης		Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.	Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	
Παρ. Ματάλας	Ν.	Γεώργιος Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.	Σταμάτ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Εὐρ. Σπυρίδωνος	Ν.	Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ῥῆγας Παλαμίδης.	Ν.	Ἰωάννης Περίδης	
Θεόδ. Μ. Πετρινὸς		Ἀνδρ. Μάμουκας	Ν.
Κωνστ. Μανέτας	Ν.	Δ. Χρηστίδης	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτη		Εὐστρ. Παρίσης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Δημήτ. Σακελλαριάδης		Μ. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Νικόλ. Μπούτουνας	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Ἀν Παππατσώρης	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀθανάσ. Καστανᾶς	
Π. Δαρειώτης	Ν.	Γ. Παππαδημητρίου	Ν.

Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	
Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτ.	
Ιω. Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτρ. Χατζίσκος	Ν.
Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Μηδενὸς δ' ἀντιλέγοντος κατὰ τοῦ μετ' αὐτὸ ἀναγνωσθέντος ΙΒ'. Κεφαλαίου, ἐξ ἑνὸς μόνου ἄρθρου συνισταμένου, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ἀναστάσεως μὲν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου, δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἐξ ἧς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἐπὶ τοῦ Θ'. κεφαλαίου προηγηθέντι, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ ἐπίσης διὰ ψήφων 72, καὶ τὸ Κεφάλαιον τοῦτο κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, φέρον ἐπὶ ΙΒ. Ὁδοιπορίαι καὶ μετακομίσεις 25,000. »

Ἐπίσης, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιῤῥήσεως καὶ κατὰ τοῦ ἑπομένου ΙΓ'. Κεφαλαίου, ἡ βουλὴ, διὰ τῶν αὐτῶν εἰδῶν τῆς ψηφοφορίας, ἐπιτηρησάντων τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἀπεφήνατο, κατὰ πρωτόκολλον ὅλως ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72 κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τοῦτο, φέρον ἐπὶ ΙΓ'. Στρατολογία 15,000. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφαλ. ΙΔ'., μηδενὸς ἐπίσης ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ψηφοφορία, δι' ἀναστάσεως μὲν ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, καὶ ἐκ ταύτης συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 73 πρὸς 1· καὶ τοῦτο κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, φέρον ἐπὶ ΙΔ'. Ἀποζημιώσεις καὶ περιθάλψεις 1000.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ ΙΔ'. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δρ. 1,000, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ν.
Δ. Δεληγεώργης	
Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Ἰωάννης Πετμέζης	Ν.

Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.
Ἀντώνιος Καμπάνης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.
Δημ. Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Σ. Στράτος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.
Πέτρος Τσανετάκης	Ν.
Π. Δημητρακαράκος	Ν.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Κων. Φωσίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γεώργιος Ι. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας	Ν.
Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	Ν.
Γ. Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Π. Δελιγιάννης	
Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώρ Πανοπριφτόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.
Ἴλιας Γιατράκος	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Ῥήγας Παλαμίδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ο.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Νικόλ. Τσαλακώστας	Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ν.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Βέϊκος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρός	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	

Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	N.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκούρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Παν. Παππαδιαμαντόπ.	N.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδουλος Τσῖνος	
Δ. Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	N.
Ἐμ. Λαζάρου Ὀρλὼφ	
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	N.
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἰωάννης Περίδης	N.
Ἀνδ. Μάμουκας	
Δ. Χρηστίδης	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Γ. Παππαδημητρίου	N.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.

Μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως καὶ ἐπὶ τοῦ μετ' αὐτὸ Κεφ. ΙΕ. ἐγένοντο αἱ αὐταὶ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίαι, τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἐπιτηρησάντων· συνήχθη δ' ἐκ τούτων, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί, διὰ ψήφων 75 καὶ τοῦτο, φέρον.

« ΙΕ. Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη δραχ. 17,599:50. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ ΙΕ. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δραχμῶν 17,599: 50,

ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	N.
Δ. Δεληγεώργης	

Π. Τσιμπουράκης	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.
Ἰωάννης Πετμέζης	N.
Μ. Καΐρης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρὸς	N.
Ἀναγ. Μακρυπόκαμισος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.
Σ. Στράτος	N.
Π. Ῥάγκος	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	N.
Π. Δημητρακοράκος	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.
Κωνσταν. Φασίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούασης	N.
Γεώργ. Κ. Βελῆς	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Γεώργιος Μῆτσος	
Ἰωάν. Κλίμακας	N.
Ἀναγν. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Χ. Ν. Δεμάθας	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	N.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.
Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Νικολαΐδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Γεώρ. Παππανικολάου	N.
Π. Δελιγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	
Ἐμμ. Ἀντίπας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.
Λουκᾶς Στεφάνου	N.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινὸς	
Κωνστ. Μανέτας	N.
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλ.	
Μελέτης Χ. Μελέτη.	
Νικ. Τσαλακώστας	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Παῦλος Λεντούδης	N.
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.

Κ. Βέϊκος	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκούρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	Ν.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Χριστόδ. Τσίνος	
Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Θεόδ. Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Α. Ὀρλώφ	
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	Ν.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνσ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἰωάννης Περίδης	
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Δ. Χρηστίδης	
Κάρολος Νάζος	
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Μῆτ. Ἀναγνώστου Ἀναστασόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης	
Ἀθ. Καστονᾶς	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	
Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ Α. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Κωνσ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Τασσαῖος	Ν.
Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.

Ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου ΙΣ'. Κεφαλ., δι' οὗ ζητοῦνται δι' οἰκοδομὰς δρ. 129,212, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

« Αἱ τιμαὶ τινῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων εἶναι ὑπερβολικαί, καὶ τοῦτο, διότι ἰδιοτελειά τις διέπει τὰς πράξεις τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῶν· ἄλλοτε κατεκρίθη ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνοικίασις οἰκιῶν· τοῦτ' αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ πράττηται, ὡς πληροφορούμεθα. Παρετηρήθη ἐπίσης πρὸ μικροῦ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι νὰ μὴ καταχρῶνται ἐνοικοῦντες εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τῇ δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, καὶ ὅμως τὸ ἐνοίκιον τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων εἶναι ὑπέρογκον δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον, ἐνῷ ἀναντιρρήτως ἠδύναντο νὰ ἐνοικιασθῶσιν οἰκίαι μὲ πολὺ μετριώτερον ἐνοίκιον. Φρονοῦμεν καλὸν οἱ ὑπουργοὶ νὰ δίδωσι πλειοτέραν προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, καὶ, ἐριστῶντες τὴν προσοχὴν των ὡς

πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, νὰ περιστέλλωσι τὰς καταχρήσεις· δὲν εἶναι καλὸν νὰ συσσωρεύωνται αὗται.

Ἡ συντήρησις οἰκοδομῶν, κατ' ἔτος ψηφιζομένη, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 109,512· ἡ ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέας ἐν ἐνεργείᾳ οἰκοδομῆς ποσοῦ 14,226 δραχ. εἰς Ναύπλιον, ὧν τὴν δαπάνην ὁλοσχερῶς ἀναγνωρίζει, ἐκπίπτει κατὰ συνεννόησιν, ἐκ τοῦ ὅλου τῶν πρὸς συντήρησιν ἐξόδων, δραχ. 20,000, ὡς οὔσης μιγάλης πιθανότητος νὰ μὴ χρειασθῶσιν, ὡς συνέβη καὶ ἄλλοτε.

Μένει λοιπὸν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχ. 109,212, ἐξ ὧν συνιστᾶται ἡ ἀνάγκη τῆς δαπάνης 2500 δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν ἑνὸς μικροῦ στρατῶνος, ἀναγκαιοτάτου εἰς τὴν θέσιν Στενὰ τῆς Φθιώτιδος, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν διερχομένων ἀπὸ τὰς διαφόρους Δυτικὰς ἐπαρχίας.»

Μετά τινας, τὸν μὲν θεωρήσαντα ὑπερβάλλον τὸ διὰ κάθαρσιν τῶν καπνοδόχων τεταγμένον ἐκ 3,170 ποσὸν, τὸν δὲ παρατηρήσαντα ὅτι ἐν αὐτῷ συμπεριλαμβάνονται καὶ ποσὰ δι' ἄλλας ἀνάγκας, μὴ ῥητῶς σημειωθείσας πρὸς εὐρημίαν· ὁ μὲν ὑπουργὸς παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν ἐλάττωσιν καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς παρατηρήσεις, ἡ δὲ βουλὴ, διὰ ψηφοφορίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργηθείσης καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἐπιτηρηθείσης, ἀπεψήνατο, καθ' ὅμοιον τῷ προταχθέντι πρωτόκολλον, ὅτι παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, φέρον ὡς ἐτροπολογήθη.

« ΙΣ'. Οἰκοδομαί . . . . . 109,212»

Τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος ΙΖ'. κεφαλαίου, τὸ μὲν 1. ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχουσι δὲ ταῦτά τε καὶ ἐκεῖναι οὕτω·

« Μισθὸς ἀργίας 108,295:20

Τίθενται εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ, καὶ, ἀποσπώμενοι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, καθ' ἣν περίστασιν ἴσως ἡ πατρὶς ἔχει ἀνάγκην τῶν βραχιόνων των, ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ ζάδιόν των ἄνευ λόγου.

Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἀξιωματικοῦ, καθὼς καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, δὲν πρέπει νὰ καθίσταται ἔρμαιον τῶν ἀτομικῶν διαθέσεων· ἡ κυβέρνησις ἔχει δικαίωμα νὰ θέτῃ εἰς ἀργίαν ἀξιωματικούς, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἀνάγκη νὰ κα-

ὑπνισθῇ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ νόμος τῆς ἀργίας, νόμος τοῦ ἐπαγγέλματος καλούμενος, ὁ κανονίζων τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς ὅρους καθ' οὓς δύνανται νὰ τίθενται εἰς ἀργίαν οἱ ἀξιωματικοί, δὲν ὑπάρχει, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι ἀναγκαιότατος. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι Κράτος εὐνομούμενον, καὶ πρέπει οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἐνασμενίζωνται μάλιστα τὴν ἀρχήν, τοῦ νὰ θεμελιόνωνται ὅλαι αἱ πράξεις των εἰς τὸν νόμον, ἐξασφαλιζόμενοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπὸ πᾶσαν ἄλλως ἠθικὴν εὐθύνην. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νόμου τοῦ ἐπαγγέλματος.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτως·

« Ὅ,τι ἀπεφάσισεν ἡ βουλὴ ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τὰς ὑπαγομένας εἰς τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα, τὸ αὐτὸ παρεδέχθη καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὑπαγομένας. Ὡς πρὸς δὲ τὰς συντάξεις τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη αὐτάς, θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἐπίσης νὰ συστηθῇ ἰδίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, νὰ εἰσάξῃ καὶ περὶ τῶν συντάξεων τῶν ἀξιωματικῶν νόμον, κανονίζοντα τὰ προσόντα τῶν συνταξιούχων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων, αἵτινες δὲν λείπουσι καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο.

Αἱ δέκα χιλιάδες δραχμαὶ, αἱ σημειούμεναι λόγῳ περιθάλψεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ Συντάγματος τελευτησάντων ἀξιωματικῶν, ἀφαιροῦνται, διότι πρέπει διὰ νόμου ν' ἀποφασισθῶσιν· ἄλλως τε ἀπεφασίσθη ἄλλοτε, ὅτι ἡ περὶ τούτου πρόνοια ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκ τῶν βοηθημάτων· καὶ διότι, ἀφοῦ πρόκειται νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ συντάξεων ἐν γένει, εἶναι ἄτοπον νὰ προσδιορίζωνται τοιαῦτα ποσὰ ἐκτάκτως.

Μένει ὅθεν τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰς δραχ. 93,040:11. »

Τὰς περὶ τῶν συντάξεων παρατηρήσεις αὐτῆς παρεδέχθη ὁ ὑπουργὸς, ἐπὶ δὲ τῆς περὶ τῶν ἐκ 10,000 δρ. σημειωμένων περιθάλψεων γνώμης αὐτῆς, παρετήρησεν, ὅτι, μὴ ὄντος δυνατοῦ νὰ βοηθῶνται πραγματικῶς αἱ οἰκογένειαι τῶν μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀποθανόντων ἢ φονευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τεταγμένων χρημάτων, εἰς λίαν εὐτελῆ ποσὰ διανεμομένων, ἠναγκάσθη τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον

ἀπὸ τοῦ 1844 νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτοῦ τὸ ποσὸν τοῦτο. Καὶ ὅτι εἶναι λίαν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιψηφισθῇ, ἵνα μὴ ἐγκαταλειφθῶσι λιμώττουσαι αἱ διὰ τῶν χρημάτων τούτων συντηρούμεναι πτωχαὶ οἰκογένειαι.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ βουλὴ, ἡ νόμον εἰδικὸν ἀπαιτήσασα ἐπὶ τῶν πρὸ τοσούτου χρόνου χορηγουμένων συντάξεων ἀπέναντι σεβαστῶν ἀληθῶς δικαιωμάτων, καὶ τὴν ἐπὶ ταύταις πίστωσιν ἀρνηθεῖσα μετὰ τὸν Ἰούνιον, ἐὰν ὁ νόμος οὗτος δὲν εἰσαχθῇ, ἤθελε καταφανῆ λίαν ἀνακόλουθος, ἐὰν ἐνέκρινε τὴν ζητουμένην ἤδη πίστωσιν διὰ συντάξεις νεωστὶ πλασθείσας, μηδενὸς νόμου περὶ αὐτῶν ὑπάρχοντος. Ὅτι ἡ τῶν περιθάλψεων τούτων χορηγία εἶναι μὲν ἔργον δίκαιον, πρέπει ὅμως νὰ νομοποιηθῇ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως εἰδικοῦ περὶ αὐτῶν νόμου, ῥητῶς ταύτας ἐπιτρέποντος· διότι ἤθελεν εἶσθαι ἄλλως ἄτοπον νὰ ἀπαιτῆται μὲν τοιοῦτος, ἐπὶ πραγμάτων καθιερωθέντων ἤδη διὰ τοῦ χρόνου, οἷαι αἱ συντάξεις, νὰ μὴν ἀπαιτῆται δ' ἐπ' αὐτῶν, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ αἱ βουλαὶ διατελοῦσι παροῦσαι. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἡ βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕτερος δ' ἀντέλεξεν, ὅτι χῆραι ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀποθανόντων ἀνηνέχθησαν ἄλλοτε εἰς τὴν βουλὴν, καὶ αἱ ἀναφοραὶ των αὗται διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον. Τοῦτο ὤφειλεν ἀληθῶς νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον, ἐὰν ἔμελλε νὰ συνταξιοδοτήσῃ, ἢ ἄλλως συνδράμῃ αὐτάς· ἐπειδὴ ὅμως πάντες ἀναγνωρίζουσι τὸ δυσχερὲς τῆς τοιούτου νόμου συνταξεως, μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ αὐτὴ ἡ μήπω εἰσαγωγὴ τοῦ τοσάκις ἀπαιτηθέντος περὶ συντάξεων νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσεν ἄλλως καὶ ἡ τῶν ὑπουργῶν ὀλιγωρία, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ ὀφείλει μὲν νὰ ἐπιμείνῃ νὰ εἰσαχθῇ καὶ ὁ περὶ τῆς χορηγίας τῶν περιθάλψεων τούτων ἀναγκαῖος νόμος, ὀφείλει δὲ καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐπὶ ταύταις ζητουμένην ἐκ 10,000 δραχ. πίστωσιν, ἵνα μὴ στερήσῃ τοῦ ἄρτου τοσαύτας πενομένας οἰκογενείας· διότι ἀληθῶς, ὡς ἐκ περιστάσεώς τινος προσφυγῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐταῖς εἶδεν ὄψεσιν, αἱ ζητούμεναι αὗται 10,000 δραχμῶν διανέμονται τακτικῶς διὰ καταλόγου εἰς τὰς διαφόρους τοιαύτας χήρας, τεταγμένας κατὰ διαφόρους τάξεις, ἀναλόγως τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν τάξεως.

Προτείναντος δέ τινος νὰ ἐγκριθῇ μὲν ἡ πίστωσις αὕτη, νὰ πεμφθῇ δὲ πρὸς χορηγίαν αὐτῆς διὰ τοὺς μετὰ τὸν Ἰούνιον μῆνας

ὁ ἐπὶ τῶν συντάξεων τεθειμένος ὅρος. Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ τῆς πιστώσεως ἀγορεύσας, ὅτι, ἄλλως δικαιολογήσαντος τὴν δαπάνην ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἄλλως δὲ τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς προαγορεύσαντος, ἀγνοεῖταί τινος τὰ λεχθέντα εἰσὶ πιστευτά. Ὅτι, καὶ ἂν ψηφισθῇ ἡ ζητουμένη αὕτη πίστωσις τῶν 10,000 δραχμῶν, δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐλαχίστην αὐτῆς χρῆσιν, διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐπιτρέποντος τὴν δαπάνην ταύτην ἀναγκαίου νόμου, σύμφωνα μὲ τὴν καὶ ἄλλοτε ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν, καὶ ἂν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφίζωνται δαπάναι τινες, οὐδεμία ὅμως χρῆσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται, ἐν ὅσῳ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐπιτρέπων αὐτὰς νόμος. Καὶ τέλος ὅτι τοιαύτην πρόνοιαν ὤφειλε τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ καὶ ὑπὲρ τῶν χηρῶν τῶν μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀποθανόντων ναυτικῶν, ἵνα μὴ ἀδικῶνται κἀκεῖναι· τούτου δὲ μὴ γενομένου, καὶ ὄντος ἐν ταῖς περιθάλψεσι ταύταις καὶ ἄλλου ἐλαττώματος, ἐκτὸς τοῦ τῆς ἐλλείψεως τοῦ νόμου, νὰ ἐκπορεύωνται δηλονότι ἐκ τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν, πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν συντάξεων μόνων ἀπαιτεῖται νόμος, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν περιθάλψεων, ὡς μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐν ᾧ μόνῳ ἐπιψηφίζονται ἐτησίως αἱ ὑπ' ἐκείνου διανεμόμεναι περιθάλψεις.

Ἐπήνεγκεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν ὅτι, ἐκ τῆς ἀπορρίψεως τῆς πιστώσεως ταύτης, θέλουσι ζημιωθῇ τῆς μέχρι τοῦδε χορηγουμένης συνδρομῆς αἱ ὀρφαναὶ οἰκογένειαι ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, δὲν δύναται ὅμως νὰ σιωπήσῃ καὶ τὴν ἐκ τῆς χορηγίας τῆς συνδρομῆς ταύτης ὑπάρχουσαν ἀτοπίαν· διότι, ἐὰν μὲν τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγῶνται αὐταῖς τακτικῶς ὡς σύνταξις, ὡς καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιδείκνυσι διὰ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειώσεως, δι' ἧς ἐπαγγέλλεται νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον, δὲν πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡ πίστωσις αὕτη, ἀπαιτουμένου ῥητῶς ὑπὸ τοῦ συντάγματος εἰδικοῦ νόμου πρὸς χορηγίαν συντάξεως ἢ ἀμοιβῆς· ἐὰν δὲ χορηγῶνται τοῦτο ὡς περιθάλψει, οὐδὲ τότε πάλιν πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡ πίστωσις, ἵνα μὴ ἀνοιχθῇ εἰς νέας καταχρήσεις ὁδός, ἀφ' οὗ πολλάκις ἀπὸ αὐτῆς τῆς Α. περιόδου ἐξερράσθη ἡ Βουλὴ περὶ ἀπαλείψεως καὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου σημειουμένων περιθάλψεων, καὶ αὗται ἀπό τινος ἠλαττώθησαν.

Ὅτι ἐν πάσει περιπτώσει μέτρον τοιοῦτον ἔπρεπε κατ' ἴσον λόγον νὰ ληφθῇ, καὶ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπηρετούντων· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ αἰτιαθῇ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ ἀπορρίψει ταύτῃ, μηδὲν ἄλλο πράξάσης ἢ μόνον ἐφαρμοσάσης διάταξιν τοῦ συντάγματος. Ὅτι, καίτοι ὄντος βεβαίου, ὅτι δικαίαν θέλει κάμει χρῆσιν τῆς πιστώσεως ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἐγκριθῇ, ἕως ἂν εἰσαχθῇ εἰδικὸς καὶ περὶ αὐτῆς νόμος· ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τότε ἡ Βουλή, ἵνα τί δὲν λαμβάνηται πρόνοιά τις περὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ἀφ' οὗ λαμβάνεται τοιαύτη ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν οἰκογενειῶν τῶν μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀποθανόντων. Καὶ ὅτι, προκειμένου μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀποθανόντων. Καὶ ὅτι, προκειμένου καθιερώσεως ἀρχῆς, εἰς ἐκτὸν διάταξιν ἀντικειμένης καὶ ἐπινης βλαβεῖς συνεπείας ἐχούσης, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν πίστωσιν ταύτην· ἐὰν δὲ κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰς οἰκογενείας ταύτας ποσόν τι, ὡς ἐξοικονόμησις ὅμως χορηγηθησομένη ἅπαξ διὰ παντὸς, τότε δύναται νὰ παραδεχθῇ πρὸς τοῦτο τὴν πίστωσιν 4000 ἢ καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τεταγμένου ποσοῦ.

Μετὰ τὸν εἰσαγγελτὴν δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντες φόβοι, διότι καὶ ὁ περὶ οἱ ὑπὸ τοῦ συντάξεων νόμος θέλει ὑποβληθῇ, καὶ τὰ περὶ τούτων θέλουσιν ἐξετᾶσθαι κανονικὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1850 ἔτους, καὶ ἡ θύρα αὕτη θέλει κλεισθῇ. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πίστωσιν 5,000, ἵνα χορηγηθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς περιθάλψις τις ἅπαξ διὰ παντός.

Συγκατατεθέντος τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς ἐπὶ τῶν συντάξεων παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν πίστωσιν τῶν 5,000 δραχμῶν, χορηγηθησομένων ἅπαξ πρὸς ἐξοικονόμησιν εἰς τὰς σημειουμένας οἰκογενείας, ἐλαττώσασα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ 2 ἄρθρ. εἰς δρ. 89744:91.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τούτου, συνισταμένου μετὰ τὴν γενομένην ἐλάττωσιν εἰς δραχ. 198,040:11 ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Ματαλᾶ καὶ Π. Λευτσούδη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου διὰ ψήφων 64 πρὸς 7, τριῶν ἀρνησιψηφισάντων.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ ΙΖ'. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη ἐκ δρ. 198,040:11, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν.	Γ. Μῆτσος	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Ἰω. Κλίμακας	Ν.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ν.	Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Δ. Δελιγεώργης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Π. Τσιμπουράκης		Μ. Ν. Βαλέττας	Ο.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Χρ. Ν. Δεμάθας	Ο.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἠλίας Παππαδαῖος	
Ἰω. Πετμέζης	Ν.	Γ. Πετμεζᾶς	
Μ. Καΐρης		Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Δ. Κονδύλης	Ν.	Β. Πετμεζᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης		Ι. Ζάρκος	Ν.
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν.	Γρ. Ν. Κορφιωτάκης	ἠρν. ψῆφον
Ν. Ἰατρός	Ν.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ο.	Σταμ. Νικολαΐδης	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Βελισ. Νικολαΐδης	Ν.
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Γ. Παππανικολάου	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Πέτρος Δελιγιάννης	
Κ. Τσαβέλλας	Ν.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Σ. Στράτος	Ν.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ζαφ. Δεπάστας	Ο.
Δ. Π. Νάκος	Ν.	Ἐμ. Ἀντίπας	
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Πέτρος Τσαννετάκης		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Π. Δημητρακαράκος	Ν.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Γ. Κονδύλης	ἠρνήθη ψῆφον	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Κ. Φασίτσας		Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Ἐλευθ. Καλογερᾶς		Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Ἅγ. Γουζούκας	Ν.	Παρασκ. Ματάλας	Ν.
Γ. Κ. Βελῆς		Ἠλίας Γιατράκος	Ν.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	Ν.	Λουκᾶς Στέφανος	Ν.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Εὐς. Σπυρίδωνος	Ν.
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος		Ῥήγας Παλαμίδης	Ν.
Μ. Σισίνης		Θ. Μ. Πετρινός	
Γρ. Χατσηγιάννος		Κ. Μανέτας	Ν.

Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Δ. Κουμανιώτης	
Μ. Χατσῆ Μελέτη		Θ. Ι. Μέξης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἐμ. Α. Ὀρλὸφ	
Δ. Σακελλαριάδης		Γ. Μπάστας	
Ν. Μπούτουνας	Ν.	Κ. Δαρειώτης	Ν.
Π. Παππατσώνης	Ν.	Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ι. Παππατσώνης		Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Ἰω. Περίδης	
Σπ. Βαλέττας	Ν.	Ἀνδ. Μάμουκας	Ν.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.	Δ. Χρηστίδης	
Σπ. Α. Βαρότσης		Κάρολος Νάζος	
Παῦλος Λεντούδης	Ν.	Εὐστρ. Παρίσης	ἠρν. ψῆφον
Χρύσ. Σουμαρίπας	Ν.	Ἀντ. Ἀρμάος	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρὸς		Ἀν. Παππατσώρης	
Δ. Βιρβίλης		Ἀθ. Καστανᾶς	Ν.
Γ. Μπάνης		Γ. Παππαδημητρίου	Ν.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Γ. Σ. Κριεζῆς	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ο.	Ἀ. Γ. Κουντουριώτης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ν.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ν. Μοσχούλας		Ἰω. Γ. Κριεζῆς	Ο.
Ἀ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Κ. Δ. Σχινᾶς		Καλαμ. Τσουκαλᾶς	Ν.
Ἰω. Γκούρας		Κ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	Ν.	Γ. Ῥιζόπουλος	
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Ἰω. Τασσαΐος	Ν.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος		Ἰω. Οἰκονόμου	Ν.
Χρ. Τσῖνος			

Παραλειφθέντος δ' ὡς κενοῦ τοῦ ΙΗ'. κεφαλαίου, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ΙΘ'. ἐρεξῆς γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

«Τὸ αὐτὸ γίνεται δεκτὸν καὶ ἐνταῦθα περὶ συντάξεων, ὅ,τι ἀπεφασίσθη καὶ περὶ τῶν λοιπῶν.

Ὡς πρὸς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα, ἡ Βουλὴ δέον ἐστὶ νὰ κάμῃ τὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν πρέπει ἕκαστος ὑπουργὸς ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν του νὰ παύῃ τοὺς μὲν, ἢ νὰ ἀπολύῃ τοὺς δὲ καὶ ν' ἀντικαθίστησιν ἄλλους. Τὸ σῶμα αὐτὸ συγκροτεῖται ἀπὸ πολυπαθῆ λείψανα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὑπηρε-

τοῦντα καὶ σήμερον ἀκόμη, καὶ ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ διαφεύγῃ αὐτὸ τὰς κοινὰς περιπετείας.

Ἡ ἐπιτροπή, ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς παρῆλθε καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέσα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσιν, οὐδὲ τόση ἀνάγκη διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, εἶναι γνώμης, τὴν ὁποίαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀντικρούει, νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὴ ἡ διὰ δηλώσεως εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν συμπλήρωσις τῆς χωροφυλακῆς, φέρουσα δαπάνην νέαν 53,000 δραχ.»

Παραδεχομένου δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν 53 000 δραχμῶν, τὴν διὰ δηλώσεως αἰτηθεῖσαν, ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Δυοβουνιώτου καὶ Ι. Πετμέζη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72· ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον οὕτω·

« Κεφ. ΙΘ'. χωροφυλακὴ δραχ. . . . 847,968 : 30.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ ΙΘ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ἐκ δρ. 847,968:30 καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς		Κ. Τσαβέλλας	
Κλεομένης Οἰκονόμου	Ν.	Σ. Στράτος	
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Δ. Δεληγεώργης		Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Π. Τσιμπουράκης	Ν.	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Πέτρος Τσαννετάκης	Ν.
Στοῦρος Γρίβας	Ν.	Π. Δημητρακαράκος	
Ἰωάννης Πετμέζης		Γεώργ. Κονδύλης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης		Κ. Φασίτσας	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Α. Σ. Δανόπουλος		Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Νικόλ. Ἰατρὸς		Γεώργ. Κ. Βελῆς	Ν.
Α. Μακρυποκάμισος		Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Γεώργ. Ι. Γιολδάσης	
Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.	Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.

Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργ. Μᾶτσος		Π. Παππατσώνης	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακος		Ἰω. Παππατσώνης	
Α. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μ. Ν. Βαλέττας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Ν.
Χ. Ν. Δεμάθας	Ν.	Σ. Α. Βαρότσης	Ν.
Ἠλ. Παππαδαῖος	Ν.	Παῦλος Λεντούδης	Ν.
Γ. Πετμεζᾶς	Ν.	Χρύσαν. Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς		Κωνστ. Βέϊκος	Ν.
Ἰω. Ζάρκος		Μιχαὴλ Ἰατρὸς	
Γ. Ν. Κορφιωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργ. Μπάης	Ν.
Σταμ. Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ν.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Παππανικολάου	Ν.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	Ν.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	Ν.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ν.	Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	Ν.
Δ. Νοταρᾶς		Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Χριστόδουλος Ταΐνος	
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.	Ἐμ. Λαζ. Ὁρλώφ	Ν.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Ν.	Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	Ν.	Κ. Θ. Δαρειώτης	Ν.
Λουκᾶς Στέφανος		Σ. Ἀντωνιάδης	
Εὐγ. Σπυρίδωνος	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης		Ἰωάννης Περίδης	Ν.
Θεόδωρος Πετρινὸς	Ν.	Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Κωνστ. Μανέτας		Δ. Χρηστίδης	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτης		Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ν. Τσαλακώστας	Ν.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.
Φημ. Σακελλαριάδης		Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	

Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.	Δημήτριος Χατζίσκος	Ν.
Ἀν. Παππατσώρης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν.
Ἀθ. Καστανᾶς		Κωνστ. Δυοβουνιώτης	Ν.
Γ. Παππαδημητρίου	Ν.	Γεώργ. Ῥιζόπουλος	Ν.
Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ν.	Ἰωάν. Τασσαῖος	Ν.
Α. Γ. Κουντουριώτης		Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Δ. Α. Κουντουριώτης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	Ν.
Ἰω. Γ. Κριεζῆς			

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Κ'. κεφαλαίου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω·

«Ἡ ὁροφυλακὴ ἀνεδείχθη στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐδικαίωσε τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς.

Ἂν ὁ τακτικὸς τῶν στρατῶν ὀργανισμὸς ἦναι παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσι περισπούδαστος καὶ ἀναγκαῖος, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐχ ἧττον τὸ ὀρεινὸν καὶ δύσβατον τῆς Ἑλλάδος καθίστησιν ἀναγκαῖον τὸ ἄτακτον αὐτὸ σῶμα τῆς ὁροφυλακῆς. Τὸ στοιχεῖον, ἐξ οὗ συγκροτεῖται ἡ ὁροφυλακή μας, εἶναι τοιαύτης ἐξόχου ποιότητος, ὥστε ὁ νομοθέτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμπεσούσης περιστάσεως, ἤθελε διστάσει νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς τακτικόν· λέγομεν ἀκόμη, ἤθελε πράξει ἓν ἁμάρτημα, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιμένει νὰ πράττῃ Κυβέρνησίς τις, ἐπιμένουσα νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐλευθέρους κατοίκους τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸ τακτικόν. Τὸ σῶμα αὐτὸ τῆς ὁροφυλακῆς εἶναι ὁ τύπος τῆς ἐλευθερίας, ἥτις κυριεύει εἰς τὰ ὄρη, ἐξ ὧν καταῤῥέει· ὁμοῦ μὲ τὴν πρόνοιαν τοῦ τακτικοῦ, ἡ αὔξησις καὶ περιποίησις τοιούτων στρατιωτικῶν σωμάτων εἶναι χρησιμοτάτη εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν διὰ τῆς δηλώσεως εἰσαχθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν συμπλήρωσιν καὶ προσθήκην τῆς ὁροφυλακῆς, φέρουσαν αὔξησιν **458** ἀνδρῶν, δαπάνην δὲ **133,683** δραχ. καὶ ἀναβιβάζει τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς ὁροφυλακῆς εἰς δραχ. **1,023,164:25.**

Ἀλλ' ἡ Βουλή, διὰ ν' ἀποκατασταθῇ τὸ σῶμα τοῦτο ἐντελῶς τοιοῦτον, ὁποῖον παριστάνεται ἀνωτέρω, ἀνάγκη νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ· ἀντὶ τῶν 8 ἀτελῶν ταγμάτων νὰ σχηματισθῶσι 4 πλήρη τάγματα, οἱ δὲ ἀναμεμιγμένοι εἰς αὐτὰ ἡμιαπόμαχοι νὰ σχηματισθῶσιν εἰς ἴδιον λόχον, χρησιμεύοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φρουρίων, καὶ τὰ σώματα αὐτὰ ἐκλεκτὰ καὶ πλήρη νὰ ἦναι ἐντελῶς μάχιμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη δι' οὓς ἐξέθηκε λόγους, τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν αὔξησιν τῆς ὁροφυλακῆς, φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ παύσωσιν αἱ ἄτακτοι στρατοσυλλέξιαι ἐκεῖναι, αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ἐθνοφυλάκων· τοῦτο εἶναι μέσον μᾶλλον καταχρήσεων. Τὸ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ σύστημα τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὸ θεσπισθὲν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, τὸ ἐννοεῖ κάλλιστα καθείς· τὸ νὰ συλλέγωνται ὅμως ἑκάστοτε, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, οἱ τυχόντες καὶ νὰ λέγωνται ἐθνοφύλακες καὶ νὰ μισθοδοτῶνται ἄνευ τινὸς ἐλέγχου, καθὼς ἐσχάτως παρετηρήθη, τοῦτο ἀντίκειται εἰς πᾶν καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον.»

Παρετήρησέ τις ὅτι ἀναγκαῖον νομίζει νὰ συστηθῇ εἰς τοὺς διαφόρους διοικητὰς τῶν ταγμάτων τούτων καταλληλοτέρα τις ἐκλογὴ τῶν προσώπων, διότι, καταταττόμενοι εἰς τὴν ὁροφυλακὴν νεανίαι **17—18** ἐτῶν μόλις, λαμβάνουσι τὴν αὐτὴν τῶν ἀγωνιστῶν μισθοδοσίαν, ὅπερ δὲν θεωρεῖ δίκαιον· διὸ προτείνει νὰ προστεθῇ ἡ σύστασις αὕτη εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις.

Ἀντιπόντος δ' ἄλλου, ὅτι οὐδεὶς τῶν διοικητῶν ἐνεργεῖ τοιαύτας τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογάς· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ἐπίστης διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης καὶ ὁμοίων τῷ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα παραγούσης, διὰ ψήφων **72** τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου, μετὰ τῆς διὰ δηλώσεως γενομένης προσθήκης **133,683** δρ. καὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον αὐξηθὲν οὕτω·

« Κεφ. Κ'. Ὁροφυλακὴ δραχ. . . **1,023,164 : 25.** »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ ΚΑ'. κεφάλαιον μετὰ τῆς ἐρεζῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

«Τὸ σῶμα τοῦτο τῶν λειψάνων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς πατρίδος ἐθεωρήθη πάντοτε ἄξιον περιποιήσεως καὶ τιμῆς· ἀλλὰ διὰ τοῦτο λυπεῖται καθεὶς μεγάλως, διότι, ἐνῷ τοιαύτη εἶναι ἡ καταγωγὴ τοῦ σώματος τούτου, ἐπροσβλήθη διὰ τῶν καταχρήσεων, αἵτινες ἐξησκήθησαν ἐπ' αὐτοῦ.

Τί εἶναι οἱ φραγγίται; εἶναι τὰ λείψανα τῶν ἀγωνιστῶν, τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος ἀντιμείψεν ὅσον ἠδυνήθη ἄπαξ διὰ παντός. Οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ὑποτίθενται φυσικῶς γέροντες σήμερον, καὶ ὅμως εὑρίσκει τις ἐρίθους μεταξὺ αὐτῶν, καὶ πολίτας ἄλλους, οὐδόλως ποτὲ ἰδόντας τὸν πόλεμον· εἶναι σκληρὰ ἡ κατάχρησις αὕτη καὶ προσβάλλει τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὴν φάλαγγα· ἂν ὑπῆρξαν ἐκδουλεύσεις μεταγενέστεραι, ἠδύναντο νὰ εὑρωσι πάντα τρόπον ἄλλων κατατάξεως στρατιωτικῆς καὶ μόναι αὗται, οὐδέποτε ὅμως νὰ ὀνομάζωνται ὡς φραγγίται ἄλλοι, παρ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους μόνη ἡ σφραγὶς τῆς δόξης τῆς ἐπαναστάσεώς μας

ἐχαρακτήρισε. Φέλουσι τάχα παρέλθει πεντήκοντα ἀκόμη ἔτη καὶ νὰ ἔχωμεν νέους φαλαγγίτας;

Φαλαγγῖται, ἐνῷ ἔλαβον τὰ γραμμάτιά των, ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα καὶ ἐκ νέου μισθοδοτοῦνται.

Ἔπειτα ἐκείνη ἡ ἀνωμαλία τῶν μισθοδοσιῶν εἶναι φαινόμενον ἐκπληκτικώτατον, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι γνώρισμα τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν διαφόρων διαθέσεων, αἵτινες ἐφάνησαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διέπουσαι τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ βλέπει τις ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς ὑποδιαιρουμένους εἰς 5 καὶ 10 τάξεις μισθοδοσιῶν.

Αἱ καταχρήσεις αὗται πρέπει νὰ παύσωσι, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀξιωθῇ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ φαλαγγίτου, ἂν δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν καταγωγήν.

Διὰ νὰ παύσωσι δὲ τὰ παράπονα ἐν γένει, νὰ δικαιωθῶσιν οἱ ἀδικούμενοι, καὶ νὰ τεθῇ ἓν ὅριον εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν τῶν καταχρήσεων, ἡ βουλὴ ἀνάγκη νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν της καὶ αὐθις ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ψηφισθεισῶν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν. Τὰ μέσα ὑπάρχουσι, πᾶσα ἐναντία ἰδέα εἶναι ματαία· πρέπει νὰ ἐξορλιθῇ τὸ παρελθὸν διὰ ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέλλον.»

Ἐνταῦθα παρενείραντός τινος, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ διὰ λατινικῶν στοιχείων σημείωσις τῶν κεφαλαίων, ὡ. μὴ ἀρμοζόντων εἰς τοὺς ἡμετέρους προϋπολογισμούς· καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπαγγειλαμένου τὴν εἰς τὸ μέλλον διόρθωσιν. Ἀτερήνατό τις νὰ προστεθῇ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ σύστασις τοῦ νὰ λάβῃ τὸ ὑπουργεῖον ὑπ' ὄψιν τὰ ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει παρατηρηθέντα τε καὶ λεχθέντα περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὡσαύτως, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ κεφ. ΙΕ. κατακεχωρισμένον ἀνωτέρω πρωτόκολλον ψηφοφορίας διαψήφων 69 τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀνωτέρω περὶ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ῥηθέντων· ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον οὕτω·

« Κεφ. ΚΓ'. Φάλαγξ δραχ. . . . . 495,467 : 40. »

Τελευταῖον ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ΚΒ'. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐρεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Τὸ ποσὸν 4,864 δραχμῶν καὶ 16 λεπτῶν ἀφαιρεῖται, διότι ὁ σημειούμενος ἀξιωματικὸς εἶχεν ἀναχωρήσει ἄνευ ἀδείας ἀπὸ

τὸ Κράτος, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν οὐδέποτε χορηγεῖται μισθός· ἄλλως τοιαύτη παράβασις τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν δύναται νὰ ἔχῃ τὰς πλέον ἐπιζημίους συνεπείας.

Παρατηρεῖται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο νέον φαινόμενον, ἐνοίκιον οἰκοπέδου, ἐφ' οὗ εἶναι οἰκοδομημένος ὁ στρατὼν τοῦ πυροβολικοῦ· ἂν τὸ οἰκόπεδον ἦναι χρήσιμον εἰς δημόσιον ἀνάγκην, τότε ἐκτιμᾶται καὶ ἀγοράζεται, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ καθιερωθῇ τοιοῦτον μέσον νέων καταχρήσεων, ἡ ἐνοικίασις οἰκοπέδων. Πρέπει ὅθεν νὰ παύσῃ τοῦτο τοῦ λοιποῦ, καὶ νὰ συμμορφωθῇ τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ οἰκοπέδου, ἐὰν αὐτὸ ἀναγκαιῇ εἰς τὸ δημόσιον. Περιορίζεται ὅθεν τὸ κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων εἰς δρ. 9,416:04.»

Ἀποδεξάμενος δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν 4864 δραχ. καὶ 16 λεπτῶν, ἐξεθυμάνθη ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ στρατῶνος παρατηρήσεων, ὅτι εἶναι τὸ μέρος, ἐφ' οὗ κεῖται ὁ τοῦ πυροβολικοῦ στρατὼν, καὶ ὅτι πᾶσα ἡ περιφέρειά κατὰ πῆχυν μετρωμένη, πληρώνεται ἀναλόγως, χωρὶς νὰ δίδηται ἀόριστόν τι ποσόν. Ἄλλως τε, ἐὰν ἐμποδισθῇ τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὑπουργεῖον θέλει περιέλθει εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐγείρῃ κατάστημα νέον, ὅπερ ἀπαιτεῖ δαπάνην οὐχὶ σμικράν· ἐπίσης δὲ δὲν δύναται νὰ ἀγορασθῇ τὸ ἤδη ὑπάρχον, οὐ μόνον διότι ἡ θέσις εἶναι ἀπρόσφορος, ἀλλὰ καὶ διότι θέλει διατεθῇ ἄλλως πρὸς χρῆσιν τοῦ δήμου.

Προσθέντος δ' ἄλλου ὅτι τὸ οἰκόπεδον, ὃν κληρονόμημα τῶν τέκνων τοῦ μακαρίτου Βάσσου, ἐζητήθη πολλάκις ἵνα πωληθῇ εἰς τιμὴν συμφέρουσαν, καὶ ὅμως δὲν παρεχώρησαν αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις· ἐφ' ᾧ εἶναι δίκαιον νὰ πληρώνηται καὶ τὸ ἐνοίκιόν. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν τῶν κλεισμένων χρήσεων δαπάνην, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Ι. Πετμεζῆν καὶ Π. Λεντούδην γενομένης, καὶ ὅμοιον τῆς ἐπὶ τοῦ κεφ. ΙΘ. ψηφοφορίας ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72, ἀλλ' ἀφαιρούσα τὰς ἀνωτέρω 4,864 δρ. καὶ 16 0/0 καὶ μὴ ἀποδεχομένη τὰς περὶ παύσεως τοῦ ἐνοικίου παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ὄντος προσωρινοῦ τοῦ τοιούτου μέτρου.

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω.

« Αἱ κρατήσεις τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ 1843 δὲν φαίνονται ἐρέτους εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν ἐσημειώθησαν πλήρεις.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι, ἐνῷ ἡ κράτησις τῶν μισθῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων ἀπεφασίσθη γενικὴ τότε, μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους κλάδων τινων ἀπενεμήθη ἡ μισθοδοσία πλήρης, ἢ ἐκανονίσθη ἄλλως, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπανόρθωσις αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τῶν ὁποίων οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι θεωροῦνται παλυτιμότεραι διὰ τὴν πατρίδα, καὶ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν εἶναι ἀρωσιωμένοι, δὲν δύνανται νὰ καταγίνωνται εἰς ἄλλον πόρον ζωῆς, μόλις δὲ ἡ μισθοδοσία των καὶ πλήρης οὖσα τοὶς ἐπαρκεῖ ὡς πρὸς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς των καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των· ἀλλὰ τοιαύτη τις ἐπανόρθωσις πρέπει νὰ γενῇ καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ νόμου, ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον εἰσήχθη εἰς τὴν βουλὴν περὶ τούτου νομοσχέδιον, ἀλλὰ δὲν ἐσυζητήθη, καὶ διὰ τοῦτο ἂς γενῇ φροντὶς νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου.

Τὸ ὅλον αὐτῶν τῶν κρατήσεων ἀναβαίνει εἰς δρ. 60,000.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀφαιρεῖ τὸ ποσὸν αὐτὸ, ἐπιφυλαττομένη εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν του, καὶ ἀρίνουσα τὴν εἰς τὰ καθέκαστα τακτοποίησιν ὅπου ἀνήκει.»

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν προτείναντα ὁ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀριθμὸς τῶν 60,000 δραχμῶν νὰ μεταβληθῇ εἰς 87,300· καὶ τὸν πρόεδρον παρατηρήσαντα, ὅτι προτείνει μὲν ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχει νομοσχέδιον περὶ ἐπανορθώσεως τῶν μισθῶν τούτων τῶν ἀξιωματικῶν, περιττὸν νομίζει νὰ ἀποφανθῇ ἀπὸ τοῦ δε τὸ σῶμα, διότι, οἱανδήποτε ἂν ἐκφέρῃ γνώμην, θέλει ἐπηρεάσει τὸ νομοσχέδιον. Ἀνέπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν τούτων ἀντικείμενον, συζητηθὲν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, ἐπεκράτησε κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐναντίαν ἔχοντος αὐτοῦ γνώμην. Ὅτι ἡ κράτησις τῶν μισθῶν τούτων τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι πρᾶξις πρὸ τῆς 3 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐνεργηθεῖσα, ἀλλὰ, μὴ ἐξετάζων τὰ αἴτια, λέγει ὅτι οὐδὲ τότε, οὐδὲ σήμερον ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη. Ὅτι, ἀφοῦ βραδύτερον ἀπενεμήθη αὖθις πλήρης ὁ μισθὸς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἑτέρων κλάδων, ὡς εἰς τοὺς τοῦ δικαστικοῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, πολλῷ δικαιότερον εἶναι νὰ ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς τούτους. Ὅτι οἱ νομοθέται πρέπει νὰ ἀποφασίζωσιν, σκεπτόμενοι ἀναλόγως τῆς τῶν πραγμάτων ἀνάγκης· ἐνταῦθα δὲ δὲν ἔχει σύγκρισιν πρὸς τὸ ναυτικὸν καὶ στρατιωτικὸν στάδιον ἡ τῶν δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων θέσις, ἐπειδὴ οὗτοι μὲν εἰς πολλῷ πλείονας εὑρίσκονται εὐχερείας, ἀλλ' ἐκεῖνοι, μηδεμίαν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀπολαυὴν ἔχοντες, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν, ὅσον μέγας καὶ ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ ὁ μισθὸς των. Ὅτι οὐδέποτε, προκειμένου περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ φαιδωλεύηται ἡ βουλὴ πάσης χορηγίας· ἂν δ' ἐρρέθη ἰδέα τις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄλλη, ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς μεγάλης τῶν μισθῶν ἀνισότητος. Ὅτι, μὴ ἐννοῶν ἤδη ὁπόσον ἐθυσιάσθησαν κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἀναλογίζεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλουσι θυσιασθῇ εἰς νέον πόλεμον δόξης· καὶ ὅτι θέλει ἔλθει στιγμὴ, καθ' ἣν οὐ μόνον τῶν στρατιωτικῶν, τῶν πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατιώτου τὸν μισθὸν βέλομεν ἀποκόψει, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀγορὰν πολεμεφοδίων κλ. Διὸ συνίστησι νὰ γίνῃ ἤδη δεκτὴ ἡ πλήρης μισθοδοσία τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἔπειτα ψηφιζόμενον τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον δύναται νὰ κυρώσῃ τὴν πρᾶξιν.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι δὲν πρόκειται βέβαια νὰ ἐκτιμηθῶσιν ἐνταῦθα οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ δικαιώματα τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν, ἐπειδὴ, ἂν ἐπρόκειτο τοῦτο, οὐδεὶς ἤθελεν ἀρνηθῇ τὰς θυσίας αὐτῶν καὶ τὴν ὀφειλομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν, καθ' ὅσον καὶ πρὶν καὶ ἤδη, ἂν παρουσιασθῇ νέος ἀγών, βέλουσι συντελέσει ἐνδόξως· ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδὲν πρόκειται ἄλλο, ἢ ἂν δύναται ἡ βουλὴ νὰ καταργήσῃ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ὑφιστάμενον κύρος ῥητοῦ νόμου. Φρονεῖ δ' ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀκυρώσωμεν τὴν τῶν μισθοδοσιῶν κράτησιν, διότι καὶ ἄλλοτε, ἂν καὶ εἰσήχθη τοιοῦτόν τι νομοσχέδιον, ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὸ ἀποφηναμένη, ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κράτησις, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλους κλάδους συμβαίνει, ὧν αἱ μισθοδοσίαι δὲν ἐκανονίσθησαν βραδύτερον ὑπὸ τῶν βουλῶν. Οὕτω π. χ. ἐν ᾧ οἱ ὑπουργοὶ ἐλάμβανον πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως 1,000 δραχ. καὶ τοὶς ἐκρατήθησαν τὸ πρῶτον 150, ἐπῆλθεν ὁ περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν νόμος καὶ λαμβάνουσιν ἤδη 800· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ τῶν εἰσηγητῶν τῶν ὑπουργείων μισθοδοσία ἀπὸ 350 δραχ., ἐλαττωθεῖσα τὸ πρῶτον εἰς 320, περιωρίσθη μετὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν ὑπουργείων εἰς 300· ἐν ᾧ δὲ τὸ αὐτὸ φαίνεται καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει τὴν ὑπηρεσίαν, μόνη ἐξαίρεσις τις ὑπῆρξε περὶ τῶν δικαστικῶν κλάδων, ἐπειδὴ αἱ μισθοδοσίαι τῶν δικαστῶν ἦσαν ἀνεπαρκεῖς καὶ ἔπρεπε νὰ αὐξηθῶσιν ἀφύκτως, ἵνα μὴ ἐξοκέλλωσιν εἰς ἀτοπήματα ἄλλα. Ἄλλως ὅμως, ἐν μὲν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, ἡ κράτησις ἐνεργεῖται εἰς τὰς τῶν τελωνιακῶν καὶ δασονομικῶν ὑπαλλήλων

μισθοδοσίας· ἐν δὲ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὰς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων· ἐν δὲ τῷ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, εἰς ἅλην ἣν γένει τὴν ὑπ' αὐτὸ ὑπαλληλίαν. Ὅταν λοιπὸν διατελῶσι κρατούμεναι ἅλων τῶν κλάδων αἱ μισθοδοσίαι, ὅσαι δὲν ἐκανονίσθησαν διὰ νόμων ἐπιγενεστέρων, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις ὑπὲρ μόνων τῶν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Τοσαῦτα δ' εἶναι ἡ περὶ τοὺς μισθοὺς τοῦ κλάδου τούτου ἀνωμαλία, ὥστε μόνον ἵνα κανονισθῶσιν οὗτοι, ὅπερ πολλάκις ἐξέφρασεν ἡ Βουλή, ἔπρεπε νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν τῆς κρατήσεως ἰδέαν, καὶ ἂν δὲν ἐνηργεῖτο εἰς ἕτερον κλάδον· ἀλλ' ἀντὶ τούτου, πᾶς τις αἰσθάνεται πόσον ἤθελεν εἶσθαι ἄτοπον τὸ νὰ γίνῃ καὶ ἐξαίρεσις τῆς τῶν στρατιωτικῶν μισθοδοσίας. Ἄλλως τε, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται σήμερον νὰ προβῇ τὸ δημόσιον εἰς τοιαῦτα μέτρα, ἅπερ δι' οἰκονομικοὺς λόγους ἐπαύθησαν ἄλλοτε· καὶ κύριετο μὲν νὰ ἦτον ἀνθηροτέρα ἡ τῶν οἰκονομικῶν μας κατάστασις, ὥστε νὰ ἐπετρέπετο πᾶσα ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν δαπάνη, ἀλλ' ἡ παροῦσα κατάστασις δὲν διαφέρει τῆς προκαλεσάσης τὴν τῶν μισθῶν κράτησιν. Ἔπεται ἄρα ὅτι, ἡ πρέπει νὰ καταργηθῇ ἐν γένει ὁ περὶ τούτου κείμενος νόμος, ἵνα καὶ οἱ τῶν λοιπῶν κλάδων ὑπάλληλοι ἀπαλλαγῶσιν, ἢ δὲν πρέπει νὰ μετακινηθῇ οὐδόλως, ἐπειδὴ πᾶσα ἐξαίρεσις ἤθελεν εἶσθαι καὶ σκανδαλώδης καὶ ἐπιζήμιος· ἐὰν ὅμως τὸ ὑπουργεῖον νομίζῃ ἀνεπαρκεῖς τὰς μισθοδοσίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ νόμου, ἀφοῦ μάλιστα τοσοῦτον εἶναι καὶ ἄνισοι καὶ ἀνώμαλοι. Ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως νομοσχέδιον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠμέλησε καὶ ἄλλοτε νὰ εἰσαγάγῃ, τὸ δὲ περὶ κανονίσεως τῶν μισθῶν, ἐξ οὗ μεγάλη θέλει προκύψει ὠφέλεια, καὶ τοι πολλάκις ζητηθὲν δὲν εἰσήχθη. Τελευταῖον συνίστησιν ἡ μὲν Βουλὴ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὸν περὶ τούτου κείμενον νόμον, τὸ δ' ὑπουργεῖον δύναται νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον, τὰ αὐτὰ περὶ μισθοδοσίας ὅλων τῶν κλάδων ὁρίζον, ἐφ' οὗ θέλει σκεφθῇ τί πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ τὸ σῶμα.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι, ἐξαιρέσει τῆς τε φάλαγγος καὶ τῶν συντάξεων, ἡ τῶν ἀξιωματικῶν μισθοδοσία κανονίζεται δι' εἰδικοῦ νόμου· ὅτι αὕτη εἶναι πολλῷ ὑποδεεστέρα τῆς τῶν πολιτικῶν, διὸ οὐδέποτε θανὼν καταλιπέ τις ἀξιωματικὸς μίαν στέγην· ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς ὀφείλει περιπλέον νὰ φέρῃ κανονικὴν στολὴν καὶ δαπανηράν, ἐν ᾧ ὁ πολιτικὸς ὑπάλληλος δὲν ὑπόκειται εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην· καὶ ὅτι δι' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ δίκαιον νὰ παύσῃ ἡ κράτησις αὕτη τῆς μισθοδοσίας, ἀφ' οὗ εἰσήχθη

μάλιστα καὶ νομοσχέδιον. Οὐδὲν λοιπὸν πρόσκομμα νὰ ἐπιψηφισθῇ ἤδη ἡ πίστωσις, καὶ, ὅταν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον κυρωθῇ, δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῆς.

Προσέθηκεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ὁ ὑπὲρ τῆς κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν ἀγορεύσας ἀνέφερε μὲν ὅτι θέλει εἶσθαι ἐξαίρεσις τοῦ περὶ τούτου κειμένου νόμου, ἐὰν τὸ σῶμα παραδεχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς τῶν ἀξιωματικῶν μισθοδοσίας, καὶ ὅμως αὐτὸς οὗτος ἀνέφερεν ἄλλην τοῦ νόμου ἐξαίρεσιν, τοὺς δικαστὰς ἀφορῶσαν, ἣν ὑπεστήριξεν ὡς καλῶς ἔχουσαν, παρέλειψε δ' ἔτι καὶ ἄλλην ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ταμιῶν γινομένην. Ἂν λοιπὸν αἱ ἐξαιρέσεις αὗται ὑπάρχωσιν, οὐ μόνον δίκαιον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἡ φρόνησις αὐτὴ ὑπαγορεύει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ οἱ στρατιωτικοὶ κατηγορίαν. Ἀλλ' ἐὰν ὑπὲρ μὲν τῶν δικαστῶν, εἶπεν, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐξαίρεσις, ἵνα μὴ περιπέσωσιν εἰς καταχρήσεις, καὶ ὁ ἀξιωματικὸς ἄρα, μὴ ἐπαρκῶν, δὲν θέλει περιέλθει εἰς τὴν αὐτὴν ἴσως ἀνάγκην; Τοὐναντίον μάλιστα λόγοι ἐξαιρέσεως δὲν ὑπάρχουσι τόσοι ὑπὲρ τῶν δικαστῶν, ὅσοι ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν· ἐπειδή, ἂν ὑπάρχῃ ὑπηρεσία μηδὲν ἄλλο ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀποφέρουσα, ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἶναι αἱ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν μας. Ἐπειδή, ἐὰν π. χ. ἀντὶ νὰ μισθοδοτῶνται οἱ εἰς τὰς τελωνιακὰς θέσεις ὑπάλληλοι, ἤθελον αὐτοὶ πλειοδοτηθῆ, ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι αἱ πλείσται τούτων ἤθελον ἀγορασθῆ μετὰ προθυμίας· ἐνῷ δὲ τοσαῦται γίνονται καταχρήσεις ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ πολλάκις ὠμώσαμεν φωνὴν κατ' αὐτῶν, ἀρτίως ἔτι ἐπεχείρησεν ἡ Βουλὴ μισθοδοσίαν ἀδρὰν ὑπὲρ ὑπαλλήλου, οἷος ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει διερμηνεὺς Ἀργυρόπουλος· διὸ δὲν πρέπει κατὰ μόνων τῶν στρατιωτικῶν μας νὰ δείξωμεν αὐστηρότητα. Τὸ δὲ νὰ ἐπιφυλαχθῶμεν καὶ εἰς τὴν τῶν μισθῶν τούτων συμπλήρωσιν, ὅταν τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν βελτιωθῶσιν, εἶναι ματαία ἐλπίς, διότι οὐ μόνον δὲν θέλει γίνει ποτέ, ἀλλ' ὁσημέραι προβαίνουσι κατάστρεφόμενα, καὶ δὲν πρέπει νὰ ῥίψωμεν τοὺς στρατιωτικούς ἡμῶν εἰς τοιοῦτον ἐπισφαλὲς μέλλον. Ἐπίσης δὲ ἀναγκαῖον μὲν εἶναι νὰ κανονισθῶσιν αἱ τοῦ κλάδου τούτου μισθοδοσίαι, ἀλλὰ τοσαῦτα εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἀνισότητος αὐτῶν ἀνωμαλία, ὥστε φοβεῖται μή, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς 300 αἱ 500 δραχμαὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, αὐξήσωσιν αὗται εἰς 500, ἵνα ἐπέλθῃ ἰσότης. Ἄλλως τε, τὸ περὶ συμπληρώσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχέδιον

μετ' ὀλίγον θέλει συζητηθῆ, καὶ ἡ βουλὴ δύναται νὰ μὴν ἀπαλείψῃ τὴν ἤδη προκειμένην δαπάνην.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι τὸ ἀπὸ μέρους τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργείων εἰσαγόμενον περὶ τακτοποιήσεως τῶν μισθῶν νομοσχέδιον προφανῶς δεικνύει, ὅτι ἐπίκειται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μισθῶν τὸ κώλυμα ἑτέρου νόμου. Ἡ περὶ τούτου λοιπὸν συζήτησις καθίσταται ἤδη ματαία, καὶ βλαπτικὴ ἀποβαίνει ἑκατέρα τῶν ὑποβαλλομένων γνωμῶν· ἐπειδὴ, εἴτε ἐγκριθῇ ἐνταῦθα ἢ ὄχι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ποσόν, οὐχ' ἧττον προβικάζεται ἡ ἔκβασις τοῦ νομοσχεδίου. Ἄλλως τε δὲν βλέπει πρὸς τί ἡ ἀπὸ τοῦδε σπουδὴ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς δαπάνης, ἐνῷ, ἅμα ψηφισθέντος νομοσχεδίου τινος, τὸ σῶμα χορηγεῖ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πίστωσιν, ὅπερ θέλει γίνει ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου· διὸ καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἦτον ἕτοιμον, ἤθελε χορηγηθῆ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀναγκαία δαπάνη. Τὸ νὰ ζητῆται ὅμως ἡ ἀπὸ τοῦδε ἀπόφασις τῆς βουλῆς, εἶναι ἄτοπον καὶ ὑφαιρεῖται κατά τινα τρόπον ἡ ψῆφος αὐτῆς.

Παραδεχθείσης δὲ τῆς βουλῆς νὰ μένῃ ἀόριστος ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασις αὐτῆς, ἕως οὗ ἐπέλθῃ ἡ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου συζήτησις, ἐπεραιώθη οὕτως ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐπιψήφισις.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας ἐπήνεγκεν, ὅτι ἡ βουλὴ, ψηφίσασα πρότερον νόμον περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας, εἶχεν ὁρίσει δι' αὐτοῦ, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάντες οἱ διὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου λαβόντες γαίας, ἵνα, ἐξετασθείσης τῆς ταυτότητος αὐτῶν, ἀναγνωρισθῶσιν ἐν ὀνόματι των αἱ γαῖαι. Καὶ ὁ μὲν νόμος οὗτος, ἅμα ψηφισθείς, ἐτέθη εἰς πλήρη ἐνέργειαν, οὐδεὶς ὅμως τῶν Κρητῶν προσῆλθεν, ἵνα ἐξετασθῇ ἡ ταυτότης του, διότι πάντες σχεδὸν κατέχουσι πλειοτέρας τοῦ δέοντος γαίας, καὶ, ἐνῷ ὁ νόμος παραχωρεῖ εἰς ἕκαστον 50 στρέμματα, πολλοὶ τούτων ἔλαβον καὶ κατέχουσι 300· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' οἱ μὲν πωλοῦσιν αὐτὰς πρὸς ἄλλους, οἱ δὲ, ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμένοντες, διαθέτουσι ταύτας δι' ἀντιπροσώπων. Διὸ συνίστησι νὰ προσκληθῶσι τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖα, ἵνα νουθετήσωσι τοὺς περὶ ὧν πρόκειται Κρῆτας, καὶ διατάξωσιν αὐτοὺς ὅπως ἐμφανισθέντες ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἐκτὸς τούτου παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν Ἀργολικὴν πεδιάδα ὑπάρχουσι πολλαὶ γόνιμοι γαῖαι,

οὐκ ὀλίγοι, καὶ πρὸτῆς εἰς Ἀθήνας μεταβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔπειτα ἴσως, ἐπὶ διαφόροις λόγοις ζητήσαντες, ἔλαβον ἐκεῖ μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, ἃς νέμονται ἢ διαθέτουσι κατ' ἀρέσκειαν. οὕτω π. χ. Συμεών τις λαβὼν 400 στρέμματα, ἵνα καλλιεργήσῃ ἐν αὐτοῖς ὅπιον, οὗτος μὲν ἀπεβίωσεν ἤδη, ὁ δὲ βοηθὸς αὐτοῦ πωλεῖ κατ' ἀρέσκειαν ὅσας τῶν γαιῶν θέλει. Καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τὸ αὐτὸ πράττουσιν ὁσημέραι, ὡς Κακουλίδης τις, ὅστις, ἐπίσης ἔχων πλῆθος γαιῶν κατὰ τὸ Βολάτι, πωλεῖ αὐτὰς ἀνεξετάστως· ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ὑποστράτηγος Κολοκοτρώνης ἠγόρασεν οὐκ ὀλίγας. Διὸ συνίστησι νὰ διευθυνθῇ ἀπόσπασμα τῶν πραιτορικῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα παρακαταθέσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰ περὶ τῶν γαιῶν τούτων συναλλάγματα, καὶ ζώσῃ πληροφορίας, ἂν ἐξεπληρώθησαν οἱ τῆς παραχωρήσεως ὅροι.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι συμφωνεῖ μὲν μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ἵνα μὴ κῆται ἄγρηστος ὁ περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας νόμος· ἀλλ' οὗτοι οὐ μόνον δὲν ἠμέλησαν τὸ νὰ προσαγάγωσι τὰς περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῶν ἀποδείξεις, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα παρετηρήθη ὁποίαν ἐνέργειαν κατέβαλον ἵνα συλλέξωσι τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικά. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, πληροφορεῖται, ὅτι ἔχουσιν οὐ σμικρὰ παράπονα ὅτι δὲν ἐφρόντισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀποικίαν αὐτῶν, ἂν καὶ αἱ βουλαὶ ἐψήφισαν ἤδη πᾶσαν εἰς τοῦτο δαπάνην. Προτείνει λοιπὸν νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοί, ἵνα πληροφορήσωσι τὸ σῶμα πῶς ἔχουσι ταῦτα πάντα, καὶ τί ἐνήργησαν ἐφ' ἑκατέρας τῶν περιστάσεων τούτων· ἐπίσης δὲ νὰ πληροφορήσωσι τὴν βουλὴν ὁποῖα ἔλαβον μέτρα, οὐ μόνον περὶ τῶν τοῦ Κακουλίδου γαιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τοὺς καλλιεργητὰς τοῦ ὁπίου, προσάγαντες συνάμα καὶ τὰ τῆς συμφωνίας συμβόλαια, ἵνα τὸ δημόσιον ἀναλάβῃ, ἂν δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι, τὰς γαίας.

Συναινεσάσης δὲ τῆς βουλῆς, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι εἷς τε τὴν συνέλευσιν καὶ εἰς τὰς βουλὰς πολλάκις ἐγένετο λόγος, περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ εἰσαχθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος καὶ ἕτερος, ὁ περὶ καθυστερούντων χρεῶν· ἐνῷ δὲ καὶ πρὸ μηνὸς ἔτι ὁ αὐτὸς ἐγένετο περὶ καθυστερούντων λόγος, καὶ εἷς ὑπουργὸς παρὼν συνωμολόγησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσαγωγῆς νόμου τοιούτου, τὸ μὲν ὑπουργεῖον οὐδεμίαν ἔλαβε πρόνοιαν, δύω δὲ βουλευταὶ, οἱ ΚΚ. Ν. Κορφιωτάκης καὶ Α. Ἀλεξανδρόπουλος, εἰσήγαγον ἀμφοτέρους τοὺς νόμους. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ ἄργαγον ἀμφοτέρους τοὺς νόμους. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχει ἐπιθυμίαν καὶ

καταγίνεται περὶ τὴν σύνταξιν τῶν νομοσχεδίων, ἀλλὰ, προκειμένου ἤδη νὰ συζητηθῶσι τὰ παρὰ τῶν βουλευτῶν εἰσαχθέντα, προτείνει νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπόσπασμα τῆς παρούσης, ἵν' ἀποφανθῇ ἐὰν παραδέχηται ἢ ὄχι τὴν τῶν νομοσχεδίων εἰσαγωγήν· διότι πιθανὸν εἶναι νὰ μὴ διατίθεται, ὡς νομίζει, ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις, καὶ τότε δὲν πρέπει νὰ ματαιοπονῇ ψηφίζουσα ἡ βουλὴ νόμους, οἵτινες δὲν θέλουσι πραγματοποιηθῆ. Ἂν δὲ τοὐναντίον ἡ Κυβέρνησις ἀποδέχηται τούτους, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσέλθῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ὑπολαβόντος δέ τινος, ὅτι οἱ διατάγμαι τοῦ προαγορεύσαντος πηγάζουσιν ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπό τινος τῶν ἐφημερίδων λεχθέντων· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι παραδέχεται μὲν τὸ κατεπείγον καὶ λυσιτελὲς τῶν νομοσχεδίων, ἀλλ' εἶναι ἐναντίον τῆς συνταγματικῆς τάξεως τὸ νὰ σταλῶσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵν' ἀποφανθῇ ἐὰν παραδέχηται ἢ ὄχι τὰ νομοσχέδια. Διὸ τὸ μὲν προεδρεῖον ὀφείλει μόνον νὰ ἀναγγείλῃ, ὅτι ἀντικείμενον συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ τῶν νομοσχεδίων τούτων συζήτησις, τὸ δ' ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ μὴ προσέλθῃ ἀφεύκτως. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τύπον, δύναται νὰ δημοσιεύσῃ κατ' ἀρέσκειαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι ἰδέαι καὶ λόγοι τῆς Κυβερνήσεως· καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς κατ' αὐτὰς ἀπήντησεν, ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα ψεύσῃ τὰ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης λεχθέντα.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι οὐδ' εἰδοποίησις ἁπλῆ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ, ἐπειδὴ ἔργον τῆς βουλῆς εἶναι νὰ ψηφίσῃ τὰ νομοσχέδια, νὰ παραπέμψῃ αὐτὰ διὰ διαγγέλματος εἰς τὴν γερουσίαν, καὶ ἔπειτα, ἐὰν δὲν τὰ παραδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις, εἰς τὴν βουλὴν αὖθις ἀπόκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Οὕτως ἄρα ἡ μὲν βουλὴ δὲν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν τῶν νομοσχεδίων ὑποστήριξιν, ἀλλ' ὅταν προσελθὼν μετ' ὀλίγον ὑποβάλῃ ἕτερόν τι νομοσχέδιον, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἄκουε αὐτόν.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἀφοῦ, κατὰ τὸ σύνταγμα, πᾶς βουλευτὴς ἔχει δικαίωμα προτάσεως νομοσχεδίου, τοῦτο μὲν γίνεται ἀπ' εὐθείας, ἔπειτα δὲ εἰδοποιεῖται τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ δύναται νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως· ἀλλ' ὁ προτείνας τὸ νὰ εἰδοποιηθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ ὑπουργεῖον, προεξηριζεν ἴσως ἐκ τῆς διαλαβείσης ἰδέας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν συμμερίζεται τὴν τῶν νομοσχεδίων εἰσαγωγήν· τοῦτο δὲ πλειότερον ἠδύνατο νὰ λογισθῇ πιθανὸν, καθ' ὅσον ἐφημερὶς ὑπουργικὴ θεωρουμένη, τὸ ἀνήγγειλε. Καὶ συμφωνεῖ μὲν ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ῥηθέντα δὲν εἶναι τῆς Κυβερνήσεως ἔκφρασις, οὐχ ἧττον ὅμως ἠγέρθη ὑπόνοια. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ διαθεσίς τις τοῦ νὰ μὴ πραγματοποιηθῶσι τὰ νομοσχέδια, καλὸν εἶναι νὰ δώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τοὺς λόγους, ἵνα μὴ συζητηθῶσιν ἐπὶ ματαίῳ· ἄλλως τε, δὲν εἶναι ἀδιάφορος ἡ τῶν ὑπουργῶν ἔνεσις, καὶ ὀφείλουσι μάλιστα νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς συζητήσεις, ἵνα φωτίζωνται ἐξ ὑπαμοιβῆς ἡ νομοθετικὴ καὶ ἐνεργὸς ἐξουσία. Καὶ ταῦτα μὲν ἠνώτει ὁ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου ζητήσας, ἀλλὰ, ἀφοῦ διετυπώθησαν ἄλλοι τοὐναντίον, ἀρκεῖται νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ ἐν καιρῷ.

Τελευταῖον μετὰ τὸν προκαλέσαντα τὴν τοῦ ὑπουργείου ἐξήγησιν, εἰπόντα, ὅτι ὡρμήθη εἰς τοῦτο, οὐ μόνον ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης λεχθέντων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων ἀρξαμένης πολλῆς ἐνεργείας· καὶ ἕτερον ἀπαντήσαντα, ὅτι τοῦτο εἶναι δικαίωμα τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτις πρέπει νὰ μένῃ ἐλευθέρα εἰς τὴν περαίωσιν της. Ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὰς συνεδριάσεις μέχρι τοῦ προσεχοῦς σαββάτου (16 ἐνεστῶτος) ἵνα ἐγγραφῶσιν ἡ τε ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὰ τμήματα εἰς ἃ λείπουσιν ἐργασία, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης
Μ. Χατσῆ Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΒ'.

Τῆς 16 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν τμημάτων, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλον ταῦτα, ὅτι ἐξελέξαντο, ἐκτὸς τοῦ Ζ'. ὅπερ δὲν ἐβρασμοπλήρωθη, κατὰ πλειοψηφικὴν αὐτῶν σειρὰν προέδρους μὲν τοὺς Κ.Κ. Δ. Χατζίσκον, Ῥ. Παλαμίδην, Ἐμ. Μελετόπουλον, Ι. Τομαρᾶν, Δ. Ὀρεινὸν καὶ Ἀθ. Κασταναν· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Κ.Κ. Σ. Ἀντωνιάδην, Σ. Νικολαΐδην, Α. Μάμουκαν, Π. Δημητρακοπούλου, Δ. Π. Νάκον καὶ Κ. Ἀντωνιάδην. Κληρωτὰς δὲ, εἰς μὲν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν, τοὺς Κ.Κ. Κ. Δαμβουνιώτην, Μ. Βιτάλην, τὸ γ'. τμῆμα, Σ. Βαλέτ-

ταν, Γ. Παππαδημητρίου καὶ Κ. Βέϊκον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς ὑποστρατήγους Ν. Σταματελόπουλον, καὶ Χατ. Χρῆστον νομοσχεδίων, τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων, τοὺς Κ Κ. Ζ. Δεπάστας, Γ. Ἀντωνόπουλον, Κλεομένην Οἰκονόμου, Π.Α. Ζάνον καὶ Γ. Λογιωτατίδην, τὸ δὲ δ'. ἐπιμέν τοῦ περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν ὑποστράτηγον Ν. Σταματελόπουλον, τὸν Κ. Α. Γουζούασην, ἐπὶ δὲ τοῦ εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χ. Χρῆστον, τὸν Κ. Χ. Σουμαρίπαν· ἐπὶ δὲ τῆς πρωτάσεως νομοσχεδίου περὶ προικοδοτήσεως, τοὺς Κ. Κ. Γ. Κανδύλην, Ι. Α. Χατσόπουλον, Ἐμ. Μελετόπουλον, Κλεομένην Οἰκονόμου, Α. Π. Νάκον καὶ Α. Πετράκην· ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων χρεῶν, τοὺς ΚΚ. Π. Παππατσώνην, Μ. Βιτάλην, Κ. Δαρειώτην, Κλ. Οἰκονόμου, Α.Π. Νάκον καὶ Ν. Κορφιωτάκην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν τε καὶ ναυτικῶν νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Στ. Γρίβαν, Α. Γεωργαντᾶν, Κ. Τσουκαλᾶν, Ἰω. Οἰκονόμου, Εὐ. Παρίσην καὶ Ἡλ. Παππαδαῖον. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ά. καὶ τοῦ έ, ἅπερ εἰσέτι δὲν ἀπεφάνθησαν, ἀπερρίπτοντο τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συζητητέας τὰς περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας προτάσεις τῶν βουλευτῶν Κέας καὶ Καρυστίας.

Ἐνταῦθα δὲ, γενομένης ἐνστάσεως ἐπὶ τῶν τοῦ δ'. τμήματος ἐκλογῶν, ὅτι κακῶς ἐξελέγχατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τεσσάρων νομοσχεδίων τὸν Κ. Κλεομένην Οἰκονόμου, ἐν ᾧ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλεχθῇ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐπὶ πλειοτέρων τῶν δύω νομοσχεδίων· μετά τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ μὲν ἀπεφήναντο ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ τοῦ τμήματος ἐκλογαὶ, οἱ δ' ὅτι πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἐκλεχθεὶς τὰς ἐπὶ τῶν δύω πρώτων νομοσχεδίων εἰσηγήσεις, οἱ δ' ὅτι ἀπόκειται εἰς αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ κατὰ προτίμησιν οἱανδήποτε τούτων θέλει. Παρετήρησεν οὗτος, ὅτι, διὰ νὰ παύσῃ πᾶσα περὶ τούτου διαφωνία, παραιτεῖται μὲν καὶ τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ καθιερωθῇ τοιαύτη τις ἀρχὴ εἰς τὸ μέλλον. Οὕτω δὲ, διακόψαντος τοῦ προέδρου τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ 5 λεπτὰ, ἀπεσύρθη τὸ δ'. τμῆμα, ἵνα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκλογήν· ἐπανελθὸν δ' ἔπειτα καὶ παρατηρῆσαν, ὅτι ἐγένετο γενικωτέρα τις ἐντὸς αὐτοῦ τροποποίησις, παραιτηθέντων καὶ ἄλλων τινῶν, ἀνήγγειλεν, ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν Κ. Ι. Τομαρᾶν, γραμματέα δὲ ὡς καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τὸν Κ.Σ. Βαλέτταν· ἐπὶ δὲ τοῦπερὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς ὑποστρατήγους Ν. Σταματελόπουλον

καὶ Χ. Χρῆστον νομοσχεδίων, ἐπὶ μὲν τοῦ ά. τὸν Κ. Ἐμ. Χ. Τσοῦχλον, ἐπὶ δὲ τοῦ δ'. τὸν Κ. Π. Δημητρακάκον· ὡσαύτως δ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν περὶ προικοδοτήσεως καὶ καθυστερούντων προτάσεων τὸν Κ. Κλεομένην Οἰκονόμου, καὶ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν τὸν Κ. Ἰω. Οἰκονόμου, ἀποφηνάμενον ὡς συζητητέας καὶ τὰς περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας προτάσεις τῶν βουλευτῶν Κέας καὶ Καρυστίας.

Ἐρωτηθείσης δ' ἔπειτα τῆς βουλῆς, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων προσθήκην 4 μελῶν, καὶ ἀποφηναμένης ἀρνητικῶς, ὁ πρόεδρος, καλέσας τὰς εἰσηγητικὰς ἐπιτροπὰς νὰ παρασκευάσωσιν ἐργασίας, ἰδίως δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν, ὡς μένοντος ἐκ τούτου ἐκκρεμοῦς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκείνου τοῦ ὑπουργείου, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΓ'.

Τῆς 18 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος μὲν τοῦ σώματος πλήρους, ἀπόντων δὲ τῶν Κ. Π. Μοναστηριώτου, Α. Γεωργαντᾶ, Ε. Καλογερᾶ, Ἀναγ. Δημητρίου, Π. Α. Ζάννου, Γρηγ. Κορφιωτάκη καὶ Μ. Χ. Μελέτη, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Προσελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν συνεστημένων ἐπιτροπῶν, ἐπί τε τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῆς ἐνεργουμένης κρατήσεως ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνέγνων τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου· ἔχουσι δ' αὗται οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπή σας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τῶν Κ.Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, περὶ καταργήσεως τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἀξιωματικῶν γενομένης κρατήσεως, νομοσχέδιον, καὶ θεωροῦσα, ὅτι μόνον οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰσὶν εἰσέτι ὑποκείμενοι εἰς τὰς ὑπεχρεώσεις τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Βασ. Διατάγματος, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἄλλων κλάδων ὑπάλληλοι ἀπηλλάχθησαν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης διὰ νόμων, καὶ ὡς ἐκ τούτου προσγίνονται δίκαια παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν, καθ' ὅσον οἱ μισθοὶ αὐτῶν μόλις ἐπαρκοῦν εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῆς διατηρήσεώς των. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπή σας, κατὰ πλειονοψηφίαν, συνιστᾷ εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐκρίνε καθῆκόν της νὰ κάμῃ καὶ τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις της.

α) Οἱ Κ.Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργοὶ πρέπει νὰ φέρωσιν εἰς τὰς Βουλὰς νόμον ὅσον τάχιστα, δι' οὗ νὰ κανονισθῶσιν οἱ μισθοὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἰδίως τῆς ξηρᾶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἦναι εἷς καὶ ὁ αὐτὸς μισθὸς εἰς τοὺς ἰσοβάθμους ἀξιωματικούς, καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ μέχρι τοῦδε διάκρισις μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ· καὶ

β) Ὅλα τὰ κρατηθέντα μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου χρήματα νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὴν τράπεζαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ μὲν τόκοι αὐτῶν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς περιθάλψεις ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἀποθανόντων ἀξιωματικῶν, τὰ δὲ κεφάλαια νὰ διατεθῶσι μὲ τὸν καιρὸν διὰ νόμου πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἢ καὶ δι' ἄλλα ἐπωφελέστερα μέτρα, σύμφωνα καὶ μὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐξελέγξασα ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, καὶ τὸν ὑπολειφθέντα εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, διὰ τῆς παρούσης ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, τὰς ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄρθρων καὶ κεφαλαίων αὐτοῦ κρίσεις καὶ παρατηρήσεις της.

Καὶ ἐν γένει μὲν ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησεν, ὅτι, διὰ μὲν τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐνεκρίθησαν . . . δρ. 9,853,574: 75
κατὰ τὸ ἐνεστὼς δ' ἔτος εἰζητήθησαν διὰ μὲν τοῦ εἰσαχθέντος προϋπολογισμοῦ δραχμαὶ 9,289,741:21
διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου, ε. ε., δηλώσεως δρ. . . . 198,195:53
9,487,936: 74

Ἤτοι ὀλιγώτεραι τῶν πέρυσι ψηφισθεισῶν δρ. 365,638: 01

προερχόμεναι κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἀπὸ ἕξ ἀδα κλεισμένων χρήσεων, τὰ ὁποῖα πλειότερον ἐπεβάρυνον τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους προϋπολογισμόν.

Ἰδίως δέ, πρὶν ἡ προβῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐφ' ἑκάστου τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων παρατηρήσεών της, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπί τε τῆς ἐκλογῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ὑπαλλήλων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν ἐνεργουμένων συνεχῶν μεταβολῶν ἐπιγινομένης βλάβης· διότι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἴσον κίνδυνον διατρέχουσι, καὶ ὅταν δὲν διορίζωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἄνδρες διδάντες τὰ ἀναγκαῖα ἐχέγγυα ἠθικότητος καὶ τιμιότητος, προσόντων ἀπολύτως ἀπαιτουμένων ἰδίως εἰς τοὺς διαχειριζομένους τὸν δημόσιον πλοῦτον, πρὸς δὲ, καὶ ὅταν συνεχεῖς μεταβολαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τούτων διατάσσωνται, καταστρέφουσαι πᾶσαν μονιμότητος αὐτῶν ἰδέαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς μὴ ὄντας ἐγνωσμένης τιμιότητος εἰς καταχρήσεις παρωθοῦσαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀδιαφθόρου χαρακτῆρος ὄντας ἐφ' ἱκανὸν κλονίζουσαι.

Μεταβαίνουσα ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρει ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν τὰς ἑξῆς κρίσεις.

1) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Β'. Χρέος ἐσωτερικόν.

Διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητεῖται ποσὸν 4,750 δραχμῶν, ἀποτελουσῶν τὸν πληρωτέον τόκον εἰς τοὺς λόγῳ ἐγγυοδοσίας παρακαταθέντας εἰς τὸ ταμεῖον χρηματικὰ ποσὰ οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὸν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πληρωτέον ἐπὶ προκαταβολῶν ἐνδεχομένων, κατὰ τὸν ΡΣΤ'. τῆς 18 Αὐγούστου 1848 νόμον. Ἡ ἐπιτροπή, προτείνουσα εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπι-

ψήφισιν τοῦ ποσοῦ τούτου, γνωμοδοτεῖ ὅμως ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων προκαταβολῶν τῆς Τραπέζης, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ληφθῇ σύντονος πρόνοια ὅπως ἀνακτήσῃ τὸ δημόσιον ταχέως, καὶ εἰ δυνατὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὰς δυνάμει τοῦ σημειωθέντος νόμου εἰς τὴν Τράπεζαν ὑποθηκευθείσας 500 μετοχάς· διότι, οὐ μόνον ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης ηὔξησεν ἤδη, ὡς πληροφορεῖται ἡ ἐπιτροπή, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο συμμετοχὴ τοῦ δημοσίου, αὐξάνουσα τὰς ὑπ' ἐκείνου παρεχομένας ἄλλας ἐγγυήσεις, περιβάλλει αὐτὸ μὲ πλείονα πίστιν, καὶ συντελεῖ ἐπὶ μέγα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς του. Ἡ δὲ ἀνάκτησις αὕτη κατορθοῦται ἐν εὐκολίᾳ ἤδη, ὅτε καὶ τὰ μίσα ὡς ἐκ τῆς ἐρετεινῆς εὐφορίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν αὐξήσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων χορηγοῦνται.

2) Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου.

Συντάξεις ἀπομάχων.

Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὑποβληθέντα κατάλογον τῶν συνταξιοδοτουμένων ἀπομάχων, εὗρεν ἡ ἐπιτροπὴ συμπεριειλημμένα καὶ ὀνόματά τινα ἀπομάχων πρὸ πολλοῦ ἀποβιωσάντων, ὡς τὰ τοῦ Π. Πατριαρχέα καὶ Ἰωάννου Μπουγιουκλάκη. ἀπὸ τούτου δ' ὁρμωμένη κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προκαλεσθῇ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἡ προσοχὴ τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐξελεγχθῇ ἀκριβῶς ὁ κατάλογος τῶν συνταξιούχων τούτων, καὶ ἵνα βασανίζωνται μετὰ πλείονος σπουδαιότητος αἱ προσαγόμεναι περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ ταυτότητος αὐτῶν ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπως μὴ συνταξιοδοτῶνται πρόσωπα ἐκλελιψαντα ἤδη, ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ψευδῶν πιστοποιήσεων.

3) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Συντάξεις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἐν μὲν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειώθησαν ὡς ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου δραχ. 209,229 : 12, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου Δηλώσεως ἐζητήθη νὰ προστεθῶσιν εἰς ταύτας δραχ. 4944, συγκεφαλαιουμένου οὕτω τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς 214,173 : 12. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν γένει μὲν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρεῖ εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ, καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, τὸν τεθειμένον ἤδη ὅρον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἄλλων ὑπουργείων ψηφισθεισῶν συντάξεων· ἰδίως δ' ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ ζητουμένων ποσῶν, προτείνει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ μὴ γενῇ παραδεκτόν, ἐκ τῶν διὰ τῆς Δηλώσεως ζητηθέντων, τὸ τῶν 144 δραχμῶν

ποσὸν διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δωδεκάδραχμον σύνταξιν τῶν δύω ἀδελφῶν τοῦ ἐξ Ὕδρας Β. Κιοτσέ, Μαρούσης καὶ Χρυσίνας.

Τὸ ὑπουργεῖον, ζητῆσαν διὰ τῆς δηλώσεως τὴν πίστωσιν ταύτην τῶν 144 δραχμῶν, φέρει ἐν τῇ συναδευσάσῃ αὐτὴν ἐκθέσει τοὺς ἑξῆς λόγους· ὅτι ἡ σύνταξις ἀπενεμήθη αὐταῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) Β. Διατάγματος, ἐπειδὴ ὅμως τότε δὲν εὑρέθησαν αὗται ἐν Ὕδρᾳ δὲν ἐνεχειρίσθη εἰς αὐτὰς τὸ κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος ἐκδοθὲν δίπλωμα, ἀλλ' ἐπεστράφη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ τῆς συντάξεως ταύτης χορηγία· καὶ ὅτι, γενομένης κατὰ τὸ 1845 αἰτήσεως παρ' αὐτῶν περὶ χορηγίας τῆς συντάξεως ταύτης, καὶ, ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῆς γενομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξετάσεων, ἐξαχθέντος, ὅτι καὶ ἀδελφαὶ τοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντος Β. Κιοσσὲ εἰσὶν αὗται, καὶ ἐνδεεῖς χῆραι διατελοῦσι, καὶ οὐδὲν συνέβη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκ τῶν ἐπαγόντων τὴν παῦσιν τῶν συντάξεων, ἀνεγνώρισε τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀναμφισβήτητον αὐτῶν δικαίωμα πρὸς ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως ταύτης. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι, ὅπως δήποτε καὶ ἂν συνέβη ἡ τῆς χορηγίας τῆς συντάξεως ταύτης καθυστέρησις, τὸ ἀπονεῖμαν αὐτὴν διάταγμα, μηδέποτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκτελεσθὲν καὶ εἰς ἀχρηστίαν οὕτω περιπεσόν, δὲν δύναται οὐδὲ τώρα νὰ ἐκτελεσθῇ, δὲν ἐνέκρινε κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 144 δραχμῶν· ἐφ' ᾧ καὶ ἠλάττωσε τὸ διά τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ζητηθὲν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ποσὸν τῶν 214 173 : 12 εἰς δραχ. 214, 029 : καὶ τούτων μόνον τὴν ἐπιψήφισιν προτείνει.

4) Ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Χορηγήματα.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητούμενον ποσὸν τῶν ἀπέναντι παλαιῶν χρεῶν διδομένων χορηγημάτων, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 85,212· ἐπειδὴ δὲ, διὰ τῶν τὴν χορηγίαν ταύτην διατασσόντων διαταγμάτων, δὲν δηλοῦται οὐδὲ τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς τὰ χορηγήματα ταῦτα λαμβάνοντας ὀφειλομένων, οὐδὲ αἱ αἰτίαι τοῦ πρὸς αὐτοὺς χρέους τούτου· καὶ ἐπειδὴ, ἐν ᾧ πλεῖστοι ἄλλοι καὶ ἐκ τῶν Νήσων καὶ ἐκ τῆς Στερεᾶς ἔχουσι νὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ δημοσίου, οὐδὲν ὅμως δίδοται αὐτοῖς ὡς χορήγημα ἀπέναντι τούτων, ἐκ τούτου δὲ προφανῶς παραβαίνονται αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσότητος. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἐγκριθῇ μὲν καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ ζητουμένη πίστωσις, νὰ παύσῃ δ' ἀνυπερθέτως τοῦ λοιποῦ, καὶ,

ἀφ' οὗ ἐξακριβωθῶσι καθαρῶς τό τε ποσὸν καὶ ἡ φύσις τῶν τοιούτων χρεῶν ἢ ἀπαιτήσεων, νὰ ληφθῇ γενικόν τι μέτρον ἵνα ἐξοφληθῶσι τὰ χρέη ταῦτα τοῦ δημοσίου καὶ πληρωθῶσιν ἐξ ἴσου πάντες οἱ ἀπαιτήσεις τοιαύτας ἔχοντες, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ Ε. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ ἐπιτροπὴ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς, ὅτι μὲ λύπην ἐπληροφορήθη, ὅτι ἄτομόν τι, εὐτυχῆσαν νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν προνομιοῦχον ταύτην κατηγορίαν τῶν λαμβανόντων τοιαῦτα χορηγήματα, ἔλαβεν ἐκ τῆς μηνιαίας ταύτης χορηγίας πολλῷ πλεῖω τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, ὡς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὀφειλόμενον. Ἐκ δὲ τούτου ὁρμᾶται ἐπίσης νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὰ πλεῖα τῶν ὀφειλομένων δοθέντα, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, τὰ χορηγήματα ταῦτα λαμβάνοντας, ὡς θέλει συναχθῇ ἐκ τῆς γεννησομένης ἐξελέγξεως τῶν χρεῶν τούτων, πρέπει ἀναμφιλέκτως νὰ ἀπαιτηθῶσι καὶ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ δημόσιον.

5) Ἐκ τοῦ 1. ἄρθρου του μέρους II. τοῦ κεφαλ. Στ'.

Προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό τε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητούμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσὸν τῶν 95,466, καὶ τὸ διὰ τῆς δηλώσεως κατόπιν ζητηθὲν τῶν 377,33/90, παρετήρησε δὲ ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ Γενικοῦ Γραμματέως μέχρι τοῦδε, εἰσὶν ἀφαιρετέαι δραχ. 2,400, ἀποτελοῦσαι τὸν κατὰ τὴν ἁ. ἑξαμηνίαν τοῦ ε ε. μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ὅτι τριῶν τμηματαρχῶν ὑπαρχόντων ἁ. τάξεως, ἀντὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένων τεσσάρων τοιούτων, εἰσὶν ἐπίσης ἀφαιρετέαι δραχ. 300, προκύπτουσαι ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἁ. ἑξαμηνίαν μισθοῦ τοῦ ἑνὸς Τμηματάρχου, ἐλαττόνει τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διά τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ζητηθὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσὸν τῶν δραχ. 95,837:33, εἰς δραχ. 93,137:33, καὶ τούτων μόνον τὴν ἐπιψήφισιν προτείνει.

Τὸ δ' ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου συμπεριειλημμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τοῦ εἰς τὴν καταχώρισιν τοῦ ἀρχείου ἐργαζομένου ὑπαλλήλου, παρεδέχθη μὲν μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ἀνωτέρω φαίνεται, ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τοῖς κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτεθεῖσι πέρυσι λόγοις· κρίνει

ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἵνα συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῇ πλέον ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία· καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως οὗτος ὑπάλληλος, εἰδικὴν, ὡς εἶπον, εἶχεν ἱκανότητα, δὲν ἀμείβηται προσηκόντως ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως τοῦ γραφέως ἐν ᾗ διατελεῖ, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ δικαιώσῃ αὐτὸν ἄλλως, διὰ τοῦ προβιβασμοῦ του π. χ. εἰς ἀνωτέραν θέσιν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ χορηγίας ἐπιμισθίου, μὴ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ περὶ διοργανώσεως τῶν ὑπουργείων Νόμου.

6) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2, τοῦ αὐτοῦ μέρους καὶ κεφαλαίου.

Ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα.

Ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητουμένης πιστώσεως τῶν δραχ. 9,040, ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀφαιρετέας· α) τὰς δρ. 1600 τοῦ ἐδαφίου β'. τοῦ ἄρθρου τούτου, σημειωθείσας δι' ἔξοδα ὀχήματος τοῦ ὑπουργοῦ. Αἱ Βουλαὶ ὑπὲρ μόνου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐπεψήφισαν ἔξοδα ὀχήματος, διότι ὁ διευθύνων ἐκεῖνο ὑπουργὸς, εἰς ἀμέσους σχέσεις διατελῶν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων, ἔχρῃζεν ἀναμφιλέκτως τοιούτου, πρὸς διατήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως· δὲν εἶναι ἀναγκαῖον ἑπομένως νὰ παραδεχθῶσι τοιαῦτα ἔξοδα συντηρήσεως ὀχήματος καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐνεργήσει νὰ σημειωθῶσιν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου τούτου τὰ μέχρι τοῦδε δαπανηθέντα. β) Τὰς ἐν τῷ ἐδαφίῳ δ'. αὐτοῦ πρὸς συνδρομὴν εἰς πολιτικὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας σημειωμένας δραχμὰς 300· διότι τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐγκρινόμενον ἐν τῷ ἁ ἐδαφίῳ ποσὸν τῶν δραχ. 6,340 δι' ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα ὑπεραρκεῖ καὶ διὰ τὰς συνδρομὰς ταύτας τῶν ἐφημερίδων· καὶ μόνον ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ παρεδέχθη ἐκεῖνο ἡ ἐπιτροπὴ ἄνευ ἐλαττώσεώς τινος.

Κατὰ τὰς σκέψεις της δὲ ταύτας ἠλάττωσε τὸ μὲν ἐκ δραχ. 9,040: ζητούμενον διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ποσὸν εἰς δραχμὰς 7,240: τὸ δὲ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, κατὰ τὰς καὶ ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου προταχθείσας παρατηρήσεις της, ἀπὸ δραχ. 106,500 ὅσαι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐζητοῦντο, εἰς δραχ. 102,277:33.

7) Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ κεφ. ζ'.

Προσωπικὸν Κλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ μὲν τοῦ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητουμένου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 73,833: 60 οὐδεμίαν ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ἐλάττωσιν· παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι εἶναι ἀνάγκη μεγίστη

νὰ ληφθῇ σύντονος φροντὶς ὥστε νὰ δυνηθῇ τὸ σῶμα τοῦτο νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του, τοῦτο δὲ κατὰ μέγα μέρος ἤρτηται ἀπὸ τὴν κατάλληλον τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογήν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν εἰμὴ ἡ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου ἱκανότης καὶ ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνάγκη, καὶ ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν τοῦ ὑπουργείου ἐπιτήρησιν ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος τούτου, τὸ ὁποῖον καὶ πολλὰς προκαλεῖ δαπάνας καὶ οὐσιώδη καθήκοντα ἐκλήθη νὰ ἐκπληρώσῃ.

8) Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Ὑλικὸν καὶ ἐνοίκια.

Ἔκρινεν ἐπίσης ἐπιψηφιστέαν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητουμένην πίστωσιν τῶν δραχμῶν 8,400, καί τοι κατὰ δραχ. 400 μείζονα τῆς πέρυσι ψηφισθείσης, διὰ τὴν ἀνάγκην ἐκμισθώσεως νέας οἰκίας πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ ἀρχείου. Ὑπομιμνήσκουσα ὅμως εἰς τὴν βουλὴν τὴν καὶ ἄλλοτε ἐξενεχθεῖσαν ἐπιθυμίαν της, περὶ ἀνεγέρσεως τῶν διὰ τοιαῦτα καταστήματα ἀναγκαιουσῶν οἰκοδομῶν, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν ἵνα συστήσῃ καὶ αὖθις αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον· διότι, ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, οὐ μόνον οἰκονομία θέλει ἐπιγίνει, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλέστερον θέλουσι τελεῖσθαι τὰ ἀρχεῖα τῶν διαφόρων ἀρχῶν, καὶ ἰδίως τὰ διατελοῦντα στενῶς συνδεδεμένα μετὰ τῶν συμφερόντων τοῦ τε δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

9) Ἐπὶ τοῦ Ἡ. Κεφαλαίου.

Ταμεῖα.

Τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ταχθείσας παρατηρήσεις, περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐκλέγωνται οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τούτου διατελοῦντες ὑπάλληλοι, καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς μετακινῶνται ἀπὸ τῶν θέσεών των οἱ ὑπάρχοντες, ἐπαναλαμβάνει ἰδίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ταμιῶν ἡ ἐπιτροπή· διότι ὁ μὲν διορισμὸς τῶν μὴ παρεχόντων ἐχέγγυα τιμιότητος ὑπαλλήλων εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καταστρέφει τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ τῶν ταμιῶν συνεχὴς μετακίνησις, καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν προσκόμματα παρεντίθησι, καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἄλλως ἀπειλεῖ. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλ' εὔχεται ἡ ἐπιτροπὴ, ἵνα διατελῶσιν οἱ ταμίαι ὑπὸ ἀκριβέστερον ἔλεγχον, ὅπως μὴ συμβῶσι πλέον τὰ πρό τινος δυστυχῶς συμβάντα εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ τε

Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τινων ἄλλων ἐπαρχιακῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου καὶ ἀπότισιν τοὐλάχιστον τῶν ὑπεξαιρεθέντων δημοσίων χρημάτων ληφθέντα παρὰ τοῦ ὑπουργείου μέτρα.

Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐλέχθησαν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ἵνα προκαλεσθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ἡ σύντονος προσοχὴ τοῦ ὑπουργείου, οὐ μόνον ἵνα οἱ διοριζόμενοι παρέχωσι τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὸ δημόσιον ἐγγυήσεις, καθὸ ἐπιφορτισμένοι τὴν εἴσπραξιν μεγάλων ποσοτήτων, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἐξελέγχωνται ἀκριβῶς οἱ διοριζόμενοι καὶ ἐξακριβόνηται οὕτω τὸ ποσὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων τοῦ δημοσίου.

10) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Θ'. Κεφαλαίου.

Ἔξοδα ὑπηρεσίας Οἰκον. Ἐφόρων.

Ἐκ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητουμένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 16,460, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχθη τὸ ἐν τῷ παραγράφῳ α τοῦ ἐδαφ. Ε' τοῦ παρόντος ἄρθρου σημειούμενον ποσὸν ἐκ δρ. 250, δι' ἐνδεχομένην μισθοδοσίαν μετατιθεμένων ἐφόρων καὶ βοηθῶν· διότι οὐ μόνον ἡ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑπηρεσία δὲν εἶναι οἵα ἡ τῶν ταμιῶν, ἵνα ἀναγκάζωνται, εἴτε μετατιθέμενοι εἴτε παυόμενοι, νὰ δαπανῶσιν ὁλοκλήρους ἡμέρας πρὸς παράδοσιν αὐτῆς εἰς τοὺς διαδόχους των, καὶ ἵνα ἐπέρχηται ἐντεῦθεν τοιαύτη πέραν τοῦ δέοντος δαπάνη πρὸς μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι πάντες οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἔχουσιν ὑφ' αὐτοὺς βοηθοὺς, καὶ τοὺς μετατεθέντας ἢ παυθέντας δυναμένους νὰ ἀντικαταστήσωσι μέχρι τῆς τῶν διαδόχων των ἀφίξεως, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλοντας νὰ παραδώσωσι. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ἵνα ἐλαττωθῇ τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητούμενον ποσὸν εἰς δραχ. 16,210.

Διὰ τῆς Δηλώσεως ἐξαιτεῖται τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐνταῦθα πίστωσιν δρ. 400 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Π. Σχίζα, ἐκπληρώσαντος χρέη ἐφόρου εἰς Φθιώτιδα, τὴν ἀρχὴν ταύτην δὲν παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰς δοθείσας πληροφορίας παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ, ἡ πίστωσις αὕτη ἐζητήθη ἀπέναντι τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων τὰ ὁποῖα ὑπέστη ἀπομακρυνθεὶς ὁ ὑπάλληλος οὗτος τῆς κυρίας θέσεως, κατὰ παραδρομὴν δ' ἐσημειώθη εἰς τὴν δήλωσιν ὡς διαφορὰ μισθοδοσίας, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπιψήφισιν ταύτης.

11) Ἐπὶ τοῦ Γ΄ Κεφαλαίου.

Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησεν ὡς πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσὸν ἐκ δραχ. 52, 943: 58, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου ε. ε. κατόπιν εἰσαχθείσης δηλώσεως ποσὸν ἐκ δρ. 26,961: 05, ἤτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν ἐκ δραχ. 79, 904 : 63. Ἡ ἐπιτροπή, μετ' ἐπιστασίας ἐξετάσασα τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δικαιούχων, καὶ εὑροῦσα αὐτούς τε στηριζομένους ἐπὶ νόμων καὶ παράγοντας δικαιώματα κεκτημένα εἰς τοὺς ἀπαιτητάς, καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν ἀρκούντως δικαιολογημένας, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ποσοῦ τούτου, πλὴν τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητουμένων δραχμῶν 2,156: 40· διὰ τὴν καθυστερήσασαν δωδεκάδραχμον σύνταξιν τῶν δύω ἀδελφῶν τοῦ Β. Κιοσσὲ, Μαρούσης καὶ Χρυσίνης, ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1847, ἤτοι ἔτη 14, μῆνας 11 καὶ ἡμέρας 21, ἀπονεμηθεῖσαν αὐταῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 Β. Διατάγματος· προτείνουσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ ποσοῦ τούτου, στηρίζεται εἰς τὸν λόγον, ὅτι τὸ διάταγμα τοῦτο, μηδόλως ἀπ' ἀρχῆς ἐκτελεσθὲν, περιέπεσεν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἀχρηστίαν, καὶ οὐδὲ τώρα δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Γ΄ ἐξέθηκεν.

Ἐκ περισσοῦ δὲ, ἵνα μὴ συμβαίνωσι τοῦ λοιποῦ λάθη τοιαῦτα, παρατηρεῖ ἐπὶ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐσφαλμένως σημειοῦται ἐν τῇ δηλώσει τοῦ ὑπουργείου ἥ τε τοῦ ἀπονείμαντος τὴν σύνταξιν ταύτην διατάγματος ἡμερομηνία, φαινομένη ὡς τοιαύτη ἄνω μὲν ἐπὶ τοῦ Γ΄. κεφαλαίου ἡ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834), κατωτέρω δ' ἐπὶ τοῦ Γ΄. κεφαλαίου ἡ 20 Ἰανουαρίου 1833, καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν καὶ μηνῶν, καθ' οὓς ἡ σύνταξις αὕτη καθυστερεῖ.

Κατὰ τὴν γνώμην ὅθεν ταύτην προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς δραχ. 77,748:23.

12) Ἐπὶ τοῦ ΙΒ΄. κεφαλαίου. Δέκατα.

Διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον πίστωσιν δρ. 405,000· ἐπειδὴ ὅμως ἐξ αὐτῶν 300,000 μὲν δραχμῶν προϋπελογίσθησαν διὰ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν εἰσπραχθησομένων εἰς εἴδη φόρων, 30,000 δὲ διὰ μισθολοσίαν τοῦ διορισθησομένου προσωπικοῦ ἐνδεχομένης ἀμέσου εἰσπράξεως φόρων, ἐν ὅλῳ 330,000· καὶ ἐπειδὴ, ἐκ τῶν ζητηθεισῶν καὶ δοθεισῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου πληροφοριῶν καὶ διασαφήσεων, προκύπτει βεβαίως, ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀρκοῦσι καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας 240,000 δραχ. διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τόσον μόνον ποσὸν νὰ ἐπιψηφισθῇ, ἀντὶ τῶν 330,000 δραχ. καὶ νὰ ἐκπεσθῶσι κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ κεφαλαίου τούτου δρ. 90,000. Μ' ὅλον ὅτι καὶ τὸ ποσὸν τῶν δρ. 120,000 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπέρογκον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τοιαύτης δαπάνης κατὰ τὰ προπαρελθόντα τρία ἔτη, καθ' ἃ τὰ δαπανηθέντα δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν καὶ μισθοὺς ἀποθηκαρίων ἀνέβησαν, κατὰ μὲν τὸ 1846 εἰς δρ. 175,361, κατὰ τὸ 1847 εἰς δρ. 83,890, καὶ κατὰ τὸ 1848 εἰς δρ. 182,249.

Διὰ τοῦ 2 § τοῦ Ε΄. ἐδαφίου τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητοῦνται ἐπίσης δραχ. 27,000 δι' ἔξοδα εἰσπράξεως ἐλαιοδεκάτων, συμπεριειλημμέναι καὶ αὐταὶ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἀνωτέρω σημειωθὲν ὅλον ποσὸν τοῦ κεφαλαίου· ἐπειδὴ δὲ, ἐκ τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου δοθεισῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διασαφήσεων, προκύπτει ἐπίσης, ὅτι καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπαρκοῦσι 17,000 μόναι δραχμῶν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὴν βουλὴν τόσαι μόναι καὶ ἐπὶ τούτου νὰ ψηφισθῶσι, καὶ νὰ ἐκπεσθῶσι κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ ἐδαφίου τούτου αἱ πλεονάζουσαι 10,000 δραχ.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐπάγεται ἀφαίρεσις ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου 100,000 δραχ., καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτοῦ ἀπὸ 405,000, ὅσαι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητοῦνται, εἰς 305,000 μόνον.

13) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ΙΕ΄. κεφαλαίου.

Προσωπικὸν τελωνείων.

Ὡς ποσὸν τοῦ ἄρθρ. τούτου ἐσημειώθη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μὲν πίστωσις δραχμ: 292,963: 20, ἐζητήθη δὲ κατὰ προσθήκην διὰ τῆς δηλώσεως πίστωσις δραχ. 640, συγκεφαλαιουμένου οὕτω τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἄρθρου εἰς δραχμὰς 293,603:20.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως παρατηρεῖ, ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητουμένων, ὅτι διὰ τοῦ § 7 τοῦ ἐδαφ. ἀ. τοῦ ἄρθρ. ζητεῖται πίστωσις μείζων τῆς πέρυσι ψηφισθείσης κατὰ δρ. 1,140, προκυπτούσης τῆς αὐξήσεως ἐκ τοῦ ἐξ 95 δραχ. μηνιαίου μισθοῦ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἑνὸς ὑπαλλήλου Ε΄. τάξ. ἐν Ἀμαλιουπόλει, ἐνῷ πέρυσι τὰ ἔργα τούτου ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν ὑγειονομικὴν ἀρχήν· καὶ ἐπειδὴ, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ὑπῆρξαν ἰσχυροὶ λόγοι, ἀπολύτως ἀπαιτοῦντες διορισμὸν ἰδίου ἐκεῖ τελω-

νιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πολλάκις ἐξέφρασεν ἡ βουλὴ ἐπιθυμίαν, ἵνα ἄνευ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης μὴ διορίζωνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἴδιοι ὑπάλληλοι· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, γνωμοδοτοῦσα ἵνα ἀνατεθῶσιν αὖθις τὰ τοῦ ἐν Ἀμαλιαπόλει ὑποτελώνου εἰς τὴν ἐκεῖ ὑγειονομικὴν ἀρχὴν, ὡς ἦσαν καὶ πρότερον, προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσιν, ἐν ἐγκρίσει τῆς γνώμης της ταύτης, ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἐδαφίου ἐκείνου δραχ. 570, ὅσας φέρει ὁ διὰ τὴν ὑπολειπομένην 6'. ἑξαμηνίαν μισθὸς τοῦ ὑποτελώνου τούτου.

Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητηθεισῶν 640 δραχμῶν, διὰ μισθὸν ἐπὶ τοὺς ὑπολοίπους ὀκτὼ μῆνας τοῦ εἰς Νία Ψαρὰ διορισθησομένου ὑποτελώνου γ'. τάξεως, ἡ ἐπιτροπὴ, παρατηροῦσα ὅτι, ἵνα ὁ διορισμὸς αὐτοῦ πραγματοποιηθῇ, ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς βουλὰς ὁ καθιστῶν τὴν θέσιν ταύτην νόμος. καὶ ὅτι, τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ πίστωσις τις, προτείνει τὴν ἀπόρριψιν καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου δραχ. 1210, καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ συνέπειαν ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ζητουμένη πίστωσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπὸ δραχ. 293,603:20 εἰς δραχ. 292,393:20.

14) Ἐπὶ τοῦ ΚΒ'. κεφαλαίου. Κτημάτων διοικήσεως.

Διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς πίστωσις τοῦ κεφαλαίου τούτου ποσὸν ἐκ δρ. 104,341,39, διὰ δὲ τῆς δηλώσεως κατὰ προσθήκην ποσὸν ἐκ δρ. 1,742:50, συγκεφαλαιουμένης οὕτω τῆς ζητουμένης πιστώσεως εἰς δραχ. 106,083:59.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἐν γένει μὲν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ὑπομιμνήσκουσα εἰς τὴν βουλὴν ὅσα πολλάκις ἐλέχθησαν, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων ἐκθέσεως ἐπανελήφθησαν, περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα ταχέως εἰσαχθῇ τὸ κανονίσον τὴν διάθεσιν τῶν δημοσίων κτημάτων νομοσχέδιον, προτείνει καὶ αὖθις εἰς τὴν βουλὴν ἵνα προκαλέσῃ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ λίαν οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου.

Ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ ζητουμένων ποσῶν, παρατηρεῖ, ὅτι

α) Διὰ τοῦ ἐδαφίου δ' τοῦ ἄρθρου 2 ζητοῦνται 2,000 δρ. δι' ἐκτάκτους ἀποστολὰς ὑπαλλήλων δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας ἐθνικὰς γαίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διεξαγωγὴ ὑπηρεσίας τοιαύτης δύναται εὐκόλως νὰ ἀνατίθηται εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχὰς, ἂν ποτε δὲ ἀναφυῇ ἀνυπέρβλητος ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς ἰδίου ὑπαλλήλου, ἀρκοῦσι τότε 1000 μόνον δραχμαί· διὰ τοῦτο προτείνει τοσαῦτα μόνον νὰ ψηφισθῶσιν, ἐλαττόνουσα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ 2 ἄρθρου ἀπὸ δραχ. 20,300 εἰς δραχμὰς 19,300.

6) Τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου 7, *ἰχθυοτροφεῖα*, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔμεινε κενὸν, ζητεῖται διὰ τῆς εἰσαχθείσης δηλώσεως νὰ προσδιορισθῇ εἰς δραχ. 1000· ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως, νομίζουσα ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπαρκοῦσι μόναι 500 δραχμαὶ, τοσούτων μόνον τὴν ἐπιψήφισιν προτείνει εἰς τὴν βουλήν.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας ἐπάγεται, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὸ καὶ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητηθέντων, ἐλαττοῦται ἀπὸ δρ. 406,083:89 εἰς δραχ. 404,583:89.

15) Ἐπὶ τοῦ κεφ. ΚΓ'.

Διάφοροι πληρωμαὶ καὶ ἔκτακτα ἔξοδα.

Τὸ ὑπουργεῖον, διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσδιώρισε τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς δραχ. 4,688:25, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου δηλώσεως ἐζήτησε νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὸ δραχ. 31,688:91, ἤτοι ἀνεβίβασεν αὐτὸ ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 36,357:16. Ἡ ἐπιτροπὴ τὰ μὲν ἄλλα ἐδάφια τοῦ κεφαλαίου εὑροῦσα καλῶς ἔχοντα προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐφεξῆς σημειουμένων ὑποβάλλει τὰς κατωτέρω κρίσεις αὐτῆς καὶ προτείνει τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν.

α) Ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου, τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις δραχ. 3,132:32, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τοὺς Χ. Αἰνιᾶνα καὶ Ν. Μάνον, ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθεῖσαν κατὰ τὸ 1843 ἐπικαρπίαν τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς ἰδιοκτήτου χωρίου τῶν *Μαστὰρ Καρυά*· ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς πιστώσεως ταύτης, διότι, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου δοθείσας πληροφορίας, τὸ ποσὸν τοῦτο ἀμφισβητούμενον ἔτι δὲν ἐξηκριβώθη.

6') Ἐπὶ τῶν ἐδαφίων ις'. καὶ ιθ'. προταθέντων διὰ τῆς δηλώσεως, ὅτι ταῦτα εἰσὶν αὐτὰ τὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ (ὅρα στλ. 69 αὐτοῦ) ζητηθέντα ποσὰ τῶν ἐδαφίων γ'. καὶ δ'. καὶ ὅτι διὰ ταῦτα τὰ ἐν τῇ δηλώσει κατακεχωρισμένα, ὡς κατ' ἐπα-

νάληψιν ζητούμενα, είσὶν ἀπαλειπτέα, ἀφαιρετέον δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τὸ διὰ τῶν ἐδαφίων τούτων ζητούμενον ἐκ δραχμῶν 101:50.

γ') Ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος κέ. ἐδαφίου, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις δραχ. 16,557, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γιαννακοπούλους, ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ 15 περίπου ἔτη εἰσπραχθεῖσαν ἐπικαρπίαν τοῦ κατὰ τὴν Ἠλείαν χωρίου Ῥετεντοῦ, ἐπιδικασθέντος αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἡ ἐπιτροπή, παραλείπουσα νὰ φέρῃ λόγον τινα ἐπὶ τῶν περὶ τῆς δίκης ταύτης διαθρυλληθέντων, καταστάσης ἀληθῶς σκανδαλώδους, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἡ ζητουμένη ἀποζημίωσις δὲν ἐξηκριβώθη προσηκόντως διὰ πραγματογνωμόνων, ἀλλὰ δι' ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, κατὰ συναίνεσιν ἢ καὶ ἐπίσπευσιν τινων ἀντιπροσωπευόντων τοὺς σημειωθέντας πολίτας· καὶ ὅτι, ἐνῷ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἀρμοδίου τμήματος, οἵτινες ὑποτίθενται ὅτι μᾶλλον ἤθελον προσεγγίσει εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν εἰσπραχθεισῶν ἐπικαρπιῶν, προσδιώρισαν τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην εἰς δραχ. 10,000, ἄλλη συνεστάθη ἐπιτροπή, ἐξ ὑπαλλήλων ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου συντεθεῖσα, ἥτις, καὶ τοι ἐπὶ τῶν αὐτῶν δεδομένων ἐργασθεῖσα, ἀνεβίβασε τὸ ποσὸν τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως εἰς δραχ. 16,557.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν μετὰ πάντα ταῦτα προτείνει, ἐὰν δὲν ἀπαλειφθῇ ὅλως τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ἕως ἂν ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως γενῇ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ ἐπιψηφισθῶσι μόνον 10,000 δραχμαί, αἱ ὑπὸ τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς προταθεῖσαι, καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν οὕτως ἐκ τοῦ ἐδαφίου τούτου δρ. 6,557.

Κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἐδαφίων δὲ τούτων ἐκτεθεῖσας παρατηρήσεις, πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου ποσὸν ἐκ δραχ. 9,790:89, καὶ νὰ περιορισθῇ τὸ τοῦ κεφαλαίου εἰς δραχ. 26,566:27.

16) Ἐπὶ τοῦ κεφ. ΚΔ'.

Ἀποζημιώσεις.

Καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου τὸ ποσὸν διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιωρίσθη εἰς δραχ. 66,155:87, διὰ δὲ τῆς δηλώσεως, προταθείσης τῆς εἰς αὐτὸ προσθήκης δραχ. 132,621:19, ἀνεβιβάσθη εἰς δραχ. 198,777:6. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐδάφια μετ' ἐπιστασίας ἐξελέγξασα εὗρε καλῶς ἔχοντα πάντα, πλὴν τῶν ἑξῆς, ἐφ' ὧν ὑποβάλλει τὰς κατωτέρω παρατηρήσεις, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀπάλειψιν προτείνει.

α) Ἐπὶ τοῦ ις'. ἐδαφίου, τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος, δι' ὧν ζητεῖται πίστωσις ἐκ δραχμῶν μὲν 7000, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τὴν Ἑλένην Ἀντωνίου Κριεζῆ, πρὸς ἐξαργύρωσιν τοῦ ἐξ 7000 δραχ. παραχωρηθέντος αὐτῇ πιστωτικοῦ γραμματίου διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἀγορασθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου οἰκίας της, ἐκ δραχ. δὲ 3966:66 νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ὡς τόκος ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1843 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1849· ἤτοι ἐν ὅλῳ πίστωσις ἐκ δραχ. 10,966:66. Ἡ ἐπιτροπή, παρατηροῦσα ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου παραχωρούμενα τοιαύτης φύσεως πιστωτικὰ γραμμάτια, δεκτὰ μόνον εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν γαιῶν, οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐξαργυρωθῶσι, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν βουλὴν ἵνα μὴ παραδεχθῇ τὸ διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ζητούμενον ὡς ἀνωτέρω ποσόν.

β') Ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως ἐπίσης προταθέντος κά. ἐδαφίου, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις ἐκ δραχ. 2900, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τὸν γερουσιαστὴν Κ. Χ. Παππαπολίτην, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων ὅσα ὑπέστη ἐκ τῆς κατὰ τὰ 1833 καὶ 1834 ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας, διατελοῦντα τότε γενικὸν ἔφορον Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος. Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα ὅτι, οὐ μόνον ἡ βουλὴ καὶ ἄλλοτε ἀπέῤῥιψε τὴν πίστωσιν ταύτην, ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐνήγαγεν ὁ ἀπαιτητὴς οὗτος τὸ δημόσιον πρὸς ἀπότισιν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, ἀπέῤῥιψε τὰς ἀξιώσεις του ταύτας, γνωμοδοτεῖ ἵνα μὴ ἐπιψηφισθῇ καὶ τὸ διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ζητούμενον ποσόν, ἀπορροῦσα μάλιστα πῶς ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου ε. ε. δηλώσεως, ἐνῷ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἥτις, ὡς εἴρηται, ἀπέῤῥιψε τὰς περὶ τούτου ἀξιώσεις τοῦ ἀπαιτητοῦ, ἐξεδόθη τὸν Ἀπρίλιον.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας, πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου, ὡς διά τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ἐζητήθη, δραχμαὶ 13,866: 66/100, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου ἀπὸ δραχμῶν 198,777: 6/100 εἰς δραχμὰς 184,910: 40/100.

Περαίνουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἔκθεσίν της οὐδὲν ἄλλο κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπενέγκῃ εἰμὴ μόνον, ὅτι, ἐὰν ἐγκριθῶσιν αἱ δι' αὐτῆς ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ σώματος γνῶμαι της, θέλει ἐπενεχθῇ ἐλάττωσις ἐκ δραχ. 133,517 : 93, θέλει δὲ περιορισθῇ τὸ ὅλον

ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ἀπὸ δραχ. 9,487,936:74' εἰς ὅσας συνεκεφαλαιοῦντο τὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τε καὶ τῆς κατόπιν ὑποβληθείσης δηλώσεως ζητηθέντα, εἰς δραχμὰς 9,354,418:79. Ἐκτιμῶσα δὲ ὡς ἀρκοῦσαν ἀμοιβὴν τῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασιῶν της τὴν ὑπὸ τοῦ σώματος ἔγκρισιν τῶν παρατηρήσεών της, ἀρίησιν εἰς αὐτὸ νὰ ἀποφανθῇ ἐφ' ἑκάστης αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Κορφιωτάκης πρόεδρος. Γεώρ. Κονδύλης.
Κ. Δαρειώτης. Π. Μοναστηριώτης.
Κλεομένης Οἰκονόμου. Ἰω. Χατσόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἰω. Ζάρκος. »

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως 1) ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ζητηθεισῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν κατά τινος πολίτου τολμηθεισῶν βασάνων· 2) ἡ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ζητηθεισῶν ἐπίσης πληροφοριῶν, περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν· 3) ἡ περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβαινόντων, καὶ 4) ἡ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας. Ζητηθείσης δὲ τῆς προτιμήσεως τῆς συζητήσεως, ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ βουλὴ ἐπελάβετο ταύτης.

Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησεν, ἵνα ὁρισθῶσι τὰ θέματα ἐφ' ὧν μέλλει νὰ ἀπαντήσῃ. Ἕτερός τις δὲ ἐπρότεινεν, ὅτι ὁ μὲν τὰς ἐρωτήσεις ἀπευθύνας βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ αὐτὰς καὶ ἀνακοινώσῃ τάς τε πληροφορίας καὶ τοὺς λόγους ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη, ὁ δ' ὑπουργός, ἀγορεύων οὕτω μετ' αὐτὸν, νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ταῦτα. Καὶ ὁ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσας ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις εὐκρινῶς ἐγένοντο καὶ ἐγκαίρως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνεκοινώθησαν· πρόκειται δὲ κατὰ ταύτας περὶ τῆς παρὰ τῆς Τουρκίας παραβιάσεως τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν, περὶ καταπατήσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σημαίας, περὶ κρατήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, περὶ αἰχμαλωσίας τέλος τῶν Ἑλληνικῶν προξένων, οἷα ἐνηργήθη ὑπὸ τῆς Τουρκίας, κατὰ τὰς τελευταίου ἐλθούσας εἰδήσεις.

Φέρων λοιπὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι, περὶ μὲν τῆς καταπατή-

σεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καὶ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡμετέρων προξένων, οὐδεμίαν ἔχει τὸ ὑπουργεῖον ἐπίσημον πληροφορίαν· ἐὰν δέ ποτε λάβῃ τοιαύτην, θέλει ἐνεργήσει κατὰ τὸ καθῆκον, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων. Περὶ δὲ τῆς ἀποβολῆς τῶν διδασκάλων, τοῦτο μόνον γνωρίζει, ὅτι συνέβη δυσάρεστόν τι συμβὰν ἐν τῇ κατὰ τὸν Κουρουτσεσμὲν ὑπαρχούσῃ σχολῇ, ἐν ᾗ, ἐξαναστάντες οἱ μαθηταὶ κατὰ τοῦ ἑαυτῶν διδασκάλου Ἰακώβου Πιτσιπιοῦ, οὐ μόνον ἀπεδίωξαν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν τινα ἑτέραν τῷ προσῆψαν, ὅτι δῆθεν διδάσκει τὸν Ἑλληνισμόν· τὸ Τουρκικὸν δ' ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ διέταξεν, ἵν' ἀποπεμφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν σχολείων ὅσοι ἐκ τῶν διδασκάλων εἰσὶ πολῖται Ἕλληνες. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ περὶ προσλήψεως μέτρου τοιούτου ἀγγελίᾳ, εὐδόλως μὲν ἀπέσχε τοῦ ἔργου, μετὰ σπουδῆς δ' ἐνεργήσασα τὰ προσήκοντα, νομίζει ὅτι οὐ μόνον ἀνεχαίτισεν ἀλλὰ καὶ ἐθεράπευσε τὸ κακόν· ἂν δὲ δὲν δύναται ἴτι νὰ βεβαιώσῃ θετικῶς τὴν βουλὴν περὶ τοῦ τοιούτου ἀποτελέσματος, ἐλπίζει ὅμως ὅτι τάχιστα θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὴν ἀγγελίαν ταύτην. Περὶ δὲ τῆς παραβιάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, οὐδὲν μὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἴπῃ, διότι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐγένετο ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἔτι δὲν ἔληξαν· δύναται ὅμως νὰ βεβαιώσῃ τὴν βουλὴν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει πράξει πᾶν ὅ,τι τὸ καθῆκον ὑπαγορεύει πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων. Τελευτῶν δ' ἐπήνεγκε, καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ ἐν Βάρνᾳ Ἑλληνικοῦ προξένου, ὅτι οὐδὲν γνωρίζει, καὶ ὅτι, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τῶν περὶ τούτου ἐν τῇ βουλῇ λεχθέντων, ἐζήτησεν ἀμέσως πληροφορίας παρὰ τῆς πρεσβείας.

Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα δὲ διὰ ποίων μέσων τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον κατώρθωσε, νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸ κακὸν τῆς διαταχθείσης ἀποβολῆς τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων διδασκάλων. Ἀπήντησεν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ γνωστοποιήσῃ ἤδη ταῦτα.

Τούτοις ἕτερος ἀπήντησε τάδε.

α Ἦσαν συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Αὐλίδα βασιλεῖς, στρατηγοί, στρατοὶ Ἑλληνικοί, καὶ ἀνέμενον μετ' ἀνυπομονησίας τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως. Οἱ χρησμοὶ ἐζήτουν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς μεγάλης στρατιᾶς ἐκείνης, δεῖγμα ἐξόχου πατριωτισμοῦ· καὶ ὁ γενναῖος βασιλεὺς ἐκεῖνος προσέφερεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θῦμα, τὸ φίλτρον του, αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἱερωτέρων πόθων του· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπνευσεν οὔριος, καὶ οἱ Ἕλληνες, διεκδικήσαντες

λαμπροπρεπῶς τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος των, ἔθεσαν ἔκτοτε τὸν πρῶτον λίθον τοῦ αἰωνίου μεγαλείου της.

Οὕτω βλέπω αὖθις τὴν Ἑλλάδα εἰς ἓν συγκεντρωμένην σήμερον· ἀντιπρόσωποι, στρατηγοί, στρατοί, λαοὶ Ἑλληνικοί, συγκροτεῖτε τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν πλέον ἱεροπρεπῆ συνέλευσιν, καὶ ζητεῖτε μετὰ πλειοτέρας ἀνυπομονησίας τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ἀναχωρήσεως. Ποῖον εἶναι τὴν φορὰν ταύτην τὸ αἴσθημα τὸ θεῖον, τὸ κατακαίον τὰς ψυχὰς ὅλων ἡμῶν; Ποία εἶναι ἡ εὐγενὴς ἀγανάκτησις, ἡ ἐκρηγνυομένη ὡς ἠφαίστιον εἰς τὰ πρόσωπα ἡμῶν; Ἡ Ἑλλὰς δὲν μέλλει σήμερον νὰ διεκδικήσῃ τὴν τιμήν της ἁπλῶς, ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν της, τὴν ἀνεξαρτησίαν της, τὴν ὕπαρξίν της αὐτήν.

Οἱ παλμοὶ ὅλων ἡμῶν εἶναι οἱ λαμπρότεροι ὑπὲρ τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως αἰωνοί· καὶ ὅμως, οἱ χρησμοί, ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος, ἡ φωνὴ αὐτὴ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπαιτοῦσι μίαν θυσίαν.

Ἡ ἐλευθερία, ἡ ὡραία αὐτὴ θυγάτηρ τοῦ οὐρανοῦ, ἐγεννήθη περιβεβλημένη πορφύραν· δὲν ὑπῆρξε δὲ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς κλῆρος διανεμόμενος ὑπὸ τοῦ Πλάστου εἰς ὅλα τὰ ὄντα ὡς ὅλα τὰ ἄλλα κοινὰ δῶρα, ἀλλ' ὑπῆρξε γέρας, βραβεῖον τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀνδρείων· εἶναι γενναία, καὶ διὰ τοῦτο ἀγαπᾷ τοὺς ἥρωας· εἶναι μεγαλοπρεπὴς καὶ δὲν συναισθάνεται μὲ τοὺς ὀκνηροὺς καὶ μὲ τοὺς ἀνάνδρους· εἶναι εἰς ἄκρον ὑπερήφανος καὶ ἀπαιτεῖ σταθερὰν καὶ εἰλικρινῆ λατρείαν. Ὅπου περιπατεῖ, ὅπου ἵσταται, ὅπου κατοικεῖ, ἐκεῖ, ἀπὸ τοὺς ἀποστράπτοντας ὀφθαλμούς της, διαχέονται κύκλῳ της ἡ χαρά, ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία, ὡς αἰώνιοι δαυρόροι της· οἱ τόποι δὲ, τοὺς ὁποίους ἠθέλησε ἐγκαταλείψει διὰ τὴν ὀκνηρίαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν των, οἱ τόποι αὐτοί, καλυπτόμενοι ἀπὸ ἐρείπια, καθίστανται τόποι σκότους, πένθους, ἀποκτηνώσεως. Διὰ τοῦτο οἱ λαμπρότεροι ἄνδρες πίπτουσι, καὶ τὸ αἷμα τὸ ἀνθρώπινον χύνεται ποταμηδὸν καθ' ἑκάστην διὰ τὴν ἀπόκτησιν της· αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλευθερία, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ νόμοι της οἱ ἀναλλοίωτοι.

Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιούτων ἐνθυμήσεων· πρωτότοκος λαὸς τῆς ἐλευθερίας διῆλθεν ὅλας ταύτας τὰς φάσεις, καὶ γνωρίζει ἐκ τῆς ἱστορίας πῶς γάνεται ἡ ἐλευθερία, ἐκ τῆς πείρας δὲ πῶς ἀποκτᾶται αὕτη· εἶναι λαὸς γεννημένος διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Ἐχρειάσθην, ἀναβαίνων τὸ βῆμα, νὰ δείξω αὐτὰ τὰ ἔνδοξα μνημεῖα καὶ αὐτὰ τὰ ἐρείπια, διὰ νὰ ἐνθυμίσω εἰς αὐτοὺς τοὺς διευθύνοντας τὴν τύ-

χην τοῦ γενναίου αὐτοῦ λαοῦ πῶς ἐδοξάσθη τὸ πρῶτον, καὶ πῶς ἀπωλέσθη ὕστερον ἡ Ἑλλάς.

Ὅταν τις σκέπτηται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου, περὶ εἰρήνης ἢ πολέμου, καὶ ἔρχεται νὰ δώσῃ μίαν γνώμην εἰς τὴν πατρίδα του, ἡ γνώμη αὐτὴ, μακρὰν παντὸς σκοποῦ ἐπιδείξεως ἢ ἀκαίρου ἐνθουσιασμοῦ, πρέπει νὰ ἦναι ἀπαύγασμα τῶν αἰσθημάτων του, τῶν σκέψεών του, τῆς πεποιθήσεώς του· οὕτως εὐσεβὴς καὶ ἀποφασιστικὴ εἶναι ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν, γονυκλιτὴς ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου σχηματίσας, ἔρχομαι νὰ δώσω σήμερον εἰς τὴν πατρίδα μου.

Δὲν ἐπερίμενα ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τοιαύτας ἐξηγήσεις σκοτεινὰς, τοιαύτας ἀσαφεῖς ἐξηγήσεις. Δὲν ἔχει εἰδήσιν, εἶπε, περὶ καταπατήσεως τῆς σημαίας μας· ὅτι ὑπῆρξε κατηγορία τις περὶ Ἑλληνισμοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὅτι συνέβησαν τινὰ περὶ ἐθνικότητος· ὅτι ἔγραψεν, ὅτι μετεχειρίσθη τὰ κατάλληλα μέσα· ὅτι ἐλπίζει νὰ μᾶς φέρῃ ὅσον οὔπω τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν . . . . Μεγάλαι καὶ ἀπαράκαλυπτοι ὑπῆρξαν αἱ ἐχθροπραξίαι, αἵτινες ἐτολμήθησαν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας καθ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἤθελε δυνηθῇ νὰ ῥίψῃ ὁ ὑπουργὸς εἰς αὐτὰς ἓν κάλυμμα· αὗται εἶναι ἡ παραβίασις τῆς ἐθνικότητός μας, ἡ καταπάτησις τῆς σημαίας μας, ἡ κατάσχεσις τῶν πλοίων μας, καὶ ὁ διωγμὸς τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν· καὶ διὰ νὰ πεισθῆτε, ὅτι αὗται εἶναι ἐχθροπραξίαι καθαραί, ἀρκεῖ νὰ μάθητε, ὅτι ὁ διωγμὸς, ἡ προγραφὴ τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων ὡρίσθη ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, κατ' ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἄλλων ὑπηκόων τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἐσιώπησεν ὁ ὑπουργὸς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα εἶπεν, ὅτι μετεχειρίσθη πρὸς τὴν διόρθωσιν τῶν γεγονότων αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ ἔθνος, αἰσθανόμενον καλῶς τὸ χρέος του πρὸς τὸ μέλλον του, πρὸς τὴν τιμήν του, θέλει τὰ ἐκτιμήσει δεόντως καὶ αὐτά.

Αἱ σκηναὶ αὐταὶ συνέβησαν, ναί, ὀλίγον μακρὰν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἀλλὰ φέρετε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι βλέπετε ἕνα κόσμον τῆς Ἀνατολῆς ἐκπεπληγμένον ὅλον διὰ τὰ δράματα ταῦτα, ὑποθέσατε, ὅτι χίλιοι ἀτυχεῖς πεπαιδευμένοι Ἕλληνες, πρόξενοι, πλοίαρχοι καὶ μυρίοι συμπολῖταί μας ἄλλοι, ἀθρόοι καὶ καταπεπονημένοι, ἀποβιβάζονται εἰς τὰ παράλιά μας τὴν στιγμὴν ταύτην, καὶ ἐκτείνοντες τὰς χεῖράς των κράζουσι μετ' ὀδύνης· ὦ Πατρίς! λοιπὸν δὲν ὑπάρχεις, καὶ διωκόμεθα τοσοῦτον ἀπηνῶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἡμεῖς! » . . . Αἱ τρίχες σας ἤθελον ὀρθωθῆ, καὶ, χωρὶς νὰ περιμείνετε οὐδὲ προτρο-

πην, οὐδὲ λόγον, δακρύοντες ἀπὸ ἀγανάκτησιν, ἠθέλατε δράμει πάραυτα εἰς τὰ ὅπλα διὰ νὰ διεκδικήσετε τὰ πάτρια, τὰ ἱερά, τὴν τιμήν σας, τὴν ὕπαρξίν σας.

Ἡ ἀπόστασις δὲν ἀλλοιόνει τὴν φύσιν τῶν συμβάντων αὐτῶν· καὶ ὅμως ὁ ὑπουργὸς, ἀντὶ νὰ ἐλθῇ φέρων ἐθνικὴν ἐντολὴν, δι' ἧς νὰ λέγῃ ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα καὶ νὰ δράμωσιν ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος τοὺς προσκαλεῖ, ἔρχεται ἐξ ἐναντίας, καὶ, ὡς νὰ θέλῃ διὰ ν' ἀποκρύψῃ τὴν αἰσχύνην τοῦ ἔθνους ὄπισθεν τῆς μεσολαβούσης ἀποστάσεως, σᾶς λέγει ἀπαθῶς ἀφοῦ βεβαιοῖ, τοὐλάχιστον ἐν μέρει, τὰ γεγονότα, ὅτι ἔλαβε μέτρα, καὶ νὰ μένετε ἥσυχοι, νὰ μένετε ἀμέριμνοι.

Πεπρωμένη πολιτικὴ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα· καὶ, ἀφοῦ αὕτη μᾶς ἀπεγύμνωσεν ἀπὸ τὴν προγονικήν μας εὔκλειαν· καὶ, ἀφοῦ αὕτη μᾶς ἀπεξέρησεν ἀπὸ τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν· καὶ, ἀφοῦ μᾶς διεχώρισεν ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τῶν ὁμογενῶν μας, θέλει ἀκόμη νὰ βυθίζῃ ὁλονὲν τὴν πατρίδα εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἡμεῖς, παίγνιον γινόμενοι καθ' ἑκάστην, νὰ μένωμεν ἐδῶ ὡς εἰς λήθαργον βαρύτατον βυθισμένοι! Τί τάχα εἶναι αὐτὴ ἡ ἐχεμύθεια; Τί τάχα εἶναι αὐτὴ ἡ Τουρκία; Τί εἶναι αὐτὴ ἡ διπλωματία; Τί εἶναι ὅλη αὐτὴ ἡ σκοτεινὴ πολιτικὴ, τὴνόποίαν ὁ ὑπουργὸς μάς παρουσιάζει; Τίποτε ἐξ ὅλων τούτων μὴ σᾶς ἐκπλήξῃ, ἐγερθῆτε σήμερον· ἐγερθῆτε, καὶ τὰ πάντα ὡς σκιὰ, σκιὰ πλήττουσα τὰς ἐξησθενημένας ψυχὰς καὶ τὰς ἀσθενεῖς φαντασίας μόνον, θέλουσι διαλυθῆ εἰς τὴν πρώτην πνοήν σας . . .

Ἑκάθητο ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Κερατίου ὄρους ὁ Ξέρξης, καὶ ἐθεώρει μὲ ἀλαζωνείαν τὰς χιλίας τριήρεις του μαχομένας εἰς τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἐθεώρει μὲ ὑπερηφάνειαν τοὺς ἀπείρους στρατούς του πλημμυροῦντας τὴν πεδιάδα ταύτην τῆς Ἀττικῆς, καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐρρόνει, ὅτι ἦτον κυριάρχης ὅλου τοῦ κόσμου· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὡς μαγία τις διαλυθεῖσα ἡ μεγάλη σκηνὴ ἐκείνη, ἔγεινεν ἄφαντος ἀπὸ τὰ ὄμματά του, καὶ ὁ τόσον εὐτυχὴς καὶ πολυτελὴς μονάρχης ἐκεῖνος εὑρέθη αἴφνης εἰς ἁλιευτικὸν πλοιάριον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσώθη μόλις εἰς τῆς Ἀσίας τὰ παράλια. Οὕτω κάθηται καὶ σήμερον ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Βυζαντίου ὁ ἀπόγονος αὐτὸς τοῦ Ξέρξου, καὶ, βλέπων ἐνώπιόν του κειμένην τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνην ἀνασσαν τῶν πόλεων, καὶ, βλέπων κύκλῳ του μίαν ἀπέραντον αὐτοκρατορίαν κοιμωμένην, καὶ, βλέπων ἀπ' ἐμπροσθέν του διερχομένην τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον, νομίζει, ὅτι συνέχει εἰς τὴν παλάμην του τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ὕπαρξιν, καὶ διὰ τοῦτο ῥίπτει πρὸς τὴν Ἑλλάδα βλέμμα

περιφρονητικὸν καὶ ὑπερήφανον, ἀλλὰ μετὰ μίαν στιγμὴν, μία ῥῆξις, μία θραῦσις, καὶ ἡ μαγία αὕτη ἅπασα διαλύεται.

Ἂν ἤξευρεν ἐκεῖνος πρὸς ποῖον λαὸν ῥίπτει τὸν σπινθῆρα μιᾶς μεγάλης πυρκαϊᾶς! ἂν ἤξευρεν ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ τῆς Ἑλλάδος τίνος ἄρχει μεγάλου λαοῦ! ἰδέτε τὴν πολυτελῆ ἐκείνην δέσποιναν τῆς ἀρχαιότητος, τὴν Κόρινθον· ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐχειροτονήθη στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ ἐξελθὼν μὲ μίαν φοῦκταν ἀνδρείων κατέκτησε τὴν Ὑρκάνιον, καὶ τῆς γῆς τὰ ὅρια ἐφάνησαν στενὰ δι' αὐτόν.

Σᾶς βλέπω. Ἐν τῇ διανοίᾳ σας ζητεῖτε τὴν στιγμὴν ταύτην ἕνα Ἀλέξανδρον, ἕνα Ἀγησίλαον, ἕνα Κίμωνα, ἕνα Θεμιστοκλέα. Θαρσεῖτε! Ὁ πλάστης ποτὲ δὲν δημιουργεῖ ποίμνιον ἄνευ ποιμένος· ἅμα σημάνῃ ἡ ὥρα τῆς ἀπολυτρώσεως ἑνὸς λαοῦ, ὁ Θεὸς αὐτὸς λαμβάνει τὴν μορφὴν ἑνὸς Μωϋσέως, καὶ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.

Ὅταν παιδίον ἐν μέσῳ τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων εὑρέθη εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Πατρῶν, ἐκεῖ, ἐπὶ ὑψηλῆς πέτρας, ἐκάθητο εἷς ἔνδοξος γέρων μὲ ἐρυθρὰν φουστανέλλαν, καὶ κύκλῳ του ἦσαν στρατηγοί, ἀξιωματικοί, στρατοὶ ὁλόκληροι, καὶ ὡς Ἀγαμέμνων, ὅλων τῶν ἄλλων ὑπερκείμενος ἐκεῖνος, ἐδημηγόρει μὲ στρατιωτικὸν καὶ ἀρχαῖον ὕφος, καὶ τοὺς πάντας ἐνθουσίαζεν· ἦτον αὐτὸς ἡ γοητεία, τὸ θάρσος τῶν πρώτων τῆς ἐπαναστάσεώς μας χρόνων.

Ἰδέτε τον ποῦ κεῖται! ἰδέτε ὅλους αὐτοὺς τοὺς μεγάλους ἄνδρας τῆς ἐπαναστάσεώς μας, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων βουλευόμεθα σήμερον· ὅλοι αὐτοὶ οἱ θεῖοι ἄνδρες ὑπῆρξαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ διευθύναντες ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς τὴν πλέον δύσκολον καὶ μεγάλην ἐπανάστασιν· αὐτοὶ ἐλύτρωσαν τὸν κολοσσαῖον ἐκεῖνον τῆς Τουρκίας θρόνον, τὸν ὁποῖον ἡ Εὐρώπη αὐτὴ ἐθεώρει μὲ δειλίαν καὶ ἔκπληξιν· αὐτοὶ ἔδωκαν τὴν μεγάλην ὥθησιν εἰς τὴν προβαίνουσαν αὐτὴν σήμερον ἀλλοίωσιν τῆς γῆς . . . Θαρσεῖτε ὄθεν, καὶ πᾶσα ἐποχὴ γεννᾷ τοὺς μεγάλους ἄνδρας της, καὶ ἡ Ἑλλὰς, καί τοι ὑπὸ τὴν δηλητηριώδη αὐτὴν ἀτμοσφαῖραν τοσούτους χρόνους κειμένη, φέρει ὅμως εἰς τοὺς κόλπους της νέους μεγάλους ἄνδρας, οἵτινες θέλουσι τὴν ὁδηγήσαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης της ἀποστολῆς. Ἀλλὰ τί λέγω! ἡμεῖς πάντες ὑπήρξαμεν συναγωνισταὶ αὐτῶν· ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπήρξαμεν πρωταγωνισταὶ ὡς ἐκεῖνοι. Πῶς! λησμονοῦμεν ἡμεῖς τοὺς ἱεροὺς ὅρκους μας καὶ τοὺς μεγάλους στοχασμούς μας; ἢ, διατί ἐθέσαμεν αὐτοὺς ἐκεῖ; διὰ νὰ βλέπωσι τάχα μετ' ὀδύνης τὰς ἀλ-

γεινάς πράξεις τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἢ διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίζωσι τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ νὰ μιμῶνται οἱ μεταγενέστεροι τὰς μεγάλας ἀρετάς των; ; Ἂν οἱ ἔνδοξοι αὐτοὶ ἄνδρες ἐλάμβανον σήμερον ζωὴν καὶ ἐπαρουσιάζοντο εἰς ἡμᾶς τὴν στιγμὴν ταύτην ! δὲν ἠθέλαμεν ἐρυθριάσει διὰ νὰ καθήμεθα ἀκόμη ἐδῶ αὔτως ἐν εἰρήνῃ ; . . Ναί ! Αἱ σκιαὶ δύω μεγάλων γενεῶν, σοβαραὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς, παρίστανται ταύτην τὴν στιγμὴν ἐδῶ καὶ ἀναμένουσι ν' ἀκούσωσι ποίαν μεγάλην ἀπόφασιν μέλλομεν νὰ προφέρωμεν σήμερον ἡμεῖς !

Ἀνάξιον, ἀνάξιον ἤθελεν εἶσθαι δι' ἐμὲ, καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὸ ἔθνος, ἐὰν ἤρχόμην σήμερον εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ζητήσω ἁπλῶς λόγον ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν, ἢ διὰ νὰ παραπονεθῶ κατὰ τῆς Τουρκίας· ἄχρηστοι μᾶς εἶναι αἱ τοιαῦται ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἡ Τουρκία ἐνεργεῖ ἀναμφιβόλως πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον της, οἱ δειλοὶ δὲ, οἱ ἀδύνατοι παραπονοῦνται· οὐδεμία ὕθεν ἐξήγησιν, οὐδὲν παράπονον ! πρέπει ν' ἀναδράμῃ τις εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν τῶν συμφορῶν τῆς πατρίδος. Πᾶν ὅ,τι πράττεται, πᾶν ὅ,τι συμβαίνει, αὐτὸ ἀπορρέει ἀπὸ μίαν δυστειδῆ καὶ ἐπίβουλον πολιτικὴν, τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, ἥτις ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ αἰωνίους τὰς ἁλύσεις ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν ἀτυχῶν λαῶν, καὶ ἡ ὁποία δεσμεύει τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ ἀφίνει ἐλευθέρας τὰς χεῖρας τοῦ δημίου της. Ἀλλ' ὄχι ! ὄχι, μὰ τὴν πατρίδα ! ὄχι μὰ τὰς σκιὰς αὐτὰς τῶν μαρτύρων ! Αἱ δάφναι τοῦ παρελθόντος δὲν θέλουσιν ἀμαυρωθῆ· ἡ πατρὶς δὲν θὰ γενῇ βῆμα τῆς μαύρης αὐτῆς πολιτικῆς· ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ταφῇ ἄλλην μίαν φορὰν ὑπ' αὐτὰ τὰ ἐρείπια ! Ἦλθον διὰ τοῦτο σήμερον ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ σᾶς ἐνθαρρύνω κατὰ τῆς ὀλεθρίας αὐτῆς πολιτικῆς, καὶ νὰ κηρύξω μαζή σας τὸν ἱερὸν ὑπὲρ πατρίδος πόλεμον, τὸν πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ θρασεία αὐτὴ Τουρκία τόσον ἀρρόνως μᾶς προκαλεῖ !

Ἐλθετε ! δὲν εἶναι καιρὸς λόγων πλέον· εἶναι καιρὸς ἔργων σήμερον. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου μένομεν τοσούτους χρόνους ὡς στρατόπεδον κατεσκηνωμένον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μεγάλην παρελαν του· οὐδεὶς λογισμὸς εἰς τὰ ὀπίσω· οὐδὲ οἰκίαι, οὐδὲ ἀγροὶ, οὐδὲ φυτεῖαι. Τίποτε δὲν ὠφελεῖ. Ἐνῶ ὁ Τοῦρκος βεβηλόνει εἰς τὸ πλάγι μας τὸ ἔδαφος τῆς μεγάλης μας πατρίδος, καὶ ἡ σκιὰ τοῦ Γρηγορίου, καὶ ἡ σκιὰ τοῦ Κωνσταντίνου περιπτανται θρηνοῦσαι ὡς εἰς ἓν ἀπέραντον κοιμητήριον εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν αὐτοκρατορίαν, ἡμεῖς ὁμοιάζομεν ὡς εἰς προμαχῶνα, εἰς τὸν

ὁποῖον δὲν ἔχομεν ὕπαρξιν, ἂν δὲν διώξωμεν τὸν βάρβαρον ἐκεῖθεν.

! Ἀπεκλείσθημεν ἄρα εἰς αὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς γῆς ὅπως ὁ μέγας ἐκεῖνος τοῦ κόσμου κατακτητὴς εἶχεν ἀποκλεισθῇ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἑλένην, καὶ καθὼς ἐκεῖνον ἐπετήρουν ἕως οὗ ἤθελον τὸν ἰδεῖ ἐκπνέοντα, ἐπιτηρεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κυβερνῶσα αὐτὴν πολιτικὴ καὶ περιμένει νὰ τὴν ἰδῇ νὰ ἐκπνεύσῃ ; ! . . . Ἤθελα ἀπελπισθῇ καὶ ἤθελα σιωπήσει, χύνων δάκρυα ἐπὶ τῶν τάφων τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πέριξ ἡμῶν ἱερῶν αὐτῶν μνημείων, ἐὰν δὲν ἔβλεπα ἀείποτε εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας τὸ ἄσβεστον πῦρ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔλεγε τὰς ψυχάς μας ἐπὶ τῆς ἐνδόξου ἐπαναστάσεώς μας. . . Ἀναμιμνήσκομαι τῆς ἐνδόξου ἐποχῆς ἐκείνης . . . Ποῦ εἶναι οἱ λαμπροὶ ἐκεῖνοι καιροὶ, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ δίχρωμος σημαία μας ἐνέπνεεν εἰς τὰ ἀπώτερα μέρη τοῦ κόσμου τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, ὁ δὲ χαῦνος Τοῦρκος, φεύγων ἀπ' ἔμπροσθέν της, ἔντρομος μακρόθεν τὴν ἐθεώρει; Ἤδη, ἡ ἱερὰ σημαία μας αὐτὴ κατεπατήθη ὑπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων καὶ κατεξεσχίσθη. Ἤδη, ἡ ἐθνικότης μας αὐτὴ, ἐθνικότης ἀποκτημένη μὲ χειμάρρους αἱμάτων, ὑβρίζεται, παραβιάζεται εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὰ διαβατήρια τῶν Ἑλλήνων ἀποσπῶνται βιαίως ἀπὸ τὰς τετραυματισμένας χεῖράς των, καὶ εἰς Ἕλληνας, μὲ τοὺς ὁποίους συναπηντήθησαν πολλάκις εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης οἱ Τοῦρκοι, ἐπιβάλλουσι σήμερον τὸ ἀτιμωτικὸν χαράτσι, αὐτὸ τὸ γνώρισμα τοῦ ὑπὸ τὴν σφαγὴν ὑποκειμένου σκλάβου. Ἤδη τέλος πάντων, ὡς Βαρίαι, ὡς Ἰησουῖται διώκονται ἀπὸ τὸ πατρῶον ἔδαφος οἱ πεπαιδευμένοι Ἕλληνες, καὶ ἡμεῖς ἀκόμη θὰ ὑποκρινώμεθα, ἀκόμη θὰ ἀμεριμνῶμεν καὶ θὰ ἀνεχώμεθα τὰς καιρίας ταύτας προσβολὰς τῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας;

Ἂς ἔλθῃ ἡ Εὐρώπη καὶ ἂς ἰδῇ· ποῦ εἶναι ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας τὸ σέβας αὐτὸ πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας Εὐρωπαϊκὴν ἐκείνην ἐγγύησιν ; Ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ ἐξευγενισμένος καὶ πολιτισμένος Τοῦρκος, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ὡς τοιοῦτον ἐξυμνεῖ, καὶ τὸν θεωρεῖ ὡς ἄξιον νὰ κατέχῃ τὴν μεγάλην αὐτὴν τοῦ κόσμου θέσιν κατὰ τὴν ἀνατολήν; Εἰς ποῖον κράτος διώκονται τὰ ῥῶτα, καταπολεμεῖται τὸ αἴσθημα, αὐτὴ ἡ διάνοια, καὶ τὸ κράτος αὐτὸ θεωρεῖται ὡς κράτος εὐνομούμενον, ὡς κράτος πολιτισμένον ; . . . Βάρβαρος φυλή ! ἥτις ἐν ἀμαρτίαις συνελήφθη, μὲ τὰ αἵματα ἀνετράφη, καὶ ἡ ὁποία μέλλει τοιαύτη νὰ τελειώσῃ, ὁποία ἐκ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐρρίφη εἰς τὴν γῆν· νὰ

διατηρήσῃ θέλει ἀκόμη εἰς τὸ σκότος τοῦ Κορανίου ὡς ὅλην, ὡς δούλην θαμμένην τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ, φοβουμένη τὸ πεπρωμένον διὰ τοιούτων μέσων, θέλει νὰ διαφύγῃ ὡς νὰ κωφεύῃ ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν φωνὴν τοῦ οὐρανοῦ!

Ἔμελλε τάχα ὁ Ἑλληνισμός, ὁ Ἑλληνισμὸς προωρισμένος διὰ τὴν παλιγγενεσίαν τῆς Ἀνατολῆς, νὰ διώκεται σήμερον μὲ τόσον φανατισμὸν ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο;... ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ὅλαι αἱ ἀτμοσφαῖραι νὰ περιορίσωσι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, νὰ περικλείσωσιν αὐτὸ τοῦ ἡλίου τὸ φῶς; ἄλλο τόσον δύναμις ἀνθρωπίνη θὰ δυνηθῇ νὰ περιστείλῃ τὸ φῶς τοῦ Πανεπιστημίου μας, τὰς ἀκαθέκτους ἀκτῖνας αὐτοῦ τοῦ ἡλίου τῆς Ἀνατολῆς, ἀπὸ τοῦ νὰ διαπεράσωσιν αὐτὰ τὰ ἐνδότατα τῆς Ἀσίας.

Ἄλλοτε, αὐτὸς ὁ βάρβαρος κατακτητής, ὅπως ὁ ἄρρων Ἡρώδης, ἔσφαζεν ἀνιλεῶς τὰ νήπια διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον ὁ Χριστός, οὕτω καὶ αὐτὸς ἔκοπτεν ἀσπλάγχνως τὰς γλώσσας τῶν νηπίων, διὰ νὰ ἠθέλε λησμονηθῇ ἡ θεία γλῶσσα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς γῆς. Χεῖρόν τι πράττει σήμερον μὲ τὸν τέλειον τῶν πεπαιδευμένων διωγμόν· καὶ, ἀκόμη καὶ σήμερον ὡς τότε, σφάζει τοὺς διομολογοῦντας τὴν ἁγίαν πίστιν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Εἶδα, εἶδα μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τ' ἰχθυοπωλεῖον τοῦ Βυζαντίου ἐσφαγμένον ὡς κτῆνος ἕνα δυστυχῆ, διομολογήσαντα τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ ἀλγεινότατον αὐτὸ θέαμα, διὰ νὰ ἤθελεν ἐμπνεύσει πλειοτέραν ὀδελυγμίαν καὶ φρίκην, ἐτηρεῖτο ἐπὶ πολὺ ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῆς ἀνθρωπότητος, κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Χριστιανικῆς αὐτῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ πρέσβυς αὐτὸς τῆς Ἀγγλίας, καὶ τοι τοσοῦτον μοχθήσας τότε, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποτρέψῃ τὴν θεοστυγῆ αὐτὴν πρᾶξιν τοῦ Τουρκικοῦ φαντασμοῦ! Καὶ ἡ Εὐρώπη! ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ ἀνέχηται καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν κτηνώδη αὐτὴν φυλὴν διὰ νὰ μολύνῃ τὴν ὡραίαν γῆν ἐκείνην;!!!

Ἡ Εὐρώπη ἀπατᾷ αὐτὴ ἑαυτὴν, καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἀπάτης της θὰ αἰσθανθῇ μίαν ἡμέραν· ἀλλ' ἡμεῖς, ! λησμονοῦμεν ὑμεῖς ὅλας αὐτὰς τὰς ὠμότητας τοῦ παρελθόντος, ὅλας αὐτὰς τὰς συμφορὰς τοῦ πολυπαθοῦς μας γένους; Ἡ Ἑλλὰς αὐτὴ, ὡσὰν ἀπολιθωμένη ἀπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτὴν τῆς Μεδούσης, ! θὰ ὑποφέρῃ νὰ ἀτιμάζηται καὶ νὰ βαδίζῃ κάτωχρος καὶ σιωπηλὴ πρὸς τὸν ὁποῖον τὴν σύρει ἡ ἀπαισία αὐτὴ πολιτικὴ σκοτεινὸν καὶ ἐπονείδιστον τάφον;

Τί δὲν ἔπραξεν ἡ Ἑλλὰς, ὡς ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐδίδαξε τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐνομίαν εἰς τὴν γῆν; τί δὲν ἔπραξε διὰ

νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον φιλικῆς δυνάμεως πρὸς τὴν ὁμορον ἐπικράτειαν; καὶ ὅμως, πῶς ἀντήμειψε τὴν εὐθύτητά της ταύτην ἡ ἄπιστος καὶ ἀχάριστος Τουρκία; Τί δὲ ἔπραξεν ἡ κυβέρνησίς μας αὐτὴ διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν ταύτην τῆς Τουρκίας; Τί ἔπραξεν! ἔπραξε τοῦτο, τὸ νὰ ἔρχεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ νὰ ἐναβρύνεται δῆθεν διὰ τὰς φιλικὰς σχέσεις της μετὰ τῆς Τουρκίας... χλεύη, εἰρωνεία εἶναι πλέον αὐτοὶ οἱ τύποι· εἶναι ὑπόκρισις ἐπονείδιστος· ἀναιδρία, ἀμαυρόνουσα τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα!

Σχέσις φιλικὴ δὲν λογίζεται εἰμὴ ἀπὸ ἴσου πρὸς ἴσον, καὶ οὔτε ἀνορθοῦται αὕτη, ὅταν διαταραχθῇ, ἄνευ ἱκανοποιήσεως. ! Ποῦ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν τὰ ὑπουργεῖα κατὰ καιροὺς ἔλαβον, δι' ὅσας ὕβρεις καὶ παραβιάσεις ἔπαθεν ἀπό τινος χρόνου ἡ Ἑλλὰς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας; Ποῦ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος διὰ τῆς βουλῆς αὐτῆς πέρυσιν ἐζήτησε διὰ τὰ κατὰ τὰ μεθόρια γεγονότα; Ποῦ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις, διὰ τὴν καταπάτησιν τῆς σημαίας μας εἰς τὰς Κυδωνίας, εἰς τὴν Κάσσον, εἰς τὰ Ψαρὰ καὶ ἀλλαχοῦ, τὴν κατάσχεσιν τῶν πλοίων μας εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη, διὰ τὴν πολυχρόνιον κράτησιν τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὰς εἱρκτὰς τοῦ Βυζαντίου καὶ διὰ τόσας ἄλλας θανασίμους προσβολὰς τῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς μας;

Ὑπάγετε ἀπανταχοῦ τῆς Τουρκίας τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἰδῆτε Προξένους αἰχμαλώτους, δεδεμένους· νὰ ἰδῆτε σημαίας προξενείων καταβιβαζομένας ἀπὸ τοὺς ἱστοὺς καὶ καταξεσχιζομένας· νὰ ἰδῆτε πλοῖα Ἑλληνικὰ ἀπειράριθμα κρατούμενα, νὰ ἰδῆτε γενικῶς ἕνα κόσμον διωκόμενον· καὶ ἔλθετε ὕστερον νὰ μᾶς εἰπῆτε ἂν ἤμεθα ἔθνος ἡμεῖς· ἔλθετε νὰ μᾶς εἰπῆτε ἂν ὑπάρχῃ ἁρμονία, ἂν ὑπάρχωσι σχέσεις φιλικαὶ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας!

Διότι ἔχετε ἐκεῖ, εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς πρέσβυν, ἕνα ἐπιλελησμένον γέροντα, εἰς τίποτε μὴ συντελοῦντα ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἔκφρασις αὐτόχρημα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς τῆς διεπούσης τὴν Ἑλλάδα, ! εἶναι τοῦτο ἡ διατήρησις τῶν φιλικῶν μας σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας;!!!

Ὅλων, ὅλων σχεδὸν τῶν ἔξω ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος οἱ διορισμοὶ εἰς τί χρησιμεύουσιν ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐκφράζωσι τὴν αὐλίαν πολιτικὴν, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ τι ἄλλο, ἥτις κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα; Ἠκούσατε εἰς τὰς ὁποίας σᾶς ἀνέγνωσα ἐπιστολὰς περὶ Βρετοῦ τινὸς, προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Βάρναν, ἀφαιρέσαντος

τὴν ἐθνικότητα ὅλων τῶν ἐκεῖσε Ἑλλήνων, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ προκατόχου του Προξένου. Θέλετε νὰ ἰδῆτε καὶ αὐτὴν τὴν πρόσφατον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον χθές, δι' ἄλλον προδότην, πρόξενον πλέον ἀποτρόπαιον, ἐκεῖνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀποσπῶντα τὰ διαβατήρια τῶν σημαντικωτέρων ἐμπόρων Ἑλλήνων, καὶ παραδίδοντα αὐτοὺς εἰς τὴν Τουρκίαν; (ἀνέγνω κατὰ ζήτησιν τῶν βουλευτῶν τὴν ἐπιστολὴν πραγματευομένην περὶ τούτου). Εἶναι δυνατόν! ὁ Ἑλληνικὸς πρόξενος αὐτὸς, ὡς νὰ ἦναι ὑπάλληλος τῆς Τουρκίας, νὰ καταμηνύῃ, νὰ προδίδῃ τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς, ἀντὶ ἐν πάσῃ περιστάσει νὰ τοὺς προστατεύῃ!... Δὲν σᾶς φαίνεται, ὅτι ἐπίκειται κατόρθωτις, καὶ συμβαίνει ὥστε καὶ ἡ Τουρκία καὶ ἡ ἐξουσία ἡ Ἑλληνικὴ ἐκ συμφώνου συντρέχουσιν εἰς τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν ἀφανισμὸν τῆς Ἑλλάδος!;

Ἂς ἤθελεν ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ, ἂς ἤθελε μεταχειρίζεσθαι ἀντιπροσώπους της οὓς ἂν ἤθελεν θέλει· ἀλλὰ, ποῦ εἶναι, ποῦ εἶναι αἱ ἱκανοποιήσεις μας αὐταὶ δι' ὅσας ὕβρεις, δι' ὅσα ἀδικήματα ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας;... Ἱκανοποιήσεις... Τί λέγω!... ποίαν ἠθέλαμεν ζητήσει νὰ ἰδῶμεν ἱκανοποίησιν! ποίαν ἠθέλαμεν ζητήσει νὰ ἰδῶμεν ἐπανόρθωσιν! ἀντί τινος ἱκανοποιήσεως· ἀντί τινος ἐπανορθώσεως, μιὰ σελὶς μαύρη τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος μας, μιὰ πρᾶξις χαύνος, μιὰ προδοσία παρουσιάζεται εἰς τὰ ὄμματά μας σήμερον. Ναί! μιὰ προδοσία! καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπαισία, ἡ ἐπονειδιστος παράδοσις ἐκείνη ἑνὸς ὑποδίκου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ναζίρη, εἰς τὴν Τουρκίαν...

Μαύρη ἦτον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ αὐγὴ ἐκείνη, καθ' ἣν ἐν σκοτεινὸν πυρόσκαφον ἀπέπλεε πενθίμως ἀπὸ τὸν ἔνδοξον ἄλλοτε λιμένα τοῦ Πειραιῶς, καὶ σχίζον τὰ πελάγη μας ἔφερεν εἰς τὸ Βυζάντιον ὡς σημεῖον ἐσχάτης ταπεινώσεως τὸν ὑπόδικον αὐτὸν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς μάτην ἔτεινε τὰς χεῖράς της ἡ σκιὰ τοῦ Κυναιγείρου ἄλλην μίαν φορὰν διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ πεπρωμένον αὐτὸ πυρόσκαφον· αἱ δὲ μεγάλαι σκιαὶ τοῦ Μιαούλη καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους ἀπὸ τὰ ἀφωτίστα αὐτὰ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἀναρίθμητοι σκιαὶ ἄλλαι ἀπὸ τὸ στενὸν τῆς Σαλαμῖνος «Χαῦνοι! ἀνέκραξαν· ἠμαυρώσατε τὴν δόξαν μας τριάκοντα αἰώνων!»

Εἶναι αὐτὴ ἡ διέπουσα τὴν 'Ελλάδα πολιτική! Καταδέχεσθε σεῖς ὑπουργοὶ ἐνδόξου ἔθνους· μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἐπαναστάσεώς μας σεῖς· σεῖς, οἵτινες ἐπυρπολήσατε τὴν μεσόγειον μέχρι τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ συνεταράξατε τὰς Ἠπείρους καὶ

τὰς θαλάσσας, ἀνέχεσθε τῆς πατρίδος τὴν ἀναξίαν κατάστασιν αὐτὴν προβαίνουσαν ἐπὶ τὰ χείρω καθημέραν!!!

Καθὼς αἱ γενναῖαι πράξεις φέρουσι συνήθως λαμπροὺς καὶ πολυτίμους καρποὺς, οὕτω καὶ αἱ ἀνανδροι πράξεις, αὐτὰ τὰ πολιτικὰ ἁμαρτήματα ἔχουσι τὰς συνεπείας των, φέρουσι τὰ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα· τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰσχρᾶς ἐκείνης ὑποχωρήσεως ἀπέναντι τῆς βαρβάρου Τουρκίας, δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀναφανῶσι..... Χῶμα καὶ ὕδωρ! ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους τὸ πάλαι ὁ Δαρεῖος!! Ἦτον αὐτὸ τί! ὀλίγον χῶμα, ὀλίγον ὕδωρ... Καὶ ὅμως, οἱ ῥακένδυται, ἀλλὰ μεγαλοι πρόγονοί μας ἐκεῖνοι: Χῶμα καὶ ὕδωρ; ἀνέκραξαν· καὶ ἔῤῥιψαν τοὺς δύω πρέσβεις τοῦ Δαρείου ἐκείνους εἰς δύω λάκκους, καὶ εἶπαν εἰς ἀπάντησιν «ἰδοὺ λάβετε τὸ χῶμα, ἰδοὺ λάβετε τὸ ὕδωρ!»

Πρᾶξις τοιαύτη ἤθελεν ἴσως λογισθῆ ἀπό τινας, λεγομένους συνετοὺς σήμερον, ὡς πρᾶξις ἀπονενοημένη, καὶ ὅμως, ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τοὺς λάκκους ἐκείνους ἀνεβλάστησεν ἡ δόξα, τὸ κλέος, τὸ ἀνέρικτον μεγαλεῖον τῆς πατρίδος..... ἀλλ' ἐπέρασε, μετὰ τριάκοντα αἰῶνας ἐπάνωθεν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους λάκκους, ἐπάνωθεν ἀπ' αὐτὸ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν, νὰ δοθῇ εἰς τὸν νέον Δαρεῖον τῆς Ἀσίας σημεῖον ὑποταγῆς αἰσχρότερον παρὰ τὸ χῶμα καὶ τὸ ὕδωρ! Παρεδόθη εἷς ἄνθρωπος, εἷς χριστιανὸς, εἷς ὑπόδικος τέλος πάντων, ἀδιάφορον ὁποία ἦτον ἡ πρᾶξίς του, εἷς ὑπόδικος φέρων τὸ βούλευμα τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων εἰς τοὺς κόλπους του, καὶ ἀποσπασθεὶς μεσ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῆς δικαιοσύνης τῆς Ἑλλάδος.

Τί ἦτον ἡ παράδοσις ἑνὸς περιπλάνου θύματος εἰς τὴν Τουρκίαν; καὶ ὅμως βλέπετε τὰς συνεπείας ἔκτοτε, ὡς πᾶς νοήμων νὰ τὰς προνοήσῃ ἠδύνατο, καὶ ὡς ἀναφέρει ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέγνωσα. Ἡ Τουρκία, θρασυνθεῖσα ἐκ τούτου, σήμερον δι' ἑνὸς ῥήματός της ἀπογυμνόνει τῆς ἐθνικότητός των τοὺς εἰς τὴν Ἀνατολὴν παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας· διώκει ἐκεῖθεν τοὺς πεπαιδευμένους ἐν γένει Ἕλληνας· αὔριον μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει διώξει ὅλους τοὺς ἐμπόρους μας, θέλει διώξει ὅλα τὰ πλοῖα μας, μετ' ὀλίγον θέλει προβῆ νὰ ἐξουσιάσῃ ἓν μέρος τοῦ Κράτους μας, ἔπειτα ἓν ἄλλο, ἕως οὗ ἐλθῇ πρὸ τῶν πυλῶν μας ἐδῶ, ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἀκόμη καὶ τότε λέγει ἴσως, ὅτι διατηροῦμεν φιλικὰς σχέσεις μετ' αὐτῆς... Ἐντροπὴ, ἐντροπὴ νὰ φέρωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, ἐὰν πρέπῃ νὰ ἀκολουθῶμεν μίαν τοιαύτην ἀναξίαν πολιτικήν!

Ἐλπίζει, εἶπεν ὁ ὑπουργός, ἐλπίζει νὰ φέρῃ τῶν γεγονότων τὴν διόρθωσιν, ὅτι θέλει πρὸς τοῦτο μεταχειρισθῇ τὰ ἀναγκαῖα μέσα . . . ξένα μέσα βέβαια . . . Ἀκούετε! θὰ παρουσιασθῇ ἡ Ἑλλὰς ὡς ἱκέτις, ἐπειδὴ θέσιν ἱκέτου ἔχει σήμερον, καὶ θὰ ζητήσῃ ὡς ἐλεημοσύνην τῶν γεγονότων τὴν διόρθωσιν . . . Εὐχαριστοῦμεν τὰς Δυνάμεις δι' ὅσας ποτὲ ἐδείξαν εὐγενεῖς συμπαθείας ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ὅμως, ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωμεν χάριν ἐλέους ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ σκλάβος ζῇ χάριν ἐλέους. Ἡμεῖς ἢ πρέπει νὰ ἤμεθα ἄξιοι ἐλευθερίας καὶ νὰ ζῶμεν οἰκοθεν ἐλεύθεροι, ἢ ἄλλως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωμεν εἰς τὸν κόσμον. Θὰ ἀποθάνωμεν μίαν ἡμέραν· ἂς ἀποθάνωμεν τοὐλάχιστον ἀφίνοντες ἔντιμον τὸ ὄνομα τῶν προγόνων, ὡς τὸ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν. Θὰ εὑρεθῇ πάλιν εἰς κανένα αἰῶνα κἀμμιὰ φωνὴ συμπαθείας νὰ ἐγερθῇ καὶ ν' ἀναστήσῃ ἀπὸ τὴν κόνιν μας τὴν γενεάν μας, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀνέστημεν ἀπὸ τὴν ἔνδοξον κόνιν τῶν προπατόρων ἡμῶν· ἂς μὴ ταρῇ μαζή μας καὶ ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὄνομα τὸ Ἑλληνικόν.

Ὅταν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας δὲν ἠρωτήσαμεν τὰς Δυνάμεις, ἐπολεμήσαμεν μάλιστα ἐναντίον ὅλων τῶν δυνάμεων κατ' ἀρχάς· ἠρωτήσαμεν τὴν καρδίαν μας καὶ τὴν θείαν πρόνοιαν μόνον. Εἰς αὐτά, εἰς αὐτὰ ἔπρεπε νὰ θαῤῥῶμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ ζῶμεν ὡς ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν μεσολάβησιν τῶν ξένων δυνάμεων ζητεῖς. Ἀλλὰ! ποῦ εἶναι αἱ δυνάμεις αἱ ἐδικαίσου; ποῦ εἶναι τὰ πλοῖά σου, οἱ στόλοι σου; ποῦ εἶναι οἱ στρατοί σου; Ἔχεις μίαν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, ἓν τηλεβόλον εἰς τὴν ξηράν; Αἱ γλαῦκες, αἱ γλαῦκες κράζουσιν ἀπαισίως ἐπάνω εἰς τὰ τρόπαια τῆς ἐπαναστάσεώς μας! Τόσα ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν καὶ δαπανῶνται καθ' ἡμέραν· τί ἔγεινεν ἕως σήμερον ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεών μας; ποῖον εἶναι τὸ σημεῖον τῆς προπαρασκευῆς ἑνὸς ἐνδεχομένου πολέμου; Ἰδοὺ ἡ ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης, διὰ μίαν στιγμὴν κατεστράφη· ἰδοὺ ἡ Τουρκία καὶ πᾶσα Δύναμις ἄλλη δύναται ἀνεμποδίστως νὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας μεθ' ἡμῶν . . . Ποία εἶναι, εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ προπαρασκευή μας; Μαύρη προδοσία, ὠφελουμένη ἀπὸ τὴν δειλὴν αὐτὴν πολιτικήν, ἐξασκεῖται ἐν γνώσει τοσούτους χρόνους ἐπὶ τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἔθνους!

Εἶναι αὕτη ἡ ἀνατροφή, ἥτις ἔμελλε νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἀνδρεῖον τοῦτο ἔθνος; Εἶναι αὕτη ἡ ὁδηγία, τὴν ὁποίαν ἐμέλλομεν νὰ λάβωμεν ἀπὸ τῆς πατρίδος μας τὴν Ἱστορίαν; εἴδατε τὴν Σπάρτην, εἴδατε τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, εἴδατε τὴν ἀρχαίαν Ῥώμην·

εἴδατε, ποῖα ἐξαίσια ἀποτελέσματα ἔφερεν ἡ γενναία ἀνατροφὴ τῶν μεγάλων αὐτῶν λαῶν. Διατί δίδετε σήμερον τοιαύτην ταπεινὴν, ἐλεεινὴν, ἀντίστροφον ἀνατροφὴν εἰς τὸν μέγαν τοῦτον λαόν;

Ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι ἐξυπνοῦσαν ἐγκαίρως καὶ ἐπρολάμβανον τὸν ὁρμὴν τῆς Μακεδονίας, ἤθελον ταπεινώσει τὴν Μακεδονίαν αὐτὴν, καὶ, ὁμοῦ μὲ αὐτὴν καὶ μὲ τὴν Ἤπειρον καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἤθελον ἀντιταχθῇ ἔπειτα κατὰ τῆς ἀρχαίας Ῥώμης καὶ ἤθελον τὴν ἀποκρούσει.

Ἂν ἀκόμη οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο τότε καὶ προσέφερον χῶμα καὶ ὕδωρ εἰς τὸν Δαρεῖον, καὶ ἔδιδον οὕτω μίαν ταπεινὴν καὶ δουλικὴν ἀνατροφὴν εἰς τὸν λαόν, τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν οὐδὲ ἤθελε μνημονεύεσθαι εἰς τὴν ἱστορίαν.

Αὐτὰ τὰ δύο τοὐλάχιστον μεγάλα παραδείγματα δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ὁδηγήσωσι διὰ νὰ δώσωμεν ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀνατροφὴν ἐκείνην, ἥτις δύναται νὰ τὸ σώσῃ καὶ νὰ τὸ μεγαλύνῃ;

Τί θὰ εἴπῃ, ὡς λέγει ὁ ὑπουργός, ἡσυχάσετε, μὴ μᾶς ἀκούσῃ ἡ διπλωματία, μὴ μᾶς ἀκούσῃ ἡ Τουρκία καὶ ἐπιβαρυνθῇ ἡ τύχη τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀντικειμένων;

Ἂς ἀκούσῃ καὶ ἡ διπλωματία, ἂς ἀκούσῃ καὶ ἡ Τουρκία, καὶ ἂς ἀκούσῃ ὁ κόσμος ὅλος, καὶ ὅσον πλειότερον τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐπιβαρυνθῶσι, τόσον πλειότερον πρέπει νὰ σκιρτήσῃ πᾶσα καρδία Ἑλληνική. Εὔχομαι πρὸς τὸν Θεὸν νὰ γενῇ ὅσον ταχύτερον ἡ ἔναρξις τοῦ πολέμου, καὶ ἂς ἀποθάνω ὡς ὁ Κόδρος ὁ πρῶτος ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ὁ πόλεμος, ὁ πόλεμος εἶναι τὸ σοιχεῖον, ἡ κλίσις, ἡ ῥοπὴ, ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλοῦμαι πάντας ἡμᾶς νὰ κατευθύνωμεν τὰ διαβήματά της, διότι, ἂν σήμερον ἀνεχθῶμεν ταύτας τὰς προσβολὰς καὶ αὔριον ἄλλας, συνειθίζομεν τὸν γενναῖον αὐτὸν λαὸν βαθμηδὸν εἰς τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀφεύκτως χάνεται.

Θάνατος λοιπὸν ἡ ἐλευθερία! Θάνατος ἡ ἔντιμος ζωὴ εἰς τὸν κόσμον! Ὁ πόλεμος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Τουρκίας, πόλεμος πλέον ἱερὸς, εἶναι ἤδη κεκηρυγμένος· ἂς παύσῃ, ἂς παύσῃ πλέον ἡ ὀλεθρία αὐτὴ πολιτικὴ· ἂς μὴν ἀφανίζῃ τὴν πατρίδα! Τὸ ἔθνος ἀποδοκιμάζει στεντορίως πᾶσαν ὁποιανδήποτε γενομένην ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ὑποχώρησιν· ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀνήσυχος καὶ ἀνυπόμονος, ζητεῖ ἀκαθέκτως τὸν πόλεμον· ἡ Τουρκία τὸν προκαλεῖ καὶ τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν· Ἡ ὥρα ἐσή-

μανεν· ὁ Γόρδιος δεσμὸς τῆς Ἀνατολῆς λύεται σήμερον· ἔλθετε, καὶ ὁ θεὸς εἶναι μεθ' ἡμῶν!

Ἂς σταματήσωμεν ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα μας, καὶ μόνον ἓν ἂς ἦναι ἀπὸ σήμερον τὸ ἔργον ἡμῶν: ὁ πόλεμος! ὁ πόλεμος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν, ὁ πόλεμος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἢ πρέπει νὰ λάβῃ πλήρη ἱκανοποίησιν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας δι' ὅλα τὰ γεγονότα ἀποφασιστικῶς, ἢ πρέπει νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατ' εὐθείαν.

Ἂς μὴ διστάσῃ κανείς! ἄρθονα εἶναι τὰ μέσα μας σήμερον, ἄπειρα εἶναι τὰ βοηθήματά μας. Εἰς τὸ πεῖσμα ὅλης τῆς πολιτικῆς ἐπιβουλῆς, ἔχομεν ἀναριθμήτους βραχίονας ἀνδρείους, ἔχομεν ἀπείρους θησαυρούς· ὅλοι ἐνθουσιῶντες συνεισφέρουσιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολόν των· ἂς παύσωσι πλέον αἱ ἔριδες, ἂς παύσωσιν αἱ ἀξιώσεις· ἐκεῖ μᾶς ἀναμένουσιν οἱ βαθμοί, αἱ δάφναι, τὰ βραβεῖα· ἐκεῖ μᾶς ἀναμένουσι τεσσάρων αἰώνων θησαυροί. Ἡ αἱματωμένη σκιὰ τοῦ τελευταίου Κωνσταντίνου, αὐτοκράτορος ἐνδόξως πεσόντος ὑπὲρ τῆς τιμῆς του καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους του, ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Ἁγίας Σοφίας μᾶς κράζει, μᾶς κράζει νὰ λάβωμεν τὴν λαμπρὰν ἐκείνην κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν ὡς ἄγρυπνος φύλαξ τόσους αἰῶνας ἐπιτηρεῖ. Ἄγωμεν λοιπόν! Ἕλληνες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας! Ἕλληνες τῆς Μεσογείου, καὶ σεῖς ἀνδρεῖοι Ἀλβανοί! ἄγωμεν· ἂς ἀσπασθῶμεν πάντες τὸν ἱερὸν τῆς ὁμονοίας ἀσπασμὸν καὶ ἂς γυμνώσωμεν τὸ ξίφος, καὶ ἂς μὴ τὸ θέσωμεν εἰς τὴν θήκην του πρὶν ἢ καθαρίσωμεν τὸ ἔδαφος ἡμῶν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους.

Ἰδέτε τὴν συγκίνησιν τῆς Εὐρώπης· ἰδέτε τὰς μεγάλας αὐτὰς ἐπαναστάσεις τῶν λαῶν· ὅλη αὐτὴ ἡ γενικὴ τοῦ κόσμου κατάστασις δὲν εἶναι, εἰμὴ προπαρασκευὴ ἱερὰ πρὸς τὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Δὲν μένει, εἰμὴ μιὰ σημαία νὰ ὑψωθῇ· ἔλθετε μὲ τὸν δαυλὸν εἰς τὰς χεῖρας νὰ δώσωμεν τὸ πῦρ εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ἐπιθέσωμεν ἡμεῖς τὴν αἰωνίαν σφραγῖδα εἰς τὴν ἀνάπλασιν αὐτὴν τῆς γῆς.

Τὴν στιγμὴν ταύτην μιὰ φωνὴ γενικὴ ἀκούεται πανταχόθεν μόνον: « ἐκδίκησις! ἐκδίκησις κατὰ τῶν βαρβάρων! »

Ἀκολούθως μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν εἰπόντα, ὅτι, παραλείπων τὰ ἄλλα, ὅσα ἐκ ἑκτάσει ἐξέθηκεν ὁ προαγορεύσας, προκαλεῖ αὐτὸν νὰ κατονομάσῃ ἀ.) τίς ὁ παρὰ τῆς Τουρκίας δεσμευθεὶς ἑλληνικὸς πρόξενος, ἐπειδὴ δὲν ἤθελεν ἀνεχθῇ οὐδέποτε ἡ Κυβέρνησις τοιαύτην πρᾶξιν, καὶ β'.) πόθεν ἔχει τὴν

βεβαιότητα τῶν περὶ Γερακάρη λεχθέντων· καὶ ὅτι, εἰς ἁπλοῦν ἰδιωτικὸν γράμμα στηριζόμενος, δὲν ἔπρεπεν ἄνευ πλειοτέρας ἐρεύνης νὰ ἀναφέρῃ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ. Καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀπαντήσαντα, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἐβεσμεύθη ὁ παρὰ τῇ Σύμῃ ἑλληνικὸς πρόξενος, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ μαρτύρεται τὴν εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπιστολήν. Καὶ τὸν ὑπουργὸν ἐπενεγκόντα, ὅτι ἐν μὲν τῇ Σύμῃ οὐδ' ὑπάρχει πως ἑλληνικὸς πρόξενος, ἀλλ' ἁπλοῦς τις πράκτωρ, καὶ ὅτι οὐδ' ἐπενεργεῖ τοσοῦτον πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἡ Πόρτα· ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Γερακάρη κατηγορίας, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ἄνευ ἐρεύνης τὸ κῦρος ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς. Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργός, ὅτι, παρευρεθέντες κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην οἱ ὑπουργοί, θεωροῦσιν ὅτι ἐπιβάλλεται αὐτοῖς τὸ καθῆκον νὰ ἐπιφέρωσι τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρήσεις των ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ προλαλήσαντος. Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ ὕψος τῆς φαντασίας καὶ τὴν καλλονὴν τοῦ λόγου, οὐδόλως ἀμφισβητοῦμεν· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐξέθηκε, τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἐζήτησε, τὰς φράσεις, τὰς ὁποίας ἀπέτεινε πρὸς ὅμορον ἐπικράτειαν, τὰς ἀποκρούομεν πληρέστατα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, διὰ τῆς συντόμου ἀλλ' εὐκρινοῦς ὁμιλίας του, ἀρκούντως ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαδοθεῖσαι φῆμαι, εἰς ὑπερβολὴν ἀποκλίνουσαι, δὲν συμφωνοῦσιν ἀκριβῶς μετὰ τῶν πραγμάτων· ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν δύναται, ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ὑπερβολῆς τὰ πράγματα ἐκλαμβάνουσα, νὰ παραδεχθῇ ἀνάλογον ταύτης συμπέρασμα. Καὶ ὅμως ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ὑπουργοῦ ἐζήτησεν ὁ προαγορεύσας τὸν στρατηγὸν, ὅστις, ἐκσπῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τὸ ξίφος, νὰ φέρῃ δι' αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τοῦ πράγματος λύσιν· ἀλλὰ τοιαύτη μὲν πρᾶξις ἀνήκει, ὡς εἶπεν, εἰς μόνον τὸν στρατηγὸν, ὁ δ' ὑπουργὸς δὲν ἠδύνατο, παρὰ προβαίνων ἐπὶ τῶν διὰ συνθηκῶν καὶ πρωτοκόλλων διαγεγραμμένων καὶ ἀκολουθῶν τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν τάξιν, νὰ διαπραγματευθῇ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐθεώρησεν ὁ προαγορεύσας ὡς μέσον θεραπείας τὸν πόλεμον, καὶ αὐτὸν ἔφερεν ἀπολύτως ὡς συμπέρασμα τῶν λόγων αὐτοῦ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ πόλεμος λογίζεται ὡς ἓν μέσον, μέσον τὸ ὁποῖον καὶ ἀνορθόνει ἀλλὰ καὶ καταστρέφει τὰς κοινωνίας, καὶ ὁ μὲν πρῶτος εἶναι ὁ δι' ἱεροὺς λόγους καὶ δίκαια κηρυττόμενος, ὁ δὲ ἄλλος, ὁ ἐκ φιλοδοξίας καὶ πλεονεκτικοῦ πνεύματος ἐμπνεόμενος, τάσιν ἔχων τὸν ὄλεθρον καὶ καταστροφήν. Τὸν πόλεμον τοῦτον τῆς πλεονεξίας οὔτε τὸν προκαλοῦμεν, οὔτε τὸν παρα-

σκευάζομεν, ἀλλ' ὡς ἄδικον τὸν ἀποκρούομεν, ὡς καὶ τὸν τῆς φιλοδοξίας ὡς καταστροφέα τῆς ἀτυχοῦς ἀνθρωπότητος, τὸν ὁποῖον οὔτε ἡ ἐνεστῶσα οὐδ' ἄλλη τις Κυβέρνησις θέλει ἐγκρίνει· ἀπ' ἐναντίας δὲ καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος ἀσπάζεται τὸν ἱερὸν πόλεμον, ἀλλά, διὰ νὰ ἦναι τοιοῦτος, πρέπει νὰ προεξαντληθῶσιν ὅλα τὰ νόμιμα, τὰ ἀνεγνωρισμένα καὶ πραγματικὰ μέσα, μεθ' ἃ δύναται τὸ ἔθνος ἐν ἀποτυχίᾳ νὰ ἀναρρίψῃ τὸν κύβον· ἄλλως ὅμως δὲν δύναται, οὐδὲ πρέπει, Κυβέρνησις προνοητικὴ νὰ σαλπίσῃ τυχαίως τὸ κήρυγμα τοῦ πολέμου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ φωνή του δὲν θέλει προσθέσει οὐσιώδες τι κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην συζήτησιν, ἀλλ' οὐδὲ συγχωρημένον νομίζει νὰ μείνῃ ἄφωνος, ἐνῷ τοσοῦτον ὑψηλὸν ἐκτυλίσσεται ζήτημα. Ἔρχεται λοιπὸν νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ αὐτὸς ἱερὸν καθῆκον, ἀλλ' οὐδείς, πέποιθε, θέλει ἀδικήσει αὐτόν, ὑποπτεύων ὅτι ἀναβαίνει διὰ νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν λόγων, ἢ νὰ συγκινήσῃ τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχάς. Τὰς ἀπὸ τοῦ ῥήματος δάφνας ἃς τὰς δρέπωσιν ἄλλοι· ἡ νεανικὴ κεφαλή του δὲν εἶναι ἀξία, καὶ εἰ; αὐτὸν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐκπληρώσῃ, ἂν δυνηθῇ, τὸ καθῆκον του. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐλεύθεροι πάντες εἶναι νὰ ἐκφράζωσιν εἰλικρινῶς τὰ φρονήματα καὶ πεποιθήσεις αὐτῶν, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ συμβουλευώμεθα καὶ τὰς περιστάσεις· διὸ ποτὲ δὲν ἤθελε συγχωρήσει νὰ ῥίπτωνται ἰδέαι, τὰς ὁποίας ἴσως συμμεριζόμεθα πάντες, ἀλλ' ἴσως δὲν συμφέρει νὰ λέγωνται. Ἐκ τούτου μέχρι σήμερον ἐρωτηθεὶς εἶπεν, ὅτι λὲν ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὰς βουλὰς, ἢ τοὐλάχιστον ἀκόμη δὲν ἔπρεπεν· ἀλλά, διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ ἴσως ὅτι συμμεριζεται ἄλλας ἢ τὰς ἐκτεθείσας ἰδέας. λέγει ὅτι καὶ αὐτὸς, ἂν ὄχι ἐν γένει, καὶ ὁ λαὸς καὶ ἡ Τουρκία ἴσως συμμεριζεται τὰς αὐτὰς ἰδέας· διότι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ κατακτήσεων ἢ πολέμων, οὐδὲ νὰ ἐγερθῇ ὁ σταυρὸς ἵνα καταβάλῃ τὴν ἡμισέληνον, διότι ἡ Ἑλλὰς, μὴ προκληθεῖσα, δὲν ὀνειροπολεῖ κατακτήσεις. Καὶ ἡ Τουρκία λοιπὸν αὐτὴ, μὴ ἐμποδιζομένη ἐκ τοῦ συνήθους ἐγωϊσμοῦ, ἤθελε συμμεριστῇ πᾶσαν τοιαύτην ἰδέαν.—Τρία τινα εἶναι ἐνταῦθα τὰ προκείμενα ζητήματα· α) ἡ μὴ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Τουρκίας τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, β) ἡ καθ' ὅλον τὸ Κράτος αὐτῆς παρεμπόδισις τῶν διδασκάλων ἡμῶν καὶ γ) τὸ σοβαρώτατον ὅλων, ἡ τολμηθεῖσα καταπάτησις τῆς σημαίας μας· ἐφ' ᾧ, εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ εἰς Σύμνην καὶ εἰς Καστελλόῤῥιζον καὶ εἰς Κάσσον ἐδεσμεύθησαν οἱ Ἕλλην. Πρόξενοι καὶ ἡ ἐλαχίστη προστασία δὲν

εὑρέθη ὑπὲρ αὐτῶν· ὅλα ταῦτα εἶναι ἀληθειαι λυπηραί, διὰ τὰς ὁποίας θρηνεῖ καὶ αὐτὸς, ὡς πάντες οἱ ἄλλοι. Ἀλλὰ παρῆλθε καιρὸς, ὅτε τὸ ἔθνος εἶχε φωνὴν ἀπέναντι τοῦ Σουλτάνου καὶ ἔχαιρε τὴ συμπάθειαν τῶν ἐθνῶν ὅλων. Ἂς ἐνθυμηθῇ ἕκαστος τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐκλείσθη τῷ 1826 ἡ περὶ Ἑλλάδος πρώτη συνθήκη· κατ' αὐτὴν εὕρισκε τὸ ἔθνος τὰ συμφέροντά του, τοὺς πόθους, τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἀλλ' ἐτίθετο μάλιον ὑπὸ τὴν ἡμικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. « Δὲν τὸ δέχομαι » εἶπε τότε πρὸς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἡ συνθήκη ἐκείνη ἐσχίσθη, ἐπειδὴ τοιαύτην εἶχε τὸ ἔθνος φωνήν. Ἦλθεν ἔπειτα ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης καὶ ἡ Ἑλλὰς ἦτον βρέφος· ἀλλ' ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους ὁ μέγας ἐκεῖνος πολιτικὸς, καὶ τὸ ἔθνος εἶχεν ἐπίσης φωνήν. Ἦλθε δὲ μετὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ ἔθνος οὐ μόνον ἠκούετο, ἀλλὰ τὸ ὄνομα « βασιλεὺς » ἐπέβαλλεν ἄλλο τι καὶ παρηκολούθει μυστήριον σεβασμοῦ· βαθμηδὸν ὅμως ἐστερεῖτο τὸ ἔθνος τῆς ἠθικῆς του δυνάμεως, καὶ βαθμηδὸν ἡ Τουρκία ἀντὶ νὰ τὸ ἀκούῃ, ἐπεβάλλετο εἰς αὐτὸ θρασυτέρα. Δὲν θέλει νὰ ὁρίσῃ τὴν ἐποχὴν, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ δυσμενὴς αὕτη διαγωγὴ· λέγει ὅμως ὅτι ἄρχεται αὕτη ἀφ' ἧς στιγμῆς, ἐν ᾧ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς καὶ στρατὸν γενναῖον καὶ ναυτικὸν, ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ἀμφότερα, καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις χάνουσι τὰς ἠθικὰς των δυνάμεις ἤρξαντο νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν ἀπαίτησιν τῆς Τουρκίας. Ταῦτα λοιπὸν εἶναι τὰ αἴτια τοῦ προκειμένου κακεῦ, καὶ ψηλαφοῦντες τὰς αἰτίας δύναται νὰ λύσωσι τὰ ἀποτελέσματα. Ὅλα λοιπὸν τὰ δυστυχήματα ταῦτα προκύπτουσιν ἐκ τῆς ἰδίας πολιτικῆς μας, καὶ ἐκ τούτου κατέχη τοσοῦτον ἀλαζὼν ἡ Τουρκία, καὶ ὁτημέραι γράφει ὁ ἡμιεπίσημος τύπος της, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἐθνάριον ἀσθενες, τὸ ὁποῖον, ἐὰν τῷ ἀρνηθῶμεν τὰ πρὸς ὕπαρξιν μέσα, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ. » Ἐντεῦθεν ἄρα αἱ συνεχεῖς προσβολαὶ, αἱ ἀτιμώσεις καὶ τὸ ὑπέροφρυ τῆς τουρκίας ἀλλ' ἀντὶ τούτου, τί ἔπραξαν αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις; ὅ,τι ὁ μέγας ῥήτωρ ἀγανακτῶν ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι, δηλ. « ὥςπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι, πολεμεῖτε Φίλιππον· » καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται· κἂν ἑτέρωσε » παταξῃς ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες· προβάλλεσθαι δὲ ἢ βλέπειν » ἐναντίον οὔτ' οἶδεν οὔτ' ἐθέλει. » Οὕτω λοιπὸν προσβάλλει ἡμᾶς ἡ Τουρκία, καὶ ὅπου ἡ προσβολὴ γίνεται ἐκεῖ θέτομεν καὶ τὰς χεῖρας, οὐδέποτε ὅμως ἐσκέφθημεν νὰ θεραπεύσωμεν τὴν πληγήν. Ἐκ τούτου δὲ πέρυσι μὲν προσεβλήθη ἡ ἐθνικότης ἡμῶν εἰς Ἰωάννινα καὶ Κυδωνίας, ἤδη καταδιώκεται εἰς Κων-

σταντινούπολιν, καὶ ὁσημέραι συμβαίνουσι τόσα καὶ ὅμως τί ἔπραξεν ἡ κυβέρνησις; ὅπου ἡ πληγὴ ἐκεῖ ἔθετε καὶ τὰς χεῖρας. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἐζήτησεν ἡ Τουρκία ἔλαβεν αὐτὸ ἄνευ ἀναβολῆς· οὕτως ἐζήτησε μὲν τὸν Ναβίρην καὶ τὸν παρεδώκαμεν ἄνευ διαταγμοῦ· ἐπῆλθεν ἄλλο τι ζήτημα καὶ ὑπεχωρήσαμεν ἀναξίως. Καὶ ἤθελε μὲν νὰ παρέλειπε τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐξηλείφετο ἐκ τῆς σελίδος τῆς ἱστορίας, προσέφερε τὴν ζωήν· ἀλλ' ἀναφέροντες ταύτην πρέπει νὰ ὑμεθα δίκαιοι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ τότε κυβέρνησις, διδοῦσα ἱκανοποίησιν, ἠθέλησεν ἴσως νὰ τηρήσῃ τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικὰς σχέσεις, διὰ νὰ μὴ ἐκθέσῃ τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς μας καὶ κινδυνεύσωσιν ἄλλα μεγάλα συμφέροντα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἠπατήθη. Καὶ εἰς ἄλλο δὲ περιέπεσεν ἔπειτα λάθος· ἐπειδὴ, ἀφοῦ μετὰ δύω ἔτη ἐπανῆλθον αἱ φιλικαὶ σχέσεις, ἔπεμψε πρέσβυν ἱκανὸν διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰς διαφορὰς ταύτας καὶ προστατεύσῃ τοὺς ἐκεῖ υἱοὺς τῆς πατρίδος; ἡ κυβέρνησις ἴσως ἀποκριθῇ, ναί, ἀλλ' αὐτὸς διϊσχυρίζεται τὸ ἐναντίον. Ἐπειδὴ ἔπεμψε μὲν ἐκεῖ πρέσβυν τινὰ, ἀλλ' ἔκτοτε ἔπαυσαν τοῦ νὰ προστατεύωνται τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, καὶ μετὰ τὰς νέας σχέσεις μας ἐπεκράτησαν αἱ δυσμένειαι αὗται, αἵτινες ἀπέδησαν ἀθεράπευτοι. Ἴσως ἤθελε μὲν ὁ πρέσβυς, ἀλλ' ἢ ἠγνόει ἢ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν θεραπείαν· ἀλλ' αὐτὸς παραδέχεται ἀμφότερα ταῦτα· σέβεται τὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν τοῦ Κ. Ῥίζου, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν ἴσως ἦτον ἱκανὸς νὰ ἔχῃ ἔδραν ὑπουργικὴν, νὰ ἦναι πρέσβυς εἰς αὐλήν τινα τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἦτον ὁ μόνος ὅστις δὲν ἔπρεπε νὰ σταλῇ εἰς Τουρκίαν, ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἀνὴρ μὲ φῶτα μεγάλα, πεῖραν μακρὰν καὶ ἐπιρροὴν ὀνόματος ἐπιβάλλουσαν, ὅστις νὰ ὁδηγῇ τὴν διπλωματίαν ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ νὰ ἔχῃ φωνὴν ἥτις νὰ ἀκούηται παρὰ τῇ Τουρκίᾳ. Ἰδοὺ τὰ αἴτια καὶ αἱ ἐλλείψεις, δι' ἃς συμβαίνουσιν ὅλα ταῦτα· καὶ ἴσως μὲν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὴ αἰτία τῶν ἐλλείψεων τούτων, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μέχρι τοῦδε τοῦ πρέσβεως διατήρησιν. Καὶ ἀληθῶς, ἀγνοοῦσιν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ ὅτι τὰ ἐκεῖ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος εἰσὶ κολοσσαῖα; ὅτι δὲν δύναται νὰ διευθύνῃ αὐτὰ ἡ παροῦσα πρεσβεία; ἀλλ' ἀφ' οὗ δὲν μετέβαλον αὐτὴν ἐπαξίως, ἕπεται ὅτι εἶναι ὑπεύθυνοι. Ἐκ τούτου ὅμως ἐπὶ τοσοῦτον περιφρονεῖται σήμερον ἡ πρεσβεία μας, ὥστε ὁσάκις θέλει νὰ προτείνῃ τι εἰς τὴν Πόρταν, βιάζεται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν πρότασιν οὐχὶ αὐτὴ, ἀλλὰ διὰ πρέ-

σβεως ἄλλων· τοῦτο εἶναι ἀληθεια θλιβερὰ, ἣν δὲν ἀγνοοῦσιν οἱ ΚΚ. ὑπουργοί. Ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ περιφρονήσεις πικρὰς ὑπομένομεν, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μᾶς ἀρνοῦνται, καὶ, πᾶσαν δημόσιον παράδοσιν τῶν διδασκάλων μας ἀπαγορεύοντες, ἐμποδίζουσι καὶ αὐτὰς τὰς ἐν οἴκῳ. Κακῶς δὲ λέγουσί τινες, ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο δικαίωμα δύναται νὰ ἔχῃ ἡ πόρτα, ἐπειδὴ, ἐὰν τὸ μέτρον αὐτὸ ἦτον γενικὸν, ἐὰν ἔλεγεν ὅτι ἀπαγορεύει πάντα διδάσκαλον, ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τοιοῦτον δικαίωμα· ἀλλ' ὅτε καὶ ὁ ἄπατρις Ἰουδαῖος δὲν ἀπαγορεύεται καὶ μόνους ἡμᾶς ἐμποδίζει, τοῦτο δὲν εἶναι εἰμὴ δυσμένεια. Τὸ δὲ νὰ δεσμεύῃ τοὺς προξένους ἡμῶν, νὰ καταπατῇ τὴν σημαίαν μας καὶ νὰ καταδιώκῃ τοὺς πλοιάρχους μας, ταῦτα δὲν εἶναι πλέον δυσμένεια, ἀλλὰ πρόκλησις καθαρὰ, τὴν ὁποίαν ἡ τιμὴ ἀπαιτεῖ νὰ δεχθῶμεν· ἐπειδὴ θέλει μὲν ἡ Ἑλλὰς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ προκαλουμένη δέχεται τὸν ἀγῶνα, καὶ δὲν ἀγνοεῖ πῶς πρέπει νὰ ῥιφθῇ εἰς αὐτὸν, ἐπειδὴ διατηροῦσι τὰ τέκνα της τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἀνδρίαν, καὶ ἂς μὴν ἀπατᾶται ἡ πόρτα. Ἀλλὰ τὸ κατ' αὐτὸν δὲν κυρώττει τὸν πόλεμον, δὲν λέγει νὰ ῥιφθῶμεν εἰς αὐτὸν ἄνευ λόγου· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ δείξῃ γενναίαν πολιτικὴν, νὰ εἴπῃ ὅτι δέχεται τὴν φιλίαν τῆς πόρτας, ἀλλὰ τὴν δέχεται πολιτικὴν, συνετὴν, γενναίαν καὶ ἄνευ δυσμενειῶν. Καὶ ἂν μὲν ἀσπασθῇ τὰς προτάσεις ταύτας, δεχόμεθα τὴν φιλίαν της εὐχαρίστως· ἀλλ' ἐὰν τὰς αὐτὰς ἐξακολουθῇ πράξεις, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀπαραίτητον νὰ φανῇ γενναία, καὶ πρέπει νὰ εἴπωμεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἔχει ὡς ἡμεῖς μεγάλα συμφέροντα εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος φιλίαν, ἀλλ' ὅτι δὲν δεχόμεθα πολιτικὴν νεῦσαν, πολιτικὴν ἐξουδενισμοῦ καὶ ταπεινώσεως. Ὑπέρχεται δ' εἰς αὐτὸν ἰδέα τις αἰφνιδία, καὶ θεωρεῖ συνετὸν νὰ γίνῃ ἔκτακτός τις ἀποστολὴ εἰς Τουρκίαν, νὰ μεταβῇ πρέσβυς ἀνήρ τις ἐξόχου ὀνόματος καὶ παιδείας, καὶ νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτὴν τὰς ἀληθείας ἐκείνας, ἃς ἐλεύθερον ἔθνος ἀποτείνει εἰς ἄλλο, καὶ ἡ Τουρκία θέλει ἀκούσει τὰς ἀληθείας ταύτας. Ἂς γίνῃ λοιπὸν ἡ ἐκλογὴ καὶ ἂς δεχθῇ ταύτην τοιοῦτος πολίτης, ἐπειδὴ δὲν θέλει εἰσθαι πρέσβυς ἁπλοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ἔθνους διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὁμιλοῦντος. Ἂς εἴπῃ δὲ πρὸς τὴν πόρταν, πρὸς ἅπασαν τὴν διπλωματίαν ὅ,τι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ καὶ, εἶναι βέβαιος, ἡ ἀποστολή του ἐπιτυγχάνει· ἀλλ' ἐάν, κωφὴ εἰς τὰ δίκαια ταῦτα, ἐπιμένῃ εἰς τὴν πορείαν της ἡ Τουρκία, καὶ ὡς οἱ Γαλάται πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπαντήσῃ ὅτι φέρει τὸ δίκαιον εἰς τὸ ξίφος, ἀφ' οὗ ὁ πρέσβυς ἡμῶν προσφέρῃ τὴν ἐλαίαν,

ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τότε τὸ χρέος της. Πᾶν ἔθνος ἐγειρόμενον ἐκ μεγάλης καὶ αἱματηρᾶς μάχης, πρέπει νὰ ἐπαναλέγῃ εἰς ἑαυτὸ « εἶμαι εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ πολέμου » ὁ δ' ἀρχηγὸς αὐτοῦ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος νέον τινα Παρμενίωνα, ὅστις καθ' ἑκάστην νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν « μὴ κοιμοῦ νικητοῦ ὕπνον. » Ἂν λοιπὸν θέλῃ τὸ ἔθνος νικητοῦ ὕπνον, πρέπει νὰ παρασκευάζηται ὡς εἰς παραμονὴν βεβαίου πολέμου, ὁ δ' ἀρχηγὸς αὐτοῦ νὰ μὴ κοιμᾶται νικητοῦ ὕπνον. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς καρδίας του, καὶ ἂν ἀγνοῶμεν τὰς βουλήσεις τοῦ πλάστου, ὀφείλομεν ὅμως νὰ παρασκευαζώμεθα ὡς εἰς ταχεῖαν παραμονήν. Ἂς ἐνωθῶμεν λοιπόν, ἄνδρες βουλευταί, εἰς μίαν εὐγενῆ ἕνωσιν, ἂς μὴν ὑπάρχῃ οὐδεμία τοῦ λοιποῦ ἔρις, ἡ δὲ κατάρα τῆς πατρίδος ἂς πίσῃ κατὰ τοῦ ζητοῦντος νὰ καταβάλῃ τὸν ἄλλον. Ἂς ἐνωθῶμεν· ἴδετε ἐκεῖ τὴν Οὐγγρίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν ἀτυχῆ ἀλλ' ἔνδοξον Ἰταλίαν· οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των μόνης, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς των ἑνότητος. Ἀφετέ τους· ἡ θεία πρόνοια θέλει στεφανώσει τὰ ἄθλα των, ἀλλ' ὅτε περὶ αὐτῶν πρόκειται, δὲν δίδουσι καὶ εἰς ἡμᾶς μέγα τι μάθημα; Ἂς ἐνωθῶμεν λοιπόν, ἂς γίνωμεν μία ψυχὴ ἅπαντες, καὶ, ὅτε ἡ μεγάλη ἡμέρα φανῇ, ἂς εἴπωμεν πρὸς τοὺς λαοὺς ὅλους ὅτι Ἑλλὰς εἶναι ὄχι ἡ Πελοπόννησος, ὄχι ἡ Στερεά, ὄχι τὸ Αἰγαῖον, ἀλλ' ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ὁρίων ἐκείνων, ἃ χερ θνητοῦ δὲν δύναται νὰ διαγράψῃ, ἀλλ' ἡ χεὶρ τῆς ὑπερτάτης προνοίας.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἀναβαίνων τὸ βῆμα, δὲν προτίθεται οὔτε τὴν ἀρχαίαν δόξαν τοῦ ἔθνους νὰ ὑπομνήσῃ, οὔτε τὴν μέλλουσαν αὐγήν της νὰ ἀναγγείλῃ, οὔτε διὰ λαμπρῶν ἰδεῶν νὰ ἐξυπνήσῃ γενναῖα αἰσθήματα, ἐπειδὴ ἤθελεν ἀδικήσει πάντας ἂν ἐνόμιζεν ἀναγκαῖον, ὅτι ἐπὶ τοιούτου ζητήματος ἐθνικοῦ εἶναι χρεία νὰ συγκινήσῃ αὐτούς, ἐν ᾧ τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐνυπάρχουσιν ἔμφυτα εἰς τὴν καρδίαν, εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος· ἄλλως τε, ἀφ' οὗ τοσαῦτα ἐρρέθησαν ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσθέσῃ πλειότερόν τι περὶ τούτου· ἐπειδὴ ὅμως εἶδε συγκίνησίν τινα ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κατὰ πρῶτον λαβόντος τὸν λόγον· συγκίνησιν, ἐκ τῆς ζωηροτέρας ἐκφράσεως καὶ τοῦ πλούτου τῶν λόγων ἐκείνου προξενηθεῖσαν, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὸ βῆμα τοῦτο δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ἔκφρασις παντὸς αἰσθήματος ἢ ἰδέας, ὅσον διαπύρως ἤθελεν ἐκφρασθῇ, εἰμὴ καθ' ὅσον ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἐμποδίζεται. Ἂν δ' ἐξέθηκε τὰς ἰδέας αὐτοῦ θερμότερον ὁ προαγορεύσας, εἶναι ἰδέαι τὰς

ὁποίας, ἂν ὄχι ὁλοσχερῶς, συμμερίζονται ὅμως πάντες, ἀλλ' ἐξέφρασε μόνον αὐτὰς μὲ τὸ αἴσθημα καὶ τὸν χρωματισμόν, ὃν ἡ καρδία του τῷ ἐνέπνευσεν. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἔτι ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας του καὶ τὸν ἐκ ταύτης ἀναβρασμόν, θέλει πεισθῇ, ὅτι ἐπὶ θέματος τοσοῦτον λαμπροῦ ἴσως ὀλίγα ἐξέφρασεν ὁ ἀγορεύσας· ἂν καὶ συμφωνῇ ἄλλως μετά τινων, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκφρασθῇ μετριώτερον, ἀπέχων ἐκφράσεών τινων περιττῶν τε καὶ ἀκαταλλήλων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ μνησθὲν μέλλον, αὐτὸ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἄφατον μέλλον δὲν πρέπει νὰ θορυβῇ οὐδ' ἡμᾶς οὐδὲ τὴν τουρκίαν· ἐπειδὴ κεῖται ἄδηλον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πλάστου, τοῦ διέποντος παντὸς ἔθνους τὴν τύχην, καὶ, ὅταν αἱ θεῖαι βουλήσεις του ἀποφασίσωσιν, οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ τὸ ἀναστείλῃ. Ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας παρατηρεῖ, ὅτι, ὅτε προεκαλέσθη τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐνόμιζεν, ὅτι προέκειτο μόνον περὶ ἁπλοῦ τινος ἀτόπου ἐν Κουρουτσεσμέ, μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητῶν ἐπισυμβάντος· διὸ ἄλλα τινὰ προετίθετο νὰ παρατηρήσῃ, καὶ ἤθελεν εἴπει, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδόλως εἰς ἡμᾶς ἀνῆκε νὰ ἐπέμβωμεν. Ἀλλ' ὅτε ἤκουσε παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτι ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις τὸν ἑλληνισμὸν καὶ αἱ τῆς πόρτας ἐνέργειαι προεκαλέσθησαν λόγῳ τούτου, εἶδεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι πάσης σπουδῆς ἄξιον, καὶ δικαίως ἠρέθισε τὸν κατὰ πρῶτον λαβόντα τὸν λόγον. Ἄξιοι λοιπὸν νὰ διευκρινισθῇ τὸ πρᾶγμα μεθ' ὅσης ἐπισημότητος, νὰ καταθέσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν περὶ τούτου ἀλληλογραφίαν, καὶ νὰ ἴδῃ καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ βουλευταὶ ὁποίαν φύσιν εἶχε τὸ πρᾶγμα καὶ ὁποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ἐπὶ ζητήματος τόσον σπουδαίου. Ναί, πρόκειται ἤδη περὶ ἑλληνισμοῦ, καὶ λέγει τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός· νὰ κατατεθῶσι λοιπὸν ὅσον τάχος τὰ ἔγγραφα, καὶ ἐπιφυλάττεται τότε νὰ εἴπῃ τὰ δέοντα, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ δὲν ἐμποδίζεται ἡ βουλὴ νὰ ἐξετάσῃ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων. Καὶ ἤδη μὲν ἀρκεῖται εἰς τοῦτο· ἐπίσης δὲ δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς περὶ μέλλοντος ἰδέας, ὡς ὄντος ἔργου, καθ' ἃ εἶπεν, αὐτῆς τῆς θείας βουλήσεως· λέγει δεμόνον ὅτι, συμμερίζόμενος τὴν τοῦ προαγορεύσαντος ἰδέαν, θεωρεῖ ὅτι πρέπει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν πορείαν νὰ βαίνωμεν μετὰ συνέσεως καὶ βάρους· ἐπειδὴ ὅμως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐρρέθη καί τι, ὅπερ ἐνδιαφέρει καὶ αὐτὸν προσωπικῶς, βιάζεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα. Ἐγγίζων λοιπὸν τὰ κατὰ τὸν Μουσούρην συμβάντα, ἐκ προοιμίων λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ τις, ὅτι αἱ καρδίαι τῶν τότε ὑπουργῶν εὑρέθησαν σύμφωνοι κατὰ τοῦτο, καὶ

δὲν ἔπαλλον πλέον πένθους εἰς τοιαύτην ἀνάγκην· ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπέκειτο σιδηρᾶ, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα, λαβὸν ὕπαρξιν πολὺ πρὸ αὐτῶν, εἶχε προβῆ, καὶ, ὅτε αὐτοὶ διεύθυνον τὰ τοῦ ὑπουργείου, εἶχεν ἀνατεθῆ ἤδη ἐν πρώτοις ὑπὸ τὴν λύσιν τῆς Αὐστρίας, ἔπειτα δὲ εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς λοιπῆς συμμαχίας. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Εὐρώπη σύμπασα, αἱρετοκριτὴς καταστᾶσα, εἶπεν, ὅτι δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου τοιαύτην δίδει ἀμετάτρεπτον λύσιν, καὶ ἡ λύσις αὕτη ἀπεφήνατο ὅτι δὲν εἶναι προσβλητική, τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ μικρὰ, ἡ ἀσθενὴς Ἑλλὰς ἀπέναντι τῶν δυνατῶν τῆς γῆς ὅλης; Ἐβιάσθη λοιπὸν τότε τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ, διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς συμβιβαστικῶν τινων λέξεων, ἔλαβε λύσιν τὸ πρᾶγμα· ἡ λύσις λοιπὸν ἐκείνη δὲν προῆλθεν, ἢ διότι ἀνετέθη εἰς χεῖρας τῶν δυνατῶν, καὶ ἔπρεπεν εἴτε ἐκείνο εἴτε ἄλλο τι ὑπουργεῖον νὰ ὑπακούσῃ ἀφεύκτως. Διὸ ἡ ὑπογρέωσις ἐκείνη δὲν δύναται νὰ λογισθῇ τοσοῦτον προσβλητική, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἀρχικὴ αἰτία αὐτῆς; ἦτον μηδαμινή, καὶ ἐκ κακῆς μᾶλλον συνεννοήσεως, ἐν ᾧ τὰ ἔκτοτε μέχρι τοῦδε συμβάντα εἶναι ὅλως διαφόρου φύσεως ὡς ἀτιμωτικὰ καὶ ἀνοίκεια. Καὶ ἐῤῥέθη μὲν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ δείξῃ γενναίαν πολιτικὴν, ἀλλ' εἰς τὴν πορείαν αὐτῆς οὐχ ἧττον πρέπει νὰ βαδίζῃ μετὰ συνέσεως. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρέπει νὰ αἰτιαθῇ τις ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς σκολιᾶς τῶν πραγμάτων πολιτικῆς, ἥτις ἀφῆκε καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Βλαχίαν καὶ πανταχοῦ ὡς ἔκθετα τοσαῦτα μεγάλα συμφέροντα, καὶ ἐπέτρεψε νὰ διέπωσι ταῦτα ἄνθρωποι καὶ πάσης ἱκανότητος καὶ πάσης παιδείας ἢ ἐπιῤῥοῆς στερούμενοι· ἐκ τούτου δὲ καὶ οἱ τοῦρκοι, ἔθνος ἀπότομον καὶ μηκέτι εἰς τὴν ἀνήκουσαν τοῦ πολιτισμοῦ ἕδραν καθισθὲν, δὲν ἠδύναντο εἰμὴ νὰ περιφρονήσωσι τὸν ἑλληνικὸν ἐθνισμὸν, καὶ εἰς τοιαύτας νὰ φθάσωμεν ἤδη συνεπείας· ἀντὶ δὲ νὰ ἴδωμεν πρό τινος καὶ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἔξοχον περὶ τὰ διπλωματικά, καὶ προξένους ἐπίσης ἐπαξίους τῆς ἐντυλῆς των, ἐβασίλευσαν εἰς τὴν πολυπαθῆ ταύτην γῆν ἄνθρωποι ἀνίκανοι καὶ στερούμενοι τῶν ἀναγκαίων πλεονεκτημάτων. Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγίνοντο ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ μέλλον ἐκλείπει πᾶσα ἐλπίς· διότι εἰς Βλαχίαν, τόπον τοσοῦτον ἐνδιαφέροντα διὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοὺς 10,000 ἑλλήνων περιλαμβάνοντα, διωρίσθη ἐσχάτως —τίς; — ὁ Κ. Πατσούρας, τὸν ὁποῖον καὶ ἡ φύσις αὐτὴ ἠδίκησεν· ἐνταῦθα δὲ ἐφαρμόζεται τὸ ῥητὸν « διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνδρα ἐν

Ἱερουσαλὴμ ἐβασίλευσε Δεβώρα. Τῷ ὄντι δὲ περὶ τοῦ εἰς Βλαχίαν διορισμοῦ τοῦ ῥηθέντος, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐσκέφθη προσηκόντως, καὶ ἔπρεπε νὰ διορίζωνται εἰς προξενικὰς θέσεις, τοιαύτας μάλιστα, οἱ μᾶλλον ἱκανοὶ καὶ ἐπίσημοι τῶν πολιτῶν ἑλλήνων, ἵνα καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους πλειότερον κήδωνται καὶ δύναμιν ἔχωσι νὰ προστατεύωσι ταῦτα· ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, ἠδύναντο νὰ διορίζωνται τόσοι ἐκ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων ὁμογενῶν, οἵτινες καὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας μετέσχον καὶ λαμπρὰ προσέφερον βοηθήματα εἰς τὸ ἔθνος. Ἔπρεπε δ' ἔτι μᾶλλον νὰ διορίζωνται οὗτοι, ἵνα, ὡς ἄλλο τε εἶπεν ἡ βουλὴ, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐκ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, δεικνύωμεν πρὸς ἐκείνους, ὅτι δὲν λησμονοῦμεν τας προσφορὰς καὶ θυσίας των. Ὅθεν δὲν πρέπει, πρὶν ἢ διορθώσωμεν ταῦτα πάντα, πρὶν ἢ οἱ ἱκανότεροι πατριῶται διαδεχθῶσι τοὺς τοιούτους, πρὶν ἢ ἐξαντλήτωμεν πᾶν νόμιμον μέσον, νὰ ἀποφασίσωμέν τι δίαιον καὶ ὁριστικόν· ἀλλ' ὅταν ἐπιδείξωμεν πᾶσαν πολιτικὴν φρόνησιν, καὶ ἡ Τουρκία ἐπιμένῃ εἰς ἀντίθετον πολιτικὴν, ἀγαθῇ τύχῃ τότε πλέον! εἶναι καιρὸς νὰ ἐγείρωμεν τὸν περὶ ὅλων ἀγῶνα. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον μὴ δυσαρεστηθῇ ἐπὶ ταῖς προεξηγηθείσαις ταύταις ἰδέαις, ἐπειδὴ οὐδεὶς προτίθεται νὰ ἀδικήσῃ αὐτό, οὐδὲ νὰ παραγνωρίσῃ τὰς περιστάσεις του. Ὅθεν, ἂν καὶ θεωρῶ βέβαιον ὅτι μεριμνᾷ πρὸς εὕρεσιν καταλλήλου τινος πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ μέτρου, καὶ ν' ἀποστείλῃ πρέσβυν καὶ τῇ ἡλικίᾳ προσφυέστερον καὶ ὡς ἐκ τούτου δραστηριώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐξ οὗ δύνανται νὰ παύσωσιν αἱ προκείμεναι ἀνωμαλίαι, φρονεῖ ὅμως ὅτι, ἐὰν καὶ οὕτω διεξελῶσι τὰ πράγματα ἀδιόρθωτα, ἀναγκαίως πρέπει τότε νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς τολμηρότερα μέτρα, ἀλλ' ἄνευ τούτου δὲν πρέπει νὰ αἰτιαθῶμεν οὔτε τῆς Τουρκίας, οὐδ' ἄλλου τινος.

Ἐνταῦθα δὲ ὑπολαβόντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐκβιάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοὶ προσῆψαν εἰς τὸν διδάσκαλον τὴν περὶ Ἑλληνισμοῦ κατηγορίαν. Προσέθηκεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι διπλασίως ἐκ τούτου λυπεῖται, ἐπειδὴ ἐνοχοποιεῖται οὕτω καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴ νεολαία. Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐῤῥόντισεν ἄρα ὁ πρέσβυς νὰ ἐξαγάγῃ, ἂν ὑπῆρξε, τὴν Πόρταν ἐκ τῆς ἀπάτης; ἢ, ἐὰν αὐτὴ ἐπέμενε, κατέδειξεν εἰς αὐτὴν τοὺς ἐκ τούτου κινδύνους, εἰς οὓς ἠδύνατο καὶ αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς νὰ περιέλθωμεν; ὄχι βέβαια, καὶ ἡ ὑπόθεσις, ἐγκαταλειφθεῖσα, προέβη οὕτως· ἐπὶ τὰ χείρω. Τελευτῶν δὲ συνεπέρανεν, ὅτι ἐξαιτεῖται νὰ πληροφορήσῃ ὁ ὑπουργὸς

τὴν βουλὴν ἐν τίνι ἐθνικότητι κατέπλευσεν ὁ Κ. Πατσούρας εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐν τίνι ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν, πρὸς δὲ, νὰ κατατεθῇ, ὡς εἶπε, καὶ ἡ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀφορῶσα ἀλληλογραφία, ἐπειδὴ ἄνευ τούτου θεωρεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ λυθῇ τὸ προκείμενον ζήτημα.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ἐξέθηκεν, ὅτι ἕως ἄρτι, μὴ γνωρίζων τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκτεθέντα σπουδαῖα γεγονότα, ἔκρινε περιττὴν τὴν προκειμένην συζήτησιν, ἵνα μὴ ἀπὸ ταύτης ὁρμηθῶσι τινες εἰς παρεξηγήσεις, ἢ τοὐλάχιστον ἐθεώρει ἀναγκαῖον ἵνα μετὰ πλείστης ὅσης μετριότητος συζητηθῶσι τὰ περὶ τούτου· ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκτεθέντων ὅμως ἐπείσθη, περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τοιαύτης ἐπ αὐτῶν ἀναπτύξεως, μηδενὸς ἑλληνικὴν ἔχοντος καρδίαν δυναμένου νὰ σιωπᾷ ἐπ' αὐτοῦ. Ὅτι ἐχάρη ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν καταδειχθείσῃ συγκινήσει, ἥτις ἔστω μάθημα εἰς τοὺς ὑπολαβόντας, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπώλεσαν τὴν ἀνέκαθεν χαρακτηρίσασαν αὐτοὺς γενναιότητα, καὶ ἐξέπεσαν τῆς ἀρχαίας αὐτῶν εὐκλείας. Ὅτι, λαμβάνων κατὰ χρέος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης συζητήσεως, ἀπέχει μὲν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ ὑπὸ τῶν ἀγορευσάντων ἐκτεθέντα, περιορίζεται δὲ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ τῆς ὁμόρου δυνάμεως διαγωγὴ πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλλάδος· ἥτις, ὅσῳ ἀφ' ἑνὸς ὀφείλει νὰ διατελῇ ἄγρυπνος, τοσούτῳ μετὰ συνέσεως ἀφ' ἑτέρου πρέπει νὰ προβῇ, ἵνα μὴ προέλθῃ ἄνευ οὐσιώδους λόγου εἰς μέτρον, παρασταθησόμενον μὲν εἰς τὸ μέλλον ἀναγκαῖον, μὴ διατελοῦν δὲ τοιοῦτον καὶ ἤδη. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπολάβωσιν ὡς δειλίαν τὴν μέχρι τοῦδε εὐγενῆ τῆς Ἑλλάδος ἀνοχὴν, ἐκ μόνης γενναιοφροσύνης ὑπαγορευθεῖσαν, ἥτις μόνη θέλει ἰσχυρὸς ποτὲ δικαιολογήσει τὴν καὶ ἐπὶ τὰ πράγματα πρόσοδον· διότι οἱ γενναίαν καρδίαν ἐν ἑαυτοῖς αἰσθανόμενοι, ὅσῳ ἀνεκτικοὶ παρίστανται, τοσούτῳ κατόπιν θέλουσι κριθῆ ὡς εὐλόγως τῶν πραγμάτων ἐπιλαβόμενοι. Καὶ συμφωνεῖ μὲν, ὡς καὶ πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται ἀνεγόμενος τὰς κατὰ πολυτίμων δικαιωμάτων ἀπευθυνομένας προσβολὰς, οἵαι ἡ τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἐξύβρισις· καθόσον μάλιστα οὐ μόνον τὸ παρελθὸν ἐπαγγέλλεται ἡμῖν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρίσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρθονία τῶν παρ' ἡμῖν μέσων προαγγέλλει, ὅτι, ἐν περιστάσει πολέμου, θέλομεν ἐξελθεῖ νικηταὶ, ἀξίως τῆς προγονικῆς εὐκλείας· ἀναγνωρίζει ὅμως ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σύνεσις καὶ ἡ γενναιότης πρέπει νὰ χαράξωσι τὴν πορείαν τοῦ ἔθνους. Ὅτι τὰ γενόμενα

συνίδησαν καὶ ὁσημέραι συμβαίνουσι, διότι, εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν ἔνθα πολύτιμα ὑπάρχουσι συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἀπὸ πολλῶν μὲν ἤδη ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀντιπροσωπεύετο ποσῶς, τελευταῖον δὲ κακῶς ἀντεπροσωπεύθη· πολὺ δ' ἐξάρτηται ἀπὸ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος ἔθνος τι, καὶ ἀπατῶνται οἱ νομίζοντες, ὅτι πάντες τὰ αὐτὰ ἐδύναντο νὰ πράξωσι. Καὶ ἀληθῶς· ἐὰν ἀνὴρ ἱκανὸς παρὰ τῇ Τουρκίᾳ ἀντεπροσώπευεν ἡμᾶς, οὐ μόνον τὰ νῦν ἀπασχολοῦντα ἡμᾶς δὲν ἤθελον συμβῆ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἤθελον προληφθῆ. Ὅτι τοῦ κακοῦ τούτου, τοῦ οὕτω μεγάλου παρισταμένου νῦν, ἡ πηγὴ κεῖται εἰς τὴν τοιαύτην μὴ κατάλληλον ἀντιπροσώπευσιν ἡμῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ· καὶ ὅμως οὐ μόνον τὰ ὑπάρχοντα διατηροῦνται ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα, ὡς οἱ προαγορεύσαντες ἐξέθηκαν, προέβησαν τελευταῖον· ἐν ὅσῳ δὲ τοιαύτην ἀκολουθοῦμεν πορείαν ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, τοιαύτην ὀφείλομεν νὰ ἐλπίζωμεν κατάστασιν πραγμάτων· διότι, ἂν ἀνὴρ ἱκανὸς καὶ μέγα ἔχων τὸ δικαίωμα ἐπρέσβευεν ἐκεῖ, ἤθελε καταδείξει εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνην τὸν ἐκ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς αὐτῆς ἀπειλοῦντα κίνδυνον, ἤθελε καταδείξει ὡς αἰτίας τῆς ἀνοχῆς ἡμῶν τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ γενναιότητα τοῦ ἔθνους, καὶ ἤθελεν ἀναμφιβόλως θεραπεύσει τὰ πράγματα· ὅταν δὲ ἦναι δυνατὴ ἡ τοιαύτη θεραπεία αὐτῶν, περιττεύουσι τὰ ἔξικτα μέσα, εἰς τὰ ὁποῖα προτείνουσι νὰ προβῶμεν. Ὅτι δὲν ἀποδοκιμάζει μὲν καὶ τὸ ἄκαιον τοῦ πολέμου μέσον, φρονεῖ ὅμως ἀναγκαῖον νὰ γενῇ πρὸ τούτου χρῆσις τῶν ἄλλων μέσων, καὶ, ἂν δὲν ἐπενέγκωσι ταῦτα ἀποτέλεσμά τι, ἐξακολουθούσης τῆς Τουρκίας τὴν αὐτὴν πορείαν, τότε καθίσταται πλέον ἀναγκαία καὶ ἡ εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο μέσον προσφυγή.

Μετά τινα προτείναντα, ἵνα ληφθῇ ἄμεσος πρόνοια περὶ τῆς ταχείας ἐφαρμογῆς τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ συντάγματος, τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἵνα προπαρασκευαζώμεθα καὶ καταζαθῶμεν ἱκανοὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς πόλεμον· καὶ ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς ἐθνοφυλακῆς εἶναι δυνατὴ, ὑπαρχόντων τοσούτων ἀξιωματικῶν ἀργῶν, καὶ δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ λαοῦ.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν συζήτησιν προκαλέσας, ὅτι οἱ μετ' αὐτὸν ἀγορεύσαντες, καὶ τοι μὴ διενεγκόντες ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ, δὲν συνερώνησαν ὅμως εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν πρὸς θεραπείαν μέσων, ὡς συμβαίνει πάντοτε, προκειμένου οὕτω σπουδαίου ζητήματος, νὰ μὴ συμφωνῶσιν ἐπί τινος πάντες, καὶ τοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἐμπνεόμενοι. Ὅτι, ζητήσας ἐν ἀρχῇ τὸν πόλεμον, οὐχὶ

τὴν ἰδίαν ἀλλὰ τὴν τοῦ ἔθνους ἐπιθυμίαν διερμήνευσε, ζητοῦντος αὐτὸν οὐχὶ ἐκ σκοποῦ κατακτήσεων ἀλλὰ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμογενῶν, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐαυτοῦ ἀνεξαρτησίας· τινὲς ὅμως τῶν προαγορευσάντων, ἀφέντες τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἐφ' ἧς οὗτος ἔφερε τὸν λόγον, εἰσῆλθον εἰς τὸν στενὸν ἐκεῖνον κύκλον τῶν προσώπων, ἐξ οὗ τὸ κακὸν ἀποῤῥέει· ἐνῷ οὐδ' ἠξίωσεν οὗτος νὰ φέρῃ ἐπὶ τούτων τὸν λόγον, τροχάδην τὰ περὶ αὐτῶν διελθών, διότι ἐῤῥόνει, ὅτι τὰ πρόσωπα ἐκλέγονται ἐπίτηδες τὰ καταλληλα ἵνα ἐφαρμόσωσι τὴν γενικὴν πολιτικὴν, τὴν διοικοῦσαν τὴν πατρίδα. Ὅτι ἡ ἐνεστῶσα τοῦ ἔθνους κατάστασις εἶναι παραγόμενον τῶν ὑποχωρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀληθὴς πηγὴ εἶναι ἡ σύνεσις, τὴν ὁποίαν οἱ προαγορεύσαντες ἐπεκαλέσθησαν· καὶ ἀληθῶς, αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὁμογενεῖς ἔγραφον πρό τινος παραινοῦντες νὰ μὴ ὑποχωρῶμεν, διότι ἡ Τουρκία διὰ τῶν ὑποχωρήσεων τούτων προτίθεται νὰ ἀπειλῇ τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν. Ἀλλ' αἱ ὑποχωρήσεις ἐγένοντο, καὶ δέκα ἑκατομμύρια λεῶν, θεωροῦντα τὴν Ἑλλάδα ὡς ἄστρον τῶν ἐλπίδων των, μένουσι περίλυπα, ἡμεῖς δὲ μένομεν νεκροί· ταῦτα μὲν προῆλθον ἐκ τῶν ὑποχωρήσεων, αὐτὰς δ' ἐπήνεγκεν ἡ σύνεσις, ἥτις ὑπηγόρευσε καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ξένων μέσων, ἀποβᾶσαν πάντοτε ὑπὲρ τῶν δυνατῶν. Ὅτι μίαν μόνον μεσολάβησιν ἐδικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν δυνάμεων, καὶ ταύτην ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ὅταν ὡπλισμένοι ἀστράπτοντα ὅπλα κατηρχόμεθα εἰς Φάληρον, ἵν' ἐκπλεύσωμεν εἰς τὸ Βυζάντιον, τότε μόνον ἐδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἰς αὐτὰς νὰ παραινέσωσι τὸν βάρβαρον νὰ ἀποσυρθῇ ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ χυθῇ τὸ ἀνθρώπινον αἷμα· ὅταν ὅμως ἐφ' ἑνὸς διαβατηρίου, ἐπὶ μιᾶς διατυπώσεως, προσφεύγωμεν εἰς τὰ ἀλλότρια μέσα, διάγομεν ἐν ὀδελυκτῇ ἀληθῶς καταστάσει. Ὅτι γνωσταὶ εἰσὶν εἰς αὐτὸν κατὶ τῆς εἰρήνης αἱ γλυκύτητες καὶ τοῦ πολέμου τὰ δεινά· πεποίθησις ὅμως βαθεῖα προάγει αὐτὸν εἰς τὴν εἰς πόλεμον πρόκλησιν, διότι νομίζει, ὅτι τὰ γενόμενα δὲν θεραπεύονται διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἔθνους. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθῶς ὁ πόλεμος ἔργον θείας βουλήσεως, ὡς εἶπον· ἡ θεία βούλησις ὅμως ἐφ' ἱκανὸν ἀποκαλύπτεται διὰ τῆς ὑπερεκχειλίσεως τοῦ πρὸς πόλεμον αἰσθήματος, διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας, μωρανθείσης βεβαίως παρὰ τῆς θείας προνοίας, ἐκβιάσεως τοῦ πολίτου. Ἀλλὰ ποῦ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἀντὶ τούτων ἤθελε φέρει εἰς τὴν βουλὴν τρία μόνον νομοσχέδια, περὶ συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, περὶ διοργανώσεως τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ περὶ σχ-

ματισμοῦ νέων πόρων; ἐκείνη τότε ἐγνώριζε πῶς μετὰ ταῦτα ἤθελε προσενεχθῇ πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ὅτι ἀληθῶς τὸ μέλλον εἶναι ἄγνωστον· οἱ νουνεχεῖς ὅμως ὁδηγοῦνται ἐξ αὐτῶν τῶν σημείων. Οὕτως ἐστωσαν πάντες ἕτοιμοι, διότι τάχιστα θέλει τὸ ἔθνος φανῇ μὲ ἀναπεπταμένας σημαίας, ἐξομοιούμενον μὲ τοὺς δι' ἔλλειψιν ὑδραντλίας ἀποπειρωμένους διὰ τῶν χειρῶν νὰ κατασβέσωσι τὴν πυρκαϊάν· παρασκευασθήτωσαν δὲ πάντες, διότι ἐγγίζει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Καὶ τέλος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ πλήρη ἱκανοποίησιν· ἐὰν δὲ ἀρνηθῶσιν οἱ Τοῦρκοι, νὰ κηρύξῃ τότε κατ' αὐτῶν τὸν πόλεμον.

Ὁ Πρόεδρος ἐδήλωσε μετὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν περαιτέρω ἐπὶ τούτου συζήτησις παύει, τὸ δ' ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον ἀναβάλλεται ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν, μέχρις οὗ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ δώσῃ θετικωτέρας πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων ἐπερωτήσεων, κατατιθεὶς συνάμα καὶ τὰ ἀφορῶντα αὐτὰς ἔγγραφα.

Μετά τινα προτείναντα νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἐπισπεύσεως τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς γενομένης προτάσεως. Ἡ βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου γενομένην καὶ ἀνωτέρω καταχωρισθεῖσαν δήλωσιν.

Ὁ Πρόεδρος ὅθεν, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν συζήτησιν τῶν ὑπολειπομένων ἐκκρεμῶν ἔργων, τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει κατακεχωρισμένων, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος.
ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανέπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΔ'.

Τῆς 19 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησεν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὁ πρόεδρος, ὅτι χθὲς ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ θόρυβός τις, δι' ὃν ἔπρεπε νὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν τὸν Κανονισμόν, διατάσσων τὴν τοῦ ἀκροατηρίου ἐκκένωσιν· ὅτι ἀληθῶς ἤθελε πράξει τοῦτο, ἐὰν δὲν συνέβαινεν

ἔλλειψίς τις, τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἴσοδος· ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ σήμερον ἐπέτρεψε τὴν ἄνευ εἰσιτηρίων συρροήν, ἵνα παρατηρήσῃ ταῦτα πρὸς τοὺς ἀκροατὰς καὶ εἰδοποιήσῃ αὐτούς, ὅτι οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ θέλει εἰσέρχεσθαι ἄνευ εἰσιτηρίου· καὶ ὅτι τὰ εἰσιτήρια ταῦτα θέλουσι λαμβάνει ἐμμέσως παρὰ τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, πρὸς οὓς συνίστησι νὰ διανέμωσι ταῦτα εἰς πρόσωπα, πλείονα παρέχοντα ἐγγύησιν τῆς τηρήσεως τοῦ Κανονισμοῦ.

Μετὰ τοῦτο ἀνηγγέλθησαν ἀντικείμενα τῆς παρούσης α') ἡ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ συζήτησις περὶ τῶν κακώσεων τοῦ πολίτου Ζαρβάνου, β') ἡ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ τῶν ἐπιστολῶν ἀπορρήτου καὶ γ') ἡ περὶ ἐγκύρου ἢ ἀκύρου τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας.

Ἐφ' ᾧ, τεθέντος τοῦ πρώτου ζητήματος, παρενέβαλέ τις, ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, αἱ ἐν Ναυπλίῳ ἀρχαὶ δὲν δίδουσι παρὰ τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποφασισθέντα διαβατήρια πρὸς τοὺς ἐκεῖ Ἰονίους πρόσφυγας, ἵνα μεταβῶσιν ἐνταῦθα· ἐκ τούτου δὲ ἀγνοεῖ, ἂν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὑποσχεθεὶς εἰς τὸ Σῶμα, διέταξε τὰς ἐκεῖ ἀρχὰς νὰ θεωρήσωσιν αὐτοὺς ἐλευθέρους. Διὸ προκαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ δώσῃ περὶ τούτου πληροφορίας, καθ' ὅσον εἶδε γράμματα τῶν προσφύγων, δι' ὧν παραπονοῦνται κατὰ τῆς ἀπαρνήσεως ταύτης τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι, περὶ μὲν τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θέλει εἶπει τὰ δέοντα μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν σήμερον συζήτησιν· ἐπιλαμβανόμενος δὲ τοῦ περὶ Ζαρβάνου ἀντικειμένου, παρατηρεῖ ὅτι, καὶ ἐν τῷ περιβάλῳ τοῦ ἑτέρου βουλευτικοῦ Σώματος, ἐγένετο ἤδη οὐ σμικρὸς περὶ τούτου λόγος καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκεν ὅσας ἠδύνατο πληροφορίας· ἤδη δ' ἐπληροφορήθησαν μάλιστα τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπεραιώθη. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἱστορικόν, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὴν 9 Μαΐου ε. ε. ἀπολεσθείσης καρφίδος τινός, ἡ χωροφυλακὴ ἠθέλησε νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς ἐνόχους τῆς πράξεως· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς ἐρεύνας ταύτας ἐδόθησαν ὑπόνοιαι κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ν. Ζαρβάνου, συλληφθεὶς ἀπήχθη εἰς κράτησιν, ἔνθα ἡ χωροφυλακὴ ἐπέφερεν αὐτῷ διαφόρους κακώσεις, ἵνα δῆθεν καταναγκάσῃ αὐτὸν νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν· Ἀλλ' ἡ εἰσαγγελία, πληροφορηθεῖσα τὴν ἐπιοῦσαν τὸ πρᾶγμα, ἐσπευσε καὶ παρέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Κατὰ συνέπειαν δ' ἐγένοντο ἤδη αὐστηραὶ ἀνακρίσεις, κατά τε τοῦ ὑπομοιράρχου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν χωροφυλάκων καὶ κατὰ τοῦ

δημοτικοῦ ἀστυνόμου, πρὸς ὃν ἐπίσης ἀπεδίδετο ἡ τῶν κακώσεων πρᾶξις· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον τοὺς μὲν πρώτους παρέπεμψεν εἰς δίκην διὰ βουλεύματος, τὸν δὲ ῥηθέντα ἀστυνόμον ἀπήλλαξεν ὡς ἀθῷον. Ἀφ' οὗ ἄρα ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως ἡ δικαιοσύνη καὶ πρόκειται νὰ διεξαχθῇ τακτικῶς, θεωρεῖ λελυμένον τὸ πρᾶγμα, καθ' ὅσον ἡ διοικητικὴ ἐξουσία δὲν ἔχει πλέον νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ σύντομος τοῦ ὑπουργοῦ ἔκθεσις δὲν ἐπήρκεσεν εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας περὶ τοῦ πράγματος πληροφορίας, ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι. Ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ζάρβανος, πολίτης χρηστὸς κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐκ Κυνουρίας καταγόμενος, ἐμπορεύεται ἐν Ναυπλίῳ· κυρία δὲ τις, ὄπισθεν τῶν φυλακῶν τοῦ φρουρίου κατὰ τὴν ὁδὸν Καραΐσκου, ἀπό τινος ἀνωμάλου καταβαίνουσα μέρους, ἀπώλεσε τὴν ῥηθεῖσαν καρφίδα· καὶ γραῖα τις ἰδοῦσα ἀνέλαβε ταύτην, ἀπαντήσασα μάλιστα πρὸς παῖδά τινα, ὅτι εὗρε χαλκοῦν νόμισμα· ἔχουσα δ' αὐτὴ υἱόν, παρὰ τῷ γυμνασιάρχῃ Κ. Παμπούκῃ διατελοῦντα, τὴν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἵνα ἐρωτήσῃ περὶ τῆς ἀξίας της. Ὅτι, ἐπιδείξαντος τούτου τὸ κόσμημα πρὸς τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ, διαδοθεῖσα ἔφθασεν ἡ ὑπόθεσις καὶ μέχρι τῆς οἰκοδεσποίνης, ὅπου συνέπεσεν εὑρεθεῖσα καὶ ἡ τοῦ εἰσαγγελέως σύζυγος· ἐρωτηθεὶς δὲ τότε, εἶπεν ὁ φέρων αὐτήν, ὅτι τὴν ἔλαβε παρὰ τῆς μητρός του, καὶ ἐπεβεβαίωσε τὸν ἀνάρετον Παμπούκην ὑποπτευθέντα, ὅτι δὲν συνέβη τι ἄτοπον· καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ὑποπτεύσαντες οἱ τὴν καρφίδα ἀπολέσαντες τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν ὑπηρέτριαν, ἐπέφερον κατ' αὐτῆς βιαίας ἐξετάσεις, ἀλλὰ μηδὲν κατορθώσαντες παρέδωκαν αὐτὴν εἰς τὸν ἀστυνόμον· οὗτος δὲ τὴν αὐτὴν μεταχειρισθεὶς βίαν, τὸ πρῶτον ἔμαθε παρ' αὐτῆς, ὅτι παιδίον τι εἶχε δῆθεν τὸ κόσμημα, ἐφ' ᾧ συλληφθὲν καὶ τοῦτο, ἡ ἀπελύθη μετά τινας ῥαπισμούς, ἢ διέφυγε μόνον. Ὅτι μετὰ τοῦτο, ἢ θελήσας ἢ λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ὑπηρετρίας νὰ ὑπονοήσῃ τὸν ῥηθέντα Ν. Ζάρβανον, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τοῦ καφφενείου τοῦ Ἀπόλλωνος περὶ τὴν 8 μ. μ. ὅπου μετ' ἄλλων φίλων συνέπαιζεν· αὐτὸς δ' ἵστατο περιμένων τὸ θῦμα παρὰ τὴν τοῦ φρουρίου θυρίδα, ὅπου εἶχε θέσει τινὰς χωροφύλακας. Ὅτι μόλις προσῆλθεν ὁ Ζάρβανος διέταξε νὰ συλλάβωσιν αὐτόν, καὶ, ἀντὶ νὰ τὸν διευθύνωσιν, ὡς ἔπρεπεν, εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, παρήγγειλε νὰ τὸν ἀπαγάγωσιν εἰς τοῦ ὑπομοιράρχου Μήτσου· καὶ ὅτι ἐκεῖ ἀφέθη εἰς τὰς τῶν χωροφυλάκων χεῖρας, ἵνα κακοποιήσωσιν αὐτὸν ἀνιλεῶς, ἕως οὗ ἀνα-

καλύψωσι τὴν καρρίδα. Ὅτι τοσοῦτος θόρυβος καὶ φρίκη διεδόθη ἐν ὥρᾳ νυκτὸς κατὰ τὴν συνοικίαν ἐκείνην ἐκ τῶν κραυγῶν καὶ βασάνων τοῦ πολίτου, ὥστε ὁ γειτονεύων ἐκεῖ διευθυντὴς τοῦ σχολείου Τίρυνθος Χωματιανὸς ἐζήτησε νὰ πυροβοληθῇ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἵ.α εἰδοποιήσῃ τὴν ὅλην ἐξουσίαν καὶ τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ἐμποδίσθη παρὰ τῆς συζύγου του· ἐπικαλεῖται δὲ μάρτυρα καὶ τὸν βουλευτὴν Κ. Μελετόπουλον, ὅστις, κατὰ τὴν συνοικίαν ἐκείνην διάγων, εἶδεν ὁποία ταραχὴ καὶ θόρυβος διηγέρθη. Ὅτι ὁ Ζάρβανος, μὴ ἀντέχων εἰς τὴν σκληρότητα τόσων βασάνων, ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ, ὅτι παρέδωκε τὴν καρρίδα εἴς τινα Μπασακιώτην καλούμενον, ὅστις ὅμως διέμενεν εἰς τὴν Πρόνοιαν, νομίζων οὕτως, ὅτι ἐξασφαλίζει αὐτὸν μέχρι τῆς πρωΐας· ἀλλά, ἂν καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀνοίγηται νύκτωρ τοῦ φρουρίου ἡ πύλη, ἔδραμον οὗτοι, ὡς ὁ ἐχθρὸς ἂν ἦτον πρὸ τῶν πυλῶν, καὶ ἀνοίξαντες συνέλαβον καὶ τὸν ῥηθέντα· πεισθέντες δὲ περὶ τῆς πλήρους ἀγνοίας αὐτοῦ, τοῦτον μὲν ἀπέλυσαν τότε, ἀλλ' ἐπέτειναν μέχρι πρωΐας τὰ δεινὰ τοῦ ἀτυχοῦς Ζαρβάνου, ἕως οὗ ἐλθοῦσα τὸν παρέλαβε τὴν ἐπιοῦσαν ἡ εἰσαγγελία. Ὅτι, καθ' ὅλην τὴν τῶν βασάνων τούτων διάρκειαν, ὁ δημοτικὸς ἀστυνόμος παρέμενεν ἐφησυχάζων εἰς τὴν τοῦ ὑπομοιράρχου οἰκίαν· ταῦτα δὲ πάντα ἐπιβεβαιοῦσι τό τε δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ πολλοὶ πολῖται καὶ μέλη ἔτι τῶν δύω νομοθετικῶν σωμάτων. Ἀναγνοὺς δὲ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ἐπίσημον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἔγγραφον τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν ἐκεῖ πλημμελειοδικῶν, ἐπέφερεν ὅτι, ἂν καὶ ὁ ἀστυνόμος παρῆν καθ' ὅλας τὰς σκηνὰς ταύτας, κατέθηκεν ὅμως εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅτι ἀληθῶς μὲν παρευρέθη, ἀλλ' αὐδόλως μετέσχε τοῦ ἔργου, ὡς ἂν δὲν ἦτον ἐπίσης κατακριτέος, διότι παρὼν ἐπέτρεψε νὰ μὴν ἀποσταλῇ ὁ πολίτης ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. Ὅτι τὸ μὲν δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν ἐκήρυξε μὲν διὰ βουλεύματος ἀθῶον τὸν ἀστυνόμον, ἀλλὰ τοῦ βουλεύματος τούτου ἐγένετο ἤδη ἀνακοπὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐφετεῖον· ἐνῷ δ' οὕτω διατελεῖ ὑπὸ ἀνάκρισιν καὶ θεωρεῖται ὑπόδικος, ἀντὶ νὰ παυθῇ, διατηρεῖται ἀσφαλὴς εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ πόσον ἰσχύει νὰ ἐπηρεάσῃ ἐξ αὐτῆς τὴν ὑπόθεσιν. Ὅτι, ἀφοῦ εἷς μὲν εἰσαγγελεὺς κηρύττει τοῦτον ὡς αὐτουργόν, ἕτερος δὲ, ὅτι μόνον δὲν μετέσχε τοῦ ἔργου, καὶ ἀνώτερον δικαστήριον, τὸ ἐφετεῖον, ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως, ὁ ἀστυνόμος μεθ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπρεπε νὰ διαμένῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ. Καὶ ὅτι οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ τοσαύτη κατα-

βάλλεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνέργεια, ὥστε καὶ ὁ ἐκεῖ νομάρχης γράφων ἔλεγεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι τὰ μέλη τῆς αἰδοῦς τοῦ παθόντος ἦσαν ἐντέχνως καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν κακώσεων κατημαυρωμένα. Τελευταῖον δὲ συμπεραίνει, ὅτι ἀντίκειται πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν κοινὴν ἠθικὴν, τὸ νὰ διατηρῆται εἰς τοσοῦτον ἐνεργὸν θέσιν ὑπάλληλος ὑπὸ δίκην διατελῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας παρίστησε τὰ πράγματα ὅλως διάφορα, ἢ ὅπως ἐκ τοῦ βουλεύματος τῆς τῶν πλημμελειοδικῶν εἰσαγγελίας φαίνονται, δικαίζεται νὰ ἀναγνώσῃ μέρος αὐτοῦ. Ἐξήχθη δ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως α') ὅτι δὲν εὗρε τὴν καρρίδα γραῖα τις, ὡς ὁ προαγορεύσας ἐξεθέτετο, ἀλλὰ Πηλυξένη τις Μιχαλακοπούλου, πρὸς ἣν μάλιστα φαίνεται ὅτι ὑπέσχετο ὁ ῥηθεὶς Ζάρβανος, ὅτι θέλει τὴν νυμφευθῇ, ἐὰν δώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν καρρίδα, καὶ β') ὅτι οὐδεμία τις οὐσία ἀποδείκνυται ὅτι ἐγένετο ἀπὸ μέρους τοῦ ἀστυνόμου, εἰς τὸ νὰ κακοποιήσωσι τὸν ῥηθέντα πολίτην, ἐξ οὗ ἔπεται, ὅτι δὲν ἠδύνατο οὐδ' ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ τὸν ἀστυνόμον δι' ἐνοχὴν τρίτου. Ἤδη δὲ, εἰσαχθεῖσης εἰς δίκην τῆς ὑποθέσεως, ἡ Κυβέρνησις καλῶς ποιοῦσα ἀπέσχεν. Ἵ.α διέλθῃ τὴν τακτικὴν πορείαν της ἡ ὑπόθεσις· ὥστε τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται ἤδη περαιωθέν.

Προσέθηκεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι τῷ ὄντι παραλείψας λεπτομερείας τινὰς, προστίθησιν ὅτι, ἀφοῦ αἱ οἰκτραὶ βάσανοι τοῦ Ζαρβάνου διερημίσθησαν εἰς τὴν πόλιν, ὁ Κ. Παμπούκης, προέτρεψε τὴν εὑροῦσαν τὸ κόσμημα γραῖαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸ ὅσον τάχιον, ἵνα σωθῇ ὁ ἀθῶος πολίτης· ἀλλ' αὕτη, φοβηθεῖσα νὰ ἐμφανισθῇ προσωπικῶς, παρέδωκε τὴν καρρίδα εἰς ἱερέα τινὰ Παππαγιαννόπουλον, ὅστις ἐνεχείρισεν αὐτὴν ἀμέτως, χωρὶς νὰ εἴπῃ καὶ τοι ἐρωτηθεὶς ὑπό τίνος τὴν ἔλαβε. Τὸ μέρος δὲ τοῦτο τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως εἶναι ἁπλῆ τις διήγησις, ἐξ ἧς δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξαχθῇ τοιοῦτον συμπέρασμα, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἐγένετο ἀνακοπὴ τῆς σφαλερᾶς ταύτης ἀποφάσεως. Διὸ ἐπαναλέγει ὅτι, ἀφοῦ ὁ ἀστυνόμος οὗτος εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ βάρος κατηγορίας, καὶ εἰσήχθη ἤδη εἰς δίκην, δὲν ἔπρεπεν, ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ τούτου σκανδάλου μιᾶς πόλεως, ὡς τῆς τοῦ Ναυπλίου, καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, νὰ διαμένῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς προσωρινὴν τοὐλάχιστον παῦσιν, ἕως οὗ ἡ δικαιοσύνη ἀποφανθῇ.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι δὲν ἦτον ἄξια ἡ προκειμένη ὑπόθεσις τοσοῦτον μακρᾶς συζητήσεως, ἀφοῦ, καταπαῦσα δικαστικὸν ἀντικείμενον, ἔλαβεν ἤδη τὴν ἀναγκαίαν διεύθυνσιν. Ὁ δικαστικὸς

κλάδος εἶναι, ὡς καὶ αἱ βουλαί, σῶμα τι ὅλως ἀνεξάρτητον, καὶ, ὡς οὐδέτερον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐπεμβαίνει εἰς τὰς τοῦ ἄλλου πράξεις, οὕτω καὶ ἐνταῦθα δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἄλλο τε εἶπεν, ἐφάνη ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐμπαθής τις πρόθεσις τοῦ νὰ παυθῇ ὁπωσδήποτε ὁ ἀστυνόμος· καὶ ἂν οὐδεὶς παραδείχηται τὴν ἐλαχίστην χρῆσιν βασάνων, εἶναι ὅμως ἄδικον τὸ νὰ θυσιάζωνται χάριν ἀλλοτρίων σκοπῶν ἀθῶοι ἴσως πολῖται. Διὸ μόλις εἰσήχθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν βουλὴν ἡ ἀναφορὰ τοῦ παθόντος, παρατηρήσας ὑποίαν ἐπίσπευσιν καὶ ἀνατροπὴν τοῦ κανονισμοῦ ἐζήτει ὁ προσαγαγὼν αὐτὴν βουλευτὴς, καὶ μὴ ἀγνοῶν ὅτι ἐνηργοῦντο εἰς Ναύπλιον βουλευτικαὶ ἐκλογαί, προεῖπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀστυνόμος ἐνδέχεται νὰ συντελῇ ἐπαισθητῶς ὑπὲρ τῆς μιᾶς τῶν μερίδων, ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ αὐτὸν ἡ ἄλλη. Συμπεραίνει λοιπὸν, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἤδη εἰς τὸ δικαστήριον, οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ παυθῇ πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἡ δὲ γενομένη ἀνακοπὴ, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν ἀστυνόμον, εἶναι μᾶλιστα νέον δεῖγμα τοῦ φατριασμοῦ τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις, ἀφοῦ καὶ βουλευτὴν εἰσήγαγεν ἄνευ ἀδείας εἰς δίκην, καὶ ἄλλα οὐ σμικρὰ κατέπραξεν, ἐκίνησεν ἤδη πάντα λίθον πρὸς καταζροφὴν καὶ τοῦ ἀσυνόμου· ἐκ τούτου ἄρα, μὴ ἐπιτυχὼν κατὰ πρῶτον καὶ παρασυρθεὶς ἐκ τοῦ πάθους, ἔγραψεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον φλογερὰν κατὰ τοῦ ἀστυνόμου ἀναφοράν, ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἐθεώρησε τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ὡς κῦρος ἔχουσαν. Διὸ ἐνήργησεν ἤδη τὴν εἰς τὸ ἐρετεῖον ἀνακοπὴν, ἵνθα πιθανὸν καὶ νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος ὁ μνησθεὶς ἀστυνόμος· ἀλλὰ μέχρι τῆς ἀποφάνσεως ταύτης, ἐνῷ ἤδη θεωρεῖται ἀθῶος, δὲν ἐννοεῖ πρὸς τί ζητοῦσι τὴν παῦσιν του· ἄλλως τε, οὐδ' ἐζητήθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἡ παῦσις αὐτοῦ, καὶ ἀντέτεινεν εἰς τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ αὐτὸς, ὅτι, ἂν ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἐζήτησε τὴν εἰς τοῦτο ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου, ἔσφαλεν ὁμολογουμένως καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνεχθῇ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις· ἂν δ' ἐζήτησε ταύτην, καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπέφερε τὴν προσωρινὴν παῦσιν αὐτοῦ, ἐπίσης ἔλλειψε κατὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ ᾖναι ἀνεπηρέαστος καὶ οὐχὶ, ἐνῷ διατελεῖ ὑπὸ δίκην ὁ ἀστυνόμος, νὰ περικυκλοῦται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ὑπὸ ῥαβδούχων.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἠθέλησε μὲν νὰ δώσῃ ἔκτασιν ἐπὶ ἀντικειμένου ἐξαντληθέντος ἤδη εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον, οὐδὲ νὰ πλέξῃ τὸν πανηγυρικὸν προσώπου τινος, ἢ νὰ ἐπιδείξῃ ὁποῖα αὐστηρὰ μέτρα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις

περὶ τούτου· ἀλλὰ, διὰ νὰ καταναοήσῃ τὸ σῶμα, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην πρᾶξιν ἀνέχεται ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἐφίστησι πᾶσαν προσοχὴν ἵνα μὴ συμβαίνωσι τὰ τοιαῦτα, διότι ἐκ μικρῶν τολμῶνται οὕτω καὶ μεγαλήτερα, διάζεται νὰ καταδείξῃ ὁποῖα ἔλαβεν ἐξ ὑπ' ἀρχῆς μέτρα. Ἀνέγνω δ' ἐνταῦθα ἐπίσημον πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος ἔγγραφον, δι' οὗ τὸ ὑπουργεῖον παρατηρεῖ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ἐπήνεγκεν οὐ σμικρὰς κακώσεις πρὸς τὸν πολίτην, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παραλείψῃ τὴν ἔκθεσιν τούτων ὁ Νομάρχης, ὅτι διατάσσεται νὰ συστήσῃ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τὴν ταχίστην τῶν ἀνακρίσεων ἔναρξιν, καὶ νὰ διαβιβάσῃ καὶ οὗτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη νὰ πληροφορηθῇ διοικητικῶς· πρὸς δὲ, καὶ ἂν ἐπιβαρύνηται κατά τι ὁ ἀσυνόμος, ἐπειδὴ τοιοῦτόν τι πιθαναλογεῖται περὶ αὐτοῦ. Προσέθηκε δ' ἔπειτα, ὅτι μετὰ τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ ὑπουργείου ἀφίχθη ἐνταῦθα καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοτικ. Συμβουλίου Ἐπιτροπὴ, ὅπερ, ἂν καὶ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀποστολὴν, καθ' ὅσον δὲν ἦτον μᾶλιστα οὐδὲ πλῆρες, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως καὶ οὕτως ἔχουσαν ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἐξέφρασεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τιμωρηθῶσιν, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι, οἱ ἔνοχοι. Διὸ ἔγραψε πάλιν πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅτι ἔπρεπε νὰ θεωρήσῃ τὸ πρᾶγμα πολλῷ σπουδαιότερον, ὅτι καθῆκον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἦτον νὰ προλαμβάνῃ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὅτι προσκαλεῖται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἀστυνόμον ὑπ' ἀνάκρισιν, τὸ ἐξαγόμενον τῆς ὁποίας νὰ πέμψῃ ὅσον τάχιον εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἀλλὰ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα, συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, μετεπέμψατο εἰς Ἀθήνας τὸν ὑπομοίραρχον Μῆτσον, ἵνα ἡ δικαιοσύνη προβῇ ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς πράξεις της. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα ἦλθεν ἔπειτα τὸ βούλευμα, δι' οὗ κυρώττεται ὁ Δημοτ. ἀσυνόμος ἀθῶος, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ παυθῇ· βραδύτερον δ' ἐγένετο ἡ ἀνακοπὴ τοῦ ἀνωτέρω βουλεύματος, ἐφ' ᾧ περιμένει τὸ ἀποτέλεσμα ἡ ἐξουσία ἵνα λάβῃ, ἂν θεωρηθῇ ἔνοχος, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Πρὸ τούτου ὅμως, ἀφοῦ οὐδ' ἐκ μέρους τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ ἀστυνόμου, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ τῆς παύσεως πρότασις, δὲν ἐζητήθη τοῦτο, πῶς δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ παύσῃ τὸν Δημοτ. τοῦτον ὑπάλληλον; Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν, καὶ διότι δὲν ἐξεδόθη ἔτι ἀπόφασις κατ' αὐτοῦ καὶ πρὸς συμφέρον τοῦ Δημοτικοῦ νόμου, ἀπέφυγε τὴν παῦσιν τοῦ ὑπαλλήλου, διότι πρέπει νὰ ἀπονέμηται πλῆρες σέβας εἰς τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας. Ὅθεν, ἀντὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ θεωρηθῇ ἐπαίνου ἄξιον, ὡς σεβασθὲν αὐτὰς πρῶτον, δὲν ἦτον δίκαιον νὰ ἀκούσῃ

ήδη παράπονα. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσφαλισμένη καὶ ἡ προεκδοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἀστυνόμου δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐπειδὴ αἱ μὲν διοικητικαὶ ἀνακρίσεις δύνανται νὰ ἀποβαίνωσιν ἐνίοτε σφαλεραί, οὐδεὶς ὅμως κατέκρινε μέχρι τοῦδε τὰς τῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις· καὶ ἐὰν, ἐνῷ τὸ δικαστήριον αθωώνει τὸν περὶ οὗ πρόκειται ἀστυνόμον, ἔπαυεν αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις, πᾶς τις ἠδύνατο νὰ κατακρίνῃ ὡς ἄσκοπον τὴν τοιαύτην πρᾶξιν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τεθὲν ὡς ἐρωτῆς θέμα. « Ἐπειδὴ τὸ περὶ Ζαρβάνου ἀντικείμενον παρεπέμφθη εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια, κατὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις, παύει ἡ περαιτέρω συζήτησις, καὶ μεταβαίνει ἡ βουλὴ εἰς τὸ δεύτερον ἀντικείμενον. »

Προβάσης τῆς βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν ἀπευθυνθεισῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοὺς ἐρωτήσεων, ὑπό τινων μὲν ἐζητήθη ἡ ἐπ' ἄλλοτε ἀναβολὴ αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὀφείλοντος καὶ τοῦτου νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτὴν, ὑπ' ἄλλων δὲ ἀντελέχθη ὅτι ἀρκεῖ ἡ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ παρουσία. Τέλος μετὰ τὸν πρόεδρον παρατηρήσαντα, ὅτι, ἂν ἐκ τῆς συζητήσεως καταδειχθῇ ἀναγκαία ἡ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ παρουσία, δύναται νὰ καλεσθῇ τότε, ἐκ τούτου δ' οὐδεμία καθ' ἑρπύται ἀρχή. Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, καὶ παρατηρήτας, ὅτι θέλει ἀπαντήσει ἐπὶ τῶν γενομένων ἐπερωτήσεων καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συναδέλφου αὐτοῦ, ἐξέθηκε, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐφ' ἧς ἐκλήθη ἵνα πληροφορήσῃ τὴν βουλὴ συνέβη οὕτω. Κατὰ τὴν 11 Αὐγούστου 1847, Κωνσταντῖνος τις Κότσικας, εἷς τῶν ὁπαδῶν τοῦ Κριεζώτου, ἐπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Καρύστῳ ἀδελφὸν αὐτοῦ Θεόδωρον Κότσικαν· ὁ ἐκπληρῶν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐν Καρύστῳ δήμαρχος, γνωρίσας ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἦτον γεγραμμένη παρὰ τοῦ ὁπαδοῦ τοῦ Κριεζώτου, καὶ ὑποπτευθεὶς, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐπρόκειτο ἴσως περὶ τῶν γενομένων στασιαστικῶν κινημάτων, ὑπολαβὼν δ' ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐδύνατο νὰ κατάσχῃ τὴν ἐπιστολὴν καὶ νὰ κάμῃ αὐτῆς χρῆσιν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὡς ὑπάλληλος ἀνακριτικὸς ὤφειλε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν εἰσαγγελέα, ἀπετάθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἐζήτησεν ὁδηγίας· λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως διαταγὴν ἵνα ἀποστείλῃ τὴν ἐπιστολὴν εἰς Χαλκίδα, ἀπέστειλεν αὐτὴν

ἐκεῖ. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεύθυνε κατόπιν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἀνακριτὴν, οὗτος δὲ, ἀποσφραγίσας αὐτὴν καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ εὑρὼν ἐγκληματικὸν, ἀπέστειλεν αὖθις αὐτὴν ἀπεσφραγισμένην διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὰ ταχυδρομικὰ δήμαρχον, ὅστις ἐνεχείρισεν αὐτὴν οὕτω πρὸς ὃν ἐπεγράφετο. Ὁ πολίτης Κ. Κότσικας, μετὰ 14 μῆνας, ἤτοι περὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1848, κατήγγειλε τὴν παραβίασιν τοῦ ἀπορρήτου τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, ὅστις διεύθυνε τὴν καταμήνυσιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἵνα ἐνεργηθῶσιν ἐπ' αὐτῆς διοικητικαὶ προανακρίσεις· αὗται δ' ἐνεργηθεῖσαι ὑπεβλήθησαν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐζητήθη παρ' αὐτοῦ ἡ εἰς τὰ δικαστήρια παραπομπὴ τῶν παραβιασάντων τὸ ἀπόρρητον τῆς ἐπιστολῆς. Ὅτι δὲν ἀπεφήνατο μὲν ἔτι οὗτος ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως· ἐρώνει δὲ πάντοτε τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δὲν ἐδύνατο νὰ κατάσχῃ καὶ ἀποσφραγίσῃ ἐπιστολὰς, καὶ ἐθεώρει σεβαστὸν τὸ τῶν ἐπιστολῶν ἀπόρρητον οὐ μόνον μετὰ τὸ σύνταγμα, ἐν ᾧ ὑπάρχει καθιερωμένη ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου· ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὰ 1842, κατεσχεθεισῶν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς δύω ἐπιστολῶν τοῦ Περσοῦ καὶ διευθυνθεισῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, αὐτὸς οὗτος, διευθύνων τότε τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, οὐ μόνον ἀπέστειλεν αὖθις ὀπίσω τὰς ἐπιστολὰς ἵνα ἐγχειρισθῶσι πρὸς οὓς ἐπεγράφοντο, ἀλλὰ καὶ τὸν μετασχόντα τῆς κατασχέσεως ταύτης ἀστυνόμον ἔπαυσε, καὶ τοὺς ἐνεργήσαντας ταύτην ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς κατηγόρησεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον. Ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον εἶχεν ἄλλην ἄλλο τε γνώμην, φρονοῦν, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν, ἡ ἐν τῷ συντάγματι καθιερωμένη, ἐγένετο διὰ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, καὶ ὅτι αἱ δικαστικαὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάσωσιν αὐτό· ἐπεκαλεῖτο δ' ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης τὰ ἄρθρα 136 καὶ 156 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπιτρέποντα τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν, καὶ τὴν παντὸς πειστηρίου κατάσχεσιν, σκεπτόμενον, ὅτι, ἀφοῦ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ κατ' οἶκον ἔρευναν, καὶ νὰ καταλαμβάνῃ τὰ πειστήρια, ἐδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν ὡς πειστηρίων. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μηδόλως συγχέον τὰ ἐν τῇ ποιν. δικονομίᾳ ἀναφερόμενα πειστήρια μὲ τὰς ἐμπιστευομένας εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπιστολὰς, αἵτινες παραδίδονται ἐνσφράγιστοι, καὶ φρονοῦν, ὅτι, οὐ μόνον διὰ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ συντάγματος καθιεροῦται τὸ

τῶν ἐπιστολῶν ἀπόῤῥητον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου διὰ τοῦ ἄρθρ. 470 τοῦ ποιν. νόμου, ἀπαγορεύοντος τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἀποσφράγισιν καὶ κατάσχεσιν εἰς τοὺς *ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους*, καὶ μηδόλως ἐξαιροῦντος ἀπ' αὐτῶν τοὺς δικαστικούς, εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε τὴν ἐναντίαν γνώμην· τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον καὶ ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς ἐκείνου, ὅτι ἀφοῦ ἐπιτρέπεται ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα ἔπεται οἰκοθεν ὅτι ἐπιτρέπεται καὶ τὸ ὀλιγώτερον ταύτης, ἡ τοῦ ἀπορῥήτου τῶν ἐπιστολῶν παραβίασις, δὲν φαίνεται ἀληθής, ῥητῶς περιλαμβανούσης τὴν τοιαύτην ἐξαίρεσιν τῆς καθιερονούσης τὴν ἀσυλότητα τῆς κατοικίας τοῦ πολίτου διατάξεως τοῦ συντάγματος, μηδεμίαν δὲ τοιαύτην περιεχούσης τῆς τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀπορῥήτου τῶν ἐπιστολῶν καθιερονούτης. Καὶ ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς ἐξήγησεν, ὅτι ἐπίσης καὶ οὗτος φρονεῖ ὅτι ἡ τοῦ ἀπορῥήτου τῶν ἐπιστολῶν παραβίασις εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένη, ἡ δὲ δικαστικὴ ἀρχὴ τότε μόνον δύναται χρῆσιν τινα αὐτῶν νὰ κάμῃ, ὅταν εὕρῃ αὐτὰς ἀσφραγίστους ἢ ἀπεσφραγισμένας.

Ἐπήνεγκεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἀπευθύνας, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κότσικα ἐγνώριζε, καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, περὶ τοῦ ἀπολύτου τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς παραβιάσεως τοῦ τῶν ἐπιστολῶν ἀπορῥήτου, ἐπίσης ἤξευρεν. Ὅτι καὶ αὐτὸς, ὑπουργὸς ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τὴν αὐτὴν εἶχε γνώμην· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τότε ὑπουργὸς, διαφέρων ἐφρόνει, ὅτι ἐδύναντο αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ νὰ κατάσχωσι καὶ ἀποσφραγίσωσιν ἐπιστολὰς, ἤθελε φέρει τὴν ὑπόθεσιν ἔκτοτε εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν ἑαυτῆς γνώμην ἢ νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν θεωρῇ ἀναγκαῖον νόμον ἑρμηνευτικὸν, ἐὰν δὲν ἀπεσύρετο τότε τοῦ ὑπουργείου. Ὅτι ἀληθὼς ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀρχαίαν ἔχει χρονολογίαν, εἶναι ὅμως ἔτι ἐκκρεμὴς, καὶ, ἐπειδὴ διατηρεῖται ἔτι οὕτω, διὰ τοῦτο ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὴν βουλήν· ἀφ' οὗ δὲ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐναντίαν εἶχεν ἄλλοτε γνώμην, τὸ δ' ἀντικείμενον διατελεῖ λίαν σπουδαῖον, ἦτον ἀναγκαῖον νὰ προσέλθῃ σήμερον καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, καὶ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ οὗτος γνώμην. Ἐπειδὴ δ' οὐ μόνον ἀντισυνταγματικὸν εἶναι οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς καλούμενοι, ἵνα χορηγῶσι πληροφορίας ὑπουργοὶ, ὑπ' ἄλλων νὰ ἀντιπροσωπεύωνται, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀναγκαῖον καταδείκνυται ἐκ τῆς συζητήσεως, ἵνα αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

προσέλθῃ, διὰ τοῦτο, πρέπει νὰ προσκληθῇ αὖθις, καίτοι ὁμολογοῦντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀντ' ἐκείνου, ὅτι οὐδ' ἐκεῖνος διαφωνεῖ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Παρετήρησε δ' ἕτερος ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ τῶν ἐπιστολῶν ἀπορῥήτου ἦτο καθιερωμένον πρὸ τοῦ συντάγματος, διττάχθη δὲ ῥητῶς καὶ δι' αὐτοῦ, οὐδεμία ἀνάγκη εἶναι διομολογήσεων καὶ βεβαιώσεων ὑπουργικῶν περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἵνα καλῶνται καὶ δίδωσιν εὐθύνας μόνοι οἱ παραβαίνοντες αὐτήν· διότι τὸ κῦρος τῆς ἀρχῆς δὲν ἐξήρτηται κατά τι ἐκ τῶν βεβαιώσεων τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες, καὶ ἂν ἔχωσιν ἐναντίαν γνώμην, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ σεβασθῶσι πάντοτε αὐτήν. Ὅτι δὲν εἶχεν ἐναντίαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ ἀπορῥήτου τῶν ἐπιστολῶν ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ὁ προαγορεύσας διετέλει ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, διευθύνων τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὁ μακαρίτης Κωνσταντῖνος Θ. Κολοκοτρώνης, ἀλλ' ὁ μετ' αὐτὸν ἀναλαβὼν τὴν τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου διεύθυνσιν νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός· διότι εἶχε μὲν ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ὑπουργοῦ τότε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἐπελθούσης δὲ τῆς τότε ὑπουργικῆς μεταβολῆς πρὶν ἡ ἀποφανθῇ ἐκεῖνο, ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς, εὑρὼν τὴν αἴτησιν ἀνεκπλήρωτον, ἐξέφρασε γνώμην ἐναντίαν. Καὶ ὅτι ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν διάκρισιν ταύτην πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπουργοῦ τότε ἀπὸ παντὸς βάρους, καὶ πρὸς τιμὴν ἔτι αὐτοῦ.

Ἐπανέλαβε δ' ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι καλῶς ἐνθυμεῖται, ὅτι ὁ μακαρίτης Κολοκοτρώνης τὴν γνώμην ταύτην εἶχεν ἐκφράσει, μ' ὅλον ὅτι εἷς δήποτ' ἂν ἐξέφρασεν αὐτὴν δὲν δύναται ἐπὶ ταύτῃ νὰ ψεχθῇ· ἀλλὰ νὰ διορθωθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐσφαλμένη ἰδέα καὶ ἑαρμογὴ, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ καθαρὸν γράμμα καὶ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος.

Ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης συζητήσεως, ὅτι, καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν καὶ εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευόμενον κατὰ τὴν σημερινὴν συζήτησιν ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, δὲν ὑπάρχει διαταγμός τις περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν ἐπιστολῶν ἀπολύτως.

Ἐπαναληφθείσης τῆς περὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ διατελούντων Ἰονίων προγενομένης ἐπερωτήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πρότερον διαταχθῇ ὑπ' ἀρχῆς τινος ὁ εἰς Ναυπλίαν περιορισμὸς τῶν ἐκεῖ προσφύγων, δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ ἐπισταλῇ εἰς τὸν ἐκεῖ νομάρχην καὶ διαταγὴ περὶ ἀπελευθερώσεως αὐτῶν· ἀφ' οὗ μάλιστα αὐτὸς οὗτος, ἀγορεύων κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν, ἐκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅτι εἰσὶν ἐλεύθεροι οἱ πρόσφυγες οὗτοι νὰ ὑπάγωσι παντοῦ, πλὴν τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν. Ὅτι καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνει, ὅτι οἱ ἐν Ναυπλίῳ πρόσφυγες εἰσὶν ἐλεύθεροι· ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται νὰ διαμείνωσιν εἰς τὰς μεθορίους ἐπαρχίας, κατὰ τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι παραδεδεγμένην ἀρχὴν τῆς εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Κράτους ἀπομακρύνσεως τῶν προσφύγων, καθ' ἣν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πολλάκις ἄλλοτε καὶ ἤδη ἔτι ἐζητήσαμεν τὴν ἐπὶ τὰ ἐνδότερα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους μετάστασιν τῶν ἐκεῖ διατελούντων σφαγιαστῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐκ τῆς παραβάσεως τῆς ὁποίας καιρίως θέλουσι προσβληθῇ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Παρετήρησεν ὁ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσας, ὅτι ἰδέαν μὲν τοιαύτην ἐξέθηκε κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην ὁ προαγορεύσας· ἀνεσκεύασεν ὅμως αὐτὴν αὐτὸς, διϊσχυριζόμενος, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δέχηται πάντας τοὺς πρόσφυγας. Ὅτι ὁ λόγος, ἐφ' οὗ τὴν γνώμην ταύτην στηρίζει εἶναι, διότι οἱ μὲν εἰς τὸ ἡμέτερον Κράτος προσφεύγοντες εἰσὶν ὁμογενεῖς Ἕλληνες, γειτνιαζούσης τῆς Ἑλλάδος, ἐκείθεν μὲν μὲ τὴν Τουρκίαν ἐξ' ἧς Ἕλληνες εἰς ἡμᾶς προσφεύγουσιν, ἐντεῦθεν δὲ μὲ τὴν παρ' Ἑλλήνων ἐπίσης κατοικουμένην ἐπτάνησον, οἱ δ' εἰς τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης Κράτη προσφεύγοντες εἰσὶν ἑτερογενεῖς ξένοι· ἐφ' ᾧ καὶ ἐκεῖνοι μὲν δύνανται νὰ μετάγωσιν εἰς τὰ κέντρα τοῦ Κράτους τοὺς ἑτερογενεῖς πρόσφυγας, οὐχὶ δὲ καὶ ἡμεῖς. Καὶ ὅτι, μ' ὅλον ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν τοιαύτην τοῦ ὑπουργοῦ γνώμην· δοθείσης ὅμως καὶ ταύτης, δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν μόνοι οἱ μετασχόντες τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἰονικῶν κινημάτων, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι· θέλει δὲ πράξει καλῶς ὁ ὑπουργὸς, ἐὰν παραινέσῃ τὰς ἐν Ναυπλίῳ διοικητικὰς ἀρχὰς, ἵνα χορηγήσωσιν εἰς τοὺς αἰτοῦντας Ἰονίους τὰ πρὸς ἀναχώρησιν ἐκεῖθεν διαβατήρια.

Μετά τινα διϊσχυρισθέντα, ὅτι ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς ὅλως ἀλλοῖα κατὰ τὴν προγενομένην συζήτησιν ἐξέθηκεν, ὁμολογήσας, ὅτι οἱ Ἰόνιοι εἰσὶν ἀπολύτως ἐλεύθεροι, ἵνα μεταβῶσιν ὅπου ἂν θέλωσιν, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης δύναται τοῦτο νὰ καταδειχθῇ. Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, ὑποστηρίζοντος τότε τοῦ καὶ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν προκαλέσαντος βουλευτοῦ, ὅτι οἱ πρόσφυγες εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσὶν ἀπολύτως ἐλεύθεροι κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐξέθηκεν, ὅτι εἶναι μὲν ἐλεύθεροι, ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται καὶ νὰ διαμείνωσιν εἰς τὰς μεθορίους ἐπαρχίας.

Ἐπανέλαβε δ' ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ὑπουργὸς, ἀγορεύων τότε, διετάθη μὲν, ὅτι τοιαύτη ἐπικρατεῖ συνήθεια καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ὡμολόγησεν ὅμως, ὅτι δὲν ἐβίασεν ἀλλ' ἐσυμβούλευσε μόνον αὐτούς· ἐπειδὴ δὲ τότε ἀντέκρουσεν αὐτὸν οὗτος, εἰπὼν ὅτι οὐδαμοῦ τοιαύτη συνήθεια ὑπάρχει, ὁ ὑπουργὸς, ἀγορεύσας τὸ δεύτερον, διηγήθη παράδειγμά τι καὶ εἶπεν, ὅτι μ' ὅλον τοῦτο οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν πρόσφυγες εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ μεταβῶσιν ὅπου ἂν θέλωσιν. Καὶ ὅτι, ἂν ἐναντίαν ταύτης γνώμην ἔχῃ ἤδη, πρέπει οὐ μόνον νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τούτου συζήτησις, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι παρασκευασθῶσι καὶ ὑποστηρίζωσι τὰς ἑαυτῶν γνώμας.

Ὁ πρόεδρος ὅμως παρετήρησεν ἐπὶ τῆς τάξεως, ὅτι ἡ βουλὴ τότε παρεδέχθη τὰ ὑπὲρ τῶν προσφύγων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην λεχθέντα, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο, καὶ ἐὰν ἐναντίαν εἶχεν ὁ ὑπουργὸς γνώμην, οὗτος μὲν ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς βουλῆς, αὕτη δὲ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέαν ἐπὶ τούτου συζήτησιν.

Ἀνηγγέλθη τέλος ὡς ἑπόμενον ἀντικείμενον ἡ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας συζήτησις, καὶ ἐπὶ τούτων λαβόντις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἐγεννήθη τὸ περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐφ' ὧν αὕτη ἐστηρίχθη βουλευτικῶν καταλόγων ζήτημα· ἐπειδὴ δὲ, οὐ μόναν κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν παρεισέρρησαν παρανομίαι καὶ εἰκονικότητες κατὰ τὴν τῶν βουλευτικῶν καταλόγων σύνταξιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κακὸν δὲν περιωρίσθη εἰς μίαν ἢ δύω ἐπαρχίας, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὰ περὶ τούτου, ἵνα τὴν καιρίαν ταύτην κοινωνικὴν πληγὴν θεραπεύσῃ.

Ἀναστάντων δέ τινων καὶ ἀντιλεγόντων, ὅτι μόνοι οἱ τῆς Ὀλυμπίας καὶ τοῦ Γυθείου βουλευτικοὶ κατάλογοι εἰσὶν οὕτω συντεταγμένοι, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν. Ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι εἶναι διὰ ταῦτα ἀναγκαῖον ἵνα ἡ βουλὴ, εἴτε διὰ γενικῆς ἐπὶ τῶν καταλόγων ἀποφάσεως, εἴτε διὰ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἑαυτῆς κόλπων, μεταρρυθμίσῃ πασῶν τῶν

ἐπαρχιῶν τοὺς καταλόγους ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, διότι πολλαχοῦ κατὰ διπλάσιον αὐτοῦ ἀριθμὸν κατελέχθησαν οἱ ψηφοφόροι.

Πολλῶν δὲ ζητούντων νὰ ἀνακαλέσῃ τὰς τελευταίας ταύτας παρατηρήσεις αὐτοῦ· ἐπιμένοντος δὲ τούτου εἰς αὐτὰς καὶ καταπτομένου προσωπικῶς τινος τῶν βουλευτῶν, ἡ βουλὴ ἐγένετο θορυβώδης, ὁ δὲ πρόεδρος ἐπανήγαγε τὴν τάξιν διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος.

Τότε τις παρατηρήσας, ὅτι μετὰ τὰ διατρέξαντα δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν τὸ σῶμα νὰ ἐπιληφθῇ οὕτω σπουδαίου ζητήματος, ἐπρότεινε τὴν ἐπ' ἄλλην τινα συνεδρίασιν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως. Παραδεχθείσης δὲ τοῦτο τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν γενησομένης συνεδριάσεως, τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ..

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Μ. Χ. Μελέτης.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩ Β'. ΤΟΜΩ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ, Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Συνεδρίασις ΞΒ'. τῆς 24 Μαρτίου 1849. Σελ.

Ἀπόφασις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ πρέσβευσις διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ΚΕ'. Μαρτίου, διότι θέλουσι παρευρεθῇ πάντες·-Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου (Τ. Α'. σελ. 113)·-ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Α'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου 3

Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 4

Ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Β'. κεφαλαίου 5

Ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Γ'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τῶν δύω παραγράφων τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Δ'. κεφαλαίου·-συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου αὐτοῦ 6

Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου 7

Ἐπιψήφισις τοῦ Δ'. κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ε'. κεφαλαίου 8

Ἐπιψήφισις τοῦ τε 1 ἄρθρου καὶ τῶν ἑπομένων 2, 3 καὶ 4·-ἐπιψήφισις τοῦ κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου 11

Ἐπιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ζ'. κεφαλαίου 12

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Η'. κεφαλαίου (179, 501, 792 Τ. Β'. καὶ Τ. Α'. 793, καὶ Τ. Γ'. 29) 13

Ἐπιψήφισις τοῦ Η'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ Θ'. κεφαλαίου 17

Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 26 Μαρτίου 1849.

Ἐκλογὴ τῆς εἰς Γύθειον ἀποσταλησομένης βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας τῶν κατὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεων (Τόμ. Α'. σελ. 485, 748, 752, 871 καὶ 878, καὶ Τ. Β'. 108, 199, 524, 573, 616, 627) 18

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νομοσχεδίου·-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας (Τ. Α'. σελ. 686, 712, 781, Τ. Β' 44) 19

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ·-τροπολογίαι ἐπ' αὐτοῦ·-συζήτησις ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν 20

Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως·-ἀπόρριψις αὐτῆς . . . 22

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον 27

Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 29 Μαρτίου 1849.

Ζήτημα ἂν, ἀσθενοῦντος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, δύναται ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νὰ εἰσαγάγῃ τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχέδιον ἐκείνου, ὑπαρχούσης τῆς ἐντολῆς τοῦ βασιλέως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν . . . . . αὐτ.

Καταφατική αὐτοῦ λύσις-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου 28
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (61, 62, 75) . . . 33
Εἰσαγωγὴ ἐηλώσεως περὶ προσθήκης ὁρ. 67, 158, καὶ 46/00 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου (139, καὶ 163) 36
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου διατάγματος 38
Πίναξ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητουμένων ποσῶν 40
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νομοσχεδίου (19) 44
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 49
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 50
Εἰσαγωγὴ δηλώσεως προσθήκης ὁραχμῶν 2.924: 27/100 εἰς τὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου 52
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης διατάγματος-πίναξ τῶν δι' αὐτῆς ζητουμένων προσθετίων ποσῶν (154) 53
Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ ὁραχμῶν 2,067: 35/100 εἰς τὸν τοῦ ἔτους 1848 προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου . . 54
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου (155, 275, 382) . . 55

Συνεδρίασις ΞΕ'. τῆς 9 Ἀπριλίου 1849.

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου τῶν δεκαετῶν ἀπολογισμῶν ἀναγκαιούσης δαπάνης (T. A' σελ. 737)-ἔγκρισις τῆς γνώμης αὐτῆς (T. A'. σελ. 23, 26, 46 καὶ T. B'. σελ. 103) 57
Κλήρωσις τῶν τιμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 59

Συνεδρίασις ΞΤ'. τῆς 11 Ἀπριλίου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν βουλευτὴν Κ. Γ. Κ. Βελῆν-ἀνακοίνωσις τιμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλογῶν εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς (33, 62, 75), περὶ πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων εἰς τὴν τράπεζαν (T. A'. σελ. 716, καὶ T. B'. σελ. 118, 193) καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν-ἀπόνευσις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου 64

Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 19 Ἀπριλίου 1849.

Διαγγελία τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς παραιτήσεως τῶν ὑπουργῶν Κ. Δ. Βούλγαρη, Α. Μαυρομιχάλη καὶ Γ. Ράλλη καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τῶν Κ. Τσαβέλλα, Α. Κρεστενίτου, Ι. Δ. Ἀντωνοπούλου καὶ περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Γ. Γλαράκη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, τοῦ διορισμοῦ δὲ τοῦ Κ. Δ. Χριστίδου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν-εἰδοποίησις τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν περὶ τριημέρου πένθους εἰς τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν Βιλχέμου-ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Γρ. Κορφιωτάκην καὶ παρατάσεως τῆς ἀπουσίας τῶν ΚΚ. Σ. Στράτου, Κ. Ἀντωνιάδου καὶ Σ. Δογοθετοπούλου-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς

ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου (33, 61, 75) 62
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ Κ. Π. Μοναστηριώτης, διατελῶν νομάρχης ὅτε ἐξελέχθη βουλευτής, παθεὶς καὶ διορισθεὶς ὕστερον διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, διατηρῇ τὴν βουλευτικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα (T. A'. σελ. 747 καὶ T. B'. σελ. 74, ὅρα προσέτι T. A'. σελ. 10, 79, 88 καὶ T. B'. 216) 66

Συνεδρίασις ΞΗ'. τῆς 20 Ἀπριλίου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Μ. Βιτάλην-ἀπόφασις, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Κ Κολοκοτρώνου καὶ λοιπῶν ἀπόφασις τῆς βουλῆς (T. A' σελ. 10, 79, 88 καὶ T. B'. σελ. 216) ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφορῶντος τὸν Κ. Π. Μοναστηριώτην ζητήματος, καὶ ὅτι οὗτος διατηρεῖ τὴν βουλευτικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα (T. A'. σελ. 747 καὶ T. B'. σελ. 66) 74
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου (33, 61, 62) 75
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 82
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 84
Πρότασις τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 87

Συνεδρίασις ΞΘ'. τῆς 21 Ἀπριλίου 1849.

Συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου συζητήσεως 90
Ἐπιψήφισις τοῦ ἐκ συγχωνεύσεως γενομένου 2 ἄρθρου . . 91
Ἐπιψήφισις τοῦ 3-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου 92
Ἐπιψήφισις τοῦ 4 ἄρθρου 93
Ἐπιψήφισις τοῦ 5-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου 94
Ἐπιψήφισις τοῦ 6 ἄρθρου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 7 96
Ἐπιψήφισις τοῦ 7 ἄρθρου ἐπιψήφισις καὶ τῶν ἑπομένων 8, 9, 10, 11, καὶ 12 98
Ἔγκρισις προσθήκης λέξεών τινων εἰς τὸ 7 ἄρθρον 99
Συζήτησις ἐπὶ τῶν περὶ τῆς φορολογίας τῶν Ἀκαϊκῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς 100
Ἀπόφανσις, ἵνα συσταθῶσιν αὗται εἰς τὸ ὑπουργεῖον-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 102
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 106

Συνεδρίασις Ο'. τῆς 22 Ἀπριλίου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Μ. Ἰατρὸν-προτροπὴ εἰς τὴν ἐκλεχθεῖσαν να μεταβῇ εἰς Γύθειον ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐπισπεύσῃ τὴν ἀναχώρησίν της (T. A'. σελ. 485, 748, 752, 871, 878 καὶ T. B'. 48, 199, 524, 573, 646, 647) 108

Συνεδρίασις ΟΑ'. τῆς 28 Ἀπριλίου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Π. Μαυρομιχάλην-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (T. A'. σελ. 113 καὶ T. B'. σελ. 122) 109
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς, περὶ προσθήκης διαφόρων ποσῶν εἰς τὸν ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν τῆς βουλῆς (T. A'. σελ. 23, 26, 46 καὶ T. B'. 57, 188, 189) 115
. . . . . .

Συνεδρίασις ΟΒ'. τῆς 2 Μαΐου 1849.

Κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Μάϊον 117
Εἰσαγώγη τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς τόκων ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῆς Τραπέζης (Τ. Α'. σελ. 716 καὶ Τ. Β'. σελ. 61, 195) 118
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ μετ' αὐτῆς Βασ. Διατάγματος·-δηλώσεως περὶ προσθήκης δραχμῶν 6,058: 87/00 εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου (250, 254) 119
Πίναξ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης ζητουμένων ποσῶν . . 120
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (Τ. Α'. σελ. 113, καὶ Τ. Β'. σελ. 109)·-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Α'. κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου . 122
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου . . . 126
Ἐπιψήφισις τοῦ 3 ἄρθρου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Α'. κεφαλαίου (139) 131
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 132
Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν μεταλλείων νομοσχεδίου 133
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου (155, 199, 217)·-εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου 134
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου (155, 186, 191) . . 135

Συνεδρίασις ΟΓ'. τῆς 3 Μαΐου 1849.

Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τοῦ παρὰ ἰδιωτῶν ἠγορασμένου ἐθνικοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ νομοσχεδίου (224, 252, 276, 299, 415) 136
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (131)·-ἐγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν §§ α. καὶ γ'. αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς 139
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου (225) 145
Ἐπιψήφισις τοῦ 2·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Β'. κεφαλαίου·- πρωτόκολλον ψηφοφορίας 146
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου 148
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου 149
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2·-ἐπιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου Γ'.-συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Δ'. κεφαλαίου 150
Ἐπιψήφισις τῶν δύω τούτων ἄρθρων·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου 151
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 5'·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου. 152
Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 153
Ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου Δ'.-ἐπιψήφισις τοῦ Ε'. κεφαλαίου καὶ τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 26 Μαρτίου προταθείσης δηλώσεως προστεθέντος εἰς τοῦτο ποσοῦ (52, 53, 179) 154

Συνεδρίασις ΟΔ'. τῆς 4 Μαΐου 1849.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλογῆς εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν (277, 361) . . . . . αὐτ.

Ὁμοία ἐκλογῆς εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (55, 275, 382), περὶ χορηγίας τριμήνου πιστώσεως (135, 186, 191), περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσείων (134, 199, 217), καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελίως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Πανοπριστοπούλου (Τ. Α'. σελ. 389, 390, 857 καὶ Τ. Β'. σελ. 533, 659) ·-ἀπόνευσις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου·-εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τῆς δηλώσεως περὶ προσθηκῶν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου 155
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης διατάγματος (Τ. Γ'. σελ. 46, 29, 40. 69, 72, 79, 92, 95, 98) 162
Πίναξ τῶν δι' αὐτῆς ζητουμένων προσθετέων ποσῶν 164
Ὑπόμνησις τῆς περὶ συντάξεων ἀποφάσεως τῆς βουλῆς (Τ. Α'. σελ. 793, Τ. Β'. σελ. 13, 504, 792, Τ. Γ'. σελ. 29)· συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου·-ἐπιψήφισις αὐτοῦ (154) 179
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 180
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου 183
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 184

Συνεδρίασις ΟΕ'. τῆς 6 Μαΐου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Γρηγ. Χ. Γιάννου·-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ χορηγίας τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου (135, 155, 191)·-ἐπερώτησις περὶ τῆς μήπω ἀπαγορεύσεως τῆς ἐντὸς τῶν κόλπων δι' ἀνεμοτρατῶν ἁλιείας κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς βουλῆς (Τ. Α'. σελ. 452 καὶ Τ. Β'. σελ. 253) 186
Ἐπερώτησις περὶ τῶν περὶ δημάρχου Βαλτετσίου ζητηθεισῶν ἄλλοτε πληροφοριῶν (Τ. Α'. σελ. 333, Τ. Β'. σελ. 286) . . . 187
Ἀπόφασις, ἵνα καλεσθῇ τὸ ὑπουργεῖον δι' ἀποσπάσματος πρακτικῶν 188
Ἐπιψήφισις τῶν διὰ τῆς τελευταίου ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπῆς (115) προταθεισῶν προσθηκῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς συνόδου ταύτης (Τ. Α'. σελ. 23, 26, 46, καὶ Τ. Β'. 57) 189

Συνεδρίασις ΟϚ'. τῆς 7 Μαΐου 1849.

Εἰσαγωγὴ δηλώσεως περὶ προσθήκης δραχμῶν 10,387: 22/00 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου·-εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως αὐτῆς 190
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης διαταγματος·-κλήρωσις τοῦ ἐξιλίγξαντος τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας τμήματος (600, 630, 680)·-ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου (133, 155, 186) 191
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 192
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἀφορῶσα τὴν βραδύτητα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς (Τ. Α'. σελ. 482, 491, Τ. Β'. σελ. 287, 425) 193

Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου 194
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου·-ἀνάγνωσις καὶ ἔγκρισις τῶν περιεχόντων τὴν ἐπὶ τούτου συζήτησιν πρακτικῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ πληρωμῆς τόκων ἀνοικτοῦ μετὰ τῆς Τραπέζης λογαριασμοῦ νομοσχεδίου (T. A'. σελ. 716 καὶ T. B'. σελ. 61, 118) 195
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ·-ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου·-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ·-ἐπερώτησις περὶ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν πρὸς εὕρεσιν θησαυροῦ 197
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης περὶ παύσεως τῶν περὶ τούτου, ἕως ἂν οἱ ὑπουργοὶ πληροφορήσωσι τὴν βουλήν 198

Συνεδρίασις ΟΖ'. τῆς 13 Μαΐου 1849.

Ἀνακοίνωσις τῆς εἰς Γύθειον ἀφίξεως τῆς ἐκεῖσε ἀποσταλείσης βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς (T. A'. σελ. 485. 748, 752, 871, 878 καὶ T. B'. σελ. 18, 108, 524, 573, 616, 627)·-ἔγκρισις παρατάσεως τῆς ἀπουσίας τοῦ Κ. Δ. Βιρβίλη, καὶ χορηγίας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Α. Δημητρίου·-εἰδοποίησις τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν περὶ τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ διατεχθέντος πένθους ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς χήρας Καρόλου τοῦ βασιλέως Σαρδηνίας·-ἀποστολὴ εἰς τὴν βουλὴν τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικῶν πραχθεισῶν καταχρήσεων (T. A'. σελ. 735, T. B'. σελ. 279)·-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσείων νομοσχεδίου (T. B'. σελ. 134, 155, 199, 217) 199
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου (T. A'. σελ. 113 καὶ T. B'. σελ. 232) 200
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 15,000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐν ἄρθρῳ 1, κεφαλαίῳ Γ'. αὐτοῦ (252, 274, 280) 205
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου·-εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ συστάσεως τρίτου ἐν Πάτραις ἐριτείου νομοσχεδίου 206
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (252, 275, 295) . . 210
Πίνακες ἐμφαίνων τὰς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτοῦ δαπάνας τε καὶ προσόδους 211
Πρότασις ζητήματος, ἐὰν οἱ διορισθέντες ὑπουργοὶ ΚΚ. Τσαβέλλας καὶ Ἀντωνόπουλος, βουλευταὶ ὄντες, καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ των διατελοῦντες ὁ μὲν ὑποστράτηγος, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς, ἀπώλεσαν ἢ διατηροῦσι τὴν βουλευτικὴν αὐτῶν ἰδιότητα·-ἀναβολὴ τῆς λύσεως αὐτοῦ ἐπ' ἄλλοτε (T. A'. σελ. 10, 79, 88, 747 καὶ T. B'. σελ. 66, 74) 216

Συνεδρίασις ΟΗ'. τῆς 14 Μαΐου 1849.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσείων νομοσχεδίου·-ἐπιψήφισις αὐτῆς (T. B'. σελ. 134, 155, 199) . . 217
Πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 218
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 219

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου·-συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν·-ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἀπραξίας τοῦ ὑπουργείου, περὶ τῆς μήπω ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς (T. A'. σελ. 74, 540 καὶ T. B'. σελ. 381 καὶ 272)·-συζήτησις ἐπὶ ταύτης. 220
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ νομοσχεδίου, ἀνακαλουμένου τοῦ προϋποβληθέντος ὡς φέροντος ὑπογραφὴν ὑπουργοῦ προγενεστέρου καὶ μὴ ὑπάρχοντος (136, 252, 276, 291, 415 καὶ T. Γ'. 117) 224
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας νομοσχεδίου (145, 252, 285, 403) 225
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου·-συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν (T. A'. σελ. 712, 718, T. B'. σελ. 253)·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 64 227
Παρατηρήσεις περὶ τῶν κατὰ τῶν προξένων ὑπαρχόντων παραπόνων 228
Συζήτησις ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἐν Δακίᾳ Ἑλληνικοῦ Προξένου παραπόνων τοῦ Θυρολίου Καφούρου, καὶ ἐπὶ τῆς διαταχθείσης ἀποπομπῆς αὐτοῦ. 229
Ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 64 ἀναφορᾶς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόφασις, ἵνα ὑποβληθῶσι τὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καφούρου ἀφορῶντα ἔγγραφα. 230
Ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 65, 66 καὶ 67 ἀναφορῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 231

Συνεδρίασις ΟΘ'. τῆς 16 Μαΐου 1849.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου (T. A'. σελ. 113 καὶ T. B'. σελ. 200)·-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Α'. κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 . . . 232
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρ·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ Α'. κεφαλαίου 233
Πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 234
Ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Β'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου 235
Ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Γ'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Δ'. κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 236
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ Δ'. κεφαλαίου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ε'. κεφαλαίου 238
Ἀπόρριψις τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 241
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ Ε'. κεφαλαίου·-ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Ϛ'. κεφαλαίου καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ. 242

Συνεδρίασις Π'. τῆς 17 Μαΐου 1849.

Παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Λεβίδου περὶ χορηγίας συνδρομῆς αὐτῷ πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς μεταφράσεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἐν Δονδίνῳ ἀντιπροσώπων τῶν συμμάχων Δυνάμεων περὶ Ἑλλάδος (279, 292, 457, T. Γ'. 245)·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου . 243

Ἐπιψήφισις τοῦ τε 1 ἄρθρου καὶ τῶν μετ' αὐτὸ 2 καὶ 3'-συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ 4'-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου . . 246
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 247
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου'-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου αὐτοῦ 248
Ἐπιψήφισις τοῦ τε 2 καὶ 3 ἄρθρου'-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 . . 249
Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 4, 5, 6 καὶ 7'-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου Β'.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Θ'. κεφαλαίου . . 250
Ἐπιψήφισις τοῦ Θ'. κεφαλαίου'-ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ Ι'. κεφαλαίου καὶ τοῦ ὅλου αὐτοῦ -ἐπιψήφισις τοῦ ΙΑ'. κεφαλαίου'-ἐπιψήφισις τοῦ ΙΒ'. κεφαλαίου (149) 251

Συνεδρίασις ΠΑ'. τῆς 18 Μαΐου 1849.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως 15,000 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων (205, 274, 280)· β') περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας (225, 285, 403)· γ') περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ (224, 136, 276, 294, 415)· δ') περὶ συστάσεως γ'. ἐφετείου (210, 275, 295) 252
Ἀπόνευσις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου'-ολήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 20 Μαΐου'-ἐπαναλήψις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἁλιείας δι' ἀνεμοστρεπτῶν εἰς τοὺς κόλπους καὶ τὰ παράλια (Τ. Α'. 153, καὶ Τ. Β'. 186)'-συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ πρώτου ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 68, 69, 70 (Τ. Β'. σελ. 227) 253
Ἔγκρισις τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς'-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 71 254
Συνέχεια τῆς συζητήσεως'-περὶ τοῦ νόμου ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων'-πρότασις τοιούτου (566, 643, 650, 810)'-συζήτησις, ἐὰν θέλῃ προστατεύσει αὐτὸν τὸ ὑπουργεῖον 255
Ἀπόφασις, ἵνα σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν'-ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ ἀριθμὸν 71 γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς'-συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθμῶν 72, 73, 74 καὶ 75 ἀναφορῶν 259
Ἔγκρισις τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 260

Συνεδρίασις ΠΒ'. τῆς 19 Μαΐου 1849.

Κλήρωσις τοῦ ἐξελέξοντος τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Σύρου τμήματος (358, 415, 425)'-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 76 ἀναφορᾶς . . . . . αὐτ.
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 78 καὶ 77'-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79 261
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79'-ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 80 ἀναφορᾶς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς 264
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 84 265
Ἔγκρισις τῶν ἐπ' αὐτῆς τε καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 85 ἀναφορᾶς γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 267
Ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 86 γνώμης αὐτῆς'-ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 87'-συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 88, 89, 90, 91 καὶ 92 268

Ἔγκρισις τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς'-ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 93 ἀναφορᾶς 269
Ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 94 καὶ 98 γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς'-ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 270
Ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 97'-ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ ἀριθ. 96, 99, 100 γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 271
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101'-ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 103 γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς -συζήτησις ἐπὶ τῶν γενικῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς'-ἔγκρισις αὐτῶν (Τ. Α'. σελ. 74, 540 καὶ Τ. Β'. σελ. 228, 381, 656) . . . 272
Πρότασις περὶ μετοθέσεως τοῦ ἐφετείου ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν' - εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως 15,000 ὑπὲρ τῶν προσφύγων (205, 252, 280) 274

Συνεδρίασις ΠΓ'. τῆς 25 Μαΐου 1849.

Εἰσαγωγὴ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας (210, 252, 295), καὶ περὶ χορηγίας συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν τοῦ 1848 προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 2,067: 35/100 (55, 155, 382) 275
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ (136 224, 252, 291, 415) 276
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς (154, 364) ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 104 – 146 277
Εἰσαγωγὴ ἑτέρας ἐκθέσεως τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Λεβίδου (243, 292, 457, Τ. Γ'. 245)'-ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Π. Διλιγιάννην -ἐπερώτησις πρὸς ἀποστολὴν συμπληρωτικῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς ἐν Ἠλείᾳ πραχθείσας καταχρήσεις ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικῶν (Τ. Α'. σελ. 735, Τ. Β'. σελ. 199)'-πρότασις, ἵνα ζητηθῇ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πίνακ, ἐμφαίνων τὰς καθ' ὑπαλλήλων ὑπολόγων, κατακρατούντων δημόσια χρήματα, ἐκδιδομένας ἀποφάσεις αὐτοῦ, τὰ κατὰ συνέπειαν τούτων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐνεργηθέντα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διατηρουμένων ἐπὶ τοιούτων ὑπαλλήλων 279
Ἔγκρισις τῆς προτάσεως'-συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 15,000 δραχμῶν ἐκτάκτου πιστώσεως ὑπὲρ τῶν προσφύγων (205, 252, 274)'-διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ -ἄφιξις αὐτοῦ καὶ ἐπανάληψις τῆς συνεδριάσεως'-συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου 280
Ἐπιψήφισις αὐτῆς'-πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας. 281
Ἐπιψήφισις τῶν δύω ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου'-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ -πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 283
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας (225, 252, 403) 285
Ἐπερώτησις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν, ἐὰν

ἀνεκάλεσε τοὺς ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικούς·-ἐπανάληψις ἐπερωτήσεων προγενομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἰδίως περὶ τῆς ἐκμισθώσεως ἐλώδους τινὸς γῆς (Τ. Α'. σελ. 537), καὶ περὶ ψευδοῦς πιστοποιήσεως ἀποδιδομένης εἰς τινα δήμαρχον, λαμβάνοντα τὴν σύνταξιν τῆς θανούσης μητρός του (Τ. Α'. σελ. 333, Τ. Β'. σελ. 187)·-ἀνάγνωσις τῶν περιλαμβανόντων πρακτικῶν τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 15,000 δραχμῶν συζήτησιν, καὶ ἔγκρισις αὐτῶν 286

Συνεδρίασις ΠΔ'. τῆς 30 Μαΐου 1849.

Ἔγκρισις παρατάσεως τῆς ἀπουσίας τῶν ΚΚ. Σ. Στράτου καὶ Γ. Γιολδάση·-ἐπερώτησις περὶ τῆς δραδυπορίας τῆς ἐπὶ τοῦ πρωϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς (Τ. Α'. σελ. 462, 494, Τ. Β'. σελ. 193. 425)·-συζήτησις ἐπὶ ταύτης 287

Αἴτησις, ἵνα ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ προδιδασμῶν εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν νομοσχεδίου (Τ. Α' σελ. 141, 220, 759 καὶ Τ. Β'. σελ. 334, 352)·-ἔγκρισις αὐτῆς·-ἐπερώτησις περὶ τῶν διὰ τὰ ὁδοιποροῦντα στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐκταθεμένων ἰδιωτικῶν ζώων·-συζήτησις ἐπὶ ταύτης 289

Ἀπόφασις, ἵνα ληφθῇ μέτρον πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτόπων καὶ νὰ ἀναφέρῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ποῖα μέτρα ἔλαβεν·-αἴτησις, ἵνα κατατεθῶσιν ἐγγράφως τινὰ ἀφορῶντα τὴν ἀγορὰν τοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου (136, 224, 252, 276, 415) 294

Συζήτησις ἐπὶ ταύτης·-ἔγκρισις αὐτῆς·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς προταθείσης γνώμης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Αἰδίνου (243, 279, 457, Τ. Γ'. 245) . 292

Ἔγκρισις αὐτῆς 294

Συνεδρίασις ΠΕ'. τῆς 31 Μαΐου 1849.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συστάσεως τρίτου ἑρετείου εἰς Πάτρας νομοσχεδίου (210, 252, 275)·-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 295

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 297

Πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ·-Διακοπὴ τῆς συζητήσεως καὶ εἰσαγωγὴ ὁλλῶσεως περὶ προσθήκης δραχμῶν 3,160 εἰς τὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου 301

Ἐπανάληψις τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ συστάσεως τρίτου ἑρετείου εἰς Πάτρας νομοσχεδίου 303

Ἀξιξις τῆς συζητήσεως 311

Ἀπόρριψις τῆς ὑπὸ βουλευτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν προταθείσης τροπολογίας·-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 312

Ἀπόρριψις τῆς ὑπὸ τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς προτεταμένης ἑτέρας ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 314

Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 315

Συνεδρίασις ΠΣ'. τῆς 1 Ἰουνίου 1849.

Σύστασις εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς συστάσεως

δύω ἔτι πρωτοδικείων εἴς τε τὴν Ἠλείαν καὶ Ἄφισσαν·-ἀντίρρησις εἰς αὐτήν 316

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ἑρετείου εἰς Πάτρας 317

Πρότασις τροπολογίας ἐπὶ τούτου τε τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸ 3 319

Προσθήκη προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ εἰς τὸ 2 ἄρθρον 322

Ἀπόρριψις τῆς ὑπὸ βουλευτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν προταθείσης τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3·-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 325

Ἐπιψήφισις τοῦ ἄρθρου 2 μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθείσης εἰς αὐτὸ προσθήκης, καὶ τῆς εἰς αὐτὸ συγχωνεύσεως καὶ τοῦ 3 ἄρθρου·-πρότασις προσθήκης ἰδίου ἄρθρου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3·-ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως 327

Κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 328

Συνεδρίασις ΠΖ'. τῆς 2 Ἰουνίου 1849

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ βουλευτοῦ προταθέντος προσθέτου τρίτου ἄρθρου 329

Ἀπόρριψις αὐτοῦ·-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου . 331

Πρωτοκόλλου τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 332

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ στρατιωτικῶν προδιδασμῶν ὑπὸ βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου (Τ. Α'. σελ. 141, 220, 759 καὶ Τ. Β'. σελ. 289, 352) 334

Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας 339

Συνεδρίασις ΠΗ'. τῆς 3 Ἰουνίου 1849.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλογῆς εἰσηγητῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς (414, 522 καὶ 616)·-ὁ πονεῖται τὸ περὶ στρατιωτικῶν προδιδασμῶν νομοσχεδίου ἀνακαλεῖ αὐτό·-ἀναλαμβάνει τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπ' αὐτοῦ συσταθείσης εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς·-ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 340

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ 342

Ἐπιψήφισις αὐτοῦ·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 344

Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸ 3·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 345

Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς (351)·-συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ 5 ἄρθρου·-ἐπιψήφισις τοῦ 6 346

Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12·-ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 13—23 347

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 24 ἄρθρου·-ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως . . 349

Συνεδρίασις ΠΘ'. τῆς 4 Ἰουνίου 1849.

Ἀνάγνωσις καὶ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν·-ἀναχώρησις τινῶν βουλευτῶν καὶ ἀτέλεια τοῦ σώματος·-ἀπόλυσις τῆς συνεδριάσεως . . 350

Συνεδρίασις Γ'. τῆς 4 Ἰουνίου 1849.

Παρατηρήσεις τοῦ προέδρου εἰς τοὺς ἐκ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ἀναχωρήσαντας καὶ προαγγελία περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ·-κύρωσις τῶν πρακτικῶν·-πρότασις μεταβολῆς

τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων·-ἀπόφασις, ἵνα αἱ συνεδριάσεις ἄρχωνται τὴν 9 καὶ λήγωσι τὴν μεσημβρίαν 350
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ στρατιωτικῶν προϋπαδισμῶν νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ ψήφισις ἀνεβλήθη (346)·-ἐπιψήφισις αὐτοῦ·-ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 24, 25, 26 καὶ 27 . . . 351
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 352
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 355

Συνεδρίασις ΥΙΑ'. τῆς 7 Ἰουνίου 1849.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς ΚΚ. Δ. Α. Κωνταυριώτην καὶ Πατρ. Ματάλαν·-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Σύρου (260, 418, 425) 358
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν (154, 277,)·-ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 104 καὶ 106 ἀναφορῶν γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς 361
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἀναφορᾶς·-ἀπόρριψις αὐτῆς αὐτ.
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 138 ἀναφορᾶς·-ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 144 364
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς 365
Ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ 114, 119, 120, 123, 128, 136, 139, 143, 145 καὶ 146 γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 366
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 107, 124, 126, 129, 130 καὶ 134 ἀναφορῶν, καταγγελλουσῶν παρανομήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ μεταβατικοῦ Δ. Ταΐνου 367
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῶν·-Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 108·-ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς 368
Ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆ. ὑπ' ἀριθ. 109 ἀναφορᾶς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·-συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 110, 111 καὶ 112 . . 369
Ἐπιψήφισις τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·-ἀπόφασις, ἵνα ἐπισπευσθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ πρωτοκαθεδρίας νόμου (T. A'. σελ. 595 καὶ 337 καὶ T. B'. σελ. 422, 539, 645, 810) . . 371
Ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 113, 116 καὶ 117 ἀναφορῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς·-ἀπόρριψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 118 ἀναφορᾶς . 372
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 121 ἀναφορᾶς·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 122 373
Ἔγκρισις τῆς ἐπ' αὐτῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·-ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 127, 132, 133 καὶ 124 γνωμῶν αὐτῆς . . . 376
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 135 ἀναφορᾶς·-ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 137 γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 140 ἀναφορᾶς (T. A'. σελ. 343—347) 377
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 141 ἀναφορᾶς·-ἔγκρισις αὐτῆς καὶ ἐπανάληψις τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς, ἵνα κατὰ μῆνα πληροφορῇ τὴν βουλὴν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν γενομένων ἐνεργειῶν (T. A'. σελ. 74 καὶ 540 καὶ T. B'. σελ. 220, 272 καὶ 656) 381
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 2,067: 35/100 νομοσχεδίου (T. B'. σελ. 55, 155, 275) 382
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . 383
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ μοναδικὸν τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον παραγράφων·-ἐπὶ τοῦ § ά. 385

Ἀπόρριψις ποσῶν τινων τοῦ § ά. καὶ ἐπιψήφισις τῶν ὑπολοίπων·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ β'. §. 387
Ἐπιψήφισις τοῦ β'. §·-πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας (399) 388

Συνεδρίασις ΥΙΒ'. τῆς 8 Ἰουνίου 1849.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων βουλευτῶν (414)·-κύρωσις τῶν πρακτικῶν·-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (T. A'. σελ. 113 καὶ T. B'. σελ. 429) 390
Ἐπερώτησις περὶ τῆς μὴπω εἰσαγωγῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ κατὰ τὸν περὶ κωρώσεως τῶν ἐσόδων νόμον (T. A'. σελ. 557 καὶ 117) . 396
Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Ναυπλίᾳ γενομένων κατὰ πολίτου βασάνων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἀστυνόμου καὶ ὑπομοιράρχου (856—862) 397
Συζήτησις ἐπὶ ταύτης 398
Ἀπόφασις, ἵνα διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ γ'. § τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου (388) 399
Ἐπιψήφισις τοῦ γ'. §·-συζήτησις ἐπὶ ποσῶν τινων ἀναγομένων εἰς τὸν ά. § 400
Ἀπόρριψις τινῶν ἐξ αὐτῶν·-ἐπιψήφισις τῶν ὑπολοίπων·-τροπολόγησις κατὰ τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν §§ ἀποφάσεις τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου·-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 401
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας (225, 252, 285) 403
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 405
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου (145)·-πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ 407
Ἐπιψήφισις τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τροπολογίας·-Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 412

Συνεδρίασις ΥΙΓ'. τῆς 10 Ἰουνίου 1849.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων (390)·-ἀνακοίνωσις συμπληρωτικῶς γενομένων τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν (340, 522 καὶ 646), καὶ ἐκλογῆς εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν 414
Ἀπόκρισις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τεσσάρων συμπληρωτικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου·-ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Καμπάνην·-ἔγκρισις τῆς γνώμης τοῦ ἐξελέγξαντος τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Σύρου τμήματος καὶ ἀναγνώρισις τοῦ ἐκ ταύτης ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ Κ. Δ. Χρηστίδου (260, 358, 425)·-συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀποτίσεως τοῦ τιμήματος τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνᾶ νομοσχεδίου (136, 224, 252, 276, 291) 415
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . 417
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 418

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2ου-ἐπιψήφισις τῆς δευτέρας τῶν ἐπ' αὐτοῦ προταθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογιῶν-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου (Τ. Γ'. σελ. 117) 419
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας. 420
Ἐπερώτησις περὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1843 ἐκδεδομένου νόμου περὶ κατοχῆς γεωργῶν καὶ περὶ τῆς ταχείας εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου (Τ. Α'. σελ. 337 καὶ 595, καὶ Τ. Β'. σελ. 371, 539, 645, 840) 422

Συνεδρίασις ΥΙΔ'. τῆς 11 Ἰουνίου 1849.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων-κύρωσις τῶν πρακτικῶν-ὁ προτείνας τὸ περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων ὑπεστήριξεν αὐτὸ (Τ. Α'. σελ. 711 καὶ 737, Τ. Β'. σελ. 521, Τ. Γ'. σελ 176)-ἀπόφασις περὶ τοῦ συζητητέου τῆς προτάσεως-συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ ἀδείας αἰτήσεως τοῦ Κ. Δ Κονδύλου, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν δουλευτὴς καλούμενος ὡς μάρτυς καὶ μὴ ἐμφανιζόμενος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ λειποταξίῳ ποινήν 423
Ἔγκρισις τῆς ζητουμένης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ ἀδείας ἀπουσίας-ὁρκωμωσία τοῦ ἐκ Σύρου βουλευτοῦ Κ. Δ. Χρηστίδου (260, 358, 415)-ἐπερώτησις εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν βραδυπορείαν τῶν ἐργασιῶν της (Τ. Α'. σελ. 482, 491 καὶ Τ. Β'. σελ. 193 καὶ 287) 425
Συζήτησις ἐπὶ ταύτης 426
Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς (Τ. Α'. σελ. 113 καὶ Τ. Β'. σελ. 390)-ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4. 429
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Α' κεφαλαίου-πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 430
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου. 431
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 434
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ 435
Ἐπιψήφισις τοῦ Β'. κεφαλαίου-πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . 436
Πρωτόκολλον ὁρκωμωσίας τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἐκ Σύρου βουλευτοῦ Κ. Δ. Χρηστίδου 438

Συνεδρίασις ΥΙΕ'. τῆς 13 Ἰουνίου

Σημείωσις τῶν ἀπόντων-κύρωσις πρακτικῶν-ἐπερώτησις περὶ τῆς μήπω ἐκτελέσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς νομοσχεδίου. . . . . αὐτ.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου (Τ. Α'. σελ. 34 καὶ Τ. Β'. σελ. 36) 439
Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου-ἐπιψήφισις τοῦ 2ου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 440
Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 . . . 441
Ἐπιψήφισις τοῦ 5-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου-πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 442
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Δ'. κεφαλαίου 444

Ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 452
Ἀπόρριψις τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν προταθεισῶν ἐλαττώσεων. 454
Ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου 455
Ἐπιψήφισις τοῦ 3 ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Δ'. κεφαλαίου. 456

Συνεδρίασις ΥΙΣ'. τῆς 14 Ἰουνίου

Σημείωσις ἀπόντων-ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Α. Γ. Κουντουριώτην-ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου, ὅτι ὠνόμασε τριμελῆ ἐπιτροπὴν νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Λεβίδου (243, 279, 292, Τ. Γ'. 245)-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ε'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου. . 457
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 458
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ μετ' αὐτὸ 3 ἄρθρου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου 460
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ (Τ. Β'. 36) -ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Ε'. κεφαλαίου-πρωτόκολλον ψηφοφορίας 463
Ἐπιψήφισις τῶν τριῶν ἄρθρων τοῦ ΣΤ'. κεφαλαίου 465
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ ΣΤ'. κεφαλαίου-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2. 466
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ 468
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Η'. κεφαλαίου (Τ. Α' 825) 469
Ἀπόρριψις τῆς πρωταθλίσης ἀπαλείψεως τῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου τούτου - πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 471
Ἀπάλειψις τῶν διὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ ποσῶν (487) . 473
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Σύρου. 474
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (521, 564, 659, 664). 477
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ χορηγίας δανείου 6,000 ὀραχμῶν εἰς τὸν μεταξουργὸν Π. Στεφόπουλον νομοσχεδίου 479
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (521, 565, 673). . . 480
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ λιμένος Τήνου. . 481
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (521, 538, 686). . . 483
Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων . 484
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (521, 537, 670) . . 486

Συνεδρίασις ΥΙΖ'. τῆς 15 Ἰουνίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων-ἐπιψήφισις τοῦ γ'. § τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Η'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου (473)-συζήτησις ἐπὶ τοῦ § δ'. αὐτοῦ, περιέχοντος βοήθειαν ὑπὲρ τῶν δήμων Φολεγάνδρου καὶ Σίφνου 487
Ἐπιψήφισις τοῦ § δ'.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ ε., περιέχοντος βοήθειαν ὑπὲρ τοῦ δήμου Σωσθενείων 488
Ἐπιψήφισις τοῦ ε. §-ἀπόρριψις τοῦ ς'. §, τοῦ περιέχοντος δαπάνην διὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ (473)-συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζ'. §, περιέχοντος ποσὸν πρὸς ἀγορὰν πυροσβεστικῶν ἐργαλείων. 489
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ-συζήτησις ἐπὶ τοῦ η. §, περιέχοντος βοήθειαν ὑπὲρ διαφόρων δήμων. 492

'Απάλειψις αὐτοῦ·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ 1 ἄρθρου·-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου περὶ συντάξεων. 496
'Επιψήφισις καὶ τοῦ 2 ἄρθρου (678)·-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλαίου·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας (Τ. Α'. σελ. 793, Τ. Β'. σελ. 13, 179, 792, Τ. Γ'. σελ. 29) 501
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Θ'. κεφαλαίου (678) 503
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ά. § αὐτοῦ, περιέχοντος ἔξοδα περιοδείας τοῦ κατὰ τὰ 1833 ἐπάρχου Δοκρίδος Κ. Μόστρα. 504
Αἴτησις, ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις·-ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως·-ἀπάλειψις τοῦ § ά. 505
'Επιψήφισις τοῦ 6'. §. 506

Συνεδρίασις ΥΙΗ'. τῆς 16 'Ιουνίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων·-ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας τῶν Κ.Κ. Ν. Μαυρούλα καὶ Κ. Φασίτσα·-εἰδοποίησις τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν περὶ τοῦ εἰς τὴν αὐλὴν διαταχθέντος πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Μαρίας πριγκιπίσσης Βαυαρίας·-ἐπερώτησις περὶ τοῦ παραδιασταθέντος ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν διὰ κατασχέσεως ἐπιστολῆς τινος παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Χαλκίδι πρωτοδικῶν (862—865 καὶ Τόμ. Γ'. σελ. 4) . . . . . αὐτ.
'Απόφασις, ἵνα καλεσθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοί, ἵνα πληροφορήσωσι τὴν βουλήν·-συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Θ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου. 507
Συζήτησις ἐπὶ τῶν δι' ἀμοιβὴν τοῦ φόνου τῶν λῃστῶν Γρηπούρη καὶ Χασιώτου ζητουμένων ποσῶν·-ἐπιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀντιμισθίαν τοῦ γραφίως τοῦ ὑπουργείου Π. Νάκου ζητουμένων. 508
'Επιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν δι' ἐνοίκιον ζητουμένων 509
'Επιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν δι' ἀποζημίωσιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν Κ.Κ. Δ. Κ. Δούκα καὶ Β. Οἰκονόμου ζητουμένων. 510
'Επιψήφισις καὶ τούτων·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀμοιβὴν τῶν συλλαβόντων τὸν λῃστὴν Βαρβάτον ζητουμένων ποσῶν·-ἀπόρριψις αὐτῶν. 512
Συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν πλιτυρολάκων Ὑδρας ζητουμένων. 513
'Επιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀντιμισθίαν πέντε ὁδηγῶν ζητουμένων ποσῶν 514
'Επιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν στάσιν Λακωνίας ἐξόδων ζητουμένων ποσῶν 515
'Επιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ Κ. Ῥάμφου ὡς ἀστυνόμου·-ἐπιψήφισις αὐτῶν·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τῆς οἰκίας τοῦ Π. Σοφιανοπούλου ζητουμένων. 516
'Επιψήφισις καὶ τούτων·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἰατροῦ Δουμῶν ζητουμένων·-ἐπιψήφισις καὶ τούτων·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν Κ. Πρώϊον, **διευθυντὴν τοῦ γεωργικοῦ σχολείου.** 517

'Επιψήφισις τούτων·-συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Κ. Ξανουδάκη·-ἐπιψήφισις καὶ τούτων·-ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου·-πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 518

Συνεδρίασις ΥΙΘ'. τῆς 21 'Ιουνίου.

'Εγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς ΚΚ. Α. Παππατσώρην καὶ Γ. Μπάνην·-Διαγγελία τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐξ Οἰτύλου βουλευτοῦ Κ. Α. Μαυρομιχάλου ὡς γερουσιαστοῦ·-ἀναγνώσεις τμηματικῶν ἐκλογῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, ά) περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὰ εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλέοντα πλοῖα πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας (477, 564, 659, 664)· β') περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν μεταξουργὸν Π. Στιφόπουλον (480, 565, 673)· γ') περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου (483, 538, 666)· δ') περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ (486, 537, 670)·-ὁμοίαι ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν προτάσεων, ά) τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνθρακείων καὶ ὑλοτόμων ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος (Τ. Α'. σελ. 312, 401, 538) β') τοῦ ἐκ Φθιώτιδος βουλευτοῦ περὶ κρατήσεως ποσοῦ ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων (Τ. Α'. σελ. 711 καὶ 737, Τ. Β'. σελ. 423, Τ. Γ'. 476) 521
'Απόντωσις εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἀριθ. 147—173 (340, 414, 646, 664) . 522
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰς Γύθειον ἀποσταλείσης βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς (Τ. Α'. σελ. 485, 748, 752, 871, 878, τόμ. Β'. σελ. 18, 408, 499, 573, 646, 627). 524
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελίως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Κ. Γ. Πανουργιοπούλου (τόμ. Α'. σελ. 389, 390, 857 καὶ τόμ. Β'. σελ. 155 καὶ 659). 533

Συνεδρίασις Ρ'. τῆς 25 'Ιουνίου.

Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ (486, 524, 670) 537
Εἰσαγωγὴ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου (483, 521, 666), καὶ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς προτάσεως περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑλοτόμων καὶ ἀνθρακέων ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος (τόμ. Α'. σελ. 312 καὶ 401, τόμ. Β' σελ. 524). . 538
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ὑπὸ βουλευτοῦ προταθέντος νομοσχεδίου (τόμ. Α'. σελ. 595, 337, τόμ. Β'. σελ. 371, 422, 645, 840) 539
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου (812, τόμ. Γ'. σελ. 148, 255) 552
'Αναβολὴ τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ ἐπὶ τὴν αὔριον·-εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου

πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας Σύρου (477, 521, 659, 664) . 564
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν μεταξουργὸν Π. Στεφόπουλον (480, 521, 673) 565
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων ὑπὸ βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου (255, 259, 643, 650, 810) 566
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (812, τόμ. Γ'. σελ. 148, 179) 568
Προσδιορισμὸς ἡμέρας πρὸς ἀνάπτυξιν-Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Α. Ἀρμάου-Ἐπιχείρησις περὶ τῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς χωροφυλακῆς προσλαμβανομένων στρατιωτῶν ἄλλου ὅπλου . 571
Ἑτέρα περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν καταβιβάζονται αἱ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλόμεναι 572
Αἴτησις προτιμήσεως εἰς συζήτησιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου-συζήτησις ἐπὶ ταύτης (τόμ. Α'. σελ 485, 748, 752, 871, 878, τόμ. Β'. σελ. 18, 108, 199, 524, 616, 627) . . . 573
Ἀναβολὴ τῶν περὶ τούτου 575

Συνεδρίασις ΡΑ'. τῆς 28 Ἰουνίου.

Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Ἰω. Τασσαΐν . . . . αὐτ.
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου (τόμ. Α'. σελ. 113, τόμ. Β'. σελ. 693) 576
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας (191, 630, 680). 600
Ἀναβολὴ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν βουλευτικῶν προτάσεων περὶ προικοδοτήσεως (τόμ. Α'. σελ. 395, 337, τόμ. Β' σελ. 371, 422, 539,), καὶ περὶ τῶν καθυστερούντων (255, 259, 566,)-συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου (τόμ. Α'. σελ. 485, 748, 752, 871, 878 καὶ τόμ. Β'. σελ. 18, 108, 199, 524, 573, 627). 616
Ἀπόφασις, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Γυθείου διεξήχθη νομίμως καὶ εἶναι ἔγκυρος' - πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας (τόμ. Α'. σελ. 485, 748, 752, 871, 878, τόμ. Β'. σελ. 18, 108, 199, 524, 573, 616, 634) 627

Συνεδρίασις ΡΒ'. τῆς 1. Ἰουλίου.

Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσ. τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας (191, 600, 680) 630
Ὁρκομωσία τοῦ ἐκ Γυθείου ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ Κ Π. Δημητρακαράκου, (627, 657)' - ἐπερώτ. περὶ τοῦ διαφημισθέντος περιορισμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Ἰόνων (Τ. Α. 339, 358, Τ. Β. 678, 707, 725. 744. 634
Ἀπόφασις ἵνα καλεσθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. ὑπουργὸς καὶ δώσῃ πληροφορίας, κατατιθεὶς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα' - εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογ. ἐκθέσεως τοῦ περὶ παραχωρήσ. 500 στρεμ. γῆς εἰς τὸν ὑποστράτ. Χ. Χρήστου νομοσχεδίου 636
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (812, Τ. Γ. 147) . . 638

Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολ. ἐκθέσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως 1000 στρεμ. γῆς εἰς τὸν ὑποστράτ. Ν. Σταματελόπουλον νομοσχεδίου. 639
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου (812, Τ. Γ. 145) . . 642
Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς Κ. Σ. Χ. Στεφανόπουλον καὶ Ε. Α Ὀρλώφ' - ὑποστήριξις τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου (255, 259, 566, 650, 810) 643
Ἀπόφασις περὶ τοῦ συζητητέου αὐτοῦ' - ὑποστήριξις τοῦ περὶ προικοδ. νομοσχεδίου (Τ. Α. 337, 595, Τ. Β. 374, 422, 539, 810.) 645
Ἀπόφασις περὶ τοῦ συζητητέου αὐτοῦ' - συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν (340, 414, 522)' - ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 147, 148, 149, 151, 153, 155, 156, 160, 162, 163, 164, 168, 173 καὶ 174 ἀναφορῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς 646
Ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 150 ἀναφορᾶς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τροπολογίας' - ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 152, 154 καὶ 169 ἀναφορῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς, μετά τινος τροπολογίας 648
Ἀπόφασις μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 157, 158 ἀναφορῶν 649
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 150 ἀναφορᾶς (255, 259, 566, 643, 810)' - συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 ἀναφορᾶς . . . 650
Ἔγκρισις τῆς ἐπ' αὐτῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς' - συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 165 ἀναφορᾶς (742) 651
Προσδιορισμὸς ἰδίας ἡμέρας πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῶν δι' αὐτῆς παραπόνων' - συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 166 ἀναφορᾶς' - ἀπόρριψις αὐτῆς' - ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 167 ἀναφορᾶς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς. 654
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 170 655
Ἔγκρισις τῆς ἐπ' αὐτῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς - ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 171 ἀναφορᾶς γνώμης αὐτῆς (Τ. Α. 62, 490, 537)' - ἐπανάληψις τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς πρὸς ἀποστολὴν πίνακος περιέχοντος τὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐνεργείας τοῦ ὑπουργείου (Τ. Α. 74, 150, Τ. Β. 228, 273, 381) 656
Πρωτοκόλλων τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ ἐκ Γυθείου βουλευτοῦ Κ. Π. Δημητρακαράκου (627, 634) 657

Συνεδρίασις ΡΓ'. τῆς 2 Ἰουλίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων' - μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν Ἰούλιον . . . . . αὐτ.
Ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας τοῦ Κ. Δ. Κουμανιώτου 658
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελίως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ Γ. Παναπριώτοπούλου (Τ. Α. 389, 390, 857 καὶ Τ. Β 155, 533)' - ἔγκρισις τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς' - συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας Σύρου (477, 521, 564, 664). 659
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ-πρωτοκόλλων ψηφοφορίας. . . 661
Ἐπιψήφ. τῶν 6 ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου 662
Ἐπιψήφ. τοῦ συνόλου' - πρωτοκόλλου ψηφοφορίας. 664

'Επιψήφ. τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς ὀημ. φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου (483, 521, 538)· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου· - ἐπιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἑπομένων 2, 3, 4 καὶ 5. 666
'Επιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 667
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 668
'Επιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχ. περὶ ἐπιβολῆς φόρου διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν Αἰτωλικοῦ (486, 521, 537)· - πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 670
'Επιψήφισις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 5 αὐτοῦ - ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 672
'Επιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχ. περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν μεταξυργὸν Στεφόπουλον (480, 521, 565)· - πρωτοκόλλου τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας. 673
'Επιψήφισις τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς 675
'Επιψήφισις τῶν ἄρθρ. 2 καὶ 3 αὐτοῦ· - ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου 676

Συνεδρίασις ΡΔ'. τῆς 4 Ἰουλίου.

Κύρωσις τῶν πρακτικῶν· - ἀπόλυσις τῆς συνεδριάσεως ἐξ ἀτελείας τοῦ σώματος. 677

Συνεδρίασις ΡΕ'. τῆς 5 Ἰουλίου.

Ἔγκρ. ἀδείας ἀπουσίας τῶν Κ. Π. Τσαντάκη καὶ Ἐμ. Ἀντίπα αὐτ.
Συμπλήρωσις τῶν πρακτικῶν τῶν περιεχόντων τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργείου συζητήσεις (504, 503)· - ἐπανάληψις τῆς περὶ τῶν προσφύγων Ἰόνων ἐπερωτήσεως (T. A. 339, 358, T. B. 634, 707, 725, 741) 678
Ἐπαναληπτικὴ ἀπόφασις ἵνα προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 Ἰουλίου· - ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀποπομπῆς τῶν ἑλλήνων διδασκάλων (782, 828, 855). 679
Ἀπόφασις ἵνα προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ συζητηθῶσι καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει· - κατάθεσις ἀναφορᾶς περὶ χορηγίας συνδρομῆς διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος· - συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας (491, 600, 630.) 680
Ἀπόφασις ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Ὀλυμπίας εἶναι ἄκυρος (693, 867, καὶ Τ. Γ. σελ. 3, 136, 162, 166). 690
Πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 191

Συνεδρίασις Ρ[Σ]'. τῆς 6 Ἰουλίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων· - ζήτημα, ἐὰν μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Ὀλυμπίας συνεκυρώθησαν ἢ οὔ καὶ οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι (960, 867, καὶ Τ. Γ. σελ. 3, 136, 162, 166)· - συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ 693
Ἀναβολὴ τῆς λύσεως αὐτοῦ· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Α κεφαλ. τοῦ προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτ. ὑπουργείου (Τ. Α. 113, Τ. Β. 576)· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ α'. ἐδ. αὐτοῦ 696

'Επιψήφισις αὐτοῦ κατὰ τὰς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπενεχθείσας ἐλαττώσεις· - ἐπιψήφισις τοῦ δ' ἐδαφίου· - διακοπὴ τῆς συζητήσεως καὶ ἐπανάληψις αὐτῆς· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ γ' ἐδ. 699
'Επιψήφισις τοῦ γ'. ἐδ. προβλέποντος περὶ τῶν ἐπιτελῶν φροφορίων (708)· - σημείωσις τῶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως ἀποχωρησάντων· - ἀπόλυσις τῆς συνεδριάσεως ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ σώματος. 705

Συνεδρίασις ΡΖ'. τῆς 7 Ἰουλίου

Σημείωσις τῶν ἀπόντων· - παρατηρήσεις τοῦ προέδρου περὶ τῶν κατὰ τὴν τεταγμένην τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ὥραν μὴ προσερχομένων. . . . . αὐτ.
Εἰσαγωγὴ αἰτιολ. ἐκθέσ. τοῦ νομοσχ. περὶ καταργήσεως τῆς ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτ. καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργουμένης κρατήσεως (803, 812, 814, Τ. Γ 4). 706
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχ. - ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀποπομπῆς τῶν προσφύγων ξένων ἐπερωτήσεως (Τ. Α 339. 358, Τ. Β. 634, 678, 725, 741) 707
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ δ' ἐδ. τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ προϋπολ. (705), προβλέποντος περὶ στρατοδικείων. 708
'Επιψήφισις αὐτοῦ· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ ε'. ἐδ. προβλέποντος περὶ μηχανικοῦ 712
'Επιψήφισις αὐτοῦ· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ ς'. ἐδ. προβλέποντος περὶ πυροβολικοῦ ὁπλοστασίου 713
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ζ' καὶ τοῦ η'· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ θ', προβλέποντος περὶ πεζικοῦ. 717
'Επιψήφισις αὐτοῦ· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ Γ', προβλέποντος περὶ ἀκροβολιστῶν· - ἐπιψήφισις αὐτοῦ. 718
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ιά., προβλέποντος περὶ ἱππικοῦ· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ ιβ'. 719
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τῶν ιγ' καὶ ιδ' ἐδαφ. - ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου τοῦ 1 ἄρθρου· - ἐπιψήφ. τοῦ 2 ἄρθρου· - ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου τοῦ Α. κεφαλ. - πρωτοκόλλων ψηφοφορίας (766) 723

Συνεδρίασις ΡΗ'. τῆς 8 Ἰουλίου.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ ἀποπομπῆς τῶν ἐνταῦθα προσφύγων Ἰόνων ἐπερωτήσεως (Τ. Α. 339, 358, Τ. Β. 634, 678, 707, 741, 765). 725
'Απόφασις τῆς βουλῆς ἐπ' αὐτοῦ (705, 765, 856, 765, Τ. Γ. 122.). 744

Συνεδρίασις ΡΘ'. τῆς 9 Ἰουλίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων· - πρότασις τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 19 ἄρθρ. τοῦ Κανονισμοῦ (Τ. Α. 475) . . . . . αὐτ.
Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ Κ. Τζήνου γενομένων παρανομημάτων ἐπερωτήσεως (651-654) . 742

Συνεδρίασις Ρ[Ι]'. τῆς 11 Ἰουλίου.

Διασαφήσεις τῆς ἀγορεύσεως βουλευτοῦ τινος ἐπὶ τοῦ περὶ προσφύγων ξένων ζητήματος (725. 641, 865, Τ. Γ. 122.) 764
'Επιψήφισις τοῦ Β. κεφ. τοῦ προϋπ. τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτ. ὑπουργείου (723)· - πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 766

Ἐπιψήφ. τοῦ Γ. κεφ.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Δ. κεφαλ. προβλέποντος περὶ ἰματισμοῦ. 768
Ἐπιψήφ. τούτου τε καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ 2 ἄρθρ. – ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλ.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Ε. κεφαλ. . . . 770
Ἐπιψήφ. τούτου τε καὶ τῶν ἑπομ. ἄρθρ. 2 καὶ 3 – ἐπιψήφισ. τοῦ ὅλου κεφαλ.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Στ'. κεφαλ. . . 772
Ἐπιψήφ. τούτου τε καὶ τοῦ 2 ἄρθρ. – ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου κεφαλ. —ἐπιψήφ. τῶν δύω ἄρθρ. τοῦ Ζ. κεφ. – ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου κεφ.. . 773
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Η'. κεφ.-ἐπιψήφ. αὐτοῦ-συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 2 καὶ 3 αὐτοῦ. 774
Ἐπιψήφισις αὐτῶν-ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλ.- πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 775
Ἐπιψήφισις τοῦ Θ'. κεφ.-ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Ι'. κεφ.-συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρ. 777
Ἐπιψήφ. αὐτοῦ - ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου κεφ. (783). 781

Συνεδρίασις ΡΙΑ'. τῆς 12 Ἰουλίου.

Ἀναβολὴ τῆς αὐζητήσεως ἐπὶ τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῶν πραγμάτων (679, 828, 855) 782
Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρ. 1, 2, 3, τοῦ ΙΑ. κεφ. τοῦ προυπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτ. ὑπουργείου (781) 783
Ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου κεφαλ.-πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . . . 784
Ἐπιψήφισις τῶν κεφαλ. ΙΒ. καὶ ΙΓ'-ἐπιψήφ. τοῦ ΙΔ. κεφαλ.-πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 786
Ἐπιψήφισις τοῦ ΙΕ. κεφ.-πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 788
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΙΣ. κεφ. αὐτοῦ. 790
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ - ἐπιψήφ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ ΙΖ. κεφ. . . . 794
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου περὶ συντάξεων (τ. α. 793, τ. β. 13, 479, 501, τ. γ. 29) 792
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ - ἐπιψήφ. τοῦ ὅλου τοῦ ΙΖ κεφ. 795
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 796
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΙΘ. κεφαλαίου, ὄντος κενοῦ τοῦ ΙΙΙ. . . . 797
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ - πρωτόκολλον ψηφοφορίας 798
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κ. κεφαλαίου 800
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ-συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΚΑ. κεφαλ. 801
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ-συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΚΒ. κεφαλ. 802
Ἐπιψήφισις αὐτοῦ - συζήτησις περὶ τῶν κρατήσεων ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτ. ὑπαλλήλων (706). 803
Ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἵνα ἀναβληθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήμ. μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου· - ἐπερώτησις περὶ τῆς μὴπω ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς Κρῆτας νόμου· – ἑτέρα περὶ τῆς εἰς τὸν Σωκιώνα καὶ Κακουλίδην γενομένης παραχωρήσεως γαιῶν· – συζήτησις ἐπ' αὐτῶν (τ. γ. 249) 808
Ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἵνα πληροφορήσωσιν αὐτὴν οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ πῶς ἔχουσι τὰ περὶ

τούτων καὶ τί ἐνήργησαν ἐπ' αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ ποῖα ἔλαβον μέτρα οὐ μόνον περὶ τῶν γαιῶν Κακουλίδου ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ὁπίου ταχθεισῶν – παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα εἰσαχθῶσι ταχέως ὅ τε περὶ προικοδοτήσεως (τ. α. 337, 595, τ. β. 371, 422, 539, 645) καὶ ὁ περὶ καθυστερούντων νόμος (255, 259, 643, 650, 566) 809
Αἴτησις ἵνα ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν εἰς τὰ ὑπουργεῖα αὐτὰ ὅπως ἀποφανθῶσιν ἐὰν μέλλωσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ προταθέντα νομοσχέδια – συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. . 810

Συνεδρίασις ΡΙΒ'. τῆς 16 Ἰουλίου.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλογῆς εἰσηγητῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν (τ. γ. 123). 811
Ἀνακοίνωσις ἐκλογῆς εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α) περὶ παραχωρήσεως 1000 στρεμ. γῆς εἰς τὸν ὑποστράτ. Ν. Σταματελόπουλον (642, τ. γ 115)· β) περὶ δωρεᾶς εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χ. Χρῆστον (638, τ. γ. 117)· γ) περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτ. καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων (706,814 τ. γ. 6)· καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ βουλευτῶν γενομένων προτάσεων α) τοῦ περὶ προικοδοτ. νομοσχεδίου (552, τ. γ. 148, 255)· β) τοῦ περὶ καθυστερούντων (568, τ. γ. 148, 179)· – ἀντίρρησις περὶ τῆς ἐκλογῆς ἑνὸς εἰς τέσσαρας ἐπιτροπάς· – παραίτησις τούτου· – διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἐκλογή· – ἐπανάληψις τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀνακοίνωσις τῆς γενομένης ἐκλογῆς 812
Ἀπάντησις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ἐρώτησιν τοῦ προέδρου 813

Συνεδρίασις ΡΙΓ'. τῆς 18 Ἰουλίου.

Σημείωσις τῶν ἀπόντων . . . . . αὐτ.
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως νομοσχεδίου (706, 812, τ. γ. 4)· – εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προυπολογ. ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείου (τ. α. 113, τ. γ. 20).. 814
Συζήτ. ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῶν πραγμάτων (679, 782, 855). 828
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ἵνα παύσῃ ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις, ἕως ἂν ὁ ὑπουργὸς δώσῃ περαιτέρω πληροφορίας (828) . 853

Συνεδρίασις ΡΙΔ'. τῆς 19 Ἰουλίου.

Παρατηρήσεις τοῦ προέδρου περὶ θορύβου συμβάντος χθὲς εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ περὶ τῆς δι' εἰσιτηρίων εἰσόδου τοῦ λοιποῦ εἰς αὐτό.. . . . . αὐτ.
Ἐπερώτησις περὶ τῆς μήπω ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν προσφύγων Ἰόνων ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς (725, 765, 865, τ. γ. 122)· – ἀναβολὴ τῶν περὶ τούτου· – συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ πραχθεισῶν κατὰ πολίτου βασάνων (398, 862). 856

Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς· - συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν (506, 865, καὶ τ. γ. σελ. 4). 862

Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς (398, 862, καὶ τ. γ. σελ. 4)· - ἐπανάληψις τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τῆς μὴπω ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῶν προσφύγων Ἰώνων ἀποφάσεως τῆς βουλῆς (725, 765, 856, τ. γ. 122). 865

Ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως ταύτης· - συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων προτεταμένου ζητήματος (690, 693, καὶ τ. γ. σελ. 3, 136, 162, 166). 867

Ἀναβολὴ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ἐπ' ἄλλοτε.

ΤΕΛΟΣ

τῶν ἐν τῷ Β. τόμῳ περιεχομένων.

0020659449
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ